Journal of Roi Kaensarn Academi

ISSN 2697-5033 (Online)

ปีที่ 9 ฉบับที่ 4 เมษายน 2567
Vol. 9 No. 4 April 2024

Journal of Roi Kaensarn Acadami

ISSN 2697-5033 (Online)

ปีที่ 9 ฉบับที่ 4 ประจำเดือนเมษายน 2567

วัตถุประสงค์

Journal of Roi Kaensarn Academi เป็นวารสารวิชาการ ราย 1 เดือน (ปีละ 12 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม, ฉบับที่ กุมภาพันธ์, ฉบับที่ 3 มีนาคม, ฉบับที่ 4 เมษายน, ฉบับที่ 5 พฤษภาคม, ฉบับที่ 6 มิถุนายน, ฉบับที่ 7 กรกฎาคม, ฉบับที่ 8 สิงหาคม, ฉบับที่ 9 กันยายน, ฉบับที่ 10 ตุลาคม, ฉบับที่ 11 พฤศจิกายน, และฉบับที่ 12 ธันวาคม) มีวัตถุประสงค์ เพื่อเผยแพร่บทความวิจัย และบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนักศึกษา ด้านศาสนา ปรัชญา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ รวมถึงสหวิชาการอื่นๆ

บทความที่ได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) 3 ท่าน พิจารณาตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ทัศนะและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความ Journal of Roi Kaensarn Acadami ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทัศนะของกองบรรณาธิการ Journal of Roi Kaensarn Acadami ไม่สงวนลิขสิทธิ์การคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 12 ฉบับ

ฉบับที่ 1 มกราคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มกราคม)
ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์ (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 28 กุมภาพันธ์)
ฉบับที่ 3 มีนาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มีนาคม)
ฉบับที่ 4 เมษายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 เมษายน)
ฉบับที่ 5 พฤษภาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 พฤษภาคม)
ฉบับที่ 6 มิถุนายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มิถุนายน)
ฉบับที่ 7 กรกฎาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 กรกฎาคม)
ฉบับที่ 8 สิงหาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 สิงหาคม)
ฉบับที่ 9 กันยายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 กันยายน)
ฉบับที่ 10 ตุลาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ตุลาคม)
ฉบับที่ 11 พฤศจิกายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 พฤศจิกายน)
ฉบับที่ 12 ธันวาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ธันวาคม)

เกณฑ์การพิจารณาและคัดเลือกบทความ

บทความแต่ละบทความจะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review) 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ โดยการพิจารณาบทความจะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบข้อมูลของผู้เขียนบทความ เช่น ชื่อหรือประวัติการทำงาน และผู้เขียนบทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ (Double-Blind Peer Review)

บทความที่ส่งมาขอเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความของวารสาร และต้องให้เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดไว้

ทรรศนะและความคิดเห็นของผู้เขียนบทความ ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือทรรศนะความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

เจ้าของ

ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่
บจก.พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่
เลขที่ 141 หมู่ 6 ตำบลบ้านชัย อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี 41190
https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKSA/index
E-mail: journal1990jmsd@gmail.com

บรรณาธิการ

ดร.ธีร์ดนัย กัปโก	ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่

กองบรรณาธิการ

รศ.ดร.ธีระพงษ์ มีไธสง	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผศ.ดร.สมชาย ปโยโค	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผศ.ดร.หอมหวล บัวระภา	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผศ.ดร.ปัญญา คล้ายเดช	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ดร.สมพงษ์ เกษานุช	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review)

ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก

รศ.ดร.รัตนะ ปัญญาภา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
รศ.ดร.สัญญา เคณาภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
รศ.ดร.พรชัย เจดามาน	นักวิชาการอิสระ
ผศ.ดร.กุลจิรา รักษนคร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ผศ.ดร.เสกสรรค์ สนวา	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ผศ.ดร.ภูมิภควัธจ์ ภูมพงศ์คชศร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ผศ.ธีระวัฒน์ หินแก้ว	วิทยาลัยพิชญบัณฑิต
พระมหาพิสิฐ วิสิฏฐปณฺโญ,ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ดร.รัชดา ภักดียิ่ง	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ดร.ลักขณา อินทร์บึง	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ว่าที่ร้อยตรี ดร. สุริยะ หาญพิชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ดร.สาคร มหาหิงค์	นักวิชาการอิสระ
ดร.อดิศร หนันคำจร	นักวิชาการอิสระ
ดร.กิตติพงษ์ พิพิธกุล	นักวิชาการอิสระ
ดร.ภานุวัฒน์ กิตติกรวรานนท์ รัตนพิมลพลแสน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ดร.ศิวาพัชญ์ บำรุงเศรษฐพงษ์	นักวิชาการอิสระ

ผู้จัดการวารสาร

นางสาวนิราวรรณ บุตรจันทร์	ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่

สารบัญ

บทความวิจัย

➜**การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่านเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ของนิสิตปริญญาตรี** 1

จุรีภรณ์ มะเลโลหิต

➜**การเสริมสร้างคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาโดยใช้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน** 16

วิเชียร อินทรสมพันธ์, วิเชียร ทุวิลา, ปราณีต ม่วงนวล

➜**แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ ตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่** 33

อภิษญา บุญยัง, ห้าวหาญ ทวีเส้ง และ อุทิศ สังขรัตน์

➜**การศึกษาการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จังหวัดสมุทรปราการ** 46

ธงชัย วิเศษบุปผา, จิราภรณ์ พรหมอินทร์ และ จุฑามาศ เถาว์ชาลี

➜**การศึกษาคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและความตั้งใจ ใช้บริการร้านอาหารฮาลาลของนักท่องเที่ยวมุสลิม** 63

นวลรัตน์ วัฒนา, ชฎาวรรณ ศิริจารุกุล, ธนะวิทย์ เพียรดี, จริยา เกิดไกรแก้ว, ชารินี ใจเอื้อ, ยุวศรี อวะภาค และ นิศานาถ มั่งศิริ

➜ **The Influence of Original Family on the Social Adaptation of Chinese College Students--Using Psychological Resilience as the Mediating Variable** 75

Wen Hong and Chen Shihming

➜ **การศึกษาดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค** 85

บัญชา ศรชัย, เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี และ จตุพร สีม่วง

➜**การศึกษาสมรรถนะของผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์** 93

สมปอง หนูทอง

➜ **การส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของนิสิตครูด้วยการสร้างสรรค์ เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบ** 107

พรสุข ตันตระรุ่งโรจน์

➜ **การสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุเพื่อแก้ปัญหาการดำรงชีวิต ของผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์** 123
นิวัฒน์ สาระขันธ์

➜ **รูปแบบการจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง** 137
อัชรี กุลบุตร, ภาสกร ดอกจันทร์ และ กัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์

➜**การสร้างแรงบันดาลใจด้วยกระบวนการทางศิลปะ เพื่อขับเคลื่อนแนวคิดของเด็กปฐมวัย** 158
ณิชกานต์ ไชยจักร์

➜ **The Light Design in Exhibition Spaces** 183
Bin Song, Pisit Puntien, Akapong Inkuer and Chanoknart Mayusoh

➜ **A Study of Traditional Chinese Porcelain Garden Stools from the Perspective of Material Culture** 199
Danxi Luo and Arkom Sangiamvibool

➜ **Effectiveness of Organization Management Model in Private Higher Education under Hebei Province, China** 213
Chen Shaonan , Somsak Chanphong and Sutida Howattanakul

➜ **The Yi Music Writing Techniques of Jiaba Asan** 233
Weixing Chen and Jarernchai Chonpairot

➜ **The Research on Creative Design of Bai Architectural Decoration Patterns in Jianchuan Based on KANO Model Analysis** 245
Zhenping Xiao, Chanoknart Mayusoh and Akapong Inkuer

➜ **The organic form of Thai plants: ceramic creation based on 3D printing technology** 266
Wei Xu and Veerawat Sirivesmas

➜ **Universities Under Liaoning Province** 277
Lian Ying, Somsak Chanphong and Sutida Howattanakul

➜ **A Study in Optimal Design of Livable Environment for Miao Mountainous Buildings in Peixiu Village of Guangxi** 289
Zirong Ding, Pisit Puntien, Akapong Inkuer and Chanoknart Mayusoh

➜ **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอน โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดน้องใบบัวนักวางแผน กับการสอนปกติ** 273
วรรณภา หลักทอง และ กรวิภา สรรพกิจจำนง

➜ **Effectiveness of Human Resources Management Model in Art Major of Universities under Liaoning Province, China** 309
Zhang Nan , Nitwadee Jirarotephinyo and Somsak Chanphong

➜ **The Teacher's Competency Development Model of Fine Arts in Universities Under Liaoning Province** 327
Zhao Yue, Somsak Chanphong and Sutida Howattanaku

➜ **สรีรสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะสัมพันธ์ของผู้เรียนให้สามารถ จำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ได้ และออกเสียงเป็น** 340
วไลพร ศาสนประดิษฐ์

➜ **The Logical Pathway, Real Challenges, And Practical Approaches to Career Adaptability Education For Higher Vocational College Students** 360
MaShao Wen and Cherng Ying

➜ **การทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย** 376
ศิพร โกวิท, จิรภัทร วรรณะธูป, ติณณภพ พัฒนะ และ โสรัตน์ กลับวิลา

➜**Transformational Leadership Model Of Aesthetic Education Administrators In Colleges And Universities In Shenyang Under Liaoning Province** 392
Hu Jiaxin, Somsak Chanphong and Sutida Howattanakul

➜ **The Working of Research on Experience Dimension of MR Products in Chinese Cultural Tourism** 408
Dan Qian and Rosjana Chandhasa

➜ **นโยบายภาครัฐในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย** 427
พศิน พาณิชย์, ภาสกร ดอกจันทร์ และ กัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์

➜ **Management, Commercial, Marketing and Event Factors, impact on the Hunan Provincial College Basketball League** 440
Yinan Zhang and Kittipong Potimu

➜ **ยุทธศาสตร์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียน** 448
เอกชัย พุมดวง และ ยุสนีย์ โสมทัศน์

➜ **การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรม ผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐในประเทศไทย** 467
อทิรา โสตโยม , กัลยาภรณ์ ปานมะเริง

➜ **Studying the Significance of Aesthetic Education on Choral Classes at Junior High School in Shenyang, for Writing an Aesthetic Education on Choral Guidebook for Teachers** 486
Yu Jiali and Panya Roongruang

➜**การประเมินผลกระทบสถานการณ์ COVID-19 และมาตรการทางการคลังต่อเศรษฐกิจไทย: วิธีเมตริกซ์บัญชีสังคม** 495
มานะ ลักษมีอรุโณทัย

➜ **The Piano Competency Model Based on Knowledge Management for Piano Teaching Practicum Course at Shanxi Vocational College of Art in the People's Republic of China** 514
Fan Yongjie and Manus Kaewbucha

➜ **The Professional Leadership on the Professional Development of University Teachers in Jilin Province** 527
Li Xinhao , Somsak Chanphong and Sutida Howattanakul

➜**การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา** 543
ดวงฤดี อุทัยหอม, นพดล ชูเศษ, กุลธิรา แซ่โซว, กรกมล ชุ้นสุวรรณ, สิริกาญจน์ สีดำ และ เอกชัย แซ่พุ่น

➜ **การฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารงานยุติธรรมระดับต้นของกระทรวงยุติธรรม** 563
อุทัย เลาหวิเชียร และ สุวรรณี แสงมหาชัย

➜ **การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย** 578
สุภัค ฟักเงิน, สกนธ์ชัย ชะนูนันท์ และ วิภารัตน์ เชื้อชวด ชัยสิทธิ์

➜ **The Innovative Educational Management Model Major of Art Design in the New Era Under Jilin Province** 594
Chen Wan , Somsak Chanphong และ Sutida Howattanakul

➜**ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครู ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1** 612
นิยดา เปี่ยมพืชนะ

➜**ปัจจัยกำหนดสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน** 632
วิมล บ้านพวน, ปิยวดี พิศาลรัตนคุณ และ จันจิรา ทรัพย์อาภรณ์

➜**การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความโดยการใช้เทคนิคการสอนด้วยผังมโนทัศน์ เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1** 649

ฉัตรปวีณ อำภา, ชญาณัช เกตุชาติ และ สิริกร ศรีม่วง

➜**รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์ หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง** 670

ศกลวรรณ พาเรือง , ธิติ ธาราสุข

➜ **A Suggestion Of Principles Of Music Pedagogy For The Music Students At Henan Art Vocational College** 688

Jiang Minjie, Thanyawat Sondhiratna

➜ **Strategies and Foundational Elements Necessary for the Integrated Development of China's Sport Industry and Pension Industry** 702

Jinghao Zhang, Parinya Kwanmuangvanich

➜ **Research on the Protection and Inheritance Strategies of Intangible Cultural Heritage: The Case of Traditional Tujia Brocade Weaving Technique in China** 716

Wang Peng

➜ **การศึกษาความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักศึกษาครู โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก** 743

ปรีชา จั่นกล้า, นฤนาท จั่นกล้า และ ปกรชัย เมืองโคตร

➜ **Human-Centered Enablement for the Development of Chinese Opera: New Pathways for Inheriting Yiyang Opera in Jiangxi Province** 757

Liu Jia

➜ **Constructing Piano Performance Teaching Guidebook from Traditional Folk Song of Hei long jiang Province for Students Major in Piano Performance at Jiamusi University, The People's Republic of China** 769

Ai Xi, Thanyawat Sondhiratna and Panravee Pongvatnanusorn

➜ **The Use of Lion Culture in Painting, Sculpture, Literature, Religion, Mythology** 778

Hongjun Zhang, Chusak Suvimolstien and Bunchoo Bunlikhitsiri

➜ **การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค สำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทย** 790

ธิติ ธาราสุข และ ศกลวรรณ พาเรือง

➜ **สร้างมูลค่าเพิ่มเนื้อแพะแปรรูปของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ตำบลทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา** 807

ฟาริดา ซาซา, สุวัจนี เพชรรัตน์, สมชัย ปราบรัตน์, ธนพงษ์ วุ่นแสง และ พิฑูรย์ ทองฉิม

บทความวิชาการ

➜ **A Strategic Study on the Effective Application of Flipped Classroom Teaching Method in World Music Appreciation Classroom** 819

Fu Qiang, Sakchai Hirunrux and Supot Yukolthonwong

➜ **The Research on Residential Interior Space Design Based on the Individual Needs for Elderlies** 827

Feng Wang and Isarachai Buranaut

➜ **กระแสของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ** 838

ณัฐภัทร แสงมาลา, ธเนศ เจริญทรัพย์, สุวิทย์ เอื้อศักดิ์ชัย และ วิภารัตน์ มูสิกะเจริญ

➜ **วิเคราะห์ความแตกต่างและปัจจัยสำคัญสำหรับการสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัย ทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์** 854

ภีมศักดิ์ เอ้งฉ้วน

ภาคผนวก 870

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่านเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ของนิสิตปริญญาตรี

The Development of Learning Activity Packages Based on the Murdoch Integrated Approach (MIA) and Reading Questioning Techniques to Enhance Undergraduate Students' Analytical and Critical Reading Skills

จุรีภรณ์ มะเลโลหิต
มหาวิทยาลัยทักษิณ
Jureeporn Malelohit
Thaksin University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: mjureeporn@tsu.ac.th

****

บทคัดย่อ

การอ่านเป็นทักษะสำคัญในการได้รับซึ่งความรู้ นิสิตปริญญาตรีมีความตระหนักดีว่าการได้มาซึ่งความเข้าใจผ่านการอ่านที่มีแรงจูงใจให้พวกเขามีความคิดสร้างสรรค์สำหรับการแสดงความคิดเห็นและสรุปความคิดจากเรื่องที่อ่าน ๆ ได้และการอ่านยังช่วยพัฒนาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศอีกด้วย การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่าน ให้เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ของนิสิตปริญญาตรี ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตปริญญาตรีที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) เครื่องมือที่ใช้ คือ 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการศึกษา พบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ มีค่าเท่ากับ 79.81/81.52 แสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ของนิสิตปริญญาตรี โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

* วันที่รับบทความ : 4 มีนาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 9 มีนาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 10 มีนาคม 2567
Received: March 4 2024; Revised: March 9 2027; Accepted: March 10 2024

ทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ความพึงพอใจของนิสิตปริญญาตรีที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้; วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA); เทคนิคการตั้งคำถาม; ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์

Abstract

Reading is a requisite skill of acquiring knowlegde. Many undergraduates have realized that they can gain their understanding through what they have read which motivates their critical thinking skills for creating their opinions and concluding ideas in a text. Reading can also enable them to develop one confidence in employing an English as a foreign language. The purposes of this research were: 1) to develop learning activity packages based on the Murdoch Integrated Approach (MIA) and reading questioning techniques and to test their effectiveness according to the standard 75/75 2) to compare undergraduate students' analytical and critical reading skills and 3) to study the undergraduate students' satisfaction towards learning activity packages based on the Murdoch Integrated Approach (MIA) and reading questioning techniques. The sample consisted of 40 undergraduate students selected by simple random sampling. The research modal was designed as the one-group pretest-posttest design. The instruments used for collecting data were: 1) a learning package based on the Murdoch Integrated Approach (MIA) and reading questioning techniques 2) lesson plans 3) English analytical and critical reading skills test. 3) questionnaire asking undergraduate students' use of the reading strategies and questionnaire investigating students' satisfaction towards learning by the learning package based on MIA and reading questioning techniques. The data were analyzed by using mean, standard deviation and t-test dependent.

The study indicated that 1) the effectiveness of learning activity packages based on the Murdoch Integrated Approach (MIA) and reading questioning techniques was 79.81/81.52 2) The undergraduate students' English analytical and critical reading skills after using the learning packages based on MIA was significantly higher than before at the 0.01 level. 3) The undergraduates' satisfaction towards learning by the learning package based on MIA and reading questioning techniques were at a high level.

Keywords: English Analytical and Critical Reading Learning Activity Packages Murdoch Integrated Approach Reading Questioning Techniques

บทนำ

ปัจจุบันโลกมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีการสื่อสารอย่างรวดเร็วส่งผลให้มีการรับรู้ข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางที่เป็นภาษาโลกก็ได้รับการสื่อสารในด้านต่าง ๆ ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ทำให้วงการศึกษาต้องปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอน โดยเฉพาะด้านการออกแบบการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรอุดมศึกษาทางด้านภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสมรรถนะให้ผู้เรียนไทยได้ก้าวหน้าทันโลกทันเหตุการณ์ เมื่อทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นเป็นลำดับแรกที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและเรียนรู้ผ่านการเรียนรู้ทักษะการอ่านจากสื่อจริง ผู้เรียนต้องได้รับการสอนให้มีสมรรถนะในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและคิดวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์สิ่งที่อ่าน หรือข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต และการที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้ผู้รับสารรับรู้ เข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถนำสาระความรู้นั้นมาพัฒนา ตนเองให้เข้ากับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ทักษะนี้การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ ยังส่งผลประสิทธิภาพในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ถือเป็นทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ทางหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ ฉบับปรับปรุง 2564 ได้เห็นความสำคัญดังกล่าว จึงกำหนดให้มีรายวิชาการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ และการอ่านเชิงวิชาการ ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามลำดับตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-3 แต่เมื่อมีการประเมินผลการการทดสอบข้อสอบมาตรฐานกลับพบว่าทักษะการอ่านของนิสิตยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องด้วยปัจจัยหลายด้านที่สอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย

มนัสวี ดวงลอย (2558 : 151) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านภาษาอังกฤษมากที่สุดคือ การเรียนการสอน เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่น่าสนใจและค่อนข้างล้าสมัย และผู้เรียนไทยยังคงขาดการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้แบบอิสระซึ่งเป็นแนวทางการศึกษาที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนยังไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถเดาคำศัพท์ในบริบทที่ถูกต้อง ตอบคำถามก่อน ระหว่าง และหลังการอ่านไม่ได้ อาจจะเป็นเพราะภาษาอังกฤษที่เรียนในระบบการศึกษาเป็นการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ นิสิตขาดประสบการณ์ที่เชื่อมโยงความรู้เดิม ขาดทักษะการฝึกกลวิธีการอ่านที่มีประสิทธิภาพ สาเหตุจากเนื้อเรื่อง หรือ บทอ่านไม่น่าสนใจ ไม่เหมาะสมกับวัยผู้เรียน และ สิริดนย์ แจ้งโห้ และคณะ (2564 : 42-56) ได้มีผลสรุปงานวิจัยว่า ปัจจัยด้านทัศนคติของนิสิต ปัจจัยด้านการเรียนการสอน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางบ้าน ยังเป็นปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

จากการความสำคัญของการเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ ประกอบกับปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ศึกษา หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556 : 1-20) หรือแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษและการใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่านมีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านเชิงการคิดวิเคราะห์แก่ผู้เรียน

ทั้งนี้มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการการสอนไว้ในหลากหลายวิชาและสามารถนำมาออกแบบการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ งานวิจัยของ (ทัศนีย์ รอดมั่นคง, พจนีย์ เชื้อบัณฑิต, 2567 : 1 ; ทยาตา รัตนภิญโญวานิช, 2564 : 46 ; ฉวีวรรณ วัฒนานุกิจ และคณะ, 2565 : 14) นอกจากนั้นยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) อาทิ งานวิจัยของ (รัชนีกร สิงห์โต และ สุธาทิพย์ งามนิล, 2564 : 95 ; สุมาลี เพชรคง และคณะ, 2563 : 69)

ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ผู้วิจัยสนใจในการออกแบบการวิจัยในครั้งนี้ อาทิ งานวิจัยของ (ธนพงศ์ ทิพย์ธานีและทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์, 2564 : 248 ; วันเพ็ญ ขำเหม และ วราภรณ์ วราธิพร, 2564 : 12 ; กชภร ภัทรประเสริฐและคณะ, 2565 : 1 ; อาธิติยา งอกสิน และ พรพิมล รอดเคราะห์, 2565 : 55 ; ปุญชรัสมิ์ สนธิรักษ์และสุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต, 2566 : 15)

จากข้อมูลที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้และวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และการตั้งคำถามการอ่านซึ่ง จอร์จ เอส เมอร์ด็อค (George S. Murdoch) ได้คิดค้นขึ้นโดยยึดหลักจิตภาษาศาสตร์ (Psycholinguistic) หลักจิตวิทยาที่ใช้ประกอบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ใช้ชื่อว่า “A More Integrated Approach to the Teaching of Reading” มีการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะเข้าด้วยกัน มีการทำกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการคิดวิเคราะห์และวิจารณ์ได้ด้วยตนเอง ผ่านการทำกิจกรรมที่ใช้คำถามสอดแทรกอยู่ในแต่ละช่วงของการจัดการเรียนรู้ใน 7 ขั้นตอน วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอคช์ (MIA) เน้นกระบวนการอ่านแบบเชิงรุก ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านโดยประยุกต์ใช้ความรู้เดิมเสริมสร้างความรู้ใหม่และได้ใช้ทักษะการถ่ายโอนความรู้ และมีการประเมินความเข้าใจในขั้นตอนสุดท้ายของการอ่านช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและได้คิดวิเคราะห์และวิจารณ์ได้

ดังนั้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะออกแบบแผนงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่านเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ของนิสิตปริญญาตรี โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. พัฒนาและทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่านเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ของนิสิตปริญญาตรี ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75 ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556 : 1-20).

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ของนิสิตปริญญาตรี ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่าน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตปริญญาตรีที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่าน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยการทดลอง (Experimental research) โดยใช้แบบแผนในการวิจัยเป็นแบบกลุ่มเดียวมีการสอบก่อนและสอบหลัง (the one-group pretest-posttest design)

T_1 X T_2

โดยที่ T1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน

X หมายถึง การทดลองโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่าน

T2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 150 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการอ่านเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) ระหว่างเดือนสิงหาคม-ตุลาคม 2566 ระยะเวลาในการทดลอง ใช้เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ชั่วโมง

เครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีจำนวน 8 แผนการเรียนรู้ แผนการสอนละ 3 ชั่วโมง รวมเวลา 24 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1.1 ขั้นตั้งคำถามก่อนการอ่าน (Asking priming questions) ผู้วิจัยตั้งคำถามก่อนอ่านเพื่อกระตุ้นให้นิสิตให้มีการอภิปรายร่วมกันในประเด็นของเรื่องที่กำลังจะอ่าน แจ้งจุดประสงค์การอ่านก่อนอ่าน สนทนาถามตอบ เพื่อค้นหาประสบการณ์เดิมก่อนอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษแต่ละบทเรียน

1.2 ขั้นหาความหมายของคำศัพท์ (Finding the Meaning of Vocabularies) นิสิตสำรวจจำนวนย่อหน้าของบทอ่าน และสำรวจคำศัพท์ สำนวนใหม่และ คำอ้างอิงที่นิสิตพบในบทอ่านแต่ละย่อหน้า ให้นิสิตเดาความหมายจากบริบทและเสริมด้วยใบงานที่ให้จับคู่คำศัพท์กับความหมาย

1.3 ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) นิสิตอ่านเนื้อเรื่องและพร้อมชุดคำถามระหว่างอ่านเพื่อกระตุ้นการอ่านเพื่อความเข้าใจของนิสิตระหว่างการอ่านคำถามจะประกอบด้วยคำถามระดับความเข้าใจและถามเพื่อให้คิดวิเคราะห์ และมีคำถามเกี่ยวกับความหมายคำศัพท์ และคำถามประเภทอ้างอิง

1.4 ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) นิสิตทำแบบฝึกหัดเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านโดยการตอบคำถามหลังการอ่าน อภิปราย และเขียนตอบคำถามที่เน้นการคิดเชิงการวิเคราะห์ เติมข้อความสรุปความให้สมบูรณ์

1.5 ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) นิสิตถ่ายโอนข้อมูลจากบทอ่านโดยการสรุปใจความสำคัญของเรื่องแต่ละย่อหน้า สรุปข้อมูลจากเรื่องที่อ่านเป็นตารางแผนภูมิกราฟแผนที่หรือวิธีการอื่นตามความเหมาะสมของเนื้อเรื่อง

1.6 ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงประโยคเป็นโครงสร้างอนุเฉท (Doing Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) นิสิตแต่ละกลุ่มจะต้องต่อชิ้นส่วนประโยคที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่อ่านให้อยู่ในรูปของอนุเฉทที่ถูกต้องและให้ได้ใจความสมบูรณ์ต่อเนื่องกัน

1.7 ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and Correcting) ผู้สอนเฉลย แก้ไขแบบฝึกหัดประกอบการอ่านร่วมกับนิสิต

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.874. แบบทดสอบนี้ใช้เป็นข้อสอบก่อนและหลังเรียน

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิต จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้กับนิสิตที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คนพบว่ามีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.39–0.71 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 0.89

การเก็บข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาความต้องการหัวข้อการอ่านจากสื่อออนไลน์รายการ TED TALK จำนวน 8 หัวข้อ

2. ปฐมนิเทศนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ก่อนดำเนินการวิจัย สร้างวินัยและข้อตกลงในการจัดการเรียนรู้ใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และการตั้งคำถามการอ่าน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ให้นิสิตทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ ก่อนเรียนใช้เวลา 1 ชั่วโมง ตรวจและบันทึกคะแนน

3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ จำนวน 8 แผนการสอน ใช้เวลาสอนแผนละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง หลังจากนั้นนิสิตทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ หลังเรียนโดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนและนำไปบันทึกผลและกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยนำผลการทดลองคำนวณหาค่าเฉลี่ย เตรียมสรุปและอภิปรายผล

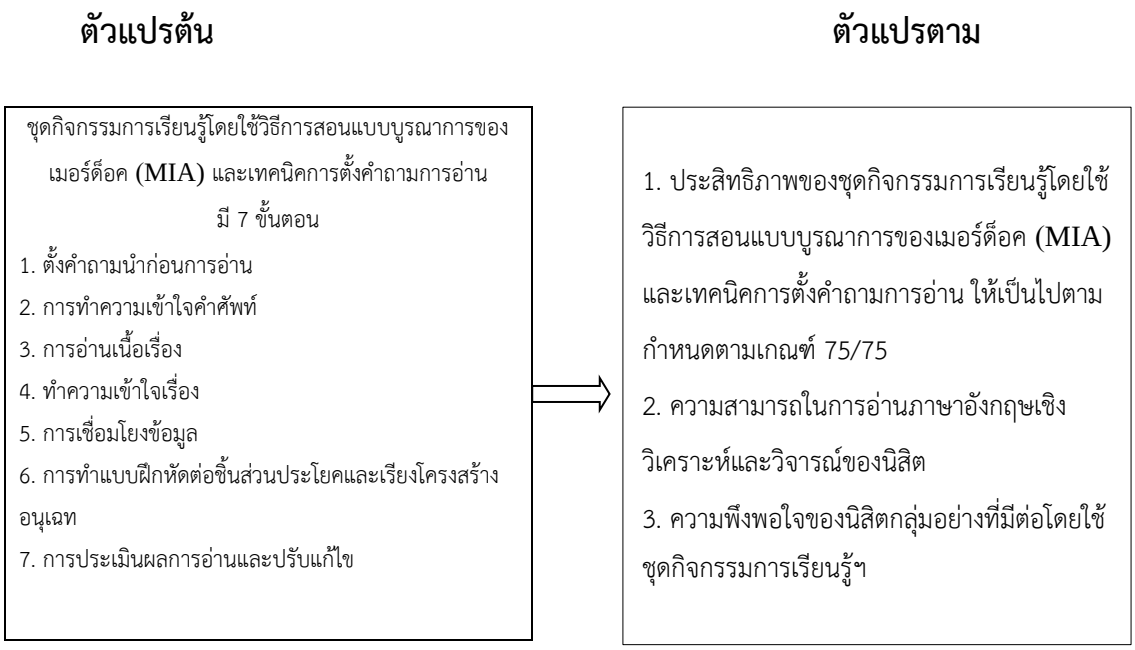
การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ดังนี้

1.วิเคราะห์ความต่างของคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples)

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำไปเทียบเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 121) นำผลการทดลองทำการวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติและสรุปผลการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่านเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ของนิสิตปริญญาตรี เท่ากับ 79.81/81.52 แสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ของนิสิตปริญญาตรี โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ของนิสิตปริญญาตรี โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ

คะแนนจากการทดสอบการอ่าน	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
ทดสอบก่อนเรียน	**40**	**35.67**	**4.33**	**16.95**	**** 0.00**
ทดสอบหลังเรียน	**40**	**48.91**	**3.26**		

$^{**}p \leq 0.00$

3. ความพึงพอใจของนิสิตปริญญาตรีที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนิสิตปริญญาตรี ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และการตั้งคำถามการอ่าน

ความพึงพอใจของผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D.	**แปลผล**
เนื้อหา			
1.การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาที่ตนสนใจ	4.84	0.37	มากที่สุด
2.เนื้อหาของชุดกิจกรรมเรียนรู้ ฯ มีบทอ่านที่มีรูปแบบตรงกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน	4.84 0.37	0.37	มากที่สุด
3.เนื้อหาของชุดกิจกรรมเรียนรู้ ฯ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา	4.84	0.37	มากที่สุด
4.การจัดเนื้อหาของชุดกิจกรรมเรียนรู้ ฯ มีความเหมาะสมกับเวลา ยืดหยุ่น	4.75	0.44	มาก
5.ความรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากชุดกิจกรรมเรียนรู้ ฯ สามารถนำไปใช้ในชีวิตได้	4.75	0.44	มากที่สุด
ด้านผู้สอน			
6. ผู้สอนมีความพร้อมในการเตรียมการสอน (สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ)	4.75	0.44	มากที่สุด
7. ผู้สอนตั้งใจสอน ให้คำแนะนำในการอ่านเมื่อใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ	4.84	0.37	มากที่สุด

ความพึงพอใจของผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D.	**แปลผล**
8. ผู้สอนยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียนที่ต่างไปจากความคิดเห็นของตน	4.69	0.47	มากที่สุด
9. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามในขณะที่ฝึกการอ่านโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ ฯ	4.75	0.44	มากที่สุด
10. ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้อย่างยุติธรรม	4.78	0.42	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
11.ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฯ ช่วยทำให้ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น	4.84	0.37	มากที่สุด
12. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฯ ช่วยให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านเชิงวิเคราะห์มากขึ้น	4.75	0.44	มากที่สุด
13. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฯ ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์มากยิ่งขึ้น	4.84	0.37	มากที่สุด
14. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฯ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการอ่านเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์มากยิ่งขึ้นในครั้งถัดไป	4.75	0.44	มากที่สุด
15 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฯ ช่วยให้ผู้เรียนค้นหาสื่อจริงในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์วิจารณ์มากขึ้น	4.69	0.47	มากที่สุด
ด้านการวัดประเมินผลการเรียนรู้			
16.มีการประเมินผลตลอดการทำกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ	4.75	0.44	มากที่สุด
17.ผู้เรียนได้ส่วนกำหนด เป้าหมายการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง	4.69	0.47	มากที่สุด
18.มีการประเมินผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์	4.69	0.47	มากที่สุด
19.มีการประเมินผลการเรียนรายบุคคลหรือรายกลุ่ม	4.75	0.44	มากที่สุด
20.การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์	4.78	0.42	มากที่สุด
สรุป	4.84	0.37	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 โดยภาพรวม นิสิตปริญญาตรีมีความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (4.84= S.D 0.37)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่านเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ของนิสิตปริญญาตรี สามารถอภิปราย ผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่านเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ของนิสิตปริญญาตรี เท่ากับ 79.82/81.52 เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 แสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ

จากผลการศึกษานี้ สามารถอภิปรายผลได้ว่า การออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ ตามขั้นตอนของเมอร์ด็อค (MIA) และการใช้เทคนิคการตั้งคำถามใน 7 ขั้นตอน มีกระบวนการปฏิบัติกิจกรรมที่เน้นผู้เน้นเป็นสำคัญ เน้นการจัดกิจกรรมเชิงรุก นิสิตมีส่วนร่วมในการเลือกหัวข้อจากรายการ TED TALK และการฝึกตั้งคำถามด้วยตนเองก่อน ที่ผู้วิจัยจะมีการตั้งคำถามก่อนการอ่าน (Asking priming questions) ผู้วิจัยตั้งคำถามก่อนอ่านเพื่อกระตุ้นให้นิสิตให้มีการอภิปรายร่วมกันในประเด็นของเรื่องที่กำลังจะอ่าน แจ้งจุดประสงค์การอ่านก่อนอ่าน สนทนาถามตอบ เพื่อค้นหาประสบการณ์เดิมก่อนอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษแต่ละบทเรียน จากนั้นดำเนินการในขั้นหาความหมายของคำศัพท์ (Finding the Meaning of Vocabularies) ผู้วิจัยมีเกริ่นนำให้นิสิตสำรวจจำนวนย่อหน้าของบทอ่าน และสำรวจคำศัพท์ สำนวนใหม่และ คำอ้างอิงที่นิสิตพบในบทอ่านแต่ละย่อหน้า ให้นิสิตเดาความหมายจากบริบทและเสริมด้วยใบงานที่ให้จับคู่คำศัพท์กับความหมาย ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง ให้นิสิตอ่านเนื้อเรื่องและพร้อมชุดคำถามระหว่างอ่านเพื่อกระตุ้นการอ่านเพื่อความเข้าใจของนิสิตระหว่างการอ่านคำถามจะประกอบด้วยคำถามระดับความเข้าใจและถามเพื่อให้คิดวิเคราะห์ และมีคำถามเกี่ยวกับความหมายคำศัพท์ และคำถามประเภทอ้างอิง ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ให้นิสิตทำแบบฝึกหัดเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านโดยการตอบคำถามหลังการอ่านอภิปราย และเขียนตอบคำถามที่เน้นการคิดเชิงการวิเคราะห์ เติมข้อความสรุปความให้สมบูรณ์ ขั้นถ่ายโอนข้อมูล นิสิตถ่ายโอนข้อมูลจากบทอ่านโดยการสรุปใจความสำคัญของเรื่องแต่ละย่อหน้า สรุปข้อมูลจากเรื่องที่อ่านเป็นตารางแผนภูมิกราฟแผนที่หรือวิธีการอื่นตามความเหมาะสมของเนื้อเรื่อง ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงประโยคเป็นโครงสร้างอนุเฉท นิสิตแต่ละกลุ่มจะต้องต่อชิ้นส่วนประโยคที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่อ่านให้อยู่ในรูปของอนุเฉทที่ถูกต้องและให้ได้ใจความสมบูรณ์ต่อเนื่องกัน และ ขั้นประเมินผลและแก้ไข ผู้สอนเฉลยและแก้ไขแบบฝึกหัดประกอบการอ่านร่วมกับนิสิต จากขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่มีลักษณะให้นิสิตมีส่วนร่วมในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งผลให้นิสิตทำคะแนนสอบหลังเรียนบทเรียนจบโดยรวมได้คะแนนสูง

(E1=79.82) และหลังดำเนินการวิจัยนิสิตสามารถทักษะการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ในการทำแบบทดสอบหลังการอ่านได้คะแนน (E2 =81.52)

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ของนิสิตปริญญาตรี โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจาก ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ ได้จัดทำขึ้นตามแนวคิด ทฤษฎี ของ Murdoch (1986 : 9-15) เพื่อให้นิสิตมีส่วนร่วมในกระบวนการอ่าน โดยแบ่งขั้นตอนการสอนออกเป็น 7 ขั้นตอน ซึ่งเป็นวิธีการสอนอ่านแนวใหม่โดยใช้หลักจิตภาษาศาสตร์ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ MIA นั้นเป็นการสอนที่บูรณาการการใช้ทักษะทั้ง 4 ทักษะเข้าด้วยกัน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อส่งเสริมให้นิสิตเป็นผู้รอบรู้ทางภาษา และเนื้อหาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ อีกทั้งมีการให้ทำแบบฝึกหัดที่ต้องคิดและเขียนออกมาเป็นคำพูดของตนเพื่อเป็นการฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์และพูดอภิปราย และฝึกทักษะการเขียนไปในตัวด้วย รวมไปถึงมีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การทำงานกลุ่ม และเรียนรู้ไปตาม ขั้นตอน มีองค์ประกอบครบถ้วน และสื่อที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556 : 1-20) ที่กล่าวว่า การจัดทำชุดกิจกรรมเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคลเพื่อตอบสนองความต้องการของนิสิต ชุดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ ส่งเสริมให้มีการทำกิจกรรมการอ่านผ่านกระบวนการกลุ่ม และเรียนรู้ไปทีละขั้นตอน ตามความสามารถของนิสิตเอง ใช้สื่อการสอนหลากหลายรูปแบบ ซึ่งผู้สอนต้องมีปฏิสัมพันธ์กับนิสิตเพื่อช่วยแนะนำ และเสริมแรงทางบวกให้กับนิสิต ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลย้อนกลับและแก้ไขข้อบกพร่องให้นิสิตทราบส่งผลทางบวกให้นิสิตสะท้อนคิดกระบวนการอ่านคิดวิเคราะห์ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป จากผลการวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ธนพงศ์ ทิพย์ธานีและทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์, 2564 : 248 ; วันเพ็ญ ขำเหม และ วราภรณ์ วราธิพร, 2564 : 12 ; กชภร ภัทรประเสริฐและคณะ, 2565 : 1 ; อาธิติยา งอกสิน และ พรพิมล รอดเคราะห์, 2565 : 55; ปุญชรัสมิ์ สนธิรักษ์และสุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต, 2566 : 15)

3. ความพึงพอใจของนิสิตปริญญาตรีที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (4.84 =S.D 0.37) เมื่อพิจารณาแล้วนิสิตมีความพึงพอใจในการเรียนรู้ทักษะการอ่านโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ เนื่องจากการสอนทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่าน มี 4 ประเด็นหลัก และ 20 ประเด็นย่อย เพื่อให้นิสิตได้ประเมินความพึงพอใจและตรวจสอบประโยชน์ที่ได้จากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ อาทิ ด้านที่ 1 ด้านเนื้อหา โดยมีประเด็นการประเมินดังนี้ การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาที่ตนสนใจ เนื้อหาของชุดกิจกรรมเรียนรู้ ฯ มีบทอ่านที่มีรูปแบบตรงกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาของชุดกิจกรรมเรียนรู้ ฯ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา การจัดเนื้อหาของชุด

กิจกรรมเรียนรู้ ฯ มีความเหมาะสมกับเวลา ยืดหยุ่น ความรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากชุดกิจกรรมเรียนรู้ ฯ สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ ด้านที่ 2 ด้านผู้สอน มีประเด็น ดังนี้ ผู้สอนมีความพร้อมในการเตรียมการสอน (สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ) ผู้สอนตั้งใจสอน ให้คำแนะนำในการอ่านเมื่อใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ ผู้สอนยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียนที่ต่างไปจากความคิดเห็นของตน ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามในขณะที่ฝึกการอ่านโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ ฯ ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้อย่างยุติธรรม ด้านที่ 3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฯ ช่วยทำให้ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านเชิงวิเคราะห์มากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์มากยิ่งขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการอ่านเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์มากยิ่งขึ้นในครั้งถัดไป และช่วยให้ผู้เรียนค้นหาสื่อจริงในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์วิจารณ์มากขึ้น และด้านสุดท้าย ด้านการวัดประเมินผลการเรียนรู้ มีประเด็นดังนี้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ มีการประเมินผลตลอดการทำกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้เรียนได้ส่วนกำหนด เป้าหมายการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ มีการประเมินผลการเรียนรายบุคคลหรือรายกลุ่ม และการประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

โรงเรียน มหาวิทยาลัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา สามารถนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่านไปเป็นแบบอย่างในการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนในทุกระดับชั้นได้

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) และเทคนิคการตั้งคำถามการอ่าน ถือเป็นนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน หน่วยงานสามารถนำไปกำหนดนโยบายให้บุคคลกรในหน่วยงาน ขอทุนสนับสนุนวิจัยในชั้นเรียนด้านการพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนได้

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ สามารถนำไปใช้ออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้หลายสาขาวิชาและสามารถนำไปใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอื่น ๆ แต่ผู้สอนควรคำนึงถึงขั้นตอนการอ่านเพื่อใช้เทคนิคการตั้งคำถามให้สอดคล้องกัน อาทิ การตั้งคำถามก่อน ระหว่างและหลังการอ่าน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย จากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

เอกสารอ้างอิง

กชภร ภัทรประเสริฐ, ทัศนีย์ นาคุณทรง และ ทิพา พรสุจารี. (2565). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอคช์ (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*. 16 (1), 1-12.

ฉวีวรรณ วัฒนานุกิจ, สุนิตย์ ตาเย็นทั่ว และ พัชรินทร์ รุจิรานุกูล. (2564). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระเสียงสั้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี*. 16 (3), 14-23.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปากรศึกษาศาสตร์วิจัย*. 5 (1), 1-20.

ทยาตา รัตนภิญโญวานิช. (2563). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต สำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. *Journal of Graduate Studies Valaya Alongkorn Rajabhat University*. 15 (3), 46-60.

ทัศนีย์ รอดมั่นคง และ พจนีย์ เชื้อบัณฑิต. (2567). การพัฒนาชุดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ตามแนวทางการผลิตผักปลอดภัยสู่มาตรฐานผักปลอดภัยสูงเบอร์ 8. *Journal of Roi Kaensarn Academi*. 9 (2), 1-16.

ธนพงศ์ ทิพย์ธานี และ ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์. (2564). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *Journal of Buddhist Education and Research*. 7 (3), 248-258.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่.* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

ปุญชรัสมิ์ สนธิรักษ์, สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต. (2566). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนครสวรรค์. *Journal of Buddhist Education and Research*. 9 (2), 15-27.

มนัสวี ดวงลอย. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*. 3 (1), 151-165.

รัชนีกร สิงห์โต และ สุธาทิพย์ งามนิล (2564) ผลการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อคร่วมกับผังกราฟิกที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. *วารสารบัณฑิตวิจัย*. 12 (1), 95-106.

วันเพ็ญ ขำเหม และ วราภรณ์ วราธิพร. (2564). แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบบบูรณาการของเมอร์ด็อคโดยเน้นเนื้อหาอาเซียน. *วารสารนิสิตวัง*. 21 (2), 12-26.

สิริดนย์ แจ้งโห้, สิริมา ป้วนป้อม, อมลณัฐ หุ่นธานี และ สำราญ มีแจ้ง. (2564). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. *วารสารอักษราพิบูล*. 2 (2), 42-56.

สุมาลี เพชรคง และคณะ (2563) ศึกษาผลของการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแบบบูรณาการของเมอร์ด็อค (MIA) ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยยอด จังหวัดตรัง. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช*. 13(1), 69-82.

อาธิติยา งอกสินและพรพิมล รอดเคราะห์. (2565). ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวิธีสอนแบบ MIA เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและกลยุทธ์การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *Journal of Modern Learning Development*. 7 (9), 55-71.

Murdoch, George S. (1986). "A More Integrated Approach to the Teaching of Reading," *English Teaching Forum.* 34 (1), 9-15.

การเสริมสร้างคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

The Enhancing of the 21st Century Thai Teacher Characteristics of Teacher Students in Bansomdetchaopraya Rajabhat University by Using Blended Instructional Model

วิเชียร อินทรสมพันธ์,
วิเชียร ทุวิลา และ ปราณีต ม่วงนวล
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
Wichian Intarasompun,
Wichian Tuwila and Praneet Muangnual
Bansomdejchaopraya Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: i_wichian@hotmail.com

****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and development) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 3) เปรียบเทียบระดับคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษ ที่ 21 ก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน 4) ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมตามรูปแบบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นเพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน จำนวน 351 คน และสุ่มแบบเจาะจงกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า แบบวัดเชิงสถานการณ์ โดยมีค่าความเที่ยงตรง (IOC) ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ 0.876 และ 0.895 ตามลำดับ สถิติวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test for dependent sample

ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านมนุษยสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาเป็นด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านบุคลิกภาพ ตามลำดับ ส่วนด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

* วันที่รับบทความ : 23 ธันวาคม 2566; วันแก้ไขบทความ 27 ธันวาคม 2566; วันตอบรับบทความ : 4 มกราคม 2567
Received: December 23 2023; Revised: December 27 2023; Accepted: January 4 2024

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยที่ได้พัฒนา มีองค์ประกอบของรูปแบบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมายของรูปแบบ กระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบ และผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนการสอนตามรูปแบบ

3. คุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาครูหลังการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน สูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานโดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน; คุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21; นักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

Abstracts

The research and development objectives were to 1) study the level of the 21st century Thai teacher characteristics, 2) develop Blended Instructional Model to enhance the 21st century Thai teacher characteristics, 3) compare the level of the 21st century Thai teacher characteristics before and after the implementation of Blended Instructional Model, 4) study the satisfaction towards Blended Instructional Model. The sample group was teacher students at Bansomdejchaopraya Rajabhat University, 351 students selected by stratified random sampling for studying the fundamental data, 30 students selected by purposive random sampling for the model implementation. The research instruments were the 21st Century Thai Teacher Characteristics rating scales questionnaires and multiple-choices situations test which had validity (IOC) between 0.67-1.00 and reliability (α) at 0.876 and 0.895 respectively. Data were analyzed by finding frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test for dependent sample.

The research results found that:

1. The 21st century Thai teacher characteristics of teacher students at Bansomdejchaopraya Rajabhat University was at a high level overall. When considering each aspect, the human relationship aspect had the highest average. Followed by morality and ethics aspect, and personality aspect, respectively, whereas participation and community and local development had the lowest average.

2. Blended Instructional model to enhance the 21st century Thai teacher characteristics of teacher students at Bansomdejchaopraya Rajabhat University consisted of elements of the model, including the principles and aims of the model, learning management process of the model, and the results that students will receive from teaching and learning according to the model

3. The 21st century Thai teacher characteristics of teacher students at Bansomdejchaopraya Rajabhat University after the implementation with the Blended Instructional Model was higher than before the implementation with statistical significance at the .05 level.

4. The satisfaction with organizing activities according to the blended instructional model overall was at a high level.

Keywords: Blended instructional model; Characteristics of Thai Teachers in the 21st century; Teacher students at Bansomdejchaopraya Rajabhat University

บทนำ

การศึกษาที่ดีสำหรับคนยุคใหม่นั้น ไม่เหมือนการศึกษาเมื่อสิบปีหรือยี่สิบปีที่แล้ว การศึกษาที่มีคุณภาพจะต้องเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ของศิษย์ไปอย่างสิ้นเชิงและบทบาทของครูอาจารย์ก็ต้องเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง ครูที่รักศิษย์ เอาใจใส่ศิษย์ แต่ยังใช้วิธีสอนแบบเดิม จะไม่ใช่ครูที่ทำประโยชน์แก่ศิษย์ออย่างแท้จริง กล่าวคือ ครูที่มีใจแก่ศิษย์ยังไม่พอ ครูเพื่อศิษย์ต้องเปลี่ยนจุดสนใจหรือจุดเน้นจากการสอนไปเป็นเน้นที่การจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นทั้งของศิษย์และของตนเอง ต้องเรียนรู้และปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ที่ตนเองจัดให้แก่ศิษย์ด้วย ครูเพื่อศิษย์ต้องเปลี่ยนบทบาทของตนจาก “ครูผู้สอน” (Teacher) ไปเป็น “ครูฝึก” (Coach) “ผู้ฝึก” (Trainer) หรือ “ผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้” (Learning Facilitator) และต้องเรียนรู้ทักษะในการทำหน้าที่นี้ (วิจารณ์ พานิช, 2555)

ครูได้รับการย่องย่องเชิดชูเกียรติมาโดยตลอด และยังเป็นบุคคลที่มีบทบาทความสำคัญยิ่งในการพัฒนามนุษย์ ดังนั้นบุคคลที่จะมาทำหน้าที่นี้จะต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกลักษณะที่ดีพร้อม เช่น ความรู้ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการอบรมสั่งสอน เน้นให้นักเรียนได้ฝึกคิด ปฏิบัติจริง แสวงหาความรู้และเรียนรู้ร่วมกัน จัดการเรียนการสอนให้เชื่อมโยงกับสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และลักษณะที่พึงประสงค์ จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศให้นักเรียนเกิดความสุข และพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย และประเมินผลการเรียนการสอนทุกด้านอย่างต่อเนื่องด้วยเครื่องมือที่เหมาะสม ในอนาคตจึงต้องมีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของครูบางประการเนื่องจากประการแรกเป็นการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งการสร้างเด็กให้เติบโตมาในศตวรรษที่ 21 อาจไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป เพราะสิ่งที่เคยเป็นมาอาจใช้ไม่ได้กับยุคปัจจุบันที่เต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและปัญหาที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่ เนื่องจากกระแสโลกาภิวัฒน์ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในด้านวิสัยทัศน์ สังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการสื่อสาร ทั้งทางบวกและทางลบแนวคิด ค่านิยม ความเชื่อได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านการดารงชีวิต การเรียนรู้สังคม ความรู้ สังคมปราชญ์และผลกระทบในการพัฒนาครู การพัฒนาภาวะผู้นาทางวิชาการและวิชาชีพครูอย่างสำคัญ ดังนั้น จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี วิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวได้ว่า คุณลักษณะของครูไทยในศตวรรษที่ 21 ควรมีคุณลักษณะที่สำคัญ 10 ด้าน ดังนี้คือ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านภาวะผู้นา ด้านการใช้ภาษา ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านการใช้เทคโนโลยี ด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน/ท้องถิ่น ด้านการวัดและประเมินผล

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครูมาเป็นเวลานานมากกว่า 120 ปี แล้ว มีหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตและมีบัณฑิตที่ทำหน้าที่ครูในโรงเรียนทั้งในระบบและนอกระบบ ระดับการศึกษาขั้น ในการผลิตบัณฑิตครูให้มีความสามารถในการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองการพัฒนาประเทศนั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ ได้กำหนดให้ระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยมีนโยบายให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งเพื่อให้ได้ครูที่มีคุณภาพอย่างแท้จริง ซึ่งในปัจจุบันมีองค์กรวิชาชีพเข้ามาควบคุมการผลิตให้มีคุณภาพโดยผู้ที่จะเป็นครูได้นั้นจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และมีคุณสมบัติตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน เพื่อให้เกิดความรู้ ทักษะความสามารถและความชำนาญเพียงพอในการประกอบวิชาชีพครู มีมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ เพื่อให้เกิดคุณภาพในการประกอบวิชาชีพ สามารถสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาให้แก่สังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่ในการจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตและพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและเป็นบุคคลแหล่งการเรียนรู้เป็นตามมาตรฐานการศึกษาชาติ มาตรฐานวิชาชีพครู และให้ความสำคัญในการผลิตครูที่มีคุณภาพ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2565 (กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2565)

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 มีผลกระทบทางการศึกษากับการศึกษาอย่างมาก สถานศึกษาต้องหยุดการเรียนการสอน และมีการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเป็นการสอนทางไกล ต้องใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย มีการผสมผสานในการจัดการเรียนรู้ให้เป็นทั้งระบบออนไลน์ (Online) ระบบเรียนในสถานที่ (Onsite) และเรียนแบบผสมผสาน (Blended Learning) โดยใช้วิธีการที่เหมาะสมตามบริบทที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของแต่ละโรงเรียน สำหรับยุคสมัยนี้การปรับตัวเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างมาก ยิ่งสำหรับการศึกษาเรียกได้ว่า เป็นปีแห่งการปรับเปลี่ยนรูปแบบ และอีกหนึ่งวิธี ที่นิยมนำมาปรับใช้กับการเรียนการสอนนั้นก็คือ Blended learning ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ ที่ผสมผสานรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ผสมผสานกับการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่ผู้เรียนผู้สอนไม่เผชิญหน้ากัน หรือการใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่หลากหลาย กระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมเกิดขึ้นจากยุทธวิธี การเรียนการสอนที่หลากรูปแบบ เป้าหมายอยู่ที่การให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้เป็นสำคัญ การสอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานนั้น ผู้สอน สามารถใช้วิธีการสอน 2 วิธีหรือมากกว่า ในการเรียนการสอน เช่น ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาบทเรียนผ่านเทคโนโลยีผสมผสานกับการสอนแบบเผชิญหน้า โดยหลังจากนั้นผู้สอนสามารถนำเนื้อหาบทความไปลงไว้บนเว็บไซต์ และติดตามการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้อีเลิร์นนิ่ง ด้วย

ระบบแอลเอ็มเอส (Learning Management System) ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ในห้องแล็ป หลังจากนั้นสรุปบทเรียน ด้วยการอภิปรายร่วมกับคุณครูผู้สอนในห้องเรียน การเรียนรู้ในลักษณะแบบผสมผสานเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มที่มีการจัดวางการทำงานกลุ่มเป็นอย่างดี ด้วยการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วย ก่อน และ/หรือหลังจากมี face-to-face learning แล้ว ก็ได้ ซึ่งอาจจะรวมถึง pre-event activities เพื่อ warm-up ก่อนมีการประชุมเป้าหมายก็เพื่อการสร้างมนุษย์สัมพันธ์ในระหว่างผู้เรียน สร้างความรู้สึกการเป็นทีมร่วมกัน ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพ และความรวดเร็วในการทำงานกลุ่ม อาจมีการปฐมนิเทศ แนะนำ ชี้แจง ก่อนเรียนทาง Web conferences, Online discussions, และ Online Conference ซึ่งจะทำให้มีการเปิดใจกว้าง ที่จะเรียนรู้ร่วมกันแลกเปลี่ยนการเรียนรู้กัน ถ้าหากสุดท้ายผู้เรียนจะต้องมาพบกันในชั้นเรียนแบบเดิมหรือในอีกกรณีตัวอย่างหนึ่ง คือการให้มี Follow-up learning community หลังจาก มี face-to-face event แล้ว ชุมชนการเรียนรู้ในลักษณะนี้ อาจด้วยการให้ผู้เรียนทำ group projects, discussing research findings, และ mentoring peers เป็นต้น หรือลักษณะ end-to-end communities ที่รวมทั้ง pre-event และ follow-up learning activities ด้วย ผู้เรียนบางคนอาจชอบ end-to-end community มากกว่า เพราะ face-to-face meeting แบบปกติ มักเป็นเรื่องปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม ที่จะมาร่วมมือกันทำงาน ตัวอย่างเช่น ครูอาจใช้ ice-breaker community สำหรับ prework และแนะนำ เรื่องต่าง ๆ ให้กับผู้เรียน ใช้ face-to-face experiential workshop ในการให้ความชัดเจนเรื่องจุดประสงค์การเรียนของแต่ละคน และใช้ follow-up community ในการ coaching และ mentoring เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) เป็นการบูรณาการ online learning และ face-to-face meetings เข้าด้วยกัน โดยการเรียนรู้ในลักษณะนี่ คือ ผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ และร่วมมือกันที่ลึกซึ้งขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

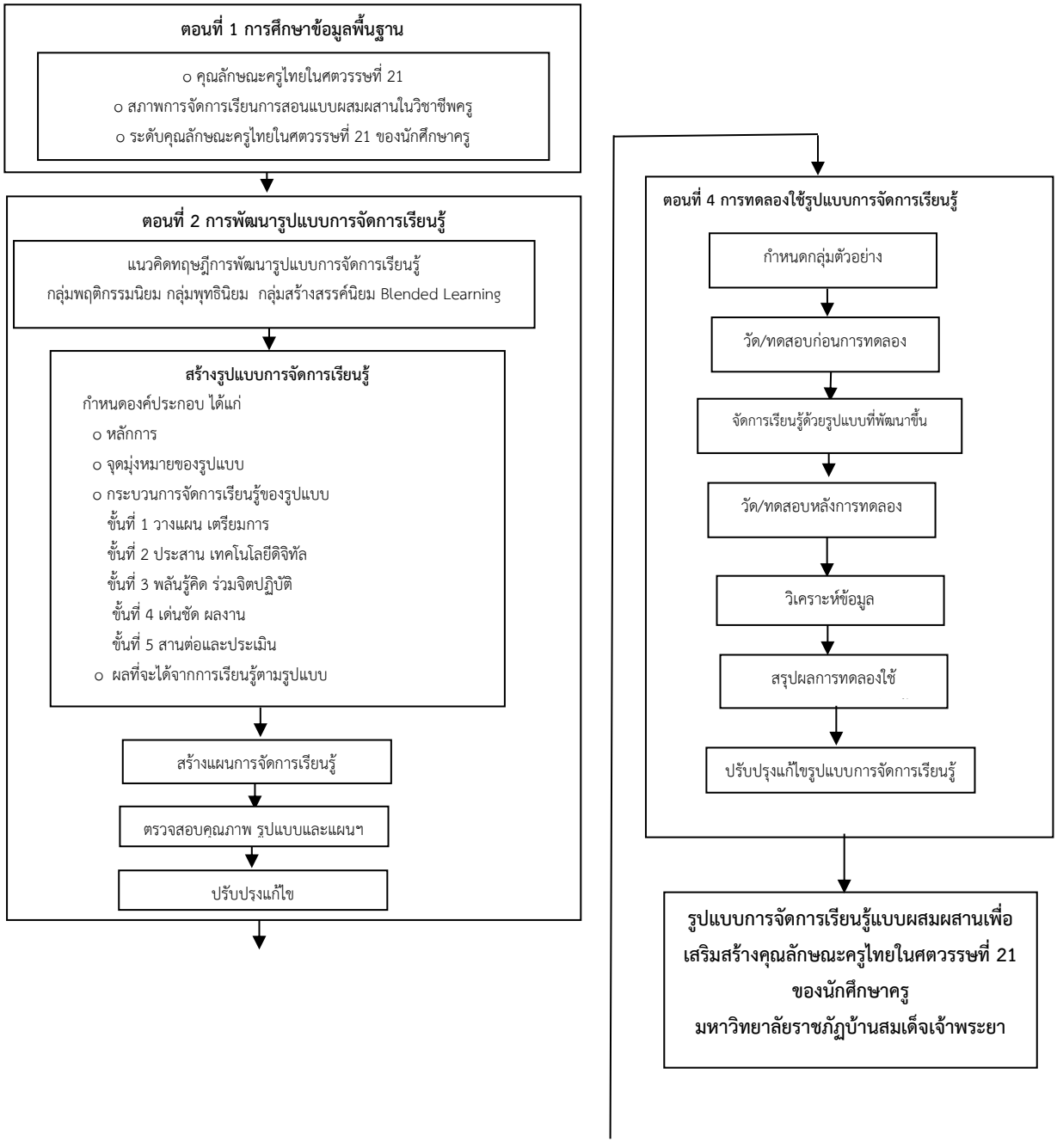
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

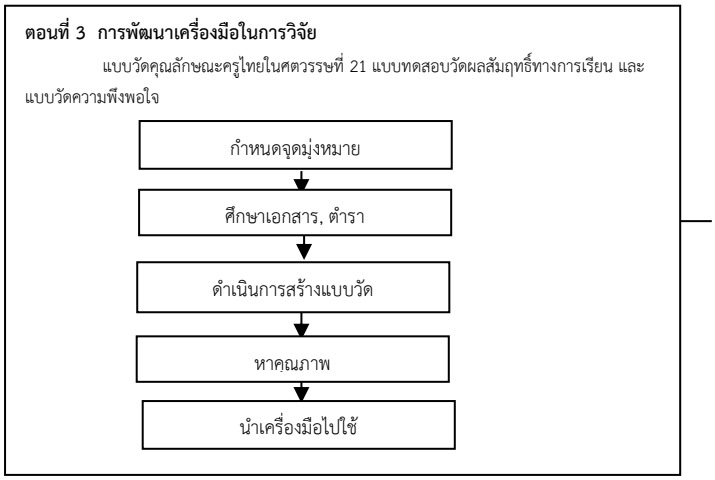
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาผลก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ขั้นตอนในการเสริมสร้างคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ตอนที่ 3 การพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย ตอนที่ 4 การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ แสดงดังภาพต่อไปนี้





แผนภาพที่ 1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2565 จำนวน 4,059 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาระดับคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 มาจากประชากร กำหนดขนาดตัวอย่างตามตารางของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 :57) ได้จำนวน 351 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น และ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น จำนวน 30 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

ตัวแปรการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
   2.1 คุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาครู
   2.2 ความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกตามขั้นตอน ดังนี้

1. เครื่องมือในการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นแบบสอบถามสภาพการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Leaning) มีเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ ประกอบไป ด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ ชั้นปี หลักสูตรที่เข้าศึกษา คณะที่สังกัด สภาพการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Leaning) ในรายวิชาชีพครู และแบบวัดคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ

เจ้าพระยา มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตรประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างระหว่าง 0.67-1.00 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.989

2. เครื่องมือในการทดลองใช้รูปแบบ เป็นแบบวัดระดับคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบวัดประเภทมาตรประมาณค่า (Rating Scale) และตอนที่ 2 เป็นแบบเลือกตอบเชิงสถานการณ์ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67-1.00 แบบสอบถามตอนที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ 0.876 และแบบสอบถามตอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ 0.895 และค่าอำนาจจำแนกโดยรวมอยู่ระหว่าง 0.45-0.76

3. เครื่องมือในการวัดความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด แบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert's Scale) 5 ระดับ จำนวนข้อคำถาม 20 ข้อ (IOC) 0.67 -1.00 ค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ 0.85

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

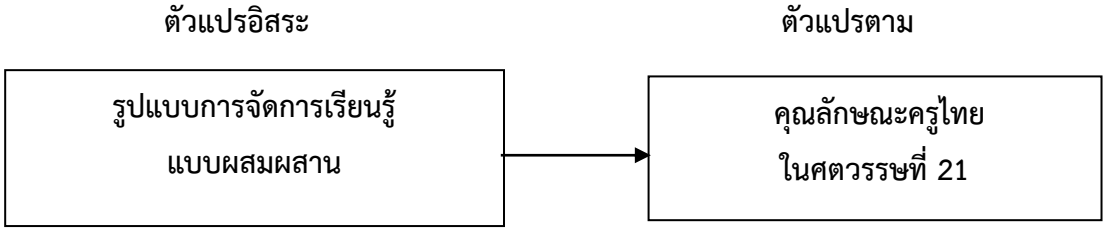
1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ระดับคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษ ที่ 21 และความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3. การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบระดับคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาผลก่อนและหลังเรียนรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ด้วยสถิติ t-test for dependent sample

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2550) วิจารณ์ พานิช (2555) สมบัติ นพรัก (2553) ถนอมพร เลาหจรัสแสง (2553) วิโรจน์ สารรัตนะ (2556) และ นัฐตยา พงษ์เสือ (2559) Wichean Intarasompan and Jittawisut Wimuttipanya (2021) พบว่า คุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู คุณธรรมพื้นฐานความเป็นครู สมรรถนะการจัดกระบวนการเรียนรู้ สมรรถนะการวัดและประเมินผล และสมรรถนะการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยจำแนกออกเป็นด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการใช้ภาษา ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านการใช้เทคโนโลยี ด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน/ท้องถิ่น ด้านการวัดและประเมินผล นอกจากนั้นยังศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานของ Allen and Seaman (2005) Horn and Staker (2011) Oliver and Trigwell (2005) Carman (2006) และงานวิจัยของศศินันท์ ศิริธาดากุลพัฒน์ (2561 : 93-106) สุสัณหา ยิ้มแย้ม และคณะ (2558) อลงกรณ์ อู่เพ็ชร (2560) ประทวน คล้ายศรี (2560) พัฒนะ พิพัฒน์ศรี (2563) นำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพต่อไปนี้



แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

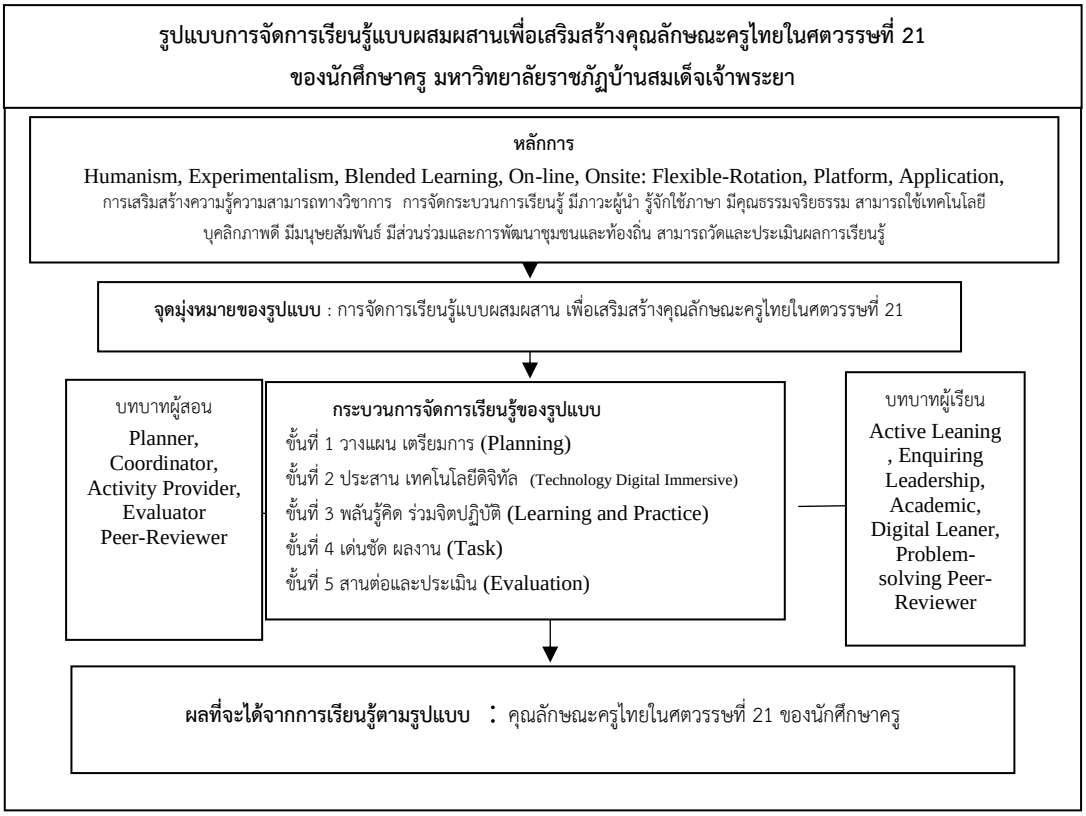
1. ผลการศึกษาระดับคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอได้ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยรวม

คุณลักษณะครูไทยในศตวรรษ ที่ 21	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ	4.14	0.72	มาก	9
2. ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้	4.25	0.75	มาก	5
3. ด้านภาวะผู้นำ	4.37	0.67	มาก	4
4. ด้านการใช้ภาษา	4.22	0.70	มาก	6
5. ด้านคุณธรรมจริยธรรม	4.44	0.67	มาก	2
6. ด้านการใช้เทคโนโลยี	4.16	0.74	มาก	5
7. ด้านบุคลิกภาพ	4.38	0.68	มาก	3
8. ด้านมนุษยสัมพันธ์	4.46	0.67	มาก	1
9. ด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น	4.00	0.82	มาก	10
10.ด้านการวัดและประเมินผล	4.22	0.72	มาก	7
รวม	**4.26**	**0.73**	มาก	

จากตารางที่ 1 ระดับคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.26, S.D. = 0.73) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านมนุษยสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.46, S.D. = 0.67) รองลงมาเป็นด้านคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X}$ = 4.44, S.D. = 0.67) และ ด้านบุคลิกภาพ ($\bar{X}$ = 4.38, S.D. = 0.68) ตามลำดับ ส่วนด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. =0.82)

2. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีองค์ประกอบและรายละเอียดแสดงได้ดังภาพต่อไปนี้



แผนภาพที่ 3 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21

3. ผลการเปรียบเทียบพบว่า คุณลักษณะครูไทยในศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาหลังการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน สูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

การทดลอง	n	$\bar{x}$	S.D.	df	t	Sig.
ก่อนการทดลอง	30	314.70	28.81	29	26.21*	0.00
หลังการทดลอง	30	425.43	8.39			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.03) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากยกเว้นกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.63) รองลงมากิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบนี้ ทำให้ผู้เรียนกล้าคิดกล้าตอบ ($\overline{X}$ = 4.37) ส่วนรูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ทำให้เข้าใจและรู้จักเพื่อนมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\overline{X}$ = 3.70)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยรวม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านมนุษยสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาเป็นด้านคุณธรรมจริยธรรม และ ด้านบุคลิกภาพ ตามลำดับ ส่วนด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาได้รับการพัฒนาคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 จากการที่เข้าร่วมเรียนรู้ตามหลักสูตรครุสาสตรบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ทำให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักให้การต้อนรับและเป็นกันเองกับผู้ที่มาติดต่อด้วย ให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนนักศึกษาครูและนักเรียนในโรงเรียน ความเป็นกันเองและรู้จักวางตัวได้เหมาะสม ชอบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และอื่นๆ ของนักเรียนเสมอ มีความสามารถใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลในการสร้างบทเรียนสอดคล้องกับเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม สามารถใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลในชีวิตประจำวันเป็นอย่างดี เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ สุจริต ไม่ละโมภอยากได้ของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน มีความเมตตา กรุณาต่อศิษย์ด้วยความจริงใจ มีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียนเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับครู สอดคล้อง สุเทพ ธรรมะตระกูล (2555) และมัสยา เรืองนาราบ (2556) ที่พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2556-2565) ได้แก่ ด้านความรู้และความสามารถ ด้านบุคลิกภาพ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และจรรยาบรรณวิชาชีพ

2. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาผู้วิจัย มีองค์ประกอบของรูปแบบประกอบด้วย หลักการที่มีแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มีความทันสมัย สอดคล้องกับการพัฒนาคุณลักษณะของครูไทยในศตวรรษที่ 21 มีจุดมุ่งหมายของรูปแบบที่สอดคล้องกับหลักการ กระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบ 5 ขั้นตอน และผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนการสอนตามรูปแบบผู้เรียนจะเกิดการพัฒนาคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 โดยมีความรู้ ความเข้าใจในวิชาชีพครู ภาวะผู้นำ เจคติที่ดีต่อวิชาชีพครู คุณธรรมจริยธรรม มีความสัมพันธ์กับชุมชนและท้องถิ่น มีทักษะปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ วัดผลและประเมินตามสภาพจริง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก มีการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด ทฤษฎีที่เน้นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ

ผ่านสื่อการเรียนรู้เนื้อหาวิชาชีพครู เป็นการจัดการเรียนรู้ทั้งระบบปกติและระบบออนไลน์ ด้วยสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ภาระงานที่รับผิดชอบ และปฏิบัติการเพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 นำแนวคิดการผสมผสานแบบ Rotation ผสมผสานกับแบบ Flex เป็นลักษณะการเรียนแบบผสมผสานที่มีความยืดหยุ่นในการปรับใช้ภายใต้ สถานการณ์ที่ต่างกันที่ครูสามารถจัดให้กับผู้เรียนในการเรียนรู้หลายรูปแบบทั้งการเรียน แบบ tutoring หรือการเรียนแบบกลุ่มเล็กตามกลุ่มสนใจ ตามแนวคิดของฮอร์นและสเต็กเกอร์ (Horn and Staker, 2011) ผ่านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นที่ 1 วางแผน เตรียมการ (Planning) ขั้นที่ 2 ประสาน เทคโนโลยีดิจิทัล (Technology Digital Immersive) ขั้นที่ 3 พลันรู้คิด ร่วมจิตปฏิบัติ (Learning and Practice) ขั้นที่ 4 เด่นชัด ผลงาน (Task) ขั้นที่ 5 สานต่อและประเมิน (Evaluation) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พัฒนะ พิพัฒน์ศรี (2563) ลัดดาวรรณ จันทร์ใหม่ ประกอบ ใจมั่น และ กรวรรณ สืบสม (2562 : 56-65) ศศินันท์ ศิริธาดากุลพัฒน์ (2561 : 93-106) ที่พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blenden Learning) มีแนวคิดที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ มีรูปแบบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการปรับเปลี่ยนตามสภาพบริบทของจุดมุ่งหมายของรูปแบบ ได้แก่ คุณลักษณะทางปัญญา คุณลักษณะทางจิตพิสัย และคุณลักษณะทางทักษะพิสัย ผลการวิจัยทุกเรื่องพบว่า รูปแบบมีองค์ประกอบได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย กระบวนการจัดการเรียนรู้ และผลที่ได้รับจากการเรียนรู้ตามรูปแบบ

3. คุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา หลังการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน สูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาครูที่ได้รับการพัฒนาคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ยึดแนวคิดการจัดเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ผสมผสานแนวคิดกลุ่มพฤติกรรมนิยม กลุ่มพุทธินิยม กลุ่มมนุษยนิยม และกลุ่มสร้างสรรค์นิยม แนวคิดการผสมผสานแบบ Rotation การสอนปกติในชั้นเรียนภายใต้สถานการณ์ที่มีความหลากหลายและเป็นไปตามอัตราการเรียนของแต่ละบุคคล ผสมผสานที่มีความยืดหยุ่นในการปรับใช้ภายใต้สถานการณ์ที่ต่างกันที่ผู้สอนสามารถจัดให้กับผู้เรียนในการเรียนรู้หลายรูปแบบทั้งการเรียน แบบ tutoring หรือการเรียนแบบกลุ่มเล็กตามกลุ่มสนใจ ตามแนวคิดของฮอร์นและสเต็กเกอร์ (Horn and Staker, 2011) ผสมผสานเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 วางแผน เตรียมการ (Planning) ขั้นที่ 2 ประสาน เทคโนโลยีดิจิทัล (Technology Digital Immersive) ขั้นที่ 3 พลันรู้คิด ร่วมจิตปฏิบัติ (Learning and Practice) ขั้นที่ 4 เด่นชัด ผลงาน (Task) ขั้นที่ 5 สานต่อและประเมิน (Evaluation) วิธีการประเมินที่หลากหลาย ที่มาจากครู ผู้เรียนประเมินผู้เรียน (Peer assessment) ทั้งวิธีการผ่านระบบ Online/ Onsite ด้วย Google Form แบบสำรวจรายการ มาตรประมาณค่า และ Rubric Score ที่ใช้ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนชิดา ภูมิพยัคฆ์ ทวี สระน้ำค้า และไชยยศ เรืองสุวรรณ

สุวรรณ (2560 : 38-47) เช่นเดียวกับไพฑูรย์ กานต์ธัญลักษณ์ (2557) และงานวิจัยของสุกัญญา พลวิก (2555) ที่พบว่าผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานทำให้ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นมีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน โดยเฉพาะการจัดเนื้อหาที่นำมาเป็นสถานการณ์เพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เป็นสิ่งที่ใกล้ตัวสู่ใกลตัวและจากจุดเล็กๆ สู่จุดใหญ่ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง ต่อครอบครัว ต่อเพื่อนบ้าน ต่อชุมชน ต่อท้องถิ่น ต่อประเทศและต่อโลกของเรา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด ทำให้ผู้เรียนกล้าคิดกล้าตอบ ช่วยส่งเสริมการพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครูในยุคศตวรรษที่ 21ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเองได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนตัดสินใจโดยใช้เหตุผล ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครูในยุคศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒนะ พิพัฒน์ศรี (2563) เช่นเดียวกับงานวิจัยของประทวน คล้ายศรี (2560) และงานวิจัยของ ณฤดี เนตรโสภา (2560 ที่พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานในระดับมากเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1.1 ก่อนที่จะนำรูปแบบไปใช้ ผู้สอนควรศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนการสอนตามรูปแบบ ให้เข้าใจเสียก่อน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

1.2 ควรมีการวิจัยครั้งต่อไปถึงการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ไปใช้กับเนื้อหาสาระที่อยู่ในระดับอื่นๆ หรือเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอื่นๆ

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

2.1 ควรส่งเสริมด้านการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น โดยเฉพาะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสถานศึกษาจะต้องกำหนดให้นักศึกษาครูได้เข้ามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นทุกระยะและตลอดหลักสูตร

2.2 ควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมโดยมุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนได้นำหลักการ แนวคิด ความรู้ ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยให้แสดงผลการปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะครูไทยในศตวรรษที่ 21 ให้มากยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

3.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบประกอบด้วยขั้นตอนและกิจกรรมที่หลากหลาย ทำให้การจัดกิจกรรมแต่ละขั้นตอนต้องใช้เวลามากกว่าที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้สอนที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ควรยืดหยุ่นเวลาตามความเหมาะสม

3.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้น ผู้สอนควรเปิดใจกว้างให้โอกาสผู้เรียนได้แสดงออกให้เต็มที่ในทุกด้าน ต้องไม่ปิดกั้นความคิดของผู้เรียน ไม่เร่งรัดเวลาหรือจำกัดเวลา ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นที่แปลกใหม่ ส่งเสริมให้กำลังใจผู้เรียนที่กล้าแสดงออก มีการแสดงผลงาน มีการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและให้ความสนใจ ให้ความเป็นกันเองกับผู้เรียนทุกคน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2565). กฎกระทรวงมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2566. แหล่งที่มา: https://www.mhesi.go.th/images/2565/T_1390028.PDF

ณฤดี เนตรโสภา (2560). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสัมมาทิฏฐิของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ด้วยเทคนิคคำถาม R-C-A. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2566. แหล่งที่มา: https://so04.tci-thaijo.org/index.php/yru_human/article/view/113200

ถนอมพร เลาหจรัสแสง และอุไรวรรณ หาญวงค์. (2553). การบูรณาการเทคโนโลยี e-learning ประเภทเกมในชั้นเรียน. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2566. แหล่งที่มา: http://thanompo.edu.cmu.ac.th/load/journal/50-51/Integrating%20GameBased.pdf.

นัฐตยา พงษ์เสือ. (2559). *การพัฒนาตัวชี้วัดคุณลักษณะของครูไทยในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3.* วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

ประทวน คล้ายศรี. (2560) *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับแนวคิดอภิปัญญา สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.* วิทยานิพนธ์ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย: วิทยาลัยครุศาสตร์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

พัฒนะ พิพัฒน์ศรี. (2563) *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน เรื่อง การเขียนโปรแกรม KidBright สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.

ไพฑูรย์ กานต์ธัญลักษณ์. (2557). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยการเรียนแก้ปัญหาร่วมกันและเทคนิคซินเนคติกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู.* วิทยานิพนธ์ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มนชิดา ภูมิพยัคฆ์, ทวี สระน้ำค้า และ ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2560). การพัฒนารูปแบบการเรียนบนเว็บแบบผสมผสานด้วยเทคนิคการเรียนร่วมกัน เพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*. 11 (1), 38-47.

มัสยา เรืองนาราบ. (2556). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูในทศวรรษหน้าในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1.* วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ลัดดาวรรณ จันทร์ใหม่, ประกอบ ใจมั่น และ กรวรรณ สืบสม. (2562). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานบนฐานการคิดออกแบบเกมที่สร้างเสริมความมุ่งมั่น แน่วแน่ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.* 19 (2), 56-65.

วิจารณ์ พานิช. (2555*). วีถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21.* กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.

วิโรจน์ สารรัตนะ.(2556). *กระบวนทัศน์ใหม่ทางการศึกษา ; กรณีนานาทัศนะการศึกษาศตวรรษที่ 21.* กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ์.

ศศินันท์ ศิริธาดากุลพัฒน์. (2561). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของครูในอนาคตที่มีต่อการศึกษาแบบเรียนรวม. *วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ.* 7 (2), 93-106.

สมบัติ นพรัตน์. (2553). ครูยุคใหม่. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2566. แหล่งที่มา: http:/www.moe.go.th/moe/th/news/detail. hp?NewsID=21846&Key=hotnews

สุกัญญา พลวิก. (2555). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานวิชาโครงการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี นครศรีธรรมราช.* ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนครศรีธรรมราช.

สุเทพ ธรรมะตระกูล. (2555). *การศึกษาคุณลักษณะของครูยุคใหม่.* วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

สุสัณหา ยิ้มแย้ม และคณะ. (2558) การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *พยาบาลสาร.* 42 (ฉบับพิเศษ), 129-140.

อลงกรณ์ อู่เพ็ชร. (2560). *ผลการเรียนรู้ร่วมกันแบบผสมผสานที่มีต่อความสามารถในการทางานกลุ่ม วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.* วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Allen. I. E. and Seaman. J. (2007). Growing by Degrees: Online education in the United States, The Sloan Consortium. *Online.* Retrieved from: http://www.sloanc.org/publications/ survey/ pdf/growing_by_degrees.pdf.

Carman, J. M. (2006). Blended Learning Design: Five Key Ingredients. *Online.* Retrieved from: http://www.agilantlearning.com/pdf/Blended%20Learning%20Design.pdf

Horn. B.M. and Staker. H. (2011) *The Rise of K-12 Blended Learning.* Mountain View, CA . : Innosight Institute.

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970*).* Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30 (3), 607-610.

Oliver, M., & Trigwell, K. (2005). Can "Blended learning" be redeemed? *ELearning.* 2 (1), 17-26.

Wichean Intarasompan, and Jittawisut Wimuttipanya (2021). A quality in education of lower central network school with coaching and mentoring pass online system. *Turkish Journal of Computer and Mathematics Education.* 12 (8), Retrieved from https:// turcomat.org/index.php/turkbilmat/article/view/3819

แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ ตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่

The Approach to Development of Cultural Tourism in the Area of Plai Phraya Sub-district in Plai Phraya District of Krabi Province

อภิษญา บุญยัง,
ห้าวหาญ ทวีเส้ง และ อุทิศ สังขรัตน์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
Apisaya Boonyoung,
Howhan Thaveeseng and Utit Sangkarat
Songkhla University, Hat Yai Campus
Corresponding Author E-mail: apichaya.matmee@gmail.com

****

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่ 2) เสนอแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยาจังหวัดกระบี่ ด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 34 คน ประกอบไปด้วย 4 กลุ่ม คือ 1) ฝ่ายบริหารของภาครัฐที่รับผิดชอบดูแลพื้นที่ตำบล 2 คน 2) ตัวแทนชุมชนอย่างเป็นทางการ 5 คน 3) ตัวแทนชุมชนอย่างไม่เป็นทางการ 19 คน และ 4) นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ตำบลปลายพระยา และผู้ประกอบการด้านที่พัก 8 คน เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง การสำรวจ และการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสังเกตไม่มีส่วนร่วม ซึ่งผู้ให้ข้อมูลเลือกจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับตำบลปลายพระยา เพื่อร่วมให้ข้อเสนอแนะและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นของแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ผลการวิจัยพบว่าศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลปลายพระยา มีเพียง 2 หมู่บ้านที่ปรากฏศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้แก่ หมู่ที่1 บ้านปากน้ำ และหมู่ที่6 บ้านบางเหียน และแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลปลายพระยา พบว่ามี 5 ประการ 1) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในประเด็นการตระหนักรู้คุณค่าแหล่งท่องเที่ยว 2) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในประเด็นสภาพการเข้าถึง 3) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในประเด็นสิ่งอำนวยความสะดวก 4) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในประเด็นภูมิทัศน์สภาพแวดล้อม และ5) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในประเด็นการรองรับนักท่องเที่ยว

* วันที่รับบทความ : 2 มีนาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 9 มีนาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 10 มีนาคม 2567
Received: March 2 2024; Revised: March 9 2024; Accepted: March 10 2024

คำสำคัญ: ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม; การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม; การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

Abstract

The objectives of this research were to 1) examine the potential of cultural tourist attractions in Plai Phraya Subdistrict, Plai Phraya District, Krabi Province; 2) propose a guideline for the development of cultural tourist attractions in Plai Phraya Subdistrict, Plai Phraya District, Krabi Province. The study is qualitative, with 34 key informants from four groups: 1) two from the subdistrict administrative organizations, 2) five official community representatives, 3) 19 nonformal community representatives, and 4) eight tourists and accommodation entrepreneurs. Data was collected from in-depth semi-structural individual interviews, surveys, and participative and non-participative observation. Key informants were selected from stakeholders in the PlaiPhraya Subdistrict to provide suggestions and exchange ideas about cultural tourist attraction development.

The study found that regarding the potential for the development of cultural tourist attractions, only two villages had the potential for the development of cultural tourist attractions: Village No. 1 or Ban Pak Nam, and Village No. 6 or Ban Bang Hian. There were five guidelines for cultural attraction development in Plai Phraya Subdistrict: 1) the guideline based on value consciousness; 2) the guideline based on accessibility; 3) the guideline based on amenities; 4) the guideline based on environment; 5) the guideline based on tourist capacity.

Keywords: The potential of cultural attractions; The development of cultural attractions; Cultural tourism

บทนำ

ประเทศไทยมีการท่องเที่ยวเกิดขึ้นอยู่หลายประเภทในประเทศไทยเนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยว ทั้งทะเล ภูเขา แม่น้ำ และสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการหรือการเลียนแบบธรรมชาติ รวมทั้งวิถีชีวิตของผู้ตามยุคสมัยได้ก่อให้เกิดประเภทของการท่องเที่ยวมากมายด้วยกัน อาทิ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงสันทนาการ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และยังมีการท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกนั่นคือ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) หรือการท่องเที่ยว (เยี่ยมชม) ศิลปะ (Art Tourism) แบบเดิม ที่เป็นการท่องเที่ยวแบบตั้งรับ (Passive) ไปสู่การท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างกระตือรือร้น (Active) ด้วยความมุ่งหมายว่าการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ผ่านประสบการณ์จริงจะมีส่วนในการเสริมสร้างศักยภาพในการเรียนรู้และสร้างสรรค์ของตนเองและสามารถนำกลับไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือหน้าที่การงานของตนเองเมื่อกลับไป (สุดแดน วิสุทธิลักษณ์ และคณะ, 2556 : 26) แนวคิดของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) เป็นการเดินทางท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาเรียนรู้ การสัมผัสและชื่นชมเอกลักษณ์ ความงดงามของมรดกทางวัฒนธรรม และศิลปะทุกแขนงที่มีคุณค่าของกลุ่มชนต่าง ๆ

ด้วยความเคารพ การท่องเที่ยวลักษณะนี้เน้นการพัฒนาด้านภูมิปัญญา การสร้างสรรค์ และความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม โดยให้ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดรูปแบบการท่องเที่ยว และสร้างรายได้เพื่อการบำรุงรักษาต้นทุนทางวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไป (บุษบา สิทธิการ, 2557 : 45)

จังหวัดกระบี่ในด้านการท่องเที่ยวได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกระบี่ (พ.ศ. 2566 – 2570) มีพันธกิจเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจจังหวัด (ด้านการท่องเที่ยว ด้านการเกษตร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน) อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ ประเพณีท้องถิ่น เชื่อมโยงกับการสร้างอาชีพและรายได้ของท้องถิ่น พัฒนาโครงการสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสร้างความสะดวกสบายและยกระดับ มาตรฐานความเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ (แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570, 2564 : 30) ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลปลายพระยาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว มีกลยุทธ์ในยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลปลายพระยาการส่งเสริม สนับสนุน และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เชื่อมโยง กับการสร้างอาชีพ แหล่งเรียนรู้ และรายได้ของชุมชน มีการสร้างเสริมและพัฒนาด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และการบริการ สร้างเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีสัมมาชีพและรายได้เสริม สร้างมูลค่า พัฒนา ผลิตภัณฑ์เกษตร และสร้างเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม สัมมาชีพ และสุขภาพ สร้างเมืองผ่านให้เป็นเมืองพัก (แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570, 2564 : 39)

ตำบลปลายพระยาเป็น 1 ใน 4 ตำบลของอำเภอปลายพระยา คือ ตำบลเขาเขน ตำบลเขาต่อ ตำบลคีรีวง และตำบลปลายพระยา ได้แบ่งเขตพื้นที่การปกครองออกเป็น 2 แบบ ปกครองโดยเทศบาลตำบลปลายพระยาและองค์การบริหารส่วนตำบลปลายพระยา ภายในตำบลปลายพระยามีหมู่บ้าน 14 หมู่บ้าน ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของหมู่บ้านภายในตำบลปลายพระยาซึ่งประกอบด้วย 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่1 บ้านปากน้ำ, หมู่ที่6 บ้านบางเหียน, หมู่ที่7 บ้านหาดถั่ว, หมู่ที่8 บ้านโคกเจียก และหมู่ที่10 บ้านทะเลหอย แต่ละพื้นที่มีการประกอบอาชีพรวมถึงลักษณะทางภูมิศาสตร์ทางกายภาพที่แตกต่างกัน โดยนอกจากนี้บางพื้นที่ยังปรากฏองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมกันจึงสามารถพัฒนาและส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชนของพื้นที่ตำบลปลายพระยา เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการนำเสนอแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ชุมชน ตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่ สืบต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ชุมชน ตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่

2. เสนอแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ชุมชน ตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แนวทางการวิจัยแบบกรณีศึกษา เป็นการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง (documents study) และการศึกษาจากกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ key informants : สำหรับการได้มาซึ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานสนับสนุนส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่หมู่บ้านและมีความรู้เกี่ยวกับชุมชนของตนเอง อีกทั้งเป็นการสมัครใจในการให้ข้อมูล จำนวน 34 คน ประกอบด้วย 1) ฝ่ายบริหารของภาครัฐที่รับผิดชอบดูแลพื้นที่ตำบล 2 คน 2) ตัวแทนชุมชนอย่างเป็นทางการ 5 คน 3) ตัวแทนชุมชนอย่างไม่เป็นทางการ 19 คน และ 4) นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ตำบลปลายพระยา และผู้ประกอบการด้านที่พัก 8 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย : ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) โดยเป็นคำถามปลายเปิดและมีความยืดหยุ่นขณะสัมภาษณ์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกและกว้างกว่าและต้องทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้วิจัยและผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อเป็นการโต้ตอบกันทั้งสองฝ่าย (Two-way communicatioin) โดยให้ผู้ให้สัมภาษณ์สามารถแสดงความคิดเห็นหรือข้อมูลที่น่าสนใจได้อย่างเต็มที่ ตลอดจนได้ทราบอย่างรายละเอียดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ที่สุด จนทำให้ข้อมูลที่ได้มานั้นชัดเจนและสามารถนำผลไปวิเคราะห์ได้ โดยแบบสัมภาษณ์ได้มีการตรวจสอบความเที่ยงตรงและจริยธรรมด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาความถูกต้องของคำถามและความเหมาะสมในภาษาที่ใช้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้วิจัยมีวิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1) เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประเด็นของการวิจัยและเอกสารเกี่ยวกับบริบทพื้นที่ตำบลปลายพระยา แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ศักยภาพของการท่องเที่ยว

3.2) การสำรวจชุมชน (Community Survey) สังเกตสภาพแวดล้อมของชุมชน สภาพความเป็นอยู่ วิถีชีวิต ภูมิทัศน์ของชุมชน สภาพของทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมของชุมชนโดยรวม และจดบันทึกรวบรวม การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant observation) และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-

participant observation) เพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับบริบทชุมชน ทั้งวิถีชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมอย่างชัดเจน

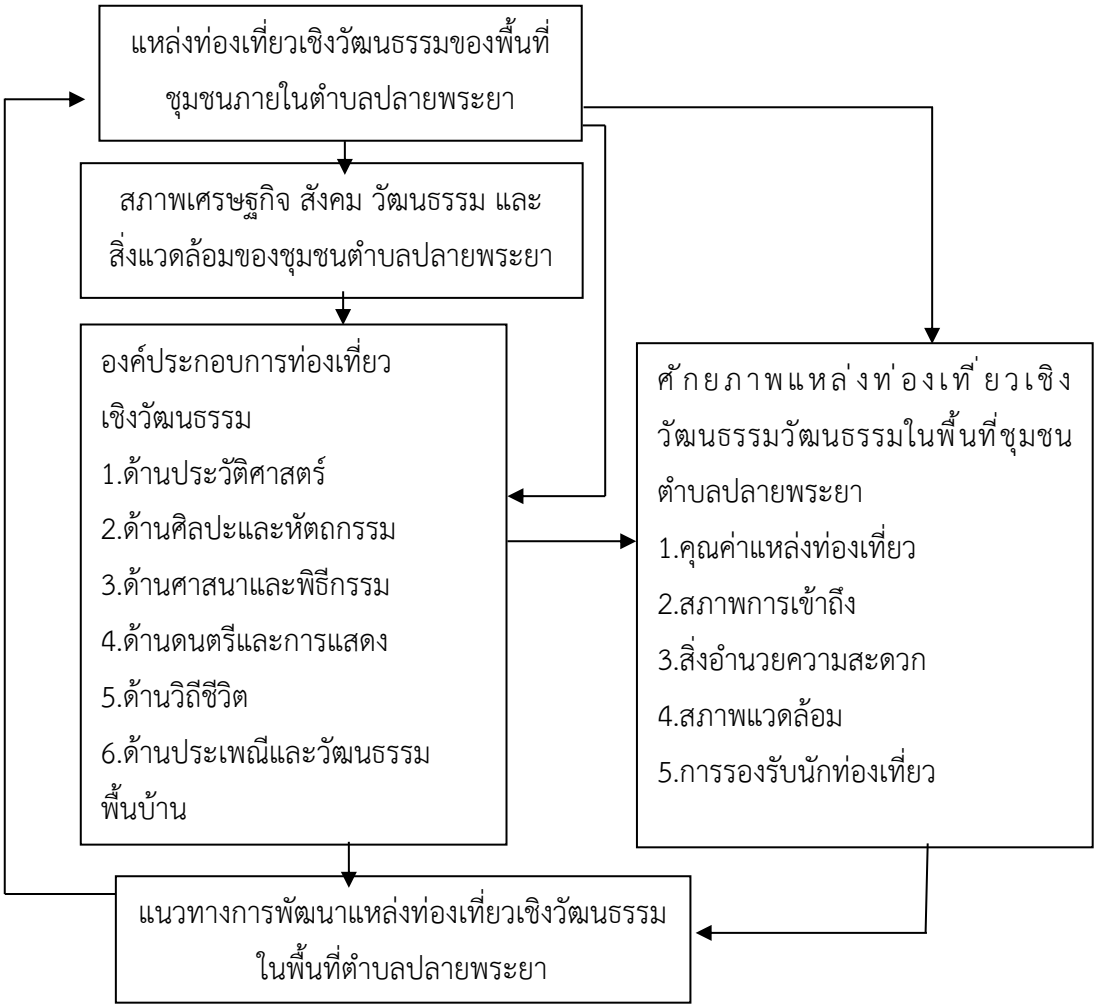
3.3) การจัดประชุมกลุ่มผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ หมู่ที่1 บ้านปากน้ำ, หมู่ที่6 บ้านบางเหียน, หมู่ที่7 บ้านหาดถั่ว, หมู่ที่8 บ้านโคกเจียก และหมู่ที่10 บ้านทะเลหอย ตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่

3.4) การสัมภาษณ์แบบเชิงลึกรายบุคคล (In-depth interview) โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) จากฝ่ายบริหารของภาครัฐที่รับผิดชอบดูแลพื้นที่ตำบล รวมถึงตัวแทนชุมชนอย่างเป็นทางการ ตัวแทนชุมชนอย่างไม่เป็นทางการ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ตำบลปลายพระยา และผู้ประกอบการด้านที่พัก เพื่อให้ได้ข้อมูลอันเป็นความรู้เกี่ยวกับบริบทชุมชน วิถีชีวิตวัฒนธรรม ทัศนคติ ความพึงพอใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชน รวมถึงข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่มีต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและการตรวจสอบข้อมูล : ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นจากการสำรวจ การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม โดยใช้แนวคิดแนวคิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล(In-depth interview) ใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ร่วมกับการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมเกี่ยวกับสภาพวิถีชีวิตของชุมชน สภาพแวดล้อมบริบทของชุมชน และแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ การสังเกตแบบมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้ให้ข้อมูลหลัก ตามขั้นตอนดังนี้ 1) กำหนดประเด็น โดยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ สังเกต สำรวจชุมชน และข้อมูลจาก เอกสารที่รวบรวมแล้วมากำหนดประเด็นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย 2) จำแนกหมวดหมู่ โดยนำข้อมูลมาจำแนกหมวดหมู่ที่ได้มาเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างเพื่อจัดหมวดหมู่แล้วจึงนำมารวมกันเป็นหมวดหมู่ และ 3) การสร้างข้อสรุป ในส่วนของการตรวจสอบข้อมูล วิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า 3 ด้าน ตรวจสอบด้านระยะเวลา ด้านบุคคล และด้านสถานที่

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ ตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์การวิจัยแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ชุมชนตำบลปลายพระยาอำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่มีข้อค้นพบดังนี้

1. ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ ตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่

จากข้อมูลด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวภายในตำบลปลายพระยาที่ผ่านการวิเคราะห์ด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและผ่านการวิเคราะห์ร่วมกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งในพื้นที่ได้สะท้อนให้เห็นศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพียง 2 หมู่บ้านนั่น ได้แก่ หมู่ที่1 บ้านปากน้ำ และหมู่ที่6 บ้านบางเหียน

ผลการวิจัย พบว่า ภายในพื้นที่ชุมชน**หมู่ที่1 บ้านปากน้ำ**ปรากฏองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 4 ประการ ได้แก่ 1)ด้านประวัติศาสตร์ 2)ด้านวิถีชีวิต 3)ด้านประเพณีและวัฒนธรรมพื้นบ้านและ4)ด้านดนตรีและการแสดง นอกจากนี้ภายในพื้นที่ปรากฏศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 4 ประการ ได้แก่ **1) คุณค่าแหล่งท่องเที่ยว** เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่สวยงามผนวกกับความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์ของพื้นที่ที่เป็นลักษณะเด่น แต่ขาดการอนุรักษ์และส่งต่อข้อมูลชุดความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ **2) สภาพแวดล้อม** การทำระบบน้ำในการทำการเกษตรอย่างนาข้าว มีระบบน้ำที่ไหลเวียนจึงไม่เป็นปัญหาในเรื่องน้ำเน่าเสีย อีกทั้งยังมีจุดเด่นในเรื่องของวิถีชีวิตชาวบ้านที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนาจึงมักเห็นวิถีชีวิตของชาวบ้านในพื้นที่และในจุดนี้เองชาวบ้านประกอบอาชีพทำนาจึงไม่มีปัญหาเรื่องมลพิษเรื่องควันในอากาศและไม่มีปัญหาในเรื่องมลพิษทางน้ำเนื่องจากเป็นนาข้าวที่ปราศจากสารเคมีตกค้าง และในพื้นที่มีความเป็นธรรมชาติจากทุ่งนา **3) สิ่งอำนวยความสะดวก** เนื่องจากในพื้นที่มีที่พักแรมไว้รองรับท่องเที่ยวแต่มีในบางพื้นที่เท่านั้นและมีจำนวนที่น้อยต่อจำนวนนักท่องเที่ยว และมีร้านอาหารไว้รองรับนักท่องเที่ยวซึ่งมีจำนวนที่น้อยและมีตัวเลือกไม่หลากหลาย อีกทั้งยังปรากฏ **4) สภาพการเข้าถึง** เนื่องจาก มีถนนที่สะดวกสบายต่อการขับขี่แต่เมื่อเข้าไปในชุมชนเป็นถนนสองเลนส์ค่อนข้างแคบ และมีมีรถสาธารณะในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

ผลการวิจัย พบว่า **หมู่ที่ 6 บ้านบางเหียน** ผลการวิจัย พบว่า ภายในพื้นที่ชุมชนหมู่ที่ 6 บ้านบางเหียนปรากฏองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 5 ประการ ได้แก่ 1) ด้านประเพณีและวัฒนธรรมพื้นบ้าน 2) ด้านวิถีชีวิต 3) ด้านศาสนาและพิธีกรรม 4) ด้านดนตรีและการแสดง และด้านศิลปะและหัตถกรรม นอกจากนี้ภายในพื้นที่ปรากฏศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 5 ประการ ได้แก่

1) คุณค่าแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากในพื้นที่มีปรากฏให้เห็นจุดเด่นในเรื่องของความเป็นธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง และมีวัดถ้ำปราสาทนาฬาคิริงภายในวัดมีอุโบสถรูปช้างหมอบซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่งดงามไม่เหมือนที่ใด แต่ในส่วนของประวัติศาสตร์ของพื้นที่ยังขาดการจดบันทึกและไม่เอกสารเป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน นอกจากนี้ยังขาดการส่งต่อชุดข้อมูลรวมถึงการเผยแพร่ชุดข้อมูลเพื่อในคนรุ่นหลังได้ทราบถึงประวัติศาสตร์ความเป็นมาของพื้นที่ **2) สภาพการเข้าถึง** ถนนเดินทางค่อนข้างสะดวก มีป้ายบอกทางเป็นที่สังเกตได้ง่าย **3) สิ่งอำนวยความสะดวก** ภายในแหล่งท่องเที่ยว เช่น วัดถ้ำปราสาทนาฬาคิริง มีห้องน้ำและที่จอดรถสามารถรองรับนักท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะ อีกทั้งในพื้นที่ตำบลมีการจำหน่ายของที่ระลึก แต่ในพื้นที่ยังขาดที่พักไว้รองรับนักท่องเที่ยว **4) สภาพแวดล้อม** มีพื้นที่อยู่ท่ามกลางธรรมชาติ ส่วนใหญ่ทำการเกษตรจึงไม่มีปัญหาในเรื่องมลพิษทางอากาศ **5) การรองรับนักท่องเที่ยว** ทางพื้นที่มีข้อจำกัดในเรื่องที่พักบริการนักท่องเที่ยว และทางวัดถ้ำปราสาทนาฬาคิริงมีข้อจำกัดในการเยี่ยมชมถ้ำเนื่องจากบางช่วงฝนตกทำให้มีน้ำท่วมขังภายในถ้ำ และนอกจากนี้ผลกรวิจัยพบว่าภายในพื้นที่ 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 7 บ้านหาดถั่ว หมู่ที่ 8 บ้านโคกเจียก และหมู่ที่10 บ้านทะแลหอย จากการสำรวจพื้นที่ สังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม รวมถึงการสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งโครงสร้างสะท้อนให้เห็นการขาดศักยภาพในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ปรากฏให้เห็นองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพียงอย่างเดียว เนื่องจากบางพื้นที่ไม่ได้มีที่พักหรือร้านอาหารไว้รองรับนักท่องเที่ยว รวมถึงไม่ได้มีระบบจัดการในเรื่องของการท่องเที่ยว จึงนำไปสู่การเสนอแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการส่งเสริมหรือสนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในตำบลปลายพระยา

2. แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ ตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่

ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลปลายพระยา จำนวน 5 ประการ ดังนี้

2.1) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในประเด็นการตระหนักรู้คุณค่าแหล่งท่องเที่ยว

ภายในพื้นที่ชุมชนควรมีการเผยแพร่ความรู้ให้กับเยาวชนให้ตระหนักรู้ สำนึกรักถิ่นบ้านเกิดให้ความสำคัญกับชุมชนถึงประวัติศาสตร์ เรื่องเล่าของชุมชน อนุรักษ์ทรัพยากรในพื้นที่ทั้งทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้นและทรัพยากรทางธรรมชาติ อีกทั้งอนุรักษ์และหวงแหนวิถีชีวิตที่เป็นอัตลักษณ์ไม่ให้สูญหายตามกระแสการเปลี่ยนแปลงโลกาภิวัตน์ และควรมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในตำบลจากเมืองผ่านให้กลายเป็นเมืองพัก เพื่อให้คนให้นักท่องเที่ยงเห็นถึงลักษณะเด่นของพื้นที่

2.2) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในประเด็นสภาพการเข้าถึง

ภายในพื้นที่ควรมีการส่งเสริมการจัดทำข้อมูลเพื่อให้นักท่องเที่ยวที่เลือกเดินทางมาท่องเที่ยวได้ทราบถึงลักษณะเส้นทางในหมู่บ้าน รวมถึงเส้นทางในภายตำบล อีกทั้งควรมีการส่งเสริมในเรื่องของการเดินทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวด้วยรถสาธารณะ ส่งผลให้เป็นการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรมีส่งเสริมให้มีศูนย์ประชาสัมพันธ์หรือส่งเสริมในการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวผ่านท่องทางออนไลน์ และเป็นการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวเพื่อให้ผู้ประกอบการห้องพักและร้านอาหารได้เกิดการกระตุ้นทางเศรษฐกิจ อีกทั้งควรจัดให้มีการส่งเสริมและสร้างการโปรโมทผลิตภัณฑ์ของชุมชนเพื่อให้บุคคลที่สนใจเข้าถึงข้อมูลข่าวสารชุมชนได้

2.3) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในประเด็นสิ่งอำนวยความสะดวก

ภายในพื้นที่ควรมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล (Tourism for all) เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทุกเพศทุกวัย ทุกสภาพร่างกาย รวมถึงศาสนาอื่น ๆ สามารถเข้าถึงการบริการของตำบลได้ อีกทั้งควรมีการจัดทำแผนข้อมูลสำคัญในประเด็นสถานการบริการและหน่วยงานสำคัญให้แก่นักท่องเที่ยวและคนในตำบล นอกจากนี้ควรมีการบริการห้องพัก รวมถึงร้านอาหารในพื้นที่ให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น

2.4) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในประเด็นภูมิทัศน์สภาพแวดล้อม

ภายในพื้นที่ควรมีการส่งเสริมให้สร้างการตระหนักรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไม่ให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศของชุมชน ความเข้าใจกับชุมชนในเรื่องของผลกระทบต่อระบบนิเวศในพื้นที่เพื่อป้องกันและรักษาระบบนิเวศในพื้นที่ อีกทั้งควรมีการจัดให้มีผู้นำท้องถิ่นของตำบลปลายพระยา ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในการจัดการภูมิทัศน์ของชุมชนตนเองและสิ่งแวดล้อมภายในชุมชนของตนเองเพื่อไม่ให้เกิดทรรศนะอุจาดแก่คนที่เดินทางมาท่องเที่ยว และเพื่อเป็นการดึงดูดนักลงทุนมายังพื้นที่

2.5) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในประเด็นการรองรับนักท่องเที่ยว

ภายในพื้นที่ควรมีการจัดตั้งศูนย์รองรับและศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ส่งเสริมให้มีการกำหนดขอบเขตของพื้นที่ให้ชัดเจนเพื่อควบคุมปริมาณนักท่องเที่ยวที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สร้างความรู้และความเข้าใจให้แก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับบริบทของพื้นที่เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเรื่องความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว

รวมถึงควรมีการจัดให้มี (Bubble Zone) ซึ่งเป็นการสร้างเขตพื้นที่เล็กๆไว้เพื่อสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยไม่ต้องกังวลเรื่องเสียงที่จะรบกวนผู้อื่น

อภิปรายผลการวิจัย

โดยผู้วิจัยโดยสามารถอภิปรายผลการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดในการนำเสนอดังต่อไปนี้

1. ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ ตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่ โดยศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ชุมชน นั้นมีความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่สะดวก ความปลอดภัย สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และสิ่งอำนวยความสะดวก ชุมชนในเขตพื้นที่ตำบลปลายพระยามีสาธารณูปโภคและสาธารณูปการต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของพงศ์กฤต นันทนากรณ์ (2564 : 168) ศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมจังหวัดราชบุรี กรณีศึกษา วัดขนอนหนังใหญ่ พบว่า ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสถานที่พักแรม ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ในภาพรวม ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับ มากที่สุด แต่ควรมีการจัดเตรียมสถานที่ในการกิจกรรมการท่องเที่ยวที่จะทำให้นักท่องเที่ยวได้เข้าใจถึง ศิลปวัฒนธรรมของวัดขนอนหนังใหญ่ได้มากยิ่งขึ้นเพื่อที่จะทำให้นักท่องเที่ยวสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ใน การเดินทางมาท่องเที่ยวให้บุคคลใกล้ชิดได้ และควรที่จะมีการวางถังขยะตามจุดต่าง ๆ ให้กับนักท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวกในกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังวัดขนอนหนังใหญ่ เช่นเดียวกับ ธนากร ทองธรรมสิริ, โอชัญญา บัวธรรม (2564 : 21) ศึกษาแนวทางสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสัมผัสประสบการณ์ท้องถิ่นในเขตพื้นที่ เมืองเก่าบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า พื้นที่เมืองเก่าบุรีรัมย์เป็นเมืองเก่ามีศักยภาพของพื้นที่ตรงตามองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว 5 ประการ ได้แก่ มีสิ่งดึงดูดใจ (Attraction) การเดินทางสะดวก (Accessibility) มีบริการที่พัก (Accommodation) มีกิจกรรมการ ท่องเที่ยว (Activities) และสิ่งอำนวยความสะดวก (Destination Amenities) ศักยภาพของเขตพื้นที่ เมืองเก่าบุรีรัมย์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก และเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องได้รับความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน ได้แก่การประชาสัมพันธ์ ถึงสถานที่ภายในชุมชน

2. แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ ตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่ พบแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลปลายพระยาด้วยกัน 5 ประการ ดังนี้ 1) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในประเด็นการตระหนักรู้คุณค่าแหล่งท่องเที่ยว 2) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในประเด็นสภาพการเข้าถึง 3) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในประเด็นสิ่งอำนวยความสะดวก 4) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในประเด็นภูมิทัศน์สภาพแวดล้อม 5) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมใน

ประเด็นการรองรับนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อีกยังเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในตำบลปลายพระยา สอดคล้องกับ กมลพิพัฒน์ ชนะสิทธิ์ และนรินทร์ สังข์รักษา (2561 : 163) ศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตลาดน้ำคลองแดน อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเข้าใจและมีความพร้อมในการจัดการพัฒนาชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเนื่องทุกคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนมีศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเน้นไตรภาคี คือ ภาครัฐ เอกชน และท้องถิ่น คำนึงถึงอัตลักษณ์ของชุมชน รวมถึงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแต่ก็ยังมีความต้องการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ประสบความสำเร็จและดำรงอยู่ต่อไปได้ในอนาคต และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิรินันท์ พงษ์นิรันดร, โอชัญญา บัวธรรม, และชัชชญา ยอดสุวรรณ (2559 : 235) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ควรจัดระบบคมนาคมและการสัญจรให้ชัดเจนพร้อมกับทำป้ายบอกทางให้ถูกต้องและติดตั้งเป็นระยะ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรจัดให้มีบริการที่ครอบคลุมและทั่วถึง ด้านความปลอดภัย ควรจัดระบบรักษาความปลอดภัยในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว และด้านความสามารถในการรองรับของพื้นที่ควรทำการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งเพื่อให้ง่ายต่อการบริหารจัดการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้งนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวและยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวให้ดีขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับ อรไท ครุธเวโช, สุภัทรา สังข์ทองและวรพจน์ ตรีสุข (2561 : 163) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอย่างมีส่วนร่วมชุมชนชาวเลบ้านแหลมตุ๊กแก จังหวัดภูเก็ต พบว่าแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอย่างมีส่วนร่วมของหมู่บ้านชาวเลแหลมตุ๊กแก จังหวัดภูเก็ต เน้นการพัฒนาและการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมโดยเน้นการประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการ บริหารจัดการทุกกระบวนการ การส่งเสริมข้อมูลด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการสนับสนุนส่งเสริมภารกิจโดยดำเนินการจัดสรรงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้เกิดความยั่งยืน

2. ควรมีสนับสนุนส่งเสริมการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมภาครัฐ เอกชน และองค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดึงดูดนักลงทุนหรือผู้ประกอบการ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. หน่วยงานควรนำฐานข้อมูลศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมาจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยการบรูณาการงานร่วมกันขององค์กรภาคีเครือข่ายในพื้นที่ เพื่อสร้างความตระหนักรู้ วิเคราะห์ปัญหาจัดการวางแผน และร่วมกันรับผลประโยชน์จากการดำเนินงานขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างเป็นธรรมแก่ประชาชน

2. หน่วยงานสามารถนำฐานข้อมูลการวิจัยแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมาจัดทำแผนปฏิบัติการ เพื่อดำเนินการจัดทำโครงการนำเสนอต่อแผนการขับเคลื่อนการพัฒนาในระดับจังหวัดสืบต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งถัดไป

การศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่ พบว่าในพื้นที่ทั้ง 5 หมู่บ้านมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ควรมีการศึกษาและเก็บข้อมูลในเชิงปริมาณกับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่เลือกเดินทางมาท่องเที่ยวที่ตำบลปลายพระยาซึ่งเป็นข้อมูลแลกเปลี่ยนที่สำคัญในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในตำบลปลายพระยา

เอกสารอ้างอิง

กมลพิพัฒน์ ชนะสิทธิ์ และนรินทร์ สังข์รักษา. (2561). แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตลาดน้ำคลองแดน อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*. 12 (28), 163-176.

งานวิเคราะห์นโยบายและแผนสำนักปลัด. (2564). *แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570*. (ครั้งที่1). ม.ป.ท: ม.ป.พ.

บุษบา สิทธิการ. (2557). *การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจากแนวคิดสู่การปฏิบัติ.* (ครั้งที่1). เชียงใหม่: บริษัทสันติภาพ แพ็คพริ้นท์ จำกัด.

ธนากร ทองธรรมสิริ และ โอชัญญา บัวธรรม. (2564). แนวทางสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสัมผัสประสบการณ์ท้องถิ่นในเขตพื้นที่ เมืองเก่าบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.* 3 (1), 21-34.

พงศ์กฤต นันทนากรณ์. (2564). การศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมจังหวัดราชบุรี กรณีศึกษาวัดขนอนหนังใหญ่. *วารสารศิลปะศาสตร์และอุตสาหกรรมบริการ.* 4.(1), 168-181.

ศิรินันท์ พงษ์นิรันดร, โอชัญญา บัวธรรม และ ชัชชญา ยอดสุวรรณ. (2559). แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตการศึกษาการจัดการมข.* 9 (1), 234-259.

สุดแดน วิสุทธิลักษณ์ และคณะ. (2556). *การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์.* (ครั้งที่1). กรุงเทพมหานคร: องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน).

อรไท ครุธเวโช, สุภัทรา สังข์ทอง และ วรพจน์ ตรีสุข. (2561). การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอย่างมีส่วนร่วมชุมชนชาวเลบ้านแหลมตุ๊กแก จังหวัดภูเก็ต. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยธนบุรี*. 14 (3), 63-74.

การศึกษาการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จังหวัดสมุทรปราการ

Study of Dengue Fever Preventive and Control Operations among Village Health Volunteers (VHVs), Samut Prakan Province

ธงชัย วิเศษบุปผา,
จิราภรณ์ พรหมอินทร์ และ จุฑามาศ เถาว์ชาลี
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ
Thongchai Visatbuppha,
Jiraporn Phrom-in and Jutamart Thowchalee
Samut Prakan Provincial Public Health Office, Thailand
Corresponding Author, E-mail: ag.jutamart2519@gmail.com

****

บทคัดย่อ

โรคไข้เลือดออกเป็นโรคติดต่อนำโดยแมลงที่เป็นปัญหาสาธารณสุขในพื้นที่ประเทศไทย จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดหนึ่งที่พบปัญหาการระบาดของโรคไข้เลือดออกในปี 2565 มีอัตราผู้ป่วยโรคไข้เลือดออกสูงเกินเป้าหมายที่กำหนดไว้ การวิจัยแบบผสานวิธีครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน 2) ศึกษาปัจจัยทำนายการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และ 3) พัฒนารูปแบบการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 คือ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 504 คน สุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ กลุ่มที่ 2 คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออก ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขระดับจังหวัดและอำเภอ รวม 10 คน สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และสมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่1) แบบสอบถาม 2) แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม และ 3) แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 69.25 ($\bar{x}$ = 40.42, SD=6.81) 2) ปัจจัยทำนายการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน พบว่า ปัจจัยแรงสนับสนุนทางสังคม การรับรู้มาตรการป้องกันและ

* วันที่รับบทความ : 25 มีนาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 3 เมษายน 2567; วันตอบรับบทความ : 5 เมษายน 2567
Received: March 25 2024; Revised: April 3 2024; Accepted: April 5 2024

ควบคุมโรคไข้เลือดออก และปัจจัยด้านทรัพยากร สามารถร่วมกันทำนายการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านได้ร้อยละ 38.90 และ 3) พัฒนารูปแบบการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน พบว่า รูปแบบประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ การวางแผนกิจกรรม การดำเนินกิจกรรม “ชุมชนปลอดภัยจากไข้เลือดออก” การติดตามผลการปฏิบัติงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงานที่มีผลการประเมินความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.45, SD=0.14)

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ หน่วยงานสาธารณสุขควรนำรูปแบบการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านไปปรับประยุกต์ใช้ และขยายผลในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการระบาดของโรคไข้เลือดออกต่อไป

คำสำคัญ: รูปแบบการปฏิบัติงาน; ป้องกัน ควบคุมโรค; ไข้เลือดออก; อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

Abstracts

Dengue fever is a Vector Borne Disease that poses a public health concern in Thailand. Samut Prakan Province is one of the areas experiencing an outbreak of dengue fever in the year 2022, with the number of dengue fever cases exceeding the predetermined target rate. The objectives of this mixed method research were to: 1) study the level of dengue fever preventive and control operations among village health volunteers; 2) study factors predicting dengue fever preventive and control operations among village health volunteers; and 3) develop a model for dengue fever preventive and control operations among village health volunteers. The first sample group comprised 504 village health volunteers in Samut Prakan Province, selected using systematic random sampling, while group 2 consisted of prevention experts in dengue fever control and presidents of provincial and district public health volunteers, totaling 10 people, who were purposively sampled and voluntarily participated in the research project. The research tools included: 1) a questionnaire; 2) a focus group recording form; and 3) a form for evaluating the appropriateness of the format. Data were analyzed using descriptive statistics including frequency, percentage, mean, standard deviation, multiple regression analysis, and content analysis.

The research findings indicate that: 1) the level of dengue fever preventive and control operations among village health volunteers was found to be high, with 69.25% ($\bar{x}$ = 40.42, SD=6.81) of the sample group exhibiting such activities; 2) factors predicting the performance of dengue fever preventive and control operations among village health volunteers included social support, awareness of preventive measures for dengue fever, and resource availability, collectively accounting for 38.90% of the variance; and 3) the development of a model for dengue fever preventive and control operations among village health volunteers revealed four components: activity planning, implementation of the "Community Safe from Dengue Fever" initiative, performance monitoring, and evaluation, which demonstrated high levels of overall appropriateness ($\bar{x}$ = 4.45, SD=0.14).

Suggestions from this research indicate that public health agencies should adopt dengue fever preventive and control operations among village health volunteers and apply the findings in areas at risk of further dengue fever outbreaks, thus expanding the results.

Keywords: Operating Model; Dengue Fever Prevent and Control; Village health volunteers

บทนำ

โรคไข้เลือดออกเป็นโรคติดต่อที่สำคัญและเป็นปัญหาสาธารณสุขอย่างต่อเนื่อง โดยมียุงลายเป็นพาหะนำโรค ประเทศไทยประสบกับปัญหาโรคไข้เลือดออกมาเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 40 ปี แม้ว่ารัฐบาลโดยกระทรวงสาธารณสุขจะพยายามเร่งรัดดำเนินการควบคุมและป้องกันโรคมาโดยตลอด โดยมุ่งให้ความสำคัญตามหลักทางระบาดวิทยาในการจัดการปัจจัยเสี่ยงของการเกิดโรคประกอบด้วย การดูแลไม่ให้ “คน” มีโอกาสได้สัมผัสกับ “ยุง” ที่เป็นพาหะนำโรค และการจัดการแก้ไข “สิ่งแวดล้อม” ไม่ให้เอื้อต่อการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายเพื่อที่คนจะได้ไม่เสี่ยงต่อการสัมผัสกับยุงลาย หากสามารถจัดการองค์ประกอบทั้งสามนี้ให้เกิดความสมดุลการระบาดของโรคจะลดลงหรือหมดไป (สำนักโรคติดต่อนำโดยแมลง, 2562)

สถานการณ์ไข้เลือดออกจังหวัดสมุทรปราการ ปี พ.ศ.2565 พบว่า มีผู้ป่วยโรคไข้เลือดออก จำนวนทั้งสิ้น 4,693 ราย คิดเป็นอัตราป่วย 365.88 ต่อประชากรแสนคน พื้นที่ที่พบผู้ป่วยมากที่สุดได้แก่ อำเภอพระประแดง คิดเป็นอัตราป่วย 758.18 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือ อำเภอบางเสาธง และอำเภอเมืองสมุทรปราการ คิดเป็นอัตราป่วย 716.18 และ 442.82 ต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ ซึ่งสูงเกินเป้าหมายที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้คือ 50 ต่อประชากรแสนคน (HDC สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ, 2566) จากการศึกษาระบาดวิทยาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการแพร่กระจายของโรคไข้เลือดออกนั้นแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ได้แก่ ภูมิต้านทานของประชาชน ชนิดของเชื้อไวรัสเดงกี ความหนาแน่นและการเคลื่อนย้ายของประชากร สภาพภูมิอากาศ ชนิดของยุงพาหะ ความรู้ความเข้าใจและความตระหนักของประชาชนในการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ลูกน้ำยุงลาย ความร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ ในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกและนโยบายในระดับชาติ (งานระบาดวิทยา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ, 2566) นอกจากนั้น จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางการขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ซึ่งมีความสะดวก รวดเร็ว และช่วยในการลดต้นทุนการผลิตของภาคอุตสาหกรรม จึงส่งผลนักลงทุนเข้ามาประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก นับได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมากที่สุดในประเทศ ทำให้มีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น มีประชากรแฝงและประชากรที่สัญจรไปมาเป็นจำนวนมากส่งผลกระทบต่อการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกในจังหวัดสมุทรปราการที่ผ่านมายังไม่สามารถควบคุมโรคไข้เลือดออกได้ตามเป้าหมาย (งานระบาดวิทยา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ, 2564) จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกในอดีตเป็นบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นส่วนใหญ่ดำเนินงานโดย

เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ทำให้ไม่สามารถหยุดการระบาดของโรคไข้เลือดออกได้ จึงเกิดการพัฒนาแผนและยุทธศาสตร์การดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรค ตามแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) มีการบูรณาการโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชน โดยมีกลไกการดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกที่สำคัญ คือ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างเจ้าหน้าที่สาธารณสุขกับประชาชนในด้านสาธารณสุข ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชนในชุมชน (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข, 2562)

จากการทบทวนวรรณกรรมด้านปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน พบว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อภาวะโภชนาการเกินของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านจังหวัดชัยภูมิ (อมรา เมฆนันทไพศิฐ, รังสรรค์ สิงหเลิศ และแดนวิชัย สายรักษา, 2565) ผู้วิจัยจึงได้นำทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรคของโรเจอร์ และทฤษฎีแรงสนับสนุนทางสังคมมาประยุกต์เป็นกรอบในการศึกษาในกลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงาน ผู้ให้คำแนะนำด้านสุขภาพ เป็นที่ปรึกษาและเป็นแกนนำของประชาชนในชุมชน เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อส่งเสริมให้มีบทบาทการป้องกันโรคไข้เลือดออกที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยผู้วิจัยได้ประชุมและทบทวนแผนการดำเนินงานป้องกันโรคไข้เลือดออกกับผู้เกี่ยวข้อง จึงเห็นว่าควรศึกษาพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในจังหวัดสมุทรปราการซึ่งเป็นเขตพื้นที่เสี่ยงต่อการระบาดและมีอัตราการป่วยสูงเพื่อนำไปสู่การกำหนดรูปแบบกิจกรรมการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงสูงเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อสร้างข้อเสนอแนะรูปแบบกิจกรรมการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed method research) แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยดังนี้

ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกและปัจจัยทำนายการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ

ระยะที่ 2 เพื่อสร้างข้อเสนอแนะรูปแบบกิจกรรมการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1

ประชากร คือ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 1,702 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการประมาณค่าเฉลี่ยของประชากรที่แน่นอน (Daniel, & Cross, 1995) กำหนดค่า $Z_{1-\alpha/2}$=1.96 ค่าความแปรปรวน เท่ากับ 2.24 จากการวิจัยของ ปุญญพัฒน์ ไชยเมล์ และปัทมา รักเกื้อ (2561) และค่า d=0.224 ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 458 คน เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนในขณะเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามไม่ได้ข้อมูลครบถ้วน และมีข้อมูลสูญหาย (Missing data) ผู้วิจัยจึงเพิ่มจำนวนตัวอย่างอีกร้อยละ 10 ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 504 คน ทำการเลือกตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic sampling) โดยจัดทำบัญชีรายชื่อตามตัวอักษร กำหนดช่วงการเลือกตัวอย่าง (Sampling interval) ช่วงการสุ่มเท่ากับ 5 ตามลำดับจนครบตามจำนวน 504 คน โดยมีคุณสมบัติกลุ่มตัวอย่างที่เลือกเข้าศึกษา (Inclusion criteria) ดังนี้ เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านที่ปฏิบัติงาน จังหวัดสมุทรปราการ มีรายชื่ออยู่ในปี 2565 ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 1 ปี และสมัครใจเข้าร่วมการศึกษาวิจัย สำหรับเกณฑ์การคัดออกของกลุ่มตัวอย่าง (Exclusion criteria) ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างย้ายไปอาศัยนอกพื้นที่ก่อนการวิจัยเสร็จสิ้น ลาออกจากการเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน หรือเสียชีวิต เจ็บป่วยกะทันหันจนไม่สามารถเข้าร่วมงานวิจัยได้

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) ที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออก ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขระดับจังหวัดและอำเภอ รวม 10 คน เลือกตัวอย่างแบบเจาะจง และสมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 3 ชุด ดังนี้

เครื่องมือชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 6 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกคำตอบ จำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดที่ให้เลือกคำตอบ ตัวเลือก ใช่ และไม่ใช่ โดยมีลักษณะข้อความเชิงบวก 11 ข้อ และลักษณะข้อความเชิงลบ จำนวน 4 ข้อ รวมจำนวน 15 ข้อ และกำหนดเกณฑ์ การแปลผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้ มีความรู้ระดับน้อย ช่วงคะแนน 0-5 (น้อยกว่าร้อยละ 60) มีความรู้ระดับปานกลาง ช่วงคะแนน 6-10 (ร้อยละ 60-79) และมีความรู้ระดับสูง ช่วงคะแนน 11-15 (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ และความคาดหวัง โดยมีลักษณะข้อความเชิงบวก 30 ข้อ และลักษณะข้อความเชิงลบ จำนวน 4 ข้อ รวมจำนวน 34 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และกำหนดเกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้ ระดับต่ำ ช่วงคะแนน 5.00-11.67 คะแนน ระดับปานกลาง ช่วงคะแนน 11.68-18.35 คะแนน และระดับสูง ช่วงคะแนน ≥ 18.36 คะแนน

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปัจจัยด้านทรัพยากร โดยมีลักษณะข้อความเชิงบวก 25 ข้อ ไม่มีข้อความเชิงลบ รวมจำนวน 25 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ และกำหนดเกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้ ไม่เพียงพอ ช่วงคะแนน 0 ระดับต่ำช่วงคะแนน 1-10 คะแนน ระดับปานกลาง ช่วงคะแนน 11-20 คะแนน และระดับสูง ช่วงคะแนน 21-30 คะแนน

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยแรงสนับสนุนทางสังคม โดยมีลักษณะข้อความเชิงบวก 12 ข้อ ไม่มีข้อความเชิงลบ รวมจำนวน 12 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับและกำหนดเกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้ ระดับต่ำ ช่วงคะแนน 0-7 คะแนน ระดับปานกลาง ช่วงคะแนน 8-16 คะแนน และระดับสูง ช่วงคะแนน 17-24 คะแนน

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกโดยมีลักษณะข้อความเชิงบวก 10 ข้อ ไม่มีข้อความเชิงลบ รวมจำนวน 10 ข้อ ลักษณะคำตอบ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ และกำหนด เกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้ ระดับต่ำ ช่วงคะแนน 10-23 คะแนน ระดับปานกลาง ช่วงคะแนน 24-37 คะแนน และระดับสูง ช่วงคะแนน 38-50 คะแนน

เครื่องมือชุดที่ 2 เป็นแนวทางการสนทนากลุ่มเพื่อสร้างข้อเสนอแนะรูปแบบกิจกรรมการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ ข้อคำถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด ได้แก่ รูปแบบ กิจกรรมการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ขั้นตอน วิธีการ และการประเมินผล

เครื่องมือชุดที่ 3 เป็นแบบสอบถามเพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบกิจกรรมการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการที่สร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ ด้านอรรถประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง ข้อคำถามมีลักษณะปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แปลความหมายของคะแนนจาก

แบบสอบถามเป็น 5 ระดับ คือ คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด จนถึงคะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำเครื่องมือชุดที่ 1-3 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของเนื้อหา พบว่ามีค่าดัชนี (Content validity index) ระหว่าง 0.66-1.00 หลังจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดพิจารณาแล้วนั้น ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ตามที่ได้รับการแนะนำตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำแบบสอบถามชุดที่ 1 ไปทดลองใช้กับ อสม.ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความรู้ โดยใช้ค่า KR-20 ได้ค่า 0.785 ส่วนแบบสอบถามที่เป็นมาตรวัดระดับใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach’s Alpha Coefficient) พบว่า การรับรู้โอกาสเสี่ยง การรับรู้ความรุนแรง ความคาดหวังในประสิทธิผลของการตอบสนอง ความคาดหวังความสามารถของตนเอง การรับรู้มาตรการการป้องกัน ความพอเพียงของทรัพยากร การมีทักษะในการใช้ทรัพยากร การใช้นวัตกรรม แรงสนับสนุนทางสังคม และการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่า 0.750, 0.851, 0.755, 0.799, 0.751, 0.814, 0.875, 0.785, 0.828, 0.799 และ 0.776 ตามลำดับ

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยดำเนินการขอเอกสารรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ เลขที่ COA NO.5/2566, REC NO. 5/1.0 ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2566 การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการชี้แจงข้อมูลแก่กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วิธีการศึกษา เปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัย ทำหนังสือชี้แจงการให้ข้อมูล และหนังสือแสดงการยินยอมเข้าร่วมศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลจะถูกทำลายภายใน 1 ปี โดยจะเปิดเผยข้อมูลทางวิชาการ ในภาพรวมเท่านั้น

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ นำส่งสำนักงานสาธารณสุขอำเภอเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลในพื้นที่

2. ประสานงานกับผู้รับผิดชอบงานสุขภาพภาคประชาชนของ สสอ. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ประธานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

3. ประชุมชี้แจงแนวทางในการตอบแบบสอบถามให้กับ อสม. ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริง

4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก อสม.ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5. ตรวจสอบความถูกต้องในการตอบแบบสอบถาม

6. ผู้วิจัยนำข้อมูลแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อหาปัจจัยทำนายการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ

7. ผู้วิจัยจัดเวทีการสนทนากลุ่มเพื่อสร้างข้อเสนอแนะรูปแบบกิจกรรมการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ

8. ผู้วิจัยนำข้อมูลผลการศึกษาจากการสนทนากลุ่ม สรุปเป็นข้อเสนอแนะรูปแบบกิจกรรมการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ

9. เขียนรายงานผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติพรรณนา เพื่อแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบการถดถอยทีละขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อหาปัจจัยมีผลต่อการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค (Protection motivation theory) ร่วมกับทฤษฎีแรงสนับสนุนทางสังคม (Social Support Theory) และปัจจัยด้านทรัพยากร มาใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยทำนายการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เพื่อนำไปสู่การสร้างข้อเสนอแนะรูปแบบกิจกรรมการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ

ผลการวิจัย

1) ระดับการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ มีการปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 69.25 ($\bar{x}$ = 40.42, SD = 6.81) รองลงมาคือระดับปานกลางและระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 29.36 และ 1.39 ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ (n=504)

การปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก	จำนวน	ร้อยละ
- ระดับสูง (38-50 คะแนน)	349	69.25
- ระดับปานกลาง (24-37 คะแนน)	148	29.36
- ระดับต่ำ (10-23 คะแนน)	7	1.39
รวม	504	100.00
$\bar{x}$ = 40.42, SD = 6.81, Min = 10, Max = 48		

2) ปัจจัยทำนายการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ตัวแปรปัจจัยแรงสนับสนุนทางสังคม การรับรู้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก และปัจจัยด้านทรัพยากร สามารถร่วมกันทำนายการปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ 38.90 และสามารถสร้างสมการทำนายการปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

การปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน = 4.119+0.726 (ปัจจัยแรงสนับสนุนทางสังคม) + 0.207 (การรับรู้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก) + 0.120 (ปัจจัยด้านทรัพยากร) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ (n=504)

ตัวแปร	b	Beta	t	95% CI
ปัจจัยแรงสนับสนุนทางสังคม	0.726	0.435	10.684	0.593-0.860
การรับรู้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก	0.207	0.253	6.924	0.149-0.266
ปัจจัยด้านทรัพยากร	0.120	0.118	2.886	0.38-0.202

Constant (a)=4.119, R square=0.389, Adjusted R square=0.385, F=105.907, *p*-value<0.001

3) พัฒนารูปแบบการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า รูปแบบกิจกรรมการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ การวางแผนกิจกรรม การดำเนินกิจกรรม “ชุมชนปลอดภัยจากไข้เลือดออก” การติดตามผลการปฏิบัติงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การวางแผนการใช้รูปแบบกิจกรรมฯ ประกอบด้วย

(1) การประสานงานกับประธานชุมชน ผู้นำชุมชน ภาคีเครือข่าย อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เพื่อเข้าพบชี้แจงโครงการ และเตรียมการเป็นผู้ร่วมวิจัยการใช้รูปแบบที่กำหนด

(2) การกำหนดทีมร่วมตรวจลูกน้ำยุงลาย จำนวนหมู่บ้านละ 1 ทีมๆ ละ 4 คน ประกอบด้วย อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน 3 คน เจ้าหน้าที่สาธารณสุข 1 คน แต่ละทีมรับผิดชอบ 10 ครัวเรือน

องค์ประกอบที่ 2 การดำเนินกิจกรรมการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ ประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรมและคู่มือการจัดกิจกรรมการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 6 กิจกรรม ได้แก่

(1) การเผยแพร่สื่อให้ความรู้ สร้างความตระหนัก ปรับทัศนคติในการป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออก

2) การอบรมเชิงปฏิบัติการทักษะในการทำลายแหล่งเพาะพันธ์ยุงลาย

3) การสร้างแรงจูงใจในการกำจัดลูกน้ำยุงลายในบ้านพักอาศัย

4) การสร้าง Line group เพื่อเพิ่มช่องทางการสื่อสารกับเป้าหมายประชาชนในเขตรับผิดชอบ

5) การจัดกิจกรรมชุมชนปลอดยุง โดยอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ในชุมชน เดินสำรวจพื้นที่ทุกวันศุกร์เป็นเวลา 4 สัปดาห์

6) การจัดพิธีมอบรางวัล “ปักธง” ตามจำนวน House Index (HI) และ Container Index (CI) ที่พบให้แก่ครัวเรือนในเขตรับผิดชอบของ อสม.

องค์ประกอบที่ 3 การติดตามการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ ประกอบด้วย

(1) การติดตามสอบถามปัญหา อุปสรรคการดำเนินงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ ทั้งรายบุคคล รายกลุ่ม แบบไม่เป็นทางการ

(2) การประชุมสรุปผลการดำเนินงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านเป็นรายสัปดาห์แบบทางการ

(3) การรายงานผลดำเนินงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ ใน Line group

องค์ประกอบที่ 4 การประเมินผลการใช้รูปแบบกิจกรรมป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมการควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออก

ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อเสนอแนะรูปแบบกิจกรรมการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ ที่พัฒนาขึ้นให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทำการประเมินความเหมาะสม โดยมีผลการประเมินความเหมาะสมดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ

รายการประเมิน	Mean	SD.	ระดับ
1. ด้านอรรถประโยชน์	4.53	0.15	มากที่สุด
2. ด้านความเป็นไปได้	4.30	0.10	มาก
3. ด้านความเหมาะสม	4.51	0.18	มากที่สุด
4. ด้านความถูกต้อง	4.47	0.14	มาก
ภาพรวม	4.45	0.14	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ข้อเสนอแนะรูปแบบกิจกรรมการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ ที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.45, SD.=0.14) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านอรรถประโยชน์ ($\bar{x}$ = 4.53, SD.=0.15) รองลงมาคือ ด้านความเหมาะสม ($\bar{x}$ = 4.51, SD.=0.18) และด้านความถูกต้อง ($\bar{x}$ = 4.47, SD.=0.14) ส่วนด้านความเป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x}$ = 4.30, SD.=0.10)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่องการศึกษาการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จังหวัดสมุทรปราการ ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนออภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ มีการปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 69.25 ($\bar{x}$ = 40.42, SD = 6.81) รองลงมาคือ ระดับปานกลางและระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 29.36 และ 1.39 ตามลำดับ สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องความรู้และทักษะในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน (วินัย พันอ้วน, จิติมา กตัญญู และ วันทนีย์ ชวพงค์, 2560) ที่พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีมีทักษะการควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออกในภาพรวมระดับสูง โดยมีทักษะมากที่สุดในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขในการควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออก ได้มีการติดตาม เฝ้าระวัง และรายงานผลให้หน่วยงานสาธารณสุขทราบผลอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 89.7 แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติตามบทบาทการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุข ในพื้นที่ระบาดซ้ำซาก อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ (วิภาวดี วุฒิเดช, พัฒนาวดี พัฒนถาบุตร และณรงค์ศักดิ์ หนูสอน, 2564) ที่พบว่า อาสาสมัครสาธารณสุข ในพื้นที่ระบาดซ้ำซาก อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ มีการปฏิบัติตามบทบาทการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจังหวัดสมุทรปราการเป็นพื้นที่ที่เคยมีการระบาดรุนแรงของโรคไข้เลือดออก ทำให้หน่วยงาน องค์กร ภาคีเครือข่ายต่าง ๆ เกิดความตื่นตัว ทำให้มีนโยบายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในจังหวัดสมุทรปราการปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกอย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ตัวแปรปัจจัยแรงสนับสนุนทางสังคม การรับรู้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก และปัจจัยด้านทรัพยากร สามารถร่วมกันทำนายการปฏิบัติงาน

ป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ 38.90 สามารถอภิปรายได้ดังนี้

2.1 แรงสนับสนุนทางสังคมมีผลต่อการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการให้ข่าวสารผ่านช่องทางสื่อมวลชน การรณรงค์ให้คำแนะนำด้านสุขภาพทางสื่อ คำแนะนำจากบุคคลอื่น การได้รับเอกสารใบปลิวแนะนำจากเจ้าหน้าที่ การอ่านบทความในหนังสือพิมพ์หรือวารสาร และการเตือนจากบุคคลที่เป็นที่รักหรือนับถือ จึงเกิดการกระตุ้นให้ปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออก สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องปัจจัยการณ์การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคไข้เลือดออกในเขตพื้นที่ตำบลธรรมามูล อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท (จันทิมา เหล็กไหล และศันสนีย์ เมฆรุ่งเรืองวงศ์, 2560) ที่พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์ การได้รับแรงสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานมีผลต่อการปฏิบัติตามบทบาทการป้องกันควบคุมโรคของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.001$) และสอดคล้องกับการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพในการเฝ้าระวังโรคไข้เลือดออกของประชาชนในชุมชนที่มีการระบาดของโรคไข้เลือดออกซ้ำซาก ตำบลท่าบัว อำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร (บุญส่ง มั่นสัตย์รักสกุล และณรงค์ศักดิ์ หนูสอน, 2561) และการศึกษาเรื่องปัจจัยทำนายพฤติกรรมและรูปแบบกิจกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชน อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ (สิวลี รัตนปัญญา, 2561) ที่ผลการศึกษาพบว่า การได้รับข่าวสาร การได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข องค์กรหน่วยงาน ภาครัฐและเอกชน มีผลต่อการปฏิบัติตามบทบาทการป้องกันควบคุมโรคของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

2.2 การรับรู้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกมีผลต่อการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ สามารถอธิบายได้ว่า การรับรู้ในภาพรวมของบุคคลเป็นตัวเชื่อมโยงที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อการป้องกันโรค (Roger, 1983) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินการรับรู้มาจากสื่อกลางที่ทำให้เกิดความกลัว ซึ่งขึ้นอยู่กับสื่อที่มากระตุ้น และการตรวจสอบการประเมินการรับรู้นำไปสู่การปฏิบัติ เช่นเดียวกับบทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เมื่อรับรู้มาตรการการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกแล้ว ต้องปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมสุขภาพ เป็นผู้นำด้านสุขภาพให้แก่ประชาชนในการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกและแก้ไขปัญหาการระบาดของโรคไข้เลือดออก โดยปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของจังหวัดสมุทรปราการ

2.3 ปัจจัยด้านทรัพยากรมีผลต่อการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก วัสดุอุปกรณ์และทรัพยากรเป็นปัจจัยที่เอื้อให้เกิดการแสดงพฤติกรรม (Green, 2005) เมื่อมีทรัพยากรอย่างเพียงพอในการป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกจึงมีส่วนสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมการป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออก เช่น มีมุ้งลวดหรือใช้มุ้ง

กางนอนทุกครั้ง มีการสนับสนุนทรายอะเบท สารเคมีในการพ่นหมอกควัน หรือมีอุปกรณ์ป้องกันมิให้ยุงวางไข่ เป็นต้น สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกแบบบูรณาการในพื้นที่เสี่ยงสูงเขตอำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี (สฤษดิ์เดช เจริญไชย, วิชัย สุขภาคกิจ และมาสริน ศุกลปักษ์, 2563) ที่ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยเอื้อด้านทรัพยากรส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมไข้เลือดออกของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงสูงเขต อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี

3. รูปแบบกิจกรรมการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสมุทรปราการ ที่พัฒนาขึ้นครั้งนี้ อาศัยหลักการสำคัญคือ การออกแบบกิจกรรมตามปัจจัยเชิงสาเหตุที่พบ แล้วจึงพัฒนารูปแบบตามกรอบแนวคิด 4 ด้าน ได้แก่ (1) การวางแผนการใช้รูปแบบ (2) การดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบ (3) การติดตาม และ (4) การประเมินผลการใช้รูปแบบ สอดคล้องกับหลักการออกแบบรูปแบบกิจกรรมที่ประกอบด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ ระบบและกลไก วิธีการดำเนินงาน แนวทางการประเมินผล และเงื่อนไขของรูปแบบ และการมีองค์ประกอบของรูปแบบที่ครบถ้วนทั้งหลักการของรูปแบบโครงสร้างของรูปแบบและวิธีการนำรูปแบบไปดำเนินการ การมีกระบวนการในการนำรูปแบบไปดำเนินการที่ดี มีประสิทธิภาพสูง เห็นได้จากกระบวนการและวิธีการที่ผู้วิจัยใช้ในการพัฒนารูปแบบใหม่ที่มี 4 ขั้นตอนหลักคือ (1) การวิเคราะห์รูปแบบเดิม (2) การพัฒนารูปแบบใหม่เบื้องต้น (3) การทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นใหม่ และ(4) การสรุปผลการทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นใหม่เพื่อสรุปผลเป็นรูปแบบสุดท้ายที่ดีเหมาะสมและปฏิบัติได้จริง (สมชาติ โตรักษา, 2560) นอกจากนั้นการกำหนดให้มีการพัฒนารูปแบบ 2 ขั้นตอนคือ ขั้นการสร้างหรือพัฒนารูปแบบกิจกรรม โดยการศึกษาค้นคว้าแนวคิดสำคัญของการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก ตามสภาพปัญหาจริงที่พบในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ และการทดสอบความเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมเชิงคุณภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก รวมทั้งการประเมินรูปแบบกิจกรรมโดยภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะประธานอาสาสมัครสาธารณสุขระดับตำบลและอำเภอ ได้มาให้ข้อคิดเห็นทำให้ได้มีการปรับปรุง พัฒนารูปแบบ ได้รูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสมกับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านที่จะนำไปใช้ปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมโรคไข้เลือดออก อำเภอเมืองจันทร์ ปี 2563 (จิระวัตร วิเศษสังข์, 2565) ที่ผลการศึกษาพบว่า วิธีการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมโรคไข้เลือดออกที่ดี แบ่งเป็น 4 ขั้นตอนคือ การวิเคราะห์รูปแบบเดิม การพัฒนารูปแบบใหม่เบื้องต้น การทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นใหม่ และการสรุปผลการทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นใหม่ ทำให้เกิดระบบที่ชัดเจน สามารถปฏิบัติได้จริง มีวิธีการนำรูปแบบไปดำเนินการที่ดีเป็นที่ยอมรับจากผู้ปฏิบัติงานด้วยหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีการติดตามประเมินผลที่ดีและนำผลไปพัฒนารูปแบบขณะดำเนินการเป็นระยะๆ ด้วยความร่วมมือร่วมใจของผู้ปฏิบัติงาน สอดคล้องกับผลการศึกษา

เรื่องการพัฒนารูปแบบการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกรณี 5 โรงเรียนนำร่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช (จันทร์จุรี ถือทอง และธิดารัตน์ เอกศิรินิมิตร, 2562) ที่ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนารูปแบบการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกควรเน้นให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่เป้าหมาย และสอดคล้องกับ การศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกในหมู่บ้านโดยทีม SRRT ระดับตำบล บ้านหนองหญ้าปล้อง ตำบลบ่อใหญ่ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม (ประเสริฐ ไหลหาโคตร, 2559) ที่ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการพัฒนารูปแบบการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกในหมู่บ้านคือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกิจกรรม มีการแบ่งปันและใช้ทรัพยากรร่วมกัน มีการจัดระบบในการเฝ้าระวังโรคในหมู่บ้าน และการทำงานเป็นทีม ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน มีการประสานการทำงานร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1.1 ควรมีการวิจัยและพัฒนาโปรแกรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกโดยบูรณาการร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคม และศึกษาตัวแปรด้านประชากรเพิ่มเติม

1.2 ควรมีการศึกษาวิจัยติดตามผลระยะยาวถึงความคงอยู่ของพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

1.3 ควรมีการศึกษาวิจัยประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านให้ครอบคลุมพื้นที่เสี่ยงต่อการระบาดของโรคไข้เลือดออก

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

กระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษาไปกำหนดเป็นนโยบายในการเสริมสร้างพลังอำนาจและความเชื่อมั่นของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการดำเนินงานแก้ไขปัญหาโรคไข้เลือดออกในชุมชน

3. ข้อเสนอเชิงปฏิบัติการ

ผลการวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก ผู้รับผิดชอบงานสุขภาพภาคประชาชนที่ปฏิบัติงานในสถานบริการสาธารณสุขระดับตำบล สามารถใช้ผลการวิจัยครั้งนี้ในการพัฒนารูปแบบการปฏิบัติงานป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และสร้างความร่วมมือให้ภาคีเครือข่ายต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมและบทบาทในการป้องกัน ควบคุมโรคไข้เลือดออกในชุมชน

เอกสารอ้างอิง

กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข. (2562). *คู่มือ อสม. ยุคใหม่.* กรุงเทพฯมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

งานระบาดวิทยา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ. (2564). *รายงานระบาดวิทยาโรคไข้เลือดออก ปี 2564.* สมุทรปราการ. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ.

งานระบาดวิทยา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ. (2566). *รายงานระบาดวิทยาโรคไข้เลือดออก ปี 2566.* สมุทรปราการ. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ.

จันทิมา เหล็กไหล, และศันสนีย์ เมฆรุ่งเรืองวงศ์. (2560). *ปัจจัยการณ์การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคไข้เลือดออกในเขตพื้นที่ตำบลธรรมามูล อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

จันทร์จุรี ถือทอง และ ธิดารัตน์ เอกศิรินิมิต. (2562). การพัฒนารูปแบบการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกรณี 5 โรงเรียนนำร่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 7 ขอนแก่น.* 26 (2), 48-59.

จิระวัตร วิเศษสังข์. (2565). การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมโรคไข้เลือดออก อำเภอเมืองจันทร์ ปี 2563. *วารสารอนามัยสิ่งแวดล้อม และสุขภาพชุมชน.* 7 (1), 88-98.

บุญส่ง มั่นสัตย์รักสกุล และณรงค์ศักดิ์ หนูสอน. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพในการเฝ้าระวังโรคไข้เลือดออกของประชาชนในชุมชนที่มีการระบาดของโรคไข้เลือดออกซ้ำซาก ตำบลท่าบัว อำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร. *วารสารวิจัย มข.* 18 (1), 81-91.

ประเสริฐ ไหลหาโคตร. (2559). การพัฒนารูปแบบการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกในหมู่บ้านโดยทีม SRRT ระดับตำบลบ้านหนองหญ้าปล้อง ตำบลบ่อใหญ่ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม. *วารสารโรงพยาบาลมหาสารคาม.* 13 (3), 43-50.

ปุญญพัฒน์ ไชยเมล์, & ปัทมา รักเกื้อ. (2561). ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทในการควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน. *วารสารมหาวิทยาลัยทักษิณ.* 21 (1), 31-39.

วินัย พันอ้วน, จิติมา กตัญญู, และวันทนีย์ ชวพงค์. (2562). ความรู้และทักษะในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน. *วารสารพิฆเนศวร์สาร.* 15 (2), 149-159.

วิภาวดี วุฒิเดช, พัฒนาวดี พัฒนถาบุตร และณรงค์ศักดิ์ หนูสอน. (2564). *ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติตามบทบาทการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุข ในพื้นที่ระบาดซ้ำซาก อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สมชาติ โตรักษา. (2560). *การประยุกต์หลักการบริหารเพื่อการพัฒนางานอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน.* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาบริหารงานสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล.

สฤษดิ์เดช เจริญไชย, วิชัย สุขภาคกิจ และมาสริน ศุกลปักษ์. (2563). การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกแบบบูรณาการในพื้นที่เสี่ยงสูงเขตอำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี. *วารสารวิชาการสาธารณสุข.* 29 (3), 517-527.

สิวลี รัตนปัญญา. (2561). ปัจจัยทำนายพฤติกรรมและรูปแบบกิจกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชน อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.* 27 (1), 135-148.

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ. (2566). *รายงานประจำปี 2566 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ.* สมุทรปราการ. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ.

สำนักโรคติดต่อนำโดยแมลง กรมควบคุมโรค. (2562). *คู่มือวิชาการโรคติดเชื้อเดงกี และโรคไข้เลือดออกเดงกี ด้านการแพทย์และสาธารณสุข.* กรุงเทพมหานคร: อักษรกราฟฟิคแอนด์ดีไซน์.

อมรา เมฆนันทไพศิฐ, รังสรรค์ สิงหเลิศ และแดนวิชัย สายรักษา. (2565). การจัดการภาวะโภชนาการเกินของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านจังหวัดชัยภูมิ. *Interdisciplinary Academic and Research Journal.* 3 (6), 413–434.

Green LW, Kreuter MW. (2005). *Health program planning: an educational and ecological approach.* New York: Mc-Graw-Hill.

Rogers, R. W. (1983). Cognitive and physiological processes in fear appeals and attitude change: A revised theory of protection motivation. In J. T. Cacioppo & R. E. Petty (Eds.), *Social psychophysiology: A sourcebook* (pp. 153-176). New York: Guilford.

การศึกษาคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาลของนักท่องเที่ยวมุสลิม

The Study of Service Quality Toward Tourist's Trust and Intention for Halal Restaurants

นวลรัตน์ วัฒนา, ชฎาวรรณ ศิริจารุกุล,
ธนะวิทย์ เพียรดี, จริยา เกิดไกรแก้ว,
ชารินี ใจเอื้อ, ยุวศรี อวะภาค และ นิศานาถ มั่งศิริ
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษา ตรัง

Nuanrath Wattana, Chadawan Sirijarukul,
Thanawit Piendee, Jariya Kerdkraikaew,
Charinee Jaiaue, Yuwasri Awapak and Nisanart Mangsiri
SuanDusit University, Trang Center, Thailand
Corresponding Author, E-mail address : nuanrath@gmail.com

****

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาและทบทวนวรรณกรรม ฐานความรู้ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำเสนอกรอบแนวคิดการศึกษาคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาลของนักท่องเที่ยวมุสลิม ผลการศึกษา พบว่า กรอบแนวคิดการศึกษาคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาลของนักท่องเที่ยวมุสลิม ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ องค์ประกอบคุณภาพการบริการ (Service Quality) ตัวแปรกลาง (Mediator Variable) คือ ความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวมุสลิม (Muslim's tourist trust) และตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาล (Intention to use service) โดยองค์ประกอบคุณภาพการบริการ ประกอบด้วย 1) คุณภาพการบริการด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ (Tangibility) 2) คุณภาพการบริการด้านความน่าเชื่อถือไว้วางใจในการบริการ (Reliability) 3) คุณภาพการบริการด้านการตอบสนองต่อลูกค้า (Responsiveness) 4) คุณภาพการบริการด้านการให้ความมั่นใจแก่ลูกค้า (Assurance) และ 5) คุณภาพการบริการด้านการเอาใจใส่ของลูกค้า (Empathy) ซึ่งได้มาโดยการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้มาซึ่งตัวแปรและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่นำเสนอภายใต้กรอบแนวคิด

* วันที่รับบทความ : 25 มีนาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 3 เมษายน 2567; วันตอบรับบทความ : 5 เมษายน 2567
Received: March 25 2024; Revised: April 3 2024; Accepted: April 5 2024

กรอบแนวคิดที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ จะถูกนำไปใช้ในการดำเนินงานวิจัยต่อไป และผลการศึกษาจะนำมาสู่ข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการบริการที่จะส่งผลต่อความเชื่อมั่นและความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาลของนักท่องเที่ยวมุสลิมสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารฮาลาลเพื่อเตรียมการหรือปรับตัวให้สามารถให้บริการนักท่องเที่ยวมุสลิมได้อย่างมั่นใจและสร้างความประทับใจและความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวชาวมุสลิมสามารถใช้บริการร้านอาหารได้อย่างสนิทใจและเกิดความรู้สึกปลอดภัยในการบริโภค

คำสำคัญ: คุณภาพการบริการ; ความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวมุสลิม; ความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาล

Abstract

This article aims to study and review the literature, knowledge, concepts, theories, and related research in order to present a conceptual framework related to the study of service quality toward tourist's trust and intention for Halal restaurants. The result found that the conceptual framework for studying service quality toward tourists' trust and intention for Halal restaurants includes: 1. Independent variable is service quality 2. Mediator Variable is Muslim tourist trust 3. Dependent variable is the intention to use the service. Service Quality components include 1) Service Tangibility 2) Service Reliability 3) Service Responsiveness 4) Service Assurance and 5) Service Empathy. This was obtained by analyzing relevant research to obtain the variables and relationships between the variables presented under the conceptual framework.

The conceptual framework obtained from this study will be used for further research. The results of the study will be used as information guidelines for developing and improving service quality that will affect tourist's trust and intention for Halal restaurants for Muslim tourists and for Halal restaurant business operators to prepare or adapt themselves to be able to serve Muslim tourists with trust and create impression and satisfaction for tourists which make Muslim tourists feel more confidence and safe in their consumption.

Keywords: Service Quality; Muslim's tourist trust; Intention to use Halal restaurant service.

บทนำ

ตลาดนักท่องเที่ยวมุสลิมทั่วโลกมีอัตราการเติบโตอย่างรวดเร็ว และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี แสดงให้เห็นว่า ชาวมุสลิมให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวมากขึ้น ปัจจุบันการท่องเที่ยวฮาลาล (Halal tourism) เป็นที่น่าสนใจของผู้ประกอบการธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น การโรงแรม การขนส่ง ร้านอาหาร สถานที่ท่องเที่ยว รูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาลมีลักษณะเฉพาะในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม ซึ่งองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวทั้งการเดินทางท่องเที่ยว ที่พัก อาหาร ตลอดจนการเลือกซื้อสินค้านั้นต้องถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม รวมถึง

กิจกรรมที่ทำระหว่างการเดินทาง กิจกรรมบันเทิงต่าง ๆ ต้องสอดคล้องกับวิถีการใช้ชีวิตและหลักการปฏิบัติศาสนาอิสลาม

ดังนั้น หลักการของอิสลามมีผลโดยตรงต่อการเดินทางท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจของคนมุสลิมทุกเชื้อชาติ (Zamano-Farahani & Henderson, 2010 อ้างถึงใน ธนินทร์ สังขดวง และจิระนาถ รุ่งช่วง, 2560) เนื่องจากหลักปฏิบัติทางศาสนาอิสลามที่เรียกว่า “ฮาลาล” นั้น ไม่ได้เป็นบทบัญญัติที่ครอบคลุมเฉพาะการผลิตสินค้าอาหารเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงแนวทางการให้บริการต่าง ๆ การงดเว้น รวมถึงข้อปฏิบัติต่าง ๆ ที่จะต้องสอดคล้องกับหลักการทางศาสนาอีกด้วย ทำให้นักท่องเที่ยวมุสลิมส่วนใหญ่รู้สึกถึงความกังวลในการรับการบริการด้านอาหาร เครื่องดื่ม ที่พัก สภาพแวดล้อม และกิจกรรมในระหว่างการท่องเที่ยว ว่าผิดหรือขัดต่อหลักศาสนาหรือไม่

เมื่อจำนวนนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมเพิ่มขึ้น ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวมุสลิมจำเป็นต้องพัฒนาหรือปรับปรุง องค์ประกอบหนึ่งในการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญอย่างมากต่อนักท่องเที่ยวที่เป็นชาวมุสลิม คือ ร้านอาหารฮาลาล ในประเทศไทยมีร้านอาหารอาหารที่มีการบริหารจัดการและการบริการภายในร้านอาหารโดยผู้ประกอบการเป็นชาวมุสลิมหรือไม่ใช่ชาวมุสลิมกระจายอยู่เป็นจำนวนมาก แต่จากการศึกษาจากงานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจโดยเฉพาะร้านอาหารขนาดกลางและขนาดเล็ก ยังขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการประกอบธุรกิจอาหารฮาลาลที่ถูกต้อง รวมถึงแนวทางการบริหารจัดการและการบริการภายในร้านอาหารอย่างมีคุณภาพแก่ลูกค้านักท่องเที่ยวมุสลิม จากปัญหาดังกล่าวสามารถส่งผลกระทบต่อการเข้าถึงร้านอาหารฮาลาลที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่มีผู้นับถืออยู่ทั่วโลก ผู้นับถือศาสนาอิสลามหรือที่เรียกว่า มุสลิม มีจำนวนมากถึง 1 ใน 4 ของประชากรทั่วโลก และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ข้อมูลจาก Global Muslim Travel Index 2023 รายงานว่า ในปี พ.ศ.2565 มีประชากรมุสลิมประมาณ 2 พันล้านคน คิดเป็นร้อยละ 25 ของประชากรโลกทั้งหมด และคาดการณ์ว่า ในปี พ.ศ.2573 จะมีประชากรมุสลิมราว 2.3 พันล้านคน คิดเป็นร้อยละ 27 ของประชากรโลกทั้งหมด ภายในปี 2567 คาดการณ์ว่าจะมีนักท่องเที่ยวมุสลิมเดินทาง 230 ล้านครั้ง มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางประมาณ 225,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ในประเทศไทย มีประชากรมุสลิมอยู่ประมาณ 4 ล้านคน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2565) โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ จังหวัดสงขลา ยะลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส ดังแสดงในตารางที่ 1 จำนวนประชากรมุสลิมโลก ทวีปเอเชีย และประเทศไทย ระหว่างปี ค.ศ.1900-2020

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรมุสลิมโลก ทวีปเอเชีย และประเทศไทยระหว่างปี ค.ศ.1900-2020

ปี ค.ศ.	ประชากรโลก	ประชากรมุสลิม (ล้านคน)		
	(ล้านคน)	ทั่วโลก	ทวีปเอเชีย	ประเทศไทย
1990	5,311.25	1,171.94	857.72	2.58
1995	5,741.82	1,428.59	1,022.69	2.67
2000	6,127.64	1,451.54	1,056.93	2.84
2005	6,514.09	1,520.75	1,197.64	3.01
2010	6,932.10	1,723.60	1,237.80	3.12
2015	7,324.78	2,038.04	1,389.50	3.22
2020	7,716.75	2,050.09	1,454.65	3.40

หมายเหตุ : ตัวเลขในปี 2020 เป็นตัวเลขจากการคาดการณ์

ที่มา : Houssain Kettani. (2010). Muslim Population in Asia: 1950-2020.

UN, Dept. of Economic and Socia Affairs, World Population Prospects: The 2012 Revision.

จากแนวโน้มภาวการณ์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวฮาลาลในปัจจุบันส่งผลให้เกิดแรงผลักดันและการขับเคลื่อนจากภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมให้เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศ ทำให้แหล่งท่องเที่ยว รวมถึงซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารฮาลาลจำเป็นต้องมีแนวทางสำหรับการยกระดับมาตรฐานการบริการร้านอาหารฮาลาลให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับจากนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ถึงการบริการที่ดี เป็นไปตามมาตรฐานและมีความเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวมุสลิม เกิดความรู้สึกประทับใจและพึงพอใจจากการรับบริการ ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องถึงความตั้งใจในการกลับมาใช้บริการร้านอาหารฮาลาล หรือกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกทั้งยังส่งผลดีจากการสื่อสารเชิงบวกบอกเล่าแบบปากต่อปาก (Word of Mouth Communication) ของนักท่องเที่ยวไปยังนักท่องเที่ยวมุสลิมรายอื่นอีกด้วย

จากความสำคัญดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสารและงานวิจัย โดยกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอกรอบแนวคิดในการพัฒนาคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวมุสลิมและความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาล เพื่อการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการและการให้บริการภายในร้านอาหารของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารฮาลาลทั้งที่เป็นชาวมุสลิมและไม่ใช่ชาวมุสลิม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทบทวนวรรณกรรม ฐานความรู้ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. เพื่อนำเสนอกรอบแนวคิดการศึกษาคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาลของนักท่องเที่ยวมุสลิม

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเอกสารเพื่อนำเสนอกรอบแนวคิดการศึกษาคุณภาพการบริการที่มีผลต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวมุสลิมและการตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาล มีวิธีการดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

กระบวนการสังเคราะห์งานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แนวคิดกระบวนการสังเคราะห์งานวิจัยของทิศนา แขมณี และนงลักษณ์ วิรัชชัย (2546) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดจุดหมาย เพื่อที่ผู้วิจัยจะได้ทราบว่าต้องการสังเคราะห์งานวิจัยในประเด็นใด
2. กำหนดงานวิจัยที่จะนำมาสังเคราะห์ โดยต้องกำหนดขอบเขตว่าจะนำงานวิจัยใดมาสังเคราะห์
3. ศึกษางานวิจัยอย่างละเอียดและทำการบันทึกข้อมูลงานวิจัยที่ได้
4. นำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกงานวิจัยมาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์
5. เขียนรายงานและนำเสนอรายงาน โดยนำผลที่ได้ไปใช้และนำไปเผยแพร่ เพื่อให้ผู้สนใจนำผลไปใช้ประโยชน์

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้ คือ หนังสือ เอกสาร รายงาน บทความวิจัย วิทยานิพนธ์ รายงานวิจัย ทั้งที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มและสถานการณ์การท่องเที่ยวชาวมุสลิม แนวคิดและหลักการของศาสนาอิสลาม มาตรฐานฮาลาล พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวมุสลิม องค์ประกอบคุณภาพการบริการ ปัจจัยที่ส่งผลต่อเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวมุสลิม และปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาลของนักท่องเที่ยวมุสลิม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบประเมินคุณภาพเอกสารและงานวิจัย
2. แบบบันทึกข้อมูลเอกสารและงานวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

1. จัดทำแบบประเมินคุณภาพเอกสารและงานวิจัย โดยกำหนดให้มีข้อมูลพื้นฐานของเอกสารและงานวิจัย และการประเมินคุณภาพของเอกสารและงานวิจัย

2. ศึกษาโครงสร้างและองค์ประกอบของหนังสือ เอกสาร รายงาน บทความวิจัย วิทยานิพนธ์ รายงานวิจัย ทั้งที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่คัดเลือกมาเป็นประชากรที่ใช้ในการศึกษา

3. นำเสนอคณะวิจัยเพื่อพิจารณาประเด็นที่นำมาจัดทำเครื่องมือและขอความเห็นชอบในการทำงาน

จากขั้นตอนดังกล่าว ผู้วิจัยได้จัดทำแบบบันทึกเอกสารและงานวิจัย ประกอบด้วยหัวข้อสำคัญคือ 1) ชื่อเรื่อง 2) ผู้วิจัย/ผู้แต่ง 3) ปีที่พิมพ์/ปีที่วิจัย 4) วัตถุประสงค์ 5) กลุ่มตัวอย่าง 6) เครื่องมือที่ใช้ 7) วิธีดำเนินการ 8) ตัวแปรในการวิจัย 9) ความสัมพันธ์ของตัวแปร 10) ผลการศึกษา 11) สรุปความคิดเห็นสำคัญ 12) แหล่งอ้างอิง 13) ลิงก์ URL

การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย คือ แบบประเมินคุณภาพของเอกสาร และงานวิจัย ได้กำหนดหลักเกณฑ์ตามแนวทางของนงลักษณ์ วิรัชชัย (2541) ดังนี้

1. พิจารณาแหล่งที่ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลวิจัยนั้นได้โดยตรง

2. พิจารณาความสอดคล้องจากชื่อเรื่อง ปัญหาการวิจัย กรอบแนวคิด วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. เครื่องมือที่ใช้มีการระบุหรือบรรยายวิธีการสร้างและหาคุณภาพหรือไม่ กรณีเป็นบทความวิจัย วิทยานิพนธ์ รายงานวิจัย หากเป็นหนังสือ เอกสาร จะพิจารณาการอ้างอิงจากบรรณานุกรม

4. กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มแบบใด อิงทฤษฎีความน่าจะเป็นหรือไม่

5. การวิเคราะห์ข้อมูล มีความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่

6. การนำเสนอผลต้องมีความสอดคล้องกับชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ และสมมติฐานการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมงานวิจัยด้วยตนเอง พร้อมกับการบันทึกรายละเอียดข้อมูลต่าง ๆ ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยดาวน์โหลดเอกสาร รายงาน บทความวิจัย วิทยานิพนธ์ รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ จากฐานข้อมูลออนไลน์ของประเทศไทย ส่วนหนังสือ สืบค้นจากห้องสมุดของมหาวิทยาลัย

2. ผู้วิจัยอ่านหนังสือและเอกสาร งานวิจัยทั้งฉบับให้ละเอียด

3. ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลที่อ่านลงแบบบันทึกข้อมูลเอกสารและงานวิจัย

4. นำข้อมูลจากแบบบันทึกข้อมูลมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้ เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากแบบบันทึกข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อสรุปในประเด็นที่สามารถทำการสังเคราะห์และตีความหมายเชื่อมโยงเหตุผลและความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่บันทึกไว้

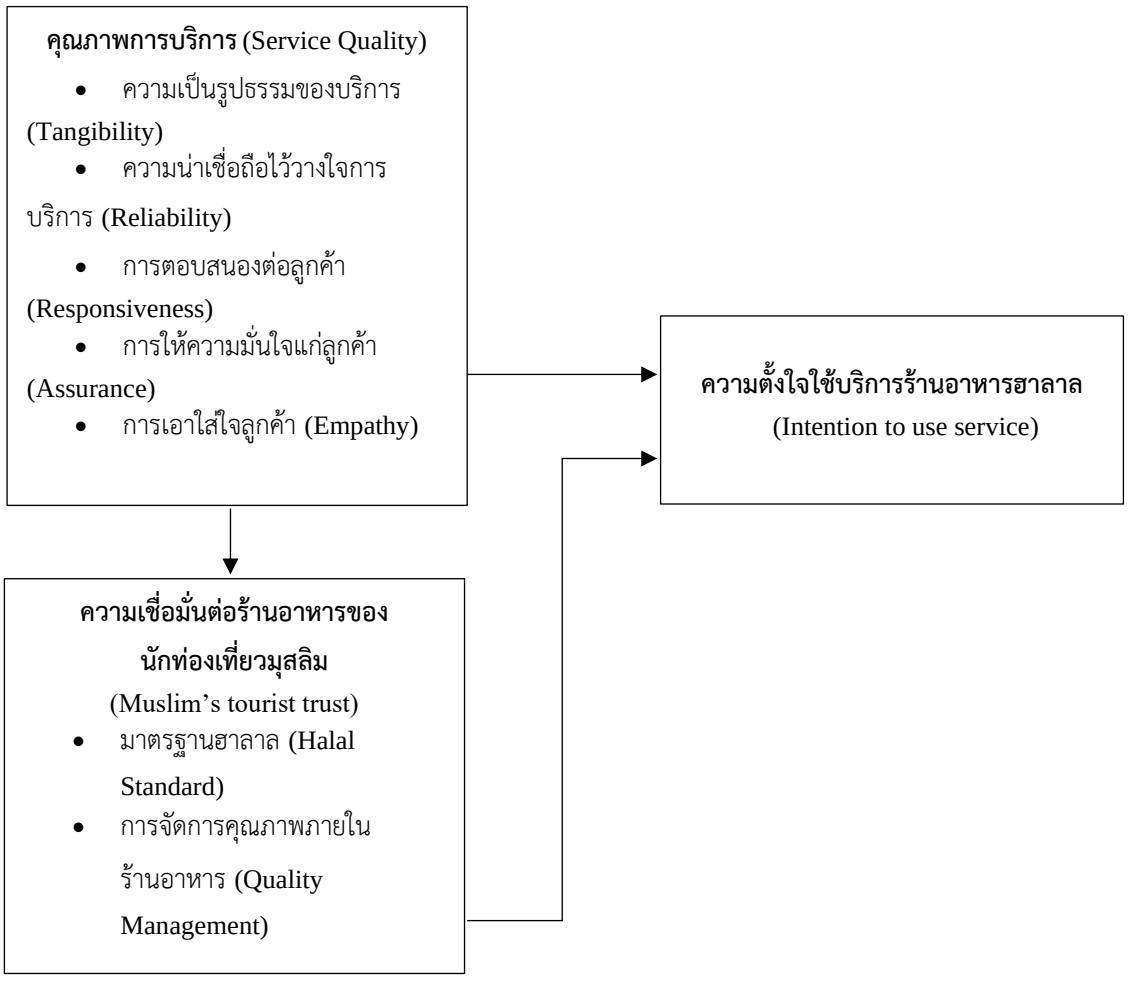
กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำเสนอกรอบแนวคิดที่แสดงให้เห็นตัวแปรและความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องในบริบทของการศึกษา (ดังแสดงในรูปที่ 2) ดังต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent variable) คือ คุณภาพการบริการ

ตัวแปรกลาง (Mediator variable) คือ ความเชื่อมั่นต่อร้านอาหารของนักท่องเที่ยวมุสลิม

ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ ความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาล



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาจากการทบทวนวรรณกรรม ฐานความรู้ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย พบว่า แนวโน้มและสถานการณ์การเดินทางท่องเที่ยวของชาวมุสลิมมีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดแรงผลักดันและการขับเคลื่อนจากภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมให้เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศมากขึ้น การท่องเที่ยวของชาวมุสลิม เป็นการท่องเที่ยวเที่ยวพักผ่อนที่เกี่ยวโยงกับความเชื่อทางศาสนาและหลักการอิสลาม ทำให้ความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมนั้นมีความแตกต่างกับนักท่องเที่ยวทั่วไป และการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวสำหรับชาวมุสลิมจะต้องคำนึงความต้องการของนักท่องเที่ยวมุสลิม สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต้องมี เช่น อาหารฮาลาล และสถานที่ละหมาด 2) สิ่งอำนวยความสะดวก ดีที่จะมี เช่น การบริการน้ำในห้องน้ำสำหรับการทำความสะอาด และการบริการในช่วงการถือศีลอด และ 3) สิ่งอำนวยความสะดวก ยินดีที่มี เช่น การจัดกิจกรรมนันทนาการหรือกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่ขัดต่อหลักความเชื่อของศาสนา การบริการเป็นส่วนตัวสำหรับนักท่องเที่ยวชายและหญิง ในการศึกษาครั้งนี้ คณะผู้วิจัย มุ่งศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพการบริการ ความเชื่อมั่นต่อร้านอาหารฮาลาล และความตั้งใจใช้บริการของนักท่องเที่ยวมุสลิม ซึ่งเป็นการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวมุสลิมในประเภทที่ 1 นั่นคือ ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต้องมี นอกจากนี้ งานวิจัยที่ศึกษาในบริบทของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของชาวมุสลิมทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ซึ่งพบว่า นักท่องเที่ยวชาวมุสลิมยังไม่มีความมั่นใจว่าจะสามารถท่องเที่ยวในประเทศไทยพร้อมกับการปฏิบัติตนตามหลักศาสนาอิสลาม เกี่ยวกับศาสนาสถาน (มัสยิด) ที่ใช้ประกอบพิธีละหมาด ร้านอาหารฮาลาล กิจกรรมการท่องเที่ยว และการให้บริการที่ไม่ขัดต่อหลักศาสนาอิสลาม เป็นต้น สำหรับการตัดสินใจเลือกใช้บริการร้านอาหารของชาวมุสลิม จะพิจารณาจากร้านที่มีการติดป้ายรับรองมาตรฐานฮาลาล หรือสัญลักษณ์ที่แสดงความเป็นมุสลิม คือ รูปสัญลักษณ์ดาวเดือน รูปภาพมัสยิด หรือตัวเขียนภาษาอาหรับว่า “ฮาลาล” ซึ่งสัญลักษณ์ดังกล่าวเป็นสิ่งที่ยืนยันที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญในการตัดสินใจเลือกร้านอาหาร และการจัดการคุณภาพภายในร้านอาหาร เช่น กระบวนการผลิตอาหารฮาลาล กระบวนการจัดซื้อวัตถุดิบที่ถูกต้องตามมาตรฐานฮาลาล จะช่วยสร้างความมั่นใจกับผู้บริโภคชาวมุสลิม ในการรับรู้ถึงคุณภาพและความปลอดภัยของอาหาร นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวชาวมุสลิมให้ความสำคัญกับคุณภาพการบริการของพนักงานเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่นักท่องเที่ยวควรได้รับ เช่น การยิ้มแย้ม การใส่ใจลูกค้า การบริการที่ดี ความมีมารยาท ความสะดวกของการบริการ มีความรู้ในด้านผลิตภัณฑ์สามารถตอบข้อสงสัยและให้คำแนะนำได้ ตามแนวคิดคุณภาพการบริการของ Parasuraman และคณะ ซึ่งประกอบด้วย 5 มิติ ได้แก่ ความเป็นรูปธรรมของบริการ (Tangibility) ความน่าเชื่อถือไว้วางใจในการบริการ (Reliability) การตอบสนองต่อลูกค้า (Responsiveness) การให้ความมั่นใจแก่ลูกค้า (Assurance) และการเอาใจใส่ลูกค้า (Empathy)

2. ผลการนำเสนอกรอบแนวคิด ซึ่งได้จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่ผ่านมา ที่แสดงให้เห็นถึงตัวแปรและความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่คณะผู้วิจัยที่ต้องการศึกษา ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) คุณภาพการบริการ 2) ความเชื่อมั่นต่อร้านอาหารของนักท่องเที่ยวมุสลิม และ 3) ความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาล โดยตัวแปรอิสระ (Independent variable) คือ คุณภาพการบริการ ประกอบด้วย 5 มิติ ได้แก่ ความเป็นรูปธรรมของบริการ (Tangibility) ความน่าเชื่อถือไว้วางใจในการบริการ (Reliability) การตอบสนองต่อลูกค้า (Responsiveness) การให้ความมั่นใจแก่ลูกค้า (Assurance) และการเอาใจใส่ลูกค้า (Empathy) ตัวแปรกลาง (Mediator variable) คือ ความเชื่อมั่นต่อร้านอาหารของนักท่องเที่ยวมุสลิม ประกอบด้วย มาตรฐานฮาลาล และการจัดการคุณภาพภายในร้านอาหาร และตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ ความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาล

อภิปรายผลการวิจัย

จากการทบทวนเอกสาร และงานวิจัย เพื่อนำเสนอกรอบแนวคิด พบว่า กรอบแนวคิดการศึกษาคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาลของนักท่องเที่ยวมุสลิม ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ (Independent variable) คือ คุณภาพการบริการ ประกอบด้วย 5 มิติ ได้แก่ ความเป็นรูปธรรมของบริการ (Tangibility) ความน่าเชื่อถือไว้วางใจในการบริการ (Reliability) การตอบสนองต่อลูกค้า (Responsiveness) การให้ความมั่นใจแก่ลูกค้า (Assurance) และการเอาใจใส่ลูกค้า (Empathy) ตัวแปรกลาง (Mediator variable) คือ ความเชื่อมั่นต่อร้านอาหารของนักท่องเที่ยวมุสลิม ประกอบด้วย มาตรฐานฮาลาล และการจัดการคุณภาพภายในร้านอาหาร และตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ ความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาล ซึ่งตัวแปรที่คณะผู้วิจัยได้นำเสนอในกรอบแนวคิดตรงกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้โดยมีความสอดคล้องกับกับการวิจัยที่ผ่านมา ดังนี้

1. ตัวแปรคุณภาพการบริการ สอดคล้องกับการศึกษาในงานวิจัยของ Ramseook-Munhurun (2012) ซึ่งศึกษาเรื่อง การรับรู้คุณภาพการบริการในการบริการของร้านอาหาร พบว่า คุณภาพการบริการส่งผลต่อความพึงพอใจและความตั้งใจใช้บริการของผู้บริโภคอย่างมีนัยสำคัญ การวิจัยของธันยมัย เจียรกุล (2562) พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งชาวมุสลิมและไม่ใช่มุสลิมให้ความสำคัญกับคุณภาพการบริการของพนักงานในร้านอาหารมีผลต่อความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาล และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลรัตน์ เจ๊ะหมัด (2559) และวิไลรัตน์ เจ๊ะหมัด และธันยมัย เจียรกุล (2560) ที่พบว่า ผู้บริโภคที่ไม่ใช่ชาวมุสลิมให้ความสำคัญกับเรื่องคุณภาพการบริการของพนักงาน การยิ้มแย้ม การใส่ใจลูกค้า การบริการที่ดี ความมีมารยาท ความสะอาดของการบริการ และพนักงานมีความรู้ในด้านผลิตภัณฑ์สามารถตอบข้อสงสัยและแนะนำผู้บริโภคได้ จากแนวคิดคุณภาพการบริการ กล่าวไว้ว่า การส่งมอบคุณภาพการบริการที่มีคุณภาพ การบริการ

ลูกค้าด้วยความเข้าใจความต้องการและให้ความสำคัญต่อการตอบสนองความต้องการของลูกค้าอย่างเต็ม ความสามารถเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นของลูกค้า และการสร้างประสบการณ์ที่ดีที่ทำให้ลูกค้ารู้สึกมั่นใจว่าได้เลือกใช้บริการอย่างถูกต้อง จะทำให้ความเชื่อมั่นจากลูกค้าเพิ่มขึ้นด้วย

2. ตัวแปรความเชื่อมั่นต่อร้านอาหารของนักท่องเที่ยวมุสลิม ซึ่งประกอบด้วย มาตรฐานฮาลาล และการจัดการคุณภาพภายในร้านอาหารส่งผลต่อความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาล สอดคล้องกับ งานวิจัยของตัสนัม หะซัน (2562) มีผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมและทัศนคติของการเลือกใช้บริการร้านอาหารฮาลาล โดยพบว่า ผู้บริโภคอาหารฮาลาลในเขตเทศบาลเชียงใหม่ เลือกใช้บริการร้านอาหารจากร้านที่มีการติดป้ายรับรองมาตรฐานฮาลาลมีสัดส่วนร้อยละ 20 ส่วนผู้บริโภคอาหารฮาลาลอีกร้อยละ 80 เลือกใช้บริการร้านอาหารทั้งที่มีและไม่มีการติดป้ายรับรองฮาลาล ซึ่งผู้บริโภคในกลุ่มดังกล่าวมีวิธีการเลือกหรือหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาใช้บริการร้านอาหารฮาลาลที่แตกต่างกันออกไป โดยผู้บริโภคส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการพิจารณาว่าร้านอาหารจะเป็นฮาลาลจากการพิจารณาสัญลักษณ์แสดงความเป็นมุสลิม คือ รูปสัญลักษณ์ดาวเดือน รูปภาพมัสยิด ตัวเขียนภาษาอาหรับว่า “ฮาลาล" โดยสัญลักษณ์ดังกล่าวเป็นสิ่งยืนยันที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญในการตัดสินใจเลือกร้านอาหารที่ไม่มีการติดป้ายรับรองฮาลาลที่ถูกต้องจากหน่วยงาน ผลงานวิจัยของทักษณาแสนเย็น และคณะ (2561) ศึกษาแนวโน้มตลาดอุตสาหกรรมการบริการและการท่องเที่ยวอย่างเป็นมิตรด้วยวิถีมุสลิม พบว่า นักท่องเที่ยวต้องการให้ร้านอาหารฮาลาลของไทยมีตราสัญลักษณ์ฮาลาลให้เห็นเด่นชัดมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ต้องการให้พนักงานมีจิตบริการและมีความเป็นมิตรสำหรับการบริการอาหารแก่นักท่องเที่ยวมุสลิมเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการตัดสินใจใช้บริการร้านอาหาร

สรุป

การศึกษาคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาลมีความสำคัญต่อการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการบริการของผู้ประกอบการธุรกิจ จากการทบทวนเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยเพื่อมากำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา และแนวทางในการดำเนินงานวิจัยในอนาคตซึ่งจะนำมาสู่ข้อมูลเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานแก่ผู้ประกอบการธุรกิจอาหารฮาลาลหรือผู้ประกอบการธุรกิจอาหารที่เป็นมุสลิมในการเตรียมการหรือปรับตัวต้อนรับนักท่องเที่ยวมุสลิมได้อย่างมั่นใจและสร้างความประทับใจและความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวชาวมุสลิมสามารถตัดสินใจเลือกใช้บริการร้านอาหารได้อย่างสนิทใจและเกิดความรู้สึกปลอดภัยในการบริโภค

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

นักวิจัยหรือผู้ที่มีความสนใจต่อการศึกษาวิจัยในบริบทการพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการบริการในร้านอาหารฮาลาล หรือบริบทที่ใกล้เคียงสามารถนำกรอบแนวคิดการวิจัยที่นำเสนอในการศึกษาครั้งนี้ ไปพัฒนาต่อยอด หรือทดลองใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการบริการในร้านอาหารฮาลาล เพื่อให้มีความสอดคล้องกับบทบัญญัติศาสนาอิสลาม และทดลองว่ากรอบแนวคิดดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมได้จริง และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบคุณภาพการบริการ ความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว และความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาลนั้น มีความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจริง สามารถนำไปใช้ประกอบการพัฒนางานวิจัยได้ดียิ่งขึ้นในอนาคต อันจะนำมาซึ่งประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการบริการแก่นักท่องเที่ยวมุสลิมได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับแนวทางการดำเนินงานวิจัยในครั้งต่อไป เป็นการศึกษาด้วยรูปแบบกระบวนการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยมีเป้าหมายเพื่อทำนายความสัมพันธ์หรืออธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลของตัวแปรที่กำหนดไว้ในกรอบแนวคิดจากการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วยคุณภาพการบริการของร้านอาหารฮาลาล 5 มิติ ได้แก่ ความเป็นรูปธรรมของบริการ (Tangibility) ความน่าเชื่อถือไว้วางใจในการบริการ (Reliability) การตอบสนองต่อลูกค้า (Responsiveness) การให้ความมั่นใจแก่ลูกค้า (Assurance) และการเอาใจใส่ลูกค้า (Empathy) ความเชื่อมั่นต่อร้านอาหารของนักท่องเที่ยวมุสลิมประกอบด้วย มาตรฐานฮาลาล และการจัดการคุณภาพภายในร้านอาหาร และความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาล โดยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง ซึ่งกำหนดขนาดตัวอย่างตามแทนทางของ (Hair, 2010) โดยควรกำหนดขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิจัย 10-20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ และอาศัยเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirm factory analysis: CFA) และการวิเคราะห์เส้นทาง (path analysis) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป LISREL

เอกสารอ้างอิง

ทิศนา แขมมณี และนงลักษณ์ วิรัชชัย. (2546). *เก้าก้าวสู่ความสำเร็จในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และการสังเคราะห์งานวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทักษณา แสนเย็น, ธนะพัฒน์ ศิริจารุอนันต์, อาภาภรณ์ หาโส๊ะ และ สุชาติ ค้าทางชล. (2561). แนวโน้มตลาดอุตสาหกรรมการบริการและการท่องเที่ยวอย่างเป็นมิตรด้วยวิถีมุสลิม. *วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิกจังหวัดพะเยา*. 4 (1), 286-297.

ธนินทร์ สังขดวง และ จิระนาถ รุ่งช่วง. (2560). การรับรู้ระดับการให้บริการของนักท่องเที่ยวมุสลิมต่อการจัดการการท่องเที่ยวแบบฮาลาลในจังหวัดกระบี่และภูเก็ต. *วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. 13 (1), 135-168.

ธันยมัย เจียรกุล. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาลในประเทศไทยของชาวต่างชาติทั้งที่เป็นชาวมุสลิมและไม่ใช่ชาวมุสลิม.* คณะบริหารธุรกิจ : สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.

ธวัชชัย นิมา, ภัทรพล ชุ่มมี และชาคริต ศรีทอง. (2563). แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีฮาลาลของมุสลิมในภาคใต้ฝั่งอันดามัน. *Journal of Nakhonratchasima College*. 14 (3), 136-150.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2541). *การเขียนบทความวิจัย*. เอกสารประกอบการบรรยายในโครงการ เที่ยงวันวิชาการ" ณ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฉบับวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2542

วิไลรัตน์ เจ๊ะหมัด และ ธันยมัย เจียรกุล. (2560)**.** แนวทางการขยายตลาดร้านอาหารมุสลิมสำหรับผู้บริโภคที่ไม่ใช่มุสลิม. *การประชุมวิชาการระดับชาติ TNIAC ครั้งที่ 4 การจัดการวิจัยเชิงนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0*. 19 พฤษภาคม 2560. สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.

วิไลรัตน์ เจ๊ะหมัด. (2559). *แนวทางการขยายตลาดร้านอาหารมุสลิมสำหรับผู้บริโภคที่ไม่ใช่มุสลิม*. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร: สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.

ศิริวรรณ เชื้อผู้ดี. (2557). เจาะตลาดนักท่องเที่ยวมุสลิม โอกาสของประเทศไทยภายใต้ AEC. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2567. แหล่งที่มา: https://www.publicpostonline.net/600

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2565). จำนวนศาสนิกชน จำแนกตามศาสนา พ.ศ.2551 2554 2557 และ 2561. *ออนไลน์*. สืบค้น เมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2567. แหล่งที่มา:https://www.nso.go.th/nsoweb/nso/statistics_and_indicators?impt_branch=304

Hair, J., Black, W., Babin, B. & Anderson, R. (2019). *Multivariate Data Analysis*. (8th ed). Cengage Learning EMEA: London, United Kingdom.

Parasuraman, A., Zeithaml, V.A. and Berry, L.L. (1985). "A Conceptual Model of Service Quality and Its Implications for Future Research," *Journal of Marketing*, 49 (Fall), 41-50.

The Influence of Original Family on the Social Adaptation of Chinese College Students--Using Psychological Resilience as the Mediating Variable

Wen Hong and Chen Shihming
Krirk University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: vance11166516@gmail.com

****

Abstract

This study aims to explore the impact of family background on the social adaptation of Chinese college students and investigate the mediating role of psychological resilience in this process. Data was collected through a questionnaire survey administered to college students at a Chinese university, focusing on variables related to family background, psychological resilience, and social adaptation. Structural equation modeling was used to analyze the collected data. The results indicate that family background significantly influences the social adaptation of Chinese college students, with psychological resilience partially mediating this relationship. Specifically, factors such as family stability, intimacy, and upbringing style have a notable impact on college students' social adaptation. Additionally, psychological resilience, including dimensions such as self-regulation, optimism, and adaptive thinking, plays a positive mediating role in facilitating social adaptation among college students. These findings contribute to our understanding of the factors affecting college students' social adaptation and shed light on the influence of family background on their mental health. The study underscores the importance of enhancing mental health education among college students and fostering social adaptability.

Keywords: Original Family; College Students; Psychological Resilience; Social Adaptation

Introduction

Since the 18th National Congress of the Communist Party of China, General Secretary Xi Jinping has mentioned on many occasions that we should pay attention to family construction, and its important role is self-evident. When meeting with representatives of the first national civilized family, the General Secretary proposed,"The first classroom in life is the family, and a child's first teacher is his or her parents. Parents, especially parents, have a great influence on their children and can often affect a person's life." Research by Fang Xiaoyi, Xu Jie, and Sun Li (2004) found that the better the family function, the fewer emotional problems adolescents have; research by Zheng Juan (2010) also showed that harmonious family atmosphere, close family member relationships, and family If members provide a sufficient material and spiritual environment, children will be less likely to develop bad personalities; Zuo Lihua (2010) confirmed when studying the independent personality of left-behind adolescents that the formation of adolescent independent personality is affected by the family environment. Teenagers live in families with many contradictions and conflicts, and it is difficult for them to experience the warmth and harmony of the family, which is not conducive to the development of their independent personality. It can be seen that the original family is a theme

* Received: March 31 2024; Revised: April 17 2024; Accepted: April 18 2024

that cannot be ignored for the growth and development of individual personality quality, and the function of the original family cannot be diluted, but can only be strengthened.

The "Compulsory Education Morality and Rule of Law Curriculum Standards" issued in 2022 points out that students should cultivate a sound personality, including healthy psychological qualities of optimism, perseverance, perseverance, and self-reliance, which will help them correctly understand themselves, learn to learn, live and Cooperate, develop positive psychological qualities, and improve the ability to adapt to society and cope with setbacks. The "Family Education Promotion Law of the People's Republic of China" promulgated in 2022 also emphasizes that efforts should be made to cultivate a good family culture, advocate and inherit excellent family traditions, so that the family virtues of the Chinese nation can be promoted, and jointly create a civilized and harmonious family system, and create a good A healthy growth environment for children to grow up healthily. Above, the concept of independence has been mentioned repeatedly, which once again awakened the attention of all sectors of society to the independent qualities of children.

Self-reliance in early adulthood is the first issue faced by college students. According to Arnett's understanding of postmodern society, the critical period of 18-25 years old is called "emerging adulthood." During this period, individuals develop more extensive and in-depth self-identity in aspects such as emotions, work, and worldview, and pay more attention to it than in adolescence. The development tasks in emerging adulthood are many, so the situation is more complex, and its development process is also more volatile. As an individual matures, the state of emerging adulthood becomes more advanced. Research on child attachment points out that children with a sense of safety are more autonomous in their exploration behavior

Spontaneous, it can be predicted that the good performance of family functions will contribute to the development of individual independent motivation and behavior; the research conclusion of Xia Lingxiang et al. (2011) shows that independent personality plays a positive role in solving problems in individual real life. Therefore, as a transitional period when the psychological maturity of young people has not kept up with physical development, emerging adulthood is a critical period for the formation and development of independent personality, whether from the perspective of students' internal needs or the external requirements of society.

In summary, this article uses the function of the original family as the starting point to sort out and explore the social adaptation of the original family to Chinese college students. On the basis of the original family's influence on the social adaptation of college students, this article adds the variable of psychological resilience and explores the relationship between the three. . In order to clarify the influence path of the original family function on the social adaptation of Chinese college students, it can provide theoretical and empirical basis for better guiding Chinese college students to face various risks and challenges in life.

Research Objective

1、Explore family influence on Chinese college students' social adjustment: This study delves into how family dynamics impact the social adaptation of Chinese college students, focusing on factors like family stability, intimacy, and parenting styles.

2、Investigate psychological resilience's mediation: This research examines how psychological resilience mediates the relationship between family background and college students' social adaptation, analyzing aspects such as self-regulation and optimism.

3、Expand understanding of social adaptation factors: By studying family background, psychological resilience, and social adaptation, this research aims to deepen insights into college students' mental health and social adjustment, offering theoretical and practical implications for improvement.

Research Methodology

1. Research Design: This study adopts a cross-sectional survey design to investigate the influence of family background on the social adaptation of Chinese college students, while also examining the mediating effect of psychological resilience. Data collection will involve administering a one-time questionnaire.

2. Population and Sample Group: Participants in this study will consist of Chinese college students recruited from a single university in China. Sampling will be conducted using random sampling methods to ensure the diversity and representativeness of the sample. Key sample characteristics will include grade level, major, and gender.

3. Research Tools:

Family of Origin Rating Scale: This culturally adapted scale evaluates participants' perceptions of their family environment, including stability, intimacy, and parenting style.

Connor-Davidson Resilience Scale (CD-RISC): This widely used scale measures psychological resilience, including dimensions like self-regulation ability and optimism.

Self-Rating Scale of Social Adaptation: Validated among Chinese college students, this scale assesses social adaptation across domains like academic performance and interpersonal relationships.

Data Collection: Questionnaires will be distributed to participants through either an online platform or in paper format, with data collection occurring over a specified time period.

4. Data Analysis: Structural equation modeling (SEM) will be employed to analyze the relationships between family background, psychological resilience, and social adaptation. Descriptive statistical analysis will precede SEM, followed by confirmatory factor analysis to assess direct and indirect effects of family background on social adaptation, as mediated by psychological resilience.

5. Research Ethics: Ethical principles will be strictly adhered to throughout the study to protect participants' rights and privacy. Informed consent will be obtained from all participants, outlining the study's purpose, procedures, and potential risks. Data security and confidentiality will also be ensured.

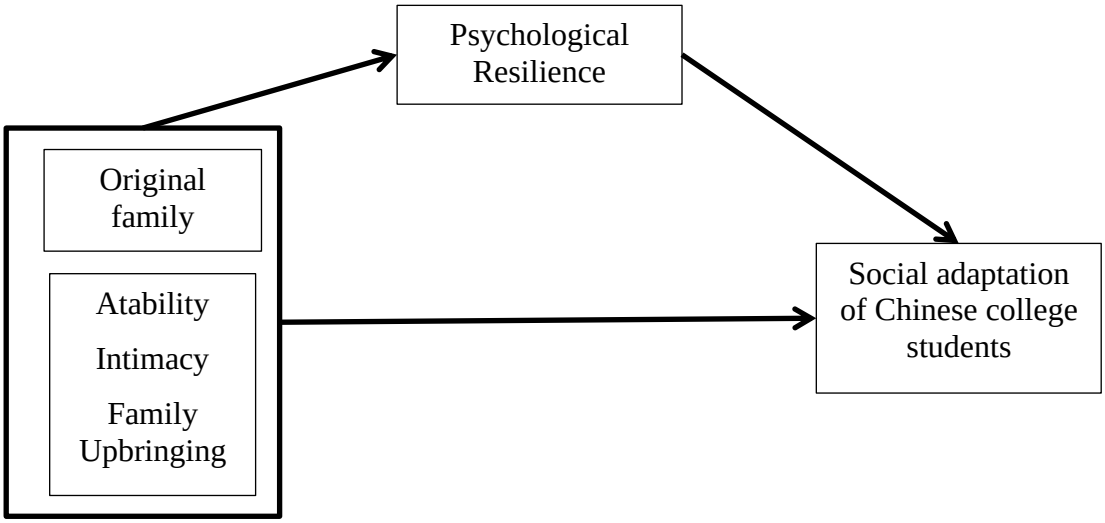


Figure 1: Research Model

Research Scope

1. Research objects: The objects of this study are Chinese college students, and the research will be conducted based on a Chinese university. Due to the limitations and purpose of the study, samples will be selected using random sampling to ensure sample diversity and representativeness. The sample characteristics will cover college students of different grades, majors and genders.

2. Factors affecting the original family: This study will mainly focus on the influencing factors of the original family, including family stability, intimacy, family upbringing, etc. A questionnaire was used to collect college students' evaluations and perceptions of their original families.

3. Psychological resilience measurement: This study will use psychological resilience as a mediating variable and use a validated scale to measure the level of psychological resilience.

4. Social adaptation assessment: This study will assess the social adaptation level of college students through questionnaires, including academic performance, interpersonal relationships, emotional state, etc. Through quantitative analysis of the relationship between college students' social adaptation level, family of origin and psychological resilience.

5. Research region and sample limitations: Due to time and resource limitations, this study will select a specific Chinese university as the research region and conduct a sample survey in this region. The study will survey college students of specific grades, majors, and genders to ensure the representativeness and reliability of the research results.

Research Result

1. Descriptive statistical analysis

variable	average value	standard deviation	minimum value	maximum value
family stability	3.8	0.6	2.5	4.8
intimacy	4.2	0.5	3.0	5.0
family parenting style	3.5	0.7	2.0	4.7
self-regulation	70	10	50	90
optimism	65	8	45	80
adaptive thinking	75	12	55	95
academic performance	80	15	50	100
interpersonal relationships	75	10	55	95
Emotional state	70	8	50	90

Based on the research objectives, we analyzed the scores from the Family of Origin Rating Scale (assessing family stability, closeness, and parenting style), the Mental Toughness Scale (assessing self-regulation, optimism, and adaptive thinking), and the Social Adjustment Questionnaire (assessing academic performance, interpersonal relationships, and emotional state). Here are our observations:

Family of Origin Rating Scale Scores:

The average score for family stability is approximately 3.8 points, with a standard deviation of 0.6 points, suggesting that most college students perceive moderate family stability, albeit with some variability.

The average score for intimacy is around 4.2 points, with a standard deviation of 0.5 points, indicating a generally strong sense of intimacy in family relationships among college students.

The average score for family parenting style is approximately 3.5 points, with a standard deviation of 0.7 points, suggesting some disagreement among college students regarding their perceptions of family parenting style.

Mental Toughness Scale Scores:

The average score for self-regulation ability is about 70 points, with a standard deviation of 10 points, indicating a relatively stable level of self-regulation among college students, albeit with individual differences.

The average score for optimism is approximately 65 points, with a standard deviation of 8 points, suggesting a tendency towards positive and optimistic attitudes among most college students, with some variability.

The average score for adaptive thinking is around 75 points, with a standard deviation of 12 points, indicating variability in adaptive thinking levels among college students, with certain groups exhibiting higher levels.

Social Adjustment Questionnaire Scores:

The average score for academic performance is about 80 points, with a standard deviation of 15 points, indicating relatively good overall academic performance among college students, with individual differences.

The average score for interpersonal relationships is approximately 75 points, with a standard deviation of 10 points, suggesting stable performance in interpersonal relationships among college students, but with some variability.

The average score for emotional state is around 70 points, with a standard deviation of 8 points, indicating generally stable and positive emotional states among college students, albeit with some individual differences.

In conclusion, these descriptive statistical findings provide insights into the fundamental characteristics and variations in college students' perceptions of their family environment, levels of psychological resilience, and social adaptability. These findings serve as a foundation for further data analysis and interpretation.

2、Correlation analysis

variable	Original family	Mental toughness	Social adaptation
Original family	1.00	0.35**	0.25**
Mental toughness	0.39**	1	0.45**
Social adaptation	0.25**	0.45**	1

Through correlation analysis, we found correlations between the scores on the Family of Origin Rating Scale, the Psychological Toughness Scale and the Social Adaptation Questionnaire. Specifically, we observed the following:

1. There is a certain degree of positive correlation between the score of the original family rating scale and the score of the psychological resilience scale (correlation coefficient is 0.39, $p < 0.05$). This shows that to a certain extent, the stability, intimacy and parenting style of the family environment are related to the individual's psychological resilience, that is, the family environment has a certain influence on shaping the individual's psychological resilience.

2. There is also a positive correlation between the score of the psychological resilience scale and the score of the social adaptation questionnaire (correlation coefficient is 0.45, $p < 0.01$). This means that the improvement of an individual's level of psychological resilience is positively correlated with the enhancement of his social adaptability, that is, psychological resilience plays a positive role in promoting individual social adaptation.

3. In addition, there is also a certain positive correlation between the score of the original family rating scale and the score of the social adaptation questionnaire (correlation coefficient is 0.25, $p < 0.05$). This shows that there is a certain connection between the stability, intimacy and parenting style of the family environment and the individual's social adaptability, that is, a good family environment may help individuals better adapt to the social environment.

3. Structural equation analysis

Simulation path	**Standardized coefficient**	**p value**
Family of Origin Rating Scale -> Psychological Resilience Scale	0.37	< 0.05
Psychological Resilience Scale -> Social Adjustment Questionnaire	0.44	< 0.01
Family of Origin Rating Scale -> Social Adjustment Questionnaire	0.25	< 0.05
Model fit index		
Chi-Square	15.32	
DF	6	
P值	0.03	
CFI	0.95	
TLI	0.93	
RMSEA	0.06	
SRMR	0.04	

The score of the original family rating scale has a significant direct impact on the score of the psychological resilience scale (standardized coefficient is 0.37, $p < 0.05$). This means that while controlling for other variables, there is a certain direct correlation between the stability, intimacy and parenting style of the family environment and individual psychological resilience, that is, a good family environment may help improve the level of individual psychological resilience.

The psychological resilience scale score also had a significant direct effect on the social adaptation questionnaire score (standardized coefficient was 0.44, $p < 0.01$). This shows that, controlling for the influence of the original family rating scale score, the improvement of an individual's level of psychological resilience is positively correlated with the enhancement of his social adaptability, that is, psychological resilience plays a positive role in promoting individual social adaptation.

In addition, we observed that the score of the original family rating scale also had an indirect effect on the score of the social adjustment questionnaire, mediated by the score of the psychological resilience scale (the standardized coefficient of the indirect effect was 0.158, $p < 0.01$). This shows that psychological resilience plays a partial mediating role between scores on the family of origin rating scale and social adaptation questionnaire scores, that is, the influence of the family of origin environment not only affects the level of psychological resilience indirectly, but also affects the individual's social adaptability.

4、Analysis of mediating effects

direct effect	**Standardized coefficient**	**P value**
Family of origin -> social adaptation total effect	0.26	< 0.05
Family of Origin -> Social Adaptation Direct Effect	0.10	< 0.05
indirect effect	Standardized coefficient	P value
Family of Origin -> Psychological Toughness -> Social Adaptation Indirect Effect	0.16	< 0.01
total effect	Standardized coefficient	P value
Family of origin -> social adaptation	0.25	< 0.01

Psychological resilience plays a mediating role between scores on the Family of Origin Rating Scale and scores on the Social Adaptation Questionnaire. Specifically, the stability, intimacy and parenting style of the native family environment have an impact on college students' social adaptability, and this impact is achieved indirectly through the level of psychological resilience. In other words, the influence of the original family environment not only directly affects social adaptability, but also indirectly affects social adaptability by shaping the individual's level of psychological resilience. This shows that psychological resilience plays an important mediating role in explaining the impact of the native family environment on college students' social adjustment.

This finding is of great significance to our understanding of the mechanism of psychological resilience in the social adaptation process of college students. By strengthening the cultivation and improvement of psychological resilience, it can help to make up for the shortcomings of the original family environment, thereby promoting college students to better adapt to the social environment. Therefore, the cultivation of psychological resilience is not only an important part of college students' mental health education, but also one of the key paths to improve social adaptability.

Discussion

Based on the specified research objectives, the research results, and the reflections on these results, this study presents several important findings regarding the impact of family of origin on the social adaptation of Chinese college students and the mediating role of psychological resilience.

Firstly, through descriptive statistical analysis, it was observed that college students generally have a positive evaluation of the stability, intimacy, and family upbringing of their family of origin (Fang et al., 2004; Zheng, 2010; Zuo, 2010). Additionally, they exhibit higher levels of psychological resilience, including self-regulation ability, optimism, and adaptive thinking (Arnett, 2000; Ainsworth et al., 1978; Xia et al., 2011). Moreover, in terms of social adaptation, college students demonstrate good academic performance, interpersonal relationships, and emotional states (Fang et al., 2004; Zheng, 2010; Zuo, 2010). These findings suggest that, within the current social context, most college students are able to adapt well to

their social environment under the influence of their family environment and their own psychological resilience.

Secondly, correlation analysis revealed a positive correlation between the scores of the original family rating scale, psychological resilience scale, and social adaptation questionnaire (Fang et al., 2004; Zheng, 2010; Zuo, 2010). This suggests that different aspects of the family environment are correlated with college students' psychological resilience and social adaptation levels, potentially influencing their psychology and behavior. Structural equation modeling (SEM) analysis further confirmed this association, indicating a significant direct impact of family of origin on psychological resilience and psychological resilience on social adaptation (Fang et al., 2004; Zheng, 2010; Zuo, 2010).

Finally, mediation analysis demonstrated that psychological resilience plays a partial mediating role between the scores on the Family of Origin Rating Scale and the Social Adaptation Questionnaire (Fang et al., 2004; Zheng, 2010; Zuo, 2010). This indicates that psychological resilience not only directly impacts college students' social adaptation but also indirectly affects social adaptability through its development. This finding provides insight into the mechanism of psychological resilience in college students' social adaptation.

In conclusion, this study contributes to our understanding of the influence of family of origin and psychological resilience on the social adaptation of Chinese college students. These findings hold significance for enhancing our comprehension of college students' mental health and social adjustment, thereby offering valuable insights for future mental health education and intervention efforts. Nonetheless, the study acknowledges certain limitations, such as sample selection and research design constraints, which warrant consideration and improvement in future research endeavors.

Recommendations

1. Long-term follow-up research: Future research can adopt a long-term follow-up design to track the entire process of college students from enrollment to graduation to explore the dynamic changes and interrelationships between the original family environment, psychological resilience and social adaptability. This will help to provide a more comprehensive understanding of the correlations and influencing mechanisms between these variables.

2. Comparison of cultural differences: This study mainly investigated Chinese college students. Future research can include college students from different cultural backgrounds in comparative analysis to explore whether different cultural backgrounds have an impact on the family of origin, the development of psychological resilience and social adaptability. Differences exist, as well as possible mechanisms of influence.

3. Research on intervention measures: Based on the findings of this study, future research can carry out research on intervention measures for psychological resilience and explore how to enhance the social adaptability of college students through the cultivation of psychological resilience. This will provide important theoretical and practical support for college students' mental health education.

References

Ainsworth, M. D. S., Blehar, M. C., Waters, E., & Wall, S. (1978). *Patterns of attachment: A psychological study of the strange situation.* Hillsdale, NJ: Erlbaum.

Arnett, J. J. (2000). Emerging adulthood: A theory of development from the late teens through the twenties. *American Psychologist*, 55, 469–480.

Fang, X., Xu, J., Sun, L., & Zhang, J. (2004). Family function: Theory, influencing factors and its relationship with adolescents' social adaptation. *Progress in Psychological Science,* 2004 (04), 544–553.

Xia, L., Huang, X., Wan, L., et al. (2011). College students' independent personality and practical problem-solving. *Psychological Development and Education*, (1), 52–57.

Zheng, J. (2010). *Research on the relationship between family environment*, positive personality and Internet dependence of college students [Master's thesis, Hebei Normal University].

Zuo, L. (2010). *Research on the independent personality characteristics of left-behind adolescents and their relationship with family environment and self-efficacy [Master's thesis,* Qufu Normal University].

การศึกษาดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค
A Study of the Music in the Royal Barge Procession

บัญชา ศรชัย,
เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี และ จตุพร สีม่วง
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
Bunchar Sornchai,
Chalermsak Pikulsri and Jatupron Seemuang
Khon Kaen University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: bancha042521@gmail.com

****

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเป็นนักวิชาการจำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ มีค่า IOC เท่ากับ .80 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาและนำเสนอในรูปแบบการพรรณนา ผลวิจัยพบว่า ดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารคแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) ดนตรีที่ใช้เป็นสัญญาณในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค ได้แก่ กรับพวง เส้า แตรฝรั่ง 2) ดนตรีพระราชพิธีในขบวน พยุหยาตราทางชลมารค ได้แก่ วงเครื่องประโคมแตรสังข์มโหระทึก และวงกลองแขกปี่ชวา

คำสำคัญ: ขบวนพยุหยาตรา; ทางชลมารค; ดนตรี

Abstract

The purpose of this research was to study the music in the royal barge procession. The target research group were 5 academics. The research instrument was interview form with the index of congruence (IOC) = .08. The research used content analysis and presented in a descriptive form. The research found that the music used in the royal barge procession were divided into two types : 1) Music used as a signal in the royal barge procession, were krapphuang, sao, and western trumpet 2) Royal ceremonial music in the royal barge procession, were the maharotheuk conch horn fanfare band and a javanese drum circle.

Keyword: Royal Procession; Irrigation Road; Music

* วันที่รับบทความ : 5 เมษายน 2567; วันแก้ไขบทความ 11 เมษายน 2567; วันตอบรับบทความ : 16 เมษายน 2567
Received: April 5 2024; Revised: April 11 2024; Accepted: April 16 2024

บทนำ

ขบวนพยุหยาตราชลมารค เป็นริ้วขบวนเรือที่จัดขึ้นสำหรับในการที่พระมหากษัตริย์เสด็จพระราชดำเนินไปในการต่าง ๆ ทั้งเป็นการส่วนพระองค์ และที่เป็นการพระราชพิธี ซึ่งได้ประกอบการมาแต่โบราณตั้งแต่สมัยสุโขทัยแล้ว และสืบทอดต่อมาในสมัยกรุงศรีอยุธยา กรุงธนบุรี กรุงรัตนโกสินทร์ และได้มีมาจนปัจจุบัน (อิทธิพล เพ็ชรงาม และคณะ 2562, มหาวิทยาลัยมหิดล, 2567)

การจัดขบวนพยุหยาตราทางชลมารค นอกจากจะมีการเห่เรืออันเป็นสิ่งประกอบขบวนที่สำคัญแล้ว ยังมีดนตรีที่ร่วมอยู่ในขบวนพยุหยาตราชลมารคอยู่ด้วย (ธีรยุทธ ตุ้มฉาย, 2549) ซึ่งการประโคมดนตรีเข้าไปในขบวนก็เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานและพลพายเกิดความฮึกเหิม นอกจากนี้ดนตรียังเป็นเครื่องประโคมประกอบพระราชอิสริยยศอย่างหนึ่งของพระมหากษัตริย์ ใช้เชิดชูพระเกียรติยศ ตลอดทั้งเป็นเครื่องเสริมสร้างความยิ่งใหญ่ให้กับพระราชพิธีนั้น ๆ บ่งบอกถึงพระราชฐานะ พระราชอำนาจ และแสดงถึงพระบรมเดชานุภาพอันเกรียงไกรของพระมหากษัตริย์ ซึ่งหาผู้ใดเสมอเหมือนมิได้ (คณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์งานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก, 2567; นพพล ไชยสน และคณะ, 2565; Pleinsi, 2015 : 193) และดนตรียังถือว่าเป็นส่วนหนึ่งในการประกอบพระราชพิธีต่าง ๆ ให้มีความสมบูรณ์แสดงถึงพระเกียรติยศเป็นสิริสวัสดิ์แก่ประเทศชาติ (อัศนีย์ เปลี่ยนศรี, 2558)

ปัจจุบันเยาวชนรุ่นใหม่ในสังคมไทยยังไม่ค่อยมีโอกาสที่จะได้สัมผัสหรือเห็นคุณค่าความงดงามความไพเราะทางด้านดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารคหรือกระบวนเสด็จพระราชดำเนินทางน้ำ ซึ่งเป็นราชประเพณีไทยที่มีมาแต่โบราณของพระมหากษัตริย์ไทย เนื่องจากพระราชพิธีดังกล่าวไม่ได้จัดขึ้นประจำ ในทุกปี ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารคเพื่อให้ประชาชนชาวไทยและเยาวชนรุ่นหลังได้เรียนรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมอันล้ำค่าทางด้านดนตรีที่ใช้ในพระราชพิธีดังกล่าว ซึ่งนับวันเป็นสิ่งที่หาดูได้ยากมากในสังคมไทย โดยหน่วยงานต่าง ๆ ควรมีการสืบสานศิลปวัฒนธรรมอันดีงามในด้านดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารคให้คงไว้ในสังคมไทยสืบไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ มีรายละเอียดดังนี้

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักวิชาการซึ่งมีความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีหรือการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานในพระราชพิธีในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค จำนวน 5 คน

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การศึกษาสภาพของบริบทที่เกี่ยวข้องกับขบวนพยุหยาตราชลมารค

ตัวแปรตาม ได้แก่ ดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค

3. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ดำเนินการสร้างเครื่องมือดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบสัมภาษณ์จากเอกสาร หนังสือ งานวิจัย และบทความทางวิชาการ

3.2 สร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเป็นคำถามปลายเปิดมี 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค

3.3 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรี การวิจัยและการวัดประเมินผล จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าเท่ากับ .80 (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) แล้วนำมาปรับปรุงการใช้ภาษาให้มีความเหมาะสม

3.4 นำแบบสัมภาษณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์นักวิชาการ ซึ่งมีความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีหรือการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานในพระราชพิธีในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค จำนวน 5 คน

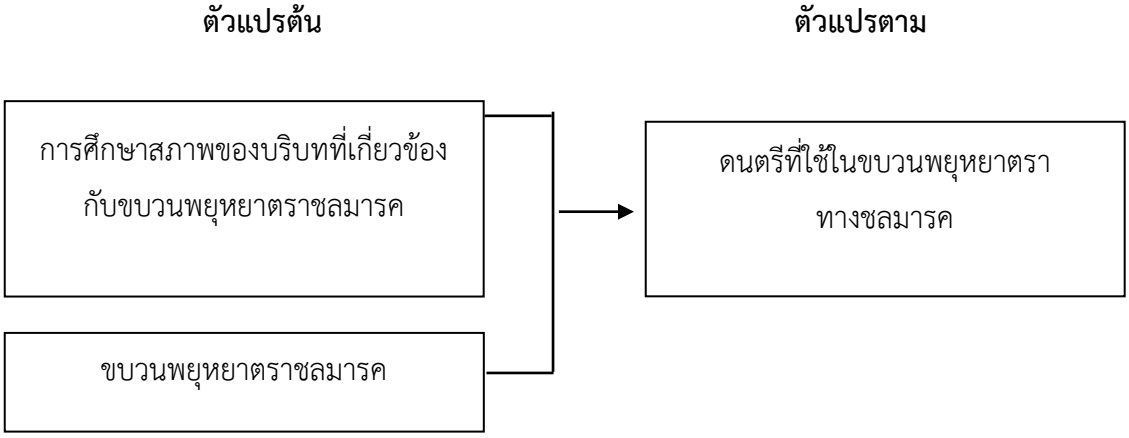
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ทำหนังสือถึงนักวิชาการจำนวน 5 คน ซึ่งเป็นนักวิชาการมีความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีหรือการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานในพระราชพิธีในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค เพื่อแจ้งวันเวลานัดหมายในการให้สัมภาษณ์ข้อมูล

4.2 สัมภาษณ์นักวิชาการจำนวน 5 คน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลตามวันเวลาที่ได้นัดหมายไว้ล่วงหน้าแล้ว

4.3 สรุปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์โดยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาและนำเสนอข้อมูลในรูปแบบการพรรณนา

กรอบแนวคิดในการวิจัย



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค

ดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารคแบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. ดนตรีที่ใช้เป็นสัญญาณในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค

1.1 กรับพวง เป็นเครื่องดนตรีที่ใช้ให้สัญญาณเพียงในเรือพระที่นั่งเท่านั้น เนื่องจากในเรือพระที่นั่งจะไม่มีการใช้เสียงในการสั่งการฝีพาย จึงใช้กรับพวงตีบอกสัญญาณก่อนจะออกเรือเพื่อสั่งการให้ฝีพาย เช่น การถวายบังคม ให้ตรง ให้พัก เก็บพาย เอาพายออก หลังจากเรือออกแล้วจึงส่งหน้าที่การให้สัญญาณแก่สัญญาณพู่หางนงยูง ที่อยู่ด้านหัวเรือ กรับพวงในเรือพระที่นั่งปกติทำมาจากไม้เนื้อแข็งและทองเหลืองธรรมดา หากเรือลำใดที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินประทับในเรือลำนั้นก็จะใช้กรับพวงที่ทำจากงาช้างและทองเหลืองแทนซึ่งถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติมา แต่สมัยก่อนพนักงานกรับพวงจะให้สัญญาณอยู่บริเวณหัวเรือของเรือพระที่นั่ง

1.2 เส้า คือ กระบอกไม้ไผ่ (ไม้พลอง) ตรงขาวประมาณ 5 เมตร ประดับพู่ ใช้สำหรับกระทุ้งลงไปที่ม้านั่งขนาดเล็กที่ทำจากไม้เนื้อหนา โดยปกติจะอยู่ในเพื่อเป็นอังหวะสำหรับการเห่ และหายเรือ เนื่องจากในสมัยก่อนไม่มีเครื่องขยายเสียงให้กระบวนเรือไม่ได้ยินเสียงแห่เรือ จะได้ยินเพียงแค่ในลำเรือพระที่นั่งหรือลำใกล้เคียงเท่านั้น จึงต้องอาศัยการกระทุ้งเส้าในการให้สัญญาณเพื่อให้ฝีพาย พายได้อย่างพร้อมเพรียง ปัจจุบันแม้มีเครื่องขยายเสียงก็ยังคงกระทุ้งเส้าเป็นจังหวะอยู่ สำหรับการกระทุ้งเส้าจะทำในเรือทหารคุ้มกัน (เรือดั้ง) และเรือรูปสัตว์เท่านั้น โดยจะอยู่ในเรือรูปสัตว์ 8 ลำ และอยู่ในเรือทหารคุ้มกัน 22 ลำ คนกระทุ้งเส้าจะกระทุ้งบริเวณ กลางลำเรือหน้าและหลังบัลลังก์

1.3 แตรฝรั่ง หรือแตรเดี่ยว เป็นแตรใช้เป่าเป็นสัญญาณในเรือรูปสัตว์ และ เรือทหารคุ้มกัน (เรือตั้ง) ทุกลำลำละ 1 นาย แต่ในเรือแตงโม ซึ่งเป็นเรือส่งสัญญาณจะมี 2 นาย ก่อนเรือจะออก เพลงที่จะเป่าเป็นสัญญาณมี 3 เพลง คือ เพลงคำนับ ใช้เพื่อทำความเคารพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพลงเดินหน้า เพื่อเป็นสัญญาณให้เรือเดินหน้า และเพลงเลิกขบวน เมื่อสิ้นสุดขบวนพยุหยาตราชลมารค โดยเรือแตงโมซึ่งเป็นเรือส่งสัญญาณตรงกลางกระบวน จะเป็นเรือเริ่มต้นเป่าก่อน จากนั้นเรือใกล้เคียงจะค่อย ๆ เป่าตามเป็นลักษณะของการกระจายเป็นรัศมีรอบทิศทางเหมือนโยนหินลงน้ำแล้วเกิดเป็นรัศมีบนผิวน้ำ

2. ดนตรีพระราชพิธีในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค

ดนตรีพระราชพิธีในขบวนพยุหยาตราทางชลมารคประกอบด้วย

1. วงเครื่องประโคมแตรสังข์มโหระทึก ปกติจะใช้เมื่อเวลาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินโดยกระบวนพยุหยาตราประกอบด้วยเครื่องดนตรีต่าง ๆ แต่ดนตรีในพระราชพิธีวงเครื่องประโคมในกระบวนพยุทยาตราชลมารคนั้นจะเป็นการรวมวงชนิดพิเศษคือ รวมมโหระทึกและกลองชนะเข้าไว้ด้วยกัน ดนตรีที่ใช้ประกอบในกระบวนพยุหยาตราชลมารคนั้นจะใช้วงกลองแขกปี่ชวา ซึ่งประกอบด้วยกลองแขก 1 คู่ ปีชวา 1 เลา และโหม่ง (บางครั้งจะใช้ฉิ่งบรรเลงแทนโหม่ง) บรรเลงอยู่ในเรือรบหลวง 2 ลำ คือ เรือกลองนอกและเรือกลองใน โดยในขณะที่ขบวนพยุหยาตราเคลื่อนมาในลำน้ำ วงกลองแขกปี่ชวาก็จะบรรเลงสะระหม่าตลอดทางทั้ง 2 ลำ จนถึงท่าที่เรือพระที่นั่งจะเข้าเทียบท่าวงจึงจะเปลี่ยนไปบรรเลงเพลงแปลง และจะบรรเลงไปจนกว่าเรือจะเข้าเทียบท่าสนิท

2. วงกลองแขกปี่ชวา วงกลองแขกปีชวาจะประกอบด้วย กลองแขก 1 คู่ ปีชวา 1 เลา และโหม่ง 1 ใบ บรรเลงอยู่ในเรือรบหลวง 2 ลำ คือ เรือกลองนอกและเรือกลองใน โดยในขณะที่ขบวนพยุหยาตราเคลื่อนมาในลำน้ำวงกลองแขกปี่ชวาก็จะบรรเลงสะระหม่าตลอดทางทั้ง 2 ลำ จนถึงท่าที่เรือพระที่นั่งจะเข้าเทียบท่าวงจึงจะเปลี่ยนไปบรรเลงเพลงแปลง และจะบรรเลงไปจนกว่าเรือจะเข้าเทียบท่า

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารคพบว่า ดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารคจะเป็นเครื่องประโคมประกอบพระราชอิสริยยศอย่างหนึ่งของพระมหากษัตริย์ ใช้เชิดชูพระเกียรติยศตลอดทั้งเป็นเครื่องเสริมสร้างความยิ่งใหญ่ให้กับพระราชพิธีนั้น ๆ บ่งบอกถึงพระราชฐานะ พระราชอำนาจ และแสดงถึงพระบรมเดชานุภาพอันเกรียงไกรของพระมหากษัตริย์ โดยดนตรีที่ใช้จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) ดนตรีที่ใช้เป็นสัญญาณในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค ได้แก่ กรับพวง ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีที่ใช้ให้สัญญาณเพียงในเรือพระที่นั่งเท่านั้น เนื่องจากในเรือพระที่นั่งจะไม่มีการใช้เสียงในการสั่งการฝีพาย จึงใช้กรับพวงตีบอกสัญญาก่อนจะออกเรือเพื่อสั่งการให้ฝีพาย นอกจากนี้ยังมีเส้าเป็นกระบอกไม้ไผ่ ใช้สำหรับกระทุ้งลงไปที่ม้านั่งขนาดเล็กที่ทำจากไม้เนื้อหนา และแตรฝรั่ง เป็นแตรใช้เป่าเป็นสัญญาณในเรือรูปสัตว์ และเรือทหารคุ้มกันทุกลำ 2) ดนตรีพระราชพิธีในขบวน พยุหยาตราทางชลมารค ได้แก่ วงเครื่องประโคมแตรสังข์ มโหระทึกโดยใช้เมื่อเวลาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จออกขุนนาง หรือวงประโคมแตรสังข์กลองชนะใช้เมื่อเวลาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินโดยกระบวนพยุหยาตราประกอบด้วยเครื่องดนตรีต่าง ๆ แต่ดนตรีในพระราชพิธีวงเครื่องประโคมในกระบวนพยุทยาตราชลมารคนั้น และวงกลองแขกปี่ชวาจะประกอบด้วย กลองแขก 1 คู่ ปีชวา 1 เลา และโหม่ง 1 ใบ บรรเลงอยู่ในเรือรบหลวง 2 ลำ คือ เรือกลองนอกและเรือกลองใน ซึ่งดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารคดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของธีรยุทธ ตุ้มฉาย (2549) ได้สรุปไว้ว่าดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารคแบ่งออกเป็น 2 ประเภท 1) ดนตรีที่ใช้เป็นสัญญาณในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค 2) ดนตรีพระราชพิธีในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค โดยดนตรีประกอบด้วยกรับพวง เป็นเครื่องดนตรีที่ใช้ให้สัญญาณเพียงในเรือพระที่นั่งเท่านั้น เนื่องจากในเรือพระที่นั่งจะไม่มีการใช้เสียงในการสั่งการฝีพายจึงใช้กรับพวงตีบอกสัญญา ก่อนจะออกเรือเพื่อสั่งการให้ฝีพาย เช่น การถวายบังคม ให้ตรง ให้พัก เก็บพาย เอาพายออก หลังจากเรือออกแล้วจึงให้สัญญาณแก่สัญญาณพู่หางนงยูงที่อยู่ด้านหัวเรือ กรับพวงในเรือพระที่นั่งปกติก็จะทำจากไม้เนื้อแข็งและทองเหลืองธรรมดา หากเรือลำใด ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินประทับในเรือลำนั้นก็จะใช้กรับพวงที่ทำจากงาช้างและทองเหลืองแทน ซึ่งถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติมาแต่สมัยก่อน พนักงานกรับพวงหรือคนกรับพวง จะให้สัญญาณอยู่บริเวณหัวเรือของเรือพระที่นั่ง เส้า คือ กระบอกไม้ไผ่ (ไม้พลอง) ประมาณ 5 เมตร ประดับพู่ ใช้สำหรับกระทุ้งลงไปที่ม้านั่งขนาดเล็กที่ทำจากไม้เนื้อหนา โดยปกติจะอยู่ในเพื่อเป็นจังหวะสำหรับการเห่ และพายเรือ เนื่องจากในสมัยก่อนไม่มีเครื่องขยายเสียงให้กระบวนเรือไม่ได้ยินเสียงเห่เรือ จะได้ยินเพียงแคในลำเรือพระที่นั่งหรือลำใกล้เคียงเท่านั้น จึงต้องอาศัยการกระทุ้งเส้าในการให้สัญญาณเพื่อให้ฝีพายพายได้อย่างพร้อมเพรียง นอกจากนี้ยังมีวงเครื่องประโคมแตรสังข์มโหระทึกหรือวงประโคมแตรสังข์กลองชนะก็จะใช้เมื่อเวลาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินโดยกระบวนพยุหยาตราประกอบด้วยเครื่องดนตรีต่าง ๆ แต่ดนตรีในพระราชพิธีวงเครื่องประโคมในกระบวนพยุทยาตราชลมารคนั้น

จะเป็นการรวมวงชนิดพิเศษคือ รวมมโหระทึกและกลองชนะเข้าไว้ด้วยกัน และจะมีวงกลองแขกปี่ชวาซึ่งประกอบด้วย กลองแขก 1 คู่ ปีชวา 1 เลา นอกจากนี้ยังสัมพันธ์กับงานวิจัยของนพพล ไชยสน (2565) ได้กล่าวไว้ว่าดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารคจะเป็นเครื่องประโคมประกอบพระราชอิสริยยศอย่างหนึ่งของพระมหากษัตริย์ ใช้ เชิดชูพระเกียรติยศ ตลอดทั้งเป็นเครื่องเสริมสร้างความยิ่งใหญ่ให้กับพระราชพิธีนั้น ๆ บ่งบอกถึงพระราชฐานะพระราชอำนาจ และแสดงถึงพระบรมเดชานุภาพอันเกรียงไกรของพระมหากษัตริย์

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยเรื่อง การศึกษาดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค สามารถสรุปองค์ความรู้ที่สำคัญดังนี้

1. ดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารคแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) ดนตรีที่ใช้เป็นสัญญาณในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค ได้แก่ กรับพวง เส้า แตรฝรั่ง 2) ดนตรีพระราชพิธีในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค ได้แก่ วงเครื่องประโคมแตรสังข์มโหระทึก และวงกลองแขกปี่ชวา

2. การประโคมดนตรีในขบวนพยุหยาตราทางชลมารคมีเป้าหมายที่สำคัญเพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนานและพลพายเกิดความฮึกเหิม และเป็นเครื่องประกอบพระอิสริยศักดิ์อย่างหนึ่งของพระมหากษัตริย์ เพื่อเชิดชูพระเกียรติยศ พระราชอำนาจ และแสดงถึงพระบรมเดชานุภาพอันเกรียงไกรของพระมหากษัตริย์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 นักวิชาการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย ควรมีการศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารคให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ก่อนที่จะนำความรู้หรือข้อมูลในเรื่องดังกล่าวไปเผยแพร่สู่สาธารณะ

1.2 การนำความรู้เกี่ยวกับดนตรีที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารคไปเผยแพร่สู่สาธารณะควรมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้และถูกต้องตามหลักวิชาการ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษารูปแบบดนตรีที่ใช้ในกระบวนพยุหยาตราทางชลมารคในสมัยต่าง ๆ

2.2 ควรมีการพัฒนาแนวทางหรือรูปแบบที่ใช้ในการสืบทอดดนตรีโบราณราชประเพณีในกระบวนพยุหยาตราทางชลมารค

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์งานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก. (2567). พระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช 2562. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2567. แหล่งที่มา : http://phralan.in.th/Coronation/downloaddetail.php.

ธีรยุทธ ตุ้มฉาย. (2549). *การเห่เรือในกระบวนพยุหยาตราทางชลมารค.* บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น.* (พิมพ์ครั้งที่10). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

มหาวิทยาลัยมหิดล. (2567). กระบวนพยุหยาตราทางชลมารค. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2567. แหล่งที่มา: https://stang.sc.mahidol.ac.th/stangmuseum/pdf/RoyalBarges.

นพพล ไชยสน และ ธัญญลักษณ์ อุบลเลิศ. (2565). ดนตรีในกระบวนพยุหยาตราทางสถลมารค. *วารสารชุมชนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*. 16 (4), 255-269.

อิทธิพล เพ็ชรงาม และคณะ. (2562). *ขบวนพยุหยาตราทางชลมารค.* กรุงเทพมหานคร: อัมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

อัศนีย์ เปลี่ยนศรี. (2558). ดนตรีในพระราชพิธีสมัยรัตนโกสินทร์. *ศิลปกรรมสาร.* (10) 1, 193-214.

การศึกษาสมรรถนะของผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์
A Study of Competency for Caregivers of Alzheimer Patients

สมปอง หนูทอง
โรงพยาบาลตำรวจ
Sompong Noothong
Police General Hospital, Thailand
E-mail: Sompongnoothong13@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การดูแลผู้ป่วยที่เป็นโรคอัลไซเมอร์ เป็นภาวะวิกฤติหนึ่งของครอบครัวผู้ป่วย เพราะความต้องการการดูแลในระยะยาว ผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ตั้งแต่ระยะเริ่มจนถึงระยะสุดท้าย ส่วนใหญ่ได้รับการดูแลที่บ้าน ผู้วิจัยปฏิบัติงานที่หน่วยตรวจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจมักได้คำถามจากญาติผู้ป่วยเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยว่าต้องปฏิบัติตัวเช่นไร จึงได้ทำการศึกษาสมรรถนะของผู้ดูแลผู่วยอัลไซเมอร์ เพื่อช่วยในการประเมินและเตรียมการแนะนำผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์เพื่อให้ดูแลผู้ป่วยได้อย่างเหมาะสม

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ดูแลหลักของผู้ป่วยอัลไซเมอร์ ที่มารับบริการหน่วยตรวจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจ คัดเลือกแบบสุ่มอย่างง่ายจำนวน 127 คน เครื่องมือที่ใช้ในในการวิจัยคือ แบบสอบถามสมรรถนะของผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ที่มารับบริการที่ โรงพยาบาลตำรวจ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านและได้ค่า IOC=.84 สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค=.82 วิเคราะห์ข้อมูลโดย สถิติบรรยาย ค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ดูแลผู้ป่วยโรคอัลไซมอร์มีความรู้มากที่สุดคือด้านการพูดกับผู้ป่วยอัลไซเมอร์ จะต้องพูดชัดเจน สบตา ยิ้มและบางครั้งต้องกล่าวชม คอยให้กำลังใจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 94.50 ส่วนด้านที่ผู้ดูมีความรู้น้อยที่สุดที่ผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์มีคือผู้ป่วยอัลไซเมอร์มีความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันลดลงเรื่องๆ ตามระยะและความรุนแรงของโรค คิดเป็นร้อยละ 70.10

2. ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ของผู้ดูแล ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง แต่มีอยู่ในระดับปานกลางบ้างที่ควรให้คำแนะนำเพิ่ม

* วันที่รับบทความ : 5 เมษายน 2567; วันแก้ไขบทความ 11 เมษายน 2567; วันตอบรับบทความ : 16 เมษายน 2567
Received: April 5 2024; Revised: April 11 2024; Accepted: April 16 2024

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

1. ทราบสมรรถนะของผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ที่มารับบริการที่ โรงพยาบาลตำรวจ จากเครื่องมือที่สร้างขึ้น

2. ใช้เป็นข้อมูลสำหรับเจ้าหน้าที่พยาบาลที่ปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ได้ทราบแนวทางในการให้คำแนะนำที่เหมาะสม

3. ใช้เป็นข้อมูลต่อยอดในการทำวิจัยเรื่องที่เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ได้

คำสำคัญ: สมรรถนะ; ผู้ดูแล; ผู้ป่วยอัลไซเมอร์

Abstract

Caring for patients with Alzheimer's disease It is a crisis situation for the patient's family. Because of the need for long-term care Patients with Alzheimer's disease from the early stages to the final stages Most are cared for at home. The researcher works at the inspection unit with special equipment. Police hospitals often receive questions from relatives of patients regarding patient care and how to behave. Therefore, the competency of caregivers of Alzheimer's patients was studied. To help evaluate and prepare recommendations for caregivers of Alzheimer's patients to provide appropriate care for the patients.

This research is a descriptive research. To study the competencies of caregivers of Alzheimer's patients. The sample group is Primary caregivers of Alzheimer's patients who come to receive the services of the inspection unit with special equipment police hospital Simple random selection of 127 people. The tools used in the research are Competency questionnaire for caregivers of Alzheimer's patients receiving services at Police Hospital. Passed a quality check by 3 experts and obtained an IOC=.84 Cronbach's alpha coefficient=.82. Data were analyzed by descriptive statistics, frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The research results found that

1. The most knowledgeable caregivers have about Alzheimer's patients is in talking to Alzheimer's patients. You must speak clearly, make eye contact, smile, and sometimes compliment. They gave the most encouragement, accounting for 94.50 percent. The aspect that viewers had the least knowledge about that caregivers of Alzheimer's patients had was that Alzheimer's patients had the ability to perform daily activities. Decreases according to the stage and severity of the disease. Accounting for 70.10 percent

2. A caregiver's ability to care for Alzheimer's patients. The overall level is at a high level, but there are some at a moderate level that should give additional recommendations.

Recommendations derived from the research results.

1. Know the competencies of caregivers for Alzheimer's patients who come to receive services at police hospital from the created tools

2. Use it as information for nursing staff on duty to know the guidelines for giving appropriate advice.

3. Can be used as additional information for conducting research on the care of Alzheimer's patients.

Keywords: Competency; Caregivers; Alzheimer's Patients

บทนำ

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุขส่งผลให้มนุษย์มีชีวิตที่ยืนยาวขึ้น ปัจจุบันประเทศต่างๆ ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างชัดเจนทำให้มีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จากร้อยละ 8 ในปี 1950 เป็นร้อยละ 11 ในปี 2009 และองค์กรอนามัยโลก (World Health Organization) คาดการณ์ว่าในปี ค.ศ. 2050 จำนวนประชากรของผู้สูงอายุ ทั่วโลกที่มีอายุ 65 ขึ้นไป จะเพิ่มสัดส่วนเป็นเท่าตัวจาก 605 ล้านคน หรือ ร้อยละ 11 ของจำนวน ประชากรโลกทั้งหมดเป็น 2 พัน ล้านคน จากข้อมูลดังกล่าวจะส่งผลถึงการที่ต้องเตรียมพร้อมกับภาวะต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นกับผู้สูงอายุ โดยโรคที่พบมากในผู้สูงอายุได้แก่ โรคเบาหวาน โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคข้อเข่าเสื่อม โรคกระดูกพรุน และโรคสมองและระบบประสาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคที่เกี่ยวกับภาวะสมองเสื่อมหรือที่เรียกว่า “โรคอัลไซเมอร์ (Alzheimer’s disease)” โรคนี้จะพบมากในผู้สูงอายุ และไม่มียาที่จะสามารถรักษาได้หายขาด เป็นเพียงแค่การชะลออาการ ไม่ให้เป็นมากขึ้น (Fagundes, Danielle, Kátia, Bueno & Assis, 2017 : 21-22)

โรคอัลไซเมอร์ (Alzheimer’s disease) เป็นโรคเรื้อรังของระบบประสาทชนิดหนึ่งที่เซลล์สมองเสื่อมอย่างรุนแรงสม่ำเสมอและต่อเนื่องเป็นหนึ่งในโรคสมองเสื่อมที่พบได้บ่อยที่สุด คิดเป็นร้อยละประมาณ 60-70 ของภาวะสมองเสื่อมทั้งหมด (Burns & Iliffe, 2009 : 12-15) เริ่มจากการมีอาการหลงลืมเล็กน้อยอาจไม่ได้เป็นปัญหามากนักในการดำเนินชีวิตประจำวันของคนทั่วไป แต่อาการของโรคจะมีความผิดปกติด้านความจำ พฤติกรรม และอารมณ์โดยอาการจะเริ่มอย่างค่อยเป็นค่อยไป หากไม่ได้รับการตรวจวินิจฉัยหรือสังเกตอาการผิดปกติตั้งแต่เนิ่นๆ ผู้ป่วยก็จะมีอาการหนัก ในระยะท้ายของโรคจะสูญเสียความจำทั้งหมด ในปัจจุบันโรคอัลไซเมอร์ยังไม่มีวิธีการรักษา จึงมีความพยายามที่จะป้องกันและชะลอการเกิดภาวะโรคอัลไซเมอร์ในช่วงปลายของชีวิต ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขของไทยได้เปิดเผยข้อมูลจำนวนผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ในปัจจุบันคา ดว่ามีจำนวนราว 600,000 คน และคาดการณ์ว่าจะมีจำนวนผู้ป่วยเพิ่มสูงขึ้นเป็น 1,117,000 คน ในปี พ.ศ. 2573 จากแนวโน้มของจำนวนผู้ป่วยที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ คาดว่าทั่วโลกมีผู้ป่วยกว่า 50 ล้านคน เป็นความท้าทายสำคัญของระบบสาธารณสุขโลกในการเตรียมพร้อมรองรับผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ สำหรับในประเทศไทย พบความชุกประมาณร้อยละ 3-5 โดยความชุกจะพบมากขึ้นตามอายุ พบสูงถึงร้อยละ 30 ในผู้สูงอายุที่อายุมากกว่า 85 ปี ผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์จะเสียพื้นที่สมองที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมความสามารถ เช่น สมาธิ ความจำ และการบริหารจัดการจึงมีอาการสับสน ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามปกติ โดยอาการจะเริ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป มีการคาดการณ์ถึงจำนวนผู้ป่วยที่กำลังเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน (Alzheimer’s Association, 2015 : 2-4) แต่เพราะโรคอัลไซเมอร์ไม่ได้เป็นโรคติดต่อ แต่อาจมีการถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ได้ปัจจัยเสี่ยงของโรคอัลไซเมอร์ที่สำคัญคืออายุที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันคนเรามีอายุที่ยืนนานขึ้น ทำให้โรคอัลไซเมอร์พบได้มากขึ้น และกำลังเป็นปัญหา

ที่สำคัญของทุกประเทศในโลก การวินิจฉัยโรคนี้ตั้งแต่ระยะเริ่มแรกเป็นการชะลอความรุนแรงของโรคได้ (จันทนา ปัญญาวราภรณ, 2558 : 45-49)

การดูแลผู้ป่วยที่เป็นโรคอัลไซเมอร์ นับเป็นภาวะวิกฤติอย่างหนึ่งของครอบครัว เพราะจะมีความต้องการการดูแลที่ยาวนานและต่อเนื่องทั้งวัน อาการมีหลากหลายและไม่คงที่ ทั้งยังต้องเผชิญกับปัญหาด้านอารมณ์พฤติกรรม และความผิดปกติทางจิต เช่น มีอาการซึมเศร้า เฉยเมย หงุดหงิดง่าย กระวนกระวาย อยู่ไม่นิ่ง ก้าวร้าว ทำพฤติกรรมซ้ำๆ หลงผิด หวาดระแวง และประสาทหลอน เป็นต้น ซึ่งผู้ป่วยที่เป็นโรคอัลไซเมอร์เกือบทุกราย มักจะเคยมีอาการด้านอารมณ์และ พฤติกรรมที่เป็นปัญหาอย่างน้อยหนึ่งอาการ (จุฑาทิพย์ รัตนพันธ์, 2560 : 56-58) ผู้ป่วยที่เป็นโรคอัลไซเมอร์ตั้งแต่ระยะเริ่มต้นจนถึงระยะสุดท้าย ส่วนใหญ่จะได้รับการดูแลที่บ้านโดยผู้ดูแลในครอบครัว โดยอาศัยแหล่งประโยชน์ในครอบครัวเป็นสำคัญ ผู้ดูแลส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ เกี่ยวกับโรคอัลไซเมอร์ เมื่อรับรู้ว่าป่วยโรคอัลไซเมอร์ รักษาไม่หายและอาการผู้ป่วยไม่ดีขึ้น มักจะหยุดแสวงหาการรักษา ทำให้ผู้ป่วยมีอาการรุนแรงรวดเร็วมากขึ้น สร้างความทุกข์ใจและเป็นภาระในการดูแลมากขึ้น ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ลดลงของทั้งผู้ป่วย ผู้ดูแลและครอบครัว (ศิราณี ศรีหาภาค, โกมาตร จึงเสถียรทรัพย์ และคณิศร เต็งรัง, 2557 : 1-3) ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ดูแลยังไม่พร้อมที่จะรับผู้ป่วยกลับไปดูแลที่บ้าน เนื่องจากยังขาดความมั่นใจในการดูแลผู้ป่วย และความรู้ที่ผู้ดูแลต้องการมากที่สุด คือ ความรู้เกี่ยวกับการฟื้นฟูสภาพให้กับผู้ป่วย (Phinyo et al., 2015 : 6)

ซึ่งหากผู้ดูแลขาดความรู้ ทักษะ ความมั่นใจในการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ป่วยและไม่มีการเตรียมความพร้อมของผู้ดูแล จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพการฟื้นฟูสมรรถภาพ

นอกจากนั้นยังมีการศึกษาที่พบปัญหาในการดูแลผู้ป่วยอีก นั่นคือ ผู้ดูแลผู้ป่วยยังไม่คุ้นเคยกับภาวะเสียการสื่อความ ส่งผลให้เกิดความคับข้องใจและพบว่าการสื่อสารกับผู้ป่วยที่มีภาวะเสียการสื่อความเป็นสิ่งที่ท้าทายเนื่องจากผู้ดูแลยังขาดกลยุทธ์และขาดประสบการณ์ในการสื่อสารกับผู้ป่วย อีกทั้งผู้ดูแลต้องปรับตัวให้เข้ากับผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ทำให้เกิดความวิตกกังวล หงุดหงิด สับสน เกิดความเครียดและเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้ดูแลขาดความมั่นใจในการดูแลผู้ป่วยเพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้นหากในขณะที่ผู้ดูแลไม่พร้อมหรือไม่มั่นใจในการดูแล ขาดความรู้ และสมรรถนะในการดูแลผู้ป่วย จะส่งผลให้ผู้ดูแลเกิดความเครียดซึ่งจากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ความเครียดมีความสัมพันธ์ทางลบกับการรับรู้สมรรถนะตนเองของผู้ดูแล และส่งผลกระทบโดยตรงต่อผลลัพธ์ทางด้านสุขภาพและการฟื้นตัวโดยภาพรวมของผู้ป่วยในระยะยาว

สมรรถนะที่จำเป็นในการดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ของญาติหรือผู้ดูแลหลัก ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมเอกสารทางการแพทย์ ตำราและยึดหลักการให้การพยาบาลแบบองค์รวม (Holistic Care) จะพบว่าสมรรถนะเหล่านั้นได้แก่ สมรรถนะทางด้านร่างกาย สมรรถนะทางด้านจิตใจ และสมรรถนะทางด้านสังคม ซึ่งผู้ดูแลที่มีสมรรถนะการดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ ที่ดีจะมีผลต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้ป่วยอัลไซเมอร์ แต่อย่างไรก็ตาม โรงพยาบาลตำรวจยังไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับ สมรรถนะของผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ ที่จะเป็นข้อมูล

ในการพัฒนาแนวทาง การดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ ที่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยทำงานในหอผู้ป่วยหน่วยตรวจด้วยเครื่องมือพิเศษในส่วนของระบบประสาท จึงสนใจทำการศึกษา สมรรถนะของผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ เพื่อช่วยในการประเมินความพร้อม และเตรียมการช่วยเหลือผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ ให้สามารถดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ได้อย่างมีความสุขและอยู่ดูแลผู้ป่วยได้ไปในระยะยาว

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ที่มารับบริการหน่วยตรวจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาเป็นผู้ดูแลหลักของผู้ป่วยอัลไซเมอร์ที่มารับบริการ หน่วยตรวจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจ

2. โดยการ เลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด โดยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) จำนวน 127 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นด้วยการศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผ่านการตรวจของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และปรับปรุงแก้ไข ทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มผู้ป่วย เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำแบบสอบถามไปส่งมอบด้วยตนเองและนัดวันรับแบบสอบถามคืนตามกำหนด รวบรวม และตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมดแล้วนำมาคำนวณโดยใช้วิธีคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบราค (Cronbach’s Alpha Coefficient) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เมื่อได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ต้องการแล้วจึงส่งเรื่องขออนุญาตวิจัยในมนุษย์และขออนุญาตต่องานพยาบาล จากนั้นโทรสอบถามข้อมูลตามแบบสอบถามไปตามกลุ่มตัวอย่างเมื่อเก็บรวบรวมและตรวจความครบสมบูรณ์ของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วนำไปวิเคราะห์ผล

4. เป็นแบบบันทึกเก็บข้อมูล โดยวิธีการสอบถามทางโทรศัพท์แล้วนำมาคัดลอก และจดบันทึกวิเคราะห์ข้อมูลแล้วแปรผล

5. การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยดำเนินการวิจัยทุกขั้นตอนโดยคำนึงถึงคุณธรรมและจริยธรรมในการทำวิจัย ตลอดจนปกป้องสิทธิผู้ป่วย คุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้เข้าร่วมการวิจัยอย่างเท่าเทียม

กัน โดยเริ่มตั้งแต่ก่อนวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการขอรับการพิจารณาด้านจริยธรรมในการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย หลังผ่านการอนุมัติแล้วจึงทำการวิจัย ในขั้นตอนการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยแนะนำตัวและชี้แจงรายละเอียดในการเข้าร่วมการวิจัยแก่กลุ่มตัวอย่างให้เข้าใจอย่างชัดเจน มีรายละเอียดเป็นลายลักษณ์อักษรในการสมัครใจเข้าร่วมการวิจัยได้รับ และสุดท้ายผลของการศึกษานี้นำไปใช้สำหรับวัตถุประสงค์ทางวิชาการเท่านั้น ข้อมูลต่างๆ จะถูกเก็บไว้เป็นความลับ จะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น หากผู้เข้าร่วมการวิจัยมีข้อสงสัยประการใดเกี่ยวกับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ซักถามและยินดีตอบข้อสงสัยได้ตลอดเวลา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ โดยมีส่วน ความรู้ในการดูแลผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ และความสามารถในการดูแลผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ เพื่อวิเคราะห์สมรรถนะของผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ที่มารับบริการหน่วยตรวจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจ โดยการรวบรวมข้อมูลจาการทบทวนวรรณกรรมเอกสารการให้ความรู้เนื้อหาการให้คำแนะนำกับผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์จากโรงพยาบาลต่างๆซึ่งทั้งหมดนี้ผู้วิจัยได้ยึดแม่แบบการสร้างเครื่องมือประเมินสมรรถนะผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์จากการพยาบาลแบบองค์รวม (Holistic Care) ซึ่งจะทำให้การพยาบาลที่ได้จากผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ครอบคลุมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและจิตวิญญาณ เพื่อให้เกิดภาวะสมดุลที่สุดในการดูแลที่จะเกิดขึ้นกับผู้ป่วยอัลไซเมอร์

ผลการวิจัย

ผู้ดูแลผู้ป่วยโรคอัลไซมอร์ส่วนใหญ่เพศหญิง ร้อยละ 71.40 อายุ 41 – 45 ปี ร้อยละ 29.90 สถานภาพสมรสมากที่สุด ร้อยละ 53.60 ระดับการศึกษาสายอาชีวศึกษามากที่สุด ร้อยละ 32.30 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท ร้อยละ 30.70 ส่วนมากมีความสัมพันธ์กับผู้ป่วยเป็นญาติ ร้อยละ 25.20 ได้รับค่าตอบแทนจากการดูแล 10,001 – 15,000 บาท ร้อยละ 33.10 ส่วนมากใช้เวลาที่ใช้ดูแลผู้ป่วยโดยเฉลี่ย 16 – 20 ชั่วโมง ร้อยละ 48.00 และมีการใช้เวลาที่ใช้ดูแลผู้ป่วยโดยเฉลี่ยน้อยที่สุดคือน้อยกว่า 5 ชั่วโมง ร้อยละ 5.50ส่วนมากมีความพอเพียงของรายได้คือเพียงพอกับรายจ่าย ร้อยละ 48.00 ส่วนมากท่านเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องโรคอัลไซเมอร์ ร้อยละ 82.70 เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับเรื่องโรคอัลไซเมอร์ ร้อยละ 90.50 ส่วนมากมีหลายโรครวมกัน ร้อยละ 75.60 ส่วนมากต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์มากกว่า 1 ข้อขึ้นไป ร้อยละ 72.40 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแล

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
- ชาย	36	28.30
- หญิง	91	71.40
อายุ		
- 20 – 25 ปี	8	6.40
- 26 – 30 ปี	12	9.40
- 31 – 35 ปี	18	14.20
- 36 – 40 ปี	25	19.70
- 41 – 45 ปี	38	29.90
- 46 – 50 ปี	15	11.80
- มากกว่า 50 ปี	11	8.60
สถานภาพสมรส		
- โสด	11	8.60
- สมรส	68	53.60
- หย่า/แยก	42	33.10
- หม้าย	6	4.70
ระดับการศึกษาสูงสุด		
- ประถมศึกษา	26	20.50
- มัธยมศึกษา	27	21.30
- สายอาชีวศึกษา	41	32.30
- ปริญญาตรี	24	18.90
- สูงกว่าระดับปริญญาตรี	9	7.00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
- 10,000 – 15,000 บาท	12	9.50
- 15,001 – 20,000 บาท	36	28.40
- 20,001 – 25,000 บาท	39	30.70
- 25,001 – 30,000 บาท	29	22.80

- มากกว่า 30,000 บาท	11	8.60
ความสัมพันธ์กับผู้ป่วย		
- พ่อแม่	12	9.50
- บุตร	28	22.00
- หลาน	25	19.70
- ญาติ	32	25.20
- รับจ้างดูแล	30	23.60
ค่าตอบแทนจากการดูแล		
- น้อยกว่า 5,000 บาท	12	9.50
- 5,000 – 10,000 บาท	37	29.10
- 10,001 – 15,000 บาท	42	33.10
- 15,001 – 20,000 บาท	22	17.30
- มากกว่า 20,000 บาท	14	11.00
เวลาที่ใช้ดูแลผู้ป่วยโดยเฉลี่ย		
- น้อยกว่า 5 ชั่วโมง	7	5.50
- 5 – 10 ชั่วโมง	15	11.80
- 11 – 15 ชั่วโมง	32	25.20
- 16 – 20 ชั่วโมง	61	48.00
- 21 – 24 ชั่วโมง	12	9.50
ระยะเวลาที่ดูแลผู้ป่วยมา		
- น้อยกว่า 1 ปี	14	11.80
- 1 - 5 ปี	34	25.20
- 6 – 10 ปี	39	28.40
- มากกว่า 11 ปี	35	23.60
ความพอเพียงของรายได้		
- เพียงพอและเหลือเก็บ	58	45.70
- เพียงพอกับรายจ่าย	61	48.00
- ไม่เพียงพอกับรายจ่าย	8	6.30

ท่านเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องโรคอัลไซเมอร์		
- เคย	105	82.70
- ไม่เคย	22	17.30
ท่านเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับเรื่องโรคอัลไซเมอร์		
- เคย	115	90.50
- ไม่เคย	12	9.50
รวม	**127**	**100.00**

ผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 81.10 ส่วนมากมีอายุ มากกว่า 60 ปี ร้อยละ 48.00 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 48.0 ส่วนมากมีระดับการศึกษาสูงสุดชั้นมัธยมศึกษา ร้อยละ 33.9 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
- หญิง	103	81.10
- ชาย	24	18.9จ
อายุ		
- 56 – 60 ปี	58	45.66
- มากกว่า 60 ปี	69	54.33
สถานภาพสมรส		
- โสด	25	19.70
- สมรส	61	48.00
- หย่า/แยก	36	28.40
- หม้าย	5	3.90
ระดับการศึกษาสูงสุด		
- ประถมศึกษา	22	17.30
- มัธยมศึกษา	43	33.90
- สายอาชีวศึกษา	38	29.90

- ปริญญาตรี	14	11.00
- สูงกว่าระดับปริญญาตรี	10	7.90
เวลาที่ป่วยของผู้ป่วยโดยเฉลี่ย		
- น้อยกว่า 1 ปี	9	7.18
- 1 – 3 ปี	28	22.04
- 4 – 6 ปี	32	25.19
- 7 – 10 ปี	58	45.66
รวม	**127**	**100.00**

ผู้ดูแลหลักของผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์มีความรู้เรื่องการพูดกับผู้ป่วยอัลไซเมอร์ จะต้องพูดชัดเจน สบตา ยิ้ม และบางครั้งต้องกล่าวชม คอยให้กำลังใจ มีคะแนนสูงที่สุด 120 คิดเป็นร้อยละ 94.5 รองลงมาเป็นเรื่องอาการสำคัญของโรคอัลไซเมอร์คือ ความจำเสื่อมไม่สามรถทำสิ่งที่เคยทำได้อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่ายและรวดเร็ว คะแนน 115 คิดเป็นร้อยละ 90.6 ถัดมามีความรู้เรื่องไม่ถามคำถามที่ผู้ป่วยตอบไม่ได้แน่ๆ เพราะจะทำให้ผู้ป่วยเกิดภาวะวิตกกังวล กล่าวโทษตัวเองว่าบกพร่อง และเรื่องในกรณีที่ผู้ป่วยอัลไซเมอร์มีความสามารถที่จะจดกิจวัตรประจำวันที่เป็นภาระกิจที่พิเศษจะต้องทำ ควรแนะนำให้จดกันลืมเป็นการเพิ่มความภาคภูมิใจในการดำเนินชีวิตที่ไม่พึ่งพาผู้ดูแลมากเกินไป คะแนนเท่าๆ กัน 113 คิดเป็นร้อยละ 89.0 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความรู้ในการดูแลผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์

ความรู้ในการดูแลผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์	ตอบถูก	ร้อยละ
1. โรคอัลไซเมอร์เป็นโรคทางพันธุกรรม	105	82.70
2. โรคอัลไซเมอร์ทุกประเภทไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ แต่อาจจะช่วยชะลอหรือประคับประคองไม่ให้โรคมีอาการมากขึ้นได้	96	75.60
3.อาการสำคัญของโรคอัลไซเมอร์คือ ความจำเสื่อมไม่สามรถทำสิ่งที่เคยทำได้อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่ายและรวดเร็ว	115	90.60
4. การคิดเลขบ่อยๆหรือการเล่นเกมส์ โดยไม่กระตุ้นหรือฝืนผู้ป่วยมากเกินไปจะช่วยคงสภาพทักษะผู้ป่วยไว้ไม่ให้การดำเนินของภาวะโรคอัลไซเมอร์เป็นไปมากขึ้น	101	79.50
5. ผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์จะมีความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันจะลดลงเรื่อย ๆตาม ระยะและความรุนแรงของโรค	89	70.10

6. ผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์จะต้องมีการทำกายภาพบำบัดเพื่อฝึกกล้ามเนื้อดังนั้นควรมีการออกกำลังกายเป็นประจำ	102	80.30
7. ผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ต้องได้รับการจัดเตรียมอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ และมีความหลากหลาย โดยต้องลดอาหารในส่วนของข้าวแป้งน้ำตาล	99	78.00
8. ไม่ถามคำถามที่ผู้ป่วยตอบไม่ได้แน่ๆ เพราะจะทำให้ผู้ป่วยเกิดภาวะวิตกกังวล กล่าวโทษตัวเองว่าบกพร่อง	113	89.00
9. การพูดกับผู้ป่วยอัลไซเมอร์ จะต้องพูดชัดเจน สบตา ยิ้ม และบางครั้งต้องกล่าวชม คอยให้กำลังใจ	120	94.50
10. ในกรณีที่ผู้ป่วยอัลไซเมอร์มีความสามารถที่จะจดกิจวัตรประจำวันที่เป็นภาระกิจที่พิเศษจะต้องทำ ควรแนะนำให้จดกันลืมเป็นการเพิ่มความภาคภูมิใจในการดำเนินชีวิตที่ไม่พึ่งพาผู้ดูแลมากเกินไป	113	89.00

ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ของผู้ดูแล ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง มีบางส่วนบางข้อที่มีความรู้ในระดับปานกลางคือ ความสามารถจัดกิจกรรมทางสังคมให้กับผู้ป่วยอัลไซเมอร์ เช่น พาไปพบเพื่อนหรือญาติหรือให้มีกิจกรรมอื่นที่ผู้ป่วยชอบและพอใจกับบุคคลรอบข้าง,ความสามารถให้ผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ได้กำหนดกิจกรรมที่ทำได้ด้วยตนเองเท่าที่สามารถทำได้ และความสามารถที่ไม่บังคับให้ผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์รับประทานอาหาร แต่ท่านชักชวนให้รับประทานอาหาร โดยใช้วิธีการนั่งรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่น

ตารางที่ 4 ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์

ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์	$\overline{X}$	SD	ระดับ
1. ท่านสามารถทำกิจกรรมที่ตัวเองชอบได้เพื่อผ่อนคลายความเครียดจากการดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์เพราะเป็นการดูแลในระยะนาน	3.80	.56	สูง
2. ท่านสามารถจัดสรรเวลาในการพักผ่อนนอนหลับที่สอดคล้องกับวงจรชีวิตของผู้ป่วยอัลไซเมอร์	3.70	.36	สูง
3. ท่านมีความพยายามปรับเปลี่ยนรูปแบบการดูแลผู้ป่วยตามสภาพของผู้ป่วยอัลไซเมอร์	3.60	.36	สูง

4.ท่านสามารถประเมินความสามารถในการทรงตัวและกำลังกล้ามเนื้อและส่งเสริมความแข็งแรงเพื่อลดความเสี่ยงต่อการหกล้มและความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์	3.50	.42	สูง
5. ท่านสามารถดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์เหมือนกับการดูแลผู้ป่วยท่านหนึ่งแต่ต้องไม่ดูแลผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์เหมือนดูแลเด็ก	3.40	.32	สูง
6. ท่านสามารถยืดหยุ่นเวลาการอาบน้ำ ให้สอดคล้องกับอารมณ์พฤติกรรมและสามารถสังเกตได้ว่าผู้ป่วยอัลไซเมอร์มีอาการกระวนกระวายไม่ยอมอาบน้ำจึงให้เลื่อนเวลาออกไป	3.30	.28	สูง
7. ท่านพร้อมที่จะดูแลการรับประทานยาตามแพทย์สั่งของผู้ป่วยอัลไซเมอร์อย่างสม่ำเสมอครบถ้วนและถูกต้องตรงตามเวลา	3.20	.33	สูง
8. ท่านไม่บังคับให้ผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์รับประทานอาหาร แต่ท่านชักชวนให้รับประทานอาหาร โดยใช้วิธีการนั่งรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่น	3.10	.23	ปานกลาง
9. ท่านให้ผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ได้กำหนดกิจกรรมที่ทำได้ด้วยตนเองเท่าที่สามารถทำได้	3.00	.25	ปานกลาง
10.ท่านสามารถจัดกิจกรรมทางสังคมให้กับผู้ป่วยอัลไซเมอร์ เช่น พาไปพบเพื่อนหรือญาติหรือให้มีกิจกรรมอื่นที่ผู้ป่วยชอบและพอใจกับบุคคลรอบข้าง	2.90	.31	ปานกลาง
รวม	**3.40**	**.78**	**สูง**

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถอธิปรายได้ดังนี้ความรู้ คือสิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง ดังนั้น ความรู้ นั้นเป็นสิ่งที่ยากที่จะกำหนดขอบเขตของความหมาย แต่ถ้าเริ่มจากคำว่า "ข้อมูล" หรือ "ข้อเท็จจริง" สิ่งที่ได้คือความจริงต่างๆ ที่ปรากฏเกิดขึ้น การดำเนินการต่างๆ ทำให้เกิดข้อมูล เป็นเรื่องของข้อเท็จจริงที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ เกิดจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เกิดจากกิจกรรมต่างๆ ที่ต้องดำเนินการทั้งในระดับส่วนตัว ระดับการทำงานร่วมกัน และระดับกลุ่ม องค์กร ตลอดจนระดับสังคม และชุมชนต่างๆ จากผลการวิจัยพบว่าผู้ดูแลหลักของผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ จะต้องพูดชัดเจน สบตา ยิ้ม และบางครั้งต้องกล่าวชม คอยให้กำลังใจ มีคะแนนสูงที่สุด

120 คิดเป็นร้อยละ 94.50 รองลงมาเป็นเรื่องอาการสำคัญของโรคอัลไซเมอร์คือ ความจำเสื่อมไม่สามารถทำสิ่งที่เคยทำได้อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่ายและรวดเร็ว คะแนน 115 คิดเป็นร้อยะ 90.60 ถัดมามีความรู้เรื่อง.ไม่ถามคำถามที่ผู้ป่วยตอบไม่ได้แน่ๆ เพราะจะทำให้ผู้ป่วยเกิดภาวะวิตกกังวล กล่าวโทษตัวเองว่าบกพร่อง และเรื่องในกรณีที่ผู้ป่วยอัลไซเมอร์มีความสามารถที่จะจดกิจวัตรประจำวันที่เป็นภาระกิจที่พิเศษจะต้องทำ ควรแนะนำให้จดกันลืมเป็นการเพิ่มความภาคภูมิใจในการดำเนินชีวิตที่ไม่พึ่งพาผู้ดูแลมากเกินไป คะแนนเท่าๆ กัน 113 คิดเป็นร้อยละ 89.0 สอดคล้องงานวิจัยของกับสุขศิริ ประสมสุข ณฐกร นิลเนตร และ เกรียงไกร เกิดหนู (2563) ได้ศึกษาความรู้ ทัศนคติในการดูแลผู้สูงอายุ และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนของผู้ดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงในจังหวัดเพชรบุรี พบว่าความรู้ และทัศนคติในการดูแลผู้สูงอายุ อยู่ในระดับสูงส่วนการรับรู้สมร รถนะแห่งตนของผู้ดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงอยู่ในระดับสูงเหมือนกัน ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ของผู้ดูแล ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง คือพบว่าผู้ดูแลสามารถทำกิจกรรมที่ตัวเองชอบได้เพื่อผ่อนคลายความเครียดจากการดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์เพราะเป็นการดูแลในระยะยาวอยู่ในระดับสูง รองลงมาพบว่าผู้ดูแลสามารถจัดสรรเวลาในการพักผ่อนนอนหลับที่สอดคล้องกับวงจรชีวิตของผู้ป่วย อัลไซเมอร์ และผู้ดูแลสามารถจัดกิจกรรมทางสังคมให้กับผู้ป่วยอัลไซเมอร์ เช่น พาไปพบเพื่อนหรือญาติหรือให้มีกิจกรรมอื่นที่ผู้ป่วยชอบและพอใจกับบุคคลรอบข้าง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1.1 ควรทำการวิเคราะห์ปัจจัยด้านอื่นๆของผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ เช่น คุณภาพชีวิต ทัศคติ ความเชื่อ ค่านิยม เป็นต้น

1.2 ควรมีการศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมการให้ความรู้โดยประยุกต์แนวคิดความรู้การดูแลสุขภาพในผู้ดูแลผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์

1.3 ควรมีการศึกษาเพื่อแบ่งระดับความรู้และสมรรถนะผู้ดูแลผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์แต่ละรายเพื่อให้การช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

2.1 ควรมีการศึกษาพัฒนาโปรแกรมการให้ความรู้ให้เหมาะสมกับผู้ดูแลผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์

2.2 ควรมีการศึกษาการสร้างเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมสมรรถนะของผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ให้ดีมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ให้แก่ผู้ดูแลหลักของผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ และจัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจในการดูแลผู้ป่วยให้แก่ผู้ดูแลอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

3.1 ควรสร้างความรู้ให้แก่ผู้ดูแลหลักของผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์ในเชิงรุกแก่ผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์ของผู้ดูแลที่มารับบริการ หน่วยตรวจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจ

3.2 ควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมความรู้ ความสามารถของผู้ดูแลผู้ป่วยอัลไซเมอร์อย่างใกล้ชิดและพัฒนาองค์ความรู้ให้ผู้ดูแลอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

จันทนา ปัญญาวราภรณ์. (2558). *ศึกษาความเป็นไปของการวิเคราะห์โรคอัลไซเมอร์จากภาพถ่ายทางการแพทย์*. คณะวิศวกรรมศาสตร์: มหาวิทยาลัยบูรพา.

จุฑาทิพย์ รัตนพันธ์. (2560). *ความถี่ของการหันศีรษะไปหาผู้ดูแลในผู้ป่วยโรคอัลไซเมอร์เปรียบเทียบกับผู้ป่วยสมองเสื่อมจากโรคหลอดเลือดสมอง*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิราณี ศรีหาภาค, โกมาตร จึงเสถียรทรัพย์ และคณิศร เต็งรัง. (2557). *ผลกระทบและภาระการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวภายใต้วัฒนธรรมไทย*. สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

สุขศิริ ประสมสุข, ณฐกร นิลเนตร และ เกรียงไกร เกิดหนู. (2563). การศึกษาความรู้ ทัศนคติในการดูแลผู้สูงอายุ และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนของผู้ดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงในจังหวัดเพชรบุรี. *วารสารวิชาการสุขภาพภาคเหนือ*. 7 (1), 1-12.

Alzheimer's association. (2020) Alzheimer's Disease Facts and Figures [Internet]. *Online.* Available from: https://www.alz.org/media/Documents/alzheimers-facts-and-figures.pdf

Burns, A. and Iliffe, S. (2009). Alzheimer's Disease. *British Medical Journal*, 338, b158. http://dx.doi.org/10.1136/bmj.b158

Fagundes, T. A., Danielle, A. G. P., Kátia, M. P., Bueno, & Assis, M. G. (2017). Functional disability in elderly with dementia. *Cadernos de Terapia Ocupacional*. 25 (1), 159-169.

Phinyo, P. et al. (2015). Care Improvement for patients with stroke through community participation. *Songklanagarind Journal of Nursing*. 35 (2), 93-112. (in Thai).

การส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของนิสิตครูด้วยการสร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบ

The Support on Learning and Innovation Skills of Pre-service Teachers by Creating Computer Game Based on Design Thinking Process

พรสุข ตันตระรุ่งโรจน์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Pornsook Tantrarungroj
Chulalongkorn University, Thailand
E-mail: pornsook.t@chula.ac.th

****

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของนิสิตครู 2) ศึกษาผลการใช้กิจกรรม ฯ 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้เกมคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาด้วยกิจกรรม ฯ และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อกิจกรรม ฯ โดยใช้แนวคิดการออกแบบการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ร่วมกับการดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัย แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการศึกษาเอกสาร ขั้นออกแบบและขั้นพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นิสิตครุศาสตร์วิชาเอกคอมพิวเตอร์ศึกษา จำนวน 6 คน ปีการศึกษา 2565 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินตนเองเพื่อวัดระดับทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (4C's) แบบสังเกตทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม แบบประเมินผลงานเกมคอมพิวเตอร์ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้เกมคอมพิวเตอร์ และแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เรียน ซึ่งการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือวิจัยทั้ง 4 พบค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมที่สูงขึ้น

2. ผู้เรียนมีคะแนนทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมอยู่ในระดับดีและดีมาก ด้วยผลคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินตนเอง (M = 4.26, SD = 0.09) การประเมินพฤติกรรมโดยผู้สอน (M = 15.58, SD = 0.38) และการประเมินผลงานเกมคอมพิวเตอร์ (M = 19.25, SD = 0.35)

* วันที่รับบทความ : 14 พฤศจิกายน 2566; วันแก้ไขบทความ 13 ธันวาคม 2566; วันตอบรับบทความ : 14 ธันวาคม 2566
Received: November 14 2023; Revised: December 13 2023; Accepted: December 14 2023

3. ผู้ใช้เกมคอมพิวเตอร์ฯ มีความพึงพอใจอยู่ระดับพึงพอใจมากที่สุด (M = 4.97, SD = 0.1)

4. ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมาก (M = 4.30, SD = 0.13)

คำสำคัญ: ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม; กระบวนการคิดเชิงออกแบบ; เกมคอมพิวเตอร์

Abstract

The objectives of this research were 1) to develop computer game creativity activity based on design thinking process to enhance learning and innovation skills of pre-service teachers, 2) to study effectiveness of the activity 3) to study the satisfaction of users, and 4) to study the satisfaction of pre-service teachers towards the activity. The computer game creativity activity was designed using the concept of systematic instructional design together with the research data collection. The research process was divided into three stages, namely literature study, design, and development of learning activity. The sample was six computer education pre-service teachers. They were second and third year students who were enrolled in the first semester of the academic year 2022. The research instruments were students' learning and innovation skills (4C's) self-assessment form, an observation form on learning and innovation skills, a computer game evaluation form, a user satisfaction assessment form, and a student satisfaction assessment form. The index of consistency (IOC) of all research instruments were at 1.0. Data were analyzed using statistical mean, standard deviation, and content analysis. The research results can be summarized as follows:

1. A computer game creativity activity based on design thinking process to enhance learning and innovation skills of pre-service teachers composed of five steps. Each step enhanced students' learning and innovation skills.

2. After learning with the learning activity, the overall average scores were in a good and very good levels as showed in the self-assessment form (M = 4.26, SD = 0.09), an observation form (M = 15.58, SD = 0.38), and computer game evaluation form (M = 19.25, SD = 0.35).

3. The user's overall satisfaction toward the computer game was at the highest level (M = 4.97, SD = 0.1).

4. The students' satisfaction toward the learning activity was at the high level (M = 4.30, SD = 0.13)

Keywords: Learning and Innovation Skills (4C's); Design Thinking Process; Computer Game

บทนำ

ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี กระแสโลกาภิวัฒน์ การเปลี่ยนแปลงและความผันผวนของเศรษฐกิจและสังคม ก่อให้เกิดความต้องการและความท้าทายใหม่ ๆ รวมถึงทักษะสำคัญสำหรับอาชีพในอนาคต การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 จึงเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนเพื่อก้าวทันต่อเปลี่ยนแปลงและการเติบโตที่จะเกิดขึ้นสำหรับตลาดแรงงาน และการเปลี่ยนแปลงด้านอื่นๆ รวมถึงมีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านนวัตกรรมในระบบเศรษฐกิจโลกและความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น ผลการสำรวจพบว่าทักษะสำคัญส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีและทักษะด้านการออกแบบ (World Economic Forum, 2020) เนื่องด้วยกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในสังคมยุคศตวรรษที่ 21 ก่อให้เกิดความต้องการและความท้าทายใหม่ ๆ สำหรับบุคคล องค์กร และสังคม ทักษะสำคัญบางประการของทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ได้แก่ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) ซึ่งอยู่บนยอดของกรอบแนวคิดทักษะในศตวรรษที่ 21 (Battelle for Kids, 2019; World Economic Forum, 2020) สิ่งนี้เน้นให้เห็นว่าทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมจัดเป็นทักษะสำคัญที่สุดที่ต้องพัฒนาให้เกิดแก่ผู้เรียน

ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถของผู้เรียนในการใช้วิธีการและกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อแสวงหาความรู้ที่หลากหลายด้วยตนเอง เพื่อทำงานร่วมกับบุคคลอื่น และสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับมาบูรณาการอย่างสร้างสรรค์ นำไปสร้างหรือพัฒนาเป็นนวัตกรรมในรูปแบบของสิ่งประดิษฐ์ที่มีความใหม่แตกต่างไปจากเดิมได้อย่างชำนาญ รวมถึงนำไปใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงหรือตอบสนองได้ การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญช่วยให้ได้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (ประทีป คงเจริญ, 2021 : 165-177 ; ศศิธร บัวทอง, 2560 : 1856-1867) จากการวิจัยพบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้จะช่วยพัฒนาทักษะนี้ให้แก่ผู้เรียนได้ รูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าว ได้แก่ การใช้กระบวนการเรียนการสอนเชิงรุก (ธีรพงษ์ จันเปรียง, เจนวิทย์ วารีบ่อ, และสมปอง มูลมณี, 2564 : 195-203; วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล, 2562 ; สุดาพร ปัญญาพฤกษ์, 2564: 371-388) การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (จริยา พิชัยคำ, 2559 : 2-12 ; Yang & Man, 2018 : 1-13) การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสะเต็มศึกษา (STEM Education) (นราธิป สถาพรสุข และสิทธิพล อาจอินทร์, 2563: 23-31.; Hamdu, Lidinillah, & Nopianti, 2020) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Bani-Hamad & Abdullah, 2019 : 560–572) เป็นต้น ทั้งนี้ครูผู้สอนจะเลือกวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือสร้างนวัตกรรมผ่านการลงมือปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมในการคิด โดยครูผู้สอนจะวัดและประเมินผลองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการเรียนรู้และ

นวัตกรรมทั้ง 4 ด้าน (4C's) อันได้แก่ 1) การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) 2) การคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) 3) การสื่อสาร (Communication) และ4) การมีส่วนร่วม (Collaboration)

ด้วยเหตุนี้นิสิตครูจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้มีทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมเพื่อจะสามารถเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนได้ การออกแบบสื่อมัลติมีเดียและนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทเกมคอมพิวเตอร์ เป็นหนึ่งในรายวิชาของหลักสูตรที่มีการเปิดสอนเพื่อช่วยให้นิสิตครูได้ฝึกฝนทักษะการคิด การออกแบบ วางแผน และพัฒนาสื่อที่เหมาะสม ซึ่งการที่จะสร้างสรรค์สื่อมัลติมีเดียและนวัตกรรมประเภทเกมคอมพิวเตอร์เพื่อตอบสนองต่อปัญหาหรือความต้องการของห้องเรียนได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยหลักการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) ที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบทั้ง 5 ขั้นตอน อันได้แก่ การทำความเข้าใจปัญหา (Empathize) นิยามปัญหา (Define) ระดมความคิด (Ideate) พัฒนาต้นแบบ (Prototype) และทดสอบ (Test) เพื่อตรวจสอบและเข้าใจปัญหาทุกด้านทั้งจากมุมมองเชิงปฏิบัติและเชิงสร้างสรรค์ และสร้างสรรค์สื่อนวัตกรรมที่บรรลุความต้องการของผู้ใช้และสถาณการณ์นั้น ๆ อย่างแท้จริง อย่างไรก็ดีการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมประเภทเกมคอมพิวเตอร์ที่ผ่านมา นิสิตครูส่วนใหญ่จะเลือกหัวข้อตามความสนใจซึ่งอาจจะไม่ได้ตอบโจทย์ตามความต้องการของห้องเรียนจริง นอกจากนี้การวางแผนและออกแบบสื่อเป็นการทำงานแบบร่วมมือซึ่งสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มอาจจะไม่ได้มีส่วนร่วมครบทุกขั้นตอน นิสิตครูจึงอาจจะไม่ได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมดังกล่าวได้ครบทุกด้าน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจในการจัดกิจกรรมการออกแบบนวัตกรรมประเภทเกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบร่วมกับเทคโนโลยีและสื่อการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานที่มีการเรียนแบบเผชิญหน้าในชั้นเรียนและการเรียนแบบออนไลน์ ทั้งนี้เพื่อให้ได้รูปแบบกิจกรรมที่รองรับการปรับเปลี่ยนที่เกิดขึ้นในห้องเรียนยุคนิวนอร์มัลสำหรับนิสิตครูเพื่อส่งเสริมให้เกิดทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมทั้ง 4 ด้าน ก่อนการก้าวเข้าสู่โลกของการทำงานที่มีความก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยีและการสร้างสรรค์สื่อประเภทเกมคอมพิวเตอร์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของนิสิตครู

2. เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของนิสิตครู

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้เกมคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาด้วยกิจกรรมการเรียนรู้

4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตครูที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ประยุกต์ใช้ขั้นตอนการออกแบบการสอนอย่างเป็นระบบ (Instructional Design) ร่วมกับการดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัย แบ่งระยะการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการศึกษาเอกสารและศึกษาสภาพห้องเรียนวิชาเกมคอมพิวเตอร์ ขั้นออกแบบและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมดิจิทัลตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบ และขั้นศึกษาศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นิสิตครุศาสตร์ วิชาเอกคอมพิวเตอร์ศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 3 จำนวน 6 คน ที่ลงทะเบียนวิชา 2766437 เกมคอมพิวเตอร์ ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2565

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยพัฒนาจากการศึกษารายละเอียดจากเอกสารและงานวิจัยสัมพันธ์กับตัวแปร (ธนวัฒน์ เจริญษา และสุภาณี เส็งศรี (2563 : 21-29) ; สุดาพร ปัญญาพฤกษ์ (2564 : 371-388) ; Cuenca, et al (2016 : 118-123) ; Washington Office of Superintendent of Public Instruciton) จำนวน 5 รายการ ดังนี้

2.1 แบบประเมินตนเองเพื่อวัดระดับทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (4C's) เป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า 5 ระดับ (Likert scale) จำนวน 24 ข้อ ทั้งนี้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้อง (IOC) โดยพบค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0

2.2 แบบสังเกตทักษะด้านการเรียนรู้และนวันตกรรม (สำหรับผู้สอน) เป็นแบบตรวจสอบรายการปฏิบัติตามเกณฑ์การประเมิน (Rubric) ทั้ง 4 ด้าน จำนวน 4 ข้อ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประเมินความสอดคล้อง (IOC) พบค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0

2.3 แบบประเมินผลงานเกมคอมพิวเตอร์ ใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic Rubrics) 4 ระดับ จำนวน 5 ประเด็น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประเมินความสอดคล้อง (IOC) พบค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0

2.4 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้เกมคอมพิวเตอร์ เป็นมาตรการประมาณค่า 5 ระดับ (Likert scale) จำนวน 15 ข้อ และคำถามปลายเปิด 1 ข้อ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประเมินความสอดคล้อง (IOC) พบค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0

2.5 แบบประเมินความคิดเห็นของนิสิตครูที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบ เป็นมาตรการประมาณค่า 5 ระดับ (Likert scale) จำนวน 10 ข้อ และคำถามปลายเปิด 1 ข้อ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประเมินความสอดคล้อง (IOC) พบค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาการออกแบบและผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของนิสิตครู ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 แบ่งระยะการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการศึกษาเอกสารและศึกษาสภาพห้องเรียนวิชาเกมคอมพิวเตอร์ ขั้นออกแบบและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมดิจิทัลตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบ และขั้นศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แต่ละขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้

1. ขั้นการศึกษาเอกสารและศึกษาสภาพห้องเรียนวิชาเกมคอมพิวเตอร์

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่ข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน การจัดการเรียนการสอนด้วยผู้สอนร่วมด้วยการใช้เทคโนโลยีไอซีที สื่อมัลติมีเดีย โปรแกรมและแอปพลิเคชัน และกระบวนการคิดเชิงออกแบบ เพื่อทราบแนวทางการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมในห้องเรียนยุคนิวนอร์มัล รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานที่มีการจัดการเรียนรู้แบบเผชิญหน้าในชั้นเรียนและการเรียนการสอนออนไลน์แบบประสานเวลาและไม่ประสานเวลา

2. ขั้นออกแบบและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบ ผู้วิจัยนำข้อมูลจากขั้นที่ 1 มาออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานที่มีการเรียนแบบเผชิญหน้าในชั้นเรียนและการเรียนการสอนออนไลน์แบบประสานเวลาและไม่ประสานเวลา ร้อยละ 30:70 เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงในรูปแบบการพัฒนาโครงงานเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมเกมคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้กิจกรรมสร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบใช้ระยะเวลา 10 สัปดาห์ โดยแบ่งกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ ทำความเข้าใจปัญหา (Empathize) เขียนประเด็นปัญหา (Define) ระดมสมอง (Ideate) พัฒนาต้นแบบ (Prototype) และทดสอบและนำเสนอ (Test)

3. ขั้นศึกษาศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบ เป็นขั้นตอนการนำแผนกิจกรรม ฯ ไปทดลองใช้จัดการเรียนรู้ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2565 มีรายละเอียดดังนี้

1) ชี้แจงวัตถุประสงค์และข้อตกลงเบื้องต้นในการเรียนรู้แบบผสมผสานที่มีการจัดการเรียนรู้แบบเผชิญหน้าในชั้นเรียน (On site) และการเรียนการสอนออนไลน์แบบประสานเวลา (On Zoom) และไม่ประสานเวลา (On LMS)

2) ก่อนเข้าสู่กิจกรรมการเรียนรู้ ฯ ผู้เรียนจะได้รับความรู้เกี่ยวกับพื้นฐานของเกมคอมพิวเตอร์ การโปรแกรมเกม และทฤษฎีและหลักในการออกแบบเกมเพื่อการเรียนรู้ ดำเนินการตามกิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบ 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ทำความเข้าใจปัญหา (Empathize) 2) เขียนประเด็นปัญหา (Define) 3) ระดมสมอง (Ideate) 4) พัฒนาต้นแบบ (Prototype) และ 5) ทดสอบและนำเสนอ (Test)

3) นำแบบวัดระดับทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (4C's) มาให้กลุ่มตัวอย่างทำเพื่อทดสอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และผู้วิจัยใช้แบบสังเกตประเมินทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรมของผู้เรียน เพื่อประเมินผลงานเกมคอมพิวเตอร์ นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4) นำแบบประเมินความพึงพอใจของนิสิตครูที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ มาให้กลุ่มตัวอย่างทำเพื่อทดสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5) นำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้เกมคอมพิวเตอร์ให้กลุ่มผู้ใช้งานประเมินผลงานนวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป พัฒนาการทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมและความพึงพอใจของนิสิตครูที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมดิจิทัลตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบ

2) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมและความพึงพอใจของผู้เรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของนิสิตครู

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยนี้ใช้แนวคิดสำคัญที่อ้างอิงมาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเผชิญหน้าในชั้นเรียน และการเรียนการสอนออนไลน์ร่วมด้วยการใช้เทคโนโลยีไอซีที สื่อมัลติมีเดีย และโปรแกรมและแอปพลิเคชันเพื่อสร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบ (ภาพที่ 1) มีรายละเอียดดังนี้

เทคโนโลยีสนับสนุนการจัดการเรียนรู้แบบเผชิญหน้าในชั้นเรียน และการเรียนการสอนออนไลน์ เป็นการจัดการเรียนการสอนด้วยผู้สอนร่วมด้วยการใช้เทคโนโลยีไอซีที สื่อมัลติมีเดีย และโปรแกรมและแอปพลิเคชัน สำหรับการพัฒนาเกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบ อาศัยแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) ที่มีการบูรณาการการเรียนแบบเผชิญหน้าและการเรียนออนไลน์ด้วย

เทคโนโลยีสนับสนุน ในงานวิจัยสามารถแบ่งเทคโนโลยีออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ระบบสนับสนุนด้านเนื้อหา การติดตามผู้เรียน การมอบหมายและส่งงาน 2) การสอนและประชุมออนไลน์ การติดต่อสื่อสาร การแจ้งเตือน และการนำเสนอผลงาน 3) โปรแกรมและเว็บแอปพลิเคชันสำหรับการพัฒนาเกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบ

เกมคอมพิวเตอร์ คือ สื่อการเรียนรู้ในลักษณะโปรแกรมหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เชิงปฏิสัมพันธ์เพื่อให้ผู้เล่นเล่นผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสร้างความบันเทิงควบคู่กับการเรียนการสอน องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ เป้าหมาย กฎ กติกา การแข่งขัน ความท้าทาย จิตนาการ เรื่องราว ความสนุกเพลิดเพลิน และข้อมูลป้อนกลับ

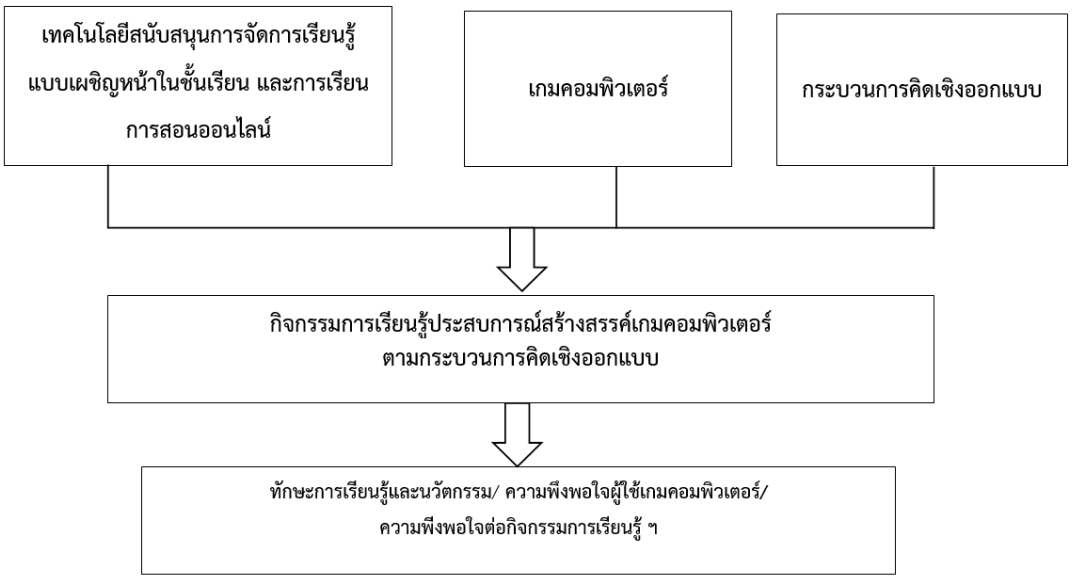
กระบวนการคิดเชิงออกแบบ เป็นกระบวนการคิดที่มุ่งเน้นการค้นหาปัญหา และพัฒนานวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งาน โดยมีผู้ใช้งานเป็นศูนย์กลาง ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ทำความเข้าใจปัญหา (Empathize) 2) เขียนประเด็นปัญหา (Define) 3) ระดมสมอง (Ideate) 4) พัฒนาต้นแบบ (Prototype) และ 5) ทดสอบและนำเสนอ (Test)

กิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมดิจิทัลตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบ หมายถึง กิจกรรมที่พัฒนาตามกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ได้พัฒนาศักยภาพทางสมอง สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดแก้ปัญหา มีส่วนร่วมในกระบวนการสื่อสาร การอภิปราย และความร่วมมือกันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม เพื่อค้นหาปัญหาของกลุ่มผู้ใช้นวัตกรรมและพัฒนาเกมคอมพิวเตอร์อย่างสร้างสรรค์และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ กิจกรรมประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ทำความเข้าใจปัญหาโดยการสัมภาษณ์ผู้ใช้นวัตกรรม (Empathize) 2) เขียนประเด็นปัญหาให้ชัดเจน (Define) 3) ระดมสมอง อภิปราย เสนอความคิดและหาข้อสรุป (Ideate) 4) พัฒนาต้นแบบเกมคอมพิวเตอร์ที่สอดคล้องกับผู้ใช้ (Prototype) และ 5) ทดสอบและนำเสนอเกมคอมพิวเตอร์ (Test)

ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง หรือจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น จนนำมาสร้างองค์ความรู้ และนำองค์ความรู้นั้นไปสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ที่มีความแปลกใหม่ซึ่งต่างจากของเดิม เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นหรือสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้ มีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ (4C’s) คือ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) การคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) การสื่อสาร (Communication) และการมีส่วนร่วม (Collaboration)

ความพึงพอใจของผู้ใช้เกมคอมพิวเตอร์ หมายถึง ทัศนคติ ความคิดเห็น และความชอบใจของผู้ที่ใช้ที่มีต่อผลงานเกมคอมพิวเตอร์

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบ หมายถึง ทัศนคติ ความคิดเห็น และความชอบใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของนิสิตครู

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นแบบผสมผสานที่มีการจัดการเรียนรู้แบบเผชิญหน้าในชั้นเรียนและการเรียนการสอนออนไลน์แบบประสานเวลาและไม่ประสานเวลา เป็นลักษณะของการเรียนในชั้นเรียน (On site) ร้อยละ 31.25 ห้องเรียนออนไลน์แบบประสานเวลา (On Zoom) และห้องเรียนออนไลน์แบบไม่ประสานเวลา (On LMS) ร้อยละ 68.75

1.1 ผู้วิจัยได้วางแผนการจัดการเรียนการสอนด้วยผู้สอนและร่วมด้วยการนำเทคโนโลยีไอซีทีสื่อมัลติมีเดีย โปรแกรมและแอปพลิเคชันต่าง ๆ มาใช้เพื่อช่วยส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ ได้แก่ 1) ระบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนด้านเนื้อหา การติดตามผู้เรียน การมอบหมายและ

ส่งงาน ได้แก่ เว็บการจัดการด้านเนื้อหาเอกสารและตัวอย่างชุดคำสั่ง และพื้นที่บนระบบคลาวด์ ได้แก่ Google Drive, Google Site, Google Play Store และ Facebook 2) การสอนและประชุมออนไลน์ การติดต่อสื่อสาร การแจ้งเตือน และการนำเสนอผลงาน ได้แก่ Facebook, Line Application และโปรแกรม Zoom และ 3) โปรแกรมและเว็บแอปพลิเคชันสนับสนุนการพัฒนาเกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบ ได้แก่ Arsa Framework, Padlet, Google Doc, Google Form, Draw.io, Canva, Photoshop เป็นต้น

1.2 กิจกรรมสำหรับห้องเรียนการพัฒนาเกมคอมพิวเตอร์ สัปดาห์ที่ 1 – 6 แนะนำให้ความรู้พื้นฐานของเกมคอมพิวเตอร์ การโปรแกรมเกม และทฤษฎีและหลักในการออกแบบเกมเพื่อการเรียนรู้ และสัปดาห์ที่ 7 – 16 ผู้เรียนจะทำงานกันเป็นทีมและดำเนินการตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบเพื่อพัฒนาเกมคอมพิวเตอร์ โดยรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ แต่ละขั้นตอนมีดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำความเข้าใจปัญหา (Empathize) ผู้เรียนร่วมกันออกแบบสัมภาษณ์ และนัดหมายสัมภาษณ์ผู้ใช้นวัตกรรมเพื่อทราบปัญหา สมาชิกในกลุ่มทำงานร่วมกันด้วย Google Doc เพื่อออกแบบคำถามและแบบสัมภาษณ์ผู้ใช้นวัตกรรมซึ่งเป็นผู้สอนวิชาภาษาไทยและวิชาวิทยาการคำนวณ

ขั้นที่ 2 เขียนประเด็นปัญหา (Define) ภายหลังจากการสัมภาษณ์ ผู้เรียนรายงานปัญหา และสรุปประเด็นปัญหาของผู้ใช้นวัตกรรมให้ผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียนทราบ รวมถึงเขียนสรุปประเด็นปัญหาและแชร์เอกสารผ่าน Google Doc

ขั้นที่ 3 ระดมสมอง (Ideate) ผู้เรียนร่วมกันระดมสมอง อภิปราย เสนอความคิดและหาข้อสรุปแนวทางการแก้ปัญหา สมาชิกในกลุ่มร่วมกันระดมสมองเสนอประเด็นต่าง ๆ ผ่านเว็บแอปพลิเคชันและร่วมกันสรุปแนวทางการแก้ปัญหาเสนอเค้าโครงงานเพื่อพัฒนานวัตกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ ได้แก่ โครงงาน Royal Words Puzzle Game เป็นเกมปริศนาเกี่ยวกับคำราชาศัพท์สำหรับวิชาภาษาไทย เนื้อหาในส่วนนี้คุณครูวิชาภาษาไทยพิจารณาว่ายากต่อการจำจดและน่าเบื่อสำหรับนักเรียน และโครงงาน Chapo Adventures เป็นเกมเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องรหัสลำลอง สำหรับวิชาวิทยาการคำนวณ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงลักษณและขั้นตอนการเขียนรหัสลำลองซึ่งคุณครูวิชาวิทยาการคำนวณพิจารณาแล้วว่าเป็นส่วนที่ต้องใช้เวลาอธิบายค่อนข้างนาน การเรียนผ่านกิจกรรมจะช่วยให้นักเรียนสนุกและเข้าใจได้ดีขึ้น

ขั้นที่ 4 พัฒนาต้นแบบ (Prototype) ผู้เรียนแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนาต้นแบบเกมคอมพิวเตอร์ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ เริ่มจากการออกแบบผังงาน (Flowchart) ออกแบบสตอรีบอร์ด เนื้อเรื่อง ตัวละคร ฉาก เขียนชุดคำสั่ง กลไกการทำงานของเกมคอมพิวเตอร์ที่ทำงานบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ด้วยโปรแกรม Arsa Framework และอัปโหลดผลงานเข้าสู่ Google Play Store

ขั้นที่ 5 ทดสอบและนำเสนอ (Test) ผู้เรียนทดสอบต้นแบบกับกลุ่มผู้ใช้นวัตกรรม และปรับปรุงเกมตามข้อเสนอแนะและคำแนะนำของผู้ใช้นวัตกรรม

ตอนที่ 2 ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของนิสิตครู

2.1 นิสิตครูทำแบบประเมินตนเองด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ในการวิจัยนี้จะทำแบบประเมินตนเอง 2 ครั้งก่อนเข้าร่วมกิจกรรมและภายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม ผลคะแนนเฉลี่ยการประเมินตนเองด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน คิดเป็น 3.88 คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน คิดเป็น 4.26 คะแนน จึงพบว่าโดยรวมนิสิตครูประเมินตนเองด้านการทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมสูงขึ้นภายหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมหลังเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับมาก (M = 4.26, SD = 0.09)

2.2 ผู้สอนใช้แบบสังเกตทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ผู้สอนได้ทำการประเมินทักษะของผู้เรียนภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรม ผลคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก (M = 15.58, SD = 0.38) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีพฤติกรรมอยู่ในระดับดีมากโดยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ความคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (M = 4.0, SD = 0) การสื่อสาร (M = 3.92, SD = 0.29) การมีส่วนร่วม (M = 3.92, SD =0.29)และความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (M = 3.75, SD = 0.45)

2.3 ผู้สอนใช้แบบประเมินผลงานเกมคอมพิวเตอร์ ผลคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก (M = 19.25, SD = 0.35) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผลงานอยู่ในระดับดีมากเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ผลงานมีความสมบูรณ์ (M = 4.0, SD = 0) การสื่อสารนำเสนอผลงาน (M = 4.0, SD = 0) การแก้ปัญหาตามที่กำหนด (M = 3.75, SD =0.35) ความคิดสร้างสรรค์ (M = 3.75, SD = 0.35) และการทำงานเป็นทีม (M = 3.75, SD = 0.35)

2.4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้เกมคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด (M = 4.97, SD = 0.1) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดทุกด้าน ได้แก่ การออกแบบ (M = 5.0, SD = 0) เนื้อหา (M = 5.0, SD = 0) องค์ประกอบมัลติมีเดีย (M = 4.8, SD = 0.3) การจัดการระบบ (M = 5.0, SD = 0) ผู้ใช้เกมคอมพิวเตอร์ชื่นชมผลงานว่าความแปลกใหม่ มีรูปแบบการนำเสนอที่สอดคล้องกับเนื้อหา ตรงตามวัตถุประสงค์ ช่วยส่งเสริมจินตนาการความท้าทาย ความสนุกของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีเยี่ยม ส่วนที่ควรปรับปรุง คือเรื่องของขนาดตัวอักษรในบางหน้าที่นำเสนอควรปรับให้มีขนาดใหญ่ชัดเจนเพิ่มมากขึ้น

2.5 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตครูที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบ ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก (M = 4.30, SD = 0.13) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่านิสิตครูมีความพึงพอใจมากที่สุด 2 รายการ ได้แก่ การพัฒนาเกมคอมพิวเตอร์ทำให้ได้ติดต่อสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนสมาชิก และผู้ใช้เกม (M = 4.50, SD = 0.55) และ

การพัฒนาเกมคอมพิวเตอร์ ทำให้ได้ฝึกคิดอย่างเป็นระบบ และสามารถเผชิญหน้ากับปัญหาได้ (M = 4.50, SD = 0.55) รายการอื่น ๆ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ได้แก่ การสัมภาษณ์ผู้ใช้นวัตกรรมทำให้ทราบปัญหาที่แท้จริง (M = 4.50, SD = 0.55) การระดมสมอง อภิปราย เสนอความคิดผ่าน Padlet ทำให้เกิดแนวคิดใหม่ที่นำไปสู่ข้อสรุปของโครงงาน (M = 4.50, SD = 0.55) การร่าง Storyboard ช่วยให้สื่อสารกับผู้ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (M = 4.50, SD = 0.55) การนำเสนอผลงานด้วย Social media ทำให้ได้สร้างสรรค์ผลงานที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของทีมที่แปลกแตกต่างจากที่ผ่านมา (M = 4.50, SD = 0.55) เป็นต้น

สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้รวบรวมจากแบบสำรวจความพึงพอใจ แบบปลายเปิด และการสอบถามนิสิตครู และการสังเกตของผู้สอนตลอดการเข้าเรียน พบข้อเด่นของกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ สรุปได้ 2 ประเด็น ได้แก่

1) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนเชิงรุก กิจกรรมการเรียนรู้ ฯ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน ออกแบบ และพัฒนาเกม ข้อมูลนี้สะท้อนจากแผนกิจกรรมตลอดภาคการศึกษา นิสิตครูจะมีการประชุมกับผู้ใช้นวัตกรรมและผู้สอนอย่างต่อเนื่อง มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ เช่น ฝ่ายพัฒนา (Developer) ช่วยกันค้นหาวิธีแก้โค้ด ฝ่ายออกแบบ (Designer) ช่วยกันสร้างตัวละคร ฉาก อย่างสวยงาม ฝ่ายเอกสาร (Document Coordinator) ช่วยกันจัดทำคู่มือ เผยแพร่ผลงานผ่าน Google Play Store และ Google Site เป็นต้น ดังที่ผู้เรียนคนหนึ่งสะท้อนว่า “จากการได้เรียนวิชานี้ทำให้เราที่ชอบเล่นเกมอยู่แล้วเข้าใจเกี่ยวกับเกมมากยิ่งขึ้น ทั้งแง่ของการสร้างเกม การเข้าใจจุดประสงค์ของเกม และเหตุผลของเกมมากยิ่งขึ้นครับ” ในการจัดกิจกรรมข้างต้นมีขั้นตอนค่อนข้างมากทำให้กิจกรรมบางส่วนมีการส่งงานล่าช้า หรือต้องขอให้ขยายเวลาในการส่งผลงาน ผู้วิจัยรับทราบส่วนนี้ และวางแผนที่จะผนวกสัปดาห์การสอนทฤษฎีเข้ามาร่วมกับสัปดาห์ การพัฒนาผลงานในโอกาสต่อไป

2) ส่งเสริมให้ผู้เรียนกำหนดประเด็นปัญหาและสามารถสร้างผลงานเพื่อแก้ปัญหาตามที่กำหนดไว้ได้ กิจกรรมได้ออกแบบให้นิสิตครูร่วมกันตระหนักถึงปัญหา และร่วมกันอภิปรายเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหา ซึ่งจากการสังเกต พบว่านิสิตครูมีความกระตือรือร้นในการร่วมมือกันค้นหาปัญหา และช่วยเหลือกันแก้ไขปัญหาได้เป็นอย่างดีในทุกขั้นตอนการพัฒนาเกม รวมถึงบางส่วนเขียนสะท้อนว่า “เมื่อพบจุดข้อผิดพลาด (บัค) ก็รีบดำเนินการแก้ไขทันที ทำให้เกมสมบูรณ์ได้ทันก่อนการนำเสนอ”

อภิปรายผลการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบ ที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของนิสิตครูเป็นกิจกรรมที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริงในรูปแบบการพัฒนาโครงงานเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมเกมคอมพิวเตอร์ กิจกรรมแต่ละขั้นตอน สนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนที่กระตือรือร้น ร่วมมือกันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มค้นหาปัญหาของกลุ่มผู้ใช้นวัตกรรมอย่างลึกซึ้ง ผู้เรียนจะร่วมกิจกรรมตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบในระหว่างการพัฒนานวัตกรรมประเภทเกมคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วยกิจกรรมดังนี้ 1) ทำความเข้าใจปัญหา (Empathize) 2) เขียนประเด็นปัญหา (Define) 3) ระดมสมอง (Ideate) 4) พัฒนาต้นแบบ (Prototype) และ 5) ทดสอบและนำเสนอ (Test) เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นิสิตครูเข้าใจปัญหาของผู้ใช้ซึ่งเป็นคุณครูและนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความต้องการเฉพาะ กิจกรรมสัมภาษณ์ การระดมสมอง การวิเคราะห์ และพัฒนาเกมคอมพิวเตอร์ ด้วย เทคโนโลยีสนับสนุนการจัดการเรียนรู้แบบเผชิญหน้าในชั้นเรียน และการเรียนการสอนออนไลน์ ทำให้ผู้เรียนได้ทราบความต้องการและเป้าประสงค์ที่ชัดเจน สามารถที่จะวางแผนภายในกลุ่ม ร่วมด้วยการสนับสนุนการเรียนรู้จากผู้สอน และการให้ผลป้อนกลับแก่ผู้เรียนโดยผู้สอนและผู้ใช้นวัตกรรม ส่งผลให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นในเชิงบวกต่อกิจกรรม ได้แก่ “เป็นกิจกรรมที่ดีมาก ๆ ได้ลองทำในสิ่งที่ตัวเองไม่เคยได้ลอง ดีมาก ๆ เลยค่ะ” “... การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเหล่านี้ตอบโจทย์ในการพัฒนาและทำให้เข้าถึงสื่อการเรียน”

2. ผู้เรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ มีคะแนนการเรียนรู้และนวัตกรรมอยู่ในระดับดีและดีมาก เมื่อพิจารณาด้วยแบบประเมินตนเอง แบบประเมินโดยผู้สอน และผลงานเกมคอมพิวเตอร์ เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุกที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทุกขั้นตอน อยู่ในสถานการณ์จริงสัมภาษณ์และศึกษาเชิงลึกถึงปัญหาของผู้ใช้ ใช้ความสามารถในการใคร่ครวญ ค้นหาปัญหา การวิเคราะห์ และเชื่อมโยงความรู้หลักการออกแบบเพื่อแก้ปัญหาให้แก่ผู้ใช้นวัตกรรม การวางแผนออกแบบผลงานที่แปลกใหม่อย่างสร้างสรรค์และตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างดี ผู้เรียนสามารถเข้าถึงโปรแกรมการพัฒนาสื่อประเภทเกมคอมพิวเตอร์ เครื่องมือทางปัญญา แอปพลิเคชัน และแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพได้อย่างเหมาะสม บรรยากาศการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและห้องเรียนออนไลน์ที่เน้นจากการลงมือปฏิบัติจริงช่วยส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง ได้แก่ ทักษะในการการคิดอย่างมีวิจารญาณและการแก้ไขปัญหาและการคิดริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม (ธีรพงษ์ จันเปรียง และคณะ, 2564 : 195-203) นอกจากนี้บทบาทที่ผู้เรียนได้รับขณะพัฒนาผลงานเกมคอมพิวเตอร์ส่งเสริมให้ใช้ทักษะการสื่อสาร และการทำงานร่วมกัน กิจกรรมแต่ละขั้นตอนส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบายงาน และสื่อสารระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และผู้ใช้นวัตกรรม จากการสังเกตพบว่าผู้เรียนปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ได้เป็นอย่างดี สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างถ้อยทีถ้อยอาศัย ร่วมกันรับผิดชอบ และรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยพบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอน สนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนที่กระตือรือร้น สื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของผู้เรียนทั้ง 4 ด้าน (ธีรพงษ์ จันเปรียง และคณะ, 2564 : 195-203) และการเรียนรู้ตามแนวคิดเชิงออกแบบช่วยส่งเสริมความสามารถในการสร้างนวัตกรรม ทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความคิดอย่างมีวิจารณญาณ ความสามารถในการแก้ปัญหาและแรงจูงใจในการเรียน (กิ่งกาญจน์ ทองงอก, 2565 : 14-20 ; ชญาภรณ์ เอกธรรมสุทธิ์, วิชัย เสวกงาม, และกัญญดา ประจุศิลป, 2562 ; Jiang & Pang, 2023 : 814-830; Lin et al, 2022 : 1-27)

3. เกมคอมพิวเตอร์ที่นิสิตครูพัฒนาสอดคล้องกับบริบทของผู้ใช้จริงสำหรับครูและนักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 62 คน เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาผ่านเกมแทนการท่องจำและการบรรยาย คุณครูและนักเรียนชื่นชอบผลงานเกมที่มีองค์ประกอบสมบูรณ์ สวยงาม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีตัวอย่างและกิจกรรมที่ตรงใจนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยที่ช่วยสร้างสรรค์ผลงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์ มีความเป็นเอกลักษณ์ ดึงดูดและน่าสนใจแก่ผู้ใช้งาน (กิ่งกาญจน์ ทองงอก, 2565 : 14-20 ; ชญาภรณ์ เอกธรรมสุทธิ์, และคณะ, 2562 ; Jiang & Pang, 2023 : 814-830 ; Lin et al, 2022 : 1-27) ซึ่งผลจากการสัมภาษณ์ผู้ใช้งานผลงานเกมคอมพิวเตอร์ มีความเห็นสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ นิสิตครูแสดงออกถึงทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมอยู่ในระดับดีมาก มีความรับผิดชอบติดตามงาน มีทักษะในการแก้ปัญหาและการสื่อสาร พร้อมรับฟังคำแนะนำ และเต็มใจที่จะปรับปรุงผลงานให้สอดคล้องกับจากการความต้องการของผู้ใช้นวัตกรรม

4. ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ฯ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก (M = 4.30, SD = 0.13) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่านิสิตครูมีความพึงพอใจมากที่สุด กล่าวคือ กิจกรรมการพัฒนาเกมคอมพิวเตอร์ทำให้ได้ติดต่อสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนสมาชิก และผู้ใช้เกม และทำให้ได้ฝึกคิดอย่างเป็นระบบและสามารถเผชิญหน้ากับปัญหาได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยที่เมื่อเปลี่ยนบทบาทของผู้เรียนให้เป็นผู้เรียนเชิงรุก ผู้เรียนสามารถเลือกรูปแบบการทำงานได้ตามความต้องการมีบรรยากาศที่ส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีม ร่วมกันวางแผนเพื่อแก้ปัญหา สื่อสารระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และผู้ใช้นวัตกรรมเพื่อหาแนวทางการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ และผู้เรียนเรียนได้อย่างมีความสุข (ชญาภรณ์ เอกธรรมสุทธิ์, และคณะ, 2562 ; ธีรพงษ์ จันเปรียง และคณะ, 2564 : 195-203 ; นราธิป สถาพรสุข และ สิทธิพล อาจอินทร์, 2563 : 23-31.) กิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบสามารถส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของนิสิตครูทั้ง 4 ด้าน กล่าวคือ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม การคิดอย่างมีวิจารญาณและการแก้ไขปัญหา การสื่อสารชัดเจนมีประสิทธิภาพ การร่วมมือและการทำงานร่วมกับผู้อื่น และนิสิตครูมีความพึงพอใจต่อผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

จากผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ประสบการณ์สร้างสรรค์เกมคอมพิวเตอร์ตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของนิสิตครู ที่พัฒนาขึ้นนี้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน สามารถดำเนินกิจกรรมในรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานโดยใช้โครงงานพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้เป็นฐานเพื่อช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจำเป็นต้องศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างละเอียดและอธิบายลักษณะการประเมินทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมอย่างละเอียดเพื่อความถูกต้องและสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัย พบว่า การส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของนิสิตครูเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นผู้สอนจำเป็นต้องศึกษากิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะนิสิตครูให้พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและเทคโนโลยี

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ควรมีการวิจัยที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกตามกระบวนการคิดเชิงออกแบบในหน่วยการเรียนรู้ในการพัฒนานวัตกรรมรูปแบบอื่น ๆ นอกเหนือจากเกมคอมพิวเตอร์ เช่น ชุดการสอน บอร์ดเกม ที่เหมาะกับการเรียนที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของนิสิตครูในระดับสูงขึ้นได้

เอกสารอ้างอิง

กิ่งกาญจน์ ทองงอก. (2565). การใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบเพื่อพัฒนาแอปพลิเคชันออคเมนเต็ดเรียลลิตี้ส่งเสริมอาหารเพื่อสุขภาพ *วารสารวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.* 7 (2), 14-20.

จริยา พิชัยคำ. (2559). ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมพัฒนาได้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน. *บทความวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.* 11 (1), 2-12.

ชญาภรณ์ เอกธรรมสุทธิ์, วิชัย เสวกงาม และ กัญญดา ประจุศิลป (2562). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการคิดเชิงออกแบบร่วมกับแนวคิดการสะท้อนคิดการปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างนวัตกรรมการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล.* วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนวัฒน์ เจริญษา และ สุภาณี เส็งศรี (2563). ความฉลาดทางดิจิทัลกับทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมในศตวรรษที่ 21. *วารสารวิจัยและนวัตกรรม สถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร.* 3 (2), 21-29.

ธีรพงษ์ จันเปรียง, เจนวิทย์ วารีบ่อ และ สมปอง มูลมณี. (2564). การพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม (4C) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี.* 15 (3), 195-203.

นราธิป สถาพรสุข และ สิทธิพล อาจอินทร์. (2563). การศึกษาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น.* 14 (1), 23-31.

ประทีป คงเจริญ (2564) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม: คุณลักษณะสำคัญของพลโลกในยุคเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยธนบุรี.* 15 (3), 165-177.

วิชัย วงษ์ใหญ่ และ มารุต พัฒผล. (2562). *การพัฒนาทักษะสร้างสรรค์นวัตกรรม.* กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.

ศศิธร บัวทอง. (2560). การวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์* Veridian *มหาวิทยาลัยศิลปากร (มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ).* 10 (2), 1856-1867.

สุดาพร ปัญญาพฤกษ์. (2564). การพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (4C's) ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา ระบบพี่เลี้ยงและการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน (CCR) สำหรับนักศึกษาครู. *วารสารศิลปากรศึกษาศาสตร์วิจัย.* 13 (1), 371-388.

Bani-Hamad, A. M. H., & Abdullah, A. H. (2019). Developing Female Students' Learning and Innovation Skills (4cs) In Physics through Problem Based Learning. *International Journal of AcademicResearch in Business and Social Sciences.* 9 (12), 560–572.

Battelle for Kids. (2019). Framework for 21st Century Learning. *Online.* http://static.battelleforkids.org/ documents/p21/P21_Framework_Brief.pdf

Cuenca, L., Alarcón, F., Boza, A., Fernández-Diego, M., Ruiz, L., Gordo, M., Poler, R., & Alemany, M. M. E. (2016). Rubric for the Assessment the Competence of Innovation Creativity and Entrepreneurship in Bachelor Degree. *Brazilian Journal of Operations & Production Management.* 13 (1), 118-123.

Hamdu, G., Lidinillah, D. A. M., & Nopianti, G. S. (2020). 4C's Skills Performance Assessment in STEM Learning in Elementary School. *Universal Journal of Educational Research.* 8 (12A), 7668 - 7675. https://doi.org/10.13189/ujer.2020.082553.

Jiang, C. & Pang, Y. (2023). Enhancing Design Thinking in Engineering Students with Project-based Learning. *Computer Applications in Engineering Education.* 31 (4), 814-830.

Lin, L., Shadiev, R., Hwang, W.-Y.; Shen, S. (2020). From Knowledge and Skills to Digital Works: An Application of Design Thinking in the Information Technology Course. *Thinking Skills and Creativity.* 36, 1-27.

The World Economic Forum (2020). *The Future of Jobs Report 2020. https://www3.weforum.org/docs/WEF_Future_of_Jobs_2020.pdf*

Yang, C. M., & Man, T. (2018). Applying Design Thinking Process in Student's Project: A case of EGF Products. *MATEC Web of Conferences 201*. 1-13.

การสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุเพื่อแก้ปัญหาการดำรงชีวิต ของผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์

The Creation of Elderlies Network for Solving Problems on Living of the Elderlies in Kalasin province

นิวัฒน์ สาระขันธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
Niwat sarakhan
Roi-et Rajabhat University,Thailand.
E-mail : niwatsarakhan@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูล สภาพปัจจุบันปัญหา และความต้องการของผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์ 2) สร้างรูปแบบการแก้ปัญหาผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์ 3) ประเมินผลรูปแบบการแก้ปัญหาผู้สูงอายุ ในชุมชนจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบบันทึกการประชุมสนทนากลุ่มย่อยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุที่เป็นผู้นำชุมชน ผู้นำทางภูมิปัญญาเจ้าอาวาสผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานีอนามัยตำบล และ สมาชิกชมรมสมาคม ผู้สูงอายุในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งได้จากการใช้ตาราง Krejcie และ Morgen (บุญชม ศรีสะอาด, 2548) จำนวน 1,371 คนโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ส่วนการทดลองใช้รูปแบบใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยใช้กลุ่มผู้สูงอายุเทศบาลนามนเป็นกลุ่มเป้าหมาย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่า เฉลี่ยเลขคณิต (X)

ผลการวิจัยพบว่า 1) สถานการณ์ของผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์ มีแนวโน้มของปัญหาที่รุนแรงขึ้นในอนาคต 5-10 ปีข้างหน้าได้แก่ จำนวนผู้สูงอายุที่เป็นภาระพึ่งพิงจะเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 16 พบว่าปัญหาของผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์ แบ่งออกเป็น 4 ด้านหลักคือ ปัญหาสังคม ปัญหาสุขภาพ ปัญหาเศรษฐกิจและปัญหาการศึกษา 2) สร้างรูปแบบการแก้ปัญหาผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่าประกอบไปด้วย 4 ปัจจัยหลักคือซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมสรรหา (Allocation: A) กิจกรรมพัฒนา (Development: D) กิจกรรมรักษาไว้ (Maintenance: M) และกิจกรรมใช้ประโยชน์ (Application: A) โดยการมุ่งให้เกิดสติและปัญญาโดยเป็นเสาหลักให้กับชุมชนที่เรียกว่าคลังภูมิปัญญาผู้สูงอายุ 3) การประเมินผลรูปแบบการแก้ปัญหาผู้สูงอายุในชุมชนจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่ารูปแบบการแก้ปัญหาผู้สูงอายุ สามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาผู้สูงอายุใน

* วันที่รับบทความ : 14 พฤศจิกายน 2566; วันแก้ไขบทความ 13 ธันวาคม 2566; วันตอบรับบทความ : 14 ธันวาคม 2566
Received: November 14 2023; Revised: December 13 2023; Accepted: December 14 2023

จังหวัดกาฬสินธุ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้สูงอายุและครอบครัว กลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การสร้างเครือข่าย; ผู้สูงอายุ; การดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ

Abstract

This study aimed to 1) to study the current situation and the need of elderly person problems in Kalasin provience 2) to construct the problem solving model for elderly problem solving in Kalasin province 3) to evaluate the problem solving model. It was the qualitative research. Tools used were The in-depth interviews, the focus group record form. The sample consisted 1,371 of the elderly people living in Kalasin province, the community leaders, the folk wisdom leaders, the abbots, the principles and the head of health center using simple random sampling and the purposive sampling for experiment model. The MEAN (X) (was adopted for analyzation.

The results showed that 1) the situation of the elderly problems in Kalasin tended to have a serious problem in the next 5-10 years. The elderly were the burden of dependency was increasing at a rate of 16%. It was divided into 4 areas: the social problems, health problems, economic problems and education problems. 2) The problem solving model for elderly problem solving in Kalasin province consisted of 4 main factors, which include Allocation(A), Development(D), Maintenance(M) and Application(A) by focusing the mind and wisdom. It was the pillar of the community issues that local wisdom for communities. 3) The evaluation of such model found that the model constructed could be used to solve the problems of the elderly in Kalasin province effectively. The model were satisfied by elderly people, their families and the stakeholders with the highest level

Keywords; Network Creation; Elderly person**;** The living of elderly person

บทนำ

สังคมไทยเป็นสังคมผู้สูงอายุ (aging society) ซึ่งจะทำให้มีปัญหาตามมามากมายเช่น ผู้ที่เป็นภาระเพิ่มมากขึ้น จากการศึกษางานวิจัยของสายรุ้ง เลาไชย (2558 : 43-48) และ พบว่าปัญหาของผู้สูงอายุ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีมากตามลำดับคือ ปัญหาสุขภาพ ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาสังคม นอกจากนี้ยังพบว่ารู้สึกหวาดกลัวในเรื่องการขาดคนเอาใจใส่ดูแลและการที่จะถูกมองว่าเป็นคนที่ไร้ความสามารถ จังหวัดกาฬสินธุ์มีประชากรทั้งสิ้น1,094,302 คน ซึ่งประกอบไปด้วยผู้สูงอายุจำนวนจำนวน 110,189 คน ยังไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากคนในครอบครัวและสังคมเป็นจำนวน 4,828 คนซึ่งเป็นจำนวนที่สูง เนื่องจากผู้สูงอายุเหล่านี้หลายคนเคยเป็นบุคลากรที่มีคุณค่า เลี้ยงดูบุตรหลานจนเติบใหญ่ แต่เมื่อแก่ตัวลงกลับถูกทอดทิ้งให้เปล่าเปลี่ยวและไร้ที่พึ่ง

ผู้สูงอายุส่วนมากจะมีปัญหาด้านสุขภาพเนื่องจากวัยนี้เป็นวัยที่สุขภาพกำลังเสื่อมถอย จึงมีปัญหาตามมามากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาสุขภาพที่เรื้อรัง หรือปัญหาทางสุขภาพจิต จากการวิจัยของสายรุ้ง เลาไชย (2548 : 43-48) พบว่าปัญหาสุขภาพที่ผู้สูงวัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีมากที่สุดคือ ปัญหาโรคเรื้อรังเช่น เบาหวาน ความดันโลหิต และปัญหาโรคอัลไซเมอร์ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้สูงวัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรู้สึกหวาดกลัวในเรื่องการขาดคนเอาใจใส่ดูแลและการที่จะถูกมองว่าเป็นคนที่ไร้ความสามารถ จะเห็นว่าในปัจจุบันปัญหาผู้สูงอายุเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจมากทั้งในระดับชาติและในระดับโลกเพราะมีผลกระทบอย่างกว้างขวางทั้งในระดับมหาภาค ได้แก่ผลต่อผลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) รายได้ต่อหัวของประชากร การออมและการลงทุนงบประมาณของรัฐบาล การจ้างงานและผลิตภาพของแรงงาน และในระดับจุลภาค ได้แก่ผลต่อตลาดผลิตภัณฑ์และบริการด้านต่างๆ โดยเฉพาะด้านการเงินและด้านสุขภาพการเตรียมพร้อมเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต้องเริ่มตั้งแต่บัดนี้เพราะมาตรการเกือบทุกอย่างล้วนต้องใช้เวลาในการดำเนินการนานกว่าจะออกผล

ผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์ ยังไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากคนในครอบครัวและสังคมเป็นจำนวน 4,828 คน(คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์, 2564 : 46) ซึ่งเป็นจำนวนที่สูง เนื่องจากผู้สูงอายุเหล่านี้เคยเป็นบุคลากรที่มีคุณค่า เลี้ยงดูบุตรหลานจนเติบใหญ่ แต่เมื่อแก่ตัวลงกลับถูกทอดทิ้งให้เปล่าเปลี่ยวและไร้ที่พึ่ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวความคิดในการพัฒนารูปแบบเครือข่ายผู้สูงอายุเพื่อแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาข้อมูล สภาพปัจจุบันปัญหา และความต้องการของผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อ สร้างรูปแบบการแก้ปัญหาผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์ และ
3. เพื่อประเมินผลรูปแบบการแก้ปัญหาผู้สูงอายุ ในชุมชนจังหวัดกาฬสินธุ์

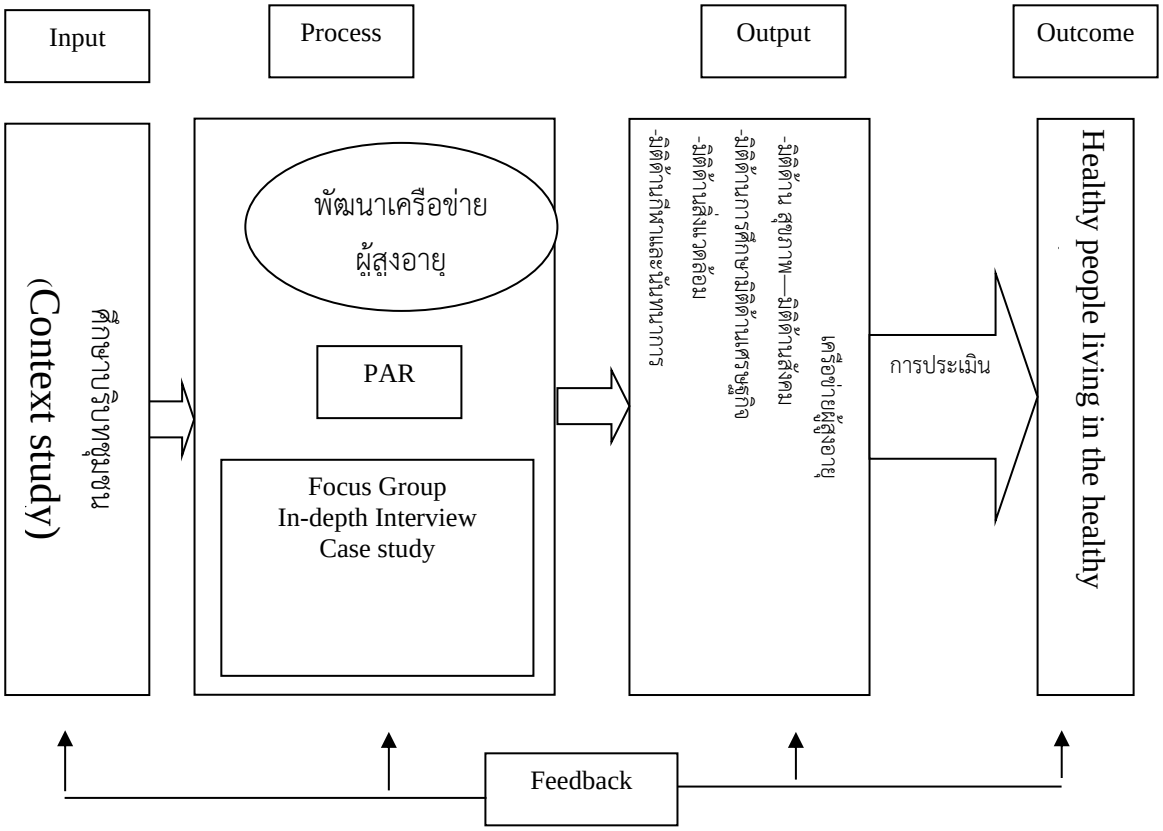
ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้สูงอายุที่เป็นผู้นำชุมชน ผู้นำทางภูมิปัญญาเจ้าอาวาสผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานีอนามัยตำบล และ สมาชิกชมรมสมาคม ผู้สูงอายุในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) จำนวน 1,371 คน และกลุ่มเป้าหมายเป็นสมาชิกกลุ่มผู้สูงอายุเทศบาลนามน อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก การประชุมกลุ่มย่อย และแบบสำรวจความพึงพอใจต่อรูปแบบการแก้ปัญหาผู้สูงอายุ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพโดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้



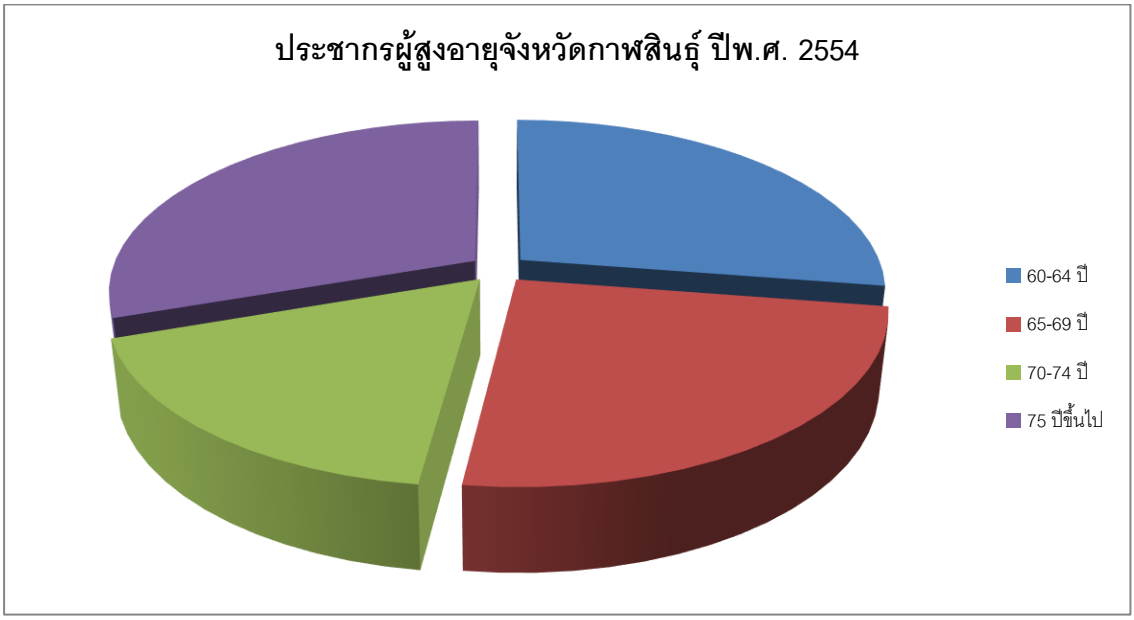
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากกรอบแนวคิดของการวิจัย แสดงให้เห็นว่า การวิจัยนี้โดยใช้กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีระบบ (system theory) โดยใช้การศึกษาบริบทชุมชน(Context study) เพื่อทราบข้อมูลเบื้องต้น แล้วจึงสังเคราะห์รูปแบบเครือข่ายผู้สูงอายุโดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบมีส่วนร่วม(Participation research) และใช้การประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการศึกษารายกรณี (Case study)

ผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันปัญหา และความต้องการของผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์

ผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์มีจำนวนทั้งสิ้น 110,189 คน คิดเป็นร้อยละ 11.21 ของประชากรทั้งจังหวัด โดยแยกเป็นเพศชาย 49,565 คน คิดเป็นร้อยละ 10.13 ของประชากรชายทั้งจังหวัด และเพศหญิงจำนวน 60,624 คน คิดเป็นร้อยละ 12.29 ของประชากรหญิงทั้งจังหวัด เมื่อจำแนกเป็นช่วงอายุพบว่าอายุ 75 ปีขึ้นไปมีจำนวนมากที่สุดคือมีจำนวน 32,498 คน และอายุ 70-74 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดคือมีจำนวน 24,677 คน นอกจากนี้ยังพบว่าจำนวนผู้สูงอายุที่เป็นภาระพึ่งพิงจะเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 16 ในอีก 5-10 ปีข้างหน้า ซึ่งสามารถแสดงดังแผนภูมิวงกลมดังนี้



แผนภูมิที่ 1 แสดงข้อมูลประชากรผู้สูงอายุจังหวัดกาฬสินธุ์

ปัญหาของผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์ แบ่งออกเป็น 4 ด้านหลักคือ ปัญหาสังคม ปัญหาสุขภาพ ปัญหาเศรษฐกิจและปัญหาการศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่าระดับของปัญหาที่อยู่ในระดับรุนแรงได้แก่ ปัญหาสุขภาพคือ โรคเบาหวาน โรคหัวใจ โรคกระดูก/ไขข้อ และโรคพิษสุราเรื้อรัง ปัญหาเศรษฐกิจได้แก่ รายได้ไม่พอเพียงและขาดอาชีพเสริม และปัญหาการศึกษาได้แก่ ปัญหาการไม่รู้หนังสือ นอกจากนี้ยังพบว่าปัญหาที่ต้องการได้รับการป้องกันและแก้ไขในระดับมากได้แก่ ปัญหาสังคม คือ ขาดคนดูแล เหงาและหว้าเหว่และอบายมุข ปัญหาสุขภาพได้แก่ โรคเบาหวาน โรคหัวใจ โรคกระดูก/ไขข้อ โรคพิษสุราเรื้อรังและโรคอื่น ๆเช่น โรควิงเวียน ไมเกรน ปัญหาเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ไม่พอเพียงและขาดอาชีพเสริม และปัญหาการศึกษาได้แก่

ปัญหาการไม่รู้หนังสือและการไม่รู้เรื่องเทคโนโลยี ส่วนแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหานั้นพบว่ามีหลากหลายเช่น การดูแลรักษาสุขภาพ การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ การรวมกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกัน การเข้าวัดฟังธรรมและการศึกษาอบรม เป็นต้น

ตารางที่ 1 แสดงปัญหาในการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุจังหวัดกาฬสินธุ์

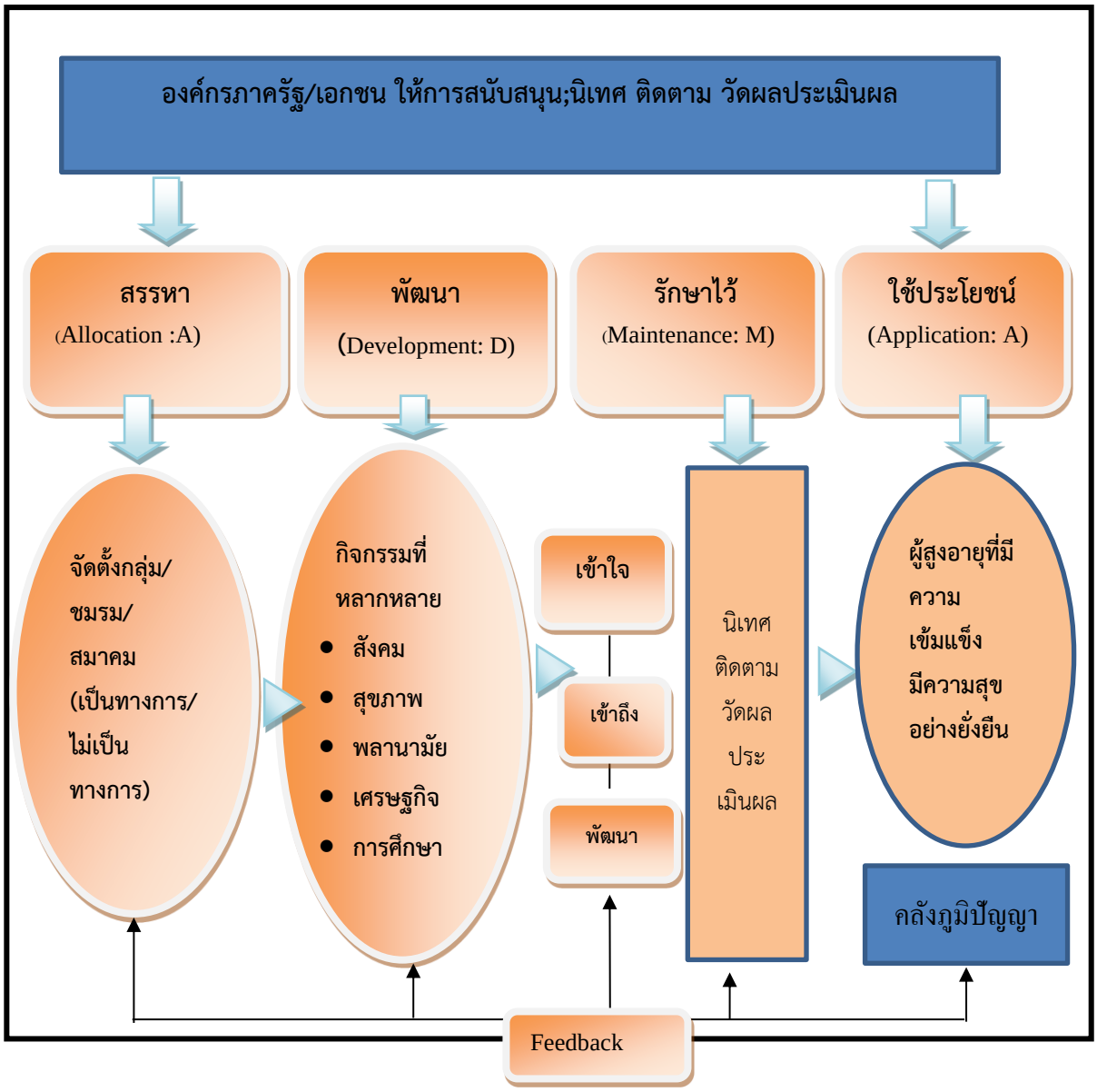
ประเภทของปัญหา / **ลักษณะของปัญหา**	**ระดับของปัญหา**	**ลำดับความต้องการในการป้องกัน/แก้ไข**	**แนวทางในการป้องกัน/แก้ไข**
ปัญหาสังคม			
1. ขาดคนดูแล	ปานกลาง	มาก	รวมกลุ่มกันทำกิจกรรม/ดูแลกัน
2. เหงา หว้าเหว่	ปานกลาง	มาก	จัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ/ทำกิจกรรม
3. อบายมุข	ปานกลาง	มาก	ร่วมกันอบรมธรรมะ เข้าวัดฟังธรรม
ปัญหาสุขภาพ			
1. โรคเบาหวาน	รุนแรง	มาก	ควบคุมอาหาร/ไปหาหมอเป็นประจำ ปฏิบัติตนตามหมอแนะนำ ปฏิบัติตนตามหมอแนะนำ/กินอาหารที่มีประโยชน์บำรุงสมอง
2. โรคความจำเสื่อม	ปานกลาง	ปานกลาง	ควบคุมอาหาร/ไปหาหมอเป็นประจำ ปฏิบัติตนตามหมอแนะนำ
3. โรคหัวใจ	รุนแรง	มาก	รับประทานอาหารที่มีประโยชน์/หลีกเลี่ยงอาหารบางชนิดไปหาหมอเป็นประจำ ปฏิบัติตนตามหมอแนะนำ
4. โรคกระดูก ไขข้อ	รุนแรง	มาก	เลิกเสพสุรา/เข้าบำบัดรักษาอาการ/เข้าวัดฟังธรรม
5. โรคกระดูก ไขข้อ	รุนแรง	มาก	ควบคุมอาหาร/ไปหาหมอเป็นประจำ ปฏิบัติตนตามหมอแนะนำ

6. โรคอื่น ๆเช่น โรควิงเวียน ไมเกรน	ปานกลาง	มาก	
ปัญหาเศรษฐกิจ			
1. รายได้ไม่พอเพียง	รุนแรง	มาก	หารายได้เสริมโดยการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมรายได้เช่นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
2. ขาดอาชีพเสริม	รุนแรง	มาก	หารายได้เสริมโดยการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมรายได้เช่นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
ปัญหาการศึกษา			
1. การไม่รู้หนังสือ	รุนแรง	มาก	เข้าศึกษา การศึกษานอกระบบ/จัดอบรมการอ่านออกเขียนได้
2. การไม่รู้เรื่องเทคโนโลยี	ปานกลาง	มาก	เข้าศึกษา การศึกษานอกระบบ/จัดอบรมการอ่านออกเขียนได้

2. รูปแบบการแก้ปัญหาผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์

พบว่า รูปแบบการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้สูงอายุ จังหวัดกาฬสินธุ์ที่ผ่านการปรับปรุงมีความสมบูรณ์มากขึ้น โดยมีปัจจัยที่ใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์ 4 ปัจจัยคือ 1) การสรรหา (Allocation: A) เป็นปัจจัยในการก่อตัวของกลุ่มผู้สูงอาที่ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของประชาธิปไตยและการอาสาสมัคร ในการเข้ามาทำงานเพื่อส่วนรวมของผู้สูงอายุซึ่งผู้ที่จะมาทำงานในส่วนนี้หมายถึงประธานกลุ่มหรือคณะกรรมการที่จะต้องได้รับการยอมรับจากมวลหมู่สมาชิก และมีจิตสาธารณะ นอกจากจะได้ทำงานแล้วยังได้มีกิจกรรมที่เป็นสาธารณะประโยชน์ โดยตั้งอยู่บนแนวทางของการทำงานเป็นทีม 2) การพัฒนา (Development: D) เป็นปัจจัยที่ใช้ในกระบวนการในการพัฒนาให้ผู้สูงอายุได้มีกิจกรรมที่สามารถแก้ปัญหาในด้านต่างๆ เช่นกิจกรรมด้านสังคม ด้านสุขภาพ พลานามัย ด้านเศรษฐกิจและด้านการศึกษา โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการทำกิจกรรมที่ได้ทั้งประโยชน์องค์รวม คือนอกจากจะสุขภาพกาย ใจดีแล้ว ยังมีรายได้มีสังคมไม่รู้สึกเหงาว้าเหว่เดียวดาย นอกจากนี้ยังเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายใต้แนวคิดผู้สูงอายุคือทรัพยากรที่มีคุณค่าและมีคุณประโยชน์ต่อสังคม 3) การรักษาไว้ (Maintenance: M) เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้เครือข่าย

ผู้สูงอายุมีความยั่งยืน ภายใต้แนวคิดที่มีการส่งเสริมสนับสนุนจากองค์กรภายนอกทั้งองค์กรราชการและเอกชน เช่นการให้ความรู้ การนิเทศ ติดตาม ตลอดจนการสนับสนุนด้านงบประมาณเป็นต้น 4) การใช้ประโยชน์ (Application: A) เป็นปัจจัยที่กำหนดให้มีการนำเอารูปแบบนี้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ภายใต้แนวความคิดด้านภูมิปัญญาของผู้สูงอายุที่มีการสั่งสมประสบการณ์มายาวนาน จนสามารถนำไปใช้ถ่ายทอดให้แก่ชนรุ่นหลังได้ นอกจากจะเป็นการนำภูมิปัญญาที่มีประโยชน์มาใช้แล้ว ยังเป็นการสร้างความภาคภูมิให้ให้กับผู้สูงอายุให้เห็นคุณค่าของตนเอง ไม่ถูกสังคมละเลย รูปแบบการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์ได้ดังแผนภูมิที่ 2



จากแผนภูมิที่ 2 แสดงรูปแบบการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้สูงอายุจังหวัดกาฬสินธุ์ซึ่งประกอบด้วย การจัดตั้งกลุ่มชมรม/สมาคมทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งในการจัดตั้งกลุ่มชมรมหรือสมาคมนั้นควรเป็นไปด้วยความสมัครใจและมีความเป็นประชาธิปไตยโดยในการดำเนินการใดๆ ควรยึดมติเสียงส่วนมากและมีการพบปะประชุมกันอย่างสม่ำเสมอ มีผู้นำที่ได้รับการยอมรับของมวลหมู่สมาชิก ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง นอกจากนี้หน่วยงานองค์กรภาครัฐและเอกชนควรให้การสนับสนุนในการเป็นหน่วยงานที่ให้คำแนะนำและการสนับสนุนในเรื่องอื่นๆ เมื่อมีการจัดกลุ่มชมรมหรือสมาคมแล้วควรมีการจัดกิจกรรมให้เกิดขึ้นโดยแบ่งออกเป็นด้านสังคม สุขภาพพลานามัย เศรษฐกิจและด้านการศึกษา ซึ่งหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานราชการและหน่วยงานองค์กรเอกชน ควรมีการสนับสนุน เช่นการให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหา ยกตัวอย่าง เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดเข้าไปสนับสนุนทางวิชาการ นิเทศติดตาม ผลที่เกิดขึ้นคือองค์กร กลุ่มผู้สูงอายุมีความเข้มแข็งส่งผลให้สมาชิกมีความสุขอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ผลกระทบ (Impact) ที่เกิดขึ้น สังคมจะได้องค์ความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาที่เกิดจากการปฏิบัติ ซึ่งเรียกว่า คลังภูมิปัญญาที่เป็นผู้สูงอายุที่มีคุณค่าพร้อมที่จะถ่ายทอดองค์ความรู้ให้สังคมต่อไป

3. การประเมินผลรูปแบบการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้สูงอายุ ในชุมชนจังหวัดกาฬสินธุ์

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้สำรวจความพึงพอใจของผู้สูงอายุ ครอบครัวผู้สูงอายุและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 180 ชุดซึ่งผลการประเมินแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้สูงอายุ ในจังหวัดกาฬสินธุ์

ที่	ประเด็น/รายการ	ผลการประเมินความพึงพอใจ
	ประโยชน์ของรูปแบบ	
1	สามารถป้องกันปัญหาผู้สูงอายุได้	มาก
2	สามารถป้องกันปัญหาผู้สูงอายุได้	มากที่สุด
3	ทำให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น	มากที่สุด
4	ไม่ได้สร้างภาระให้ผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น	มากที่สุด
5	เป็นไปตามความสมัครใจ	มากที่สุด
6	ทำให้ผู้สูงอายุรู้เห็นคุณค่าของตนเอง	มากที่สุด
7	ทำให้ผู้สูงอายุได้ทำประโยชน์ต่อสังคม	มากที่สุด
8	ไม้ได้รบกวนเวลาที่ผู้สูงอายุใช้กับครอบครัว	มาก

9	ประหยัดค่าใช้จ่าย	มากที่สุด
10	มีความพึงพอใจ	มากที่สุด
	โครงการด้านเศรษฐกิจ	
11	ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น	มากที่สุด
12	ทำให้ลดภาระของครอบครัว	มากที่สุด
13	เห็นคุณค่าของตนเอง	มากที่สุด
14	ลดความเครียด	มากที่สุด
15	ทำให้ไม่คิดฟุ้งซ่าน	มากที่สุด
16	ได้ฝึกฝีมือด้านอาชีพที่ไม่เคยทำ	มากที่สุด
17	ครอบครัวสนับสนุน	มากที่สุด
18	มีความคิดสร้างสรรค์	มาก
19	ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	มากที่สุด
20	มีความพึงพอใจ	มากที่สุด
	โครงการด้านศาสนา	
21	จิตใจสงบ สบายใจขึ้น	มากที่สุด
22	ทำให้ลดภาระของครอบครัว	มากที่สุด
23	เห็นคุณค่าของตนเอง	มากที่สุด
24	ลดความเครียด	มากที่สุด
25	ทำให้ไม่คิดฟุ้งซ่าน	มากที่สุด
26	ได้ฝึกฝีมือด้านอาชีพที่ไม่เคยทำ	มากที่สุด
27	ครอบครัวสนับสนุน	มากที่สุด
28	มีความคิดสร้างสรรค์	มากที่สุด
29	ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	มากที่สุด
30	มีความพึงพอใจ	มากที่สุด
	โครงการด้านสุขภาพพลานามัย	
31	สุขภาพแข็งแรง	มากที่สุด
32	ทำให้ลดภาระของครอบครัว	มากที่สุด
33	เห็นคุณค่าของตนเอง	มากที่สุด
34	ลดความเครียด	มากที่สุด
35	ทำให้ไม่คิดฟุ้งซ่าน	มากที่สุด

36	ได้ฝึกฝีมือด้านอาชีพที่ไม่เคยทำ	มากที่สุด
37	ครอบครัวสนับสนุน	มากที่สุด
38	มีความคิดสร้างสรรค์	มาก
39	ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	มากที่สุด
40	มีความพึงพอใจ	มากที่สุด
	โครงการด้านการศึกษา	
41	จิตใจสงบ สบายใจขึ้น	มากที่สุด
42	ทำให้ลดภาระของครอบครัว	มากที่สุด
43	เห็นคุณค่าของตนเอง	มากที่สุด
44	ลดความเครียด	มากที่สุด
45	ทำให้ไม่คิดฟุ้งซ่าน	มากที่สุด
46	ได้ความรู้ที่แปลกใหม่	มากที่สุด
47	ครอบครัวสนับสนุน	มากที่สุด
48	มีความคิดสร้างสรรค์	มาก
49	ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	มากที่สุด
50	มีความพึงพอใจ	มากที่สุด
	สรุป	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการประเมินความพึงพอใจจากผู้สูงอายุที่เข้าร่วมโครงการ บุคคลในครอบครัวผู้สูงอายุและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยสรุปมีความพึงพอใจมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านประโยชน์ของรูปแบบมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด 8 ข้อ ระดับมาก 2 ข้อ ด้านโครงการด้านเศรษฐกิจมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด 8 ข้อ ระดับมาก 2 ข้อ ด้านโครงการด้านศาสนามีความพึงพอใจระดับมากที่สุด 10 ข้อ ด้านโครงการด้านสุขภาพพลานามัยมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด 9 ข้อ ระดับมาก 1 ข้อมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด 9 ข้อ ระดับมาก 1 ข้อ

นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเช่น ควรให้รัฐบาลสนับสนุนกลุ่มผู้สูงอายุโดยการอนุมัติงบประมาณผู้สูงอายุ ควรให้โอกาสผู้สูงอายุที่มีความรู้ความสารถในการมีส่วนร่วมด้านการเมืองการปกครองหรือการศึกษาเช่นการเป็นที่ปรึกษาหรือให้ข้อเสนอแนะเพราะผู้สูงอายุมีประสบการณ์ชีวิตมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัญหาผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์ที่ค้นพบในการวิจัยนี้กำลังมีความรุนแรงและสลับซับซ้อนขึ้น เนื่องจากจังหวัดกาฬสินธุเป็นจังหวัดที่มีประชากรวัยแรงงานอพยพไปทำงานต่างถิ่นในสัดส่วนมาก ทำให้ผู้สูงอายุได้รับการปล่อยปละให้อยู่บ้านกับเด็กลูกหลาน มีความยากลำบากในการดำเนินชีวิตและเศรษฐกิจ ดังนั้นหน่วยงานราชการและเอกชนจะต้องตระหนักถึงปัญหาที่จะตามมาและดำเนินการด้านนโยบายและโครงการต่างๆ เพื่อเป็นการเตรียมการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาไว้ ไม่ให้เกิดความรุนแรงจากยากที่จะแก้ไขต่อไป

2. การที่ชุมชนแต่ละชุมชนจะสามารถคิดและดำเนินการแก้ปัญหาของตนเองเหมือนอย่างกรณีของชาว เทศบาลนามนจะต้องมีปัจจัยที่มาสนับสนุนเช่นการกระตุ้นจากภายนอกชุมชน การให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนและความรู้จากองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ดังนั้นแนวทางในการขยายแนวความคิดเหล่านี้ให้เป็นโมเดลในการแก้ปัญหาชุมชนอื่นๆ ควรจะส่งเสริมให้มีการนำชุมชนต่างๆ ที่มีปัญหาเข้าศึกษาดูงานของจริงจากชุมชนที่ประสบผลสำเร็จในการพัฒนา เช่นชุมชนเทศบาลนามน แล้วนำไปปรับประยุกต์ใช้กับชุมชนของตนเอง

3. จากข้อค้นพบของการวิจัยครั้งนี้พบว่าปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้สูงอายุในจังหวัดกาฬสินธุ์นั้นมี 1) การสรรหา (Allocation: A) เป็นปัจจัยในการก่อตัวของกลุ่มผู้สูงอายุ 2) การพัฒนา(Development: D) เป็นปัจจัยที่ใช้ในกระบวนการในการพัฒนาให้ผู้สูงอายุได้มีกิจกรรมที่สามารถแก้ปัญหาในด้านต่างๆ 3) การรักษาไว้ (Maintenance: M) เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้เครือข่ายผู้สูงอายุมีความยั่งยืน และ 4) การใช้ประโยชน์ (Application: A) ซึ่งเป็นการนำเอารูปแบบที่ดีมีประโยชน์ มีประสิทธิภาพที่เป็น The best practice มาใช้ ดังนั้นตัวชี้วัดในการพัฒนาชุมชนอย่างหนึ่งคือผู้นำชุมชนโดยปกติในแต่ละชุมชนจะมีคนที่มีคุณสมบัติเหล่านี้อยู่ เพียงแต่ว่าบางครั้งอาจจะไม่มีโอกาสในการเข้ามาทำงาน เพราะในปัจจุบันระบบการเลือกตั้งของชุมชนมักจะมีปัญหาการซื้อเสียงดังนั้นรัฐบาลควรแก้ปัญหาการซื้อเสียงให้หมดไปเพื่อจะได้ผู้นำชุมชนที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมได้รับการยอมรับจากชุมชนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ภาครัฐควรมีการพัฒนาผู้นำชุมชนให้มีความรู้ความสามารถโดยเน้นคุณธรรมด้วย

4. จากผลการศึกษาได้แสดงให้เห็นถึงศักยภาพและความสามารถของแกนนำผู้สูงอายุ ที่สามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้แก่ผู้สูงอายุที่เป็นสมาชิกในชมรมผู้สูงอายุได้ด้วยตนเอง และด้วยรูปแบบของกระบวนการศึกษาที่มุ่งเน้นให้แกนนำผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในการดำเนินการทุกขั้นตอน ตลอดช่วงการศึกษา ทำให้เกิดกระบวนการคิด ตัดสินใจ ดำเนินการ ระดมทรัพยากร บริหารจัดการ เรียนรู้ และปรับปรุง โดยสามารถดำเนินกิจกรรมได้ตามแผนคือ การให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำแก่ผู้สูงอายุตามครัวเรือน นอกจากนี้ยังได้พัฒนากิจกรรมขึ้นตามปัญหาและความต้องการที่พบในระหว่างดำเนินการ ได้แก่ การส่งต่อผู้สูงอายุเข้าโครงการด้านสังคม สุขภาพพลานามัย ด้านเศรษฐกิจและด้านการศึกษา การให้ความรู้ทางหอกระจายข่าว จัดตั้งกลุ่ม

ผู้สูงอายุ และการออกกำลังกายสำหรับผู้สูงอายุ รวมทั้งได้สร้างนวัตกรรมเพื่อการส่งเสริมสุขภาพทั้งกายและจิตด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ เพลงส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านอีสาน ใช้สำหรับให้ความรู้ทั้งทางหอกระจายข่าว และแสดงในงานบุญประเพณีหรือเทศกาลสำคัญของหมู่บ้าน สอดคล้องกับการศึกษาของ สุจินต์ ดาววีระกุล (2563) ที่พบว่ามีความเป็นไปได้ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ โดยชมรมผู้สูงอายุ ตั้งแต่ร่วมคิด จนเกิดกิจกรรมขึ้นในชมรม

กระบวนการสำคัญที่ทำให้แกนนำผู้สูงอายุ สามารถจัดกิจกรรมและพัฒนาปรับปรุงกิจกรรมให้เหมาะสมกับชมรมผู้สูงอายุ ได้แก่ การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม และการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้แก่แกนนำผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

จากผลการวิจัย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้น จากการที่สังคมไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ทำให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ลดปัญหาด้านสุขภาพ ด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจ

2.ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัย พบว่าในการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายผู้สูงอายุในประเทศไทยนั้น รัฐบาลควรมีบทบาทในการส่งเสริมให้กลุ่มผู้สูงอายุได้มีการรวมกลุ่มและมีกิจกรรมในชีวิตประจำวันที่มีประโยชน์เพื่อสร้างคุณค่าในชีวิตเช่นด้านสุขภาพ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ให้ผู้สูงอายุไม่รู้สึกโดดเดี่ยวและเห็นคุณค่าในตนเอง

3.ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะกรณี ดังนั้นข้อค้นพบจากการศึกษา อาจมีข้อจำกัดในการสรุปอ้างอิงไปยังชมรมผู้สูงอายุอื่นหรือหมู่บ้านอื่นๆ อย่างไรก็ตาม หากจะนำผลการศึกษาไปใช้ควรพิจารณาถึงบริบทและสภาพปัญหาของแต่ละพื้นที่

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ (2564). *ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ จังหวัดกาฬสินธุ์ ปี พ.ศ.2562-2566*. กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์. (เอกสารอัดสำเนา)

สายรุ้ง เลาไชย. (2558). *ภาวะสุขภาพกับคุณภาพชีวิตของผู้สูงวัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สุจินต์ ดาววีระกุล. (2563). *ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาหมู่บ้าน: ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่บ้านชนะเลิศการประกวดหมู่บ้านดีเด่นระดับจังหวัดของจังหวัดนครสวรรค์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รูปแบบการจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

Cultural Capital Management Model for Sustainable Grassroots Economic Development of the Thai Song Dam Ethnic Group in the Lower Northern Region

อัชรี กุลบุตร,
ภาสกร ดอกจันทร์ และ กัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Atcharee Kullaboot,
Phasakorn Dokchan and Kampanart Wongwatthanaphong
Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: atchareekulla@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการจัดการทุนทางวัฒนธรรม แนวทางการจัดการทุนทางวัฒนธรรม และนำเสนอรูปแบบการจัดการทุนทางวัฒนธรรมกับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง วิธีการศึกษาเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในจำนวน 5 แห่ง/จังหวัด โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหาการตรวจสอบแบบสามเส้า จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัฒนธรรมชุมชน ด้านการบริหาร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เน้นเรื่องทุนทางวัฒนธรรมส่งผลอย่างไรในการพัฒนาและมีกระบวนการอย่างไรที่จะเสริมสร้างเศรษฐกิจในกับชุมชน

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการทุนทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง มีข้อมูล Input คือ ชุมชนควรมีการน้อมนำหลักทรงงานของในหลวง รัชกาลที่ 9 หลัก “รู้ รัก สามัคคี” และนำทุนทางวัฒนธรรมที่สัมผัสได้ ได้แก่ วิถีชีวิตด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งปลูกสร้าง ด้านการแต่งกาย ด้านอาหาร ด้านเครื่องมือเครื่องใช้ และทุนทางวัฒนธรรมที่สัมผัสไม่ได้ ได้แก่ วิถีชีวิตด้านภาษา ด้านพิธีกรรมความเชื่อ ด้านศิลปะการแสดง และด้านวัฒนธรรมประเพณี โดยมีการจัดการ Process คือ การอนุรักษ์ทุนทางวัฒนธรรม การสืบสานทุนทางวัฒนธรรม การพัฒนาและต่อยอดทุนทางวัฒนธรรมเพื่อเสริมเศรษฐกิจฐานรากและการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วน และมีกระบวนการดำเนินงานตามแบบ “Thai Song Dam” Output คือ ประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีการอนุรักษ์ สืบสานวิถี

* วันที่รับบทความ : 16 พฤศจิกายน 2566; วันแก้ไขบทความ 2 ธันวาคม 2566; วันตอบรับบทความ : 3 ธันวาคม 2566
Received: November 16 2023; Revised: December 2 2023; Accepted: December 3 2023

วัฒนธรรมและอัตลักษณ์ไทยทรงดำ มีฐานเศรษฐกิจและทุนชุมชนที่เข้มแข็ง และแบรนด์ Brand Image ไทยทรงดำ

คำสำคัญ: การจัดการทุนทางวัฒนธรรม; การพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก; ไทยทรงดำ

Abstract

This research aims to study the conditions for managing cultural capital. Guidelines for managing cultural capital and present a model for cultural capital management and sustainable grassroots economic development of the Thai Songdam ethnic group in the lower northern region. This is a qualitative research of the Thai Song Dam ethnic group in 5 provinces/province using in-depth interviews. and analyze the content using triangles From key informants, experts in community culture, administrative departments, and local government organizations. It focuses on how cultural capital affects development. And what are the processes for strengthening the economy in the community.

The findings found that the cultural capital management model of the Thai Song Dam ethnic group in the lower northern region contains the input data as follows: the community should embrace the principles of His Majesty King Rama IX's work, "Know, Love, Unity." and bring in the tangible cultural capital including the way of life in terms of housing and buildings, clothing, food, and tools. In addition, intangible cultural capital should include ways of life in language, rituals, beliefs, performing arts, and cultural traditions through the management process as follows: the conservation of cultural capital, inheriting cultural capital, developing and expanding cultural capital to strengthen the grassroots economy and creating networks and engaging with all sectors. The operation process is based on the "Thai Song Dam" model. Output is that the Thai Song Dam ethnic group has a good quality of life. There is conservation, inheriting the culture and identity of Thai Song Dam, having a strong economic base and community capital, and the Brand Image of Thai Song Dam.

Keywords: Cultural Capital Management; Grassroots Economic Development; Thai Song Dam

บทนำ

ประเทศไทยเป็นดินแดนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ เห็นได้จากภูมิภาคต่างๆ มีกลุ่มชาติพันธุ์หลายกลุ่ม อาศัยอยู่ร่วมกันบนรากฐานของทุนวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่ม และทุนวัฒนธรรมที่เป็นสากลของสังคมไทย ทำให้ประชากรไทยแต่ละกลุ่มอยู่ร่วมกันมาได้อย่างร่มเย็นเป็นสุข โดยมีวัฒนธรรม เป็นต้นว่าภูมิปัญญา แบบแผนพฤติกรรม ธรรมเนียม ประเพณี โลกทัศน์ ชีวทัศน์ ฯลฯ เป็นทุนหรือรากฐานหรือพื้นฐานการประพฤติปฏิบัติเพื่อเข้าถึงความต้องการและความจำเป็น ทั้งส่วนที่เหมือนกันและต่างกัน ทั้งในระดับบุคคล ชุมชน และสังคม (สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคณะ, 2544 : 1) จากความหลากหลายทางชาติพันธุ์ที่มีมากถึง 3-4 ล้านคน ใน 37 จังหวัด ที่เป็นกลุ่มขนาดใหญ่ จึงส่งผลให้ประเทศไทยมีมรดกทางวัฒนธรรมที่หลากหลายซึ่งล้วนมีคุณค่าเป็นอย่างยิ่ง โดยกระจายอยู่ในภูมิภาคต่างๆ ตามถิ่นที่อยู่ของแต่ละชาติ

พันธุ์ รวมทั้งตามแหล่งที่บุคคลเหล่านั้นได้อพยพไปอยู่หรือไปทำงาน วัฒนธรรมเหล่านี้ ได้แก่ ภาษา ศิลปะการแสดง อาหาร การแต่งกาย ความเชื่อ พิธีกรรม วิถีชีวิต การละเล่นพื้นบ้าน และเทศกาลประเพณีต่างๆ เป็นต้น สิ่งต่างๆ ดังกล่าว คือ ทุนทางวัฒนธรรม เป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่มีความสำคัญมาก เพราะวัฒนธรรม เปรียบได้ดั่งมรดกตกทอดกันมาจากบรรพบุรุษของแต่ละวงศ์ตระกูล กลุ่มคน หมู่บ้าน ชุมชน หรือสังคม โดยสะท้อนผ่านวิถีชีวิต การปฏิบัติ การแสดงออก ทักษะต่างๆ องค์ความรู้ รวมไปถึงเครื่องมือในการดำรงชีวิต วัตถุ สิ่งประดิษฐ์และพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ เหล่านั้น (คทาเทพ พงศ์ทอง, 2560 : 1) วัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งที่สร้างคุณค่าและมูลค่าเป็นพลังขับเคลื่อนสังคมสู่เป้าหมายได้อย่างหลากหลาย โดย บูร์ดิเยอ (Bourdieu, 2002 อ้างถึงใน รุ้งนภา ยรรยงเกษมสุข, 2550) ได้กล่าวไว้ว่า “ทุนวัฒนธรรม เป็นคุณค่าที่บุคคลได้รับจากกระบวนการหล่อหลอมทางสังคมจนกลายเป็นคุณสมบัติติดตัวที่เอื้อให้บุคคลสามารถนำไปเพิ่มพูนมูลค่าของตนได้ ซึ่งในแต่ละชาติพันธุ์จะมีอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นที่น่าสนใจที่แตกต่างกันออกไป นอกจากนี้ คทาเทพ พงศ์ทอง (2560 : 1) ได้กล่าวถึง การจัดการวัฒนธรรมมีความจำเป็นที่จะต้องเริ่มต้นจากการจำแนกประเภทของวัฒนธรรมตามแนวทางการจำแนกขององค์การยูเนสโก (UNESCO) มรดกทางวัฒนธรรมหรือทรัพยากรวัฒนธรรม ตามลักษณะที่ปรากฏออกเป็นมรดกหรือทรัพยากรที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Cultural Resource) อันได้แก่ การปฏิบัติ การแสดงออก การนำเสนอความรู้ ทักษะที่ถูกส่งต่อผ่านรุ่นสู่รุ่น มีการผลิตซ้ำและสร้างทรัพยากรวัฒนธรรมประเภทนี้ขึ้นใหม่อยู่สม่ำเสมอ โดยตอบสนองสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของตนให้ยั่งยืน เช่น วิถีชีวิต นิทาน ปรัมปรา คติชาวบ้าน เพลงพื้นบ้าน การแสดงเต้นรำพื้นบ้าน เป็นต้น และมรดกหรือทรัพยากรที่จับต้องได้ (Tangible Cultural Resource) ที่รวมถึง สิ่งของ สิ่งก่อสร้าง วัตถุที่จับต้องและสัมผัสได้ด้วยผัสสะทางกายและตาของมนุษย์ ตลอดจนทรัพยากรทางธรรมชาติที่แวดล้อมทั้งในฐานะปัจจัยในการดำรงชีพ เช่น เพื่อเป็นอาหาร หรือเป็นวัตถุดิบตั้งต้นสำหรับทำสิ่งของเครื่องใช้ หรือประกอบพิธีกรรม เพื่อเป็นที่พักอาศัย เช่น การสร้างบ้านเรือน เพิงพัก ถ้ำ และบริเวณชุมชนที่เป็นที่ตั้งของวิถีชีวิตของกลุ่มคนชุมชน หรือสังคมนั้น ๆ ดังที่ สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคณะ (2544 : 1) กล่าวว่า ความรู้ ความเข้าใจในทุนวัฒนธรรมหรือวัฒนธรรมพื้นฐานของกลุ่มชาติพันธุ์ เป็นข้อมูลสำคัญในการวางนโยบายและแผนปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ ของคนในชุมชน

องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการทุนวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์จึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่ง เพราะนอกจากจะนำไปสู่การปรับตัวของกลุ่มชาติพันธุ์แล้ว ยังสามารถที่นำไปพัฒนาประเทศชาติให้เกิดความเจริญก้าวหน้าและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขแล้ว ยังสามารถเสริมสร้างความเข้าใจอันดี ความสามัคคีสมานฉันท์ ความร่วมมือ รวมทั้งการอยู่ร่วมกันในประชาคมอาเซียนอีกด้วย เนื่องจากกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ที่ประกอบเป็นสังคมไทย ปัจจุบันได้กระจายตัวไปเป็นองค์ประกอบของสังคมอื่นๆ เช่น ในประเทศประชาคม

อาเซียน ซึ่งที่ผ่านมากระบวนการของการทำวิจัยค้นคว้าทุนทางวัฒนธรรมมีอยู่ใน 2 ลักษณะ (ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์, 2549) คือ ผ่านองค์กรที่เป็นชุมชนที่เกี่ยวพันกับวิถีชีวิตและเศรษฐกิจ ประเพณี และเป็นเรื่องของรัฐที่เข้ามาอุดหนุนในเชิงประเพณีสำคัญที่เป็นเรื่องของการหาฐานเสียงเลือกตั้ง นอกจากนี้ยังมีกระบวนการที่ชาวบ้านฟื้นฟูวัฒนธรรมด้วยตัวเองเป็นเรื่องที่ทำเพื่อให้เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งการฟื้นฟูดังกล่าวทำให้เกิดพลังทุนทางสังคม วัฒนธรรม ซึ่งการบริหารจัดการทุนทางวัฒนธรรมเดิมนั้นเพื่อรักษาความเป็นชาติพันธุ์ของตนเอง

ไทยทรงดำหรือไทดำ เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ไทยสาขาหนึ่ง เรียกตนเองว่า ไตดำ หรือไทดำมีถิ่นฐานอาศัยอยู่ในแคว้นสิบสองจุไท เดิมเป็นแคว้นอิสระปกครองตนเอง แต่ส่งส่วยบรรณาการให้กับหลวงพระบาง เวียดนามและจีน (ยูนนาน) ทำให้สิบสองจุไท ถูกเรียกว่า เมืองสามฝ่ายฟ้า และเป็นอีกหนึ่งกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในสังคมไทยที่รับวัฒนธรรมของการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน ที่มีความทันสมัยของยุคดิจิทัลและเทคโนโลยีที่ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความคิด ความเป็นอยู่ รวมถึงการเปลี่ยนแลงด้านอัตลักษณ์วิถีชีวิตของชาติพันธุ์ไปบ้าง แต่ยังคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณี ศิลปะการแสดง ภาษา การแต่งกายที่มีความโดดเด่น

จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจุบันอยู่ในยุคแห่ง “กระแสวัฒนธรรมนิยม” เพราะวัฒนธรรมต่างๆ ถูกแปลงทำให้เป็นผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการ ซึ่งจะทำให้คนไทยสามารถสร้างรายได้จากทุนทางวัฒนธรรมที่กระจายกันอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ทำให้เราได้เห็นถึงความสำคัญทางวัฒนธรรม ซึ่งก่อนหน้านี้อาจเป็นเรื่องที่พูดถึงเพียงคนบางกลุ่ม แต่ปัจจุบันได้กลายเป็นเรื่องที่ประชาชนให้ความสนใจกันอย่างแพร่หลาย เวลานี้หากพอจะดำเนินการสิ่งใดที่จัดได้ว่าเป็นการส่งเสริม สนับสนุนทุนทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้ หลายหน่วยงาน องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนก็จะเลือกสรรและนำมาพัฒนาเป็นนวัตกรรมเพื่อเสนอให้เป็นภาพลักษณ์ของชุมชนตนเอง

จากข้อมูลที่กล่าวมาในข้างต้นเพื่อจะชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการเสริมสร้างความ เข้มแข็งและการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำ เพื่อเป็นฐานรองรับในการปรับตัวและการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจฐานราก ผู้วิจัยจึงมีความตระหนักถึงปัญหาและความสำคัญดังกล่าว จึงได้ทำการศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการทุนวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อใช้เป็นข้อมูลแก่กลุ่มชาติพันธุ์ให้เริ่มพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนด้วยตนเองและได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคีการพัฒนาต่างๆ ใช้ในการนำไปการพัฒนา ปรับปรุงกลยุทธ์ในการบริหารจัดการชุมชนเพื่อสร้างความมั่นคง และสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายเศรษฐกิจฐานรากของรัฐบาลและเกิดความมั่นคงต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

2. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการทุนทางวัฒนธรรมตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

3. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการทุนทางวัฒนธรรมกับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยรายละเอียดระเบียบวิธีวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อนำเสนอรูปแบบการจัดการทุนทางวัฒนธรรมกับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ภายใต้กระบวนทัศน์การวิจัยแบบสร้างสรรค์นิยม (Constructivism paradigm) ด้วยกระบวนการแสวงหาความรู้ที่ดำเนินไปตามธรรมชาติ (Naturalistic inquiry) มุ่งเน้นพรรณนาปรากฏการณ์ที่สนใจอย่างเข้มข้น (Intensive) ลุ่มลึก (In-depth) เห็นภาพพจน์ให้ความสนใจต่อประเด็นการศึกษาจากกรณีตัวอย่างเพื่อกำหนดเป็นข้อสรุปทั่วไปในกรณีอื่น โดยใช้การศึกษาเฉพาะกรณีแบบรวมกลุ่ม (Collective case study) หรือการศึกษาเฉพาะกรณีเชิงพหุ (Multiple case study) โดยอาศัยผลการศึกษาวิจัยจากกรณีตัวอย่างเฉพาะหลายรายมาใช้ร่วมกัน เพื่อให้สามารถเข้าถึงและเข้าใจปรากฏการณ์นั้นได้อย่างกระจ่างชัดยิ่งขึ้น (องอาจ นัยพัฒน์, 2554 : 332-335 อ้างถึงใน ดาริน วรุณทรัพย์, 2561 : 73-74)

จากแนวทางดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาข้อมูลจากประธานชมรมไทดำภาคเหนือ พบว่าหมู่บ้านไทยทรงดำที่มีความโดดเด่นของแต่ละจังหวัดในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ได้แก่

1) บ้านวังน้ำ ตำบลวังยาง อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร

2) บ้านไผ่รอบ ตำบลไผ่รอบ อำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร

3) บ้านดอนอภัย ตำบลบ่อทอง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก

4) บ้านวังหยวก ตำบลบ้านแก่ง อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

5) บ้านน้ำเรื่อง ตำบลท่าฉนวน อำเภอกงไกรลาส จังหวัดสุโขทัย

เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปรากฏการณ์ที่อาศัยผลของการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อเป็นฐานสำหรับทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้สำหรับปรากฏการณ์นั้น จึงเน้นศึกษาจากผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้มีความรู้หรือมีประสบการณ์โดยตรงกับเรื่องที่ต้องศึกษา มีความพร้อมและสมัครใจในการให้ข้อมูลในฐานะผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) เพื่อทำการสัมภาษณ์ระดับลึก (In-depth interview) ได้แก่ เจ้าหน้าที่สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด ผู้นำชุมชน/ประธานชมรมไทยทรงดำ ภาคเอกชน/ หอการค้าจังหวัด/ สภาอุตสาหกรรม บริษัทประชารัฐสามัคคีจังหวัด (วิสาหกิจเพื่อสังคม) จำกัด, คณะกรรมการ ผู้นำกองทุนภายในชุมชน เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน รวมทั้งสิ้น 24 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) โดยวิธีเลือกตามทฤษฎี (Theoretical sampling) จากผู้ที่สามารถให้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย สามารถตอบปัญหาการวิจัยได้ครอบคลุมตรงประเด็น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีการวิจัยหรือกระบวนวิธีการวิจัย (Methodology) โดยการใช้กระบวนการวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) อันประกอบไปด้วยเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

2.1 ศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (Document Study) โดยอาศัยการศึกษาการรวบรวมข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการทุนทางวัฒนธรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก และประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้อง

2.2 การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participatory Observation) โดยสวมบทบาทลูกหลานของคนในชุมชน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความแม่นยำ ลึกซึ้งและครบถ้วนสมบูรณ์

2.3 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structure interview) โดยการกำหนดคำถามไว้ในประเด็นหลักอย่างกว้างๆ และเพิ่มเติมประเด็นอื่นได้ในระหว่างการสนทนา ซึ่งมีหลักการสร้างหัวข้อสัมภาษณ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย มีการตั้งคำถามทีละประเด็นด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายเหมาะสมกับผู้ตอบ ไม่มีการชี้นำคำตอบไปในทางใดทางหนึ่งและหลีกเลี่ยงข้อคำถามที่ทำให้ผู้สัมภาษณ์รู้สึกอึดอัดใจ โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้ (เกียรติสุดา ศรีสุข, 2556 : 16-17)

1) ศึกษาวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัยอย่างละเอียด

2) กำหนดประเด็นที่ต้องการถามให้ตรงตามวัตถุประสงค์

3) รวบรวมข้อคำถามที่ต้องการสัมภาษณ์ตามประเด็นที่กำหนดไว้

4) พิจารณาแต่ละข้อคำถามให้มีความชัดเจนทางภาษาเข้าใจง่ายเหมาะสมกับผู้ให้ข้อมูล

5) พิจารณาข้อคำถามให้ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการศึกษา โดยนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาเพื่อปรับปรุงแก้ไข

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการทุนทางวัฒนธรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก และประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทุนทางวัฒนธรรม แนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจฐานราก และกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ และกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบแบบสัมภาษณ์

3. จัดทำแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมเนื้อหาแต่ละด้าน และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และนำเสนอร่างแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพ

4. นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ การตรวจสอบความเที่ยงตรง โดยเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ระหว่าง 0.6 – 1.0 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

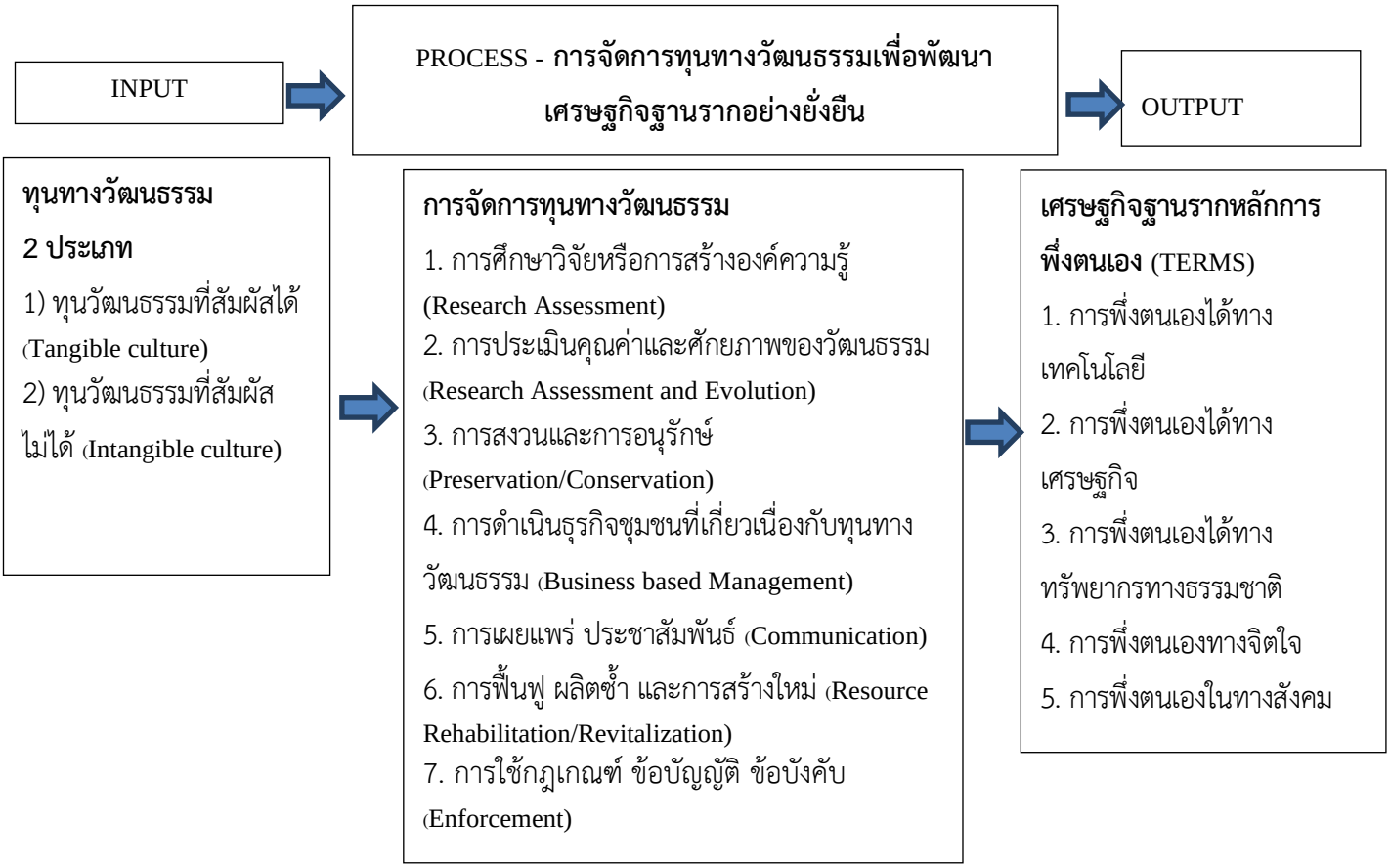
วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยอาศัยสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participation observation) ผ่านกระบวนการเรียนรู้และทำความเข้าใจในพื้นที่กลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำที่พิเศษกิจกรรมที่มีความแตกต่าง โดดเด่น และมีระบบเศรษฐกิจที่น่าสนใจ เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นอันสะท้อนระบบเศรษฐกิจและความเป็นตัวตนของวัฒนธรรมในชุมชน ซึ่งจะทำให้ผู้วิจัยเข้าใจในการจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของชุมชนในฐานะที่เป็นต้นแบบได้อย่างแท้จริง โดยการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงในกิจกรรมกระบวนการของชุมชน รวมถึงการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non participation observation) ในด้านสมาชิกของชุมชน ด้านสภาพแวดล้อมและบริบททั่วไปในเชิงกายภาพของพื้นที่

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลบางส่วนร่วมกับการเก็บข้อมูล เพื่อให้สามารถนำผลสรุปเบื้องต้นจากข้อมูลมาใช้ในการออกแบบและตั้งคำถามเพิ่มเติม (ถ้ามี) นำไปสู่การตอบคำถามงานวิจัยได้สมบูรณ์มากขึ้น ได้รวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสนทนากลุ่มและการค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง จากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล โดยการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าและนำข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดมาจัดหมวดหมู่ แยกประเภท และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การตีความควบคู่กับบริบท ตลอดจนการบรรยาย ภาพถ่าย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนเชิงรูปธรรม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับทุนทางวัฒนธรรม แนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจฐานราก มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. สภาพทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สภาพทั่วไปของทุนทางวัฒนธรรมกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ ทุนทางวัฒนธรรมที่สัมผัสได้ และทุนทางวัฒนธรรมที่สัมผัสไม่ได้ ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

1.1 ทุนวัฒนธรรมที่สัมผัสได้ หมายถึง สินทรัพย์ที่เป็นรูปธรรมที่มีการเก็บ ดูแลรักษาสั่งสมผ่านกาลเวลาจนมีลักษณะเด่น กลายเป็นคุณค่าที่เป็นเอกลักษณ์ปรากฏออกมาให้เห็นแตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่น ต้นทุนสำคัญในการสร้างความแตกต่างและเป็นอัตลักษณ์เฉพาะถิ่น แบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ คือ วิถีชีวิตด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งปลูกสร้าง วิถีชีวิตด้านการแต่งกาย วิถีชีวิตด้านอาหาร และวิถีชีวิตด้านเครื่องมือเครื่องใช้ซึ่งมีลักษณะที่อธิบายได้ดังต่อไปนี้

1) วิถีชีวิตด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งปลูกสร้าง หมายถึง มนุษย์เป็นผู้จัดกระทำให้เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ครอบครัว และสังคม ชาวไทยทรงดำจะสร้างที่อยู่อาศัย หรือเรียกว่า เรือนไทดำ (ไทยทรงดำออกเสียงว่า เฮือนไทดำ) ตรงกับคำในภาษาไทยว่า บ้าน ซึ่งบ้านที่เป็น เรือนไทดำแบบดั้งเดิมเรียกว่า เรือนทรงกระดองเต่า แต่บ้านเรือนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในปัจจุบันของพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างจะมีลักษณะเป็นบ้านเรือนสมัยใหม่ อาจจะมีบางหลังที่ยังคงใช้วัสดุเป็นไม้ล้วนอยู่บ้าง และเป็นวัสดุไม้ผสมกับวัสดุชนิดอื่นร่วมด้วย เช่น ปูน อิฐ เหล็ก รวมทั้งมุงหลังคาด้วยสังกะสีหรือกระเบื้องฯ เป็นต้น เนื่องจากวัสดุธรรมชาติมีอายุการใช้งานที่ไม่คงทน เช่น หญ้าคามุงหลังคา ที่ยังง่ายต่อการติดไฟ รวมทั้งรูปแบบทรงหลังคาบ้านเรือนก็ไม่ได้เป็นทรงกระดองเต่าที่ยาวคลุมลงมาเกือบถึงพื้นดินเช่นเรือนไทยทรงดำดั้งเดิมแล้ว หากแต่ปรับเปลี่ยนให้หลังคาคลุมเฉพาะส่วนด้านบน เผยให้เห็นฝาเรือนด้านข้างตัวบ้าน เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศในประเทศไทยที่มีอากาศร้อน และสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจด้วย และกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างจะสร้างเรือนไทดำ ให้เป็นเหมือนบ้านจำลอง พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน และศูนย์วัฒนธรรมไทยดำ

สิ่งปลูกสร้างที่เป็นสถานที่สำคัญภายในชุมชนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำที่แสดงถึงวัฒนธรรมและวิถีชีวิตในด้านต่างๆ ได้แก่ วัด/ศาสนสถานที่มีความสำคัญกับชุมชน ร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของชุมชน ศูนย์ฝึกอาชีพของชุมชน แหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตร แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสุขภาพ แหล่งธรรมชาติ ทิวทัศน์ เป็นต้น

2) วิถีชีวิตด้านการแต่งกาย วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของชาวไทยทรงดำก็คือการแต่งกาย เนื่องด้วยชาวไทยทรงดำนิยมแต่งกายด้วยผ้าสีดำจึงได้เรียกว่า “ไทดำ ไทยทรงดำ” เสื้อผ้าสำหรับการ

แต่งกายของชายหญิงจะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ เสื้อผ้าสำหรับใช้ในชีวิตประจำวัน และเสื้อผ้าสำหรับใส่ในงานประเพณีหรืองานบุญต่างๆ เสื้อผ้าที่ใส่ในพิธีกรรมจะจัดทำขึ้นเป็นพิเศษ มีสีดำตกแต่งด้วยผ้าไหมชิ้นเล็กๆ ส่วนใหญ่ ได้แก่ เสื้อก้อม ผ้าซิ่น เป็นผ้านุ่งลายแตงโม เสื้อฮี ไทยทรงดำทั้งหญิงและชาย

ผ้าทอที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำ ในปัจจุบันได้มีการพัฒนาออกแบบให้มีความทันสมัย ดีไซน์เก๋ไก๋ เข้าถึงได้ในทุกวัย

3) วิถีชีวิตด้านอาหาร เป็นสิ่งที่บ่งบอกความเป็นไทยทรงดำ ทั้งวัตถุดิบ รสชาติ ช่วงเวลา ที่มาของอาหารจากธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว มีการถนอมอาหารด้วยการหมัก ดอง ตากแห้งเก็บไว้กินตลอดปี เช่น หน่อไม้ดอง (หน่อส้ม) ปลาร้า เป็นต้น ซึ่งอัตลักษณ์อาหารคาวของไทยทรงดำ นิยมใส่ลูก มะแข่น (บางท้องถิ่นออกเสียงว่า มะแขว่น) ผสมลงไปในอาหาร เพื่อให้อาหารมีกลิ่นหอมได้รสชาติเผ็ดร้อน อาหารในพิธีต่างๆ ที่ชาวไทยทรงดำได้อนุรักษ์และสืบทอดให้ไปยังลูกหลาน

4) วิถีชีวิตด้านเครื่องมือเครื่องใช้ เป็นงานหัตถกรรมพื้นบ้านของไทยทรงดำ ส่วนใหญ่เป็นเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ที่ทำมาจากไม้ ไม้ไผ่ หวาย เช่น กะแอบ กะเหล็บ หาบเข่ง ขมุก หมอน โห้ เป็นต้น ซึ่ง เครื่องมือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันบางชิ้นสามารถนำมาใช้เป็นอุปกรณ์ประกอบในงานพิธีกรรมด้วย ได้แก่ ขมุก ดาบ กะเหล็บ ตั่ง ไม้ถู่หรือตะเกียบ ปาน กระสาหรือสวิง วีหรือพัด และในปัจจุบันมีการประดิษฐ์ข้าวของให้เป็นของขวัญของที่ระลึก ที่มีการออกแบบ ตกแต่ง ตัดเย็บให้เข้ากับยุคกับสมัย ได้แก่ พวงกุญแจ หมอน กระเป๋า โคมไฟ โมบาย ตุ้มนกตุ้มหนู เป็นต้น

1.2 ทุนวัฒนธรรมที่สัมผัสไม่ได้ หมายถึง ทุนที่เป็นนามธรรม อาศัยการสัมผัสด้วยการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจเพื่อให้เกิดความรู้สึก ซาบซึ้งหรือเกิดความประทับใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้น แบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ คือ วิถีชีวิตด้านภาษา วิถีชีวิตด้านพิธีกรรม ความเชื่อ วิถีชีวิตด้านศิลปะการแสดง และวิถีชีวิตด้านวัฒนธรรม ประเพณีมีลักษณะที่อธิบายได้ดังต่อไปนี้

1) วิถีชีวิตด้านภาษา ภาษาไทดำ มีการประดิษฐ์อักษรขึ้นมาใช้เอง “มีพยัญชนะ 35 ตัว มีสระและเครื่องหมายต่างๆ 18 รูป อักษรไทดำจัดอยู่ในตระกูลภาษาไทยกลุ่มตะวันตกเฉียงใต้ เช่นเดียวกับภาษาไทย และภาษาลาว มีลักษณะวิธีเขียนเป็นคำและข้อความ จะวางสระไว้รอบพยัญชนะ ตัวอักษรไทดำน่าจะได้อิทธิพลมาจากรูปแบบอักษรไทยสมัยสุโขทัย คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การพูดทักทายเมื่อพบกัน การเรียกพ่อ แม่ เครือญาติ การเรียกสิ่งของเครื่องใช้ในบ้าน การเรียก พิธีกรรมทางศาสนา เป็นภาษาไทดำ เป็นต้น

2) วิถีชีวิตด้านพิธีกรรม ความเชื่อ

ความเชื่อในพิธีปาดตง เป็นการปฏิบัติหลังจากเมื่อได้มีการเชิญผีให้ขึ้นเรือน มาเป็นผีเรือนอยู่ที่กะล่อห่อง เพื่อคอยคุ้มครองลูกหลาน และลูกหลานจะต้องแสดงความกตัญญูระลึกถึงพ่อ แม่และบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว ด้วยการเซ่นอาหาร คล้ายกับว่าเป็นการเลี้ยงดู เพื่อให้ท่านมีกินเสมือนครั้งยังมีชีวิตอยู่ เป็นการปฏิบัติที่ทำกันเองภายในครอบครัว

2. สภาพการจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง มี 4 ประเด็นหลัก ดังต่อไปนี้

1) การอนุรักษ์ทุนทางวัฒนธรรม

1.1) การรวมกลุ่มของคนในชุมชน

กลุ่มอนุรักษ์วัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำ เป็นการรวมกลุ่มในเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมของตนเอง ได้แก่ ชมรมไทยทรงดำ การกลุ่มทอผ้าไทยทรงดำ และกลุ่มอาชีพที่มีหน่วยงานส่วนราชการเข้ามาส่งเสริม สนับสนุนเพื่อให้เกิดการรวมตัวของคนในชุมชน เพื่อสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน

1.2) การศึกษาดูงาน การอบรมเรียนรู้ เป็นกระบวนการเรียนรู้นอกสถานที่ ที่จะช่วยให้กลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำได้รับประสบการณ์ตรงจากการไปเรียนรู้ในสถานที่จริง หรือได้ศึกษาวิธีการทำงานของหน่วยงานอื่น แล้วนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนา/แก้ไขปรับปรุงงานของตนให้ดียิ่งขึ้น

2) การสืบสานทุนทางวัฒนธรรม

การสืบสานทุนทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำให้คงอยู่เพื่อส่งต่อไปยังรุ่นลูกหลาน อีกทั้งยังได้ส่งเสริมให้เกิดการซื้อขายผลิตภัณฑ์ต่างๆ ในกิจกรรมการสืบสานนี้ด้วย

2.1) การแต่งกายด้วยชุดไทยทรงดำในพิธีต่างๆ กิจกรรมของภาครัฐ การแสดงทางวัฒนธรรมกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำ จะส่งเสริมปลูกฝังค่านิยมความรักในชาติพันธุ์ของตนเอง ให้เด็กได้เห็น ได้สัมผัสด้วยพ่อแม่หรือครอบครัว จัดหาชุดไทยทรงดำให้ลูกหลานได้สวมใส่ไปโรงเรียนและร่วมกิจกรรมของชุมชน

2.2) การสอนภาษาไทยทรงดำให้กับเด็กนักเรียน ด้านภาษา ที่มีทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน ไทยทรงดำจะเล็งเห็นความสำคัญตรงจุดนี้ ชุมชนโดยผู้นำจะให้มีการถ่ายทอดสู่เด็กและเยาวชนในชุมชน ภาษาไทดำวันละคำให้เด็กๆ ได้พูดกัน วางแผนที่จะอนุรักษ์และต่อยอดทุนทางวัฒนธรรมไว้ จะจัดโครงการส่งเสริมอนุรักษ์ภาษาไทดำ

3) การพัฒนาและต่อยอดทุนทางวัฒนธรรมเพื่อเสริมเศรษฐกิจฐานราก

มีการนำทุนทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำ ทั้งสัมผัสได้และสัมผัสไม่ได้ มาพัฒนาริเริ่มสร้างสรรค์และต่อยอดให้เหมาะสมกับยุคสมัยและเกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิต ต่อยอดการผลิตการตลาด ให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจ ทำให้ชาวบ้านมีรายได้มีเศรษฐกิจชุมชนที่เพิ่มมากขึ้นจากรายได้ประจำ

3.1) เข้ารับการอบรมในด้านต่างๆ จากภาครัฐ ภาคเอกชน พัฒนาองค์ความรู้ ทุกภาคส่วนจะให้ความสำคัญในการสร้างบุคลากรท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถในรอบด้าน เพื่อนำความรู้นี้ไปต่อยอดพัฒนาตนเอง พัฒนาผลิตภัณฑ์ พบเห็นช่องทางในการเสริมรายได้ให้กับครอบครัว

3.2) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ที่เป็นภูมิปัญญาของชาวบ้าน เสริมสร้างรายได้ ปัจจุบันของขวัญของที่ระลึกที่บ่งบอกว่าเป็นของสำคัญหรือของหายากที่จะมีเฉพาะในสถานที่นั้นๆ เท่านั้น จึงเป็นเป้าหมายของกลุ่มไทยทรงดำที่จะสร้างแบรนด์สินค้าความเป็นไทยทรงดำ ถ่ายทอดผ่านของชิ้นเล็กชิ้นน้อย

4) การสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม

การสร้างเครือข่าย หมายถึง กิจกรรมในการก่อให้เกิดกลุ่มองค์กรหรือกลุ่มบุคคล เพื่อวัตถุประสงค์ในการแลกเปลี่ยน การจัดกิจกรรม หรือการผลิตระหว่างองค์กรสมาชิก กลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำ มีการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นทุนทางวัฒนธรรมร่วมกัน ดังนี้

4.1) การสร้างความร่วมมือของเครือข่าย มีความเอื้ออาทรต่อกัน สร้างขวัญกำลังให้กันและกัน เครือข่ายสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ตลอดเวลา มีจุดประสานงานของแต่ละภูมิภาค

4.2) การสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจและการเรียนรู้ร่วมกัน การทำให้เครือข่ายแข็งแรง จึงต้องอาศัยระบบการพัฒนาสมาชิกของเครือข่ายอย่างต่อเนื่องผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน หมู่บ้านชุมชนไทยทรงดำจะมีความเข้มแข็ง รักใคร่ปรองดองกัน

3. แนวทางการจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

3.1 การอนุรักษ์ทุนทางวัฒนธรรม

3.1.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับชุมชนควรส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนได้น้อมนำหลักทรงงานของรัชกาลที่ 9 ในข้อที่ 23 “รู้ รัก สามัคคี” ให้กลุ่มชาติพันธุ์ได้ตระหนักรู้ถึงตัวตน อัตลักษณ์ที่มีความโดดเด่นของตนเอง เกิดเป็นความรัก หวงแหน สืบสานต่อ ด้วยการสร้างความสามัคคีลงมือร่วมกันพัฒนาและต่อยอดให้ยั่งยืน โดยให้มีแผนส่งเสริมวัฒนธรรมระดับชุมชน ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

3.2 การสืบสานทุนทางวัฒนธรรม

3.2.1 พัฒนาข้อมูลองค์ความรู้ที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำ ที่เป็นทุนทางวัฒนธรรมที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ ให้มีความถูกต้องในเนื้อหาสาระ ประวัติศาสตร์ที่ตรงกัน ปรับรูปแบบการนำเสนอข้อมูลให้ทันสมัยเข้ากับยุคปัจจุบันตลอดเวลา

3.2.2 ส่งเสริมให้บุคลากรในชุมชนได้มีบทบาทในการถ่ายทอดองค์ความรู้ ภูมิปัญญาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนของไทยทรงดำเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน มีส่วนร่วมและเป็นพลังในการขับเคลื่อนชุมชนไปสู่การพึ่งพาตนเองได้

3.3 การพัฒนาและต่อยอดทุนทางวัฒนธรรมเสริมเศรษฐกิจฐานราก

3.3.1 พัฒนาต่อยอดสินค้าทางวัฒนธรรมไทยทรงดำให้เป็นของขวัญของที่ระลึก หรือสินค้าที่สร้างแรงบันดาลใจ (สายมูเตลู) ความเลื่อมใสศรัทธา สร้างกำลังใจในด้านต่างๆ เพื่อสร้างงานสร้างรายได้ให้กับประชาชนในชุมชน

3.3.2 พัฒนาเมนูอาหารไทยทรงดำให้เป็นเมนูเด่นของจังหวัด โดยให้นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด มีนโยบายส่งเสริมอาหารพื้นถิ่น 1 เมนู เชิดชูอาหารถิ่นของอำเภอ/จังหวัด ในการตั้งโต๊ะในมื้ออาหารกลางวัน อาหารเย็นในการอบรม การประชุม งานอีเว้น งานกีฬา หรืองานเลี้ยงสังสรรค์

3.4 การสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม

3.4.1 ภาครัฐและภาคเอกชนร่วมกันผลักดันกลุ่มไทยทรงดำผ่านสถาบันการศึกษาภายในจังหวัด เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ศูนย์วิจัยทางวัฒนธรรม เป็นต้น สร้างหลักสูตรที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจวัฒนธรรมและผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านการออกแบบ การเขียนบท การแสดง และเทคโนโลยีต่างๆ เป็นต้น

3.4.2 ภาครัฐ ควรมีแผนพัฒนาและส่งเสริมการส่งออกอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมและจัดตั้งองค์กรเพื่อเป็นสื่อกลางในการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมไทยทรงดำ ส่งเสริมด้านการตลาดและช่องทางการจำหน่ายสินค้าวัฒนธรรม

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายใน 4 ประเด็นหลัก ดังนี้ 1) สภาพทั่วไปของทุนทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง 2) การจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง 3) แนวทางการจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง และ 4) รูปแบบการจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

1. สภาพทั่วไปของทุนทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง พบว่า ประกอบด้วยที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ ทุนทางวัฒนธรรมที่สัมผัสได้ ได้แก่ วิถีชีวิตด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งปลูกสร้าง วิถีชีวิตด้านการแต่งกาย วิถีชีวิตด้านอาหาร และวิถีชีวิตด้านเครื่องมือเครื่องใช้ ทุนทางวัฒนธรรมที่สัมผัสไม่ได้ ได้แก่ วิถีชีวิตด้านภาษา วิถีชีวิตด้านพิธีกรรม ความเชื่อ วิถีชีวิตด้านศิลปะการแสดง วิถีชีวิตด้าน

วัฒนธรรม ประเพณี ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Hoebel (1966) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมไว้ว่า “เป็นผลงานที่มนุษย์สร้างขึ้น แล้วสั่งสมพัฒนาเพื่อใช้เป็นเครื่องเข้าถึงความจำเป็นและความต้องการในวิถีชีวิตของบุคคลและสังคมจนกลายเป็นมรดกตกทอดถึงปัจจุบันและสืบสานสู่อนาคต” วัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งที่มีคุณค่า เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่มนุษย์ใช้เป็นพลังขับเคลื่อนมนุษย์สู่เป้าหมายที่จำเป็นและต้องการได้ ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ กระทรวงวัฒนธรรม (2553 : 26) ที่กล่าวว่า ทุนทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้หรือวัฒนธรรมทางจิตใจ/วัฒนธรรมที่ไม่ใช่วัตถุ ได้แก่ ระบบคุณค่า ค่านิยม ความเชื่อ ภาษา จารีตประเพณี พิธีกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น และทุนทางวัฒนธรรมที่จับต้องได้หรือวัตถุธรรม/วัฒนธรรมทางวัตถุ ประกอบด้วย โบราณสถาน โบราณวัตถุ สถาปัตยกรรม และศิลปกรรมต่างๆ ที่ติดมากับอาคาร โบราณสถาน โบราณวัตถุ รวมถึงอุทยานประวัติศาสตร์ วัดในพระพุทธศาสนา และพิพิธภัณฑ์ต่างๆ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ (2549 : 40) กล่าวว่า ทุนทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าความรู้ภูมิปัญญาและงานสร้างสรรค์ที่เกิดจากการค้นพบโดยผู้ทรงความรู้ในท้องถิ่น รวมทั้งค่านิยมและความเชื่อที่ผูกพันสังคมทำให้เกิดการจัดระเบียบของสังคมหรือสร้างกฎกติกาที่เป็นคุณต่อสังคมโดยรวม รวมถึงกิจกรรมการถ่ายทอดความรู้จากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง ตัวอย่างของทุนทางวัฒนธรรมมีมากมาย เช่น ภาษา งานศิลปกรรมซึ่งเป็นความภาคภูมิใจของส่วนรวม ความรู้ที่สั่งสมมาในอดีต (ว่าด้วยเรื่องราวต่างๆ เช่น การถนอมอาหาร สมุนไพร สถาปัตยกรรม เทคโนโลยีชาวบ้าน ฯลฯ) กติกาของสังคมที่ช่วยทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข และเอื้ออาทรมากกว่าเอารัดเอาเปรียบกัน ผลงานวรรณกรรม คำบอกเล่า ดนตรี วัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อ ฯลฯ ความสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา อาจสาลิกรณ์ และคณะ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ทุนทางวัฒนธรรมกับการส่งเสริมศักยภาพชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถีไทดำ บ้านวังน้ำ ตำบลวังยาง อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า ทุนทางวัฒนธรรม ของบ้านวังน้ำ มี 2 ลักษณะ ประกอบด้วย 1) ทุนทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้และ 2) ทุนทางวัฒนธรรมที่จับต้องได้ นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ เรณู เหมือนจันทร์เชย (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ทุนวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนากลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในจังหวัดนครปฐม พบว่า ลักษณะทุนวัฒนธรรมเป็นคุณค่าและมูลค่าของวัฒนธรรม 5 กลุ่ม คือ วัฒนธรรมการอยู่อาศัยและวิถีชีวิต วัฒนธรรมการทำมาหากิน วัฒนธรรมการแต่งกาย เสื้อผ้า การประดับตกแต่ง วัฒนธรรมการดูแลรักษาสุขภาพ และวัฒนธรรมศาสนาและความเชื่อ

2. การจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

จากการศึกษา พบว่า การจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ได้แก่ การอนุรักษ์ ทุนทางวัฒนธรรม โดยการรวมกลุ่มของคนในชุมชน การศึกษาดูงาน การอบรมเรียนรู้ การออกนอกพื้นที่ของชุมชนเพื่อนำเสนอทุนทางวัฒนธรรม ออกบูธ จัดนิทรรศการ งานประชุม/สัมมนา และการศึกษาค้นคว้า การวิจัย จัดเก็บองค์ความรู้ เรียบเรียงเพื่อ

จัดทำสื่อหลากหลายรูปแบบสำหรับการเผยแพร่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ (2549) ที่ได้สังเคราะห์การบริหารทุนทางวัฒนธรรม คุณค่าที่มาพร้อมกับค่านิยม ความเชื่อ ความรู้และภูมิปัญญาในท้องถิ่นว่ามีรูปแบบการบริหารทุนวัฒนธรรม ได้แก่ 1) ความรู้ที่ไม่เป็นทางการ 2) ทักษะที่ถ่ายทอดให้เยาวชนหรือลูกหลานที่สืบทอดไปในอนาคต 3) การยอมรับกฎเกณฑ์ทางวัฒนธรรมซึ่งสนับสนุนเกิดกิจกรรมหรือขนบประเพณีที่เป็นคุณต่อสังคม 4) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการและดูแลคุณค่าวัฒนธรรมชุมชน 5) กิจกรรมร่วมกันในลักษณะพึ่งพาอาศัยและช่วยเหลือกัน และ 6) เป็นกิจกรรมร่วมหรือวัตถุที่มีคุณค่า รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ เรณู เหมือนจันทร์เชย (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ทุนวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนากลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในจังหวัดนครปฐม พบว่า ลักษณะพัฒนาการทุนวัฒนธรรมในแต่ละยุคสมัย เป็นไปในรูปแบบการอนุรักษ์ การพัฒนา หรือการนำทุนวัฒนธรรมอื่นมาใช้แทนบ้าง และการปล่อยให้สูญหายไปบ้าง ตามเงื่อนไขของปัจจัยหรือบริบท เป็นต้นว่า จำนวนประชากร การติดต่อกับสังคมอื่น ทุนวัฒนธรรมอื่นเข้าสู่ชุมชน ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อปรับเปลี่ยนทุนวัฒนธรรมให้สามารถสนองตอบต่อความจำเป็นและความต้องการที่เกิดขึ้นในสมัยนั้นๆ

3. แนวทางการจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

จากผลการวิจัยพบว่า แนวทางการจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ที่มีการจัดการทุนทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย การอนุรักษ์ทุนทางวัฒนธรรม การสืบสานทุนทางวัฒนธรรม การพัฒนาและต่อยอดทุนทางวัฒนธรรมเสริมเศรษฐกิจฐานราก การสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม ซึ่งมีแนวทาง 21 ประการ ดังนี้

3.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับชุมชนควรส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนได้น้อมนำหลักทรงงานของรัชกาลที่ 9 ในข้อที่ 23 “รู้ รัก สามัคคี” ให้กลุ่มชาติพันธุ์ได้ตระหนักรู้ถึงตัวตน อัตลักษณ์ที่มีความโดดเด่นของตนเอง เกิดเป็นความรัก หวงแหน สืบสานต่อ ด้วยการสร้างความสามัคคีลงมือร่วมกันพัฒนาและต่อยอดให้ยั่งยืน สอดคล้องกับแนวคิดของ สมบัติ เวชกามา และคณะ (2552 : 109) ที่กล่าวถึง การสร้างคุณค่าวัฒนธรรมสังคม (Culture Worthiness Establishment for Society) ร่วมกันอนุรักษ์ ฟื้นฟู ถ่ายทอดขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมในท้องถิ่น ปลูกจิตสำนึก สร้างค่านิยมหวงแหนมรดกวัฒนธรรม มองปัญหาแก้ปัญหา ร่วมกัน รู้จักพึ่งพาตนเอง มีคุณธรรมจริยธรรมและบูรณาการหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคม สร้างความร่วมมือวัฒนธรรมระดับท้องถิ่น ทั้งยังมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ สนธยา พลศรี (2547 : 54) ได้กล่าวว่า อยู่ที่การทำให้คนในชุมชนมีจิตสำนึกร่วมกัน มารวมตัวกันในลักษณะที่เป็นหุ้นส่วนในการกระทำบางอย่าง ด้วยความรักและความเอื้ออาทรต่อกัน ภายใต้ระบบการจัดการให้เกิดความรู้สึกร่วมกันเพื่อประโยชน์สาธารณะ

3.2 ต้นทุนทางวัฒนธรรมที่ควรอนุรักษ์และสืบสาน เช่น การแต่งกาย ภาษา อาหาร ความเชื่อ การประกอบอาชีพ เครื่องมือเครื่องใช้ ประเพณีวัฒนธรรม ที่อยู่อาศัย เป็นต้น กลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำจึงควรสร้างความตระหนักให้กับเด็ก เยาวชน ประชาชน ให้ทุกช่วงวัยได้ร่วมกันอนุรักษ์ สืบสานวิถีวัฒนธรรมของชาวไทยทรงดำให้คงอยู่ในชุมชน ผ่านหลักสูตรท้องถิ่นหรือเข้าค่ายพัฒนาบุคลากรของชุมชน และส่งเสริมการสร้างแหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาในชุมชน ที่เน้นในเรื่องอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม สอดคล้องกับ งานวิจัยของ Fonchingong & Fonjong (2003 : 196-219.) ได้ทำการศึกษาเรื่องแนวคิดการพึ่งพาตนเองในการริเริ่มพัฒนาชุมชนของกลุ่มคนรากหญ้าในคาเมรูน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาชุมชน คือ ความเชื่อมั่นต่อภูมิปัญญาดั้งเดิมของชุมชนท้องถิ่น ทักษะเทคโนโลยีและการสนับสนุนจากผู้นำภายนอกชุมชน รวมถึงการมีส่วนร่วมระหว่างโครงสร้างทางวัฒนธรรมกับเครือข่ายชุมชน ตลอดจนการสนับสนุนจากสตรีและผู้บทบาทหลักของชุมชน

จากความสำคัญของกระแส “วัฒนธรรม กินได้” ในขณะที่นโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากก็สนับสนุนให้เกิดกระแสอนุรักษ์ สืบสาน และต่อยอดทุนทางวัฒนธรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ เมื่อพิจารณาจากข้อค้นพบทั้งหมดทั้งในส่วนของสภาพทั่วไป สภาพการจัดการ และแนวทางในการจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง นำไปสู่การนำเสนอรูปแบบการจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งเป็นรูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน โดยที่กลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำ โดยรูปแบบดังนี้

(INPUT) กลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำควรมีการน้อมนำหลักทรงงานของในหลวง รัชกาลที่ 9 หลัก “รู้ รัก สามัคคี” ในอัตลักษณ์ที่เป็นทุนทางวัฒนธรรมของตนเอง และสามารถจัดการทุนทางวัฒนธรรมที่สัมผัสได้ ได้แก่ วิถีชีวิตด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งปลูกสร้าง วิถีชีวิตด้านการแต่งกาย วิถีชีวิตด้านอาหาร วิถีชีวิตด้านเครื่องมือเครื่องใช้ และทุนทางวัฒนธรรมที่สัมผัสไม่ได้ ได้แก่ วิถีชีวิตด้านภาษา วิถีชีวิตด้านพิธีกรรม ความเชื่อ วิถีชีวิตด้านศิลปะการแสดง และวิถีชีวิตด้านวัฒนธรรม ประเพณี

(PROCESS) มีการจัดการทุนทางวัฒนธรรม เป็นกระบวนการดำเนินงานตามแบบ “Thai Song Dam” โดยนำมาหลอมรวมจากการจัดการทุนทางวัฒนธรรม ข้อมูลนำเสนอในขั้นตอนที่ 1 เป็นรายประเด็นมีลักษณะของการจัดการ 4 ประการ ได้แก่ 1) การอนุรักษ์ทุนทางวัฒนธรรม 2) สืบสานทุนทางวัฒนธรรม 3) การพัฒนาและต่อยอดทุนทางวัฒนธรรมเพื่อเสริมเศรษฐกิจฐานราก 4) การสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วน โดยมีรายละเอียดตามแบบ “Thai Song Dam” ดังนี้

T Tourism คือ นำทุนทางวัฒนธรรมทั้ง 8 ด้าน มาสร้างมูลค่าด้วยการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยว ทั้งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงสุขภาพ/สมุนไพร เชิงเกษตร

H Harmonious คือ เสริมสร้างความรักความสามัคคีของท้องถิ่นและชุมชนเพื่อขับเคลื่อนให้กลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำสืบสานอัตลักษณ์สืบไป

A Application คือ การสร้างเนื้อหา (Content) เพื่อเผยแพร่ในแอพพลิเคชั่นต่างๆ ของโลกออนไลน์

I Initiative คือ สร้างการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ

S Start up คือ สร้างสตาร์ทอัพเพื่อปลุกกระแสกลุ่มชาติพันธุ์และการตลาด

O Organization คือ การจัดตั้งองค์กรหรือกองทุนของกลุ่มชาติพันธุ์ที่เป็นส่วนกลาง

N Network คือ การสร้างเครือข่ายของกลุ่มชาติพันธุ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงภาครัฐ และภาคเอกชน

G Gift คือ สร้างของขวัญของที่ระลึกที่เป็นตัวแทนของไทยทรงดำเพื่อขยายตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

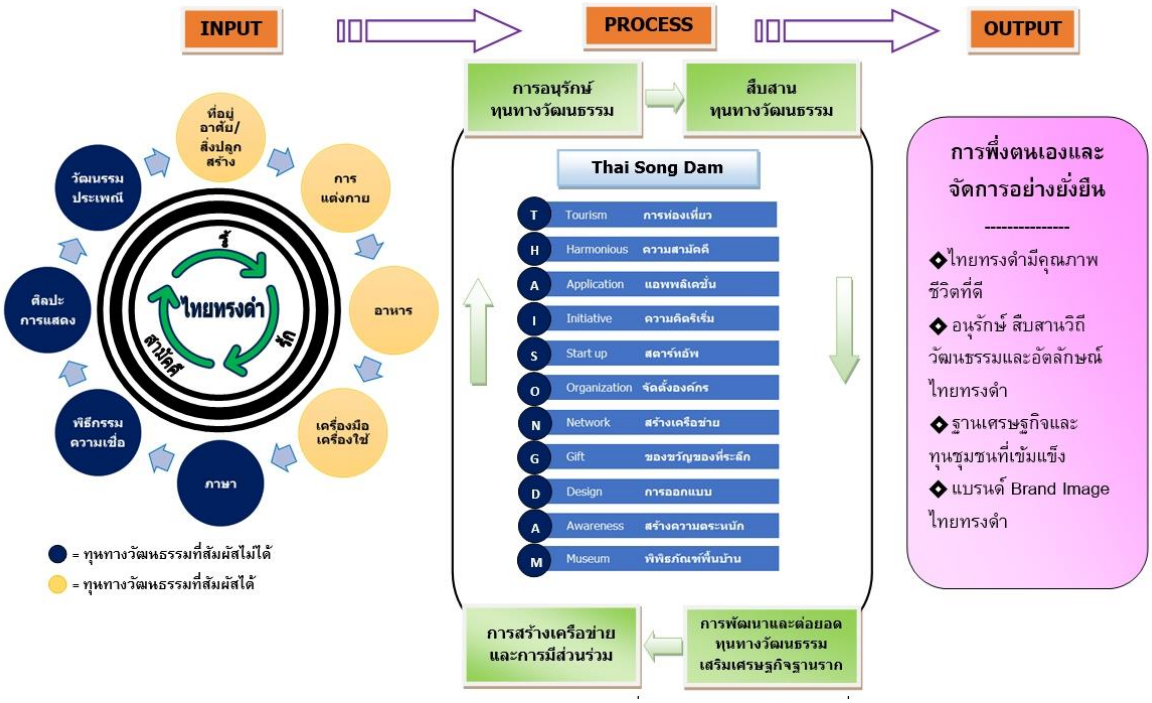
D Design คือ ส่งเสริมให้ไทยทรงดำมีการออกแบบการบริการและสินค้า

A Awareness คือ การสร้างความตระหนักรู้ในอัตลักษณ์ของตนเอง

M Museum คือ มีพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และองค์ความรู้ของไทยทรงดำ

(OUTPUT) ประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีการอนุรักษ์ สืบสานวิถีวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ไทยทรงดำ มีฐานเศรษฐกิจและทุนชุมชนที่เข้มแข็ง และ แบรนด์ Brand Image ไทยทรงดำ ดังรูปแบบการจัดการทุนทางวัฒนธรรมกับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สอดคล้องกับแนวคิดของ โกวิทย์ พวงงาม (2551) ที่ได้สรุปแนวทางบริหารจัดการทุนชุมชน วัฒนธรรมชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น ว่ามีวิธีการจัดการหลายรูปแบบดังนี้ 1) วิธีการจัดการแบบองค์รวม (Holistic Management) เป็นกระบวนทัศน์ที่พยายามอธิบายถึงรูปแบบวิธีการจัดการที่ต้องพิจารณาทุกมิติอย่างรอบด้าน โดยไม่มีอคติว่าอะไรดีกว่าหรือเหนือกว่าอะไรและทุกมิติต้องได้รับการพิจารณาและให้ความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งในทุกมิติต้องได้รับการมองแบบเชื่อมโยงสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน 2) วิธีการจัดการแบบบูรณาการ (Integrated Management) เป็นวิธีการจัดการลักษณะ อย่างเป็นระบบซึ่งต้องอาศัยองค์ความรู้ที่เป็นสหวิชาการ (Multidisciplinary) และใช้วิธีคิดแบบองค์รวมเข้ามาผสมผสานเพื่อทำให้สามารถกำหนดรูปแบบการจัดการเชิงบูรณาการได้อย่างชัดเจน เป็นการนำความรู้ภายในชุมชน และปัจจัยสนับสนุนภายนอกมาผสมผสาน เพื่อช่วยในการจัดการ 3) วิธีการจัดการแบบเครือข่าย (Networks Management) เป็นวิธีการจัดการที่อาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วนที่มีลักษณะภาคีความร่วมมือซึ่งต้องผนึกกำลังทุกส่วนเข้าด้วยกัน โดยกำหนดเป้าหมายร่วมกันในการจัดการ มีการวางยุทธศาสตร์แผนงาน โครงการร่วมกัน ทั้งนี้ เพราะเมื่อพิจารณาถึง

ระบบชุมชน จะพบว่าระบบชุมชนทั้งหมดมีการติดต่อเชื่อมกันและกัน (Interconnected) และ 4) วิธีการจัดการแบบกระบวนระบบ (Systemic Management) แนวคิดการจัดการนี้เป็นผลมาจากทฤษฎีระบบกับลักษณะของชุมชนยุคใหม่ที่ผสมผสานกัน ดังนั้นวิธีการแบบนี้ต้องคำนึงถึงบริบทปัจจัยต่างๆ ที่อยู่ในชุมชน (Input) ซึ่งต้องพิจารณาให้รอบด้านตั้งแต่สภาวะแวดล้อมของชุมชน เช่น ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีรวมถึงปัจจัยภายใน เช่น สภาพพื้นที่การประกอบอาชีพ กลุ่มองค์กรชุมชน สถาบันชุมชน และความสัมพันธ์ภายในชุมชน ส่วนปัจจัยภายนอก เช่น ยุคสมัยที่เปลี่ยนไป รัฐบาล หน่วยงานราชการ รวมทั้งกระบวนการจัดการที่เป็นวิธีการจัดการที่ต้องพิจารณาถึงบริบท ปัจจัย และความสัมพันธ์ส่วนอื่นๆ อาทิเช่น กระบวนการมีส่วนร่วม ภาคความร่วมมือ ทุนทางทรัพยากร ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2546) มีกรอบแนวคิดในการพัฒนาว่า การพัฒนาสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีการพัฒนาคนและสังคมให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล โดย (1) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีผลิตภาพสูงขึ้น รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึก พฤติกรรมและวิถีชีวิตที่ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2) มีสิทธิและโอกาสที่จะได้รับการจัดสรรทรัพยากรและผลประโยชน์จากการพัฒนาและได้รับการคุ้มครองอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม (3) มีระบบการจัดการทางสังคมที่เสริมสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคมในกระบวนการพัฒนา และ (4) มีการนำทุนทางสังคมและทุนทางทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่หลากหลายมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Carvalho (2014 : 1079-1080) ได้ศึกษาทบทวนวรรณกรรมบทบาทของทุนทางวัฒนธรรมในการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ พบว่า การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวที่น่าสนใจเป็นพิเศษ และงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยสินค้าเชิงประสบการณ์กล่าวถึงความสัมพันธ์ของการพัฒนา โดยอาศัยความสัมพันธ์ของผู้จัดการท่องเที่ยว คนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และสอดคล้องงานวิจัยของ Hale et al., (2023) ศึกษาเรื่อง การทบทวนทุนทางวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบในการวิจัยการพัฒนาชุมชนของสหรัฐอเมริกา พบว่า วิธีต่างๆ ในการทำความเข้าใจและปรับใช้ทุนทางวัฒนธรรมนั้นสะท้อนถึงวินัยและสมมติฐานและบรรทัดฐานของผู้ประกอบวิชาชีพ แม้ว่าทุนทางวัฒนธรรมมักจะไม่ได้ถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจน แต่การทบทวนของผู้วิจัยชี้ให้เห็นว่า มีแนวโน้มที่จะถูกมองว่าเป็นอุตสาหกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่สร้างสรรค์ กลุ่มสังคมที่แตกต่าง ความรู้ ค่านิยม ทัศนคติ บรรทัดฐานและความเชื่อ ลักษณะเฉพาะของสถานที่ และ/หรือการใช้อำนาจ จำนวนของระเบียบวิธีการค้า มีการพูดคุยถึงประเด็นต่างๆ รวมถึงรากฐานเชิงสัญลักษณ์ของแนวคิดนี้ เชื่อว่าทุนทางวัฒนธรรมอาจจะดีกว่า



แผนภาพที่ 2 รูปแบบการจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืน ของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

ที่มา : อัชรี กุลบุตร, 2566

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

ควรสร้างพื้นที่ในการขับเคลื่อนพลังสร้างสรรค์ หรือ Soft Power จากทุนทางวัฒนธรรมที่สัมผัสได้และทุนทางวัฒนธรรมที่สัมผัสไม่ได้ ในการพัฒนาชุมชนเพื่อเป็นฐานของการสร้างเศรษฐกิจชุมชน และเป็นองค์ความรู้ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในเชิงสร้างสรรค์ มิติทางเศรษฐกิจ ให้สอดรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อขับเคลื่อนตามนโยบายรัฐบาล

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ควรนำนโยบายยุทธศาสตร์ชาติและรัฐบาล มาขับเคลื่อนชุมชนหรือประชาชนกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำ ในมิติทางสังคมและวัฒนธรรม สร้างงานสร้างรายได้ผ่านการนำ Soft Power ของครอบครัวและชุมชนมาต่อยอดในการสร้างมูลค่าเพิ่ม

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ควรผลักดันชุมชนมีการจัดการชุมชนในมิติเศรษฐกิจ ที่มีความรับผิดชอบต่อชุมชนและสังคม สร้างจิตสำนึกรักษ์อัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำ มีมุมมองที่หลากหลายในการนำไปต่อยอดให้เกิดมูลค่าเพิ่มให้กับชุมชน โดยการบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วน

เอกสารอ้างอิง

เกียรติสุดา ศรีสุข. (2556). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือในงานวิจัย.* เอกสารประกอบการบรรยาย. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

คทาเทพ พงศ์ทอง. (2560). *ตัวแบบการจัดการวัฒนธรรมของชุมชนบ้านหมากขาม และบ้านหมากม่วง*ในเขตเทศบาลตาบลไตรรัฐ ยุคประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.* วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (พัฒนาสังคมและและการจัดการสิ่งแวดล้อม) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ดาริน วรุณทรัพย์. (2561). *รูปแบบการจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในประเทศไทย.* วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเพื่อการพัฒนาคณะวิทยาการจัดการ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์. (2549). *การสำรวจสถานะองค์ความรู้ และแนวทางการพัฒนาทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.* กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

รุ้งนภา ยรรยงเกษมสุข. (2550). *ชนชั้นนำในการเมืองไทยปัจจุบัน : การศึกษากระบวนการผลิตซ้ำทุนวัฒนธรรมตามแนวปิแอร์ บูร์ดิเออ.* กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เรณู เหมือนจันทร์เชย. (2557). *ทุนวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนากลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำในจังหวัดนครปฐม.* วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัฒนธรรม, กระทรวง. (2553). วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 19 กันยายน 2565. แหล่งที่มา: http://www. m-culture.go.th/about.php?sub_id=1037.

วาสนา อาจสาลิกรณ์. (2561). *วัฒนธรรมชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น.* วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรังสิต.

สนธยา พลศรี. (2547). *ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน.* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: โอเอสพริ้นติ้ง เฮ้าส์.

สมบัติ เวชกามา และคณะ. (2552). กลยุทธ์การพัฒนาการบริหารจัดการงานวัฒนธรรมชุมชน : ศึกษากรณีจังหวัดอุตรดิตถ์. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา.* (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 1 (2), 96-115.

สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคณะ. (2544). *แผนที่ภาษาของชาติพันธุ์ต่างๆ ในประเทศไทย.* เอกสารประกอบการประชุมวิชาการเพื่อเสนอผลงานวิจัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

Fonchingong, C., & Fonjong, L. (2003, May). The concept of self - reliance in community Development Initiatives in the Cameroon Grassfields. *Nordic Journal of African Studies.* 12 (2), 196-219.

Hoebel, E. A. (1966). *Anthropology : the study of man.* New York : /bMcGraw-Hill.

การสร้างแรงบันดาลใจด้วยกระบวนการทางศิลปะ เพื่อขับเคลื่อนแนวคิดของเด็กปฐมวัย
The Way to Inspire by the Art Process to Drive Early Childhood's Ideas

ณิชกานต์ ไชยจักร์
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
Nichakan Chaiyajak
Thai-Nichi Institute of Technology, Thailand
E-mail: nichakan@tni.ac.th

****

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) ศึกษาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อส่งเสริมจินตนาการและสร้างแรงบันดาลใจให้กับเด็กช่วงปฐมวัย 2) วิเคราะห์และประเมินแนวคิดการนำศิลปะขับเคลื่อนแรงบันดาลใจต่อผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยและครูผู้สอนเด็กปฐมวัย 3) สรุปองค์ความรู้กระบวนการสร้างผลงานศิลปะเพื่อส่งเสริมจินตนาการให้กับเด็กช่วงปฐมวัย งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลคือ 1.เด็กปฐมวัยอายุ 5 ขวบ เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ 2.กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ประเมินผลงานศิลปะ และ 3.กลุ่มผู้ปกครองและครูผู้สอนที่ชมผลงานศิลปะ จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามประเมินแนวคิดการนำศิลปะขับเคลื่อนแรงบันดาลใจ ทั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสอบถามปลายเปิด

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลงานศิลปะที่ส่งเสริมจินตนาการและสร้างแรงบันดาลใจให้กับเด็กช่วงปฐมวัย ประกอบด้วย ภาพตามจินตนาการและแรงบันดาลใจจากตัวละครการ์ตูนสู่การสร้างตัวละครใหม่ ผลงานการปั้นดินน้ำมันจากภาพวาด การถ่ายทอดเรื่องราวแรงบันดาลใจของครอบครัว และการแสดงงานศิลปะโครงการ International Art, Design and Architecture Exhibition 2021 ชื่อ My Family Inspiration 2) วิเคราะห์และประเมินแนวคิดการนำศิลปะขับเคลื่อนแรงบันดาลใจ พบว่าผลงานศิลปะสามารถสร้าง แรงบันดาลใจต่อผู้ชมและสามารถนำกระบวนการประยุกต์ใช้กับเด็กปฐมวัยได้จริง และ 3) สรุปองค์ความรู้กระบวนการสร้างผลงานศิลปะส่งเสริมจินตนาการให้กับเด็กปฐมวัย พบว่ากระบวนเริ่มต้นจากแนวคิด 4Ps of Creativity ผสมผสานความรู้และประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้ 1.บุคคล 2.กระบวนการสร้างความคิดสร้างสรรค์ 3.สื่อที่สร้างจากสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความคิดสร้างสรรค์และ 4.ผลิตภัณฑ์ คือนำผลงานนำเสนอหรือจัดแสดง จากนั้นส่งเสริมให้เด็กทำกิจกรรมสร้างสรรค์อยู่เสมอ

* วันที่รับบทความ : 12 มีนาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 26 มีนาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 28 มีนาคม 2567
Received: March 12 2024; Revised: March 26 2024; Accepted: March 28 2024

คำสำคัญ: กระบวนการทางศิลปะ; เด็กช่วงปฐมวัย; แรงบันดาลใจ

Abstract

The research has the following objectives: 1) Study the creation of works of art to promote imagination and inspire children in early childhood. 2) Analyze and evaluate the concept of using art to drive inspiration for parents of early childhood children and early childhood teachers. 3) Summary of knowledge about the process of creating art works to promote imagination in early childhood children. This research are qualitative research by the group of informants: 1. Preschool children aged 5 years are co-creators of works of art. 2. A group of 3 experts evaluate the artwork and 4. A group of 33 parents and teachers who viewed art works. The tool used was a questionnaire to evaluate the concept of using art to drive inspiration. The researcher analyzed the data using percentages, means, and standard deviations. and analyzed qualitative data from open-ended questionnaires.

The research results found that 1) Art works that promote imagination and inspire children in early childhood, consisting of images based on imagination and inspiration from cartoon characters to create new characters. Clay sculptures from paintings Conveying stories of family inspiration and displaying art projects International Art, Design and Architecture Exhibition 2021 named My Family Inspiration 2) Analyze and evaluate the idea of using art to drive inspiration. It was found that works of art can create Inspiration to the audience and able to actually apply the process to early childhood children and 3) Summary of knowledge about the process of creating works of art to promote imagination in early childhood children. It was found that the process began with the 4Ps of Creativity concept, combining knowledge. and consists of the following steps: 1) person 2) Creativity creation process 3) Media created from an environment that is conducive to creativity and 4) The product is the work presented or displayed. Then encourage children to always do creative activities.

Keywords: Artistic process; Early childhood children; Inspiration

บทนำ

เทคโนโลยีการสื่อสารหรือสื่อดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทำให้ศตวรรษที่ 21 กลายเป็นสังคมแห่งสารสนเทศเทคโนโลยีและข่าวสาร ซึ่งเป็นความท้าทายในการศึกษาทุกระดับรวมทั้งการศึกษาปฐมวัย ซึ่งการเข้าถึงการเรียนรู้เทคโนโลยีแห่งยุคสมัยก็เป็นเรื่องสำคัญ และมีความละเอียดอ่อนในการสร้างคุณภาพของเด็กปฐมวัย ที่พร้อมจะเติบใหญ่ในโลกกว้างอย่างไรที่ไม่บั่นทอนพัฒนาการในด้านต่างๆ (ถิรนันท์ อนวัชศิริวงศ์ และพิรุณ อนวัชศิริวงศ์, 2561 : 89-92) ซึ่งแน่นอนว่าหากพ่อแม่ผู้ปกครองหรือครูตกหลุมพรางของเทคโนโลยีคิดว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีคือการนำชีวิตสะดวกสบาย การเข้าถึงสื่ออย่างรวดเร็วและตลอดเวลา รวมถึงแม้กระทั่งการเลี้ยงดูเด็กช่วงปฐมวัยซึ่งพบได้ได้ว่าสังคมไทยมีการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ และการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (ถิรนันท์ อนวัชศิริวงศ์ และพิรุณ อนวัชศิริวงศ์, 2561 : 102) ซึ่งเป็นเหตุให้เด็กได้มีโอกาสอยู่หน้าจอเป็นเวลานานต่อวัน ซึ่งผลที่ตามมาคือมีพัฒนาการที่ล้าช้า ส่งผลกระทบ

ต่อการเรียนรู้ เด็กขาดประสบการณ์จริงที่จะสร้างวงจรประสาทใหม่ในสมอง ขาดจินตนาการที่จะพัฒนาเป็นสติปัญญาการรู้คิด วิเคราะห์ รวมทั้งอาจเกิดพฤติกรรมต่อต้านสังคม (ยุพิน พลหนา, 2567) เพราะจินตนาการเป็นสิ่งที่สำคัญต่อเด็กปฐมวันเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้จากคำกล่าวของ Einstein (1995) ในประโยคที่ว่า จินตนาการสำคัญกว่าความรู้ ซึ่งทุกท่านอาจเคยได้ยินใครบางคนอ้างถึงประโยคอมตะนี้เพียงเพื่อจะสื่อว่าเราไม่จำเป็นต้องเรียนมากก็ได้ เพียงแค่ใช้จินตนาการก็จะสามารถผ่านพ้นสิ่งต่างๆไปได้ ซึ่งในความเป็นจริงไอน์สไตน์ได้กล่าวไว้การใช้ความคิดบนหลักเหตุผลล้วนๆ นั้นไม่สามารถทำให้เราได้มาซึ่งความรู้ใดๆ ในโลกของความเป็นจริง ความรู้ทั้งหมดที่อยู่ในโลกของความเป็นจริงนี้เริ่มต้นและจบลงภายใต้สิ่งที่เรียกว่าประสบการณ์ ไอน์สไตน์มีความเป็นศิลปินเพียงพอที่จะวาดลวดลายอย่างอิสระไปตามแต่ที่จินตนาการจะพาไป จินตนาการนั้นสำคัญกว่าความรู้ ความรู้นั้นเป็นสิ่งที่ถูกจำกัด แต่จินตนาการนั้นเป็นสิ่งที่กว้างใหญ่จนโอบล้อมโลกทั้งใบ จินตนาการเป็นจุดเริ่มต้นของความรู้ต่างๆ เพราะจินตนาการทำให้เกิดความสงสัย ซึ่งนำไปสู่ความตั้งใจที่จะหาคำตอบในสิ่งที่ไม่รู้ นั่นคือการทำงานของจินตนาการ แต่ในไม่ช้าหลังจากนั้นก็จะต้องมีการสร้างหรือเพิ่มเติมความรู้ที่เหมาะสมเพื่อจะเป็นฐานถัดไปให้จินตนาการกลับมาทำงานอีกครั้ง และเพื่อนำทางความรู้ไปสู่จุดถัดไป (พีรณัฐ พินวิเศษ, 2560) ดังนั้นสิ่งที่พ่อแม่ควรปลูกฝังให้เด็กๆ วัยนี้จึงไม่ใช่ความรู้วิชาการแต่ควรปลูกฝัง 5 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการรู้คิดและตรึกตรอง 2) ทักษะการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ 3) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ 4) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ 5) ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะเหล่านี้ถือเป็นทักษะของช่วงวัยนี้ เพื่อที่เขาจะได้พัฒนาไปตามเป้าหมายหรือทิศทางที่เขาต้องการ (สุริยเดว ทรีปาตี, 2562 : 200) ดังนั้น ศิลปะช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เด็กได้ฝึกการใช้จินตนาการอย่างอิสระ ซึ่งจะมีผลให้เด็กเป็นคนกล้าคิด กล้าริเริ่มสิ่งใหม่ๆ เด็กจะรู้สึกภาคภูมิใจกับผลงานของเขามากทำให้กระตือรือร้นที่จะสร้างผลงานชิ้นใหม่ต่อไปด้วยความมั่นคงตามวุฒิภาวะของเด็กเป็นคนมีสุนทรียภาพ มีความละเอียดอ่อนในจิตใจ (ชลธิชา ปารีเสน, 2561) ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการส่งเสริมจินตนาการของเด็กช่วงปฐมวัยด้วยตัวตนและจิตใต้สำนึกแสดงออกเป็นความสนใจ ความชอบในด้านงานศิลปะการสร้างผลงานด้วยกระบวนการเกิดความคิดสร้างสรรค์ เพื่อขับเคลื่อนแนวคิด มุ่งสู่เป้าหมาย ส่งต่อพฤติกรรมการแสดงออก การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่สามารถส่งเสริมจินตนาการและสร้างแรงบันดาลใจให้กับเด็กช่วงปฐมวัย จากนั้นวิเคราะห์และประเมินแนวคิดการนำศิลปะขับเคลื่อนแรงบันดาลใจต่อผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยและครูผู้สอนเด็กปฐมวัย สรุปองค์ความรู้กระบวนการสร้างผลงานศิลปะเพื่อส่งเสริมจินตนาการให้กับเด็กช่วงปฐมวัย โดยผู้วิจัยคาดหวังว่าผลงานวิจัยครั้งนี้จะสามารถต่อยอดสู่การสร้างแรงบันดาลใจให้กับเด็กและผู้ปกครอง ตลอดจนสามารถสรุปองค์ความรู้กระบวนการที่เป็นประโยชน์ต่อสถาบันครอบครัวสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในชั้นปฐมวัยหรือปฐมศึกษาตอนต้นได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อส่งเสริมจินตนาการและสร้างแรงบันดาลใจให้กับเด็กช่วงปฐมวัย

2. วิเคราะห์และประเมินแนวคิดการนำศิลปะขับเคลื่อนแรงบันดาลใจต่อผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยและครูผู้สอนเด็กปฐมวัย

3. สรุปองค์ความรู้กระบวนการสร้างผลงานศิลปะเพื่อส่งเสริมจินตนาการให้กับเด็กช่วงปฐมวัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Observational Descriptive Studies) เพื่อศึกษากระบวนการสร้างผลงานศิลปะที่สามารถส่งเสริมจินตนาการ พร้อมขับเคลื่อนแรงบันดาลใจให้กับเด็กช่วงปฐมวัย ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย และครูผู้สอนเด็กปฐมวัยโดยไม่มีกลุ่มเปรียบเทียบ ซึ่งวิธีดำเนินการวิจัยเป็นดังต่อไปนี้ 1. ศึกษาทฤษฎีการสร้างแรงบันดาลใจ 2. ศึกษาความชอบและความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย 3. สร้างเครื่องมือด้วยชุดแบบสอบถาม 4.วางแผนการสร้างกิจกรรมการสร้างผลงานศิลปะด้วยกระบวนการเกิดความคิดสร้างสรรค์ ของ Graham Wallas (1926) 5. สร้างผลงานผลิตผลงานสร้างสรรค์ด้วยสภาพแวดล้อมที่เอื่อต่อเด็กปฐมวัย 6. นำเสนอผลงานด้วยการร่วมแสดงงานศิลปะ 7. เก็บข้อมูลแบบสอบถามจากผู้ชมผลงาน 8. วิเคราะห์และสรุปผล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

1.1) เด็กปฐมวัยชื่อ ด.ช.อติกานต์ แจ้ดนาลาว ซึ่งเป็นบุตรชายผู้วิจัย อายุ 5 ขวบ

เนื่องจากผู้วิจัยมีเจตนาในการใช้ครอบครัวตัวเองเป็นกรณีศึกษา เพราะระยะเวลาศึกษาผู้วิจัยต้องสังเกตพฤติกรรมเพื่อเก็บข้อมูลต่างๆ ในช่วงการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน เพื่อสังเกตถึงความคิดความรู้สึกและแรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงตามเหตุการณ์ในแต่ละวันหรือเหตุการณ์สำคัญต่างๆ

1.2) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมประเมินผลงานจำนวน 3 คน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านศิลปะหรือการออกแบบไม่ต่ำกว่า 10 ปี

1.3) กลุ่มผู้ปกครองเด็กปฐมวัยและคุณครูผู้สอนเด็กปฐมวัยที่ชมผลงานศิลปะ จำนวน 33 คน

2.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1) ผู้วิจัยสร้างกิจกรรมการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามกระบวนการเกิดความคิดสร้างสรรค์ (Graham Wallas, 1926) เพื่อจัดแสดงงานโดยเริ่มจากกลุ่มตัวอย่างเด็กปฐมวัยที่เป็นบุตรชายของผู้วิจัย อายุ 5 ขวบ วาดภาพตามที่เขาสนใจและจินตนาการได้ตามต้องการ จากนั้นนำภาพวาดไปขยับเป็นผลงาน

รูปแบบโมชันกราฟิก (Motion Graphics) พร้อมภาพถ่ายเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในครอบครัว เรียบเรียงเนื้อหาสอดแทรกการเล่าเรื่องถึงแรงบันดาลใจของแต่ละคนในครอบครัว จากนั้นสร้างผลงานด้วยเทคนิคการปั้นดินน้ำมัน และนำผลงานเสนอต่อผู้ประเมินคุณภาพผลงาน

2.2) แบบประเมินผลงานศิลปะประเภทศิลปะ (Art) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน โดยประเมิน 3 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านความงาม ทักษะฝีมือ เทคนิค องค์ประกอบศิลป์ 2. ผลงานให้สาระ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การให้สาระแก่ผู้ชม และ 3. ให้อารมณ์ความรู้สึก ประกอบด้วย ผลงานสามารถกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึก และสื่อความหมายได้ เทคนิคการแสดงออกในผลงาน โดยอิงตามเกณฑ์การประเมินผลงานจาก โครงการแสดงงาน International Art, Design and Architecture Exhibition 2021

2.3) แบบสอบถามแสดงความรู้สึกของกลุ่มผู้ปกครองเด็กปฐมวัยและคุณครูผู้สอนเด็กปฐมวัยที่ชมผลงานศิลปะ จำนวน 33 คน เพื่อประเมินแนวคิดการนำศิลปะขับเคลื่อนแรงบันดาลใจของกลุ่มเด็กๆ โดยเป็นแบบสอบถาม 2 แบบ 1. แบบสอบถามปลายปิด (Closed Form) ที่ผู้วิจัยเตรียมคำตอบไว้แล้วซึ่งเป็นการสอบถามแบบประเมินค่าหรือแบบมาตรส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และประเมินค่าความมากน้อย โดยมี 5 ระดับ

ระดับ 5 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ระดับ 3 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2 .แบบสอบถามปลายเปิด (Opened form) เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรีโดยประเด็นที่สอบถามคือข้อคิดเห็นต่อผลงานในรายละเอียดด้านการสร้างจินตนาการ สร้างแรงบันดาลใจ และแรงจูงใจเป้าหมายชีวิตตนเอง และแนวทางด้านการส่งเสริมกิจกรรมให้เกิดจินตนาการ และแรงบันดาลใจกับเด็กปฐมวัย (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558 : 158-160)

2.4) การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบเครื่องมือความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Index of item Objective Congruence : IOC) ผลการหาค่า IOC ได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.65-1.00 จากนั้นนำหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบด้วยวิธีการของ Cronbach Alpha ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นได้ค่าทั้งฉบับ เท่ากับ 0.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 0.50 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558 : 161-185) ก่อนนำไปใช้งานจริงกับผู้ปกครองและคุณครูที่ชมผลงานศิลปะ จำนวน 33 คน

3.การรวบรวมข้อมูล

3.1) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเอกสาร (Documentary Data) ซึ่งเป็นข้อมูลจากการค้นคว้าเอกสารเนื้อหาทางวิชาการจากหนังสือ บทความวารสาร หรือเอกสารวิชาการต่างๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศโดยเป็นเนื้อหาในด้านแนวทางการสร้างกิจกรรมการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และการสร้างผลงานศิลปะที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

3.2) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต (Observation) ภาพถ่ายของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ด.ช.อติกานต์ แจ้ดนาลาว พร้อมครอบครัวเป็นระยะเวลา 6 เดือนในระหว่างที่สร้างกิจกรรมสร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามกระบวนการเกิดความคิดสร้างสรรค์ (Graham Wallas, 1926) เพื่อจัดแสดงงานศิลปะ และเก็บผลงานศิลปะรวบรวมไว้ในห้องส่วนตัว

3.3) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบประเมินผลงานศิลปะประเภทศิลปะ (Art) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน โดยการส่งภาพผลงานต้นแบบพร้อมอธิบายแนวคิดเพื่อประเมิน 3 ด้าน คือ ด้านความงาม การให้สาระและให้อารมณ์ความรู้สึก จากผู้ดูแลโครงการแสดงงาน International Art, Design and Architecture Exhibition 2021 โดยคำถามแบบ Rating scale โดยแบ่งระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีการให้คะแนนดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558 : 159)

ระดับ 5 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ระดับ 3 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.4) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามแสดงความรู้สึกของกลุ่มผู้ปกครองเด็กปฐมวัยและคุณครูผู้สอนเด็กปฐมวัยที่ชมผลงานศิลปะ จำนวน 33 คน จากแบบสอบถามโดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามบน Google Form และขอความร่วมมือท่านที่ชมผลงานแสดง International Art, Design and Architecture Exhibition 2021 โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ที่มีคุณสมบัติเป็นกลุ่มผู้ปกครองเด็กปฐมวัยและคุณครูผู้สอนเด็กปฐมวัย และสุ่มบุคคลที่อาสาสมัคร (Volunteer sampling) โดยแบบสอบถามเป็นทั้งแบบสอบถามปลายปิดและแบบสอบถามปลายเปิดโดยไม่เก็บชื่อ-นามสกุลหรือคำถามที่สามารถเชื่อมโยงไปยังตัวบุคคลได้ และใช้คำถามที่สุ่มเสี่ยงต่อความรู้สึกของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล โดยคำถามปลายปิดเป็นแบบ Rating scale โดยแบ่งระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีรายละเอียดดังข้อที่ 3.3) ด้านบน

4.การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาแนวทางการสร้างกิจกรรมการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และการสร้างผลงานศิลปะที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

4.2) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลภาพถ่ายของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ด.ช.อติกานต์ แจ้ดนาลาว พร้อมครอบครัวในระหว่างที่สร้างกิจกรรมสร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามกระบวนการเกิดความคิดสร้างสรรค์ (Graham Wallas, 1926) ด้วยการวิเคราะห์โดยจำแนกชนิดข้อมูล (Typological Analysis) และแบบใช้ทฤษฎี ซึ่งวิคราะห์ตามสถานการณ์ กิจกรรมเพื่อสร้างข้อสรุป

4.3) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินผลงานศิลปะประเภทศิลปะ (Art) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ด้วยการหาค่าเฉลี่ย โดยสรุปผลการประเมินเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน เมื่อได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนแต่ละข้อแล้ว นำมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินผล ซึ่งมีการแปลผลตามระดับค่าเฉลี่ยจากอันตรภาคชั้น ดังนี้ (Greedisgoods, 2561)

ค่าเฉลี่ยสูงกว่า	4.50 – 5.00	พึงพอใจในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50 – 4.49	พึงพอใจในระดับดี
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50 – 3.49	พึงพอใจในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50 – 2.49	พึงพอใจในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า	1.00 – 1.49	พึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

การหาคะแนนเฉลี่ย

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\sum x$ คือ คะแนนเฉลี่ย

$\bar{x}$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N คือ จำนวนข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

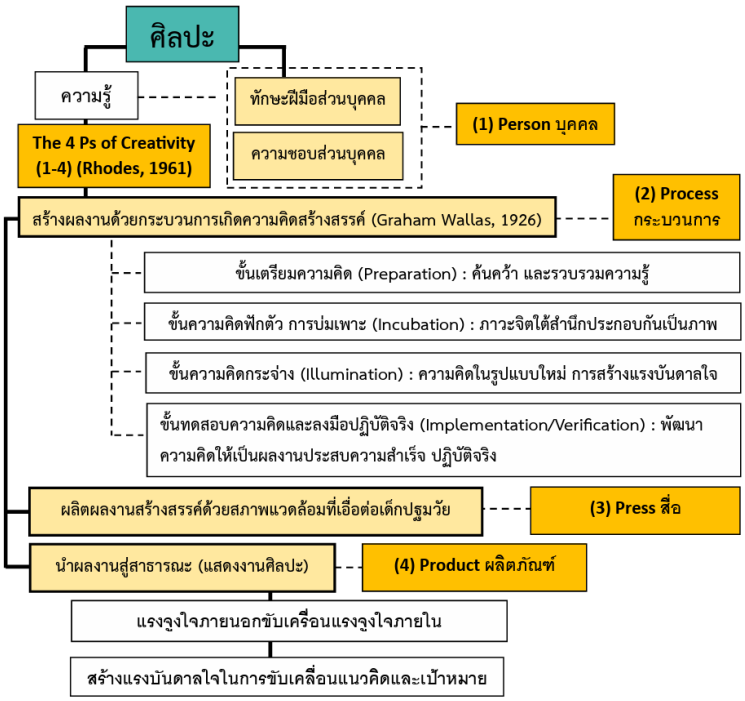
S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.4) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามแสดงความรู้สึกของกลุ่มผู้ปกครองเด็กปฐมวัยและคุณครูผู้สอนเด็กปฐมวัยที่ชมผลงานศิลปะ จำนวน 33 คน ในประเด็นแนวคิดการนำศิลปะขับเคลื่อนแรงบันดาล โดยแบบสอบถามปลายปิดผู้วิจัยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยโดยสรุปผลการประเมินเกณฑ์การแปลความหมาย

ของคะแนน เมื่อได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนแต่ละข้อแล้ว นำมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินผล ซึ่งมีการแปลผลตามระดับค่าเฉลี่ยจากอันตรภาคชั้นดังข้อที่ 4.3) ด้านบนและวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิดด้วยการวิเคราะห์แบบอุปมาน (Analytic Induction)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยมีแนวคิดนำหลักการ The 4 Ps of Creativity ของ Rhodes (1961 : 305-310.) อันมีกระบวนการ 1) Person คือ บุคคล ซึ่งนำความรู้ ทักษะฝีมือ ความชอบส่วนบุคคล สู่ขั้นตอน 2) Process คือ กระบวนการ โดยขั้นตอนนี้จะสร้างผลงานตามกระบวนการเกิดความคิดสร้างสรรค์ ของ Graham Wallas (1926) ทั้ง 4 ขั้นตอนตามภาพกรอบแนวความคิดของการวิจัย จากนั้นนำไปสู่การผลิตผลงานจริง ในขั้นตอน 3) Press คือสื่อ ซึ่งจะผลิตผลงานสร้างสรรค์ด้วยสภาพแวดล้อมที่เอื่อต่อเด็กปฐมวัย เพื่อนำผลงานต่อยอดสู่ขั้นที่ 4) Product คือ ผลิตภัณฑ์ โดยนำผลงานเสนอต่อสาธารณะ ดังเช่น การแสดงงานศิลปะ เพื่อวิเคราะห์และประเมินแนวคิดการนำศิลปะขับเคลื่อนแรงบันดาลใจต่อผู้ปกครองเด็กปฐมวัยและครูผู้สอนเด็กปฐมวัย พร้อมทั้งพิสูจน์ว่าการสร้างแรงจูงใจภายนอกสามารถขับเครื่อนแรงจูงใจภายในได้จริงหรือไม่



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

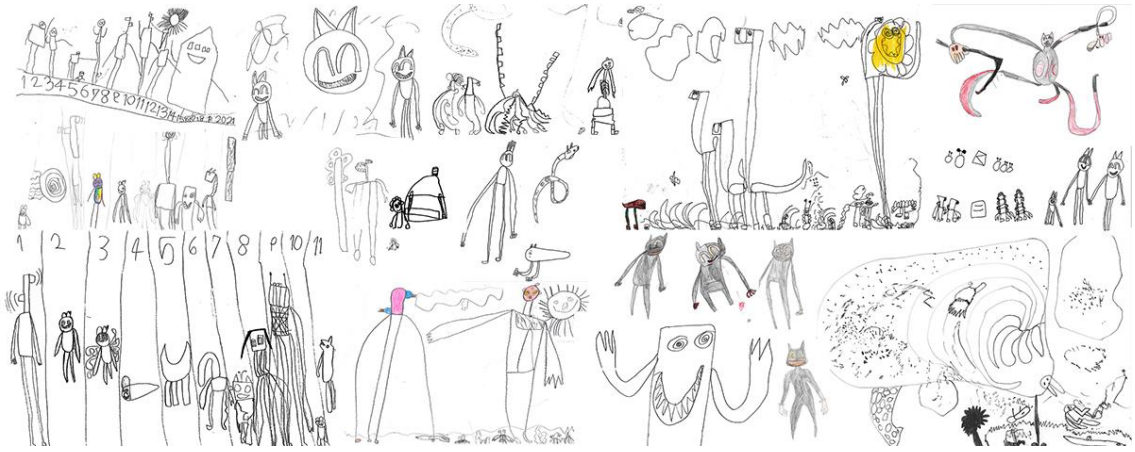
ผู้วิจัยได้สรุปผลงานตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. ผลงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อส่งเสริมจินตนาการและสร้างแรงบันดาลใจให้กับเด็กช่วงปฐมวัย

1) ขั้นเตรียมความคิด (Preparation) ค้นคว้า และรวบรวมความรู้ ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็กปฐมวัยท่องเที่ยวให้สนุกและเรียนรู้ในสถานที่ต่างๆ ดูตัวละครจากการ์ตูนที่เขาชื่นชอบ พร้อมๆ กับการฝึกวาดตัวละครที่เขาชื่นชอบและให้เขาบอกเล่าประสบการณ์และความชอบต่างๆ ให้ผู้วิจัย (แม่) ได้ฟัง 2) ขั้นความคิดฟักตัว การบ่มเพาะ (Incubation) ภาวะจิตใต้สำนึกประกอบกันเป็นภาพ ในขั้นนี้กลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็กปฐมวัยจะเกิดความเข้าใจรูปร่างรูปทรงของตัวละครต่างๆ ที่เขาฝึกวาด จนสามารถทำให้เขาสร้างสรรค์ผลงานตามความต้องการโดยไม่จำกัดรูปแบบ สามารถวาด และปั้นผลงานได้ตามจิตสำนึก ความต้องการของตนเอง เขาจะสามารถสร้างตัวละครด้วยเทคนิคต่างๆ อย่างอิสระ 3) ขั้นความคิดกระจ่าง (Illumination) ความคิดในรูปแบบใหม่ การสร้างแรงบันดาลใจ ในขั้นนี้กลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็กปฐมวัยจะฝึกคิดและทดลองวาดภาพตัวละครใหม่ๆ ที่เขาออกแบบ หรือตัดแปลงจากรูปทรงเดิม เขาจะสามารถปั้นดินน้ำมันตามแนวคิดจินตนาการที่เขาประยุกต์ตัวละครเดิมที่เขาเคยพบร่วมกับตัวละครใหม่ที่สร้างขึ้น และผู้วิจัย (แม่) จะนำความรู้ด้านโมชันกราฟิก (Motion Graphics) โดยนำตัวละครที่สร้างขึ้นไปต่อยอดขยับและถ่ายทอดผ่านการเล่าเรียบเรียงเนื้อหาที่สอดแทรกการถึงแรงบันดาลใจของแต่ละครในครอบครัว โดยคลิปวีดีโอที่นำเสนอชื่อ My Family Inspiration 4) ขั้นทดสอบความคิดและลงมือปฏิบัติจริง (Implementation/Verification) พัฒนาความคิดให้เป็นผลงานประสบความสำเร็จ ปฏิบัติจริง ในขั้นนี้กลุ่มตัวอย่างจะลงมือสร้างผลงานจริงเพื่อรวบรวมผลงานทั้งหมดไปจัดแสดง

จากผลิตผลงานตามกระบวนการเกิดความคิดสร้างสรรค์ (Graham Wallas, 1926) ประกอบไปด้วย

1. ผลงานภาพตามจินตนาการและแรงบันดาลใจจากตัวละครการ์ตูน เรื่องต่างๆ สู่การสร้างตัวละครแปลกๆ ขึ้นมาเอง โดยผลงานถูกสร้างขึ้นโดยกลุ่มตัวอย่างเด็กปฐมวัย คือ ด.ช.อติกานต์ แจ้ดนาลาว อายุ 5 ขวบ



รูปที่ 2 ภาพผลงานการภาพตามจินตนาการและแรงบันดาลใจจากตัวละครการ์ตูน

2. ผลงานการปั้นดินน้ำมันตัวละครจากภาพวาด เมื่อกลุ่มเป้าหมายเด็กปฐมวัยวาดตัวละครจนเกิดความชำนาญในรูปแบบที่เขาชอบ เขาจะสามารถปั้นตัวละครขึ้นมาได้เอง จากที่ต้องดูตามแบบจนสามารถสร้างได้เองตามจินตนาการ ซึ่งจะสร้างขึ้นเรื่อยๆ และเก็บสะสมผลงานดินน้ำมันชิ้นที่เขาชอบไปเรื่อยๆ



รูปที่ 3 ภาพผลงานด้วยเทคนิคการปั้นดินน้ำมัน

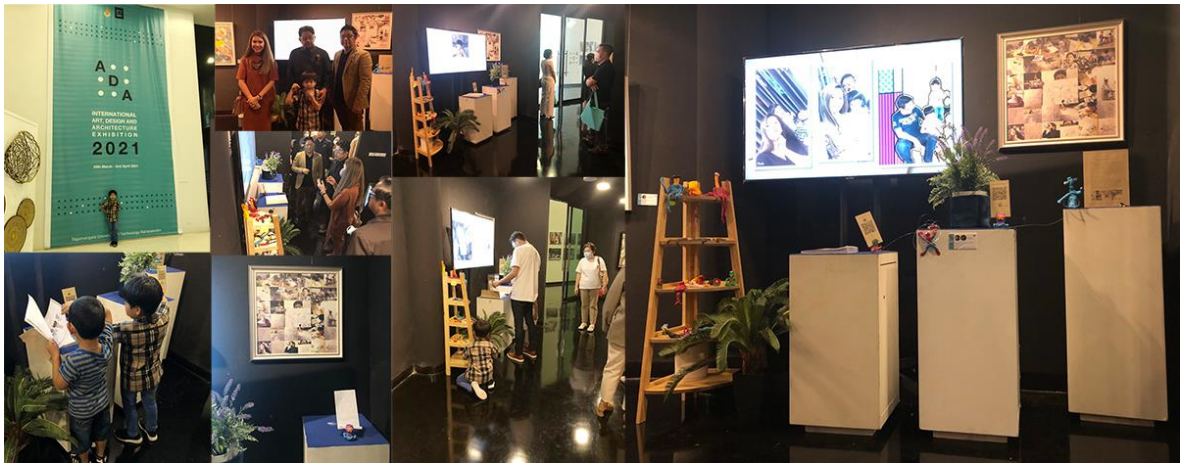
3. ผลงานการถ่ายทอดเรื่องราวทาง VDO : My Family Inspiration เป็นการเล่าเรื่องผ่านภาพเคลื่อนไหวให้เห็นถึงแรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นของครอบครัว เป็นการผสมผสานผลงานภาพวาดภาพถ่ายเทคนิคการเคลื่อนไหวในรูปแบบโมชันกราฟิก (Motion Graphics) เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ชม โดยมีการเล่าเรื่องตามเนื้อหาดังนี้ หากทว่ากล่าวถึงแรงบันดาลใจ ทุกท่านคงเข้าใจความหมายของคำนี้ แต่หากพิจารณาถึงบริบทในชีวิต แรงบันดาลใจคือแรงที่ขับเคลื่อนแนวคิด วิตวิญญาณ และวิถีชีวิตอันส่งผลให้การกระทำต่างๆ เป็นไปตามจิตใต้สำนึกและเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นการสนใจ ความชอบ พฤติกรรมเลียนแบบ ดังเช่น ครอบครัวหนึ่งที่ใช้แรงบันดาลใจในการขับเคลื่อน นับจากเจ้าตัวเล็กสุดในบ้านที่มีพี่ชายเป็นแรงบันดาลใจในการกระทำสิ่งต่างๆ และความชอบความสนใจ พี่ชายที่มีแรงบันดาลใจในการวาดภาพและรวมถึงงานปั้นจากตัวการ์ตูนตามความชอบเช่น ไดโนเสาร์ อุตราแมน สัตย์ประหลาด ผีเปรตหัวลำโพง การ์ตูนแคท ชัคกี้ เป็นต้น และแรงบันดาลใจจากสถานที่ต่างๆ ที่เค้าไปเที่ยวหรือพบเจอ ส่วนแม่ที่มีลูกๆ เป็นแรงบันดาลใจในการศึกษาและค้นหาการเรียนรู้ของเด็กด้วยหลักการทางศิลปะและสร้างผลงานต่างๆ เพื่อปลูกฝังแนวคิดที่ดี เชื่อมโยงสู่หลักการความรู้วิชาการด้วยความชอบด้านศิลปะของเด็กๆ และสุดท้ายคือพ่อ ผู้เป็นแรงบันดาลใจให้ทุกๆ คนในบ้าน คอยสนับสนุนและสร้างบรรยากาศให้ทุกคนในบ้านได้กล้าแสดงออกกล้าทำในสิ่งต่างๆตามเป้าหมายของจิตใต้สำนึก และเป็นผู้ที่มีความความอบอุ่นจากครอบครัวเป็นแรงบันดาลใจในการทำงานเช่นเดียวกัน โดยสามารถสแกน QR Code เพื่อชมผลงานการถ่ายทอดเรื่องราวจากคลิป VDO ชื่อ My Family Inspiration ได้ดังต่อไปนี้ https://www.youtube.com /watch?v=eH6901nymtE&t=6s

รูปที่ 4 ภาพ QR Code สแกนเพื่อชมผลงาน VDO: My Family Inspiration



รูปที่ 5 ภาพตัวอย่างผลงานการถ่ายทอดเรื่องราวทาง VDO: My Family Inspiration

4. ผลงานการจัดแสดงงานศิลปะในโครงการ International Art, Design and Architecture Exhibition 2021 ภายใต้ชื่อผลงานว่า My Family Inspiration ระหว่างวันที่ 26 มีนาคม – 2 เมษายน 2564 ณ สถาบันศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยจะเป็นการนำผลงาน 3 ส่วน ดังรูปที่ 2 รูปที่ 3 และ รูปที่ 5



รูปที่ 6 ภาพผลงานการจัดแสดงงานศิลปะในโครงการ
International Art, Design and Architecture Exhibition 2021

จากกิจกรรมการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อจัดแสดงงานในโครงการแสดงงาน International Art, Design and Architecture Exhibition 2021 ภายใต้ชื่อผลงานว่า My Family Inspiration ณ สถาบันศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมประเมินผลงาน จำนวน 3 คน มีข้อคิดเห็นต่อผลงาน คือ ผลงานมีความหลากหลายรูปแบบ และความหลากหลายในการแสดงออก คุณภาพผลงานโดยรวม ดี และผลประเมินดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลประเมินผลงานศิลปะของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน

หัวข้อประเมิน	Mean	SD	**การแปลผล**
1. ด้านความงาม (ทักษะฝีมือ เทคนิค องค์ประกอบศิลป์)	3.66	0.57	ดี
2. ผลงานให้สาระ (ผลงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การให้สาระแก่ผู้ชม)	4.33	0.57	ดี
3. ให้อารมณ์ความรู้สึก (ผลงานสามารถกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึก และสื่อความหมายได้ เทคนิคการแสดงออกในผลงาน)	4.33	0.57	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม	4.10	0.57	ดี

จากเกณฑ์การประเมินผลค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 คือพึงพอใจในระดับดี ดังนั้นผลประเมินวิเคราะห์ได้ว่าความพึงพอใจผลงานในแต่ละด้านของผู้ทรงคุณวุฒิมีความพึงพอใจในระดับดี รวมทั้งพบว่าค่าเฉลี่ยรวมคือ 4.10 แปลผลว่ามีความพึงพอใจในระดับดีเช่นกัน

2. สรุปผลการวิเคราะห์และประเมินแนวคิดการนำศิลปะขับเคลื่อนแรงบันดาลใจต่อผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยและครูผู้สอนเด็กปฐมวัย

หลังจากจัดแสดงผลงาน International Art, Design and Architecture Exhibition 2021 ภายใต้ชื่อผลงานว่า My Family Inspiration ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามโดยเน้นที่กลุ่มผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยและคุณครูผู้สอนเด็กปฐมวัย จำนวน 33 คน โดยมุ่งเน้นคำถามเพื่อประเมินแนวคิดการนำศิลปะขับเคลื่อนแรงบันดาลใจต่อผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยและครูผู้สอนเด็กปฐมวัย ซึ่งแบบสอบถามจะแบ่งเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 ความคิดเห็นและความพึงพอใจต่อผลงาน My Family Inspiration และตอนที่ 2 ความรู้สึกของผู้ชมที่มีต่อผลงาน My Family Inspiration ในการสร้างแรงบันดาลใจและความสำคัญในการขับเคลื่อนแนวคิดและการกระทำ ทั้ง 2 ตอนเป็นแบบสอบถามปลายปิด ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นต่อผลงานในรายละเอียดด้านการสร้างจินตนาการ สร้างแรงบันดาลใจ และแรงจูงใจ โดยเป็นแบบสอบถามปลายเปิด ผลการวิเคราะห์เป็นดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นและความพึงพอใจต่อผลงาน My Family Inspiration

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและความพึงพอใจต่อผลงาน My Family Inspiration

หัวข้อแสดงความคิดเห็น	Mean	SD	การแปลผล
1. ความน่าสนใจในผลงานที่เหมาะสมต่อเด็กปฐมวัย	4.75	0.50	ดีมาก
2. ความเหมาะสมใน ข้อมูล เนื้อหาแนวคิด เรื่องราว	4.72	0.51	ดีมาก
3. ให้อารมณ์ความรู้สึก สื่อความหมายได้ เล่าเรื่องได้	4.57	0.56	ดีมาก
4. ความหลากหลายของเทคนิคอุปกรณ์ที่เหมาะสมต่อเด็กปฐมวัย	4.69	0.46	ดีมาก
5. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.87	0.33	ดีมาก
6. ทักษะทางศิลปะเป็นทักษะหลักในการผลิตผลงาน	4.60	0.55	ดีมาก
7. การแสดงออกลักษณะรูปแบบเนื้อหาเด็กได้เลือกตามความสนใจและความถนัด	4.69	0.52	ดีมาก
8. การประยุกต์ใช้ทักษะความรู้เดิมเป็นฐานเพิ่มเติม ความรู้ใหม่	4.69	0.52	ดีมาก
9. ความสมบูรณ์ของผลงาน	4.75	0.43	ดีมาก
10. ระดับความชื่นชอบเทคนิคใดของผลงาน My Family Inspiration ของท่าน			
10.1) ผลงานการวาดภาพตามจินตนาการและแรงบันดาลใจจากตัวละครการ์ตูน	4.66	0.47	ดีมาก
10.2) ผลงานการปั้นดินน้ำมันตัวละครจากภาพวาด	4.54	0.56	ดีมาก
10.3) ผลงานการถ่ายทอดเรื่องราวจาก VDO My Family Inspiration	4.48	0.61	ดี
10.4) ผลงานการจัดแสดงงานศิลปะในโครงการ International Art, Design and Architecture Exhibition 2021 ชื่อผลงานว่า My Family Inspiration	4.63	0.60	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.66	0.50	ดีมาก

จากเกณฑ์การประเมินผลค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 คือพึงพอใจในระดับดี และค่าเฉลี่ยสูงกว่า 4.50 – 5.00 พึงพอใจในระดับดีมาก ดังนั้นผลประเมินวิเคราะห์ได้ว่าความพึงพอใจผลงานในข้อที่ 1-9 ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยและครูผู้สอนเด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจในระดับดีมาก และระดับความชื่นชอบเทคนิคของผลงานการวาดภาพ การปั้นดินน้ำมัน การจัดแสดงงานศิลปะในโครงการ International Art มีความพึงพอใจในระดับดีมากเช่นกัน ส่วนผลงานการถ่ายทอดเรื่องราวจาก VDO My Family Inspiration

มีความพึงพอใจในระดับดี และพบว่าค่าเฉลี่ยรวมสูงถึง 4.66 แปลผลว่าโดยรวมผลงานมีความพึงพอใจในระดับดีมาก

ส่วนที่ 2 ความรู้สึกที่มีต่อผลงาน My Family Inspiration ในการสร้างแรงบันดาลใจ และความสำคัญในการขับเคลื่อนแนวคิดและการกระทำ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความรู้สึกที่มีต่อผลงาน My Family Inspiration ในการสร้างแรงบันดาลใจ และความสำคัญในการขับเคลื่อนแนวคิดและการกระทำ

หัวข้อแสดงความคิดเห็น	Mean	SD	**การแปลผล**
1 ผลงาน My Family Inspiration สามารถสร้างจินตนาการให้ท่านได้หรือไม่	4.60	0.49	ดีมาก
2 จากผลงาน ผลงาน My Family Inspiration สามารถสร้างความพึงพอใจ และเกิดความสนใจ	4.69	0.52	ดีมาก
3 จากผลงานสามารถสร้างแรงบันดาลใจ หรือ แรงจูงใจ (Motivation) ให้แก่ท่านได้มีแรงบันดาลใจในการขับเคลื่อนแนวคิดและการกระทำส่งเสริมกิจกรรมกับบุตรหลานหรือเด็กช่วงปฐมวัยของท่านหรือไม่	4.69	0.46	ดีมาก
4 ท่านรู้สึกถึงความท้าทาย และการทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ หรือไม่	4.69	0.46	ดีมาก
5 ผลงานใดสร้างจินตนาการ และสร้างแรงบันดาลใจต่อท่าน ในด้านการส่งเสริมบุตรหลานหรือเด็กช่วงปฐมวัยของท่านมากที่สุด			
5.1) ผลงานการภาพตามจินตนาการและแรงบันดาลใจจากตัวละครการ์ตูน	4.75	0.43	ดีมาก
5.2) ผลงานการปั้นดินน้ำมันตัวละครจากภาพวาด	4.78	0.41	ดีมาก
5.3) ผลงานการถ่ายทอดเรื่องราวจาก VDO: My Family Inspiration	4.54	0.61	ดีมาก
5.4) ผลงานการจัดแสดงงานศิลปะในโครงการ International Art, Design and Architecture Exhibition 2021 ภายใต้ชื่อผลงานว่า My Family Inspiration	4.66	0.59	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.67	0.25	ดีมาก

จากเกณฑ์การประเมินผลค่าเฉลี่ยสูงกว่า 4.50 – 5.00 คือพึงพอใจในระดับดีมาก ดังนั้นผลประเมินวิเคราะห์ได้ว่าผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยและครูผู้สอนเด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจในระดับดีมากต่อผลงาน My Family Inspiration ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจ และความสำคัญในการขับเคลื่อนแนวคิดและการกระทำและพบว่าค่าเฉลี่ยรวมสูงถึง 4.67 แปลผลว่าโดยรวมผลงานมีความพึงพอใจในระดับดีมาก

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นต่อผลงานในรายละเอียดด้านการสร้างจินตนาการ สร้างแรงบันดาลใจ และแรงจูงใจ

3.1 ผู้เข้าชมต่างแสดงข้อคิดเห็นหลังจากชมผลงาน My Family Inspiration ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจ และแรงจูงใจ ในความคิด ความรู้สึก ความต้องการต่อเป้าหมายชีวิตตนเองดังนี้

1) มีพลัง มีจุดมุ่งหมายมากขึ้น มีแรงบันดาลใจในการทำในสิ่งที่สนใจ และรักมากขึ้นได้รับแรงบันดาลใจให้อยากสร้างสรรค์ผลงานศิลปะมากขึ้น และทำให้เกิดแรงบันดาลใจและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใช้เป็นตัวอย่างในการพัฒนาความคิด และนำไปสู่เป้าหมายได้

2) รู้สึกประทับใจกับผลงานดูแล้วมีความสุข ผลงานน่าสนใจ มีความคิดสร้างสรรค์ สื่อถึงอารมณ์ ความรู้สึก และจินตนาการได้ดีมาก

3) รับรู้ว่าเด็กๆ ในยุคใหม่นี้มีความสามารถที่หลากหลาย และเป็นตัวเอง สะท้อนถึงความคิดจินตนาการของเด็กๆที่สนุกและมีความสุขในการผลิตผลงาน ถึงอายุน้อยแต่มีจินตนาการที่สามารถรังสรรค์ผลงานได้ดีเยี่ยม ทำให้ได้เห็นจินตนาการของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการกระตุ้นจากบริบทแวดล้อมและจากครอบครัว ได้เห็นศักยภาพของเด็กปฐมวัยที่มีจินตนาการสูงและทำผลงานออกมาได้อย่างดี กล้าแสดงออก ได้ฝึกทักษะการทำงานศิลปะและฝึกความคิด

4) มีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้กับลูกหลาน นำไปเป็นตัวอย่างในการสอนบุตรหลาน จุดประกายความคิด สร้างแรงบันดาลใจให้ลูกได้แสดงความสามารถและใช้เวลาว่างทำในสิ่งที่เค้ารักอย่างเต็มที่และทำออกมาให้ดีที่สุด

5) เป็นครอบครัวตัวอย่างในการเลี้ยงดูบุตรสอนลูกให้มีความกระตือรือร้น (Passion) ที่อยากสร้างสิ่งต่างๆ ที่เขาสนใจ และทำกิจกรรมต่างๆ กับเด็กๆ อย่างเอาใจใส่ สร้างแรงบันดาลใจให้ลูกตั้งแต่เล็กตามความชื่นชอบของเด็กๆ เพราะผู้ปกครองและครอบครัวมีส่วนอย่างมากต่อการร่วมผลักดันต่อเติมจินตนาการของเด็ก เพราะผลงานที่ดีย่อมมาจากความอบอุ่นในครอบครัวและแนวคิดของคนในครอบครัวเป็นไปในทิศทางเดียวกัน รู้สึกชื่นชมเด็กปฐมวัยและครอบครัวที่สร้างสภาพแวดล้อมของครอบครัวที่ทำให้เด็กสามารถสร้างผลงานออกมาได้ แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับบริบทและพื้นฐานของแต่ละครอบครัวว่าจะทำได้ดีเพียงใด

3.2 หลังจากชมผลงานเห็นถึงแนวทางด้านการส่งเสริมกิจกรรมให้เกิดจินตนาการ และแรงบันดาลใจกับเด็กปฐมวัยดังต่อไปนี้

1) หลังจากชมผลงาน ทำให้เห็นถึงแนวทางการส่งเสริมจินตนการที่นำไปสู่กิจกรรมที่จับต้องได้ สิ่งที่ทำให้จินตนาการของเด็ก เกิดเป็นผลงานที่จับต้องได้ จะช่วยให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและจะยิ่งต่อเติมจินตนาการได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด อีกทั้งการนำเสนอผลงานต่อสาธารณะจะช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในความคิด การกระทำของตนเอง ส่งผลอย่างมากต่อการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ในอนาคต

2) สามารถส่งเสริมทักษะเด็กๆ ให้ชัดเจนฝึกฝนให้เด็กทำรูปแบบเดิมจนเกิดความชำนาญ จากนั้นต่อยอดจากงาน 2 มิติ สู่งาน 3 มิติ ทำให้เด็กเกิดจินตนาการเมื่อลงมือทำเอง

3) นำกิจกรรมไปปรับใช้เป็นตัวอย่างแบบอย่าง เพื่อจุดประกายความคิดของเด็กคนอื่นๆ ต่อไป เป็นแรงบันดาลใจให้เด็ก มีความกระตือรือร้น มีความสนใจในผลงาน มีสมาธิยิ่งขึ้น และสามารถนำตัวอย่างกิจกรรมมาฝึกฝนได้เป็นอย่างดี และทำให้ได้ไอเดียในการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้กับเด็กๆ

4) สามารถฝึกให้เด็กๆ มีความคิดเป็นของตัวเอง ทำให้เห็นถึงความสามารถ และคุณค่าของแนวทางการนำศิลปะไปต่อยอดสู่อาชีพ หรือการพัฒนา ศักยภาพของเด็กๆ มากขึ้น

5) เห็นด้วยกับการให้ครอบครัวทำกิจกรรมร่วมกันและเป็นแรงบันดาลใจให้กัน จะนำวิธีการสร้างสภาพแวดล้อมให้กับเด็กในการทำงานศิลปะ เพื่อสามารถผลักดันให้เด็กมีแรงบันดาลใจ มีจินตนาการและสามารถถ่ายทอดออกมาได้ในหลายรูปแบบ ซึ่งน่าลองไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และการแสดงออกของเด็กปฐมวัยได้

6) ให้เด็กๆ ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ส่งเสริมให้เด็กทำในสิ่งที่เด็กชอบพาเขาไปในที่ที่เขาชอบแล้วให้เขาจินตนาการลงให้กระดาษ หรือบนหาดทราย

7) ก่อให้เกิดจินตนาการ และความเชื่อมั่น และแรงขับเคลื่อนในการสร้างผลงานและเป็นการพัฒนาศักยภาพไปสู่ความสำเร็จในอนาคต เหมือนเส้นทางที่สอนให้มนุษย์ ฝันและทำให้เป็นจริงตามข้อจำกัดของโลก

8) มีผลต่อเป้าหมายในการนำไปปรับใช้ในการสอนผู้เรียนระดับปฐมวัยเป็นอย่างมาก ให้แนวคิดในเรื่องของการส่งเสริมสนับสนุนแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานซึ่งกันและกัน ศิลปะไม่มีถูกผิด ไม่มีสวยหรือไม่สวย มีแต่ความพึงพอใจ

9) เห็นแนวคิดในการประยุกต์ใช้ศิลปะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการสอนเนื้อหาวิชาต่างๆ เช่น วิชาเทคโนโลยี เพราะเด็กและศิลปะเป็นสิ่งคู่กันที่จะช่วยส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ต่อยอดเป็นผลงานเทคโนโลยีที่อาจจะต้องใช้ความเป็นศาสตร์วิชาและศิลปะผนวกสิ่งประดิษฐ์เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้

จากผลการวิเคราะห์และประเมินแนวคิดการนำศิลปะขับเคลื่อนแรงบันดาลใจต่อผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยและครูผู้สอนเด็กปฐมวัยแสดงได้ว่าโดยรวมผลงานสามารถสร้างแรงบันดาลใจ และความสำคัญในการขับเคลื่อนแนวคิดการนำศิลปะขับเคลื่อนแรงบันดาลใจต่อผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยและครูผู้สอนเด็กปฐมวัย

และสามารถสรุปองค์ความรู้กระบวนการสร้างผลงานศิลปะเพื่อส่งเสริมจินตนาการให้กับเด็กช่วงปฐมวัยได้ต่อไป

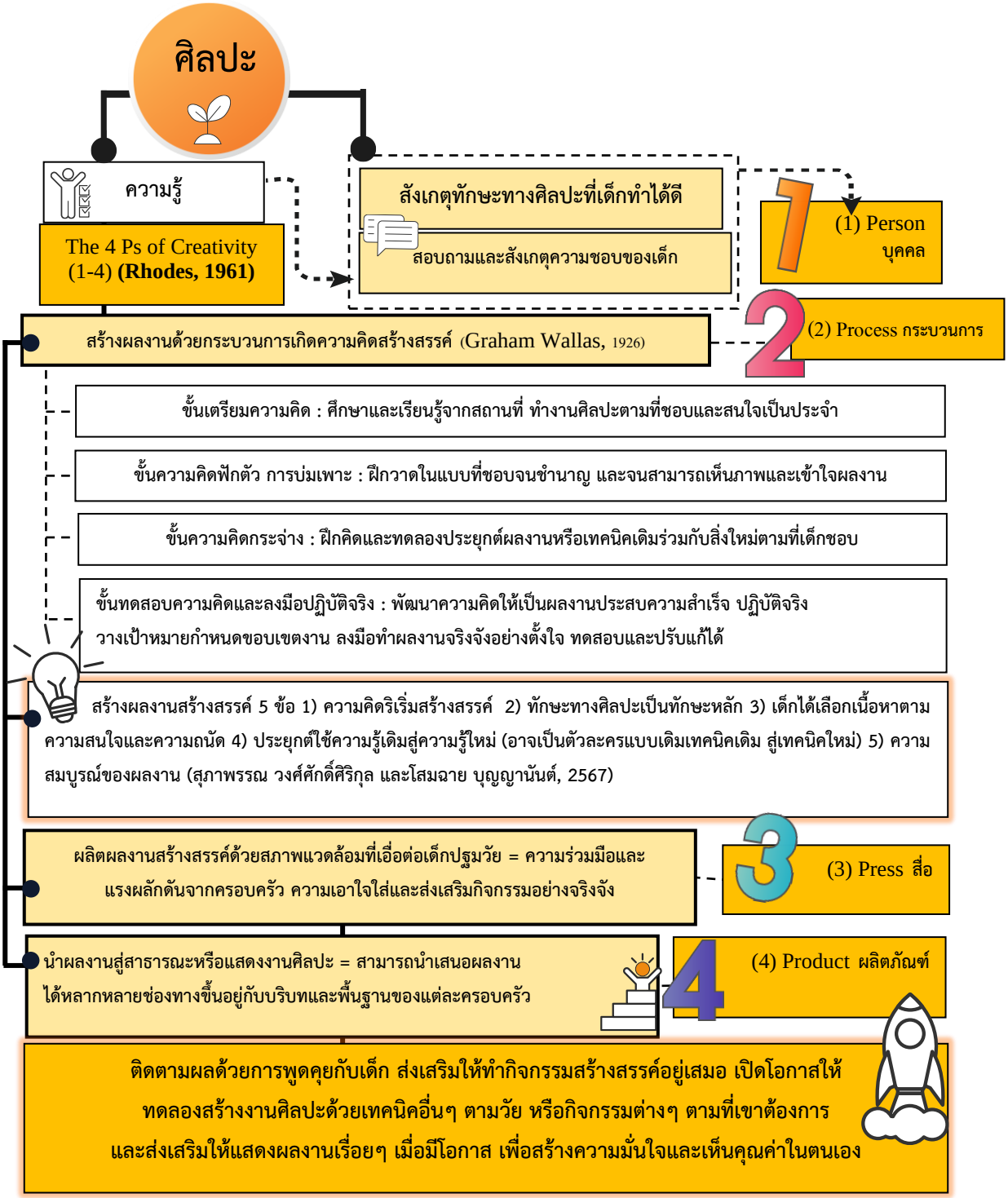
นอกจากผลการสำรวจจากผู้เข้าชมผลงานแล้ว เมื่อนิทรรศการแสดงงานศิลปะจบลงผู้วิจัยได้สอบถามถึงความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายเด็กปฐมวัย (ด.ช.อติกานต์ แจ้ดนาลาว) พบว่าเขามีข้อคิดเห็นดังนี้ การทำงานศิลปะทำให้มีความสนุกเพลิดเพลินอยากทำงานศิลปะเช่นนี้ต่อไป ขณะปั้นดินน้ำมันรู้สึกมีสมาธิ และยังสามารถปั้นเป็นตัวละครต่างๆ ได้ตามต้องการ ถ่ายทอดสิ่งที่คิดออกมาเป็นตัวละครที่จับต้องได้ ทั้งนี้เมื่อเห็นผลงานตนเองที่ออกมาสวยงามก็เกิดความภาคภูมิใจ และการมีโอกาสได้ไปแสดงงานศิลปะเป็นบรรยากาศที่เขาชอบ มีความสนุก มีเป้าหมายในชีวิตขึ้น เห็นถึงความถนัดของตนเอง เมื่อมีคนเข้ามาชมก็มีความรู้สึกมีกำลังใจ เห็นคุณค่าในตนเอง อยากแสดงงานศิลปะไปเรื่อยๆ จนตนเองพอใจ และอยากทำงานศิลปะด้วยเทคนิคใหม่ๆ ทดลองทำสิ่งใหม่ๆ ไปเรื่อยๆ ดังนั้นทำให้ครอบครัวมีแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานต่อไป ซึ่งปี พ.ศ. 2565 ด.ช.อติกานต์ แจ้ดนาลาว ได้มีโอกาสร่วมแสดงงานศิลปะอีกครั้งโดยนำตัวละครที่เขาวาดภาพมาพัฒนาเป็นภาพกราฟฟิกแล้วจัดแสดงในนิทรรศการศิลปะสร้างสรรค์ NFT ภายใต้โครงการสร้างสรรค์ศิลปกรรมแบบดิจิทัลมีเดียระดับชาติและนานาชาติ และการศึกษาเปรียบเทียบผลกระทบของการนำเสนอผลผลิตงานด้านศิลปะผ่านดิจิทัลมีเดียกับการเยี่ยมชมผลงานในพื้นที่จริง โครงการวิจัยภายใต้สถาบันพิพิธภัณฑ์ศิลปกรรมแห่งชาติ หนึ่งในห้าสถาบันสังกัด ธัชชา ประกอบด้วย วิทยสถานสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ซึ่งนิทรรศการจัดแสดงวันที่ 5 พฤศจิกายน 2565 เวลา 10.00 น. – 18.00 น. ณ หอศิลปะและการออกแบบ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ กรุงเทพ ประธานในพิธีเปิดโดย ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ปรีชา เถาทอง ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม) ดังภาพที่แสดงต่อไปนี้



รูปที่ 7 ภาพผลงานนิทรรศการศิลปะสร้างสรรค์ NFT

3. สรุปองค์ความรู้กระบวนการสร้างผลงานศิลปะส่งเสริมจินตนาการ ขับเคลื่อนแรงบันดาลใจให้กับเด็กช่วงปฐมวัย

จากแนวคิดการวิจัยและการดำเนินตามขั้นตอนการวิจัย หลังจากสำรวจความพึงพอใจผู้ชมผลงาน ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้กระบวนการสร้างผลงานศิลปะส่งเสริมจินตนาการและขับเคลื่อนแรงบันดาลใจให้กับเด็กปฐมวัย โดยผู้วิจัยได้อ้างอิงจากกรอบแนวคิดการวิจัย และได้ขยายความเชิงการยกตัวอย่างให้เห็นถึงขั้นตอนการสร้างผลงานด้วยกระบวนการเกิดความคิดสร้างสรรค์ (Graham Wallas, 1926) ทั้ง 4 ขั้น ประกอบด้วย 1) ขั้นเตรียมความคิด 2) ขั้นความคิดฟักตัว การบ่มเพาะ 3) ขั้นความคิดกระจ่าง 4) ขั้นทดสอบความคิดและลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งผลงานสร้างสรรค์ที่กลุ่มเป้าหมายสร้างขึ้นควรมีหลักในการสร้างผลงานสร้างสรรค์ 5 ข้อ ดังนี้ 1) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 2) ทักษะทางศิลปะเป็นทักษะหลัก 3) เด็กได้เลือกเนื้อหาตามความสนใจและความถนัด 4) ประยุกต์ใช้ความรู้เดิมสู่ความรู้ใหม่ ซึ่งอาจเป็นตัวละครแบบเดิมเทคนิคเดิมสู่เทคนิคใหม่ 5) ความสมบูรณ์ของผลงาน โดยหลักในการสร้างผลงานสร้างสรรค์ 5 ข้อนี้ผู้วิจัยได้อ้างอิงถึงผลการวิจัยของ สุภาพรรณ วงศ์ศักดิ์ศิริกุล และโสมฉาย บุญญานันต์ (2567 : 85-99) เพื่อเป็นข้อเสนอแนะและข้อตรวจสอบคุณภาพของผลงานสร้างสรรค์ได้ และทั้งนี้ขั้นตอน Press คือ สื่อ ผู้วิจัยกำหนดให้เป็นช่วงการผลิตผลงานสร้างสรรค์ด้วยสภาพแวดล้อมที่เอื่อต่อเด็กปฐมวัย นั้นหมายถึงความร่วมมือและแรงผลักดันจากครอบครัว ความเอาใจใส่และส่งเสริมกิจกรรมอย่างจริงจัง และขั้นตอน Product คือ ผลิตภัณฑ์ ผู้วิจัยกำหนดให้เป็นช่วงการนำผลงานสู่สาธารณะหรือแสดงงานศิลปะ โดยสามารถนำเสนอผลงานได้หลากหลายช่องทางขึ้นอยู่กับบริบทและพื้นฐานของแต่ละครอบครัวรวมถึงสามารถนำเทคโนโลยีการสื่อสารหรือสื่อดิจิทัลได้เข้ามาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างทุกต้องตามบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทำให้ศตวรรษที่ 21 และทั้งนี้ผู้ปกครองควรส่งเสริมให้ทำกิจกรรมสร้างสรรค์อยู่เสมอ เพื่อสร้างความมั่นใจและเห็นคุณค่าในตนเองให้กับเด็กปฐมวัย โดยรายละเอียดของโมเดลเป็นดังต่อไปนี้



รูปที่ 8 โมเดลองค์ความรู้กระบวนการสร้างผลงานศิลปะส่งเสริมจินตนาการขับเคลื่อนแรงบันดาลใจให้กับเด็กช่วงปฐมวัย

อภิปรายผลการวิจัย

จากกระบวนการสร้างผลงานศิลปะส่งเสริมจินตนาการขับเคลื่อนแรงบันดาลใจให้กับเด็กช่วงปฐมวัย และผลการวิจัยพบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจแก่การอภิปรายดังนี้

1. ความรู้สึกของผู้ชมผลงาน My Family Inspiration ในการสร้างแรงบันดาลใจ และความสำคัญในการขับเคลื่อนแนวคิดและการกระทำนั้นอยู่ในระดับดีมากทุกหัวข้อ และในหัวข้อที่สอบถามว่าผลงานสามารถสร้างแรงบันดาลใจ หรือ แรงจูงใจ (Motivation) ให้แก่ท่านได้มีแรงบันดาลใจในการขับเคลื่อนแนวคิดและการกระทำส่งเสริมกิจกรรมกับบุตรหลานหรือเด็กช่วงปฐมวัยนั้นอยู่ในระดับที่ดีมาก และมีผู้ปกครองหลายๆ ท่านที่แสดงความคิดเห็นได้ว่าจะนำแนวคิดไปปรับใช้ในการเลี้ยงดูบุตรและจะนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนเนื้อหาวิชาต่างๆ ด้านเทคโนโลยีหรือการแก้ปัญหา รวมถึงคุณครูปฐมวัยที่จะนำไปปรับใช้ในการสอนผู้เรียนระดับปฐมวัยซึ่งผลเป็นเช่นนี้ สอดคล้องกับหลักการสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration) ซึ่งหมายถึงกระบวนการของการได้รับการกระตุ้นทางจิตใจเพื่อทำให้เกิดความรู้สึกอะไรบางอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำสิ่งที่เป็นสร้างสรรค์ ซึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจ ไม่ได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ เป็นผลจากปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อจิตใจของเรา นั้นคือปัจจัยภายนอก (External Factors) ไม่ว่าจะเป็นบุคคล ภาพ ข้อความคำคม ข้อคิดเตือนใจ คำชม เงินทอง ชื่อเสียง และสถานะพิเศษต่างๆ ปัจจัยภายนอกที่จะช่วยกระตุ้นเราได้ ปัจจัยภายใน (Internal Factors) เป็นสิ่งที่มาจากภายใน เช่น ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ความสนุก ความชอบ กำลังใจ ความทะเยอทะยาน และความมุ่งมั่น ปัจจัยภายในจะกระตุ้นเราได้โดยการสะท้อนถึงความเห็นชอบ ความสอดคล้อง หรือความเป็นไปได้ (CIMB THAI, 2566) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าแรงบันดาลใจมีความสำคัญในการขับเคลื่อนแนวคิดและการกระทำของมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง และจะเห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างเด็กปฐมวัย ด.ช.อติกานต์ แจ้ดนาลาว ได้มีเป้าหมายและแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานต่อไปจนสามารถมีโอกาสร่วมแสดงงานศิลปะอีกครั้งโดยนำตัวละครที่เขาวาดภาพมาพัฒนาเป็นภาพกราฟฟิกแล้วนำไปจัดแสดงในนิทรรศการศิลปะสร้างสรรค์ NFT ดังที่กล่าวข้างต้น ทั้งนี้ผลของการวิจัยยังสอดคล้องกับแนวคิดของ นำชัย ชีววิวรรธน์ (2565) ที่กล่าวว่า บ่อยครั้งที่แรงจูงใจภายในก็เกิดมาจากการเสริมแรงจากแรงจูงใจภายนอก หากสังเกตให้ดีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกเป็นแรงจูงใจเชิงบวกแต่ยังมีแรงจูงใจเชิงลบ เช่น การคาดโทษและการลงโทษ ซึ่งในวงการจิตวิทยามีการทดลองซ้ำแล้วซ้ำเล่าและได้ผลไม่ต่างกันว่า การใช้แรงจูงใจในทางบวกให้ผลดีและยั่งยืนมากกว่าการใช้แรงจูงใจทางลบ ทั้งนี้แรงจูงใจถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของความคิดสร้างสรรค์และก่อให้เกิดการสร้างผลผลิตเชิงสร้างสรรค์ (Creative Production) ภาวะที่บุคคลจะมีความคิดสร้างสรรค์มากที่สุด คือ เมื่อถูกจูงใจด้วยแรงจูงใจภายใน ทั้งความสนใจ ความพึงพอใจ และความท้าทายในงาน (นภัสวรรณ ไทยานันท์, 2561) ดังนั้นการที่กลุ่มผู้ปกครองและครูที่ดูแลเด็กปฐมวัยได้เห็นผลงานศิลปะและกระบวนการสร้างผลงานนั้น ซึ่งถือได้ว่าทั้งหมดนี้คือแรงจึงใจภายนอก แล้วได้ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจภายในขึ้นทำให้ผู้ปกครองหลายๆ ท่านต่างคิดเห็นว่าจะนำหลักการนี้ไปใช้กับบุตรหลานของตนรวมทั้งคุณครูที่

จะนำไปประยุกต์กับการเรียนการสอนในชั้นปฐมวัยต่อไปซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลงานวิจัยเชิงทดลองครั้งนี้พบว่าแนวความคิดของการวิจัยในการสร้างผลงานศิลปะส่งเสริมจินตนาการขับเคลื่อนแรงบันดาลใจให้กับเด็กช่วงปฐมวัย สามารถสร้างแรงจูงใจได้จริง

2. ผลการสำรวจพบว่าสิ่งที่ผู้ชมต่างชื่นชอบผลงานมากที่สุดคือความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพราะมีผลประเมินที่สูงที่สุดนั้นคือผลอยู่ในระดับที่ดีมาก เนื่องจากผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดการสร้างผลงานด้วยกระบวนการเกิดความคิดสร้างสรรค์ Graham Wallas (1926) ที่ทำตามกระบวนการซึ่งให้เด็กได้ทำในสิ่งที่ชอบฝึกฝนจนชำนาญแล้วผสมผสานแนวคิดใหม่ตามต้องการและเสริมเทคนิคอื่นๆ จากผลงาน 2 มิติ สู่ผลงาน 3 มิติ ง่ายๆ ที่เหมาะสมต่อเด็กปฐมวัย โดยให้เขาได้นำผลงานไปปั้นดินน้ำมันเป็นตัวละครต่างๆ และนำผลงานวาดภาพตัวละครไปขยับสร้างเรื่องราวการสร้างแรงบันดาลใจของทุกคนในครอบครัว ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับที่ Rhodes (1961: 305-310.) ได้กล่าวว่ากระบวนการความรู้ ทักษะถ้าหยุดที่ความรู้จะไม่สามารถต่อยอดผลงานอื่นได้ และสอดคล้องกับ Sadaruddin et al.(2023 : 24-29) กล่าวว่าคุณลักษณะของความคิดสร้างสรรค์ คือ คุณลักษณะของความคิดริเริ่มคือความสามารถในการสร้างสรรค์งานต้นฉบับตามความคิดของตนเอง และยังสอดคล้องกับ ขนิษฐา บุนนาค (2562) การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กเรียนรู้อย่างมีความสุข จะไม่เน้นผลงานที่สวยงามหรือเหมือนของจริง แต่เน้นให้เด็กได้พัฒนาครบทุกด้านจากการทำกิจกรรม เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ตามจินตนาการให้เด็กรู้จักสังเกตและแสดงออกตามความถนัด เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่และมัดเล็ก พัฒนาการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา ฝึกให้เด็กได้ทำงานเป็นกลุ่ม ทำงานเป็นขั้นตอน และมีความประณีตในการทำงาน ส่งเสริมให้เด็กได้แสดงออกอย่างอิสระ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

3. กระบวนการสร้างผลงานตามโมเดลองค์ความรู้กระบวนการสร้างผลงานศิลปะส่งเสริมจินตนาให้กับเด็กช่วงปฐมวัยโดยใช้หลักการสร้างผลงานด้วยกระบวนการเกิดความคิดสร้างสรรค์ของ Graham Wallas (1926) ซึ่งกระบวนการจะมี 4 ขั้นตอน ได้สอดคล้องกับแนวคิดของ ซึ่งกระบวนการสอดคล้องกับ Schwartz et al. (2023: 357–390) ที่กล่าวว่าความคิดสร้างสรรค์สามารถดำเนินการได้ในสี่ขั้นตอน การเตรียมการ (Preparation) การบ่มเพาะ (Incubation) คิดให้กระจ่าง (Illumination) และการตรวจสอบ (Verification สอดคล้องกับแนวคิดของ Asmawati, L. (2017: 145–164) ลักษณะของมิติความคิดสร้างสรรค์คือ 1) คุณลักษณะของความคล่องแคล่วคือความสามารถในการทำให้เกิดความคิดมากมาย 2) คุณลักษณะของความยืดหยุ่นคือความสามารถในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีต่างๆ 3) คุณลักษณะของความคิดริเริ่มคือความสามารถในการสร้างสรรค์งานต้นฉบับตามความคิดของตน 4) การอธิบายรายละเอียดคือการขยายหรือขัดเกลาแนวคิดให้เป็นวัตถุที่ซับซ้อนและมีความหมาย อย่างไรแล้วตามที่ นำชัย ชีววิวรรธน์ (2565) ได้กล่าวว่าเด็กแต่ละคนไม่เหมือนกันเลย และเราจะดึงศักยภาพของเขาออกมาได้ก็ต่อเมื่อทำให้เด็กคนนั้นมีความมั่นใจ และมีความ

ภาคภูมิใจในตนเองเท่านั้น วิธีการที่ถูกต้องจริงๆ คือ การกระตุ้นให้เด็กแต่ละคนตั้งเป้าหมายด้วยการแข่งขันกับตัวเอง มองเห็นการชนะตัวเอง การทำได้ดีกว่าที่เคยทำได้เมื่อวานหรือเมื่อวันก่อน ถือเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการดึงศักยภาพในตัวของเด็กออกมาใช้ให้ได้อย่างเต็มที่มากที่สุด ดังนั้นดังที่ ยะซึมิ คะสึโอะ (2563 : 53) ได้กล่าวว่าบทบาทของผู้ปกครองหรือครูปฐมวัย ควรสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อเด็ก เมื่อสังเกตลักษณะของเด็กๆ จะเห็นสิ่งที่เด็กคนนั้นถนัดหรือคาดการณ์ความน่าสนใจของสิ่งที่เด็กสร้างสรรค์ขึ้นได้ไม่ยาก ครูจึงควรเตรียมสภาพแวดล้อมตามระดับความสามารถของเด็กคนนั้น ทั้งนี้ ชิชิโร อิเกะซะวะ (2557 : 14) ยังกล่าวถึงเด็กปฐมวัยว่า สิ่งที่เรียนรู้ติดตัวจากสภาพแวดล้อมที่เลี้ยงดูมา จะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงเลยตลอดชีวิต ดังคำกล่าวที่ว่า วิญญาณของเด็ก 3 ขวบจะอยู่จนถึงร้อยปี การจะเปลี่ยนระบบขอบรอบที่สร้างขึ้นมาตั้งแต่ตอนเล็กๆ นั้นมีอยู่ทางเดียวคือต้องทำลายทิ้งแล้วสร้างขึ้นมาใหม่ อย่างไรแล้วผู้วิจัยมองว่าไม่สามารถเป็นไปได้ที่จะทำลายทิ้งดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการสร้างสภาพแว้ดล้อมที่ดีเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้เขาเติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ ตามที่ Mark A. Runco (2022 : 227) ได้กล่าวว่า เพราะสังคมต้องการคนที่มีความคิดสร้างสรรค์เชิงบวกมากขึ้น โดยเฉพาะบุคคลที่เป็นผู้นำ ทุกคนจะได้รับประโยชน์จากความคิดสร้างสรรค์เชิงบวก ทั้งในแง่ของความก้าวหน้าทางสังคม รวมถึงสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของแต่ละคนด้วยเช่นกัน ดังนั้นดังที่กล่าวมาทั้งสิ้นผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการสร้างกิจกรรมที่มีกระบวนการสร้างผลงานศิลปะส่งเสริมจินตนาการขับเคลื่อนแรงบันดาลใจให้กับเด็กช่วงปฐมวัยนับว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้ปกครองและครูปฐมวัยควรเริ่มลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้

จากผลการวิจัยพบว่าแนวคิดนำหลักการ The 4 Ps of Creativity ของ Rhodes (1961 : 305-310.) ซึ่งมีช่วงกระบวนการ (Process) ที่ผู้วิจัยให้กลุ่มเป้าหมายสร้างผลงานตามกระบวนการเกิดความคิดสร้างสรรค์ของ Graham Wallas (1926) ทั้ง 4 ขั้นตอนประกอบด้วย 1) ขั้นเตรียมความคิด 2) ขั้นความคิดฟักตัว การบ่มเพาะ 3) ขั้นความคิดกระจ่าง 4) ขั้นทดสอบความคิดและลงมือปฏิบัติจริง โดยผลงานที่ได้สามารถแสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ ฝีมือ และทักษะของเด็กปฐมวัย ส่งผลให้กลุ่มผู้ปกครองเด็กปฐมวัยและครูผู้สอนเด็กปฐมวัยเห็นถึงแนวทางการนำไปประยุกต์ใช้และสามารถขับเคลื่อนแรงบันดาลใจต่อผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยและครูผู้สอนเด็กปฐมวัยได้จริง ดังนั้นแสดงได้ว่าผู้ปกครองและครูปฐมวัยสามารถนำหลักการของโมเดลองค์ความรู้กระบวนการสร้างผลงานศิลปะส่งเสริมจินตนาการขับเคลื่อนแรงบันดาลใจให้กับเด็กช่วงปฐมวัย ไปประยุกต์ใช้กับบุตรหลานและนักเรียนในชั้นเรียนได้ เพราะจินตนาการของเด็กเป็นสิ่งสำคัญผู้ปกครองและครอบครัวมีส่วนอย่างมากต่อการร่วมผลักดัน และต่อเติมจินตนาการของเด็ก แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทและพื้นฐานของแต่ละครอบครัวด้วยเช่นกัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1) จากกระบวนการเกิดความคิดสร้างสรรค์ Graham Wallas (1926) ตามแนวคิดการวิจัยและโมเดลองค์ความรู้กระบวนการสร้างผลงานศิลปะส่งเสริมจินตนาการขับเคลื่อนแรงบันดาลใจให้กับเด็กช่วงปฐมวัย กระบวนการนี้ผู้วิจัยต้องคอยสังเกตกลุ่มเป้าหมายอย่างใกล้ชิดว่ามีแนวคิดและจิตนาการใดเกิดขึ้น เพราะเด็กปฐมวัยอาจต้องการคำแนะนำ และกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

2.2) การจัดแสดงผลงานเป็นหนึ่งช่องทางที่เป็นการสร้างแรงบัลดาลใจและความภาคภูมิใจให้กับเด็กปฐมวัย ซึ่งสามารถปรับให้เป็นการเสนอผลงานผ่านช่องทางอื่นๆ ได้ตามบริบทการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

ขนิษฐา บุนนาค. (2562). การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สำหรับเด็กปฐมวัย. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 3 มกราคม 2567. แหล่งที่มา https://www.youngciety.com/article/journal/arts-for-kids.html

ชิชิโร อิเกะซะวะ. (2557). *การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์* (บัณฑิต ประดิษฐานุวงษ์, ผู้แปล). กรุงเทพมหานคร: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

ชลธิชา ปารีเสน. (2561). ศิลปะกับเด็กปฐมวัย Art With Early Childhood. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2567. แหล่งที่มา https://fliphtml5.com/th/cufq/kyag/basic

ถิรนันท์ อนวัชศิริวงศ์ และพิรุณ อนวัชศิริวงศ์. (2561). MIDL for Kids *การรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศและดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย.* กรุงเทพมหานคร: สุพีเรียพริ้นติ้งเฮ้าส์.

นำชัย ชีววิวรรธน์. (2565). สร้างแรงจูงใจทางบวก กระตุ้นศักยภาพการเรียนรู้ให้เด็กเอาตัวรอดได้ในสิ่งแวดล้อมที่ยากจะคาดเดา. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 6 มกราคม 2567. แหล่งที่มา https://thepotential.org/knowledge/learning-incentives/

นภัสวรรณ ไทยานันท์. (2561). ความคิดสร้างสรรค์คืออะไร. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2566. แหล่งที่มา https://www.ftpi.or.th/2015/513

พีรณัฐ พินวิเศษ. (2560). ก่อนที่จินตนาการจะสำคัญกว่าความรู้.*ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 3 มกราคม 2567. แหล่งที่มา http://natpinvises.com/blog/2017/before-imagination-important-than-knowledge

มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 9) .นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ยะซึมิ คะสึโอะ. (2563). *คู่มือดูแลเด็ก 3-5 ปี ตามพัฒนาการ* (นงนุช เอี่ยมกระสินธุ์, ผู้แปล). กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์.

ยุพิน พลหนา. (2567). อย่าปล่อยให้สื่อดิจิทัลเป็นประตูสู่การต่อต้านสังคม. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2567. แหล่งที่มา https://www.edbathai.com/Main2/สาระ-การศึกษา/157-สาระ-การศึกษา-2-2024-2567/901-อย่าปล่อยให้สื่อดิจิทัลเป็นประตูสู่การต่อต้านสังคม

สุภาพรรณ วงศ์ศักดิ์ศิริกุล และโสมฉาย บุญญานันต์. (2567). การพัฒนากิจกรรมศิลปะบนฐานทางเลือกเพื่อส่งเสริมการสร้างสรรค์ศิลปะสำหรับ เด็กอายุ 9-12 ปี. *วารสารวิจยวิชาการ*. 7 (1), 85-99.

สุริยเดว ทรีปาตี. (2562). *เด็กไม่ใช่ผ้าขาวอย่าเข้าใจผิด*. กรุงเทพมหานคร: แพรวเพื่อนเด็ก. CIMB THAI. (2566). 7 วิธีสร้างแรงบันดาลใจในชีวิต เคล็ดลับสู่ความสุขที่ไม่มีที่สิ้นสุด. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 6 มกราคม 2567. แหล่งที่มา https://www.cimbthai.com/th/personal/blog/lifestyle-tips/7inspiration.html

Greedisgoods. (2561). Likert Scale คืออะไร มาตรวัดของลิเคิร์ท. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2566. แหล่งที่มา: https://greedisgoods.com/likert-scale-คือ

Asmawati, L. (2017). Improving early childhood creativity through integrated learning based on multiple intelligences. *JPUD - Jurnal Pendidikan Usia Dini*. 11 (1), 145–164.

Einstein, A. (1995). *Ideas And Opinions*. Crown Publishing Group.

Mark A. Runco. (2022). Positive Creativity and the Intentions, Discretion, Problem Finding, and Divergent Thinking That Support It Can Be Encouraged in the Classroom. *online.* Retrieved February 2,2024 from https://www.mdpi.com/2227-7102/12/5/340

Rhodes, M. (1961). An analysis of creativity. *The Phi Delta Kappan*, 42(7), 305-310.

Sadaruddin, et al. (2023). Needs Analysis of Project-based Learning Model Development in Stimulating Children's Creativity. *European Journal of Education and Pedagogy*. 4 (6), 24-29.

Schwartz, N. H., Click, K., & Bartel, A. N. (2023). *Educational psychology: Learning and instruction*. In J. Zumbach, D. A. Bernstein, S. Narciss, & G. Marsico (Eds.), *International handbook of psychology learning and teaching.* Cham: Springer, 357–390

The Light Design in Exhibition Spaces

Bin Song, Pisit Puntien,
Akapong Inkuer and Chanoknart Mayusoh
Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: s63584948029@ssru.ac.th

****

Abstract

The light design in the exhibition space plays a vital role in the exhibition space and has irreplaceable value. At the same time, excellent light design also plays a positive role and influence in the communication of excellent exhibition space design. This article mainly uses qualitative research methods combined with appropriate quantitative analysis and comprehensive analysis. After studying a large number of relevant literature and cases, it is concluded that the light design in the exhibition space is thematic, dramatic, diverse and integrated. These characteristics improve the design effect of the display space, help achieve the design goals of the display space, promote the communication and development of the display space, and fully reflect the importance, role, value and influence of light design on the display space and the communication of the display space.

Keywords: Exhibition space; Lighting design; Light art; Design impact

Introduction

Smith, J. A in the book "The role of lighting in exhibition design" proposed “Light is the fundamental element of nature and the core of how we perceive the world. “It reflects the appearance, texture and color of things and is the main way we understand our surroundings. Without light, the world would become dim, like a pool of stagnant water. The presence of light gives life and vitality to the space, making it no longer dull. Light is also important because it allows materials to display a variety of colors and textures. Therefore, light plays a very important role in conveying the emotion and artistic conception of a space. It is the function of light that gives the space diverse forms and artistry, thereby giving the space environment a profound connotation.However, how to select and use the characteristics of light and effectively apply it to indoor spaces so that it can play its characteristics while making the main space design is a question worth studying.

Exhibition space design aims to convey information, stimulate thinking, and meet and promote social needs. Johnson, L. K. mentioned in the article "Dynamic lighting effects in museum exhibitions: Engaging the visitor's experience" “Display space is a form of visual art, and it is also a blend of space experience aesthetics and information communication aesthetics.” Literally "display" includes the meaning of display, display, demonstration and performance. Modern display design concepts have been widely used in various occasions such as museums, science and technology museums, fairs, exhibitions, and commercial promotion displays. Regardless of the form of display, it relies primarily on vision to convey information, but information can also be conveyed through other sensory pathways.The prerequisite for effective transmission of display information is that it needs to be visible and clear, and light

* Received: November 24 2023; Revised: December 2 2023; Accepted: December 9 2023

is the key factor that determines this. Therefore, for the display space, it is of great significance to study the role and influence of light in the display space.

Lee, S. Y pointed out in the article "Interactive lighting systems in exhibition design: A case study analysis" that "Light plays an important role in exhibition space design, whether from a physiological, psychological or aesthetic perspective. . Without light, human beings' various sensory organs will not be able to receive information." However, most of today's display spaces ignore the research and application of light design. Therefore, this study comprehensively considers the shape, color and other elements of light in the display space, and uses the principles of visual art, such as chiaroscuro, layering, rhythm, differences in warm and cold tones, and changes in light shape, to reflect the light in the display space. The importance and value of design.

In the context of the information age, display forms have changed, and technical means have become diverse and intertwined. This inevitably affects the concepts and methods of light design in exhibition spaces. People are paying more and more attention to creating an experiential, emotional and artistic space atmosphere. These thematic display space artistic conceptions require the integration of new design methods and concepts. Wang, Q mentioned in the article "Lighting design in contemporary art galleries: Enhancing the viewing experience" that "the role of light in display space design is no longer limited to shaping exhibits and presenting space, its expressiveness and artistry need to be Give full play to it." However, in actual practice, many display designers lack a systematic understanding of light design. Especially when they go beyond practical functions and enter the field of free artistic expression, it is often difficult to give full play to the role of light design in creating artistic conception of the display space. Huge potential, which is also one of the necessities of this study.

Therefore, research combining theory and practice is crucial for light design in display spaces. The research of this article aims to deeply explore the role of light design in exhibition space design, taking the relationship between light and physical space as the starting point. By enriching the expression means of display space design, we actively explore how to understand the subtle relationship between light, people and the display environment through this process, making light an invisible tool for freely displaying spatial taste in the display space.

Research Objectives

Analyze the importance and value of lighting design in exhibition spaces.

The role and influence of indoor lighting design on the communication of excellent exhibition space design.

Research Methods

This article will focus on using qualitative research method as the main research method. First, the theoretical research of this article will be carried out based on the collection of a large amount of literature, such as academic monographs, journal articles, atlases and other related literature. Secondly, after collecting a large amount of literature, the analysis of the display space will be carried out. In-depth analysis and discussion of lighting design cases and content. Finally, the quantitative analysis method and the comprehensive analysis method were used as auxiliary research methods to study and elaborate on the lighting design content of the exhibition space and clarify the importance and value of lighting design in the exhibition space,

as well as the role and influence of lighting design on the communication of excellent exhibition space design.

Research Scope

This study mainly takes the exhibition space as the research carrier and scope, and conducts in-depth discussions around the light design in the exhibition space. Starting from the four aspects of light and space, light form, light color, and light level, the role and importance of space light are studied and displayed, and research conclusions are drawn.

Literature Review

1. Integration of light design and space in exhibition space

The lighting design of the exhibition space is slightly different from the lighting design of other spaces. Most of the exhibits in the display space carry information such as deep cultural and historical connotations. Therefore, in lighting design, more emphasis is placed on the promotion and communication of "good things" and "culture". At the same time, lighting design, as the fourth dimension of the space environment in addition to the length, width and height of the space, must also create a visual environment with comfortable light for the audience to visit and appreciate. When it comes to modern display space design, we can think of it as an information transmission and communication activity. No matter what kind of display space they are, they all pursue comprehensive planning to make the display content more attractive and persuasive. , to cater to the needs and emotions of the audience. Exhibition space design is regarded as an art, which not only involves visible display site planning, but also includes the creation of invisible psychological fields, in which light design plays an important role. In the pursuit of excellent display effects, today's display space design increasingly focuses on emotion, personality, and theme (Smith, 2015: 45-58). These trends have attracted great attention from exhibition space designers, and many of them have invested a lot of time in studying the artistic expression of space and exploring new materials and media. These efforts will inevitably become the basis for successful planning of exhibition design. In display design, light design emphasizes unique visual effects more than other design fields. The artistry and expressiveness of light are particularly important in the display field. This is because the light design in the display space is not only a lighting design to illuminate the environment, but also the visual art of light, which can give the entire display space a unique style. , and enrich the main way to display the spiritual connotation of the theme (Figure 1).

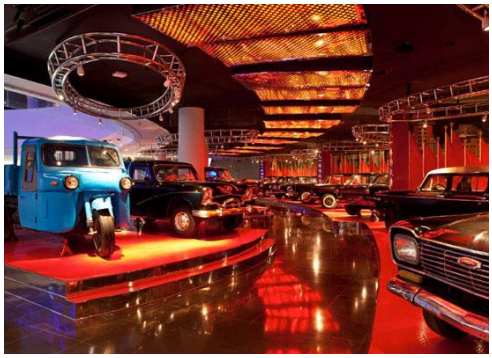


Figure 1 Visual art of light
Source: Photographed by the author

The core of the concept of "light and space integrated design" requires exhibition space designers to fully consider the role of light, that is, lighting, from the beginning when planning the exhibition space. This means incorporating the visual design of the entire space into a blueprint for integrated light and space design, uniformly considering all factors, including display boards, props, walls, stairs, lighting equipment, top styling, etc., to create according to a comprehensive blueprint Display environment. The light design of the exhibition space is a fusion of art and technology, so the composition of the entire space must be established in a display environment that conforms to visual rules and artistic aesthetic rules. Through the synergy of light, shape, and color, an artistic and dramatic display space light environment is created. For example, whether it is the overall planning of the entire exhibition space or the design of a booth or props, a comprehensive design of light, shape and color can be used. Designers need to comprehensively consider the expression and language of the display form, the relationship between medium and light, the light effects of different forms, the brightness and darkness of light and space, color contrast, and the characteristics of space, etc.

The light design of the display space should be a comprehensive expression of light and physical space, rather than simply attaching the light design to the display space, making it a supplement to the physical space design. Studying light and physical space separately, whether it is only focusing on the construction of physical space and ignoring light in the design of exhibition space, or vice versa, is an incomplete method. This may be a common problem and misunderstanding in the current field of exhibition space design. Integrating light design with the art of display space is the key to successful display space light design. Without the introduction of this kind of integrated design thinking, studying light design in exhibition spaces will be just empty theory.

2.Shape design of light in exhibition space

For light form design, the form and combination classification of "point, line, and surface" light sources are the most common content. The use of "point" light is mostly a basic lighting method, which refers to the light form that emits uniform light from a point to the surrounding space. It is mainly formed by single lighting fixtures, such as downlights, ceiling lights, spotlights, etc. "Line" light has a clearer and simpler psychological effect than "point" light sources. Different shapes of linear lights create different visual effects and psychological atmospheres. For example, arc-shaped light will bring people twists, softness, and continuity. The flowing beauty; while the horizontal straight lines of light give people a sense of tranquility, and have the function of extension and guidance, etc. The characteristics of "surface" light are gentle light feeling and gentle transition, which can produce uniform and

bright lighting effects, create a soft and elegant atmosphere, etc. The specific content of the "point, line, and surface" light source is as follows:

Point Light. In geometry, a point is usually defined as an object that only has a position but no size. However, in space we can think of points as relatively small shapes and call them points. Points serve as a focal point in space, or a focal point that attracts visual attention. Therefore, a fundamental property of a point is its cohesion. Since points are a basic component in design, changes in their size, shape, or combination of shapes will directly affect the artistic expression of light visual space. In some cases, points can also be regarded as surfaces, and the contrast of surfaces can produce the effect of points or non-points. The subtle relationship between points and lines, if handled properly in design, can produce unique effects. In a large space, sometimes a point is too small to become the visual focus. In this case, multiple points can be used to form a point group to enhance visual appeal and balance the visual effect. They can be arranged according to rules to form lines or areas to create a visual effect. To a certain modeling effect (Figure 2). In the exhibition space, various new types of lamps can be used and combined and arranged in certain ways to create rhythm and rhythm. For example, by arranging the light sources, the shape of the lamps and the luminous effect of the light, a special space aesthetic can be formed, which is especially suitable for large spaces. In some exhibition space designs, in addition to considering artistry, the lightness and economy of the enclosure materials also need to be considered. Therefore, you can consider using light to make up for the deficiencies of the material, and choose different lighting methods according to the texture and reflective properties of the material to give the space a special artistic beauty (Johnson, 2017: 201-215).

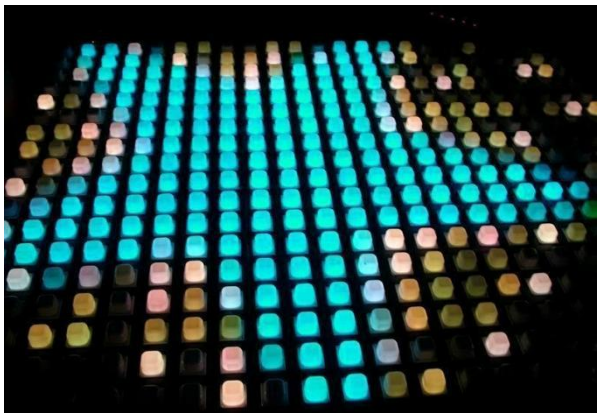


Figure 2 Point Light
Source:http://en.bestsoon-china.com/news/441.html

Lne light source. Lines are defined in geometry as "trajectories of moving points", and lines can also arise from the intersections and intersections of surfaces. Line shapes give people a clear and direct visual experience, and their basic attribute is guidance. Unlike the cohesion of points, lines can always guide the movement of people's sight, so the essence of lines is full of energy, not static. Lines can be divided into two categories: straight lines and curves. Straight lines include horizontal lines, vertical lines, rays and diagonal lines, etc., while curves can be divided into geometric curves and free curves. These different types of lines themselves convey different expressions. For example, parabolas will appear smooth and pleasant, horizontal lines

will give people a sense of stability and tranquility, and vertical lines will have a positive and noble character. In the design of the exhibition space, the addition of light further enhances the symbolic meaning conveyed by these lines. The task of linear light design is to use the light strips formed by light and the solid structure to express the dynamics and perspective of the space and guide the direction of the line of sight. It also has a certain decorative effect (Lee, 2014: 89-102). For example, in the scene shown in Figure 3, curved and straight light strips are integrated with the solid structure, which not only enhances the beauty of the space, but also clarifies the audience's visiting route.



Figure 3 Line light source
Source:http://eww.verydesigner.cn/article/165839

Surface light source. From a geometric point of view, the surface can be understood as the trajectory and result of the movement of the line. It is the balanced expression of the line, and is also the product of the development of points and lines, acting as the background for their expression. Surfaces can be divided into geometric shapes and free shapes. In three-dimensional space, the most basic geometric shapes include square, rectangle, circle, ellipse, triangle and trapezoid. In the exhibition space, the shape of props and booths is usually dominated by plane (Wang, 2018: 34-45). Although these single geometric shapes may appear dull, their appearance can be transformed through the application of light. The role of light can be to create a contrast between light and dark by adjusting the lighting intensity. You can also make use of the transmission characteristics of light and choose materials with higher transparency to make the solid surface a new light source, thereby creating interesting and vivid visual effects (Figure 4). Light surface design is not only suitable for the top and facade structures of space, but also increasingly used on the ground. Some booth designs will install imaging equipment on the ground to form a circular or square arrangement, or use translucent glass to create a geometrically shaped glossy surface. The glossy surface not only helps to define the function of the space, but also creates a psychological scene under the glossy surface, which is actually a "virtual" space centered on the light source. However, this form of artistic expression is best used locally and not for widespread use. Even if it is necessary to use it, the brightness of the light must be reduced or translucent materials must be used to avoid affecting the information transmission of the exhibits and to avoid visual fatigue for the audience, similar to overexposed photos. In surface light design applications, the emotional expression of different surfaces needs to be considered.



Figure 4 Surface light source
Source: http://sjz.a963.com/works/2021-02/800229497.htm

3.Color design of light in display space

The color of the light source is an inevitable part of the lighting design of the display space, and the color of the light source in the display space will determine the effect of display information transmission to a certain extent. If you choose a light source color that is conducive to creating the atmosphere of the display space and displaying exhibits, it will greatly help to effectively transmit the display information and achieve the final display purpose. However, choosing an inappropriate light source color will have exactly the opposite effect. "Light is color, and color is light." From a physical point of view, light color has two key meanings. First of all, it refers to the color of the light source itself that is directly perceived by the human eye, that is, the color attribute of the light source itself, which is called "light source color". Secondly, light color also involves the objective visual effect produced by an object under light, that is, color appearance, which is called "appearance color". The lighting and color design in the display space can be roughly divided into the following two aspects:

(1)Highlight the color charm of the entity: Under the overall light and space design thinking, the light design in the display space needs to skillfully integrate light, color, and shape into a unified design. On the one hand, it is necessary to accurately present the color characteristics of the physical material itself; on the other hand, it is necessary to strengthen the color expression of the entity so that the displayed light color and the physical image can be skillfully integrated, making the space a painting and sculpture of light. Such a design allows the audience to feel the role of color more deeply (Chen, 2013: 67-78).

(2)Use light and color to reshape the spatial situation: In response to the unique requirements of exhibition space design, it is necessary to attract the audience's interest in a very short time. This requires enhancing the contrast of spatial elements. In addition to the richness of shape and structural language, light color is an important factor affecting people's vision, behavior, memory and even physical and mental health. Different hues have different expressive and symbolic meanings and can evoke different emotions and experiences in the audience. For example, red tones can inspire excitement, yellow can feel refreshing and help inspire, green can create a sense of tranquility and coolness, purple can help inspire artistic creativity, etc. (Figure 5). Through changes in light and color, the personality of the display space can also be enriched, making people full of reverie and surprise.



Figure 5 light color
Source: https://www.sohu.com/a/216821782_619150

In the design of display space, designers need to make good use of the psychological effects of color to create spatial situations. Compared with traditional static color contrast, light color is more suitable for creating dynamic color changes. Once the basic layout of the display space is completed, the display effect can be quickly improved by optimizing the light and color scheme. The advancement of modern science and technology has led to the continuous development of lighting equipment technology. Various intelligent computerized lamps have become tools for adjusting the color of space, allowing designers to create unique spaces like paintings. Light color is both scientific and artistic, but it also needs to consider economic and energy constraints (Turner, 2018: 234-247.). Therefore, on the premise of meeting moderate lighting needs, designers need to give full play to the artistic potential of light and color, and constantly explore new expressions of the overall design of light, shape, and color, so that the space can show artistic charm in a beautiful light and color environment. Highlight the theme of the display and convey the spirit of the times. "

4.Light level design in exhibition space

Light, shape, and color in the display space can present ever-changing effects in various arrangements and combinations. These arrangements and combinations can highlight the different artistic styles of the display space. Organizing these combinations efficiently is a key challenge in light design. The famous lighting design pioneer Richard Kelly proposed three levels of lighting design in the 20th century, including ambient lighting, accent lighting and atmosphere lighting. This concept is very suitable for exhibition space light design that emphasizes the artistic expression of light. In actual work, according to the content and theme of the display, the light design can focus on a certain level as the main lighting method to make it unique; it can also make the three lighting levels intertwined, and choose which performance Method decisions should be made based on the topic and type of presentation. Each lighting level has unique expressive power and can create a distinct spatial atmosphere (Jackson, 2019: 45-58).

Ambient lighting expressiveness: The entire display environment remains relatively bright, which helps to clearly display the content of the space and ensure the basic visual effect of the space. This method is usually used to create a relaxed and pleasant display atmosphere or simple and concise spatial content (Zhang, 2019: 56-68). The overall color temperature of ambient lighting is suitable for high color temperatures with white as the main tone, such as above 4500K, such as book trade exhibitions and other display types (Figure 6).

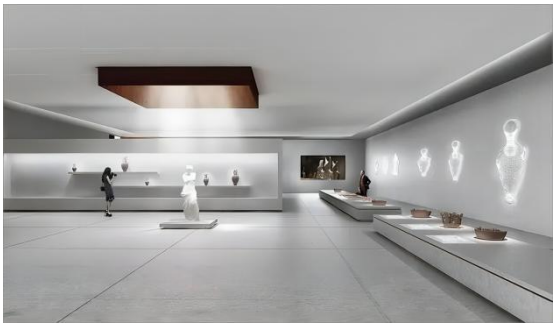


Figure 6 Ambient lighting
Source: http://www.zhuxuncn.com/articles/170917551.html

Accent lighting expressiveness: This light design technique is relatively common in displays. The display environment is relatively dark, but with accent lighting, specific areas become particularly bright, easily attracting the audience's attention and interest. This method can enhance the artistic appeal of the exhibits' image, shape the mystery of the display environment, and greatly enhance the rhythm of the display space (Figure 7) (Anderson, 2020; 112-126).



Figure 7 Accent lighting
Source: https://travel.tom.com/202109/1791217475.html

Ambient lighting expressiveness: This technique is usually used in display types that highlight the atmosphere of the display environment or have the main goal of shaping the theme image of the station display. The details of the display content may not be clearly visible, but it has a strong visual impact, easily resonates with the audience, and creates a dramatic display theme. This method can create a mysterious atmosphere through situational lighting that cleverly adjusts light and shadow (Figure 8) (Smith, 2021: 89-102).



Figure 8 Mood lighting
Source:http://www.coolde.com/forum.php?mod=viewthread&tid=84940&extra=&ordertype=1&page=2

Conceptual Framework

The content of this article will be researched and written in the form of a total score. By collecting and organizing relevant information on light design in exhibition spaces, and analyzing, summarizing and summarizing a large amount of data, we finally drew the conclusions of this study and made suggestions for future research and practice on light design in exhibition spaces. . The specific conceptual framework is shown in the figure below (Figure 9)

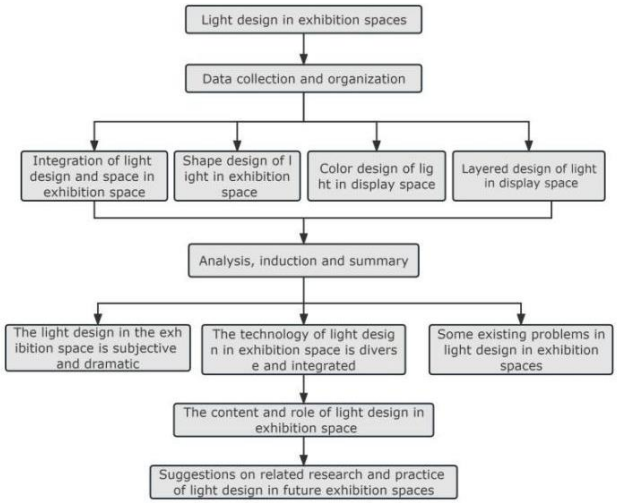


Figure 9 conceptual framework
Source: Drawn by the author

Research Results

1.The light design in the display space is thematic and dramatic.

Through qualitative research method, after researching and sorting out a large amount of literature, we learned that in the context of the information age, the concept of display space is undergoing a profound evolution, and the definition of display space design is constantly being reshaped. Contemporary exhibition activities have become diverse, integrating multiple creative forms such as planning, installation art, performance, and advertising. This is no longer just a simple display, but an artistic expression that interweaves people, exhibits and space. This multiple interactivity allows three elements that were originally isolated to merge with each other, thus giving birth to the concept of holistic art. This whole is not just a unity in spatial form, but also includes the process of transmission and integration of thoughts and emotions. Contemporary exhibition space design is no longer limited to the container nature of space; its goal is to convey themes that contain ideas and concepts. Nowadays, exhibition space design has moved beyond the simple stage of shaping the image of exhibits and evolved into a complex exhibition activity that focuses on experience, theme and plot.

Learned through research and analysis what the exhibits carry is no longer just functionality, but more profound values, and even represents a deeper meaning such as a specific lifestyle. Compared with space design in other fields, light design in exhibition spaces has become more dramatic and focused more on creating unique visual effects and artistic appeal. Therefore, the artistic expression method of contemporary display design has become more personalized, emotional and dramatic, showing unique charm and characteristics compared with other types of space design.

In short, under the influence of the information age, the display space is no longer a static container, but a field full of vitality and creativity. It not only shapes the form, but more importantly, conveys thoughts, emotions and values. The evolution of this field demonstrates the continued enrichment and deepening of human creativity and culture, providing us with more opportunities to explore, express and share. Exhibition space design and light design in exhibition space have transcended traditional boundaries and become a dynamic modern art form.

2.The technology of light design in exhibition space is diverse and integrated.

Through this research method, which is mainly qualitative research method and supplemented by quantitative research method, it is concluded that. The rapid development of contemporary digital technology has brought rich and colorful opportunities for creative expression in display spaces. The research results of cutting-edge disciplines such as multimedia, materials science and sound and light control technology have been widely used in exhibition space design, injecting new dimensions and infinite possibilities into the exhibition space. Today's exhibition space design emphasizes the audience's intuitive feelings and psychological needs for exhibits and things in a specific environment. Exhibition space design is no longer limited to defining the physical space, but pays more attention to creating an interactive dialogue space between the exhibition space and the audience. This kind of dialogue space emphasizes the construction of atmosphere and conveys emotions and atmosphere through visual cultural elements, allowing the audience to feel the warmth and emotion of elements such as light, form, material, image and sound in the display space, thus making the display language more touching. Charm. Contemporary exhibition space design has entered a new era of digitalization and multimedia, providing a broader platform for

creativity and art. Exhibition space is no longer just a place for displaying items, but also a place where emotion, culture and technology blend to create a fascinating and unique experience. Continuous innovation and progress in this field will continue to enrich our visual and spiritual world, bringing more possibilities and unlimited imagination to display design. The continuous integration and penetration of various new media carriers and means not only make the display field full of vitality, but also trigger the continuous expansion and extension of light design forms and concepts in the display space. In this era full of innovation, the light design in the exhibition space presents a unique fusion, combining the characteristics of static light space and dynamic light space, bringing an unprecedented sensory experience to the audience.

First, the light design in contemporary display spaces is formed by the penetration and integration of technological diversity. New tools such as cutting-edge materials, lighting control technology, and digital imaging technology equipment are widely used in the field of display design, providing strong technical support for light design. This enables light design to achieve two-way interaction with the display space by making full use of the characteristics of new lamps, such as light shape, beam, light color, etc., in changes in different positions, directions and frequencies. For example, through a variety of comprehensive techniques such as the convergence and dispersion of point light sources, the changes in length and straightness of linear light sources, and the expression of surface light sources, elements such as the layer, rhythm, gradient, uniqueness, and color warmth of the display space can be combined in proportion. Create colorful rhythms and rhymes. These changes constitute the dynamic perception of the audience, allowing them to feel the flow and changes of time and space in the rhythmic changes of space. Therefore, contemporary display light space design is no longer just a tool for displaying objects, but an art form that can interact with the audience, allowing people to gain unlimited visual, emotional and perceptual pleasure. This innovative design method will continue to promote the development of display space and bring more exciting possibilities to future display design.

Secondly, light design technology in contemporary display spaces tends to integrate real light space and virtual light space. The information age has brought great changes to light design technology in exhibition spaces. Light design technology has gradually evolved from focusing on the presentation of real scenes to integrating virtual light design with real light design. This evolution is particularly evident in the field of exhibition space design, especially in the prediction of visual artistic effects of light design in exhibition spaces. Designers can now use computer graphics design software, such as LIGHTSCAPE, 3DMAX and PHOTOSHOP, to conduct preliminary simulations and previews. This digital design expression is not only intuitive and clear, but can also accurately set and display parameters such as the type, color, color temperature, illumination, and irradiation range of the light source, and can even be presented in the form of animation. This process greatly facilitates the designer's solution comparison and decision-making process. The rise of this convergence trend makes display design more intelligent and controllable. Designers can observe the lighting effects in advance in the virtual environment and experiment with different settings of various light sources to ensure the best visual effect. This digital simulation not only improves design accuracy, it also speeds up the design process, allowing designers to explore and experiment with creative ideas more efficiently. In addition, this also helps reduce costs because potential problems can be discovered and solved in the virtual environment before actual construction, avoiding tedious modifications and adjustments on site. In conclusion, the

combination of real and virtual light spaces represents an important advance in the field of display design. It not only provides more design freedom and room for innovation, but also improves design accuracy and efficiency. This trend will continue to drive the evolution of display design, creating more opportunities for designers and more engaging experiences for audiences. Display design is no longer limited to the real world, but has incorporated the virtual dimension of the digital age, opening up new design possibilities.

3.Some existing problems in light design in exhibition spaces

In this study, through the use of quantitative analysis and comprehensive analysis methods to investigate and analyze the existing exhibition space lighting design, it was found that the rapid development of modern new technologies provides unlimited creative space for exhibition space designers. At the same time, the application of light shows great potential in creating spatial atmosphere. Although we are immersed in the charm of light art, we are also faced with negative problems such as light pollution. Since many display designers lack a systematic understanding of light, there are currently some design misunderstandings:

Misunderstandings between "bright" and "beautiful": In some exhibition space designs, designers often increase the number of lamps and lighting brightness in order to make the space stand out. However, lack of understanding of the balance between light brightness and darkness, excessive lighting brightness may lead to a lack of layering and rhythm in the display space, affecting the three-dimensional sense and color performance of the information displayed in the display space, and also destroying the audience's imagination. Visual balance leads to confusion of visual center and perception, and fails to produce visual beauty.

Lighting scale issue: The main purpose of light design in the exhibition space is to highlight the image of the exhibits, so not every area requires high-intensity lighting. According to different display objects, the most valuable areas should be selectively illuminated. This can give the display space more layering and drama, and enhance the artistic appeal of the display space.

Excessive pursuit of fancy: In order to pursue fancy and lively visual effects, some exhibition space designers ignore the display type and exhibit characteristics and blindly use various dynamic lighting effects, which is not conducive to the communication of information in the exhibition space.

Indiscriminate use of color light: Color light is the best tool to highlight the atmosphere of a space, but inappropriate use of color may affect the emotional expression of the space and even prevent the exhibit information from being clearly conveyed.

Therefore, in the design of light, it is necessary to consider the brightness of light, lighting scale, dynamic effects and the use of color more comprehensively to ensure that the application of light in the display space is targeted and effective, rather than blind or excessive. .

The light design in today's exhibition space presents increasingly diverse and rich forms of expression. The diverse penetration and integration of light technology make light design more complex. Without systematic design concepts and cognition, many problems will arise in practical applications. However, no matter what means are used to construct a light space, the fundamental goal is to accurately convey the displayed information and its connotation. An excellent exhibition space light design will ultimately reflect aesthetic pleasure in people's psychology, which is the highest pursuit of exhibition space light design. In the light design of the exhibition space, light, shape and color must be integrated to ensure that people enjoy the feeling of beauty and spiritual pleasure in the exhibition space, and to present the unique artistic

conception of the exhibition space. Therefore, during the design process, human physiological and psychological factors must be fully considered, while problems such as light pollution must be avoided. The starting point of display light space design should be to create comfortable visual effects to accurately convey display information, and take the human-centered concept as the guiding ideology. By cleverly controlling the elements of light and shadow, create a human-centered harmonious environment.

Discussion

In this study, through the research and analysis of a large number of relevant literature, it can be found that in terms of the importance and value of light design to display space, a large number of literature materials are consistent with the results of this study. However, this study is based on a large amount of research data. After in-depth research and analysis, it is concluded that the light design in the exhibition space has four characteristics: theme, drama, diversity and integration. In this study, the four major characteristics of light design in the exhibition space were analyzed in detail through the relationship between display content and light design, the combination of display space and light design, and the technology and development of light design. It confirmed that lighting design (light design) design) in the display space. An exhibition space with excellent light design can also give the audience a deeper and richer visual experience and exhibition experience, which can easily leave a profound impact on the audience. At the same time, it also allows the exhibition space to be actively spread among the audience and society. This is exactly the case, and it fully reflects the role and influence of indoor lighting design on the dissemination of excellent exhibition space design. To sum up, the results of this study fully prove that the four characteristics of light design in exhibition space are irreplaceable in terms of reflecting the importance and value of light design to exhibition space, and in the role and influence of excellent exhibition space communication. importance.

Conclusion

In the exhibition space, people's artistic feelings are conveyed through light, and light is a crucial element in the design of the exhibition space. Only through the transmission of light can other elements in the display space design be coordinated and perfected. At the same time, light also acts as a medium for the interaction between the objective environment and human senses. The reason why people can perceive and understand space is because visual perception can capture the visual information generated by the interaction between light and objects. To some extent, designing light is designing space.

The light design of the display space is closely intertwined with the display space, and together they convey the spiritual and material characteristics of the space. The two can never be separated. It is too narrow a design concept to study the performance of display space without light or to study the artistic expression of light without leaving display space. Therefore, the research on light design in display space must be carried out under the overall light and space design thinking, making full use of the overall combination of light, shape, color and other elements, and applying the rules of visual art, such as light and shadow contrast, hierarchy and rhythm, Effective means such as the changing combination of color temperature and light shape are used to achieve the dynamic mutual design of light and physical space.

The design of light in the exhibition space allows the audience to experience the changing spatial themes of time and space in a limited real space. In this space that combines static and dynamic, reality and virtuality, people can find the language to have an emotional dialogue with the space. Regardless of the form of presentation, effective communication of display information is the only criterion for measuring the success of display design. This kind of communication covers the comprehensive transmission of people's cognitive characteristics and emotional experience of exhibit information. The light design of the exhibition space must be based on the concept of "artificial environment". It is not only a way to achieve emotional dialogue between people and entities under the integrated thinking of light and space, but also must be consistent with the theme of the entire exhibition activity. Under this unified theme, the language of light and space will play a decisive role in creating the situation and atmosphere of the display space.

Suggestions

Light design in exhibition spaces is a complex and critical area. In the ever-evolving exhibition space, the study of light design is crucial. The following are some suggestions for light design research in future exhibition spaces based on the content and results of this research:

In-depth understanding of the display content and target audience: In this study, based on the development and display purpose of the display space, the importance and value of light design to the display space was deeply discussed. When conducting research on display space light design in the future, it is necessary to conduct certain research and analysis on the target audience while deeply understanding the content and purpose of the display. Different display types and themes as well as different audience groups require different light design methods to create different display space light environments to achieve the purpose and communication of the display space.

Exploring the psychological effects of light design: In this study, through the study of information such as the color, brightness and illumination mode of light, it was concluded that the light design in the exhibition space has two major characteristics: thematic and dramatic. In future research, attention should be paid to the impact of these two characteristics on people's emotions and psychological states. Future research on the psychological effects of light design, including but not limited to the impact of different colors on emotions and how the intensity of light guides the audience's attention, will help better use light design to convey display information and create spatial atmosphere. , which is more conducive to more in-depth research on the role and impact of light design on display space.

Integrating new technologies: In this study, it was concluded that the light design in the exhibition space has two characteristics: diversity and integration. With the continuous development of science and technology, future research on light design in exhibition spaces should also pay attention to the research on the integration of new technologies, such as intelligent interactive lighting systems, OLED technology, laser projection, etc. Research on these technologies can bring more possibilities to light design in display spaces, creating more creative and attractive display effects.

In short, this study found that light design in exhibition spaces is a field full of challenges but also full of creativity. In the future, through continuous in-depth research and

continuous innovation, we will continue to improve the level and research results of light design in display spaces, and create more attractive and in-depth display experiences and research content for people.

References

Smith, J. A., & Jones, B. C. (2015). The role of lighting in exhibition design: A review of the literature. *Journal of Exhibition Science*. 3 (2), 45-58.

Johnson, L. K., & Brown, M. E. (2017). Dynamic lighting effects in museum exhibitions: Engaging the visitor's experience. *Journal of Museum Studies*. 24 (3), 201-215.

Lee, S. Y., & Kim, D. H. (2014). Interactive lighting systems in exhibition design: A case study analysis. *International Journal of Design*. 8 (2), 89-102.

Wang, Q., & Chen, H. (2018). Lighting design in contemporary art galleries: Enhancing the viewing experience. *Journal of Art and Design*. 12 (1), 34-45.

Chen, T., & Li, X. (2013). Innovative lighting solutions for exhibition spaces: A comparative analysis. *International Journal of Architectural Lighting*. 5 (2), 67-78.

Turner, R. L., & Harris, J. A. (2018). Contemporary trends in museum lighting design. *Journal of Museum Technology*. 45 (3), 234-247.

Jackson, M. L., & Turner, K. A. (2019). Lighting as a tool for storytelling in museum exhibitions. *Museum Management and Curatorship*. 34 (1), 45-58.

Zhang, X., & Li, Y. (2019). Dynamic lighting in exhibition spaces: A case study of science museums. *International Journal of Exhibition Studies*. 8 (1), 56-68.

Anderson, A. B., & Wilson, C. D. (2020). Lighting design for cultural heritage exhibitions: A practical guide. *Cultural Heritage Management*. 45 (2), 112-126.

Smith, P. W., & Davis, R. S. (2021). Lighting technology and its Andersoninfluence on exhibition design: A review of recent developments. *Journal of Exhibition Technology*. 7 (2), 89-102.

A Study of Traditional Chinese Porcelain Garden Stools from the Perspective of Material Culture

Danxi Luo and Arkom Sangiamvibool
Mahasarakham University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: 824970874@qq.com

****

Abstract

Porcelain garden stool, as an important piece of furniture in traditional Chinese life, not only carries the difference of living customs, aesthetic tastes and social classes in ancient Chinese society, but also reflects the rich material and cultural connotation. The classification of porcelain garden stool as a kind of material and the establishment of the basic structure of the material culture of porcelain pier are only the beginning of the study of material culture. Things that exist independently have no cultural significance. Only when they are placed in the dimension of "relationship" can they have significance and research value. For ceramics, porcelain garden stool is the main body of ceramic culture, and Jingdezhen is the living environment of porcelain garden stool. As the medium of research, there is a system of relations behind it, that is, the relationship between porcelain and the environment, and the relationship between porcelain and social development.

This is a qualitative research that aims to: (1)To explore the fundamental content of the material culture of porcelain garden stools. (2)To study the interaction between the natural environment and production technology in material production. (3)To analyze the connection between objects and beliefs: ceramic patterns and symbols of hierarchy. (4)To investigate material exchange as a medium for cultural transmission.

This study focuses on traditional Chinese porcelain garden stools, exploring their development, functional changes, and profound cultural significance through the lens of material culture. By conducting a comprehensive analysis of the production techniques, decorative art, social usage, and the material and cultural exchange of porcelain garden stools, particularly those from Jingdezhen, this paper aims to reveal their historical status and cultural value as an integral part of traditional Chinese culture.

The research begins with an overview of the basic content of the material culture of porcelain garden stools, including their production background, technical characteristics, and decorative styles. It emphasizes the social functions and symbolic meanings of porcelain garden stools in different historical periods. Subsequently, the article examines the relationship between porcelain garden stools and the natural environment and social development, highlighting the impact of natural resources on the production techniques of porcelain garden stools and their symbolic and communicative roles in social culture. Moreover, the study investigates the material exchange and cultural transformation of porcelain garden stools, analyzing their significance in facilitating cultural exchange and transmission both domestically and internationally.

Through case studies and empirical analysis, this research reveals that porcelain garden stools are not only representatives of traditional Chinese craftsmanship but also significant carriers of ancient Chinese social life and cultural spirit. The study of porcelain garden stools enriches our understanding of Chinese material culture and provides new perspectives and pathways for the protection and inheritance of traditional Chinese culture.

* Received: March 15 2024; Revised: March 27 2024; Accepted: March 28 2024

This research holds significant theoretical and practical implications for the preservation, study, and inheritance of porcelain garden stool culture, offering valuable references for the integration and development of traditional Chinese culture in modern society.

Keywords: Material culture; Traditional Chinese objects; Porcelain garden stools

Introduction

This study embarks from the perspective of material culture to delve into the history, culture, and technical essence of traditional Chinese porcelain garden stools (Wang, 2017) with a particular focus on Jingdezhen, a renowned porcelain center in China. Porcelain garden stools are not merely everyday objects but also cultural symbols carrying profound cultural significance and historical information. Through an analysis of their production processes, form characteristics, decorative art, and usage and circulation in various social contexts, this research aims to unveil the unique position and role of porcelain stools within Chinese material culture

The study of porcelain garden stools traces back to the Song Dynasty (Figure1) (Yang, 2021), witnessing a transition from prosperity to decline, reflecting the interaction between ancient Chinese society's production technology, adaptation to the natural environment, social development, and cultural dissemination. As carriers of culture, porcelain garden stools encapsulate technical and cultural information, not only manifesting the material production and lifestyle of ancient Chinese society but also displaying people's aesthetic tastes, belief systems, and social values (Xu&Yang, 2021).

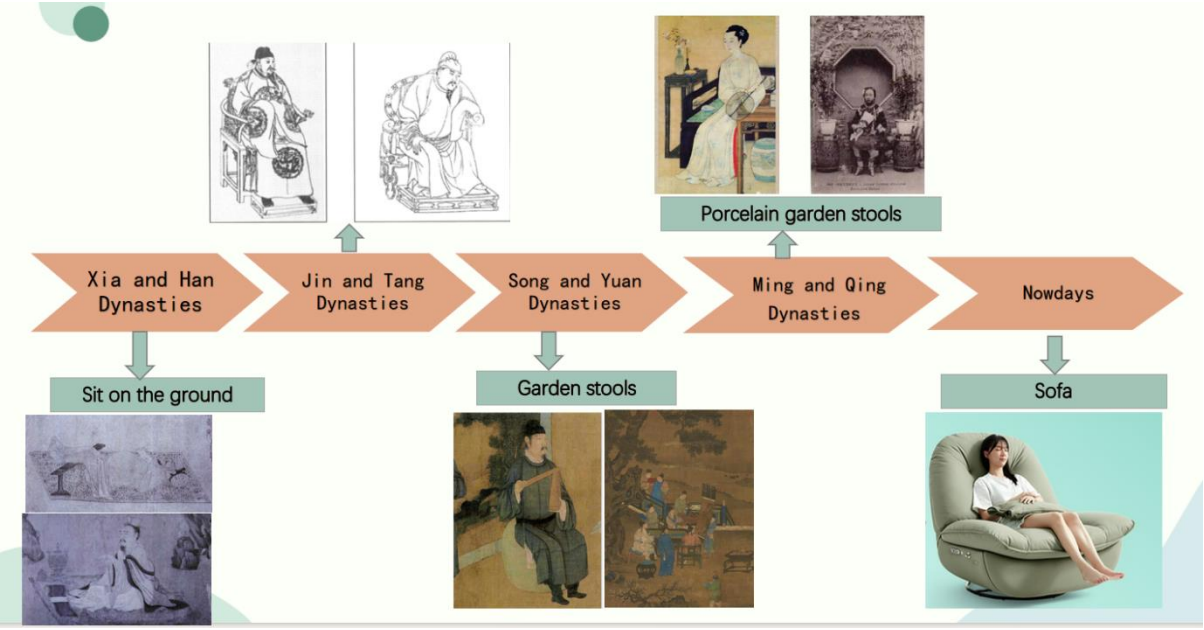


Figure 1 The timeline of porcelain garden stool
Source: Drawn by author, 2024

This article first defines the concept of "material culture" and explores the relationship between material culture and porcelain garden stools. It further analyzes the "relational" dimensions of research on porcelain garden stools in material culture, including the relationship between material production and the natural environment, the symbolism of objects and social development, and the role of material exchange and cultural transition (Zhao, 2020). Through an in-depth discussion of these relational dimensions, this paper reveals the significant position and cultural meaning of porcelain garden stools in Chinese material culture, demonstrating the role and impact they have played as traditional objects throughout China's lengthy historical development, as well as their active contribution to cultural inheritance and transformation.

This paper aims to not only enrich our understanding of traditional Chinese culture through the study of porcelain garden stools, a specific phenomenon within material culture but also to provide new perspectives and pathways for comprehending the crucial role of material culture in societal development and cultural exchange (Chen, 2019 : 76-80).

Through the detailed study of the material culture of porcelain garden stool, it is revealed that porcelain garden stool not only exists as a material entity, but also carries rich cultural significance and historical value. At the same time, through the research and record of the material culture of porcelain garden stool, the importance of the protection and inheritance of traditional cultural heritage is emphasized. This is not only a respect for the cultural achievements of the past, but also a responsibility to future generations. In general, these research and writing efforts aim to deepen the understanding of porcelain garden stool and Chinese traditional culture more broadly, while also providing theoretical support and practical guidance for the protection, inheritance and innovation of cultural heritage.

Research Objectives

1.To explore the fundamental content of the material culture of porcelain garden stools.

2.To study the interaction between the natural environment and production technology in material production.

3.To analyze the connection between objects and beliefs: ceramic patterns and symbols of hierarchy.

4.To investigate material exchange as a medium for cultural transmission.

Literature Review

1.History and decoration of porcelain garden stool：

As one of the traditional Chinese porcelain and furniture, porcelain garden stool appeared in the Song and Yuan Dynasties and flourished in the Ming and Qing Dynasties. It is a special utensil with both decoration and utility. In modern times, the development of porcelain garden stool has gradually stagnated, with no significant innovation in decoration design and still stuck in the traditional rut. In practical application, it has also been impacted by modern life and gradually separated from people's daily life. The application scenes and realistic demands highlight the development dilemma of porcelain garden stool. This reflects that porcelain garden stool have not developed in step with modern aesthetic technology, but the development history of porcelain garden stool has proved its good adaptability and space for expression (porcelain garden stool are not absent from every innovation and progress in decorative design of porcelain). Therefore, to reflect on the modern and modern development

of porcelain garden stool, on the one hand, we need to think deeply about the reasons for its stagnation, and on the other hand, it just shows that porcelain garden stool, as traditional utensils, have a huge space for innovation and expression in modern life, which is worth exploring. Under the background and conditions of modern life, science and technology, and aesthetics, it is of great significance to absorb and integrate the decoration and design methods and techniques of traditional porcelain garden stool, and conduct innovative research on the decoration and design of porcelain garden stool.

From the perspective of history. Chen Pengnian, Qiu Yongzheng's Guangyun, Ding Du's Jiyun, Dai Dong's Six Books of the Southern Song Dynasty and Li Jie's Creating a French Style, Lu You's Notes on the Laoxue Temple and other historical books recorded different woodworking tools and production processes in the Song Dynasty, providing technical support for the production of the sitting block in the Song Dynasty. In the Song Dynasty, Chen Yu wrote the Records of the Southern Song Dynasty Pavilion, (Yuan) Tuotuo's History of the Song Dynasty, (Yuan) Ding Wei's Biography of the Song Dynasty, (Yuan) Gou Tao's Biography of the Song Dynasty, (Song) Fan Chengda's Official Records of the Song Dynasty, (Song) Fan Chengda's Hengzhi of Guihai Yu, and (Song) Da Song Xuanhe's Legacy Collection, which objectively recorded the users, use scenes, and decorative features of the sitting piers in the Song Dynasty from the perspective of history, providing an objective basis for tracing the origin of the porcelain garden stool from the perspective of history.

From the perspective of painting in the Song Dynasty. When studying the decoration of sitting piers in the Song Dynasty, the written materials have great limitations. The overall style of painting in the Song Dynasty is more realistic, which provides an important source of information for the research. The shape, structure, material and decoration of the sitting pier in the Song Dynasty are clearly shown in the paintings of the Song Dynasty, such as the "Bamboo Forest Qinghua Painting", Liu Songnian's "Eighteen Scholar Painting", "Tea Chasing Painting", "Sitting Painting", "Filial Piety Sutra Painting", "Moon Night Viewing the Tide Painting", "Wen Hui Painting", "Autumn Court Baby Play Painting", which provides a basis for the study of the sitting pier decoration in the Song Dynasty.

From the perspective of archaeological relics. The Song Dynasty has a long history, and it is difficult to retain the physical objects. The lacquer ware unearthed from the Southern Song Tomb in Changzhou, Jiangsu Province, has a sitting pier painted on its cover, and its manufacturing materials, shape and structure are clearly visible. A sitting pier is painted on the southwest wall of the rear chamber of Han Shixun's tomb in the Liao Dynasty in Xiabali, Xuanhua, Hebei Province. The decoration is not clear, but its shape is roughly visible. During the archaeological investigation and trial excavation of Jizhou kiln, Jiangxi Provincial Institute of Cultural Relics and Archaeology found fragments of green glazed porcelain garden stool. of the Song Dynasty, decorated with drum nails. Although the archaeological relics are incomplete, they provide support and evidence for the study of the origin of porcelain garden stool decoration from the perspective of "picture text history".

Zhu Liang analyzed the reasons for the rapid rise of porcelain embroidery piers in the Ming and Qing dynasties in the article "Analysis of the Origin, Classification and Aesthetic Connotation of Porcelain Drum Piers": "There are three reasons: first, the furniture technology of the Ming Dynasty was further developed and innovated on the basis of inheriting the Song and Yuan dynasties. Second, after the middle of the Ming Dynasty, capitalism sprouted, and porcelain was exported in large quantities, which stimulated the rapid maturity of porcelain making technology and made the integration of porcelain and furniture more closely. Third,

the status of drum piers increased a lot during the Ming and Qing dynasties. The specification of drum piers in the Song Dynasty was lower than that of the bench... 'Embroidery piers in the Ming Dynasty were also widely used by the upper class' porcelain garden stool can be gradually popularized because of their bright and clean materials and elegant glaze tone, which make them show a strong and elegant temperament and meet the aesthetic tastes of scholars and scholars. "

There are two representative points of view in the research paper on the function of embroidery.

Wu Meifeng analyzed in "The emperor is as high as the sky, and the minister is as low as the earth -- the rising and sitting room in the Ming Dynasty palace" and "The classification of small seats -- embroidered pier and bench": the Ming Dynasty crown prince, prime minister and officials of more than one grade are given embroidered pier to sit, but the decoration is different. The use of sitting pier during the banquet given by the great court meeting extends to the third grade of civil officials and the fourth grade of five features in the Ming Dynasty palace. The Song Dynasty's literary officials, military officials, and royal families can only be distinguished from each other by their seats: the prime minister and the envoy sit on the embroidered pier, while the rest sit on the Pudun.

Wu Meifeng believes that embroidered pier is a kind of seat with hierarchical distinction. The pier for different official positions is also different, and the decorative patterns of the same seat are also different. The position of embroidery pier is also different in different periods.

Wang Xiaotang and Wu Zhizhi believed in "The Evolution and Form of Embroidery Pier and Its Relationship with Ancient Women" that "Embroidery Pier is a seat exclusively for women", and "The decorative patterns of Embroidery Pier indirectly transmit ethical education and ethical norms to women. This makes women understand their social position, understand their responsibilities, and be content to be bound by feudal ethics."

What are the differences in the functions of embroidered pier in different periods? It needs to be further explored in combination with historical conditions.

As one of Chinese traditional porcelain types, porcelain garden stool is a niche, and in research materials in Chinese ancient times, its appearance is rare than other types, even though in modern research material, it is also gradually exits in modern life. It is worth noting that most of the researches on porcelain garden stool have taken place in China, which is closely related to its special application scenarios. In addition, the research on porcelain garden stool itself is rare, and is more concerned and mentioned as part of the research on utensils and porcelain.

Throughout the research on porcelain garden stool, most of them focus on the perspective of their origin, decoration and historical development. For example, Li Lunpeng conducted a comprehensive combing and research on the Ming and Qing dynasties porcelain garden stool, and Yang Wenbo conducted a comprehensive research on the Song Dynasty sitting garden stool. There are many researches on porcelain garden stool from the perspective of Traditional Chinese furniture. For example, Tian Jiaqing introduced and analyzed embroidery garden stool, the predecessor of porcelain garden stool. Jiang Meining analyzed the artistic characteristics and cultural connotation of Chinese traditional garden stool; Porcelain garden stool and their predecessors often appear in ancient Chinese paintings. Therefore, the porcelain garden stool in the paintings are decorated, shaped, and analyzed in

terms of their development and changes. For example, Lin Xiuyuan and Yan Xiaoxing analyzed the embroidery garden stool from the analysis of the furniture decoration modeling in Han Xitai's Banquet picture. Due to the porcelain characteristics, porcelain garden stool can be preserved for a long time, so they can often be discovered and studied in archaeology and cultural relics. For example, Du Xiaojun analyzed imperial porcelain garden stool of the Southern Song Dynasty through celadon specimens in archaeology . It is worth noting that the research on modern design innovation of porcelain garden stool is very rare, which also shows the objective fact that people pay little attention to it. When porcelain garden stool appears as traditional furniture, its function and shape are mentioned and applied. For example, Wang Hui summarized and applied the unique modeling characteristics of porcelain garden stool from the application of Ming style furniture design elements in modern product design. In addition, porcelain garden stool appear in a large number of cultural relics atlas, collection album, archaeological data, etc., which are important historical data for the study of their decoration and shape, and constitute the image literature for the study of porcelain garden stool.

As a unique type of Chinese traditional furniture and porcelain, the research and attention on porcelain garden stool is not enough, but it is daily utensils in the life of Chinese people in history, as the research content, analysis of porcelain garden stool block out of the research has not yet found the Chinese daily life, but the demand for modern daily life scenes are more in the field of theory and design research, and to deepen and expand the scope of cultural studies.

2.Reference of The Definition of Material culture

Material culture research is a new research of Western culture research

the field. A particular object or thing is political, economic, cultural and social will be the result of the interaction of many forces, and also the construction of daily life mode, social form and the important carrier of its historical process. Based on this understanding, "Material Culture and Changes in Contemporary Daily Life" academic seminar .The politics of daily life in China is discussed in depth from the perspective of matter on.

Xu Liang from Zhejiang University believes that "thing" is a symbol and a cultural concept. Qiu Yunhua, vice president of Capital Normal University, believes that from the perspective of academic history, material culture is indeed an important topic facing the current era. Especially in the digital virtual world and the emptiness of human existence

In the context of the relatively urgent relationship between the two, material culture is closely related to human existence, which deserves academic attention.s pursuit of things, which reflects human's avoidance of death.

Li Xijian of Shaanxi Normal University believes that the formation of contemporary Chinese consumer society, material culture and the changes of contemporary daily life constitute a specific causal relationship. With economic growth and the improvement of public living standard, especially with the establishment of market economy, our country begins to enter into the consumer cost society, appearing the characteristics of diversification and individuation of consumption demand. In this process, the most significant change in the spiritual field of Chinese society is the emergence and development of the universal consumerism.

As a kind of artifact, "thing" in daily life has a sense of objective existence, but also embodies the collective memory and individual experience of human beings. Through the study of the concrete objects around us, we can explore the social and

the slightest pulse of cultural change.

Research Methodology

This study employs various research methods to thoroughly explore the material culture characteristics, historical evolution, and cultural significance of traditional Chinese porcelain garden stools, aiming to comprehensively reveal the status and role of porcelain garden stools in traditional Chinese culture. The following are the main research methods used in this study:

1. Literature Review:

By collecting and systematically analyzing historical documents, archaeological reports, academic papers, and art critiques related to porcelain garden stools, this method traces the development and current state of research on porcelain garden stools. This includes studying ancient documents to understand the changes in production techniques, usage functions, and cultural symbolic meanings of porcelain garden stools across different historical periods.

2. Field Research:

Conducting field visits to key production sites such as Jingdezhen, observing and recording the production process of porcelain garden stools, and interviewing local artisans and craftsmen to gather firsthand information. Field research helps to deeply understand the craftsmanship and material selection of porcelain garden stools and how these elements influence their final aesthetic and cultural value.

3. Case Study Analysis:

Selecting representative porcelain garden stool works for detailed analysis, including their form design, decorative patterns, production techniques, and usage backgrounds. Case study analysis aims to delve into the cultural connotation and artistic characteristics of porcelain garden stools from specific works, exploring how they reflect the core values and aesthetic concepts of traditional Chinese culture.

4. Comparative Research:

Comparing Chinese porcelain garden stools with ceramic objects from different cultural backgrounds to explore the differences and similarities in ceramic production techniques, artistic expressions, and cultural meanings across cultures. Comparative research helps to reveal the unique position and influence of porcelain garden stools in global ceramic culture and the ways in which traditional Chinese culture interacts and influences externally.

5. Interdisciplinary Research:

Integrating theories and methods from disciplines such as archaeology, art history, anthropology, and material science to analyze the cultural significance and social functions of porcelain garden stools from various perspectives. Interdisciplinary research facilitates a comprehensive understanding of the complexity of porcelain garden stools as a cultural phenomenon and their multiple roles in traditional Chinese culture and social life.

Through the combined use of these research methods, this study aims to construct a comprehensive and in-depth research framework on porcelain garden stools, providing new perspectives and profound insights for understanding and inheriting traditional Chinese culture.

Research Scope

1.Research area

This study is mainly around the material culture of porcelain garden stool, including the following aspects:

Explore the basic content of the material culture of porcelain garden stool: The research will discuss in detail the production background, technical characteristics, decorative style, social function and symbolic significance of porcelain garden stool in different historical periods (Hu, 2019).

Study the interaction between the natural environment and production technology in material production: This section will emphasize the impact of natural resources on the production technology of porcelain garden stool, and how porcelain garden stool adapt to and reflect the changes in the natural environment.

Analyzing the connection between objects and beliefs: Ceramic patterns and rank Symbols: The study will delve into the decorative art and patterns of porcelain garden stool, exploring how they express and convey social beliefs, ranks, and values.

2. Time Period of Research:

<11th century to 1911>: The period of ancient China from the porcelain garden stool appeared. This period focuses on the study of the development and existence of porcelain garden stool in ancient China.

<1912-2024>: The period of modern China. This period focuses on the study of the development and existence of porcelain garden stool in ancient China.

Research Results

1.To explore the fundamental content of the material culture of porcelain garden stools.

As a reflection of the interaction between the natural environment and human activities, the production of porcelain garden stool not only relies on natural resources, such as high-quality clay, water, etc., but also reflects human's transformation and utilization of nature. This interaction process between nature and man not only creates the entity of material culture - porcelain block, but also builds a "second nature" or "humanized nature", showing the harmonious symbiosis between human and natural environment.

Porcelain garden stool is not only a real item in life, but also a cultural symbol carrying rich symbolic significance. Through the decorative patterns on the porcelain garden stool (such as lotus, dragon, phoenix, etc.), we can glimpse the beliefs, values and aesthetic tastes of the ancient people. These patterns not only beautify daily life, but also serve as a medium of cultural communication, reflecting human's yearning and pursuit of a better life.

The development of porcelain garden stool reflects the evolution and inheritance of culture. From the emergence, prosperity to decline, the change of porcelain garden stool is not only the result of technological development and aesthetic changes, but also the witness of cultural communication, exchange and integration. Especially in the process of inheriting and innovating traditional Chinese ceramic culture, porcelain garden stool has shown its unique role as a driving force of cultural change, promoting the development and diversity of ceramic culture.

By placing the porcelain garden stool in the dimension of "relationship", it is revealed that the porcelain garden stool is not only an isolated material entity, but exists in a complex system composed of natural ecology, society and culture. This perspective emphasizes the depth and breadth of material culture research, and promotes the in-depth understanding of the

material culture connotation of porcelain garden stool and its relationship with social development.

These new discoveries and profound insights demonstrate the rich multi-dimensional nature of porcelain garden stool as a material culture research object, and also reflect the important value and significance of traditional culture in modern society. Through in-depth study of the material culture of porcelain garden stool, we can not only better understand the lifestyle and cultural characteristics of ancient society, but also draw useful inspiration and inspiration for contemporary cultural development.

2.To study the interaction between the natural environment and production technology in material production.

The natural environment of Jingdezhen has nurtured the ceramic culture, and the material production (Figure 2) led by technology is the key link between the subject of porcelain garden stools and the object of their habitat (Sun, 2023). The natural environment provides the energy necessary for the production of porcelain garden stools, but the energy hidden in nature is not readily available; ceramics must transform the material resources from the natural environment into necessities for survival through tools and technical means. The production technology (Figure 3) used in the making of porcelain garden stools reflects different degrees of development and adaptation to the natural environment. The continuous expansion of material production has made the accumulation of material wealth possible, thus producing various forms of consumption. Material production determines the basic content and original form of the material culture of porcelain garden stools (Du, 2020 : 37-44.). Therefore, under the dominance of ceramic technology, the dynamic adaptation of porcelain garden stools to their habitat is the internal driving force of their cultural evolution.



Figure 2 Glaze raw materials
Source: Photography by author, 2023



Figure 3 Production technology
Source: Photography by author, 2023

3.To analyze the connection between objects and beliefs: ceramic patterns and symbols of hierarchy.

The enduring appeal of material culture research lies in the fact that it goes beyond the basic material elements of man-made objects such as form, aesthetics, and structure, to include the creative concepts behind the objects, social customs, and religious beliefs, thus making material culture and spiritual culture not diametrically opposed but rather interpenetrating and interacting (Zhao, 2020). Pure material does not possess culture; it is only when humans, as the subject, participate and invest various factors into it that it can be materialized into a cultural form. In ancient times, the ceramic patterns of porcelain garden stool expressed the value concepts between royalty and the common people, representing an ideal way of life. Therefore, the choice of ceramic patterns was a way of identifying porcelain garden stools, reinforcing the class system and social status in ancient society.

4. To investigate material exchange as a medium for cultural transmission.

Since the manufacturing process of objects cannot be separated from human spirit or consciousness, man-made objects are a unity of tangible material and intangible spirit. Material culture can be considered a product of spiritual culture, a result of the materialization or externalization of spiritual culture, because they represent symbols and embody certain information, endowed by humans and interpreted and accepted by humans. In the modern sense, the characteristic of information dissemination is that the information and the actual object it refers to are separate. In ancient agrarian societies, physical dissemination, with its irreplaceable nature of "seeing is believing," became the primary carrier of cultural dissemination. The unique way in which physical objects themselves convey information made traditional Chinese porcelain garden stools not only serve basic functions and survival needs but also evolve into mediums for information flow and cultural dissemination (Zhao, 2020). Since the Song Dynasty, the material exchange of porcelain garden stools flourished among the royal nobility and in foreign trade along the coast. With the circulation and use of porcelain

garden stools in traditional society, the technical information, folk culture, and spiritual beliefs materialized in them were invisibly interpreted and accepted. The decorative patterns and folk art attached to objects, possessing both material and visual attributes, made it easier for traditional artifacts to resonate and be accepted, playing an important role in the early material culture exchange of porcelain garden stools. The material culture at the cultural surface, through the process from quantitative to qualitative change, gradually affects or changes the core aspects of culture. This subtle cultural erosion has led to porcelain garden stools today presenting a phenomenon highly integrated with traditional culture.

Discussion

The origin of porcelain garden stools can be traced back to the Song and Yuan dynasties, reaching their peak in art and function during the Ming and Qing dynasties (Li,2020). Initially appearing as practical furniture, porcelain garden stools gradually evolved into highly decorative and symbolically significant art pieces. Craig Clunas's method of studying material culture inspires us to explore the cultural connotations and social functions of porcelain garden stools against different socio-economic backgrounds throughout their historical development (Chen, 2019: 76-80). Particularly during the Ming and Qing dynasties, porcelain garden stools not only reflected technological advancements and changes in aesthetic preferences but also became an important medium for displaying social status and taste (Hu,2019).

Interaction between Material Production and Natural Environment: The natural resources of Jingdezhen provided unique conditions for the production of porcelain garden stools (Sun, 2023). From the perspective of material culture, the natural environment influenced not only the craftsmanship of porcelain garden stools but also shaped their distinctive aesthetic features. Clunas's research emphasizes the role of technological development and the utilization of natural resources in the formation of material culture, offering insights into how porcelain garden stools adapted to and reflected the characteristics of their production environment (Cheng, 2019).

Decorative Art and Social Symbolism of porcelain garden Stools: The decorative patterns (Table 1) on porcelain garden stools showcase exquisite artistic skills and contain rich cultural and social symbolic meanings. Literature reviews indicate that the decorations on porcelain garden stools during the Ming and Qing dynasties reflected the beliefs, moral concepts, and social hierarchy of the time. Through the study of material culture, we can delve deeper into how the decoration of porcelain garden stools served as a medium for cultural transmission, embodying the identity markers and cultural identity of different social groups (Xu&Yang, 2021).

Table 1 Decorative patterns of porcelain garden stools

Decorative patterns	Image theme
Dragon pattern	Dragon, dragon unicorn, ichthyosaur, unicorn dragon
Feng Huangwen and other bird patterns	Phoenix, rooster, peacock
Celestial stria	Water ripple, moire, sun ripple and thunder ripple
Character pattern	Eight Immortals (Eight Immortals Crossing the Sea and Dark Eight Immortals), Shouxing, longqisongzi, Fuxing, Wuzi Lianke, Champion Wandering, Warriors, Scholars, Ladies, etc.
Plant grain	Peony, lotus, plum, orchid, hibiscus, camellia, pomegranate, chrysanthemum, peach, apricot, bergamot, pine, bamboo, honeysuckle pattern, aquatic plants, etc.
Animal grain	Zodiac, butterfly, deer, bat, lion, swimming fish, toad, etc.
Bo Gu pattern and auspicious writing pattern.	"Fu", "Lu", "Longevity" and "Happiness" etc.
Totem class	Dragon, phoenix, octopus, unicorn, etc.
Plants and flowers	Peony, plum, peach, pomegranate, orange, bergamot (Xiang Lian), lotus, chrysanthemum, orchid, pine, bamboo, honeysuckle, litchi, etc.
Animalia	Deer, cranes, lions, magpies, bats, butterflies, dogs, tigers and foxes.
Geometric grain	Curves, broken lines, vortex lines, wavy lines, wavy lines, thunder lines, S lines, swastikas, longevity characters, cloud heads, cloud hooks, palindromes, Qian Wen, Fangsheng, Chinese knots, several stool lines, etc.
Character class	Liu Hai plays the golden toad, the Eight Immortals crossing the sea, Zhou Wenwang pulling a cart, Pan Hu transforming, Wang Xiang lying on the ice, Meng Zong crying bamboo, and the legend of the white snake.
Artifacts	Objects held by the Eight Immortals ("Dark Eight Immortals"), such as swords and gourds, vases, flower baskets, harps, books, beads, balls, ruyi, rocks, pavilions and Longmen, etc.
Character pattern	"Eight Immortals", "Eight Immortals Crossing the Sea", "Liu Hai Playing the Golden Toad", "Dream Jiao worshipping the Tower" and "Five Immortals Entering the College".
Animal pattern	Dragon, phoenix, sheep, magpie, golden pheasant, crane, turtle, butterfly, unicorn, lion, bamboo deer, moon rabbit, etc.
Geometric ornamentation	Clouds, hooks, peaks, dragons, tiger teeth, willow stripes, water ripples, etc., curves, broken lines, vortex lines, wavy lines, thread lines, palindromes, money lines, S lines, characters, Fang Sheng, Bailuo, several stools, flies' feet and centipedes' feet; There are also eight letters and Tai Chi ornaments.

Plant ornamentation	Pine, bamboo, peony, hibiscus, chrysanthemum, plum, lotus, peach, apricot, pomegranate, orchid, bergamot, honeysuckle vine, etc.
Ware decoration	Sword, gourd, ruyi, vase, rock, pavilion, gantry, piano book, bead, ball, scale, ruler, etc.

Material Exchange and Cultural Dissemination: porcelain garden stools played a crucial role in the material exchange of history, facilitating cultural dissemination and influencing the interaction and integration among different cultures. Clunas's research method encourages us to explore the role of porcelain garden stools as a medium for cross-cultural exchange in their circulation and use. The movement of porcelain garden stools not only showcased the outward influence of Chinese ceramic art but also revealed the interplay and mutual influence of material culture in a globalized context.

In summary(Table 2), by integrating Craig Clunas's method of studying material culture, this article comprehensively discusses the origins, developmental background, the interaction between material production and the natural environment, as well as the decorative art and social symbolism of porcelain garden stools (Cheng,2019). This not only deepens our understanding of the status and role of porcelain garden stools as traditional Chinese objects within material culture but also provides new perspectives and approaches for future research on porcelain garden stools.

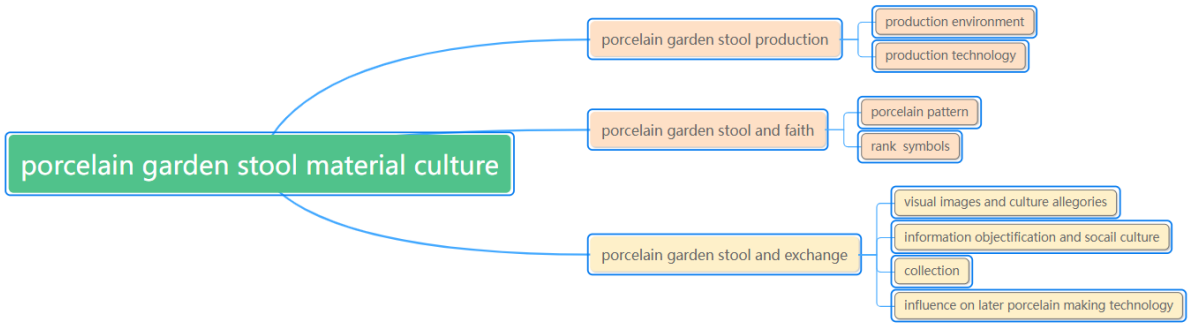


Table 2 The overall finding

Recommendations

The findings of this research give promote academic research a perspective on porcelain garden stool all over the world.The porcelain garden stool is an example of material culture,which can be further developed in the future .To this end , the governments and related cultural heritage protection institutions should increase efforts to protect porcelain garden stools and their production skills.And establish a more systematic archive of porcelain garden stool cultural heritage, to document and research traditional porcelain garden -making techniques in detail, and to take practical measures to protect artisans who are still using traditional skills to produce porcelain garden stools. At the same time, absorb and learn from other countries' successful experiences in cultural heritage protection and inheritance, promoting the global dissemination of porcelain garden stool culture.

References

Chen Bei. (2019). Crossing the Boundaries of Art History: A Study of Material Culture by Professor Colerg. *Art Review.* (06),76-80.

Du Xiaojun. (2020). A preliminary study on the porcelain "Dun" of the Southern Song Dynasty's imperial kiln -- starting from several celadon specimens of the Southern Song Dynasty's imperial kiln. *The Collector*. (12),37-44.

Hu Chaohui. (2019). Secular taste and literati Temperament on 17th century blue and white porcelain: A case study of the National Museum of China. *Collectors*. (10),57-64.

Li Lunpeng. (2020). *The Ming and qing dynasties porcelain embroidered pier study master's degree thesis*, zhengzhou university). https://link.cnki.net/doi/10.27466/d.cnki.gzzdu. 2020.000256doi:10.27466/d.cnki.gzzdu.2020 . 000256.

Sun Jie. (2023). *Inheritance and Innovation: In modern times, the development of jingdezhen porcelain industry transformation study (1840-1949), a master's degree thesis*, university of jingdezhen ceramics). https://link.cnki.net/doi/10.27191/d.cnki.gjdtc. 2023.000075doi:10.27191/d.cnki.g JDTC. 2023.000075.

WangYao. (2017). *The material culture research methodology Ph.D*. Thesis, lanzhou university). https://kns.cnki.net/kcms2/article/abstract?v=9hl5eXOdJca0-2pSHAHV9nDyUqPwTbPvriBK1YCVy4nNv1eeYGsPuWgrVA8QegsO3q80L4xDLqn2NQpYHY1yfHuZ87VfTZikyTkAssg-JLmuUv5CeZDXmwgf2eI0Tscc6--eo2c9fWKUSknrvX-m7g==uniplatfor m=NZKPTlanguage=CHS

Xu Ping & Yang Lin. (2021). *Development and cultural connotation of traditional seated piers.* Forestry and grassland machinery (03), 54-56, doi: 10.13594 / j.carol carroll nki MCJGJX. 2021.03.011.

Wen-bo Yang. (2021). *Song dynasty sit mound decoration study master's degree thesis*, central south forestry university of science and technology). https://link.cnki.net/doi/10. 27662/d.cnki.gznlc.2021.000121doi:10.27662/d.cnki.gznlc 2021.000121.

Zhao Liquan. (2020). *The qing dynasty to the period of the republic of China fujian and zhejiang article material culture study Ph.D*. Thesis, fujian normal university). https://link.cnki.net/doi/10.27019/d.cnki.gfjsu.2020.002321doi:10.27019/d.cnki . Gfjsu. 2020.002321.

Effectiveness of Organization Management Model in Private Higher Education under Hebei Province, China

Chen Shaonan,
Somsak Chanphong and Sutida Howattanakul
Bangkok Thonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: 6363200046.edu@bkkthon.ac.th

****

Abstract

The objectives of this research were: (1) To study the components of effectiveness of organization management model in private higher education under Hebei Province. (2) To develop a model of effectiveness of organization management model in private higher education under Hebei Province. (3) To propose the guideline to improve effectiveness of organization management model in private higher education under Hebei Province.

The research was a mixed methodology research. Population was included 9,723 teachers and administrators from 20 private higher educations under Hebei Province. The sample size was obtained by stratified sampling technique, totalling 370 teachers and administrators of private higher educations in Hebei Province. The 9 key informants were obtained by purposive sampling method. The instruments used for data collection were a semi-structured interview, a five-point rating scale questionnaire, and note taking by focus group discussion. The statistics used for data analysis were means, standard deviation, Average Variance Extracted, Composite Reliability and Confirmatory Factor Analysis.

The research findings revealed that: (1) There were 5 components and 25 key variables of effectiveness of organization management model in private higher education under Hebei Province, which consisted of Organization objective, Organization communication, Organization incentive, Organization evaluation and Organization effectiveness; and (2) There were total 15 guidelines for effectiveness of organization management model in private higher education under Hebei Province.

Keywords: Organization management; Private higher education; Effectiveness

Introduction

Over the past 40 years of China's reform and opening up, earth-shaking changes have taken place in higher education. The investment in higher education continues to increase, and the teaching staff continues to grow. Higher education has realized a major transformation from "elite education" to "mass education", and has begun to move towards popularization. The number of general colleges and universities nationwide has increased from 598 in 1978 to more than 1,628 in 2022, and the number of students enrolled has also increased from 2.28 million in 1978 to 27.38 million in 2021.The core competitiveness of China's higher education is also constantly improving, and more and more colleges and universities are beginning to rank among the top in the world. China's higher education system has developed and expanded rapidly over the past few decades.

* Received: March 15 2024; Revised: March 27 2024; Accepted: March 28 2024

The increase in the number and scale of colleges and universities, and the emergence of diverse disciplines and majors have brought new challenges and demands to the organization and management of colleges and universities. The private higher education system has developed and expanded rapidly over the past few decades. With the rapid development of the economy and the gradual opening of the education market, more and more private colleges and universities have the opportunity to establish and develop. This development trend has led to an increase in the number and scale of colleges and universities, and the emergence of more diverse disciplines and majors. The development of private higher education has brought new challenges and demands to the organization and management of colleges and universities.First of all, university administrators need to face the rapid growth of school size, including the expansion of the teaching staff, the construction of campus infrastructure and the management of the number of students.

This requires the organization and management of universities to be more scientific and effective in terms of planning and resource allocation. Secondly, the diversification of disciplines and majors has brought pressure on the management of teaching content and quality to the organization and management of colleges and universities. Managers need to ensure the teaching level and quality of various disciplines, and at the same time meet the needs of society for talents in different fields. This requires the development of corresponding evaluation and supervision mechanisms to ensure the effective operation and development of disciplines. In addition, the development of private higher education also puts forward requirements for the flexibility and innovation ability of the organization and management of colleges and universities. Private colleges and universities often have greater autonomy and management freedom, and can adjust and adapt to changes in the needs of the education market more quickly.Therefore, the organizational management of colleges and universities needs to have better innovation awareness and ability, flexibly adjust management strategies, and adapt to the rapidly changing educational environment. The effectiveness of organization and management of private colleges and universities determines the rational allocation and utilization of educational resources. Through a scientific management mechanism and optimized resource allocation, colleges and universities can provide a good educational environment, teaching facilities and teaching staff to improve the quality and level of education. This will help to cultivate high-quality talents and meet the country's demand for talents in various fields.

This study will conduct an in-depth study on the organizational problems in the field of private higher education. Through the combination of theory and practice, it provides theoretical basis and practical guidance for improving the organizational management level of college teachers. At the same time, we also recognize that there are still some unsolved problems in the field of higher education in our country. The research of higher education often involves many aspects such as discipline construction, education reform and personnel training, which need to combine theory and practice, macro and micro. Therefore, it is hoped that this study can provide new ideas and paths for the development of higher education disciplines, and at the same time provide useful reference and enlightenment for solving the practical problem of the effectiveness of organizational management. In the field of higher education research in China, the construction of higher education and its branches and the research on the practical problems of higher education reform and development should complement each other and develop in parallel. Only by combining theory with practice can we better solve the practical problems in the field of higher education and promote the effectiveness of the organization and

management of private higher education in Hebei Province. Perhaps we can also take this as an example to promote the beneficial exploration and relevant experience of improving the effectiveness of organization and management to the whole country. At the same time, it also hopes to provide useful theoretical support and practical experience for the development of educational disciplines and the reform and development of higher education, and then provide reference and contribute to other practical problems in this field.

Research Objectives

1. To study the components of effectiveness of organization management in private higher education under Hebei Province.

2. To develop a model of effectiveness of organization management in private higher education under Hebei Province.

3. To propose the guideline to improve effectiveness of organization management in private higher education under Hebei Province.

Research Methodology

1. Population and sample

Step 1 Interview with 9 key informants, are mainly included President or Deans, Program directors, academic leaders and main principals in private higher education under Hebei Province by purposive sampling method.

Step 2 To study with questionnaire. The sample was 370 administrators and teachers, with stratified random sampling method. The researcher determined sample size with Krejcie and Morgan's table (1970), and obtained by the stratified random sampling technique.

Step 3 Connoisseurship discussion 11 Key informants were President or Deans, Program directors, academic leaders and main principals in private higher education under Hebei Province by purposive sampling method.

2. Research instruments

Three research instruments were used to three research tools to examine the objectives of this paper.(1)Semi-structured interview,(2)A five-point rating scale questionnaire (3) Connoisseurship discussion form.

2.1 Semi-structured interview form

Through the semi-structured interview table, mainly by discovering the main factors, the semi-structured interview is preliminarily completed. The interview was mainly conducted in a non-face-to-face way. A total of 9 respondents were sent by mail and online.

2.2 Five-Point Rating Scale Questionnaire

The researchers used a three-part questionnaire; Part I: Demographic variables (Checklist), General information of the respondents, totaling 6 items, Part II: Effectiveness of organization management model in private higher education under hebei province. (Five-point rating scale), totaling 81 items, and Part III: Suggestions and additional comments (Open Ended). Each factor is measured on a 5-point Likert's scale.

2.3 Connoisseurship Discussion 11 key informants included deans, program directors, instructors from different Higher Education by purposive sampling. They are managers/administrators with more than 15 years of working experience and rich management experience.

3. Data collection

(1) Researchers contacted key informants and sent interview questionnaires by email, telephone. (2) This part of the questionnaire can be distributed on site or collected through online links. About 370 questionnaires need to be completed in about 2 weeks. And (3) Connoisseurship Discussion can be conducted on site, with researchers leading participants and open-ended discussions.

4.Data analysis

(1) Conduct content analysis on the results of the interview (2) Descriptive statistical methods were used for analysis, including frequency, percentage, mean and variance. To achieve the results of objective 2. (3) Conduct content analysis on the results of Connoisseurship Discussion to obtain the results of objective 3 (4) Analysis data with AMOS by Exploratory Factor Analysis method.

Research Results

1. There were 5 components and 25 key variables of effectiveness of organization management model in private higher education under hebei province, which consisted of 1) Organization Objective 2) Organization Communication 3) Organization Incentives 4) Organization Evaluation and 5) Organizational Effectiveness.

2. Model validation of 5 components were founded and model fit with empirical data for all indicators. And;

3. There were total 15 sub-managerial guidelines of effectiveness of organization management model in private higher education under hebei province. the questionnaire survey data analysis results: The researchers analyzed the arithmetic mean (x) and standard deviation (S.D.) that is, the arithmetic mean, standard deviation Skewness Kurtosis and level of each variable.

Table 1 Shoe the Basic information of the study variables

Item	Mean	S.D.	Level	Ku	Sk
1.Be forward-looking	3.586	1.285	High	0.888	1.284
2. Think big	3.135	1.252	Moderate	0.369	1.058
3. Based on the present and the existing management situation	3.308	1.420	Moderate	1.319	1.390
4. Look to the future. Your goals will be achieved in the future	3.605	1.361	High	0.876	1.227
5. A guide to action for management and all members of the organization	3.381	1.291	Moderate	1.008	1.301
6. Basic basis for organizational decision-making, efficiency evaluation, coordination and assessment	3.735	1.140	High	0.700	1.174
7. Lay the foundation for university development strategies, development plans and other work arrangements	3.140	1.476	Moderate	1.149	1.285

8.Set common goals that are accepted by the whole school	3.691	1.246	High	0.788	1.155
9. Goals show the way forward for the organization	3.175	1.328	Moderate	0.488	1.161
10. Goals determine the organization's development path	3.389	1.369	Moderate	0.830	1.295
11. Translate the overall goal into specific goals to increase the probability of achieving the expected benefits	3.621	1.364	High	1.399	1.440
12. Leaders who are motivated to pursue their goals	3.316	1.114	Moderate	0.969	1.302
13. Cultivate teachers and students' sense of goal and collective honor	3.167	1.442	Moderate	0.815	1.216
14. Integrate organizational goals with individual teacher and student goals	3.775	1.099	High	0.827	1.240
15.Organizational communication is a dynamic process	3.237	1.462	Moderate	0.935	1.276
16. Communication and transmission of information within the organization	3.167	1.357	Moderate	0.976	1.254
17. Communicate in pursuit of organizational goals	3.659	1.320	High	0.818	1.228
18. Organizational communication is the combination of management and communication	4.073	1.108	High	0.474	1.171
19. Employee communication skills are closely related to organizational performance	3.186	1.355	Moderate	0.706	1.222
20. Important means of coordination and control within the organization	3.218	1.386	Moderate	0.504	1.124
21. Have scientific and efficient communication methods and skills	3.794	1.143	High	0.780	1.238
22. Two-way communication, interactive communication, circular communication	3.110	1.414	Moderate	0.864	1.274
23. Leaders are both subjects and objects of communication	3.083	1.353	Moderate	1.055	1.306
24. Cultivate a good work environment	3.186	1.421	Moderate	0.517	1.153
25. Develop healthy coworker relationships	3.294	1.397	Moderate	1.247	1.370

26. There are two types of formal communication and informal communication	3.181	1.326	Moderate	1.056	1.263
27. Formal communication through formal organizational procedures is the main form	3.375	1.328	Moderate	0.729	1.245
28. Establish a convenient platform for the exchange of information	3.667	1.173	High	1.016	1.295
29. Combine individual communication with group communication	3.154	1.418	Moderate	1.025	1.321
30. Use modern information technology to communicate, such as email, Wechat, video conferencing	3.397	1.153	Moderate	0.738	1.214
31. Focus on transparency and timeliness of communication	3.108	1.386	Moderate	1.193	1.373
32. Build a cross-professional, cross-departmental, cross-cultural and cross-disciplinary communication platform	4.035	1.119	High	0.818	1.209
33. Leaders must use communication to demonstrate their personality and intellectual ability to win support	3.137	1.365	Moderate	0.943	1.262
34. Leaders need to understand the characteristics and needs of employees through equal communication	3.227	1.344	Moderate	0.554	1.121
35. Government and school policies are tilted	3.210	1.322	Moderate	1.216	1.411
36. Mobilize employees' subjective initiative and stimulate their creative spirit	3.056	1.324	Moderate	1.215	1.367
37. Motivate employees in the organization through various means and methods to improve work performance and work motivation	3.532	1.339	High	1.226	1.343
38. Investigate the individual needs of teachers and students by using Maslow's needs theory	3.959	1.155	High	0.703	1.212
39. Help to achieve organizational goals and improve employee efficiency and loyalty	3.197	1.340	Moderate	0.789	1.233
40. Establish a reasonable salary reward system, performance evaluation system, promotion and salary increase system and honor recognition system	3.094	1.446	Moderate	0.734	1.167

41. Both teachers and students should be encouraged to innovate and the unhealthy competitive behavior of teachers and students should be restrained	3.348	1.164	Moderate	0.823	1.205
42. Conduct training lectures to stimulate teachers and students' enthusiasm for study and work	3.154	1.329	Moderate	1.232	1.394
43. Encourage cross-disciplinary, cross-academic and cross-disciplinary teamwork	3.321	1.422	Moderate	1.308	1.412
44. Set up relevant courses to cultivate the sense of innovation among teachers and students	3.145	1.349	Moderate	0.659	1.125
45. Pay attention to the changes in the demand structure of teachers and students, and adjust the incentive system in time	2.997	1.413	Moderate	0.681	1.216
46. Establish and improve the incentive mechanism for teachers to stimulate their enthusiasm for work	3.335	1.203	Moderate	0.717	1.189
47. Combine spiritual and material incentives to build a sustainable incentive system	3.118	1.366	Moderate	0.922	1.269
48. Hold innovation-related competitions regularly and set up generous prizes	3.440	1.398	High	0.650	1.222
49. Timely evaluation and feedback on the innovative achievements of teachers and students	3.310	1.259	Moderate	1.156	1.377
50. Achieve efficient work and avoid meaningless internal scroll behavior	3.616	1.204	High	1.152	1.359
51. Set up a special fund to reward teachers and students who have made outstanding contributions	3.232	1.319	Moderate	0.675	1.230
52. Important aspects of organizational management	3.070	1.425	Moderate	0.886	1.267
53. Evaluation of organizational performance and efficiency	3.040	1.329	Moderate	0.764	1.238
54. Guidance to improve the functioning and decision-making of the organization	3.202	1.337	Moderate	1.273	1.378
55. Improve evaluation methods in the light of organizational characteristics and stages of development	3.932	1.174	High	1.020	1.257

56. Evaluation of the management system and its overall functioning	3.370	1.245	Moderate	0.944	1.287
57. Judge the actual value and potential value of teaching activities	3.197	1.424	Moderate	0.657	1.219
58. Establish a performance evaluation system through quantitative indicators (teacher and student satisfaction, job completion, etc.) and qualitative evaluation (all-round evaluation)	3.100	1.250	Moderate	0.659	1.170
59. Introducing advanced information technology to improve the efficiency of organizational evaluation	3.456	1.296	High	0.835	1.227
60. Establish an evaluation system corresponding to the strategic goals of colleges and universities to provide theoretical and practical basis for decision-making	3.308	1.405	Moderate	1.213	1.295
61. Know your own performance, development status and existing problems	3.391	1.249	Moderate	0.641	1.119
62. Improve teaching methods, improve students' learning results, and enhance society's evaluation of schools	3.570	1.217	High	0.866	1.304
63. Traditional evaluation methods such as target method and resource method should be changed to establish an evaluation system based on modern information technology	3.116	1.242	Moderate	0.857	1.269
64. Cultivate the common concept of the group, standardize the management system and management methods of private colleges and universities	3.127	1.407	Moderate	0.767	1.200
65. Combine the overall control of the school with the self-discipline of teachers to cultivate a good school spirit	3.359	1.399	Moderate	0.777	1.218
66. To investigate the evaluation of teachers and students on the existing management system, and encourage teachers and students to make suggestions on the existing management system and management methods	3.035	1.352	Moderate	1.153	1.292
67. Use feedback from evaluation information to improve teaching and administrative management	3.716	1.149	High	0.893	1.279
68. Degree of completion of planned activities and realization of planned results	3.189	1.368	Moderate	0.667	1.211

69. Social change drives the improvement of organizational effectiveness	3.356	1.078	Moderate	1.030	1.344
70. Attach importance to the efficiency of information processing and flow	3.035	1.405	Moderate	0.716	1.224
71. Use network communication, software application and information technology to build a complete information system	3.935	1.109	High	0.808	1.236
72. Establish a knowledge base and collaboration platform to promote the sharing of information within the school and improve the comprehensive quality of teachers and students	3.629	1.254	High	1.179	1.343
73. Measure organizational effectiveness from organizational performance, member satisfaction and organizational vitality	3.381	1.103	Moderate	0.695	1.240
74. Integrate school resources and improve the utilization of resources	3.521	1.260	High	1.267	1.331
75. Establish scientific management methods, improve and optimize management decisions, and enhance administrative efficiency	3.908	1.098	High	1.038	1.331

From Table 1 it is found that overall, the 75 question arithmetic mean between 3.100-4.100, which indicates that the arithmetic mean of the level value of the variable was moderate to high, and the S.D value was between 1.005 and 1.495, indicating that the respondents' opinions on the variable differ little.

1. Factor Model Based on Exploratory Factor Analysis

CFirst, the structure and convergent validity analysis of the model are modified during the validity test. The second step is to establish corresponding relationships among the latent variables whose residuals are not independent, and to add certain paths, variables or parameters in the model. or deletion processing. No changes are made to the structural model after the two-step test.

After establishing the initial model and modifying the initial model in two steps, the final model and corresponding model fitting index are obtained as follows:

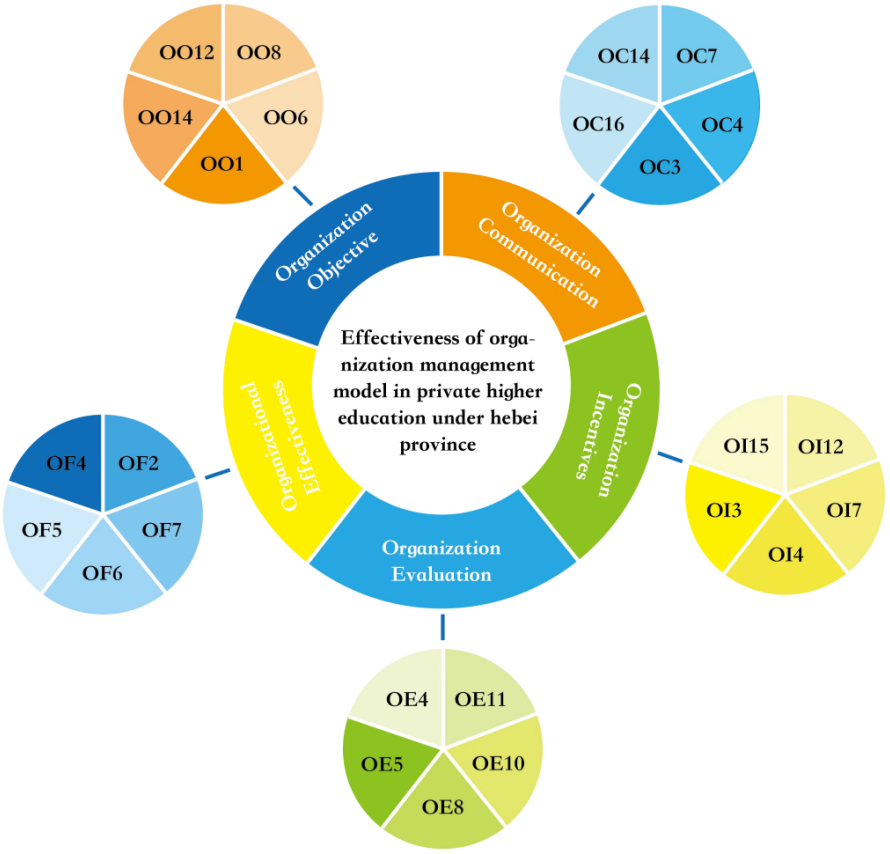


Figure 4.1：The components of the model of effectiveness of organization management model in private higher education under Hebei Province

2. Component Basic Summary Table

Table 2 Component Basic Summary Table

Factor	quantity
Factor1: 1. Establishing clear academic goals	5
Factor2: 2. Academic focus	5
Factor3: 3. Managing the Instructional Program	5
Factor4: 4.Team Management (Staff)	5
Factor45.Organizing a good school atmosphere	5
summary	25
Analytical sample size	**370**

This data set has a total of 5 components, 25 variables, and 370 samples, which meet the basic data requirements of Exploratory factor analysis.

Step 3: Result of Data Analysis for propose the guideline to improve effectiveness of organization management.

A content analysis of the data from Connoisseurship discussion was performed. Based on the principle of freedom and voluntariness, The researcher sorted out and analyzed the discussions of 9 experts and reached the following conclusions.

4.3.1 Component 1: Organization objective; consist of 1) Having foresight 2) The basic basis for organizational decision-making, efficiency evaluation, coordination and assessment 3) Set common goals that are accepted by the whole school 4) Leaders with a conscious pursuit of goals 5) Integration of organizational objective with individual student and faculty goals.

There are 3 guidelines of this component which can be summarized into the following:

1) In order to achieve effective organization and management, private higher education in Hebei Province must have a forward-looking vision, be able to grasp the development context and development trend of The Times perceptively and accurately, so as to formulate future development goals in line with the general environment. The major colleges and departments of private colleges and universities should offer relevant courses to improve the quality of administrative personnel. Private colleges and universities should increase the investment in talent training and attract more talents.

2) Private higher educations in Hebei Province should clarify the importance of organizational objective and take them as the basic basis for guiding organizational decision-making. Each department of a privately-run university should also set goals in line with its own development plan according to the progress of the completion of the general goal. Teacher groups need to integrate individual goals with overall goals to establish a sense of collective honor.

3) Private higher education under Hebei Province should establish widely accepted general goals and development plans based on their current characteristics. Departments should conduct training on these objectives to ensure internalization by both teachers and students. Teachers should embrace these objectives as their own, fostering a strong collective consciousness and aligning personal development paths with the overall objectives. Leaders and administrators in private higher education should undergo strengthened training, fostering a collective sense of honor and a conscious pursuit of objectives. The selection criteria for administrators should include a commitment to the overall objective. Teachers should also develop a conscious pursuit of objectives, continually enhancing their overall quality. In-depth investigations into the personal objectives of teachers and students should be conducted. Departments should align organizational objectives with individual objectives, actively responding to school measures and adjusting goals based on the current situation. Teachers should understand the school's development plan, striving to achieve personal goals while contributing to the overall objective.

4.3.2 Component 2: Organization communication; consist of 1) Communicate in pursuit of organizational objective 2) Exchange and transmission of information within the organization 3) Have scientific and efficient communication methods and skills 4) Establishment of a convenient information exchange platform 5) Utilization of modern information technology for communication, e.g., e-mail, WeChat, video conferencing.

There are 3 guidelines of this component which can be summarized into the following:

1) Private higher education in Hebei Province should, on the basis of pursuing organizational goals, attach importance to collective dialogue, regularly investigate the attitudes and opinions of teachers and students on the existing management mode, and avoid the management mode falling into rigidity. Each department should take into account the personality and needs of teachers and students, and arrange communication activities reasonably. Teachers should also respond to the school's suggestions on the existing management model and work together to achieve the overall goals.

2) Private higher education should follow the principles of open educational affairs, open procedures, fairness and justice, combine management and communication, and attach importance to the communication between managers and teachers and students. Each department should carry out relevant social activities to enhance the feelings among staff and increase their understanding of each other. Teachers should actively participate in the communication activities carried out in the school to improve their communication skills.

3) Private higher education under Hebei Province should prioritize stuffs' communication skills by investing in relevant courses and training plans. Departments should organize voluntary seminars tailored to staff, focusing on enhancing communication skills. Teachers should actively participate in lectures to learn efficient communication methods. These institutions must stay updated on global information technology, invest in advanced technology for communication platforms, and establish an open education model, granting teachers and students more freedom. Departments should form a team with high information technology application skills, conduct regular training, and use methods like video conferencing to help individuals adapt to new communication channels. Staff should attend timely information technology training, applying it flexibly in daily communication.

4.3.3 Component 3: Organization incentives; consist of 1) Motivate employees in the organization through various means and methods in order to improve work performance and motivation 2) Investigating the Individual Needs of Teachers and Students Using Maslow's Needs Theory 3) It is important to both incentivize students and faculty to innovate and to discipline undesirable competitive behaviors among students and faculty.cipline undesirable competitive behaviors among students and faculty 4) Establish and improve the incentive mechanism for teachers to stimulate their enthusiasm for work 5) Timely evaluation and feedback of innovation results.

There are 3 guidelines of this component which can be summarized into the following:

1) Hebei Province higher education should increase investment, hold competitions, and establish incentive mechanisms like a gradient bonus system to encourage healthy competition and internal motivation among teachers and students. Emphasizing Maslow's Needs Theory, departments should organize training courses and help teachers align personal goals with development plans.

2) Hebei Province private higher education must address the balance between incentives and competition, implementing policies to curb negative competition. Departments should monitor the psychological well-being of teachers and students during competitions, emphasizing healthy competition in innovative achievements. Recognizing individual needs, colleges should increase investment, reward innovative teachers with regular salaries and honors, and establish provisions for performance-based pay. Teachers should allocate time for research in line with their development plans and adhere to ethical principles in healthy competition.

3) Hebei Province private higher education should evaluate and feedback the innovation achievements in a timely manner, stimulate the innovation power and vitality of teachers and students through positive and negative incentives, and put the innovation achievements into use after optimization. Each department of the university should provide financial, technical and personnel support to the innovation results to help the teachers and students improve the innovation results. Teachers should pay attention to the evaluation and opinions of the innovative achievements in the school and the group of teachers and students, take the essence, make bold experiments, and carefully verify.

4.3.4 Component 4: Organization evaluation; consist of 1) Improve the evaluation method according to the characteristics of the organization and its development stage 2) Evaluation of management systems and overall operations 3) Introduce advanced information technology to improve organizational evaluation efficiency 4) Understanding of own performance, development status and problems 5) Improve teaching methods, improve students' learning effect, and enhance social evaluation of schools.

There are 3 guidelines of this component which can be summarized into the following:

1) Hebei private higher education must comprehensively assess their current development, adapting the evaluation system accordingly. Each department should create a unique evaluation method aligned with the school's overall system and disciplinary traits. Teachers should understand and contribute suggestions to the evaluation system. Efforts should be made to integrate resources, streamline administrative processes, and introduce modern technology for enhanced efficiency. Departments need to investigate overall operations, rationalize tasks, and strive for improved efficiency. Teachers should consolidate feedback on the management system and overall school operation, communicating it through various channels.

2) Private higher education under Hebei Province should always pay attention to the management system and technology introduction of other colleges and universities, learn from the evaluation system of other schools, and integrate their own characteristics to form unique evaluation methods. Colleges and departments should increase capital investment, improve infrastructure, introduce advanced information technology, and improve the efficiency of organizational evaluation. Teachers should attach importance to improving their information technology application ability and participate in the evaluation system.

3) Private higher education under Hebei Province, using their development plans as a guide, should conduct thorough investigations into the attitudes of teachers and students regarding the existing management and evaluation systems to identify and address defects. Departments should actively seek suggestions for system improvement, preventing rigidity, and encourage teachers to innovate in teaching methods with financial and technical support. Emphasis should be placed on basic quality training for teachers, regular assessments, and ongoing professional development to enhance overall teaching quality. Teachers are urged to stay updated, embrace new ideas, and improve classroom and student learning outcomes through self-reflection.

4.3.5 Component 5: Organization evaluation; consist of 1) Social change drives the improvement of organizational effectiveness 2) Using network communication, software application and information technology, to build a complete information system 3) Establish knowledge base and cooperation platform to promote the sharing of information within the school and improve the comprehensive quality of teachers and students 4) To measure organizational effectiveness from organizational performance, member satisfaction and organizational vitality 5) Integrate school resources and improve the utilization rate of resources.

There are 3 guidelines of this component which can be summarized into the following:

1) Private higher education under Hebei Province should always pay attention to social trends and newly developed scientific and technological achievements, keep up with the development trend of The Times and seize opportunities. The department should introduce new achievements and new technologies in a timely manner, and improve the treatment of talents to attract outstanding talents. Teachers should cultivate their sensitivity to social changes in order to adjust their own development plans in time.

2) Utilize computers, network communication, and intelligent media to establish advanced information systems for transforming administrative tasks into electronic processes. Departments should maintain and enhance a user-friendly information platform, encouraging teachers to leverage the system for improved teaching. Private colleges should promote inter-school and cross-professional cooperation, creating a communication platform for resource sharing. Implement various training courses to enhance the overall quality of teachers and students. Teachers are encouraged to actively seek interdisciplinary collaboration and innovative research.

3) Private higher education must evaluate effectiveness based on performance, satisfaction, and vitality, implementing incentive policies to boost innovation among teachers and students. Faculty should invest in infrastructure, adapt management methods, and maintain enthusiasm for efficient teaching and innovative research. Improvements in campus infrastructure, resource integration, and reduction of redundancy should be pursued. Teachers are encouraged to collect student feedback, optimize teaching processes, and utilize resources effectively.

Discussion

Based on the research objectives, the discussion will be presented as follows:

1. Discussion about major findings of objective 1: To study the components of effectiveness of organization management model in private higher education under Hebei Province.

There were 5 components of the effectiveness in organization management of administrator in private higher education under Hebei Province which consisted of Organization objective, Organization communication, Organization incentives, Organization evaluation, Organizational effectiveness.

In private higher education under Hebei Province, organization objective are the long-term vision and goals set by the institution, which usually involve aspects such as educational quality, academic research, and teacher training. These goals need to be understood and shared throughout the organization as a shared effort. Organizational goals provide the direction for the entire organization and provide the basis for setting other management elements.

Organization communication becomes crucial in this context. Clear, timely and effective communication ensures consensus and understanding of organizational goals among teachers and students. By conducting targeted communication campaigns, organizations can eliminate information barriers and promote mutual understanding among members, thereby creating coherence in overall actions.

Organization incentives are to stimulate the enthusiasm of teachers and students to work hard to achieve organizational goals. This can include providing promotion opportunities and salary incentives for teachers, scholarships and honorary recognition for students, etc. The design of the incentive mechanism needs to be consistent with the organizational goals so that every member feels that their efforts and contributions are recognized and rewarded.

Organization evaluation is a means to ensure that the organization continues to move in the direction of its goals. By regularly evaluating teaching effectiveness, faculty level, academic research results, etc., institutions can understand their strengths and weaknesses in development. This self-feedback and adjustment mechanism enables institutions to respond more flexibly to external and internal changes and continuously improve their overall strength.

Organizational effectiveness is an indicator that comprehensively measures the overall performance of an organization. An efficient organization can achieve good results in teaching, scientific research, management and other aspects and realize its long-term development plan. Organizational effectiveness reflects the success of organizational management and is a comprehensive reflection of achieving organizational goals.

Taken together, there is a strong relationship between organization objective, organization communication, organization incentive, organization evaluation, and organizational effectiveness in private higher education under Hebei Province. Through clear objective setting, effective communication, strong incentives, and regular self-evaluation, organizations can improve their overall effectiveness and better achieve their long-term development objectives. These elements interact to build an organic management system that drives the continuous progress of private higher education under Hebei Province.

2. Discussion about major findings of objective 2: To develop a model of effectiveness of organization management in Private higher Education under Hebei Province.

Research Findings to confirm the effectiveness of organization management model in private higher education under Hebei Province of 5 components consists of: Organization objective, Organization communication, Organization incentives, Organization evaluation, Organizational effectiveness, the 25 key variables of 5 components are founded and model fit with empirical data for all indicators. Researchers consulted a large number of documents through the literature analysis method, and found a model have 5 components and 75 key variables. Through these factors, the data is processed and constructs a structural equation model.

First, the research method is based on the valid data obtained by the analytical instruments, with good validation results and good model results. The corresponding structural equation model was established by analyzing the model data by confirmatory factor analysis. Through model analysis, this study obtained a good model structure on the basis of available data analysis. However, in addition to the data itself, further research and analysis by experts in related fields are needed to better illustrate the validity of the model. Through the confirmatory factor analysis, the 5 components of the effectiveness of organization management model in private higher education under Hebei Province are component 1.2.3.4.5, and they will be discussed.

3. Discussion about major findings of objective 3 : To propose the managerial guidelines for effectiveness of organization management in private higher education under Hebei Province.

There were total 15 guidelines: Component of Organization objective of the effectiveness in organization management of administrator in private higher education under Hebei Province : There were 3 guidelines. Component of organization communication of the effectiveness in organization management of administrator in private higher education under Hebei Province : There were 3 guidelines. Component of organization incentives of the effectiveness in organization management of administrator in private higher education under Hebei Province : There were 3 guidelines. Component of organization evaluation of the effectiveness in organization management of administrator in private higher education under Hebei Province : There were 3 guidelines. Component of organizational effectiveness of the effectiveness in organization management of administrator in private higher education under Hebei Province : There were 3 guidelines.

The results of this study are somewhat different from the components of objective 1. This research puts forward a more comprehensive and effective method to improve the effectiveness in organization management of administrator in private higher education under Hebei Province. For organization objective, we set forward-looking organizational goals that are accepted by all teachers and students and can be integrated with personal objectives, which can not only be operable and based on reality, but also coordinate the organization and individuals to stimulate everyone's enthusiasm. For organization communication, it not only uses the information technology to build the platform, but also adopts the communication methods of scientific universities to strengthen the communication effect. For organization incentives, on the basis of investigating the individual needs of teachers and students, a sound incentive mechanism has been established to stimulate the enthusiasm of work and improve everyone's work efficiency. For organization evaluation, information technology is introduced, evaluation methods are improved, evaluation is carried out in combination with the whole and the individual, and improvement is made on the basis of evaluation and feedback, so as to improve the evaluation of the school by teachers, students and society. For organizational effectiveness, the construction of information system promotes information sharing, improves the utilization rate of resources, and enhances the efficiency of organization management.

Conclusions

Through content analysis. After data collection, content analysis will be conducted to analyze the collected data. From the perspective of research objectives, the main findings are as follows:

(1) There were 5 components and 25 key variables of effectiveness of organization management model in private higher education under hebei province, which consisted of 1) Organization objective 2) Organization communication 3) Organization incentives 4) Organization evaluation and 5) Organizational effectiveness.

(2) Model validation of five components were founded and model fit with empirical data for all indicators. And;

(3) There were total 15 sub-managerial guidelines of effectiveness of organization management model in private higher education under hebei province.

Recommendations

Recommend for Policies Formulation

In order to organization management private higher education under Hebei Province more effectively, it is suggested to follow the following principles when formulating policies:

1) Investigate the current development characteristics and development stages of private higher education, and help private higher education formulate overall objectives according to the actual situation to achieve high-quality development. Increase capital investment to help private higher education establish a complete information system, improve various infrastructure, and set up a team of information-based talents. Further promote the informatization construction process of private higher education, introduce modern information technology into the administrative management system, and improve the administrative efficiency of private higher education. Private higher education should provide teachers and students with more abundant network resources and more convenient communication and discussion platform to promote the sharing of educational resources and the optimization of educational process.

2) Use emerging technologies such as the Internet and big data to establish a convenient and fast communication platform and improve the feedback mechanism for teachers and students. Private higher education need to correctly understand the problems in communication and build a feedback mechanism according to the suggestions of teachers and students, so as to enhance the effectiveness of management and communication in private higher education, better achieve organizational objectives, and provide guarantee for the making of various decisions in private higher education. Adequate and effective communication can further improve the enthusiasm and cohesion of stuffs, and promote the improvement of work efficiency. Private higher educations should carry out some appropriate training courses to improve the communication skills and social ability of teachers and students.

3) Improve the incentive mechanism of private higher education, and establish an efficient and convenient feedback platform for the use of innovation achievements, so that the innovation achievements of teachers and students can be continuously developed and improved. A complete incentive mechanism can not only stimulate the innovation vitality and motivation of teachers and students in private higher education, but also make them devote themselves to scientific research with high enthusiasm, and play an important role in strengthening the strength of private higher education, accelerating the innovation and development of private higher education, and increasing the achievements of scientific research in private higher education. By collecting teachers and students' opinions on the incentive mechanism, building reward and punishment mechanism, providing promotion opportunities and development space, and publicly honoring and praising the incentive mechanism, the internal motivation of teachers and students to seek innovation is stimulated to the greatest extent. Private higher education should attach importance to collective dialogue, comprehensively consider the individual needs of teachers and students, the fairness and justice of reward and the flexibility of reward system, and improve the incentive mechanism according to the actual situation.

Recommendation for practical application

This study determines the current situation of the management of private higher education in Hebei province, the scope of the reform of the management mode of private higher education, the influencing factors and how to promote the effective management of the

management of private higher education. Based on these findings, the researchers put forward some ideas for effective management practices in private higher education in Hebei Province:

1) Private higher education should carry out regular field surveys on campus to understand the current development characteristics and trends of private higher education, and formulate overall objectives accepted by the whole school. Administrators of private higher education need to comprehensively consider the personal goals of teachers and students, set up relevant training courses, and make teachers and students clear the direction of progress. University administrators should set an example and strive to achieve the objective, and internalize the spirit of pursuing the objective in mind and externalize it in practice. Teachers and students should integrate the individual objective with the overall objective, and realize the individual objective in the practice of working together to achieve the overall objective.

2) Increase capital investment, introduce modern information technology, update existing infrastructure and network equipment, and build communication platforms. Private higher education should adjust and streamline departments according to specific responsibilities, clarify the division of labor among departments, reduce waste of resources and general administrative expenses, and strengthen the communication between departments and teachers and students, departments and departments, departments and private higher education, and departments and disciplines. The department should carry out various communication activities for teachers and students, and encourage teachers and students to actively participate in them. Private higher education administrators can set up credit activities about communication to attract students to participate.

3) Appropriately increase investment in innovation mechanism and reasonably introduce incentive mechanism. Universities should give preferential policies to the backbone of teaching and research, and effectively encourage teachers in terms of actual salary, promotion opportunities, office space, government-funded travel opportunities, public commendation, etc., so as to promote healthy competition on campus. Universities should also regularly hold training lectures on innovative research, invite teachers with innovative achievements to share their experiences, and hold innovation-related competitions to encourage teachers to collaborate on innovative research projects across disciplines and fields. The department should give preferential policies such as resource preference, financial support and technical support to outstanding innovative projects to promote the improvement of the scientific research strength of the specialty.

Recommendation for Further Research

1) The government should investigate the current development stage of colleges and universities and clarify the future development direction of colleges and universities. Relevant departments need to give more financial support and policy support to colleges and universities to help them achieve their overall goals.

2) Teachers should actively participate in lectures related to communication, improve personal social ability and communication skills, and improve the classroom effect.

3) Teachers should actively participate in innovative scientific research practice and put forward effective suggestions on the incentive mechanism of the school.

4) Colleges and universities should evaluate the current management structure and management methods, and determine the advantages and disadvantages of the existing management mode according to the real efficiency of the organization and management of colleges and universities in the daily office.

5) Colleges and universities should evaluate the existing management mode, organizational work efficiency and teaching results, and analyze the advantages and disadvantages of the university.

References

Bai Haining & Li Zhe. (2019). Strategies for constructing incentive mechanisms for university administrators, *Think Tank Times, (190),* 46-48.

Chen Xiaobin.(1999). *Educational management (Revised Edition),* Beijing Normal University Press

Chen Baoying. (2017). Talking about some understandings of management by objectives. *Zhifu Times, (A380),*203-210.

Ding Peng. (2019). The importance of effective organizational communication and analysis of its skills. *Economic Research Guide, (400),* 91-102.

Fremont. E. Custer. (1985). *Organization and management*. China Social Sciences Press.

Fu Ning. (2016). On the application and practice of incentive theory in university management. *China Training, (309),* 62-66.

Guo Lijun. (2017). Teaching evaluation in universities: An analysis based on organizational system. *Higher Education Research (07),* 78-82.

Huang Yan. et al. (2017). Review and prospect of goal orientation in organizational management. *NTU Business Review, 14(01),* 146-167.

Liu Jingxiu. (2006). *Research on organizational structure management of research universities in my country (Master's Thesis, University of Electronic Science and Technology of China).* https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD0506&filename=2006111651.nh

Liu Yongwu & Zhang Xing. (2000). Development of organizational structure theory and adjustment of university organizational structure. *Educational Science Research (3)*,46-48.

Mcnamara, C. (2013). Basic definition of organization. *Free Management Dictionary.*

Margolin, Andrey Markovich (2019). "Universities' work effectiveness monitoring: all-seeing eye of regulatory guillotine." *Educational Policy.*

Shen Xi. (2015). A method of judging the effectiveness of university organizational structure. *Shanghai Education Evaluation Research, 4(05)*, 16-20.

Sarrico, C. S. (2022). *Quality management, performance measurement and indicators in higher education institutions: between burden, inspiration and innovation,* Quality in Higher Education.

Wang Yahui (2018). *S*trategies for improving the effectiveness of university administration. *Education Modernization, 5(03)*, 223-224.

Walton, E., & Dawson, S. (2001). Managers' perceptions of criteria of organizational effectiveness. *Journal of Management Studies, 38(2),* 173-199.

Xi Hongye. (2017). Concerning the efficiency of administrative management in colleges and universities and the improvement strategy of operational mechanism. *Journal of Suzhou Institute of Education, 20(06)*, 95-96.

Yang Chengyi. (2017). A preliminary study on the incentive mechanism of university managers. *Management Observation, (642),* 142-144.

Yang Tianping & Ren Yongcan. (2014). Development trends of university evaluation index system at home and abroad. *Higher Education Development and Evaluation, 30(05),* 111-114.

Zhao Fengmin. (2000) Encouragement and its role in modern human resource management . *Journal of Guangdong Administration Institute*, 33-35.

Zhou Xueguang. (2003). *Ten lectures on organizational sociology,* Social Science Literature Press.

The Yi Music Writing Techniques of Jiaba Asan

Weixing Chen and Jarernchai Chonpairot
Mahasarakham University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: 494102460@qq.com

****

Abstract

The title of this thesis is Yi music writing techniques of Jiaba Asan. The research objectives are: 1, Study about Yi music writing techniques of Jiaba Asan, 2, Analysis components of selected Yi music of Jiaba Asan. The research site is located in Butuo County, Liangshan Yi Autonomous Prefecture, Sichuan Province, China. Through the on-site interview of the key informant Mr. Jiaba Asan, and the use of musicology theory to analysis the two songs "Dream back to Nanzhao" and "Morning night", the method of on-site interview, questionnaire survey and collection of literature data, to obtain the research results.

Through research, the author finds that: 1, Jiaba Asan uses Yi ethnic religious music and folk song materials to create song melodies, and writes lyrics using cultural themes such as Yi mythology, epics, and poetry. 2, Jiaba Asan uses electronic and ethnic instruments, as well as contemporary music harmony to arrangement songs, and uses computer music software to record songs. 3, Jiaba Asan's childhood memories and observations and perceptions of life are the source of song creation. This research emphasizes the innovation of Yi music, and puts forward specific implementation suggestions for the reference of relevant personnel.

Keywords: Southwest Sichuan; Yi music; Pop music; Writing techniques.

Introduction

After China's reform and opening up, China's economy has achieved rapid development. In addition, in the field of art, China has also strengthened cultural exchanges with other countries. After long-term development and innovation, western music has gradually formed a music culture represented by popular music. Its pop music has the characteristics of system and scale, which provides a valuable reference for the development of Chinese pop music. The entry of Western pop music has had a huge impact on the aesthetics of most people and music producers in China, and therefore makes pop music popular in China. However, due to irregularities in the music industry, imperfect systems and many other factors, the phenomenon of popular music being imitated is serious, resulting in the public's aesthetic bias towards the melody of the music to determine the popularity of the work, ignoring the cultural connotation conveyed by the work itself, This phenomenon also exists in the creation of some folk music, which hinders or even distorts the development of national music. In terms of music creation, it is a new challenge for creators to accept new modern elements while preserving traditional culture (Li Shu, 2022).

Yi folk music and traditional culture are the roots of Yi music creation, while pop music is an element of modern music and a form of musical expression that contemporary young people are keen on. In the creation of popular music of the Yi nationality, we need to think about how to combine the two skillfully to create popular works. The purpose of this article is through field investigation and work analysis. The first goal is to explain Jiaba Asan's music

* Received: December 14 2023; Revised: January 3 2024; Accepted: January 4 2024

creation process, and to learn how to use folk music as the theme to create pop music that meets modern aesthetic needs. The second goal is to analyze the selected excellent works of Jiaba Asan, and understand the process of fusion of Yi folk music and modern music, which will play a certain role in promoting the development of pop music in the region in the future. This is why author wrote this The main reason for this article.

Research Objectives

1. To study about Yi music writing techniques of Jiaba Asan.
2. To analysis components of selected Yi music of Jiaba Asan.

Research Methodology

This research adopts qualitative research method. Through fieldwork, three groups of key informants, general informants and casual informants were selected to interview, and data were collected by questionnaire survey, library materials and network resources. The data are screened and classified, and the useful information is selected through comparative analysis.

Research Scope

The research scope of this article is 1. Study Mr. Jiaba Asan’s Yi music writing techniques, 2. Analysis the components of Mr. Jiaba Asan’s selected Yi music. The research site is located in Butuo County, Liangshan Yi Autonomous Prefecture, southwest Sichuan, China. The research period is from July 2022 to April 2023.

Research Results

1. In the first objective, through interviews and research on Jiaba Asan, we learned how he created Yi pop songs, which can be summarized in the following aspects:

1) Jiaba Asan uses Yi ethnic religious music and folk song materials to create song melodies, and writes lyrics using cultural themes such as Yi mythology, epics, and poetry.

2) Jiaba Asan uses electronic and ethnic instruments, as well as contemporary music harmony to arrangement songs, and uses computer music software to record songs.

3) Jiaba Asan's childhood memories and observations and perceptions of life are the source of song creation.

2. In the second objective, through the analysis of Jiaba Asan’s selected songs, the following conclusions are drawn:

Jiaba Asan's songs are sung with a Adu Gaoqiang and arranged with contemporary harmonies. The style of his works covers pop, folk, rock, electronic music and many other European and American music elements. The accompaniment of the song is mainly an electronic band (electric guitar, electric bass, electric synthesizer, electric drum, etc.), supplemented by Yi folk instruments such as Kouxian. The music is arranged using contemporary music harmonies and the lyrics are sung in Yi language. The popular arrangement combines folk singing methods to give the ancient primitive words a catchy melody.

Song Melody Writing

1. Adu Gaoqiang

In the Yi ethnic area of Liangshan, Sichuan, people's marriages are based on the principles of endogamy within the same ethnic group, endogamy among castes, exogamy within the family branch, and non-marriage between aunts and cousins (Jiaba Asan, 2022: 22-31.). Therefore, the choice of marriage partner is restricted by many factors, but people here also have the custom of free love before marriage. Unmarried young men and women can meet and date privately. When young men and women meet for the first time, everyone is relatively shy and keeps a long distance from each other. The language expression is often not expressive and smooth due to nervousness. Therefore, young men and women often communicate by singing or playing musical instruments. Music is used as a medium for love, and music has its place. In addition, the way of singing and playing musical instruments can directly express a young man's courage, temperament, talent, wisdom and knowledge. Therefore, Adu Gaoqiang singing has become a very important part of the communication process of Adu people, such as the Gaoqiang "Ya Aiqing":

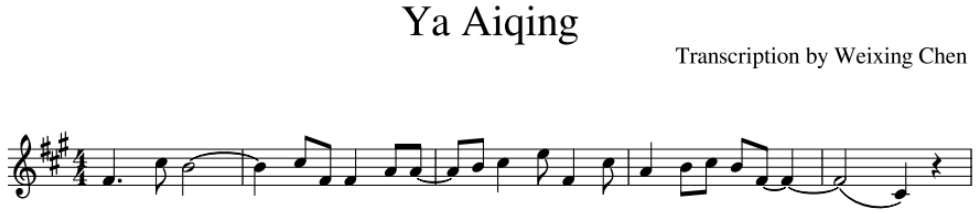


Figure 1. Gaoqiang "Ya Aiqing"

Source: Weixing Chen (2023)

2. Religious music

In the Yi area, there are two types of clergy: Bimo and Suni. Bimo is a religious priest in Yi society, and Suni is a wizard who specializes in exorcising ghosts. In the daily life of the Yi people, they all play a special and sacred role of "people and gods share the same". Bimo and Suni originally lived in a Yi village and were engaged in agricultural production during the busy farming season. The rest of the time they spent at home waiting for invitations from others. However, the market economy has also quietly changed the religion of the Yi people. The field of religious performance is also constantly expanding. Many religious elements are also used in popular music. Many clergy are also willing to go to the stage and join in cultural performances. Go in. Ritual songs that can only be heard at the ceremony are increasingly being used in current popular music.

The main function of Bimo music is to curse enemies and point the way. It is mainly in four beats and two beats. The rhythm is scattered and free, a bit like the R&B style of rap music in contemporary music. Bimo's ancestors would use chickens, pigs, cows, and sheep to sacrifice to ghosts and gods, so that the ghosts and gods could take away the souls of their enemies. Among the Zhilu music, "Cuo Bi" is the most typical sacrificial music. It is the largest sacrificial activity in the Liangshan Yi area, aiming to save the souls of the dead old people

and let them live peacefully and happily in heaven. Suni music mainly curses ghosts and gods. Legend has it that ghosts and gods will hook people's souls away. Suni singing Suni music will take back people's souls from the hands of ghosts and gods, and people can be reborn. When Suni conjures spirits, they usually sing while beating a sheepskin drum to syncopate the main rhythm. Those with mild illness kill chickens, and those with severe illness kill pigs and sheep. In this way, the lives of animals can be exchanged for human souls.

At the beginning of the Bimo sacrificial ceremony, various types of scriptures need to be chanted continuously. Bimo assistants burn a stone until it turns red, and then put the stone into a container of water, using the steam formed by boiling the stone into the water. , surround the ceremony site, and sing while offering sacrifices, such as the following chanting style Jingqiang:



Figure 2. Bimo Jingqiang

Source: Weixing Chen (2023)

The Bimo sacrificial ceremony is widely spread among the people. In the sacrificial ceremony, folk song-like tunes and ballad-like language are used to recite the behavioral norms of the Yi people. Jiaba Asan made full use of the melody characteristics of the Yi religious music during the creation process. Sometimes clergy are invited to communicate and create on the spot, perform on the same stage, etc., so that some works have distinctive personalities and national characteristics.

Lyric content writing

1. Adu Gaoqiang lyrics

The lyrics used in Aadu Gaoqiang are divided into two parts: fixed chapters and improvisations. The fixed chapters are based on traditional love stories, with five-character or seven-character lyrics as lyrics. The lyrics are very long and can be sung from night to dawn; improvisations include on-the-spot performance, adapted themes, and temporary lyrics. The lyrics are easy to understand and catchy. The improvised lyrics include "ah ah ah ah ah yo, mu ah ah ah ah oh, ah ah, ah" and so on. It is sung with a combination of real and false voices,

which has strong improvisation and lyricism. Sometimes people can't express their feelings in words, so they just sing with lyrics. The word "Aya" is added at the beginning or end of the song, which means pain and sadness in the Adu language. These lining words and lining words, which are constantly and flexibly changed according to the mood of the singer, express people's different thoughts and emotions in singing.

2. Yi and Chinese lyrics

The lyrics of Jiaba Asan's songs include both Yi lyrics and Chinese lyrics, as well as lyrics that are a combination of Yi and Chinese. This model draws on the themes of Yi folk lyric poems for creation.

The Yi people have a large amount of rich folk literature and are known as "the nation with the richest folk literature in Southwest China". The long narrative poem is the crystallization of the wisdom of the Yi people. It is a long narrative poem passed down by the Yi people through oral creation. The ancestors of the Yi people created their own writing very early. There are two main ways of spreading long folk lyric poems of the Yi people: one is spread by word of mouth, and the other is spread in the form of written words. They mainly express complaints The theme of the unreasonable marriage system embodies the emotion of longing for freedom and happiness in married life. These stories have become indispensable creative materials for Jiaba Asan.

The mother tongue of the Yi poets in Daliangshan is Yi. Many poets have received Chinese cultural education since childhood. Some poets choose to create in Chinese forms, and some poets choose to write poetry in both Yi and Han languages. They not only flow with the blood of the mother tongue of the nation, but also master the With the expression skills of Chinese, the poet can freely enter and exit the two languages, and consciously or unconsciously create and reconstruct the poetic language. Jiaba Asan drew on poetry creation techniques. In the creation of the song "Morning Light", the first part is Yi lyrics, and the second part is Chinese lyrics. Not only does the entire lyrics not appear obtrusive, but the two texts echo each other, and the two cultures interact with each other. Blending is unprecedented in Yi pop songs. It is also innovative in terms of lyrics and has achieved great success.

Analysis of the song "Dream Back to Nanzhao"

1. Structure

The song "Dream Back to Nanzhao" is a combination of Yi religious music and folk songs, the singing style is Adu Gaoqiang. The song is 5 minutes and 10 seconds long and is divided into three parts. The first part is Bimo chanting sutras of the Yi people. The content of the sutras comes from some fragments of the Yi epic poem "Leeteyi" and the history of the evolution of heaven, earth, man and all things. After a minute of chanting as a foreshadowing, it gradually introduces the second chapter. In the second part, Adu Gaoqiang. The second part is also the main part of the song. Finally, the third part ends with Suni beating the sheepskin drum. This is also part of the religious ceremony and echoes the Bimo chanting in the prelude.

The structure of the music is a monophonic piece, and each phrase is a song. The religious rituals before and after are just for foreshadowing, highlighting the national character of the work and enhancing the sense of ritual. A phrase is a song, and the rhythm pattern is a dotted pattern with a short front and a long back. These forms are considered in music history

to be the characteristics of folk songs in the primitive period. Its musical form is obviously ancient, this musical form is almost common in Butuo Adu Gaoqiang folk songs.

2. Melody

The beginning of the singing is a continuous upward jump of two perfect 4th, then suddenly rises to a high note, and then continues to be sung in a falsetto voice, then quickly jump down and fall back to the starting note. At the end of the phrase, it changes to true voice, the long note of the sound ends a phrase (Figure 3), and a similar melody trend change and pattern progression method is used to repeat several phrases before ending the whole song. Most of the singing range is around E4. The melody has strong jumping characteristics, high and low, sharp sound and unrestrained emotions. It is the most natural and sincere emotional expression for the Yi people. The singing method mainly adopts the falsetto voice method. After singing in the true voice, the calling Gaoqiang is suddenly sung in the falsetto voice, and the subsequent lyrics are sung with a dotted note rhythm, and finally the song quickly drops to the bass ending. Compared with other Yi folk songs, Adu Gaoqiang does not emphasize embellishment, but is simple and natural. It has a unique and distinctive personality, highlighting the straightforward character of the Yi Adu people.



Figure 3. "Dream back to Nanzhao"

Source: Weixing Chen (2023)

3. Key

The song is in the key of A minor and starts with the note E2 (Figure 3). The first phrase is a natural melody built around the note E, with no inflections. Immediately afterwards, the second phrase starts from the D2 note, changes and repeats the melody of the first phrase, and then falls to the A1 note, returning to the tonic of A minor. The subsequent melody is developed on the basis of A minor. The whole song has a simple tonality and no obvious modulation, which is also in line with the single tonality of traditional folk songs.

4. Harmony arrangement

The overall accompaniment of the song is mainly folk guitar, with Yi Kouxian used as a link between phrases. The second section adds a flute sound as a countermelody, which echoes the Gaoqiang in tandem. The song ends with slight percussion. The drum beats add to the atmosphere and tension, pushing the mood of the entire song to a climax. The harmony of the song is mainly reflected in the guitar chords. Starting from 1 minute and 12 seconds, the guitar plays the Am7 chord, the second measure is the F#dim chord, changing the G note in the soprano to the F# note, leaving the basso and alto unchanged (Figure 4). This technique of using chords that only changes the soprano note is used in popular music. Very commonly used in.

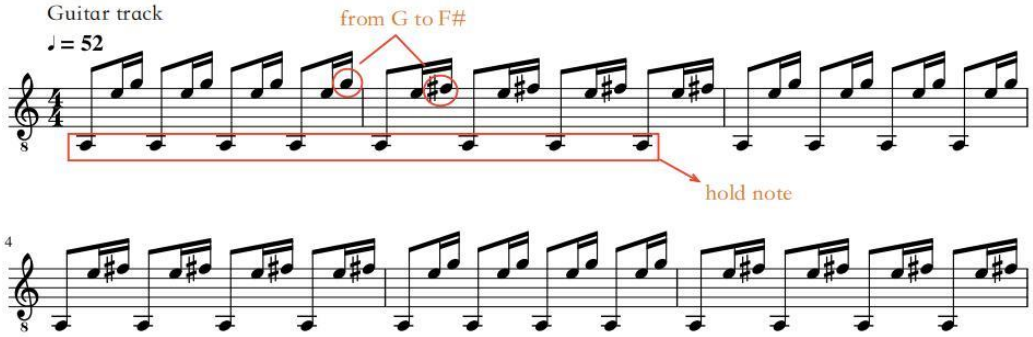


Figure 4. Guitar track of "Dream Back to Nanzhao"

Source: Weixing Chen (2023)

5. Emotional transmission

The song "Dream back to Nanzhao" starts with Bimo's chanting (Picture 5) and ends with Suni's god-inviting ceremony (Picture 6). What the author wants to embody is a kind of cultural tracing. Bimo, who raps the epic, is the author's uncle. The passage he raps is the creation of the Yi people. It was when there was no sky above and no earth below, and there was chaos, that there were only people, animals and plants... conveying the origin of humankind. and Yi history. The whole song is sung with the help of the legend of the Book of Songs of the Yi people. Different elements such as Adu Gaoqiang, Yi oral strings, religious rituals, etc. add up to make the song more diversified. In the artistic performance that combines religious rituals and song singing, it conveys National sentiment and personal consciousness.

Therefore, whether in silent ritual emotions or vocal songs, Yi traditional religion and music have similar properties. Religious cultural elements expand the space for artistic expression for individual expression and have also become a way for them to treat traditional culture. In contemporary Yi pop music, religious cultural elements are undoubtedly typical symbols of national elements, adding recognition and meaning to Yi music in the dazzling music world. Religious culture is separated from solemn and mysterious performance scenes and appears in the public's field of vision in the form of performative and appreciative pop music. It not only allows the public to understand the mysterious Yi religious culture, but also

presents it in a new form. Returning to the original context, it plays a role in re-spreading to the Yi area.



Figure 5. Bimo of the Yi ethnic group

Source: Weixing Chen (2023)



Figure 6. Suni of the Yi ethnic group

Source: Wenxing Chen (2023)

Analysis of the song "Morning Light"

1. Background

The song "Morning Light" is Jiaba Asan's famous song and is a typical pop music style. The song won the Top Ten Golden Melody Award in the third season of Zhejiang Satellite TV's "Chinese Good Songs" in 2016. Talking about the creation of the song "Morning Light", Jiaba Asan said: "This is a memory of my childhood. I am a Yi from Daliangshan. When I was a child, there was no electricity at home. At night, the villagers would gather around the campfire and sing together. Moreover, I didn't know what mineral water was before. The mountain spring water in my hometown can be drank directly. "Morning Sun" is my recollection of my childhood life that is gone forever. Jiaba Asan said: "My childhood To sum it up, just like the song, it was very warm, neither hot nor cold, just

when the sun just came out. You know the sun just came out in spring. It is a scene that I can't forget in my life. I can think of a lot from this temperature. If you want to Speaking of the purpose of writing this song, I think it is to express the warmth between people during childhood in the Yi area. "

At the same time, Jiaba Asan also said: "I think many songs in Yi people's life have two extremes. One extreme is that one melody fills an epic. Its tune can complete the entire epic, but the words are different. . The other extreme is to have only melody and improvised singing, but only one line of words, or no lyrics at all, and all the songs are sung with words such as "ah yah ah ah"." In the view of the researcher, Jiaba Asan is trying to break the These two extremes are to make the lyrics poetic and beautiful, but also to make the melody rich and varied. This kind of breakthrough is rare in Yi music.

2. Structure

The song "Morning Light" has a binary form structure and is a typical pop music style. The song is 4 minutes and 56 seconds long and is divided into two sections A+B. Section A1 is four phrases of equal length. Sections A2 and A1 have the same melody but different ending note (Figure 7). Section B is the chorus part of the song. The whole song is composed of A+B+A+B+B section structure, and ends with a concluding sentence of 4 bars.

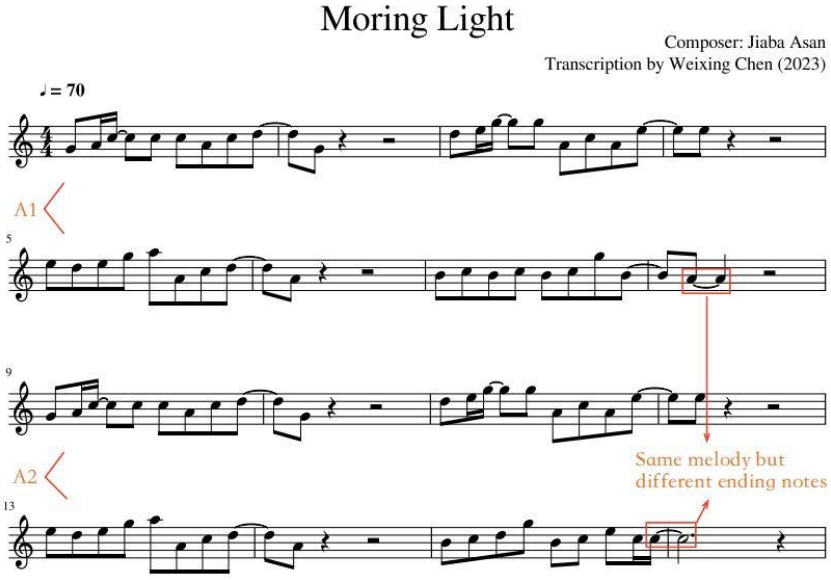


Figure 7. "Morning Light"

Source: Weixing Chen (2023)

3. Key

The verse part of the song is in the key of C major. It uses a straightforward singing to recall the scenes of life in childhood. The morning sunshine and the sheep on the distant hillside are vividly visible. The lyrics of "Ah ya ya yo ho" in the chorus part are modulation

from C major to F major in the verse part, and the melody continues to stay in the soprano (Figure 8). Although it is difficult to sing, this is where the Yi people stand. The way of singing freely on the top of the mountain is also their way of expressing their love for music and the land. At the same time, after the chorus ends, a brief closing sentence is used to express Jiaba Asan's nostalgia for his lost childhood life.

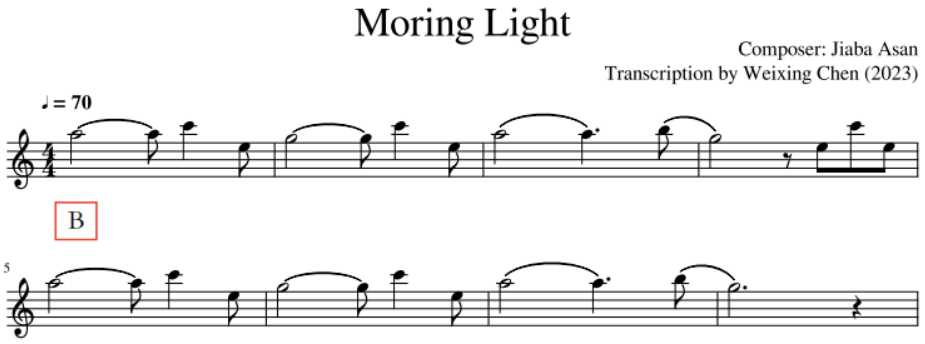


Figure 8. “Morning Light”

Source: Weixing Chen (2023)

4. Harmony arrangement

The song is mainly accompanied by piano broken chords, and the piano tone is integrated with Jiaba Asan's vast and ethereal voice. In terms of harmony, a large number of chord progressions from contemporary pop music are used in the arrangement. For example, the Cadd9 chord at the beginning of section A (Figure 9) is a commonly used chord in contemporary pop music. The song begins to add string parts in the A section after the bridge, using electronic synthesizer timbres and playing long lines in the soprano as a foreshadowing (Figure 10), which increases the thickness of the accompaniment parts and makes the vocals sound more there is power.

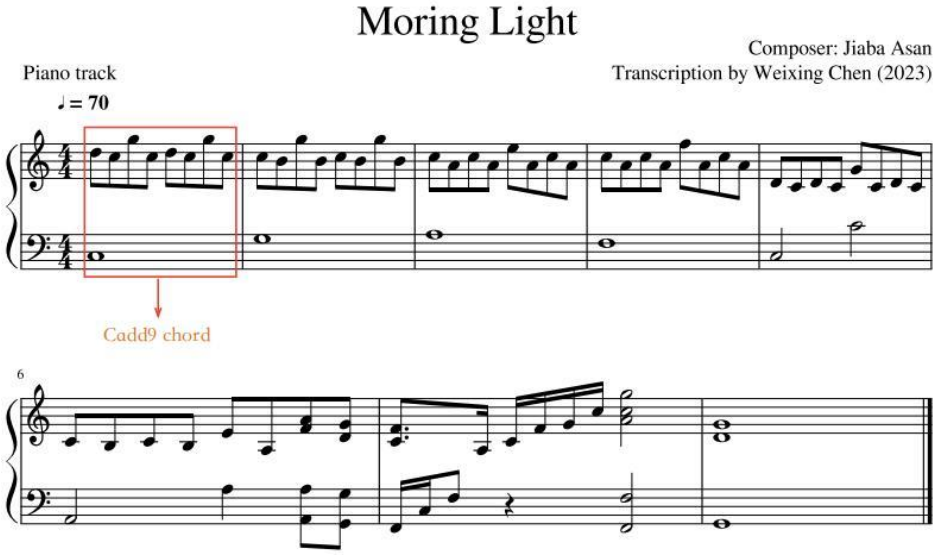


Figure 9. Piano track of "Morning Light"

Source: Chen Weixing (2023)



Figure 10. String track of “Morning Light”

Source: Chen Weixing (2023)

5. Lyrics

The original lyrics of "Morning Light" are entirely in Yi language. In order to allow more people to understand themselves, Jiaba Asan made some adjustments on the stage of "Chinese Good Songs" and performed the second verse of the song with Chinese lyrics. The translated language, along with Jiaba Asan's poetic singing, will make people involuntarily think back to their childhood. The song "Morning Light" has a strong sense of immersion. This song is also like Jiaba Asan himself. It does not need too much decorate and is performed in the most simple singing form.

Discussion

Through research, the author learned that the essence of Yi music lies in Yi religious music. Jiaba Asan's song "Dreaming Back to Nanzhao" begins with an old Yi man singing the Yi epic "Genesis" in a voice of vicissitudes, which is consistent with the point Sun Zhiyan mentions in his article "Jiaba Asan Poetic Singer who Comes from Pingchuyuanfan." Second, Jikezigu mentioned in "Research on Contemporary Liangshan Yi Music Literature" that the literariness of Yi music is the most prominent feature of Yi music. Through research, the author found that Jiaba Asan used a large number of minority cultures in song creation, especially the use of traditional Yi poetry themes to create lyrics, which fully reflected the literariness of Yi music. It is consistent with Jikezigu's view. Third, through the analysis of selected songs, the author learned that Jiaba Asan fully integrated pop musical elements in the creation of Yi songs. Sun Zhiyan also proved this view in her own research, saying that Jiaba Asan lived half in tradition and half in modernity. His music is based on the native language of the Yi ethnic group, combining traditional Yi music with pop music.

Finally, about Jiaba Asan putting religious rituals on stage. Some scholars believe that this tradition should not be placed in unfamiliar cultural scenes and Spaces, and others believe that it is a cultural parody for some economic interests, and there should be no real clergy on the stage. In this regard, the author holds a different view. The author believes that by presenting folk culture to the public in the way of music, the traditional culture in music is no longer the tradition itself, it is invented by the performers. In the new environment, the

sacredness and functionality of traditional culture are covered, and the performance and appreciation are presented, and its ritual and mystery will not be reduced when it returns to the original environment. In this sense, we should thank the efforts of Yi musicians. The essence of culture is its ability to spread. In the process of spreading, old meanings are constantly disappearing and new meanings are added, thus promoting the development of traditional culture and promoting cultural exchanges and integration.

Recommendations

1. Theoretical recommendations

This article makes a detailed study on the innovation of Jiaba Asan Yi music. The social value brought by this innovation and its role in the spread of Yi music need further study. In addition, the Yi have many local folk songs and religious music. How to make good use of these precious folk materials and maintain tradition and innovation under the background of the new era is worth every musician to explore and study.

2. Policy recommendations

Innovation is not easy, literary and art workers spend a lot of time and energy on creation, but they do not get the corresponding return. The government and cultural institutions should increase support for original musicians, such as inviting musicians to cooperate, participate in performances and increase funding for cultural research, so that the efforts of creators can be rewarded, attract more musicians to innovate, and promote the sustainable development of folk music.

3. Practical recommendations

First of all, the results of this study can provide reference for the song creation of young Yi musicians. Secondly, cultural institutions can make use of the excellent works of Jiaba Asan to carry out cultural publicity, improve national awareness and build cultural self-confidence. Finally, cultural dissemination should start from an early age. Schools and educational institutions can organize musicians to hold lectures and incorporate excellent works into classroom teaching.

References

Jiaba Asan. (2022). Courtship through song: Research on the characteristics of “Gata” music of the Atu people of the Butuo Yi ethnic group. *Journal of Guizhou Institute of Engineering and Applied Technology.* (02), 22-31.

Li Shu. (2022). Inheritance and Development of Original Pop Music of Yi Nationality in Liangshan Taking the Songs of Jijie and Moxizishi Poems as Examples. *Central University for Nationalities.*

The Research on Creative Design of Bai Architectural Decoration Patterns in Jianchuan Based on KANO Model Analysis

Zhenping Xiao, Chanoknart Mayusoh,
Akapong Inkuer and Pisit Puntien
Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: s63584948010@ssru.ac.th

****

Abstract

The objectives of this research were:1)Discover the relationship between decorative cultural and creative design elements of Jianchuan Bai folk houses and user satisfaction; 2) Compare the design priorities of the attributes of decorative cultural creative design elements of Jianchuan Bai folk houses;3) Propose creative design of decorative patterns for Bai folk houses in Jianchuan Methods and product application scenarios.

the sample was interviewed by Jianchuan craftsmen, designers and travelers in the Dali area.They were selected by Questionnaire Star collected 103 valid questionnaires,the research instrument for the data collection were KONO Model .

The research results were found as traditional architectural decoration is transformed into user needs of modern design products:1) The priority of the design elements of Jianchuan Bai folk house decoration cultural creative products is "the product is portable" > "the product embodies the expanded application of Jianchuan Bai folk house decoration function" > "the product has connotation and meaning " > “Products embody regional characteristics” > “Products embody regional auspicious culture” > “Products embody regional decorative patterns” > “Products embody regional cultural themes” ;2) The factors of “regional characteristic patterns” are attractive attributes and “regional characteristics auspicious meanings” The "factor" is the desired attribute, and the "function expansion" factor is the necessary attribute.3) Regional characteristics affect consumers' purchasing judgment. Based on this, the researchers established the sample extraction scope and product functional uses for creative pattern design.

The research results will provide evidence-based reference for the Jianchuan Bai folk residential decoration culture to propose creative design solutions that can meet the needs of contemporary users, and contribute a small amount to drive the development of local cultural industries and promote the revitalization of local traditional culture.

Keywords: Bai nationality; architectural decoration; pattern creative design

Introduction

The architectural decorative patterns of the Bai ethnic group inherit the traditional Chinese architectural decorative pattern system and are also important ethnic minority artistic and cultural heritage(Figure1). Many cultural heritage projects have cultural capital that can be converted into resource value. The exploration of traditional residential decoration culture has inspired the expression of modern design, providing rich inspiration and innovation for modern design. To a certain extent, it also enhances people's awareness and confidence in local culture.

* Received: December 14 2023; Revised: January 3 2024; Accepted: January 4 2024

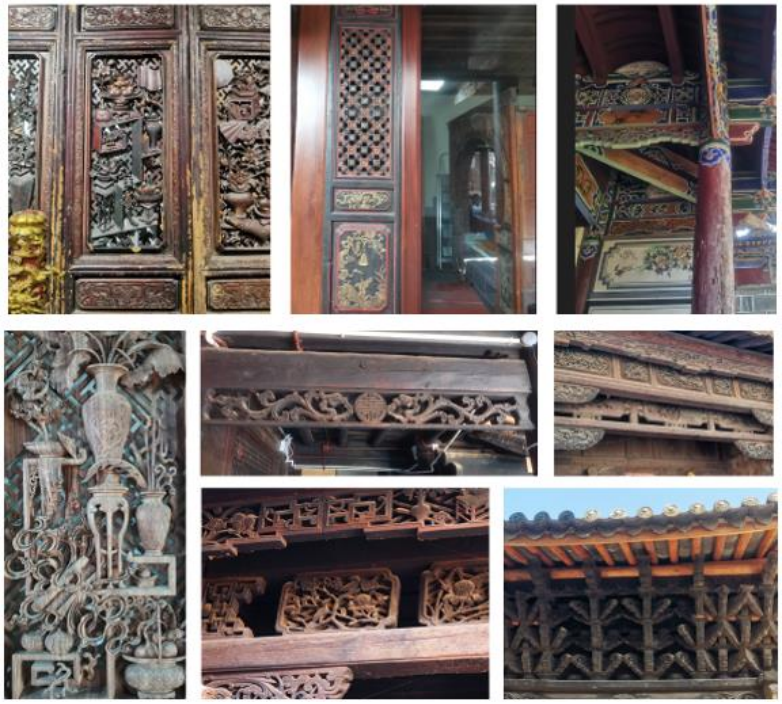


Figure 1 Structure of traditional wooden houses in Jianchuan area of Dali Source: Author, 2024

In recent years, more and more scholars have recognized the market value of traditional culture as cultural capital and recognized the positive role of creative design in the inheritance of traditional culture. Museum cultural creation represented by the Forbidden City Cultural Creativity that has emerged in various places has played an important role in the protection and revitalization of traditional culture. Exploitation provides a sample of success.In addition, some scholars have introduced quantitative research methods to study user needs of cultural and creative products, such as the research on the design of cultural and creative products for Dujiangyan Water Cultural Heritage (Huang, 2023 : 173-175.)，Cultural and creative product design of "Guizhou Silk Road" casual gift (Zhang, 2019)，Innovative design of Miao batik APP (Yang, 2023),etc. Scholars apply data analysis methods such as AHP and Kano in the research on the development of regional traditional cultural and creative products, which makes the development and design process of cultural and creative products more scientific and rational.However, it is a pity that the rich ethnic cultural resources in western Yunnan have been ignored by researchers due to transportation lag, geographical remoteness and other reasons. The research literature that can be retrieved so far is significantly less than that in the eastern provinces in terms of quantity and practical cases. This study is in line with the research trend. and market demand.

The study explores the protection and creative design of Bai folk residential decoration culture, uses the KONO model to explore users' needs for transforming traditional architectural decoration into modern design products, and uses quantitative analysis methods to discover the priority sequence of design elements, which provides researchers with "can improve user satisfaction" The "Jianchuan Bai folk house decoration cultural and creative products" provided

the basis for creation. Contribute a small amount to drive the development of local cultural industries and promote the revitalization of local traditional culture.

Research Objectives

(1) To Discover the relationship between the decorative cultural creative design elements of Jianchuan Bai folk houses and user satisfaction.

(2) To Compare the design priorities of the attributes of decorative cultural and creative design elements of Bai folk residences in Jianchuan.

(3)To Propose creative design methods and product application plans for decorative patterns of Bai folk houses in Jianchuan.

Research Methodology

(1) Research methods: Use questionnaire survey method and Kano model to observe the respondents' cognition and demand satisfaction of Jianchuan Bai folk residential decoration culture, and explore the relationship between design elements and user satisfaction.

(2) Research sample group: The survey respondents conducted sample interviews with a total of 130 craftsmen, designers and travelers in the Dali area, and recovered 103 valid questionnaires.

(3) Research tools: A questionnaire survey was used to find out the respondents' awareness and consumption expectations of "Jianchuan Bai folk residential decoration culture". The Kano model was used to discover the relationship between respondent satisfaction and design elements. Use Better and Worse values to discover the respondents' sensitivity to design elements and prioritize the design elements under each attribute.

(4) Analysis of research results

The research results show that the important factor that affects consumers' purchasing judgment is whether the product has regional characteristics. Users prioritize the design elements of Jianchuan Bai folk house decoration cultural creative products as "the product is portable" > "the product embodies the Jianchuan Bai folk house" Expanded application of decorative functions" > "Products have connotative meanings" > "Products reflect regional characteristics" > "Products reflect regional auspicious culture" > "Products reflect regional decorative patterns" > "Products reflect regional cultural themes", among which "regional characteristic patterns" The "factor" is the charm attribute, the "regional characteristics and auspicious meaning" factor is the desired attribute, and the "functional expansion" factor is the necessary attribute. The symbol extraction scope and product functional uses of the researcher's pattern creative design were established.

Research Results

The survey on the decorative cultural creative design elements and user satisfaction of the Bai folk houses in Jianchuan was conducted through interviews and questionnaires. The population samples of the sampled data mainly came from the Jianchuan area, including local craftsmen, practitioners, and tourists. The survey was also conducted through online contacts A group of designers and professionals are interested in this issue.

A total of 130 people were surveyed, and 103 valid questionnaires were collected. Overall, the gender distribution of the respondents is balanced, with 56.31% males and 43.69%

females; the age group is mainly concentrated between 18 and 50 years old, including 12.62% under 18 years old and 14.56% between 18 and 25 years old. 29.13% are 26-36 years old, 27.18% are 37-50 years old, and 16.5% are over 50 years old. The educational level is comprehensive, with more college students. 55.34% of the survey respondents are from Dali Bai Autonomous Prefecture, and 44.66% are from other regions. The population structure is reasonable, with 25.24% being designers and related professionals, 27.18% being local craftsmen and related practitioners, and 45.57% being consumer groups who will purchase related products.

1.Identification of cultural and creative design elements and attributes of Bai folk residences in Jianchuan based on user satisfaction.

1.1. Reliability and validity analysis:

As shown in Table 1,The reliability coefficient value of the questionnaire is 0.827, which is greater than 0.8, indicating that the research data has high reliability and quality and can be used for further analysis (Table 1). After any item is deleted, the reliability coefficient will not increase significantly, so it means that the item should not be deleted.

Table 1 Cronbach Reliability Analysis-Simplified Format

No.	**sample size**	**Cronbach alpha coefficient**
26	103	0.827

As shown in Table 2,The study used KMO and Bartlett tests for validity verification. The data showed that the variance explanation rates of the six factors were 20.693%, 17.194%, 13.492%, 7.095%, 6.762%, and 6.383% respectively. The cumulative variance explanation rate after rotation was 71.618 %>50%. It means that the amount of information of the research item can be effectively extracted. The KMO value is 0.806, and the KMO value is greater than 0.8, which reflects the validity from the side and the research data is very suitable for extracting information (Table 2).

Table 2 Validity analysis results

KMO value		0.806
Bartlett's test of sphericity	Approximate chi square	1601.017
	df	325
	p-value	0.000

1.2 Extraction and attribute identification of design elements

The study uses the Kano model to help designers determine the priority of user needs, analyze the attributes and priority distribution of design elements, screen design elements, and propose a priority sequence of design elements that can improve user product satisfaction, providing cultural and creative ideas for Bai folk residence decoration in Jianchuan Provide creative basis for product design.

1.2.1Design questionnaire

The Kano model is a two-dimensional cognitive model proposed by Noriaki Kano, a professor at Tokyo Institute of Technology, in 1984 based on Herzberg's two-factor theory to analyze users' satisfaction with a certain quality factor and their demand for quality factors

(Kano, 1984 : 147-156.). As shown in Table 3,Questions are asked from two aspects: positive questions and negative questions. The cross-summarization between the options of positive questions and negative questions will get six attributes: attractive attributes (A), basic attributes (M), and expectations. Attribute (O), indifference attribute (I), reverse attribute (R), questionable attribute (Q) (Table 3)). The Kano model is often used to solve product attribute positioning problems and improve customer satisfaction. It is also used in product research and development and other fields, and is one of the important tools used to improve user satisfaction.

Table 3 KANO model evaluation results classification comparison table

	Features / Services	**negative question**				
		Not satisfied (1 point)	**Can bear it (2 points)**	**It doesn't matter (3 points)**	**It should be so (4 points)**	**Satisfied (5 points)**
forward question	Not satisfied (1 point)	Q	R	R	R	R
	Can bear it (2 points)	M	I	I	I	R
	It doesn't matter (3 points)	M	I	I	I	R
	It should be so (4 points)	M	I	I	I	R
	Satisfied (5 points)	O	A	A	A	Q

A: Charm attribute, O: expected attribute, M: essential attribute, I: no difference attribute, R: reverse attribute, Q: suspicious attribute

The questionnaire has 13 dual-factor questions, As shown in Table 4, questions 1-7 are based on "regional cultural characteristics", "material texture", "design creativity", "connotation", "use function", "commemorative significance", "carrying" "Convenience" factor was used to observe the functional needs and quality expectations of respondents for Jianchuan Bai folk residential decoration cultural creative design products. Questions 8-13 were analyzed through "cultural characteristics", "decorative patterns", "color characteristics", "auspicious meaning", The factors of "expanded functions" and "craft characteristics" were used to understand the respondents' views on the design elements of Jianchuan Bai folk residential decoration cultural and creative products. The questionnaire questions are as follows(Table 4):

Table 4 Questionnaire list

NO.	Questionnaire questions
1	When you do not have "regional cultural characteristics" you will & When you have "regional cultural characteristics" you will
2	When you don’t have “material texture” you will & When you have “material texture” you will
3	When you don’t have “design creativity” you will & when you have “design creativity” you will
4	When you don’t have “connotative meaning” you will & When you have “connotative meaning” you will
5	When you don't have "useful functions" you will & When you have "useful functions" you will
6	What will you do when it is not of "memorable significance" & what will you do when it is of "commemorative significance"
7	When you do not have the "portability feature" you will & When you have the "portability feature" you will
8	It does not have the unique decorative "cultural characteristics" of the Bai people's residences in Jianchuan. Your evaluation is "yes". It has the unique "cultural characteristics" of the Bai people's residences in Jianchuan. Your evaluation is "yes".
9	If you don’t have the “decorative patterns” of Jianchuan Bai folk houses, your rating is yes & if you have the “decorative patterns” of Jianchuan Bai folk houses, your rating is yes
10	It does not have the "color characteristics" of Jianchuan Bai folk house decoration. Your evaluation is "Yes". It has the "color characteristics" of Jianchuan Bai folk house decoration. Your evaluation is "Yes".
11	It does not have the "auspicious meaning characteristics" of Jianchuan Bai folk house decoration. Your evaluation is "Yes". It has "auspicious meaning characteristics" of Jianchuan Bai folk house decoration. Your evaluation is "Yes".
12	When it does not have "expanded functions", your evaluation is yes & when it has "expanded functions", your evaluation is yes
13	If the Jianchuan Bai folk house decoration does not have the "craft characteristics" of the decoration, your evaluation is "Yes"; if the Jianchuan Bai folk house decoration has the "technological characteristics" of the Jianchuan Bai folk house decoration, your evaluation is "Yes"

The evaluation options are five dimensions: "dissatisfied, bearable, indifferent, as it should be, and satisfied", with 1, 2, 3, 4, and 5 points respectively set to measure the impact of the design element on user satisfaction. Get attribute tips through cross-summarization of positive and negative question options. When the conclusion prompts "charming attributes", it means that the degree of perfection of this item is high and user satisfaction will increase significantly. However, if there is no such item, the decrease in user satisfaction is not obvious; when the conclusion prompts "expected attributes", the degree of perfection of this item is high and user satisfaction is high. The degree will increase, and if it is not available, user satisfaction

will decrease; when the conclusion prompts "Must-have attribute", it means that the degree of this item is high and the increase in user satisfaction will not be obvious, but if there is no such item, user satisfaction will decrease significantly; it prompts "None" When "differential attribute" is displayed, it means that there is no obvious relationship between this item and satisfaction; when "reverse attribute" is displayed, it means that user satisfaction will decrease when the degree of perfection of this item is high.The attribute characteristics derived from KANO model diagrams can help designers accurately locate product attributes for product design, thereby effectively improving user satisfaction with the product.

1.2.2. Identify the attributes of the design elements

Table 5 Summary table of KANO model analysis results

NO.	Features / Services	A	O	M	I	R	Q	Classification results
1	Does not have the "easy to carry" feature & has the feature of “easy to carry”	15.00%	20.00%	32.00%	31.00%	1.00%	1.00%	Required attributes
2	Does not have “functional expansion” & has “functional expansion”	12.00%	10.00%	39.00%	35.00%	3.00%	1.00%	Required attributes
3	Does not have “connotative meaning” & has “connotation”& Has the "connotation and implied meaning"	12.00%	45.00%	13.00%	29.00%	0.00%	1.00%	Expected properties
4	Does not have “regional characteristics” & Has “regional characteristics”	12.00%	37.00%	14.00%	36.00%	0.00%	1.00%	Expected properties
5	Does not have the "auspicious culture" of Jianchuan Bai folk house decoration & has the "auspicious culture" of Jianchuan Bai folk house decoration	11.00%	33.00%	21.00%	32.00%	2.00%	1.00%	Expected properties
6	Does not have the "decorative patterns" of Bai folk houses in Jianchuan & It has the "decorative patterns" of Bai folk houses in Jianchuan	29.00%	25.00%	16.00%	28.00%	1.00%	1.00%	Charm attributes
7	Does not have the "cultural theme" characteristics of Jianchuan Bai folk house decoration & has the "cultural theme" characteristics of Jianchuan Bai folk house decoration"	32.00%	21.00%	14.00%	31.00%	1.00%	1.00%	Charm attributes
8	Does not have “material texture” & has “material texture”	10.00%	25.00%	23.00%	40.00%	1.00%	1.00%	indifference property
9	Not possessing “design creativity” & Possess “design creativity”	10.00%	24.00%	28.00%	36.00%	1.00%	1.00%	indifference property
10	Does not have "practical functions" & has “practical functions”	3.00%	13.00%	37.00%	46.00%	0.00%	1.00%	indifference property
11	Not of "memorable significance" & has "memorable significance"	5.00%	9.00%	35.00%	50.00%	0.00%	1.00%	indifference property
12	Does not have the "color characteristics" of Jianchuan Bai folk house decoration & Has the "color characteristics" of Bai folk residence decoration in Jianchuan	9.00%	7.00%	14.00%	62.00%	7.00%	1.00%	indifference property

13	Does not have the "craft characteristics" of Jianchuan Bai folk house decoration & has the "craft characteristics" of Jianchuan Bai folk house decoration	7.00 %	15.0 0%	28.0 0%	47.0 0%	2.0 0%	1.0 0%	indifferenc e property

The evaluation of attributes is helpful to understand the respondents' needs and expectations for the product, thereby improving the quality and competitiveness of the product. Each function is analyzed item by item based on the KANO model data,As shown in Table 5:

Design element 7, "Will the product have "portability features" affect your consumption decision?" The survey data shows that "portability features" are a must-have attribute. Indicates that most users believe that portability of the product is necessary. The Better coefficient is 36.63% and the Worse coefficient is -53.47%. The Better coefficient is higher, indicating that improving this function will improve user satisfaction; the Worse coefficient is higher, indicating that if the product does not have this function, user satisfaction will be significantly reduced.

Design element 12, "What do you think of the product's 'functional use' expanding the decorative extension of Jianchuan Bai folk residences?" The survey data shows that this element is a necessary attribute, indicating that the interviewees believe that the expansion of the product's functional use is necessary. Both the Better coefficient and the Worse coefficient are relatively low, indicating that users are less sensitive to this function.

Design element 4, "Will the product have "connotative meaning" affect your consumption decision?" The survey data shows that this element is a desired attribute, and the respondents hope that the product has connotative meaning. Both the Better coefficient and the Worse coefficient are high, indicating that users are very sensitive to this function, and whether the product has this function or not has a greater impact on user satisfaction.

Design element 1, "Whether a product has 'regional cultural characteristics' will affect your consumption decision?" The survey data shows that this element is a desired attribute, and users hope that products have regional cultural characteristics. Both the Better coefficient and the Worse coefficient are high, indicating that users are more sensitive to this function.

Design element 11, “What do you think of the product’s ‘cultural connotation’ having the auspicious meaning of Jianchuan Bai folk house decoration culture?” The survey data shows that this element is a desired attribute, and the respondents hope that the product has cultural connotation. However, both the Better coefficient and the Worse coefficient are relatively low, indicating that users are less sensitive to this function.

Design element 9, "What do you think of the product's 'decorative elements' adopting the patterns used in the decoration of Bai folk houses in Jianchuan?" The survey data shows that this element is an attractive attribute, and the interviewees hope that products with certain decorative elements will increase users' interest. Satisfaction. The Better coefficient is higher, indicating that improving this function will improve user satisfaction; the Worse coefficient is also higher, indicating that if this function is not available, user satisfaction will be significantly reduced.

Design element 8, "What do you think of the unique decorative culture of Jianchuan Bai folk houses presented in the 'theme type' of the product?" The survey data shows that this element is an attractive attribute. Respondents said that the unique decorative culture of the product's theme type will increase the number of users. of satisfaction. Both the Better

coefficient and the Worse coefficient are high, indicating that users are more sensitive to this function.

Design element 3, "Will a product have 'creative design' affect your consumption decision?" The survey data shows that this element is an indifferent attribute, indicating that most respondents are not highly sensitive to this feature. Both the Better coefficient and the Worse coefficient are high, but the difference is not large, indicating that users have a neutral attitude toward this feature.

Design element 2, "Will a product have a 'material texture' affect your consumption decision?" The survey data shows that this element is an indifferent attribute, indicating that most respondents have a neutral attitude towards whether a product has a material texture. Both the Better coefficient and the Worse coefficient are low, indicating that users are less sensitive to this function.

Design element 13, "What do you think of the product's 'expression technique' having the characteristics of Jianchuan Bai folk house decoration craftsmanship?" The survey data shows that this element is an indifferent attribute, indicating that most respondents are not highly sensitive to this function. Both the Better coefficient and the Worse coefficient are relatively low, indicating that users are less sensitive to this function.

2. Design priority levels of the attributes of decorative cultural and creative design elements of Bai folk houses in Jianchuan

2.1.Screening of design elements

Combining the KANO model theory's elaboration of the five attributes of elements, it can be concluded that the design elements that need to be retained are essential attributes (M), expected attributes (O), and attractive attributes (A). These elements can make users more satisfied with the product. Strong improvement effect, while indifference elements (I) and reverse elements (R) have no significant effect in improving user satisfaction, or even reduce user satisfaction, so they are eliminated in the screening process of later design strategy formulation. Therefore, the design elements selected in this survey include: easy to carry, expanded functions, connotative meaning, reflecting regional characteristics, reflecting regional auspicious culture, using regional decorative patterns, and using regional cultural themes. These elements will be applied in later design practice. The design elements that need to be retained are as shown in Table 6:

Table 6 List of selected design elements

Classification of quality elements	NO.	Design elements
Required attributes (M)	7	Easy to carry
	12	Functional expansion
Expected properties (O)	4	Connotation and meaning
	1	Regional characteristics
	11	Regional auspicious culture
Charm Attribute (A)	9	Area decorative pattern
	8	Regional cultural themes

2.2 Ranking of importance of design elements

Design requirement user satisfaction index calculation Based on the classification results of each design requirement attribute in Table 5 , the satisfaction index of each design requirement user is calculated. Here we will use the Better-Worse coefficient calculation method proposed by scholar Berger . The calculation formula is as follows:.

Better=(A+O)/(A+O+M+I) (1)

Worse=(O+M)/(A+O+M+I)×(–1) (2)

Among them, the index and ranking satisfaction results are shown in the Table 7.

Table 7 Design element prioritization table

Classification of design elements	**NO.**	**Design elements**	**Better(X)**	**Worse(Y)**	**average value**	**priority**
Required attributes (M)	7	Easy to carry	0.531	0.357	0.444	1
	12	Functional expansion	0.510	0.229	0.369	2
Expected properties (O)	4	Connotation and meaning	0.586	0.576	0.581	3
Charm Attribute (A)	1	Regional characteristics	0.515	0.495	0.505	4
	11	Regional auspicious culture	0.557	0.454	0.505	5
	9	Area decorative pattern	0.418	0.551	0.484	6
	8	Regional cultural themes	0.357	0.531	0.444	7

Draw a quartile quadrant chart based on the absolute value of the Better-Worse sensitivity coefficient(Figure 2). The Better value is the ordinate (X) and the Worse value is the abscissa (Y). Further prioritize the elements and analyze the attributes and priorities of the design elements. Distribution.

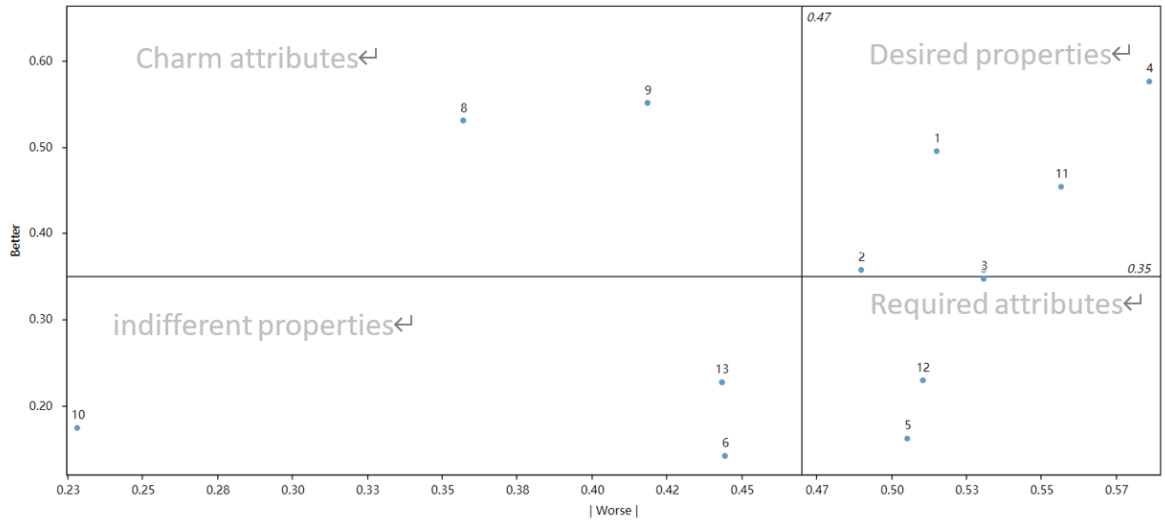


Figure 2 Interquartile diagram of design elements
Source: Survey data from the investigators (January 2024)

As shown in Figure 2,The first quadrant is the desired attributes, the second quadrant is the attractive attributes, the third quadrant is the indifferent attributes, and the fourth quadrant is the necessary attributes. In the ranking of product features, the priority order usually needs to be: necessary attributes > expected attributes > attractive attributes > indifference attributes.

In the same attribute, the higher the Better value, the greater the impact on the respondents and the higher the priority. As shown in Table 6 ,It can be seen that the priority of the design elements of Jianchuan Bai folk house decoration cultural and creative products is: 7>12>4>1>11>9>8, that is, "the product is portable" > "the product embodies the Jianchuan Bai folk house decoration" Expanded application of functions" > "The product has connotation and meaning" > "The product reflects regional characteristics" > "The product reflects regional auspicious culture" > "The product reflects regional decorative patterns" > "The product reflects regional cultural themes".

2.3.Importance weight of design elements

The researcher observed various factor indicators of the "relationship between design elements and user satisfaction", and used AHP to calculate the weight to score the importance of various indicators of the decoration of Bai folk houses in Jianchuan again. Among them, the greater the average value, the higher the importance and the higher the weight, and the CR value was finally calculated as 0.000<0.1. It means that the judgment matrix of this study meets the consistency test, and the calculated weights are consistent， As shown in Table 8 .

Table 8 AHP hierarchical analysis results

Project	eigenvector	weighted value	eigenvalue of maximum	ct value
Jianchuan Bai folk house decoration pattern your evaluation is	1.111	22.211%	5.000	0.000
There are the color characteristics of Jianchuan Bai folk house decoration that you evaluate is	0.908	18.154%		
There are auspicious moral characteristics of Jianchuan Bai folk house decoration, your evaluation is	1.060	21.197%		
Have features to expand when you rate is	0.963	19.270%		
Jianchuan Bai folk house decoration process features your evaluation is	0.958	19.168%		

The CI values in the table above are used for the following conformance checks.

After confirming that all the data passed the consistency test, the researchers sorted out the index weights of the criterion layer. The research data show that: "with Jianchuan Bai folk house decoration patterns" has the highest weight value, in the KANO model analysis, this option is the charm attribute, "with Jianchuan Bai folk house decoration auspicious meaning culture" has the second weight value, in the KANO model analysis, this option is the expectation attribute, designers will focus on the application of this index factor in the design of creative products. The two indicators with the lowest weight are "with decorative technology characteristics of Jianchuan Bai folk houses" and "with decorative color characteristics of Jianchuan Bai folk houses", which are the non-difference attributes in KANO model analysis. The researchers should focus on the two aspects of "Jianchuan Bai folk house decoration pattern" and "Jianchuan Bai folk house decoration auspicious meaning culture" to study the design elements of the graphic pattern.As shown in Table 9 .

Table 9 AHP hierarchical analysis judgment matrix

average value	Project	There are Jianchuan Bai folk house decoration patterns	Jianchuan Bai folk house decoration auspicious meaning of culture	The function is expanded	Jianchuan Bai folk house decoration technology features	There are decorative color characteristics of Jianchuan Bai folk houses	attribute
4.38	There are Jianchuan Bai folk house decoration patterns	1	1.048	1.153	1.159	1.223	Charm attribute
4.18	Jianchuan Bai folk house decoration auspicious	0.954	1	1.1	1.106	1.168	Expected attribute

	meaning of culture						
3.8	The function is expanded	0.868	0.909	1	1.005	1.061	Essential attribute
3.78	Jianchuan Bai folk house decoration technology features	0.863	0.904	0.995	1	1.056	Indifference attribute
3.58	There are decorative color characteristics of Jianchuan Bai folk houses	0.817	0.856	0.942	0.947	1	Indifference attribute

3. Creative design methods and product application plans for decorative patterns of Bai folk houses in Jianchuan

In order to keep the cultural creative products can reflect the regional characteristics, the researchers mainly extracted materials from the decorative patterns of Bai folk houses in Jianchuan. The results of the survey on the relationship between design elements and user satisfaction show that consumers believe that the charm attribute "pattern", the expectation attribute "auspicious meaning" and the essential attribute "function expansion" are important factors affecting consumers' purchase judgment. This conclusion establishes the focus range of researchers' extraction of regional characteristic cultural symbols.

The study of regional visual characteristics focuses on these index elements, and focuses on mining traditional architectural decorative patterns with local characteristics from the building gates, doors and Windows, and adopts shape grammar rules to regenerate and reorganize decorative samples. Taking a group of peony patterns as an example, in the pattern regeneration and reorganization of the next group, the researcher uses mirror image (R4) to mirror the target sample, making it look symmetrical and standardized, and then enriches the line language of the target pattern by adding and deleting (R1), scaling (R3) and other rules. Finally, the redundant lines of (R1) are deleted to obtain a completed new figure. The new pattern created by grammar rules can not only preserve the cultural factors and perceptual intention of the target sample, but also promote the contemporary innovation of traditional cultural elements.As shown in Table 10, Table 11:

Table 10 Regeneration and recombination of the pattern

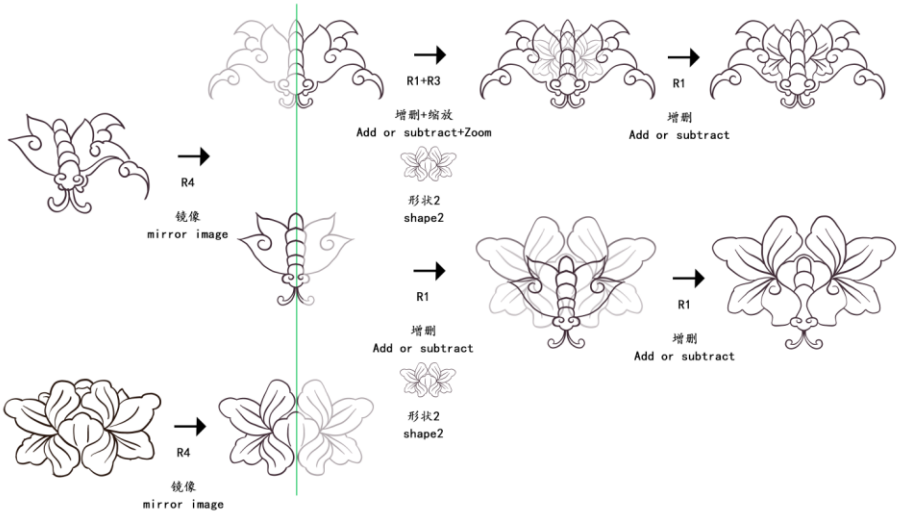
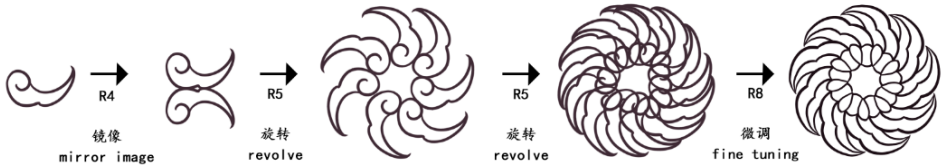
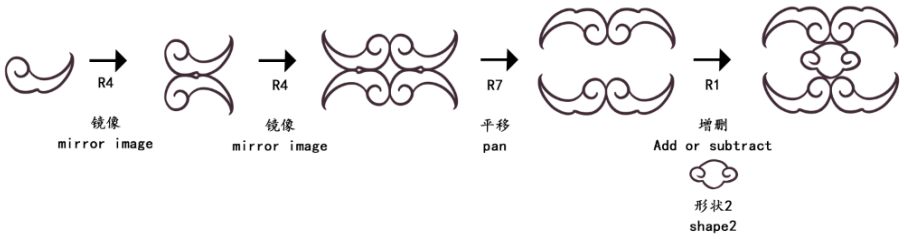
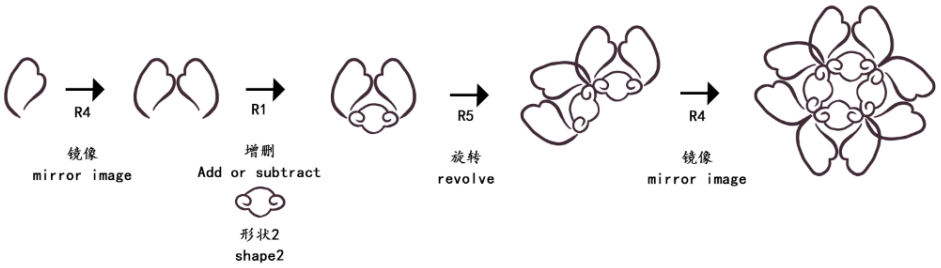
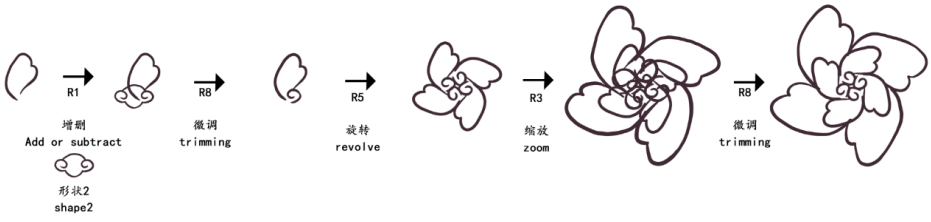
Sample 1 (hibiscus flower)	
Pattern extraction	
Deducti1	
Deduce2	

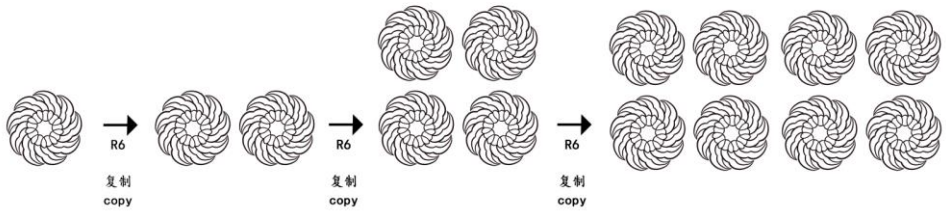
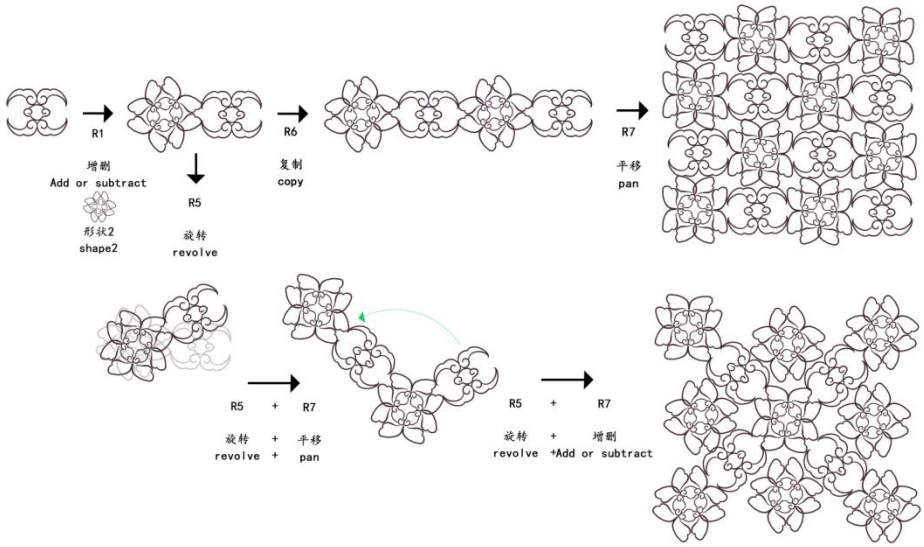
Table 11 Generative deduction of the shape grammar

Pattern extraction	
Shape factor1	
Deducti1	
Deduce2	
Shape factor 2	
Deducti 1	
Deduce2	

Source: Author

Shape grammar can not only be applied to form factors, but also can be used to generate rich changes in the generated graphics, which look more mechanical, regular, industrial visual aesthetic effect, As shown in Table 12:

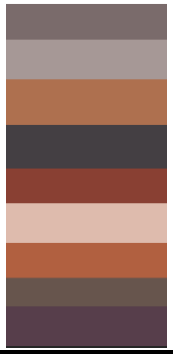
Table 12 Derivative deduction of the shape grammar

Deducti 1	
Deduce2	

Source: Author

The researchers extracted the colors from the photos of Bai architectural decorations in Jianchuan, and obtained the specific parameters of the color factors through Photoshop software, so as to reserve the reference for the pattern color matching scheme and color perceptual intention for creative design.As shown in Table 13:

Table 13 Color factor extraction

Architectural decoration sample pictures	Color extraction	color factor
		C:83 M:64 Y:73 K:33 C:69 M:55 Y:49 K:1 C:38 M:36 Y:29 K:0 C:23 M:64 Y:43 K:0 C:30 M:30 Y:45 K:0 C:44 M:44 Y:92K:0 C:61 M:80 Y:69 K:31 C:65 M:66 Y:64 K:15 C:92 M:89 Y:53 K:24

Source: Author

Finally, by displaying the product application effects, the methods and approaches of the decorative cultural creative design of the Bai folk houses in Jianchuan are discussed. The researchers focused on decorative patterns for innovative design, and based on the conclusion of "The Relationship Between Decorative Cultural Creative Design Elements and User Satisfaction of Bai Folk Residences in Jianchuan", they sorted out product forms that meet the necessary attributes of "easy to carry" and "functional expansion", and selected The following carriers demonstrate the application prospects of pattern creative design results, demonstrate the charm derived from traditional culture, and propose achievable thinking methods and practical approaches for the design of traditional cultural creative products(Figure3).

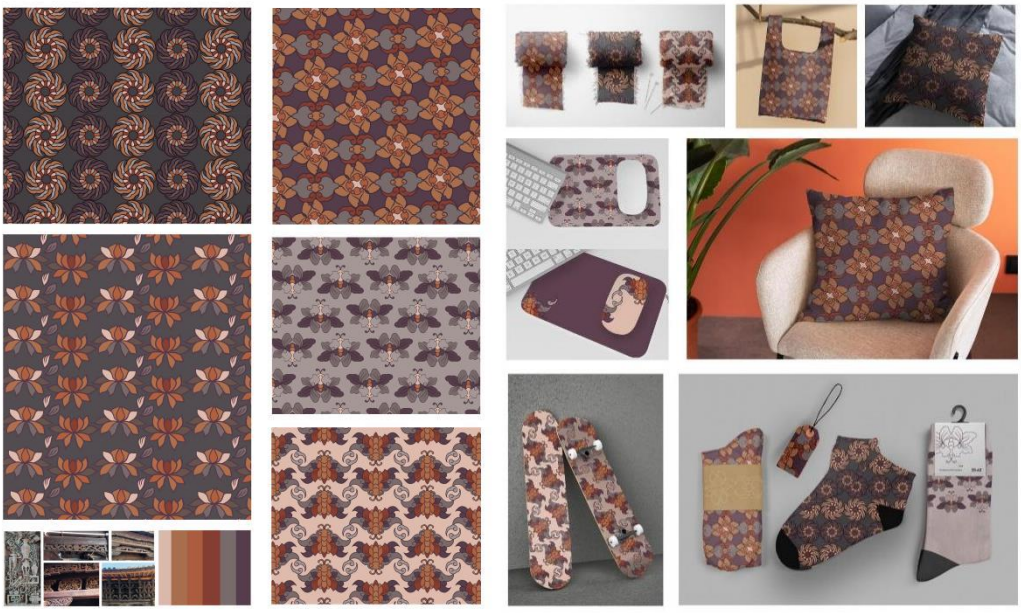


Figure 3 Innovative design and product application of decorative patterns
Source: Author, 2024

The application form of Jianchuan Bai folk residence decoration cultural and creative products is based on the conclusion of "The relationship between Jianchuan Bai folk house decoration cultural creative design elements and user satisfaction". The researchers conducted an analysis on the elements of "portability" and "functional expansion" that meet the necessary attributes. After sorting out the product forms, the following products were finally selected as carriers to complete the design of cultural and creative products for Bai folk residence decoration in Jianchuan.

The KANO model can help designers determine the priority of user needs, thereby effectively improving user satisfaction with products.

Research shows that among users' feedback on 13 attributes in the "Survey on Design Elements and User Satisfaction of Bai Folk House Decoration Cultural Creative Products in Jianchuan", the ones with high priority are mainly necessary attributes, desired attributes and attractive attributes.Among them, the necessary attributes include two design elements: "the product is portable" and "the product embodies the expanded application of decorative functions of Jianchuan Bai folk houses". If these two conditions are improved, the increase in user satisfaction with the product will not be obvious, but if there is no This item will significantly reduce user satisfaction with the product;The expected attributes include three design elements: "the product has connotative meaning", "the product reflects regional characteristics", and "the product reflects regional auspicious culture". If these three conditions are improved, user satisfaction with the product will increase. Moreover, without this , user satisfaction will decrease;Charming attributes include two design elements: "product embodies regional decorative patterns" and "product embodies regional cultural themes". When these two conditions are improved, user satisfaction with the product will increase significantly. However, without this item, user satisfaction will not decrease. Obviously, the remaining 6 items are indifferent attributes, indicating that users are not highly sensitive to these design elements.

Combined with the Better-Worse sensitivity coefficient, the priority of the design elements of Jianchuan Bai folk house decoration cultural and creative products can be more accurately sorted. The priority principle is: "The product is portable" > "The product embodies the decoration function of Jianchuan Bai folk house." Expand application" > "The product has connotation and meaning" > "The product reflects regional characteristics" > "The product reflects regional auspicious culture" > "The product reflects regional decorative patterns" > "The product reflects regional cultural themes". Based on this guide, we can carry out the design of creative cultural and creative products for Bai folk residences in Jianchuan that can improve user satisfaction.

Shape grammar helps researchers use rational thinking to analyze the mechanism of perceptual judgment, turning this thinking process into a process that can be replicated and restored. It can play a positive role in researching cultural creativity and derivative issues. Research uses grammatical rules to deduce The new form of traditional patterns not only preserves the cultural factors and perceptual intentions of the target samples, but also promotes contemporary innovation of traditional cultural elements. Effectively promote the contemporary inheritance and development of traditional culture.

Discussion

Jianchuan Bai folk house decoration culture has the value of being converted into resources. The rich traditional decoration system presents a decorative art form with unique local characteristics. Two items recognized as intangible cultural heritage include Bai wood carving craftsmanship and Bai architectural construction skills. Consumers The market's recognition of the cultural value of Jianchuan Bai folk house decoration will make it a cultural and creative resource that can drive local cultural and economic development.

KANO theory analyzes user satisfaction with a certain quality factor and demand for quality factors through a two-dimensional cognitive model. It has advantages in solving the problem of product attribute positioning and helping researchers optimize design elements and improve customer satisfaction. It has been used in the field of product design. Has a wide range of applications.

Through consulting other relevant studies on the design of cultural heritage cultural and creative products based on the Kano model, some scholars have also reached similar conclusions. For example, in a study on the design of cultural and creative products for Jiangyan Culture, Huang Ting et al believe that: Paying attention to the cultural connotation of water in cultural and creative products should focus on the desirability demand, and being creative and portable should be considered when designing the cultural and creative products of Dujiangyan's water cultural heritage (Huang Ting, Zhang Jie, Yang Xin：2023: 173-175.). According to the research report of scholar Zhang Ning, "highlighting cultural heritage", "attractive appearance color" and "easy portability" most need to be improved, and "easy portability" is the quality attribute that needs to be improved the most, followed by the attractiveness of "shape" and "color"(Zhang, 2019). These scholars discussed the design elements to improve user satisfaction from different cultural levels, and all tended to prioritize design factors such as "portability", "regional characteristic pattern" and "regional characteristic culture". Although different cultures and different groups led to some differences in conclusions, the overall direction was the same.

The success or failure of cultural and creative product design is closely linked to the demand dynamics of the consumer market, which forces researchers to make rational predictions about the functional attributes of the product. In this study, the researchers used the KANO theory to explore users' needs for the transformation of Jianchuan Bai folk house decoration culture into modern design products, and used quantitative analysis methods to discover the priority sequence of design elements, and based on this, provide solutions for Jianchuan Bai folk house decoration. The pattern proposes creative design ideas and application solutions that can meet the needs of contemporary users.

Conclusion

The KANO model can help designers determine the priority of user needs, thereby effectively improving user satisfaction with products.

Research shows that among users’ feedback on 13 attributes in the “Survey on Design Elements and User Satisfaction of Bai Folk House Decoration Cultural Creative Products in Jianchuan”, the ones with high priority are mainly necessary attributes, desired attributes and attractive attributes.Among them, the necessary attributes include two design elements: "the product is portable" and "the product embodies the expanded application of decorative

functions of Jianchuan Bai folk houses". If these two conditions are improved, the increase in user satisfaction with the product will not be obvious, but if there is no This item will significantly reduce user satisfaction with the product;The expected attributes include three design elements: "the product has connotative meaning", "the product reflects regional characteristics", and "the product reflects regional auspicious culture". If these three conditions are improved, user satisfaction with the product will increase. Moreover, without this , user satisfaction will decrease;Charming attributes include two design elements: "product embodies regional decorative patterns" and "product embodies regional cultural themes". When these two conditions are improved, user satisfaction with the product will increase significantly. However, without this item, user satisfaction will not decrease. Obviously, the remaining 6 items are indifferent attributes, indicating that users are not highly sensitive to these design elements.

Combined with the Better-Worse sensitivity coefficient, the priority of the design elements of Jianchuan Bai folk house decoration cultural and creative products can be more accurately sorted. The priority principle is: "The product is portable" > "The product embodies the decoration function of Jianchuan Bai folk house." Expand application" > "The product has connotation and meaning" > "The product reflects regional characteristics" > "The product reflects regional auspicious culture" > "The product reflects regional decorative patterns" > "The product reflects regional cultural themes". Based on this guide, we can carry out the design of creative cultural and creative products for Bai folk residences in Jianchuan that can improve user satisfaction.

Shape grammar helps researchers use rational thinking to analyze the mechanism of perceptual judgment, turning this thinking process into a process that can be replicated and restored. It can play a positive role in researching cultural creativity and derivative issues. Research uses grammatical rules to deduce The new form of traditional patterns not only preserves the cultural factors and perceptual intentions of the target samples, but also promotes contemporary innovation of traditional cultural elements. Effectively promote the contemporary inheritance and development of traditional culture.

Recommendations

1. KANO theory and analytic hierarchy process can play an effective supporting role in accurately identifying user groups and consumer needs. The analysis results show that designers should visually reflect regional auspicious culture, regional decorative patterns, and regional cultural themes in products. Functionally, it has the characteristics of portability and expansion, and culturally, it has connotation and reflects regional characteristics.Researchers should focus this design study on the two aspects of "Jianchuan Bai folk house decoration patterns" and "Jianchuan Bai folk house decoration auspicious meaning culture" to study the graphic patterns of design elements. The intervention of these factors will have a positive impact on product prices.

2. As a tool for studying innovative design of cultural factors, shape grammar rules promote the generation and derivation of new graphics into a rational and regular derivation process. Under the deduction of shape grammar rules, researchers can more logically obtain new graphics that not only reflect local characteristics but also conform to modern visual aesthetics.

The development of cultural and creative products can effectively enhance the application value of Jianchuan Bai folk house decoration cultural resources, making this lost traditional culture reappear in the eyes of consumers in the form needed for contemporary life. Product design makes people need and desire this culture again, thereby effectively activating the market value of traditional cultural resources and promoting the protection of traditional culture.

Acknowledgements

Researcher would like to express his sincere to the thesis advisor, Asst. Prof. Dr. Chanoknart Mayusoh for her invaluable help and constant encouragement throughout the course of this research. In addition, the researcher has to give thanks to all lecturers for their assistance: Asst. Prof. Dr. Akapong Inkuer and Asst. Prof. Dr. Pisit Puntien. At the same time, the researcher gratefully thanks to everyone who give great supports. Finally, the researcher would like to express his gratitude to the Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University for supporting in every aspect.

References

Huang, T., Zhang, J., & Yang, X. (2023). Research on the design of Dujiangyan water cultural heritage cultural and creative products based on Kano model. *Sichuan Water Conservancy*. (05), 173-175.

Kano, N. (1984). Attractive quality and must-be quality. *Journal of the Japanese Society for Quality Control*. 31 (4), 147-156.

Yang, Y. (2023). Research on innovative design of Miao batik APP based on KANO theory (Master's thesis). Guilin University of Technology. *Online*. Retrieved from http://gfffgbd0802d1f56e4a16skuv9c0909w9966bq.fffg.dali.cwkeji.cn/doi/10.27050/d.cnki.gglgc.2023.001057

Zhang, N. (2019). *Cultural and creative product design research based on "design element" classification extraction and reconstruction* (Master's degree thesis, Guizhou University).

The organic form of Thai plants: ceramic creation based on 3D printing technology

Wei Xu and Veerawat Sirivesmas
Silpakorn University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: wei_x@su.ac.th

****

Abstract

This article investigates the organic forms of Thai plants based on 3D ceramic printing technology. Using Thai plants as samples, the article explores the artistic characteristics of organic forms using the tools of 3D ceramic printing technology combined with manual creation and studies the application characteristics of the technology. The article summarises the artistic characteristics based on organic forms with vessel modelling characteristics and parametric features through practice combined with theory. The article summarises the advantages and technical limitations regarding the industrial reproduction of 3D ceramic printing technology and proposes corresponding solutions.

Keywords: The Organic Form of Thai Plants; Ceramic Creation; 3D Printing Technology

Introduction

1. Plants of Thailand

Thailand is located in the south-central part of the Central South Peninsula, bordering the Gulf of Thailand in the southeast, the Andaman Sea in the southwest, Cambodia in the southeast, Myanmar in the northwest, Laos in the northeast, Malaysia in the south, and China's Yunnan Province in the north, the northern border is only about 150km away. Thailand is located in the tropics, and the climate can be roughly divided into two types, the Chumphon Province north of the tropical monsoon climate, the whole year can be divided into the dry season, the rainy season, and obviously, the cool season. The peninsular area south of Chumphon Province has a tropical rainforest climate, with no distinction between rainy and dry seasons and relatively uniform rainfall throughout the year (Ximu, 1995: 115). The favourable natural conditions have given birth to the vast forests and rich plant species in Thailand. When the author was studying in Thailand, field trips were made to various plants and gardens in Thailand, and the feeling was profound, so the author used Thai plants as inspiration for his creations.

Thailand has a species-rich and complex biodiversity that differs in various parts of the country. Based on the forest inventory projects and the specimens from the Forest Herbarium there were all together 5048 occurrence records of 733 species from 90 families and 323 genera (Yongyut, 2002: 1109). Considering the scope of this study, the author visited the Queen's Garden Plants of Chiang Mai, which is rich in species and types, concentrating more than 700 species of plants from Thailand and around the world. Most of them originated from within tropical families and genera, which is in line with the local natural ecological environment. Broad-leaved evergreen species are dominant, with fewer coniferous species, in line with the local natural vegetation type. Among them, there are more plants of Palmaceae, Asparagaceae,

* Received: November 27 2023; Revised: December 27 2023; Accepted: December 28 2023

Mulberry, Agave, and Euphorbiaceae. Cultivated and horticultural species such as hibiscus, foliage flowers, lobelia and fuchsia are included (Jun and Guoyong, 2012 : 60).

The traditional definition of phytolandscaping is: "The use of trees, shrubs, vines, and herbs to create a landscape that mimics the structure and characteristics of the native natural plant community and to create a rational artificial plant community. In natural plant communities, trees, shrubs and herbs are not scattered in a jumble but are arranged and combined according to their own specific patterns, showing certain characteristics of community morphology. In Thailand, you can find gardening designs with palms, coloured flowers and lawns everywhere. The flowers and foliage of plants are often used as decorative motifs in works of art. As shown in Figure 1, the chrysanthemum petal pattern in Thai ceramics of the 15th and 16th centuries is often centred on the heart of the flower, surrounded by curvilinear petals, with the chrysanthemum as a whole in the form of a spiral. The whole chrysanthemum flower is shown in a spiral shape, which is a representation of sensual beauty full of vitality and dynamism. In contrast to the Chinese chrysanthemum pattern of the same period, which is concerned with straight-line geometric rules, rationality and regularity, it presents different characteristics, forming a unique feature of Thailand (Wenke and Yan, 2021: 94).



Figure 1 Underglaze black bowl with chrysanthemum
Source: From Southeast Asian Ceramics Museum

2. Ceramics Exchange between China and Thailand

Thailand introduced Chinese ceramics in large quantities during the Tang and Song dynasties in China. Thailand's local ceramic artisans, with the help of Chinese artisans, set up kilns in Thailand's Sukhothai and Songkhlaos regions, in Thailand to promote the traditional Chinese ceramic culture, not only to promote the development of Thailand's ceramics but also to deepen the cultural exchanges between the two countries. Thai ceramics in the 14th century, the rapid development of ceramics, ceramic styles and decorative varieties are very rich. In the

absence of Chinese ceramics in the 15th century, to meet the demand for ceramics in Southeast Asia. Thai ceramics during this period in Southeast Asia in a leading position.

3. Ware modelling in ceramics

Ceramics have both practical and decorative attributes, and vessels are the functional use of ceramics. Looking back at the development of traditional ceramic vessels, their shapes range from simple to complex, from meaningless to symbolic, reflecting the material life and spiritual world of the ancient people. Traditional Chinese figurines have also had a great influence on Thai ceramic vessels. In ancient China, ceramic vessels were created by simulating plants, people, animals or other natural scenes (Song et al., 2023: 108). As shown in Figure 2, in ceramics production, the traditional handmade methods such as "billeting", "panning clay strips", and "moulding clay slabs" are also in line with the laws of object modelling. That is, large-scale conforms to the whole, regular, hollow, upward modelling trend. Given the way ceramic 3D printing is characterised, the author's creation draws fully on the characteristics of this type of ware modelling.



Figure 2 Ceramics made with panning clay strips and 3D printing
Source: From the author

4. The use of plant bionics in the design of daily-use ceramics

There is a wide variety of ancient pottery, which appeared with the settlement of the Neolithic period. Primitive porcelain appeared during the Shang and Zhou Dynasties, with a long history of cultural inheritance, followed by the Qin, Han, Sui, and Tang dynasties, and then by the Song Dynasty, when the porcelain atmosphere became increasingly sophisticated. There is also no lack of works that approximate some of the natural forms of the bionic works, take Ru Kiln, the first of the five famous kilns in the north of the Song Dynasty, as an example. The Ru kilns, like the Ding kilns and the Jun kilns, were made for the Song court, but very few of them have survived, so they are especially rare. The Ru kilns were heavily influenced by the Yue kilns and the Yaozhou kilns, and some of the decoration was inherited from their ticked and engraved lotus petal motifs. The glazes of the Ru Kiln come in a variety of colours, including sky blue, moonlight white, azure, pea green, and so on. The Ru Kiln Lotus Warming

Bowl is a wine-warming vessel that takes its name from the lotus flower's symbolism of purity and purity from sludge and mud. As shown in Figure 3, the bowl is carved in the form of a lotus flower, which appears to be in full bloom and wrapped around and is used as a wine holder for warming wine, with smooth and gentle lines and a fresh and elegant glaze (Xueyan and Jianmin, 2022: 107).

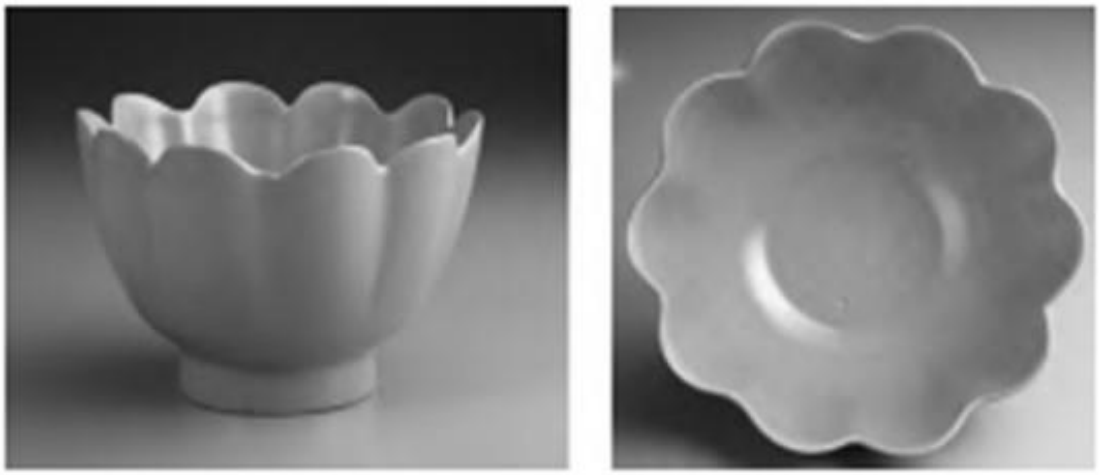


Figure 3 The Lotus Warming Bowl
Source: From Bionic Design by Nina Sun

5. Status of ceramic 3D printing

3D printing technology, also known as "additive manufacturing technology", different technologies corresponding to the production process are more or less the same. Ceramic 3D printing has been deeply applied in the medical and architectural industries. At this stage, the type of technology has been industrialized light curing moulding technology (SLA, Stereolithography Apparatus), selective laser sintering powder bed layup SLS (Powder-based SLS), three-dimensional printing moulding (three-dimensional printing, 3DP), Laminated Object Manufacturing (LOM) (also known as layered solid manufacturing technology), etc. (Cao et al., 2022: 82). Mainstream 3D printing has advantages such as high precision, large size, and ease of operation. Hospitals and, the transportation industry of high precision materials need to use some advanced instruments, for commercial use, which require safety and other necessary high standards. As far as ceramic art is concerned, advanced instruments are not needed, but rather constraints. According to the author's creative ideas and ceramic process characteristics, choose the extrusion type 3D printing equipment for creation, also known as direct ink writing DIW. The advantage is that the process and equipment are simple and easy to realize; do not need laser and other high-energy output consumption, so less energy consumption, low cost; the disadvantage is that the moulding accuracy is low, the paste is not easy to save and other issues remain to be resolved. In the field of ceramic design, ceramic 3D printing has been a lot of commercialization cases, mostly some mass production of small and medium-sized vessels, such as vases daily decorative necessities. Ceramic 3D printing technology in the traditional industry chain, reducing the opening of moulds and other processes, can be more strict control of manual errors, in the subsequent firing process is also more stable, in terms of efficiency and yield rate has been greatly improved, with greater

capacity. The disadvantages are limitations in style, product accuracy, and size, and the need to transfer reduced labor to routine machine operation and maintenance.

Research Objective

1. What are organic forms?

An organic form is a three-dimensional form in space that is animated. It can also be seen as a further development of bionic design. Bionic design is to imitate the structure and growth of natural objects, and so is the natural form of organic form. Plants as organic life forms, their growth form, texture and colour, movement changes, habit function, etc. are organic, vital forms [8].

2. Ceramic arts and organic forms

Ceramics is a collective term for pottery and porcelain. Ceramics, due to their materials and the process of firing and moulding, many excellent examples of organic forms exist. The sensory perception of organic form, visually speaking, focuses on form, space, reality, material, colour, texture, etc., which is no different from traditional ceramic production.

3. Extrusion 3D ceramic printing

In this study, an extrusion-based 3D ceramic printing device was used for the research. For ceramic art creators, the clay direct writing forming technology is more controllable and can be manually intervened at any time during the printing stage, and the choice and preparation of the printing material also has more free space. It can be relatively free to realize the combination of 3D printing and manual processing. Combined with 3D printing and other digital production technology, this organic extends to a combination of mechanical digitization and life organic, called a digital organic form. This study, in the context of the author's specific creative process, will reveal the concepts, methods of creation and artistic characteristics of this organic form, as well as the advantages and limitations of the application of the technique of direct clay writing into shape in the creative process. Based on the results, the value and future of the research will be affirmed.

Research Methodology

1. Research methodology

As shown in Figure 4, the research framework is divided into four main phases: data research, design, experimental and outputs. Population and sampling, data collecting and analysis were used in the research process.

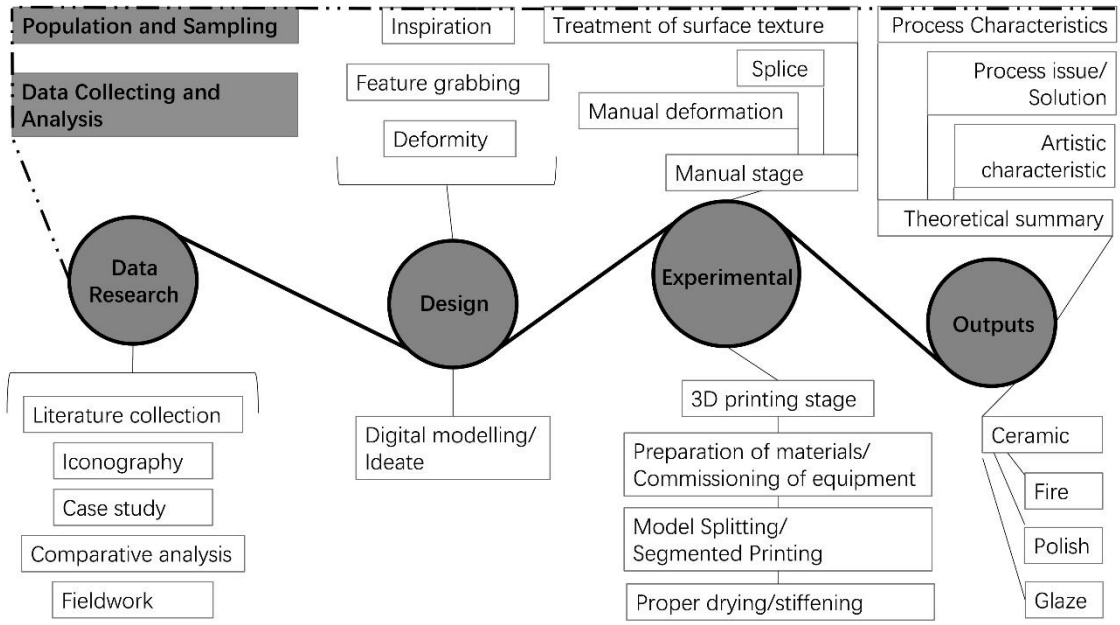


Figure 4 Methodology frameworks
Source: From the author

2. Source of data

The author uses Thai plants as the origin of his work. Fieldwork is used, literature is collated, and the method of iconography is used for research. Meanwhile, in the actual creation, 3D printing and handmade data are recorded.

3. Population and sampling

After getting a large amount of data, the author applied the method of population and sampling. Combined with the geographical and climatic characteristics of Thailand, to study its plant morphology. Mainly, the common cactus family in Thailand, flowers and leaves, etc. are taken as the overall research objects. Through the specific sampling morphological examination, the general characteristics of its plant morphology were summarised. In order to get inspiration and capture important features.

4. Data collecting and analysis

The author has used data collecting and analysis. Suitable data were collected and selected. The available data on plant forms are broadly classified into three types: the first is plant forms with more holistic shapes, which are more suitable for three-dimensional spatial modelling, such as cacti and succulents. The second type is the contour lines of flowers and leaves with vitalised and rich forms. The third is the unique characteristics of the plant, such as colour and textural features.

5. Design

After data collection and analysis, the author combined previous methods of creating organic form sculptures, such as deformation, repetition and other techniques, to make artistic treatment and conceive sketches. Finally, it was modelled in the computer to get the visual digital sculpture, as shown in Figure 5.

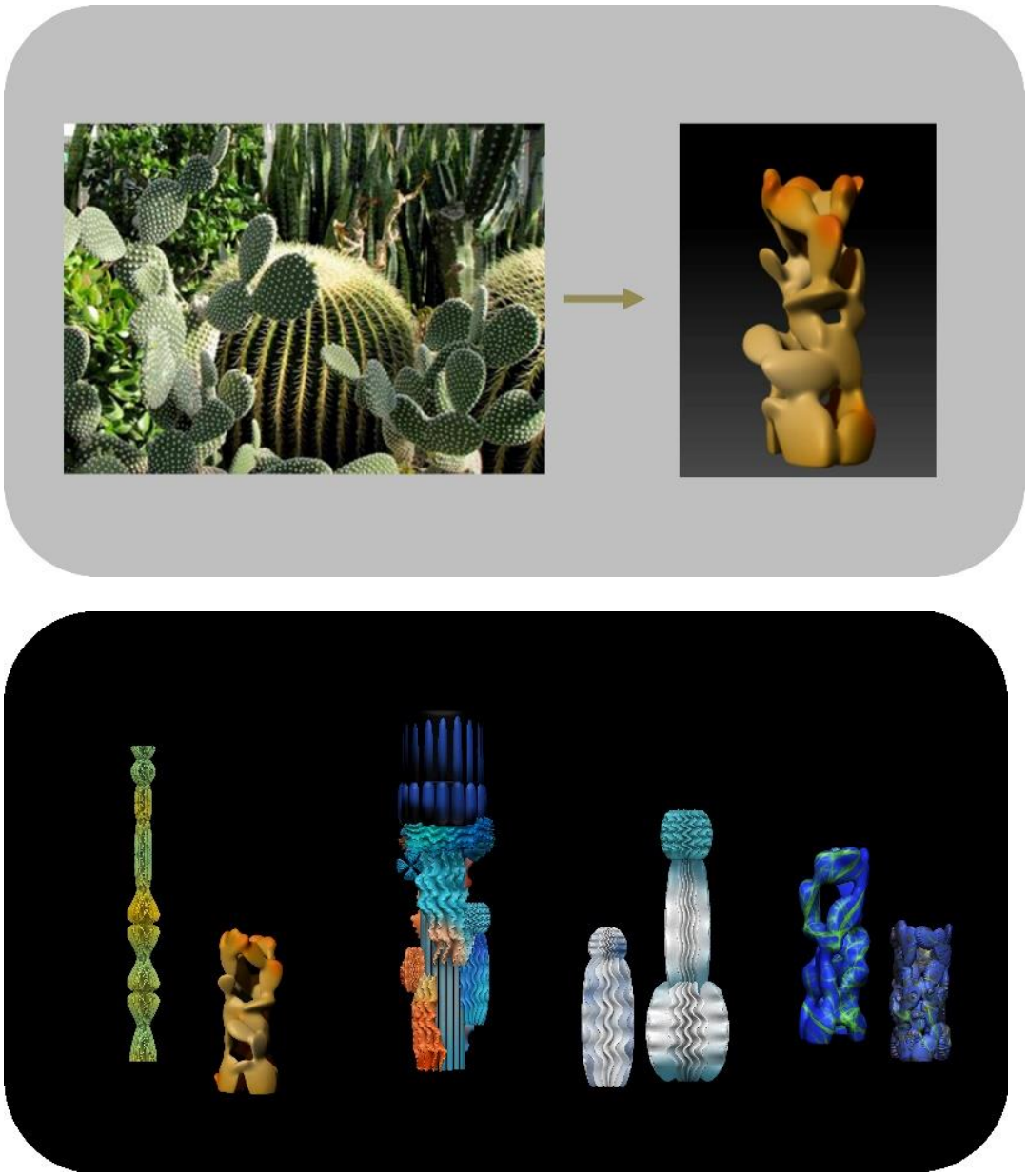


Figure 5 Design stage of artwork
Source: From the author

6. Experimental phase

The creation enters into an experimental phase where, unlike traditional handmade ceramics, 3D printing dominates the actual creation as the main production method. In the 3D printing stage, equipment commissioning and clay preparation are needed first. Then the digital model is sliced on the software, in order to obtain a file recognizable by the printer. As shown in Fig. 6, at this stage care should be taken to match the size of the printer, the support of the printed shape and other important issues. After 3D printing, the ceramic is properly dried to increase its hardness for manual processing. Ceramic treatment at this point is no different from the traditional handmade method. The main processing of some splicing, surface texture, and appropriate deformation, is shown in Figure 7. In general, 3D printing and hand processing are alternated. After the final drying and polishing, plain firing, and glaze firing, the final ceramic work is obtained.

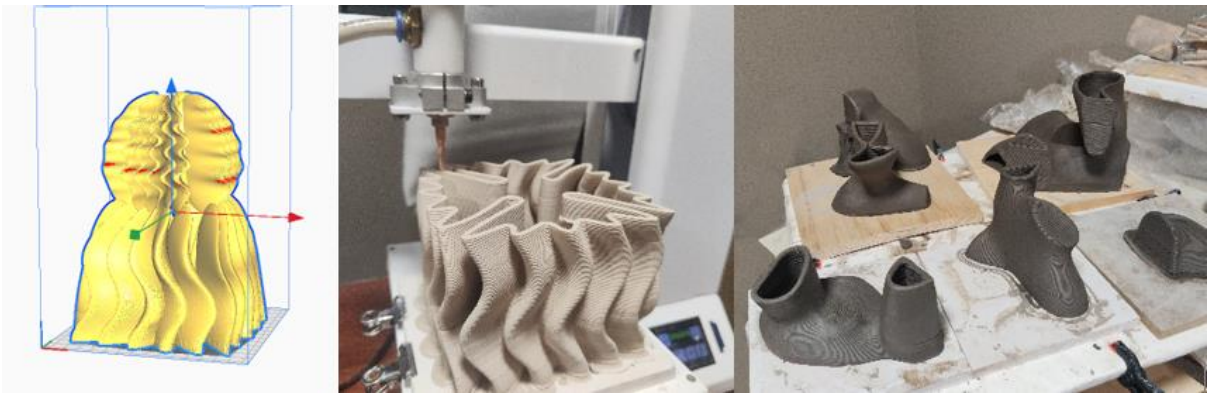


Figure 6 Experimental stage of artworks
Source: From the author



Figure 7 Artistic process
Source: From the author

Research Results

Results: 3D Printed Ceramics Creative Works

1. As shown in Figure 8, the ceramic work *Iris* is based on the theme of Thai flowers, 3D ceramic printing combined with hand processing, using the techniques of "copying" and "collage". The work takes the form of traditional Chinese " vessel " modelling, with cross-cultural regional significance.

2. As shown in Figure 9, the ceramic work *Cactus*, inspired by the characteristics of the Thai cactus, embodies a new interest in subtropical plant modelling. The work uses abstract lines to express the vitality of the plant.



Figure 8 Final ceramic artwork *Iris*
Source: From the author



Figure 9 Final ceramic artwork *Cactus*
Source: From the author

Discussion

Combined with previous literature and experimental creations, the organic form of Thai botanical ceramics based on 3D technology has the artistic characteristics of cross-cultural region, parametric, digital and mechanical reproduction. Its artistic characteristics and aesthetic value inherit the excellent artworks of the previous generation and create a new look. Compared with traditional handmade ceramics production, 3D printing ceramic technology has certain advantages and limitations. Based on this, the author summarises the advantages and limitations of the process and puts forward different theories and insights.

1. Artistic heritage: The creation of Thai plant organic form ceramics based on 3D printing technology has the artistic characteristics of cross-cultural geography and mechanised reproduction. This study combines Thai plant forms and traditional Chinese "artefact" ceramic modelling features. It reflects a new interest in subtropical plant modelling. From the point of view of art history, this work is a contemporary continuation of Dada art and surrealism. "Collage" and "reproduction" are the main creative techniques of Dada and other art genres. 3D technology has the characteristics and advantages of mechanized reproduction. The works come from the real world of nature and plants, after digital technology processing, to transcend reality.

2. A new look: The creation of ceramics of organic forms of Thai plants based on 3D printing technology with a new look of parameterisation and digitisation. In the context of sculptural modelling, it is characterized by vitality, abstraction, and parametric spatial modelling. From the visual intuition of the work, we can see the origin of the plant bionic modelling. Its abstraction is specifically shown in the organic form of the shape reflects the overall geometric outline. The author deliberately retained the characteristics of 3D digital

modelling, so the work has parametric characteristics. This is the most prominent artistic feature of the creation, which has important aesthetic significance. In the context of ceramic art, it is important to compare traditional handmade ceramic works. The creation retains the scale of the " ware " and continues the tradition of handmade ceramic vessels with upward and hollow features. This work expands the landscape of ceramic art by showing a more digitized texture and sense of order. The work therefore has a certain disciplinary significance. This study also expands a new look at ceramic art.

3. Industrialised production values: Compared with traditional ceramic handmade art, the process is characterized by strong reproducibility, high efficiency and stability. It has a high reference value for ceramic product design, industrialized production and so on.

4. Acceptable print accuracy error: About printing accuracy. If the precision of the 3D printing preparation is high enough, the creator can almost print out the digital model perfectly. The author used a device with an accuracy of 0.4mm, and its 3D printing error was kept in the range of 1~5%. After manual repair and other processing, the error is within a completely acceptable range.

5. 3D printing size limitations: The 3D print size is an important condition for this process due to the limitations of the machine. The author's machine print size is 15x15x24cm. After experimentation, we know that the optimal creation size range of this process is within 0~3 times the print size. Theoretically, the human-computer combination creation process in this article is not limited by the size of the 3D printer. However, in the context of actual creation, a larger-sized 3D printer should be used for larger-sized works in order to create them most efficiently while minimizing errors. Similarly, this research has very strong theoretical and practical support for the creation of ceramics of larger sizes.

6. Solving skeleton modelling and load-bearing problems: Based on the moulding characteristics of an extrusion 3D clay printer, its skeleton shape and load-bearing are the place that needs to be focused on when designing 3D modelling. The extrusion path of the 3D printer's nozzle, which needs vertical support, can not be large overhangs. The situation in the digital model slicing can be directly processed into a print file with internal filling support. However, ceramic firing needs to be hollow, too much internal filling has the risk of blowing up the kiln. The internal supports produced automatically by the slicing software are not fully controllable and are only suitable for simple ceramic forms. When it comes to complex and large-sized ceramic models, I prefer to use 3D print files with no internal support. Therefore, the author summarizes three solutions in the process of creative practice. First, when 3D modelling, the skeleton structure is reasonably handled, and the skeleton shape at the details is reasonably handled as an internal concave shape. The author does not recommend manually adding the support structure directly in 3D modelling, because the internal support structure will interfere with the print path and affect the moulding effect. Secondly, when slicing the model, deal with the skeletonized part separately, for example, the horizontal overhanging shape, and adjust the orientation to vertical printing. After printing, these skeletonized parts are then spliced and processed manually. Third, during printing, observe the printing progress in real-time, and pause the printer to add support manually when printing to the overhanging structure. The combined use of the above 3 methods is sufficient to solve most of the skeletonization problems.

Suggestion

Thailand's plant species and forms have a large volume and high research value. The study of the plants of Thailand should go deeper into the Thai land with more field surveys and more in-depth literature studies. The creation of a Thai plant ceramic organic form based on 3D printing technology, using cacti, flowers and so on from Thai plants as the main body, combined with digital technology, presents a new organic form and explores a new human-machine combination process. However, due to the limitations of the equipment, the process can only address the author's current creative needs to a certain extent. This study solves some specific process problems by means of manual processing. The study enriches the creative outlook and direction of ceramic art and is a path worthy of continued research.

Further Research Work

In the future, deeper geographic and cultural backgrounds should be included in the study of plant forms and digital ceramics creation in both China and Thailand. In this way, the research will not be limited to the realm of art and the 3D printing process but will have a broader connotation. However, iterative digital technologies, such as multi-axis robotic arms and AI technology, are emerging one after the other. Continuous iteration, a variety of 3D ceramic printing equipment and technology will help artists and designers to create a higher precision, larger size, and more complex shape of the 3D printed ceramic works. Based on the present, always embracing the development of technology, ceramic art can go further.

References

Cao W. et al. (2022). Research Progress in 3D Printing Technology of Ceramics. *Guangdong Chemical Industry*. 49 (408), 82-84.

Jun Z. and Guoyong C. (2012). A comparative study of garden plants in Jinghong, Xishuangbanna, China and Chiang Mai, Thailand. *Xiandai Horticulture.* 16, 60.

Song L. et al. (2023). An Exploration of the "Plant-inspired Designs" in Traditional Chinese Ceramic Vessels. *Ceramic Studies.* 38 (155), 108-110.

Wenke w. and Yan R. (2021). A Comparative Study of Common Plant Ornaments in Ceramic Paintings between Thailand and China in the 15-16th Century — Taking Kilns in Northern Thailand as an Example. *China Ceramics.* 57 (4), 91-97.

Ximu C. (1995). Major Species of Garden Plants in Thailand. *Journal of South China Agricultural University.* 16 (1), 115-121.

Xueyan S. and Jianmin L. (2022). Application of plant bionics in domestic ceramic design. *Ceramics.* 107-109.

Yongyut T., Rajendra P. Shrestha and Roger K. (2002). Plant species vulnerability to climate change in Peninsular Thailand. *Applied Geography.* 31, 1106-1114.

The Professional Leadership Model of English Major Teachers in Universities Under Liaoning Province

Lian Ying,
Somsak Chanphong and Sutida Howattanakul
Bangkokthonburi University,Thailand
Corresponding Author, E-mail: 6443200023.edu@bkkthon.ac.th

****

Abstract

The objectives of this research were:(1) to explore the components and indicators of the professional leadership of English major teachers in universities under Liaoning Province, (2) to verify the components of the professional leadership model of English major teachers in universities under Liaoning Province, and (3) to propose the guidelines for improving the professional leadership of English major teachers in universities under Liaoning Province.

The research was a mixed methodology research. Population was English major teachers and administrator, totaling 864 people. The sample size was obtained by stratified random sampling, totaling 268 people. The key informants were 8 people, obtained by purposive sampling method. The instruments used for data collection were semi-interview, three-level scale questionnaire and focus group discussion form. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, confirmatory factor analysis and content analysis.

The research findings revealed that: (1) the professional leadership of English major teachers in universities under Liaoning Province consisted 5 components and 50 indicators, which were personality inspiration, teaching leading force, academic foresight, learning growth and organizational cohesion, (2) the model of professional leadership of English major teachers in universities under Liaoning Province fit with the empirical data for all indicators, and(3)15guidelines for improving the professional leadership of English major teachers in universities under Liaoning Province were proposed.

Keywords: Teacher Professional Leadership; English Major Teachers; Universities under Liaoning Province

Introduction

University teachers played a crucial role in the field of education, and undertook the important task of cultivating talents for the society and imparting knowledge and skills. They were not only the academic instructors of students, but also the promoters of comprehensive improvement of students' comprehensive quality. University teachers should help students get out of the campus, grow into adults, and adapt to the needs of society (Shu, 2004).

In the field of foreign language education reform and research, teacher leadership is an important tool for reshaping school culture and building an academic community. At present, the educational systems at home and abroad are mostly hierarchical organizational structures, and leadership development must be embedded in the school community. The advancement of teaching reform for English majors and the professional growth of English major teachers have always been the content of this research (Jin, 2004 : 27-29).

* Received: December 25 2023; Revised: December 27 2023; Accepted: December 28 2023

Teacher leadership is a relatively complex concept. Since the 1980s, researchers at home and abroad have carried out research in this area and achieved some results. However, most of the research still focuses on primary and secondary school teachers, and there is very little research on the leadership of college and university teachers. In addition, there are not many studies examining the leadership development of foreign language teachers from the perspective of professional development. Teacher Professional Leadership is still a relatively new concept in academia. Although it has been practiced in education for a long time, its connotation and significance for the development of higher education are still vague (Wang, 2012). This research will analyze and explain the concept and components of teacher professional leadership, enrich the theory of teacher leadership, and provide guidelines for the promotion and development of university English teaching reform.

Research Objectives

1. To explore the components and indicators of the professional leadership of English major teachers in universities under Liaoning province.
2. To verify the professional leadership model of English major teachers in universities under Liaoning Province.
3. To propose the guidelines for improving the professional leadership of English major teachers in universities under Liaoning Province.

Scope of research content

1.Teacher Professional Leadership
2. English Major Teachers
3. Universities under Liaoning Province

Research Methodology

1. Population and Sample and key informants

The researcher selected about 30 relevant research literature at home and abroad and summarized the components of the professional leadership of English major teachers in universities under Liaoning Province.

The semi-structured interview was composed of 8 key informants, including one university administrator from the educational administration department of the university, two deans of foreign language colleges with professor title, and more than 5 years management experience, two heads of foreign language department with associate professor title and more than 5 years English teaching experience and 5 years working management experience, three lecturers of English department with educational and teaching experience in English major. The interviewee were from eight universities in Liaoning Province. Key informants were selected by purposive sampling technique. Step 2 to verify the professional leadership model of English major teachers in universities under Liaoning Province.

The scope of the questionnaire survey was for English major teachers from 36 universities in Liaoning province. The population was 864, which included 77 university administrators and 787 English major teachers. Among them, there were 158 professors, 345 associate professors and 361 lecturers. The sample size was determined by the table of Krejcie and Morgan(1970). The sample was 268 universities administrators and English major teachers by the stratified sampling method.

The key informants of the focus group were composed of 7 English major experts form7 universities in Liaoning Province, who were university vice-presidents, the deans of foreign language colleges and the heads of foreign language departments with professor title and rich university working experience. The data from the focus group discussion was analyzed by content analysis, descriptive statistics such as frequency content and average value were used to analyzed the collected data after data collection.

Research Instruments

The research instruments were used three research tools to examine the objectives of this paper, which were semi-structured interview, a five-point rating scale questionnaire and focus group discussion form.

Through the semi-structured interview table, mainly by discovering the main factors, the semi-structured interview was preliminarily completed. The interview was mainly conducted in a non-face-to-face way. A total of 8 respondents were sent by mail and online.

The researchers used a three-part questionnaire. Part I was demographic variables (Checklist),General information of the respondents with totaling 8 items. Part II was questionnaire survey of the professional leadership model of English major teachers in universities under Liaoning Province. (Five-point rating scale), totaling 50 items. Part III was suggestions and supplementary comments (Open Ended).

Focus group discussion of 7 key informants was developed to propose the guidelines for improving professional leadership of English major teachers in universities under Liaoning Province. Key informants are different, not the same person, but they may have the same qualification.

Data collection

Researchers contacted key informants and sent interview questionnaires on line. About 268 questionnaires need to be completed in about 2 weeks. The sample has been directly informed of content scope and research objectives, and received a formal permission letter from the university to the administrator and teachers, allowing to conduct and collect data from faculty in accordance with a letter of approval issued by the relevant authority. Focus group discussion could be conducted on line, with researchers leading the participants and open-ended discussions. The researcher acted as a facilitator.

Data analysis

Content analysis about the results of review literature and semi-structured interview was conducted. Descriptive statistics, frequency and percentage were used to analyzed the data of demographic variables. Descriptive statistics, mean value, standard deviation (S.D.)were used to analyzed the variable factors. Confirmatory factor analysis(CFA)was used to verify the professional leadership model of English major teachers in universities under Liaoning Province. The data from the focus group discussion was analyzed by content analysis. After data collection was completed, descriptive statistics such as frequency content and average value were used to analyzed the collected data.

Research Framework

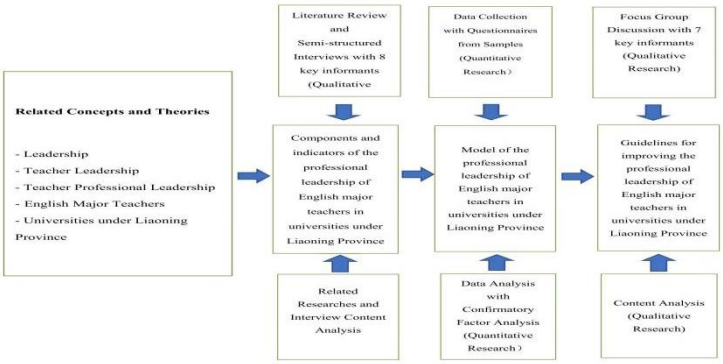


Figure 1 Research Framework

Research Result

1. Result of the demographic information

In this study, a total of 268 questionnaires were distributed to teachers and administrators, 268 questionnaires were returned, with a recovery rate of 100%. Among them, 268 questionnaires were valid, with a validity rate of 100%.

The distribution and recovery of the questionnaires were as follows: in terms of Gender item, most samples were "Female", accounting for 72.76%, the male sample was 27.24%. For the Age item, most samples were"31-40 years", with a proportion of 47.02%. For the Professional Title item, most samples were “Lecturer”, with a proportion of 40.67%. For the Education Background item, most samples were “Master”, with a proportion of 66.79%. For the Years of University Work Experience item, most samples were “5-15 years”, with a proportion of 38.06%. For the Position item, most samples were “Teacher”, with a proportion of85.45%. For the University Level item, most samples were “Provincial”, with a proportion of61.57%. For the Personal Study and Further Study Experience item, most samples were “Overseas Education”, with a proportion of 41.05%.

2. Result of data analysis of the components and indicators

Table 1: KMO and Bartlett tests

KMO		0.926
The Bartlett Test	Approx.Chi-Square	37170.585
	df	1076
	p	0

The above table showed that the KMO value was 0.926 and the KMO value was more than 0.8. It also showed that the research data was very suitable for extracting information, and also reflected with good validity from the side.

Table 2: Reliability analysis

Item	Samples	Cronbach's Alpha Coefficient
50	268	0.961

Reliability analysis was used to study the reliability and accuracy of the quantitative data. From the table above, it showed that the reliability coefficient value was 0.961 which was more than 0.9. Therefore, the reliability quality of the research data was very high.

3.Result of Model Fitting Index

Among the 5 components and 50 indicators, no more than 5 indicators were selected for analysis. X,S.D., SK, KU, CV and other variables were obtained. The arithmetic mean (X) of the variable was medium to high. The S.D value was between 0.75-1.08 which indicated that the respondents' views on the variables differed little.

4.Result of Factor Model Based on Confirmatory Factor Analysis

$\chi 2/df=2.385$, $\chi 2$ =772.988, P-value=0.115, GFI=0.867, TLI=0.943, CFI=0.948, NFI=0.915, RMSEA=0.066, SRMR=0.044. All of the above results met the data standards.

The confirmatory factor analysis (CFA) analysis was conducted for 5 factors and 25 analysis items (second order). The effective sample size of this analysis was 268, 10 times beyond the number of analysis items, and the sample size was moderate.

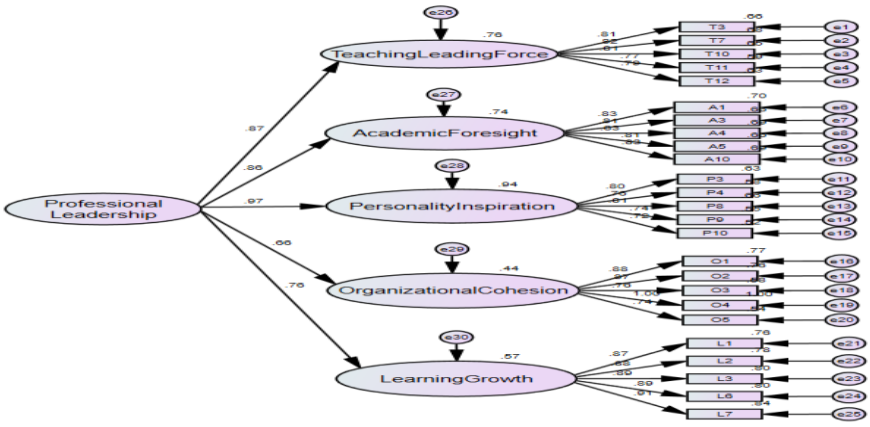


Figure 2 CFA The professional leadership model of English major teachers in universities under Liaoning Province under the standardized estimation

Table 3:Basic factor summary table

Factor	Quantity
Component 1	13
Component2	10
Component3	15
Component4	5
Component5	7
Summary	25
Analytical Sample Size	268

The data summary had a total of 5 components, 50 indicators, and 268 samples, which met the basic data requirements of confirmatory factor analysis.

5. Result of Model Fitting Index

Table 4: Fitting index of confirmatory factor analysis model

Item	Numerical Value	Excellent Fitting Index	Effective Fitting Index	Standard or Not
$\chi 2/df$	2.385	≤3	≤5	fit
$\chi 2$	643.829	-	-	fit
P-value	0.115	≥0.05		fit
GFI	0.867	≥0.9	≥0.8	fit
TLI	0.943	≥0.9	≥0.8	fit
CFI	0.948	≥0.9	≥0.8	fit
NFI	0.915	≥0.9	≥0.8	fit
RMSEA	0.066	≤0.05	≤0.1	fit
SRMR	0.044	≤0.05	≤0.1	fit

As shown in the table above, the $\chi 2/df$ value was 2.385, Chi-square value was 643.829, P-value was 0.115, GFI value was 0.867, TLI value was 0.943, CFI value was 0.948, NFI value was 0.915, RMSEA value was 0.066, SRMR value was 0.044. All above met the data standards.

6. Result of Factor Loading Coefficient

Table 5:Discriminant Validity Analysis

	TL	AF	PI	OC	LG
TL	0.807				
AF	0.708	0.83			
PI	0.766	0.758	0.777		
OC	0.561	0.591	0.64	0.86	
LG	0.628	0.635	0.687	0.504	0.896

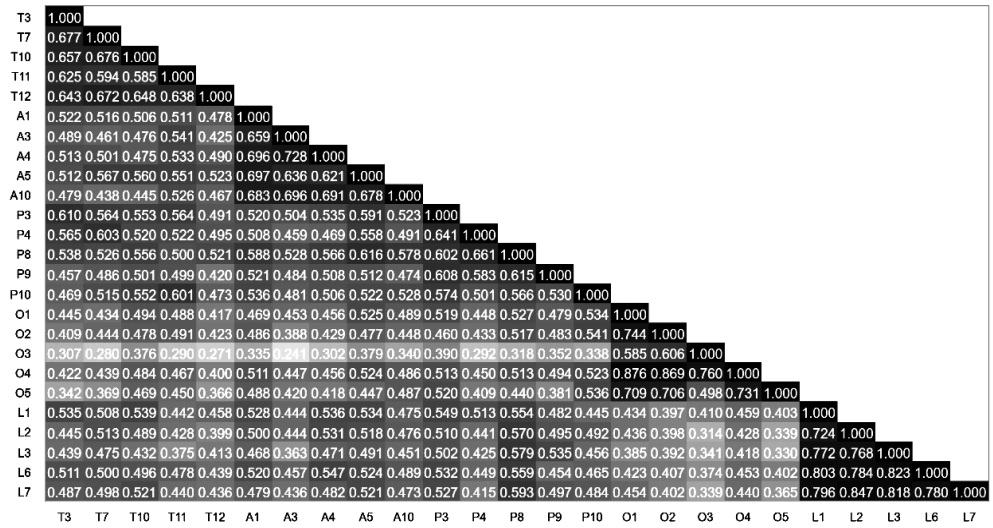
Note: The diagonal blue numbers represented the AVE square root value

As shown in the table above, all the AVE values corresponding to the 5 factors were greater than 0.5, and all the CR values were higher than 0.7, which meant that the analyzed data has good aggregation (convergence) validity. The factor loading on the corresponding variables of each topic was 0.6, P was less than 0.001, it was statistically significant.

7. Result of Pearson Correlation and AVE Square Root Value

As shown in the table below, the AVE values corresponding to a total of 5 factors were all greater than 0.5, and the CR values were all higher than 0.7, which indicated that the analyzed data has good aggregation validity. Analysis for discrimination validity, the AVE square root value was 0.807 for TL, which was greater than the maximum value of the absolute inter-factor correlation coefficient of 0.493. It indicated good discriminant validity. For AF, its AVE square root value was0. 83, which was greater than the maximum absolute value of the inter factor correlation coefficient of 0.465. It indicated good discriminant validity. For PI, its AVE square root value was 0. 777, which was greater than the maximum absolute value of the inter factor correlation coefficient of 0.634. It indicated good discriminant validity. For OC, its AVE square root value was0. 86, which was greater than the maximum absolute value of the inter factor correlation coefficient of 0.634. It indicated good discriminant validity. For LG, its AVE square root value was0. 896, which was greater than the maximum absolute value of the inter factor correlation coefficient of 0.531. It indicated good discriminant validity.

Table 6: Discriminant validity analysis



8. Result of Model Evaluation

Table 7:Results of the model AVE and CR measures

Factor	AVE	CR
TL	0.652	0.903
AF	0.688	0.917
PI	0.604	0.884
OC	0.74	0.934
LG	0.803	0.953

AVE (Mean Variance Extraction) and CR (Combined Reliability) were used for aggregate validity (Convergent Validity) analysis. Generally, if AVE value was greater than 0.5 and CR value greater than 0.7, it indicated high aggregation validity. If the AVE or CR values was low, the aggregation validity may be considered to remove a certain factor and reanalyze the aggregated validity. The calculation formula was as follows: AVE value =Average (loading squared and then sum), CR value = Sum (loading) ^ 2 / [sum (loading) ^ 2 + sum (e)]. The loading values were the standardized loading coefficient, it was the residual standard load coefficient.

In summary, the professional leadership model of English major teachers in universities under Liaoning consisted of 5 components: Component 1 Personality Inspiration consisted of 15 indicators, Component 2 Teaching Leading Force consisted of 13 indicators, Component 3 Academic Foresight consisted of 10 indicators, Component 4 Learning Growth consisted of 7 indicators, Component 5 Organizational Cohesion consisted of 5 indicators.

Focus Group Conduct and Results

Focus groups made recommendations on issues related to the professional leadership model of English major teachers in universities under Liaoning Province, and the recommendations of the five for experts focused on the following aspects: (1)Promote the personality accomplishment and charisma, (2)Help students to grow up,(3)Cultivate their sense of responsibility and the establishing moral model in universities, (4)Promote the overall improvement of teachers' teaching ability, (5)Establish a new type of teacher-student relationship, (6)Strengthen the development and construction of teachers' teaching organizations, (7)Establish a sense of academic leadership, enhancing the ability of promoting the transformation of social and economic development, (8)Give full play to the role of teachers in guiding and demonstrating students' scientific research, (9)Provide policy support for the development of teachers' academic research leadership, (10)Create an incentive mechanism to improve teachers' professional learning ability, (11)Complete democratic evaluation mechanisms to improve teachers' learning ability, (12)Provide policy support from the state, local governments and universities, (13)Train teachers to establish the concept of team leadership, (14)Improve the leadership skills of teachers, (15)Strengthen the practice of community building.

Discussion

1. Major Findings of Objective 1

There were 5 components of the professional leadership model of English major teachers in universities under Liaoning Province, which consisted of Personality Inspiration, Teaching Leading Force, Academic Foresight, Learning Growth, and Organizational Cohesion.

In terms of personality inspiration, the research finding was in accordance with the research of Zhao Ying (2021 : 577-63) and Li Weiping (2019 :32-34). In terms of teaching leading force, from the study of Charlotte Danielson (2016), the research finding was in accordance with the research of Shu Dingfang (2015) and Zhang Mingming (2016). From the study of Tan Xin (2020 : 106-107), she pointed out the problem which was that teachers didn’t pay attention to teaching innovation. In addition, the findings were in the same direction with Anna Berestova (2020 : 607-622). In terms of academic foresight, the research finding was in accordance with the research of R.A.Hudson (2020) and Zhang Junhui (2019 : 170-171). In addition, the findings were in the same direction with Huang Guowen(2017) and Cao Junwei (2017). From the research of Wang Lijuan (2017), it was found that teachers’ personal willingness had a significant positive impact on environmental adaptability. Also, the findings were in the same direction with Zhang Yang (2018). In terms of organizational cohesion, the research finding was in accordance with the research of Zheng Richang (2018), Amy Cassata and Elaine Allensworth. (2021). Also, the findings were in the same direction with Daniel Muijs, Alma Harris (2016).

2. Major Findings of Objective 2

Research findings were used to verify the professional leadership model of English major teachers in universities under Liaoning Province. 50 indicators of 5 components are founded and model fit with empirical data for all indicators.

Component 1: To improve the professional leadership of English major teachers in universities by improving teachers' personal inspiration. This was the most important component factor. The AVE value was 0.604, CR value was 0.884. The research finding was in accordance with the distributed leadership theory of Wang Lijuan (2017) and Maria Assuncao Flores (2018). Also, the finding was in the same direction with Yi Heng(2017). Component 2: To improve the professional leadership of English major teachers in universities by promoting teaching leading force. This was the second important component factor. The AVE value was 0.652, CR value was 0.903. This research finding was in accordance with the research of Wen Qiufang (2017). Also, from the study of Wan Suhaila Wan Yaacob, Yahya Don (2018), it was found that instructional proficiency and leadership was one of the dimensions for teacher leadership model. Component 3: To improve the professional leadership of English major teachers in universities by establishing a foresight of academic leadership. The AVE value was 0.688, CR value was 0.917. This research finding was in accordance with the research of Zhang Yang (2018) and Joseph Murphy (2015).

3. Major Findings of Objective 3

The major findings were the guidelines for improving the professional leadership of English major teachers in universities under Liaoning Province. There were 15 guidelines for improving the professional leadership of English major teachers in universities under Liaoning Province, including 3 guiding principles for ego personality inspiration, 3 guidelines for teaching leading force, 3 guidelines for academic foresight, 3 guidelines for learning growth, 3 guidelines for Organizational Cohesion.

In Component 1, it was mainly formulated for the needs of personality traits, which consistent with the Charismatic Leadership Theory. It was consistent with the research of Wang Ying (2012) and Zhao Ying (2021 : 57-63). In Component 2, it was mainly formulated for the professional teaching ability, which consistent with the research findings of Tan Xin (2020 : 106-107), Wang Ying (2012).In Component 3, it was mainly formulated for the academic prevision ability of English major teachers, which was consistent with the research findings of Zhang Yang (2018) and Zhang Junhui (2019 :170-171). In Component 4, it was mainly formulated for self-growth and improvement, which referred to teacher’s ability to continuously learn, grow and develop themselves in education and teaching work. It was consistent with the research findings of Wang Lijuan (2017) and Zhang Yang (2017). In Component 5, it was mainly formulated for organizational and management ability of English major teachers, which referred to teachers driving the development of other teachers through their own development in the cooperation with other colleagues. It was consistent with the research findings of Amy Cassata & Elaine Allensworth. (2021).

Conclusion

The research procedures consisted of three steps, step (1) was exploring the components and indicators of the professional leadership model of English major teachers in universities under Liaoning Province. It was a qualitative research. The researcher studied related literature about the concepts, principles, theories, and related research on teacher professional leadership, and conducted semi-structured interviews with key informants, who were 8 universities administrators or English teachers with more than 5 years’ teaching and management experience from eight universities in Liaoning Province. Purposive sampling technique was employed. Data collection was performed by the researcher and analyzed by content analysis.

Step(2)of the research procedure was verifying the professional leadership model of English major teachers in universities under Liaoning Province. It was a quantitative research. The researcher developed a survey questionnaire as an instrument to collect sample data. The population consisted of 864 people, the sample was 268 people which was selected by stratified sampling technique.

The researcher employed a questionnaire which composed of three parts: Part I: Demographic variables(Checklist), Part II: the indicators of professional leadership model of English major teachers in universities under Liaoning Province(Five-level rating scale), and Part III: Recommendation (Opened End). The instrument was developed from step(1)as a questionnaire. The quality of questionnaires was assessed by content validity and reliability validity. For content validity, it was checked by five experts and analyzed by Item-Objective Congruence. For the reliability, it was analyzed by Cronbach alpha at 0.80. Descriptive statistics, frequency and percentage were used to analyzed the data of demographic variables. The variables that affect the professional leadership model of English major teachers in universities under Liaoning Province were analyzed by descriptive statistics, mean value, standard deviation (S.D.). Confirmatory factor analysis was used to verify the professional leadership model of English major teachers in universities under Liaoning Province. The model of professional leadership of English major teachers in universities under Liaoning Province was fit with empirical data for all indicators.

Step(3)of the research procedure was proposing the guidelines for improving the professional leadership of English major teachers in universities under Liaoning Province. It was a qualitative research. The researcher used each component of the professional leadership of English major teachers in universities under Liaoning Province from the above step to develop the guidelines by using Focus Group Discussion. 7 key informants with professor title and more than 10 years' English teaching and working management experience were from relatively representative foreign language universities. The data from Focus Group Discussion was analyzed by Content Analysis.

From these objectives, major findings were revealed as follows: there were five components of the professional leadership model of English major teachers in universities under Liaoning Province, which were personality inspiration, teaching leading force, academic foresight, learning growth and organizational cohesion. There were total 15 managerial guidelines for improving the professional leadership of English major teachers in universities under Liaoning Province.

Recommendations

1.The government can establish a professional leadership training system and allocate special funds to support college teachers to participate in professional leadership training courses to improve their professional quality and leadership skills. Colleges and universities should establish incentive mechanisms to encourage teachers to actively participate in various activities to improve their professional leadership, and give corresponding rewards and recognition to their efforts.

2.The society should give more care and support to the professional leadership improvement of university teachers. Enterprises and organizations in the society can cooperate with universities to provide practical opportunities and resources, so that teachers can continuously improve their professional leadership in practice. Universities need to provide teachers with professional leadership training programs and courses, as well as the necessary resources and support.

3.To further explore the interrelationship between professional leadership and career development of college English teachers. Professional leadership is one of the important factors for the career development of English teachers in universities. Future research should deeply explore the interrelationship between the two and how to promote the career development of college English teachers by improving professional leadership. Carry out cross-cultural and interdisciplinary professional leadership research of college English teachers.

Reference

Anna Berestova. (2020). *Leadership and Functional Competence Development in Teachers: World Experience.* International Journal of Instruction. 19 (13), 607-622

Jin Yan.(2004). The Reform of College English Test of CET-4 and CET-6. *Chinese Foreign Language*. 4 (1), 27-29.

Li Weiping. (2019). Thoughts on the Construction of First-class Foreign Language Disciplines in China in the New Era. *Contemporary Foreign Language Research. 4* (1), 32-34

Shu Dingfang. (2004). *Foreign Language Teaching reform: Problems and Countermeasures[M]*. Shanghai: Shanghai Foreign Language Education Press.

Tan Xin. (2020). *Investigation and Analysis of the Professional Leadership of Foreign Language Teachers in Shaanxi Colleges and Universities*.University (Research & Management). 6 (10),106-107

Wang Shouren. (2008). *The Development Report on Foreign Language Education (1978-2008)[M]*. Shanghai: Shanghai Foreign Language Education Press.

Wang Ying. (2012). Research on the Professional Leadership of College Foreign Language Teachers. *East China Normal University.*

Zhang Junhui. (2019). Reflections on the Contradiction Between Administrative Power and Academic Power in Universities. *Newborn. 8* (35), 170-171

Zhang Mingming.(2016).*University Teachers' teaching Leadership Promotion Strategy Research*.Master's Thesis, Harbin Normal University.

Zhao Ying.(2021).*Research on the Construction of Leadership Model of Young Teachers in Colleges and Universities.*Decision reference. 5 (1),57-63

A Study in Optimal Design of Livable Environment for Miao Mountainous Buildings in Peixiu Village of Guangxi

Zirong Ding, Pisit Puntien,
Akapong Inkuer and Chanoknart Mayusoh
Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: s63584948016@ssru.ac.th

****

Abstract

Guangxi Miao mountain architecture is a traditional architectural form formed in the mountainous environment of China. It has unique ethnic minority cultural characteristics and regional adaptability. This study takes "Peixiu Village" in Guangxi as the research object. In order to improve the living environment of Miao mountain residents, a reasonable optimization design study is conducted on the built environment of Miao mountainous areas in Guangxi. The research process adopted research methods such as qualitative research method, quantitative research method, statistical analysis and descriptive analysis method, and used tools such as questionnaires and expert interviews to collect data. The AHP analytic hierarchy process was used for data analysis, and the integration of theory and practice was carried out. Research.

This study proposes optimization design strategies and cultural traditional paths for the livable environment of Miao mountain buildings by optimizing the village space, ecological environment, architectural space and cultural environment of the Miao built environment to improve the livability and sustainability of the mountain built environment. Persistent. Research reveals: (1) Research on the integration of cultural heritage is an effective means, path and strategy to improve the livable environment and tourism attractiveness of villages. By exploring the "ecology + culture + livability" optimization model, it is decisive for the optimization of the modern livable environment. role; (2) Explore the optimization of the livable environment of Miao mountainous buildings to promote the development and sustainability of the livable environment in Peixiu Village. The creation of a livable environment is very important to improve the high quality of the village. The design results can be used for the design of livable environment of mountainous buildings in Guangxi. For case reference. (3) Evaluate the optimization design of the livable environment of mountain buildings based on the weight data of the livable environment indicators of mountain buildings, and finally summarize the feasibility of a set of standard systems for the assessment of livable environment of mountain buildings.

Keywords: Mountain architecture; Livable environment; Optimal design; Guangxi Peixiu Village

* Received: March 18 2024; Revised: March 24 2024; Accepted: March 28 2024

Introduction

About 95% of ethnic minority residents in China live in mountainous areas. Among them, Guangxi Miao residents live in mountainous areas, which account for 62.1% of Guangxi's mountainous area. Guangxi Peixiu Village is a characteristic village of Chinese ethnic minorities, located in Rongshui Miao Autonomous County, Liuzhou City, Guangxi, China. Peixiu Village is the main settlement of the Miao people in Rongshui County. The Miao culture and folk customs are very rich, and it is the birthplace of China's key Miao culture. The total area of Peixiu Village is 70h㎡. There are 342 households in the village and a total population of 1,692 people. Peixiu Village is a typical mountain village. The village buildings are built on the mountain and surrounded by terraces. It has unique mountain climate characteristics, unique natural landscape environment and historical culture, forming a special village landscape. Peixiu Village has original Miao traditional intangible cultural elements, including living customs culture, song and dance culture, festival culture, clothing culture, food culture, language culture and etiquette culture. The overall natural environment and livable built environment of Peixiu Village are relatively good. However, the village's urbanization function has declined, its infrastructure is incomplete, its aging population is serious, its spatial functions are aging, and it lacks a village cultural environment and space suitable for modern people's production and life.

As one of the unique architectural forms in southwest China, Guangxi Miao mountain architecture carries the rich history and culture of the Miao people. With the continuous development of society, Peixiu Village in Guangxi is on the verge of losing part of its intangible and tangible cultural heritage, and the traditional Miao mountain architectural environmental characteristics of the village have gradually disappeared. In view of the problems faced by the Miao people in the livable environment of mountainous buildings, the study selected "Peixiu Village", a typical mountainous minority village of the Miao people in Guangxi, as a research sample and practical case study. Starting from the perspective of Miao culture, the Miao village Based on this, we optimize the design of a livable environment by reshaping the village space, ecological environment, architectural space, cultural environment and other aspects to create a livable environment for mountain buildings with Miao cultural characteristics. Researchers investigated the current lifestyle, problems and causes of problems caused by the built environment in Peixiu Village, and analyzed their impact on architectural form and design requirements. Taking Peixiu Village in Guangxi as an example, this study proposes an optimization design plan and design strategy for the livable environment of Miao mountain buildings, creating a livable environment with the original ecological environment explored by the Miao people and the characteristics of Miao culture, and providing a basis for the sustainable development and development of Miao mountain buildings. Cultural inheritance and development provide theoretical and practical guidance to promote local sustainable development and cultural protection, while improving the living environment and quality of life of villagers.

Research Objectives

1.Study the "ecological + cultural + livable" optimization model of the built environment in the Miao mountainous areas of Guangxi, and build a living environment that is suitable for residents in the Miao mountainous areas of Guangxi to live and work.

2.Explore the optimization design strategy for the livable environment of Miao mountain buildings in Guangxi, and make the "Peixiu Village" case a reference for the optimization design of livable environment of mountain buildings in Guangxi.

3.By evaluating the optimization design scheme for the livable environment of mountainous buildings, verify the feasibility of the standard system scheme for livable environment assessment of mountainous buildings.

Literature Review

Regarding related research on mountain architecture, architect (Paoto Soleri) proposed "ecological architecture" in the 1960s - a theory that pursues the integration of architecture and ecological environment. Qi Ying (1998) proposed in the Architectural Journal "Ecological Architecture and Sustainable Development" that modern ecological buildings should be rooted in the local natural ecological environment. On the basis of combining ecology and construction technology science, using relevant science and technology, Coordinate the relationship between the building and its related factors, ultimately making the building and the environment form an organic unity. Traditional stilt-style houses do not make large-scale transformations of nature. They respect the natural environment, especially the local landforms, integrate the surrounding environment, and form the environmental space needed for life through the maintenance structure of the building, that is, the building interface. The concept is consistent with the ecological architecture theory (Zhao Xiaoping, 2006). Dai Zhizhong (2006 : 20-24.) introduced the research on traditional mountain building grounding techniques in "Interpretation of Grounding of Modern Mountain Buildings", and summarized and analyzed the grounding design strategies of modern mountain buildings that combine the characteristics of modern cities and architecture.

In terms of building an ecological and livable environment, scholars have done a lot of preliminary research. Sun Huibo et al. (2018) believe that optimizing the rural residential environment is an urgent need for farmers; Li Bohua et al. (2017) believe that future research on rural residential environment must strengthen the in-depth integration of multiple disciplines and method innovation; Yin Lijun (2021) It is believed that an environmentally livable rural community should be reflected in a safe and comfortable living environment, complete service facilities, and a healthy and sustainable ecological environment; Zhang Yongjiang et al. (2022) pointed out that for livability, strengthen the construction of basic conditions, provide convenient public services, improve the living environment, and improve rural areas. The construction of civilized culture and effective rural governance are the key; Wang Congxia (2023) takes "ecologically livable" rural issues as the research object to explore the road to rural revitalization; Yin Xuhong (2019) believes that the decline of traditional villages is related to infrastructure issues. Scholar Kevin Lynch's "Urban Intention" expanded the research horizons of traditional settlements. He proposed a people-centered concept and innovated the design method of landscape space (Porter, N., 2020).

Regarding related research on the protection and inheritance of architectural culture, scholar Wei Sha (2021: 250+252) proposed that cultural inheritance is the core of the protection of Chinese vernacular buildings, and the protection of vernacular buildings focuses on the architectural group pattern, spatial form, and external environment. Scholar Li Ruihua (2021: 21-24.) used theoretical analysis methods to construct an evaluation system for rural cultural construction; the inheritance and innovation of Chinese traditional architectural culture are important means to achieve rural revitalization. There are currently deficiencies in the inheritance and innovation of traditional architectural culture in rural areas (Zou Taotao, 2023: 170-171), rural architecture is an important architectural carrier based on rural revitalization and art empowerment in recent years (Ren Zhifei, 2022:150); most foreign countries attach great importance to the protection of traditional villages and have successively introduced laws and regulations to protect traditional villages. UNESCO issued the "Charter for the Protection of Historic Towns and Urban Areas" in 1987. In 2003, UNESCO adopted the "Convention for the Protection of Intangible Cultural Heritage", and human society began to protect intangible cultural heritage. International research on the protection and development of traditional village culture mostly appears in the form of cultural heritage protection (Aunkrisa etc., 2017: 183-193).

Research Methodology

This study uses qualitative research methods, quantitative research methods, statistical analysis and descriptive analysis methods to carry out theoretical research and project practice research. Qualitative research methods are used to integrate research content to form opinions through field surveys, interviews, on-site measurements and other research methods. Data were collected through questionnaires and expert interviews, with three target groups as questionnaire data samples. The target groups are divided into 3 groups, the first group is villagers, migrants and business people, the second group is tourists, and the third group is experts, designers and local village cadres.

The researchers analyzed the collected data through statistical processing to determine the feasibility of optimizing the livable environment for Miao mountain buildings. The resulting structures were ultimately used for design practice and evaluation feedback. This research will use FAST analysis method and feature structure extraction method to apply the results to the theoretical research part. The integrated data will be used for subsequent optimization design practice and evaluation of livable environment in buildings through analysis and processing. Based on the expert interview results, the AHP analytic hierarchy process was used for data analysis. By integrating the data information obtained through data analysis, the research and demonstration of the paths, models, and measures for the optimization design of the livable environment of Miao mountain buildings were carried out.

1. Research theoretical basis

Through data collection, the researcher analyzed field survey data and relevant data from questionnaires, analyzed the current status and existing problems of livable environmental activity spaces and cultural spaces in mountainous buildings, and verified them using the theories of ecological livability, three-life space and human settlement environment. feasibility of the research conclusions. In the middle stage of the study, a mixed research method was used to apply the research process data to design practice. Using the "three living spaces" (ecological space, living space, production space) optimization design concept and the "ecological livability" theory, the design demonstration of the "Peixiu Village" environmental

optimization design practice project was carried out. Based on the theories related to ecological livable environment and the concepts related to cultural inheritance space, the following theoretical basis for research on livable optimized environment has been formed (as shown in Figure 1).

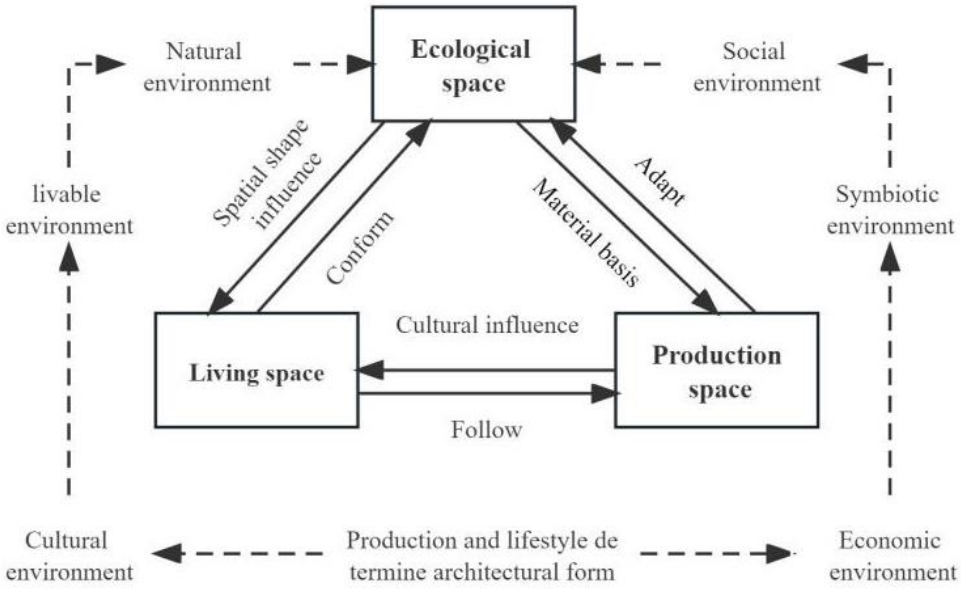


Figure 1 Theoretical basis for research on livable and optimized environment
Source: Constructed by the author

2.Research Conceptual Framework

This research idea includes cultural and historical research, environment and ecological research, livability and functional requirements research, technology and material research, participatory design and community space interaction, as well as practical applications and case studies. Through literature research and field observation, this paper puts forward issues such as how to optimize the design methods and design strategies for the livable environment of Miao mountain buildings, in order to promote the practical application of the optimization design of the livable environment of Miao mountain buildings. Based on the field survey data, the optimization design was carried out from the four spaces of "village space optimization, ecological environment optimization, architectural space optimization, and cultural environment optimization", and the optimization design practice guided by the "ecology + culture + livability" concept of Peixiu Village was carried out . Taking the optimization design of the mountainous building environment in Peixiu Village as a practical research demonstration, we explore the optimization paths and design methods for the livable environment of Miao mountainous buildings (as shown in Figure 2).

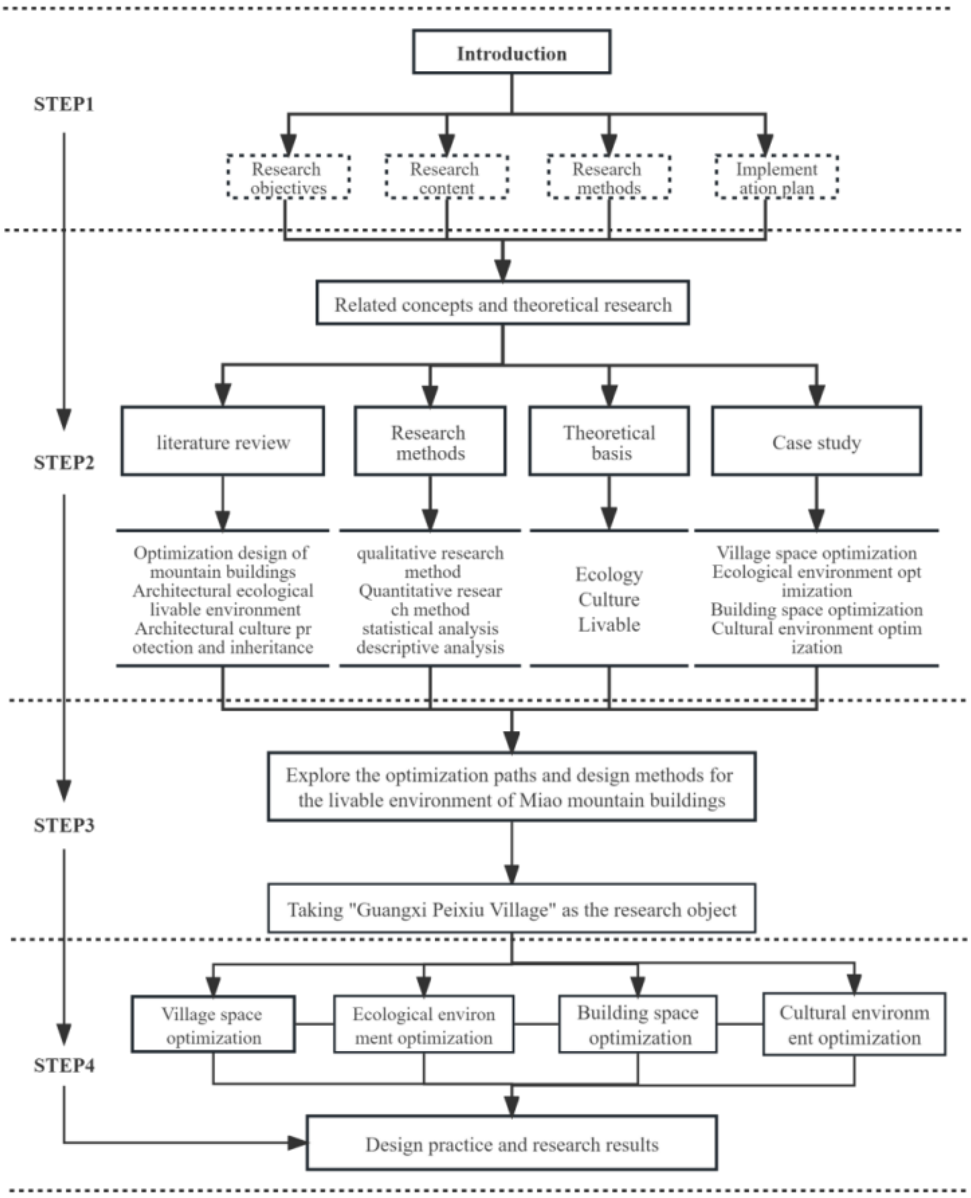


Figure 2 Research conceptual framework diagram
Source: Constructed by the author

3.Data analysis research

Based on the on-site inspection data of the built environment of the Miao mountainous areas in Guangxi, a summary and analysis of relevant literature research, questionnaires, interview information, etc. was conducted. Use GIS technology research method and AHP analytic hierarchy process to conduct comparative analysis of data before and after the optimization design. Based on data analysis, we can obtain as much information that is more relevant to development needs as possible. The obtained data information will be classified and analyzed in depth, and summarized into Optimization design demonstration research process. Use data to analyze and categorize each question defined in the conceptual framework for

research and content analysis (content analysis). In this study, the researchers used the following data analysis methods:

3.1 Descriptive statistical analysis research

In accordance with the requirements in the conceptual framework and content analysis, the obtained data are analyzed and classified into key points, and connected with real data from documentary data collection and sorting, field research interviews, and case analysis. (1) Residents'desire to improve the village environment: Based on the survey of local villagers, migrant households, and business people as the target group, the statistics mainly received data from a total of 70 people in the questionnaire. Their understanding of the livable environment of the mountainous buildings in Peixiu Village, their hope for improvement, and their opinions on Environmental satisfaction is evaluated and analyzed. (2) Evaluation of tourist experience satisfaction: Based on the survey of tourists living in B&B, study tour tourists, and parent-child tourists as the target groups, the statistics mainly received data from a total of 100 questionnaires, and evaluated and analyzed the satisfaction level of the built environment in the mountainous area of Peixiu Village.

3.2 Apply GIS technology and analytic hierarchy process

By applying the GIS technology research method, the geographical information before and after the renovation of Peixiu Village in Guangxi was analyzed; through the standard deviation method, the analysis results were analyzed and processed based on the comparison of each type of environmental spatial data, and finally a livable environment assessment standard system was formed. The process of applying the Analytical Hierarchy Process (AHP) to make decisions (as shown in Figure 3) first divides the problems that need to be solved (decisions made) into different levels to form a structural model, with the overall goal as the highest level and decision-making The plan or solution is the lowest level, and the importance weight of each layer is determined relative to the highest layer. Then the elements between each layer are compared in pairs to obtain the relative importance between the internal elements of each layer, which constitutes a judgment. Matrix, and finally the weight of each element is obtained based on mathematical operations. The analytical hierarchy process (AHP) is used to formulate the evaluation results of the livable environment optimization plan for Miao mountainous buildings, which are used to transform the rural livable environment and use this to study the conceptual framework.

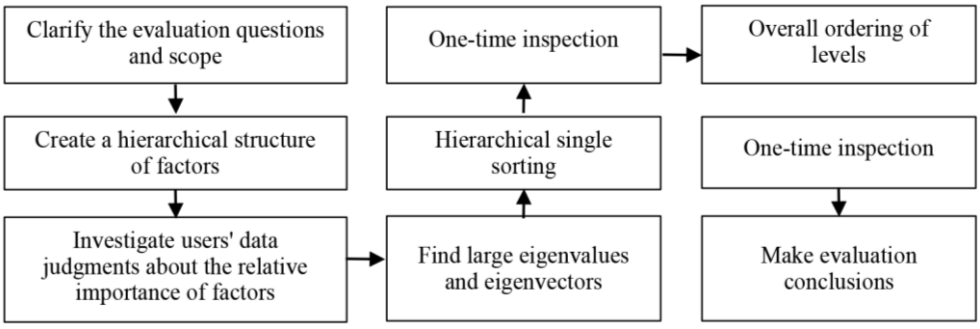


Figure 3 Schematic diagram of the calculation process of the AHP method
Source: Constructed by the author

Research Results

This study puts forward suggestions and methods for optimizing the livable environment design of Miao mountain buildings in Guangxi, including strengthening ecological protection, creating public cultural spaces, protecting and inheriting traditional architectural culture, and improving the village ecological environment. In the case study, the environment of several spaces in the village was optimized and designed, such as adding Miao cultural elements to the village environment to create a cultural environment, emphasizing the function of production space in residential building spaces to meet the production and living needs of local residents. , protecting and inheriting livable buildings in traditional villages, etc. Verified by design practice, the research on the optimization design of livable environment for Miao mountain buildings in Guangxi has achieved certain results. The research results can provide case reference and guidance for the construction, development, protection and inheritance of livable environment for other Miao mountain buildings. This study puts forward some feasible plans and suggestions on the optimization design of the livable environment of Miao mountainous buildings. The results form a demonstrative, replicable, and promoteable minority village construction model, which can optimize the livable environment of modern village buildings. The design provides reference, has good feasibility, strong pertinence and operability. Based on the research purpose and the feasibility of the research, the researcher proposed the following research results:

1.Current status and optimization design strategies of the livable environment of mountainous buildings in Peixiu Village

The destruction of the ecological environment of mountainous villages is caused by the blind pursuit of modern lifestyle and blind study of urban construction. Peixiu Village in Guangxi is located in a mountainous area with a relatively backward economy. The main problems in Peixiu Village are: (1) imitating the city in building modern brick houses, planting urban plants, and building urban squares; (2) destroying the original natural ecological style and having no plan The increase of recreational areas does not provide a good space for inheriting and retaining local cultural activities; (3) Blindly copying urban models is seriously out of touch with reality. Analyze the needs of villagers by discovering the village problems in Peixiu Village (as shown in Figure 4).

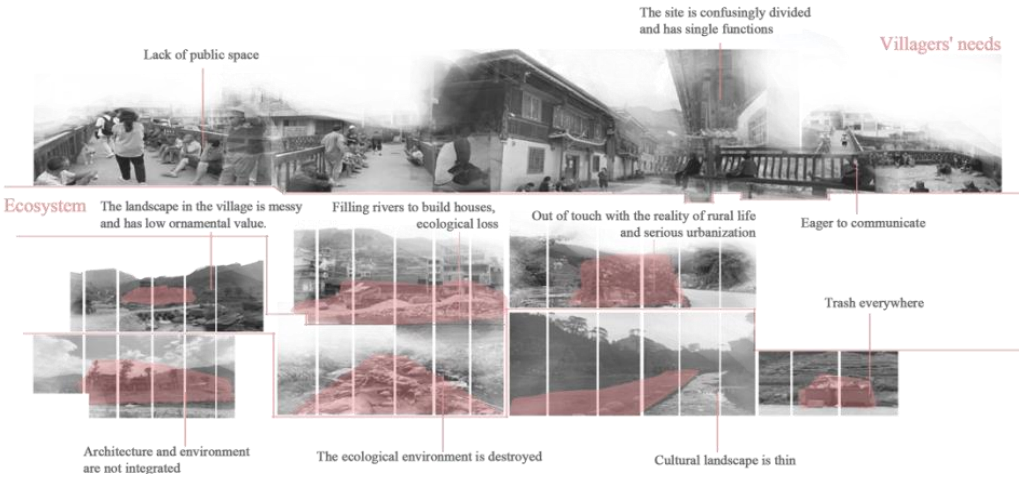


Figure 4 Current environment of Peixiu Village and villagers’needs
Source: Constructed by the author

The survey results show that the mountainous built environment in Peixiu Village, Guangxi has undergone certain updated designs. The government and villagers have jointly invested funds to develop tourism, and have certain infrastructure and tourism reception capabilities. Visitors can feel the traditional Miao culture, and various cultural activities and local traditional handicrafts have been set up. Based on the analysis of the actual conditions of Peixiu Village in Guangxi, it is necessary to optimize the four aspects of "village space, ecological environment, architectural space, and cultural environment" and rationally utilize traditional building materials and technologies to create a built environment that adapts to the Miao lifestyle and cultural habits. , including the optimization of architectural forms, the selection and utilization of materials, and the coordination of architecture and the environment, to create a livable environment for mountain buildings with Miao cultural characteristics.

Based on the regional and environmental characteristics of Peixiu Village in Guangxi, we advocate the design of a livable environment for Miao mountain buildings in Guangxi that meets the production and living needs of modern villagers, truly improving the production and living conditions of villagers and improving the quality of life of residents. Explore the optimization design strategies for the livable environment of mountain buildings, and explore the optimization design strategies and cultural inheritance paths for the livable environment of mountain buildings in Peixiu Village to improve the living comfort and sustainability of mountain buildings. The following are the existing problems and optimization design strategies based on the current status of the built environment in the mountainous area of Peixiu Village (as shown in Table 1).

Table 1 Analysis table of livable environment of Peixiu Village mountainous buildings

Need to optimize space	Site status map	There is a problem	Optimize design strategy
Village space		There is a lack of public activity venues and the division of functional areas is not clear enough.	Plan the public space of the village and clarify functional zoning to meet the needs of villagers' activities.
Ecological environment		The ecological environment has been destroyed and there is a lack of cultural landscape creation.	Follow the laws of nature, retain the original ecological area, and protect the original ecological and livable environment.
Construction space		The new and old architectural styles are incompatible with the village environment and lack the characteristics of Miao mountain architecture.	The appearance of the new building is based on traditional Miao architecture, and rectification plans are proposed for uncoordinated buildings.

Cultural environment		Village public areas lack local regional cultural landscapes.	Landscape nodes with Miao cultural elements are added to the public areas to create a Miao cultural atmosphere.

Source: Author

2.The spatial functional composition of the livable environment of the Miao mountain buildings in Peixiu Village

Relying on the existing natural resource conditions in Peixiu Village, Guangxi, a livable environmental functional space of Miao mountain architecture is constructed according to the needs of local residents. The design principle is oriented towards livable needs, emphasizing people-centeredness, paying attention to and respecting the needs of local tourists and residents, and fully meeting the actual environment required by local residents for production and life. Taking residents' needs, villagers' emotional sustenance, and livable environment as the main environmental functions, the FAST function tree analysis method is used to sort out the spatial functional composition of the livable environment optimization (as shown in Figure 5).

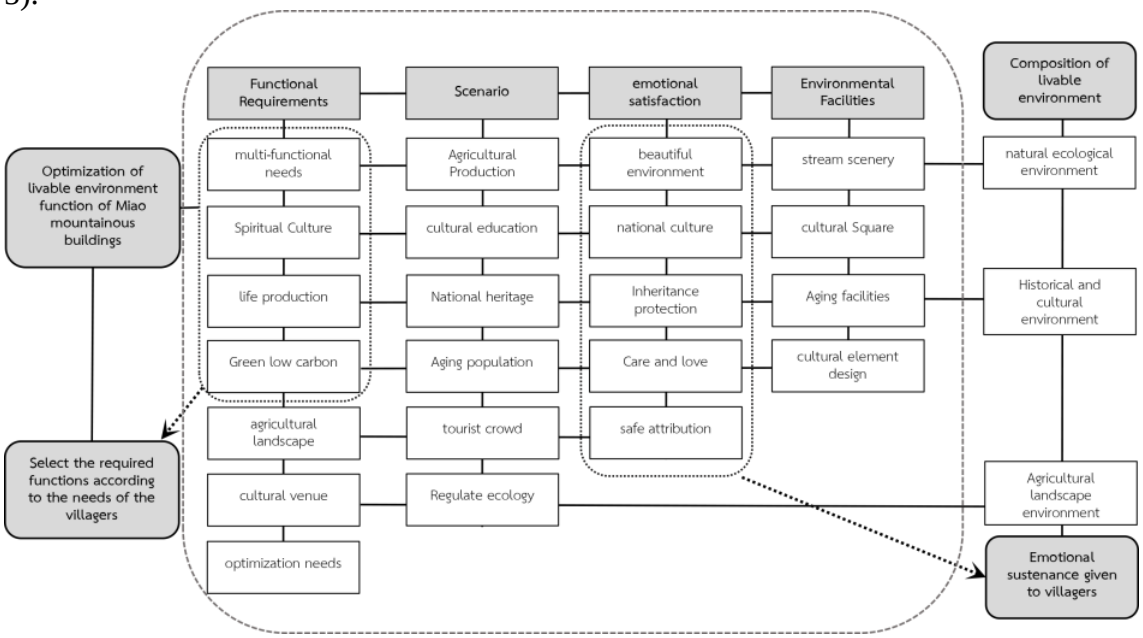


Figure 5 FAST function tree-functional composition of livable environment space in mountain buildings

Source: Constructed by the author

3. Optimization and construction model of livable environment for Miao mountain buildings

Explore the livable optimization methods and optimization strategies of the Miao mountain built environment in Guangxi such as "village space optimization, ecological environment optimization, building space optimization, and cultural environment optimization" to create a livable mountain architectural environment with Miao cultural characteristics. Guided by the concept of "ecology + culture + livability", the cultural elements

of Miao architecture are integrated and continued in the design process to promote the inheritance and regeneration of Miao architectural culture. The optimization of the livable environment is integrated into the optimized space through four aspects: overall suitability, ecological sustainability, local livability, and cultural inheritance. Through the specific design of the village space, the optimization composition model of the livable environment of Miao mountain buildings (such as As shown in Figure 6).

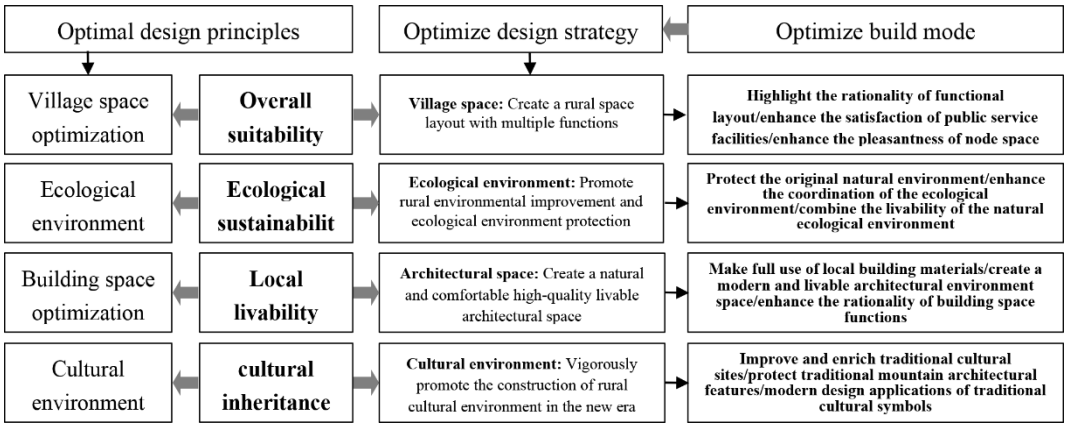


Figure 6 Framework diagram of the "ecology + culture + livability" optimization model
Source: Constructed by the author

4.Optimization design practice of livable environment for mountainous buildings in Peixiu Village

4.1 Overall planning of livable environment space optimization design

The optimization design scope of the livable environment for mountainous buildings in Peixiu Village, Guangxi is 70h ㎡, which is divided into three major areas: "Miao life experience area, Miao culture exhibition area, and natural ecological landscape viewing area". A total of 10 landscape nodes are planned (as shown in Figure 7).



Figure 7 Project design overall planning layout
Source: Constructed by the author

The landscape environment of Peixiu Village in Guangxi is rich in resources, and the advantages of space are fully utilized to optimize the design. The optimized design is divided into two major axes, three major functional areas, three major transportation routes, and four major nodes. The village space forms a combination of open and semi-open. By sorting out the cultural landscape nodes, the optimal layout of village space can be greatly improved (as shown in Figure 8).

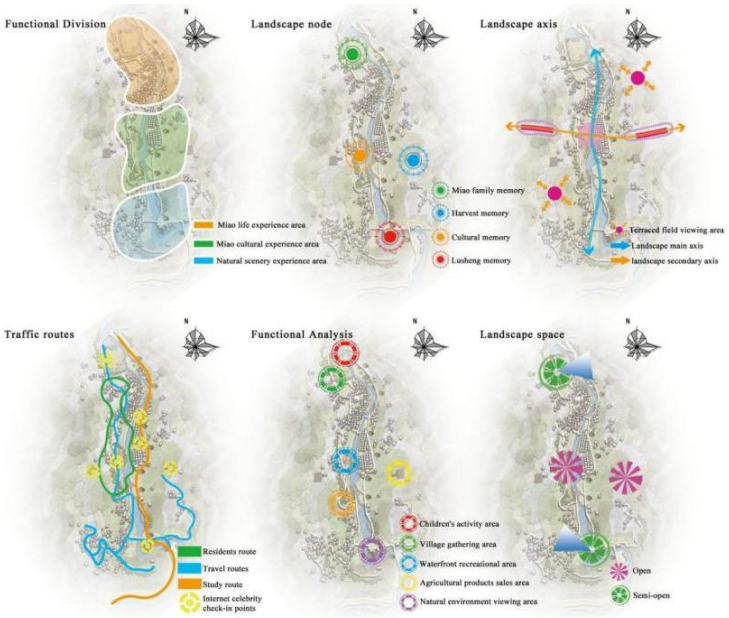
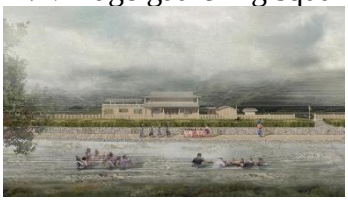


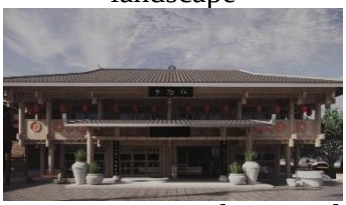
Figure 8 Peixiu Village cultural landscape structure analysis diagram
Source: Constructed by the author

4.2 Optimization design of livable environment space in Peixiu Village

In the optimization design of livable environment for mountainous buildings in Peixiu Village, Guangxi, the four spaces of "village space, ecological environment, architectural space, and cultural environment" are mainly optimized (as shown in Table 2). (1) Village space (A), reshape the village space, follow the Miao culture and existing livable environmental resources, take villagers as the main body, optimize the function of village space, and better meet the needs of villagers. (2) Ecological environment (B), by protecting existing natural ecological resources, retaining the original natural ecological Peixiu River area, and integrating Miao cultural elements to create ecological landscape scenic spots. (3) Architectural space (C), modern residential buildings are combined with industries (handmade workshops, agricultural specialty product sales, B&B operations), integrated into the production space, and designed and constructed residential buildings that suit the production and living needs of modern people. Extract Miao elements and traditional architectural symbols and integrate them into the local regional architectural design to revitalize idle houses, making the residences multi-functional and more livable and suitable for business. (4) Cultural environment (D): Integrate cultural elements into public landscape design, focus on the creation of cultural spaces, add cultural landscape nodes, cultural inheritance squares, nostalgia halls and other cultural environment spaces to display and promote the unique Miao culture of traditional ethnic minority characteristic villages. Sex and national cultural charm.

Table 2 List of optimal design of livable environment space in Peixiu Village

Type	Name and legend	Name and legend
Village space (A)	 A1: Village gathering square	 A2: Village road landscape
	 A3: Village river landscape	 A4: Village tea garden landscape
Ecological environment (B)	 B1: Peixiu River water system landscape	 B2: Peixiu River Interactive Landscape

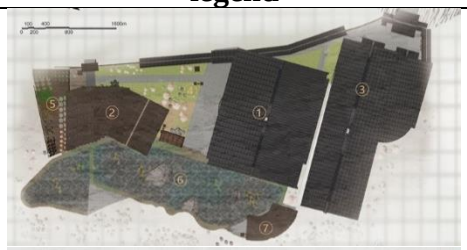
Construction space (C)	 C1: Residential architectural landscape	 C2: Residential architectural landscape
Cultural environment (D)	 D1: Cultural Square Landscape	 D2: Museum architectural landscape
	 D3: Farming culture display	 D4: Miao costume culture display

Source: Author

4.3 Optimization design of residential building space in Peixiu Village

In the optimization design of the livable environment of Miao mountain buildings, the combination of Miao traditional culture and environmental protection is an important means. During the design process of optimizing the residential building space in Peixiu Village, Guangxi, the researchers focused on protecting the traditional culture of the Miao people, cleverly using environmentally friendly materials, and using traditional building techniques. The purpose was to optimize the livable environment of the residential buildings and improve the ecological adaptability and sustainability of the buildings. . For example, the use of natural materials such as wood and bamboo to build houses harmonizes the building with the natural environment while reducing damage to the environment. To retain the regional characteristics of traditional Miao residential buildings, the old residential buildings in Peixiu Village were transformed into B&B courtyards. The composition of the B&B courtyard includes residential buildings, teahouses, processing workshops, courtyards, vegetable gardens, fish ponds, fishing platforms, etc. The B&B courtyard is connected to the teahouses and processing workshops in the front and rear, creating a livable architectural and living environment that integrates production and life (see Table 3 Show).

Table 3 List of optimal design of livable environment space in Peixiu Village

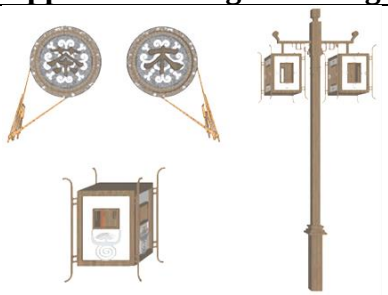
Image name	legend	Introduction
B&B courtyard floor plan		Production and living functions such as teahouses, processing workshops, courtyards, vegetable gardens, and fish ponds have been added.
B&B courtyard building exterior view		The appearance of the B&B building retains the traditional Miao dark brown wooden pattern as the exterior wall decorative panel.
B&B courtyard exterior view		The exterior of the courtyard uses natural bamboo as railings, dark brown wooden house plates and wooden doors, creating a harmonious and unified whole.
Environment map of the inner courtyard of the B&B courtyard		In the courtyard, the shapes of the local Miao people's "lusheng and bronze drum" are used in the design of the courtyard facilities.

Source: Author

4.4 Optimal design application of Miao elements in Peixiu Village

In the process of optimizing the design of the livable environment in Peixiu Village, representative Miao elements were selected and applied. Integrate cultural elements such as "Miao ram horn headdress, reed instrument, stilted building architecture, and Miao phoenix pattern" in the traditional Miao culture into the design of the landscape guide system, square paving, and building exterior wall decoration. The application of Miao elements adds to the uniqueness of the regional culture of Peixiu Village. The landscape sketches and decorations displaying Miao culture meet the practical and spiritual needs of villagers and tourists, creating a liveable and friendly Miao cultural atmosphere in Miao mountain architecture (such as shown in Table 4).

Table 4 List of optimized design applications of Miao elements in Peixiu Village

Name	Pattern extraction	Introduction	Application design drawing
Miao ram horn headdress		The Miao silver hat is the headdress of the Miao people, and the sheep's horn is the symbol of the Miao people.	
Lusheng musical instrument + Miao architecture		"Lusheng instrument" is a symbol of Miao culture. The Miao "diaojiaolou" is a unique architectural form of the Miao people.	
Miao phoenix bird pattern		The "phoenix and bird pattern" is one of the most frequently used and richly styled patterns in Miao silver jewelry.	

Source: Author

5. Evaluation of the optimal design of livable environment for Miao mountainous buildings

In the practice of optimizing the design of livable environment for Miao mountain buildings, the researchers used questionnaire surveys, expert interviews, etc., and used the AHP analytic hierarchy process to analyze the weight values of livable environment elements evaluated by different groups of people. The four aspects of "village space, ecological environment, architectural space, and cultural environment" were investigated, and finally the weight value of the livable environment optimization index was formed. The results showed that cultural inheritance accounts for the highest proportion in livable environment design, so the researcher conducted in-depth research through data analysis, and finally concluded that based on the actual situation of Peixiu Village of the Miao ethnic group in Guangxi, the perspective of cultural inheritance was introduced, and mountain architecture was developed based on the weight of evaluation factors Livable environment optimization design practice (shown in Table 5).

Table 5 AHP Analytical Hierarchy Process Livable Environment Optimization Index Weight Analysis Table

First level indicator		**Secondary indicators**		**Level three indicators**	
Criterion level elements	Weights	Indicator layer elements	Weights	Evaluation factor	Weights
Village space B1	0.245883	Village site selection	0.145890	The long-term location of the village	0.055925
				The integration of the village into the landscape environment	0.089966
		Village layout	0.099992	Completeness of village plan form	0.009954
				The richness of village spatial layout	0.011044
				The uniqueness of the village plan shape	0.009683
				Rationality of village functional layout	0.017690
				Satisfaction with public service facilities	0.017006
				The pleasantness of the spatial scale of street nodes	0.016097
				Convenient transportation in the village	0.018518
Village environment B2	0.242030	ecosystem	0.128276	Maintaining the original natural environment	0.029740
				Protection and development projects' damage to the ecological environment	0.027635
				Ecological environment coordination	0.031279
		living environment	0.113754	livability of the natural environment	0.039622
				Satisfaction with living environment	0.024156
				Satisfaction with housing conditions	0.024608
				Soundness of infrastructure	0.024124
				Completeness of supporting settings	0.021819
				Villagers' satisfaction with village protection and development	0.019047
Building space B3	0.251691	building exterior space	0.104871	The longevity of the built environment	0.021573
				Integration of the built environment	0.029762
				Integrity of the built environment	0.028251
				Inheritance of traditional architectural craftsmanship	0.025285
		building interior space	0.146820	Comfort of building space	0.068516
				Functional rationality of building space	0.078304
Cultural inheritance B4	0.260397	Protection of material cultural heritage	0.130198	Traditional building integrity	0.031278
				Traditional building vacancy rate	0.015897
				The integrity of traditional mountain architectural patterns is preserved	0.038311
				The traditional architectural style is well preserved	0.044713

Protection of intangible cultural heritage	0.130198	Protection rate of traditional cultural resources	0.034547
		Richness of traditional folklore programs	0.030946
		Participation in traditional folk activities	0.040138
		Completeness of traditional cultural sites	0.024568

After optimizing the livable environment of Miao mountain buildings, the researchers evaluated the effect of livable environment optimization, including the optimization of village space and the evaluation of the experience of villagers and tourists. The optimized village space, ecological environment, architectural space and cultural environment have been improved according to the optimized livable design scheme of mountainous buildings, which is more conducive to the improvement of the livable environment of mountainous buildings (as shown in Table 6). From the data before and after optimization, it can be seen that the score index before and after optimization has increased. After optimization, the overall functionality, livability, and culture have been improved to a certain extent. The comparison data results before and after can provide guidance for the same in the future. The optimized design of type-based villages provides scientific livability, ensuring that the optimization and transformation meet the expected goals, while also meeting the needs of rural protection and inheritance.

Table 6 Comparison table of data before and after livable environment optimization assessment index

Type	Before optimization	Optimized
Ecological environment integration	0.72	0.83
Rationality of village functional layout	0.86	0.92
Satisfaction with living environment	0.68	0.86
Satisfaction with public service facilities	0.72	0.87
Livability of the built environment	0.85	0.93
Functional rationality of the built environment	0.79	0.89
The preservation of traditional buildings	0.77	0.89
Completeness of traditional cultural sites	0.69	0.84

Conclusion

This study uses Peixiu Village in Guangxi to conduct research and demonstration on the optimization design project of livable environment for Miao mountainous buildings, and explores the optimization path for the architectural cultural environment of Miao mountainous areas in Guangxi. This research is guided by the concept of "ecology + culture + livability", integrating and continuing the cultural elements of Miao architecture in the design process, and promoting the inheritance and regeneration of Miao architectural culture. By studying the culture and architectural environment composition of the Miao people in Guangxi, we will explore the livable environment optimization strategies of mountain buildings and the formation and influencing factors of cultural inheritance, and explore the basis and existing problems of mountain building construction, livability and industry, cultural inheritance methods and the causes of their formation. Summarize the application and explore the optimization and construction model of livable environment for Miao mountain buildings. The researcher proposed an optimization path strategy of "optimizing village space, optimizing

ecological environment, optimizing building space, and optimizing cultural environment". By optimizing village functional space, improving villagers' living environment, strengthening village cultural construction and high-quality development of industry and life, etc.

This study reveals: (1) Research on the integration of cultural heritage is an effective means, path and strategy to improve the livable environment and tourism attractiveness of villages. By exploring the "ecology + culture + livability" optimization model, it is helpful to realize the optimization of modern livable environment. Decisive role; (2) Explore the optimization of the livable environment of Miao mountain buildings to promote the development and sustainability of the livable environment of Peixiu Village. The creation of a livable environment is very important to improve the high quality of the village. The design results can provide a livable environment for Guangxi mountain buildings. Designed as a case reference. (3) Evaluate the optimization design of the livable environment of mountain buildings based on the weight data of the livable environment indicators of mountain buildings, and finally summarize the feasibility of a set of standard systems for the assessment of livable environment of mountain buildings. The optimized design methods and strategies proposed in this study can provide feasible paths and ideas for the optimal design of livable environment and sustainable development of cultural inheritance in minority villages, and also provide cases for the construction, development, protection and inheritance of livable environment of other Miao mountain buildings. Reference and guidance.

Discussion

This study explores optimization design strategies for the livable environment of Miao mountain buildings in Guangxi, promotes Miao culture in Peixiu Village, optimizes the livable environment of mountain buildings, and improves the scale and benefits of tourism, industry, and education in Peixiu Village, Guangxi. Drive economic growth in villages. (1) Protection, development and utilization of village cultural resources: To study how to optimize village cultural space, it is necessary to fully consider the combination of protection, inheritance and development of historical and cultural space and industrial economic development, in order to achieve sustainable development of a livable environment in villages; (2) Development of village industry And sustainability: Only by developing the economy and integrating tourism, health care and other industries can the livability problem of the village be truly solved. The industry is integrated into the livable environment and has a certain degree of sustainability; (3) The impact of livable environment optimization on Peixiu Village: It will have a slightly significant impact on the economy, environment, culture and other aspects of Peixiu Village in Guangxi. Through the optimization of space, the implantation of industries, and the introduction of cultural inheritance, Peixiu Village has achieved high-quality economic development and high-level living standards for villagers, continuously enhancing villagers' sense of gain, happiness, and security. This is truly livable. environment. Research results can promote the development of culture, tourism, industry and economy, provide more employment and entrepreneurial opportunities for local villagers, and enhance the happiness and sense of gain of villagers.

Recommendations

This study proposes a set of highly adaptable and sustainable design plans for the livable environment of Miao mountain buildings in Guangxi through the exploration of optimal design strategies for the livable environment of Miao mountain buildings. The research results show that optimally designed buildings can provide a comfortable climate environment and spatial layout, thereby improving the quality of life of residents. This study still has shortcomings and needs further research and improvement. Future research directions and practical suggestions: (1) In the future, we can further explore the sustainable development issues of Miao mountain architecture, including research on energy utilization, building material selection and construction technology; (2) In the future, we can learn from the livable environments of other regions. Design experience, combined with the characteristics of Miao mountain architecture, further improve and optimize the design strategy to provide better solutions for the livable environment of Miao mountain architecture; (3) In the future, the design strategy proposed in this study can be verified through field surveys and practical applications. Feasibility and effectiveness, these research directions and practical suggestions are of great significance in promoting the development of a livable environment for Miao mountain architecture.

Acknowledgements

Researcher would like to express his sincere to the thesis advisor, Asst. Prof. Dr. Pisit Puntien for his invaluable help and constant encouragement throughout the course of this research. In addition, the researcher has to give thanks to all lecturers for their assistance: Asst. Prof. Dr. Akapong Inkuer, Asst. Prof. Dr. Chanoknart Mayusoh, and Assoc. Prof. Dr. Rosjana Chandhasa. At the same time, the researcher gratefully thanks to Miss Kanyanee Phuangsua, Miss Sasanant Rattanapornpisit, Miss Visitha Chintaladdha, Mr. Chat Sukarin and others who give great supports.

Finally, the researcher would like to express his gratitude to the Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University for supporting in every aspect.

References

Aunkrisa, S., & Kozak, M. (2018). *Sustainable cultural heritage tourism at Ban Wangka Village,* Thailand. Anatolia. (2), 183-193.

Porter, N. (2020). *Strategic planning and place branding in a World Heritage cultural landscape: A case study of the English Lake District, UK*. European Planning Studies. (7), 1291-1314.

Ruihua, L., Zengbing, L., & Xiuli, T. (2021). Research on the construction of evaluation index system for rural cultural construction. *Rural Science and Technology*. (18), 21-24.

Sha, W. (2021). Exploration on the inheritance of vernacular architectural culture under the background of digitalization. *Jiangxi Building Materials*. (04), 250+252.

Taotao, Z. (2023). Inheritance and innovation of traditional Chinese architectural culture from the perspective of rural revitalization. *Architectural Structure*. (12), 170-171.

Zhifei, R. (2022). Cultural inheritance and innovation of livable rural buildings. *Architectural Structure.* (07), 150.

Zhizhong, D. (2006). Grounded interpretation of modern mountain architecture. *Urban Architecture.* (8), 20-24.

Effectiveness of Human Resources Management Model in Art Major of Universities under Liaoning Province, China

Zhang Nan,
Nitwadee Jirarotephinyo and Somsak Chanphong
Bangkok Thonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: 6363200035.edu@bkkthon.ac.th

****

Abstract

The objectives of this research were: (1) To explore the components of human resources management in art major of universities under Liaoning Province. (2) To establish the model of human resources management in art major of universities under Liaoning Province. (3) To formulate guidelines for improving the effectiveness human resources management in art major of universities under Liaoning Province.

The research was a mixed methodology research. Population was included 4,129 teachers and administrators in art major from 23 universities under Liaoning Province. The sample size was obtained by stratified sampling technique, totalling 354 teachers and administrators in art major of universities under Liaoning Province according to Krejcie and Morgan (1970) table. The 7 key informants were obtained by purposive sampling method. The instruments used for data collection were a semi-structured interview, a five-point rating scale questionnaire, and note taking by focus group discussion. The statistics used for data analysis were means, standard deviation, Average Variance Extracted, Composite Reliability and Confirmatory Factor Analysis.

The research findings revealed that : (1) There were 5 components and 25 key variables of effectiveness of human resources model in art major of universities under Liaoning Province, (2) Which consisted of Resource allocation, Organizational culture, Communication management, Labor relations and Technical support; and (3) There were total 15 guidelines for effectiveness of human resources management model in art major of universities under Liaoning Province.

Keywords: Human resources management; Art major of universities; Effectiveness.

Introduction

After the founding of New China, China's higher education developed rapidly, and a group of outstanding educators and scholars emerged. At this time, the basic framework of human resource management in higher education began to be established, including the basic regulations on the recruitment of teaching staff, salary and benefits, etc. The implementation of the reform and opening policy has brought about the rapid development of higher education, and colleges and universities are beginning to face greater scale expansion and diversified needs. During this period, the human resources management of higher education tended to be perfected gradually, the recruitment and selection system was strengthened, a relatively complete salary and welfare system was established, and at the same time, staff training and career development were emphasized (Wang Lei, 2018 : 39-44).

* Received: November 16 2023; Revised: November 21 2023; Accepted: November 22 2023

Entering the 21st century, China's higher education has entered a modernization stage. The development of higher education pays more attention to quality and connotation, and the cultivation of talents pays more attention to innovation and comprehensive quality. Human resource management in higher education is also facing new challenges and opportunities. At this stage, the human resources management of higher education has strengthened the performance management of teaching staff, implemented a more flexible salary system, and paid attention to the career development and promotion channels of employees. With the acceleration of the globalization process and the increase of international exchanges, China's higher education human resource management is facing more complex and diverse situations(Koichi Takeuchi : 2005). Universities need to recruit and train faculty and staff with international vision and background, and also need a more flexible management model to adapt to the integration of different cultures and systems. China's higher education human resource management has made great progress and development in different historical stages. From a simple management model to a modernized and internationalized management system, human resources management in higher education is constantly improving and innovating, which has played an important role in the development of higher education and the improvement of teaching quality.

On the whole, the development prospect of human resources management of art disciplines in colleges and universities in Liaoning Province is full of hope. As society pays more and more attention to art and culture, the demand for talents in art disciplines will continue to increase. At the same time, the development of digital transformation, international education, and diversified talent training will bring new development opportunities and challenges to the human resource management of art disciplines. Through continuous optimization of human resource management strategies, the cultivation and development of talents in art disciplines will better meet social needs and make positive contributions to the prosperity and development of the art field. At the same time, it will also help to improve the international competitiveness of art disciplines and provide a solid support for art education in Chinese universities to go global.

Research Objectives

1. To explore the components of human resources management in art major of universities under Liaoning Province.
2. To establish the model of human resources management in art major of universities under Liaoning Province.
3. To formulate guidelines for improving the effectiveness human resources management in art major of universities under Liaoning Province.

Research Methodology

1. Population and sample

Step 1 Interview with 7 key informants for in-depth interviews: the key informants of this study are mainly professors,directors, academic leaders and main principals of department management from public universities with art majors in Liaoning province.They are administrators with more than 10 years of working experience and rich management experience.

Step 2 To study with questionnaire. The sample was 354 administrators and teachers, with stratified random sampling method. The researcher determined sample size with Krejcie and Morgan's table (1970), and obtained by the stratified random sampling technique.

Step 3 Connoisseurship discussion 9 key informants include professors, directors, academic leaders and head department. They have more than 5 years of work experience. They are professionals who have education management experience or use relevant management experience to carry out their work.

2. Research instruments

Three research instruments were used to three research tools to examine the objectives of this paper.(1)Semi-structured interview,(2)A five-point rating scale questionnaire (3) Connoisseurship discussion form.

2.1 Semi-structured interview form

Through the semi-structured interview table, mainly by discovering the main factors, the semi-structured interview is preliminarily completed. The interview was mainly conducted in a non-face-to-face way. A total of 7 respondents were sent by mail and online.

2.2 Five-Point Rating Scale Questionnaire

The researchers used a three-part questionnaire; Part I: Demographic variables (Checklist), General information of the respondents, totaling 6 items, Part II: Effectiveness of human resources management model in art major of universities under Liaoning Province. (Five-point rating scale), totaling 76 items, and Part III: Suggestions and additional comments (Open Ended). Each factor is measured on a 5-point Likert's scale.

2.3 Connoisseurship Discussion 9 key informants included deans, program directors, instructors from different Higher Education by purposive sampling. They are managers/administrators with more than 15 years of working experience and rich management experience.

3. Data collection

(1) Researchers contacted key informants and sent interview questionnaires by email, telephone. (2) This part of the questionnaire can be distributed on site or collected through online links. About 354 questionnaires need to be completed in about 2 weeks. And (3) Connoisseurship Discussion can be conducted on site, with researchers leading participants and open-ended discussions.

4.Data analysis

(1) Conduct content analysis on the results of the interview (2) Descriptive statistical methods were used for analysis, including frequency, percentage, mean and variance. To achieve the results of objective 2. (3) Conduct content analysis on the results of Connoisseurship Discussion to obtain the results of objective 3 (4) Analysis data with AMOS by Exploratory Factor Analysis method.

Research Results

1. There were 5 components and 25 key variables of effectiveness of human resources management model in art major of universities under Liaoning Province, which consisted of 1) Resource allocation 2) Organization culture 3) Communication management 4) Labor relations 5); Technical support

2. Model validation of five components were founded and model fit with empirical data for all indicators. And;

3. There were total 15 sub-managerial guidelines of effectiveness of human resources management model in art major of universities. The arithmetic mean ($\bar{X}$), Standard Deviation (S.D.), Coefficient of variation(CV), Skewness (Sk) and Kurtosis (Ku)were calculated to confirm the numerical characteristics of the data., the arithmetic mean, standard deviation Skewness Kurtosis and level of each variable.

Table 4.12 Shoe the Basic information of the study variables

Item	Mean	S.D.	Level	Ku	Sk
1. Government financial support	3.661	1.212	High	-0.766	0.742
2. The impact of government policies on professional development	3.420	1.129	High	-0.821	0.672
3. Reasonable resource allocation system	3.613	1.261	High	-0.841	0.708
4. Integration between multiple disciplines	4.045	1.110	High	-0.843	0.665
5. Establish a good working environment	3.559	1.247	High	-0.424	0.879
6. Funds allocated by departments or projects	3.782	1.159	High	-0.738	0.799
7. Establish a performance appraisal and distribution system	3.197	1.342	Moderate	-0.605	0.819
8. Pay attention to the introduction of outstanding talents	3.322	1.397	Moderate	-0.814	0.692
9. The organization’s strategic goals and long-term plans	3.0565	1.423	Moderate	-0.650	0.803
10. Advanced teaching facilities	3.0904	1.452	Moderate	-0.388	0.988
11. Provide staff care and support plans	4.1356	1.095	High	-0.731	0.714
12. Maintain the working environment and safety of faculty and staff	3.1695	1.403	Moderate	-0.679	0.767
13. Skills and experience levels of faculty and staff	3.1469	1.420	Moderate	-0.780	0.750
14. Salaries, salaries, benefits and training of faculty and staff	3.2627	1.353	Moderate	-0.655	0.812
15. Shared values	3.6667	1.219	High	-0.949	0.656
16. Strengthen the cultivation of innovative spirit	3.4407	1.019	High	-0.834	0.636
17. Construction of knowledge management system	3.5763	1.211	High	-0.595	0.867
18. Shape current culture based on past experience	3.2571	1.343	Moderate	-0.713	0.755
19. The organization emphasizes diversity and inclusion	3.4040	1.291	High	-0.777	0.686

20. Harmonious campus cultural environment	3.6780	1.247	High	-0.500	0.877
21. Optimization of the evaluation system	3.0847	1.385	Moderate	-0.586	0.863
22. Good working atmosphere	3.1949	1.429	Moderate	-0.502	0.860
23. Personal knowledge management strategy	3.9944	1.082	High	-0.696	0.832
24. Reasonable teacher development and promotion mechanism	3.1215	1.397	Moderate	-0.792	0.734
25. Teachers' social responsibility	3.1949	1.377	Moderate	-0.699	0.852
26. Good communication and feedback methods	3.1328	1.359	Moderate	-0.687	0.780
27. Encourage faculty and staff to innovate freely	3.1893	1.406	Moderate	-1.044	0.642
28. Encourage faculty and staff with different perspectives to participate in organizational management	3.3079	1.411	Moderate	-0.553	0.789
29. Encourage faculty and staff to continue learning	3.3644	1.426	Moderate	-0.662	0.850
30. Respond quickly to organizational changes	3.8898	1.073	High	-0.661	0.724
31. Convenient and efficient communication channels	3.4915	1.355	High	-0.718	0.729
32. Diversified communication channels	3.3305	1.149	Moderate	-0.718	0.733
33. Adjust communication strategies based on feedback results	3.5367	1.335	High	-0.479	0.880
34. Share information relevant to organizational decision-making and performance	3.8418	1.224	High	-0.478	0.893
35. Strengthen communication and coordination among faculty and staff	3.1158	1.171	Moderate	-0.784	0.734
36. Ensure the accuracy of communication information	3.5960	1.242	High	-0.581	0.794
37. Understand the characteristics, needs, expectations and interests of the audience	3.3390	1.296	Moderate	-0.509	0.884
38. Ensure information is concise and clear, and avoid vague and ambiguous expressions	3.2062	1.344	Moderate	-0.723	0.774
39. Avoid using language that could be interpreted as offensive	3.3503	1.410	Moderate	-0.589	0.818
40. Choose appropriate communication channels	3.2599	1.338	Moderate	-0.882	0.676
41. Reduce communication costs	3.1667	1.374	Moderate	-0.795	0.713
42. Develop a crisis communication plan	3.0028	1.306	Moderate	-0.784	0.694

43. Organize information in a logical order to help understanding and absorption	3.2203	1.374	Moderate	-0.831	0.716
44. Clear communication plan	3.3757	1.419	Moderate	-0.760	0.734
45. Improve the feedback mechanism	3.2034	1.393	Moderate	-0.519	0.843
46. Develop a communication plan during the change management process	3.3333	1.342	Moderate	-0.758	0.715
47. Legally operating labor relations	3.5734	1.269	High	-0.561	0.907
48. Reach a reasonable labor agreement	3.2881	1.159	Moderate	-0.605	0.807
49. Plan and manage the organization's teaching needs	3.1638	1.132	Moderate	-0.774	0.704
50. Manage salary system	3.2203	1.413	Moderate	-0.728	0.777
51. Pay attention to cultivating the professional value development of faculty and staff	3.1130	1.377	Moderate	-0.597	0.805
52. Protect the rights and interests of faculty and staff	3.2203	1.407	Moderate	-0.542	0.856
53. Promote employee participation in organizational decision-making and process improvement	3.1667	1.169	Moderate	-0.500	0.914
54. Clear labor contract	3.2232	1.385	Moderate	-0.871	0.724
55. Rewards and punishments for faculty and staff	3.5311	1.321	High	-0.413	0.843
56. Manage employee performance	3.5565	1.287	High	-0.680	0.817
57. Disputes and conflicts resolved	3.2881	1.404	Moderate	-0.498	0.907
58. Improve faculty and staff skills and knowledge	3.1638	1.330	Moderate	-0.615	0.837
59. Ensure a safe working environment	3.2034	1.347	Moderate	-0.470	0.855
60. The organization actively relies on external resources	3.4689	1.314	High	-0.767	0.739
61. Provide staff health support and well-being plans	3.0904	1.300	Moderate	-0.895	0.739
62. Provides more accurate information to support decision-making	3.6638	1.285	High	-0.829	0.683
63. Help managers track human resources activities such as faculty and staff information, salary, training, etc.	3.4153	1.136	High	-0.653	0.857
64. Course management system supports course planning, arrangement and evaluation	3.6243	1.276	High	-0.436	0.889
65. Make strategic decisions wisely	3.6610	1.379	High	-0.480	0.904
66. Support distance education and hybrid learning models	3.3588	1.387	Moderate	-0.623	0.797
67. Managers formulate educational strategies	3.5452	1.329	High	-0.665	0.807

68. Provide opportunities for teachers and classmates to interact	3.1610	1.301	Moderate	-0.832	0.754
69. Improve the efficiency and accuracy of assessment	3.5395	1.359	High	-0.753	0.733
70. Pay attention to the management of student information	3.6243	1.362	High	-0.515	0.821
71. Mobile applications support communication between schools and parents	3.2401	1.372	Moderate	-0.630	0.783
72. Analyze large-scale data, discover patterns, predict trends, and provide personalized recommendations	3.4266	1.386	High	-0.847	0.720
73. Support the implementation of financial management theory	3.3220	1.318	Moderate	-0.650	0.813
74. Flexibility and Remote Work Management Theory	3.4802	1.392	High	-0.764	0.722
75. Assist project managers in planning, executing and monitoring projects	3.6751	1.337	High	-0.810	0.670
76. Promotes real-time communication and collaboration among stuffs	3.3814	1.335	Moderate	-0.741	0.713

From Table 4.12, it is found that overall, the 76 question arithmetic mean between 2.600-4.100, which indicates that the arithmetic mean (x) of the level value of the variable was moderate to high, and the S.D value was between 1.015 and 1.445, indicating that the respondents' opinions on the variable differ little.

4.2.2.1 Factor Model Based on Exploratory Factor Analysis

First, the structure and convergent validity analysis of the model are modified during the validity test. The second step is to establish corresponding relationships among the latent variables whose residuals are not independent, and to add certain paths, variables or parameters in the model. or deletion processing. No changes are made to the structural model after the two-step test.

After establishing the initial model and modifying the initial model in two steps, the final model and corresponding model fitting index are obtained as follows:

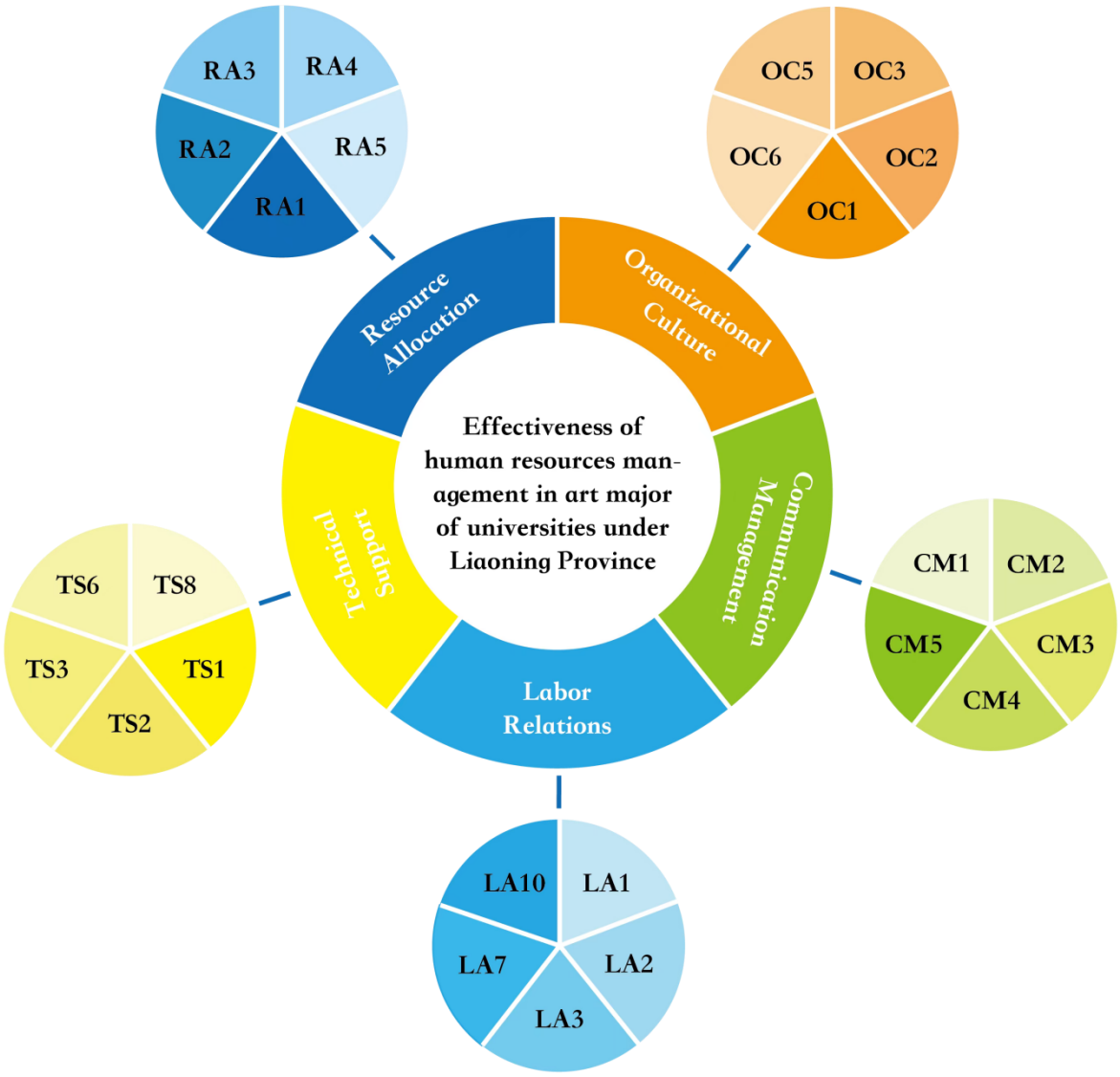


Figure 4.1： The components of the model of effectiveness of organization management model in private higher education under Hebei Province

4.2.2.2 Component Basic Summary Table

Table 4.13 Component Basic Summary Table

Factor	quantity
Factor1: Resource allocation	5
Factor2: Organizational Culture	5
Factor3: Communication Management	5
Factor4: Labor Relations	5
Factor5: Technical Support	5
summary	25
Analytical sample size	**354**

This data set has a total of 5 components, 25 variables, and 354 samples, which meet the basic data requirements of Exploratory factor analysis.

Step 3: Result of Data Analysis for propose the guideline to improve effectiveness of human resources management

A content analysis of the data from Connoisseurship discussion was performed. Based on the principle of freedom and voluntariness, The researcher sorted out and analyzed the discussions of 9 experts and reached the following conclusions.

Component 1: Resource allocation; consist of 1) Government financial support. 2) The impact of government policies on professional development 3) Reasonable resource allocation system 4) Integration between multiple disciplines 5) Establish a good working environment.

There are 3 guidelines of this component which can be summarized into the following:

1) Effective human resources management for arts majors in Liaoning Province's universities is closely tied to financial support, as these majors require specific resources for quality teaching, creative development, and subject excellence. Adequate financial backing facilitates the implementation of an efficient human resources management model, ensuring a strong foundation for sustainable development. Government policies significantly influence the environment for arts majors, while an adaptable human resources model aligns with these policies, enabling better responsiveness to societal needs and enhanced professional standards, fostering positive development within and beyond the province.Reasonable resource allocation is a key factor to ensure the efficient operation and development of the art major, and the human resource management model directly affects the composition, training and management of the teaching staff, thus having a profound impact on the reasonable allocation of overall resources. By scientifically and rationally allocating talents and other resources, the art major can better exert its educational and innovative functions, thereby making the use of overall resources more efficient and further promoting the sustainable development of the major.

2) In today's education landscape, interdisciplinary integration is essential for fostering students' comprehensive literacy and innovation. The human resource management model significantly impacts teaching staff composition, training, and management, playing a crucial role in interdisciplinary integration. An effective human resources model should support faculty construction, training, and performance evaluation, promoting closer integration and coordinated development of art majors in Liaoning Province across disciplines. A positive working environment, addressing factors like motivation, development, communication, and collaboration, enhances job satisfaction, creativity, and teaching conditions for faculty. Establishing such an effective human resources model contributes to creating a positive, healthy, and dynamic atmosphere, providing a solid foundation for the long-term development of art majors.

3) Fund allocation involves financial support, budget planning and resource allocation, while the human resource management model directly involves the allocation, training and performance management of teaching staff. The relationship between the human resource management model and the funds allocated to a department or project is interdependent. By scientifically and rationally allocating human resources to ensure that funds can be effectively used for the training of teachers, the updating of equipment, and the promotion of projects, the steady development of the art major can be promoted to the greatest extent.

Component 2: Organizational culture; consist of 1) Shared values 2) Strengthen the cultivation of innovative spirit 3) Construction of knowledge management system 4) The organization emphasizes diversity and inclusion. 5) Harmonious campus cultural environment.

There are 3 guidelines of this component which can be summarized into the following:

1) Share values can include mental health support, well-being programs, work-life balance, and more, directly impacting faculty and staff's job satisfaction, creativity, and overall performance. A human resource management model that focuses on providing care and support can directly contribute to the job satisfaction, creativity, and overall performance levels of arts faculty and staff. This is crucial to creating a positive working environment and promoting the long-term development of the art profession.

2) In the current era of the knowledge economy, cultivating an innovative spirit is crucial for art majors in universities. A robust human resources management model can enhance this cultivation through innovative education, talent training, and incentive mechanisms in Liaoning Province. The model's effectiveness is closely tied to the construction of a knowledge management system, which is pivotal in fostering innovation, improving teaching quality, and promoting subject development within art majors. The integration of knowledge management with teaching research and innovation culture contributes to the overall competitiveness and disciplinary development of art majors in Liaoning universities, playing a significant role in cultivating talents with advanced knowledge and innovative abilities.

3) The effectiveness of human resource management models in university arts majors is closely linked to an organizational emphasis on diversity and inclusion, impacting faculty and student diversity, creativity, and the openness of the academic environment. This involves diverse recruitment, cultural construction, and fostering inclusive atmospheres. In art majors, this is crucial for cultivating talents with creative thinking and cross-cultural communication skills. Establishing a diverse and inclusive environment enhances the overall quality of education, stimulates creativity, and attracts outstanding teachers and students, fostering positive, healthy, and dynamic development.

Component 3: Communication management; consist of 1) Convenient and efficient communication channels 2) Diversified communication channels 3) Adjust communication strategies based on feedback results 4) Share information relevant to organizational decision-making and performance 5) Strengthen communication and coordination among faculty and staff.

There are 3 guidelines of this component which can be summarized into the following:

1) Efficient communication is vital for fostering collaboration and understanding in arts education. An effective human resources management model establishes convenient channels, improving communication efficiency between teachers and students, fostering a more collaborative and innovative environment. Diversified communication channels, including online platforms and social media, cater to different audience needs, promoting a more open and collaborative academic environment and enhancing teaching and creative efficiency within the arts major.

2) By continuously obtaining and responding to feedback, the needs of teachers and students can be better met and communication effectiveness improved. This can be done by establishing an open feedback mechanism, regularly collecting feedback, analyzing and summarizing feedback data, and flexibly adjusting communication strategies. By establishing a feedback loop and adjusting communication strategies based on feedback results, the human

resource management model can better adapt to the needs of teachers and students and improve the effectiveness and adaptability of communication. This has special implications for teaching, creating, and teamwork in art majors, which often require more flexible and personalized communication methods.

3) Transparent information sharing enhances understanding between teachers and students, bolsters organizational cohesion, and plays a crucial role in decision-making and performance assessment. A human resource management model, through improved organizational transparency, employee participation, and open communication, establishes a fair and transparent culture, fostering job satisfaction and team cohesion in the arts profession. Effective communication channels, regular team meetings, and an open communication atmosphere, facilitated by the human resource model, create a positive work environment, promoting collaboration, creativity, research, and teaching quality within the art major.

Component 4: Labor relations; consist of 1) Legally operating labor relations 2) Reach a reasonable labor agreement 3) Plan and manage the organization's teaching needs 4) Promote employee participation in organizational decision-making and process improvement 5) Manage employee performance.

There are 3 guidelines of this component which can be summarized into the following:

1) Establishing legal and healthy labor relations is crucial for safeguarding faculty and staff rights, fostering a conducive working environment, and facilitating the progress of teaching and creative activities. Complying with labor laws, instituting fair salary policies, clear employment contracts, and providing training opportunities contribute to creating a fair, legally compliant environment. Through effective human resource management models and reasonable labor agreements, art universities can establish a stable, harmonious, and legally compliant working environment, enhancing faculty and staff satisfaction and promoting the sustainable development of the profession.

2) Through reasonable planning and effective management of teaching needs, the work of faculty and staff can be better supported and the quality of teaching can be improved. For example, we should improve the faculty recruitment and selection mechanism, establish a teaching staff team, strengthen the training and development of teaching staff, and rationally allocate and manage teaching resources. The human resources management model can better support and serve the teaching needs of art majors and provide a solid human resources foundation for education. This will help improve the competitiveness of the profession and cultivate more outstanding artistic talents.

3) Employee participation and investment, essential for creativity and innovation, can be facilitated by an open communication atmosphere, feedback mechanisms, decision-making platforms, incentive systems, and improvement projects. The human resource management model, by encouraging employee involvement in decision-making and process improvement, stimulates creativity, enhances organizational flexibility, and contributes to professional development in art universities. Effective performance management, achieved through clear standards, personalized goals, regular evaluation, and fair assessments, not only improves faculty performance but also fosters a positive organizational culture, promoting the sustainable development of the profession.

Components 5: Technical support; consist of 1) Provides more accurate information to support decision-making 2) Help managers track human resources activities such as faculty and staff information, salary, training, etc 3) Course management system supports course planning, arrangement and evaluation 4) Managers formulate educational strategies 5) Improve the efficiency and accuracy of assessment.

There are 3 guidelines of this component which can be summarized into the following:

1) Effective decision-making in art universities relies on a comprehensive understanding of talent status, employee needs, and organizational development, facilitated by the human resource management model through talent data analysis, retention analysis, satisfaction surveys, and training needs analysis. By providing accurate information support, the model enables decision-makers to make scientific and effective decisions, enhancing the competitive position of art universities. Additionally, the model aids managers in tracking and managing faculty and staff information, compensation, and training, promoting personalized employee care and supporting scientific decision-making for efficient organizational development.

2) In art universities in Liaoning Province, the effectiveness of the human resource management model is closely related to the course management system. This model collects employee information to provide basic data for course planning to ensure the training of talents that meet professional needs. At the same time, in collaboration with the course management system, better course arrangements can be achieved to match training with employees' actual work schedules. Together, they support the assessment and improvement of course quality by tracking employee engagement and training effectiveness. In addition, the performance appraisal results in the human resources management model are associated with the training records in the course management system, so that the training results are better reflected in the performance evaluation. Overall, this synergy helps realize the talent training strategy of art universities, improves training effects, and promotes the school's teaching and academic development.

3) In Liaoning Province's art universities, the human resource management model's effectiveness, closely tied to technical support, aids managers in shaping educational strategies and decision-making. Technical support facilitates efficient acquisition and utilization of data, enabling personalized training plans and promoting online learning for enhanced engagement. The integration of performance evaluations and feedback, supported by technological innovation, ensures forward-looking educational strategies, adapting to changing environments and elevating educational quality and influence in art universities. Technical support in performance evaluation enhances efficiency and accuracy, with real-time data access and automated tools streamlining the process, fostering a credible and continuously improving evaluation system, thereby enhancing educational quality and professionalism.

Discussion

Based on the research objectives, the discussion will be presented as follows:

5.2.1 Discussion about major findings of objective 1: To explore the components of human resources management in art major of universities under Liaoning Province.

There were 5 components of the effectiveness of human resources management model in art major of universities under Liaoning Province which Resource allocation, Organizational culture, Communication management, Labor relations, Technical support.

Resource allocation, organizational culture, communication management, labor relations and technical support are key components of the human resources management model for art majors in universities under Liaoning Province. They interact and jointly affect the quality of education, student creativity, and faculty performance in universities. Therefore, universities need to focus on coordinating and integrating these elements to ensure effective human resources management and high-quality arts education.

The effectiveness of resource allocation is very critical for art majors. This includes funding, space, equipment and human resources. If universities can allocate these resources reasonably enough, they can provide high-quality education and training and encourage students to develop their talents in the arts. Having highly qualified teachers and mentors is part of the resource allocation. Recruiting, training, and retaining faculty with arts backgrounds and expertise is critical to the success of universities.

Organizational culture directly shapes the attitudes and values of faculty, staff, and students, which is especially important for arts majors. A culture that encourages innovation, free thinking and expression inspires students' creativity and inspires faculty and staff to make outstanding contributions in education and the arts.

Communication management plays a key role in art majors in universities. Transparent communication channels facilitate understanding of policies, goals and expectations between universities management, teachers and students, reduce uncertainty and misunderstandings, and improve teamwork. At the same time, art majors often require collaborative and interdisciplinary work, so effective communication management can promote teamwork.

Positive labor relations are crucial to the human resources management of art majors in universities. Stuffs satisfaction is directly related to their job performance and motivation. Providing reasonable compensation, benefits, career development opportunities, and career security can attract and retain high-quality teachers and staff, thereby improving the quality of education and creative performance.

Technical support is becoming more and more important in art majors in modern universities. Modern technology can improve the quality of education and provide online learning and teaching resources. Arts majors may require specific technology equipment and software to support students creation and expression. Data analysis tools can also help universities better understand students needs to improve education models.

5.2.2 Discussion about major findings of objective 2: To establish the model of human resources management in art major of universities under Liaoning Province.

Research Findings to confirm the effectiveness of human resources management model in art major of universities under Liaoning Province of 5 components consists of: Resource allocation, Organizational culture, Communication management, Labor relations,

Technical support, the 25 key variables of 5 components are founded and model fit with empirical data for all indicators. Researchers consulted a large number of documents through the literature analysis method, and found a model have 5 components and 76 key variables. Through these factors, the data is processed and constructs a structural equation model.

First, the research method is based on the valid data obtained by the analytical instruments, with good validation results and good model results. The corresponding structural equation model was established by analyzing the model data by confirmatory factor analysis. Through model analysis, this study obtained a good model structure on the basis of available data analysis. However, in addition to the data itself, further research and analysis by experts in related fields are needed to better illustrate the validity of the model. Through the confirmatory factor analysis, the 5 components of the effectiveness of human resources management model in art major of universities under Liaoning Province are component 1.2.3.4.5, and they will be discussed.

5.2.3 Discussion about major findings of objective 3: To formulate guidelines for improving the effectiveness human resources management in art major of universities under Liaoning Province.

There were total 15 guidelines: Component of Resource Allocation of the effectiveness of human resources management model in art major of universities under Liaoning Province : There were 3 guidelines. Component of Organizational Culture of the effectiveness of human resources management model in art major of universities under Liaoning Province : There were 3 guidelines. Component of Communication Management of the effectiveness of human resources management model in art major of universities under Liaoning Province : There were 3 guidelines. Component of Labor Relations of the effectiveness of human resources management model in art major of universities under Liaoning Province : There were 3 guidelines. Component of Technical Support of the effectiveness of human resources management model in art major of universities under Liaoning Province : There were 3 guidelines.

Conclusions

Through content analysis. After data collection, content analysis will be conducted to analyze the collected data. From the perspective of research objectives, the main findings are as follows:

1) There were 5 components and 25 key variables of effectiveness of human resources management model in art major of universities under Liaoning province, which consisted of 1) Resource Allocation 2) Organizational Culture 3) Communication Management 4) Labor Relations 5) Technical Support.

2) Model validation of five components were founded and model fit with empirical data for all indicators. And;

3) There were total 15 sub-managerial guidelines of effectiveness of human resources management model in art major of universities under Liaoning province.

Recommendations

Recommend for Policies Formulation

In order to human resources management in art major of universities under Liaoning Province more effectively, it is suggested to follow the following principles when formulating policies:

1) Resource Allocation:Efficiently allocate resources, such as funding, facilities, and materials, to support faculty research and student artistic projects.Regularly review resource allocation to ensure that it aligns with the evolving needs of the art programs.

2) Ethical and Cultural Awareness:Policies should promote ethical conduct and cultural awareness among faculty and students. Emphasize the ethical responsibilities of artists in society.Encourage discussions and activities that promote cultural sensitivity and awareness.

3) Faculty Development:Prioritize the development of faculty members by offering opportunities for research, artistic expression, and professional growth.Support faculty attendance at conferences, workshops, and exhibitions, allowing them to stay current in their fields and contribute to the academic community.

4) Student-Centered Approach:Policies should focus on the needs and experiences of students. Create an environment that fosters active learning, creativity, and personal development.Provide academic and career counseling services to help students set and achieve their artistic and academic goals.

5) Diversity and Inclusion:Promote diversity among faculty and students, striving for inclusivity. Encourage applications from students of various backgrounds and create an environment where all voices are heard and respected.Implement policies that ensure equal access to resources and opportunities for all students.

6) Professional Standards:Set clear and high standards for faculty qualifications and expertise. Policies should outline the qualifications required for faculty teaching in art majors.Establish guidelines for teaching methods, ensuring that students receive a high-quality education that aligns with industry and artistic standards.

7) Interdisciplinary Collaboration: Encourage interdisciplinary collaboration among faculty and students, providing opportunities for them to work together on artistic and research projects.Create spaces and programs that facilitate cross-disciplinary interactions, fostering a dynamic academic community.

8) Flexibility and Innovation:Allow flexibility and innovation in teaching methods and curriculum design. This flexibility enables adaptation to evolving artistic trends and educational needs.Encourage experimentation and unconventional approaches to teaching and learning.

9) Quality Assurance: Implement quality assurance mechanisms to evaluate the effectiveness of policies and educational programs. Regular assessments should be conducted to identify areas for improvement.Use feedback from students and faculty to make continuous enhancements to the educational experience.

10) Community Engagement: Promote engagement with the local artistic community, including partnerships with museums, galleries, and cultural organizations.Arrange opportunities for students and faculty to showcase their work and engage with the broader art world, providing real-world exposure.

Recommendation for practical application

rtnerships with museums, galleries, and cultural organizations.Arrange opportunities for students and faculty to showcase their work and engage with the broader art world, providing real-world exposure.

This study determines the current management status of art major in universities under Liaoning Province, the scope of universities management model reform, influencing factors, and how to promote the effective management of human resources in universities. Based on these findings, the researchers put forward some ideas for effective management practices of art major in universities in Liaoning Province:

1) Establish faculty development programs that focus on improving teaching skills, artistic expertise, and research capabilities.Provide opportunities for faculty to attend workshops, conferences, and training sessions to stay updated with the latest pedagogical and artistic trends.

2) Encourage faculty to engage in research and artistic projects to enhance their expertise.Regularly review and update the curriculum to reflect current industry demands and artistic trends.Introduce interdisciplinary courses that allow students to explore multiple art forms, encouraging creative thinking and collaboration.

3) Include practical and hands-on experiences in the curriculum to enhance students' artistic skills.Offer scholarships and financial aid to students from diverse backgrounds, making art education accessible to a wide range of students.

4) Create a welcoming and inclusive environment where students of all backgrounds feel valued and supported.Encourage diverse artistic expression and exploration of cultural perspectives in artistic work.Efficiently allocate resources to provide students with necessary materials, equipment, and studio space for their artistic projects.

5) Invest in state-of-the-art facilities and technology to support students' creative endeavors.Regularly assess and adjust resource allocation to ensure that it aligns with the evolving needs of the art programs.Implement quality assurance mechanisms that include regular assessments, peer reviews, and evaluation of faculty and student performance.

6) Maintain high standards of education and artistic development by consistently reviewing and enhancing the curriculum and teaching methods.Foster partnerships and collaborations with local art organizations, galleries, museums, and cultural institutions.

7) Provide opportunities for students and faculty to exhibit their work, participate in art shows, and engage with the broader artistic community.Organize art-related events, workshops, and lectures that connect students with professionals in the field.Integrate ethical and cultural awareness into the curriculum, encouraging students to consider the social and cultural impact of their artistic work.

8) Promote discussions and activities that raise awareness of ethical responsibilities and cultural sensitivity among artists.Establish career counseling and support services to assist students in their transition from academia to professional careers.Develop mentorship programs that connect students with experienced artists who can provide guidance and advice.

9) Create spaces and programs that facilitate interdisciplinary collaboration among students and faculty from different art forms.Encourage the exchange of ideas, skills, and experiences to enhance the overall learning environment. Allow flexibility in course design, enabling experimentation and innovation in teaching methods.

10) Support faculty in exploring new teaching technologies and methods to adapt to changing educational needs and artistic trends.By implementing these detailed practices, universities in Liaoning Province can cultivate a nurturing and inclusive environment for art majors, preparing students for successful careers in the arts and promoting the ongoing development of faculty and artistic excellence.

Recommendation for Further Research

Although this study has made some explorations into the effectiveness of human resources management in art major of universities under Liaoning Province, it's important to acknowledge that it is just a starting point and is subject to certain limitations. Some of the common limitations of such studies might include:

1) Sample Size: The study may have focused on a limited number of universities or art programs, which might not fully represent the diversity and complexity of the entire region or art education in Liaoning Province.

2) Data Collection: The data collected for the study may have been limited to certain timeframes or sources, potentially missing out on evolving trends and perspectives.

3) Generalizability: Findings from a specific region or set of universities may not be directly applicable to other regions or institutions with different contexts, cultures, and resources.

4) Subjectivity: Human resources management effectiveness can be influenced by various subjective factors, including the opinions and experiences of faculty and students, which may not be entirely captured in quantitative data.

5) Evolving Context: The art education landscape is constantly evolving, and what is effective today may not be so in the future. Policies and practices can change, affecting the management of human resources.

6) Resource Constraints: Research limitations may have been imposed due to resource constraints, such as time, budget, or access to certain data sources.

7) External Factors: The effectiveness of human resources management in universities can also be influenced by external economic, social, and political factors that are beyond the scope of the study.

8) Data Availability: Availability of certain data, such as detailed financial or personnel records, can limit the depth of analysis.

To address these limitations and continue exploring the effectiveness of human resources management in art majors of universities under Liaoning Province, future research might consider expanding the sample size, conducting longitudinal studies to track changes over time, and exploring the influence of external factors and cultural context. Additionally, a combination of quantitative and qualitative research methods can provide a more comprehensive understanding of this complex topic.

References

Koichi Takeuchi, & Ikujiro Nonaka. (2005). *Spiral knowledge management theory and case study of knowledge creation*. Intellectual Property Press.

Wang Lei, Chen Ying, & Wu Huiqun. (2018). A review of research on the impact of organizational culture on employee job satisfaction. *Technology Management Research. 38 (7),* 39-44.

The Teacher's Competency Development Model of Fine Arts in Universities Under Liaoning Province

Zhao Yue,
Somsak Chanphong and Sutida Howattanakul
Bangkokthonburi University,Thailand
Corresponding Author, E-mail: 6443200034.edu@bkkthon.ac.th

****

Abstract

The objectives of this research were: (1) To study the components and variables of teacher's competency model development of fine arts in universities under Liaoning province. (2) To propose the guideline for improving teacher's competency development of fine arts in universities under Liaoning province.

The research was a mixed methodology research. Population was fine arts teachers in universities under Liaoning Province, totaling 640 people, sample size 242. The sample size was determined by Krejcie and Morgan's Table (1970 : 607-610) was obtained by stratified random sampling method, sample size was 242. The instruments used for data collection were semi-structured interview form, five-point rating scale questionnaires and focus group discussion form. The response rate of questionnaires was 100%. Statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, exploratory factor analysis, and content analysis.

The research findings were revealed that (1) teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province consisted of 7 components as follow, ego trait contains 15 variables, motivation contains 18 variables, self-concept contained 12 variables, emotional Competencies contains 18 variables, basic competency contains 15 variables, teaching competence contains 21 variables, and professional competence contains 15 variables; and (2) the guideline for improving teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province. There were 27 guiding principles for improving teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province.

Keywords: Competency Model, Teacher Competency, Fine Arts Teachers, Universities under Liaoning Province

Introduction

In 1973, American psychologist and Harvard University professor McClelland put forward the concept in the article "Testing for competence rather than for intelligence". After the competency theory was put forward, it attracted wide attention in the academic circle, but no consensus was reached on the connotation of competency. American scholars Mr. And Mrs. Spencer proposed, Competency includes motives, traits, self-concept characteristics, knowledge, and skills, and self-concept is divided into attitudes, values, and self-image (Spencerl.M & Spencers.M, 2003).

* Received: November 16 2023; Revised: November 21 2023; Accepted: November 22 2023

In 1967, in order to reform the teaching content of American teachers at that time, the Research Bureau of the Federal Education Administration of the United States began to vigorously advocate "competency-based teacher education", which became a major feature of American education at that time, and teacher competency evaluation has also become the main method and means of teacher evaluation (Liu & Li, 2010).

With the implementation of China's reform and opening up policy and the influx of some excellent foreign cultures, China's higher art education system has also been continuously developed and improved.

At present, scholars at home and abroad have basically the same understanding of teacher competence. For example, Donald M. Medley (1980) believes that teacher competence includes three contents: professional knowledge, professional skills or abilities, and professional attitudes or values, among which professional skills can be divided into three categories: perceptual or information gathering skills, decision-making skills, and execution or implementation skills. The focus of the disagreement is on the content of attitude or values. Some scholars believe that personality traits should belong to competency characteristics, while some scholars believe that personal values, that is, personal morality and professional ethics, represent competency. According to the research of David McCelland (1973), the structure of teacher competence can be divided into two main contents: benchmark competence and discriminative competence. Benchmark competence includes professional knowledge and professional skills, which is the requirement of the basic quality of successful candidates and is the explicit part; Discriminative competence includes professional attitude or values, which is the key factor to distinguish the high performance from the average performance, and is the implicit part.

Teacher competency refers to the synthesis of teachers' personality characteristics, knowledge, teaching skills and teaching attitudes needed in different teaching backgrounds. It is a kind of professional knowledge, professional skills and professional attitudes or values that teachers possess and are related to the implementation of successful teaching. Teacher competency, which belongs to the individual characteristics of teachers, is the necessary condition for teachers to engage in successful teaching and the main training goal of teacher education institutions.

In China, the research on teacher competency characteristics has been carried out for more than 30 years. The previous research mainly focused on the model construction of teacher competency characteristics, especially the model of teacher general competency from a static perspective. With the reform and development of teacher education in China, especially in the new curriculum reform of basic education today, the requirements for teacher professional development are getting higher and higher. How to cultivate excellent teacher competency and develop new teacher competency assessment techniques have become an important research topic of teacher professional development, which will attract more and more researchers' attention (Ye, Zhao, & Miao, 2010).

Therefore, it is of great theoretical and practical significance to study teacher’s competency development model of fine arts in universities under Liaoning province from the perspective of personnel training and education management. Its theoretical significance is as follows: first, the competency of fine arts teachers is the key to improve fine arts education activities, and the scientific and reasonable competency of fine arts teachers is an effective guarantee to ensure the continuous improvement of fine arts education; Secondly, the research on the influencing factors of fine arts teachers' competency plays a positive role in improving

fine arts teachers' competency. The third is the research on teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province, which is conducive to innovating the concept and theory of fine arts education management, deepening the cognition and practical support of the theory of fine arts education and management in colleges and universities in Liaoning Province, and promoting the scientific management of fine arts education. Its practical significance: To study teachers' competency and provide management theory and practice basis for fine arts education in colleges and universities of Liaoning Province, so as to improve the competency of fine arts teachers and cultivate high-quality fine arts talents.

Fine arts teachers are the practitioners who work in the front line of teaching and play a very important role in the smooth progress of the course. How to choose the right fine arts teacher and improve the competency of the fine arts teacher is of great significance to the selection, appointment and development of the fine arts teacher. It is of great significance to guide the development of fine arts teachers with the theory of competence to solve the shortcomings of recruitment, training, evaluation and self-development of art teachers. It can be said that the competency research of fine arts teachers is the inherent requirement of the development of fine arts teachers in universities.

Research Questions

1. What are the components of teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province?

2. What is the guideline to improving teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province?

Research Objectives

1. To study the components and indicators of teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province.

2. To propose the guideline for improving teacher's competency development of fine arts in universities under Liaoning province.

Research Methodology

1. Population and Sample and key informants

Step 1: Content analysis and In-depth interview to explore the variables of teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province.

7 key informants: In-depth interviews

Key informants were composed of 7 key informants, including 2 deans of Fine Arts College in Universities under Liaoning Province (with associate professor titles or above, with more than 5 years of management experience), 2 head of the department of fine Arts (with more than 5 years of art teaching and management experience), and 3 art teachers (with more than 3 years of art teaching experience). The selecting by purposive sampling.

Step 2: Questionnaire survey to study the components of teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province.

The scope of the questionnaire survey is mainly for art teachers in 18 universities under Liaoning province. Among them, 153 professors, 193 associate professors, and 294 lecturers are distributed in 18 universities, with a total of 640 people.

Sample size was determined by the table of Krejcie and Morgan (1970:07-610). A stratified sampling method was used to 242 fine arts teachers in universities.

Step 3: Focus group discussion to propose the guideline for improving teacher's competency development of fine arts in universities under Liaoning province.

7 key informants: Focus group discussion

The main information providers of the focus group discussion were from 7 fine arts teaching experts, including 2 professors with more than 15 years of art teaching experience, 3 fine arts teachers with more than 10 years of fine arts teaching experience, and 2 administrators of fine arts in universities.

Scope of time Semester Academic years 2023.

2. Research instruments

Three research instruments were used to three research tools to examine the objectives of this paper.(1) In-depth interview, (2) A five-point rating scale questionnaire (3) Focus Group discussion form.

2.1 In-depth interview form

Through the In-depth interview table, mainly by discovering the main factors, the In-depth interview is preliminarily completed. The interview was mainly conducted in a non-face-to-face way.A total of 7 key informants were sent by mail and online.

2.2 Five-Point Rating Scale Questionnaire.The researchers used a three-part questionnaire; Part I: Demographic variables (Checklist), General information of the respondents, totaling 5 items, Part II: Variables teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province. (Five-point rating scale), totaling 114 items, and Part III: Suggestions and additional comments (Open Ended). Each factor is measured on a 5-point Likert's scale.

2.3 Focus Group discussion form 7 key informants to develop the to put forward the guiding ideology of teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province. Key informants are different, not the same person, but they may have the same qualification.

3. Data collection

(1) Researchers contacted key informants and sent interview questionnaires by email, telephone. (2) This part of the questionnaire can be distributed on site or collected through online links. 242 questionnaires need to be completed in about 2 weeks. The sample has been directly informed of content scope and research objectives, and received a formal permission letter from the university to the teachers, allowing to conduct and collect data from faculty in accordance with a letter of approval issued by the relevant authority. And (3) Focus Group Discussion can be conducted , with researchers leading participants and open-ended discussions. the researcher acts as a facilitator.

4. Data analysis

(1) Conduct content analysis on the results of review literature and in-dept interview. Data for demographic variables were analyzed using descriptive statistical methods; frequencies and percentages. (2)Variables and components of of teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province were analyzed using descriptive statistics; mean, standard deviation (S.D.), exploratory Factor Analysis (EFA). To

conduct content analysis on the results of Focus Group Discussion to obtain the results of objective 2.

Research Framework

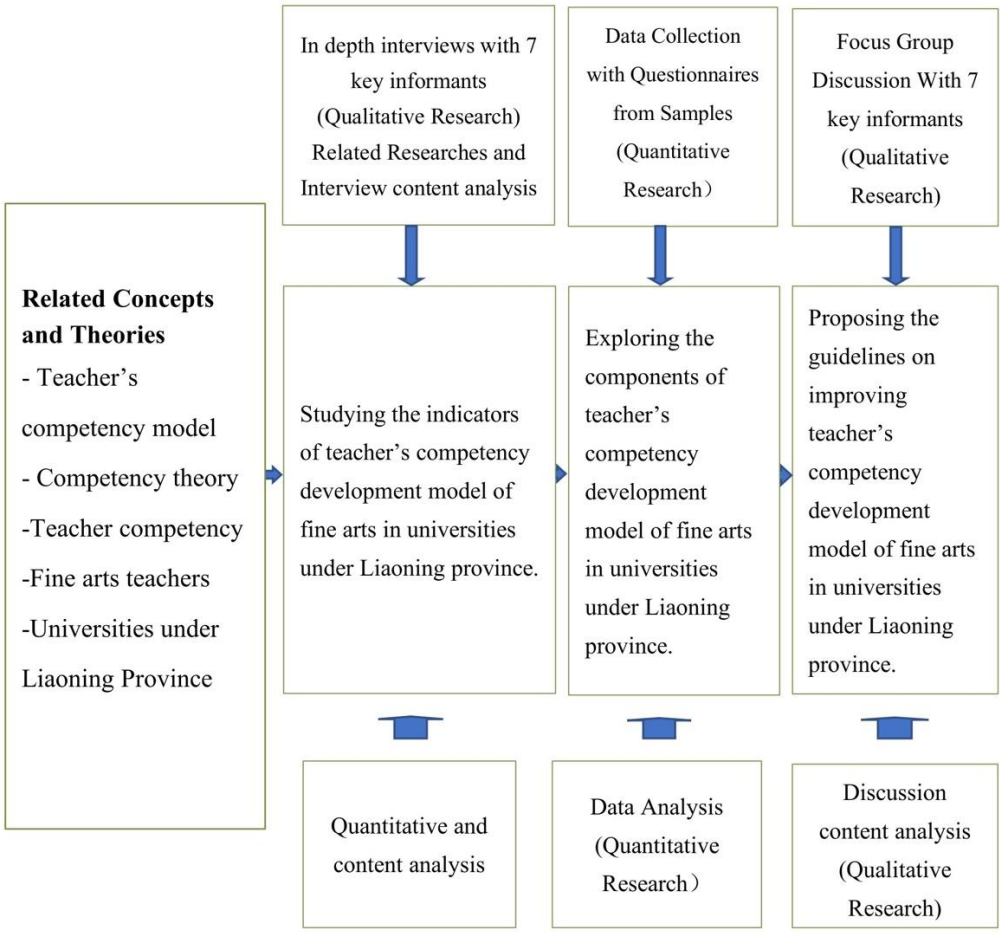


Figure 1 Research Framework

Research Result

Findings of the questionnaire can get research objectives 1,that is the components and indicators of teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province.

1. Demographic information

In this study, a total of 242 questionnaires were distributed to teachers and 242 questionnaires were returned, with a recovery rate of 100%. Among them, 242 questionnaires were valid, with a validity rate of 100%. The distribution and recovery of the questionnaires are as follows: in terms of Gender distribution, most samples are "Male", accounting for 51.7%. And from the Age distribution, most samples are "22~34", with a proportion of 39.3%. The Professional Title distribution, most samples are "Lecturer", with a proportion of 45.9%. The Education Background distribution, most samples are "Postgraduate", with a proportion of 71.1%. The Teaching (Experience) Years distribution, most samples are "5~10 Years", with a proportion of 32.6%.

(1) KMO-Meyer-Olkin and Bartlett's Table

Table 1 KMO and Bartlett tests of questionnaires

KMO and Bartlett test		
KMO		0.930
Bartlett test	Approx. Chi-Square□	26123.073
	df	6441
	p value	0.000

(2) Data Analysis Result on Questionnaire: Eigenvalues, Percentage of Variance, Percentage of Cumulative Variance.

2. Scale variable validity analysis

Table 2 Shows Data Analysis Result on Questionnaire: Eigenvalues, Percentage of Variance, Percentage of Cumulative Variance

Component	Initial Eigenvalues			Extraction Rotation Sums of Squared Loading			Rotation Sums of Squared Loading		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	36.688	32.182	32.182	36.688	32.182	32.182	13.922	12.212	12.212
2	9.769	8.569	40.751	9.769	8.569	40.751	12.597	11.050	23.262
3	7.881	6.913	47.664	7.881	6.913	47.664	12.177	10.682	33.944
4	7.423	6.512	54.176	7.423	6.512	54.176	11.299	9.912	43.856
5	6.538	5.735	59.911	6.538	5.735	59.911	11.000	9.649	53.505
6	5.069	4.446	64.357	5.069	4.446	64.357	8.004	7.021	60.526

Component	Initial Eigenvalues			Extraction Rotation Sums of Squared Loading			Rotation Sums of Squared Loading		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
7	3.277	2.875	67.232	3.277	2.875	67.232	7.645	6.706	67.232
8	0.965	0.847	68.079						
9	0.945	0.829	68.908						
10	0.888	0.779	69.687						

The above table analyses the situation of factor extraction and the information amount of factor extraction. It can be seen from the above table: A total of 6 factors were extracted from factor analysis, and the variance interpretation rates of these 7 factors after rotation were 32.182%, 40.751%, 47.664%, 54.176%, 59.911%, 64.357%, 67.232%, respectively. The interpretation rate of cumulative variance before rotation is 67.232%.

Table 3 The components of teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province

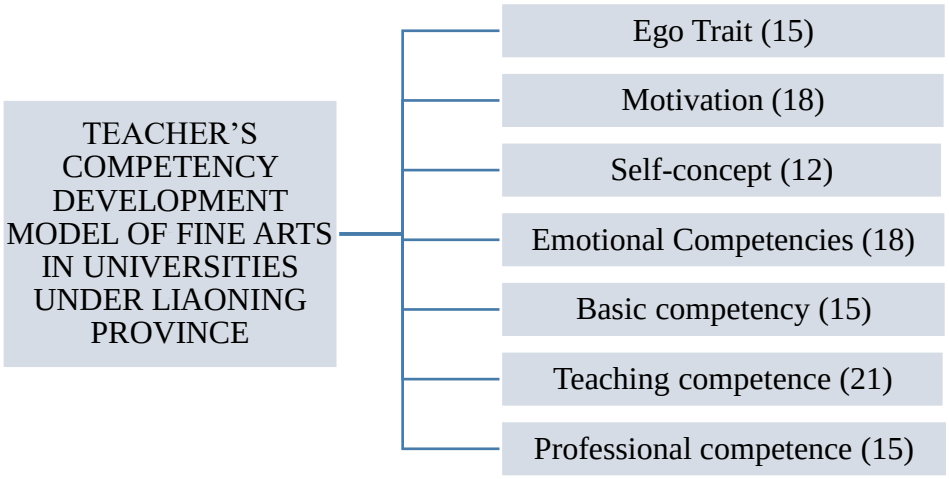
Order	Assembly	Number of variables	Factor loading
1	Component1	15	0.767-0.826
2	Component2	18	0.698-0.808
3	Component3	12	0.705-0.784
4	Component4	18	0.708-0.790
5	Component5	15	0.731-0.823
6	Component6	21	0.711-0.800
7	Component7	15	0.561-0.721
	All	114	

The questionnaire data were subjected to exploratory factor analysis through SPSS, The data in this study were rotated using the maximum variance rotation method (varimax) in order to find out the corresponding relationship between factors and study items.Using principal component analysis to classify the 114 question items into seven principal components, which were named as Ego Trait, Motivation, Self-concept, Emotional competence, Basic competency, Teaching competence and Professional competence.

Based on the Exploratory Factor Analysis to extract variables to key component variables by Analyze the most likely conditions. The researcher summarized the 7 components.

Exploratory factor analysis was used for management. It can be summarized as follows:

Figure 2 The components of teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province



From Figure 2 explained that the competency model development of fine arts teachers in universities under Liaoning. Consisted of 7 components:

Component 1 Ego trait consisted of 15 variables, Component 2 Motivation consisted of 18 variables, Component 3 Self-concept consisted of 12 variables, Component 4 Emotional Competencies consisted of 18 variables, Component 5 Basic competency consisted of 15 variables, Component 6 Teaching competence consisted of 21 variables, Component 7 Professional competence consisted of 15 variables.

Focus Group Conduct and Results

Focus group conduct and results can get research objectives 2, that is the guideline for improving teacher's competency development of fine arts in universities under Liaoning province.

Focus groups made recommendations on issues related to teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province, and the recommendations of the five for experts focused on the following aspects:

(1) In terms of character, temperament, etc., with attractive power, proactive, patient, responsible, reliable.

(2) Have unique psychological characteristics, have the ability to go deep into things or problems.

(3) Be willing to participate in group activities, and be able to show adaptability and consideration for others in different environments.

(4) Be able to obey the arrangement in the organization, conscientiously implement, and develop good working habits.

(5) Learning throughout life.

(6) Strive to do the best in the work and satisfy their own desires.

(7) Be recognized in society.

(8) Take the initiative to establish or maintain friendly relationships.

(9) Have a feasible plan for the future and can identify opportunities.

(10) Have a clear understanding of themselves and understand their own judgments or choices.

(11) Do not care about the negative evaluation of the outside world, can be adjusted in a reasonable way.

(12) Accept cultural differences and achieve cultural adaptation.

(13) There are principles and ethics in the work.

(14) Adopt appropriate expression and communication methods.

(15) Regulate emotions independently, with the ability to understand, motivate, encourage and influence others.

(16) Use novel ways of thinking to propose new ideas and solutions.

(17) Identify and select resources from different sources, different levels, different structures and different contents, and investigate them from multiple perspectives using various forms of thinking.

(18) Take the initiative to pay attention to the new developments in the field of subject teaching, actively learn the achievements, experiences and lessons of others' teaching and management, and promote the update of their own knowledge and ability.

(19) Be able to lead, be responsible, provide advice and guidance, effectively manage students, manage classes, and provide students with clear direction and ability, enthusiasm and motivation.

(20) Be able to study the relevant content of the field in academic research.

(21) Implement teaching content according to teaching objectives and provide norms for classroom teaching in a specific teaching environment.

(22) Understand and master the latest teaching design methods, and design their own classrooms according to this method, use specific standards and indicators to evaluate students' behaviors and achievements, and use the evaluation results to provide positive guidance to students.

(23) Guide students' emotions and learning enthusiasm, integrate moral education into teaching, pay attention to the penetration of moral education into disciplines, and comprehensively train people

(24) To arrange the knowledge, skills and behavioral experiences of students according to the educational administration or school plan for teaching purposes, and to be able to integrate and apply knowledge and skills from different disciplines.

(25) Master the cognitive laws of students and the basic principles and methods of educational psychology, with psychological guidance ability.

(26) In teaching, you will be able to demonstrate the work and guide the students to complete the work.

(27) Be able to integrate and apply knowledge and skills from different disciplines.

Discussion

1. Major Findings of Objective 1

There were seven components of teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province which consisted of ego trait, motivation, self-concept, emotional competencies, basic competency, teaching competence, and professional competence.

In terms of ego trait, this research finding was in accordance with the theories of Gordon Willard Allport (1931) and Raymond Bernard Cattell (1966). Also, the findings were in the same direction with Wu Min(2022), Li Hong (2021), and He Qizong (2015). In terms of motivation, this research finding was in accordance with the theories of Maslow, A. H. (1943). Also, the findings were in the same direction with Tang Ling(2017), and Burgoyne (1993). In terms of self-concept, this research finding was in accordance with the theories of P. Lecky and C. Rogers. In terms of emotional competencies, this research finding was in accordance with the theories of William James (1884 : 1-26) . In terms of basic competency,this research finding was in accordance with the research of CaoZHifeng (2018) which was found that teacher competence includes four dimensions, one of which is basic competence. In terms of teaching competence, this research finding was in accordance with the research of Lu Hui(2013). Also, the findings were in the same direction with T Bariu, Etc (2022) and Kiymet SELVI (2010). In terms of professional competence, this research finding was in accordance with the research of Ahmad Karim etc.(2021) and Martina Blašková etc. (2014).

2. Major Findings of Objective 2

The major findings were the guideline for improving teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province. There are 27 guiding principles for to improve teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province, including 4 guiding principles for ego trait component, 5 guidelines for motivation component, 4 guidelines for self-concept component, 3 guidelines for emotional competencies component, 4 guidelines for basic competency component, 3 guidelines for teaching competence component, and 4 guidelines for professional competence component.

In Component 1, it is mainly formulated for the needs of personality traits, in line with trait theory. The most important in component 1 is in terms of character, temperament, etc., with attractive power, proactive, patient, responsible, reliable. In Component 2, it is mainly formulated for behavioral motivation, which is consistent with motivation theory. The most important in component 2 is learning throughout life and striving to do the best in the work and satisfy their own desires. In Component 3, it is mainly formulated for self-knowledge, which is consistent with self-concept. The most important in component 3 is having a clear understanding of themselves and understand their own judgments or choices, doing not care about the negative evaluation of the outside world, can be adjusted in a reasonable way. In Component 4, it is mainly formulated for the emotional aspects of art teachers, which is consistent with Daniel Goleman's emotional intelligence theory. The most important in component 4 is adopting appropriate expression and communication methods, regulating emotions independently, with the ability to understand, motivate, encourage and influence others. In Component 5, it is mainly formulated for the individual level, which is consistent with Salomon's (1926) theory. The most important in component 5 is identifing and selecting resources from different sources, different levels, different structures and different contents, and investigating them from multiple perspectives using various forms of thinking; Taking the initiative to pay attention to the new developments in the field of subject teaching, actively

learn the achievements, experiences and lessons of others' teaching and management, and promote the update of their own knowledge and ability. In Component 6, it is mainly formulated for the teaching level. The most important in component 6 is implement teaching content according to teaching objectives and provide norms for classroom teaching in a specific teaching environment. In Component 7, it is mainly formulated for Profession. The most important in component 7 is arranging the knowledge, skills and behavioral experiences of students according to the educational administration or school plan for teaching purposes, and being able to integrate and apply knowledge and skills from different disciplines; Master the cognitive laws of students and the basic principles and methods of educational psychology, with psychological guidance ability.

Conclusion

The research procedures consisted of three steps. Step (1) Studying variables of teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province; Step (2) Exploring the components of teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province; and Step (3) Developing the guidelines on improving teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province.

From the research objectives, the main findings are as follows:

1. Teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province consisted of 7 components

2. The 27 guidelines for improving teacher's competency development model of fine arts in universities under Liaoning province.

Recommendations

1. Recommendation for Policies Formulation

(1) The government should guide the fine arts teachers to think about the significance of the discipline, help the fine arts teachers to be confident in education, recommend the discipline confidence to strengthen the fine arts teachers' confidence in teaching, and jointly promote the improvement of the fine arts teachers' social communication ability and leadership.

(2) The society should enhance the professional reputation of fine arts teachers, rebuild the sense of professional identity and honor, and the high recognition of the teacher profession is the starting point to enhance the drive.

(3) Colleges and universities should establish a talent training system that meets the needs of fine arts education teachers, the teaching post needs of fine arts teachers in colleges and universities, and the professional certification goals of fine arts teachers.

(4) Fine arts teachers should exert their subjective initiative, expand their knowledge and broaden their educational horizon. Self-development is the characteristic of a good teacher.

2. Recommendation for Practical Application

(1) In terms of character, temperament, etc., with attractive power, proactive, patient, responsible, reliable. Have unique psychological characteristics, have the ability to go deep into things or problems. Be willing to participate in group activities, and be able to show adaptability and consideration for others in different environments. Be able to obey the arrangement in the organization, conscientiously implement, and develop good working habits.

(2) Learning throughout life. Strive to do the best in the work and satisfy their own desires. Be recognized in society. Take the initiative to establish or maintain friendly relationships. Have a feasible plan for the future and can identify opportunities.

(3) Have a clear understanding of themselves and understand their own judgments or choices. Do not care about the negative evaluation of the outside world, can be adjusted in a reasonable way. Accept cultural differences and achieve cultural adaptation. There are principles and ethics in the work.

(4) Adopt appropriate expression and communication methods. Regulate emotions independently, with the ability to understand, motivate, encourage and influence others. Use novel ways of thinking to propose new ideas and solutions.

(5) Identify and select resources from different sources, different levels, different structures and different contents, and investigate them from multiple perspectives using various forms of thinking. Take the initiative to pay attention to the new developments in the field of subject teaching, actively learn the achievements, experiences and lessons of others' teaching and management, and promote the update of their own knowledge and ability. Be able to lead, be responsible, provide advice and guidance, effectively manage students, manage classes, and provide students with clear direction and ability, enthusiasm and motivation. You will be able to study the relevant content of the field in academic research.

(6) Implement teaching content according to teaching objectives and provide norms for classroom teaching in a specific teaching environment. Understand and master the latest teaching design methods, and design their own classrooms according to this method, use specific standards and indicators to evaluate students' behaviors and achievements, and use the evaluation results to provide positive guidance to students. Guide students' emotions and learning enthusiasm, integrate moral education into teaching, pay attention to the penetration of moral education into disciplines, and comprehensively train people.

(7) To arrange the knowledge, skills and behavioral experiences of students according to the educational administration or school plan for teaching purposes, and to be able to integrate and apply knowledge and skills from different disciplines. You master the cognitive laws of students and the basic principles and methods of educational psychology, with psychological guidance ability. In teaching, you will be able to demonstrate the work and guide the students to complete the work. Be able to integrate and apply knowledge and skills from different disciplines.

3. Recommendation for Further Research

This research findings were the guideline for improving teacher’s competency development model of fine arts in universities under Liaoning province. While this research provides valuable insights, there are several avenues that could be further investigated to deepen our understanding and implementation of this competency model development. This recommendation Outlines key areas for future research based on the findings of this research.

(1) Construction and analysis of competency assessment model for fine arts teachers in universities

(2) A practical research on the development of fine arts teachers training courses based on competency

(3) Construction of interdisciplinary teaching competence model for fine arts teachers in universities

(4) The competency model construction of college art teachers for smart classroom

(5) The competency of college art teachers from the perspective of digital empowerment

(6) Research on competency evaluation system and optimization path of art teachers in colleges and universities

In conclusion, while this study has laid a solid foundation, there are several promising avenues for further research. By delving into areas such as teacher competency assessment, competency evaluation models, teacher competency training courses, interdisciplinary teaching capabilities, digital teacher competency, and teacher competency evaluation systems, researchers can deepen their understanding of the model's potential and improve its implementation to achieve greater success.

References

David, M. (1973). Testing for competence rather than for intelligence. *American psychologist*. 28 (1), 1-14.

James, W. (1884). On some omissions of introspective psychology. *Mind*. *9* (33), 1-26.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research. activities. *Educational and psychological measurement*. *30* (3), 607-610.

Liu, Y., & Li, X. (2010, 3). Construction of the evaluation index system of competence of teachers in Chinese colleges and universities. *Journal of Educational Science, Hunan Normal University*, 89-94.

Medley, D. M., & Crook, P. R. (1980). Research in teacher competency and teaching tasks. *Theory into practice*. *19* (4), 294-301.

Spencerl.M, & Spencers.M. (2003). *Talent Evaluation Method: Building Superior Performance models [M]. Wei Meijin, trans.* Shantou: Shantou University Press.

Ye, H., Zhao, S., & Miao, Y. (2010, 4 15). Cultivate Teachers' Competence and Promote Teachers' Professional Development. Jiangxi Education, p. 5. *online.* Retrieved 06 2023, from Cultivate teachers' competence and promote teachers' professional development: https://wenku.baidu.com/view/4bbcd80248fe04a1b0717fd5360c ba1aa9118c8e.html

สรีรสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะสัมพันธ์ของผู้เรียนให้สามารถจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ได้ และออกเสียงเป็น

The English Articulatory Phonetics for Development of Learners Related Skills Abilities in Classifying Sound Features of Words and Pronouncing Words Correctly

วไลพร ศาสนประดิษฐ์
มหาวิทยาลัยทักษิณ
Walaiporn Sasanapradit
Thaksin University, Thailand
E-mail: walaiporn97@gmail.com

****

บทคัดย่อ

งานวิจัยกึ่งทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียน**ก่อนเรียน**สรีรสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษ และการฝึกถ่ายถอดเสียง รวมถึงการฝึกออกเสียงจากสัญลักษณ์แทนเสียงพูดในพจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ ในด้านการจำแนกลักษณะทางเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมเขียนตามคำบอก และในด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ (2) เปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียน**หลังเรียน**ในด้านการจำแนกลักษณะทางเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมเขียนตามคำบอก และในด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นรูปแบบเจาะจง ประกอบด้วยนิสิตชั้นปีที่ 1 เอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แบบทดสอบ 1-4 (2) ชุดคำศัพท์ 1 ชุด (3) แผนการสอน 15 แผน สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า (1) จำนวนผู้เรียนที่สามารถเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้องในกิจกรรมเขียนตามคำบอกในแบบทดสอบ 1-4 ก่อนเรียนสรีรสัทศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 67.5, 43.4, 58.9 และ 37.5 ตามลำดับ ระดับความสามารถอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงถึงระดับปานกลาง ส่วนระดับความสามารถในการออกเสียงของผู้เรียนก่อนเรียนโดยไม่เปิดพจนานุกรมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}$ = 2.5 ; S.D. = 0.7) และออกเสียงโดยเปิดพจนานุกรมไทย-อังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 2.7 ; S.D. = 0.3) ความสามารถของผู้เรียนเพิ่มขึ้นเมื่อเรียนครบ 15 แผนการสอน (2) หลังเรียนพบว่าจำนวนผู้เรียนที่สามารถเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 96.9, 91.6, 96.4 และ 90.6 ตามลำดับ ระดับความสามารถของผู้เรียนอยู่ในระดับดีมากทุกแบบทดสอบ ส่วน

* วันที่รับบทความ : 19 มีนาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 29 มีนาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 30 มีนาคม 2567
Received: March 19 2024; Revised: March 29 2024; Accepted: March 30 2024
การวิจัยครั้งนี้ ได้รับการสนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ 2564

ระดับความสามารถในการออกเสียงของผู้เรียนโดยไม่เปิดพจนานุกรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.1 ; S.D. = 0.6) และการออกเสียงโดยเปิดพจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.7 ; S.D. = 0.4) ระดับความสามารถหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลลัพธ์จากการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า ความรู้ทางสรีรสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษและกิจกรรมการสอนที่ได้นำมาใช้ ช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านการจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์และการออกเสียงคำศัพท์ให้ดียิ่งขึ้น และยังแสดงให้เห็นด้วยว่าความสามารถของผู้เรียนทั้ง 2 ด้านมีความสัมพันธ์กัน หรือกล่าวได้ว่าทักษะทั้ง 2 เป็นทักษะสัมพันธ์ซึ่งมีส่วนช่วยเสริมกันและกันในทิศทางบวก

คำสำคัญ: สรีรสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษ; การออกเสียงพยัญชนะ; การออกเสียงสระ; การถ่ายถอดเสียง; การเขียนตามคำบอก

Abstract

This quasi-experimental research contained 2 objectives: firstly, to compare learners' abilities in classifying words' sound features through dictation activities and the words' pronunciation **before** studying English Articulatory Phonetics, practicing sound transcription, and practicing phonemic script pronunciation in an English-English dictionary, and secondly, to compare the learners' mentioned abilities **after** studying and practicing these. Using a purposive sampling technique, this study involved 32 first-year English majors at Thaksin University, Songkhla. The research instruments included (1) four sets of tests (Tests 1-4), (2) one set of English vocabulary, and (3) fifteen lesson plans on articulatory phonetics. Concerning data analysis, the statistics comprised mean ($\bar{x}$), percentage, and standard deviation (S.D.). The findings revealed that (1) before studying English Articulatory Phonetics, the percentages of the learners capable of writing the correct English words in Test 1-4 were 67.5, 43.4, 58.9, and 37.5, respectively, with their abilities being at very low and moderate levels, their pronunciation abilities without using a dictionary were at a low level ($\bar{x}$ = 2.5; S.D. = 0.7), and their pronunciation abilities with a Thai-English dictionary being applied were at a moderate level ($\bar{x}$ = 2.7; S.D. = 0.3). However, their abilities after the completion of the fifteen lesson plans were found increasing. Namely, (2) the percentages of the leaners capable of writing the correct English words in Tests 1-4 were 96.9, 91.6, 96.4, and 90.6, respectively, with their abilities in all the tests being at high levels, their pronunciation abilities without using a dictionary were at a high level ($\bar{x}$ = 4.1; S.D. = 0.6), and their pronunciation abilities with an English-English dictionary being used was at the highest level ($\bar{x}$ = 4.7; S.D. = 0.4). This shows that their abilities after studying are higher than those prior to studying. The findings indicate that the knowledge on the articulatory phonetics and other applied teaching activities help develop learners in terms of classifying words' sound features and better word pronunciation. These also suggest that both areas of their abilities are interrelated and positively beneficial to each other.

Keywords: English Articulatory Phonetics; Consonant Pronunciation; Vowel Pronunciation; Transcription; Dictation

บทนำ

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร ทั้งทักษะ ฟัง-พูด อ่านและเขียน ล้วนแล้วแต่ต้องใช้ความรู้ด้านคำศัพท์เป็นจุดเริ่มต้นแห่งความสำเร็จ คำศัพท์จึงเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญมากที่จะช่วยทำให้การสื่อสารในแต่ละทักษะสำเร็จดังที่มุ่งหวัง ดังนั้นคำศัพท์จึงเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนภาษา ยิ่งรู้คำศัพท์มากก็ยิ่งสื่อสารได้มาก แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเราใช้คำศัพท์เพื่อการสื่อสารทางการฟัง-พูด นอกจากเราต้องรู้ว่าคำศัพท์ดังกล่าวสะกดอย่างไร มีความหมายอะไรบ้างแล้ว ที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันคือเราจะต้องรู้ว่าคำศัพท์เหล่านั้นมีวิธีการออกเสียงอย่างไรให้ถูกต้องตามแบบฉบับของเจ้าของภาษา

การออกเสียง (Pronunciation) หมายถึง วิธีของการออกเสียงคำต่าง ๆ ในภาษาใดภาษาหนึ่ง ให้เป็นที่เข้าใจหรือได้รับการยอมรับ (Oxford Advanced Learner's Dictionary, 2005) Morley, J. (1991: 481-520) ได้กล่าวถึงการออกเสียงในแง่ที่สามารถเข้าใจได้ (Intelligible Pronunciation) ซึ่งการออกเสียงที่สามารถเข้าใจได้นี้ จัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) กล่าวคือ เป็นการออกเสียงที่อาจจะมีข้อผิดพลาดบ้างแต่ที่สำคัญคือต้องไม่ทำให้คู่สนทนาหรือผู้ฟังเกิดการเข้าใจผิดหรือเกิดการตีความคลาดเคลื่อนในสารหรือสาระสำคัญที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสารไปยังผู้ฟังหรือคู่สนทนา ทั้งผู้ใช้ภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่เจ้าของภาษาต่างยอมรับและเห็นพ้องกันว่าการออกเสียงที่สามารถเข้าใจได้นี้เป็นปัจจัยเอื้อช่วยให้พวกเขาสามารถสื่อสารระหว่างกันได้ง่ายขึ้น Garrigue, S. (1999) เป็นอีกคนหนึ่งที่ได้กล่าวถึงการออกเสียงว่า การออกเสียงที่ดีเป็นเสมือนพื้นฐานของการสื่อสารทางการพูดที่มีประสิทธิภาพ การพูดคุยระหว่างผู้พูดและคู่สนทนาจะดำเนินไปได้อย่างราบรื่นและอย่างเป็นที่พึงพอใจของทั้ง 2 ฝ่ายหรือไม่นั้น อยู่ที่ผู้พูดว่าจะออกเสียงได้ถูกต้องและชัดเจนได้มากเพียงใด ซึ่งถ้าผู้พูดออกเสียงได้ถูกต้องและชัดเจนเพียงพอ คู่สนทนาก็จะสามารถเข้าใจสารที่ผู้พูดต้องการที่จะสื่อมายังคู่สนทนาได้อย่างถูกต้องและตรงประเด็น ในทางตรงกันข้าม หากผู้พูดออกเสียงคำต่าง ๆ ไม่ถูกต้อง ความเข้าใจผิดก็จะเกิดขึ้นอันจะเป็นสาเหตุให้การสื่อสารล้มเหลวในที่สุด

ตามที่ได้กล่าวในข้างต้น ในการใช้คำศัพท์เพื่อการสื่อสารทางการพูดภาษาอังกฤษ (English Oral Communication) นอกจากผู้ใช้ภาษาหรือผู้เรียนต้องรู้ในเรื่องของการสะกดคำและความหมายแล้ว ยังจะต้องรู้ว่าคำศัพท์เหล่านั้นมีวิธีการออกเสียงอย่างไรให้ถูกต้องตามแบบฉบับของเจ้าของภาษา และที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน คือจำเป็นต้องรู้ว่าคำศัพท์เหล่านั้นมีรายละเอียดทางเสียงอย่างไรเพื่อนำไปสู่การออกเสียงที่ถูกต้องได้อีกทางหนึ่ง เพราะหากทราบรายละเอียดทางเสียงของคำนั้น ๆ ก็จะนำไปสู่การฟังออกและการออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ในทางตรงกันข้ามหากผู้เรียนได้ฟังเสียงคำนั้น ๆ มาอย่างไม่ถูกต้อง คือไม่ทราบรายละเอียดทางเสียงของคำอย่างแท้จริง ก็จะส่งผลกระทบต่อไปยังความสามารถด้านการออกเสียงที่จะผิดเพี้ยนตามไปด้วย หรือในกรณีที่ผู้เรียนออกเสียงคำนั้น ๆ ไม่ถูกต้อง ก็จะส่งผลกระทบต่อไปยังความสามารถด้านการฟังที่ไม่ถูกต้องตามไปด้วยเช่นกัน เนื่องจากเสียงที่อยู่ในคลังคำศัพท์ของพวกเขาไม่ตรงกับเสียงที่

แท้จริงของคำนั้น ๆ ส่งผลให้นึกคำไม่ออกจึงทำให้ไม่สามารถจับประเด็นได้ว่าผู้พูดต้องการส่งสารหรือสื่อสารอะไร ประเด็นปัญหาดังกล่าวจึงสะท้อนให้เห็นว่าในการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียน จำเป็นจะต้องจำความหมายของคำศัพท์ไปพร้อมกับการรับรู้รายละเอียดต่าง ๆ ของเสียงของคำศัพท์ที่ถูกต้อง และมีวิธีการออกเสียงคำอย่างถูกต้องเช่นกัน เป็นการเรียนรู้คำศัพท์รูปแบบ 3-in-1 “รู้ความหมาย จำแนกเสียงได้ และออกเสียงเป็น” การเรียนรู้คำศัพท์จึงจะเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

ด้วยเล็งเห็นถึงความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างการรู้ความหมายของคำศัพท์ของผู้เรียนกับความสามารถในการฟังเพื่อจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ได้ และสามารถออกเสียงคำนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องว่าเป็นปัจจัยเกื้อหนุนและส่งเสริมต่อประสิทธิภาพการสื่อสารทางการฟัง-พูดของผู้เรียนและผู้ใช้ภาษา ซึ่งความสามารถทั้ง 2 ทักษะดังกล่าวมีความสัมพันธ์กัน บูรณาการร่วมกัน และพัฒนาร่วมกันแบบคู่ขนานที่เสริมกันและกัน ดังนั้นจึงได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง สรีรสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะสัมพันธ์ของผู้เรียน: “ให้สามารถจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ได้ และออกเสียงเป็น” ขึ้น ซึ่งในกระบวนการเรียนการสอนสรีรสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษได้รวม 3 ประเด็นดังกล่าวให้ผู้เรียนได้ศึกษา เรียนรู้ และฝึกฝนไปพร้อม ๆ กัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนก่อนเรียนสรีรสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษ และการฝึกถ่ายถอดเสียง รวมถึงการฝึกออกเสียงจากสัญลักษณ์แทนเสียงพูดในพจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ ในด้านการจำแนกลักษณะทางเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมเขียนตามคำบอก และในด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2. เปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนหลังเรียน ในด้านการจำแนกลักษณะทางเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมเขียนตามคำบอก และในด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Research) โดยมีรูปแบบการวิจัยเป็นแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pre-test-Post-test Design) โดยมีรายละเอียดระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นรูปแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้เหตุผลในการเลือกเพื่อความเหมาะสมในการวิจัย ประกอบด้วยนิสิตระดับปริญญาตรี

หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา จังหวัดสงขลา เป็นนิสิตที่เรียนในรายวิชา 0115161 สัทศาสตร์ภาษาอังกฤษสำหรับครู 1 จำนวน 32 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Research) มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยแบ่งย่อยเป็น 2 ส่วนตามวัตถุประสงค์การวิจัย และเครื่องมือดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ในแง่ของความถูกต้องเหมาะสม และครอบคลุมประเด็นที่กำลังศึกษาวิจัย และได้นำเครื่องมือวิจัยนี้ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา จำนวน 5 คน เพื่อทดสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนใช้จริง มีรายละเอียดและหลักเกณฑ์ในการเลือกคำศัพท์เพื่อใช้ในการทดสอบดังนี้

2.1 ในส่วนการจำแนกลักษณะทางเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผ่านกิจกรรมเขียนตามคำบอก (Dictation) การเขียนตามคำบอกในงานวิจัยนี้ คือการทดสอบความสามารถของผู้เรียนในการจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ผ่านการฟัง ซึ่งในส่วนนี้มีคำศัพท์จำนวน 30 คำ โดยแบ่งออกเป็น 4 แบบทดสอบ ดังนี้ แบบทดสอบ 1 คำศัพท์ที่เป็นคู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) จำนวน 10 คำ ดังนี้ **th**ey-**d**ay, **f**our-**d**oor, **l**ong-**wr**ong, **v**ine-**w**ine, **sh**eep-**ch**eap โดยคำที่มี 1 พยางค์จะสามารถจัดเป็นคู่เทียบเสียงกันได้นั้นจะต้องมีลักษณะทางเสียงร่วมกัน 2 ใน 3 กล่าวคือ ในคำคู่นั้น ๆ จะมีส่วนที่แตกต่างกันเพียงแค่ส่วนเดียว เช่น พยัญชนะต้นต่างกัน สระซึ่งเป็นแกนของพยางค์ต่างกัน หรือพยัญชนะท้ายต่างกัน อย่างใดอย่างหนึ่ง แบบทดสอบ 2 คำศัพท์ที่พยางค์หนักเป็นสระเดี่ยว (Monophthongs) จำนวน 10 คำ ดังนี้ l**eo**pard, h**o**nor, c**ou**sin, m**e**nu, resp**o**nd, c**o**ver, cuis**i**ne, v**i**llage, s**i**gnature, est**a**blish แบบทดสอบ 3 คำศัพท์ที่พยางค์หนักเป็นสระประสม 2 เสียง (Diphthongs) จำนวน 6 คำ ดังนี้ expl**ai**n, **A**pril, s**o**ldier, des**i**gn, esc**a**ped, engin**ee**r และแบบทดสอบ 4 คำศัพท์ที่พยางค์หนักเป็นสระประสม 3 เสียง (Triphthongs) จำนวน 4 คำ ดังนี้ f**ire**, t**owe**l, des**ire**, sh**ower**

2.2 ในส่วนการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในการทดสอบนี้มีคำศัพท์จำนวน 30 คำ ดังนี้ zebra, Wednesday, picture, theatre, singer, exam, visit, onion, weather, castle, mistake, discover, graduate (n), decide, essential, secretary, reason, imagine, honest, cucumber, thirty, four, stomach, describe, surname, image, mouth, communicate, towel, present (v) นอกจากนี้มีเกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ และฟอร์มประเมินความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์

หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกคำศัพท์เพื่อทดสอบทั้งในส่วนการฟังเพื่อจำแนกลักษณะทางเสียงและการออกเสียงคำศัพท์ โดยรวบรวมคำศัพท์ที่นิสิตส่วนใหญ่ใช้บ่อยแต่มักออกเสียงผิด มีรายละเดียดดังนี้

1) การจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ทั้ง 4 แบบทดสอบ คัดเลือกคำศัพท์โดยยึดตามโครงสร้างของพยางค์หรือโครงสร้างของคำ ซึ่งพยางค์แต่ละพยางค์หรือคำแต่ละคำจะมีโครงสร้างแตกต่างกันไปตามลักษณะเฉพาะประจำคำนั้น ๆ ดังที่ปรากฏในคำอ่าน (Phonemic Scripts) ในพจนานุกรม โดยให้

ผู้เรียนฝึกจำแนกรายละเอียดทางเสียงในส่วนต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบของพยางค์ ในประเด็นที่ว่าพยางค์นั้น ๆ ประกอบด้วย (1) เสียงพยัญชนะต้น (Initial Consonant Sound) (ถ้ามี) ประเภทใด เป็นเสียงพยัญชนะที่เกิดจากฐานที่เกิดของเสียงประเภทใด (Place of Articulation) เช่น ฐานริมฝีปากคู่ ฐานปุ่มเหงือก หรือฐานเพดานอ่อน เป็นต้น ลักษณะการเกิดเสียง (Manner of Articulation) เป็นแบบใด เช่น เสียงกัก เสียงเสียดแทรก หรือเสียงกักเสียดแทรก เป็นต้น นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาจากการสั่นสะเทือนของเส้นเสียงด้วย ซึ่งมีดังนี้ เสียงก้อง (Voiced) และเสียงไม่ก้อง (Unvoiced หรือ Voiceless) (2) เสียงสระซึ่งเป็นแกนหรือหัวใจของพยางค์ (Vowel Sound) เป็นสระประเภทใด เสียงสระแยกย่อยเป็น สระเดี่ยว (Single Vowels หรือ Monophthongs) ในส่วนของสระเดี่ยวยังแบ่งแยกย่อยเป็น สระเดี่ยวเสียงสั้น (Short Single Vowels) และสระเดี่ยวเสียงยาว (Long Single Vowels) นอกจากสระเดี่ยวแล้วยังมีสระอีกประเภทหนึ่ง นั้นก็คือ สระประสม มีทั้งสระประสม 2 เสียง (Diphthongs) และสระประสม 3 เสียง (Triphthongs) หรือ (3) เสียงพยัญชนะท้าย (Final Consonant Sound) (ถ้ามี) คือพยัญชนะอะไรบ้าง โดยพิจารณาในองค์ประย่อย ๆ เช่นเดียวกับพยัญชนะต้นดังที่ได้กล่าวแล้ว นอกจากนี้ในการจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ยังต้องพิจารณาในเรื่องการลงเสียงหนักเบา (Stress) ด้วย โดยพิจารณาว่าในคำแต่ละคำ มีพยางค์ใดเป็นพยางค์หนักและมีพยางค์เบาคือพยางค์ใดบ้าง

2) การออกเสียงคำศัพท์ ได้คัดเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นตัวแทนของเสียงพยัญชนะและเสียงสระภาษาอังกฤษแต่ละหน่วยเสียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงพยัญชนะที่มีเฉพาะในภาษาอังกฤษ ไม่มีในภาษาไทย ได้แก่ /γ/, /ϖ/, /T/, /Δ/, /ζ/, /Σ/, /Z/, /τΣ/, /δZ/ (พงษ์ศรี เลขะวัฒนะ และคณะ, 2550) และเสียงสระเลื่อนหรือสระประสมภาษาอังกฤษ ซึ่งมีวิธีการออกเสียงแตกต่างจากภาษาไทย มี 2 ประเภท 1) สระเลื่อนหรือสระประสมสองเสียง ดังนี้ /I↔/, /Y↔/, /ε↔/, /εI/, □I/, /αI/, ↔Y/, /αY/ และ 2) สระเลื่อนหรือสระประสมสามเสียง ดังนี้ /αI↔/, /αY↔/

2.3 เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ สรีรสัทศาสตร์ (Articulatory Phonetics) ซึ่งพิณทิพย์ ทวยเจริญ (2547 : 18) ได้อธิบายว่า เป็นสาขาย่อยของสัทศาสตร์ ที่ศึกษาถึงกลไกกระแสลมที่ใช้ในการเปล่งเสียงพูด อวัยวะที่ใช้ในการออกเสียง สภาวะของการเปล่งเสียง การออกเสียงประเภทต่าง ๆ จากจุดที่เกิดเสียงในปาก และลักษณะทางเสียงอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นพร้อมกับเสียงพยัญชนะและเสียงสระหรือเรียกว่า สัทสัมพันธ์ (Prosody) ตลอดจนปรากฏการณ์ในการออกเสียงลักษณะอื่น ๆ รวมทั้งการใช้สัญลักษณ์แทนเสียงพูดหรือการถ่ายถอดเสียง (Transcription)

3. การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

3.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

3.1.1 เพื่อประเมินความสามารถของผู้เรียนในการจำแนกลักษณะทางเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมเขียนตามคำบอก โดยนำแบบทดสอบ1-4 มาทดสอบความสามารถของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล ในกิจกรรมเขียนตามคำบอก โดยผู้เรียนจะได้ฟังเสียงคำทุกคำในแบบทดสอบ 1-4 ซึ่งเป็นเสียงของเจ้าของภาษาจากพจนานุกรมเสียง (Cambridge Advanced Learner's Dictionary, 2013) โดยฟังคำละ 3 ครั้ง และเขียนสะกดคำดังกล่าวลงในกระดาษพร้อมทั้งระบุความหมายของคำให้ถูกต้อง

3.1.2 เพื่อประเมินความสามารถของผู้เรียนในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน มีรายละเอียดดังนี้ การออกเสียงคำศัพท์ มี 2 รอบ ในรอบที่ 1 กำหนดให้ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบไม่เปิดพจนานุกรม และรอบที่ 2 กำหนดให้ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบเปิดพจนานุกรมไทย-อังกฤษ

3.2 การสอนกลุ่มตัวอย่าง

ดำเนินการสอนความรู้ทางสรีรสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เวลา 15 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 15 แผนการสอน โดยจัดเรียงลำดับเนื้อหาก่อนหลังตามที่ระบุในส่วนของขอบเขตเนื้อหาที่ใช้สอน เน้นการฝึกออกเสียงตามหลักสรีรสัทศาสตร์ (Articulatory Phonetics) ควบคู่ไปกับการฝึกใช้สัญลักษณ์แทนเสียงพูดหรือการถ่ายถอดเสียง (Transcription) และการฝึกจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ตามที่ปรากฏในคำอ่าน (Phonemic Scripts) ผ่านการฟังในกิจกรรมเขียนตามคำบอก และเมื่อการสอนสิ้นสุดตามกรอบเวลาที่กำหนด จึงดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับฉบับทดสอบก่อนเรียน และทำตามขั้นตอนเหมือนในข้อ 3.1.1 และ 3.1.2 อีกครั้ง

3.3 ทดสอบหลังเรียน (Post-test)

3.3.1 เพื่อประเมินความสามารถของผู้เรียนในการจำแนกลักษณะทางเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมเขียนตามคำบอก ดำเนินการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับฉบับทดสอบก่อนเรียน และทำทุกขั้นตอนเหมือนในข้อ 3.1.1 อีกครั้ง

3.3.2 เพื่อประเมินความสามารถของผู้เรียนในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์ตามที่ระบุในข้อ 3.1.2 โดยในรอบที่ 1 กำหนดให้ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบไม่เปิดพจนานุกรม และรอบที่ 2 กำหนดให้ผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบเปิดพจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ สำหรับการออกเสียงรอบที่ 2 ในส่วนของการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนให้ผู้เรียนเปิดพจนานุกรมต่างชนิดกัน อันเนื่องจากต้องการทราบว่าก่อนและหลังเรียนสรีรสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษ และการฝึกถ่ายถอดเสียง รวมถึงการฝึกออกเสียงจากสัญลักษณ์แทนเสียงพูดในพจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ ผู้เรียนมี

ความสามารถในการออกเสียงที่มีอยู่เดิมก่อนเรียนระดับใด และเมื่อผู้เรียนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบเปิดพจนานุกรมไทย-อังกฤษ วิธีนี้จะช่วยให้ความสามารถด้านการออกเสียงของผู้เรียนเพิ่มขึ้นมากน้อยระดับใด เพื่อจะได้นำผลลัพธ์ที่ได้มาวิเคราะห์หาว่าอะไรคือปัจจัยหลักที่จะส่งผลต่อระดับความสามารถ ด้านการออกเสียงของผู้เรียนในแต่ละระดับ

3.4 นำผลการประเมินตามข้อ 3.1.1 และ 3.1.2 ในส่วนก่อนเรียนมาเปรียบเทียบกัน และนำผลการประเมินตามข้อ 3.3.1 และ 3.3.2 ในส่วนหลังเรียนมาเปรียบเทียบกัน โดยพิจารณาในแง่ของระดับความสามารถทั้ง 2 ทักษะของผู้เรียน และวิเคราะห์เพื่อพิสูจน์ตามสมมุติฐานที่วางไว้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

4.1 เปรียบเทียบค่าร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่สามารถจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ผ่านการฟังในกิจกรรมเขียนตามคำบอก ในแบบทดสอบ1-4 ได้ถูกต้อง โดยได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าร้อยละที่แสดงระดับคุณภาพของคะแนน ซึ่งได้ดัดแปลงจาก บุญชม ศรีสะอาด (2554) ดังนี้

ระดับค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
90.1 – 100.0	ดีมาก
70.1 – 90.0	ดี
50.1 – 70.0	ปานกลาง
30.1 – 50.0	ต้องปรับปรุง
0.0 – 30.0	ต้องปรับปรุงมาก

4.2 เปรียบเทียบผลการประเมินความสามารถของผู้เรียนในการออกเสียงคำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อนำผลลัพธ์ที่ได้มาวิเคราะห์หาว่าอะไรคือปัจจัยที่จะส่งผลต่อระดับความสามารถของผู้เรียนในแต่ละระดับ ทั้งนี้ความสามารถของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจะถูกประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตามเกณฑ์การประเมินความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้ดัดแปลงจาก (วนิดา วิริรันต์ และ ถนอมจิตร สังข์จรูญ (2549) อ้างถึงใน ฮาสีด๊ะ ดีนามอ (2553 : 25) และมีเกณฑ์การแปลความหมายตามระดับคุณภาพของคะแนนดังนี้

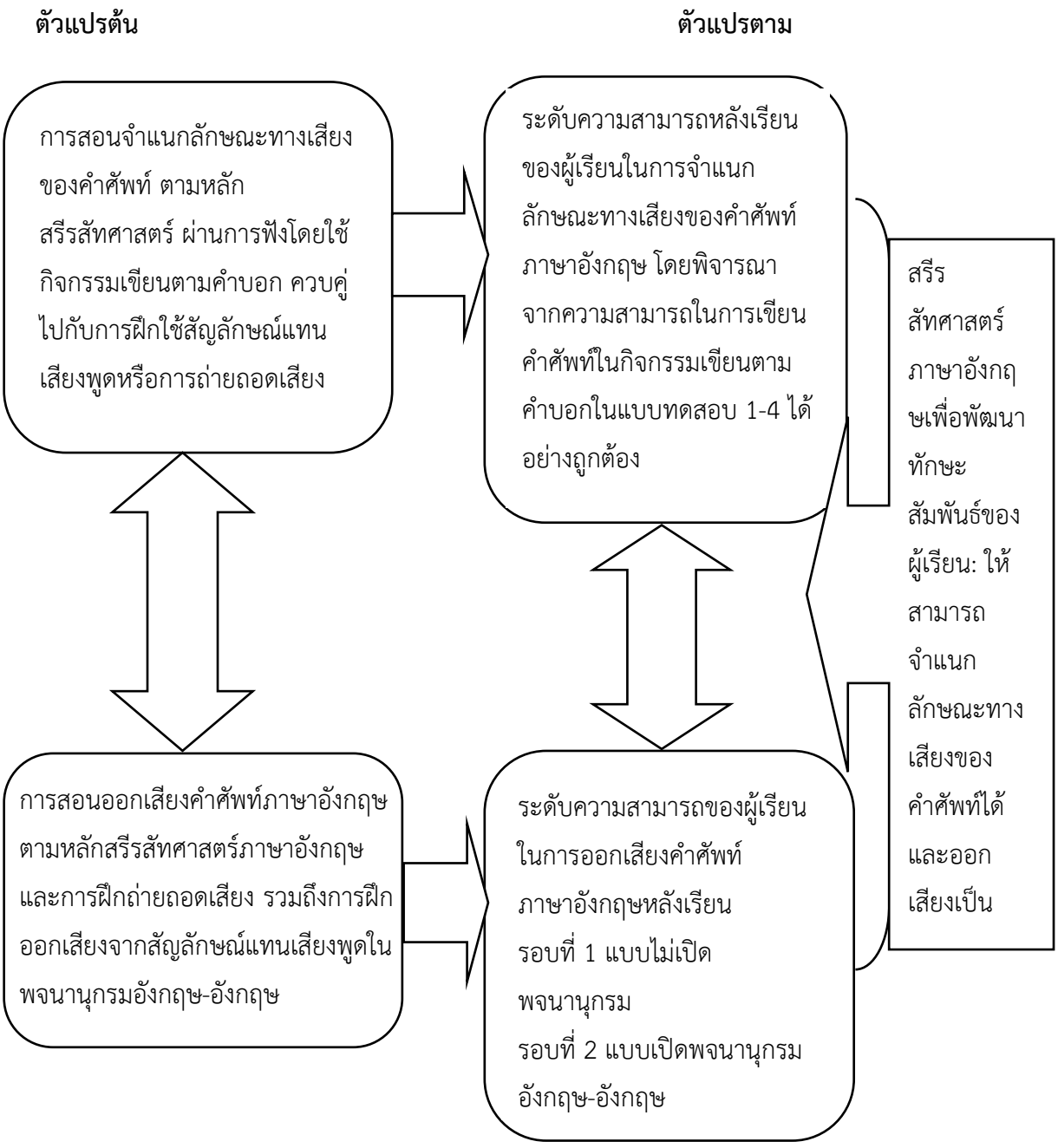
ระดับคะแนน	ระดับค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
5	4.21 - 5.00	มากที่สุด
4	3.41 - 4.20	มาก
3	2.61 - 3.40	ปานกลาง
2	1.81 - 2.60	น้อย
1	1.00 - 1.80	น้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้ในข้อ 3.1.1 และ 3.3.1 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนผู้เรียนที่สามารถจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ผ่านการฟังในกิจกรรมเขียนตามคำบอก ในแบบทดสอบ 1-4 ได้ถูกต้องก่อนและหลังเรียน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย(Mean) และค่าร้อยละ(Percentage) และค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้ในข้อ 3.1.2 และ 3.3.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง สรีรสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะสัมพันธ์ของผู้เรียน: ให้สามารถจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ได้ และออกเสียงเป็น มีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้ออกแบบมาเพื่อศึกษาเกี่ยวกับการนำความรู้ทางด้านสรีรสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษมาใช้ในการพัฒนาทักษะที่สัมพันธ์กันของผู้เรียน ระหว่างทักษะการฟังเสียงเพื่อให้ผู้เรียนสามารถจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ได้ และทักษะการออกเสียงเพื่อให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้างต้น ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบค่าร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่สามารถจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ผ่านการฟังในกิจกรรมเขียนตามคำบอก ในแบบทดสอบ 1-4 ก่อนเรียน และระดับความสามารถของผู้เรียนในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน

ประเภทแบบทดสอบ	จำนวนผู้เรียน	ร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่สามารถเขียนสะกดคำลงในกระดาษพร้อมทั้งระบุความหมายของคำที่ได้ฟังอย่างถูกต้อง		คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถในด้านการออกเสียงของผู้เรียน		
		ก่อนเรียน	ระดับคุณภาพ	ก่อนเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
แบบทดสอบ 1	32	67.5	ปานกลาง	1.ออกเสียงโดยไม่เปิดพจนานุกรม 2.ออกเสียงโดยเปิดพจนานุกรมไทย-อังกฤษ	2.5 2.7	0.7 0.3	น้อย ปานกลาง
แบบทดสอบ 2		43.4	ต้องปรับปรุง				
แบบทดสอบ 3		58.9	ปานกลาง				
แบบทดสอบ 4		37.5	ต้องปรับปรุง				

จากตารางที่ 1 พบว่า ร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่สามารถเขียนสะกดคำลงในกระดาษพร้อมทั้งระบุความหมายของคำที่ได้ฟังอย่างถูกต้องในแบบทดสอบ 1-4 ก่อนเรียนสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษที่เน้นการฝึกออกเสียงตามหลักสรีรสัทศาสตร์ ควบคู่ไปกับการฝึกใช้สัญลักษณ์แทนเสียงพูดหรือการถ่ายถอดเสียง และก่อนการฝึกจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ผ่านการฟังในกิจกรรมเขียนตามคำบอก คิดเป็นร้อยละ 67.5, 43.4,

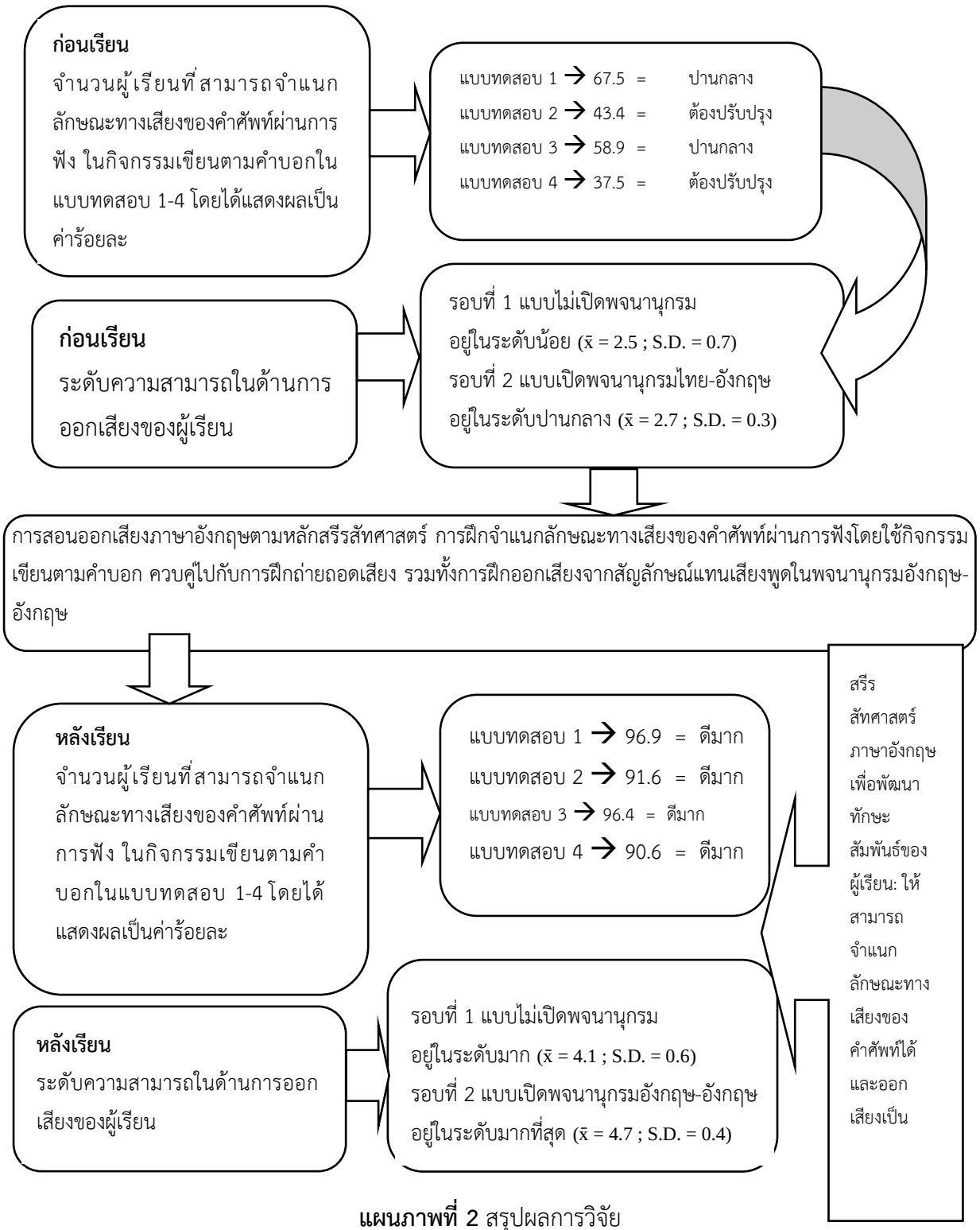
58.9 และ 37.5 ตามลำดับ ระดับความสามารถอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงถึงระดับปานกลาง ในส่วนของความสามารถในการออกเสียง พบว่าความสามารถของผู้เรียนในด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนสรีรสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษ และการฝึกถ่ายถอดเสียง รวมถึงการฝึกออกเสียงจากสัญลักษณ์แทนเสียงพูดในพจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ ประเภทออกเสียงโดยไม่เปิดพจนานุกรม และออกเสียงโดยเปิดพจนานุกรมไทย-อังกฤษ อยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง ($\bar{x}$ = 2.5 ; S.D. = 0.7) และ ($\bar{x}$ = 2.7 ; S.D. = 0.3) ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าระดับความสามารถของผู้เรียนทั้ง 2 ทักษะก่อนเรียนสัมพันธ์กันและมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบค่าร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่สามารถจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ผ่านการฟังในกิจกรรมเขียนตามคำบอก ในแบบทดสอบ 1-4 หลังเรียน และระดับความสามารถของผู้เรียนในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน

ประเภทแบบทดสอบ	จำนวนผู้เรียน	ร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่สามารถเขียนสะกดคำลงในกระดาษพร้อมทั้งระบุความหมายของคำที่ได้ฟังอย่างถูกต้อง		คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	ระดับความสามารถในการออกเสียงของผู้เรียน		
		หลังเรียน	ระดับคุณภาพ	หลังเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
แบบทดสอบ 1	32	96.9	ดีมาก	1.ออกเสียงโดยไม่เปิดพจนานุกรม	4.1	0.6	มาก
แบบทดสอบ 2		91.6	ดีมาก	2.ออกเสียงโดยเปิดพจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ	4.7	0.4	มากที่สุด
แบบทดสอบ 3		96.4	ดีมาก				
แบบทดสอบ 4		90.6	ดีมาก				

จากตารางที่ 2 พบว่า ร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่สามารถเขียนสะกดคำลงในกระดาษพร้อมทั้งระบุความหมายของคำที่ได้ฟังอย่างถูกต้องในแบบทดสอบ1-4 หลังเรียนสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษที่เน้นการฝึกออกเสียงตามหลักสรีรสัทศาสตร์ ควบคู่ไปกับการฝึกใช้สัญลักษณ์แทนเสียงพูดหรือการถ่ายถอดเสียง และก่อนการฝึกจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ผ่านการฟังในกิจกรรมเขียนตามคำบอก พบว่าจำนวนผู้เรียนที่สามารถเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้องมีจำนวนเพิ่มขึ้นในทุกแบบทดสอบ คิดเป็นร้อยละ 96.9, 91.6, 96.4 และ 90.6 ตามลำดับ ระดับความสามารถของผู้เรียนอยู่ในระดับดีมากทุกแบบทดสอบ ในส่วนของความสามารถในการออกเสียง พบว่าหลังเรียนสรีรสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษ และการฝึกถ่ายถอดเสียง รวมถึงการฝึกออกเสียงจากสัญลักษณ์แทนเสียงพูดในพจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ ประเภทออกเสียงโดยไม่เปิดพจนานุกรม และออกเสียงโดยเปิดพจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ ปรากฏว่ามีระดับคะแนนของการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.1 ; S.D. = 0.6) และ ($\bar{x}$ = 4.7 ; S.D. = 0.4) ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าระดับความสามารถของผู้เรียนทั้ง 2 ทักษะหลังเรียนสัมพันธ์กันและมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันเช่นกัน

ผลสรุปการวิจัยจากตารางที่ 1 และ 2 มีดังนี้



แผนภาพที่ 2 สรุปผลการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า วิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ให้กับผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการสื่อสารโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการฟังพูด คือการให้ความรู้เกี่ยวกับสรีรสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษ และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนการจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ผ่านการฟัง ด้วยวิธีการนี้จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ รับรู้รายละเอียดต่าง ๆ ทางเสียงของคำศัพท์ รวมถึงรู้วิธีการออกเสียงที่ถูกต้องในคราวเดียวกัน อันจะช่วยเสริมประสิทธิภาพด้านการฟังและการพูด ผลลัพธ์จากการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Harmer, J. (2007) ซึ่งได้กล่าวถึงการฟังที่สัมพันธ์กับการออกเสียงและทักษะการพูดไว้ว่า การฟังช่วยพัฒนาการออกเสียง ยิ่งฟังมากก็ยิ่งเข้าใจภาษาจากการพูดมากขึ้น การฟังยังช่วยพัฒนาสำเนียง ช่วยให้เกิดการรับรู้ในด้านการลงเสียงหนักเบาในระดับคำและระดับประโยค รวมถึงการเชื่อมเสียงต่าง ๆ ทักษะการสื่อสารที่ดีจึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับการพูดเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของการฟังที่ดีด้วย ฉะนั้นการที่ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์โดยมุ่งเป้าที่การจำความหมายของคำเพียงอย่างเดียว แต่ไม่ได้ตระหนักว่าคำเหล่านั้นออกเสียงให้ถูกต้องได้อย่างไร ในท้ายที่สุดจะส่งผลกระทบทั้งในด้านการฟัง การออกเสียง รวมถึงการพูดของบุคคลนั้นด้วย โดยมีประเด็นอภิปรายดังนี้

1. เห็นได้ว่าความสามารถของผู้เรียนในแบบทดสอบทั้ง 4 ตามที่ปรากฏในตารางที่ 1 และ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถหลังเรียน ร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่สามารถเขียนสะกดคำลงในกระดาษพร้อมทั้งระบุความหมายของคำที่ได้ฟังอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้นอยู่ในเกณฑ์ดีมากทั้ง 4 แบบทดสอบ ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับความสามารถของผู้เรียนในด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสรีรสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษและการฝึกถ่ายถอดเสียง รวมถึงการฝึกออกเสียงจากสัญลักษณ์แทนเสียงพูดในพจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ ระดับคุณภาพของคะแนนที่ผู้เรียนได้รับจากการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประเภทออกเสียงโดยไม่เปิดพจนานุกรม และออกเสียงโดยเปิดพจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ ปรากฏว่ามีระดับคะแนนของความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากและมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.1 ; S.D. = 0.6) และ ($\bar{x}$ = 4.7 ; S.D. = 0.4) ตามลำดับ ผลลัพธ์ข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่าหากผู้เรียนได้รับความรู้ในเรื่องลักษณะต่าง ๆ ทางเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและได้รับการฝึกฝนในด้านการฟังเพื่อจำแนกลักษณะทางเสียงอย่างต่อเนื่องและถูกวิธีตามหลักสรีรสัทศาสตร์ ซึ่งกระบวนการสอนและการฝึกออกเสียงตามหลักสรีรสัทศาสตร์รูปแบบนี้ เป็นวิธีการสอนที่เริ่มตั้งแต่การแนะนำอวัยวะในการออกเสียงทุกส่วน ฐานที่เกิดของเสียง เช่น ฐานริมฝีปากและฟัน ฐานหลังปุ่มเหงือก ฐานเพดานอ่อน เป็นต้น ลักษณะการเกิดเสียง เช่น เสียงเสียดแทรก เสียงกักเสียดแทรก เสียงข้างลิ้น เป็นต้น รวมถึงลักษณะการทำงานของเส้นเสียง เช่น เสียงก้อง เสียงไม่ก้อง และสัทสัมพันธ์ เช่น เสียงหนัก-เบา เสียงสูง-ต่ำ เป็นต้น จะส่งผลให้ความสามารถในการออกเสียงพัฒนาควบคู่ไปด้วย เนื่องจากความสามารถของผู้เรียนทั้ง 2 ทักษะจะเกื้อหนุนและส่งเสริมกันและกัน แต่ทั้งนี้ระดับการพัฒนาของผู้เรียนจะแตกต่างกันไปตาม

พื้นฐานความสามารถด้านการฟังที่แตกต่างกัน ดังนั้นการฟังเสียงคำศัพท์ถูกต้องจึงเป็นพื้นฐานความรู้ที่สำคัญในการออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้อง การสอนตามรายละเอียดและวิธีข้างต้นสอดคล้องกับแนวคิดของ ดาราวดี สุกมลสันต์ (2542 : 122) ซึ่งได้เสนอแนะไว้ว่า “ครูผู้สอนจะต้องสอนให้ผู้เรียนได้ยินเสียงของภาษาอังกฤษในแบบที่ผู้ใช้ภาษานั้นใช้ และฝึกออกเสียงที่ไม่มีในภาษาไทยให้ได้อย่างถูกต้อง ไม่ใช้เสียงที่มีอยู่ในภาษาไทยเข้าไปแทนที่เสียงในภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนจะต้องฝึกฝนเสียงที่เป็นปัญหาของคนไทยให้ผู้เรียนออกเสียงได้ถูกต้องและได้ยินเสียงของภาษานั้นๆ” โดยมีประเด็นย่อยที่จะอภิปรายเพิ่มเติมดังนี้

1.1 ความสามารถของผู้เรียนเพิ่มขึ้นในส่วนของการจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์หลังเรียน เนื่องจากผู้เรียนมีความรู้เรื่องคู่เทียบเสียงดังที่ปรากฏในแบบทดสอบ 1 ผู้เรียนทราบว่าแต่ละคู่เทียบเสียงมีส่วนที่ต่างกันเพียงส่วนเดียว เช่น **th**ey-**d**ay, **v**ine-**w**ine และส่วนที่ต่างกันดังกล่าวมีการออกเสียงต่างกันจึงทำให้คำที่เป็นคู่เทียบเสียงกันมีความหมายต่างกัน เมื่อผู้เรียนจำแนกลักษณะทางเสียงที่แตกต่างกันได้ ก็จะสามารถนึกออกว่าคำที่ได้ยินคือคำใด สะกดอย่างไร และมีความหมายอะไร อีกประเด็นหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนจำแนกลักษณะทางเสียงได้ดีขึ้น คือความเข้าใจในเรื่องการสะกดคำ แม้ว่าคำที่เป็นคู่เทียบเสียงดังกล่าวจะมีสระที่ทำหน้าที่เป็นแกนพยางค์เป็นสระเดียวกัน แต่ไม่ได้สะกดด้วยตัวอักษรตัวเดียวกันเสมอไป เช่น th**ey**-d**ay**, f**our**-d**oor** เป็นต้น นอกจากนี้หลังเรียนผู้เรียนมีความรู้เรื่องการลงเสียงหนักเบา (Stress) การลงเสียงหนักเบาเป็นลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษ จะเกิดกับคำที่มี 2 พยางค์และ 2 พยางค์ขึ้นไป ซึ่งจะมี 1 พยางค์ที่เป็นพยางค์หนัก และมีลักษณะดังนี้ คือ มีเสียงดังกว่าพยางค์อื่น ใช้ช่วงเวลาในการออกเสียงยาวกว่าพยางค์อื่น ใช้ระดับเสียงสูงกว่าพยางค์อื่น และใช้เสียงสระเต็มรูป ส่วนพยางค์เบาจะมีลักษณะการออกเสียงที่ตรงกันข้ามกับพยางค์หนักในประเด็นต่าง ๆ ข้างต้น และในตำแหน่งของพยางค์เบาส่วนใหญ่เมื่อออกเสียงจะใช้สระลดรูป ยิ่งไปกว่านั้นผู้เรียนยังได้เรียนรู้ด้วยว่า ไม่สามารถออกเสียงคำภาษาอังกฤษตามรูปการสะกดคำได้เสมอไป เช่น l**eo**pard /∪λεπ↔δ/ มิใช่ ลีโอพาด, h**o**nor /∪□ν↔ρ/ /∪A⏌ν↔ρ/ มิใช่ ฮอนเนอร์, c**ou**sin /∪κ℘ζ↔ν/ มิใช่ เคาซิ่น, des**ig**n /δI∪ζαIν/ มิใช่ ดีซายน์, esc**a**ped /I∪σκεIπτ/ มิใช่ เอสเคป, engin**ee**r /∩ενδZI∪νI↔ρ/ มิใช่ เอ็นจิเนียร์, des**ire** /δI∪ζαI↔ρ/ มิใช่ ดีซายน์, sh**ower** /ΣαΥ↔ρ/ มิใช่ ชาวเวอร์ เป็นต้น รวมทั้งความเข้าใจในเรื่องสระประเภทต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษว่ามีลักษณะการออกเสียงที่เป็นแบบฉบับเฉพาะที่แตกต่างจากสระภาษาไทย จึงไม่สามารถถ่ายถอดเสียงแทนกันได้แบบร้อยเปอร์เซ็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสระประสม 2 เสียง และ 3 เสียง ซึ่งมีวิธีการออกเสียงแตกต่างจากภาษาไทยอย่างชัดเจน เช่น f**ire** /φαIζρ/ มิใช่ ไฟ หรือ ไฟเออร์ , t**owe**l /ταΥ↔λ/ มิใช่ โทเวล หรือ ทาวเวล เป็นต้น เมื่อผู้เรียนรับรู้เสียงอย่างถูกต้อง และเมื่อได้ฟังเสียงดังกล่าวก็จะนึกออกว่าเสียงที่ได้ยินหมายถึงคำใด มีความหมายว่าอะไร จากผลลัพธ์การวิจัยแสดงให้เห็นว่า หลังจากผู้เรียนได้เรียนสรีรสัทศาสตร์อย่างเข้าใจ และฝึกจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ผ่านการฟังในกิจกรรมเขียนตามคำบอกแล้ว ส่งผลให้ร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่สามารถเขียน

สะกดคำลงในกระดาษพร้อมทั้งระบุความหมายของคำที่ได้ฟังอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้นอยู่ในเกณฑ์ดีมากทั้ง 4 แบบทดสอบ

1.2 หลังเรียนเมื่อผู้เรียนมีความรู้ตามข้อ 1.1 และได้รับการสอนและการแนะนำวิธีการออกเสียง การสาธิตให้ดูอย่างถูกหลักการถูกวิธี รวมถึงได้รับการฝึกออกเสียงคำตามที่ปรากฏในคำอ่าน (Phonemic Scripts) ในพจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษแล้ว ทำให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและให้ความสำคัญกับทุกรายละเอียดของสัญลักษณ์ทางเสียง ผู้เรียนจึงสามารถออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง เป็นธรรมชาติตามวิธีการออกเสียงภาษาอังกฤษ ผลจากการสอนด้วยวิธีข้างต้นสอดคล้องกับ รุสลาน สาแม และ เปรมินทร์ คาระวี (2558 : 17) ที่กล่าวว่า “หากผู้เรียนสามารถเข้าใจและออกเสียงถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์มากเท่าใด ก็ยิ่งมีโอกาสออกเสียงภาษาอังกฤษได้คล้ายกับเจ้าของภาษามากขึ้นเท่านั้น และมีผลที่ตามมาคือ ทำให้เกิดความมั่นใจในการออกเสียง ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะความรู้ด้านสัทศาสตร์และการอ ออกเสียงพยัญชนะได้อย่างถูกต้องจะช่วยสนับสนุนการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้ดีขึ้น ” นอกจากนี้อีกหนึ่งประเด็นที่สำคัญที่ส่งผลต่อการแยกแยะความหมายของคำแต่ละคำด้วย และเป็นลักษณะเฉพาะของคำภาษาอังกฤษที่ไม่อาจละเลยหรือมองข้ามได้ คือการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ (final sound) เช่น exa**m**, visi**t**, onio**n**, mista**k**e, gradua**t**e (n), deci**d**e, essentia**l**, reaso**n**, imagi**n**e, hone**st**, stoma**ch**, descri**b**e, surna**m**e, ima**g**e, mou**th**, communica**t**e, presen**t** (v) เป็นต้น เนื่องจากทุกหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษล้วนแล้วแต่มีความสำคัญต่อการแยกแยะความหมาย หรือแม้แต่แยกแยะกาลเวลา เช่น เหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตจากเสียง ed’ ในตำแหน่งท้ายคำกริยา โดยมีรายละเอียดการออกเสียงดังนี้ เมื่อ “ed” ตามหลังคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วยเสียงไม่ก้องทุกเสียง ยกเว้นเสียง /τ/ ให้ออกเสียง “ed” เป็นเสียง /τ/ เช่น wal**k** /ωlκ/ (AmE) /ωAlκ/→wal**ked** /ωlκ**τ**/ (AmE) /ωAlκ**τ**/, look→loo**ked**, เมื่อ “ed” ตามหลังคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วยเสียงก้องทุกเสียง ยกเว้นเสียง /δ/ ให้ออกเสียง “ed” เป็นเสียง /δ/ เช่น ca**ll** /κlλ/ (AmE) /κAlλ/→ca**lled** /κlλδ/ (AmE) /κAlλδ/, ro**b**→ro**bbed**, lo**v**e→lo**ved** และ เมื่อ “ed” ตามหลังคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วย /τ/ หรือ /δ/ ให้ออกเสียง “ed” เป็นเสียง /Iδ/ เช่น blen**d** /βλενδ/→ blen**ded** /∪βλεν.**δIδ**/, nee**d** /νιlδ/→nee**ded** /∪νιlδIδ/, wan**t**→wan**ted** ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยข้างต้นสะท้อนให้เห็นด้วยว่า เมื่อผู้เรียนได้ตระหนัก รับรู้ และเข้าใจอย่างถูกต้องว่าการออกเสียงพยัญชนะ การออกเสียงสระ และการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างจากการออกเสียงพยัญชนะ การออกเสียงสระ และการออกเสียงคำศัพท์ในภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่ใช้หลักการและวิธีการออกเสียงภาษาไทยในการออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างที่ได้ทำในการทดสอบก่อนเรียน รวมถึงการที่ผู้เรียนได้รับการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกหลักการและถูกวิธีตามแบบฉบับของการออกเสียงภาษาอังกฤษ สามารถถ่ายถอดเสียงของคำศัพท์ทั้งจากตัวอักษรเป็นสัญลักษณ์ทางเสียง และจากสัญลักษณ์ทางเสียงเป็นตัวอักษรได้เหมือนอย่างที่ปรากฏในคำอ่านในพจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ และยัง

สามารถออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องตามหลักของการออกเสียงพยางค์หนักและพยางค์เบาได้ด้วย จึงยิ่งช่วยเสริมประสิทธิภาพในการออกเสียงของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

2. ผลลัพธ์จากการวิจัยนี้ ยังแสดงให้เห็นอีกด้วยว่า ร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่สามารถเขียนสะกดคำลงในกระดาษพร้อมทั้งระบุความหมายของคำที่ได้ฟังอย่างถูกต้องในแบบทดสอบ 1-4 ก่อนเรียนสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษที่เน้นการฝึกออกเสียงตามหลักสรีรสัทศาสตร์ ควบคู่ไปกับการฝึกใช้สัญลักษณ์แทนเสียงพูดหรือการถ่ายถอดเสียง และก่อนการฝึกจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ผ่านการฟัง ในกิจกรรมเขียนตามคำบอก คิดเป็นร้อยละ 67.5, 43.4, 58.9 และ 37.5 ตามลำดับ ระดับความสามารถของผู้เรียนอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงถึงระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับความสามารถของผู้เรียนในด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนสรีรสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษและการฝึกถ่ายถอดเสียง รวมถึงการฝึกออกเสียงจากสัญลักษณ์แทนเสียงพูดในพจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ ระดับคะแนนที่ผู้เรียนได้รับจากการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษประเภทออกเสียงโดยไม่เปิดพจนานุกรม และออกเสียงโดยเปิดพจนานุกรมไทย-อังกฤษ อยู่ในระดับน้อยและปานกลาง ($\bar{x}$ = 2.5 ; S.D. = 0.7) และ ($\bar{x}$ = 2.7 ; S.D. = 0.3) ตามลำดับ สะท้อนให้เห็นว่าหากผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในเรื่องลักษณะต่าง ๆ ทางเสียงภาษาอังกฤษไม่เพียงพอและไม่ถูกต้อง จะส่งผลให้มีวิธีการออกเสียงคำต่าง ๆ ไม่ถูกต้องตามไปด้วย ยิ่งไปกว่านั้นหากผู้เรียนได้รับการฝึกฝนในด้านการออกเสียงไม่ถูกต้องและไม่ถูกวิธีอย่างต่อเนื่อง หรือแม้กระทั่งการออกเสียงคำศัพท์จากคำอ่านในพจนานุกรมไทย-อังกฤษ ผู้เรียนก็ไม่สามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องและครบถ้วนได้เช่นกัน อันเนื่องมาจากภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีวิธีการออกเสียงพยัญชนะ เสียงสระ รวมถึงลักษณะอื่น ๆ ทางเสียงแตกต่างกันจึงไม่สามารถใช้แทนกันได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ด้วยความสำคัญของสรีรสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะสัมพันธ์ของผู้เรียน ทั้งในส่วนของการฟังเพื่อให้ผู้เรียนสามารถจำแนกลักษณะทางเสียงของคำศัพท์ได้ และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องด้วย ดังนั้นก่อนสอนรายวิชาสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน สิ่งแรกที่สำคัญที่ผู้สอนควรทำคือ การกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและมีทัศนคติในเชิงบวกต่อรายวิชานี้ก่อน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเปิดใจที่จะเรียนรู้ เนื่องจากศาสตร์ด้านนี้เป็นเรื่องใหม่สำหรับผู้เรียน หลายคนไม่เคยได้ยิน ไม่เคยรู้จักรายวิชานี้มาก่อน จึงมองว่าเป็นเรื่องยาก หรือบางคนยังมองไม่ออกว่าเมื่อเรียนเนื้อหานี้แล้วจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างไรและมากน้อยเพียงใด จึงไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควร ดังนั้นหนทางแห่งความสำเร็จในการเรียนการสอนจึงเริ่มต้นด้วยการทำให้ผู้เรียนเปิดใจที่จะเรียนรู้ก่อน

1.2 เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังเพื่อการจำแนกลักษณะทางเสียงและทักษะการออกเสียงให้กับผู้เรียน การให้ข้อสังเกตในส่วนที่เป็นข้อยกเว้นต่าง ๆ ทางเสียงก็เป็นประเด็นสำคัญที่ผู้สอนควรอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจ ให้ฝึกสังเกต และเปิดโอกาสให้ฝึกฝนทั้งการฟังเสียงและการออกเสียงอย่างต่อเนื่อง เช่น (1) การเปลี่ยนแปลงเสียงในพยางค์หรือคำอันเกิดจากการสะกดคำ กรณีที่เสียง /σ/ นำหน้าเสียง /π/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะแบบพ่นลม ทำให้เสียง /π/ ซึ่งเทียบเท่ากับเสียง /พ/ ในภาษาไทย เปลี่ยนลักษณะทางเสียงเป็นเสียงพยัญชนะไม่พ่นลมคือเสียง /ป/ เช่น expect /Ικ∪**σπ**εκτ/ รวมถึงเมื่อเสียง /σ/ นำหน้าเสียง /τ/ ซึ่งเทียบเท่ากับเสียง /ท/ ในภาษาไทย ทำให้เสียงพยัญชนะแบบพ่นลมอย่างเสียง /ท/ เปลี่ยนเป็นพยัญชนะเสียงไม่พ่นลมคือเสียง /ต/ เช่น style /**στ**αIλ/ เป็นต้น (2) สระประเภทต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษมีลักษณะการออกเสียงที่เป็นแบบฉบับเฉพาะที่แตกต่างจากสระภาษาไทย จึงไม่สามารถถ่ายถอดเสียงแทนกันได้แบบร้อยเปอร์เซ็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสระประสม 2 เสียง และ 3 เสียง ซึ่งมีวิธีการออกเสียงแตกต่างจากภาษาไทยอย่างชัดเจน เช่น beer /β**I↔**ρ/, idea /**αI**∪δ**I↔**/, power /π**αY↔**ρ/ เป็นต้น ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ดูเหมือนเป็นเรื่องเล็กน้อยแต่มีความสำคัญมากในเรื่องของการสื่อสาร เนื่องจากในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เสียงของคำศัพท์ที่ผู้พูดเปล่งออกมา หากเป็นเสียงที่ถูกต้องก็จะช่วยให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ เพราะผู้ฟังหรือคู่สนทนาสามารถเข้าใจได้จึงสามารถพูดโต้ตอบกันได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป มีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

2.1 การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยใช้บทบทบาทสมมุติ

2.2 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนผ่านแบบฝึกถ่ายถอดเสียง

2.3 การพัฒนาท่วงทำนองการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนผ่านสื่อภาพยนตร์

เอกสารอ้างอิง

ดาราวดี สุกมลสันต์. (2542). *สัทศาสตร์เพื่อการใช้.* กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏธนบุรี.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *หลักการวิจัยเบื้องต้น.* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: สุวิริยาสาส์น.

พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2547). *ภาพรวมของการศึกษาสัทศาสตร์และภาษาศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พงษ์ศรี เลขะวัฒนะ และคณะ. (2550). *ภาษาอังกฤษสำหรับครู หน่วยที่ 1-7* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

รุสลาน สาแม และ เปรมินทร์ คาระวี. (2558). กฤตกรรมการออกเสียงพยางค์หนัก-เบา ในคำภาษาอังกฤษจากผลของการสอนแบบฟัง-พูด ร่วมกับการสอนความรู้ทางสัทศาสตร์ : การศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศิริราษฎร์สามัคคี อำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.* 26 (1), 85-99.

ฮาสีด๊ะ ดีนามอ. (2553). *การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน*. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยทักษิณ.

Cambridge advanced learner's dictionary. (2013). (4th ed.). India: Cambridge University Press.

Garrigue, S. (1999*).* Overcoming pronunciation problems of English teachers in Asia. *Online.* Retrieved March 21, 2011, from http://asianbridges.com/pac2/presentations/garrigues.html/

Harmer, J. (2007). *The practice of English language teaching*: Harlow, Essex: Pearson Education, c2007.

Morley, J. (1991). The pronunciation component in teaching English to speakers of other languages, *TESOL Quarterly*. 25, 481-520.

Oxford advanced learner's dictionary. (2005). (7th ed.). Oxford: Oxford University Press.

The Logical Pathway, Real Challenges, And Practical Approaches to Career Adaptability Education For Higher Vocational College Students

MaShao Wen and Cherng Ying
Krirk University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: 991615055@qq.com

****

Abstract

Career adaptability is crucial for students' competitiveness in job hunting and reflects their comprehensive quality in career selection. This study investigates the current state of career adaptability education among Vocational College students, aiming to highlight achievements and address underlying challenges. Employing a mixed-methods approach, combining quantitative surveys and qualitative interviews, the research sample comprised diverse Vocational College students from various academic backgrounds and geographical locations. The findings reveal significant strides in career adaptability education, yet also uncover deep-seated issues.

While efforts have been made to integrate career adaptability education into the curriculum, challenges persist related to ideological understanding, implementation effectiveness, and institutional support. To address these challenges, higher vocational colleges must align educational policies with economic and social development needs, strengthen student training in career adaptability skills, and facilitate successful career transitions. By bringing career adaptability education into the whole process of personnel training, higher vocational colleges can better meet the new era's employment requirements and enhance students' cognitive characteristics and accepting ability. This comprehensive approach will empower students to start their careers successfully and navigate the road of life with confidence.

Keywords: Higher Vocational Colleges; career adaptability; problem; Path

Introduction

The employment of university graduates is a major and essential matter related to the overall well-being and development of the nation. In the year 2024, the number of graduates from Chinese universities is expected to reach 11.79 million, and the employment situation remains challenging, presenting a formidable task. The national video conference on employment for the 2024 graduates emphasized the utmost importance of ensuring overall stability in the employment of university graduates, urging a multi-pronged approach to facilitate more comprehensive and higher-quality employment opportunities for these graduates.

Furthermore, a review of relevant literature sheds light on the complex landscape of employment challenges faced by higher vocational college students. For instance, Zhang et al. (2022) explored the role of career adaptability in enhancing employability among university graduates, providing valuable insights into strategies for supporting students' transition into the workforce. Similarly, Liu and Wang (2023) conducted a comparative analysis of career

* Received: March 8 2024; Revised: March 19 2024; Accepted: March 20 2024

development programs in higher vocational colleges, highlighting the importance of practical approaches in preparing students for the demands of the job market.

During the 14th National People's Congress, it was highlighted that in 2024, there is a target of creating over 12 million new urban jobs. There is a need to strengthen policies and measures aimed at promoting youth employment, along with the systematic improvement of flexible employment services and support measures. The seamless integration of talent cultivation in universities with societal demands, assisting graduates in smoothly transitioning from campus to the professional workplace, securing successful and fulfilling employment, promoting entrepreneurship, and embarking on a successful career path are pressing issues currently under scrutiny in academic circles. These efforts contribute to building an educationally strong nation, fostering a nation rich in talent, advancing technological prowess, and contributing to the construction of a modern China.

Conclusively, the research background underscores the critical importance of addressing the employment challenges faced by higher vocational college students in China. By integrating insights from recent literature and policy directives, this study aims to contribute to the development of practical approaches to career adaptability education for this demographic.

Research Objective

This research aims to analyze the challenges and strategies related to the employment transition of 2024 graduates in China. Key objectives include evaluating the current employment landscape, assessing policy impacts, investigating role transition dynamics, exploring entrepreneurship factors, and understanding how successful career paths contribute to national development. The findings seek to inform policies and strategies for enhancing graduate employability in the evolving socio-economic context.

Literature Review

In 2002, American Counseltoring Practice and Research Scholar M.L. Professor Savicos (Savickas, M.L.) Put forward the theory of career construction, emphasizing that career adaptability is the preparation degree and psychological resources of individuals when dealing with the current and adjacent career development tasks, career transition and career problems, including the four aspects of career attention, career control, career curiosity and career confidence[1]. In recent years, scholars have carried out in-depth research on the issue of career adaptability, and produced rich theoretical and practical results, which are concentrated in the following three aspects:

(1) Research on the connotation and effect of students' career adaptability

According to Zhao Xiaoyun and Guo Cheng (2010: 147-154.), career adaptability is a psychosocial construction in which individuals maintain a balance with the change of career roles[2]. Jing Xiaofan and Wang Naiyi (2023: 131-133) believe that career adaptability can help individuals cope with career development tasks and career difficulties, and provide stable and healthy psychological resources for college students to achieve a smooth transition during the career transition period[3]. Liu Song (2023) used the revised 36 items in six dimensions, With 955 corporate employees, To test the effect of different demographic variables on career resilience, And hypothetical models and testing the relationship between career resilience, sense of work prosperity, organizational innovation atmosphere and employee innovation behavior, Significant

differences significant differences in terms of years of working; Employee career adaptability positively predicts employee innovation behavior; The sense of work prosperity plays an intermediary role in the relationship between career adaptability and employees' innovative behavior; Organizational innovation atmosphere significantly regulates the direct effect of career adaptability on employees' innovation behavior and the intermediary effect of the sense of work prosperity, The higher the organizational innovation atmosphere, Direct effects and mediation effects were more significant[4]. Ma Wenzhe (2023 : 70-72) believes that the improvement of college students 'career adaptability is of great significance to their future employment and career development. The low degree of job market, the awareness of college students' career planning is not strong and the scientific employment concept is not fully established are several major problems in the process of improving college students' career adaptability[5]. Zhong Junping et al. (2023) conducted a questionnaire survey on 1,175 students in a nursing college in a higher vocational college in Fujian Province, and found that their sense of career mission, career adaptability and academic investment were closely related and were both at the upper middle level. The study by Wang Yingying (2024 : 40-43) found that social support for employment is negatively correlated with the employment anxiety level of fresh graduates of higher vocational colleges, and career adaptability plays an intermediary role between social support for employment and employment anxiety[6]. Liu Linyan et al. (2023) selected 818 students from Shanghai Health Medical College, Career adaptation scale, understanding social support scale and core self-evaluation scale for used, Conduct descriptive statistics, t-tests, F-tests and mediation effect tests on the data; It is found that there are significant differences in the level of whether to serve as student leader and grade; Social support (r=0.503) and core self-evaluation (r=0.502) (P <0.01), Understanding that social support was positively associated with core self-assessment (r=0.350, P<0.01); Core self-evaluation plays a partially mediating role in college students' understanding of the impact of social support on career resilience, The mediation effect value was 0.057, For 24.57% of the total effect; College students understand that social support has a significant impact on their career resilience, Core self-evaluation plays a mediating role in it[7]。

(2) Research on the influencing factors of students' career adaptability

Sun Min (2023 : 156-158) investigated 495 college students using Emotional Intelligence Scale, Achievement Motivation Scale and Career Adjustment Scale to study the relationship between emotional intelligence and career resilience; found that emotional intelligence and career adaptability, which directly affect career adaptability, and indirectly affect career adaptability through the intermediary effect of achievement motivation[8]. Xiao Xiao (2023 : 33-38) An empirical survey of 1,953 students in five agriculture and forestry universities found that the career adaptability of students in agriculture and forestry universities is good; demographic variables such as gender, grade and student cadre experience have significant differences in career adaptability; variables such as teachers, classmates, friends and family support have a significant influence on career adaptability[9]. Shen hao (2023 : 149-152) took college graduates as the survey object and used 590 valid questionnaires for empirical test, and found that entrepreneurship education is the main factor affecting the adaptability of college students' career[10]. Ji Wei (2023 : 95-97.) randomly selected 7,914 higher vocational students from higher vocational colleges in Hebei and Zhejiang provinces to measure it by using the demographic variable questionnaire, positive psychological capital questionnaire and college students' career adaptability questionnaire. Found a significant negative correlation between family economic status and academic performance, psychological capital, and career resilience, There was a significant positive correlation between academic performance, psychological capital and career fitness (P

<0.001); Academic performance and psychological capital play a multiple intermediary role in the relationship between family economic status and career resilience (P <0.001); Academic achievement and psychological capital play a significant role in the chain between family economic status and career adaptability; Academic performance and psychological capital play a chain role in the relationship between family economic status and career resilience, Students with good family finances have high academic performance, Its much higher level of psychological capital, Eventually have a better career adaptability[11]. Peng Ting (2023) found that there was a significant positive correlation between active personality and career adaptability[12]。

(3) Research on the improvement path of students' career adaptability

Liu Jia et al. (2023) believe that there are problems such as rigid goal and single form in universities; career adaptability, as a hot theory in foreign career psychology in recent years, provides a new direction for career education of college students. Based on the perspective of career adaptability, build a whole-way, whole-process and all-round career education system to further strengthen value guidance and provide ideas for career education in universities[13]. Zhou Wenqing et al. (2023 : 81-82.) conducted a 5-week career exploration activity for 22 students in a blind school in Jiangsu province, and found that their career resilience had improved significantly after the intervention[14]. Zheng Yang (2023 : 92-94) analyzes the employability of college students from four dimensions, and puts forward suggested paths, so as to improve the employability of college students, so that they can formulate scientific and reasonable career planning and achieve career goals[15]. Jiang Li (2023 : 61-63) believes that the career construction theory takes adaptation as the core, emphasizes the dynamic construction of individual and external environment, responds to the rapid changes of the professional world, which is more in line with the real situation of contemporary college students' career development; from the perspectives of cultivating career adaptability, developing career personality, and analyzing the teaching effect of the course[16]. Sun Jing (2023 : 131-133) on the basis of career adaptability theory, from the design concept, teaching methods, course content, course form, evaluation method, course evaluation aspects has carried on the comprehensive reform and innovation, using independent sample t test, paired sample t test, correlation analysis method of teaching before and after data analysis. After the teaching reform, the course of students[17]. Zhou Ziqiao (2023 : 81-82.) for college graduates employment difficult problem, build environment, classroom teaching, practice three ways and career adaptability six dimensional model of "3 + 6" career planning curriculum system, through matching sample T test, the college students of course career resilience, found course teaching to promote students career adaptability, but in the influence of career attention and career control is not significant, put forward universities from strengthen practice training, improve self management, create professional atmosphere to improve college students' career resilience[18. LeYanXia (2023 : 57-59) from the investigation of high school students career resilience development present situation and the influencing factors, try to improve from the goal of career resilience to develop high school students career planning education, help high school students more scientifically to adapt to and cope with the changes of career development, let them clear "how I want to be people" and "how to be I want to be", for the accurate positioning of high school goals and strategies, improve learning action, enhance the competitiveness of future career[19]. RanXiaoXu (2023 : 33-38) based on the perspective of career adaptability, from career attention, career control, career confidence four dimensions, design the eight high school career planning teaching course and carry out the teaching practice, improve the students' career adaptability level,

make the students choose the reason more fully, to their own results more satisfied, also more willing to pay hard for their choice[20]。

On the whole, the academic research on career adaptability has achieved fruitful results, which has laid a solid foundation and useful reference for the research of this topic. However, in the connotation of the career adaptability extension, the influence factors of career adaptability and scientific evaluation, college students' career planning consciousness training, the effective way of career education, career development course construction and improve training, career adaptability tracking investigation and sustainable construction, etc., there is a lot of room for improvement, to strengthen the theoretical exploration and practice innovation.

Research Scope

This research focuses on examining the employment transition challenges and opportunities faced by 2024 university graduates in China. The scope encompasses:

Geographic Focus: The study primarily concentrates on the national context of China, considering regional variations in employment dynamics if significant.

Time Frame: The research specifically addresses the employment landscape and policies relevant to the 2024 graduating cohort, with a focus on the period following their graduation.

Demographic Inclusion: The study encompasses diverse university disciplines, ensuring representation from various academic backgrounds. Additionally, it considers the perspectives of both urban and rural graduates.

Conceptual Framework

1. Theoretical Foundations

Social Cognitive Theory: One of the core principles of career adaptability education is rooted in Social Cognitive Theory. According to this theory, individuals construct knowledge and skills through interaction with others and engagement with the social environment. Career adaptability education aims to facilitate students' understanding and comprehension of career development through social interaction, practical experience, and reflection processes.

Career Adaptability Theory: Career adaptability is considered the ability of individuals to cope with career changes and challenges. This theory emphasizes the need for adaptability, flexibility, and responsiveness to cope with the ever-changing occupational environment. Career adaptability education seeks to cultivate students' career adaptability to help them succeed in their future careers.

2. Core Elements

Career Exploration and Goal Clarity: Students need opportunities to explore different career fields and clarify their personal career goals. This involves providing resources such as career counseling, internship opportunities, and career planning courses.

Development of Vocational Skills: In addition to academic knowledge, students also need to acquire specific vocational skills to meet market demands. Career adaptability education should focus on practical skill development, such as communication skills, teamwork, and problem-solving abilities.

Psychological Resilience Development: Faced with career challenges and pressures, individuals need to possess good psychological resilience. Career adaptability education can help students build confidence and cope with setbacks through mental health education and emotional management training.

3. Implementation Strategies

Curriculum Design: Career adaptability education should be integrated into various aspects of curriculum design, including course content, teaching methods, and assessment methods. The curriculum should emphasize practical and problem-oriented learning, cultivating students' ability to solve real-world career problems.

Mentorship Guidance: Mentors play a crucial role in students' career adaptability process. They can provide personalized guidance and advice, help students develop career development plans, and address career confusion.

School-Enterprise Cooperation: Collaboration with enterprises is one of the important approaches for career adaptability education. Schools can collaborate with enterprises to carry out internship projects, career mentorship programs, and campus recruitment activities, providing students with more practical opportunities and career guidance.

Research Methodology

This study will employ a mixed-methods approach to comprehensively address the multifaceted aspects of the research objectives. The methodology is outlined as follows:

1、Literature Review:

Conduct a thorough review of existing literature to understand the historical context, identify key theories, and explore previous research findings related to university graduate employment, talent cultivation, and entrepreneurship dynamics.

2、Qualitative Interviews:

Conduct in-depth interviews with university graduates, employers, and relevant stakeholders to gather qualitative data. This qualitative approach aims to capture nuanced perspectives, experiences, and challenges related to employment transitions and entrepreneurial endeavors.

3、Policy Analysis:

Analyze relevant policies, especially those outlined in the 2024 national video conference on employment, to assess their impact on graduate employment. This involves a detailed examination of policy frameworks, implementation strategies, and their implications for talent cultivation.

4、Case Studies:

Explore specific case studies of successful graduates and entrepreneurs to extract valuable insights into their career paths, strategies, and the factors contributing to their success. Case studies will provide a qualitative depth to the research findings.

Research Result

Analysis of career adaptability education for students in higher vocational colleges

Career adaptability is an important aspect of students 'job-hunting competitiveness, and it is a reflection of students' comprehensive quality in the field of job-hunting. In the face of pressure and challenges, career adaptability indicates that graduates acquire and maintain the level of this job, which is an important embodiment of the quality of talent training in colleges and universities, and also an important point of evaluation and monitoring. On August 30,2007, the 29th session of the 10th National People's Congress adopted the Employment Promotion Law. Article 48 of this law stipulates: the state takes measures to establish a sound labor preparation system. In recent years, higher vocational colleges in students career resilience education constantly increasing work, with life ideal, employment preparation, job essentials as the main line, the job concept, quality training, professional requirements, conduct norms into each link of student employment work, help students set up the right career direction, on the road of healthy development. For example, in order to further deepen the students of professional understanding and understanding, strengthen career planning education, Chongqing three gorges vocational college of agriculture and forestry technology institute continues to carry out the "forestry story" brand activities, invited 2023 food nutrition and testing technology professional outstanding graduates, worked in Guangxi rural biochemical co., LTD., share his job and work experience[21]. On the whole, there are still two problems in the career adaptability education of students in higher vocational colleges.

(1) the ideological understanding is not completely in place, need to further change the concept

For a long time influenced by the exam-oriented education, some higher vocational college students in middle school rarely vocational training, often lack of lofty career ideal and clear career goals, not clear their interests and weaknesses, follow the feeling, day by day, people confused, dazed the precious university time wasted or even wasted. Some students to enter higher vocational colleges as an expedient and development springboard, to "what is a university, why do I want to do" lack of active thinking, to "career, employment, position, position, career, career, career, life" concept rarely explore, unclear to oneself, life is full of confusion, no future reasonable planning, rarely plan after graduation 5 years, 10 years, 15 years, 20 years and 30 years, rely on schools and parents in employment, slow employment, employment even lie flat, chew old. Some students seldom contact with society at ordinary times, the industry enterprise talent requirements do not understand, the business scope and discipline requirements are not familiar with, want to do things too idealized and simplification, took to work unit can not adapt to the requirements of the post, found their own knowledge and skills and short board, to work and gap, job employment foresight, resilience, creativity and psychological endurance has yet to be strengthened. Due to the epidemic, the "iron rice bowl" of civil servants and public institutions has continued to increase. Some graduates are affected by family factors, environmental factors and their own employment concept factors, insist on the promotion or the public examination, the urgency of employment is not enough, employment ability, will and social demand dislocation, resulting in "not a business, industry later" and other problems. Some higher vocational colleges teachers to "student-centered" "employment oriented" also lack of deep understanding, no job requirements, graduation requirements, talent training objectives, curriculum objectives and education teaching, classroom teaching knowledge is old, can not adapt to the rapid change of the new situation and unit of choose and employ persons for students, some students "a graduation unemployment" phenomenon, "intensified" recruitment "and" employment " structural contradictions. Some teachers believe that

the school mainly imparts knowledge, and the staff training should be carried out by enterprises. They unilaterally emphasize the theoretical knowledge learning and technical skills training during the school period, and the guidance for students' professional ideals, professional ethics, career planning, labor spirit and labor values is insufficient. Some higher vocational colleges try their best to find employers to sell their students, pay one-sided attention to the implementation rate of graduates 'employment direction, and pay little attention to the quality of students' employment and career development. The entrepreneurial atmosphere in some higher vocational colleges is not strong enough, the cultivation of students' entrepreneurial awareness needs to be further strengthened, and the number of entrepreneurial teams with high-tech technology attributes and independent intellectual property rights needs to be further increased.

(2) The work measures are not sufficient and effective, and further innovation is needed

In recent years, higher vocational colleges by setting up employment entrepreneurship guidance department, employment entrepreneurship guidance teachers, training, guiding students employment entrepreneurship community, employment entrepreneurship training, innovation entrepreneurship activities, support care a variety of forms such as employment difficult students, promote student employment entrepreneurship work steady development. However, some higher vocational colleges have not taken career education as a necessary link of talent training, but only met the minimum credit requirements for providing employment entrepreneurship guidance courses, practical and accelerated employment skills training for students, insufficient training and guidance of sustainable development for students; pre-service education, insufficient attention to post-service adaptation and development. Some students need a long time to adapt to enterprises, which objectively extends the time of career development and increases the employment cost of enterprises in a disguised way. Some higher vocational college students employment entrepreneurship guidance team, often take big classes, lectures, reporting form of education, the students to personalized, individualized, accurate employment entrepreneurship guidance service is not enough, the students employment ideological education, psychological counseling and legal services are not deep is not fine. In some vocational college students, employment and entrepreneurship teachers are weak and unreasonable in structure, and young counselors often undertake the teaching task of employment and entrepreneurship guidance. Due to the lack of practical experience and social experience, some counselors follow the book, theory explanation more, less practical operation, classroom teaching knowledge, interesting and attraction is not strong, individual even in order to complete the task, become a form, unable to give students more in-depth, high-quality, professional guidance and guidance.

Main Challenge	Description	Recommendations
Lack of Ideological Understanding	Influenced by exam-oriented education, some students lack clear career goals and struggle with career planning. The focus on theoretical knowledge over practical skills and insufficient guidance exacerbates this issue.	Shift focus from exam oriented education to career oriented approaches. Enhance practical skills development and individualized guidance.
Inadequate Work Measures	Efforts to support students' employment and entrepreneurship exist, but implementation of career education is lacking. Insufficient attention to post-service adaptation, limited personalized guidance, and weak employment and entrepreneurship counseling structures hinder effective career development.	Integrate career education as a fundamental component of talent training. Provide comprehensive training for employment and entrepreneurship counselors. Strengthen collaborations between colleges and industries for enhanced career opportunities.

Discussion

The effective way of career adaptability education for students in higher vocational colleges

Higher vocational colleges to fully implement the party's education policy, adhere to the socialist direction of running, adhere to the economic and social development demand orientation, improve talent independent cultivation ability, follow the law of physical and mental development, education teaching law and talent growth, around the implementation of khalid ents fundamental task, how to fully and effectively achieve talent training goal overall design, to improve the student career adaptability education into the talent training process, with specific scientific implementation plan. According to the talent training plan, we will organize and implement education and teaching activities, carry out the monitoring and evaluation of education and teaching quality, steadily promote the reform of talent training mode, promote the all-round development and healthy growth of students, and encourage them to undertake the important task of realizing the Chinese dream of the great rejuvenation of the Chinese nation.

(1) Basic principles

1. Adhere to the principle of moral education

Thoroughly implement the party's 20 and the national education conference spirit, the full implementation of the "about promoting the development of modern vocational education high quality opinion" "deepening the reform of the new era of education evaluation overall plan" the Chengdu-Chongqing region shuangcheng economic circle construction plan outline and other file spirit, adhere to the combination with industry, and local and government policies, combined with social regional structure, and personal lifelong learning, promote the "three education", perfect the "education" education pattern, promote education courses and courses with counterparts, the

ideological and political education, ideal faith education, national cities education throughout the whole process of talent training. Made solid progress in good tree people, to wisdom, people, sports, to beautify people, to work people, strengthen the aesthetic education, improve sports, do real education, labor education through ideological and political education, strengthen students' career planning education, enhance vocational education adaptability and attraction, education teaching objectives and tasks, do school quality high level and academic cooperation with high quality.

2. Adhere to the student-centered principle

Focus on students lifelong growth, strengthen the "centered on the student learning" and the concept of according to their aptitude, as a whole economic and social development demand orientation and students lifelong growth goal orientation, combined with the ideal goal of high level of higher vocational schools with Chinese characteristics, scientific talent training goals and graduation requirements, according to the principle of output oriented reverse design personnel training scheme and curriculum system. Strengthening achievement oriented, around the students 'education after the "learn" and "can do", according to the students subject professional knowledge and professional competence double collaborative advanced principle, clarify the knowledge map, layout, build ability matrix, course objectives and graduation requirements and training goals, carry forward the spirit, inheriting technical skills, improve students' career adaptability, promote high quality employment entrepreneurship.

3. Adhere to the principle of cooperation between industry and education

Follow the law of technical skills personnel training, strengthen the school, government, line, enterprise cooperation, deepen the teaching fusion, advocating "middle school" teaching mode, promote education teaching from knowledge to ability, strive to cultivate students' professional quality, intelligence, application, communication, collaboration, cross-border integration, innovation thinking, lifelong learning migration ability and complex problem solving ability and professional competence. Adhere to the application of the foundation, add "project, research, case, cross, scene, digital, international" courses, relying on practical teaching base, digital education platform, scientific research and innovation platform, urban industry and education consortium, industry industry and education integration community, new secondary colleges to carry out teaching innovation. Further optimize the practice teaching system, systematically construct the growth practice teaching system, promote the industry-university-research cooperation, training and innovation integration, promote the practice teaching and innovation education, continuously improve students' practical ability and innovative spirit, take root in the mountain reservoir area, enhance the responsibility of serving the "agriculture, rural areas and farmers", promote the professional upgrading and transformation, serve the digital rural construction; improve the professional construction level, and contribute to the construction of chengzhou-Chongqing shuangcheng economic circle.

4. Adhere to the principle of distinctive development

A child, a world, each student is unique. Implementing the new requirements for the basic strategic support of education, science and technology, and personnel, All major in higher vocational colleges should be based on the school orientation, Make the students understand and get familiar with the national vocational education reform related knowledge, Implementing the green development concept of "high efficiency, low efficiency and sustainability" as the core connotation, To boost economic and social development as the basic essence, Each major should be closely connected with the local economic development, To cultivate teaching achievements

with distinctive characteristics, diverse forms and excellent quality, Improve students' ability to serve the development of modern agriculture, the Three Gorges Reservoir area and the local economy, To train more high-quality technical and skilled craftsmen and craftsmen, Jointly promote the balanced and sustainable development of the society.

5. Adhere to the principle of continuous improvement

According to the "twin plan" project construction requirements, follow the "root in China university, rooted in Chongqing demand do professional" professional construction ideas and talent training high quality, education teaching quality, teaching management, in the overall under the premise of applied talents training target, talent training plan design to overall solid foundation, strengthen application, promote cross and pay attention to innovation, continuously improve the school talent training characteristics of identification and student satisfaction of school education teaching, improve the school training talents to the local economic and social development and support. Before the formulation of the talent training program, each major will evaluate the rationality of the current implemented training objectives, so as to be the basis for determining the training objectives of the new talent training program. And the decomposition of the graduation requirements, curriculum system evaluation, to achieve the curriculum system effectively support graduation requirements, graduation requirements effectively support training goals, to achieve the purpose of continuous improvement, the local inseparable, the industry agrees, international communication of the national first-class professional group.

(2) Specific methods

1. Value-leading method

The purpose of implementing career adaptability education is to promote the comprehensive and sustainable development of students. Higher vocational colleges to implement khalid ents fundamental task, only take the way of characterization, differentiation development, adhere to the correct political direction, the construction of high-quality teachers, form a high level personnel training system, broad consensus, strengthen publicity and education, improve the policy guidance, intensify implementation, from two aspects of khalid ents and people, focus on cultivating and promote students comprehensive sustainable development. From the perspective of morality, we should focus on cultivating students' sense of national identity and responsibility, national consciousness, cultural confidence, the consciousness and action to listen to the Party and follow the Party, the common ideal of socialism with Chinese characteristics, and consciously practice the core socialist values. From the perspective of cultivating people, we should focus on enhancing students' cultural foundation and independent development ability, cultivate students to acquire knowledge and skills in various fields, cultivate students to manage their own study and life, and cultivate students to understand and discover self-value. We need to strengthen education in students 'professional ethics, policies and regulations, inspire their professional ethics consciousness, constantly improve their professional ethics, form noble moral sentiments, cultivate students' entrepreneurship, reform and innovation, professional spirit, professional spirit and craftsman spirit, and encourage and support students to participate in vocational skills examinations.

2. Curriculum construction method

Curriculum is the main means for colleges and universities to achieve the goal of talent training and an effective way to cultivate students' career adaptability. Higher vocational colleges should dynamically adjust the talent training programs of various majors according to the changes of students' professional environment, pay more attention to the long-term career development of

students, and incorporate career education into the whole process of talent training. To deal with the relationship between professional courses and public courses, Appropriate compression of compulsory courses, Add the elective courses, Strengthen the practical teaching links, To provide a broad educational platform and growth environment for students, To promote the comprehensive and sustainable development of students' comprehensive qualities such as cultural foundation, independent development, lifelong learning and social participation; Build a good teacher-student relationship, Continuously optimize the employment environment and social support for students, Create a career experience opportunity, Help students prepare for their career in advance, Scientific and scientifically established career goals, Master the professional knowledge and skills, Enhance the sense of professional mission and professional competitiveness, With a more positive attitude into the study of life, Help them to achieve the desired academic achievement, Continuously improving your career fitness, Successfully completed the transition from the campus life to the work world. Build up a whole-course innovation and entrepreneurship curriculum system, High-quality Construction Career Planning course, In the lower grades, the theoretical compulsory course of "Innovation and Entrepreneurship Guidance" is offered, Supported by the practical teaching link of "college students' innovation and entrepreneurship education" special credits; Introducing online public selection courses such as "College Students' Innovation and Entrepreneurship", "Entrepreneurship and Innovation Leadership", "Entrepreneurship Enlightenment and Case Sharing" and online open entrepreneurship courses such as MOOCs courses and video open courses, Regular entrepreneurship training camp, winter camp and entrepreneurship public lecture series, Mobilize and guide students to carry out systematic entrepreneurial learning both online and offline; According to the industry needs and professional characteristics, Add innovative courses and practical links, And incorporated into the innovation of credit management. We will encourage secondary colleges and departments with the foundation and conditions to actively adapt to the needs of new technologies, new forms of business, new models and new industries, accelerate the layout of future strategic competitive fields, and explore the opening of corresponding micro-majors by relying on platforms such as new secondary colleges, "four new" projects and experimental and training bases. In order to adapt to the new requirements of the comprehensive quality of graduates and post adaptation, Higher vocational colleges should base themselves on the overall strategy of the great rejuvenation of the Chinese nation and the great changes unseen in the world in a century, With "the greatness of the country", To improve students' political theory accomplishment and moral civilization level, Enhance the awareness of democracy and the legal system; Familiar with the content of the "four histories", In particular, in China's modern and modern revolution and construction process, Understand the international current affairs and the latest domestic situation and policies; Improve the physical and psychological quality of college students, Maintain a strong body and a sound mind; Establish the idea of labor glory, Develop a love of labor habits and master certain labor skills; Adhere to the aesthetic education and cultural people, Improve students' aesthetic appreciation and humanistic quality; Master the necessary international communication language skills, Establish the value concept of a community with a shared future for mankind; Strengthening of digital literacy and skills, Improve the digital adaptability, competency, and creativity. Career group counseling and career psychological counseling are provided to improve students 'self-efficacy and desire to explore, better adapt to the changes in the external environment, and stimulate students' innovation and entrepreneurship potential.

3. Social practice method

Many young students' life experience is very simple, that is, from the school gate to the school gate, the lack of understanding of the social reality, all aspects of the experience is very little, the practical ability is weak. Higher vocational colleges should pay more attention to the free choice and diversified growth of students, put more emphasis on knowledge transmission, skill training and value shaping, encourage the innovation of teaching methods and teaching methods, and combine the first class with the second class and the third class. On April 29,2021, the 28th Session of the 13th National People's Congress adopted the Law on Promoting Rural Revitalization. Article 27 of the law puts forward: strengthen the training of rural professionals, and encourage graduates of institutions of higher learning and vocational schools to find jobs and start businesses in rural areas. We will consolidate the achievements of poverty alleviation with rural revitalization, and build beautiful villages, providing good opportunities and a broad stage for teachers and students in higher vocational colleges. To build a modern socialist country that is prosperous, strong, democratic, civilized, harmonious, and beautiful. Higher vocational colleges should strengthen the cultivation of students 'innovation consciousness and practice innovation ability, pays special attention to the professional cognition, trainee practice, social investigation, social observation, industry practice, community activities, skills competition, promote the coordinated development of students' knowledge, quality and ability, form classroom and class complement each other, the school and the practice of teaching mechanism and training mode, encourage students to grow in practice. To create the integration of "science and technology and industry, education and industry", further concentrate and integrate characteristic and superior scientific research resources, accelerate the development of scientific research platform, guide teachers and students to go deep into the fields, encourage teachers to lead students to engage in scientific research, promote landmark and original innovation achievements, and improve the level of social service.

4. Cultural edification method

Higher vocational colleges should change the phenomenon of "greedy", "uniform" and "blindly following the trend", uphold the concept of innovation, coordination, green, open and shared development, and build a pattern of "three comprehensive education". The Opinions of the CPC Central Committee and The State Council on Comprehensively Promoting the Construction of a Beautiful China were released, proposing a series of activities called for "a Beautiful China, I am an actor". Higher vocational colleges should strengthen the consciousness of "green water castle peak is the jinshan yinshan", more advocate green low carbon way of life, green development concept, carry forward the ecological environmental protection culture, carry forward Chinese excellent traditional culture and the socialist advanced culture, pay more attention to personnel training and school characteristics closely, through more planning, design and measures of continuous efforts, to promote green development of Chongqing Yangtze river economic belt and Chinese modernization to promote the great rejuvenation of the Chinese nation.

5. Model model and model method

Education, as an important means to ignite the human mind and awaken the human consciousness, bears the heavy responsibility of cultivating talents for the country and transforming the society through talents. Higher vocational colleges to establish innovation college, entrepreneurship courses, promote entrepreneurship policy, hire mentors, guide business community, set up a venture fund, hatch business projects, entrepreneurship competition, entrepreneurship roadshow, for entrepreneurial pacesetter, entrepreneurship, entrepreneurial exchanges, alumni discussion, promote entrepreneurial deeds, build entrepreneurial culture,

inspire entrepreneurial consciousness, strong campus innovation atmosphere. By building mass innovation space, college student entrepreneurship street, ring university innovation and entrepreneurship ecosystem, and national university science and technology parks, we should attract many college students with ideals and aspirations to carry out entrepreneurial practices based on their majors, encourage college students to devote themselves to entrepreneurship, and support student teams and enterprises to settle in."Help students to start a business", steadily improve the annual entrepreneurship rate of students and the success rate of business incubation team in colleges and universities, and continuously improve the survival rate and growth rate of students registered micro enterprises. Encourage and guide students in the gen space project, actively declare project national and Chongqing municipal innovation entrepreneurship training project, support and organization to participate in China international "Internet +" college students innovation entrepreneurship competition and other kinds of business competition, to ensure that high-tech, high level business students proportion increase year by year and a large number of typical emerging.

6. Service innovation method

Higher vocational colleges to open the full employment entrepreneurship guidance course, complete school employment entrepreneurship guidance center staff and the secondary college employment director, strengthen employment entrepreneurship team training, encourage counselors innovation student career development and employment means of entrepreneurship guidance carrier, build a three-dimensional publicity consulting network, explore live, shooting professional propaganda short video form, online interaction with students, parents and unit of choose and employ persons, the response to students and parents concerned issues. Through the implementation of specific measures such as experts and professors entering middle schools, career education into middle schools, middle school students entering universities, strengthening the construction of high-quality student base, with the traditional media publicity and "Internet +" as the carrier, to increase the information construction of the enrollment work. Give full play to the role of "college students' career planning" and "employment guidance" courses, strengthen the communication and guidance for graduates, and change the employment concept and mentality of graduates. University-enterprise cooperation, invite enterprises, outstanding alumni, campus experts, such as consulting team, regularly carry out "lecture hall" employment, continue to guide students to accurate positioning, determine the correct employment intention, reduce employment expectations, reduce the exam, into the heat, realize multi-channel positive employment, propaganda guide graduates to the Midwest, hard remote areas and urban and rural employment at the grass-roots level. We will do a solid job in helping graduates from groups with special difficulties, establish a ledger for helping students from special difficulties groups, reimburse bus fares for students from special difficulties groups to attend the "double selection meeting" in Chongqing, and apply for job-hunting subsidies for them. Actively explore the new employment mode for graduates under the new situation, combine online and offline, provide all-weather employment services, carry out online recruitment services, encourage online recruitment, online interview, online signing, promote online employment information service, through QQ and SMS, "offline + online" synchronization, accurately push employment information, promote intelligent employment; further simplify employment procedures, vigorously promote online processing, make information run more, students less errands, provide convenience for graduates employment and employment. Carry out the tracking survey of graduates, and regularly visit graduates and

employers, forming a virtuous circle of student center, output-oriented and continuous improvement.

Recommendations

1. Theoretical Recommendation:

Further develop theoretical frameworks capturing the dynamic relationship between university talent cultivation and the job market, integrating insights from psychology, sociology, and education theory.

2. Policy Recommendations:

a. Introduce flexible employment policies, including part-time and remote work options.

b. Incentivize entrepreneurship with grants, mentorship programs, and streamlined administrative processes.

c. Strengthen industry-academia collaborations for curriculum alignment and practical skill enhancement.

d. Implement policies for continuous skills development and lifelong learning initiatives.

3. Practical Recommendations:

a. Enhance university career counseling services for personalized guidance.

b. Integrate soft skills development programs into the curriculum.

c. Facilitate networking events, industry fairs, and alumni interactions.

d. Implement digital literacy initiatives for technology-driven work environments.

e. Establish post-graduation support programs for job placement assistance and career guidance.

References

Zhao, X., & Guo, C. (2010). Review on career adaptability abroad. *Advances in Psychological Science. 9,* 147-154.

Jing, X. F., & Wang, N. Y. (2023). Effect of parental behavior on career resilience and employability. *Human Resources. 8,* 131-133.

Liu, S. (2023). *The influence of career adaptability on employees' innovation behavior: The intermediary of work sense of prosperity and the regulating role of organizational innovation atmosphere* [Master's thesis, Fujian Normal University].

Ma, W. (2023). Exploring the strategy of improving the career adaptability of college students in independent colleges. *Employment and Security, 7,* 70-72.

Zhong, J., Zhang, Q., Mao, H., & Liu, L. (2023). Research on the current quo and relationship of career mission, career adaptability and academic input of higher vocational nursing students. *Occupational and Health. 12,* 3283-3288.

Liu, L., Li, Q., Xun, L., Zhang, X., & Wang, H. (2023). College students understand the relationship between social support and their career adaptability: The intermediary role of core self-evaluation. *Psychology Monthly. 21*, 76-79.

Sun, M. (2023). Relationship between emotional intelligence and career resilience: The mediating role of achievement motivation. *Science and Education Guide. 30*, 156-158.

Xiao, X. (2023). Research on the influencing factors and improvement paths of students' career adaptability in agricultural and forestry universities —— Based on the empirical study of five universities. *Forestry Economy in China. 11,* 33-38.

Shen, L. (2023). Research on the influence of entrepreneurship education on career adaptability. *Chinese Journal of Multimedia and Online Teaching*. 12, 149-152.

Ji, W., Fang, M., & Zhang, S. (2023). Research on the relationship between family economic status and career adaptability of higher vocational students: The chain mediation role of academic performance and psychological capital. *Psychology Monthly. 21,* 95-97.

Peng, T., & Wang, H. (2023). The influence of freshmen proactive personality on career resilience in higher vocational universities: The mediating role of perceived teacher support. *Educational Observation. 11,* 40-43.

Liu, J., Liu, C., & Wang, X. (2023). Research on the path of college students' career education from the Perspective of career adaptability. *Education and Teaching Forum. 6,* 169-172.

Zhou, W., Li, Y., & Xin, Z. (2023). Career exploration workshops promote career resilience and disability identity among blind school students. *Special Education in China. 11*, 51-58.

Zheng, Y. (2023). Research on the employment ability of College Students based on career construction theory. *Journal of Jiangxi Electric Power Vocational and Technical College. 10*, 92-94.

Jiang, L. (2023). Exploration of college career courses based on career construction theory. *Shaanxi Education (Higher Education). 7,* 61-63.

Zhou, Z. (2023). An empirical study on "3 + 6" career planning courses based on career resilience theory. *Theoretical Research and Practice of Innovation and Entre preneurship*. 9, 81-82.

Le, Y., Dong, B., & Chen, X. (2023). Career sailing, help growth —— Based on the career adaptability theory of high school career planning education approach exploration. *Mental Health Education in Primary and Secondary Schools. 22,* 57-59.

Ran, X., Yang, R., & Deng, Z. (2023). Teaching of high school career planning course based on career adaptability. *Mental Health Education in Primary and Secondary Schools*. 11, 60-62.

การทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย
The Ex-post evaluation of Legislation

ศิพร โกวิท[1], จิรภัทร วรรณะธูป[2],
ติณณภพ พัฒนะ[3], โสรัตน์ กลับวิลา[4]
[1,2,4] โรงเรียนนายร้อยตำรวจ [3]สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
Siporn Kowit[1], Jirapat Wannatoop[2],
Tinapop Patthana[3] Sorat Glubwila[4]
[1,2,4]Royal Police Cadet Academy [3]Office of the National Anti-Corruption Commission
Corresponding Author, E-mail: sipornkowit@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) แนวทาง ขั้นตอน หลักเกณฑ์เพื่อให้ได้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ในการพิจารณาทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย 2) ทราบจำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่สมควรมีการทบทวนความเหมาะสม โดยจัดลำดับความสำคัญของกฎหมายที่ควรมีการทบทวน เพื่อให้ได้ข้อเสนอในการดำเนินการว่าควรยกเลิก หรือแก้ไขปรับปรุง หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใด โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากประชาชนผู้เกี่ยวข้องหรือใช้บริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม จำนวน 556 คน ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง ที่เป็นผู้บังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรม จำนวน 60 คน และการสนทนากลุ่ม 2 ครั้ง ซึ่งเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรม และประชาชนผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 61 คน ผลการวิจัยพบว่า กฎหมายที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ทั้งในชั้นก่อนพิจารณา ระหว่างการพิจารณา และหลังการพิจารณา ทั้งหมด จำนวน 355 ฉบับ สำหรับประเทศไทยพบว่าการปรับปรุงกฎหมายภายใต้หลักการ **5Cs** ได้แก่ Cut คือ การยกเลิก Change คือ การปรับปรุง Combine คือ การควบรวมกรณีที่ทับซ้อน Continue คือ การคงไว้เช่นเดิม Create คือ การสร้างกฎหมายใหม่กรณีที่จำเป็นภายใต้หลักการ **5Cs** โดยวิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่สมควรให้มีการทบทวนความเหมาะสม มีจำนวน 16 ฉบับ จากจำนวน 355 ฉบับ เนื่องจากเป็นเวลานานจนไม่มีเหตุหรือสถานการณ์ใดที่สอดคล้องจะมาบังคับใช้ หรืออาจเป็นกฎหมายที่เพิ่งบัญญัติมาใช้จึงยังไม่พบปัญหาอุปสรรคและภาระต่าง ๆ

คำสำคัญ: การทบทวนความเหมาะสม; กฎหมาย; แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ

---

[*] วันที่รับบทความ : 15 พฤศจิกายน 2566; วันแก้ไขบทความ 9 ธันวาคม 2566; วันตอบรับบทความ : 10 ธันวาคม 2566
Received: November 15 2023; Revised: December 9 2023; Accepted: December 10 2023

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the guidelines, processes, and criteria for achieving best practices in the ex-post evaluation of legislation. 2) to acknowledge the number of legal related to criminal justice processes that should review and prioritize based on their importance to propose actions such as cancellation, amendment, or other means of proceeding. This research will use a mixed-methods approach, incorporating both quantitative and qualitative methods. Collect the quantitative data from 556 relevant stakeholders or service users from agencies involved in the dispute resolution process and the qualitative data from in-depth interviews with a targeted group of 60 key informants who are legal practitioners in the process of judgment and two focus group discussions with 61 participants, including legal practitioners involved in the dispute resolution process and relevant stakeholders. The research findings show that: 1) There are 355 legal related to criminal dispute resolution, including those in pre-trial, during the trial, and post-trial 2) Thailand uses a civil law system, resulting increasing number of written legal. number of written legal. It's necessary to review and update the legal to relevance and appropriateness. The mechanism for reviewing many legal at once is the Regulatory Guillotine Approach mechanism for reviewing and updating many legal in a single process based on the 5Cs principle: Cut, Change, Consolidate, Codify, and Coordinate. 3) Under the principle of the 5Cs, the analysis of the legal aspects of criminal dispute resolution that should review for appropriateness reveals 16 out of 355. The different legal have no issues with the procedural burden on officials or prescribed for a long time without circumstances or situations that caused enforcement. The prescribed legal recently has not encountered any obstacles and various responsibilities.

Keywords: Ex-post evaluation of Legislation; Legal; Best Practice

บทนำ

กฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน มีเป็นจำนวนมากและบางฉบับมีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่เปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งยังเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดยรวม (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2559 : ออนไลน์) ซึ่งปัญหาดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้และเพิ่มต้นทุนในการบังคับการตามกฎหมาย นอกจากนั้น ยังทำให้ประชาชนถูกจำกัดหรือลิดรอนสิทธิเสรีภาพ มีภาระตามกฎหมายที่ไม่จำเป็น และเข้าถึงกฎหมายได้ยากจึงควรมีการทบทวนความเหมาะสมของกฎหมายให้มีความทันสมัย เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของสังคมและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และสอดคล้องกับสภาวการณ์ของปริมาณกฎหมายของประเทศไทยในปัจจุบัน (ทวียศ ศรีเกตุ, 2565 : ออนไลน์)

การทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย (ex post evaluation of legislation) จึงถือเป็นมาตรการที่สำคัญ ในด้านการใช้บังคับกฎหมาย โดยเฉพาะการที่จะทำให้กฎหมายนั้น ๆ มีเนื้อหาสาระและกลไกของกฎหมายที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ด้วยตระหนักถึง

ความสำคัญของการตรวจสอบคุณภาพของกฎหมาย (ธรรมนิตย์ สุมันตกุล, 2549 : 82) ซึ่งประเทศไทยใช้ระบบกฎหมายแบบประมวลกฎหมาย (Civil Law) มีการตรากฎหมายลายลักษณ์อักษรจำนวนเพิ่มมากขึ้นตามระยะเวลาที่ผ่านไป จึงควรมีมาตรการในการตรวจสอบเพื่อทบทวนกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ว่ายังคงมีความจำเป็น และเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่อาจเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ ถ้าไม่เหมาะสมจะแก้ไขปรับปรุงอย่างไร และหากหมดความจำเป็นแล้วก็สมควรยกเลิกเสีย เพราะกฎหมายเป็นภาระทั้งแก่ภาครัฐผู้มีหน้าที่บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายและเป็นภาระแก่ประชาชนผู้อยู่ใต้บังคับของกฎหมาย (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2559 : ออนไลน์) โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทั้งในชั้นก่อน ระหว่าง และหลังการพิจารณาคดี ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เนื่องจากมีผลกระทบต่อประชาชนในประเทศ เพราะเป็นกระบวนการวินิจฉัยข้อขัดแย้งของบุคคลในสังคมให้ได้รับความเป็นธรรม และก่อให้เกิดความสงบสุขแก่สังคม ทั้งยังเป็นสาระสำคัญของการปกครองในระบบประชาธิปไตย ภายใต้หลักนิติธรรม (ทวียศ ศรีเกตุ, 2565 : ออนไลน์)

เหตุที่ต้องมีการทบทวนความเหมาะสมของกฎหมายนั้นเนื่องมาจากปัญหาต่างๆ กล่าวคือ 1) ปัญหากฎหมายเฟ้อ (Regulatory Inflation) ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้ และเพิ่มต้นทุนในการบังคับใช้กฎหมาย (Administrative Cost) นอกจากนั้น ยังเป็นการจำกัดและลิดรอนเสรีภาพของประชาชน 2) เพื่อให้มีกฎหมายที่ดี สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของสังคม มีความชัดเจน และเข้าใจง่าย 3) เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายว่าไม่ทันต่อเหตุการณ์ กลไกตามกฎหมายไม่เหมาะสม (ทวียศ ศรีเกตุ, 2565 : ออนไลน์) สมควรมีมาตรการทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย และจัดลำดับความสำคัญของกฎหมายที่ควรมีการทบทวน ความเหมาะสมตามลำดับ พร้อมทั้งข้อเสนอในเรื่องของการดำเนินการต่อกฎหมายนั้นๆ ว่าควรมีการยกเลิก หรือแก้ไขปรับปรุงหรือยังให้คงกฎหมายดังกล่าวไว้ โดยดำเนินการตามกระบวนการวิจัย ซึ่งมีกรอบการวิจัยเพื่อศึกษาว่ากระบวนการเกี่ยวกับการทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย ควรมีหลักเกณฑ์อย่างไร รวมถึงปัจจุบันมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของหน่วยงานต่างๆ ข้างต้นจำนวนเท่าใด และมีจำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในชั้นก่อน ระหว่าง และหลังการพิจารณาคดีใดบ้างที่จำเป็นต้องมีการทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย โดยจัดลำดับความสำคัญของกฎหมายที่ควรมีการทบทวนความเหมาะสมตามลำดับ พร้อมทั้งข้อเสนอ ในเรื่องของการดำเนินการตามกฎหมายนั้นๆ ตลอดจนข้อเสนอแนะต่างๆในการพิจารณาทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาให้ทราบจำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ที่สมควรมีการทบทวนความเหมาะสม โดยจัดลำดับความสำคัญของกฎหมายที่ควรมีการทบทวน

2.เพื่อพัฒนาแนวทางแนวทางในการกำหนดนโยบายในการพิจารณาทบทวนความเหมาะสมของกฎหมายให้บรรลุเป้าหมาย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน เชิงปริมาณและคุณภาพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยเชิงปริมาณโดยการรวบรวมข้อมูลจากประชาชนทั่วไป จำนวน 556 คน โดยแบ่งสัดส่วนการเก็บข้อมูลจากประชาชนที่ใช้บริการ หรือเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ พนักงานอัยการ กรมสอบสวนคดีพิเศษ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมราชทัณฑ์

การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ พนักงานอัยการ ผู้พิพากษา ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ ผู้แทนกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ผู้แทนสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ผู้แทนกรมคุมประพฤติ ผู้แทนกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ผู้แทนกรมราชทัณฑ์ และประชาชน จำนวน 60 คน ในการเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อการสัมภาษณ์ จะคัดเลือกจากผู้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบปี เพื่อให้สามารถเข้าใจประเด็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างแท้จริง จากนั้นจะเป็นการประชุมกลุ่ม (Focus group) เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และประชาชน จำนวน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 จำนวนผู้เข้าร่วม 30 คน ครั้งที่ 2 จำนวนผู้เข้าร่วม 31 คน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อสอบถามสภาพปัญหาและผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย โดยสร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อทราบสภาพความร้ายแรงของปัญหา และความเร่งด่วนที่ต้องทบทวนกฎหมายแต่ละฉบับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และคำถามสำหรับการสนทนากลุ่ม

โครงร่างการวิจัยและเครื่องมือวิจัยที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นจากผู้เชี่ยวชาญ เสนอต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย เพื่อพิจารณาก่อนดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลจากการสอบถามกลุ่มประชาชนทั่วไป เป็นการเก็บข้อมูลในภาคสนาม (Field Data Collection) ประชาชนจำนวน 556 คน โดยแบ่งสัดส่วนการเก็บข้อมูลจากประชาชนที่ใช้บริการ หรือเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหน่วยงานต่าง ๆ

การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) โดยวิธีการประชุมทางไกล Video Conference หรือการใช้โทรศัพท์ กลุ่มบุคคลเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและประชาชน จำนวน 60 คน

จากนั้นรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สรุปประเด็นเพื่อให้ได้จำนวนกฎหมายที่ต้องทบทวน และวิธีการทบทวน เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) โดยวิธีการประชุมทางไกล (Video Conference) มีกลุ่มเป้าหมาย คือ หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและภาคประชาชนโดยจัดประชุม จำนวน 2 ครั้ง จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 1 จำนวนผู้เข้าร่วม 30 คน ครั้งที่ 2 จำนวนผู้เข้าร่วม 31 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลทั้งการจากการทบทวนวรรณกรรม การตอบแบบสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึก (In – depth interview) และประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) มาวิเคราะห์กับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในชั้นก่อน ระหว่าง และหลังการพิจารณาคดี ที่สมควรให้มีการทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย รวมถึงจัดลำดับความสำคัญของกฎหมายที่ควรมีการทบทวนความเหมาะสมตามลำดับ และข้อเสนอในการดำเนินการต่อกฎหมายนั้น ๆ ว่า ควรมีการยกเลิก หรือแก้ไขปรับปรุง หรือยังให้คงกฎหมายดังกล่าวไว้หรือวิธีการอื่นใด ๆ แล้วสรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายหลายฉบับ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด ศาลยุติธรรม และหน่วยงานในสังกัดกระทรวงยุติธรรม ได้แก่ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กรมสอบสวนคดีพิเศษ กรมราชทัณฑ์ และกรมคุมประพฤติ มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งหมด จำนวน 355 ฉบับ

ตารางที่ 1 จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ชื่อหน่วยงาน	จำนวนกฎหมาย (ฉบับ)		
	พระราชบัญญัติ	พระราชกำหนด	พระราชกฤษฎีกา
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	216	8	
สำนักงานอัยการสูงสุด	6		
ศาลยุติธรรม	28		
ในสังกัดกระทรวงยุติธรรม			
กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	18	3	
กรมคุมประพฤติ	1		
กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	14		
กรมราชทัณฑ์	15		2
กรมสอบสวนคดีพิเศษ	41		
สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	3		
รวม	342	11	2

ที่มา : ห้องสมุดกฎหมายสำนักงานกฤษฎีกา สืบค้นจาก
https://www.krisdika.go.th/web/guest/law

วัตถุประสงค์ที่ 2 ข้อเสนอแนะที่เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายในการพิจารณาทบทวนความเหมาะสมของกฎหมายให้บรรลุเป้าหมาย

ผลการพิจารณาทบทวนกฎหมาย

ในการพิจารณาทบทวนกฎหมาย เป็นการนำหลักการทบทวน 5Cs มาประกอบกับความเห็นของผู้ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม ซึ่งเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายและผู้เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับที่ถูกนำมาพิจารณาทบทวนทั้งสิ้น 16 ฉบับ ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม หลักการพิจารณาทบทวนกฎหมายตามหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ประกอบข้อมูลเชิงปริมาณจากการสำรวจความเห็นประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ เพื่อนำไปสู่การคำนวณค่าคะแนน และข้อมูลเชิงคุณภาพดังกล่าว มาวิเคราะห์ประกอบกันเป็นระบบและหาความเชื่อมโยมต่าง ๆ ประกอบความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จึงวิเคราะห์ได้ว่าควรมีการทบทวนตามหัวข้อนั้น ๆ โดยจำแนกวิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในชั้นก่อน ระหว่าง และหลังการพิจารณาคดีที่สมควรให้มีการทบทวนความเหมาะสม ดังนี้

ชั้นก่อนพิจารณา

กระบวนการยุติธรรมทางอาญาในชั้นก่อนการพิจารณาคดี ได้แก่กระบวนการตั้งแต่เริ่มคดีที่พนักงานสอบสวน การสอบสวนโดยมีหน่วยงานต่างๆของกระทรวงยุติธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง จนถึงการฟ้องคดี พบว่ามีกฎหมายที่ต้องได้รับการทบทวน ดังนี้

1) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวบังคับใช้มาเป็นระยะเวลานานมากแล้ว การแก้ไขเพิ่มเติมที่ผ่านมาจะออกเป็นกฎกระทรวง ซึ่งออกมาเป็นครั้งสุดท้ายเมื่อปี พ.ศ.2552 ซึ่งก็ไม่สามารถควบคุมอาวุธปืนได้อย่างแท้จริง ปัญหาที่พบจากการรวบรวมข้อมูลวิจัยในครั้งนี้พบว่า ผู้บังคับใช้กฎหมายและประชาชน มีความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ว่าควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขใน 2 ประเด็นคือ 1) ปัจจุบันมีปัญหาการซื้อขายอาวุธปืนทางออนไลน์ การโฆษณาขายอาวุธปืนผ่านสื่อต่างๆ ทำให้การเข้าถึงซึ่งอาวุธปืนของประชาชนนั้นง่ายเกินไป ก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่ประชาชน จึงควรกำหนดฐานความผิดเพิ่มเติม (Create) เกี่ยวกับการซื้อขายอาวุธปืนโดยไม่ได้รับอนุญาต และผ่านวิธีการออนไลน์ ให้มีการกำหนดโทษที่สูงกว่าปกติ 2) อาวุธปืนมีการพัฒนารูปแบบความทันสมัยไปตามเทคโนโลยี อาวุธปืนบีบีกัน หรือสิ่งเทียมอาวุธปืนที่มีการพัฒนาศักยภาพให้สามารถทำภยันตรายร้ายแรงเทียบได้กับอาวุธปืนนั้น กฎหมายยังคงเป็นช่องว่างไม่ได้กำหนดความผิดของการมีไว้ในครอบครองซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืนนั้น ทำให้มีการนำมาใช้ ครอบครอง ก่ออาชญากรรมร้ายแรง จึงควรมีการบัญญัติใหม่ (Create) เพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “อาวุธปืน” ให้ครอบคลุมไปถึงสิ่งเทียมอาวุธปืนด้วย

2) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542

ปัญหาที่พบจากการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับการกระทำที่เรียกว่าการรับจ้างเปิดบัญชีรับจ้างเปิดบัญชี เพื่อให้มิจฉาชีพใช้เป็นบัญชีม้าในการกระทำผิดฐานฉ้อโกง โดยใช้เป็นช่องทางในการรับเงินและถ่ายโอนเงินจากการกระทำความผิด ป้องกันไม่ให้มีพยานหลักฐานเชื่อมโยงมาถึงผู้ที่หลอกลวง ในการหลอกหลวงประชาชนนั้น ผู้ที่รับค่าจ้างหรือยินยอมให้ใช้บัญชีธนาคารของตนเป็นช่องทางผ่านในการโอนเงินจากผู้เสียหาย ย่อมมีความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงิน แต่ไม่มีฐานความผิดโดยตรง พบว่าผู้ที่เปิดบัญชีโดยไม่รับค่าจ้างนั้น ไม่ทราบว่าเป็นการกระทำในฐานความผิดของการเป็นผู้สนับสนุนในความผิดฐานฟอกเงิน จึงควรมีบทบัญญัติเพิ่มเติมที่เฉพาะเจาะจงในฐานความผิดของผู้รับจ้างเปิดบัญชี (Create) เพื่อให้ครอบคลุมการกระทำความผิด และเป็นการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522

การกระทำอันเป็นการลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นฐาน ซึ่งตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 นั้นไม่ได้กำหนดฐานความผิดในการกระทำดังกล่าว จึงต้องมีการบัญญัติกฎหมายเพิ่ม (Create) ในกรณีดังกล่าวซึ่งอาจเพิ่มไว้เป็นอีกหมวดใน พระราชบัญญัติคนเข้าเมืองฯ หรือบัญญัติเป็นพระราชบัญญัติป้องกันและ

ปราบปรามการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ซึ่งเป็นเรื่องที่จำเป็นเร่งด่วน เนื่องจากอาจมีการกระทำความผิดโดยอาศัยช่องว่างของกฎหมายแต่ละประเทศเพื่อให้การกระทำไม่ต้องรับโทษ จึงมีความจำเป็นต้องบัญญัติกฎหมายฉบับนี้เพิ่มเติม

4) พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550

จากการศึกษาในครั้งนี้พบปัญหาในการตีความการกระทำที่เป็นความผิดตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฯในหลายประเด็น ดังนี้

ความผิดตามมาตรา 14 แห่ง พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฯเป็นความผิดเกี่ยวกับการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ต้องห้าม หรือการเผยแพร่ข้อมูล องค์ประกอบความผิดตามมาตรา 14 (4) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูล คอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ ซึ่งมีปัญหาในการตีความว่า อย่างใดคือคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ แต่จากปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน มีการเผยแพร่ข้อมูลที่มีลักษณะอันลามกนั้น ผ่านทางแพลตฟอร์ม Only Fans สำหรับผู้ใหญ่ที่มีอายุ 18+ ขึ้นไป ในการเข้าใช้ต้องสมัครเป็นสมาชิก เป็นหนึ่งในแพลตฟอร์มที่เป็นที่นิยมมากในช่วงโควิด -19 เมื่อมีการนำเสนอเนื้อหาทางเพศที่ไม่สมควร จึงเป็นปัญหาในการตีความว่า แพลตฟอร์มดังกล่าวเป็นระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้หรือไม่ จากการที่ต้องสมัครสมาชิกทำให้มีการจำกัดจำนวนผู้เข้าถึงข้อมูล แต่การสมัครเป็นสมาชิกก็ไม่ได้เป็นเรื่องปิดกั้นหรือจำกัดคุณสมบัติแต่อย่างใด ดังนี้ ด้วยการบังคับใช้กฎหมายที่ต้องมีการตีความโดยเคร่งครัดดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น จึงไม่สามารถดำเนินคดีกับผู้ที่นำเข้าข้อมูลลามกผ่านทางแพลตฟอร์มดังกล่าวได้ นอกจากนี้ อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนี้ ผู้บังคับใช้กฎหมายมีความเห็นในทางเดียวกันว่า มีข้อจำกัดและภาระแก่เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติเพื่อการสืบสวนสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน เนื่องจากการปฏิบัติตามมาตรา 18 มาตรา 19 การที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะรวบรวมพยานหลักฐานไม่มีอำนาจที่จะกระทำได้โดยลำพัง จะต้องมีการร้องขอต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อมีคำสั่งอนุญาตดำเนินการก่อน หากดำเนินการไปโดยลำพังอาจเกิดปัญหาเรื่องการรับฟังพยานหลักฐาน การได้มาโดยมิชอบ

5) พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553

เด็กและเยาวชนที่ศาลใช้วิธีการแทนคำพิพากษา เป็นการเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมชั่วคราว หากมีพฤติการณ์เปลี่ยนแปลง ศาลอาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่น ในระหว่างการเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม จะไม่มีสิทธิในการได้รับการจัดลำดับชั้น เพื่อประโยชน์อื่นใด เนื่องจากสิทธิประโยชน์เหล่านี้เป็นสิทธิประโยชน์สำหรับเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมตามคำพิพากษา ซึ่งศาลตัดสินเด็ดขาดแล้ว การให้สิทธิประโยชน์ต่างๆเป็นดุลพินิจของผู้อำนวยการศูนย์ และคณะกรรมการในศูนย์ฝึกและอบรม กล่าวคือ เด็กและเยาวชนที่ถูกใช้มาตรการแทนการพิพากษา ตามมาตรา 132 จะไม่ได้สิทธิ

ประโยชน์ ไม่มีการให้รางวัล อันเป็นการเสริมแรงด้านบวก (Positive Reinforce) เด็กและเยาวชนจะฝึกอบรมไปตามหน้าที่เพื่อรอเพียงให้ครบกำหนดที่ศาลมีคำสั่งมาเท่านั้น เห็นว่า มาตรา 132 นี้ควรปรับแก้ไข (Change) ให้มีการกำหนดระยะเวลาในการใช้มาตรการแทนการลงโทษ ให้มีกำหนดระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี

6) พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546

ข้อมูลจากผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองพยานในคดีอาญา พบว่า จำเลยที่กลับสถานะมาเป็นพยานในคดี อยู่ในข้อยกเว้นที่ไม่ได้รับความช่วยเหลือคุ้มครองตามกฎหมายฉบับนี้ ทั้งที่ในการดำเนินคดี ได้ข้อเท็จจริงจากจำเลยมาพยานหลักฐานเป็นประโยชน์ในคดี แต่จำเลยผู้นั้นกลับไม่ได้รับการคุ้มครอง จึงเป็นช่องว่างที่ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติม (Change) ให้ครอบคลุมกับความจำเป็นดังกล่าว

ประเด็นค่าตอบแทนพยานตามกฎหมาย พยานจะได้รับค่าตอบแทนในกรณีที่ได้เดินทางไปทำหน้าที่พยาน แต่พบปัญหาว่าในกรณีที่พยานเดินทางไปเพื่อเป็นพยานแล้วไม่ได้ทำหน้าที่พยาน เช่น กรณีมีการเลื่อนคดี ทำให้พยานไม่ได้ทำหน้าที่พยาน ดังนี้ จะไม่สามารถเบิกค่าตอบแทนให้แก่พยานได้ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วพยานที่เดินทางมาแม้ไม่ได้เบิกความแต่ก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายเดินทางมา ซึ่งปัญหานี้ควรมีการแก้ไข (Change) เพื่อให้เป็นการคุ้มครองพยานในด้านค่าใช้จ่ายอย่างครอบคลุม

7) พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติรับรองสิทธิในการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐของบุคคล ซึ่งได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดอาญาของบุคคลอื่นโดยตนมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น และไม่มีโอกาสได้รับการบรเทาความเสียหายโดยทางอื่น รวมทั้งการรับรองสิทธิในการได้รับค่าทดแทนในกรณีของบุคคลซึ่งตกเป็นจำเลยในคดีอาญาและถูกคุมขังระหว่างการพิจารณาคดี หากปรากฏตามคำพิพากษาอันถึงที่สุดในคดีนั้นว่า ข้อเท็จจริงฟังเป็นที่ยุติว่า จำเลยมิได้เป็นผู้กระทำความผิด และการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิด จึงต้องมีการจ่ายค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา แต่จากข้อเท็จจริงบางคดีปรากฏว่า ระหว่างที่ถูกดำเนินคดีนั้น จำเลยถูกควบคุมระหว่างการสอบสวนด้วย ซึ่งเป็นการควบคุมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ และถ้าต่อมาการดำเนินคดีกับจำเลยคนดังกล่าวแล้วปรากฏตามคำพิพากษาว่าจำเลยไม่ได้กระทำความผิด หรือการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิด จำเลยก็จะไม่ได้รับค่าทดแทนตามจำนวนวันที่ถูกควบคุมระหว่างการสอบสวน เพราะไม่ได้อยู่ในหลักเกณฑ์ตามกฎหมายที่รัฐจะต้องจ่ายให้แก่จำเลย จึงเห็นว่าควรมีการแก้ไขเพิ่มเติม (Change) ให้ครอบคลุมกับกรณีดังกล่าว

8) พระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ.2562

การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทที่สามารถทำได้ทั้งในศาลและนอกศาล รวมถึงการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชน ปัญหาที่พบคือ พระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ.2562 ยังมีบางหน่วยงานที่ไม่ได้นำกฎหมายนี้ไปใช้ โดยความเห็นของผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นว่า ควรคงกฎหมายฉบับนี้ไว้ต่อไป

(Continue) แต่ควรมีการเคลื่อนในหน่วยงานของรัฐต่างๆ เพื่อให้เป็นกฎหมายในการไกล่เกลี่ยกลางของประเทศ ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้

9) พระราชบัญญัติการให้บริการทางนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ.2559

จากการศึกษาในครั้งนี้จึงได้ข้อยุติเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการให้บริการทางนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. 2559 ว่า ควรมีการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติ (Change) มาตรา 5(4) ให้สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ สามารถให้บริการการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงในคดีอาญา โดยผู้มีส่วนได้เสียจะร้องขอให้ตรวจซ้ำได้ แม้อยู่ระหว่างการตรวจพิสูจน์ของหน่วยงานอื่นที่ให้บริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้ เพื่อการให้บริการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้เสียอย่างแท้จริง

ควรมีบทบัญญัติหรือกฎหมายใหม่ขึ้นมา (Create) ในส่วนของการชันสูตรพลิกศพ และการติดตามคนหายและศพนิรนาม ให้เป็นกฎหมายที่กำหนดหน้าที่ในการควบคุมดูแลเกี่ยวกับศพ และทุกกระบวนการที่เกี่ยวข้องเป็นการเฉพาะ ให้มีความเป็นสากล

10) พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2557

ปัญหาด้านกฎหมายในการพิจารณาว่า คดีอาญาใดเป็นคดีพิเศษภายใต้ขอบข่ายการดำเนินการของพระราชบัญญัตินี้ การให้นิยามคำว่า “คดีพิเศษ” องค์ประกอบความเป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา 3 ยังไม่ชัดเจน และข้อความใน มาตรา 6 เป็นคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และมาตรา 15 คุณสมบัติของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ที่ต้องมีคุณสมบัติพิเศษตามที่กรมสอบสวนคดีพิเศษกำหนด ซึ่งเป็นช่องทางที่เปิดกว้างเกินไป และอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับคดีพิเศษ ตามมาตรา 23 ที่มีอำนาจสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งในทางปฏิบัติก็ยังมีความซ้ำซ้อน ไม่ชัดเจน จึงต้องมีการแก้ไขปรับปรุง (Change) ให้มีความชัดเจนมากขึ้น ซึ่งควรมีการทบทวนกฎหมายฉบับดังกล่าวจึงเป็นการบัญญัติกฎหมายเพิ่มขึ้นมา (Create) เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สอบสวนคดีพิเศษ ได้ปฏิบัติงานได้ดีขึ้น มีกฎหมายรองรับ กล่าวคือ การกันผู้ต้องหาเป็นพยาน การแฝงตัวของเจ้าหน้าที่เพื่อหาพยานหลักฐาน และให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ระหว่างหน่วยงาน

11) พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช 2479

จากการศึกษาปรากฏปัญหาในการตีความคำว่า “โฆษณา” การชี้ชวนให้เข้าเล่นการพนันออนไลน์จะเป็นในสื่อออนไลน์ในเว็บไซต์ต่างๆ รวมถึงการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆมีความแพร่หลายมากขึ้น เกิดความยุ่งยากต่อการดำเนินคดี การปิดกั้นการเข้าถึงโฆษณาดังกล่าว เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายอื่น คือ พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ซึ่งต้องเป็นคำสั่งศาลเท่านั้น ดังนั้น พระราชบัญญัติการพนันฯ จึงควรมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง (Change) บทนิยามคำว่า การพนันให้ชัดเจน

ครอบคลุมรูปแบบการพนันให้รวมไปถึงการพนันออนไลน์ด้วย และแก้ไขเปลี่ยนแปลงบทนิยาม คำว่า การโฆษณา หรือการชักชวนให้เล่น ให้รวมตลอดถึงวิธีการชักชวนให้เข้าเล่นการพนันออนไลน์ เพื่อให้ครอบคลุมกับการกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัติการพนันฯ

12) ประมวลกฎหมายอาญา

ความผิดฐานหมิ่นประมาททางอาญา กลายเป็นเครื่องมือทางกฎหมายตอบโต้ข้อพิพาทส่วนตัวของบุคคล แม้ข้อหานี้จะมีระวางโทษไม่สูงมาก และมีบทยกเว้นความรับผิดค่อนข้างกว้าง แต่การดำเนินคดีอาญาข้อหาหมิ่นประมาท ไม่มีประโยชน์ต่อสาธารณะ เนื่องจากเป็นความเสียหายต่อชื่อเสียงอันเป็นส่วนตัว จึงควรยกเลิก (Cut) ความผิดฐานหมิ่นประมาททางอาญาออกจากประมวลกฎหมายอาญา ทั้งนี้ หากผู้ที่ถูกหมิ่นประมาทได้รับความเสียหายก็สามารถฟ้องร้องดำเนินคดีทางแพ่งได้

ชั้นระหว่างพิจารณา

กระบวนการยุติธรรมในชั้นระหว่างการพิจารณา คือกระบวนการในพิจารณาของศาล พบว่ามีกฎหมายที่ต้องได้รับการทบทวน ได้แก่

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในขั้นตอนการตรวจศพ เมื่อมีการตายโดยผิดธรรมชาติเกิดขึ้น เจ้าพนักงานผู้ทำการชันสูตรพลิกศพมีอำนาจในการสั่งให้ผ่าศพแล้วแยกธาตุส่วนใดหรือจะให้ส่งทั้งศพหรือบางส่วนไปยังแพทย์ หรือพนักงานแยกธาตุของรัฐบาลก็ได้ ซึ่งหากเจ้าพนักงานผู้ทำการชันสูตรพลิกศพสั่งไม่จัดให้มีการผ่าศพ แต่ญาติของผู้ตายที่ยังคงติดใจสงสัยในสาเหตุและพฤติการณ์การตายและประสงค์จะให้มีการผ่าศพ แต่มิอาจกระทำการใดได้เพราะไม่มีกฎหมายให้อำนาจ ควรปรับปรุงแก้ไข (Change) เพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อรับรองและคุ้มครองสิทธิของญาติผู้ตายในกระบวนการชันสูตรพลิกศพ อันได้แก่ การให้ญาติของผู้ตายมีสิทธิแต่งตั้งแพทย์หรือผู้มีอำนาจจัดการเข้าร่วมการตรวจศพแทนตน โดยในขั้นตอนการผ่าศพ หากเจ้าพนักงานผู้ทำการชันสูตรพลิกศพมีคำสั่งไม่ให้มีการผ่าศพ ให้ญาติของผู้ตายมีสิทธิร้องขอให้ทำการผ่าศพ รวมทั้งให้แจ้งผลการชันสูตรพลิกศพแก่ญาติของผู้ตายทราบ หากไม่พึงพอใจผลการชันสูตรพลิกศพ มีสิทธิร้องขอต่อศาลเพื่อทำการไต่สวนให้ทราบถึงสาเหตุและพฤติการณ์การตายที่แท้จริงได้เพื่อให้ญาติของผู้ตายมีสิทธิในกระบวนการชันสูตรพลิกศพมากขึ้น อันก่อให้เกิดความพึงพอใจและเป็นธรรมต่อทุกฝ่ายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ชั้นหลังพิจารณา

กระบวนการยุติธรรมทางอาญาในชั้นหลังการพิจารณาคดี ได้แก่กระบวนการหลังจากที่ศาลได้มีคำพิพากษาแล้ว โดยมีหน่วยงานต่างๆของกระทรวงยุติธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง พบว่ามีกฎหมายที่ต้องได้รับการทบทวน ดังนี้

1) พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ.2527

เมื่อกฎหมายยาเสพติดของประเทศไทยได้มีการยกเลิกในหลายพระราชบัญญัติ แล้วบัญญัติประมวลกฎหมายยาเสพติดขึ้นมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2564 ซึ่งความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. 2527 นี้ จึงต้องมีการปรับแก้ไข (Change) เงื่อนไขตามมาตรา 25 ให้สอดคล้องกับเจตนารมย์ของประมวลกฎหมายยาเสพติดที่บังคับใช้ด้วย

2) พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขัง ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2506

ตามที่ประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติว่า ผู้ใดต้องโทษกักขัง ให้กักตัวไว้ในสถานที่กักขัง ซึ่งกำหนดไว้อันมิใช่เรือนจำ และผู้ต้องโทษกักขังจะต้องทำงานตามระเบียบ ข้อบังคับ และวินัยของสถานที่กักขัง โดยกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมาย ซึ่ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2506 ได้ใช้บังคับเป็นเวลานานแล้วไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงควรมีการยกเลิก (Cut) แล้วบัญญัติขึ้นมาใหม่ เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและการปฏิบัติต่อผู้ต้องกักขังได้มาตรฐานสอดคล้องกับหลักการทางด้านสิทธิมนุษยชน ถูกต้องเหมาะสม และบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3) พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกัน ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2510

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการและเหตุผลเพื่อให้มีการปฏิบัติการเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยตามมาตรา 40 แห่งประมวลกฎหมายอาญา จึงเป็นมาตรการทางกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกัน ซึ่ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2510 ได้ใช้บังคับเป็นเวลานานแล้วไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงควรมีการยกเลิก (Cut) แล้วบัญญัติขึ้นมาใหม่ เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและการปฏิบัติต่อผู้ต้องกูกกักกันได้มาตรฐานสอดคล้องกับหลักการทางด้านสิทธิมนุษยชน ถูกต้องเหมาะสม และบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4) พระราชบัญญัติการคุมประพฤติ พ.ศ.2559

จากการศึกษาพบว่า พระราชบัญญัติการคุมประพฤติ พ.ศ. 2559 มีข้อจำกัดในการปฏิบัติ เกิดปัญหาและอุปสรรคในการใช้การประชุมทางจอภาพในการติดต่อสื่อสารระหว่างพนักงานคุมประพฤติกับผู้ถูกคุมประพฤติ การรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ กฎหมายยังไม่ชัดเจนว่า สามารถรายงานตัวแบบประชุมออนไลน์ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้หรือไม่ เนื่องจากสถานการณ์โรคระบาด โควิด-19 ที่ผ่านมา การเดินทางมาพบพนักงานคุมประพฤติมีความไม่สะดวก ต้องหลีกเลี่ยงการพบปะ แต่การคุมประพฤติ การรายงานตัวยังคงต้องดำเนินต่อไป จึงทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติของพนักงานคุมประพฤติว่าสามารถทำได้หรือไม่ ความ

เหมาะสมควรเป็นอย่างไร ควรมีกฎหมายบัญญัติรองรับ (Create) การใช้มาตรการทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการสื่อสารกับผู้ถูกคุมประพฤติ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยพบว่าข้อเสนอแนะที่เป็นแนวทางการกำหนดนโยบายในการพิจารณาทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย ในการพิจารณาทบทวนกฎหมายเป็นการนำหลักการทบทวน 5Cs มาประกอบกับความเห็นของผู้ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม ซึ่งเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายและผู้เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับในชั้นก่อน ระหว่าง และหลังการพิจารณาคดีจำนวน 16 ฉบับ อีกทั้งผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม หลักการพิจารณาทบทวนกฎหมายตามหลักเกณฑ์ต่างๆ ประกอบข้อมูลเชิงปริมาณจากการสำรวจความเห็นประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้เพื่อนำไปสู่การคำนวณค่าคะแนน และข้อมูลเชิงคุณภาพดังกล่าว มาวิเคราะห์ประกอบกันเป็นระบบและหาความเชื่อมโยมต่างๆ ประกอบความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า

1) กฎหมายที่ควรยกเลิก (Cut) มีจำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ ประมวลกฎหมายอาญามาตั้งแต่มาตรา 326 ถึงมาตรา 333 พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขัง ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2506 และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกัน

2) กฎหมายที่ควรมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง (Change) มีจำนวน 9 ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ.2546 พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544 พระราชบัญญัติการให้บริการทางนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ.2559 พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2557 พระราชบัญญัติการพนัน พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. 2527 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ควรปรับปรุงแก้ไข (Change) เพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อรับรองและคุ้มครองสิทธิของญาติผู้ตายในกระบวนการชันสูตรพลิกศพ อันได้แก่ การให้ญาติของผู้ตายมีสิทธิแต่งตั้งแพทย์หรือผู้มีอำนาจจัดการเข้าร่วมการตรวจศพแทนตน ให้ญาติของผู้ตายมีสิทธิในกระบวนการชันสูตรพลิกศพมากขึ้น อันก่อให้เกิดความพึงพอใจและเป็นธรรมต่อทุกฝ่ายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

3) กฎหมายที่ควรมีการคงไว้ (Continue)เช่นเดิม คือพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 เนื่องจากเป็นกฎหมายที่มุ่งให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนและเพิ่งบังคับใช้ ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ สามารถแก้ไขได้ เพียงต้องเร่งออกกฎหมายอนุบัญญัติมารองรับการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่

4) กฎหมายที่ควรบัญญัติขึ้นใหม่ (Create) มีจำนวน 7 ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติการให้บริการทางนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ.2559 พระราชบัญญัติการคุมประพฤติ พ.ศ.2559 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขัง ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2506

นโยบายและปรับปรุงกฎระเบียบหรือกิโยตีนกฎหมาย (Regulatory Guillotine) ปรับปรุงกฎหมายภายใต้หลักการ 5Cs ประกอบด้วย (1) Cut คือ การยกเลิก (2) Change คือ การปรับปรุง (3) Combine คือ การควบรวมกรณีที่ทับซ้อน (4) Continue คือ การคงไว้เช่นเดิม และ (5) Create คือ การสร้างกฎหมายใหม่กรณีที่จำเป็น จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นให้มีการปรับปรุงกฎหมาย 4 วิธีได้แก่ การยกเลิก การปรับปรุง การคงไว้เช่นเดิม และการสร้างกฎหมายใหม่กรณีที่จำเป็น อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างไม่มีความเห็นให้ควบรวมกฎหมายเข้าด้วยกัน

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างไม่สนับสนุนการควบรวมกฎหมายเข้าด้วยกันนั้น อาจเป็นเพราะการพิจารณาการทบทวนความเหมาะสมของกฎหมายในงานวิจัยฉบับนี้เป็นการดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับกฎหมายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งกฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อน (ทัชช แก่นน้อย, 2565: ออนไลน์) ดังนั้น การนำวิธีการควบรวมกรณีที่ทับซ้อน (Combine) ตามหลักการ Regulatory Guillotine มาทบทวนหรือปรับปรุงกฎหมายอาจจะไม่เหมาะสม เนื่องจากหลักการ Regulatory Guillotine นั้น เหมาะสมกับการทบทวนหลักเกณฑ์ที่สามารถวัดต้นทุนและผลกระทบต่อสังคมเป็นตัวเลขได้ อาทิเช่น กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของธนาคารแห่งประเทศไทย หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน (อภิชน จันทรเสน, 2565: ออนไลน์) แต่กฎหมายอาญาเป็นกฎหมายที่หลักเกณฑ์และวัตถุประสงค์เกี่ยวกับความปลอดภัยของประชาชนซึ่งหลักเกณฑ์มีความซับซ้อน (ทัชช แก่นน้อย, 2565: 65) ดังนั้น วิธีการควบรวมกรณีที่ทับซ้อน (Combine) ตามหลักการ Regulatory Guillotine อาจไม่ได้ผลลัพธ์หรือทางออกที่ครบถ้วนที่สุดหรือดีที่สุดหรือเหมาะสมที่สุดในการการทบทวนความเหมาะสมของกฎหมายที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

เหตุผลอีกประการต่อมาที่กลุ่มตัวอย่างไม่สนับสนุนการควบรวมกฎหมายเข้าด้วยกันนั้น คือการควบรวมอาจจะส่งผลต่ออำนาจหน้าที่และการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ภายใต้กฎหมายฉบับนั้น เนื่องจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาประกอบด้วยหลายหน่วยงาน อีกทั้งแต่ละหน่วยงานต่างมีกฎหมายที่มอบอำนาจหน้าที่และการดำเนินงานที่มีความแตกต่างกัน การควบรวมกฎหมายอาจมีผลเป็นการสร้างองค์กรกลุ่มขึ้นใหม่มา และส่งผลต่อการรวมอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญเป็นการเฉพาะ

กระบวนการยุติธรรมทางอาญาให้ไปทำหน้าที่ในส่วนอื่น (Dicey, 1904: 528; Shtatina, Shmelev & Cenerelli, 2021: 3017; Malyshev, 2015: 17; McCubbins, Noll and Weingast, 1987: 244) จึงอาจทำให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่ถูกควบรวมกันอาจประสบปัญหาในการดำเนินงานและการอำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชน อีกทั้งการควบรวมอาจส่งผลทำให้ประชาชนเสียโอกาสและทางเลือกในการร้องเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและให้ได้รับการเยียวยาความเสียหาย เพราะทำให้เหลือช่องทางการร้องเรียนเพียงช่องทางเดียว ย่อมส่งผลกระทบต่อการประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาและบังคับใช้กฎหมาย ประชาชนไม่สามารถใช้สิทธิเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

ในการศึกษาวิจัย การทบทวนความเหมาะสมของกฎหมายในครั้งนี้ มีข้อค้นพบจากการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย นำเสนอหลักเกณฑ์การพิจารณาทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย และกฎหมายฉบับต่างๆที่เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา มีการทบทวนและนำเสนอให้ดำเนินการด้วยวิธีการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการ เสนอให้ตัดออก (Cut) การแก้ไขเปลี่ยนแปลง (Change) การบัญญัติขึ้นใหม่ในบางบทบาทมาตรา (Create) หรือการควบรวมบทบัญญัติที่ซ้ำซ้อนกัน (Combine) เพื่อประโยชน์ในเชิงวิชาการ เพื่อให้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อทบทวนความเหมาะสมของกฎหมายแต่ละฉบับเป็นการเจาะจง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดรอบด้านยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การทบทวนความเหมาะสมของกฎหมายในครั้งนี้ พบว่าในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ยังมีกฎหมายหลายฉบับที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ทั้งบทบัญญัติที่ล้าสมัย บ้างก็เป็นภาระแก่ประชาชน และไม่สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ทำให้ต้องมีการทบทวนเพื่อนำเสนอให้มีการตัดออก (Cut) การแก้ไขเปลี่ยนแปลง (Change) การบัญญัติขึ้นใหม่ในบางบทบาทมาตรา (Create) หรือการควบรวมบทบัญญัติที่ซ้ำซ้อนกัน (Combine) ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงควรเผยแพร่หลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย ให้แก่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย หรือหน่วยงานผู้รับผิดชอบกฎหมายฉบับต่างๆ เพื่อให้มีการดำเนินการทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีการการทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย พ.ศ.2558

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

องค์กรนิติบัญญัติควรมีการนำข้อมูลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ และข้อมูลทางวิชาการอื่น เป็นหลักสนับสนุนในการพิจารณาทบทวนความเหมาะสมของกฎหมายฉบับต่างๆ ที่ออกมาบังคับใช้เป็นเวลานานแล้วไม่ได้มีการใช้อีก หรือที่บัญญัติขึ้นมาใหม่แต่เป็นการทับซ้อนกับกฎหมายฉบับที่มีอยู่แล้วก็ตาม เป็นหน้าที่หลักขององค์กรนิติบัญญัติของประเทศที่ต้องมีการพิจารณาทบทวนบทกฎหมายในประเทศ ให้สามารถบังคับใช้ได้จริง ไม่เป็นปัญหาและภาระแก่ผู้ปฏิบัติและประชาชน มีความทันสมัยสอดคล้องกับเทคโนโลยีและสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพื่อความเชื่อมั่นศรัทธาของประชาชนที่มีต่อกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

เอกสารอ้างอิง

ทัชช แก่นน้อย. (2565). มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการข้อพิพาทคดีอาญาโดยการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการหมู่บ้าน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ทวียศ ศรีเกตุ. (2565). การทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย แก้ไขครั้งล่าสุด 2559. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 4 มีนาคม 2565. แหล่งที่มา: https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/elaw_parcy/ewt_dl_link .php?nid=1736

ธรรมนิตย์ สุมันตกุล. (2549). การปรับปรุงกฎหมาย. *วารสารกฎหมายปกครอง.* 24 (3), 70-96.

สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2559). คู่มือการวิเคราะห์ผลกระทบของกฎหมาย แก้ไขครั้งล่าสุด 2559. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 21 เมษายน 2565. แหล่งที่มา: https://www.lawreform.go.th/uploads/files/1570530565-bj5h3-636xt.pdf.

อภิชน จันทรเสน. (2565). ทบทวนความเหมาะสมของกฎหมายด้วยวิธี Regulatory Guillotin แก้ไขครั้งล่าสุด 2564. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 21 เมษายน 2565. แหล่งที่มา: www.lawreform.go.th.

Dicey, A. V. (1904). The Combination Laws as Illustrating the Relation between Law and Opinion in England during the Nineteenth Century. *Harvard Law Review*. 17 (8), 511-532.

Malyshev, Nick A. (2015). The Achievements of Regulatory Policy. *SSRN*, 15(Special), 1-25.

McCubbins, M D., Noll, R. G., & Weingast, B. R. (1987). Administrative procedures as instruments of political control. *Journal of Law, Economics, and Organization*. 3 (2), 243-77.

Shtatina, M. A., Shmelev, I. V., & Cenerelli, A. (2021). Implementation of the “regulatory guillotine” and development of the administrative law. In *SHS Web of Conferences* Vol. 118 (3014-3023). EDP Sciences.

Wollmann, H. (2016). Utilization of evaluation results in policy-making and administration: A challenge to political science research. *Croatian and Comparative Public Administration*. 16 (3), 433–458.

The Transformational Leadership Model of Aesthetic Education Administrators in Colleges and Universities in Shenyang Under Liaoning Province

Hu Jiaxin,
Somsak Chanphong and Sutida Howattanakul
Bangkokthonburi University,Thailand
Corresponding Author, E-mail: 6443200027.edu@bkkthon.ac.th

****

Abstract

The objectives of this research were:(1)To examine the components and indicators of transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province .(2) To propose the transformational leadership model of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province .(3) To put forward the guidelines for improving the transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province .

The research was a mixed methodology research. The population incluede 92 aesthetic education administrators and 920 aesthetic education teachers from 45 colleges and universities, totalling 1012. The sample size was determined by Krejcie and Morgan's Table (1970), obtained by multi-stage sampling method, totalling 285. The 9 key informants were the president in charge of aesthetic education in colleges and universities, the dean of Liberal education college, the administrator of the aesthetic education department, the subject leader of the aesthetic education department, obtained by purposive sampling method. The instruments used for data collection were semi structured interview form, a five-level rating scale questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, Standard Deviation, Confirmatory Factor Analysis as well as content analysis was employed.

The research findings revealed that: (1) In the transformational leadership of the aesthetic educational administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province is divided into five components, namely, Inspirational Motivation, Individualized Care, Intellectual Foresight, Integration of cooperation between internal and external partners and Innovation Intelligence. (2) Model of the transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province fit with empirical data for all indicators. and (3) There were total 15 guidelines for improve the transformational leadership of the aesthetic educational administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province.

Keywords: Transformational leadership; Aesthetic education administrator; Colleges and universities under Shenyang, Liaoning Province

* Received: December 17 2023; Revised: December 22 2023; Accepted: December 23 2023

Introduction

Aesthetic education is an important way to lead individuals in society to discover, perceive, express, and create beauty. It is an important component of higher education. In recent years, aesthetic education has been recognized as an effective means for humans to understand the objective world and transform the spiritual world in theoretical research and educational practice, as well as an important method for achieving human free and comprehensive development(Cai Yuanpei,2011). In this context, the theoretical research and practical construction of aesthetic education in China has achieved many fruitful results. However, due to the relatively late independence of aesthetic education in the field of social sciences in China, the construction of disciplines in the real education system, especially the research and exploration of the transformation leadership of aesthetic education managers, is still ongoing. Young aesthetic education disciplines have not been unified into the same research direction and framework among scholars from different academic backgrounds (Yao Yuzhao , 2020: 97-98). This has led to the phenomenon of diverse theoretical research methods and diverse practical activities due to inconsistent research standards in scientific research and educational management, despite the extreme attention paid by all parties. Therefore, how to free China's aesthetic education administrators from excessive dependence on other disciplines in the digital age, enable aesthetic education administrators to have its own territory, Provide the correct direction for research on aesthetic education management, especially the positive role of transformational leadership in aesthetic education, and establish a complete guidance system for aesthetic education transformation leadership construction, thus providing more accurate and reasonable guidance for the practical work of aesthetic education management, has become an urgent problem that needs to be solved. In October 2020, the General Office of the CPC Central Committee and the General Office of the State Council issued the Opinions on Comprehensively Strengthening and Improving School Aesthetic Education in the New Era, which defined the system design and development goals of the reform and development of aesthetic education in the new era and ushered in new opportunities for the development of school aesthetic education. However, at present, the aesthetic education in ordinary colleges and universities in China is still the weak link of the entire education cause, and the colleges and universities in Shenyang, Liaoning Province, as a northeastern region, are also the weak points of aesthetic education. In order to implement the national education policy, implement the fundamental task of establishing morality and cultivating people, and based on Shenyang itself, carry out the research on the influencing factors of the transformational leadership of the aesthetic education directors of colleges and universities in Shenyang, Liaoning Province in the digital era, which is not only the objective requirement of the national aesthetic education reform and development, but also the practical need of the development of aesthetic education in Liaoning.

Major problems in carrying out aesthetic education by college aesthetic education administrators in Shenyang, Liaoning Province in the digital era.

(1) Lack of Inspirational Motivation

Due to the late implementation of aesthetic education teaching, administrators are not proficient in using various methods and approaches to stimulate teachers to actively engage in the motivation and behavior of aesthetic education teaching. Unable to inspire the enthusiasm and initiative of teachers in teaching, cultivate their independent thinking ability, creative ability, and self-regulation ability, and complete teaching tasks with maximum motivation,

high quality, and efficiency.

(2) Lack of Individualized Care and Intellectual Foresight

Individualized Care refers to administrator carefully listening, discovering the needs of teachers, and striving to create a supportive atmosphere for teachers. Provide different care methods according to the different situations of each teacher. It includes attention to the personal needs, career development, and work environment of employees, creating a supportive work environment to encourage teachers to unleash their potential.

Intellectual Foresight of leadership is crucial for transformational leaders, as it determines the success or failure of leadership activities in the process of change. The arrival of change is usually sudden, with opportunities and risks coexisting. Leaders with the ability to make scientific and effective decisions before others, driving change towards a direction conducive to the healthy development of the organization, and achieving teaching results will be superior.

(3) Lack of Integration of cooperation between internal and external partners and Innovation Intelligence.

In the face of change, aesthetic education resources are scarce for any individual or organization. Both individuals and individual organizations have access to various resources, to varying degrees. This type of resource may not be very useful for individuals, but its integration is beyond imagination. Transformational leaders should be more adept at accumulating resources, integrating strength, and enhancing the competitiveness of themselves and even the entire team in the face of change,Meanwhile, intelligent innovation will make better use of these resources(Yang Bo 2019: 55-57) .

The expected results achieved through this study are as follows:

(1) Provide inspiration and suggestions for school administrators to effectively carry out aesthetic education in the digital age

First, school administrators should formulate and clarify the development goals of school aesthetic education to teachers.

Second, school aesthetic education administrators should be committed to cultivating a cooperative school culture, promoting communication between teachers and encouraging cooperation between teachers.

(2) Inspiration and suggestions for policy makers

First, in terms of leadership training, colleges and universities have incorporated transformational leadership into the training courses and projects for aesthetic education principals.

Second, in the selection of aesthetic education directors, the channel for women whom be good at Individualized Care to be promoted to managers should be unblocked.

Third, in the leadership assessment, the contents of transformational leadership and aesthetic education achievements are included in the leadership assessment indicators.

Research Objectives

1. To examine the components and indicators of transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province .
2. To propose the transformational leadership model of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province .
3. To put forward the guidelines for improving the transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province .

Research Hypothesis

The model of the transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province was fit the empirical data.

Research scope:

Scope of Key Informant

Step 1: 7 key informants; Semi structured interviews
Step 2: population/sample
Step 3: 9 key informants: Focus Group discussion

Scope of Content to Study

1. Scope of content
2. Scope of population/and sample
3. Scope of time

Research Instruments

- Interview Form
- Questionaire Form
- Focus Group Discussion Form

Research Methodology:

1. Population and Sample and key informants

Step 1 Examining the components and indicators of transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province .

Researchers conducted research on the concepts, principles, theories, and other related literature of aesthetic education in universities.

They analyzed the components and indicators of the transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province , and conducted in-depth interviews with key informants.Key informants were composed of 7 key informants, including 2 presidents in charge of aesthetic education teaching in Liaoning universities (including 1 president of comprehensive university and 1 president of art university), 1 presidents of Liberal education college (with the title of associate professor or above, more than 5 years of management experience, respectively from comprehensive universities and art universities) ,2 directors of the Department of Aesthetic Education (with more than 3 years of work experience in university aesthetic education management), 2 subject leaders of the Department of Aesthetic Education (with more than 5 years of teaching experience in aesthetic education), obtain by purposive sampling.

Step 2 Proposing the transformational leadership model of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province.

Researchers developed a survey questionnaire using variables analyzed from step (1) that the transformational leadership model of college aesthetic education administrators in Shenyang under Liaoning Province, as a tool for collecting sample data to determine the transformational leadership model of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province.

Population:The main subjects of the questionnaire survey are full-time teachers in the aesthetic education and teaching departments of 45 universities affiliated with Shenyang City, Liaoning Province. The total number of people is 1012, including 92 leaders of the aesthetic education department and 920 full-time teachers from 45 universities. Among them, there are 41 non art universities and 926 aesthetic education teachers. There are 4 art universities with 86 teachers in aesthetic education.

Sample: The sample consisted of 285 management personnel and lecturers from the aesthetic education teaching department of universities. The sample size was determined by Kreicie and Morgan's (1970) table. determine the sampling number of 45 universities in Shenyang, Liaoning Province according to the sample size requirements. Afterwards, a stratified random sampling technique.

Table 1: Population samples of 45 universities in Liaoning Province

Serial Number	Name of university	Population			Sample		
		Administrators	Instructors	Total	Administrators	Instructors	Total
1	Liaoning University	2	30	32	1	8	9
2	Shenyang university of technology	2	26	28	1	7	8
3	Shenyang Aerospace University	3	34	37	1	9	10
4	Shenyang Ligong University	2	22	24	1	7	8
5	Northeastern University	4	37	41	1	10	11
6	Shenyang University of Chemical Technology	2	22	24	1	6	7
7	Shenyang Jianzhu University	2	28	30	1	7	8

8	Shenyang agricultural university	2	20	22	1	5	6
9	China Medical University	2	27	29	1	7	8
10	Liaoning University of Traditional Chinese Medicine	2	24	26	1	7	8
11	Shenyang Pharmaceutical University	2	23	25	1	7	8
12	Shenyang Medical College	2	23	25	1	7	8
13	Shenyang Normal University	3	33	36	1	9	10
14	Criminal Investigation Police University of China	2	21	23	1	6	7
15	Shenyang sport university	2	20	22	1	6	7
16	Shenyang Conservatory of Music	3	28	31	1	7	8
17	Lu Xun Academy of Fine Arts	3	29	32	1	8	9
18	Shenyang University	2	20	22	1	6	7
19	Shenyang Institute of Engineering	2	19	21	1	5	6
20	Shenyang Institute of Technology	2	20	22	1	6	7
21	Shenyang University of Urban Construction	1	13	14	1	4	5
22	Shenyang City University	2	19	21	1	5	6
23	Xinglin College of Liaoning University of Traditional Chinese Medicine	1	17	18	1	5	6
24	Liaoning Heshi Medical College	1	17	18	1	5	6
25	Shenyang University of Science and Technology	2	16	18	1	5	6
26	Liaoning Media College	2	20	22	1	6	7
27	Liaoning Provincial College of Communications	2	19	21	1	5	6
28	Shanyang Aviation Vocational Technical College	2	19	21	1	5	6
29	Liaoning Sports Vocational and Technical College	2	19	21	1	5	6
30	Liaoning Ecological engineering Vocational College	3	21	24	1	6	7
31	Shenyang polytechnic college	1	15	16		4	4
32	Liaoning financial Vocational College	2	18	20		5	5
33	Liaoning Rail Transit Vocational College	2	18	20		5	5
34	Liaoning Advertising Vocational College	3	20	23	1	6	7
35	Liaoning Vocational and Technical College of Economics	2	19	21		5	5
36	Liaoning Vocational College of Commerce and Business	2	19	21		5	5

37	Liaoning Equipment Manufacturing Vocational and Technical College	2	21	23		5	5
38	Liaoning Modern Service Vocational and Technical College	2	15	17		4	4
39	Liaoning Urban Construction Vocational and Technical College	2	14	16		4	4
40	Liaoning Medical Vocational School	2	15	17		4	4
41	Shenyang Beiruan Information Vocational and Technical College	1	12	13		3	3
42	Liaoning Vocational College of Political Science and Law	2	9	11		2	2
43	Liaoning Ethnic Normal College	2	12	14		3	3
44	Liaoning Special Education Normal College	1	15	16	1	4	5
45	Liaoning Normal College	2	12	14		3	3
	total	92	920	1012	32	253	285

Step 3 Put forward the guidelines for improving the transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province .

researchers propose the guideline for improving the transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province , through the focus group discussion of key figures in the components obtained in step (2). The key informants were the president in charge of aesthetic education in Shenyang under Liaoning Province, the dean of Liberal education college, the director of aesthetic education department, the discipline leader of aesthetic education department A full-time teacher in the Department of Aesthetic Education.

2. Research instruments

Three research instruments were used to three research tools to examine the objectives of this paper.(1)In-depth interview form, (2) A five-point rating scale questionnaire (3) Focus Group discussion form.

2.1 In-depth interview form

Through the In-depth interview table, mainly by examine the components and indicators of transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province .The interview was mainly conducted in a non-face-to-face way. A total of 7 respondents were sent by mail and online.

2.2 Five-Point Rating Scale Questionnaire. The researchers used a three-part questionnaire; Part I: Demographic variables, divided into 6 parts:
Age range; professional title ; education background ; University work experience ; Position, Part II: Transformational Leadership (Five Point Rating Scale), totaling 55 items, and Part III: Suggestions and additional comments (Open Ended). Each factor is measured on a 5-point Likert's scale.

2.3 Focus Group discussion form 9 key informants to develop the to put forward the guidelines for improving the transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province. Key informants are

different, not the same person, but they may have the same qualification.

3. Data collection

(1) Researchers contacted key informants and sent interview questionnaires by email, telephone. (2) This part of the questionnaire were collected through online links. 285 questionnaires completed in 2 weeks. The sample has been directly informed of content scope and research objectives, and received a formal permission letter from the university to the administrator and teachers, allowing to conduct and collect data from faculty in accordance with a letter of approval issued by the relevant authority. And (3) Focus Group Discussion can be conducted on site, with researchers leading participants and open-ended discussions. the researcher acts as a facilitator.

4.Data analysis

(1) Conduct content analysis on the results of review literature and in-dept interview (2) Data for demographic variables were analyzed using descriptive statistical methods; frequencies and percentages. Variables and components of effectiveness of supporting for international students were analyzed using descriptive statistics; mean, standard deviation (SD). Confirmatory Factor Analysis (CFA).To conduct content analysis on the results of Focus Group Discussion to obtain the results of objective 3.

Research Framework

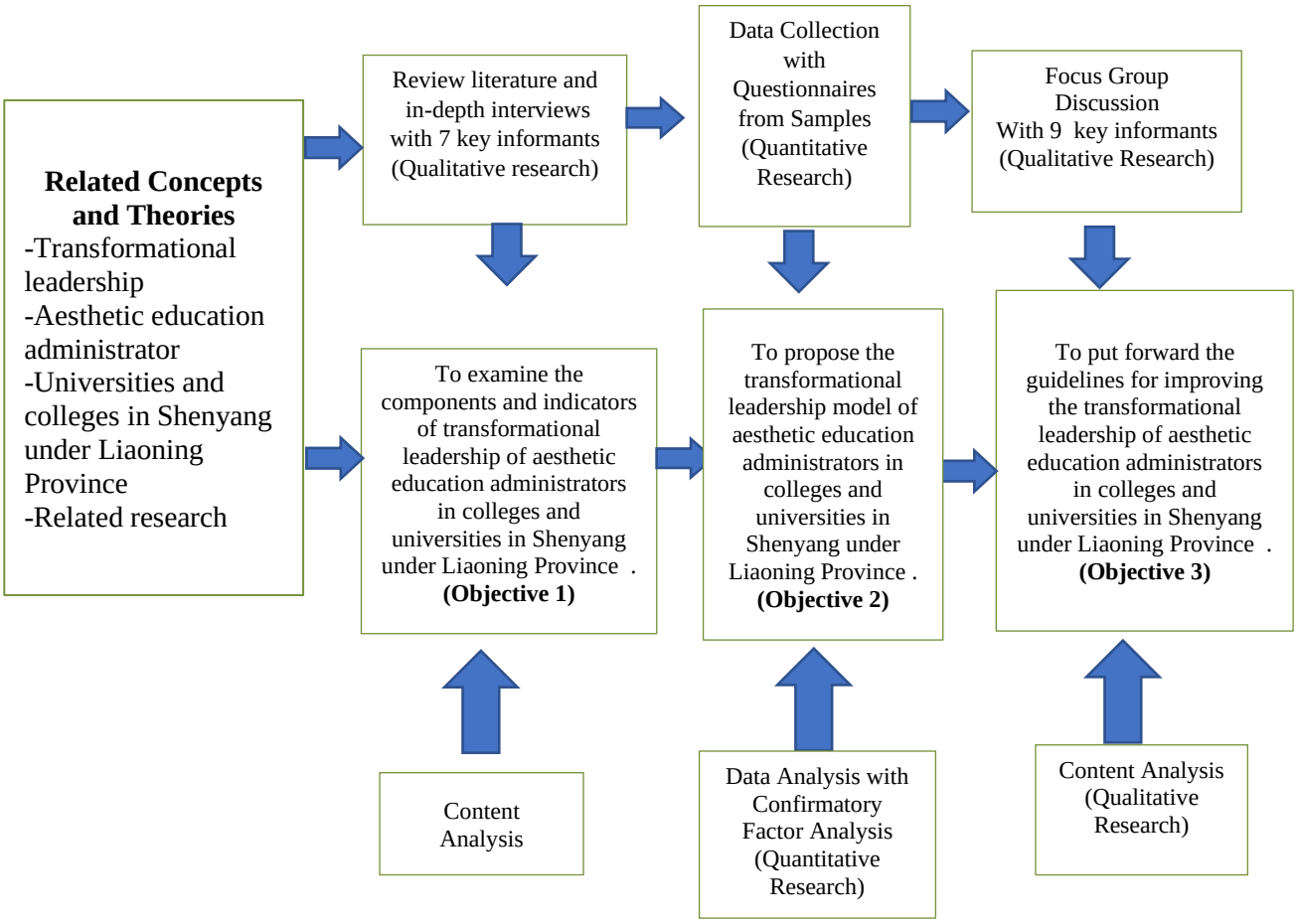


Figure 1 Research Framework

Research Result

1. Demographic information

In this study, a total of 285 questionnaires were returned. all questionnaires were valid. The distribution and recovery of the questionnaires are as follows: in terms of gender distribution, the sample sizes of male and female teachers are basically equal; teachers under the age of 35 accounted for 90.52% of the sample; there are relatively more teachers with the title of "Teaching Assistant", which accounted for 43.51%; teachers with Postgraduate degree accounted for higher proportions, which were 79.30%; and the proportion of teachers with the age of 5-10 years was relatively high； Among them, the proportion of teachers reached 88.77%。

(1). KMO-Meyer-Olkin and Bartlett's Table

Table 2: KMO and Bartlett tests of questionnaires

KMO and Bartlett Test		
KMO		0.940
The Bartlett Sphelicity Test	Approximate chi square	14711.223
	df	1225
	p	0.000

(2). Among the 5 components and 50 indicators, no more than 5 indicators were selected for analysis, and X,S.D, CV, SK, KU and other variables were obtained. The arithmetic mean (x) of this variable was medium to high, and the S.D value was between 0.372 and 0.856, indicating that the respondents' views on this variable were not different

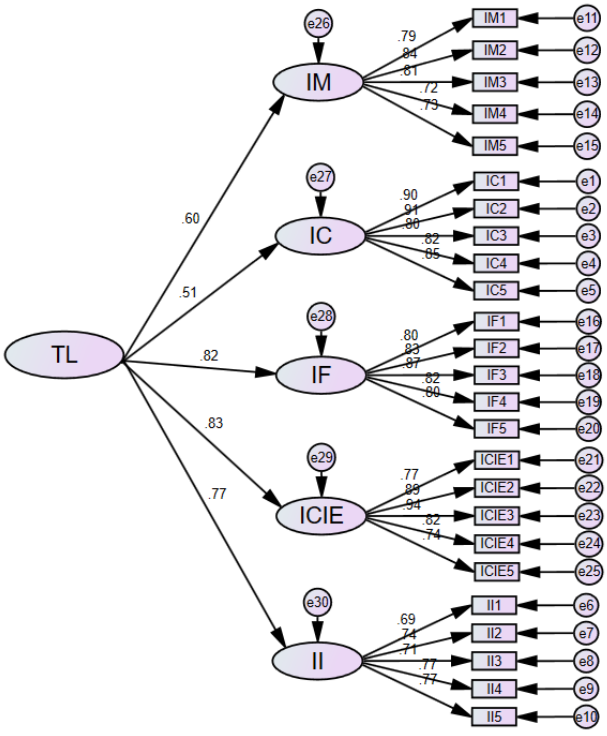
Table 3 Key factors of the remaining influencing components

Indicators	**Arithmetic Mean - (x)□**	**Standard Deviation (S.D.) □**	**Coefficient of Variation (CV) □**	**SK**	**KU**	**Level**
IM1	4.846	0.372	7.67%	3.236	-2.129	high
IM2	4.821	0.393	8.15%	2.017	-1.858	high
IM3	4.8	0.418	8.71%	2.046	-1.796	high
IM4	4.804	0.44	9.16%	3.913	-2.14	high
IM5	4.786	0.459	9.60%	3.444	-2.037	high
IC1	4.695	0.539	11.48%	1.564	-1.573	high
IC2	4.663	0.58	12.45%	1.324	-1.532	high
IC3	4.702	0.574	12.21%	2.149	-1.791	high
IC4	4.709	0.492	10.46%	0.797	-1.362	high
IC5	4.698	0.489	10.42%	0.319	-1.226	high
IF1	4.646	0.597	12.85%	1.895	-1.579	high
IF2	4.632	0.57	12.31%	0.652	-1.277	high
IF3	4.642	0.58	12.49%	1.802	-1.499	high

IF4	4.618	0.585	12.68%	1.412	-1.368	high
IF5	4.628	0.601	12.99%	1.605	-1.485	high
ICIE1	4.607	0.599	13.01%	2.033	-1.458	high
ICIE2	4.607	0.569	12.35%	0.272	-1.121	high
ICIE3	4.625	0.559	12.09%	0.398	-1.173	high
ICIE4	4.558	0.64	14.04%	0.189	-1.152	high
ICIE5	4.442	0.856	19.28%	1.513	-1.529	high
ICIE1	4.705	0.548	11.64%	4.303	-1.969	high
ICIE2	4.653	0.595	12.79%	3.606	-1.82	high
ICIE3	4.723	0.514	10.89%	3.476	-1.838	high
ICIE4	4.691	0.547	11.65%	2.743	-1.717	high
ICIE5	4.698	0.582	12.38%	4.818	-2.113	high

Confirmatory Factor Analysis is used to test whether the relationship between factors and test items conforms to the designed research model, so most empirical papers will use confirmatory factor analysis to test the fit of the data and the model. (Due to study data resource limitations, this model only displays the top 5 data.)

Figure 2 : CFA The transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province under the standardized estimates



This data set has a total of 5 components, 50 indicators, and 285 samples, which meet the basic data requirements of confirmatory factor analysis.

Table 5: Factor Basic Summary Table

Factor Basic Summary Table	
Factor	**quantity**
IM	13
IC	20
IF	11
ICIE	6
summary	50
Analytical sample size	285

From the Table ， That the x 2/df value is 2.863，comply with data standards; chi-square value is 772.988，comply with data standards; P-value is 0.097，comply with data standards; GFI value is 0.829，comply with data standards; TLI value is 0.894，comply with data standards; CFI value is 0.905，comply with data standards; NFI value is 0.862，comply with data standards; RMSEA value is 0.081 comply with data standards; SRMR value is 0.023,comply with data standards.

Table 6: Fitting index of confirmatory factor analysis model

	Numerical value	Excellent fitting index	Effective fitting index	Standard or not
$\chi 2$/df	2.863	≤3	≤5	fit
$\chi 2$	772.988	-	-	fit
P-value	0.097	≥0.05		fit
GFI	0.829	≥0.9	≥0.8	fit
TLI	0.894	≥0.9	≥0.8	fit
CFI	0.905	≥0.9	≥0.8	fit
NFI	0.862	≥0.9	≥0.8	fit
RMSEA	0.081	≤0.05	≤0.1	fit
SRMR	0.023	≤0.05	≤0.1	fit

Table 7: Factor loading coefficient table

Path			Estimate	S.E.	C.R.	P	AVE	CR
IC1	<---	IC	0.897				0.732	0.932
IC2	<---	IC	0.91	0.047	23.376	***		
IC3	<---	IC	0.796	0.053	17.764	***		
IC4	<---	IC	0.824	0.044	18.943	***		
IC5	<---	IC	0.846	0.043	19.981	***		
II1	<---	II	0.69				0.541	0.855
II2	<---	II	0.738	0.105	11.032	***		
II3	<---	II	0.709	0.091	10.644	***		
II4	<---	II	0.77	0.097	11.43	***		
II5	<---	II	0.768	0.104	11.408	***		
IM1	<---	IM	0.788				0.606	0.885
IM2	<---	IM	0.839	0.075	15.053	***		
IM3	<---	IM	0.81	0.08	14.452	***		
IM4	<---	IM	0.716	0.086	12.478	***		
IM5	<---	IM	0.733	0.09	12.834	***		
IF1	<---	IF	0.795				0.679	0.914
IF2	<---	IF	0.832	0.064	15.709	***		
IF3	<---	IF	0.87	0.064	16.662	***		
IF4	<---	IF	0.819	0.066	15.393	***		
IF5	<---	IF	0.803	0.068	14.981	***		
ICIE1	<---	ICIE	0.765				0.696	0.919
ICIE2	<---	ICIE	0.892	0.067	16.509	***		
ICIE3	<---	ICIE	0.939	0.065	17.535	***		
ICIE4	<---	ICIE	0.818	0.077	14.847	***		
ICIE5	<---	ICIE	0.742	0.105	13.197	***		

It can be seen from this figure that the factor loadings of each item are all > 0.70, the AVE of each dimension > 0.50, and the CR > 0.80, indicating that the convergent validity and combination reliability are good. In addition, the factor loadings on the corresponding variables of each topic are all 0.6, P < Above 0.001, it is statistically significant.

Table 8: Model Evaluation Form

Model AVE and CR indicator results		
Factor	**Average variance extraction AVE value**	**Combination reliability CR value**
IM	0.606	0.885
IC	0.732	0.932
IF	0.679	0.914
ICIE	0.696	0.919
II	0.541	0.855

AVE (Mean Variance Extraction) and CR (Combined Reliability) are used for aggregate validity (convergent validity) analysis; Generally, if AVE is greater than 0.5 and CR value is greater than 0.7, it indicates high aggregation validity; If the AVE or CR values are low, it may be considered to remove a certain factor and reanalyze the aggregated validity; The calculation formula is as follows: AVE value=Average (loading squared and then summed), CR value=Sum(loading)^2 / [sum(loading)^2 + sum(e)], loading value is the standardized load factor, and e is the residual standard load factor. IC and ICIE have the greatest impact.

Focus Group Conduct and Results

Focus groups made recommendations on issues related to the transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province, and the recommendations of the nine for experts focused on the following aspects:

(1) Integration of cooperation between internal and external partners (ICIE)
(2) Intellectual Foresight (IF)
(3) Innovation Intelligence (II)
(4) Inspirational Motivation (IM)
(5) Individualized Care (IC)

There are 15 guidelines for improving the transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province through focus group discussion



Conclusion

From the research objectives , major findings were revealed as follows:

1.There were five components of the model of The transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province, which consisted of (1)Inspirational Motivation , (2) Individualized Care, (3) Intellectual Foresight, (4) Integration of cooperation between internal and external partners,(5) Innovation Intelligence.

2.Model of the transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province were fit with empirical data for all indicators.

3.There were total 50 sub-managerial guidelines of the model of The transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province. Details were as follows;

Component Inspirational Motivation of The transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province: There were 13 sub-managerial guidelines.

Component Individualized Care of The transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province: There were 10 sub-managerial guidelines.

Component Intellectual Foresight of The transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province: There were 10 sub-managerial guidelines.

Component Integration of cooperation between internal and external partners of The transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province: There were 11 sub-managerial guidelines.

Component Innovation Intelligence of The transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province: There were 6 sub-managerial guidelines.

Discussion

1. Major Findings of Objective 1

There were 5 components of the transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province. which consists of (1) Inspirational Motivation. (2) Individualized Care. (3) Intellectual Foresight. (4) Integration of cooperation between internal and external partners.(5) Innovation Intelligence. The research direction is consistent with Jia Ning (2020 : 39-41.)

2. Major Findings of Objective 2

Research Findings to confirm the components of the transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province. of five components consist of: Inspirational Motivation，Individualized Care，Intellectual Foresight，Integration of cooperation between internal and external partners，Innovation Intelligence, the 50 indicators of five components are founded and Model fit with empirical data for all indicators. Researchers consulted a large number of documents through the literature analysis method , and found a model have 5 components and 50 indicators. Through these factors , the data is processed. Each component selects the first 5 variables for analysis and constructs a structural equation model.

3. Major Findings of Objective 3

There were total 15 sub-managerial guidelines for improve the transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province:

Component of Promote the Integration of cooperation between internal and external partners: There were 3 sub-managerial guidelines. Component of Application of Intellectual Foresight: There were 3 sub-managerial guidelines.The results of this study are consistent with the theory or research results of Wang Jiatong, (2022 : 235-239. Component of Innovation Intelligence : There were 3 sub-managerial guidelines.It is in the same direction as Liu Xing & Tai Xiaoxia. (2019: 89-90. Component of Inspirational Motivation : There were 3 sub-managerial guidelines. Component of Individualized Care : There were 3 sub-managerial guidelines.In addition, from the research of Wang Fang & Liu Hao. (2023 : 58-59).

Recommendations

1. Recommend for Policies Formulation

(1).Aesthetic education administrators in colleges and universities should give full play to the advantages of transformational leadership in management, promote internal and external cooperation, make the team more cohesive, cultivate teachers' team attitude and spirit.

(2).Aesthetic education administrators in colleges and universities should make teachers full of expectations for future work through transformational leadership, make teachers feel the value of their work, optimize resource allocation, and timely assist teachers in carrying out teaching work at key nodes.

(3).Aesthetic education administrators in colleges and universities should improve their leadership ability for change by giving full play to the advantages of teachers in teaching.

(4).Aesthetic education administrators in colleges and universities should improve transformational leadership by clarifying teachers' work goals.

(5).Aesthetic education administrators in colleges and universities should improve the self-confidence of college aesthetic education teachers through transformational leadership, respect teachers, provide teachers with a trustworthy and hopeful future.

2. Recommendation for Practical Applications

(1).Transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities should improve their understanding of Integration of cooperation between internal and external partners.

(2).Transformational leaders of aesthetic education management in colleges and universities should improve their understanding of The foresight to examine the potential. and Continuous Innovation Intelligence.

(3).Administrators of aesthetic education in transformational colleges should pay attention of Inspirational Motivation and Individualized Care.

3. Recommend for Further Research

(1). Research and development the transformational leadership model of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province .

(2). Develop the guideline for improving the transformational leadership of aesthetic education administrators in colleges and universities in Shenyang under Liaoning Province .

(3).Study of transformational leadership model of aesthetic education administrator to the successful colleges and universities.

(4).The development of transformational administrate model for aesthetic education in universities in Shenyang, Liaoning Province.

References

Cai Yuanpei. (2011). *Aesthetic Education and Life*. China Renmin University Press.

Jia Ning. (2020). Strategy research on improving transformational leadership of principals . *Teaching and management.* vol (1). 39-41.

.Liu Xing & Tai Xiaoxia. (2019). Expectations for the role of university presidents from the perspective of transformational leadership. *Think tank age. Vol (02)*, 89-90.

Wang Jiatong.(2022)The Impact of Transformational Leadership on Affective Organizational Commitment and Job Performance: The Mediating Role of Employee Engagement.*Frontiers in Psychology. Vol (13)*. 235-239.

Wang Fang & Liu Hao(2023).A Study on the Types and Influencing Factors of Teacher Autonomy: Based on Potential Profile Analysis. *Shanghai Education Research. Vol (04)*, 58-59.

Yao Yuzhao.(2020).Research on the Current Situation and Countermeasures of Aesthetic Education for College Students in the New Era.*Hebei Education Press. Vol (27),* 97-98.

Yang Bo.(2019).Transformational Learning Catalyzes Leadership Development. *Sales and Management. Vol (no),* 55-57.

The Working of Research on Experience Dimension of MR Products in Chinese Cultural Tourism

Dan Qian and Rosjana Chandhasa
Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: s63584948019@ssru.ac.th

****

Abstract

The aim of this study is : (1) to assess the actual impact of Yangzhou Ancient Canal's MR experiential products on Chinese cultural tourism; (2) to systematically investigate the key factors that influence visitors' experience dimensions when using MR cultural tourism products. During the research process, we carefully selected 203 tourists and 6 industry experts as research participants, and collected data through questionnaire surveys and expert interviews as two research methods. An online questionnaire platform system was utilized for data collection. In the data analysis stage, we employed structural equation modeling to validate the proposed hypothesis model on factors influencing visitors' experience with MR products in cultural tourism. Additionally, online SPSS software was used for analyzing the results of questionnaire surveys.

Through this study, we have accomplished the following outcomes: (1) validated the positive impact of immersion, emotion, learning, and interaction on the experience of MR cultural tourism products; (2) derived design strategies for cultural tourism products based on empirical data; (3) developed an evaluation model for assessing the experience of MR cultural tourism products; (4) provided recommendations for future design decisions to facilitate the further advancement and application of MR technology in the field of cultural tourism.

Keywords: Cultural tourism; Mixed Reality(MR); Product experience; Yangzhou Ancient Canal MR experience system

Introduction

This study aims to explore an evaluation model for assessing experiential aspects of cultural tourism products by focusing on indicators and evaluation factors as well as their levels of influence and importance rankings. "Tourism product experiences" represent typical examples of experiential economy where identifying core factors plays a crucial role in driving destination economic value (Pine & Gilmore, 1998 : 97-105). Users place great importance on tourist experiences in cultural tourism. Research findings suggest that key aspects include sensory aesthetic experiences at the perceptual level; emotional experiences at the interactional level; reflective (learning) experiences at the cognitive level; etc.

Mixed reality (MR) technologies aim to enhance or expand experiential sensations themselves. These technologies' cores are directly related to tourist experiences： On one hand, digital products of this nature expand the dimensions of display and experience, enhancing the flexibility of cultural presentation by transforming virtual spaces into more enduring places with resonance. On the other hand, designs incorporating VR, AR, and MR bring about immersion and strong guidance, creating more creative and participatory forms of tourism that help integrate visitors into a more active and lasting experiential form. Therefore, as relevant

* Received: March 8 2024; Revised: March 27 2024; Accepted: March 28 2024

digital products reach a certain scale and complete industry chain, there is an inevitable emphasis on product experience requirements. It is not only necessary to establish an experiential model that aligns with product characteristics but also to evaluate and provide feedback on this model in practice in order to enrich research data in related fields.In the past, UX design and research did not play a significant role due to developers struggling with limitations imposed by this technology. The substantial hardware requirements, limited processing power, low resolution, and poor frame rates were major obstacles hindering user-friendly experiences. However, as hardware-software challenges continue to be overcome along with constant upgrades in user-friendly design platforms software; currently for evaluating tourism product experiences there are early classic evaluation models like Technology Acceptance Model (TAM) (Davis, 1989 : 319-340) , which primarily assess "perceived usefulness," "perceived ease-of-use," and "user acceptance." However,this model has limitations when it comes to explaining the richness of users' immersive virtual reality experiences since it consists of simple variables developed over 30 years ago. Similarly,the other early classic experience models such as TPB or TRA also have similar limitations when evaluating virtual reality,augmented reality,and mixed reality products.On one hand, digital products of this nature expand the dimensions of display and experience, thereby enhancing the flexibility of cultural presentation and transforming virtual spaces into enduringly resonant places. On the other hand, researchers need to focus on studying audience experiences with VR and similar products, considering both sensory and psychological aspects. Further research should be conducted to propose guidelines (experience models) that cater to visitors' encounters with VR, AR, and MR products in cultural tourism. To gain a practical understanding of this topic, this study will commence by examining the design of "Yangzhou Ancient Canal Mixed Reality Experience System" in China and explore methods for enhancing digital product experiences in cultural tourism through mixed reality technology. By employing digitization techniques, mixed reality technology can expand perceptual boundaries while overcoming limitations imposed by time and space; thus creating immersive experiences that hold significant value in cultural tourism projects.

Research Objective

Evaluate the practical application effectiveness of Yangzhou ancient canal MR experience products in Chinese cultural tourism; systematically explore the key factors influencing tourists' experiential dimension when using MR cultural tourism products, with the aim of constructing a comprehensive and scientific evaluation model, and providing theoretical support and practical guidance for optimizing and developing MR experience products.

Literature Review

1. Overview of the Development Status of MR Products in Cultural Tourism

Cultural tourism encompasses the observation, perception, and immersive experience of diverse locations and heterogeneous cultures, driven by individuals' desire to explore different places or engage with varied cultural contexts. Zhang (2001) Typically involving visitors from outside the host community, cultural tourism is motivated by a keen interest in history, art, science, lifestyle, communities, regions, groups or institutions. It has been widely recognized as a significant contributor to both economic and social development in Europe and

worldwide. As technology advances and tourism markets evolve with improved infrastructure and services, there has been a shift towards more profound forms of travel experiences beyond traditional group or independent tours – known as in-depth tourism. (Lv , Li & Xia, 2020) In-depth tourism caters to travelers' growing demand for deeper cultural understanding at tourist destinations; mixed reality (MR), for instance, has demonstrated positive effects on enhancing tourists' experiential dimensions such as expanding perceptual horizons, deepening cognitive engagement and enriching aesthetic encounters. The digital product industry chain within the realm of cultural tourism has also matured over time with promising prospects.

2. Review of experience model research

Xie (2011) argues that the concept of tourism experience pertains to the transient alterations in individuals' psychological levels and structures when they encounter unfamiliar environments, influenced by their surroundings. Similar to physical travel, virtual tourism also aims to fully immerse individuals in novel environments, resulting in a perceptual transformation. The fundamental essence of this experiential sensation remains unchanged ((Huang, Backman & Moore,2013: 490-501). Despite the generally positive anticipation within the industry regarding the integration of mixed reality with cultural tourism, there still exist numerous aspects pertaining to its mechanisms and underlying motivations that necessitate further verification. On one hand, comprehensive data on how MR applications impact visitor experiences overall is lacking. Another crucial question revolves around whether these technologies will enhance or diminish visitor experiences due to additional digital layers between visitors and cultural artifacts; research data on this aspect is also insufficient. Han, Weber,Bastiaansen, Mitas & Lub (2019: 113-128) argue that attention, engagement, and immersion are distinct factors primarily derived from the combination of virtual reality and gaming products (Ermi & Mayra, 2005). Cognitive and absorptive factors have also been repeatedly mentioned, including time dissociation, focused attention, increased enjoyment, personal control, and curiosity. Furthermore, emotional arousal is considered a significant influencing factor(Skavronskaya, Scott, Moyle, Le, Hadinejad, Zhang & Shakeela, 2017: 221-237.; Moyle, B. D., Moyle, C. L., Bec & Scott,,2019: 1393-1399.). In the tourism industry context, previous researchers have proposed meaningful experience models such as the Technology Acceptance Model (TAM), Hedonic-Motivation System Adoption Model (HMSAM), and Education Communication Theory model. However, due to continuous product upgrades and expanding breadth and depth in tourism experiences, these classic models require further optimization or extension to accommodate new forms and patterns. To enhance traditional tourism product experience models' scope and assist researchers in incorporating dimensions encompassing recent research findings effectively. Table provides a concise description of relevant product experience models used in prior studies.

Table 1 Existing research on the dimensions of MR tourism experiences

Studies	Antecedents	Findings	Time
Davis	Perceived usefulness, perceived ease of use and user acceptance	The Technology Acceptance Model (TAM) has been widely applied in the evaluation of product experiences.	1986
Kim,J.H.,Ritchie,J.,& Mccormick,B.	hedonism, refreshment, local culture, meaningfulness, knowledge, involvement, and novelty	The cross-cultural validity of the memorable tourism experience scale (MTES)	2012
Wenjuan Y.Qi w.Chuandong H.	Convenience, novelty, richness, simulation and experience	Reveal the essence of virtual tourism experience through the construction of an evaluation model based on the analytic hierarchy process.	2012
M. Claudia tom Dieck and Timothy Jung	information quality, system quality, costs of use, recommendations, personal innovativeness and risk as well as facilitating conditions.	An AR acceptance model in the context of urban heritage tourism	2015
Martins, J	Sight, hearing, smell, touch and taste	A multisensory virtual experience model for thematic tourism	2017
Kim, M. J. , & Hall, C. M.	hedonism, refreshment, local culture, meaningfulness, knowledge, involvement, and novelty.	Research the application of HMSAM in flow theory (CA) and hedonic motivation	2019
Lee, W. , & Kim, Y. H.	Two dimensions of value related to consumer variables	Expanded the dimension of immersive experience in the TAM theory model.	2021
Kusdibyo, L. , Brien, A., Sutrisno, R,& Suhartanto, D.	enjoyment and learning, escape, involvement, application, and peace of mind	Expanding the theoretical model of experience economy	2021
Xiaojun Fan, Xinyu Jiang, Nianqi Deng	identified as the core feature of AR/VR in the tourism field	A meta-analysis of augmented/virtual reality applications and their impact on tourism experience	2022

3. Case study on experience-driven design of MR products in Chinese cultural tourism

As a key component of the tourism economy, cultural tourism places significant emphasis on enhancing tourist experiences and exhibits a strong interest in innovative experiential products. Researchers conducted field research and analysis on Chinese cultural tourism products to investigate the design of MR cultural tourism products.

3.1 Design based on immersive experience

The Forbidden City in China stands as one of the most renowned cultural landmarks, attracting a consistently high number of visitors. However, traditional methods of touring often impose limitations that hinder tourists from fully immersing themselves in the rich culture it embodies. On December 18th, 2015, the Palace Museum officially initiated the "Yanxin Palace Research and Conservation Project," aiming to undertake a five-year endeavor for its restoration and preservation. To compensate for this period and enhance visitor experiences, the Palace Museum has introduced the innovative "V-Gugong Virtual Reality Experience Project." For instance, within Qianlong Garden lies an architectural marvel known as "Juanqinzhai," celebrated for its exquisite beauty and historical artifacts. Unfortunately, due to its limited size and inadequate lighting conditions inside Juanqinzhai itself, overcrowding becomes inevitable when multiple individuals enter simultaneously. Consequently, such circumstances significantly impact visitors' overall experience. Therefore, through the "Juanqinzhai" section of V-Gugong project, this confined physical space is digitally expanded infinitely within a virtual context to enable visitors to freely explore and observe intricate details of these historical artifacts. Henceforth, Mixed Reality (MR) technologies hold immense value in cultural tourism projects by expanding perceptual boundaries through digitalization techniques while transcending limitations imposed by time and space to create truly immersive experiences.

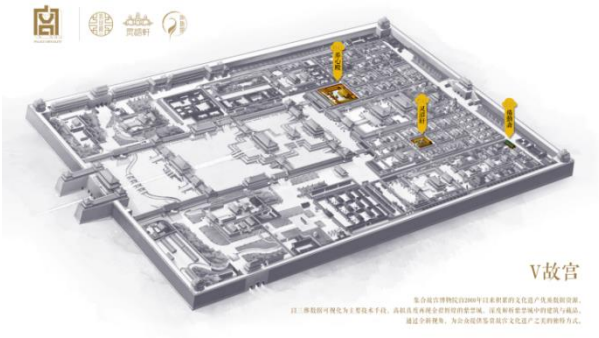


Figure 1 The interface of the V Forbidden City
Source: V Forbidden City



Figure 2 Viewing the details of cultural relics mobile phones
Source: V Forbidden City

3.2 Design based on emotional experience

Experiers of cultural tourism place greater emphasis on immersive experiences and seek emotional engagement from their travels. As early as 1996, Otto and Ritchie proposed that the experiential attributes of tourist destinations can effectively evoke emotional responses. Sharma and Nayak (2019 : 504-518.) confirmed in their research that tourists' emotional experiences can influence their behavioral intentions. Ratnasari, Gunawan, Mawardi, & Kirana, (2021 : 864-881) argue that tourists' emotional encounters at cultural attractions significantly impact their satisfaction levels and serve as a decisive factor for their future travel intentions. The MR Experience product, launched by Sanqing Mountain, a renowned 5A tourist scenic spot in China, offers "One thousand years, Sanqing beautiful AR wonderful tour." This innovative experience begins with the Oriental goddess and Giant Python emerging from the mountain peaks – two of the most enigmatic summits within Sanqing Mountains. These peaks are steeped in captivating myths and legends that effortlessly resonate with visitors' emotions. Equipped with AR glasses, visitors embark on a journey through time and space via a tunnel where they encounter Yao Ji, the Oriental goddess herself. This immersive experience transcends reality as guests bear witness to the mythical stories surrounding both peaks – experiencing firsthand the protagonist's emotional transformations while immersing themselves in rich cultural scenes designed to intensify their emotive encounters. By stimulating tourists' emotional experiences through this unique offering, we aim to leave them with indelible impressions while better promoting our scenic spots' cultural heritage.

.



Figure 3 Tourists experience sanqingshan Cultural tourism project
Source: China Daily.com.cn

3.3 Design based on learning experience

In the research on tourism motivation of cultural tourists, quite a number of consumers have learning motivation. Tourists with learning purposes can visit tourist attractions with cultural connotations, experience and learn relevant historical and cultural knowledge, enjoy the enjoyment and inspiration brought by heterogeneous cultures, encourage innovative thinking, and even influence the development of attitudes and values. Therefore, learning (education) experience is also an important part of cultural tourism. For example, virtual annotations are added to augmented reality mobile applications to expand tourists' understanding of real-world objects in scenic spots, enhance users' surrounding environment and reality perception, and provide users with new knowledge acquisition. Meta-cosmic cultural tourism can superimpose 2D and 3D images, ICONS, texts or videos into the virtual view of tourists through technical means, encourage tourists to constantly explore hidden stories and discover new knowledge, and learn knowledge points in an intuitive and immediate way, which is particularly obvious in knowledge-based cultural tourism projects such as cultural museums and art galleries. The MR Experience System of Sanxingdui Museum and MR Experience System of China Imperial Examination Museum shown in the figure are relatively mature virtual experience cultural travel products with the main purpose of knowledge dissemination. Various forms of ICTs can be used to enhance the learning experience in these key areas of cultural heritage tourism; In this process, tourists accumulate cultural knowledge through the information education obtained in the virtual experience, and then they can choose to combine the observation of real objects and scenes in the field tour to achieve the purpose of deepening understanding and enriching cognitive structure. Therefore, in the design of related products, the establishment of learning experience is of great significance.



Figure 4 Tourists wear MR glasses to watch Sanxingdui
Source: Author (2023)



Figure 5 Children wearing MR glasses in the Imperial Examination Museum
Source: Author (2023)

3.4 Design based on interactive experience

Interactive experience is an important factor affecting tourists' travel experience. The reason may be that the various interactive features of the destination help visitors to become more involved in the tourism activities, allowing them to learn about all events and activities, build social Spaces in the digital environment, and share their memorable and unique travel experiences with others. These technology-based travel experiences can increase satisfaction with travel and enhance the willingness to visit a destination again. The most common form of interactive experience design in MR Cultural tourism experience products is to use the superposition of augmented reality and the real world to interact. The recent cultural tourism augmented reality products allow multiple users to observe and collaborate with the same superposition objects as the group, so that the experiencer can not only see other experiencers, but also see other experiencers. You can also see their actions and effects in the virtual elements. This approach allows for group interaction around tangible points of cultural interest at different scales, such as historical sites, buildings, and statues and paintings (Jacob & Nobrega, 2021 : 27-47). The "Imperial Examination Museum MR Experience System" in Nanjing, China, adopts this interactive experience mode. Visitors can easily have interactive experience through a mobile intelligent terminal and MR Glasses, select the information points they are interested in to consult, identify or scan the cultural relic QR code activated game (Xia Cuijuan, Tie Zhong, Huang Wei. 2023), these games are simple, fun and easy to operate, and are especially popular with children. By completing all the missions and games, visitors can complete the tour without even knowing it.



Figure 6 The MR experience of intelligent terminal devices
Source: Author (2023)



Figure 7 The MR experience point
Source: Author (2023)

Research Conceptual framework

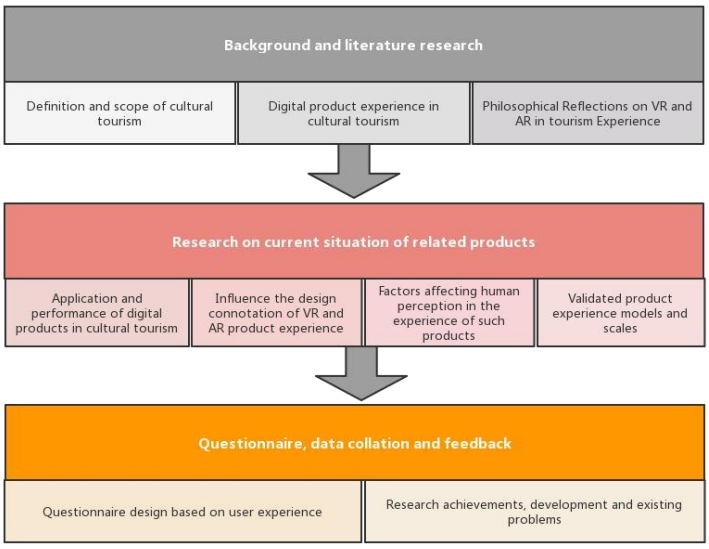


Figure 8 conceptual framework of research
Source: Author (2023)

Research Scope

In this study, the researchers have identified the following scopes:

1. Overall Scope

The research targets encompass users of MR experiences in cultural tourism, designers involved in related product development, as well as design experts within relevant fields. To obtain an appropriate estimation for the entire population.

2. Sample Scope

Sample scope consisting of an evaluation survey on MR products associated with Yangzhou's ancient canal will be employed. The targeted investigation data goals include“ immersive experience, learning experience, emotional experience, and interactive experience”. Extensive surveys will be conducted using methods such as on-site investigations and questionnaires among diverse groups. Based on survey results pertaining to immersive experience, emotional experience, and learning experience; relevant factors influencing tourist experiences and behavioral intentions towards MR usage will be determined along with their respective degrees of influence. Furthermore, a corresponding product experiential model will be established.

Research Methodology

This research adopts a mixed research method of qualitative and quantitative approaches, which consists of two main parts. Firstly, six industry experts were invited to provide comprehensive evaluations on the research findings and design. Secondly, 203 tourism experiencers were invited to experience the designed products and complete a survey questionnaire. All participants provided informed consent, and their identities were kept confidential.

1. Data collection and experimental design

Step1: Conducting a comprehensive literature review on the development of cultural tourism products in the digital era, as well as an exploration of cultural tourism resources along the Canal in Yang Zhou， China.

Step2: Undertaking field investigations and expert interviews to delve into the historical background, various types, and current status of relevant products; additionally, extracting specific experiential dimensions from selected products.

Step3: The product design is implemented and the design evaluation is conducted, based on the four key dimensions of immersion, emotion, learning, and interaction.

Step 4: Implementing product design based on four key dimensions - immersive experience, emotional engagement, educational value, and interactive elements.

Step 5: Conducted a questionnaire survey on MR product experience, and collected and sorted out the questionnaire results.

2. Data Analysis

In terms of data analysis, descriptive statistics were employed, including frequency, percentage, mean, standard deviation, skewness and kurtosis. The expected outcome of the study's model is to yield a satisfactory goodness-of-fit index (Tabachnick & Fidell, 2013 : 497-516). However, in cases where the model is deemed inappropriate, adjustments can be made based on modification indices (Knekta, Runyon & Eddy, 2019). To achieve the main

objectives, results are reported in both descriptive and tabular forms. All details will be described in the following section.

Hypothesis

In this section, we present our proposed hypotheses based on our research framework. Drawing upon extensive literature research, it is hypothesized that immersion experience, emotional experience, learning experience, and interaction experience serve as crucial variables influencing mixed reality (MR) encounters within the realm of tourism. These hypotheses specifically examine the favorable association between MR-based tourist experiences with these aforementioned key factors:

Hypothesis 1 (H1): There exists a positive correlation between the level of experiential engagement and the degree of immersion experienced in cultural tourism products.

Hypothesis 2 (H2): A positive relationship is observed between the level of experiential engagement and the extent of emotional experience derived from cultural tourism products.

Hypothesis 3 (H3): The level of experiential engagement positively influences perceived learning experiences associated with cultural tourism products.

Hypothesis 4（H4）: A positive correlation is found between the level of experiential engagement and the degree of interactive experiences offered by cultural tourism products.

Research Result

1.Design evaluation

The MR product " Mixed Reality for Ancient Canal Culture Tourism in Yangzhou, China" aims to validate the preliminary research findings. This product primarily takes the form of mixed reality digital products, with a specific focus on the oldest segment of the Yangzhou section of the Grand Canal. It encompasses a mixed reality experience system that showcases both the natural beauty along the canal and its rich historical cultural content, serving as a digital guide for immersing oneself in canal culture tourism spots and exploring their historical significance. The primary objective of this product is to promote and facilitate cultural history in southern regions along the canal, stimulate development within related cultural tourism industries, and provide a digitized development strategy for sustainable utilization of cultural tourism resources.

Before conducting the formal product experience, researchers invited industry experts to conduct preliminary evaluations of the design outcomes. This involved a comprehensive assessment by three specialists in mixed reality product design and three experts in cultural tourism research. The experts provided positive evaluations for the product, with a maximum rating of 5 points, and an average score exceeding 4.00 points.The survey results presented in Table 1 demonstrate that the quality and experience of the design are highly regarded by industry experts.

Table 2 Design results and expert evaluation

NO .	Design	Mean	SD	Satisfaction
1	Product interface	4.33	0.56	High
2	content experience	5	1	Highest
3	interactive style	4.23	0.64	High
4	freedom of use	4.6	0.47	High
5	cultural communication	4.13	0.5	High
6	extended experience	4.6	0.71	High

2.Demographic information

According to the demographic analysis of survey data, researchers have examined the characteristics of the tourist group. The primary profile of the target tourists is as follows: there is a slightly higher proportion of female participants compared to males; overall, the age distribution tends to be younger among the target population, with a relatively smaller percentage of individuals aged over 45 years old; in terms of educational attainment, excluding preschool children, most respondents have completed college or undergraduate degrees; regarding occupation distribution, students and employees from government agencies and enterprises are predominant. With respect to motivations for tourism and product experiences, due to comprehensive data collection methods employed in this survey questionnaire, no significant deviations were observed in gender distribution, age distribution, and occupation distribution among respondents. These factors do not impact the findings obtained from this survey.

Table 3 Distribution of sample demographic variables (N=203)

Demographic variable	Category	quantity	Frequency
Sex	Male	85	42%
	Female	118	58%
Age	18 and below	30	15%
	19-29	98	48%
	30-45	60	30%
	Over 45years old	15	7%
Educational background	preschool	6	3%
	primary school student	24	12%
	Junior high school or high school	8	4%
	Colleges and vocational schools	133	66%
	Bachelor degree and above	32	15%
Profession	preschool children	6	3%
	student	69	34%
	education practitioner	24	12%

Agencies/Enterprises and Institutions	76	37%
Retirees	8	4%
other	20	10%

3.Data Analysis

The mean values, standard deviations, and explanations of the relevant variables are presented in Table 4. As depicted in Table 1, this study reveals that four proposed variables - "immersion, emotion, learning, and interaction" —— significantly impact the tourist experience in cultural tourism mixed reality products. Among these experiential factors influencing outcomes, immersion experience exhibits the highest coefficient of influence on tourist experience, followed by learning experience. The remaining values also demonstrate a positive relationship between these variables and the enhancement of tourist experiences.

Table 4 The Result of Convergent Validity (confirmatory factor analysis) (n=203)

Dimension	**Factor**	**Coef.**	**Std. Error**	**α**	**p**	**Std. Estimate**
Immersive Experience	IE1	1	-	0.929	-	0.913
	IE2	1.115	0.046	0.929	0	0.949
	IE3	1.002	0.078	0.932	0	0.711
	IE4	1.009	0.052	0.929	0	0.875
	IE5	1.009	0.063	0.93	0	0.806
Emotional Experience	EE1	1	-	0.934	-	0.54
	EE2	0.99	0.37	0.963	0.008	0.197
	EE3	1.807	0.209	0.929	0	0.927
	EE4	1.96	0.224	0.928	0	0.963
	EE5	2.115	0.267	0.93	0	0.776
Learning Experience	LE1	1	-	0.929	-	0.942
	LE2	0.986	0.046	0.93	0	0.883
	LE3	1.018	0.042	0.929	0	0.916
	LE4	1.014	0.041	0.929	0	0.923
Interactive Experience	LTE1	1	-	0.929	-	0.868
	LTE2	1.046	0.057	0.928	0	0.896
	LTE3	1.138	0.052	0.927	0	0.964
	LTE4	1.128	0.052	0.928	0	0.96

Table 5 Model AVE and CR indicator results

Factor	Calculating the Average Variance Extraction (AVE) value	Combination confidence CR value
H1	0.731	0.931
H2	0.544	0.835
H3	0.839	0.954
H4	0.852	0.958

The immersive experience variables IE1-5 correspond to hypothesis 1（H1）, the emotional experience variables EE1-5 correspond to hypothesis 2（H2), the learning experience variables LE1-4 correspond to hypothesis 3(H3), and the interactive experience variables LTE1-4 correspond to hypothesis 4(H4).

According to the test results in Table 4 and Table 5, each variable has a standardized factor loading range of 0.54 to 0.964, all exceeding 0.4; AVE values range from 0.544 to 0.852, all exceeding 0.5; CR values range from0 .835-0.958, all exceeding 0.7.All indicators meet the testing standards, indicating that the measurement scales used in this study have good structural validity and discriminant validity.Sample data reliability tests were conducted using SPSS26, with α coefficients for immersive experience, emotional experience, learning experience and interactive experience variables being greater than 0.7,indicating good reliability and validity of these scales ensuring the subsequent research meets the requirements of this study.

The results of hypothesis testing and their effects on variables are presented in Figure 8. H1: A positive correlation exists between the level of mixed reality product experience and immersion experience in cultural tourism. H2: A positive correlation exists between the level of mixed reality product experience and emotional experience in cultural tourism. H3: A positive correlation exists between the level of mixed reality product experience and learning experience in cultural tourism. H4: A positive correlation exists between the level of mixed reality product experience and interactive experience in cultural tourism. Furthermore, the results indicate a positive relationship between interactive experiences and both learning experiences and emotional experiences, suggesting that favorable interactive experiences (usability) can influence the establishment of learning experiences and emotional experiences. It should also be noted that the depth of emotional experiences may impact immersion experiences (utility), but this study does not determine whether it has a positive or negative effect, which warrants further investigation in future research.

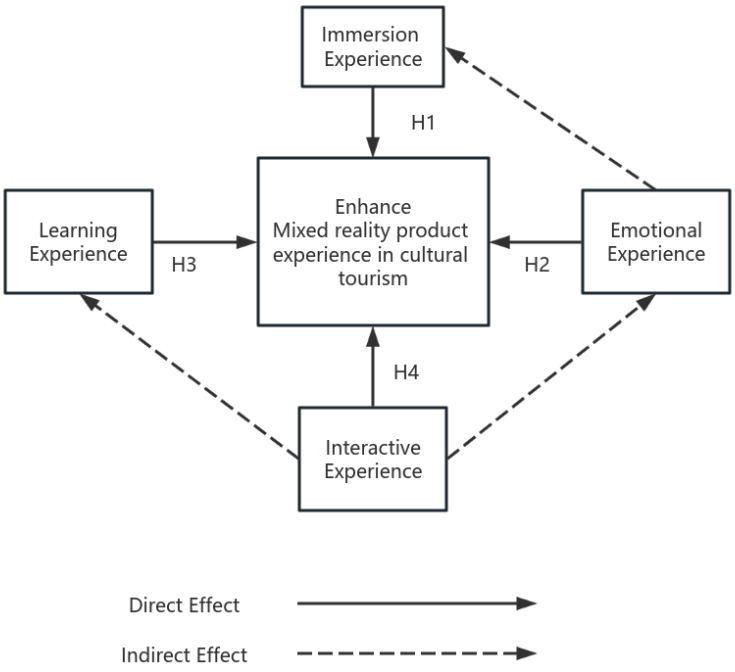


Figure 8 Modeling the dimensions of cultural tourism MR product experience
Source: Author (2024)

4. The design strategies are formulated based on empirical data

Through the analysis of research data, we have gained a comprehensive understanding of the experiential elements in MR cultural tourism products and derived design strategies for such products. These strategies not only offer theoretical guidance to designers but also provide practical suggestions for product development.

Firstly, to enhance immersion, designers should leverage the inherent features of MR technology by crafting cultural contexts, employing captivating visual effects and audio-visual techniques, as well as implementing natural interaction methods. These measures create an illusion of being present in a genuine cultural setting for visitors. Simultaneously, incorporating multi-sensory stimulation like lifelike sound effects and tactile feedback further heightens the sense of immersion, enabling visitors to fully engage themselves in the virtual world experience.

Furthermore, with regards to interactivity, designers should prioritize enhancing the opportunities and modalities for visitors to engage with the virtual environment. By incorporating intricate interactive elements and tasks, visitors are encouraged to actively participate in it. It is important to emphasize the technical indicators of perceived usefulness and perceived ease of use during interaction, in order to mitigate potential digital disparities arising from excessively complex interactive design.

In addition, it is imperative to consider the emotional response of users throughout the experiential process. Designers should possess a profound comprehension of the cultural background and emotional requirements of target tourists, aiming to evoke emotional

resonance and cognitive engagement by crafting scenes and narratives rich in cultural emotive elements. Simultaneously, employing appropriate techniques for emotional expression such as gentle tones and evocative music can foster a warm, delightful or awe-inspiring emotional ambiance, thereby enabling tourists to undergo a profound emotional experience during their journey.

Finally, enhancing the learning outcomes constitutes a crucial aspect of the design strategy. Designers can incorporate pertinent cultural knowledge and historical narratives into their products, thereby guiding tourists to acquire knowledge during the exploration process through engaging and stimulating pedagogical approaches. Simultaneously, incorporating challenging learning tasks or game sessions can foster tourists' interest and motivation in learning, ultimately augmenting their cultural proficiency and cognitive abilities within an entertaining context.

In the process of actual product development, designers can employ these strategies in conjunction with specific cultural tourism resources and technical means to create MR cultural tourism products that are more captivating, intriguing, and educational. This will contribute to enhancing tourist satisfaction and engagement while fostering the digital transformation and advancement of the cultural tourism industry.

Discussion

This study aims to investigate the dimensions of mixed reality product experience in cultural tourism. We utilized questionnaire surveys and expert interviews, and conducted thorough data analysis using structural equation modeling and SPSS software.

Firstly,our findings indicate that immersion, emotion, learning, and interaction are significant factors that positively impact the experience of MR cultural tourism products. These results align with previous research on virtual reality and augmented reality, demonstrating that mixed reality technology can create a highly immersive environment while stimulating emotional responses, promoting learning opportunities, and encouraging interaction among users. Together these elements constitute the core components of MR cultural tourism product experiences which provide strong theoretical support for designing more engaging digital products. Based on empirical data we have summarized design strategies for cultural tourism products; designers should focus on improving immersion and interaction while also considering users' emotional responses and learning effects throughout the experience process. These design strategies not only enhance product attractiveness but also promote deep user participation in cultural tourism.

Furthermore, we have developed the MR cultural tourism product experience evaluation model, which offers a quantitative foundation for future design decisions. This comprehensive model takes into account four key factors: immersion, emotion, learning, and interaction, enabling a thorough assessment of the experiential impact of MR cultural tourism products.In constructing the experience evaluation model proposed in this study, we have learned from classic models like TAM（Davis, F. D. 1989: 319-340）, HMSAM（Lowry, P. B., Gaskin, J., Twyman, N., Hammer, B., & Roberts, T. 2012: 617-671.）, and MTES（Kim, J. H., & Ritchie, J. B. 2014: 323-335）. Building upon these frameworks, we have innovatively refined and expanded them. Compared to earlier models, our focus is on the specific details of

product experience. This not only aligns with current technology and tourism trends but also delves deeper into the personalized needs of cultural tourism experiencers. We particularly emphasize key factors such as cultural context construction, emotional resonance stimulation, and learning satisfaction to provide comprehensive guidance for designing and optimizing cultural tourism products. Through this model, we can accurately evaluate the quality of cultural tourism experiences and drive continuous innovation in the industry.

Nevertheless, it is important to acknowledge certain limitations in this study. Primarily, the sample selection predominantly focuses on Chinese tourists and industry experts; thus there may be regional and cultural biases present. Future research should expand the sample range to investigate experiences with MR cultural tourism products across diverse regions and cultural backgrounds. Additionally, this study primarily concentrates on exploring the application effects of MR technology without delving into its development or enhancement aspects. As technology continues to advance rapidly, future research should further explore innovative applications and developmental trends of MR technology within the realm of cultural tourism.

Conclusion

This study focuses on the application of mixed reality technology in enhancing cultural tourism experiences and presents a series of significant findings. Firstly, we confirm that creating an immersive environment can greatly enhance tourists' emotional engagement, learning opportunities, and interactive experiences during cultural tourism visits. Additionally, we propose an evaluation model to comprehensively assess the experiential impact of mixed reality cultural tourism products, providing a quantitative basis for design decisions. While this study has yielded valuable results, further expansion of the sample range is necessary to comprehensively evaluate the application effects of mixed reality technology across diverse regions and cultural backgrounds. In summary, this study provides robust support for integrating mixed reality technology into the field of cultural tourism and offers important directions for future research and practical implementation. We anticipate that mixed reality technology will play an increasingly pivotal role in enriching cultural tourism experiences.

Recommendations

1. Theoretical Recommendation

The dimensions of cultural tourism MR product experience should encompass immersive, emotional, learning, and interactive experiences. These dimensions exert a significant influence on the overall product experience, thus necessitating consideration in enhancing these aspects during product design. Future research can explore the interplay between these experiential dimensions across diverse cultural backgrounds to better cater to the needs of various user groups.

2. Policy Recommendations

The government departments should formulate supportive policies to facilitate the high-quality development of cultural tourism MR products, thereby fostering the growth of the tourism industry and enhancing visitor experiences. Additionally, they ought to provide backing for relevant industry organizations in organizing training and exchange activities, with the aim of augmenting practitioners' comprehension and proficiency in designing immersive experiences for cultural tourism through MR products.

3. Practical Recommendations

When designing mixed reality products for cultural tourism, it is crucial to thoroughly consider immersive, emotional, learning, and interactive experiences in order to enhance the appeal and competitiveness of these products. By conducting user research and implementing feedback mechanisms, continuous improvement of the product experience can be achieved to meet user needs and enhance customer satisfaction. Strengthening collaboration with cultural institutions and tourist attractions while leveraging their resources and information can provide valuable support and guidance for the development of mixed reality products in cultural tourism.

4.Suggestions for future research

(1) Expand the scope of research and enhance cross-cultural comparisons: Through cross-cultural comparisons, a more comprehensive understanding of the experiential differences of MR cultural tourism products in diverse cultural contexts can be achieved.

(2) Deepen technological exploration and focus on innovation and application: Future research should closely monitor the latest trends in MR technology development and explore innovative applications within the field of cultural tourism.

(3) Strengthen empirical research to improve the universality and practicality of evaluation models: Continuous improvement and optimization of evaluation models through extensive empirical research is necessary to enhance their universal applicability. Additionally, considering other relevant factors such as user behavior and market environment could provide a more comprehensive assessment of the overall experiential impact of MR cultural tourism products.

These Recommendation aim to facilitate a better understanding and application of research findings on the experiences associated with cultural tourism mixed reality products, ultimately enhancing product quality and user experience.

Acknowledgments

Researcher would like to express her sincere to the thesis advisor, Assoc. Prof. Dr. Rosjana Chandhasa for her invaluable help and constant encouragement throughout the course of this research. In addition, the researcher gratefully thanks to Miss Kanyanee Phuangsua, Miss Sasanant Rattanapornpisit, Miss Visitha Chintaladdha, Mr. Chat Sukarin, and others who give great supports.

Finally, the researcher would like to express her gratitude to the Faculty of Fine and Applied Arts, Suan Sunandha Rajabhat University for supporting in every aspect.

References

Davis, F. D. (1989). Perceived usefulness, perceived ease of use, and user acceptance of information technology. *MIS Quarterly*. 13 (3), 319-340.

Han, D. I. D., Weber, J., Bastiaansen, M., Mitas, O., & Lub, X. (2019). *Virtual and augmented reality technologies to enhance the visitor experience in cultural tourism. In J*. Weber & O. Mitas (Eds.), Augmented reality and virtual reality: The power of AR and VR for business (113-128). Springer.

Huang, Y. C., Backman, S. J., Backman, K. F., & Moore, D. (2013). Exploring user acceptance of 3D virtual worlds in travel and tourism marketing. *Tourism Management*. 36, 490-501.

Jacob, J., & Nóbrega, R. (2021). *Collaborative augmented reality for cultural heritage, tourist sites, and museums: Sharing visitors' experiences and interactions. In M. C. Neves & F. J. G. Silva (Eds.),* Augmented Reality in Tourism, Museums and Heritage: A New Technology to Inform and Entertain (27-47).

Knekta, E., Runyon, C., & Eddy, S. (2019). One size doesn't fit all: Using factor analysis to gather validity evidence when using surveys in your research. *CBE—Life Sciences Education.* 18 (1), ar1.

Lv, X., Li, H., & Xia, L. (2020). Effects of haptic cues on consumers' online hotel booking decisions: The mediating role of mental imagery. *Tourism Management*. 77, 104025.

Moyle, B. D., Moyle, C. L., Bec, A., & Scott, N. (2019). The next frontier in tourism emotion research. *Current Issues in Tourism*. 22 (12), 1393-1399.

Pine, B. J., & Gilmore, J. H. (1998). Welcome to the experience economy. *Harvard Business Review.* 76 (4), 97-105.

Ratnasari, R. T., Gunawan, S., Mawardi, I., & Kirana, K. C. (2021). Emotional experience on behavioral intention for halal tourism. *Journal of Islamic Marketing*. 12 (4), 864-881.

Sharma, P., & Nayak, J. K. (2019). Understanding memorable tourism experiences as the determinants of tourists' behaviour. *International Journal of Tourism Research*. 21 (4), 504-518.

Skavronskaya, L., Scott, N., Moyle, B., Le, D., Hadinejad, A., Zhang, R., & Shakeela, A. (2017). Cognitive psychology and tourism research: State of the art. *Tourism Review*. 72 (2), 221-237.

Tabachnick, B. G., Fidell, L. S., & Ullman, J. B. (2013). *Using multivariate statistics*. Boston, MA: pearson.

Xie, Y. (2015). *Basic tourism science.* The Commercial Press.

Zhang, G. (2001). *Chinese cultural tourism: Theory, strategy and practice*. Nankai University Press.

Davis, F. D. (1989). Perceived usefulness, perceived ease of use, and user acceptance of information technology. *MIS Quarterly.* 13 (3), 319-340.

Kim, J. H., & Ritchie, J. B. (2014). Cross-cultural validation of a memorable tourism experience scale (MTES). *Journal of Travel Research*. 53 (3), 323-335.

Lowry, P. B., Gaskin, J., Twyman, N., Hammer, B., & Roberts, T. (2012). Taking 'fun and games' seriously: Proposing the hedonic-motivation system adoption model (HMSAM). *Journal of the association for information systems*. 14 (11), 617-671.

นโยบายภาครัฐในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย

The Government Policies on Sustainable Community Based Tourism Management in the Area of Chiang Khan District in Loei Province

พศิน พาณิชย์,
ภาสกร ดอกจันทร์ และ กัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Phasin Phanich ,
Phasakorn Dokchan and Kampanart Wongwatthanaphong
Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: phasin.p@psru.ac.th

****

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) พฤติกรรมของประชาชนต่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและ 3) ข้อเสนอแนะและแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย จำนวน 410 คน และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ ปราชญ์ชาวบ้านในอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย จำนวน 20 คน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง วิเคราะห์สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมของประชาชนต่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืนส่วนใหญ่เข้ามาท่องเที่ยวกับครอบครัว/ญาติ คิดเป็นร้อยละ 48.78 และเข้ามาท่องเที่ยวช่วงเดือน ตุลาคม–ธันวาคม คิดเป็นร้อยละ 56.09 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้านการดึงดูดการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก และ 3) ข้อเสนอแนะและแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ได้แก่ เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมโดยชุมชน ภาครัฐ และภาคเอกชน พัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ชุมชนให้โดดเด่น ได้มาตรฐาน และเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อดิจิทัลให้มีความทันสมัย

คำสำคัญ: นโยบายภาครัฐ; การจัดการท่องเที่ยว; การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน; ชุมชนอย่างยั่งยืน

---

* วันที่รับบทความ : 15 พฤศจิกายน 2566; วันแก้ไขบทความ 2 ธันวาคม 2566; วันตอบรับบทความ : 3 ธันวาคม 2566
Received: November 15 2023; Revised: December 2 2023; Accepted: December 3 2023

Abstract

This quantitative and qualitative research aims to study 1) People's behavior towards sustainable community-based tourism, 2) Factors affecting sustainable tourism development, and 3) Suggestions and guidelines for promoting sustainable community-based tourism in the area of Chiang Khan District, Loei Province. The samples were 410 tourists and 20 officials of government agencies related to tourism, entrepreneurs, and folk philosophers of Chiang Khan District, Loei Province by purposive sampling. The data were collected by employing 5 rating-scale questionnaires and analyzed by using percentage, mean, and standard deviation.

The findings were as follows:

1. In terms of people's behavior toward sustainable community-based tourism, most people traveled with their families/relatives at 48.78 percent during October–December at 56.09 percent.

2. Factors affecting sustainable tourism development in terms of attracting tourism, overall, it was at a high level.

3. Suggestions and guidelines for promoting sustainable community-based tourism include emphasizing participation processes by communities, government, and private sectors, further developing outstanding and standard community products, and increasing public relations channels through modern digital media.

Keywords: Government policy; Tourism management; Sustainable tourism; Sustainable community.

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมด้านการบริการที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ในลักษณะเกี่ยวเนื่องและเชื่อมโยงต่อกันเป็นลูกโซ่ โดยเริ่มตั้งแต่ธุรกิจนำเที่ยวธุรกิจการคมนาคมและการขนส่ง ธุรกิจโรงแรมและที่พัก ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก และยังรวมถึง การจ้างงาน การสร้างอาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้ให้แก่ชุมชนในท้องถิ่น จะเห็นได้ว่าการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน มีบทบาทสำคัญถือเป็นเครื่องมือของการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนให้เกิดความยั่งยืน ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน พร้อมทั้งหารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชนท้องถิ่นแหล่งท่องเที่ยวนั้น และแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพในพื้นที่ พัฒนา ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ให้มีความสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อให้เกิดศักยภาพการท่องเที่ยว พร้อมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เหมาะสำหรับการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว ปรับระบบบริการ สิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ ซึ่งจะช่วยพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น สามารถส่งเสริมให้การท่องเที่ยวของไทยพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในที่สุด (Luang chan Duang, 2018) นอกจากนี้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมากเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศ ก่อให้เกิดการ สร้างงาน เพิ่มรายได้ประชาชาติ และการ

กระจายรายได้ สู่ท้องถิ่น และยังมีส่วนสำคัญในการพัฒนาระบบ โครงสร้างพื้นฐานของการคมนาคมขนส่ง รวมถึงการค้าและการลงทุน เมื่อประเทศประสบภาวะวิกฤต ทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวมีบาทบาทสำคัญในการสร้างรายได้ให้กับประเทศสามารถช่วยให้เศรษฐกิจฟื้นตัว ได้ในเวลาอันรวดเร็วกว่าภาคการผลิตและบริการอื่นๆ

เมื่อพิจารณาด้านการท่องเที่ยวของอำเภอเชียงคานตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมาพบว่า ปัญหาด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของอำเภอเชียงคาน คือ (1) ยังไม่มีแนวทางการอนุรักษ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอำเภอเชียงคานที่เป็นรูปธรรม (2) การจัดการท่องเที่ยวยังไม่เป็นระบบ (3) ยังไม่มีรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวอยู่ท่องเที่ยวได้นานขึ้น รวมทั้งสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว (4) ขาดแนวทางการอนุรักษ์กิจกรรมการท่องเที่ยวเดิมที่มีอยู่และกิจกรรมเพิ่มเติมในพื้นที่เพื่อรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยว (ณัฐกานต์ เพ็งหาพันธ์, 2554) สำหรับปัจจัยสู่ความสำเร็จของการจัดการการท่องเที่ยวของอำเภอเชียงคานให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวยั่งยืน ต้องอาศัยปัจจัยสำคัญคือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเห็นถึงความสำคัญและให้การสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีมาตรฐานผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต้องมีความรู้สึกเป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวร่วมกับมีการแบ่งความรับผิดชอบชัดเจน (สุวารี ศรีปุนาและคณะ, 2551 : 31-37)

อำเภอเชียงคาน ซึ่งเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดเลย เป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวในประเทศที่มีสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติและสงบสวยงาม ตั้งอยู่บนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขง และยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากลายทางศิลปกรรมและทางวัฒนธรรมในแห่งเดียวกัน เช่น มีโบราณวัตถุและโบราณสถาน และมีความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว จึงเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่กำลังได้รับความนิยมมากขึ้น นักท่องเที่ยว มักจะมาเชียงคานเพื่อที่จะเห็นสภาพวัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่แบบดั้งเดิม และมาเพื่อซึมซับบรรยากาศความสงบของเชียงคาน อย่างไรก็ตามการท่องเที่ยวในอำเภอเชียงคานยังขาดการบริหารจัดการ การจัดสถานที่เป็นศูนย์กลางการแสดงออกทางวัฒนธรรม ประเพณีของชาวเชียงคาน ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกและมาตรการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

ดังนั้น การวิจัยเรื่องนโยบายภาครัฐในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืนในเขตพื้นที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย เพื่อกำหนดแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย สามารถปรับตัวให้ทันต่อกระแสการท่องเที่ยวโดยอาศัยความร่วมมือจากภาครัฐ เอกชน และชุมชน อันจะนำไปสู่การพัฒนาชุมชนในอำเภอเชียงคานสามารถรักษาบรรยากาศ สุนทรียภาพ ประเพณี และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่ดีงามของตนซึ่งเป็นเสน่ห์ที่สำคัญอยู่คู่กับของอำเภอเชียงคานอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของประชาชนต่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในเขตพื้นที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยรายละเอียดระเบียบวิธีวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนในอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย ผู้ประกอบการในอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย ประชาชนในอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย จำนวน 59,923 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

เชิงปริมาณ โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Taro Yamane (Yamane, 1973 อ้างใน เด่น ชะเนติยัง, 2533 : 52) ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของทาโร่ ยามาเน่ โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และยอมรับค่าความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 0.05 จากการคำนวณได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400 ตัวอย่าง

เชิงคุณภาพ จำนวน 20 คน ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนในอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย จำนวน 5 คน ผู้ประกอบการในอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย จำนวน 5 คน ประชาชนในอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย จำนวน 10 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ผู้วิจัยได้สร้างเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับนโยบายภาครัฐในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับนโยบายภาครัฐในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน และประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาแนวคิดแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ และกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

3. จัดทำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมเนื้อหาแต่ละด้าน และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และนำเสนอร่างแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพ

4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ได้แก่ การตรวจสอบความเที่ยงตรง โดยเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ระหว่าง 0.6– 1.0 และตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นโดยการทดสอบกับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.940

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามตามกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้

3.2 วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participation observation)

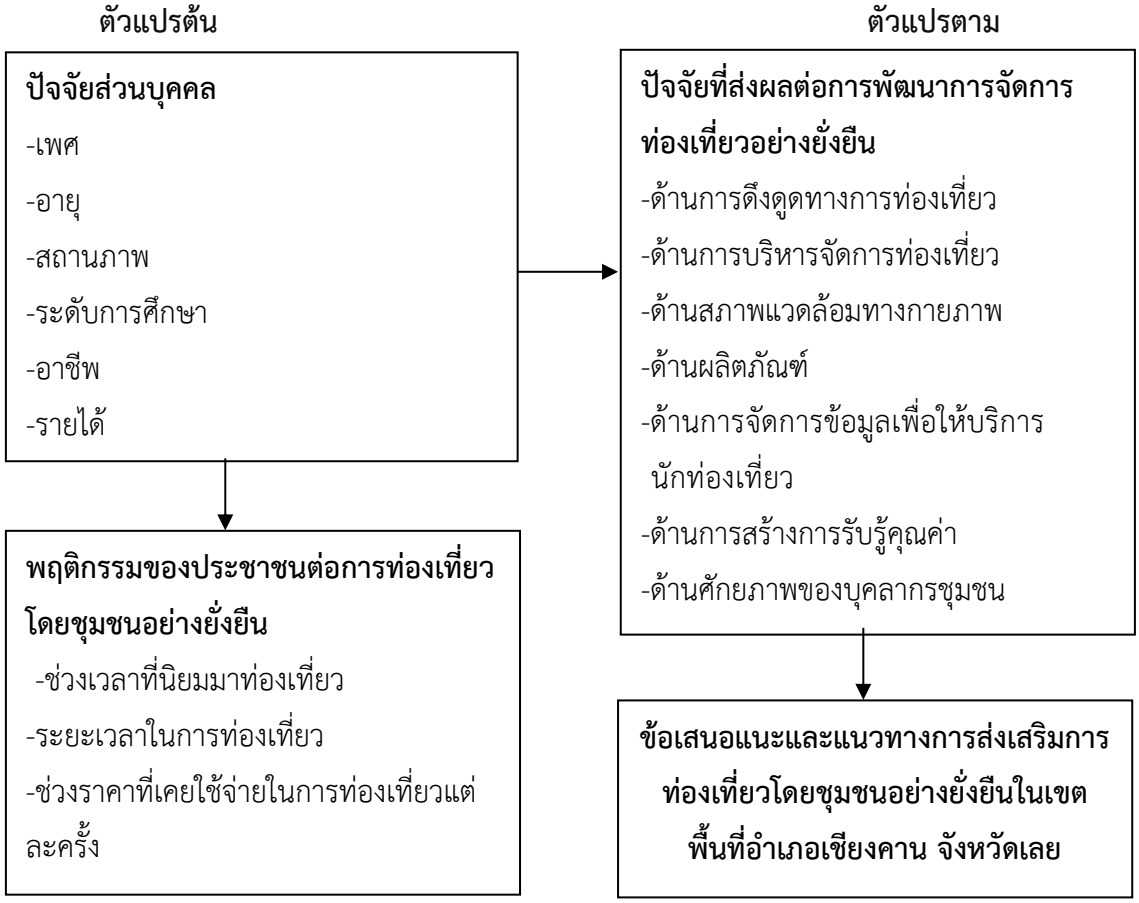
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับนโยบายภาครัฐในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืนในเขตพื้นที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย สถิติที่ใช้ คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสหสัมพันธ์อย่างง่าย

2. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลบางส่วนร่วมกับการเก็บข้อมูล ได้รวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง จากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล โดยการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าและนำข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดมาจัดหมวดหมู่ แยกประเภท และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การตีความควบคู่กับบริบท ตลอดจนการบรรยาย ภาพถ่าย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนเชิงรูปธรรม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษานโยบายภาครัฐในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย มีดังนี้



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมของประชาชนต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมของประชาชนต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน พบว่า การเข้ามาท่องเที่ยวเชียงคาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้ามาท่องเที่ยวเชียงคานกับครอบครัว/ญาติจำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 48.78 มาเที่ยวกับเพื่อนจำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 47.56 มาเที่ยวคนเดียวจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.44 และมาเที่ยวกับที่ทำงานจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.22 เดือนที่มาท่องเที่ยวเชียงคานส่วนใหญ่มาเที่ยวเดือนตุลาคม-ธันวาคมจำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 56.09 มาเที่ยวเดือนมกราคม-มีนาคมจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 35.37 และมาเที่ยวเดือนเมษายน-มิถุนายนจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อย

ละ 8.54 ระยะเวลาที่มาท่องเที่ยวเชียงคาน ส่วนใหญ่ระยะเวลาที่มาท่องเที่ยวเชียงคานจำนวน 1 วัน มีจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 42.63 ระยะเวลาที่มาท่องเที่ยวเชียงคานจำนวน 2 วันจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 97.81 ระยะเวลาที่มาท่องเที่ยวเชียงคานจำนวน 3 วันมีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.30 และระยะเวลาที่มาท่องเที่ยวเชียงคานจำนวน 1 อาทิตย์มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 ค่าใช้จ่ายต่อครั้ง/คน ที่มาท่องเที่ยวเชียงคาน ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อครั้ง 1,000 – 2,000 บาท/2,000 – 3,000 บาท จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 40.24 มีค่าใช้จ่ายต่อครั้ง 4,000 – 5,000 บาท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.42 และมีค่าใช้จ่ายต่อครั้งจำนวน 5,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.10

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน กรณีศึกษาอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน พบว่า ด้านการดึงดูดการท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =3.91, S.D.=0.724) ด้านการบริหารจัดการท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =3.66, S.D.=0.787) ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.00, S.D.=0.723) ด้านผลิตภัณฑ์พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =3.84, S.D.=0.730) ด้านการจัดการข้อมูลเพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =3.90, S.D.=0.795) ด้านการสร้างการรับรู้คุณค่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =3.89, S.D.=0.732) ด้านศักยภาพของบุคลากรชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =3.89, S.D.=0.690)

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย ดังนี้

1. เน้นกระบวนการมีส่วนร่วม โดยชุมชน ภาครัฐ และภาคเอกชน การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืนนั้น กระบวนการมีส่วนร่วมเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของชุมชน ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ จะทำให้เกิดการพัฒนา และหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนต้องมีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับชุมชนเพื่อพัฒนาต่อยอดให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

2. ต้องพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ชุมชนให้โดดเด่น ได้มาตรฐาน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ควรให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้บริโภคและนักท่องเที่ยว ต้องเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้แค่วางจำหน่าย แต่ต้องเป็นสิ่งที่นำไปสู่กิจกรรมและการเรียนรู้ด้วย ทั้งในด้านของคุณค่า แหล่งที่มาสะท้อนความเป็นมาและอัตลักษณ์ของชุมชนนั้นได้อย่างชัดเจน

3. การอนุรักษ์และส่งเสริมทรัพยากรภายในชุมชนให้คงอยู่ เชียงคานมีระบบของสังคมที่มีความเอื้อเฟื้ออาทรซึ่งกันและกัน มีความสามัคคี เวลามีกิจกรรมต่างก็ช่วยเหลือแบ่งปันซึ่งกันและกัน เป็นชุมชนที่มี

การสืบสานวัฒนธรรมประเพณี อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีโครงการกำจัดขยะมูลฝอยภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนได้รักษาความสะอาด โดยการกำกับดูแลโดยชุมชนทุกคนจะต้องรักษาความสะอาดทั้งบนบกและในน้ำ ทำให้ชุมชนเป็นชุมชนพึ่งพาตนเอง ชุมชนมีความสามัคคีกัน มีความห่วงใยกัน เป็นชุมชนแบบเครือญาติ

4. เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อดิจิทัลให้มีความทันสมัย ในสังคมยุคปัจจุบัน “สื่อสังคมออนไลน์” หรือ Social Media เข้ามามีบทบาทและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวันของเราเป็นอย่างมาก ช่องทางการสื่อสารที่จะนำข่าวสารไปสู่กลุ่มเป้าหมาย เช่น การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อด้วยการใช้เฟซบุ๊ก (Facebook) เนื่องจากนักท่องเที่ยวจะเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย เป็นต้น

สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

1. การศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอเชียงคาน พบว่า กระบวนการมีส่วนร่วม โดยชุมชน ภาครัฐ และภาคเอกชนเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความยั่งยืน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน”

2. พัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ชุมชนให้โดดเด่น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความยั่งยืน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดนโยบายด้านการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ให้มีความชัดเจน

3. การอนุรักษ์และส่งเสริมทรัพยากรภายในชุมชนให้คงอยู่ด้านกายภาพ ด้านชีวภาพด้านคุณภาพชีวิตด้านคุณค่าการใช้ประโยชน์ควรมีนโยบายด้านการท่องเที่ยวบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยใช้กลยุทธ์การตลาดเชิงรุกโดยสร้างกิจกรรมท่องเที่ยว ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวมากขึ้น

4. การเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อดิจิทัลให้มีความทันสมัย ควรมีนโยบายการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยใช้กลยุทธ์การตลาดเชิงรุก



แผนภาพที่ 2 แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน
ในเขตพื้นที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย

อภิปรายผลการวิจัย

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน จากข้อค้นพบ 1)เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมโดยชุมชน ภาครัฐ และภาคเอกชน การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืนนั้น กระบวนการมีส่วนร่วมเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของชุมชน ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ จะทำให้เกิดการพัฒนา และหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนต้องมีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับชุมชนเพื่อพัฒนาต่อยอดให้เกิดความยั่งยืนต่อไป ซึ่งมีความสอดคล้องกับ อนุวัฒน์ ชมภูปัญญา

และ ธนัสถา โรจนตระกูล (2565 : 83-92) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาศักยภาพชุมชนแบบมีส่วนร่วมสู่ชุมชนท่องเที่ยวที่ยั่งยืน พบว่า การท่องเที่ยวที่มีความเชื่อมโยงกับชุมชนและเกิดความยั่งยืน คือ การท่องเที่ยวชุมชน ปัจจัยที่นำไปสู่การท่องเที่ยวโดยชุมชนให้ประสบความสำเร็จสามารถพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากในชุมชนให้เข้มแข็งที่ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมในชุมชน การอนุรักษ์ และความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชนกับทรัพยากรธรรมชาติในรูปแบบการท่องเที่ยวกับการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งผ่านกระบวนการพัฒนาศักยภาพอย่างมีส่วนร่วมของคนในชุมชน โดยชุมชนสามารถนำเอาศักยภาพของทรัพยากรที่มีเช่น คน ทรัพยากรธรรมชาติวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีมาพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพเพื่อการท่องเที่ยวชุมชน 2)ต้องพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ชุมชนให้โดดเด่น ได้มาตรฐาน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ควรให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้บริโภคและนักท่องเที่ยว ต้องเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้แค่วางจำหน่าย แต่ต้องเป็นสิ่งที่นำไปสู่กิจกรรมและการเรียนรู้ด้วย ทั้งในด้านของคุณค่า แหล่งที่มาสะท้อนความเป็นมาและอัตลักษณ์ของชุมชนนั้นได้อย่างชัดเจน ซึ่งมีความสอดคล้องกับจิตพนธ์ ชุมเกตุ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการจัดการชุมชนอย่างยั่งยืนของชุมชนไทยมุสลิม อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้น ควรสื่อให้เห็นถึงผลิตภัณฑ์ที่เกิดมาจากภูมิปัญญาท้องถิ่น และสามารถเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ได้ ทำให้ผลิตภัณฑ์นั้นดูมีคุณค่า มี มาตรฐาน มีเอกลักษณ์โดดเด่นเน้นเรื่องราว วิถีการดำเนินชีวิตของชาวบ้านไทยมุสลิม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจของคนในชุมชนแข็งแรงขึ้น นำรายได้ให้กับชาวบ้านมากยิ่งขึ้น 3)การอนุรักษ์และส่งเสริมทรัพยากรภายในชุมชนให้คงอยู่ เชียงคานมีระบบของสังคมที่มีความเอื้อเฟื้ออาทรซึ่งกันและกัน มีความสามัคคี เวลามีกิจกรรมต่างก็ช่วยเหลือแบ่งปันซึ่งกันและกัน เป็นชุมชนที่มีการสืบสานวัฒนธรรมประเพณี อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีโครงการกำจัดขยะมูลฝอยภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนได้รักษาความสะอาด โดยการกำกับดูแลโดยชุมชนทุกคนจะต้องรักษาความสะอาดทั้งบนบกและในน้ำ ทำให้ชุมชนเป็นชุมชนพึ่งพาตนเอง ชุมชนมีความสามัคคีกัน มีความห่วงใยกัน เป็นชุมชนแบบเครือญาติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับอนันต์ คติยะจันทร์ และคณะ (2563 : 280-290) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การอนุรักษ์ชุมชนกับวิถีชีวิตชุมชนและสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม ของชุมชนริมปากแม่น้ำห้วยหลวง จังหวัดหนองคาย พบว่า การอนุรักษ์ชุมชนกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และความเชื่อ ในชุมชนริมปากแม่น้ำห้วยหลวง มีอยู่ 4 ด้านดังนี้ (1) ด้านวิถีชีวิต ชาวชุมชนริมปากแม่น้ำห้วยหลวงยังคงให้ความเคารพผู้อาวุโส มีการเกื้อกูลกัน และกัน มีความสามัคคีและทำสาธารณะประโยชน์ร่วมกันอยู่เสมอ (2)ด้านวัฒนธรรม ชุมชนริมปากแม่น้ำห้วยหลวง มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ส่งเสริมบูรณปฏิสังขรณ์ และร่วมกันสืบต่ออนุรักษ์รักษาวัฒนธรรมประเพณีไว้ (3) ด้านสิ่งแวดล้อม ชุมชนริมปากแม่น้ำห้วยหลวงมีการรักษาสภาพแหล่งน้ำ รักและหวงแหน ส่งเสริมคนรุ่นหลัง ให้ความสำคัญต่อทรัพยากรธรรมชาติอย่างใกล้ชิดร่วมกันปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำอยู่เสมอ (4) ด้านความเชื่อ ชุมชนริมปากแม่น้ำห้วยหลวงให้ความเคารพในสิ่งศักดิ์สิทธิ์(ทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น) ร่วมสร้างจิตสำนึกให้ ชุมชนเห็นคุณค่าของอดีตและปลูกฝังความเชื่อ

ให้แก่เยาวชนรุ่นหลัง และ 4) เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อดิจิทัลให้มีความทันสมัย ในสังคมยุคปัจจุบัน “สื่อสังคมออนไลน์” หรือ Social Media เข้ามามีบทบาทและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวันของเราเป็นอย่างมาก ช่องทางการสื่อสารที่จะนำข่าวสารไปสู่กลุ่มเป้าหมาย เช่น การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อด้วยการใช้เฟซบุ๊ก (Facebook) เนื่องจากนักท่องเที่ยวจะเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย เป็นต้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับ เพียงกมล เกิดสมศรีและปรีชา พันธุ์แน่น (2563 : 21-33) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนากลยุทธ์การสื่อสารการประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของ “ตลาดชุมชนเพื่อธุรกิจท้องถิ่น” ประเทศไทย พบว่า กลยุทธ์การสื่อสารการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ได้แก่ การทำการตลาดบนสื่อออนไลน์ รูปแบบการประชาสัมพันธ์เชิงรุก รูปแบบของกระบวนการทางด้านการตลาด รูปแบบทำให้เกิดการสื่อสารที่ชวนติดตาม

นอกจากนี้ปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายภาครัฐในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ได้แก่

1) นโยบายของภาครัฐที่เป็นผู้กำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางความต้องการของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

2) นโยบายของชุมชนท้องถิ่นที่เป็นสื่อกลางในการติดต่อประสานงานการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวกับหน่วยงานภายนอก

3) ชุมชนท้องถิ่นเป็นผู้จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวและส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้กับหน่วยงานต้นสังกัดรับทราบการจัดกิจกรรม และแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอเชียงคานมีความอุดมสมบูรณ์ เพราะมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เอื้อต่อการจัดการการท่องเที่ยว ซึ่งสามารถจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวได้หลากหลาย

4) หน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอเชียงคานไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในพื้นที่อย่างต่อเนื่องและบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด หน้าที่ของชุมชนคือการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวให้อยู่คู่กับประชาชนชาวอำเภอเชียงคาน ปลูกฝังให้เยาวชนรักและหวงแหนในทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่ของตนเอง และให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว นอกจากนี้นักท่องเที่ยวมีหน้าที่ในการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ ใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างรู้คุณค่าและอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งนี้

1.1 ด้านการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวพบว่า ควรมีการอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวให้มากขึ้น เช่น จุดนั่งพักผ่อนให้เพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว จุดจอดรถ เป็นต้น

1.2 ควรจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อร่วมกันจัดกิจกรรมที่สอดแทรกวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของคนในชุมชน ให้ประชาชนหรือนักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการ เข้าร่วมทำกิจกรรมกับชุมชนมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน ในเขตพื้นที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย เช่น ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านการเมืองการปกครอง ปัจจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านการสร้างเครือข่าย เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในตำบลอื่นๆ ในอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาและเป็นประโยชน์กับแหล่งท่องเที่ยวอำเภอเชียงคาน พร้อมทั้งควรศึกษาความเป็นไปได้ในการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นให้เข้ากับแหล่งท่องเที่ยวในตำบลเชียงคาน ซึ่งจะทำให้มีความน่าสนใจและจูงใจให้เกิดความคุ้มค่าในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

จิตพนธ์ ชุมเกตุ. (2560). *การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการจัดการชุมชนอย่างยั่งยืนของชุมชนไทยมุสลิม อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี.* คณะวิทยาการจัดการ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ณัฐกานต์ เพ็งหาพันธ์. (2554). *การพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย.* วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว. คณะบริหารธุรกิจ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เด่น ชะเนติยัง. (2533). *การบริหารงานบุคคล.* กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.

เพียงกมล เกิดสมศรี และ ปรีชา พันธุ์แน่น. (2563). แนวทางการพัฒนากลยุทธ์การสื่อสารการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของ “ตลาดชุมชนเพื่อธุรกิจท้องถิ่น” ประเทศไทย. *วารสารร่มพฤกษ์มหาวิทยาลัยเกริก.* 33 (1), 21-33.

สุวารีย์ ศรีปูณะ, มรรษพร สีขาวและรวีวรรณ สนั่นวรเกียรติ. (2558). การสร้างและพัฒนาสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย. *วารสารวิจัยสหวิทยาการไทย.* 10 (3), 31-37.

อนันต์ คติยะจันทร์, ชนะพล ดุลยเกษม และ สมพงษ์ แสนคูณท้าว. (2563). การอนุรักษ์ชุมชนกับวิถีชีวิตชุมชนและสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม ของชุมชนริมปากแม่น้ำห้วยหลวง จังหวัดหนองคาย. *วารสารปัญญาภิวัฒน์.* 12 (1), 280-290

อนุวัฒน์ ชมภูปัญญา และ ธนัสถา โรจนตระกูล. (2565). การพัฒนาศักยภาพชุมชนแบบมีส่วนร่วมสู่ชุมชนท่องเที่ยวที่ยั่งยืน. *Journal of Modern Learning Development.* 7 (1), 83-92

Luang chan Duang. F. (2018). *Sakkayaphap chumchon tonbaep kanthǫngthieo choeng sangsan yang yangyun (The potential of role-model communities in sustainable and creativetourism).* Ph.D. (Applied Economics) Maejo University.

Management, Commercial, Marketing and Event Factors, impact on the Hunan Provincial College Basketball League

Yinan Zhang and Kittipong Potimu
Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: 980836005@qq.com

****

Abstract

The purpose of this study is to examine the impact of managerial, commercial, marketing and tournament factors on college basketball leagues in Hunan Province. The aim of the study is to gain insights into how these factors shape the operation and development of the league in order to provide recommendations for optimisation. The study population consisted of coaches, players and referees in the Hunan Provincial College Basketball League. A mixed research methodology was used, combining qualitative and quantitative analyses to gain a comprehensive understanding of the interplay of the factors through questionnaires, interviews and match data analysis. The research sample included coaches, players and referees to ensure the comprehensiveness and reliability of the findings. By synthesising the findings, this study aims to provide practical management and marketing strategies for the sustainable development of the Hunan Provincial College Basketball League.

Conclude: The organisational structure of the Hunan Provincial College Basketball League is relatively homogeneous, and there is a lack of promotional methods, but the age composition of players, coaches and referees is reasonable. The pyramid shape of the referees' grade composition helps to cultivate the sanctioning level of young referees, so that the league can develop in the direction of more fairness and justice.

Keywords: Management; Commercial; Marketing; Event Factors; Hunan Provincial College Basketball League

Introduction

Young people's physical and mental health, strong physique, determination and vigour are the embodiment of a nation's vitality, a sign of the progress of social civilization and an important aspect of a country's comprehensive strength. Over the years, the CPC Central Committee and the State Council have attached great importance to the healthy growth of young people, and General Secretary Xi Jinping has attached great importance to and cared for young people, and has repeatedly given important instructions on youth sports and school football. Premier Li Keqiang asked to vigorously develop youth culture and create a favourable environment for the overall development of youth physical health. (Smith, J& Wang, L, 2022, pp. 36-37) Physical exercise is an effective way to enhance the physical fitness of students, and has an irreplaceable role in the formation of young people's ideology and morality, intellectual development, aesthetic literacy, and healthy lifestyles. Strengthening physical education in schools is an important way to implement quality education and promote the all-round development of students, and it is of great significance to promoting the modernisation of education, building a healthy China and a strong human resources country, and realising the Chinese dream of the great rejuvenation of the Chinese nation. In recent years, the State has

* Received: December 6 2023; Revised: December 22 2023; Accepted: December 23 2023

introduced a series of relevant policies aimed at promoting young people's participation in physical education through the following means.

The report of the 18th CPC National Congress has put forward a new requirement for national quality, "to carry out extensive national fitness campaigns and promote the comprehensive development of mass sports and competitive sports". The national fitness movement has risen to the height of national policy. Colleges and universities, as the cradle of training the next generation of successors, are the most concentrated places full of vigour and representing the future of the motherland, and colleges and universities take the cultivation of high-quality talents with all-round development as their highest goal. From the perspective of the current social and economic development, just mastering good knowledge and professional skills can no longer meet the needs of the times for the development of talents, good physical quality is also an important embodiment of high-quality talents. (Chen, H& Li, Q, 2021 : 31) The development of competitive sports can not only enhance the physical quality of students, but also an important means to improve the overall quality of students. (Zhang, Y& Liu, W, 2023 : 45-48) For the country, competitive sports is a mirror for the world to know China, and since the Beijing Olympic Games, competitive sports is a good business card for our country to show to the world; for the society, the development of competitive sports is conducive to improving the awareness of national fitness, which contributes to the national physical and mental health. Due to the limitation of sports ground, sports equipment and sports way, basketball is undoubtedly the sport with the highest popularity rate in colleges and universities, and basketball is of vital significance to the development of colleges and universities' competitive sports as well as the development of national competitive sports.

On the whole, the Hunan Provincial College League is developing towards a positive and healthy trend. Since the reform, the Hunan Provincial College League has improved substantially in terms of fund-raising, tournament system innovation, introduction and use of foreign aid as well as rewards and punishments compared with the pre-reform period. Chinese basketball brings unprecedented challenges and opportunities. At present, there is still a considerable gap between the Hunan Provincial College League and the CBA League, which is a more professional league in China, in terms of both the level of competition and the level of organisation and management (Wang, S& Zhou, 2020 : 86), and it still needs to be improved and developed, for example, the organisation and management of the league, the professionalisation of the referees, the sponsorship, and the construction of basketball culture. In order to make the Hunan Provincial College League a first-class tournament, in the context of the new era of comprehensively deepening sports reform, this thesis takes the perspective of modernisation of the national governance system and governance capacity as the point of opportunity to explore the problems in the operation of the Hunan Provincial College League, and to put forward new ideas and methods for the operation and governance reform of the Hunan Provincial College League, as well as to push forward the construction of the governance system of the Hunan Provincial College League and the change of governance.

Basketball, as one of the favourite sports of college students, has a high popularity and is the main project of after-school sports activities for school students. The reform of the system of the grassroots tournament has solved the problems of the previous accidental, low ornamental, and few exercise opportunities for the referees of the education system and college students' referees, and has improved the overall level of competitiveness, improved the ornamental, and has increased the understanding of college students about basketball,

popularised basketball on campus and It makes college students more fond of basketball, (Liu, X& Chen, Z, 2021 : 78) promotes the development of college students' sportsmanship, cultivates the spirit of college students' love of sports and the purpose of lifelong sports, enhances the school's popularity, demonstrates the spirit of sports culture in colleges and universities, and has a far-reaching impact on the development of colleges and universities.

On the whole, the Hunan Provincial College League is developing towards a positive and healthy trend. Since the reform, the Hunan Provincial College League has improved substantially in terms of fund-raising, tournament system innovation, introduction and use of foreign aid as well as rewards and punishments compared with the pre-reform period. Chinese basketball brings unprecedented challenges and opportunities. At present, there is still a considerable gap between the Hunan College League and the CBA League, which is a more professional league in China, in terms of both the competitive level and the organisation and management level, and there is still a need for improvement and development, such as the organisation and management of the league, the professionalisation of the referees, the sponsors, and the construction of the basketball culture.

In order to make the Hunan College League a first-class event, in the context of the new era of comprehensively deepening sports reform, this thesis takes the perspective of modernisation of the national governance system and governance capacity as the point of opportunity to explore the problems in the operation of the Hunan College League, and to put forward new ideas and methods for the operation and governance reform of the Hunan College League, as well as to push forward the construction of the governance system of the Hunan College League and the change of governance.

Research Objective

1 To understand the current situation and development objectives of college basketball league in Hunan Province

2 To analyse the situation affecting the participants of college basketball league in Hunan Province

Research Target

The research subjects of this study participated in 28 colleges and universities in the 25th Hunan Provincial College Basketball League with 332 players, 28 coaches and 46 referees.

study

1. Analysis of the Development Goals of College Basketball League in Hunan Province

As shown in Table 1, the goals of the 28 teams in the Hunan College Basketball League are to enrich the sports culture on campus 28 times, ranking the first; to promote the development of school sports 25 times, ranking the second; to enhance the visibility of the school 24 times, ranking the third; to respond to the sports-related policies 21 times, ranking the fourth; to create the school's sports brand 6 times, ranking the fifth; and to cultivate the basketball reserve talent The school was selected 3 times and ranked sixth. Enriching school sports culture, promoting school sports development, enhancing school popularity, and responding to sports-related policies are not contradictory to each other, but on the contrary, they are also mutually reinforcing. the CUBA secondary league was initially founded with the

main purpose of developing school students' campus culture, and then on the basis of that, it promotes the development of school sports, enhances the popularity of the school, and responds to the sports-related policies.

Table 1 Participation targets of teams in Hunan Provincial College Basketball League (N=28)

options	frequency	rankings
Enriching sports culture	28	1
Promoting school sport	25	2
Visibility of the school	24	3
Responding to sports policies	21	4
Creating school sport brands	6	5
Cultivation of reserves	3	6

The development goals of Hunan College Basketball League in the interviews of many officials of the tournament organising committee are collated as follows:

①Through the league, more college students can experience the charm of basketball, refine their will quality and cultivate the ability of unity and cooperation.

② Promote more college students in Hunan Province to develop good habits of physical exercise and enjoy the joy of basketball.

③Enrich the campus sports culture in Hunan Province, build a platform through the basketball competition, and promote positive exchanges among colleges and universities.

④Enhance the overall competitive level of the teams in Hunan, so that the men's and women's teams representing Hunan can get better results in the national tournament.

Eventually, the Hunan College Basketball League will be developed into a high-quality tournament with high quality, high attention, high competitive level, and a wide range of beneficiary groups.

2. Organisational analysis of college basketball league in Hunan Province

The organisational structure is the basic formal framework that reflects the division of labour within the organisation, and the organisational structure reflects the structural form in which the elements are integrated, i.e. the clear division of labour and hierarchy of functions. elements of the structural form of mutual integration, that is, a clear division of labour and hierarchical division of various functions.

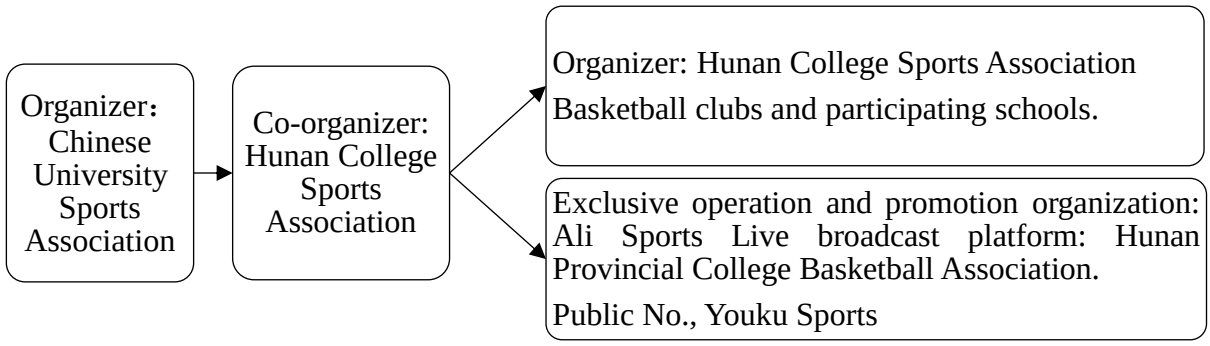


Figure 1 Organisation Chart of Hunan Provincial College Basketball League
Source: From the author

Analysis of participants in the Hunan Provincial College Basketball League

Table 2 Distribution of coaches by age group (N=28)

options	Under 30 years	31-40 years	41-50 years	Over 50 years old
sports coach	7	13	6	2
percentage	25%	46.4%	21.4%	7.2%

The age structure of coaches in each team of Hunan College Basketball League is shown in Table 2, which shows that there are 7 coaches under 30 years old, accounting for 25%; 13 coaches between 31-40 years old, accounting for 46.4%; 6 coaches between 41-50 years old, accounting for 21.4%; and 2 coaches above 50 years old, accounting for 7.2%. It can be seen that the age of the coaches of the basketball teams of Hunan College Basketball League mainly focuses on 31-40 years old, and the coaches in this age group are in the stage of work upgrading and usually have better energy and attention, as well as stronger creativity and ability to accept new things.

The age of coaches of basketball teams in the Hunan Provincial College Basketball League is mainly concentrated between 31-40 years old, (Brown, A& Jones, M, 2022 : 63-66) this age group of coaches is in the rising stage of their work usually has better energy and concentration, and at the same time has stronger creativity and ability to accept new things. As a whole, the coaches of basketball teams in the Hunan Provincial College Basketball League include young coaches under 30 years old, "mainstay" coaches between 31-40 years old, experienced coaches between 41-50 years old and above 50 years old (Li, J& Wu, H, 2021 : 32-35). From the age distribution, the age structure of the coaches in Hunan College Basketball League shows the structure of "old-middle-youth", which is relatively reasonable.

Table 3 Distribution of athletes by grade level (N=332)

options	freshman	sophomore	junior	senior	grade1	grade2	grade3
number of people	46	83	93	37	33	27	13
percentage	13.9%	25%	28%	11.1%	10%	8.1%	3.9%

The athletes in the Hunan Provincial College Basketball League are shown in Table 3, there are 46 players in the first year of college, accounting for 13.9%; 83 players in the second year of college, accounting for 25%; 93 players in the third year of college, accounting for 28%; 37 players in the fourth year of college, accounting for 11.1%; 33 players in the first year of research, accounting for 10%; 27 players in the second year of research, accounting for 8.1%; 13 players in the third year of research, accounting for 3.9%; (Wang, L& Zhang, H, 2022 : 88) From the perspective of undergraduate students, the number of freshmen players is relatively small due to their youthfulness and inexperience, while sophomores and juniors gradually become the mainstay of the team with the growth of their age and skills and have the largest number, and the number of juniors is relatively small due to the fact that they are busy with graduation and graduate school and other planning for their future.

From an undergraduate perspective, the number of freshmen players is relatively small because they are young and inexperienced, while sophomores and juniors gradually become the backbone of the team as their age and skills grow, with the largest number of players (Chen, Y & Liu, Q, 2023 : 69). The number of senior students is relatively small because they are busy planning for their future due to graduation and graduation examinations.

From the perspective of postgraduate students, since there are no postgraduate students in some universities in Hunan Region, the number of postgraduate students participating in the competition is relatively small compared to that of undergraduate students. Some of the first and second year students participate in the competition due to relatively little pressure on their academic work, and the number of participants from the third year students, who are busy with their own personal matters, is relatively small (Zhao, X& Li, W, 2022 : 77). To sum up, undergraduates in Hunan participated in 78% and postgraduates in 22%, undergraduates have better physical quality and postgraduates have more experience, so it can be seen that the distribution structure of athletes' grades is conducive to the development of the Hunan Provincial College Basketball League.

Table 4Age structure of referees (N=46)

options	Under 20 years	20-30years	31-40years	41-50years	Over 50 years old
referee	5	22	11	6	2
percentage	10.9%	47.8%	23.9%	13.1%	4.3%

The referees in the Hunan Provincial College Basketball League are shown in Table 3, with 5 referees under the age of 20, accounting for 10.9 per cent of the total number of referees.

There are 5 referees under 20 years old, accounting for 10.9%, and most of them are freshmen and sophomores.

There are 22 referees aged 20-30 years old, accounting for 47.8%; 11 referees aged 31-40 years old, accounting for 23.9%; 6 referees aged 41-50 years old, accounting for 13.1%; and 2 referees aged over 50 years old, accounting for 4.3%.

There were 2 referees over 50 years old, accounting for 4.3 per cent.

Table 5 Grade structure of referees (N=46)

options	Level 3	Level 2	Level 1	National Level	International Level
referee	5	7	26	6	0
percentage	10.9%	17.4%	56.5%	13.1%	0%

The referees of the Hunan College Basketball League consist of 5 Grade 3 referees, accounting for 10.9% of the total number of referees. These referees are mostly freshmen and sophomores, (Chang, M& Guo, Y, 2021 : 36) and they are mainly responsible for simple work at the recording desk, which is a must for every referee to be proficient in; Grade 2 referees are mostly juniors and seniors, accounting for 17.4% of the total number of referees, and their main task is also the work at the recording desk. (Wu, J& Liang, C, 2021 : 45) For some matches of teams with big difference in level, the referee will arrange referees of Grade 1 and above to take them to referee; there are 26 Grade 1 referees, accounting for 56.5%, accounting for almost half of the referees, who are the main force in refereeing the matches, and the level of Grade 1 referees is enough to serve the CUBA Grade 2 League; there are 6 national-level referees, accounting for 56.5%, and the level of Grade 1 referees is enough to serve the CUBA Grade 2 League. There are 6 national referees, accounting for 13.1%, some of them also referee professional leagues such as WCBA and NBL, and there is also a young national A-level referee, accounting for only 2.1%, which is the highest level of the game, the CBA active referee, and it is the refereeing standard of Hunan Provincial College Basketball League. On the whole, the main force of the referees in the CUBA Second Level League in Hunan is Level 1; (Xu, Y & Huang, L : 66) Level 3 and Level 2 mainly work as the record desk; and the national level plays a leading role, mainly responsible for the key games in the more intense columns.

Conclude

The main development goals of Hunan Provincial College Basketball League are to enrich campus sports culture, promote school sports development, enhance the visibility of schools and respond to sports-related policies. The organisational structure is under the leadership of the China University Sports Association (CUSA), hosted by the basketball branch of Hunan University Sports Association (HUSA) and participating schools, and operated by Ali Sports. The organisational structure of the Hunan College Basketball League is relatively single, and there is a relative lack of publicity methods.

The age structure of the coaches of Hunan College Basketball League is relatively reasonable, showing the structure of "old-middle-youth". Athletes are mainly sophomores and juniors, and the distribution of athletes' grades is conducive to the development of Hunan College Basketball League. The referees are mostly between 20-30 years old, and they are rich and strong, with experience, reaction and physical strength, and the referees are led by the national referees who are experienced first-level referees in high-level matches. The composition of the referee team is in the shape of a pyramid, which is helpful to cultivate referees of a higher level, and thus to improve the fairness, professionalism and quality of the matches.

References

Smith, J& Wang, L. (2022). "Effective Management Strategies in Collegiate Basketball Leagues: Lessons from Literature." *Journal of Sports Management.*

Chen, H& Li, Q. (2021). "Commercialization Trends in College Basketball: A Case Study of Successful Models." *International Journal of Sports Marketing & Sponsorship.*

Zhang, Y& Liu, W. (2023). "Impact of Marketing Strategies on College Basketball League Visibility: A Comparative Analysis." *Journal of Sports Business and Economics.*

Wang, S& Zhou, G. (2020). "Event Factors Influencing Spectator Satisfaction and Behavioral Intentions: A Case Study of College Basketball Games." *Journal of Sport Management.*

Liu, X& Chen, Z. (2021). "Exploring the Influence of Refereeing and Rule Changes on the Appeal of College Basketball." *Sport Management Review.*

Brown, A& Jones, M. (2022). "Sports Management Strategies for Collegiate Basketball Leagues: A Comprehensive Review." *Journal of Sport Administration & Supervision.*

Li, J& Wu, H. (2021). "The Role of Sponsorship in Enhancing the Commercial Viability of University Basketball Leagues." *International Journal of Sports Economics and Management.*

Wang, L& Zhang, H. (2022). "Social Media Marketing in Collegiate Basketball: A Case Study of Effective Practices." *Sport Communication Journal.*

Chen, Y& Liu, Q. (2023). "Exploring the Impact of Game Schedule on Spectator Attendance in College Basketball Tournaments." *Journal of Applied Sport Management.*

Zhao, X& Li, W. (2022). "The Influence of Coaching Styles on Player Performance and Satisfaction in University Basketball Teams." *International Journal of Coaching Science.*

Chang, M& Guo, Y. (2021). "Ticket Pricing Strategies and Fan Satisfaction in College Basketball: A Case Study." *Sport Marketing Quarterly.*

Wu, J& Liang, C. (2021). "Influence of Player Image on Fan Engagement: A Study in University Basketball." *International Journal of Sports Science & Coaching.*

Xu, Y& Huang, L. (2023). "The Impact of Broadcasting Rights on the Economic Sustainability of Collegiate Basketball Leagues: A Comparative Analysis." *Journal of Sports Economics & Management.*

ยุทธศาสตร์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียน

The Strategy of Cross Cultural Communication in Competitiveness for Tourism at World Cultural Heritage Attractions for ASEAN Community

เอกชัย พุมดวง และ ยุสนีย์ โสมทัศน์
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
Ekachai Phumduang and Yussanee Sommathat
Suan Dusit University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: yussanee_s@yahoo.com

****

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของประเทศไทย 2) ศึกษาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของประเทศไทย และ 3) เสนอยุทธศาสตร์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของในบริบทสังคมไทยและกลุ่มประชาคมอาเซียน การออกแบบการวิจัยใช้การวิจัยแบบผสานวิธี ทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำนวน 400 คนและสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 30 คน การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย โดยข้อมูลเชิงปริมาณใช้สิถิติเชิงพรรณาและข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาด้วยการตีความหมายของข้อมูล

ผลจากการวิจัย 1) พฤติกรรมและความคิดเห็นนักท่องเที่ยวต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของประเทศไทย ด้านการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว ด้านลักษณะทางกายภาพและการจัดกิจกรรมด้านการรองรับด้านการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย =3.05, S.D. =0.70) 2) การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของประเทศไทย พบว่า พบว่า มีกิจกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ การชมสถานที่ท่องเที่ยว การจัดมหกรรมเทศกาลและงานประเพณี การเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์และศูนย์เรียนรู้ชุมชนแก่นักท่องเที่ยว โดยมีปัญหาและอุปสรรค คือ ขาดความพร้อมและความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการท่องเที่ยว การขาดทักษะความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ และ 3) ยุทธศาสตร์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของในบริบทสังคมไทยและกลุ่มประชาคมอาเซียน พบว่า ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ คือ 1) ยุทธศาสตร์การ

* วันที่รับบทความ : 25 มีนาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 3 เมษายน 2567; วันตอบรับบทความ : 5 เมษายน 2567
Received: March 25 2024; Revised: April 3 2024; Accepted: April 5 2024

พัฒนาการท่องเที่ยวทางเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานวัฒนธรรมและภูมิปัญญา

สำคัญ: การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม; การท่องเที่ยว; มรดกโลกทางวัฒนธรรม; อาเซียน

Abstract

The objectives of this research were to: 1) study the behavior of tourist in ASEAN, 2) study cross cultural communication for the tourism at world cultural heritage attractions in Thailand and 3) develop a strategy of cross cultural communication in competitiveness for tourism in Thailand. Research design is a type of mixed methods research. Questionnaires were collected from ASEAN tourist 400 samples and 30 key informants selected by purposive sampling to in-depth interviews. Analyze research data by quantitative data, using descriptive statistics and qualitative data use content analysis by Interpretation analysis.

The results of this research were as follows: 1) the behavior of tourist in ASEAN is a tourist attraction, physical characteristics and activities, tourism facilities, management and participation of local communities were as follows: The moderate rate of opinion on the cultural attractions management (mean=3.05, SD=0.70). 2) A cross cultural communication for the tourism at world cultural heritage attractions in Thailand is tourism activities include: Sightseeing, special events, cultural tradition and festivals, visiting museums and local learning center. Problem of cultural management is the lack of readiness and competitiveness of tour operators, and lack of foreign language skills. and 3) The strategy of cross cultural communication in competitiveness for tourism in Thailand it was contained with 4 strategic issues; 1) The development strategy of tourism for an economic development, 2) the development strategy of tourism for environment conservation, 3) the development strategy of tourism for an integrated and sustainable tourism community and 4) the development strategy of tourism based on cultural and local wisdom.

Keywords: Cross Cultural Communication; Tourism; Cultural World Heritage; ASEAN

บทนำ

ประเทศไทย มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติทั้งหมด 11,065,226 คน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2565) แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย มีการคาดการณ์ว่าจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติโดยรวมเพิ่มขึ้นภายในปี 2566 มากกว่า 20 ล้านคน จากข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติของไทยปี ค.ศ.2022 พบว่า มีนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประชาคมอาเซียน มีจำนวน 4,588,280 คน คิดเป็นร้อยละ 61.04 เมื่อเทียบกับนักท่องเที่ยวในเอเชียทั้งหมด ผลจากการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่เป็นการรวมประเทศที่มี “อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม” หรือมีทุนทางวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน จึงเป็นการง่ายที่จะ

เชื่อมโยงกันได้มากยิ่งขึ้น การเรียนรู้มรดกทางวัฒนธรรมของชาวอาเซียน ซึ่งในขณะนี้มีสถานที่สำคัญทางวัฒนธรรมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก โดยยูเนสโก (UNESCO) แล้วถึง 21 แห่ง จะเห็นได้ว่ามรดกโลกทางวัฒนธรรมในอาเซียน ย่อมถือเป็นภาพสะท้อนอย่างหนึ่ง ซึ่งได้เห็นถึงการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม การผสมผสานทางวัฒนธรรมของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้เป็นอย่างดี

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2565) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนะของนักท่องเที่ยวชาวอาเซียนต่อประเทศไทย พบว่า ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมหลากหลาย และน่าสนใจ ส่วนปัญหา คือ การสื่อสารทางด้านภาษายังไม่ดีเพียงพอ การสื่อสารทางด้านสัญลักษณ์เพื่ออานวยความสะดวกยังไม่ดีเพียงพอ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวยังไม่ดีเพียงพอ โดยเฉพาะการเดินทาง ส่วนประเด็นการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม พบว่า วัฒนธรรมประเพณี และธรรมเนียมปฏิบัติของประเทศในแถบอาเซียนนั้นมีความคล้ายคลึง และมีการผสมผสานกันอยู่บ้างแล้วส่งผลดีทำให้นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคในอาเซียนไม่รู้สึกแปลกแยกมากนักเมื่อเดินทางท่องเที่ยวในภูมิภาค จะเห็นได้ว่าบทบาทของ “การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม” (Intercultural Communication) เป็นปัจจัยสำคัญมากที่สุดปัจจัยหนึ่งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นส่วนที่จะทำให้การท่องเที่ยวเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ การเข้ามาเป็นจำนวนมากของนักท่องเที่ยวดังกล่าวอาจนำมาซึ่งความไม่เข้าใจในวัฒนธรรมระหว่างกัน เกิดปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมหรือการสื่อความหมายที่อาจนำไปสู่ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนได้ ดังนั้จึงต้องให้ความสำคัญกับการให้ความรู้ ความเข้าใจ กับนักท่องเที่ยวผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยวจะทำให้นักท่องเที่ยวรู้ถึงคุณค่า ความสำคัญ ความโดดเด่นของศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต และภูมิปัญญาที่เป็นอัตลักษณ์ ของแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ จากการวิจัยของ พรลภัส อุณาพรหม (2560) ได้ศึกษา เรื่อง การสื่อความหมายเนื้อหาแหล่งมรดกโลก นครประวัติศาสตร์อยุธยา พบว่า การสื่อความหมายมรดกทางวัฒนธรรมในพื้นที่นั้นไม่ชัดเจน เนื้อหาข้อมูลที่ใช้ในการสื่อความหมายเป็นการใช้ข้อมูลชุดเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลให้สอดคล้องกับยุคสมัย ด้านกลวิธีการสื่อความหมายนั้นขาดความหลากหลายในวิธีการนำเสนอ ขาดความน่าสนใจ สร้างความสับสนแก่ผู้รับสาร ทำให้ไม่สามารถรับรู้และเข้าใจในเนื้อหาที่แท้จริงของการเป็นแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญได้ นอกจากนี้ สเตฟ (Russell Staiff, 2013) ได้พบปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ในแหล่งท่องเที่ยวในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยมี ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ให้ความเห็นว่า พื้นที่ส่วนหนึ่ง เนี้ยบจนเกินไป แถมดูร้างไร้ชีวิตผู้คน และมีจำนวนเกินครึ่งที่ไม่สนใจอ่านป้ายบอกข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับโบราณสถาน และ จาตุรงค์ โพคะรัตน์ศิริ (2557 : 20-24) ได้วิเคราะห์ว่า ถึงปัญหาใหญ่ด้านการท่องเที่ยววัฒนธรรมในพื้นที่ซึ่งมีคุณค่าระดับมรดกโลก คือ 1) มรดกโลกสุโขทัยไม่มีการ นำเสนอสิ่งใดให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้มากไปกว่าโบราณสถานในอุทยาน และโบราณวัตถุในพิพิธภัณฑ์ และ 2) การสื่อความหมายและคุณค่าความสำคัญของมรดกโลก สุโขทัยด้วยวิธีการที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้นล้าสมัยและสร้างความน่าเบื่อหน่ายให้นักท่องเที่ยว ทั้งนี้ในปัจจุบันแหล่งประวัติศาสตร์ทั่วโลกมุ่งนำเสนอการท่องเที่ยว

วัฒนธรรม ที่เน้นการเรียนรู้คุณค่าของพื้นที่ซึ่งได้รับการสืบเนื่องให้ยังมีชีวิตอยู่ในวิถีของผู้คนท้องถิ่น และเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเข้าสัมผัสและเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

คณะผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการวิจัย โครงการ “ยุทธศาสตร์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียน” เพื่อเรียนรู้ศึกษา ถึง พฤติกรรมและความคิดเห็นนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สถานการณ์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของประเทศไทย และประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน รวมทั้ง พัฒนายุทธศาสตร์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่ การเรียนรู้วัฒนธรรมร่วมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมีพื้นฐานประวัติศาสตร์ ศาสนา แนวคิด หรือความเชื่อที่คล้ายคลึงกันและส่งเสริมดุลยภาพการอยู่ร่วมกันอย่างสันติผ่านการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และใช้เป็นยุทธศาสตร์การสร้างมูลค่าและคุณค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว (Tourism Value Adding) เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนา “การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและสร้างสรรค์” รวมทั้งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและพัฒนาไปสู่แหล่งท่องเที่ยวระดับโลกต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของประเทศไทย

2. เพื่อศึกษาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของประเทศไทย

3. เพื่อเสนอยุทธศาสตร์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของประเทศไทยในบริบทสังคมไทยและกลุ่มประชาคมอาเซียน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Methodology) โดยใช้ทั้งวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) พื้นที่ในการศึกษาผู้วิจัยได้เลือก พื้นที่มรดกโลกอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา เป็นพื้นที่ในการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1.1 นักท่องเที่ยวจากกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในประเทศไทย วิธีการสุ่มตัวอย่างทำการสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญกับนักท่องเที่ยว (Accidental Random Sampling) ที่มาท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา

1.1.2 ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นผู้รู้ข้อมูลนั้นดีที่สุด (Information Rich Case) คือ ผู้นำแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากตัวแทนภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของในประเทศไทย จำนวน 30 คน ได้แก่ผู้แทนจากกรมการท่องเที่ยว (กทท.) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดพระนครศรีอยุธยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา มัคคุเทศก์ท้องถิ่น และนักวิชาการด้านการท่องเที่ยว

2. เครื่องมือการวิจัย

2.1 แบบสอบถามนักท่องเที่ยว ประกอบด้วยข้อคำถาม 1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล และ ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด 2) พฤติกรรม การรับรู้ ความต้องการและความคิดเห็นต่อการสื่อสารในการจัดท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด และแบบตรวจสอบรายการแบบประมาณค่าตามของแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ 3) ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นคำถามปลายเปิด

2.2 แบบสัมภาษณ์ผู้นำแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นแบบสัมภาณณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างโดยมีการกำหนดแนวคำถามไว้ล่วงหน้าในลักษณะของแนวคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Question) ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล บริบทและแนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน การจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมทางการท่องเที่ยวของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์และแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของประเทศไทย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของประเทศไทย ผู้วิจัยทำการลงพื้นที่สำรวจ (Survey Research) ทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติจากประเทศกลุ่มประชาคมอาเซียน รวม 400 คน

3.2 การศึกษารูปแบบการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของประเทศไทย เก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ จาก ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) จำนวน 30 คน และคณะวิจัยทำการลงพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมในพื้นที่จริง ด้วยการศึกษาในเชิงลึกโดยจะสังเกตลักษณะทางกายภาพ การเข้าไปศึกษาและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรม อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา

3.3 การเสนอยุทธศาสตร์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมในบริบทสังคมไทยและกลุ่มประชาคมอาเซียน ใช้รูปแบบ

การอภิปรายกลุ่ม (Focus Group Discussion) การร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อหาข้อสรุปยุทธศาสตร์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางการท่องเที่ยว ในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมในบริบทสังคมไทยและกลุ่มประชาคมอาเซียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 แบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติจากประเทศกลุ่มประชาคมอาเซียน ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้ค่าเฉลี่ยของผลคะแนนเป็นตัวชี้วัดตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ตามแนวคิดของเบสท์ (Best & Kahn, 2006 : 190) และใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อศึกษาพฤติกรรมด้านต่างๆ ที่ประกอบการตัดสินใจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

4.2 ข้อมูลจาการสัมภาษณ์ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ร่วมกับแบบมุ่งหาคำอธิบาย (Explanatory) เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และให้ได้กรอบของรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของประเทศไทย

4.3 ข้อมูลจากการอภิปรายกลุ่ม ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ด้วยการตีความหมายของข้อมูล (Interpretation Analysis) เพื่อหาข้อสรุปผลรวม (Categorical Aggregation) และนำเสนอยุทธศาสตร์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมในบริบทสังคมไทยและกลุ่มประชาคมอาเซียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทำการศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของประเทศไทย ด้วยการศึกษาสถานการณ์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของประเทศไทย และ การพัฒนายุทธศาสตร์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทสังคมไทยและกลุ่มประชาคมอาเซียน ซึ่งเมีป้าหมาย คือ ดุลยภาพการอยู่ร่วมกันอย่างสันติความผ่านความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมใ ทั้งนี้กรอบที่ใช้ศึกษาปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenology) ในพื้นที่สามารถปรับเปลี่ยนและยืดหยุ่นได้ตามข้อมูลปรากฏการณ์ที่พบ



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. พฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

การศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของประเทศไทย ผลการวิจัย เป็นดังนี้

1.1 ความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในภาพรวม พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$=3.05, S.D.= 0.70) เมื่อวิเคราะห์ในรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

1.1.1 ความดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นด้านการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
ความเป็นเอกลักษณ์ด้านวิถีชีวิต	3.85	1.30	มาก
ความต่อเนื่องของการสืบสานวัฒนธรรมประเพณี	3.82	1.50	มาก
ความงดงามทางศิลปวัฒนธรรม	2.50	1.73	ปานกลาง
มีประวัติศาสตร์วัฒนธรรมประเพณีที่น่าสนใจ	2.35	1.72	น้อย
ความเข้มแข็งในการรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม	3.30	1.34	ปานกลาง
รวม	2.98	0.78	ปานกลาง

ความดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$= 2.98, S.D. = 0.78) (ดังตารางที่ 1.1) โดยประเด็นที่มีผลการประเมินในระดับมาก ได้แก่ ความเป็นเอกลักษณ์ด้านวิถีชีวิต และ ความต่อเนื่องของการสืบสานวัฒนธรรมประเพณี ส่วนระดับปานกลาง ได้แก่ ความเข้มแข็งในการรักษาเอกลักษณ์ทาง

วัฒนธรรม และ ความงดงามทางศิลปวัฒนธรรม และ ระดับน้อย ได้แก่ มีประวัติศาสตร์วัฒนธรรมประเพณีที่น่าสนใจ

1.1.2 ลักษณะทางกายภาพและการจัดกิจกรรม

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นด้านลักษณะทางกายภาพและการจัดกิจกรรม

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสะดวก เข้าถึงได้ง่าย	3.94	1.22	มาก
ความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว	3.86	1.47	มาก
ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.88	1.29	มาก
รวม	3.89	1.05	มาก

พบว่า มีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{x}$= 3.89, S.D. = 1.05) เมื่อวิเคราะห์ในประเด็นย่อย (ดังตารางที่ 1.3) พบว่า ทุกประเด็นมีผลการประเมินในระดับมาก ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสะดวก เข้าถึงได้ง่าย ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว และ ความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว

1.1.3 การรองรับด้านการท่องเที่ยว

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นด้านการรองรับด้านการท่องเที่ยว

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่รองรับนักท่องเที่ยว	3.72	1.45	มาก
มีการสนับสนุนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจากหน่วยงานทั้งภาครัฐภาคเอกชนและองค์กรท้องถิ่น	2.41	1.69	น้อย
รวม	3.06	1.04	ปานกลาง

พบว่า มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ($\bar{x}$= 3.06, S.D. =1.04) เมื่อวิเคราะห์ในประเด็นย่อย (ดังตารางที่ 1.3) พบว่า ผลการประเมินในระดับมาก ได้แก่ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยว และ ผลการประเมินในระดับน้อย ได้แก่ มีการสนับสนุนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจากหน่วยงานทั้งภาครัฐภาคเอกชนและองค์กรท้องถิ่น

1.1.4 การบริหารจัดการ

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการ

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
การรักษาสภาพและฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยว	2.99	1.33	ปานกลาง
การจัดการสาธารณูปโภคเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว	3.14	1.31	ปานกลาง
บุคลากรด้านการบริการเพียงพอต่อการให้บริการนักท่องเที่ยว	2.12	1.53	น้อย
การจัดการด้านอาหารที่พอเพียงและถูกสุขลักษณะ	3.16	1.32	ปานกลาง
กิจกรรมการท่องเที่ยวไม่ส่งผลให้แหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์เกิดความเสื่อมโทรม	2.98	1.31	ปานกลาง
รวม	2.94	1.05	ปานกลาง

พบว่า มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ($\bar{x}$= 2.94, S.D. = 1.05) เมื่อวิเคราะห์ในประเด็นย่อย (ดังตารางที่ 1.5) พบว่า ผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การจัดการด้านอาหารที่พอเพียงและถูกสุขลักษณะ การจัดการสาธารณูปโภคเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว การรักษาสภาพและฟื้นฟูสถานที่ท่องเที่ยว และ กิจกรรมการท่องเที่ยวไม่ส่งผลให้แหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์เกิดความเสื่อมโทรม และผลการประเมินในระดับน้อย ได้แก่ บุคลากรด้านการบริการเพียงพอต่อการให้บริการนักท่องเที่ยว

1.1.5 การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนท้องถิ่น

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนท้องถิ่น

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
ชุมชนท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการท่องเที่ยว	2.32	1.71	น้อย
ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตน	2.35	1.82	น้อย
ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนหรือบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว	2.50	1.73	ปานกลาง
ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการวางแผนหรือบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว	2.35	1.72	น้อย
รวม	2.38	1.25	น้อย

พบว่า มีความคิดเห็นในระดับน้อย ($\bar{x}$= 2.98, S.D. = 0.78) เมื่อวิเคราะห์ในประเด็นย่อย (ดังตารางที่ 1.6) พบว่า ผลการประเมินในระดับปานกลาง ได้แก่ ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนหรือบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ผลการประเมินในระดับน้อย ได้แก่ ชุมชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตน, ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการวางแผนหรือบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว และ ชุมชนท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่นการนำเที่ยวและการให้บริการต่างๆ

1.2 การสื่อสารในการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

การเข้าถึงแหล่งข้อมูลในการมาท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยว พบว่า สื่อที่มีการเข้าถึงในระดับปานกลาง ได้แก่ สื่อบุคคล/ข้อมูลจากการบอกเล่า มีการเข้าถึงมากที่สุด ($\bar{x}$= 2.60) รองลงมา คือ สื่ออินเทอร์เนต ได้แก่ สือสังคมออนไลน์, เว็บไซต์, ฟอร์เวิร์ดเมล์/อีบุค/อีแมกกาซีน ($\bar{x}$= 2.58) สื่อสิ่งพิมพ์/นิตยสารท่องเที่ยว ($\bar{x}$= 2.57) สื่อ โปสเตอร์/ป้ายประกาศ ($\bar{x}$= 2.53) สื่อที่มีการเข้าถึงในระดับน้อย ได้แก่ สมาร์ทโฟน/แอพพลิเคชั่น/โทรศัพท์มือถือ ($\bar{x}$= 2.32), บริษัททัวร์ ($\bar{x}$= 2.28), สื่อโทรทัศน์/วิทยุ ($\bar{x}$= 2.18) และ สื่ออื่น ๆ ($\bar{x}$= 2.14)

1.3 การจัดการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

1.3.1 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของประเทศไทยของนักท่องเที่ยว พบว่า ความคิดเห็นในระดับน้อย ($\bar{x}$= 2.81, S.D.= 0.85) เมื่อวิเคราะห์ในประเด็นย่อยพบว่า ผลการประเมินในระดับปานกลาง ได้แก่ สื่อมีความถูกต้องตรงตามความเป็นจริงมีความชัดเจนเข้าใจง่าย, มีการจัดเส้นทางศึกษาแหล่งวัฒนธรรมและป้ายสื่อความหมายบนเส้นทางเพื่อให้ความรู้กับนักท่องเที่ยว, ความหลากหลายมีสื่อหลากหลายประเภทในการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ นิทรรศการ, มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนโดยรอบ และ สื่อมีความน่าสนใจ

ผลการประเมินในระดับน้อย ได้แก่ มีศูนย์บริการหรือมีการกำหนดพื้นที่เพื่อเป็นศูนย์บริการอย่างชัดเจนและมีเจ้าหน้าที่ประจำ, สื่อที่ใช้มีทั้งภาษาไทยภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆ, มีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ประกอบการและชุมชนเกี่ยวกับคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์เป็นระยะตามความเหมาะสม

1.4 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

ข้อมูลจากนักท่องเที่ยว พบว่า สิ่งที่เป็น ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของประเทศไทย ดังนี้อันดับที่ 1 คือ การปรับปรุงเรื่องการคมนาคม การขนส่งสาธารณะ แก้ปัญหาการจราจรติดขัด ความปลอดภัยบนท้องถนน ระบบการจราจรพื้นผิวการจราจรซึ่งมี

ปัญหามากและทำให้เสียเวลาในการเดินทางรวมทั้งควรปรับปรุงในเรื่องความสะอาดของถนนรวมทั้งยานพาหนะและควรมีภาษาอังกฤษกำกับไว้บนรถประจำทาง ร้อยละ 17.46 รองลงมา คือ ควรมีกฎหมายควบคุมที่เข้มงวด ในเรื่องของพฤติกรรมการขับรถของคนขับรถรับจ้าง ควรเลิกการบวกราคาเพิ่มเติมจากราคาตามมิเตอร์ ควรคิดราคาค่าโดยสารให้เป็นมาตรฐานและลดการตื๊อผู้โดยสาร ร้อยละ 14.68 อันดับที่ 3 คือ ควรมีการปรับปรุงในเรื่องการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศของประชาชนไทยเพื่อให้สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้ดีขึ้น ร้อยละ 13.89 อันดับที่ 4 คือ ควรปรับปรุงเรื่องความสะอาด มลภาวะ และการรักษาธรรมชาติ เน้นการจัดการสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 12.70 อันดับที่ 5 คือ ควรมีการประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวให้ชัดเจนและน่าสนใจ ควรมีป้ายบอกทางภาษาอังกฤษและจุดบริการข้อมูลที่ดี มีตำรวจท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลมากกว่านี้ มีจุดแจกแผนที่รอบ ๆ สถานที่ท่องเที่ยว มีการออกแบบทำแผ่นพับแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงาม โดยเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ร้อยละ 11.90 อันดับที่ 6 คือ ความสุภาพ ไม่หลอกลวงและแสดงความเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยวมีการบริการและการต้อนรับที่ดีไม่เอารัดเอาเปรียบ ร้อยละ 6.75 อันดับที่ 8 คือ การปรับปรุงการทำงานของเจ้าหน้าที่การตรวจคนเข้าและออกจากเมืองให้ทำงานรวดเร็วกว่านี้ ร้อยละ 5.95 อันดับที่ 9 คือ ควรควบคุมมาตรฐานราคาสินค้าและการเลิกเอาเปรียบนักท่องเที่ยวลดการตื้อขายของ ร้อยละ 5.16 และ อันดับ 10 คือ ลดการก่อสร้างโรงแรม อาคารและตึกเพื่อการรักษาทัศนียภาพ ร้อยละ 2.78

2. การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของประเทศไทย

การศึกษารูปแบบการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของประเทศไทย ผลการวิจัยเป็นดังนี้

2.1 การจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในพื้นที่มรดกโลก อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

2.1.1 ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งนักท่องเที่ยวมักจะนิยมเดินทางไปวัดที่สำคัญและมีชื่อเสียงมีการจัดการที่ดี ได้แก่ วัดไชยวัฒนาราม วัดใหญ่ชัยมงคล วัดพนัญเชิงวรวิหาร วัดสุวรรณดาราราม ราชวรวิหาร โบสถ์เซนต์ยอเซฟ วิหารพระมงคลบพิตร วัดพระศรีสรรเพชญ์ พระราชวังหลวงหรือพระราชวังโบราณ เจดีย์พระศรีสุริโยทัย พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา อนุสาวรีย์พระเจ้าอู่ทอง หมู่บ้านญี่ปุ่น หมู่บ้านโปรตุเกส

2.1.2 กิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น สถานที่หลักที่นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาเที่ยว ได้แก่ วัด วัง อุทยานประวัติศาสตร์ และพระพุทธรูปซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ มากราบไหว้สักการะ อาทิ หลวงพ่อโต วัดพนัญเชิง หลวงพ่อมงคลบพิตร กิจรรมการไหว้พระเก้าวัดอยุธยามหามงคล การนั่งรถไฟพ่วงชมโบราณสถาน การนั่งสามล้อชมโบราณสถาน การท่องเที่ยวทางน้ำชมวิถี ชีวิตริมฝั่งแม่น้ำ การนั่งช้างและสัมผัสวิถีชีวิตช้างไทย

2.1.3 มหกรรมเทศกาลและงานประเพณี ได้แก่ งานยอยศยิ่งฟ้าอยุธยามรดกโลก และงานกาชาดประจำจังหวัด งานเทศกาลตรุษจีน “อยุธยามหามงคล” เทศกาลสงกรานต์กรุงเก่า ประเพณีลอยกระทงตามประทีปและแข่งขันเรือยาวประเพณี ศูนย์ศิลปาชีพบางไทร โดยได้มีการจัดกิจกรรม หรืออีเวนท์ต่างๆ เพิ่มมากขึ้น เช่น การจัดวันไหว้ครูมวยไทยโลก การแข่งขันมหกรรมศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวเอกลักษณ์ไทยสู่นานาชาติ ซึ่งมีนักมวยทั่วโลก เดินทางมาไหว้ครูมวยไทย เนื่องจากเป็นกิจกรรมแม่เหล็กที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ และยังมีการจัดกิจกรรมเสริมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น การจัดงานเจ็ตสกี และการจัดเทศกาลแข่งขันเรือหางยาว มีการจัดกิจกรรมลานวัฒนธรรม ณ ศูนย์ท่องเที่ยวอยุธยา โดยมีการแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านในทุกวันเสาร์และวันอาทิตย์ เพื่อสร้างบรรยากาศและสีสัน และดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

2.1.4 ด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยว เช่น ศูนย์ท่องเที่ยวอยุธยา มีการจัดนิทรรศการศิลปะหมุนเวียน นิทรรศการถาวรด้านการท่องเที่ยว แบ่งเป็นโซนอยุธยามรดกโลก เผยให้เห็นภูมิศาสตร์ของจังหวัด แสดงแผนที่ผังเมืองอยุธยาทั้งในสมัยกรุงศรีอยุธยาและในยุคปัจจุบัน มีโซนท่องเที่ยวเมืองอยุธยาและโซนศิลปกรรมล้ำค่าแห่งกรุงศรีอยุธยา แสดงภาพจำลองของวัดวาอารามและพระราชวังหลวงในสมัยกรุงศรีอยุธยาในอดีต ซึ่งกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของชาติ อีกทั้ง มีภาพกรุเครื่องทองที่พบภายในวัดมหาธาตุและวัดราชบูรณะ ปัจจุบันนำไปเก็บรักษาไว้ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา นักท่องเที่ยวต่างชาติสามารถศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยาได้ เพราะมีการฉายวีดีทัศน์ 4 ภาษา คือ ภาษาไทย อังกฤษ จีน และญี่ปุ่น โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

นอกจากนี้ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ก็มีบริษัทนำเที่ยวหรือการบริการนำเที่ยวมีมาตรฐาน การคมนาคมขนส่ง ทางบก ทางรถไฟ และทางน้ำ เดินทางสะดวก มีป้ายบอกทางชัดเจน ที่พักแรมมีคุณภาพและมีจำนวนเหมาะสม ภัตตาคาร ร้านอาหารมีมาตรฐานและจำนวนเหมาะสม ร้านจำหน่ายของที่ระลึกมีสินค้าพื้นเมือง ความปลอดภัยจากหน่วยงานภาครัฐ สถานีตำรวจตำรวจท่องเที่ยว

2.2 กระบวนการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่นำมาใช้นั้นมี 2 ด้าน คือ การสื่อสารเชิงรับ เป็นการสื่อสารเพื่อให้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับนักท่องเที่ยว และ การสื่อสารเชิงรุกเป็นการสื่อสารที่เน้นในด้านการมุ่งเข้าหาตัวนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้นซึ่ง เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้องชัดเจนครบถ้วนและทันต่อเหตุการณ์

2.3 การใช้สื่อเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมทางการท่องเที่ยว พบว่า แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ผู้ประกอบการภาคเอกชน และ หน่วยงานภาครัฐ มีการใช้สื่อเพื่อการสื่อสารแก่นักท่องเที่ยว ดังนี้

2.3. 1 สื่อบุคคล เป็นการบอกเล่าแบบปากต่อปากของนักท่องเที่ยว

2.3.2 สื่อมวลชน ได้แก่โทรทัศน์, วิทยุและหนังสือพิมพ์โดยสื่อมวลชนเป็นช่องทาง ที่ใช้น้อยที่สุดเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการซื้อเวลาและพื้นที่สูง

2.3.2 สื่ออินเตอร์เนต จากผู้ผลิตคอนเทนต์ครีเอเตอร์ (Content Creator) ผ่านแพลตฟอร์ม Social Media เช่น Youtuber, Live Streamer และ Video Creator ที่เผยแพร่เรื่องราวของแห่งท่องเที่ยวออกไปได้กว้างขึ้นไกลขึ้น

2.3.3 สื่อสิ่งพิมพ์โดยมีการตีพิมพ์เรื่องราวในบทความต่างๆตามหนังสือพิมพ์และนิตยสารสื่อแผ่นพับหนังสือคู่มือต่างๆในกาารเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว

2.3.4 ป้ายโฆษณา (Bill Board) เป็นการเน้นย้ำเตือนให้นักท่องเที่ยวทราบถึงการท่องเที่ยวที่ต้องการสื่อสารถึงนักท่องเที่ยว

2.3.5 การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวการใช้สื่อกิจกรรม (Special Event)

2.4 สถานการณ์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีการคาดการณ์ถึงแนวโน้มที่ประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแต่ประสบกับปัญหาและอุปสรรคในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.4.1 การขาดข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นและการประชาสัมพันธ์ของภาครัฐที่มีประสิทธิภาพถือเป็นอุปสรรคสำคัญในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว

2.4.2 ปัญหาด้านศักยภาพและทักษะด้านภาษาทักษะความรู้ด้านภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งนอกเหนือจากภาษาอังกฤษแล้วผู้ประกอบการควรสามารถสื่อสารภาษาที่สาม ได้แก่ จีน รัสเซีย เกาหลี และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นกลุ่มตลาดสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

2.4.3 การขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจและการแข่งขันในด้านการบริหารจัดการ ด้านการตลาด ด้านเทคโนโลยีและด้านนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์

2.4.4 ขาดเครือข่ายธุรกิจบริการท่องเที่ยวขนาดกลางและเล็ก เช่น โรงแรม ที่พักแบบ home lodge หรือ home stay และบริษัทนำเที่ยว เป็นต้น

3. ยุทธศาสตร์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลก

ผลการวิจัย พบว่า ยุทธศาสตร์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของประเทศไทยในบริบทสังคมไทยและกลุ่มประชาคมอาเซียน มีจำนวน 4 ยุทธศาสตร์ คือ

3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวทางเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย

กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยว ด้วยการการพัฒนามาตรฐานสินค้า และบริการท่องเที่ยว ยกระดับคุณภาพของสถานประกอบการ ด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับระดับสากล พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะการพัฒนามัคคุเทศก์ ทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสถานที่ท่องเที่ยว

ที่สำคัญ การพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว พัฒนาช่องทางการจัดจำหน่าย และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่านช่องทางต่าง ๆ ให้มากขึ้น

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาสินค้าและกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กิจกรรมนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ของที่ระลึก การส่งเสริมให้มีอีเวนท์ งานเทศกาล ประเพณี และกิจกรรมในแหล่งมรดกโลกเป็นงานเทศกาลระดับโลก

กลยุทธ์ที่ 3 การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ด้วยการพัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ให้มีการเชื่อมโยงเชื่อมต่อระหว่างศูนย์กลางขนส่งประเภทต่างๆ ในจังหวัดเดียวกันและจังหวัดใกล้เคียง การปรับปรุงป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว ป้ายสื่อความหมาย ให้ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวหลักและ แหล่งท่องเที่ยวรอง การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก การปรับปรุงภูมิทัศน์ ลานจอดรถ ป้ายสื่อความหมาย ทางลาด บันไดเลื่อน ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยว ห้องน้ำ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ และผู้สูงอายุให้ได้มาตรฐาน และสนับสนุนให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

การพัฒนาเครือข่ายการสื่อสาร โทรคมนาคม ระบบสารสนเทศ และซอฟต์แวร์ ดิจิทัลคอนเทนต์ เพื่อการท่องเที่ยว สนับสนุนให้เกิดการใช้ระบบพาณิชย์อิเลคทรอนิกส์ (e–commerce) อย่างแพร่หลาย การเชื่อมโยงระบบบริการต่าง ๆ ด้านการท่องเที่ยวทางเว็บไซต์ การพัฒนาเว็บไซต์สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อให้การบริการข้อมูลการท่องเที่ยวที่สมบูรณ์รวดเร็ว ทันสมัย เช่น การจองที่พัก การเดินทาง เป็นต้น โดยพัฒนาให้มีหลากหลายภาษาเพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น

3.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ประกอบ ด้วย

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว คือ การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่มีสภาพเสื่อมโทรม โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม เอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรม และวิถีชีวิต ของชุมชนในท้องถิ่น การสำรวจและจัดทำฐานข้อมูล และจัดทำแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม

กลยุทธ์ที่ 2 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้วยการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว มีการวางแผนจัดการภูมิสถาปัตยกรรมทางการท่องเที่ยว รวมทั้งกำหนดการเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ การพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว การหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาภาพลักษณ์ด้านลบของการท่องเที่ยว เช่น ความปลอดภัย การเอารัดเอาเปรียบและหลอกลวงนักท่องเที่ยว สินค้าที่ไม่มีคุณภาพ เป็นต้น

3.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย

กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างเครือข่ายเพื่อสร้างความเข้มแข็ง การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาท่องเที่ยว ให้ชุมชนท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชนท้องถิ่นของตนเอง

กลยุทธ์ที่ 2 การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชน มีการจัดสรรผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวให้แก่ชุมชน หรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

3.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานวัฒนธรรมและภูมิปัญญา

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาจิตใจ ปลูกจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการท่องเที่ยวแก่ชุมชน การให้ความรู้ความเข้าใจในเกี่ยวกับวัฒนธรรมชุมชนแก่นักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 2 การอนุรักษ์วัฒนธรรม ภูมิปัญญา วิถีชีวิตชุมชน ด้วยการสร้างกิจกรรมให้เหมาะสมกับ ความต้องการของชุมชน สภาพและกำลังรองรับของชุมชนและระบบนิเวศในท้องถิ่น การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสาร การถ่ายทอด การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์และเพิ่มช่องทางในการเข้าถึงองค์ความรู้ ชุมชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของกระบวนการถ่ายทอดและเรียนรู้ด้านวัฒนธรรม ภูมิปัญญา วิถีชีวิตชุมชน

อภิปรายผลการวิจัย

ความคิดเห็นการจัดการแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของประเทศไทย ภาพรวม โดยพบว่า มีความคิดเห็นต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของประเทศไทยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์ในรายด้าน ประเด็นที่มีผลการประเมินในระดับมาก ได้แก่ 1) ด้านลักษณะทางกายภาพและการจัดกิจกรรม 2) ด้านการรองรับด้านการท่องเที่ยว 3) การดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยวมี และ 4) การบริหารจัดการ ส่วนประเด็นที่มีผลการประเมินในระดับน้อย คือ 5) ด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ บุฮาลิส (Buhalis, 2000 : 97-116) ที่ได้กล่าวไว้ถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวว่าแหล่งท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบสำคัญในการท่องเที่ยว ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยวจึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่นักท่องเที่ยวใช้ในการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวในประเทศไทย

การสื่อสารในการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ที่ทำให้นักท่องเที่ยวสนใจมาท่องเที่ยวในประเทศมากที่สุด คือ สื่อบุคคล เป็นการบอกเล่าแบบปากต่อปากของนักท่องเที่ยว จากการวิจัยของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2565) พบว่า การบอกเล่าแบบปากต่อปาก (Word of Mouth) นับว่ามี อิทธิพลมากที่สุดต่อการตัดสินใจเลือกจุดหมายของ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ไม่ว่าจะเป็นการบอกเล่าจากกลุ่มเพื่อน หรือครอบครัว รองลงมาเป็นแหล่งข้อมูลจากช่องทางออนไลน์ เนื่องมาจากปัจจุบันการเติบโตของอินเทอร์เน็ตและบริการออนไลน์ต่าง ๆ ได้รับความนิยมสูงขึ้นและเป็นช่องทางที่เข้าถึงได้ง่ายมากกว่าในอดีต ประชาชนใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อสำหรับการอ่าน และช่องทางในการรับชม รับฟังมากขึ้น (Belch and Belch, 2008 : 304-313) ทั้งนี้ เครือข่ายสังคมออนไลน์ได้ถูกนำมาใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง ในการใช้ Social Network เพื่อการตลาด ซึ่งงานวิจัยของ ธนวัฒน์ เอกสมุทร (2565) กล่าวถึงนักท่องเที่ยวใช้ประโยชน์จากข่าวสารมากในด้านการรับรู้ในการท่องเที่ยว

มากขึ้นสามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่างๆเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้มากขึ้น ผู้ที่ตั้งใจเดินทางท่องเที่ยวและยังไม่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว จะมีการแสวงหาข้อมูล เพื่อลดความไม่แน่นอนและสนับสนุนการตัดสินใจซื้อทางการท่องเที่ยว โดยสื่อที่เลือกใช้คือสื่ออินเตอร์เน็ตเพราะเป็นสื่อที่ผู้บริโภคสร้างเอง

การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวการใช้สื่อกิจกรรม หรือ อีเวนท์ (Event) ซึ่งแนวคิดของเกตส์ (Getz, 2008 : 403-428.) ให้ความเห็นว่าเป็นสิ่งกระตุ้นที่สำคัญทางการท่องเที่ยวสื่อกิจกรรม (Special Event) จึงเป็นเครื่องมือที่โดดเด่นและอยู่ในความสนใจของนักการตลาดปัจจุบันเนื่องจากการใช้กิจกรรมหรือเหตุการณ์พิเศษช่วยกระตุ้นความสนใจและสร้างโอกาสในการเห็นสินค้าได้มากขึ้น

ยุทธศาสตร์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของประเทศไทยในบริบทสังคมไทยและกลุ่มประชาคมอาเซียน ที่ประกอบไปด้วย 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน และ 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานวัฒนธรรมและภูมิปัญญา จะเห็นว่าการพัฒนายุทธศาสตร์ตามแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เป็นสิ่งที่ช่วยเสริมความเข้มแข็งด้านการตลาด ทั้งนี้เพราะชุมชนหรือแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยส่วนใหญ่ไม่มีความชำนาญในการขาย ดังนั้นจำเป็นต้องมีตัวกลางที่มีความชำนาญช่วยนำเสนอและขายผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้กับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ใน แนวทางตามกลยุทธ์นี้ยังมุ่งเน้นในการพัฒนาระบบ ส่วนใหญ่มุ่งเน้นด้าน การพัฒนาสื่อความหมายทางวัฒนธรรมในรูปแบบต่างๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ กิจกรรมการสาธิต(นุชนารถ รัตนสุวงศ์ชัย, 2554 : 31-50) รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวตามแนวคิดของ เทิดชาย ช่วยบำรุง (2557) ที่ได้เสนอแนวทางการปฏิรูปการท่องเที่ยวไทย ว่าต้องมีการพัฒนาทุนมนุษย์ทางการท่องเที่ยวไทย (ทั้งจำนวนและคุณภาพ) ในด้านภาษาอังกฤษและความเข้าใจข้ามวัฒนธรรม (ผู้ให้บริการ) รวมทั้งทักษะและความรู้ด้านนโยบาย การวางแผนการพัฒนา และจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

การพัฒนายุทธศาสตร์ตามแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จะมุ่งเน้นการจัดการภูมิทัศน์ทั้งภายในและรอบ ๆ พื้นที่เพื่อเพิ่มคุณภาพประสบการณ์ให้แก่นักท่องเที่ยว (นุชนารถ รัตนสุวงศ์ชัย, 2554 : 31-50) นอกจากนี้ อินสครีป (Inskeep, 1991 : 310-316) กล่าวว่า การควบคุมให้สิ่งก่อสร้างต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเป็นไปตามมาตรฐานของ สิ่งก่อสร้างจะช่วยรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ วัฒนธรรม และความปลอดภัยของชุมชน ซึ่งจะทำให้ ชุมชนมีความน่าอยู่ นอกจากนี้ การที่ชุมชนมีสิ่งแวดล้อมที่สะอาด สวยงาม เป็นระเบียบ และมีเอกลักษณ์ ทางวัฒนธรรมจะยิ่งทำให้ชุมชนมีความน่าดึงดูดใจและเสริมประสบการณ์ให้กับนักท่องเที่ยว มากยิ่งขึ้น

การพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน แนวคิดในการพัฒนาตามกลยุทธ์นี้ ต้องการให้ท้องถิ่นให้มีทัศนคติที่ดี ตระหนักถึงคุณค่าและนำเสนออัตลักษณ์ของชุมชน รวมทั้งสามารถจัดการบริการท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับการวิจัยของเอกชัย พุมดวง (2558) และในการจัดการภูมิปัญญา อัตลักษณ์ชุมชน และแนวคิดของ กรกนก เกิดสังข์ (2560) ที่พบว่าในปัจจุบันแหล่งประวัติศาสตร์ทั่วโลกมุ่งนำเสนอการท่องเที่ยววัฒนธรรมที่เน้นการเรียนรู้คุณค่าของพื้นที่ซึ่งได้รับการสืบเนื่องให้ยังมีชีวิตอยู่ในวิถีของผู้คนท้องถิ่น และเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเข้าสัมผัสและเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และการวิจัยของ ดาริน วรุณทรัพย์ (2561 : 127) พบว่า การสร้างผู้สื่อความหมายในท้องถิ่นทำหน้าที่บอกเล่าเรื่องราวของสถานที่ท่องเที่ยว พาชมสถานที่และอธิบายเรื่องราวต่างๆ จะช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กับสถานที่ท่องเที่ยว จะเห็นว่าเป็นพัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานวัฒนธรรมและภูมิปัญญา มุ่งเน้นด้านการจัดการสัมพันธภาพและ ประสบการณ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับคนท้องถิ่น ที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ที่สามารถสะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนและนำไปสู่การจัดการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1.1 หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สนใจ สามารถนำผลการวิจัยเป็นหลักในการขับเคลื่อนเครือข่ายการจัดการท่องเที่ยวให้สอดรับกับการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มด้านการท่องเที่ยวในสังคมพหุวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน

1.2 ประเด็นในเรื่องการสื่อสารความรู้โดยเฉพาะการสื่อสารข้ามวัฒธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดกระบวนการเรียนรู้ เข้าใจ และเห็นในคุณค่าของทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ควรนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้เสริมประสิทธิภาพการให้ข้อมูลเพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับนักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมสอดคล้องกับยุคดิจิทัล

1.3 ควรมีการสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยว (Tourism Event) ให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวทุกเพศทุกวัย และจัดกิจกรรมตามความสนใจของนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย เช่น กิจกรรมการท่องเที่ยวประจำวัน การท่องเที่ยวตามเทศกาลพิเศษ เป็นต้น เพื่อสร้างความน่าสนใจและดึงดูดใจนักท่องเที่ยว

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติจากประเทศกลุ่มประชาคมอาเซียนดังนั้นควรมีการศึกษาในส่วนของนักท่องเที่ยวในกลุ่มอื่น ๆ เช่น จีน ญี่ปุ่น เกาหลี หรือจากยุโรปและอเมริกา เพื่อสามารถนำผลการวิจัยไปพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของไทยต่อไป

2.2 จากผลการศึกษาพบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีการประสานความร่วมมือในลักษณะการสร้างเครือข่ายการจัดการท่องเที่ยวเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังนั้นควรมีการศึกษาวิจัยในประเด็นดังกล่าวรวมทั้งมีการจัดกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ในการจัดการทุนทางวัฒนธรรมร่วมกัน

เอกสารอ้างอิง

กรกนก เกิดสังข์. (2560). *การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเชิงกลยุทธ์ : กรณีศึกษาตำบลบางใบไม้ อำเภอเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี.* บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2565). *โครงการสำรวจเพื่อการวิเคราะห์พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ภายหลังการเปิดประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร: อินทัชรีเสิร์ชแอนด์คอนซัลแทนซี่.

จาตุรงค์ โพคะรัตน์ศิริ. (2557). มรดกโลก-มรดกใคร? สุโขทัยกับการเปลี่ยนกระบวนวิธีคิดด้านท่องเที่ยววัฒนธรรม. *TAT Tourism Journal*. 3 (1), 20-24.

ดาริน วรุณทรัพย์. (2561). *รูปแบบการจัดการทุนทางวัฒนธรรม เพื่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในประเทศไทย*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

เทิดชาย ช่วยบำรุง. (2557). แนวทางการปฏิรูปการท่องเที่ยวไทย. TAT Review Magazine. 1(4)(ตุลาคม-ธันวาคม). การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

ธนวัฒน์ เอกสมุทร. (2565). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกรับชมสื่อออนไลน์ด้านการท่องเที่ยว*. วิทยาลัยการจัดการ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล.

นุชนารถ รัตนสุวงศ์ชัย. (2554). กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม. *วารสารมนุษยศาสตร์*. 18 (1), 31-50.

พรลภัส อุณาพรหม. (2560). *การสื่อความหมายเนื้อหาแหล่งมรดกโลกนครประวัติศาสตร์อยุธยา*. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Belch, M. A., and Belch, G. E. (2008). *การโฆษณาและส่งสริมการตลาด* . แปลโดย กมล ชัยวัฒน์ . กรุงเทพมหานคร: แมคกรอ-ฮิว.

Best, J.W. & Kahn, J.V. (2006). *Research in Education*. 10th Ed. Cape Town: Pearson Education.

Buhalis, D. (2000). Marketing the Competitive Destination of the Future. *Tourism Management*. 21 (1), 97-116.

Getz, D. (2008). Event tourism: definition, evolution, and research. *Tourism Management*. 29 (3), 403-428.

Inskeep, E. (1991). *Tourism Planning: An Integrated and Sustainable Development Approach.* New York: Van Nostrand Reinhold.

Staiff, R. (2013). '*Lost in Translation'? Conversing across cultures at heritage sites.* ICOMOS International Cultural Tourism Committee Workshop and Sukhothai International Cultural Tourism Expert Symposium 2013. Thammasat University and DASTA.

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐในประเทศไทย

The Comparison of Capability of Public Accountants, Understanding of Ethics of Public Accountants, Application of Public Accounting Standards and the Quality of Financial Statements of Public Entities in Thailand

อทิรา โสตโยม และ กัลยาภรณ์ ปานมะเริง

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Athira Sodyom and Kalyaporn Panmarerng

Sripatum University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: sodyom@hotmail.com

****

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกับความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ด้วยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม และวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม (IOC: Index of item Objective Congruence) ถ้าค่า IOC มากกว่า 0.50 ทุกข้อแล้วจะนำไปหาค่าความเชื่อมั่นต่อไป รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ประชากร คือผู้ทำบัญชีในหน่วยงานของรัฐ โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 431 ราย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติที่สถิติเชิงพรรณนาได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน (t-test independent) กลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม (F-test) และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ ผลการวิจัยความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐ พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงาน และประเภทหน่วยงานที่แตกต่างกันมีความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ 0.05

* วันที่รับบทความ : 20 มีนาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 29 มีนาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 30 มีนาคม 2567

Received: March 20 2024; Revised: March 29 2024; Accepted: March 30 2024

คำสำคัญ: จริยธรรม; มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ; รายงานการเงินภาครัฐ

Abstract

The objective of this research was to study and compare the general information of the respondents with the capability of public accountants, their understanding of the ethics of public accountants, their application of public accounting standards, and the quality of financial statements of public entities. This is survey-based research. The research instrument used was a questionnaire. The population consisted of public accountants and the sample size was 431 people. Data analysis utilized descriptive statistics such as Percentage, Mean, and Standard Deviation. Hypothesis testing was performed using techniques including Independent Samples t-test, One-Way ANOVA, and pairwise difference analysis employing Scheffe's Method. The research results found that gender, age, educational level, work experience, job position, and type of organization did not give statistically significant differences in the capabilities of public accountants, their understanding of the ethics of public accountants, application of public accounting standards, and quality of financial statements of public entities.

Keywords: Ethics; Public Accounting Standard; Statements of Public Entities

บทนำ

กระทรวงการคลังได้ประกาศใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐแล้ว ซึ่งเป็นไปตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง มาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐ พ.ศ. 2561 เมื่อวันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2562 (ราชกิจจานุเบกษา, 2561 : 9-10) และพ.ศ. 2564 เมื่อวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2564 (ราชกิจจานุเบกษา, 2564 : 17-18) เพื่อให้การบัญชีภาครัฐเป็นไปตามหลักการสากล เป็นการแสดงความโปร่งใสของภาครัฐให้มีมากยิ่งขึ้นนั้น ย่อมจะทำให้เห็นว่าผู้ทำบัญชีหน่วยงานของรัฐต้องมีความเชี่ยวชาญทางมาตรฐานการบัญชีภาครัฐพอสมควร แต่จากภาวการณ์ในปัจจุบันพบว่า หน่วยงานของรัฐยังไม่มีนักบัญชีที่มีความพร้อมเป็นมืออาชีพปฏิบัติงานด้านการบัญชี ซึ่งพบได้จากงานวิจัยกรณีศึกษาปัญหาการทุจริตกรณีโครงการรับจำนำข้าวที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และทำการวิเคราะห์เชื่อมโยงประเด็นมาตรฐานการบัญชีของประเทศไทย ผลการศึกษาชี้ให้เห็นปัญหาการละเลยไม่ให้ความสำคัญการจัดทำบัญชี ที่สะท้อนความโปร่งใสและสร้างความน่าเชื่อถือของระบบการรายงานการเงินของประเทศไทย (จารุณี วงศ์ลิมปิยะรัตน์ และประวิทย์ เขมะสุนันท์, 2559 : 143-159) จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีการปฏิรูปการจัดทำบัญชีของหน่วยงานของรัฐให้มีหน้าที่ในการส่งเสริมการรายงานการเงินและการเปิดเผยข้อมูลทางการเงิน เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการจัดทำบัญชีที่ฉ้อโกงและมาตรฐานต่ำของรัฐบาลหลายประเทศให้เป็นที่ชัดเจนว่าข้อมูลที่ถูกต้องเชื่อถือได้คุณภาพสูง เพิ่มความโปร่งใสและความรับผิดชอบและการควบคุมที่ดีขึ้นจะมีส่วนช่วยในการตัดสินใจที่ดีขึ้น งานวิจัยประเมินความโปร่งใสทางการคลังของไทยตามหลักมาตรฐานสากล พบว่ามิติความสมบูรณ์และความโปร่งใสระหว่างการคลังของรัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีปัญหาค่อนข้างมากเกี่ยวกับการจัดทำเอกสาร

รวมถึงรายงานทางการเงินต่าง ๆ ตามเกณฑ์ประเมินผลการบริหารการเงินการคลังภาคสาธารณะของประเทศไทยตามกรอบความรับผิดชอบด้านการคลังสาธารณะปี พ.ศ. 2553 ซึ่งเป็นหัวใจหลักของการสร้างความน่าเชื่อถือและประสิทธิภาพในการดำเนินงานทางการคลังของรัฐเป็นการสนับสนุนการรักษาวินัยทางการคลังที่ดีและเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การคลังของประเทศมีความยั่งยืนอันเป็นหนึ่งในเงื่อนไขที่ทำให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ (ศาสตรา สุดสวาสดิ์ และคณะ, 2559) และจากงานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องพบว่า การประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีปฏิบัติงานสมัยใหม่ การพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพบัญชี มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความเชี่ยวชาญทางบัญชีอย่างมืออาชีพและประสิทธิภาพรายงานการเงิน (ฉัตรรัชดา วิโรจน์รัตน์, 2561 : 17-34)

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐและคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐในประเทศไทยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสำคัญไว้เป็นกรอบในการศึกษา 4 แนวคิด ได้แก่ 1) แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งขององค์กรในปัจจุบัน ทรัพยากรบุคคลตามความสามารถสามารถปรับปรุงขีดความสามารถและสร้างฐานรากได้เพราะถ้าคนที่ทำงานในองค์กรมีความสามารถที่เหมาะสมตามความต้องการในการทำงานคนเหล่านี้จะมีความสามารถทั้งในด้านความรู้ทักษะและลักษณะทางจิตใจและการผลิต องค์ประกอบหลัก 3 ประการของการสร้างความสามารถซึ่ง ได้แก่ ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม การจัดการด้านการเงินในท้องถิ่นที่ดีหน่วยงานระดับภูมิภาคต้องมีความสามารถและทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ซึ่งได้รับการสนับสนุนโดยวุฒิการศึกษาด้านบัญชีมักจะติดตามการศึกษาและการฝึกอบรมและมีประสบการณ์ด้านการเงิน แนวคิดเกี่ยวกับความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การบริหารจัดการภาครัฐได้มีการนำหลักธรรมมาภิบาลมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานขององค์กรประกอบด้วยหลักสำคัญ 6 ประการ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใสหลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า หากองค์กรมีการบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ตลอดจนส่งผลดีต่อ เสถียรภาพของรัฐบาลและความเจริญก้าวหน้าของประเทศ 3) แนวคิดเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ (IPSAS) ซึ่งเป็นมาตรฐานการบัญชีสำหรับภาครัฐองค์กรที่ใช้ในระดับนานาชาติและสามารถใช้อ้างอิงโดยประเทศต่างๆ ทั่วโลกในการพัฒนามาตรฐานภาครัฐเฉพาะกิจในประเทศ. IPSAS มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงคุณภาพของวัตถุประสงค์หลักในรายงานการเงินของภาครัฐ เพื่อให้ทราบถึงการจัดสรรทรัพยากรที่ภาครัฐจัดสรรให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มความโปร่งใสและความรับผิดชอบของหน่วยงานภาครัฐ การปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐเป็นหลักการบัญชีที่นำมาใช้ในจัดเตรียมและนำเสนอรายงานการเงินซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายในความพยายามที่จะปรับปรุงคุณภาพรายงานการเงินในประเทศอินโดนีเซีย สรุปว่าเกณฑ์คงค้างสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การรายงานที่ไม่สามารถบรรลุตามเกณฑ์เงินสด วัตถุประสงค์ของการรายงานคือวัตถุประสงค์ด้านการจัดการและการกำกับดูแล

เกณฑ์คงค้างส่งผลในการวัดทางบัญชีโดยพิจารณาจากสารและอุบัติการณ์ไม่ใช่เมื่อได้รับหรือจ่ายเงินสด นอกจากนั้นยังเพิ่มความเกี่ยวข้องความเป็นกลางระยะเวลาความสมบูรณ์ความสามารถในการเปรียบเทียบ และ 4) แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐ คุณภาพของการรายงานการเงิน หมายถึงคุณภาพของข้อมูลทางการบัญชี ได้แก่ ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการบัญชี คุณภาพของข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ประเภท 1) คุณภาพที่เชื่อถือได้ ความถูกต้องความเที่ยงธรรมความน่าเชื่อถือและชื่อเสียง 2) คุณภาพการเข้าถึง การเข้าถึงและความปลอดภัย 3) คุณภาพตามบริบท ความเกี่ยวข้องมูลค่าเพิ่มความตรงเวลาความสมบูรณ์และปริมาณข้อมูลและ 4) การแสดงคุณภาพ การตีความความเข้าใจง่ายการแสดงที่กระชับและการนำเสนอที่สอดคล้องกัน มิติของคุณภาพข้อมูลประกอบด้วย ความเกี่ยวข้องตรงเวลาความถูกต้องความสมบูรณ์และการสรุปมิติด้านคุณภาพของข้อมูลทางการบัญชีมีความเกี่ยวข้องตรงเวลาถูกต้องครบถ้วนและสรุป เกณฑ์สำหรับข้อมูลคุณภาพ

จากสภาพปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจทำวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผู้ทำบัญชีภาครัฐในประเด็นดังนี้ ความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจจริยธรรม ความสามารถในการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐและการจัดทำรายงานการเงินภาครัฐ โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงาน และประเภทหน่วยงานมีผลต่อการพัฒนาการจัดทำบัญชีภาครัฐในอนาคตอย่างไร

บทความวิจัยนี้ จะนำเสนอผลการศึกษาผลการเปรียบเทียบความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐและคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐในประเทศไทยโดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงานตำแหน่งงาน และประเภทหน่วยงาน เพื่อนำไปใช้วางแผนในการพัฒนาการจัดทำบัญชีภาครัฐต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกับความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐ

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้ข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิ (Primary Data) ซึ่งเก็บข้อมูลจากผู้ทำบัญชีภาครัฐในประเทศไทย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ หน่วยงานภาครัฐในประเทศไทย ผู้ทำบัญชีภาครัฐในประเทศไทย จำนวน 8,442 หน่วยงานและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลต้องเป็นหน่วยงานที่มีผู้ทำบัญชีภาครัฐ คือ ซึ่งการสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า จำนวนประชากรที่เข้าเกณฑ์มีจำนวน 431 หน่วยงาน จาก 8 กลุ่มหน่วยงาน ได้แก่

(1) ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐสภาศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์กรอัยการ องค์การมหาชนทุนหมุนเวียนที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และหน่วยงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนด 96 หน่วยงาน (2) รัฐวิสาหกิจ 2 หน่วยงาน (3) องค์การบริหารส่วนจังหวัด 17 หน่วยงาน (4) เทศบาลนคร 10 หน่วยงาน (5) เทศบาลเมือง 25 หน่วยงาน (6) เทศบาลตำบล 86 หน่วยงาน (7) องค์การบริหารส่วนตำบล 194 หน่วยงาน และ (8) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา) 1 หน่วยงาน ดังนั้น จึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรทั้งหมดที่เข้าเกณฑ์

2. เครื่องมือการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 1 ชุด กำหนดเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแบบของลิเคอร์ท (Likert's Scales) แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งเป็น 6 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และหน่วยงาน ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐ ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐ ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐ ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตอนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐ ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในตอนนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เขียนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมที่เป็นข้อเสนอแนะ หรือความเห็นต่าง ๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการที่จะแสดงความเห็น เพื่อเป็นข้อมูลให้กับผู้วิจัยนำเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานด้านการบัญชี จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) ด้วยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม และวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม (IOC: Index of item Objective Congruence) ถ้าค่า IOC มากกว่า 0.50 ทุกข้อแล้วจะนำไปหาค่าความเชื่อมั่นต่อไป รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยดำเนินการดังนี้ 1) ดำเนินการส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง ออนไลน์ และอีเมล์ 2) ส่งแบบสอบถามโดยจำแนกตามกลุ่มหน่วยงานที่ได้กำหนดไว้และคัดเลือกหน่วยงานในแต่ละกลุ่ม โดยมีวิธีการจับฉลาก 3) ดำเนินการตรวจสอบแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับกลับคืนมา

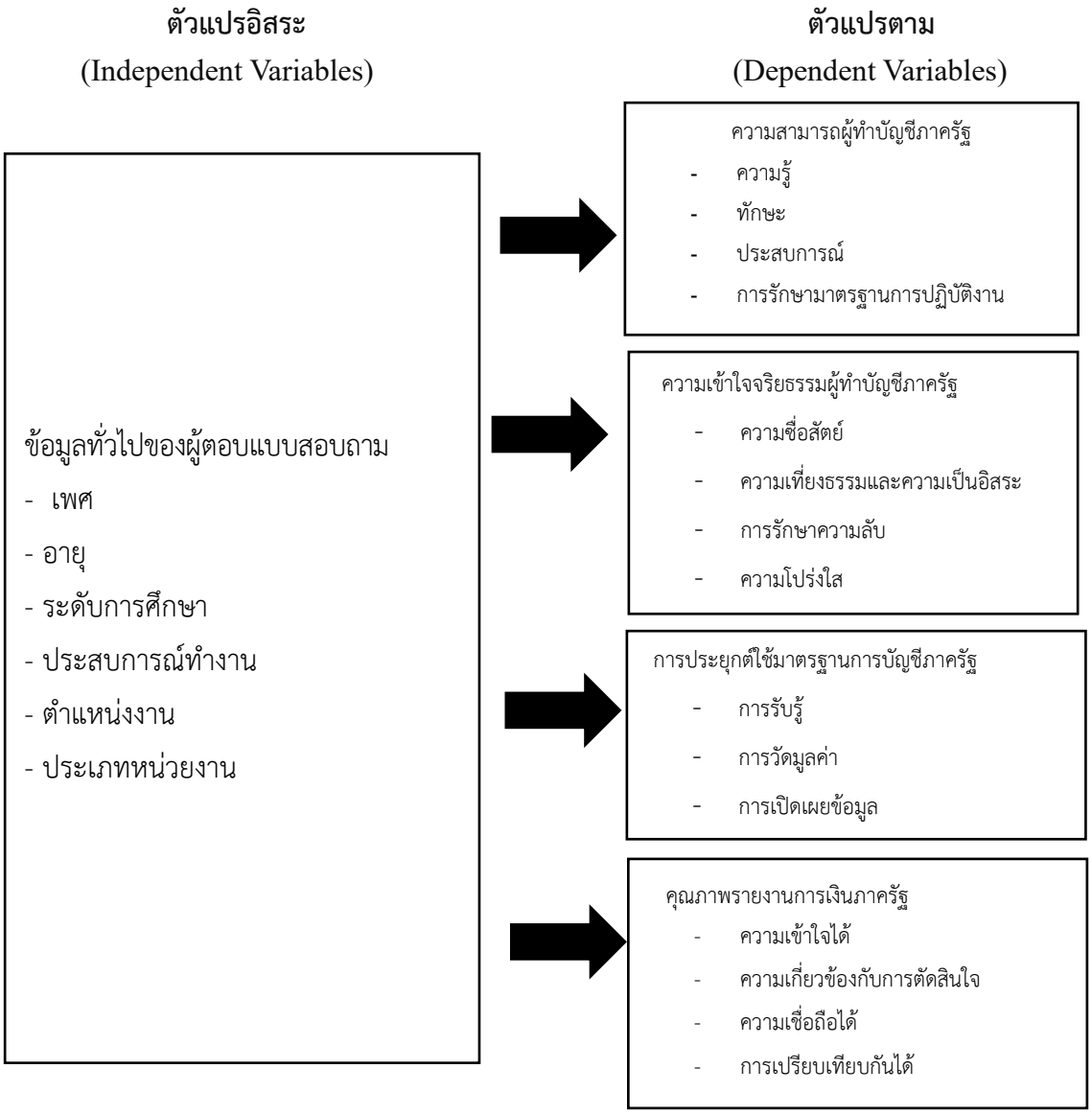
เพื่อคัดเลือกแบบสอบถามที่ตอบคำถามได้ครบถ้วน สมบูรณ์ มีคุณค่าเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์ต่อไป จำนวน 431 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 4) กรณีได้รับแบบสอบถามไม่ครบตามจำนวน จะดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามเพิ่มเติม โดยพิจารณาคัดเลือกคัดเลือกหน่วยงานในแต่ละกลุ่ม โดยมีวิธีการจับฉลากมาทดแทน แต่เนื่องจากได้ได้ครบตามจำนวนแล้วจึงไม่มีการส่งเพิ่มเติม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย 1) การแจกแจงความถี่ (frequency) เพื่อตรวจนับจำนวนช่วงคะแนนหรือลักษณะของกลุ่มตัวอย่างแต่ละตัวแปร ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน 2) ค่าร้อยละ (percentage) เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลในแต่ละตัวแปร ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน 3) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน (t-test independent) กลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม (F-test) และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ก็จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe’s Method) ต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐและคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐในประเทศไทย ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งสามารถแสดงได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการข้อมูล	จำนวน (n = 431)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	28	6.50
หญิง	403	93.50
อายุ		
น้อยกว่า 30 ปี	40	9.28
30 - 40 ปี	126	29.23
มากกว่า 40 - 50 ปี	187	43.39
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	78	18.10
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	13	3.02
ปริญญาตรี	268	62.18
ปริญญาโท	149	34.57
ปริญญาเอก	1	0.23
ประสบการณ์ทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	62	14.39
5 - 10 ปี	80	18.56
มากกว่า 10 - 15 ปี	65	15.08
มากกว่า 15 - 20 ปี	130	30.16
มากกว่า 20 - 25 ปี	26	6.03
มากกว่า 25 ปีขึ้นไป	68	15.78
ตำแหน่งงาน		
สายงานประเภทบริหาร	-	-
สายงานประเภทอำนวยการ	70	16.24
สายงานประเภทวิชาการ	265	61.48
สายงานประเภททั่วไป	96	22.27

รายการข้อมูล	จำนวน (n = 431)	ร้อยละ
ประเภทหน่วยงาน		
ส่วนราชการ	96	22.27
รัฐวิสาหกิจ	2	0.46
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	17	3.94
เทศบาลนคร	10	2.32
เทศบาลเมือง	25	5.80
เทศบาลตำบล	86	19.95
องค์การบริหารส่วนตำบล	194	45.01
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ	1	0.23

จากตาราง 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 93.50 เพศชายร้อยละ 6.50 มีอายุมากกว่า 40 - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.39 อายุ 30 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.23 อายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 18.10 อายุน้อยกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.28 ตามลำดับ ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 62.18 ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 34.57 ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.02 ปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 0.23 ตามลำดับ ประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 - 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.16 ประสบการณ์ทำงาน 5 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.56 ประสบการณ์ทำงานมากกว่า 25 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 15.78 ประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 - 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.08 ประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.39 ประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 - 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.03 ตามลำดับ ตำแหน่งงานสายงานประเภทวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 61.48 สายงานประเภททั่วไป คิดเป็นร้อยละ 22.27 สายงานประเภทอำนวยการ คิดเป็นร้อยละ 16.24 ตามลำดับ ประเภทหน่วยงานองค์การบริหารส่วนตำบล คิดเป็นร้อยละ 45.01 ส่วนราชการ คิดเป็นร้อยละ 22.27 เทศบาลตำบล คิดเป็นร้อยละ 19.95 เทศบาลเมือง คิดเป็นร้อยละ 5.80 องค์การบริหารส่วนจังหวัดคิดเป็นร้อยละ 3.94 เทศบาลนคร คิดเป็นร้อยละ 2.32 รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 0.46 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 0.23 ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงาน และประเภทหน่วยงานกับความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐ

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบเพศกับนักบัญชีภาครัฐเกี่ยวกับความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐในประเทศไทย

ผู้ทำบัญชีภาครัฐ	เพศ	n	$\bar{X}$	SD	t	Sig.
ความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ	ชาย	28	4.30	0.42	-0.35	0.73
	หญิง	403	4.33	0.44		
ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ	ชาย	28	4.53	0.53	-0.65	0.52
	หญิง	403	4.60	0.46		
การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ	ชาย	28	4.39	0.62	-1.18	0.25
	หญิง	403	4.53	0.53		
คุณภาพรายงานการเงินภาครัฐ	ชาย	28	4.47	0.67	-1.05	0.30
	หญิง	403	4.60	0.49		

จากตาราง 2 พบว่า ผลการวิเคราะห์ t-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐในประเทศไทยไม่แตกต่างกันตามเพศ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตามอายุกับผู้ทำบัญชีบัญชีภาครัฐเกี่ยวกับความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐในประเทศไทย

ผู้ทำบัญชีภาครัฐ	แหล่งของความแปรปรวน	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.
ความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ	Between Groups	0.017	3	0.006	0.029	0.993
	Within Groups	81.933	427	0.192		
	Total	81.950	430			
ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ	Between Groups	0.137	3	0.046	0.209	0.890
	Within Groups	92.991	427	0.218		
	Total	93.127	430			

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชี ภาครัฐ	Between Groups	0.198	3	0.066	0.229	0.876
	Within Groups	123.321	427	0.289		
	Total	123.519	430			
คุณภาพรายงานการเงินภาครัฐ	Between Groups	0.316	3	0.105	0,407	0.748
	Within Groups	110.498	427	0.259		
	Total	110.814	430			

จากตาราง 3 จากผลการวิเคราะห์ในตารางพบว่า ค่า F ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐในประเทศไทยไม่แตกต่างกันตามอายุ

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตามตามระดับการศึกษากับผู้ทำบัญชีบัญชีภาครัฐ เกี่ยวกับความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐในประเทศไทย

ผู้ทำบัญชีภาครัฐ	แหล่งของความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ความสามารถผู้ทำบัญชี ภาครัฐ	Between Groups	0.645	3	0.215	1.130	0.337
	Within Groups	81.304	427	0.190		
	Total	81.950	430			
ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชี ภาครัฐ	Between Groups	0.700	3	0.233	1.078	0.358
	Within Groups	92.427	427	0.216		
	Total	93.127	430			

การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ	Between Groups	0.545	3	0.182	0.631	0.569
	Within Groups	122.974	427	0.288		
	Total	123.519	430			
คุณภาพรายงานการเงินภาครัฐ	Between Groups	1.205	3	0.402	1.565	0.197
	Within Groups	109.609	427	0.257		
	Total	110.814	430			

จากตาราง 4 จากผลการวิเคราะห์ในตารางพบว่า ค่า F ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐในประเทศไทยไม่แตกต่างกันตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตามตามประสบการณ์ทำงานกับผู้ทำบัญชีบัญชีภาครัฐเกี่ยวกับความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐในประเทศไทย

ผู้ทำบัญชีภาครัฐ	**แหล่งของความแปรปรวน**	**Sum of Squares**	**df**	**Mean Square**	**F**	**Sig.**
ความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ	Between Groups	0.859	5	0.172	0.900	0.481
	Within Groups	81.091	425	0.191		
	Total	81.950	430			
ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ	Between Groups	0.555	5	0.111	0.510	0.769
	Within Groups	92.572	425	0.218		

	Total	93.127	430			
การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชี ภาครัฐ	Between Groups	0.987	5	0.197	0.684	0.636
	Within Groups	122.532	425	0.288		
	Total	123.519	430			
คุณภาพรายงานการเงินภาครัฐ	Between Groups	0.509	5	0.102	0.392	0.854
	Within Groups	110.305	425	0.260		
	Total	110.814	430			

จากตาราง 5 จากผลการวิเคราะห์ในตารางพบว่า ค่า F ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐในประเทศไทยไม่แตกต่างกันตามประสบการณ์ทำงาน

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตามตามตำแหน่งงานกับผู้ทำบัญชีบัญชีภาครัฐเกี่ยวกับความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐในประเทศไทย

ผู้ทำบัญชีภาครัฐ	แหล่งของความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ	Between Groups	0.748	2	0.374	1.972	0.140
	Within Groups	81.202	428	0.190		
	Total	81.950	430			

ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ	Between Groups	0.093	2	0.046	0.213	0.808
	Within Groups	93.034	428	0.217		
	Total	93.127	430			
การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ	Between Groups	0.181	2	0.091	0.314	0.731
	Within Groups	123.338	428	0.288		
	Total	123.519	430			
คุณภาพรายงานการเงินภาครัฐ	Between Groups	126	2	0.63	0.243	0.784
	Within Groups	110.689	428	0.259		
	Total	110.814	430			

จากตาราง 6 จากผลการวิเคราะห์ในตารางพบว่า ค่า F ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐในประเทศไทยไม่แตกต่างกันตามตำแหน่งงาน

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตามตามประเภทหน่วยงานกับผู้ทำบัญชีบัญชีภาครัฐเกี่ยวกับความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐในประเทศไทย

ผู้ทำบัญชีภาครัฐ	แหล่งของความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ	Between Groups	2.673	7	0.382	2.037	0.049
	Within Groups	79.277	423	0.187		
	Total	81.950	430			
ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ	Between Groups	1.701	7	0.243	1.124	0.347
	Within Groups	91.426	423	0.216		
	Total	93.127	430			
การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ	Between Groups	3.312	7	0.473	1.665	0.116
	Within Groups	120.207	423	0.284		
	Total	123.519	430			
คุณภาพรายงานการเงินภาครัฐ	Between Groups	2.523	7	0.360	1.408	0.200
	Within Groups	108.291	423	0.256		
	Total	110.814	430			

จากตาราง 7 จากผลการวิเคราะห์ในตารางพบว่า ค่า F ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐในประเทศไทยไม่แตกต่างกันตามประเภทหน่วยงาน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงาน และประเภทหน่วยงานที่แตกต่างกันมีความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐในประเทศไทยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องมาจากผู้ทำบัญชีภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับที่ความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐสอดคล้องเป็นไปทิศทางเดียวกันโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านซึ่งมีลักษณะดังนี้

(1) ความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ การรักษามาตรฐานการปฏิบัติงาน ตามลำดับโดยทักษะ มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดเท่ากับ 0.944 รองลงมา คือ การรักษามาตรฐานการปฏิบัติงาน มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.705 ประสบการณ์ มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.518และความรู้ มีน้ำหนักองค์ประกอบ 0.279 ตามลำดับ ประเด็นการศึกษาความสามารถของผู้ทำบัญชี สอดคล้องกับ Muhamad, N., & Nur, A. N. (2013 : 157-171) ที่กล่าวว่า ต้องความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องมาตรฐานการบัญชีของรัฐบาลที่ต้องใช้ในการจัดทำรายงานการเงินรวมทั้งเครื่องมือทางกฎหมายเพื่อให้มั่นใจในการประเมินรายงานการเงิน สอดคล้องกับ Iskandar, D., & Setiyawati, H. (2015 : 55-64.) ที่กล่าวว่า ความรู้ทักษะประสบการณ์และการรักษามาตรฐานการปฏิบัติงานเป็นองค์ประกอบของผู้ทำบัญชี Aifuwa, H. O., Embele, K., & Saidu, M. (2018 : 31-44) ที่กล่าวว่านักบัญชีควรเพิ่มเติมให้ความรู้ทางด้านบัญชีให้มากขึ้น

(2) ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ การรักษาความลับ ความโปร่งใสเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่า โดยการรักษาความลับ มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดเท่ากับ0.910 รองลงมา คือ ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ เท่ากับ 0.875 ความโปร่งใส เท่ากับ 0.856 ความซื่อสัตย์ เท่ากับ 0.832 ตามลำดับ ประเด็นการศึกษาความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ สอดคล้องกับ Agwor, T. C., & Okafor, R. (2018 : 1-14) ที่กล่าวว่า จรรยาบรรณทางการบัญชีวัดผลด้วยความเป็นอิสระในวิชาชีพและความสามารถทางวิชาชีพ และสอดคล้องกับ Musa, B. K. (2019 : 224-238.) ที่กล่าวว่าจริยธรรมการบัญชีวัดผลด้วยความเป็นอิสระในวิชาชีพและความสามารถทางวิชาชีพและแนะนำให้องค์กรกำหนดกฎระเบียบเพื่อใช้บังคับหน่วยงานให้ปฏิบัติตามจริยธรรม

(3) การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การรับรู้ การวัดมูลค่า การเปิดเผยข้อมูล โดยการรับรู้ มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดเท่ากับ 0.903 รองลงมา คือ การวัดมูลค่า เท่ากับ 0.885 การเปิดเผยข้อมูล เท่ากับ 0.825 ตามลำดับ ประเด็นการศึกษาการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ สอดคล้องกับ Setiyawati, H., Iskandar, D., & Basar, Y. S. (2018 : 31-39) ที่กล่าวว่าการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีตามเกณฑ์คงค้างของรัฐบาลก็เกิดจากการรับรู้รายการ กาวัดมูลค่าและการเปิดเผยข้อมูล

(4) คุณภาพรายงานการเงินภาครัฐ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเข้าใจได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ การเปรียบเทียบกัน โดยความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ มีน้ำหนักองค์ประกอบ 0.931 รองลงมา คือ การเปรียบเทียบกันได้ เท่ากับ 0.885 ความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.881 ความเข้าใจได้ เท่ากับ 0.834 ตามลำดับ ประเด็นการศึกษาคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐสอดคล้องกับ Beest, F. V., Braam, G. J. M., & Boelens, S. (2009 : 1-41). ที่กล่าวว่าการรายงานทางการเงินในแง่ของลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน คือการเป็นตัวแทนที่ซื่อสัตย์ การเพิ่มคุณภาพ เช่น ความเข้าใจง่าย, เปรียบเทียบ, ตรวจสอบได้และทันเวลาตามที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับ Iskandar, D., & Setiyawati, H. (2015 : 55-64.) ที่กล่าวว่าคุณภาพรายงานซึ่งประกอบด้วยความถูกต้อง ความเที่ยงธรรม ความน่าเชื่อถือ การเข้าถึงความปลอดภัย การทันเวลาและคุณภาพความเข้าใจง่ายการแสดงที่กระชับและการแสดงที่สอดคล้องกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้

กรมบัญชีกลางซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติงานของผู้ทำบัญชีภาครัฐ นำผลวิจัยไปใช้วางแผนในการพัฒนาการจัดทำบัญชีภาครัฐในอนาคต ดังนี้

1.1 เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงาน และประเภทหน่วยงาน ไม่ได้ส่งผลต่อความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ

1.2 เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงาน และประเภทหน่วยงาน ไม่ได้ส่งผลต่อความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ

1.3 เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงาน และประเภทหน่วยงาน ไม่ได้ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ

1.4 เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงาน และประเภทหน่วยงาน ไม่ได้ส่งผลต่อคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผู้สนใจสามารถนำผลการเปรียบเทียบความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐที่ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐโดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงาน และประเภทหน่วยงาน พัฒนากับผู้บริหารของหน่วยงานซึ่งเป็นผู้กำหนดนโยบาย

2,2 ผู้สนใจสามารถนำผลการเปรียบเทียบความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐที่ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐโดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงาน และประเภทหน่วยงาน พัฒนากับผู้ตรวจสอบภายในซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลตรวจสอบการการปฏิบัติงานภาครัฐ

2.3 ผู้สนใจสามารถนำผลการเปรียบเทียบความสามารถผู้ทำบัญชีภาครัฐ ความเข้าใจจริยธรรมผู้ทำบัญชีภาครัฐ การประยุกต์ใช้มาตรฐานการบัญชีภาครัฐที่ และคุณภาพรายงานการเงินภาครัฐโดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งงาน และประเภทหน่วยงาน พัฒนากับผู้ตรวจสอบภายนอกซึ่งมีหน้าที่ในการตรวจสอบและรับรองรายงานการเงินภาครัฐ

เอกสารอ้างอิง

จารุณี วงศ์ลิมปิยะรัตน์ และประวิทย์ เขมะสุนันท์. (2559). ความท้าทายของคุณภาพการควบคุมภายในและรายงานทางการเงิน. *วารสารพัฒนาสังคม*. 18 (1), 143-159.

ฉัตรรัชดา วิโรจน์รัตน์. (2561). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและ เทคโนโลยีปฏิบัติงานบัญชีสมัยใหม่ การพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพบัญชี ความเชี่ยวชาญทางการบัญชีอย่างมืออาชีพ ที่มีต่อประสิทธิภาพรายงานการเงินของนักบัญชีในประเทศไทย. *วารสารวิทยาการจัดการสมัยใหม่*. 11 (1), 17-34.

ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง มาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐ พ.ศ. 2561 (2561). *ราชกิจจานุเบกษา*, 135 (231ง), 9-10

ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง มาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐ พ.ศ. 2561 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2564 (2564). *ราชกิจจานุเบกษา*, 138 (84ง), 17-18

ศาสตรา สุดสวาสดิ์ และ ฐิติมา ชูเชิด. (2559). ความโปร่งใสทางการคลังและความโปร่งใสในงบประมาณของไทยตามหลักสากล. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2562. แหล่งที่มา: https://thaipublica.org.

Agwor, T. C., & Okafor, R. (2018) Accounting ethics and financial reporting quality of tourism and hospitality firms in Rivers state. *Journal of Accounting and Financial Management ISSN*. 4 (3),

Aifuwa, H. O., Embele, K., & Saidu, M. (2018). Ethical accounting practices and financial reporting quality. *EPRA Journal of Multidisciplinary Research*. 4 (12), 31-44.

Beest, F. V., Braam, G. J. M., & Boelens, S. (2009). *Quality of Financial Reporting: measuring qualitative characteristics.* http://www.ru.nl/nice/workingpapers, NICE Working Paper 09-108, 1-41.

International Federation of Accountants. (2012). *IFAC Policy Position 4*, March 2012.

Iskandar, Diah. and Setiyawati, Hari. (2015). The Effect of Internal Accountants' Competence on the Quality of Financial Reporting and the Impact on the Financial. *International Journal of Managerial Studies and Research*. 3 (5), 55-64.

Musa, B. K. *Professionalism and Ethics of Accounting in Financial Reporting: An Overview of Nigerian Scenerio.*

Nuryanto, Muhamad and Afiah, Nunuy Nur. (2013). The Impact of Apparatus Competence, Information Technology Utilization and Internal Control on Financial Statement Quality (Study on Local Government of Jakarta Province - Indonesia). *World Review of Business Research***.** 3 (4), 157-171.

Setiyawatia, Hari. and Doktoralina, Caturida Meiwanto. (2019). The importance of quality accounting information management in regional governments in Indonesia. *Management Science Letters***.** 9, 2083–2092.

Studying the Significance of Aesthetic Education on Choral Classes at Junior High School in Shenyang, for Writing an Aesthetic Education on Choral Guidebook for Teachers

Yu Jiali and Panya Roongruang
Bangkokthonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: 344857666@qq.com

****

Abstract

The purpose of this study are (1) To study the significance of Aesthetic Education on choral classes in junior high school. (2) To create a" Choral Aesthetic Education Teaching Guidebook "for Teachers. (3) To use the guidebook for experiment teaching. (4) To evaluate the result of teaching by using the guidebook. The research method is a mixture of qualitative and quantitative methods. The qualitative research was conducted by interviewing 3 experts, making a guidebook for junior high school chorus teaching. Quantitative research is the use of teaching guidebook for experimental teaching. The population consisted of 28 schools participating in Shenyang Junior High School chorus Art Exhibition. Among them, 5 schools were randomly sampled, with 40 students in each school, totaling 200 students.

The research results are as follows: (1) Study a large number books in chorus and aesthetic education, learn Kodaly music teaching method online, learn chorus methods and skills from three chorus experts, and understand the current development of chorus in Shenyang junior high school through key informants. (2) The Choral Aesthetic Education Teaching Guidebook consists of Basic construction of chorus, basic vocal skills, breathing, intonation, rhythm, solfeggio, song analysis and background explanation, etc. (3) The researcher designed 16 teaching plans and carried out experimental teaching according to the teaching guidebook. (4) The teaching effect of the choral teaching guidebook is obvious, This guidebook is used in the chorus teaching of junior high school. The students' learning outcomes are at a good level; This guide is suitable for high level teaching.

Keywords: Chorus; Junior high school; Aesthetic education

Introduction

On April 21, 2022, the Ministry of Education of China released the 2022 version of the art curriculum standards for compulsory education, guides compulsory education schools to better implement art courses, and promotes the development of school aesthetic education with art courses as the main body (Ye, 2022). The correct direction of reform and advanced educational concepts have promoted the fundamental change in the education concept of art teachers, promoted the reform of classroom teaching methods, improved the overall level of the teaching staff, and effectively improved the quality of art teaching in compulsory education. On the whole, there are still some problems, mainly manifested in the lack of rich content in art courses, the lack of links between various fields of art, the lack of systematic learning content and requirements, and the lack of clear evaluation standards and evaluation systems. The new version of the curriculum standards clearly points out that singing is an

* Received: August 11 2023; Revised: August 21 2023; Accepted: August 22 2023

important part of the music curriculum, and grades 7-9 are an important period of compulsory education. It is necessary to attach importance to and strengthen chorus teaching, and actively create conditions to carry out class chorus with full participation. Using model singing, gesture assistance, voice superposition, interval singing and other methods to cultivate students' multi-voice perception ability and chorus ability, cultivate students' collective awareness and coordination and cooperation ability in chorus, and enhance students' self-confidence in performing in front of the public , encourage students to integrate personalized understanding and interpretation in the process of singing, carry out secondary creation and creative expression, and continuously improve the level of artistic expression.

Therefore, under the requirements of the new curriculum standard plan, centering on the core literacy, reflecting the nature of the curriculum, reflecting the curriculum philosophy, and establishing the curriculum goals. With the progress of science and technology and the development of education, the chorus art has also been studied more deeply in the compulsory Educational stage stage. Traditional culture and modern culture are also under impact and change. At present, with the promotion of the compulsory education music and art policy, the country is paying more and more attention to the protection and inheritance of Intangible cultural heritage. However, from the current situation of junior high school choir teaching,Chinese junior high school students are faced with the pressure of further education, students' study time is tight, and the development of class chorus teaching is restricted (Zhang, 2022). Children in the junior high school stage are under great pressure on the proportion of study time in each major subject. Due to the pressure of the senior high school entrance examination, there are certain limitations in the allocation and use of time, resulting in the inability to effectively implement the curriculum objectives and content.Under the Chinese Art Curriculum Standards 2022, Junior high school students class chorus teaching has not yet formed a systematic teaching system, and it is difficult to evaluate the teaching quality during the students' learning process.From the perspective of music, the teaching content and mode of chorus course in most Middle school are still guided by the traditional teaching system, while the chorus aesthetic training of new national Folk music has not received due attention. Therefore, music teachers in Middle school lack in-depth study and research on the teaching content and mode of chorus course. Through the chorus research of Middle school in Shenyang, Liaoning Province, this paper proposes aesthetic training measures to promote the chorus teaching in junior high school, and further promotes the chorus teaching in Middle school to highlight the characteristics of local education.Choral art originated from medieval religious music in Europe and has a history of nearly a thousand years. With the introduction of Western Christianity music and the development of "music and song" activities.

To sum up, this research will start from the choral class teaching in junior high schools, follow the concepts and requirements of the 2022 Chinese Art Curriculum Standard, and set up a choral class teaching guidebook that conforms to the new curriculum standard from the perspective of aesthetic education. The choral class teaching work of the Junior High School in Shenyang, Liaoning Province, China has formulated a teaching plan, Teachers have taught students and set up an evaluation mechanism, so as to improve students' chorus ability and musical literacy in class chorus teaching. Therefore, in the context of the new curriculum standards,the choral teachers of teaching has important research significance for the cultivation of music aesthetics education.

Research Objectives

1. To study the significance of Aesthetic Education on choral classes in junior high school.
2. To create an " Choral Aesthetic Education Teaching Guidebook" for Teachers.
3. To use the guidebook for experiment teaching.
4. To evaluate the result of teaching by using the guidebook.

Research Methodology

This research is the mixed method research with used qualitative research and quantitative research.The qualitative research collected data by interviewed 3 experts in choral teaching, Shenyang, Liaoning Province. The experimental subjects were choral teachers from 28 junior high schools who participated in art performances for primary and secondary school students in Shenyang.A simple random sampling of 5 choral teachers, each teacher leading 40 choral members, a total of 200 students.

Population

The experimental subjects were choral teachers from 28 junior high schools who participated in art performances for primary and secondary school students in Shenyang.

Sample

A simple random sampling of 5 choral teachers, each teacher leading 40 choral members, a total of 200 students.

Key informants

3 experts with rich experience in choral teaching, Shenyang, Liaoning Province.

Inclusion

Criteria

Experts in this study must possess the following qualifications:

(1) Experts are all from universities and have over 20 years of music teaching experience.

(2) The professional fields related to choral music that experts are involved in are choral music, vocal music, and composition.

(3) Actively participate in practical teaching or academic achievements in chorus.

Research Result

Student Questionnaires

This study conducted a questionnaire survey to understand the basic situation of choral members before conducting a choral teaching experiment. By asking questions, to understand their level of chorus. The survey questions will also be conducted from shallow to deep to understand the students' foundation. Through a questionnaire survey, it can be learned that (1) the basic situation of the junior high school students, (2) the students' own understanding of chorus, (3) summarize the development problems of choral education and find breakthroughs, and (4) further improve the junior high school choral teaching guidebook through the questionnaire content. The researchers designed a total of 10 questions involving 5 schools participating in the Shenyang Art Exhibition (Chorus). The selection of schools was conducted through random sampling, with 40 students from each school and a total of 200 students. Before the formal questionnaire was sent to the students, experts were invited to perform IOC evaluation on 10 questions, and the expert evaluation result was 0.92.The expert agreed with the design of the questionnaire.

Table 1: Evaluation table of student questionnaires (IOC)

Item	Questionnaires	Expert1	Expert2	Expert3	Total score	IOC Index
1	Do you like singing?	**1**	**1**	**1**	**3**	**1**
2	Do you prefer solo or chorus?	**1**	**0.9**	**0.8**	**2.7**	**0.9**
3	Have you ever participated in a choir during elementary school?	**1**	**1**	**1**	**3**	**1**
4	Do you understand the development background of chorus?	**0.9**	**0.9**	**0.9**	**2.7**	**0.9**
5	Do you think singing songs is difficult?	**0.8**	**1**	**0.9**	**2.7**	**0.9**
6	What do you think is the most difficult part in chorus?	**1**	**1**	**1**	**3**	**1**
7	What style of choral songs do you like?	**0.9**	**0.9**	**0.9**	**2.7**	**0.9**
8	Have you learned any other music specialties?	**0.8**	**0.7**	**0.6**	**2.1**	**0.7**
9	Do you think vocal training is difficult?	**0.9**	**0.8**	**1**	**2.7**	**0.9**
10	Do you want to continue studying in the chorus?	**1**	**1**	**1**	**3**	**1**
Total		**9.3**	**9.2**	**9.1**	**27.6**	**9.2**
Average						**0.92**

Table 2 : **Individual choral training record sheet** Commanding teacher:

Item	**Chorus training record**	**Pre-test**	**formative test**	**Summative test**
Basic Requirements for Chorus	Standing posture	69	83	92
	breathing	54	78	90
	Intonation accuracy	59	64	88
	Timbre	57	76	94
	Volume	56	89	95
	Rhythm	67	75	90
	Solfege	62	73	86
	Vocal range	68	78	96
	Melody	63	85	94
	Emoticon	60	89	90
Songs analysis	Sentence processing	67	89	90
	The understanding of the lyrics	60	75	98
	An understanding of context	73	84	90
	An understanding of style	56	76	92
	Understanding of structure	72	80	94
Other aspects	Knowledge of voice parts	60	75	90
	Being late and absent from class	65	85	94

Table 3 : **Record of average scores of three tests of 5 schools**

NO	School Name	Before training	In training	After training
1	School 1	67.2	78.15	91.68
2	School 2	66.33	79.5	92.25
3	School 3	66.45	78.43	92.68
4	School 4	66.38	79.63	92.98
5	School 5	66.33	78.28	91.38
Total		332.69	393.99	460.97
Average		66.54	78.8	92.19

Through three tests of the chorus in five schools, the teachers found that the chorus members' training performance had improved significantly. This fully shows that the learning effect of the choral aesthetic education teaching guidebook is remarkable, and the students in junior high schools also gain a lot through the teaching method of the choral guidebook, which further improves the students' chorus ability, indicating that the guidebook is effective in the training of the choral ability in junior high schools.

Discussion

Study the significance of Aesthetic Education on choral classes in junior high school

The researcher's junior high school choral aesthetic education teaching is constructed from multiple perspectives and levels, designing choral teaching content from both the perspectives of teachers and students. Through the establishment of basic chorus, the development of chorus, and the basic training of chorus, including warm-up, breathing, vocalization, singing resonance, enunciation, etc., detailed explanations of basic training were provided. With the foundation of choral singing, they can grasp the singing characteristics and style of the work as a whole, and feel the role of choral aesthetic education through the work.mentioned that basic training in choir is crucial, and for choir, the first step in vocal training is to train good breathing. From this, it can be seen that the basic training stage of

chorus is crucial. The construction and cultivation of junior high school choral aesthetic education is reflected in every step of the training process, and the establishment of each link is the key to promoting the overall construction of choral aesthetic education. The significance of junior high school choral aesthetic education is holistic, multifaceted establishment and synthesis.

Create a " Choral Aesthetic Education Teaching Guidebook" for Teachers

Through the compilation of the "Teaching Guidebook for Choral Aesthetics Education", researchers have found that it is related to the content in Yang Hongnian's "Choral Training", and the content areas involved are more focused on basic training of choral music. Different from the researchers, they emphasize that the chorus teaching is more theoretical (Li, 2022). When making the guidebook, the researchers focus more on the combination of theory and practice teaching, and pay attention to the practice of sight singing and the singing of Chinese chorus works to inherit Music of China culture. Singing national Folk music is also a teaching suggestion put forward in the new curriculum standard, so that junior high school students can learn to cooperate through collective singing, and it effectively improves the construction of comprehensive abilities for junior high school students.



Figure 1 : Examples of vocal exercise

This exercise can be combined with Kodaly scale gestures, if the members do not respond, you can change da ba, into du du and Kodaly gesture to introduce the members to the concept of pitch.

Use the guidebook for experiment teaching

In the process of using the teaching guide book, it is not difficult to see that junior high school students still have a limited understanding of the traditional concept of choral singing, the historical origins and development of choral singing, and the initial concept of choral singing has not yet been established (Qin, 2013). The basic training of choral singing is believed to only involve a single vocal practice, and other aspects and skills of basic practice are not known, and there are few choral works performed. By singing different styles of choir works to design different basic vocal exercises for each class, students' interest in choir can be gradually cultivated in daily learning and training (Zhu, 2023). The establishment of collaborative singing aesthetic education cannot be separated from the setting of choral links, and the improvement of students' singing skills. Choral experts believe that such a choir teaching design is helpful for middle school students' choral learning, scientifically and effectively improving their choral skills, and gradually improving the establishment of choral aesthetic education teaching work (Hu, 2018).

Evaluate the result of teaching by using the guidebook

In order to understand whether students' choir level has improved in teaching, researchers designed three testing stages and standards, namely pre-test, formative test, and summative test. The test is scored by three choir experts, and researchers summarize and analyze the results of the three tests to create tables and illustrations to show the differences between students before and after using the guide book. Through testing and practical teaching, it can be clearly seen that junior high school students have made significant progress in their choral foundation, with significant improvements in the accuracy of sight singing exercises and vocal training of choral works. Through testing, three experts believe that it is scientific and standard, and the design of choir teaching methods and links is effective. During the process of choral learning, students' interest in choir learning has become stronger, their liking for choral works has also significantly deepened, and their expressive power towards the works has also undergone unprecedented changes (Tang, 2023).

Recommendation

1. Practical Recommendations

The establishment of choral aesthetic education requires the establishment of mechanisms from the perspective of sustainable development education. Similarly, the development of choral classes in junior high schools in Shenyang requires national policy support, support from local education bureaus, and effective construction of choral teacher teams, which is the prerequisite for achieving choral development. The experimental subjects of the researchers were randomly sampled choral students from five Middle school in Shenyang, and the experimental teaching scope was relatively small. The teaching objectives of junior high school choral courses should be applicable to the development needs of this stage, and continue to promote and promote the teaching settings of junior high school chorus, effectively cultivating students' comprehensive abilities such as choir ability, cooperation ability, singing skills, and work performance. Under the premise of high pressure in junior high school students' cultural courses, through choir teaching, we can find channels to relieve pressure, At the same time, it further improves the troubles brought to junior high school students during the voice change period, improves oneself through scientific singing skills, gradually cultivates confidence, and improves students' aesthetic ability and core literacy.

2. Recommendation for future research

In the development of junior high school choral aesthetic education, attention and promotion of junior high school choral should be comprehensively strengthened. With the background support of the 2022 curriculum standards, researchers hope that middle school schools across the country can support and strengthen the conceptual understanding of choral teaching. Through the establishment of school choral classes, students can gain a deeper understanding of the teaching significance of choral aesthetic education, enabling them to love singing, cultivate their collaborative ability, cultivate their musical interest, understand the development of chorus, and improve their singing skills to love singing. Based on Kodaly's music teaching philosophy, he advocates the concept of "human voice is the most beautiful voice in the world" and attaches great importance to cultivating choral art. This study has certain limitations in practical teaching and can provide teaching activities for all schools in Shenyang. The experimental teaching song test can only be recorded through a unified chorus track, and its teaching content can be further expanded. The use of evaluation methods for

students' chorus should be recorded based on the options in the evaluation criteria, in order to cultivate students' comprehensive abilities from multiple perspectives, and further achieve the aesthetic education and significance of choir teaching.

References

Hu, Y. (2018). On the Role of Chorus in Middle School Music Teaching. Proceedings of *the 2018 Symposium on Teacher Education Capacity Building*. 1181-1182.

Li, Z. (2022). The relationship between the junior high school "organized class choir competition" and the normalized "organized class choir teaching". *New Course Teaching*. (16), 113-115.

Qin, L. (2013). Singing Art in High School Chorus. *Northern Music*. (10), 38.

Tang, N. (2023). How to carry out effective choir teaching in middle school music. Proceedings of the *2023 Academic Forum on Curriculum Education Exploration*. 655-658.

Ye, S. (2022) Strategies for conducting choir teaching in middle school music classrooms. *Educational Arts*. (12), 52.

Zhang, Y. (2022). Choral Arrangement of Chinese Ancient Poetry Vocal Works A Case Study of Yue Renge. Voice of the Yellow River. No.606 (09), 42-44.

Zhu, H. (2023). Chorus teaching plays the "main melody" of music classrooms. *Elementary School Students*. (04), 118-120.

การประเมินผลกระทบสถานการณ์ COVID-19 และมาตรการทางการคลังต่อเศรษฐกิจไทย: วิธีเมตริกซ์บัญชีสังคม

Assessing the Impacts of COVID-19 and Fiscal Measures on Thailand's Economy: A Social Accounting Matrix Approach

มานะ ลักษมีอรุโณทัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
Mana Luksamee-Arunothai
Kasetsart University, Thailand
E-mail: fecomnl@ku.ac.th

****

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลกระทบสถานการณ์ COVID-19 ต่อเศรษฐกิจไทย ในปี พ.ศ. 2563 และประเมินผลกระทบของมาตรการทางการคลังที่ช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบและเป็นการสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจจากสถานการณ์ COVID-19 ต่อเศรษฐกิจไทย โดยใช้เมตริกซ์บัญชีสังคมของประเทศไทย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต บัญชีรายได้ประชาชาติ ข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน และข้อมูลภาษีอากรต่าง ๆ และจัดทำบัญชีเมตริกซ์สังคม ปี พ.ศ. 2558 ที่มีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน เพื่อให้สะท้อนภาพรวมเศรษฐกิจไทย ปี พ.ศ. 2563 จากผลการศึกษา พบว่า ค่าตัวคูณทวีด้านผลผลิต โดยเฉลี่ยในทุกสาขาการผลิตของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2563 มีค่าเท่ากับ 3.526 ค่าตัวคูณทวีด้านมูลค่าเพิ่ม เท่ากับ 1.523 และค่าตัวคูณทวีด้านรายได้ เท่ากับ 1.387 โดยในปี 2563 มูลค่าการส่งออกและรายได้ของภาคการท่องเที่ยวไทย หดตัวร้อยละ 8.21 และ 70.95 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า จากสถานการณ์ COVID-19 ซึ่งประเมินว่า จะส่งผลกระทบ (ทั้งทางตรงและทางอ้อม) ต่อผลผลิตรวมภายในประเทศ โดยมีแนวโน้มหดตัว ร้อยละ 6.23 และ 25.22 ตามลำดับ

ทั้งนี้ มาตรการทางการคลังที่สนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจจากสถานการณ์ COVID-19 ต่อเศรษฐกิจไทย อาทิ โครงการเงินช่วยเหลือสำหรับผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ มีบทบาทสำคัญ ในการสนับสนุนการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจในระยะสั้น ประเมินว่า งบประมาณของโครงการ ในช่วงเดือน ต.ค. 2563 - ธ.ค. 2564 มูลค่า 509,740 ล้านบาท จะสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในระยะสั้นให้แก่ประเทศ 902,212 ล้านบาท จากผลของค่าตัวคูณทวี อย่างไรก็ดี นอกเหนือจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐแล้ว ระดับความรุนแรงผลกระทบและทิศทางการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจจากสถานการณ์ COVID-19 ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านระยะเวลาการล็อกดาวน์ ระดับการพึ่งพาทางเศรษฐกิจกับภาคต่างประเทศและความเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าการผลิตโลก และ

* วันที่รับบทความ : 15 พฤศจิกายน 2566; วันแก้ไขบทความ 9 ธันวาคม 2566; วันตอบรับบทความ : 10 ธันวาคม 2566
Received: November 15 2023; Revised: December 9 2023; Accepted: December 10 2023

พื้นฐานโครงสร้างเศรษฐกิจและความเปราะบางทางเศรษฐกิจ ซึ่งรวมถึงปัญหาหนี้สาธารณะและปัญหาเชิงโครงสร้าง ซึ่งรัฐบาลควรให้ความสำคัญเช่นเดียวกัน

คำสำคัญ: COVID-19; มาตรการทางการคลัง; เศรษฐกิจไทย; เมตริกซ์บัญชีสังคม

Abstract

This research aims to assess the impact of COVID-19 on the Thai economy in 2020 and fiscal measures used to aid and relieve people exposed to COVID-19 and promote economic recovery with a use of a Social Accounting Matrix (SAM) for Thailand. The paper gathers data from multiple sources (an input-output table, a national income, a household socio-economic survey, and tax statistics) and constructs a 2015 Social Accounting Matrix for Thailand with updated information to reflect an overview of the Thai economy in 2020 and to analyze and evaluate economic impact resulting from the COVID-19 pandemic and government's fiscal measures. The study found that, in 2020, an average output multiplier in all production sectors was 3.526; a value-added multiplier was 1.523; and an income Multiplier was 1.387. In 2020, revenues of export and tourism decreased 8.21% and 70.95% (YoY) from the COVID-19 outbreak which directly and indirectly resulted in a 6.23% and 25.22% decline in total domestic product, respectively.

The fiscal measures to support economic recovery and resilience from COVID-19, such as the State Welfare Card Scheme, had a crucial role for the short-term economic recovery. It is expected that the scheme's THB 509,740 budget from October 2020 to December 2021 will create the value-added up to THB 902,212 in the short term because of multiplier effects. Nevertheless, the degree of economic impact and economic recovery not only depend on the stimulus measures from the government, but also on duration of lockdowns, level of international economic dependence and global supply chain connectivity, and economic infrastructure and economic vulnerability, including public debt and structural problems. Besides the fiscal stimulus measures, the government should take these factors into account as well.

Keywords: COVID-19; Fiscal Measures; Thai Economy; Social Accounting Matrix (SAM)

บทนำ

นับตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2563 เป็นต้นมา ประเทศไทยได้เริ่มมีการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ซึ่งนับเป็นวิกฤตการณ์ที่ส่งผลกระทบเชิงลบต่อเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลกอย่างรุนแรง และส่งผลกระทบทั้งทางด้านอุปทานและอุปสงค์ไปพร้อมกัน ทั้งนี้ เศรษฐกิจไทยในปี พ.ศ. 2563 หดตัวร้อยละ 6.1 จากปีก่อน โดยเป็นการหดตัวในอัตราที่สูงใกล้เคียงกับช่วงวิกฤตต้มยำกุ้ง โดยภาคการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบรุนแรงจากมาตรการจำกัดการเดินทางระหว่างประเทศ ขณะเดียวกัน ภาคการส่งออกสินค้าหดตัวสูงขึ้นจากปีก่อนในสินค้าหลายประเภทตามอุปสงค์ของประเทศคู่ค้าที่หดตัว และส่งผลต่อเนื่องมายังอุปสงค์ภายในประเทศผ่านการจ้างงานและรายได้ของครัวเรือนที่ลดลงมาก อย่างไรก็ดี

การดำเนินมาตรการทางการคลังของภาครัฐมีบทบาทสำคัญในการช่วยพยุงเศรษฐกิจ กระตุ้นการบริโภค ประคับประคองภาคธุรกิจ และส่งผลให้ระดับการจ้างงานภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะภายหลังการประกาศใช้ พ.ร.บ. งบประมาณ ปี 2563 และการออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน เพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563 (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2563)

ที่ผ่านมา แม้ว่าจะมีหน่วยงานต่างๆ ได้ดำเนินการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ COVID-19 และผลกระทบนโยบายด้านการเงินการคลังของภาครัฐต่อเศรษฐกิจไทย อาทิเช่น สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2564) ธนาคารแห่งประเทศไทย (2564) สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2564) อย่างไรก็ดี การประเมินผลกระทบดังกล่าวมุ่งเน้นการประเมินผลกระทบในระดับเศรษฐกิจมหภาคเป็นสำคัญ ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำบัญชีเมตริกซ์สังคมของประเทศไทย (Social Accounting Matrix (SAM) for Thailand) ปี พ.ศ. 2558 ที่มีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน (Updating) เพื่อให้สะท้อนภาพรวมเศรษฐกิจไทย ปี พ.ศ. 2563 นอกจากนี้ งานวิจัยนี้ได้เลือกโครงการเงินช่วยเหลือสำหรับผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ในสถานการณ์ COVID-19 (ซึ่งประกอบด้วยสามโครงย่อย ได้แก่ โครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โครงการเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ และโครงการเราชนะ) เพื่อประเมินผลกระทบของโครงการดังกล่าวต่อเศรษฐกิจไทย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินผลกระทบสถานการณ์ COVID-19 ต่อเศรษฐกิจไทย ในปี พ.ศ. 2563 โดยใช้เมตริกซ์บัญชีสังคมของประเทศไทย

2. เพื่อประเมินผลกระทบของมาตรการทางการคลังที่ช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบและเป็นการสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจจากสถานการณ์ COVID-19 ต่อเศรษฐกิจไทย โดยใช้เมตริกซ์บัญชีสังคมของประเทศไทย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยประยุกต์ (Applied Research) ในลักษณะเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยจัดทำและใช้เมตริกซ์บัญชีสังคมของประเทศไทย เพื่อประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจจากสถานการณ์ COVID-19 และมาตรการทางการคลังที่เกี่ยวข้อง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ประกอบด้วยสามแนวคิดและทฤษฎี ได้แก่ 1) แนวคิดของสำนักเคนส์ (Keynesian Approach) และการใช้นโยบายทางการคลังเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจภายใต้ทฤษฎีเคนส์ (Keynes's Theory of Fiscal Stimulus) (John Maynard Keynes, 1936) 2) แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ว่าด้วยปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-output Economics) (Leontief, W., 1966 ; United Nations, 1999)) และ 3) แนวคิดบัญชีเมตริกซ์สังคม

ทั้งนี้ การสร้างเมตริกซ์บัญชีสังคมของประเทศไทย และการวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจ โดยวิเคราะห์ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจผ่านการคำนวณผลของค่าตัวคูณทวี (Multiplier Effects) จะอาศัยข้อมูลทุติยภูมิจากหลายแหล่ง เพื่อเชื่อมโยงส่วนต่างๆ ของระบบเศรษฐกิจเข้าด้วยกันโดยข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่สำคัญ

เมตริกซ์บัญชีสังคมของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2558 ที่ปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน เพื่อสะท้อนภาพรวมเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2563 มีรายละเอียดบัญชีย่อย จำนวน 12 บัญชี และมีโครงสร้างเมตริกซ์ ดังแสดงในตารางที่ 1 และ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 รายละเอียดบัญชีย่อยในเมตริกซ์บัญชีสังคมของประเทศไทย

1. ปัจจัยการผลิตแรงงาน	7. ภาษีศุลกากรขาเข้า
2. ปัจจัยการผลิตทุน	8. ภาษีทางอ้อม
3. การผลิตสินค้าและบริการ จำนวน 26 สาขาการผลิต	9. ภาคครัวเรือน จำแนกเป็น 5 กลุ่มตามชั้นรายได้ (ซึ่งสามารถวัดผลต่อการกระจายรายได้ของภาคครัวเรือน)
4. สินค้าและบริการที่ผลิตในประเทศ จำนวน 26 สินค้าและบริการ	10. ภาครัฐบาล
5. สินค้าและบริการที่นำเข้าจากต่างประเทศ จำนวน 26 สินค้าและบริการ	11. ภาคต่างประเทศ (The Rest of the World)
6. ภาษีทางตรง	12. การออมและการลงทุน

ที่มา: นำเสนอโดยผู้วิจัย

การวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจโดยใช้เมตริกซ์บัญชีสังคมของประเทศไทยในครั้งนี้นั้น จะเป็นการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจผ่านการคำนวณผลของค่าตัวคูณทวี (Multiplier Effects) โดยเป็นความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจทั้งทางตรงและทางอ้อม (Direct and Indirect Linkages) และที่เชื่อมโยงกับภาคการบริโภคและภาคการผลิต (Consumption and Production Linkages) ทั้งที่เชื่อมโยงไปข้างหลังและไปข้างหน้า (Backward and Forward Linkages) ซึ่งการวิเคราะห์ดังกล่าวจะมีความแตกต่างจากการวิเคราะห์ผ่านตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-Output Table) เนื่องจากการวิเคราะห์ผ่านตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตดังกล่าวจะสามารถวิเคราะห์ผลกระทบต่อความเชื่อมโยงด้านการผลิตอย่างเดียวเท่านั้น โดยไม่สามารถวิเคราะห์ผลกระทบต่อความเชื่อมโยงด้านการบริโภคได้

สำหรับการวิเคราะห์ตัวคูณทวีและผลกระทบในงานวิจัยนี้ จะใช้แบบจำลองคำนวณค่าตัวคูณทวีแบบไม่มีข้อจำกัด (Unconstrained Multiplier Model) ซึ่งมีข้อสมมติว่าเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรภายนอก ราคาต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจจะอยู่ในระดับคงที่ แต่ปริมาณการผลิตที่แท้จริงจะมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับให้เศรษฐกิจเข้าสู่ดุลยภาพใหม่ นั่นหมายความว่า แบบจำลองดังกล่าวสมมติให้ทรัพยากรต่างๆ มีอยู่อย่างไม่จำกัด และสามารถเพิ่มขึ้นได้อย่างไม่จำกัด ในกรณีที่อุปสงค์เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ แบบจำลองดังกล่าวยังกำหนดให้ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Structural Relationship) ระหว่างภาคการผลิตในสาขาต่างๆ และภาคครัวเรือนในระบบเศรษฐกิจไม่มีการเปลี่ยนแปลง หากมีการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรภายนอกแบบจำลอง

ตารางที่ 2 โครงสร้างเมตริกซ์บัญชีสังคมของประเทศไทย

		C1	C2	C3	C4	C5	C6	C7	C8	C9	C10	C11	C12	รวม
		แรงงาน	ทุน	การผลิต 26 สาขา	สินค้าและบริการที่ผลิตภายในประเทศ 26 รายการ	สินค้าและบริการที่นำเข้าจากต่างประเทศ 26 รายการ	ภาษีทางตรง	ภาษีศุลกากร	ภาษีทางอ้อม	ครัวเรือน 5 กลุ่ม (ตามชั้นรายได้)	รัฐบาล	ต่างประเทศ	การออมและการลงทุน	
R1	แรงงาน			ค่าจ้าง										ค่าจ้าง
R2	ทุน			ผลตอบแทนปัจจัยทุน										ผลตอบแทนปัจจัยทุน
R3	การผลิต 26 สาขา				มูลค่าสินค้าและบริการที่ผลิตในประเทศ									รายได้จากการขายผลผลิตของภาคการผลิต
R4	สินค้าและบริการที่ผลิตภายในประเทศ 26 รายการ			การบริโภคขั้นกลางในสินค้าและบริการที่ผลิตในประเทศ						การบริโภคขั้นสุดท้ายของครัวเรือนในสินค้าและบริการที่ผลิตในประเทศ	การบริโภคขั้นสุดท้ายของรัฐในสินค้าและบริการที่ผลิตในประเทศ	การส่งออกสินค้าและบริการ	การบริโภคขั้นสุดท้ายในสินค้าทุนที่ผลิตในประเทศ	รายได้จากการขายสินค้าและบริการที่ผลิตในประเทศ
R5	สินค้าและบริการที่นำเข้าจากต่างประเทศ 26 รายการ			การบริโภคขั้นกลางในสินค้าและบริการที่นำเข้าจากต่างประเทศ						การบริโภคขั้นสุดท้ายของครัวเรือนในสินค้าและบริการที่นำเข้า	การบริโภคขั้นสุดท้ายของรัฐในสินค้าและบริการที่นำเข้า		การบริโภคขั้นสุดท้ายในสินค้าทุนที่นำเข้า	รายได้จากการขายสินค้าและบริการที่นำเข้าจากต่างประเทศ
R6	ภาษีทางตรง									ภาษีทางตรง				รายได้ภาษีทางตรง
R7	ภาษีศุลกากร					ภาษีศุลกากร								รายได้ภาษีศุลกากร
R8	ภาษีทางอ้อม			ภาษีทางอ้อม										รายได้ภาษีทางอ้อม
R9	ครัวเรือน 5 กลุ่ม (ตามชั้นรายได้)	ค่าจ้าง	ผลตอบแทนปัจจัยทุน							เงินโอนระหว่างภาคครัวเรือน	เงินโอนของภาครัฐบาลให้ภาคครัวเรือน	เงินโอนของภาคต่างประเทศให้ภาคครัวเรือน		รายได้ของภาคครัวเรือน
R 10	รัฐบาล						ภาษีทางตรง	ภาษีศุลกากร	ภาษีทางอ้อม	เงินโอนของครัวเรือนให้รัฐ		เงินโอนของภาคต่างประเทศให้รัฐ		รายได้ของภาครัฐบาล
R 11	ต่างประเทศ	ค่าจ้างแรงงานต่างชาติ				การนำเข้าสินค้าและบริการ				เงินโอนของครัวเรือนให้ภาคต่างประเทศ	เงินโอนของรัฐบาลให้ภาคต่างประเทศ			รายได้ของภาคต่างประเทศ
R 12	การออมและการลงทุน									เงินออมภาคครัวเรือน	เงินออมภาครัฐบาล	เงินออมภาคต่างประเทศ		การออมรวม

รวม	การจัดสรรรายได้ของแรงงาน	การจัดสรรผลตอบ แทนทุน	รายจ่ายของภาคการผลิต	รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้า และบริการที่ผลิตในประเทศ	รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการที่นำเข้าจากต่างประเทศ	รายจ่ายภาษีทางตรง	รายจ่ายภาษีศุลกากร	รายจ่ายภาษีทางอ้อม	รายจ่ายของภาคครัวเรือน	รายจ่ายของภาครัฐบาล	รายจ่ายของภาคต่างประเทศ	การลงทุนรวม	

ที่มา: นำเสนอโดยผู้วิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเมตริกซ์บัญชีสังคมของประเทศไทยจะอาศัยข้อมูลทุติยภูมิจากหลายแหล่ง โดยข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่สำคัญ ได้แก่

1) ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทย (Input-Output Table of Thailand) ปี พ.ศ. 2558 จัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

2) บัญชีรายได้ประชาชาติของประเทศไทย (National Income of Thailand) ปี พ.ศ. 2563 จัดทำโดย สศช.

3) ข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน (Household Socio-economic Survey) ปี พ.ศ. 2563 จัดทำโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

4) ข้อมูลด้านภาษีอากรต่างๆ ได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีศุลกากร และภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ปี พ.ศ. 2563 จัดทำโดยกรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้ได้คำนวณค่าตัวคูณทวีแบบไม่มีข้อจำกัดผ่านสมการที่แสดงสมดุลทางเศรษฐกิจ (Material Balance Equations) ในตารางเมตริกซ์บัญชีสังคม (Pyatt, G.,&Round, J. I., 1979) (Breisinger, C., M. Thomas, and J. Thurlow, 2009) ดังนี้

$$\boldsymbol{X = (I - A)^{-1} F}$$

โดยที่ X คือ เมตริกซ์ผลผลิตภายในประเทศและรายได้ ซึ่งเป็นตัวแปรภายในแบบจำลอง (Endogenous Variable)

I คือ เมตริกซ์เอกลักษณ์ (Identity Matrix)

A คือ เมตริกซ์ค่าสัมประสิทธิ์ของ SAM (SAM Coefficient Matrix)

F คือ เมตริกซ์อุปสงค์ขั้นสุดท้าย (Final Demand) ซึ่งเป็นตัวแปรภายนอกแบบจำลอง (Exogenous Variable)

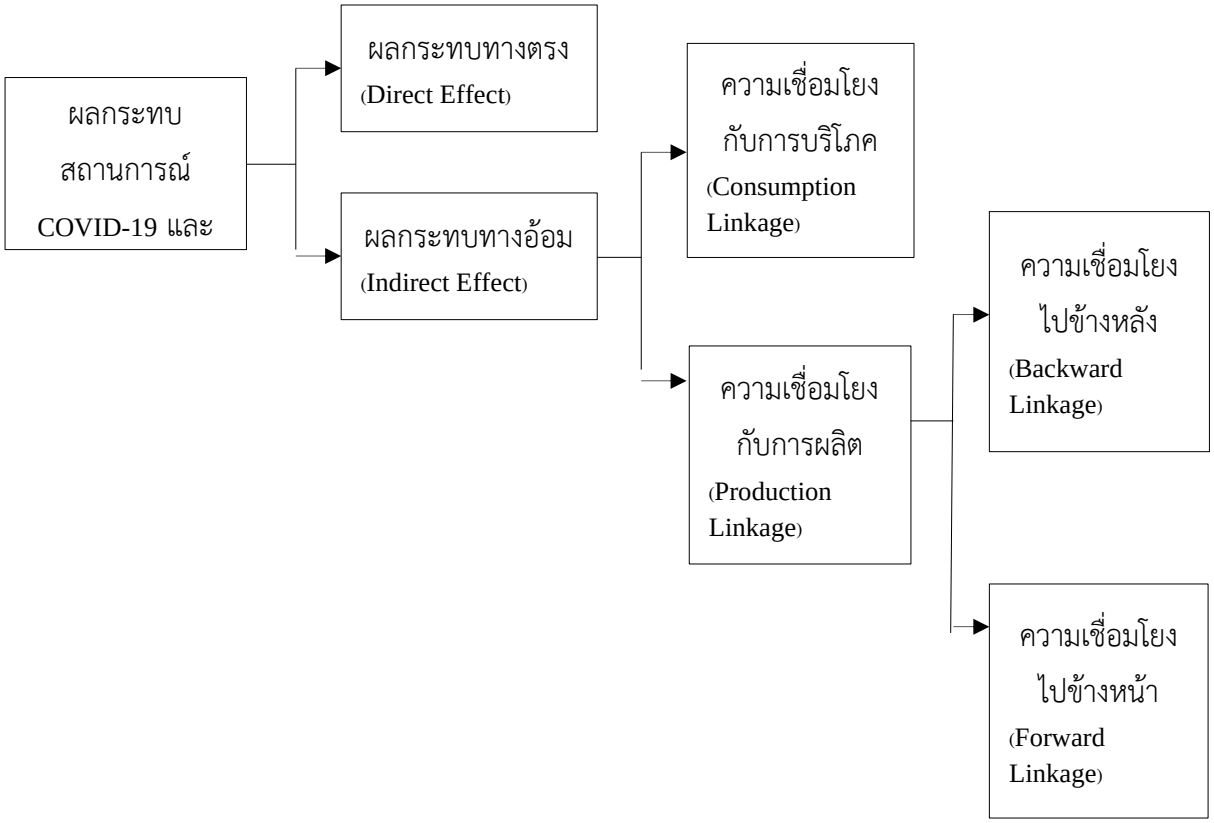
$(I-A)^{-1}$ คือ เมตริกซ์ค่าตัวคูณทวีของ SAM (SAM-based Multiplier Matrix)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

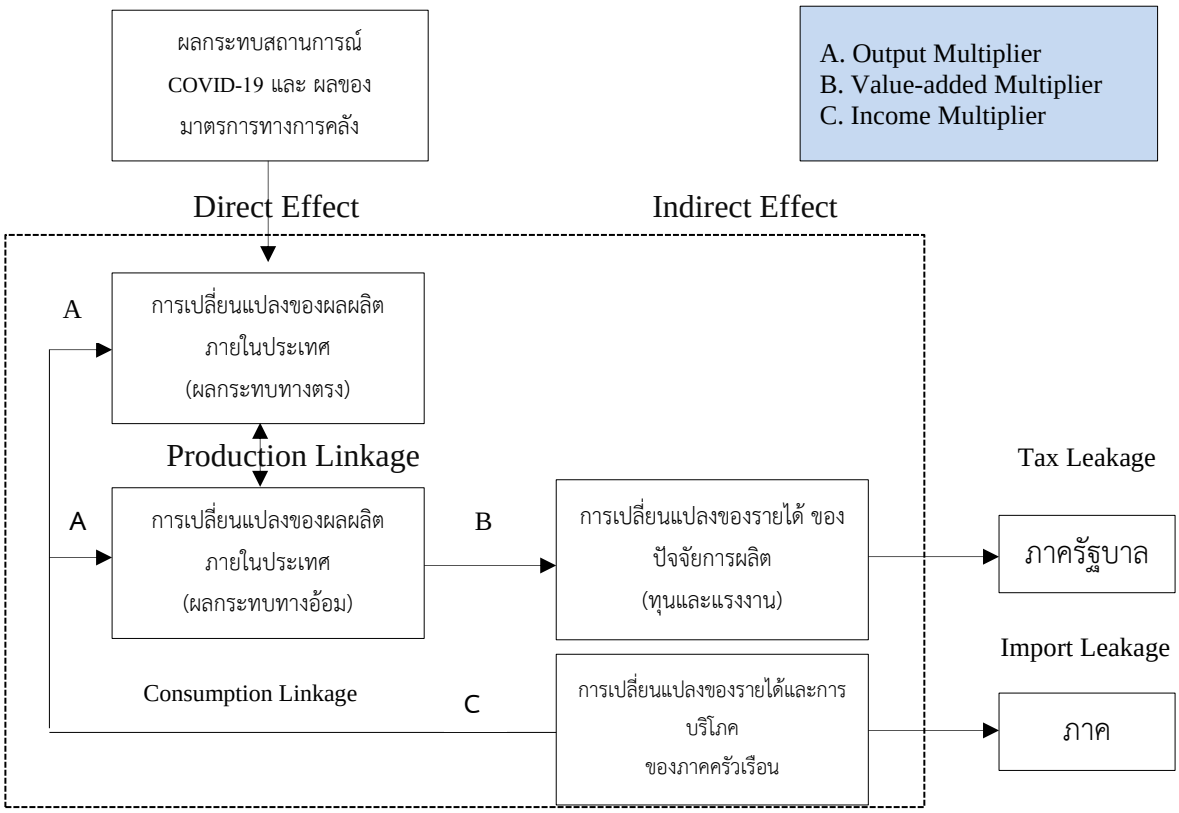
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำเมตริกซ์บัญชีสังคมของประเทศไทย ได้แก่ 1) ข้อมูลมูลค่า และโครงสร้างการผลิตและกระจายผลผลิตในระดับภาพรวมและระดับรายสาขาการผลิตจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทย 2) ข้อมูลมูลค่าและโครงสร้างรายรับและรายจ่ายของภาคครัวเรือน ภาครัฐบาล ภาคต่างประเทศ และภาคการลงทุนจากบัญชีรายได้ประชาชาติของประเทศไทย 3) ข้อมูลโครงสร้างรายได้และรายจ่ายของภาคครัวเรือน ซึ่งแบ่งเป็น 5 กลุ่มเท่าๆ กันตามชั้นรายได้ (Income Class) จากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนของประเทศไทย และ 4) ข้อมูลด้านภาษีอากรต่างๆ ได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีศุลกากร และภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล จากกรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ดังที่กล่าวข้างต้น การวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจในครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจผ่านการคำนวณผลของค่าตัวคูณทวี (Multiplier Effects) โดยจะวิเคราะห์ผ่าน (1) ค่าตัวคูณทวีด้านผลผลิต (Output Multiplier) ซึ่งรวมผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม (ทั้งด้านการบริโภคและการผลิต) ผ่านกระบวนการปรับตัวเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพใหม่ (Multiple Rounds) และในท้ายที่สุด จะแสดงผลกระทบต่อการเพิ่มขึ้นของผลผลิตรวมในทุกสาขาการผลิต ในกรณีที่ผลผลิตของสาขาการผลิตต่างๆ หดตัวจากสถานการณ์ COVID-19 และผลของมาตรการทางการคลังที่กระตุ้นให้สาขาการผลิตต่างๆ ฟื้นตัว (ดังแสดงภาพที่ 1 และ 2) (2) ตัวคูณทวีด้านมูลค่าเพิ่ม (Value-added Multiplier) ซึ่งใช้วัดและวิเคราะห์ผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านมูลค่าเพิ่มหรือต่อรายได้ของปัจจัยการผลิตต่างๆ อันได้แก่ ปัจจัยแรงงานและทุน อันเนื่องมาจากผลกระทบทางตรงและทางอ้อม จากสถานการณ์ดังกล่าว และ (3) ตัวคูณทวีด้านรายได้ (Income Multiplier) ซึ่งใช้วัดและวิเคราะห์ผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านรายได้ของครัวเรือน อันเนื่องมาจากผลกระทบทางตรงและทางอ้อม จากสถานการณ์ดังกล่าว



แผนภาพที่ 1 การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงทางตรงและทางอ้อม (Direct and Indirect Linkages) โดยใช้บัญชีเมตริกซ์สังคมของประเทศไทย



ภาพที่ 2 กระแสการหมุนเวียนของรายได้จากกระบวนการคูณทวี

หมายเหตุ: A คือ ตัวคูณทวีด้านผลผลิต (Output Multiplier) B คือ ตัวคูณทวีด้านมูลค่าเพิ่ม (Value-added Multiplier) และ C คือ ตัวคูณทวีด้านรายได้ (Income Multiplier)

ที่มา: นำเสนอโดยผู้วิจัย โดยอ้างอิงกรอบแนวคิดจาก International Food Policy Research Institute (2010)

ผลการวิจัย

1. การประเมินผลกระทบสถานการณ์ COVID-19 ต่อเศรษฐกิจไทยในปี พ.ศ. 2563

1.1 ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการหดตัวของภาคการส่งออกสินค้าในปี พ.ศ. 2563

นับตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2563 เป็นต้นมา ประเทศไทยได้เริ่มมีการแพร่ระบาดของ COVID-19 ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกสินค้าในปี 2563 โดยภาพรวมการส่งออกสินค้าของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2563 ดังกล่าว หดตัวลงร้อยละ 8.21 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (หรือลดลง 603,527.15 ล้านบาท) ประกอบด้วยการส่งออกสินค้าเกษตร หดตัวร้อยละ 2.78 (หรือลดลง 17,063.79 ล้านบาท) และการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม หดตัวร้อยละ 8.71 (หรือลดลง 586,463.36 ล้านบาท) โดยสาขาการผลิตที่สำคัญที่ได้รับผลกระทบทางลบจากสถานการณ์ COVID-19 สามอันดับแรก ได้แก่ การผลิตสิ่งทอ (มูลค่าการ

ส่งออก ในปี พ.ศ. 2563 หดตัวร้อยละ 16.98 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า) การผลิตเคมีภัณฑ์ (หดตัวร้อยละ 11.55) และการผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (หดตัวร้อยละ 16.41) อย่างไรก็ดี พบว่า มีบางอุตสาหกรรมได้รับประโยชน์จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ดังกล่าวและปัจจัยอื่นๆ โดยเฉพาะสาขาการผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก (ขยายตัวร้อยละ 23.65)

ทั้งนี้ เมื่อประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจในระดับรายสาขาการผลิต ผ่านแบบจำลองบัญชีเมตริกซ์สังคมของประเทศไทย พบว่า ในปี พ.ศ. 2563 การหดตัวของภาคการส่งออกในอัตราร้อยละ 8.21 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (หรือลดลง 603,527.15 ล้านบาท) ดังกล่าว ได้ส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลผลิตรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Output) โดยลดลงร้อยละ 6.23 (หรือลดลง 2,279,729.17 ล้านบาท) ประกอบด้วยผลผลิตรวมในภาคเกษตร ลดลงร้อยละ 4.40 ภาคอุตสาหกรรม ลดลงร้อยละ 8.60 ภาคการค้า ลดลงร้อยละ 3.89 และภาคบริการ ลดลงร้อยละ 3.88 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 การประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการหดตัวของภาคการส่งออกของไทยในปี พ.ศ. 2563

สาขาการผลิต	**มูลค่าผลผลิตรวมภายในประเทศในกรณีฐาน (Baseline) (ล้านบาท)**	**การลดลงของมูลค่าผลผลิตภายในประเทศในปี 2563 อันเนื่องมาจากการหดตัวของภาคการส่งออกของไทย เมื่อเทียบกับกรณีฐาน (ร้อยละ)**		
		ผลกระทบทางตรง (Direct Impact)	**ผลกระทบทางอ้อม** (Indirect Impact)	**ผลกระทบรวม** (Total Impact)
ภาคเกษตร (สาขาที่ 1-4)	2,191,587.01	-0.78%	-3.62%	-4.40%
ภาคอุตสาหกรรม (สาขาที่ 5-17)	17,934,867.32	-3.27%	-5.33%	-8.60%
ภาคการค้า (สาขาที่ 18)	3,604,433.77	0.00%	-3.89%	-3.89%
ภาคบริการ (สาขาที่ 19-25)	12,696,674.22	0.00%	-3.88%	-3.88%
สาขาอื่นที่ไม่สามารถระบุได้ (สาขาที่ 26)	165,201.25	0.00%	-5.03%	-5.03%
รวม	36,592,763.56	-1.65%	-4.58%	-6.23%

หมายเหตุ: 1) ภาคเกษตรกรรม (สาขาที่ 1-4) ประกอบด้วยสาขาการเพาะปลูกพืช ปศุสัตว์ ป่าไม้ และประมง
2) ภาคอุตสาหกรรม (สาขาที่ 5-17) ประกอบด้วยสาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน การผลิตอาหาร การผลิตเครื่องดื่มและยาสูบ การผลิตสิ่งทอ การผลิตกระดาษและสิ่งพิมพ์ การผลิตเคมีภัณฑ์ การผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่โลหะ การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะพื้นฐาน การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะสำเร็จรูป การผลิตเครื่องจักร การผลิตสินค้าอุตสาหกรรมอื่นๆ
3) ภาคการค้า (สาขาที่ 18) ประกอบด้วยสาขาการค้าส่งและค้าปลีก
4) ภาคบริการ (สาขาที่ 19-25) ประกอบด้วยสาขาสาธารณูปโภค การก่อสร้าง ร้านอาหารและโรงแรม การขนส่งและการสื่อสาร การธนาคารและการประกันภัย อสังหาริมทรัพย์ และการบริการอื่นๆ
5) ผลกระทบทางตรง (Direct Impact) ในที่นี้ เป็นการลดลงหรือเพิ่มขึ้นของมูลค่าผลผลิตภายในประเทศในสาขาการผลิตต่างๆ ณ ปี 2563 อันเนื่องมาจากการลดลงหรือเพิ่มขึ้นของภาคการส่งออกในสาขาการผลิตดังกล่าว
6) ผลกระทบทางอ้อม (Indirect Impact) ในที่นี้ เป็นการลดลงหรือเพิ่มขึ้นของมูลค่าผลผลิตภายในประเทศ ในสาขาการผลิตอื่นๆ ที่เชื่อมโยงกับสาขาการผลิตที่ภาคการส่งออกหดตัวหรือขยายตัว โดยครอบคลุมทั้งการเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage) กับสาขาการผลิตในขั้นต้นน้ำ และการเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage) กับสาขาการผลิตในขั้นปลายน้ำ

ที่มา: คำนวณผ่านบัญชีเมตริกซ์สังคมของประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลสถิติการส่งออกของกรมศุลกากร

1.2 ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการหดตัวของภาคการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2563

สถานการณ์การระบาดของ COVID-19 และมาตรการ Lockdown ในหลายประเทศได้ส่งผลกระทบสำคัญต่อภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทยในปี พ.ศ. 2563 ได้ลดลงถึงร้อยละ 83.21 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (หรือลดลงจาก 39.92 ล้านคนในปี พ.ศ. 2562 เป็น 6.70 ล้านคนในปี พ.ศ. 2563) และรายได้จากนักท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2563 ได้ลดลงถึงร้อยละ 70.95 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (หรือลดลงจาก 2,727,904 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2562 เป็น 792,534 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2563) (ที่มา: สถิติด้านการท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)

เมื่อประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจในระดับรายสาขาการผลิต (ทั้งผลกระทบทางตรงและทางอ้อม) ผ่านแบบจำลองบัญชีเมตริกซ์สังคมของประเทศไทย พบว่า การหดตัวของรายได้จากภาคการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2563 ในอัตราร้อยละ 70.95 (หรือลดลง 1,935,370 ล้านบาท) ดังกล่าว ได้ส่งผลกระทบต่อผลผลิตรวมภายในประเทศ โดยลดลงร้อยละ 25.22 หรือคิดเป็นมูลค่าเท่ากับ 9,228,694.97 ล้านบาท

ประกอบด้วยผลผลิตรวมในภาคเกษตร ลดลงร้อยละ 26.51 ภาคอุตสาหกรรม ลดลงร้อยละ 19.15 ภาคการค้า ลดลงร้อยละ 21.05 และภาคบริการ ลดลงร้อยละ 34.77 (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 การประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการหดตัวของภาคการท่องเที่ยวของไทยในปี พ.ศ. 2563

สาขาการผลิต	**มูลค่าผลผลิตรวมภายในประเทศในกรณีฐาน (Baseline) (ล้านบาท)**	**การลดลงของมูลค่าผลผลิตภายในประเทศในปี 2563 อันเนื่องมาจากการหดตัวของภาคการท่องเที่ยวของไทย เมื่อเทียบกับกรณีฐาน (ร้อยละ)**		
		ผลกระทบทางตรง (Direct Impact)	**ผลกระทบทางอ้อม** (Indirect Impact)	**ผลกระทบรวม** (Total Impact)
ภาคเกษตร (สาขาที่ 1-4)	2,191,587.01	0.00%	-26.51%	-26.51%
ภาคอุตสาหกรรม (สาขาที่ 5-17)	17,934,867.32	0.00%	-19.15%	-19.15%
ภาคการค้า (สาขาที่ 18)	3,604,433.77	-4.83%	-16.22%	-21.05%
ภาคบริการ (สาขาที่ 19-25)	12,696,674.22	-13.87%	-20.90%	-34.77%
สาขาอื่นที่ไม่สามารถระบุได้ (สาขาที่ 26)	165,201.25	0.00%	-23.60%	-23.60%
รวม	36,592,763.56	-5.29%	-19.93%	-25.22%

หมายเหตุ: 1) ผลกระทบทางตรง (Direct Impact) ในที่นี้ เป็นการลดลงของมูลค่าผลผลิตภายในประเทศในสาขาการผลิตต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยว ณ ปี 2563 อันเนื่องมาจากการหดตัวของรายได้จากภาคการท่องเที่ยวในปีดังกล่าว ในอัตราร้อยละ 70.95 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

2) ผลกระทบทางอ้อม (Indirect Impact) ในที่นี้ เป็นการลดลงของมูลค่าผลผลิตภายในประเทศในสาขาการผลิตอื่นๆ ที่เชื่อมโยงกับสาขาการท่องเที่ยว โดยครอบคลุมทั้งการเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage) กับสาขาการผลิตในขั้นต้นน้ำ และการเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage) กับสาขาการผลิตในขั้นปลายน้ำ

ที่มา: คำนวณผ่านบัญชีเมตริกซ์สังคมของประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

2. การประเมินผลกระทบของมาตรการทางการคลังที่ช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบและเป็นการสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจจากสถานการณ์ COVID-19 ต่อเศรษฐกิจไทย

โครงการวิจัยนี้ได้เลือกโครงการเงินช่วยเหลือสำหรับผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในสถานการณ์ COVID-19 (ซึ่งประกอบด้วยสามโครงย่อย ได้แก่ โครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โครงการเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ และโครงการเราชนะ) เพื่อประเมินผลกระทบของโครงการดังกล่าวต่อเศรษฐกิจไทย เนื่องจากเป็นหนึ่งในโครงการที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ COVID-19 และเป็นการสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเยียวยาและลดภาระค่าใช้จ่ายให้แก่กลุ่มผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ประมาณ 14 ล้านคน ซึ่งจะช่วยให้กลุ่มผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐซึ่งเป็นกลุ่มผู้มีรายได้น้อย และมีความเปราะบางทางด้านทรัพย์สินและหนี้สิน สามารถดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานในช่วงที่มีสถานการณ์ COVID-19 ได้ และก่อให้เกิดการใช้จ่ายในท้องถิ่น และกระจายรายได้สู่ผู้ประกอบการในพื้นที่

จากการวิเคราะห์และคำนวณค่าตัวคูณทวีโดยใช้แบบจำลองบัญชีเมตริกซ์สังคม พบว่า ภาพรวมโครงการ มีค่าตัวคูณทวีผลผลิต (Output Multiplier) เท่ากับ 4.626 ค่าตัวคูณทวีมูลค่าเพิ่ม (Value-added Multiplier) เท่ากับ 1.770 และค่าตัวคูณทวีรายได้ (Income Multiplier) เท่ากับ 1.623 (ตารางที่ 5) ทั้งนี้ งบประมาณโครงการเงินช่วยเหลือสำหรับผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในสถานการณ์ COVID-19 ในช่วงเวลาตั้งแต่ ต.ค. 2563 ถึง ธ.ค. 2564 ซึ่งมีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 509,740 ล้านบาท ซึ่งเป็นเงินโอนของภาครัฐบาลเพื่อเป็นรายได้ให้แก่ภาคครัวเรือน โดยเฉพาะกลุ่มครัวเรือนฐานราก เพื่อใช้จ่ายในการซื้อสินค้า จะมีแนวโน้มส่งผลให้มูลค่าผลผลิตรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Output) เพิ่มขึ้นคิดเป็นมูลค่าเท่ากับ 2,358,021 ล้านบาท อันเป็นผลของค่าตัวคูณทวี (Multiplier Effects) ซึ่งจะรวมผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งทางด้านการบริโภคและการผลิต จากการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อช่วยเหลือผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โดยส่วนหนึ่งเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ให้แก่ระบบเศรษฐกิจได้รวมทั้งสิ้น 902,212 ล้านบาท และสร้างรายได้ให้แก่ภาคครัวเรือนในระบบเศรษฐกิจได้รวมทั้งสิ้น 827,545 ล้านบาท (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 5 ค่าตัวคูณทวี (Multiplier) ของโครงการช่วยเหลือผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในสถานการณ์ COVID-19

โครงการ	**วงเงินงบประมาณ ในช่วง ต.ค. 63 ถึง ธ.ค. 64 (ล้านบาท)**	**ค่าตัวคูณทวี ผลผลิต** (Output Multiplier)	**ค่าตัวคูณทวี มูลค่าเพิ่ม** (Value-added Multiplier)	**ค่าตัวคูณทวี รายได้** (Income Multiplier)
โครงการเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ	509,740	4.626	1.770	1.623

ที่มา: วิเคราะห์และคำนวณผ่านบัญชีเมตริกซ์สังคมของประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลวงเงินงบประมาณเงินช่วยเหลือสำหรับผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ในช่วงเดือน ต.ค. 2563 ถึง ธ.ค. 2564 ของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ทั้งนี้ หากวิเคราะห์ผลของการเพิ่มขึ้นของมูลค่าผลผลิตรวมภายในประเทศดังกล่าวในระดับรายสาขาการผลิต พบว่า สาขาการผลิตที่มีแนวโน้มได้รับผลกระทบทางตรงในระดับสูงจากมาตรการดังกล่าว ได้แก่ สาขาการค้า โดยมูลค่าผลผลิตในประเทศในสาขาดังกล่าว มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.27 เมื่อเทียบกับกรณีฐาน สาขาสาธารณูปโภค เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.18 และสาขาการขนส่งและการสื่อสาร เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.68 เนื่องจากโครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐได้เพิ่มวงเงินค่าซื้อสินค้าบริโภคอุปโภคที่จำเป็น ตลอดจนลดค่าซื้อก๊าซหุงต้มจากร้านค้าที่กระทรวงพลังงานกำหนด และลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยพบว่า วงเงินช่วยเหลือสำหรับผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในช่วงหลังการระบาดของ COVID-19 ในช่วง ต.ค. 2563 - มิ.ย. 2564 จะจัดสรรไปในหมวดการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมากที่สุด (วงเงินช่วยเหลือที่อนุมัติในช่วงเวลาดังกล่าว เท่ากับ 306,000 ล้านบาท) รองลงมาได้แก่ หมวดการเพิ่มวงเงินซื้อสินค้าอุปโภค-บริโภค (วงเงินช่วยเหลือที่อนุมัติ เท่ากับ 200,680 ล้านบาท) และหมวดการลดค่าใช้จ่ายการซื้อก๊าซหุงต้ม (วงเงินช่วยเหลือที่อนุมัติ เท่ากับ 3,060 ล้านบาท)

ตารางที่ 6 ผลการประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจของโครงการช่วยเหลือผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในสถานการณ์ COVID-19 ในระดับมหภาค

โครงการ	วงเงินงบประมาณ ในช่วง ต.ค. 63 ถึง ธ.ค. 64 (ล้านบาท)	มูลค่าทางเศรษฐกิจจากการดำเนินงานโครงการ ในช่วง ต.ค. 63 ถึง ธ.ค. 64 (ล้านบาท)		
		ด้านผลผลิต	ด้านมูลค่าเพิ่ม	ด้านรายได้
โครงการเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ	509,740.00	2,358,021.43	902,212.09	827,545.90

หมายเหตุ: ผลการประเมินดังกล่าวอาจมีค่าสูงกว่าความเป็นจริง (Overestimate) เนื่องจากเป็นการคำนวณจากฐานผู้ได้รับประโยชน์ ได้แก่ กลุ่มที่ 1 (ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาทต่อปี) จำนวน 10 ล้านคน และกลุ่มที่ 2 (ผู้ที่มีรายได้สูงกว่า 30,000 บาทต่อปี แต่ไม่เกิน 100,000 บาท) จำนวน 3.6 ล้านคน และวงเงินงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ ไม่ได้คำนวณจากฐานผู้เข้าร่วมโครงการ และวงเงินงบประมาณที่เบิกจ่ายจริง เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านข้อมูลจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ ซึ่งไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ

ที่มา: วิเคราะห์และคำนวณผ่านบัญชีเมตริกซ์สังคมของประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลวงเงินงบประมาณเงินช่วยเหลือสำหรับผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ในช่วงเดือน ต.ค. 2563 ถึง ธ.ค. 2564 ของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

อภิปรายผลการวิจัย

เมื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยภายใต้งานศึกษานี้กับงานวิจัยเชิงประจักษ์ของประเทศอื่นที่ใช้เครื่องมือตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต หรือเมตริกซ์บัญชีสังคม เพื่อประเมินผลกระทบสถานการณ์ COVID-19 เช่นกัน พบว่า มีกรณีศึกษาในหลายประเทศ ได้แก่ ประเทศในกลุ่ม G20 ประเทศเมียนมาร์ และประเทศกานา ได้ใช้เครื่องมือตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบสถานการณ์ COVID-19 และมาตรการล็อกดาวน์ในส่วนของภาคธุรกิจที่มีการให้บริการ (Hospitality Sector) ในกลุ่มประเทศ G20 พบว่า ผลกระทบในระยะสั้นจากสถานการณ์ COVID-19 เฉพาะในภาคธุรกิจทดังกล่าว จะมีแนวโน้มส่งผลกระทบทางตรงให้ GDP ของกลุ่มประเทศ G20 หดตัวลงร้อยละ 2.5 ถึง 3.5 Xinshen Diao et al. (2020) ได้ดำเนินการจัดทำเมตริกซ์บัญชีสังคมของประเทศเมียนมาร์ ปี ค.ศ. 2019 ขนาด 63 สาขาการผลิต เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบระยะสั้นของสถานการณ์ COVID-19 โดยคำนวณและวิเคราะห์ผลของค่าตัวคูณทวี (Multiplier Effects) พบว่า ผลกระทบในระยะสั้นจากสถานการณ์ COVID-19 และมาตรการ Lockdown

มีแนวโน้มส่งผลให้มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ลดลงถึงร้อยละ 41 และอาจนำไปสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอยในปี ค.ศ. 2020 และ Sena Amewu et al. (2020) จัดทำเมตริกซ์บัญชีสังคมของประเทศกานา เพื่อวิเคราะห์และประเมินต้นทุนทางเศรษฐกิจ (Economic Costs) จากสถานการณ์ COVID-19 โดยพบว่า สถานการณ์ COVID-19 และมาตรการล็อกดาวน์ในเขตเมือง จะส่งผลให้ GDP หดตัวลงร้อยละ 27.9 และจะเกิดคนจนเพิ่มมากขึ้นในประเทศ (เป็นการชั่วคราว) อีกประมาณ 3.8 ล้านคน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1.1 โครงการวิจัยนี้ได้คัดเลือกเฉพาะโครงการเงินช่วยเหลือสำหรับผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในสถานการณ์ COVID-19 เพื่อประเมินผลกระทบของการดำเนินโครงการดังกล่าวต่อเศรษฐกิจไทย เนื่องจากเป็นหนึ่งในโครงการที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบและเป็นการสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ อย่างไรก็ดี การเลือกประเมินผลกระทบเฉพาะโครงการเงินช่วยเหลือสำหรับผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐฯ ดังกล่าวถือเป็นข้อจำกัดในการศึกษา เนื่องจากที่ผ่านมา ภาครัฐได้ดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจและเป็นการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ ทั้งมาตรการทางการคลัง มาตรการทางการเงิน และมาตรการอื่นๆ อาทิ มาตรการที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงาน เป็นต้น ซึ่งมาตรการต่างๆ จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทั้งในระดับมหภาคและระดับรายสาขาการผลิตที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้น งานศึกษาวิจัยในอนาคตควรประเมินผลกระทบจากมาตรการทางการคลังอื่นๆ ตลอดจนมาตรทางการเงินและมาตรการอื่นๆ เพิ่มเติม

1.2 เนื่องจากขนาดของผลกระทบและทิศทางการฟื้นตัวของแต่ละประเทศจากสถานการณ์ COVID-19 จะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ ระยะเวลาการล็อกดาวน์ ระดับการพึ่งพาทางเศรษฐกิจกับภาคต่างประเทศ พื้นฐานโครงสร้างเศรษฐกิจ และมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2562) ดังนั้น งานศึกษาวิจัยในอนาคตควรประเมินขนาดของผลกระทบและทิศทางการฟื้นตัวจากปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวเพิ่มเติม

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

2.1 แม้ว่าในปัจจุบัน ภาครัฐจะมีความพยายามผลักดันมาตรการในการช่วยผู้ประกอบการมากขึ้นและให้ความสำคัญกับสาขาอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบสำคัญจาก COVID-19 ทั้งมาตรการทางการคลัง มาตรการทางการเงิน และมาตรการอื่นๆ อาทิ มาตรการที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงาน เป็นต้น อย่างไรก็ดี มาตรการต่างๆ ดังกล่าวยังคงมุ่งเน้นมาตรการกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจและช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบในระยะสั้นเป็นสำคัญ ดังนั้น ในระยะต่อไปนั้น ภาครัฐจึงควรจะมุ่งเน้นมาตรการที่จะส่งผลในระยะ

ปานกลางถึงระยะยาวเพิ่มเติม ภายหลังจากสถานการณ์ COVID-19 ได้คลี่คลาย โดยการสร้างศักยภาพอุตสาหกรรมในอนาคตและให้ไทยเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่มูลค่า (Supply Chain) ของอุตสาหกรรมใหม่ที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูงในอนาคต เพื่อลดการพึ่งพารายได้จากการท่องเที่ยวที่อาจยังคงได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ COVID-19 ต่อไปอีกสักระยะหนึ่ง ตลอดจนพัฒนาผลิตภาพแรงงาน การปรับทักษะแรงงาน (Upskill/Reskill) และการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้มีความความสามารถในการแข่งขันและสามารถปรับตัวได้ในยุค New Normal ในอนาคต

2.2 เมื่อวิเคราะห์ผลกระทบจากมาตรการดังกล่าวควบคู่ไปกับมาตรการทางการคลังอื่นๆ พบว่า โดยภาพรวม มาตรการทางการคลังดังกล่าวจะมีส่งผลกระทบทางตรงในระดับสูงในบางสาขาเศรษฐกิจเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาการค้า การท่องเที่ยว สาธารณูปโภค และการขนส่ง ขณะที่สาขาการผลิตบางสาขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตสิ่งทอ การผลิตเคมีภัณฑ์ และการผลิตเครื่องจักร (ซึ่งรวมถึงการผลิตยานยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์) ซึ่งได้รับผลกระทบทางลบที่สำคัญจากการหดตัวของการส่งออกจากสถานการณ์การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 และภาวะชะงักงันของห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Disruption) พบว่า มาตรการที่ช่วยเหลือเยียวยาผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจะมาจากมาตรการทางการเงินเป็นหลัก อาทิ มาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและลูกหนี้ SMEs และมาตรการให้ความช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ประกอบธุรกิจ เป็นต้น

ทั้งนี้ ภาครัฐควรพิจารณาออกนโยบายและมาตรการต่างๆ เพิ่มเติมเพื่อเป็นการช่วยเหลือและพัฒนาอุตสาหกรรมดังกล่าว ทั้งในระยะสั้นถึงระยะยาว เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถปรับตัวและก้าวทันการเปลี่ยนผ่านจากสถานการณ์ COVID-19 อาทิเช่น ในสาขาการผลิตสิ่งทอ ภาครัฐควรพิจารณาการพัฒนาสิ่งทออัจฉริยะ (Smart Textiles) ซึ่งมุ่งเน้นด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม การปรับทักษะแรงงาน (Upskill/Reskill) การมุ่งผลักดันและส่งเสริมด้านการตลาดแบบออนไลน์ ตลอดจนการเตรียมแหล่งเงินทุนเพื่อเป็นกองทุนในการพัฒนาผู้ประกอบการ (Start-up Fund) และการเตรียมความพร้อมในด้านการทดสอบและรับรองมาตรฐานการผลิตอย่างเหมาะสม ในสาขาการผลิตยานยนต์ ภาครัฐควรพิจารณาการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย เพื่อรองรับความไม่แน่นอนในการเปลี่ยนแปลงซัพพลายเชนและทิศทางของเทคโนโลยีในอนาคต (ทั้งการเปลี่ยนแปลงในระยะสั้นจากสถานการณ์ COVID-19 และการเปลี่ยนแปลงในระยะยาวจากการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของซัพพลายเชนที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์) ตลอดจนการเตรียมความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการเปลี่ยนผ่าน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2564). ประมาณการแนวโน้มเศรษฐกิจ ประเมิน ณ วันที่ 22 มิถุนายน 2564. การประชุมนักวิเคราะห์ (Analyst Meeting) ครั้งที่ 2/2564 12 กรกฎาคม 2564. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2564. แหล่งที่มา: https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/MonetPolicyComittee/MPR/DocLib/AnalystMeeting2564.pdf.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2564). มูลค่าและปริมาณสินค้าออกจำแนกตามกิจกรรมการผลิต. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 15 กรกฎาคม 2564. แหล่งที่มา: https://www.bot.or.th/App/BTWS_STAT/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=748&language=TH.

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (2564). โครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โครงการเพิ่มกำลังซื้อให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ และโครงการเราชนะสำหรับผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2564. แหล่งที่มา: http://www.fpo.go.th.

Keynes, J. M. (1936). *The General Thoery of Employment, Interest and Money.* New York: Harcourt, Brace and Company.

Leontief, W. (1966). *Input-Output Economics*. New York: Oxford University Press.

United Nations. (1999). *Handbook of Input-Output Table Compilation and Analysis, Studies in Methods, Series F, Number 74*. New York: United Nations.

Xinshen Diao et al. (2020). *Assessing the Impacts of COVID-19 on Myanmar's Economy: A Social Accounting Matrix (SAM) Multiplier Approach. Project Paper*. Washington, DC: International Food Policy Research Institute.

The Piano Competency Model Based on Knowledge Management for Piano Teaching Practicum Course at Shanxi Vocational College of Art in the People's Republic of China

Fan Yangjie and Manus Kaewbucha
Bangkokthonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-mail. 229437189@qq.com

****

Abstract

The purpose of this research is 1) To study on the piano competency model based on knowledge management for piano teaching practicum course at Shanxi vocational college of art, The People's Republic of China

The research method of this study is qualitative methods. the key informants were educator experts They were selected by inclusion criteria the research instrument for the data collection were interview form

The research results were found as follows; 1) through interviews with field experts and group discussions, it becomes evident that the concept of the Piano Competency Model has been transformed into a comprehensive Piano Teaching Practicum Course. Additionally, a flow chart is developed, highlighting the multifaceted nature of skills and attributes essential for piano educators. The model emphasizes the necessity for piano teachers to possess multidimensional abilities, encompassing not only teaching skills and knowledge, but also attitudes, basic characteristics, and a strong focus on motivation and innovation.

In conclusion, the synergy between knowledge management and the piano competency model serves as an instrumental bridge, translating theoretical constructs into tangible teaching practices, and ensuring that the Piano Teaching Practicum Course remains dynamic and responsive to the evolving demands of music education.

Keywords: Piano Competency Model; Knowledge Management; Piano Teaching Practicum Course

Introduction

The piano teaching practicum course at Shanxi Vocational College of Art in the People's Republic of China has implemented a comprehensive piano competency model based on knowledge management. This innovative approach integrates traditional pedagogy with modern techniques to enhance the skills and expertise of piano instructors. By incorporating knowledge management principles, the program aims to optimize the transfer of essential piano teaching competencies, fostering a dynamic learning environment that prepares students for the diverse challenges of modern music education (Fan, 2007 : 11- 12).

Piano major is a major offered by current art vocational colleges, and it is also an important survival skill for piano students to seek positions in the society in the future. There are a lot of students, a lot of time invested, and the learning cost is very large. In the current piano education in vocational colleges, piano education has always followed the education model of the last century (Liu, 2019 : 92-96), while ignoring the practical facts of the current social changes, the characteristics of the great employment pressure and the weak piano

* Received: November 15 2023; Revised: December 9 2023; Accepted: December 10 2023

foundation of piano students in vocational colleges. With the continuous changes of the current society, the employment pressure of piano students in the society is increasing, which makes vocational colleges need to change their own teaching methods and educational objectives when training students, so that students can better adapt to the employment needs of the society in the future (Ge, 2009).

Piano competency Model means of 3 keywords as skill, knowledge and attribute, which need to be applied for preparation the future teacher. In this paper that researcher will participatory action and workshop on program of piano teaching forum in order to knowledge management and resolve the skill problem for the future teacher (Dai, 2021).

From the above, it is pointed out the importance of research in the piano competency model based on knowledge management for piano teaching practicum course. The paragraph discusses the implementation of a piano competency model at Shanxi Vocational College of Art in China, integrating traditional and modern teaching methods to enhance piano instructors' skills. It highlights the necessity for adapting piano education to meet contemporary societal changes and increased employment pressures. The model focuses on skills, knowledge, and attributes crucial for future teachers. Additionally, it outlines plans for participatory action and workshops to address skill-related challenges within the piano teaching forum.

Research objectives

To study on the piano competency model based on knowledge management for piano teaching practicum course at Shanxi vocational college of art, The People's Republic of China

Literature Review

Competency

competencies are the knowledge, skills, abilities, and characteristics of an employee as described by a pattern of behavior based on the requirements of the position. The ability of an individual to meet the performance requirements of a position is a state or a combination of qualities with the three characteristics of being coachable, observable and measurable. Clearly, competency theory provides a new perspective on talent identification. It differs from the traditional talent evaluation in that it no longer focuses only on the unilateral evaluation of talent quality, but the quality of talent, that is, the quality of talent and responsibility together as the object of talent evaluation, effectively realizing the objectivity and credibility of the evaluation, highlighting the evaluation of talent - "competence " is the core content. The competency model established on the basis of the competency theory has become a new talent evaluation tool and has been widely applied (White, 1915).

Piano Competency

Piano competency refers to the combination of skills, knowledge, and attributes necessary to effectively play the piano and teach it to others. It encompasses technical proficiency, theoretical understanding, musical interpretation, pedagogical skills, and the ability to communicate musical concepts effectively. A piano competency model provides a framework for developing and accessing these essential elements in both students and instructors (Ge, 2009).

The attributes necessary to effectively play the piano and teach include:1) Musicality: Having a deep understanding of musical expression, interpretation, and phrasing, 2) Patience: Being able to work through challenges in practice and convey concepts patiently to students,3) Communication: Articulating musical concepts clearly and effectively to students, 4) Adaptability: Being able to adjust teaching methods to suit each student's learning style, 5) Empathy: Understanding and empathizing with students' struggles and providing support accordingly, 6) Organization: Structuring lessons effectively to maximize learning outcomes, 7) Passion: Demonstrating enthusiasm for music and teaching, inspiring students to excel(Dai, 2021).

competency model

The main tasks that need to be solved to construct the piano competency model include information collection, causal association analysis, importance determination, and consistency testing. The basic steps in constructing the piano competency model are: establishing an expert group of key teachers, examining and collecting the tacit knowledge of piano experts about piano competency; the manager examines and organizes the collected knowledge and discusses it with the key teachers; the endorsed knowledge model matches and enhances the existing knowledge and competency of the second-year students of the Keyboard Department of the Shanxi Vocational College of the Arts; opening a music store to disseminate the knowledge; applying for the application of the tacit knowledge; developing a lesson plans; 15 course experiments after passing the exam; and evaluating the results of the course experiments; and finally, we analyzed and shared the results of the experiments (Han, 2006).

Piano Teaching Practicum Course

Teaching consists of the teacher's teaching and the student's learning. Educators in the former Soviet Union defined "teaching" as a process that includes the activities of the teacher (teaching) and the activities of the students (learning). Teaching and learning are two aspects of the same process, which are inseparably linked to each other. However, the practice of teaching and learning consists of two kinds of teaching and learning activities, and therefore teaching and learning form two theories, namely teaching theory and learning theory (Han, 2006).

Thus, teaching is a bilateral activity between educators and students, teaching and learning through course content. Through this activity, students can acquire systematic knowledge and skills, develop intellectual, physical and creative abilities, and form a scientific worldview and moral character

The researcher argues that while teaching and learning are two aspects of the teaching and learning process, learning is more important than both. In other words, the essence of teaching should be learning, not teaching. What is teaching? It is the teacher imparting his personal experience and subjective opinions to the students, who are passive learners. What is learning? It is the teaching of students according to their actual situation, allowing them to use certain methods to master the laws of knowledge, teaching students according to their own talents, and allowing students to learn actively. In this process, the educator plays the role of a director, a tour guide, a facilitator, a cheerleader, or even a judge. The ultimate goal is to guide students to learn to learn actively, to master the general rules of knowledge, and to learn to apply it. This is the ultimate goal of teaching (Han, 2006).

The course is the planning and design of educational objectives, teaching content, and teaching activities, and is the sum of the multifaceted implementation process of the teaching program and syllabus. In a broad sense, a curriculum is the sum of the educational content and processes chosen by a school to achieve its training objectives, including a variety of subjects and purposeful and planned educational activities. narrow curriculum refers to a particular subject (Mi, 2017 : 297–333).

A good piano teaching curriculum cannot only achieve the goal of school education, but also provide standards for school management and evaluation, as well as achieve the purpose of education and cultivate the overall development of ability.

Taking Shanxi Arts Vocational College as an example, the current piano curriculum system has set up a large number of ear, music, harmony and piano playing practice courses. There are also some piano competition practice courses, which do not differ much in content compared to the competency training program (Ying, 2007).

The researcher believes that it is important to improve students' piano playing skills, but not to blindly pursue skills and skills, which will lead to students just spend a lot of time practicing in school, but gain little in the aesthetic, thinking, emotional and humanistic achievement of the necessary qualities and abilities, and even graduate will only play some work. At the same time, students should master the basic teaching methods of piano learning and deepen the understanding of teaching practice, which will greatly improve the employability of students. There are some scholars who put forward similar views on the need for students to master the basic teaching methods of the importance of piano learning. Zhang Ran argues that the lack of guidance on the technical theories of piano playing will make students not appreciate the complete structure of knowledge and skills of piano playing each detail of the piano playing session without basic effective concepts, lack of practical working ability", and "incompetence in graduate teaching (Zhang, 2006).

Modern piano teaching programs need to break the deadlock of previous course instruction, allowing students to step out of fixed course content and enrich, strengthen, and develop as they receive valuable instruction and hands-on practice.

As future popularizers of music education, students not only need to be able to perform repertoire of a certain level, but also need to step out of fixed course content and recognize the richness of pedagogical and practical training that enriches, strengthens, and matures them.

Research Methodology

This study used a mixed method of qualitative research 1) Through the analysis of the relevant literature,2) Fully understand the teaching status of piano teachers from interviews with piano teachers from four representative universities in China;

Research tools: interview form Create questionnaires for use in expert interviews. Examine the survey and expert interview questionnaires for quality.

Key informants: Associate Professor Zhao Wen, a successful university teacher with innovative spirit, active thinking and able to constantly try new teaching methods and strategies, was selected as the backbone teacher for the interview. In addition, four other university piano teachers from different regions and schools were interviewed separately.

Data collection: Collect data by interviewing key informants, 2) Ms. Nie Rui graduated from Hunan Jishou University with a bachelor's degree. Her music education

program was also the first school in China to offer a piano pedagogy course. Many years of teaching experience. 3) Yingna Zhao is a professor at Yunnan Art University. She taught the course to understand the lack of piano knowledge, which enabled her to clearly grasp the degree of piano teaching methods.

Data analysis: The data from the interview will be analyzed by using content analysis.

Research Conceptual Framework

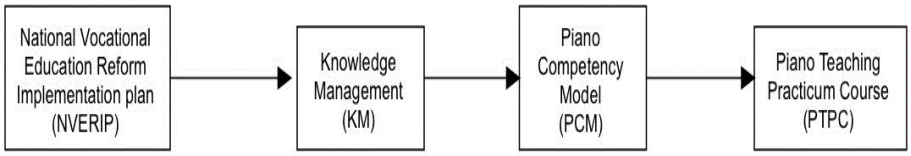


Figure 1: Conceptual Framework

Research Results

piano competency experts round table discussion Knowledge Management.

Through the interview of experts in the field and group discussion, the Piano Competency Model concept into Piano Teaching Practicum Course and flow chart, shows the piano teachers should have multidimensional ability to build, including teaching skills, knowledge, attitude, basic characteristics and the emphasis on motivation and innovation. This framework not only emphasizes the dual emphasis of teachers on technology and knowledge, but also highlights the key role of optimistic attitude, coping ability, teaching evaluation, self-regulation and innovative thinking in improving teaching quality and students' learning motivation. Through this model, piano teachers can comprehensively improve their own teaching competency, so as to promote students' learning results and their own career development. Moreover, the application of the course significantly improved the students' teaching skills and piano performance.

The details of principle method of Knowledge Management for transcription, description and utilization.

TACIT=interviewing who skillful	EXPLICIT=sort writing on academic form into transcription,dessription
Their skillful intellectual property as music,dance ,knowledge hiding	Principle,method,ways of making,playing ,learning
Practice,experiences,showing ,how to approval	Theory, re-recognative of learning step
Intelligence became from consideration, improvisation	Became from brains intellectual by analyze,synthesis,ultilization,apply
Its own privacy, own identity tactic	It's the rules,steping,method which warranty by council,CGP.,protocol

The piano competency experts round table discussion on knowledge management serves as a pivotal platform for synthesizing, refining, and disseminating vital insights within the realm of piano instruction. This collaborative gathering, comprised of seasoned educators, virtuosos, and industry leaders, is instrumental in advancing the field of piano pedagogy through the effective sharing of tacit knowledge and best practices.

Within this forum, experts engage in the exchange of tacit knowledge, drawing from their extensive experience and expertise in piano instruction. This collective wisdom, when shared and integrated, contributes to the development of a comprehensive knowledge management framework that encapsulates a diverse array of pedagogical techniques, repertoire selection, teaching methodologies, and performance strategies.

Moreover, this round table discussion facilitates the identification and analysis of emerging trends and innovations within piano instruction, ensuring that the competency model remains dynamic and responsive to evolving educational needs. Furthermore, it provides a valuable opportunity for experts to discuss and strategize the implementation of knowledge management systems, including digital repositories, collaborative platforms, and mentorship programs, aimed at preserving and disseminating invaluable pedagogical insights.

The formation process of the Piano Competency Model in the Piano Teaching Practicum Course

The formation process of the Piano Competency Model in the Piano Teaching Practicum Course involves a multifaceted approach integrating traditional pedagogy with modern methodologies. This model aims to enhance the capabilities of piano instructors by amalgamating essential skills, knowledge, and attributes necessary for effective piano instruction. The construction of this model necessitates careful consideration of several fundamental tasks.

The initial step comprises information collection, where data is gathered from various sources to understand the diverse facets involved in piano teaching. This may encompass curricular requirements, pedagogical techniques, and industry standards, among other crucial aspects. Subsequently, causal association analysis is conducted to discern the interrelationships between different competencies and their impact on the overall piano instruction process. This analysis enables the identification of key areas that need to be addressed within the competency model.

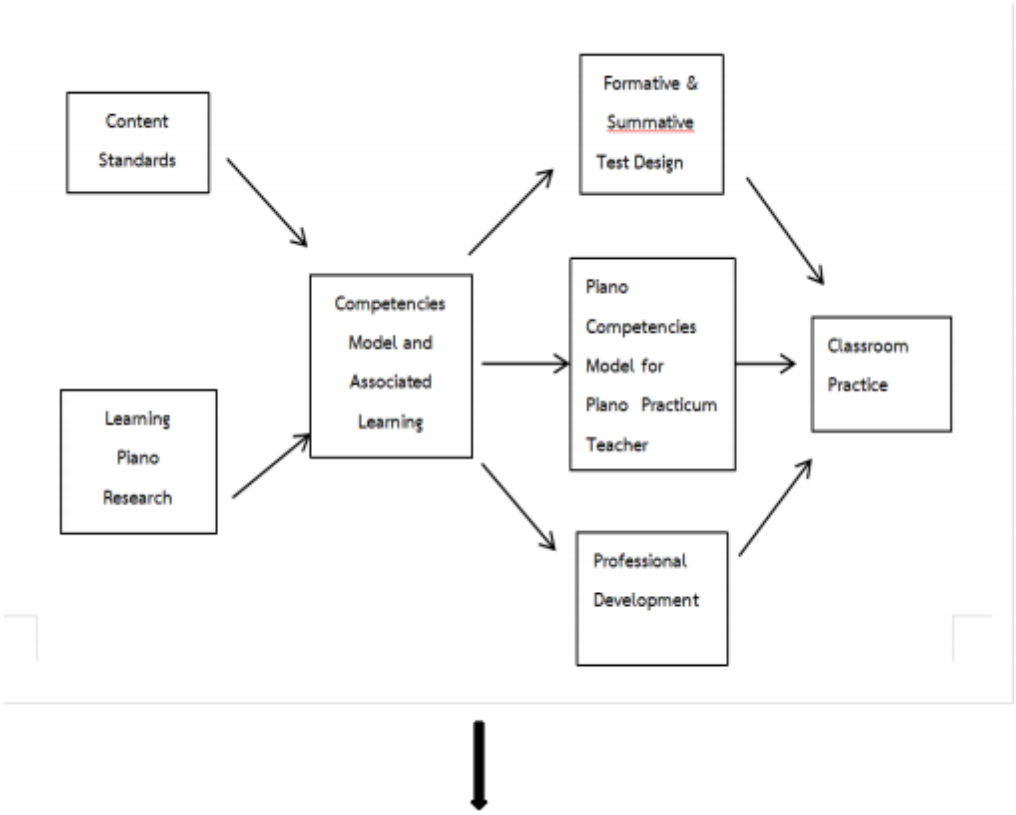
Table 1: Concept diagram of the Piano Teaching Practicum Course

Designing the Piano Competency Model for Piano Teaching Practicum course

Probe into the existing Problems in piano course	Adopt keywords from the competency model to provide	
1.Piano teaching places excessive emphasis on students' playing skills. 2. Students lack understanding and practice of the role, status, teaching skills, children's psychology, teaching steps, and teaching techniques of teachers. 3. Piano teaching lacks the core competencies of piano teachers and the implementation methods of the teaching process.	Major	Minor
	Skill, Knowledge, Attributes, Underlying Characteristic, Motive, Trait, Initiative thinking	Teacher Competencies Model as Core Behaviors, Functional, Social Role Competencies

Bring the important theories of four manuals into the new course 	Piano Competency Model Designing New Course Aspects Course Description Course Syllabus Lesson Plan Expert approval agreement and verify Piano competency model teaching Summary Test

Transform the concept of piano competency into a Piano Teaching Practicum Course, according from the conceptual process of piano competency model underlying the design of each steps images as following below.



KDPTPC 02.1 Course Description: “Piano Teaching Practicum Course”

“Piano Teaching Practicum Course” is a professional expansion course in the keyboard department of Shanxi Vocational College of Art, mainly studying the entire process of piano teaching, aiming to cultivate multi-level and comprehensive piano teaching and performance talents. Train students to Mastering the core competencies of piano teachers.

* KDPTPC mean Keyboard Department Piano Teaching Practicum Course

And 02.1 mean second-year students first term

At the heart of this course lies hands-on experience. Through direct engagement with real students under the guidance of experienced mentors, participants gain invaluable insights into the art of teaching. They learn to tailor lessons to individual needs, provide constructive feedback, and foster a supportive rapport that inspires musical growth. Beyond technical proficiency, the course emphasizes the importance of cultivating a passion for music within each student. Participants explore creative teaching approaches, innovative lesson planning techniques, and ways to instill a lifelong love of music in their pupils.

Moreover, the practicum course encourages self-reflection and continuous improvement. By receiving feedback from both mentors and peers, aspiring teachers can refine their methods, adapt to different learning styles, and develop a teaching philosophy that resonates with their unique strengths and values.the Piano Teaching Practicum Course is not merely a training ground for future piano instructors; it is a transformative space where passion meets practice, theory merges with reality, and a new generation of inspiring educators emerges. Through dedication, perseverance, and a commitment to excellence, participants of this course embark on a rewarding journey towards becoming proficient, empathetic, and impactful piano teachers who shape the future of music education.

Following this, importance determination occurs, where the significance of each competency is assessed regarding its influence on the overall proficiency of piano instructors. Consistency testing is then undertaken to ensure that the identified competencies align cohesively with the objectives of the piano teaching practicum course and are coherent with the broader educational context.

Integral to the formation process is the establishment of an expert group comprising key teachers well-versed in piano instruction. Their invaluable insights and experience play a pivotal role in shaping the competency model. The tacit knowledge of piano experts is systematically examined and collected, providing a rich foundation for constructing a comprehensive competency framework.

Table 3: Piano Competency into a Piano Teaching Practicum Course

Piano Competency Model framework steps	KM: Keywords of Learning Unit
1.Piano teacher: Core behaviors-Functional Competency	1）The basic competencies and condition of piano teacher; 2）Piano Enlightenment Teaching Ability; 3）Content and methods of classroom teaching;
2. Skill = piano's students and teacher	4）Music elements 5）The basic of playing methods of piano;
3.Knowledg: Teacher role and skillful through students	6）How to teach the first lesson well 7）How to write a teaching plan 8）The combination and use of children's piano textbooks;
4.Attributes: Hope optimism	9）Classroom practice between teacher and children; 10）Cope with various issues;
5.Underlying Characteristic: Teacher Expectation	11）Guidance and independent processing of works; 12）Piano teaching evaluation; 13）Basic principles of classroom teaching; 14）Motive -Self regulation, more and more practice; 15）Initiative Thinking: Diverse designing.

This collected knowledge is meticulously organized and discussed with the key teachers to refine and enhance the existing competency model. Furthermore, the process entails matching and enriching the endorsed knowledge model with the second-year students' existing knowledge and competencies at the Keyboard Department of the Shanxi Vocational College of the Arts.

Upon the endorsement of the knowledge model, dissemination becomes paramount. Opening a music store to share the knowledge, applying the tacit knowledge, and developing lesson plans set the stage for practical implementation. Subsequent to these steps, 15 course experiments are conducted, providing a real-world testing ground for the newly formulated competency model.

Evaluation of the results yielded from the course experiments follows suit, enabling a comprehensive assessment of the model's efficacy. Finally, the analysis and sharing of the

experiment outcomes serve as a critical feedback loop, ensuring continuous refinement and improvement of the Piano Competency Model.

In conclusion, the intricate formation process of the Piano Competency Model navigates through a series of meticulous tasks, underlining the significance of collaboration, empirical testing, and iterative refinement. By harmonizing traditional wisdom with contemporary insights, this model endeavors to cultivate a new generation of proficient and adept piano instructors equipped to meet the demands of modern music education.

Discussion

Research objectives was to study on the piano competency model based on knowledge management for piano teaching practicum course at Shanxi vocational college of art, The People's Republic of China When analyzing the research conclusions and findings found that, there are deficiencies in current teaching methods and course content, which directly affects the improvement of students' learning effect and teaching competency. By improving the teaching process, not only can improve the quality of teaching, but also can increase students' interest and motivation in learning. This improvement is the basis for achieving the research purpose, which directly improves students' piano skills and teaching ability by updating the teaching content and methods (Zhang, 2006).

The study found that students and teachers were positive about the improved teaching methods and course content. This positive attitude is the key to the success of the teaching reform, because it directly affects the acceptance and participation of the learning process. A positive, supportive learning environment can stimulate students 'potential and promote their skills development, which is fully consistent with the research objectives of improving students' piano skills and teaching skills (Qu, 2019 : 1-4).

The study emphasizes the importance of improving teachers' ability in knowledge management. Teachers are the key to the teaching process, and their knowledge, skills and teaching methods directly influence students' learning outcomes. By improving teachers ' competency, knowledge can be imparted more effectively and students' skills are promoted, which directly supports the research purpose (Han, 2006).

Through the new course design based on Knowledge Management and Piano Competency Model, the research effectively solves the existing teaching problems and improves the students' teaching competency and professional skills. This targeted course design not only solves the problems in the current teaching, but also provides more practical opportunities for students, thus directly improving their piano skills and teaching competency, and realizing the research purpose (Dai, 2007).

Wang (2004), Application of knowledge management tools and strategies plays a key role in improving teaching quality and learning effectiveness. Through these tools, teachers can organize and transfer knowledge more effectively, while students can also acquire and apply such knowledge more effectively. The application of this method directly supports the research purpose of improving students' piano skills and teaching ability.

Conclusion

To create on Piano Competency experts round table discussion Knowledge Management Through the interview of experts in the field and group discussion, the Piano Competency Model concept into Piano Teaching Practicum Course and flow chart, shows the piano teachers should have multidimensional ability to build, including teaching skills, knowledge, attitude, basic characteristics and the emphasis on motivation and innovation. This framework not only emphasizes the dual emphasis of teachers on technology and knowledge, but also highlights the key role of optimistic attitude, coping ability, teaching evaluation, self-regulation and innovative thinking in improving teaching quality and students' learning motivation. Through this model, piano teachers can comprehensively improve their own teaching competency, so as to promote students' learning results and their own career development. Moreover, the application of the course significantly improved the students' teaching skills and piano performance.

Recommendations

1. General Recommendations

This paper discusses for Strengthen the development of music and the cultivation of innovative thinking. In deepening the discussion on the need to improve teaching methods, we must consider the complexity and diversity of piano education. Traditional teaching methods often focus on the cultivation of technical ability, and may ignore the development of musicality and the cultivation of innovative thinking. Along with improving technical skills, the ability to express music, convey emotion and creatively solve problems. This method encourages teachers to explore new teaching methods to stimulate students' creativity and cooperation spirit, and then to provide students with a richer and more dynamic learning experience.

2. Recommendation for future research

Recommendation for Continue to conduct a comprehensive study on the Piano Teaching Practicum Courses. Communicate with piano teachers and five experts from Shanxi Vocational College of Arts to understand their piano teaching methods. Investigate and interview the keyboard department students of Shanxi Vocational College of Arts to understand their learning needs, goals and challenges. This will help to tailor the guidelines to the specific needs of the learners.

In conclusion, improving the piano teaching method is very necessary, because it helps to improve the quality of music education and cultivate more comprehensive and creative musicians and music educators. We can achieve this goal by continuing a comprehensive study on the piano teaching practice course, strengthening the development of musicality and the cultivation of innovative thinking, and extending the length of the course. This will help to promote innovation and progress in the field of music education, to provide students with a more meaningful music learning experience, so that they will eventually become high-quality workers and technical skills.

References

Dai, B. (2021). *Piano Teaching Method.* Shanghai Music Press.
Fan, H. (2007). Piano Teaching Theory. *Shanghai Management Science*. 12 (03), 11- 12.
Ge, D. (2009). *Zhu Gong-yi Piano Teaching Theory*. People's Music.
Han, Guifeng. (2006). *Modern Teaching Theory.* Beijing Sport University.
Liu, Lilin. (2019). The Reform and Development of Piano Teaching in Colleges and Management, *Music education*. (7), 92-96.
Mi, Ruochuan. (2017). Takes the Direction of Piano Performance in Chongqing *Psychological Review*. 66 (5), 297–333.
Qu, Sh. (2019). Curriculum and Teaching Theory. *Research and Development Management*. (2),1-4.
White, R. W. (1959). *Motivation reconsidered*. The concept of competence.
Ying, Sh. (2007). *Piano Teaching Method*. Beijing. People's Music Publishing
Zhang, R. (2006). *Thinking on The Construction of Piano Teaching Curriculum*. Shanghai

The Professional Leadership on the Professional Development of University Teachers in Jilin Province

Li Xinhao,
Somsak Chanphong and Sutida Howattanakul
Bangkokthonburi University,Thailand
Corresponding Author, E-Mail: 63370000@qq.com

****

Abstract

The objectives of this research were: (1) to explore the components of professional leadership and the professional development of university teachers in Jilin Province. (2) to study effects of the professional leadership on the professional development of university teachers in Jilin Province.

The research method was a mixed method, including qualitative research and quantitative research. The sample was 297 administrators and teachers, with stratified random sampling method. The 9 key informants are mainly included administrators (3), professors (3), and teachers(3) who come from different universities in Jilin Province obtained by purposive sampling method. The instruments used for data collection were semi-structured interview form and five-point rating scale questionnaires. The response rate of questionnaires was 100%. Statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, Standard Deviation, Exploratory Factor Analysis (EFA), content analysis and Multiple Regression Analysis was employed. Research findings were: (1) there were 4 components of professional leadership and 6 components of the professional development of university teachers in Jilin Province, which consisted of Moral Cultivation, Implementation Capacity, Visionary Motivation, and Resource Integration for components of professional leadership and Setting an example by virtue and behavior, Management Ability, Teacher Development, Teaching development, Ability to participate in social activities, and Academic development for components of the professional development of university teachers in Jilin Province, respectively. (2) The professional development were positive significant effects of professional leadership.

Keywords: The Professional Leadership; The Professional Development; Universities; Jilin Province

Introduction

This paper aims to investigate the impact of professional leadership on the professional development of university teachers in Jilin Province. Professional leadership is an emerging leadership approach that emphasizes shared responsibility, collaborative decision-making, and the active involvement of multiple stakeholders in leadership roles. Understanding how professional leadership and teacher professional development is crucial for enhancing teaching quality and ultimately improving student outcomes in Jilin Province.

There are several explanations of leadership. Generally, leadership is a process and an ability to inspire followers or group of people to accomplish common goals (Northouse,

* Received: November 15 2023; Revised: December 9 2023; Accepted: December 10 2023

2018), and already set organizational goals (Atsebeha, 2016). Awelu (2012) described that school leaders are involved in the following functions to uplift their leadership effectiveness in the schools.

In a sense, a strong principal makes it a strong school. In particular, the key elements of strategic education leadership, such as the vision, structure, path, balance and sustainability of the university president, play a pivotal role in the strategic development of the school(Jiang Yuanyuan,2015: 39-42).

The dynamic process of the sustainable development of the individual professional ability of the "dual -teacher" teacher is guided by lifelong learning as the concept, absorbing new theoretical knowledge, and continuously improving professional practical ability through professional practice, that is, With dual capabilities (professional theoretical education and teaching ability and professional practical ability), the process of continuously improving development(Wang Shuang, 2019).

Timperley, H. (2013) in the research Realizing the power of professional learning. Maidenhead: Open University Press, found effective approaches and strategies for teacher development. They can inform the research on the professional development of art teachers in Jilin Province, guiding the exploration of best practices, program design, and the evaluation of the impact of professional development initiatives for art teachers in public colleges and universities.

As the educational landscape evolves, there is increasing recognition of the importance of effective leadership in promoting teacher professional development. In the context of Jilin Province in my country, where public colleges and universities are relatively prominent, it is necessary to examine the impact of professional leadership on the professional development of art teachers.This study aims to contribute to the improvement of art education and the overall professional well-being of art teachers in Jilin Province.

Research Objectives

1. To explore the components of professional leadership and the professional development of university teachers in Jilin Province.

2. To study effects of the professional leadership on the professional development of university teachers in Jilin Province.

Research Hypothesis

Research whether components of professional leadership has a significant positive impact on components of the professional development of university teachers in Jilin Province, the following hypothesis is put forward:

H1:The professional development were positive significant effects of professional leadership.

H2: Moral cultivation has a significant positive effect on Management ability.

H3: Moral cultivation has a significant positive effect on teacher development.

H4: Implementation capacity has a significant positive effect on Management ability.

H5: Implementation capacity has a significant positive effect on teaching development.

H6: Implementation capacity has a significant positive effect on Academic development.

H7: Visionary motivation has a significant positive effect on teacher development.

H8: Visionary motivation has a significant positive effect on academic development.

H9: Resource integration has a significant positive effect on teaching development.
H10: Resource integration has a significant positive effect on academic development.

Research Methodology

The research method was a mixed method, including qualitative research and quantitative research.

Step 1: Examining the concepts and variables of professional leadership and the professional development of university teachers in Jilin Province.

Step 2: Exploring the concepts and variables of professional leadership and the professional development of university teachers in Jilin Province.

Step 3: Studying the Effects of professional leadership on the the professional development of university teachers in Jilin Province.

1.Population and Sample/Key informants

Step 1 Semi-structured interview:9 Key Informants: semi-structured interview,The 9 key informants are mainly university administrators (3), professors(3), and teachers(3), who have more than 10 years teaching experience and rich management experience from 17 public universities

Step 2 Questionnaire: Population consisted of 1391 who were administrators、Professor and teachers. They come from 17 universities in Jilin Province.

There are 297 samples.The samples are determined by the tables of Krejcie and Morgan (1970). They are from 17 universities in Jilin Province.

Step 3 Questionnaire: Population and samples in the step are the same as the second step.

2. Research Instruments

Step 1 Semi-structured interviews: The interview includes 3 parts: (1):Basic information of key information providers. (2):Regarding the components of professional leadership and the professional development of university teachers in Jilin Province. (3) :Open suggestions and opinions.

Step 2 Questionnaire: Researchers adopted a questionnaire consisting of 3 parts; (1): general information ; (2): professional development of university teachers variable (100 items), (3): Suggestions and additional opinions.

Step 3 Questionnaire: The instrument in this step is the same as the second step.

3. Data analysis

1.To extract keywords through literature review and in-depth interview by content analysis.

2. A descriptive analysis of the results of the questionnaire survey,to find out the concepts and variables of professional leadership and the professional development of university teachers in Jilin Province.

3. The researchers organized experts to conduct focus,discussion Studying the Effects of professional leadership on the the professional development of university teachers in Jilin Province.

Research Results

From the outline of variables from review of literature and related research, for professional leadership, there were 4 main components, and 42 sub-variables. The researchers identified 15 relevant studies by famous scholars for analysis. Select variables with a probability greater than 50% as effective elements, among which there are 42 variables with a probability greater than 50%. After the expert IOC certification, variables with a score of less than 0.5 were removed, Finally, with 10 dimensions and 78 variables, and 78 variables will be used for questionnaire distribution. And prepared a research instrument as a five-point evaluation subscale questionnaire.The Item-Objective Concordance that had scores between 0.60-1.00 were reserved.

Result of Result of Data Analysis for Research Objective 1

Section 1: In order to complete section one, the scientist reviewed literature found 65 sub variables about professional leadership and 75 sub variables about professional development of university teachers, there have been 45 variables from the interview of key informants. The scientist was to combined the content analysis of the literature review and therefore the analysis of semi-structured interview with consultants, a complete of 80 variables are obtained and screened.

Section 2:

Part I:Result of Data Analysis for Research Objective 1. To explore the components of professional leadership and the professional development of university teachers in Jilin Province.

The proportion of males and females is basically the same. There are 154 female, accounting for 51.9% of the total, slightly higher than male. In terms of age, the frequency of more than 55 years was 79, or 26.6 %.Among the professional, lecturers had a frequency of 90, or 30.3%,Among the education, bachelor frequency is 102, with a percentage of 34.3 %; Master frequency is 102, with a percentage of 34.3 %; Among the respondents, the maximum number of working age of 10-15 years was 105 people, accounting for 35.4 %, among the respondents, the maximum number of position of teachers was 153 people, accounting for 51.5%.

Part II Result of Data Analysis on Questionnaire: Descriptive statistics

Scores for the 120 questions ranged from 3.21-3.65, indicating that respondents had their own opinions on the value of the variable at this level. The arithmetic mean was medium to high with a standard deviation of 1.067-1.353, indicating relatively equal acceptance of the project by all study participants.

Based on exploratory factor analysis (EFA), by analyzing the most likely conditions (maximum likelihood) to extract key component variables, it seems that 4 components of professional leadership and 6 components of teacher development in colleges and universities in Jilin Province were obtained.

Part III Result of Data Analysis on Questionnaire: Exploratory Factor Analysis and Confirmatory Factor Analysis

KMO was 0.932, which was greater than 0.6, satisfying the prerequisite requirements for factor analysis, indicating that the data can be used for factor analysis research. The data passed the Bartlett's test of sphericity ($p<0.05$), indicating that the data of the independent variables in this study are suitable for factor analysis.

Table 1 The KMO test and the Bartlett's test of dependent variables

KMO and Bartlett test		
KMO		0.942
Bartlett test	Approx. Chi-Square	14120.280
	df	3003
	p value	0.000

Table1 that the KMO was 0.932, which was greater than 0.6, satisfying the prerequisite requirements for factor analysis, indicating that the data can be used for factor analysis research. The data passed the Bartlett's test of sphericity ($p<0.05$), indicating that the data of the dependent variable in this study is suitable for factor analysis.

Table 2 Variance interpretation rate of dependent variables

Factor	**Eigen values**			**% of variance (Initial)**			**% of variance (Rotated)**		
	Eigen	**% of Variance**	**Cum. % of Variance**	**Eigen**	**% of Variance**	**Cum. % of Variance**	**Eigen**	**% of Variance**	**Cum. % of Variance**
1	21.902	28.080	28.080	21.902	28.080	28.080	8.068	10.343	10.343
2	5.369	6.884	34.963	5.369	6.884	34.963	7.814	10.018	20.361
3	4.619	5.922	40.885	4.619	5.922	40.885	7.467	9.573	29.934
4	4.340	5.563	46.448	4.340	5.563	46.448	7.406	9.494	39.428
5	3.695	4.737	51.185	3.695	4.737	51.185	6.827	8.752	48.180
6	3.297	4.227	55.412	3.297	4.227	55.412	5.402	6.926	55.106
7	1.159	1.486	56.897	1.159	1.486	56.897	1.397	1.791	56.897
8	0.996	1.277	58.175						
9	0.936	1.200	59.375						
10	0.923	1.183	60.557						
11	0.909	1.165	61.722						
12	0.893	1.144	62.867						
13	0.861	1.104	63.970						
14	0.835	1.070	65.041						
15	0.831	1.065	66.106						
16	0.818	1.048	67.154						
17	0.793	1.016	68.171						
18	0.775	0.993	69.164						
19	0.753	0.966	70.129						

From Table 2, it can be seen that: a total of seven factors were extracted from the factor analysis with eigenroot values greater than 1. These seven factors had variance explained by 28.080%, 6.884%, 5.922%, 5.563%, 4.737%, 4.227%, and 1.486%, respectively, and the cumulative variance explained by 56.897% after rotating them.

It can be seen that: a total of six factors were extracted from the factor analysis with eigenroot values greater than 1. These six factors had 27.039%, 7.171%, 6.339%, 5.965%, 5.047%, 4.444% of variance explained by the rotated variance and had a cumulative variance explained by the rotated variance of 56.005%.

Conclusion

(1)Result of Data Analysis for Research Objective 1. To explore the components of professional leadership and the professional development of university teachers in Jilin Province.

Based on the Exploratory Factor Analysis to extract variables to key component variables by analyzing the most likely conditions (maximum likelihood) to obtain important variables, which appeared to have acquired 4 components of professional leadership and 6 components of the professional development of university teachers in Jilin Province.

components of professional leadership:

Components 1: Moral Cultivation
Components 2: Implementation Capacity
Components 3: Visionary Motivation
Components 4: Resource Integration

components of the professional development of university teachers in Jilin Province:

Components 1: Setting an example by virtue and behaviour
Components 2: Management Ability
Components 3: Teacher Development
Components 4: Teaching development
Components 5: Ability to participate in social activities
Components 6: Academic development

Table 5 Components of the professional leadership of University Teachers in Jilin Province

NO.	Components	Nominate	Number of variables	Factor loading
1	Component 1	RI	11	0.656-0.758
2	Component 2	IC	9	0.722-0.802
3	Component 3	VM	8	0.717-0.802
4	Component 4	MC	8	0.704-0.795
	Total		36	0.700-0.789

From Table 5, it can be seen that the independent variables have the following four eligible components: component 1 contains 11 variables with factor loading ranging from 0.656 to 0.758; component 2 contains 9 variables with factor loading ranging from 0.722 to 0.802; component 3 contains 8 variables with factor loading ranging from 0.717 to 0.802; component 4 contains 8 variables with factor loading between 0.704 and 0.795. The total number of variables describing these 4 variables is 36 variables with factor loading ranging from 0.656 to 0.802.

On the basis of exploratory factor analysis (EFA), the relevant variables were extracted and their key component variables were analysed to derive the four effective components of the management influencing factors. Then the correspondence between variables and components was analysed by the values of factor loading coefficients, and the components were named according to the correspondence between variables and components.

Table 6 Components of the professional development of university teachers in Jilin Province

NO.	Components	Nominate	Number of variables	Factor loading
1	Component 1	MA	14	0.619-0.748
2	Component 2	SEB	13	0.610-0.819
3	Component 3	AD	13	0.631-0.767
4	Component 4	TID	12	0.659-0.768
5	Component 5	TED	11	0.639-0.784
6	Component 6	APA	9	0.658-0.713
	Total		72	

From Table 6, it can be seen that the dependent variable has the following six eligible components: component 1 contains 14 variables with factor loadings between 0.619 and 0.748; component 2 contains 13 variables with factor loadings between 0.610 and 0.819; component 3 contains 13 variables with factor loadings between 0.631 and 0.767; component 4 contains 12 variables with factor loadings between 0.659 and 0.768; component 5 contains 11 variables with factor loadings between 0.639 and 0.784; and component 6 contains 9 variables with factor loadings between 0.658 and 0.713. The total number of variables describing these 6 variables is 72 variables with factor loadings ranging from 0.610 to 0.819.

On the basis of exploratory factor analysis (EFA), the relevant variables were extracted and their key component variables were analysed to derive the six effective components of the management influence factors. Then the correspondence between variables and components was analysed through the values of factor loading coefficients, and the components were named according to the correspondence between variables and components.

(2) Result of Data Analysis for Research Objective 2. Hypothesis testing.

Based on the Exploratory Factor Analysis to extract variables to key component variables by analyzing the most likely conditions (maximum likelihood) to obtain important variables, which appeared to have acquired 4 components of professional leadership and 6

components of the professional development of university teachers in Jilin Province.

Table 9 Standardized regression analysis

Variables	SEB		MA		TED		TID		APA		AD	
	Model 1		Model 2		Model 3		Model 4		Model 5		Model 6	
	Unst. B-value	St. β-value	Unst. B-value	St. β-value	Unst. B-value	St. β-value	Unst. B-value	St. β-value	Unst. B-value	St. β-value	Unst. B-value	St. β-value
Constant term	1.196**		0.840**		0.937**		0.959**		0.956**		1.071**	
MC	0.122*	0.129	0.286**	0.290	0.231**	0.228	0.253**	0.258	0.143**	0.150	0.056	0.059
IC	0.287**	0.316	0.089	0.095	0.144**	0.149	0.178**	0.190	0.242**	0.265	0.245**	0.271
VM	0.046	0.050	0.152**	0.161	0.263**	0.271	0.061	0.065	0.115*	0.126	0.196**	0.218
RI	0.200**	0.199	0.228**	0.219	0.092	0.086	0.226**	0.217	0.233**	0.230	0.195**	0.195
F	24.14**		27.876**		24.582**		25.357**		28.253**		26.587**	
R^2	0.249		0.276		0.252		0.258		0.279		0.267	
$R^2adj.$	0.238		0.266		0.242		0.248		0.269		0.257	

$\hat{Y}$ =0.129*MC+0.316*IC+0.199*RI.

As can be seen from the figure, MC, IC, VM and RI significantly affect Y, Specifically, MC positively affects Y, IC significantly positively affects Y, VM positively affects SED, and RI positively affects Y.

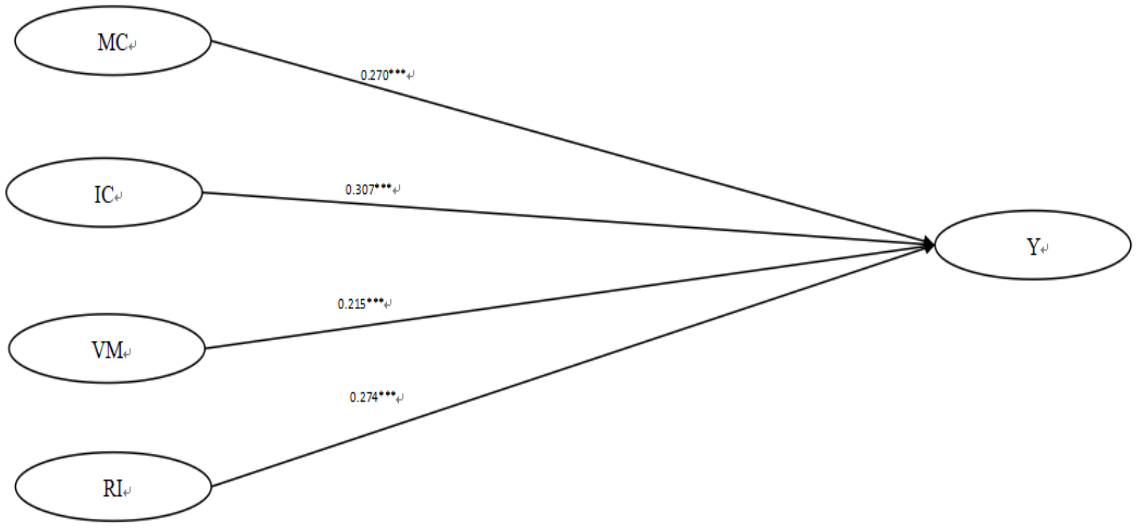


Figure 4-1 Multiple Regression Model

$\hat{SEB}$ =0.129*MC+0.316*IC+0.199*RI.

As can be seen from the figure, MC, IC, and RI significantly affect SEB, and VM has no significant effect on SEB. Specifically, MC positively affects SED, IC significantly positively affects SED, VM insignificantly affects SED, and RI positively affects SED.

$\hat{MA}$ =0.290*MC+0.161*VM+0.219*RI.

As shown in the figure, MC, VM, and RI significantly affect MA (H1), and IC has a no significant effect on MA (H3). Specifically, MC positively affects MA; IC insignificantly affects MA; VM significantly positively affects MA and RI positively affects MA.

$\hat{TED}$ = 0.228*MC+0.149*IC+0.271*VM.

From the figure, MC, IC, and VM significantly affect TED (H2), and RI has no

significant effect on TED (H8). Specifically, MC positively affects TED ; IC significantly positively affects TED; (H6) VM positively affects TED; and RI has a non-significant effect on TED.

$\hat{TID}$ =0.258*MC+0.190*IC+0.217*RI.

As shown in the figure, MC, IC, and RI significantly affected TID (H4), and VM had a non-significant effect on TID. Specifically, MC positively affected TID, IC significantly positively affected TID, VM insignificantly affected TID, and RI positively affected TID.

$\hat{APA}$=0.150*MC+0.265*IC+0.126*VM+0.230*RI.

From the figure, it can be seen that MC, IC, VM, and RI significantly affect APA. specifically, MC positively affects APA, IC significantly positively affects APA, and VM positively affects APA, and RI had a positive effect on APA.

$\hat{AD}$ =0.271*IC + 0.218*VM + 0.195*RI.

As shown in the figure, MC, IC, VM, and RI significantly affected AD (H5, H7 & H9). specifically, MC had a non-significant effect on AD, IC had a significant positive effect on AD, VM had a positive effect on AD, and RI had a positive effect on AD.

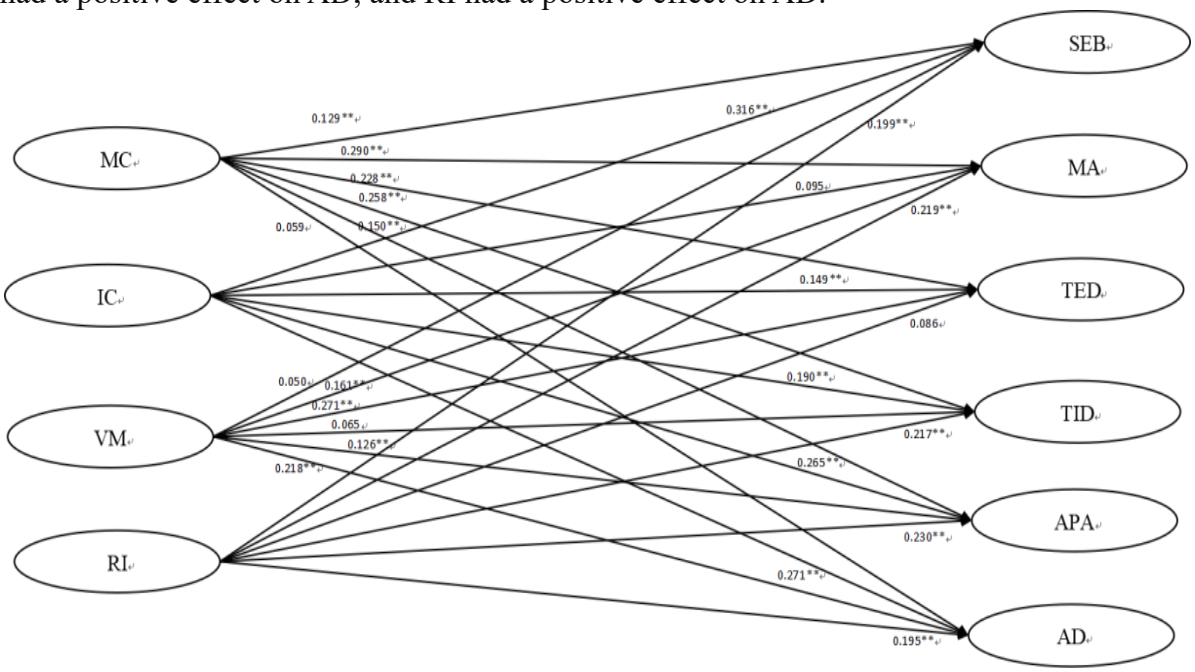


Figure 4-2 Multiple Regression Model

Discussion

Discussion about major findings of objective 1

There were four components of professional leadership of university teachers in Jilin Province which consisted of moral cultivation, implementation capacity, visionary motivation, resource integration .

Component 1: Resource Integration

The major findings “resource integration” were revealed as such because resource integration in professional leadership is not merely an administrative task. In a complex, interconnected world, the ability to integrate resources effectively becomes a cornerstone of impactful leadership. This research finding was in accordance with the theories or research of Xu, (2016 : 87-90), which found that Efficient resource integration ensures that all assets are utilized to their fullest potential, thereby reducing wastage and redundancies.

Component 2: Implementation Capacity

The major findings “implementation capacity” were revealed as such because while having a compelling vision is vital for any leader, it's the ability to turn that vision into actionable steps and then execute those steps that determines success. This research finding were in the same direction with Tang, (2020, 69) finding that When team members see plans being executed and results being achieved, it acts as a positive reinforcement. Effective implementation involves foreseeing potential challenges, mitigating risks, and being prepared with contingency plans. Leaders with strong implementation capacity are proactive in addressing potential obstacles. While short-term wins are important, it's the consistent ability to implement and achieve long-term objectives that ensures sustainability and ongoing success for an organization.

Component 3: Visionary Motivation

The major findings “visionary motivation” were revealed as such because visionary motivation is not just a leadership trait; it's a catalyst that transforms potential into reality, ideas into impact, and organizations into legends. This research finding was in accordance with the theories or research of Hao& Guo, (2023 : 46-52), which found that A visionary leader crafts a vision that serves as a North Star—a clear and compelling focal point that provides direction. A vision challenges the current state and creates a gap between "what is" and "what could be." Also, the findings were in the same direction withJiang, (2023 : 39-42) finding that Visionary motivation promotes a shared sense of purpose. When everyone is motivated by a common vision, individual efforts coalesce into a unified force. A motivating vision becomes a driving force for change, encouraging teams and individuals to evolve, grow, and embrace new paradigms, all in pursuit of the envisioned future.

Component 4: Moral Cultivation

The major findings “moral cultivation” were revealed as such because Leaders who display moral integrity and consistently make ethical decisions earn the trust and respect of their team members, peers, and other stakeholders. This research finding was in accordance with the theories or research of Tim, (2023 : 163-178) which found that Leadership often involves making complex decisions with significant consequences. A cultivated moral compass can guide leaders in making decisions that are not only effective but also ethically sound, balancing both organizational and societal interests.By emphasizing moral values and ethical behavior, leaders can create a positive work environment where employees feel valued, respected.

There were six components of the professional development of university teachers in Jilin Province which consisted of setting example by virtue and behavior, management ability, teacher development, teaching development, ability to participate in social activities and academic development, respectively.

Component 1： Management Ability

The major findings” Management Ability” were as such because the development of effective management abilities among university teachers is foundational for fostering a conducive academic environment, enhancing teaching quality, and facilitating continuous improvement.This research finding was in accordance with the theories or research of Zhao& Qiu, (2023 : 71-75), which found Teachers must develop the ability to plan curriculum, assess student needs, and implement strategies for optimal learning outcomes. The professional development programs should target these managerial skills, offering training sessions, workshops, and resources that empower educators to become adept managers of their academic responsibilities.

Component 2:Setting an example by virtue and behaviour

The major findings “setting example by virtue and behavior” were revealed as such because "setting an example by virtue and behavior" is not merely a didactic tool. This research finding was in accordance with the theories or research of Feng, He, Song,R. (2012, 18-24), which found that university teachers aren't just instructors. By upholding high standards of virtue and behavior, they offer a tangible example of the values and principles they advocate, fostering a culture of integrity, diligence, and respect. Also, the findings were in the same direction with Zhao & Qiu, (2023 : 71-75) finding that Adherence to virtuous conduct and positive behavior often opens doors for academic collaboration, research opportunities, and professional networking. The reputation garnered through exemplary behavior can significantly enhance a teacher's career trajectory.Teachers indirectly shape the ethos of their students, ensuring they graduate as responsible, ethical, and constructive members of society.

Component 3:Academic development

The major findings “academic development” were revealed as such because it is the lifeblood of a university teacher's professional journey. By committing to continuous academic development, university teachers ensure that they remain pillars of knowledge, inspiration, and innovation in the ever-evolving landscape of higher education. This research finding was in accordance with the theories or research of Jiang& Zhang, (2023 : 5-9), Hu, (2019 : 1), which found that at the university level, the depth of subject knowledge is paramount. As fields continually evolve and expand, academic development ensures that educators remain at the forefront, offering students the most current and comprehensive insights. Academic development nurtures the research prowess of educators, enabling them to contribute original insights to their disciplines, mentor students in research endeavors, and secure grants or funding.

Component 4:Teaching development

The major findings “teaching development” were revealed as such because it is the bedrock upon which academic excellence stands. For university teachers, it ensures that they are not merely subject experts but also masterful educators who can impart knowledge effectively, inspire critical thinking, and foster a passion for learning among their students.

This research finding was in accordance with the theories or research of Jiang, (2015 : 39-42), Hu, (2019 : 1), which found that the methods and strategies of teaching are continually evolving.Through teaching development, university teachers can stay updated with the latest pedagogical tools and techniques.Teaching development equips educators with strategies to address this diversity, ensuring inclusive and effective teaching. Continuous teaching development allows teachers to utilize these tools efficiently, enhancing student engagement and learning outcomes.

Component 5:Teacher Development

The major findings "teacher development" were revealed as such because it isn't just a supplementary aspect of a university teacher's career—it's integral to it. It serves as the backbone of academic excellence, ensuring that educators are not just subject matter experts but are also skilled, empathetic, and innovative disseminators of knowledge.This research finding was in accordance with the theories or research of Xu&Hu (2013 : 11-17), which found that The world of academia is in perpetual flux with evolving knowledge bases, emerging research methodologies, and advancing technological tools. Teacher development ensures that university teachers remain up-to-date with current academic trends, methodologies, and technologies. Also, the findings were in the same direction with Zhao, (2020 : 114-115) finding that A well-developed teacher is better equipped to foster positive academic outcomes. Enhanced teaching methods, classroom management skills, and assessment techniques all contribute to a richer learning experience for students. By engaging in ongoing professional development, university teachers model this ethos for their students, instilling a passion for continuous growth and exploration.Teacher development programs often incorporate modules on emotional intelligence, conflict resolution, and effective feedback, equipping educators to manage diverse classrooms and student personalities.

Component 6:Ability to participate in social activities

The major findings "ability to participate in social activities" were revealed as such because it is not a peripheral aspect of a university teacher's professional development. By embedding themselves in varied social matrices, educators not only elevate their academic pursuits but also evolve as well-rounded individuals, capable of imparting knowledge and values that resonate both within the classroom and in the broader world. This research finding was in accordance with the theories or research of Hao& Guo (2023 : 46-52), Tang (2020 : 69), Hu (2014 : 54-57), which found that The methods and strategies of teaching are continually evolving.The integration of technology into the classroom, from learning management systems to virtual reality tools, has transformed the teaching process. Continuous teaching development allows teachers to utilize these tools efficiently, enhancing student engagement and learning outcomes.

Discussion about major findings of objective 2

H1: The professional development were positive significant effects of professional leadership.

H2: Moral cultivation has a significant positive effect on Management ability.

H2 was in accordance with the theories or research of Chen & Sun (2029 : 157-178), which found that moral cultivation plays a crucial role in ethical decision-making.Moral cultivation can enhance a manager's ability to resolve conflicts in a fair and ethical manner, taking into account the interests and values of all parties involved. Also, it was in the same direction with Hong&Heng (2017: 8) finding that morally cultivated managers tend to create

a positive and inclusive work environment.Managers have a significant influence on the culture of their organizations.

H3: Moral cultivation has a significant positive effect on teacher development.

H3 was in accordance with the theories or research of Zhao & Qiu (2023 : 71-75), which found that moral cultivation and teacher development in universities are closely intertwined. When teachers prioritize ethical values and principles, it can lead to a more ethical and inclusive educational environment, positively influence students, and contribute to the overall mission of higher education to foster responsible and ethical citizens.This sets a positive example for students to follow and helps instill ethical values in the learning environment.Also, it was in the same direction with Wang (2023 : 109-115) finding that In addition to teaching, university faculty are often engaged in research and scholarly activities. Ultimately, the relationship between moral cultivation and teacher development in universities can impact students' character development and moral growth.

H4: Implementation capacity has no significant positive effect on Management ability. Because successful management usually requires the comprehensive use of multiple abilities, including execution ability. If managers only focus on execution and ignore other important factors, it may result in no significant positive impact on management capabilities.

H5: Implementation capacity has a significant positive effect on teaching development.

H5 was in accordance with the theories or research of Hu & Yang (2023 : 51-56), which found that University administrators are responsible for allocating resources, including funding, technology, and classroom facilities. Policies that encourage and support ongoing teacher improvement, such as tenure and promotion criteria that consider teaching effectiveness, can motivate teachers to invest in their teaching development.. Also, it was in the same direction with Sun (2021 : 122-133) finding that Administrators have the capacity to provide support and feedback to teachers in their quest for teaching excellence. This includes constructive feedback on teaching evaluations, mentorship programs, and guidance on effective teaching practices.

H6: Implementation capacity has a significant positive effect on Academic development.

H6 was in accordance with the theories or research of Zhang (2018 : 250-251), which found that University administrators are responsible for allocating resources, including funding, research facilities, and access to academic journals and databases. Academic development programs can help teachers enhance their research skills, stay updated on current trends in their fields, and engage in scholarly activities.Policies that encourage and support research, publication, and scholarly collaboration can motivate teachers to invest in their academic development.

H7: Visionary motivation has a significant positive effect on teacher development.

H7 was in accordance with the theories or research of Yao& Zhang. (2022 : 41-49), which found that visionary administrators often have a long-term vision for the university's growth and success. They communicate a sense of purpose and aspiration that motivates teachers to invest in their own development, embrace innovation, and strive for excellence in their teaching.

H8: Visionary motivation has a significant positive effect on academic development.

H8 was in accordance with the theories or research of Yan (2019 : 75-85), which found that visionary leaders inspire and provide a clear sense of direction for university

teachers.A visionary leader's motivation is often closely aligned with the institution's academic development goals.

H9: Resource integration has no significant positive effect on teaching development.Because factors such as unreasonable resource selection, insufficient teacher preparation, technical support, student feedback and participation, lack of effective evaluation mechanisms, over-reliance on technology, and unsuitable educational culture all affect the positive impact of resource integration on teaching development.

H10: Resource integration has a significant positive effect on academic development.

H10 was in accordance with the theories or research of Xu (2016 : 87-90), which found that Administrators, including university leaders and department heads, are responsible for allocating resources such as budgets, research facilities, technology, and staff support. Resource integration can encompass funding and support for professional development programs. Adequate resources for research activities are crucial for academic development. When teachers have access to research funding, libraries, laboratories, and research facilities, it enables them to engage in scholarly activities, stay current in their fields, and contribute to academic knowledge.

Recommendations

The dissertation underscores a critical connection between effective professional leadership and the growth of university teachers. Based on the insights provided in the paper, several valuable policy recommendations can be proposed to enhance the professional development of university teachers in Jilin Province.（1）Develop organized leadership development plans for university teachers.(2) Implement the mentor program.(3) Modify the performance evaluation criteria.(4) Encourage collaborative research among university teachers.(5) Introducing structured pathways for career advancement aligned with leadership roles can be instrumental. (6)Create opportunities for university teachers inside and outside the province to network, and interact with experts.(7) Provide financial support for teachers to participate in skill upgrading.(8)Provide teachers with specialized training in research project management, grant writing, and collaborative research practice.(9) Smooth feedback and communication channels.(10) Establish and improve a comprehensive and long-term teacher development strategy

Recommendation for practical application

The dissertation offers valuable insights that can be practically applied to enhance the professional development of university teachers in the region. To translate these insights into actionable steps, the following recommendations can be considered:

(1)Organize regular workshops focused on leadership development. (2) Establish a mentorship program that pairs experienced faculty members with junior teachers.(3) Integrate leadership modules into the training curriculum for university teachers.(4) Develop a repository of leadership resources,This digital library can serve as a self-paced learning platform.(5) Foster collaborative projects that require university teachers to work together across disciplines. (6) Recognize and celebrate instances where university teachers exhibit leadership qualities. (7) Organize networking events where university teachers can connect with professionals from academia, industry, and other sectors. (8) Offer financial support or study leave for university teachers to pursue advanced degrees or attend leadership-focused courses. (9) Encourage and support university teachers to lead research projects. Provide funding, administrative assistance, and mentorship to guide them through the process of

project management, data analysis, and dissemination.(10) Establish regular feedback loops where university teachers can share their experiences and suggest improvements for leadership development initiatives. (11) Facilitate collaborations between universities within Jilin Province, provide a platform for sharing best practices.(12) Develop a comprehensive, long-term strategy for the implementation of these practical recommendations. This strategy should outline clear goals, allocate resources, and define milestones for assessing the impact of the initiatives.

Recommendation for Further Research

(1) Research and observe the long-term impact of professional leadership on the professional development of university teachers.

(2) Research and compare the impact of professional leadership on university teacher development in different provinces or regions in China,

(3) Research and quantitative data such as surveys and performance indicators are combined with qualitative insights gained from interviews.

(4) Research and investigate how gender dynamics intersect with professional leadership and the resulting impact on the professional development of university faculty.

(5) Research and investigate the indirect effects of professional leadership on student learning outcomes.

In conclusion, "The Influence of Professional Leadership on the Professional Development of University Teachers in Jilin Province" opens the door to a myriad of research possibilities. By exploring these recommendations, scholars can contribute to a deeper understanding of the complex dynamics between leadership and the growth of university teachers, providing valuable insights for the enhancement of educational practices and policies.

Reference

Awelu,T.(2012).Perception of leadership in effectiveness of school improvement program: the case of selected high schools in Addis Ababa city administration. *Addis Ababa Univerisity*.

Atsebeha,A.T.(2016).Principals' leadership styles and their effects on teachers' performance in the Tigray region of Ethiopia. *University of South Africa*.

Chen,D&Sun,J.(2019).Distributed leadership and teacher professional development in China. In M. L. Y. Wong & C. S. K. Tang (Eds.), Global leadership practices: A cross-cultural management perspective. *Springer*. (3),157-178.

Hao,J.J&Guo,J.(2023).Emerging technologies empowering teachers' professional development: claims, challenges and paths. *Open Education Research*. (7),46-52.

Hong,Yu&Heng,jieCui.(2017).The Impact of professional leadership on Teacher Professional Development in Chinese Schools" *Frontiers in Psychology*. (1), 8.

Hu,L.F.(2014).A study on the interactive development pathway of professional leadership of garden directors and teachers - based on the perspective of process philosophy. *Education Guide (2nd half of the month)*. (4), 54-57.

Hu,Y.(2019).A qualitative study of interprofessional leadership. *Compilation of papers from the 4th Shanghai International Nursing Conference*. (7), 1.

Jiang,Yuanyuan.(2015).Strategic educational leadership of university presidents: an analysis based on hermeneutic perspective. *Journal of National Institute of Educational Administration*. (6), 39-42.

Jiang,L.&Zhang,H.Y.(2023).Exploring the construction of the course of "Teachers' Professional Development and Professional Ethics Cultivation". *Western Quality Education*. (2),5-9.

Sun,J.(2021).Three-dimensional modelling of teacher leadership: conceptual formation, connotative features and model construction. *Journal of Education*. (9), 122-133.

Tang, X.(2020).A study on the current situation and enhancement strategy of the play of professional leadership of special teachers. *Jiangxi Normal University*. (2), 69.

Tim,Rowland&David,Thwaites&Richard,Burt(2005).Teacher Professional Development in the Teaching and Learning of Mathematics.*Research in Mathematics Education*. (7), 163-178.

Timperley,H.(2011).Realizing the power of professional learning. Maidenhead: *Open University Press.*

Wang,Shuang(2019).Status quo and strategy of professional development of "dual-teacher" teachers in secondary vocational schools.*Guangzhou:Guangzhou University.*

Wang, J,Y.(2023).Exploring the professional development of entrepreneurship teachers in applied undergraduate colleges and universities. *Journal of Sanming College*. (8), 109-115.

Xu,B.(2016).Analysis of professional development pathways and influencing factors of young teachers in colleges and universities. *Journal of Shanxi Datong University (Social Science Edition)*. (5), 87-90.

Xu,G.&Hu, Z.(2013).Research Field, System and Paradigm Construction of Educational Leadership under the Threshold of System. *Journal of East China Normal University (Education Science Edition)*. (4), 11-17.

Yao,J.H.&Zhang, M.(2022).Opportunities, problems and countermeasures of teachers' professional development under the "double reduction" policy. Journal of Beijing *Normal University*. (3), 41-49.

Yan,D.(2019).Connotation and development path of foreign language teachers' professional leadership. *Duxiu Discussion Series*. (8), 75-85.

Zhao,Q.(2020).Scholarship of teaching:A new perspective on the professional development of teachers in applied undergraduate colleges and universities. *Research on Contemporary Educational Practice and Teaching*. (5), 114-115.

Zhao,Y.&Qiu,W.F.(2023).The practice turn of professional development of college teachers under the perspective of artificial intelligence.*Continuing Education Research*. (3), 71-75.

Zhang,X.N.(2018).A study on professional leadership of music students based on factor analysis - A case of music students in the art department of Guangdong Petrochemical College. *Northern Music*. (4), 250-251.

การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

The establishment of the Khanom Sang Learning Centre by the Municipal Government of Bang Riang Subdistrict, Kuan Niang District, Songkhla Province

ดวงฤดี อุทัยหอม[1*], นพดล ชูเศษ[2], กุลธิรา แซ่โซว[3], กรกมล ซุ้นสุวรรณ[4], สิริกาญจน์ สีดำ[5] และ เอกชัย แซ่พุ่น[6]

[1,3,4,5,6]มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ [2]มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

Duangrudee Uthaihoem[1], Noppadon Chooset[2], Kulthira Seasao[3], Kornkamol Soonsuwon[4], Sirikan Sridam[5] and Eakchai Saepun[6]

[1,3,4,5,6]Hatyai University [2]Rajamangala University of Technology Srivijaya, Thailand

Corresponding Author, E-mail : Prodpai_dd@hu.ac.th

****

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา 2) เพื่อจัดตั้งและบริหารการจัดการศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง พัฒนาองค์ความรู้นำไปสู่การถ่ายทอดและเผยแพร่ 3) เพื่อประชาสัมพันธ์และการเข้าถึงศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง และเครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อาวุโส ครัวเรือนและกลุ่มที่ผลิตขนมซั้ง จำนวน 36 คน โดยการจัดกิจกรรมสนทนากลุ่ม ใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง พบว่า ในพื้นที่ตำบลบางเหรียง ชาวบ้านมีความเป็นอยู่ใช้ชีวิตแบบพหุวัฒนธรรมมีการทำขนมซั้งที่มีการสืบทอดมายาวนานกว่า 100 ปี โดยการวิจัยครั้งนี้ได้จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้ง เพื่อสืบสานภูมิปัญญาขนมท้องถิ่นและเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนให้แก่นักเรียน และผู้สนใจ การดำเนินการจัดตั้งโดยใช้เกณฑ์ 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอาคารสถานที่และด้านการบริหารจัดการ และได้มีการประชาสัมพันธ์ศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียงเพื่อให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้น โดยใช้กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดเชิงบูรณาการ ทั้งออนไลน์และออฟไลน์ งานวิจัยครั้งนี้ทำให้เกิดศูนย์การเรียนรู้ซึ่งเป็นแหล่งของความรู้ชุมชนเกี่ยวกับขนมซั้งที่เป็นภูมิปัญญาอาหารพื้นถิ่น และเป็นการส่งเสริมให้ขนมซั้งตำบลบางเหรียงเป็นที่รู้จักมากขึ้นอันจะนำมาซึ่งรายได้ของคนในชุมชนต่อไป

[*] วันที่รับบทความ : 10 พฤศจิกายน 2566; วันแก้ไขบทความ 16 มกราคม 2567; วันตอบรับบทความ : 18 มีนาคม 2567

Received: November 10 2023; Revised: January 16 2027; Accepted: January 18 2024

คำสำคัญ: ศูนย์การเรียนรู้; ขนมซั้ง; ภูมิปัญญา; การจัดการศูนย์การเรียนรู้

Abstract

The objective of this research endeavour is to examine the historical and ancestral origins of of Khanom Sang in Bang Reang, Songkhla. Furthermore, the aim is to establish and administer a center of education for Bang Reang' Khanom Sang, while concurrently cultivating and disseminating knowledge. Additionally, the goal is to promote and facilitate accessibility to the learning center for Bang Reang' Khanom Sang, as well as the wider learning network within the community. The sources of data encompass elderly individuals, households, and groups involved in the production of "Khanom Sang," amounting to a total of 36 individuals. In order to extract information, group discussions and semi-structured interviews were conducted. The outcomes of this research indicate that within the Bang Riang Sub-district, the inhabitants possess a cultural way of life that involves a longstanding tradition of crafting "Khanom Sang" spanning over a century. Consequently, a learning center for "Khanom Sang" has been instituted as a result of this research in order to revitalize local wisdom and serve as an educational resource for students and individuals with a vested interest. The establishment criteria for the center encompass personnel, budgetary considerations, material facilities, and overall management. To amplify the visibility of the "Khanom Sang" learning center, public relations activities have been undertaken, employing integrated communication strategies both online and offline. This research has significantly contributed to the establishment of a learning center that functions as a hub of community knowledge for the native treat, "Khanom Sang," ultimately seeking to enhance awareness and potentially augment the income of community members in the forthcoming years.

Keywords: Learning center; Khanom Sang**;** Wisdom**;** Learning center management

บทนำ

ขนมพื้นบ้านปักษ์ใต้ ที่มีรูปทรงสามเหลี่ยม สีเหลืองใส คล้ายข้าวต้มสามเหลี่ยม ซึ่งแต่ละพื้นที่อาจจะเรียกแตกต่างกันไป เช่น ขนมจ้าง ขนมซั้ง ขนมจั้ง กีจ่าง เป็นต้น ขนมซั้งเป็นของว่างประเภทหนึ่ง มีรสจืด ทำจากข้าวเหนียว ห่อด้วยใบไผ่เป็นรูปทรงสามเหลี่ยมขนาดเล็ก มัดด้วยเชือก นำไปต้มจนสุกก่อนนำมารับประทาน เนื่องจากขนมซั้งมีรสชาติหวานหอม สามารถรับประทานกับน้ำชา-กาแฟ จิ้มกับน้ำตาลหรือราดน้ำเชื่อมโรยเกล็ดน้ำแข็ง นอกจากนี้ยังเก็บไว้ได้นานประมาณ 3-7 วัน ขนมซั้งจึงเป็นได้รับความนิยมที่ผู้มาจับจ่ายข้าวของในตลาดซื้อกลับไปเป็นของฝากขึ้นชื่อของอำเภอควนเนียง (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสงขลา, 2563)

ในพื้นที่ตำบลบางเหรียง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา มีการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ประชาชนกลุ่มแรกที่มาตั้งถิ่นอาศัยเป็นคนไทยเชื้อสายจีนที่มาทำมาค้าขายโดยการปลูกละมุด (สะหวา) ส้มโอ และพลู มีการค้าขายโดยทางเรือกับชุมชนบ้านเกาะยอ และเมื่อมีการก่อตั้งสถานีรถไฟก็มีการค้าขายผ่านทางรถไฟ จนทำให้ผู้ที่เดินทางด้วยรถไฟรู้จักตำบลบางเหรียงเป็นอย่างดี นอกจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมแล้ว ขนมซั้งยังเป็นแหล่งที่มาของรายได้ของคนในตำบลบางเหรียงอีกด้วย แรกเริ่มเป็นการทำกินในครัวเรือน โดยนำวัตถุดิบในท้องถิ่น อาทิ ต้นเตย ไม้ไผ่ป่า ต้นอ้อย ผนวกกับข้าวจากการเกษตรในพื้นที่มาเข้าสู่กระบวนการถนอมอาหาร เป็นขนมชนิดนึง เรียกว่าขนมซั้งหรือขนมกี่จ่าง ในภาษากลางเรียกว่าข้าวต้นน้ำวุ้น ซึ่งเป็นขนมหวานที่เก็บไว้รับประทานได้นาน ก่อให้เกิดภูมิปัญญาชาวบ้าน ในระยะเวลาต่อมาขนมซั้งได้ถูกส่งต่อความอร่อยไปยังคนต่างถิ่น ต่างพื้นที่ อาทิ ชาวจีนมาเลเซีย สิงคโปร์ อีกทั้งวัฒนธรรมของชาวจีนที่มีการไหว้บรรพบุรุษด้วยขนมซั้ง ทำขนมซั้งกลายเป็นมรดกสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นมามากกว่า 100 ปี

จากสภาพแวดล้อมของชุมชนที่เปลี่ยนไป พื้นที่ทางเกษตรกรรมลดลง แหล่งวัตถุดิบถูกทำลาย อีกทั้งชาวบ้านที่ทำขนมซั้งเป็นกลุ่มคนสูงอายุและวัยกลางคนเป็นส่วนใหญ่ ทำให้วัฒนธรรมการสืบสานขนมซั้ง เริ่มเลือนหายไป แต่ความต้องการขนมซั้งของตลาดของคนในพื้นที่ คนต่างถิ่นและคนต่างประเทศยังคงมีอยู่ ซึ่งการสืบสาน ถ่ายถอดภูมิปัญญาวัฒนธรรมเหล่านี้มีหลากหลายรูปแบบ โดยศูนย์การเรียนรู้เป็นหนึ่งในแหล่งการเรียนรู้ ถ่ายทอด แลกเปลี่ยนประสบการณ์ สืบทอดภูมิปัญญา วัฒนธรรม ค่านิยมและเอกลักษณ์ของชุมชน โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้เพื่อวิถีชีวิตของคนในชุมชน เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม (สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย, 2560) เพื่อไม่ให้ภูมิปัญญาทางด้านอาหารเลือนหายไปและสืบสานอนุรักษ์ภูมิปัญญาการทำขนมโบราณของชุมชนไว้ คณะผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นถึงโอกาสในการธำรงภูมิปัญญานี้ไว้ โดยจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง ดำเนินการการรวบรวมข้อมูลประวัติความเป็นมา การส่งเสริมเกียรติคุณยกย่องผู้อาวุโสและผู้สืบสานอาชีพขนมซั้ง ศึกษากระบวนการผลิตแบบดั้งเดิมและแบบสมัยใหม่ การอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรการผลิต การส่งต่อคุณค่าให้คนรุ่นใหม่ และผู้สนใจได้ตระหนักและหวงแหนภูมิปัญญา การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ การประชาสัมพันธ์ศูนย์การเรียนรู้ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สร้างคุณค่าให้กับชุมชน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง
2. เพื่อจัดตั้งและบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง
3. เพื่อประชาสัมพันธ์ศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง และเครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชน รวมถึงการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ ให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง

ระเบียบวิธีวิจัย

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

ขั้นตอนที่ 1 ระยะก่อนดำเนินการวิจัย เป็นการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นก่อนทำการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

วิธีดำเนินการวิจัย

1.1 คัดเลือกชุมชน

ผู้วิจัยลงพื้นที่ชุมชนเพื่อสำรวจครัวเรือนที่ยังคงผลิตขนมซั้งในพื้นที่อำเภอควนเนียงจังหวัดสงขลา พบว่า มีจำนวนครัวเรือนและกลุ่มที่ทำขนมซั้งจำนวนมากและมีความเข้มแข็ง สืบทอดการทำจากรุ่นสู่รุ่น ผู้วิจัยได้คัดเลือกชุมชนที่เหมาะสมในการทำวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 36 คน ทุกคนยังคงมีการผลิตและทำการตลาดอย่างต่อเนื่องมาจนปัจจุบัน และต้องการให้ขนมซั้งเป็นที่รู้จัก การพัฒนาผลิตภัณฑ์และด้านการสื่อสารการตลาด

1.2 การสร้างสัมพันธภาพกับชุมชน

ผู้วิจัยได้สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน โดยแจ้งความประสงค์ที่จะร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง และการดำเนินกิจกรรมการสื่อสารทางการการตลาดเพื่อให้ขนมซั้งบางเหรียงเป็นที่รู้จักในวงกว้าง ให้ความเชื่อมั่นกับชุมชนว่าการดำเนินงานจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ เป็นการระดมพลัง ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมกันขับเคลื่อนของสมาชิกที่เกี่ยวข้องกับอาชีพผลิตขนมซั้งในพื้นที่กับผู้เกี่ยวข้อง ให้เกิดเป็นรูปธรรมเป็นที่ประจักษ์ จนได้รับความไว้วางใจจากทุกฝ่าย

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนที่ 1

การจัดเวทีสนทนากลุ่ม และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 1

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา โดยการสรุปข้อมูลที่เกิดขึ้นจากการเก็บรวบรวม และเสนอผลการศึกษาด้วยวิธีการพรรณนา และพบปัญหาที่จะสามารถดำเนินการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียงได้

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการวิจัย ขั้นดำเนินการวิจัยมีขั้นตอน และรายละเอียด ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

2.1 ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาร่วมกับชุมชน โดยศึกษาวิเคราะห์ความเป็นมาของขนมซั้งบางเหรียง ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้เพื่อถ่ายทอดมรดกทางภูมิปัญญาการทำขนมซั้งบางเหรียง การประเมินศักยภาพในการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ กระบวนการจัดการกลุ่ม การสื่อสารการตลาดเผยแพร่

ประชาสัมพันธ์ การออกแบบกิจกรรมงานเปิดศูนย์การเรียนรู้ ด้วยการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิด โดยใช้เทคนิค AIC มาช่วยในการประชุมเชิงปฏิบัติการ

2.2 พิจารณาการกำหนดปัญหาที่แท้จริง โดยการจัดเวทีประชุม สนทนากลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ระบุปัญหาที่แท้จริงและต้องการแก้ไขเร่งด่วน โดยใช้เทคนิค AIC

2.3 การออกแบบการวิจัย ผู้วิจัย สมาชิกครัวเรือนและกลุ่มที่ผลิตขนมซั้งบางเหรียง และหน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง เข้ามาร่วมกันออกแบบรูปแบบและทิศทางการวิจัย

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวกับปัญหาการวิจัย

2.5 นำเสนอข้อมูลสภาพและสาเหตุของปัญหาต่อที่ประชุม เพื่อรับทราบและเป็นการยืนยันร่วมกันในมติ และความพร้อมด้านสถานที่ที่จะดำเนินการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ขนมซั้งบางเหรียง พร้อมเสนอข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนที่ 2 ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ 2) แบบสังเกตในการวิจัย ใช้ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับบรรยากาศการปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 2

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหา และเสนอผลการศึกษาด้วยวิธีการพรรณนา

ขั้นตอนที่ 3 หลังการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 วางแผนการดำเนินงาน โดยการกำหนดโครงการเพื่อแก้ไขปัญหา โดยคณะผู้วิจัย ร่วมกันกำหนดวัตถุประสงค์ กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินงาน โดยกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคนในการดำเนินกิจกรรม ซึ่งนำเทคนิค AIC มาใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นเทคนิคที่ใช้ในการสร้างพลังและกระตุ้นการยอมรับของชาวบ้านให้ร่วมพัฒนาชุมชนและขยายผลได้ โดยเทคนิค AIC ที่นำมาประยุกต์สำหรับการประชุมระดมความคิดในการวิจัยครั้งนี้ คือ เทคนิคการระดมความคิดที่ให้ความสำคัญต่อความคิดและการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนบนพื้นฐานแห่งความเสมอภาคเป็นกระบวนการที่นำเอาคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา มีขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการสร้างความรู้ (Appreciation หรือ A) เป็นขั้นตอนการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ขั้นตอนนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมระชุมทุกคนแสดงข้อคิดเห็น รับฟัง และหาข้อสรุปร่วมกันอย่างเป็นประชาธิปไตย 2) ขั้นตอนการสร้างแนวทางการพัฒนา (Influence หรือ I) คือ ขั้นตอนการหาวิธีการที่จะทำให้เกิดการพัฒนางานวิจัยตามแนวทางที่วางไว้ และ 3) ขั้นตอนการสร้างแนวทางปฏิบัติ (Control หรือ C) คือ การนำเอาโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ มาสู่การปฏิบัติและจัดกลุ่ม

3.2 การอบรมให้ความรู้ มีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้ชุมชน แก่กลุ่มจัดตั้งศูนย์การ

เรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียนง เพื่อให้เข้าใจกระบวนการจัดการศูนย์การเรียนรู้และกิจกรรมของศูนย์

3.3 การปฏิบัติตามแผนงาน คณะผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้อง ร่วมปฏิบัติติการแบบมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ตามหน้าที่และแผนการดำเนินการที่ร่วมกันกำหนด

3.4 การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน นักวิจัยทำการประเมินผลการดำเนินงานและติดตามผล

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนที่ 3

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1) แบบสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ

2) แบบสังเกตในการวิจัย ใช้ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับบรรยากาศการปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

3) แบบประเมินกิจกรรมการสื่อสารทางการตลาด

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 3

1. วางแผนการดำเนินงาน วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหา และเสนอผลการศึกษาด้วยวิธีการพรรณนา

2.การอบรบแผนการดำเนินงาน วิเคราะห์ศักยภาพ และความสามารถในการปฏิบัติงานของสมาชิกกลุ่มจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ฯ

3. การปฏิบัติตามแผนงาน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาและเสนอผลการศึกษาด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์

4. การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ประเมินผลการจัดกิจกรรมงานเปิดศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง จากผู้เข้าร่วมงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) โดยผู้วิจัยศึกษาครัวเรือนและกลุ่มที่ผลิตขนมซั้งในเทศบาลตำบลบางเหรียง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Area) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นก่อนทำการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยเริ่มจากการลงสำรวจ ศึกษาชุมชนและทำการคัดเลือกครัวเรือนและกลุ่มผู้ผลิตขนมซั้ง ทำให้ได้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลคือ ครัวเรือนผู้ผลิตขนมซั้ง จำนวน 36 คน ซึ่งเป็นผู้ที่มีศักยภาพในการผลิตขนมซั้งของพื้นที่เทศบาลตำบลบางเหรียง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา เป็นรูปแบบการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสนทนากลุ่มและแบบสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ กับครัวเรือนและกลุ่มผลิตขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง และนักพัฒนาเทศบาลตำบลบางเหรียง จำนวน 36 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจต่องานเปิดศูนย์การเรียนรู้เทศบาลตำบลบางเหรียง จำนวน 108 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มาร่วมงานเปิดศูนย์การเรียนรู้ มีผลจากการศึกษา ดังนี้

ผลการศึกษาที่ 1 การรวบรวมข้อมูลประวัติความเป็นมาของขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง

จากการจัดทำกิจกรรมสนทนากลุ่ม โดยผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้อาวุโส ครัวเรือนและกลุ่มที่ผลิตขนมซั้ง และผู้ที่มีความรู้เรื่องขนมซั้งในชุมชนบางเหรียง มาร่วมแลกเปลี่ยนให้ข้อมูลเพื่อศึกษาวัฒนธรรมการทำขนมซั้ง

ในพื้นที่เทศบาลตำบลบางเหรียงมีความเป็นอยู่แบบพหุวัฒนธรรม ผสมผสานกันกับพี่น้องคนไทยพุทธไทยเชื้อสายจีน และมีไทยมุสลิมบางส่วน ที่มาตั้งรกรากมานานนับร้อยปี ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ในเวลาว่างจากการทำเกษตรก็จะมาทำขนมซั้ง หรือที่ทางภาคใต้ตอนบนเรียกว่า ขนมจ่าง หรือกี่จ่าง เป็นข้าวเหนียวห่อด้วยใบไผ่ มีกลิ่นหอม จิ้มรับประทานกับน้ำตาลอ้อย ขนมซั้งในพื้นที่ตำบลบางเหรียงมีการสืบทอดการทำยาวนาน 4 ชั่วอายุคน จากคำบอกเล่าของผู้อาวุโสที่ยังคงทำขนมซั้งอยู่ ประกอบด้วย นาง A อายุ 85 ปี นาง B อายุ 81 ปี นาง C อายุ 80 ปี นาง D อายุ 65 ปี นาง E อายุ 63 ปี ได้ให้ข้อมูลว่าในพื้นที่บางเหรียงสมัยก่อนเป็นป่าไม้ไผ่ และแถวรั้วบ้านของชาวบ้านจะมีต้นเตย ทำนาปลูกข้าวเจ้าข้าวเหนียว ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักที่ใช้ในการทำขนมซั้ง ชาวบ้านจึงนำวัตถุดิบที่มีอยู่ในชุมชนมาทำขนมซั้ง โดยจำหน่ายทั้งในพื้นที่ และอำเภอหาดใหญ่ที่ตลาดกิมหยง ย่านการค้า และถนนรถไฟ ด้วยการเดินทางโดยรถไฟ ทำให้ขนมซั้งบางเหรียงเป็นที่รู้จักของคนต่างพื้นที่ และนักท่องเที่ยวต่างชาติ ชาวมาเลเซีย สิงคโปร์ เข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอหาดใหญ่ ด้วยรสชาติขนมซั้งเป็นที่ถูกอกถูกใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จึงทำขนมซั้งเป็นของฝากที่ถูกส่งไปขายทั้งในพื้นที่ใกล้เคียงและไกลถึงต่างแดน อย่างไรก็ดี ในปัจจุบันการเปลี่ยนสภาพพื้นที่เกษตร ไปในรูปแบบสิ่งก่อสร้าง และรูปแบบอื่น ๆ จึงทำให้ป่าไม้ไผ่ ต้นเตย นาข้าว ถูกเปลี่ยนแปลง จึงทำให้วัตถุดิบหลักลดลงอย่างรวดเร็ว ชาวบ้านจำเป็นจะต้องไปหาจากพื้นที่อื่น และในตลาด ร้านค้าชุมชน เพื่อมาทำขนมซั้งจำหน่าย

ผลการศึกษาที่ 2 วิเคราะห์ประเมินศักยภาพเชิงพื้นที่ และการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้

การสร้างแหล่งเรียนรู้ในชุมชนเพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาขนมของชุมชนในรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ โดยทำการวิเคราะห์ ประเมินและค้นหาศักยภาพของครัวเรือนหรือกลุ่มตามความสมัครใจ มีการบริหารจัดการ 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอาคารสถานที่และด้านการบริหาร จัดการ พบว่า กลุ่มที่อาสาสมัครเพื่อดำเนินการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง เป็นกลุ่มของนางสุนิสา

เพ็งแก้ว ซึ่งมีความพร้อมในด้านบุคลากรและทีมงานที่เกี่ยวข้องกับการขนมซั้ง โดยนางสุนิสา เพ็งแก้ว ได้เสียสละพื้นที่บางส่วนของสถานที่ผลิตของครอบครัว จัดทำเป็นศูนย์การเรียนรู้ ตั้งอยู่เลขที่ 161/1 ตำบลบางเหรียง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา และในการพิจารณาเลือกสถานที่ทำการของศูนย์การเรียนรู้นั้น ทางคณะทีมวิจัย ได้ลงไปทำการสำรวจและประเมินความพร้อมเบื้องต้นทุกด้าน ปรากฏว่ามีความเหมาะสม สามารถที่จะพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ต่อยอดไปได้ในอนาคต ด้านงบประมาณตั้งต้นได้รับการสนับสนุนจากสมาคมแม่ดีเด่นแห่งชาติประจำจังหวัดสงขลา สมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์จังหวัดสงขลา สโมสรไลออนส์หาดใหญ่ฮาร์โมนี ในการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และการจัดงาน และทางเทศบาลตำบลบางเหรียง ให้การสนับสนุนในด้านการจัดสถานที่และอำนวยความสะดวกในการจัดทำการสนทนากลุ่ม ด้านการบริหารจัดการ การทำความเข้าใจแนวทางการทำงานศูนย์การเรียนรู้ ได้รับความอนุเคราะห์สร้างความเข้าใจโดยทีมคณาจารย์นักวิจัย ซึ่งประกอบด้วย

1) ด้านการจัดองค์กร การกำหนดโครงสร้างของสมาชิกศูนย์การเรียนรู้ โดยจำแนกหน้าที่ในการให้ข้อมูลผู้สนใจตามที่ตนเองถนัด และมีทักษะความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้นร่วมกับการพิจารณากระบวนการของการทำขนมซั้ง จึงได้จัดโครงสร้างองค์กร ประกอบด้วย ประธาน เลขานุการ ฝ่ายบัญชี ฝ่ายการตลาดและประชาสัมพันธ์ ผู้บรรยายและมัคคุเทศก์ประจำศูนย์ ที่ปรึกษา ฝ่ายผลิต (ล้างข้าวเหนียว เก็บใบไผ่ ผูกขนม คีบใบไผ่ ทำเชือกผูกขนม จัดส่งข้าวเหนียว จัดเตรียมเพื่อการขนส่งให้ลูกค้า) มีสมาชิกรวม 23 ท่าน

2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ผ่านฐานการเรียนรู้กระบวนการการผลิตขนมซั้ง ใช้เวลาในการศึกษาเฉลี่ย 3 ชั่วโมงต่อวัน หรืออาจปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียน นักศึกษา ผู้สนใจที่มาเยือน โดยมีลักษณะฐานกิจกรรม 5 ฐานการเรียนรู้

1. ฐานเล่าสู่กัน (บรรยายความเป็นมาของขนมซั้งบางเหรียง นิทรรศการ และรับประทานขนมซั้งกะทิสด)
2. ฐานขนมซั้งของเรา ผลิตแบบวิถีเรา (บรรยายรูปแบบการผลิตแบบโบราณและแบบปัจจุบัน)
3. ฐานสาธิตกระบวนการผลิต (สาธิตการล้าง ห่อ ผูก มัด ต้ม ผึ่งแห้ง ตัดแต่ง บรรจุ)
4. ฐานมามาะ มาผูกขนมซั้งกัน (สอนวิธีการผูกและฝึกหัดการผูกขนมซั้ง)
5. ฐานช็อปปิ้งกินซั้ง (ของฝาก ของที่ระลึก)

อัตราค่าบริการ เยี่ยมชมและทำกิจกรรมในศูนย์การเรียนรู้ ท่านละ 70 บาท

ติดต่อ โทร 089 295 0907 **แฟนเพจ** ศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง

เวลาทำการ จันทร์ ถึง ศุกร์ เวลา 8.00 น. – 16.00 น.

หมายเหตุ ผู้สนใจสอบถามข้อมูลล่วงหน้าและติดต่อล่วงหน้าอย่างน้อย 3 วัน

3) ด้านสารสนเทศขนมซั้งบางเหรียง คณะนักวิจัยได้สังเคราะห์และนำมาประมวลเป็นสารสนเทศจัดทำเป็นป้ายบอร์ดนิทรรศการ และสามารถศึกษาได้ในช่องทางแฟนเพจของศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง และแสดง ณ ที่ทำการศูนย์การเรียนรู้ ประกอบด้วย

บอร์ดที่ 1 นำเสนอประวัติความเป็นมา

ขนมซั้งบางเหรียง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา มรดกทางภูมิปัญญาของท้องถิ่น ด้านการถนอมอาหารของคนพื้นที่ ที่มีการสืบสานกันมาจากรุ่นสู่รุ่น มามากกว่า 100 ปี จนปัจจุบันเป็นที่รู้จักและรับประทานกันอย่างกว้างขวาง จากการรวบรวมข้อมูลจากผู้อาวุโสในท้องถิ่นที่มีอาชีพทำขนมซั้ง ผู้เกี่ยวข้องในอาชีพ และผู้นำชุมชน พบว่า ในสมัยก่อนพบว่าพื้นที่ตำบลบางเหรียง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา มีป่าไม้ไผ่ (ไผ่ป่าหรือไผ่บ้าน) ซึ่งมีใบขนาดใหญ่ เป็นจำนวนมาก และในละแวกบ้านจะมีต้นเตยเป็นแนวรั้ว ชาวบ้านประกอบอาชีพทำนาปลูกข้าวเจ้า ปลูกข้าวเหนียว ซึ่งทั้งหมดไม่ว่าจะเป็น ใบไผ่ เชือกเตย และข้าวเหนียว เป็นวัตถุดิบหลักที่มีอยู่ในท้องถิ่น ประกอบกับภูมิปัญญาการทำน้ำด่างแบบโบราณ ที่สามารถทำได้ด้วยตนเอง โดยเอาไม้ทางมะพร้าว เปลือกผลไม้มาเผา จนเป็นขี้เถ้า และนำไปแช่ในน้ำสะอาดจนน้ำใสกลายเป็นน้ำด่าง ทำการกรองแยกตะกอน นำมาแช่ข้าวเหนียว และใช้ในการต้มขนมซั้ง ซึ่งเป็นรูปแบบในการทำขนมซั้งที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นที่ทำกันมาแต่โบราณ ขนมซั้งเป็นขนมที่เมื่อทำแล้วสามารถเก็บไว้รับประทานได้นานหลายวัน และส่วนหนึ่งจากการทำในครัวเรือน ก็จะนำไปหาบขายจำหน่ายที่อำเภอหาดใหญ่ ควบคู่กับการขายพืชผักสวนครัวที่มีอยู่ในท้องถิ่น โดยเดินทางไปกลับโดยรถไฟเป็นหลัก จึงทำให้ขนมซั้งบางเหรียง เป็นที่รู้จักของคนหาดใหญ่ โดยแม่ค้าก็จะหาบไปขายในละแวก แถวสถานีรถไฟ ตลาดกิมหยง และย่านการค้า หน้าโรงแรมที่พัก บนถนนนิพัทธ์อุทิศ 1 2 และ 3 ขนมซั้งบางเหรียงจึงเป็นที่รู้จักและชื่นชอบในรสชาดของคนหาดใหญ่และนักท่องเที่ยวต่างชาติ ชาวมาเลเซีย สิงคโปร์ และนักท่องเที่ยวมักซื้อเป็นของฝากกลับประเทศ และด้วยรสชาดขนมซั้งเป็นที่ถูกอกถูกใจ และเก็บไว้ได้นาน ปัจจุบันขนมซั้งบางเหรียงได้ถูกส่งไปขายเป็นประจำทุกวันในพื้นที่ใกล้เคียงอาทิ อำเภอบางกล่ำ อำเภอหาดใหญ่ อำเภอรัตภูมิ อำเภอสิงหนคร อำเภอเมืองสงขลา อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดพัทลุง จังหวัดตรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดระนอง กรุงเทพมหานคร ฯลฯ และส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศโดยเฉพาะในเทศกาลมงคลที่ชาวบ้านเรียกกันว่าจีนกินซั้ง มียอดการสั่งซื้อจากประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ เป็นจำนวนมาก รวมถึงส่งไปขายยังประเทศเมียนม่า อย่างไรก็ดีในปัจจุบัน ด้วยความเจริญในการคมนาคมที่มีความสะดวกขึ้น รูปแบบการเดินทางไปขายในตัวเมืองจึงเปลี่ยนไปในรูปแบบรถโดยสารและรถส่วนตัว การสั่งซื้อและส่งออนไลน์จากแหล่งผลิต ประกอบกับการเปลี่ยนสภาพพื้นที่เกษตร ถูกเปลี่ยนไปไปในรูปแบบสิ่งก่อสร้าง และเปลี่ยนไปในรูปแบบอื่นๆ จึงทำให้ป่าไม้ไผ่ ต้นเตย หรือนาข้าวลดลง หรือความรวดเร็วในการทำน้ำด่างแบบธรรมชาติเปลี่ยนไป จึงทำให้ชาวบ้านจำเป็นจะต้องหาซื้อวัตถุดิบจากตลาดและต่างพื้นที่เพื่อมารองรับปริมาณการผลิตที่มีมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

บอร์ดที่ 2 นำเสนอเชิดชูเกียรติครูภูมิปัญญาขนมซั้งบางเหรียง

เชิดชูเกียรติครูภูมิปัญญาขนมซั้งบางเหรียง เป็นการคัดเลือกและพิจารณาจากคณะกรรมการที่ทางเทศบาลตำบลบางเหรียงได้จัดตั้งขึ้น เพื่อให้แก่ประชาชนในพื้นที่บางเหรียง ที่ทำขนมซั้งที่มีอายุมากกว่า 70 ปี ทำมาจากรุ่นสู่รุ่น จากรุ่นคุณทวด คุณยาย คุณแม่ และส่งต่ออาชีพไปยังลูกหลานและคนทั่วไปที่ต้องการศึกษาเรียนรู้การทำขนมซั้ง และปัจจุบันยังคงทำอยู่ ผู้ที่ได้รับการเชิดชูเกียรติครูภูมิปัญญาขนมซั้งบางเหรียงมีจำนวน 3 ท่าน

บอร์ดที่ 3 นำเสนอเกียรติคุณผู้สืบสานภูมิปัญญาขนมซั้งบางเหรียง

เชิดชูเกียรติสืบสานภูมิปัญญาขนมซั้งบางเหรียง เป็นการคัดเลือกและพิจารณาจากคณะกรรมการที่ทางเทศบาลตำบลบางเหรียงได้จัดตั้งขึ้น เพื่อให้แก่ประชาชนในพื้นที่บางเหรียง ที่ทำขนมซั้ง มีอายุมากกว่า 40 ปี ทำมาจากรุ่นสู่รุ่น จากรุ่นคุณทวด คุณยาย คุณแม่ และรุ่นตนเอง และปัจจุบันยังคงทำอยู่ พร้อมส่งต่ออาชีพไปยังลูกหลานและคนทั่วไปที่ต้องการศึกษาเรียนรู้การทำขนมซั้ง และปัจจุบันยังคงทำอยู่ ทั้งนี้ผู้ที่ได้รับเกียรติคุณผู้สืบสานภูมิปัญญาขนมซั้งบางเหรียง มีจำนวน 7 ท่าน

บอร์ดที่ 4 นำเสนอกระบวนการผลิตขนมซั้งบางเหรียง

กระบวนการผลิตขนมซั้งแบบโบราณ ชาวบ้านนิยมทำน้ำด่างเอง โดยใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในชุมชน โดยมีกระบวนการดังนี้

1) นำทางมะพร้าวหรือเปลือกผลไม้ไปเผาจนเป็นขี้เถ้า หลังจากนั้นให้นำขี้เถ้ามาแช่น้ำ จนเป็นน้ำใส และตักเฉพาะน้ำใส ซึ่งมีคุณสมบัติกลายเป็นน้ำด่างเก็บไว้



2) นำน้ำด่างมาล้างข้าวเหนียวและพักให้สะเด็ดน้ำ ข้าวเหนียวที่ผ่านการล้างน้ำด่างจะมีสีโทนเหลือง หลังจากนั้นนำข้าวเหนียวมาห่อ/หรือผูกด้วยใบไผ่ ที่ผ่านการทำความสะอาดเรียบร้อย มัดด้วยเชือกเตย




3) นำขนมซั้งที่ผูกเรียบร้อยแล้ว ไปต้มด้วยน้ำด่าง ในถังขนาดใหญ่ ต้มด้วยไม้ฟืนที่หาได้ละแวกบ้านและชุมชน ใช้เวลาต้มประมาณ 5 ชั่วโมง




4) เมื่อขนมซั้งสุก เกี่ยวขึ้นมาแขวนผึ่งลมให้แห้งสนิท พักให้เย็น เป็นขนมซั้งพร้อมรับประทาน และจำหน่าย โดยขนมซั้งสามารถเก็บไว้ได้ในอุณหภูมิปกติ ประมาณ 5-7 วัน





ทั้งนี้กระบวนการผลิตขนมซั้งแบบปัจจุบัน ชาวบ้านนิยมใช้น้ำด่างสำเร็จรูปบรรจุขวดหรือชนิดผงที่มีจำหน่ายในท้องตลาด โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำน้ำด่างสำเร็จรูปมาล้างข้าวเหนียวและพักให้สะเด็ดน้ำ ข้าวเหนียวจะมีสีโทนเหลือง
2. นำข้าวเหนียวมาห่อ/หรือผูกด้วยใบไผ่ ที่ผ่านการทำความสะอาดเรียบร้อย มัดด้วยเชือกเตย หรือเชือกฟาง

3. นำขนมซั้งที่ผูกเรียบร้อยแล้ว ไปต้มด้วยน้ำด่างสำเร็จรูป ในถังขนาดใหญ่ ต้มด้วยไม้ฟืน หรือใช้แก๊สหุงต้ม ใช้เวลาต้มประมาณ 2 ชั่วโมง

4. เมื่อขนมซั้งสุก เกี่ยวขึ้นมาแขวนผึ่งลมให้แห้งสนิท พักให้เย็น บางครัวเรือนใช้วิธีการเป่าให้แห้งด้วยเครื่องเป่าขนาดใหญ่ เป็นขนมซั้งพร้อมรับประทาน และพร้อมจำหน่าย ทั้งนี้ขนมซั้งโดยทั่วไป สามารถเก็บไว้ได้ในอุณหภูมิปกติ ประมาณ 5-7 วัน และเก็บในตู้เย็นนาน 1 เดือน

บอร์ดที่ 5 นำเสนอความเป็นมาศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง

เกิดจากการรวมตัวของพี่น้องชาวบางเหรียง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา ที่มีอาชีพทำขนมซั้งมายาวนานและมีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชีพขนมซั้ง ไม่ว่าจะเป็น ผู้ที่เก็บใบไผ่ ผู้ที่ไปตัดเชือกเตย ผู้ที่มีทักษะความสามารถในการผูกขนม ทุกคนมารวมตัวกันเพื่อมุ่งหวังให้ขนมซั้งซึ่งเป็นมรดกภูมิปัญญาด้านอาหารของพื้นที่บางเหรียง อำเภอควนเนียง คงอยู่ตราบนานเท่านานและสืบสานต่อยอดไปสู่มิติต่างๆ ในอนาคต และเป็นแหล่งให้ความรู้กับนักเรียน นักศึกษาและผู้สนใจ จึงมีแนวคิดในการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ณ บ้านเลขที่ 161/1 หมู่ที่ 1 ตำบลบางเหรียง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

บอร์ดที่ 6 ขอบคุณผู้สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง ประกอบด้วย

รายนามสมาชิกสมาคมแม่ดีเด่นแห่งชาติประจำจังหวัดสงขลา รายนามสมาชิกสมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์ จังหวัดสงขลา รายนามสมาชิกสโมสรไลออนส์หาดใหญ่ฮาร์โมนี เทศบาลตำบลบางเหรียง อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา โดยผู้วิจัย ได้ดำเนินการออกแบบข้อมูลดังกล่าวเพื่อให้น่าสนใจและสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย ในรูปแบบบอร์ดสื่อสารข้อมูล ณ ที่ทำการศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง และนำเผยแพร่ทางสื่อออนไลน์แฟนเพจศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง นอกจากนี้ทางทีมวิจัย ได้จัดทำสารสนเทศเพื่อให้เข้าถึงครัวเรือนและกลุ่มที่ผลิตขนมซั้งบางเหรียง โดยจัดทำเป็นพิกัดแผนที่ ผู้ที่สนใจข้อมูลหรือการสั่งซื้อสามารถติดต่อได้โดยตรงกับผู้ผลิต

4) ด้านการจัดการกลุ่มและโปรแกรมทดลองการเยี่ยมชมศูนย์การเรียนรู้ คณะผู้วิจัย ได้จัดประชุมและเป็นวิทยากรให้ความรู้ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศูนย์การเรียนรู้ โดยทำความเข้าใจนิยามของศูนย์การเรียนรู้ ประโยชน์และความภูมิใจในการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ รูปแบบกิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับกลุ่มโดยการนำเสนอในกระบวนการฐานเรียนรู้ การสื่อสารและการติดต่อ การใช้งานแฟนเพจ บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการและสมาชิกในการเป็นเจ้าบ้านที่ดีกับผู้มาเยือน นอกจากนี้ ยังจัดให้มีกิจกรรมทริปทดลองทัศนศึกษาของผู้มาเยือนและให้ทางคณะกรรมการศูนย์การเรียนรู้ดำเนินการตามกระบวนการ ทำการประเมินผล ผลพบว่า ทางคณะกรรมการศูนย์การเรียนรู้สามารถดำเนินการได้เป็นอย่างดี

5) ด้านการสื่อสารการตลาดเชิงบูรณาการ

ในกิจกรรมงานเปิดศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง มีกิจกรรมที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการออกบูธนิทรรศการความเป็นมาขนมซั้งบางเหรียง การมอบรางวัลเชิดชูเกียรติที่ครูภูมิปัญญาและผู้สืบสานภูมิปัญญาขนมซั้งบางเหรียง การแสดงกลองยาวต้อนรับ การแข่งขันปิดตากินขนมซั้ง การผูกขนมซั้ง การแสดงสินค้าและจำหน่ายสินค้าชุมชน กิจกรรมได้ถูกสื่อสารและสร้างการรับรู้โดยใช้กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดเชิงบูรณาการ มีการเผยแพร่ผ่านแฟนศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง และในรูปแบบออฟไลน์ ได้จัดกิจกรรม Event Marketing ในงานเปิดศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง บอร์ดนิทรรศการ กิจกรรมได้รับความสนใจจากแขกผู้มีเกียรติและผู้เข้าร่วมเป็นอย่างมาก ผลของการประเมินความพึงพอใจต่องานจัดกิจกรรมเปิดศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง มีค่าเฉลี่ย 4.37 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความพึงพอใจต่องานจัดกิจกรรมเปิดศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง

ความพึงพอใจต่องานจัดกิจกรรมเปิดศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง	x	**S.D.**	**ระดับ**
1. สถานที่ในการจัดงานครั้งนี้มีความเหมาะสม	4.59	0.53	มากที่สุด
2. บรรยากาศภายในงาน	4.55	0.59	มากที่สุด
3. ความสะดวกหรือการเดินทางเข้าร่วมงาน	4.36	0.68	มาก
4. คณะทำงานหรือทีมงานในการจัดงาน	4.52	0.56	มากที่สุด
5. การจัดกิจกรรมในครั้งนี้มีประโยชน์ต่อท่าน	4.46	0.52	มาก
6. รูปแบบหรือหัวข้อในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมกับกิจกรรมที่จัด	4.35	0.70	มาก
7. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	3.84	0.76	มาก
8. การประชาสัมพันธ์และการจัดกิจกรรม	4.07	0.65	มาก
9. เจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลหรือตอบข้อซักถามได้เป็นอย่างดี	4.50	0.54	มากที่สุด
10. ภาพรวมความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมครั้งนี้	4.48	0.57	มาก
รวม	**4.37**	**0.61**	**มาก**

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสนทนากลุ่ม กับผู้อาวุโสในชุมชน ครัวเรือนและกลุ่มที่ผลิตขนมซั้ง นักพัฒนาของเทศบาลตำบลบางเหรียง ทำการวิเคราะห์ ประเมินและจัดหมวดหมู่ของข้อมูลและจัดหากลุ่มที่มีความสมัครใจและมีความพร้อมเพื่อดำเนินการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ตามองค์ประกอบของการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ดังนี้

จากประวัติของการทำขนมซั้งในพื้นที่เทศบาลตำบลบางเหรียงซึ่งเป็นพื้นที่มีที่ลักษณะของการดำเนินชีวิตของชาวบ้านแบบพหุวัฒนธรรมที่มีการผสมผสานกันระว่างคนไทยเชื้อสายจีนและคนไทยพุทธ และมีคนไทยอิสลามบางส่วน ซึ่งชุมชนนี้มีมากว่าร้อยปี ชาวบ้านใช้เวลาว่างในการทำขนมซั้งหรือทางภาคใต้จะเรียกขนมจ่าง หรือกี่จ่าง เป็นขนมที่ทำจากข้าวเหนียมห่อด้วยใบไผ่ ซึ่งเป็นผลมาจากสมัยก่อนในพื้นที่มีป่าไผ่จำนวนมาก และชาวบ้านก็มีการทำนานปลูกข้าวเหนียว แสดงให้เห็นว่าชาวบ้านมีการทำอาหารพื้นถิ่นซึ่งมีอิทธิพลมาจากวัตถุดิบในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ สอดคล้องกับงานวิจัยของปาจรีย์ กิจกาญจนกุล (2566 : 204 – 233.) ศึกษาองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาหารพื้นถิ่นมอญลุ่มน้ำแม่กลอง จังหวัดราชบุรี พบว่าการตั้งถิ่นฐานริมแม่น้ำแม่กลอง ทำให้ชาวบ้านได้ใช้ประโยชน์ของแม่น้ำทั้งในการเกษตรทำนา ทำไร่ และยังเป็นแหล่งอาหารอันอุดมสมบูรณ์ ที่มาของวัตถุดิบสำคัญนั้นเกิดจากสภาพพื้นที่รายล้อมไปด้วยแหล่งน้ำและแม่น้ำ จึงทำให้ในรายการอาหารพื้นถิ่นส่วนใหญ่ของที่นี่จะมีปลาเป็นส่วนประกอบสำคัญ โดยพื้นเพของชาวมอญนั้น ชอบรับประทานปลากันมากกว่าเนื้อสัตว์ชนิดอื่น ๆ รวมถึงที่ได้มีการสืบสานภูมิปัญญาในการนำส่วนประกอบต่าง ๆ ของพืชผักท้องถิ่น ทั้งที่มีอยู่เองตามธรรมชาติและที่ปลูกเอาไว้ในครัวเรือน ให้สามารถประยุกต์ใช้ทุกส่วนของต้น ใบ ดอก หัว ฯลฯ ในการนำมาประกอบอาหารซึ่งสามารถสะท้อนถึงอัตลักษณ์ของชาวมอญที่ใช้วัตถุดิบในการปรุงอาหารจากธรรมชาติเป็นหลัก ซึ่งอาหารพื้นถิ่นมอญที่ปรุงขึ้นเพื่อรับประทานกันในชีวิตประจำวันของชาวมอญ ลุ่มน้ำแม่กลอง ได้แก่ แกงส้มผักรวม แกงใบกะเพราปลาย่าง แกงใบมะรุม แกงกล้วยดิบ และแกงที่ใช้วัตถุดิบตามฤดูกาล เช่น แกงมะตาด แกงลูกส้าน ฯลฯ ส่วนอาหารหวานก็ใช้ผลไม้พืชพรรณที่มีอยู่ในท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็น กล้วย มะพร้าว เผือก มันชนิดต่าง ๆ ได้แก่ แกงบวด ข้าวต้มหัวหงอก เป็นต้น ซึ่งการทำขนมซั้งในพื้นที่เทศบาลตำบลบางเหรียงเป็นการสืบทอด มรดกทางภูมิปัญญาของท้องถิ่นด้านการถนอมอาหารของคนพื้นที่ ที่มีการสืบสานกันมาจากรุ่นสู่รุ่นมามากกว่า 100 ปี มีรูปแบบในการทำขนมซั้งที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นที่ทำกันมาแต่โบราณ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ สุธิดา ไกรเกต และคณะ (2563 : 28- 44) ศึกษาองค์ความรู้การผลิตขนมจากในชุมชน กรณีศึกษาชุมชนบางดี หมู่ที่ 9 ตำบลแม่เจ้าอยู่หัว อำเภอเชียรใหญ่จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า องค์ความรู้การทำขนมจากที่มีบ้างก็เกิดจากประสบการณ์ภูมิปัญญา และการเรียนรู้จากบรรพบุรุษ เช่น มะพร้าวขูดขาวใช้คั้นกะทิทำขนมเป็นมะพร้าวแก่ที่ขูดเอาเปลือกสีน้ำตาลที่ติดผิวออกก่อน จึงจะมาขูดเป็นฝอย ๆ เอามาคั้นกะทิ ได้น้ำกะทิขาวสวย แต่ถ้ามี

เปลือกน้ำตาลติด จะเอามาคั้นกะทิทำแกงส่วนมะพร้าวที่เอามาขูดโรยหน้าขนมจะเป็นมะพร้าวทึนทึก หมายถึง มะพร้าวกลางอ่อนกลางแก่ ไม่ถึงกับแก่ แต่ก็ไม่ใช่มะพร้าวอ่อน มีขายเป็นลูก ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ การทำขนมซั้งในในพื้นที่เทศบาลตำบลบางเหรียงเกิดจากวัฒนธรรมในท้องถิ่นซึ่งมาจากการดำเนินชีวิตของคนในชุมชนแบบพหุวัฒนธรรมผสมผสานกันกับพี่น้องคนไทยพุทธ ไทยเชื้อสายจีน และมีไทยมุสลิมบางส่วน ซึ่งเป็นขนมที่ใช้ในประเพณีของกลุ่มคนเชื้อสายจีนในพื้นที่ทำขายกันในเทศกาลบ๊ะจ่าง ปลายเดือน 6 เพราะเป็นขนมประเพณีไหว้บรรพบุรุษคนจีน ที่คนจีนเคารพนับถือมาก เช่นเดียวกับผลการวิจัยของปาจรีย์ กิจกาญจนกุล (2566 : 204 – 233.) พบว่า อาหารพื้นถิ่นมอญในงานประเพณีพิธีกรรมสำหรับอาหารที่ใช้ในงานประเพณีพิธีกรรมของชาวมอญได้แก่ ข้าวแช่ อาหารในพิธีเลี้ยงผี เช่น แกงบอน แกงขี้เหล็ก แกงก่ะอะเกร่ ส่วนอาหารหวานในงานประเพณี พิธีกรรมมีขนมทอด ขนมต้ม กะละแม เป็นต้น ซึ่งวิถีชีวิตของชาวมอญผูกพันอยู่กับความเคารพศรัทธา ความเชื่อในพระพุทธศาสนาและการนับถือในอำนาจของผี การประกอบพิธีกรรมและการเข้าร่วมกิจกรรมในงานประเพณีของชาวมอญจึงถือเป็นเรื่องสำคัญ อาหารที่กำหนดขึ้นมาเพื่อใช้ในประเพณีพิธีกรรมที่พบในกลุ่มชาวมอญทั่วไป เช่น ข้าวแช่ และขนมกะละแมในงานประเพณีสงกรานต์ การเผาข้าวหลาม ทำข้าวต้มเครื่องในการทำบุญวันสำคัญทางศาสนา คือ วันมาฆบูชา หรืองานประเพณีจองโอะห์ต่าน(สารทข้าวหลาม) และยังมีอาหารพื้นถิ่นที่เกี่ยวข้องกับประเพณีแห่งชีวิตในลุ่มน้ำแม่กลอง เช่น ประเพณีการโกนจุกต้องใช้ขนมทอด (จอโป) โดยเป็นขนมแป้งปั้นเป็นรูปปู สร้อย แหวน กำไล ฯลฯ แล้วนำไปทอด หรืออาหารในพิธีกรรมการเลี้ยงผีบรรพบุรุษ อย่างไรก็ตาม เดิมทีการทำขนมซั้งนั้นทำเพื่อการบริโภคครัวเรือน ขายในพื้นที่ หรือทำเพื่อประเพณีในพื้นที่ แต่เมื่อเวลาผ่านไปได้มีการขยายพื้นที่ในการขายไปยังอำเภออื่น ๆ ที่เป็นย่านการค้าสำคัญโดยจำหน่ายในอำเภอหาดใหญ่ที่ตลาดกิมหยง ย่านการค้า และถนนรถไฟ ด้วยการเดินทางโดยรถไฟ ทำให้ขนมซั้งบางเหรียงเป็นที่รู้จักของคนต่างพื้นที่ และนักท่องเที่ยวต่างชาติ ชาวมาเลเซีย สิงคโปร์ ซึ่งมีเชื้อสายจีนเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอหาดใหญ่ ด้วยรสชาติขนมซั้งเป็นที่ถูกอกถูกใจ และเป็นขนมตามประเพณีของนักท่องเที่ยวต่างชาติเชื้อสายจีน จึงทำให้ขนมซั้งเป็นของฝากที่ถูกส่งไปขายทั้งในพื้นที่ใกล้เคียงและไกลถึงต่างแดน สอดคล้องกับงานวิจัยของนันทิยา ตันตราสืบ และ วารัชต์ มัธยมบุรุษ (2561 : 97-106.) พบว่า นักท่องเที่ยวมีการการเรียนรู้ถึงวัตถุดิบพื้นบ้านของแต่ละท้องถิ่นที่แตกต่างจากแหล่งที่อาศัยเดิมของนักท่องเที่ยวรวมถึงรสชาติของอาหารแต่ละจานที่มีความเป็นเอกลักษณ์สะท้อนถึงภูมิปัญญาดั้งเดิมของคนในยุคก่อนที่มีการประยุกต์เอาพืชผักพื้นบ้านมาปรุงเป็นอาหาร นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสถึงวัฒนธรรมของท้องถิ่นผ่านการรับประทานอาหารพื้นถิ่นแต่ละจาน เป็นที่น่าสังเกตได้ว่านักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินิยมเป็นอาหารพื้นถิ่นล้านนาแบบจานเดียว เช่น ข้าวซอยเนื่องจากสามารถรับประทานได้ง่าย มีเครื่องแกงที่ผสมสานให้เกิดรสชาติกลมกล่อม และการที่นักท่องเที่ยวมีความผูกพันอันดีระหว่างคนในท้องถิ่นที่ไปเยือนจากการที่นักท่องเที่ยวได้เข้าร่วมกิจกรรมในเทศกาลต่าง เป็นสิ่งที่

ได้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับคนในท้องถิ่น ส่งผลให้เกิดการสร้างความจดจำ และความประทับใจจากการจัดกิจกรรมและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

จากงานวิจัยได้มีการขับเคลื่อนการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง ซึ่งมีการดำเนินการขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดศูนย์การเรียนรู้ด้วยวิธีการบริหารศูนย์การเรียนรู้ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร โดยมีความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนร่วมกันก่อตั้ง ด้านงบประมาณ ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ในช่วงเริ่มต้น แต่ได้มีการวางแผนร่วมกับสมาชิกลุ่มเพื่อให้สามารถหางบประมาณมาในการบริหารกลุ่มต่อไปได้ ด้านวัสดุอาคารสถานที่ มีตัวแทนของชุมชนที่เป็นผู้ให้สามารถดำเนินการจัดตั้งศูนย์ในพื้นที่ของตนเองได้ และด้านการบริหารจัดการ มีการวางโครงสร้างองค์กรอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ตำบลบางปลา จังหวัดสมุทรปราการของ ศราวิน ชิณวงศ์ และไอริน โรจน์รักษ์ (2562 : 124-133.) พบว่า มีแนวทางในการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ด้านบุคลากร บุคลากรในศูนย์การเรียนรู้ ควรประกอบด้วย ผู้บริหารศูนย์และเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฯ โดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฯ ควรเป็นคนในท้องที่และมีความรู้เกี่ยวกับประวัติของท้องถิ่น มีทักษะในการสอนและถ่ายทอดความรู้และข้อมูลต่าง ๆ ของศูนย์ฯ ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งควรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน การจัดการสารสนเทศและการจัดการความรู้ในการพัฒนาชุมชน และควรจัดมีให้ปราชญ์ชาวบ้านหรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในทักษะต่างๆ เช่น การเกษตร การเลี้ยงสัตว์ หรือทักษะในการประกอบอาชีพด้านต่าง ๆ ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนให้ความรู้แก่สมาชิกชุมชนและผู้ที่สนใจในภูมิปัญญาชาวบ้าน และทักษะต่างๆ ด้านงบประมาณ จะต้องมีการบริหารงบประมาณ โดยมีการวางแผนการได้มาของงบประมาณ ว่าส่วนใดได้รับมาจากภาครัฐ ส่วนใดที่สามารถหารายได้ด้วยตนเอง และการทำเรื่องของบประมาณจากภาครัฐ ศูนย์ฯ จะต้องจัดทำแผนงานและทำโครงการเพื่อของบประมาณในทุก ๆ ปี และนำเสนอต่อหน่วยงานที่ให้การสนับสนุน ด้านวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ จะต้องสามารถบริหารจัดการได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ เริ่มตั้งแต่การกำหนดความต้องการ การจัดหา การแจกจ่าย การบำรุงรักษา และการจำหน่าย มีวัสดุอุปกรณ์ครบครันและสามารถสนับสนุนการดำเนินงานของบุคลากรและผู้ที่เข้ามาใช้บริการได้ ด้านการบริหารจัดการ ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารศูนย์การเรียนรู้ โดยให้สมาชิกในชุมชนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเพื่อกำกับดูแลการบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชน โดยมีการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันของสมาชิกในชุมชนเข้ามานั่งในคณะกรรมการ เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ชุมชนร่วมกันของสมาชิกในชุมชน และเนื่องจากสมาชิกในชุมชนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้และความชำนาญในการบริหารจัดการ และสอดคล้องกับงานวิจัยการบริหารศูนย์การเรียนรู้ของ พันธ์ศักดิ์ แสนพรมมา และคระ (2562 : 168-177) พบว่า ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านบัว หมู่ที่ 4 ตำบลบ้านตุ่น อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา มีการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่มีการปฏิบัติที่ดี โดยจุดเด่นของศูนย์เรียนรู้ชุมชนนี้ คือการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน ร่วมกัน

วางแผนกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ มีการประชุมร่วมกันเสนอรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในชุมชน มีการแบ่งคณะทำงานตามโครงสร้างการบริหารในรูปคณะกรรมการ การบริหารงบประมาณอย่างโปร่งใส มีการทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย และมีการรายงานในที่ประชุมเป็นประจำ ด้านการบริหารทรัพยากรการจัดซื้อ จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องจักรต่าง ๆ ที่จำเป็น และมีการจัดสถานที่ สภาพแวดล้อมที่มีความเหมาะสมเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนร่วมกันขับเคลื่อนพัฒนาชุมชนโดยสมาชิกร่วมวางแผนกำหนดโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมในการดำเนินงาน สร้างจิตสำนึกร่วม ร่วมแก้ไขปัญหาเพื่อมีการจัดกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการของคนในชุมชน

สรุปผลการวิจัย

การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสนทนากลุ่มกับผู้อาวุโสในชุมชน ครัวเรือนและกลุ่มที่ผลิตขนมซั้ง นักพัฒนาของเทศบาลตำบลบางเหรียง โดยประวัติความเป็นมาในการทำขนมซั้งในพื้นที่เทศบาลตำบลบางเหรียง เดิมทีการทำขนมซั้งนั้นทำเพื่อการบริโภคครัวเรือนของชาวบ้านในพื้นที่ซึ่งเป็นรูปแบบพหุวัฒนธรรมระหว่างคนไทยพุทธ คนไทยเชื้อสายจีนและไทยมุสลิม ชาวบ้านใช้เวลาว่างในการทำขนมซั้งหรือทางภาคใต้จะเรียกขนมจ่างหรือกี่จ่าง เป็นขนมที่ทำจากข้าวเหนียวห่อด้วยใบไผ่ เนื่องจากสมัยก่อนในพื้นที่มีป่าไผ่จำนวนมาก ทั้งชาวบ้านมีการทำนาและปลูกข้าวเหนียว แสดงให้เห็นว่าชาวบ้านมีการทำอาหารพื้นถิ่นซึ่งมีอิทธิพลมาจากวัตถุดิบในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ และสืบสานกันมาจากรุ่นสู่รุ่นมากกว่า 100 ปี เป็นการสืบทอดมรดกทางภูมิปัญญาของท้องถิ่นด้านการถนอมอาหารของคนพื้นที่ อีกทั้งเป็นขนมที่ใช้ในประเพณีไหว้บรรพบุรุษคนจีน กลุ่มคนเชื้อสายจีนในพื้นที่จึงทำขายกันในเทศกาลบ๊ะจ่าง (ปลายเดือน 6) แต่เมื่อเวลาผ่านไปได้มีการขยายพื้นที่ในการขายไปยังอำเภออื่น ๆ ที่เป็นย่านการค้าสำคัญได้แก่ ในอำเภอหาดใหญ่ที่ตลาดกิมหยง ย่านการค้าและถนนรถไฟ ด้วยการเดินทางโดยรถไฟทำให้ขนมซั้งบางเหรียงเป็นที่รู้จักของคนต่างพื้นที่และนักท่องเที่ยวต่างชาติ ชาวมาเลเซีย สิงคโปร์ ซึ่งมีเชื้อสายจีนเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอหาดใหญ่ ด้วยรสชาติขนมซั้งเป็นที่ถูกอกถูกใจและเป็นขนมตามประเพณีของนักท่องเที่ยวต่างชาติเชื้อสายจีน จึงทำให้ขนมซั้งเป็นของฝากที่ถูกส่งไปขายทั้งในพื้นที่ใกล้เคียงและไกลถึงต่างแดน

คณะวิจัยได้มีการขับเคลื่อนในการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง ซึ่งมีการดำเนินการเพื่อให้เกิดศูนย์การเรียนรู้ด้วยวิธีการบริหารศูนย์การเรียนรู้ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร โดยมีความร่วมมือของสมาชิกในชุมชนร่วมกันก่อตั้ง ด้านงบประมาณ ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ในช่วงเริ่มต้น แต่ได้มีการวางแผนร่วมกับสมาชิกลุ่มเพื่อให้สามารถหางบประมาณมาในการบริหารกลุ่มต่อไปได้ ด้านวัสดุอาคารสถานที่ มีตัวแทนของชุมชนที่เป็นผู้ให้สามารถดำเนินการจัดตั้งศูนย์ในพื้นที่ของตนเองได้และด้านการบริหารจัดการ มีการวางโครงสร้างองค์กรอย่างชัดเจน

หลังจากการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง ได้มีการประชาสัมพันธ์งานเปิดศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง ในงานเปิดศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียงได้จัดกิจกรรม Event Marketing ไม่ว่าจะเป็นบอร์ดนิทรรศการความเป็นมาขนมซั้งบางเหรียง การมอบรางวัลเชิดชูเกียรติที่ครูภูมิปัญญาและผู้สืบสานภูมิปัญญาขนมซั้งบางเหรียง การแสดงศิลปะกลองยาว การแข่งขันปิดตากินขนมซั้ง การผูกขนมซั้ง การแสดงสินค้าและจำหน่ายสินค้าชุมชน กิจกรรมได้ถูกสื่อสารและสร้างการรับรู้โดยใช้กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดเชิงบูรณาการ มีการเผยแพร่ในรูปแบบออฟไลน์และในรูปแบบออนไลน์ผ่านแฟนเพจศูนย์การเรียนรู้ขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียงและสื่อต่าง ๆ อย่างทั่วกัน

ข้อเสนอแนะ

ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาภูมิปัญญาอาหารท้องถิ่น สืบสานและเผยแพร่มรดกของความเป็นพหุวัฒนธรรม โดยจัดตั้งเป็นศูนย์การเรียนรู้เพื่อให้คนรุ่นหลัง คนต่างถิ่นที่อยู่ได้เรียนรู้และรู้จักขนมซั้งเทศบาลตำบลบางเหรียง อีกทั้งเป็นต้นแบบให้กับพื้นที่ที่มีวัฒนธรรมภูปัญญาท้องถิ่นได้ศึกษาเรียนรู้

ทั้งนี้ในการวิจัยครั้งต่อไป ทำการศึกษาและสร้างแหล่งเรียนรู้ในรูปแบบอื่นๆอาทิ ณ ที่ทำการปราชญ์ชาวบ้าน เพื่อเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น และถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับผู้สนใจในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อสร้างความภูมิใจในภูมิปัญญาของชุมชนและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก

เอกสารอ้างอิง

เทคโนโลยีชาวบ้าน. (2565*).* กีจ่างหรือจั้ง. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 14 มิถุนายน 2566. แหล่งที่มา https:// www.technologychaoban.com/news- slide/article_96849

เทศบาลตำบลบางเหรียง. (2565). ประวัติความเป็นมา. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 14 มิถุนายน 2566. แหล่งที่มา https://bangriang.go.th/content/information

นันทิยา ตันตราสืบ และ วารัชต์ มัธยมบุรุษ. (2561). การศึกษาเรื่องพฤติกรรมการบริโภคอาหารพื้นถิ่นล้านนาของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในจังหวัดเชียงใหม่. *วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ*. 11 (1), 97-106.

ปาจรีย์ กิจกาญจนกุล. (2566). องค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาหารพื้นถิ่นมอญลุ่มน้ำแม่กลอง จังหวัดราชบุรี. *วารสารศิลปะศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.* 23 (1), 204 – 233.

พันธ์ศักดิ์ แสนพรมมา, สุชาติ ลี้ตระกูล, แสงระวี ณ ลำพูน และ กัมพล ไชย์นันท์. (2562). รูปแบบการบริหารจัดการของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของประชาชนในจังหวัดพะเยา. *วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.* 11 (2), 168-177.

สุธิดา ไกรเกต, จิตติมา ดำรงวัฒนะ, เดโช แขน้ำแก้ว, อุดมศักดิ์ เดโชชัย และ อภินันท์ คำหารพล. (2563). บางดีหนมจาก: องค์ความรู้การผลิตขนมจากในชุมชน กรณีศึกษาชุมชนบางดี หมู่ที่ 9 ตำบลแม่เจ้าอยู่หัว อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*. 4 (2), 28-44.

ศราวิน ชิณวงศ์ และไอริน โรจน์รักษ์. (2562). แนวทางการจัดการศูนย์การเรียนรู้ชุมชนตำบลบางปลา จังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี*. 30 (1), 124-133.

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย. (2560). ศูนย์เรียนรู้ชุมชน. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2566. แหล่งที่มา https://chiangrai.cdd.go.th/services/learningcenter

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสงขลา. (2563*). อาหารพื้นเมือง. ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 14 มกราคม 256. แหล่งที่มา https://www2.m-culture.go.th/songkhla/ewt_news.php?nid =1304&filename =index

สิทธิ์ ธีรสรณ์. (2559). *การสื่อสารทางการตลาด*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารงานยุติธรรมระดับต้นของกระทรวงยุติธรรม
Supervisory Training in the Ministry of Justice

อุทัย เลาหวิเชียร และ สุวรรณี แสงมหาชัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Uthai Laohavichien and Suwannee Sangmahachai
Ramkhamhaeng University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: suwanneeru@yahoo.com

****

บทคัดย่อ

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ภาครัฐได้จัดให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรในกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งต้องอาศัยความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของผู้ออกแบบหลักสูตรเพื่อให้สามารถกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตรที่มีประโยชน์และสอดคล้องกับความต้องการขององค์การ บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการจัดหลักสูตรฝึกอบรมนักบริหารระดับต้นของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม รุ่นที่ 30 และประสิทธิผลของการฝึกอบรม ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากเอกสารของทางราชการและสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ผ่านการฝึกอบรมรุ่นที่ 30 ในปี พ.ศ. 2565 จำนวน 9 ราย ผลการศึกษาพบว่าหลักสูตรการอบรมนักบริหารระดับต้นของกระทรวงยุติธรรมรุ่นที่ 30 จัดขึ้นในช่วงที่มีสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 เป็นหลักสูตรแบบผสมผสาน มีผู้เข้ารับการอบรมจำนวน 50 รายที่มาจากหน่วยงานหลากหลาย เนื้อหาของหลักสูตรเน้นแนวนโยบายแห่งรัฐ ความรู้เกี่ยวกับการจัดการ การพัฒนาตนเอง การบริหารงานยุติธรรม การขับเคลื่อนนโยบายการปฏิบัติ และการเรียนรู้ผ่านองค์การต้นแบบ รวม 70 ชั่วโมง มีการจัดการเรียนการสอนทั้งในระบบออนไลน์และการศึกษาจากวิดีโอ ผลของการฝึกอบรมทำให้ผู้ผ่านการอบรมมีความพึงพอใจและมีความมั่นใจมากขึ้นในการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้มีการพิจารณาจัดหลักสูตรฝึกอบรมแยกระหว่างการอบรมนักบริหารชั้นต้นสายงานหลัก ออกจากนักบริหารในสายปฏิบัติงานเฉพาะด้าน โดยไม่นำมาอบรมคละกันภายใต้หลักสูตรนักบริหารระดับต้น เพราะเนื้อหาสาระของเรื่องการจัดการสมัยใหม่กับงานวิชาชีพเฉพาะด้านแตกต่างกันอย่างมาก และไม่อาจนำมารวมกันในการฝึกอบรมคราวเดียวได้

คำสำคัญ: การฝึกอบรมนักบริหารระดับต้น; แบบผสมผสาน; นักบริหารสายงานหลัก; นักบริหารสายงานเฉพาะด้าน

* วันที่รับบทความ : 22 มีนาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 29 มีนาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 30 มีนาคม 2567
Received: March 22 2024; Revised: March 29 2027; Accepted: March 30 2024

Abstract

Personnel training has been offering at all levels of public organizations over time. Training program designers need appropriate knowledge, skills, and experiences to create substantive contents of the program beneficial for the organizations. This article has the objective to study the supervisory training guideline approach employed in the Office of the Permanent Secretary, Ministry of Justice. Related official documents were collected and in-depth interviews were conducted with 9 participants who had completed the batch-30 training in 2022. The results revealed that the batch-30 supervisory training program was organized using mixed methodology amidst the COVID-19 pandemic situation. Fifty supervisors from various work specializations participated in the program. The program's subject matter included: the state policy guidelines, management, self-development, justice administration, driving policy toward implementation and learning through benchmarking, altogether 70 hours. Teaching and learning methods combined online and video studies. Persons who had completed the supervisory training were satisfied with knowledge and experiences obtained from the program and had more confidence while working. Recommendations emphasized that training programs for line and functional officials should be organized separately since the contents needed to study are different and unable to be mixed up into single training program.

Keywords: Supervisory Training; Mixed Methodology; Line Officials; Functional Managers

บทนำ

การฝึกอบรมและการพัฒนาบุคลากรขององค์การภาครัฐ ได้มีองค์การระดับกรมและกระทรวง ตลอดจนองค์การรัฐวิสาหกิจหลายแห่งให้ความสนใจอย่างมาก ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ในเรื่องของ “การพัฒนานักบริหารสายงานหลัก” (line officials) ทั้งสามระดับ ซึ่งได้แก่ ระดับสูง กลาง และต้น โดยมีการจัดการฝึกอบรมในรูปแบบต่างๆ เช่น การฝึกอบรมก่อนประจำการ การฝึกอบรมระหว่างประจำการ การอบรมองค์ความรู้เฉพาะด้าน การจัดการ มีการประเมินผลและนำเอาผลของการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขให้หลักสูตรมีความทันสมัยและตอบโจทย์ความต้องการของการฝึกอบรมของแต่ละองค์การมากขึ้น

การฝึกอบรมและการพัฒนาบุคลากรที่กล่าวมาข้างต้นต้องอาศัยความรู้และทักษะของผู้ออกแบบและการจัดหลักสูตรของแต่ละองค์การ ตลอดจนการมีประสบการณ์และวิธีการมองและเข้าใจปัญหาของงานฝึกอบรม ซึ่งมีการบูรณาการในรูปของแนวคิด เช่น เรื่องของภาวะผู้นำ ภารกิจที่เกี่ยวกับการจัดการ บทบาทของนักบริหารทั้งสามระดับซึ่งต้องการความรู้และทักษะที่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักบริหารระดับสูงต้องการการมองภาพรวมเพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย นักบริหารระดับกลางต้องการทักษะของการเข้าใจและการมีความรู้ในการปฏิสัมพันธ์กับผู้คนที่ปฏิบัติงานร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อจูงใจผู้ปฏิบัติงานให้มีทัศนคติในการทำงานให้กับองค์การด้วยความเต็มใจและมีความสุข โดยเห็นว่างานเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต นักบริหารชั้นต้น ซึ่งเป็นหัวข้อที่งานวิจัยนี้สนใจจะศึกษาเป็นกรณีพิเศษ ควรให้ความสนใจเกี่ยวกับการใช้ความรู้และเทคนิคในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการสอนผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายตามที่ได้กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และประหยัด เป็นต้น (Lewis et al., 2001)

นอกจากเรื่องดังกล่าวข้างต้น หัวข้อที่เกี่ยวกับความรู้ความสามารถของนักบริหารทั้งสามระดับยังต้องอาศัยแนวคิดของวิชาองค์การและการจัดการ เช่นเรื่องของภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผล บทบาทของผู้จัดการ ทักษะของผู้จัดการ การพัฒนาวัฒนธรรมองค์การให้สอดคล้องกับงาน การสื่อข้อความ การจัดการทั่วไป เช่น การให้ความสำคัญของกลยุทธ์ การจัดการภายในและภายนอกองค์การ บริบทของการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของการจัดการภาครัฐ และภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลในองค์การภาครัฐโดยเฉพาะ

งานของภาครัฐยังมีลักษณะที่พิเศษ ซึ่งอาจเรียกว่า คุณสมบัติของความเป็นภาครัฐ (publicness) (Frederickson, 1997) ที่ทำให้การบริหารงานของภาครัฐมีความแตกต่างกับภาคเอกชน เช่น เรื่องของ “ผลประโยชน์ส่วนรวม” หรือผลประโยชน์ของประชาชน และภาครัฐบริหารงานโดยยึดกฎหมายเป็นหลัก อาจกล่าวได้ว่าเรื่องของ “publicness” เป็นแนวคิดที่ “ภาครัฐ” ได้ยึดเป็นหลักในการบริหารงานทั่วโลก

อีกประการหนึ่ง งานของภาครัฐยังเกี่ยวข้องกับ “การบริหารการพัฒนา” (development administration) ซึ่งหมายถึงการนำนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศไปสู่การปฏิบัติ นโยบายการพัฒนาประเทศโดยปกติจะปรากฏในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจก็จะนำเอาประเด็นหลักในแผนที่มีงานตรงกับงานที่องค์การแต่ละแห่งรับผิดชอบไปปฏิบัติ ให้ความสำคัญเกี่ยวกับ “การบริการสาธารณะ” นอกจากนี้ การบริหารงานภาครัฐยังต้องคำนึงถึงบทบาทที่สำคัญของการเมือง มติมหาชน กลุ่มผลประโยชน์ สื่อมวลชน สภานิติบัญญัติ ศาล ระดับของรัฐบาล ระบบหรือขอบข่ายของการบริหารงานภาครัฐ ตลอดจนประชาชนเรียกร้องให้ราชการแก้ไขบริการสาธารณะ การร้องเรียนปัญหาต่างๆ เช่น การแก้ไขหนี้นอกระบบ ตลอดจนวิธีการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาด้วยการอาศัยเทคนิคของการเจรจาต่อรองและการประนีประนอม ซึ่งเป็นเทคนิคทางการเมือง เรื่องของการเมืองและการบริหารงานภาครัฐบางครั้งไม่สามารถจะใช้ความรู้หรืองานวิจัยของการจัดการได้สะดวกเหมือนกับวิชาการบริหารธุรกิจ ซึ่งผู้ออกแบบหลักสูตรฝึกอบรม โดยเฉพาะเรื่องการบรรยายและเนื้อหา ต้องระมัดระวังประเด็นเหล่านี้ ประเด็นดังกล่าวมีความสำคัญต่อผลของการฝึกอบรมอย่างมาก เพราะองค์การภาครัฐไม่น้อยมักจะคิดว่าวิทยากรฝึกอบรมจะใช้ผู้ใดก็ได้ เช่นคิดว่าวิทยากรจะมีความรู้เกี่ยวกับการบริหารงานภาครัฐหรือไม่นั้นไม่สำคัญ ขอให้มีความรู้ทางการปฏิบัติงานราชการ ไม่ว่าจะเป็นงานประเภทใดก็ถือว่าเพียงพอ ซึ่งในความเป็นจริง การจะจัดหลักสูตรฝึกอบรมได้ดีนั้น วิทยากรต้องมีความรู้เฉพาะด้าน ควรศึกษามาโดยตรงประกอบกับการมีประสบการณ์ด้วย

เรื่องสุดท้ายที่ผู้วิจัยใคร่จะตั้งข้อสังเกตก็คือ มีการอบรมนักบริหารงานภาครัฐทั้งสามระดับ โดยในการออกแบบหลักสูตรกำหนดให้มีผู้เข้ารับการอบรมประกอบไปด้วยนักบริหารระดับเดียวกันที่อยู่ต่างสายงานเข้ารับการอบรมด้วยกัน กล่าวคือมีผู้เข้ารับการอบรมที่เป็นนักบริหารสายงานหลัก (line officials) เจ้าหน้าที่สายอำนวยการ (staff) หรือสายสนับสนุน (auxiliary) หรือเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้เฉพาะด้านมาเข้ารับการ

อบรมในหลักสูตรเดียวกัน แล้วเรียกหลักสูตรว่า นักบริหารระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ซึ่งโดยหลักการแล้ว การอบรมเจ้าหน้าที่ต่างสายงานกับเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้เฉพาะด้านจะต้องออกแบบเนื้อหาของหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมากตามงานเฉพาะด้านที่แตกต่างกันไป การอบรมลักษณะดังกล่าวเรียกว่า “การอบรมนักบริหารสายงานเฉพาะด้าน” ไม่ควรนำมาปะปนกับการอบรมนักบริหาร เพราะมีเนื้อหาสาระคนละเรื่องกัน เรื่องดังกล่าวมีการปฏิบัติอย่างหละหลวมแทบทุกแห่งในประเทศไทย

อนึ่ง เนื่องจากการจัดการฝึกอบรมและการพัฒนานักบริหารระดับต้นเป็นหลักสูตรที่มีความสำคัญ เพราะเป็นหลักสูตรแรกที่ผู้ปฏิบัติงานในระดับกรมหรือกระทรวงจะต้องเข้ารับการอบรมก่อนที่จะเลื่อนขึ้นเป็นนักบริหารระดับต้น เพื่อให้สามารถดูแลและควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาได้ ขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่เสมือนครูฝึก ซึ่งมีหน้าที่สอนผู้ใต้บังคับบัญชาให้เข้าใจงานที่รับผิดชอบและนำไปปฏิบัติ และต้องครองตนให้เป็นตัวอย่างของข้าราชการ ตามแนว “ธรรมาภิบาลสมัยใหม่” (new public governance) (Osborne, 2010) เป็นนักบริหารที่มีจริยธรรมและมององค์การในภาพกว้างที่มีการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม แนวการฝึกอบรมนักบริหารชั้นต้นของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ซึ่งเป็นการฝึกอบรมที่รวมเอาผู้บริหารชั้นต้นของทุกกรมที่สังกัดกระทรวงยุติธรรมมาเข้ารับการอบรมด้วยกัน จึงเป็นการฝึกอบรมบุคลากรหลายอาชีพ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการจะศึกษาว่าหลักสูตรการอบรมมีเนื้อหาสอดคล้องกับบทบาทและภาระหน้าที่ของนักบริหารชั้นต้นหรือไม่ เนื้อหาหลักสูตรสอดคล้องกับภาระงานที่รับผิดชอบที่มีงานหลักคือ “การจัดการ” หรือไม่ วิทยากรผู้ฝึกอบรมมีความรู้และประสบการณ์สอดคล้องกับหัวข้อที่บรรยายหรือไม่ มีเทคนิคการฝึกอบรมเป็นประการใด มีการประเมินผลการฝึกอบรมหรือไม่ และผลลัพธ์ของการฝึกอบรมสอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมหรือไม่ โดยวัดจาก “ประสิทธิผล” (effectiveness) ของการจัดการฝึกอบรม ข้อมูลที่ได้ก็จะเป็นการ “สั่งสมองค์ความรู้” (accumulation of knowledge) เกี่ยวกับการฝึกอบรมนักบริหารชั้นต้นของระบบงานภาครัฐของไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ

1. ศึกษาแนวทางการจัดหลักสูตรการฝึกอบรมนักบริหารชั้นต้นของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

2. ศึกษาประสิทธิผลของการจัดการอบรมหลักสูตรดังกล่าว โดยพิจารณาจากระดับการบรรลุวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

3. เสนอแนะในเชิงวิชาการถึงแนวทางการจัดการอบรมหลักสูตรนักบริหารชั้นต้น

ระเบียบวิธีวิจัย

1. การวิจัยนี้ศึกษาหลักสูตรนักบริหารระดับต้นที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นหลักสูตรรุ่นที่ 30 ซึ่งจัดขึ้นในปี พ.ศ. 2565

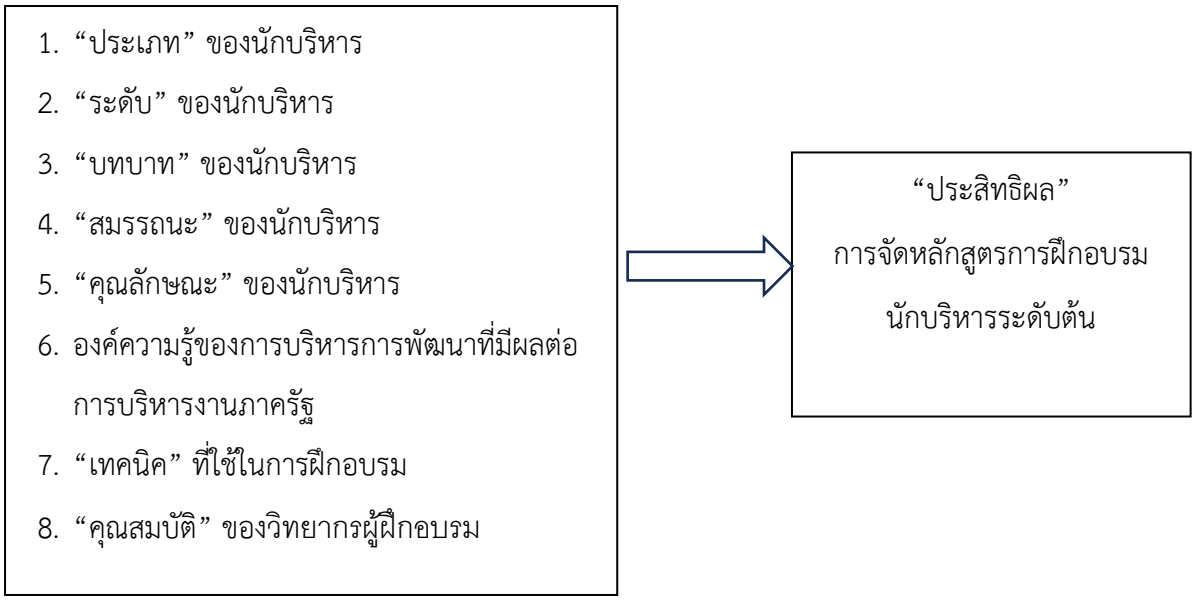
2. ขอบข่ายของการศึกษาเน้นกระบวนการจัดหลักสูตร โดยวิเคราะห์ถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ที่สำนักงานปลัดกระทรวงฯ กระทรวงยุติธรรมได้กำหนดไว้ ซึ่งเป็นปรัชญาของหลักสูตรที่วัดจากการศึกษา “ประสิทธิผล” ของการจัดหลักสูตรฝึกอบรมนักบริหารชั้นต้นของกระทรวงยุติธรรม

3. ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยเอกสารราชการที่กำหนดสำหรับหลักสูตรที่มุ่งศึกษา โดยศึกษาถึงปรัชญาการกำหนดหลักสูตร ความสอดคล้องของหลักสูตรกับความต้องการฝึกอบรม ซึ่งทางกระทรวงยุติธรรมได้มาจากการสำรวจความต้องการก่อนการฝึกอบรม

4. การศึกษาเป็น “การวิจัยเชิงคุณภาพ” (qualitative research) โดยอาศัยข้อมูลจากเอกสารของทางราชการ มีการสำรวจวรรณกรรมที่เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรมนุษย์ องค์การและการจัดการ ตลอดจนองค์ความรู้ของรัฐประศาสนศาสตร์ที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของนักบริหาร โดยเฉพาะนักบริหารชั้นต้นที่ใช้เป็นหน่วยในการวิเคราะห์ โดยอาศัย “ทฤษฎี” “ตัวแบบ” และเอกสารตำราเกี่ยวกับ “บทบาทและภาระหน้าที่ของนักบริหารระดับต้น” โดยคำนึงถึงบริบทของระบบองค์การและบทบาทหน้าที่ที่ควรจะมีของนักบริหารระดับต้น รวมทั้งการคำนึงถึงเป้าหมายของการจัดการฝึกอบรมนักบริหารระดับต้น ทั้งนี้เพื่อบรรลุการมีประสิทธิผลของการฝึกอบรม และเพื่อประโยชน์ในการสร้างเป็น “กรอบเพื่อใช้ในการวิเคราะห์” (framework for the analysis) นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้สัมภาษณ์ผู้ที่สำเร็จการฝึกอบรมจำนวน 9 ราย เพื่อทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ที่ได้รับจากการอบรมเพื่อประกอบการศึกษาด้วย

5. ระเบียบวิธีการวิจัย (methodology) ที่ใช้เป็นหลักในการเขียนงานวิจัยฉบับนี้ก็คือ การวิจัยเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์เชิงสาเหตุ (descriptive and analytical research) เพื่อประโยชน์ในการศึกษาเชิงลึก

กรอบแนวคิดในการวิจัย



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. แนวทางการจัดหลักสูตรการฝึกอบรมนักบริหารชั้นต้นของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

สถาบันพัฒนาบุคลากร สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม มีความประสงค์ที่จะพัฒนาข้าราชการและเตรียมความพร้อมให้กับผู้บริหารระดับต้น เพื่อให้เป็นผู้นำที่เป็นนักคิดที่มีวิสัยทัศน์ นักพัฒนา และนักวางแผนที่มีความเชี่ยวชาญ สามารถแปลงกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัด และมีประสิทธิผล เข้าใจในระบบงานของกระทรวงยุติธรรม เป้าหมายสำคัญของการฝึกอบรมและการพัฒนาก็คือ ให้นักบริหารระดับต้นมีความสามารถขับเคลื่อนกลยุทธ์ของสถาบันพัฒนาบุคลากร กระทรวงยุติธรรม โดยมีวัตถุประสงค์คือ

1) เพื่อเสริมสร้างความรู้ เจตคติ และสมรรถนะเบื้องต้นของการเป็นผู้บริหารงานยุติธรรม

2) เพื่อให้ทราบถึงบทบาทและหน้าที่เพื่อการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนาการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล รวมทั้งสามารถจัดการงานในองค์การให้เกิดประโยชน์สูงสุด

3) เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ ประสบการณ์ และการเสริมสร้างเครือข่ายในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้เข้ารับการอบรมอื่นๆ จากส่วนราชการที่ส่งบุคลากรเข้าอบรมร่วมกัน

ผู้เข้ารับการอบรมมีจำนวนทั้งสิ้น 50 คน มีคุณสมบัติดังนี้

1) เป็นข้าราชการตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ที่ยังไม่เคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรนักบริหารชั้นต้น (นบต.) หรือหลักสูตรผู้บริหารงานยุติธรรมระดับต้น (บธต.) หรือเทียบเท่า

2) เป็นข้าราชการตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสที่ยังไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารชั้นต้น (นบต.) หรือหลักสูตรผู้บริหารงานยุติธรรมระดับต้น (บธต.) หรือเทียบเท่า

3) ผู้รับการฝึกอบรมจะต้องมีอายุราชการคงเหลือ 1 ปีขึ้นไป นับจากวันที่สำเร็จการฝึกอบรม (11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565)

4) กรณีข้าราชการโอนมาสังกัดกระทรวงยุติธรรม จะต้องปฏิบัติราชการมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือน ณ วันเปิดการฝึกอบรมรุ่นที่ 29 วันที่ 15 พฤศจิกายน 2564 และรุ่นที่ 30 วันที่ 17 มกราคม 2565

เนื้อหาหลักสูตร

การอบรมมีระยะเวลาทำการ 13 วัน จำนวน 70 ชั่วโมง แบ่งเป็น 6 หมวดวิชาคือ (1) แนวนโยบายแห่งรัฐ จำนวน 9 ชั่วโมง (2) การบริหารงานและการจัดการ จำนวน 18 ชั่วโมง (3) การพัฒนาตนเอง จำนวน 9 ชั่วโมง (4) การบริหารงานยุติธรรม จำนวน 8 ชั่วโมง (5) การขับเคลื่อนนโยบายการปฏิบัติ จำนวน 8 ชั่วโมง (6) การเรียนรู้ผ่านองค์การต้นแบบ จำนวน 8 ชั่วโมง (คู่มือการจัดหลักสูตรผู้บริหารงานยุติธรรมระดับต้นของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม แบบผสมผสาน รุ่นที่ 30)

โครงสร้างและสาระของหลักสูตร

เนื้อหาของหลักสูตรนักบริหารงานยุติธรรมระดับต้นให้ความสำคัญกับบริบทขององค์การ โดยเน้นเป้าหมายยุทธศาสตร์ของการบริหารประเทศเพื่อเป็นแนวนโยบายการบริหารงาน ตามด้วยความรู้เกี่ยวกับการจัดการ ซึ่งเป็นเครื่องมือการปฏิบัติงาน โดยให้ความรู้ที่จำเป็นต้องใช้ในการบริหารงานยุคดิจิทัล เช่น ภาวะผู้นำการบริหารงานแบบเป็นระบบ และภาวะสร้างสรรค์ เพื่อเสริมสร้างการบริหารงานหรือสาระของงานยุติธรรม ซึ่งข้าราชการของกระทรวงควรจะต้องทราบเป็นอย่างดีในการกำหนดนโยบาย อีกประการหนึ่ง ข้อดีของหลักสูตรคือให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเอง ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ทุกหลักสูตรควรคำนึงถึง เพราะเป็นไปไม่ได้ที่ผู้เข้ารับการอบรมจะอาศัยการฝึกอบรมไปตลอดชีวิต การพัฒนาตนเองจึงมีความสำคัญและควรทำต่อเนื่องโดยผู้เข้ารับการอบรมจะต้องปฏิบัติตลอดชีวิตของการรับราชการ จุดแข็งอีกประการหนึ่งของหลักสูตรนี้ก็คือให้ความสำคัญกับการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติโดยอาศัยองค์การต้นแบบ เป็นการใช้เทคนิคการบริหารที่ทันสมัย ซึ่งดีกว่าการประชุมปรึกษาแบบขาลอย คือผู้เข้ารับการอบรมไม่มีโอกาสเห็นปัญหา ซึ่งเป็นอุปสรรคที่สำคัญของการฝึกอบรมนักบริหารทุกระดับ

อนึ่ง เนื่องจากการจัดหลักสูตรดังกล่าวได้จัดทำในช่วงของการระบาดของโรคโควิด-19 ทางกระทรวงยุติธรรมจึงได้ใช้ระบบการอบรมแบบผสมผสาน คือหัวข้อการบรรยายส่วนใหญ่ใช้ระบบออนไลน์ และวิธีการฝึกการแก้ไขปัญหาได้อาศัยการเรียนรู้ผ่านองค์การต้นแบบ โดยการใช้วิดีโอ และประเมินผลด้วยการใช้รูปแบบไฟล์เอกสารรายบุคคล จึงเป็นตัวอย่างของการจัดหลักสูตรการอบรมที่ได้ผลในหลายด้าน ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมของระบบเศรษฐกิจและระบบสังคมที่ไม่เอื้ออำนวย และผ่านการอบรมไปด้วยดีโดยอาศัยเทคนิคการฝึกอบรมซึ่งเหมาะสมกับงานของนักบริหารชั้นต้นที่มีความจำเป็นจะต้องใช้ทักษะในด้านของเทคนิคการบริหาร

2. ประสิทธิผลของการจัดการอบรมหลักสูตรนักบริหารชั้นต้นของสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

จากการวิเคราะห์หลักสูตร แม้หลักสูตรจะมีข้อดี ตลอดจนการปฏิบัติงานในภาวะวิกฤตได้ผ่านพ้นไปด้วยดีตามที่ได้กล่าวมาแล้ว อย่างไรก็ดี ผู้วิจัยมีความเห็นว่าหลักสูตรนี้ยังมีการมองข้ามจุดสำคัญบางจุด ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าหากมีการนำมาพิจารณาประกอบในการร่างหลักสูตร จะช่วยให้หลักสูตรนี้มีความน่าประทับใจมากยิ่งขึ้น เรื่องที่ผู้วิจัยเห็นว่าควรศึกษาเป็นพิเศษก็คือ

1. หลักสูตรดังกล่าวมองข้ามงานหลักของนักบริหารระดับต้น กล่าวคือเป็นงานที่นักบริหารระดับต้นทุกคนจะต้องรู้เพื่อนำไปบริหารงาน โดยปกตินักบริหารระดับต้นควรมีความรู้ทางด้าน “การจัดการทั่วไป” คือ “การทำให้งานสำเร็จโดยอาศัยผู้อื่น” และ “กระบวนการจัดการ” หรือขั้นตอนของการจัดการ หมายถึง การวางแผน การจัดโครงสร้าง การนำคน และการควบคุมงาน หมายความว่าผู้บริหารไม่ว่าจะอยู่ในภาคส่วนใดจะต้องคำนึงว่านักบริหารทำงานโดยคนๆเดียวไม่ได้ ต้องอาศัยคนอื่นทำงานเป็นองค์บุคคล การอาศัยผู้อื่นในอดีตมักจะกระทำอย่างเหี้ยมโหดทารุณ มีการลงโทษเพื่อให้เกิดความหวาดกลัว ในปัจจุบันการบริหารงานได้เปลี่ยนมาใช้การ “ชักจูง” (persuading) หรือการ “โน้มน้าว” “หว่านล้อม” หรือ “ทำให้ผู้อื่นเกรงใจและทำตาม” (influencing) ซึ่งภาษาอังกฤษอาจใช้คำว่า “manipulating” คือเกลี้ยกล่อมให้คนเห็นด้วยกับผู้บริหาร ไม่ใช่ “การสั่งการ” “การกำชับ” หรือ “การอ้างกฎระเบียบ ข้อบังคับ” อย่างที่ผู้บริหารในอดีตนิยมทำกัน ปัจจุบันการบริหารงานก็ยังมีการอ้างถึงกฎระเบียบเกินความจำเป็น ทั้งนี้ทำไปเพราะต้องการแสดงอำนาจให้ผู้รับคำสั่งยำเกรงและปฏิบัติตาม ซึ่งเป็นวิธีการทำงานของนักบริหารแบบเก่า นอกจากนี้ การจัดการยังหมายถึงการ “ให้ความเห็น” “การตัดสินใจ” หรือ “การโน้มน้าว” ให้ผู้ปฏิบัติงานเห็นว่าของสิ่งหนึ่งดีกว่าอีกสิ่งหนึ่ง เรียกว่า “discrimination” อันที่จริงคำว่า “manipulation” มีความหมายในเชิงลบ แต่การที่ผู้เขียนใช้คำว่า “manipulation” ในที่นี้หมายถึงว่า นักบริหารระดับต้นควรจะดึงหรือชักจูงคนที่ทำงานด้วยในทางบวก โดยคำนึงถึงเป้าหมายของผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างผู้ปฏิบัติงานและองค์การ

นอกจากนี้ สิ่งที่ผู้ออกแบบหลักสูตรอบรมควรตระหนักก็คือ นักบริหารทุกระดับและทุกภาคส่วนจะต้องเป็น “นักบริหารประเภททั่วไป” (general manager) กล่าวคือ นักบริหารต้องมีความรู้ทางด้านการจัดการ ไม่ว่าจะเป็นแพทย์ ตำรวจ หรือนักธุรกิจ ต้องรู้เรื่องของการจัดการ จากการสำรวจวรรณกรรมพบว่า

นักบริหารทั่วไปจะต้องมีองค์ความรู้อย่างน้อยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมขององค์การ ซึ่งมีทั้งสิ่งแวดล้อมของงาน สิ่งแวดล้อมภายนอก สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ความรู้เกี่ยวกับระบบย่อยขององค์การ 5 ประการ ได้แก่ วัตถุประสงค์ โครงสร้าง พฤติกรรมของคน เทคนิคการบริหาร และข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง หรือนักวิชาการบางท่านเห็นว่า นักบริหารทุกภาคส่วนต้องมีองค์ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมการจัดการ มีทักษะเกี่ยวกับงานที่ดูแล มีพฤติกรรมกำกับผู้ปฏิบัติงานร่วมกัน และมีค่านิยมเพื่อใช้ในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจประกอบ ในส่วนที่เกี่ยวกับระดับของนักบริหาร นักบริหารระดับต้นควรมีบทบาทของการเป็นผู้จัดการและมีความเป็นครู ซึ่งหมายความว่าควรมีความรู้เกี่ยวกับผู้จัดการหรือที่เรียกกันว่า “manager” หรือ “supervisor” หมายถึง “หัวหน้างาน” ส่วนความเป็น “ครู” หมายความว่า เวลาผู้บริหารชั้นต้นบริหารงานควรมองผู้ที่ทำงานร่วมกันหรือผู้ใต้บังคับบัญชาว่า หากทำงานไม่ได้ ไม่ว่าเป็นงานทั่วไปหรืองานเฉพาะ ควรสอนให้ทำงานได้ เช่น ทำบัญชีไม่เป็นก็สามารถสอนให้ทำบัญชีเป็นได้ หรือวางแผนกลยุทธ์ไม่เป็นก็สอนให้ทำได้

กล่าวโดยสรุปก็คือ นักบริหารระดับต้นต้องมีความรู้ 2 ด้านคือ ด้านการจัดการและด้านความรู้เฉพาะของงาน เช่น เป็นข้าราชการฝ่ายปกครอง ตำรวจ พนักงานคุมประพฤติ หรือนักบัญชี ซึ่งความรู้เหล่านี้ต้องจัดอบรมเป็นพิเศษ เช่นปลัดอำเภอ ควรมีหลักสูตรการปกครองส่วนภูมิภาคและการปกครองส่วนท้องถิ่นแยกออกจากเรื่องของการจัดการ คนส่วนใหญ่ในองค์การมักคิดว่า หากทำงานมีความเจริญก้าวหน้าในชีวิตราชการก็คือผู้ที่มีความรู้ทางการจัดการ ซึ่งเป็นเรื่องไม่จริง ความรู้ทางการจัดการมีองค์ความรู้ถึงระดับปริญญาเอก ดังนั้นการเรียนเรื่องของการจัดการจะอาศัยหลักสูตรไม่กี่ชั่วโมงมาทำให้มีความรู้ไปปฏิบัติงานได้ จึงเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ในกรณีของนักบริหารชั้นต้นจะต้องมีความรู้เรื่อง “ภาระหน้าที่ของนักบริหารชั้นต้น” ซึ่งได้แก่ บทบาทของ “หัวหน้างาน” การเปลี่ยนผ่านจากบุคลากรฝ่ายปฏิบัติงานมาเป็นหัวหน้างานต้องเตรียมตัวอย่างใด เรื่องของคนกับผลิตภาพ (productivity) ของคน การสร้างทีมงาน การคัดเลือกคนเข้าองค์การ และการจัดการบูรณาการให้ทำงานร่วมกันได้ การสื่อข้อความ ภาวะผู้นำ การบริหารงานด้านวินัยเพื่อการควบคุมงาน การประเมินผู้ใต้บังคับบัญชา การให้คำปรึกษา การบริหารเวลาและความเครียด เป็นต้น หัวข้อวิชาที่ผู้วิจัยยกตัวอย่างมาให้เห็นรวบรวมจากการจัดหลักสูตรนักบริหารชั้นต้นที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาครัฐ (Cohen, 1988 ; Imundo, 1993) รวมทั้งประสบการณ์ของผู้วิจัย ซึ่งองค์ความรู้และทักษะเหล่านี้ บางครั้งผู้ปฏิบัตินึกว่าตนเองรู้เรื่องดีเพราะทำงานในองค์การมานานแล้ว แต่จะรู้ให้ดีจนนำไปปฏิบัติอาจไม่ใช่เรื่องง่าย นักบริหารชั้นต้นจะต้องสามารถประยุกต์ความรู้ของสังคมศาสตร์ทุกสาขา เพื่อบริหาร ควบคุม ดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. นักบริหารทุกระดับควรเข้าใจ “บทบาท” ของตนเอง เช่น “บทบาทของการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น” “บทบาทของการตัดสินใจ” หรือ “บทบาทของการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร” ตามที่ Mintzberg (1980) ได้เสนอแนะ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า บทบาทที่สำคัญของนักบริหารชั้นต้นคือทำหน้าที่เป็น “หัวหน้างาน” และ “ครูผู้ฝึก” เป็นหน้าที่ 2 ประการที่สำคัญ และหากมองในประเด็นของ “ระดับ” นักบริหารชั้นต้นก็ควรให้ความสำคัญกับ “เทคนิคการปฏิบัติงาน” มากกว่าการปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน และเรื่องของการบริหารคนก็จะมีมากกว่าเรื่องของการมองภาพรวม ซึ่งในหลักสูตรของกระทรวงยุติธรรมไม่ได้กล่าวชัดเจน แต่มีกล่าวในเรื่องของการศึกษาด้วยตนเอง และอาศัยองค์การต้นแบบ ซึ่งได้รับความพอใจจากผู้เข้ารับการอบรม

3. สำหรับเรื่องของ “สมรรถนะ” ของนักบริหารระดับต้น อาจกล่าวได้ว่า นักบริหารระดับต้นต้องมีความรู้ ทักษะ พฤติกรรมติดต่อกับคน และค่านิยมเพื่อใช้ในการนำและกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในองค์การ ด้วยเหตุนี้นักบริหารระดับต้นจึงควรมี “ทักษะการมองภาพรวม” ของงานที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะเรื่องของ “คน” และ “เทคนิคของงาน” ตลอดจน “สิ่งแวดล้อม” ของงานทั้งภายนอกและภายในองค์การในระดับที่รับผิดชอบ เข้าใจการจูงใจคน และการให้ผลตอบแทนหรือจูงใจให้คนไม่ลาออกจากองค์การหรือให้คำปรึกษาเวลาผู้ใต้บังคับบัญชามีปัญหาในการทำงาน คือทำหน้าที่คล้ายนักจิตวิทยา อีกประการหนึ่งนักบริหารชั้นต้นควรเข้าใจ “ทักษะขององค์การ” เช่น การกำหนดเป้าหมายงานที่ต้องปฏิบัติก่อนหลัง การเปลี่ยนแปลงของงานและเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงขององค์การดังกล่าวอาจทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างขององค์การตามมาเพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานและองค์การ นักบริหารชั้นต้นควรเข้าใจความต้องการของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา นอกจากนี้ นักบริหารชั้นต้นยังควรมีคุณลักษณะของ “ผู้วางแผน” และ “การสื่อข้อความ” เป็นผู้ลงมือปฏิบัติร่วมกับผู้ใต้บังคับบัญชา โดยสรุป คุณลักษณะที่สำคัญของนักบริหารระดับต้นก็คือความเป็นผู้นำในงาน เป็นผู้อำนวยความสะดวก และบูรณาการงานทุกอย่างในความรับผิดชอบให้บรรลุเป้าหมาย ผู้วิจัยพบว่าสิ่งต่างๆที่กล่าวมาแล้วมีสัดส่วนน้อยในหลักสูตรที่ศึกษา

4. นักบริหารงานระดับต้นในภาครัฐควรมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องของการเมืองในระดับที่เกี่ยวข้อง เพราะในการบริหารงานภาครัฐ การเมืองและการบริหารเป็นสิ่งที่แยกออกจากกันไม่ได้ ดังนั้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองและนักบริหารจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญกับนักบริหารงานภาครัฐทุกระดับ อีกประการหนึ่งภาครัฐบริหารงานด้วยการใช้กฎหมายเป็นสำคัญ และเป็นค่านิยมของบุคลากรภาครัฐ (อุทัย เลาหวิเชียร, 2563)

เนื่องจากประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง จึงเป็นประเทศที่มีบรรยากาศของ “การบริหารการพัฒนา” เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเศรษฐกิจพอเพียง แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาได้แปลงเป็นนโยบายการพัฒนาประเทศที่ปรากฏในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งปัจจุบันนี้อยู่ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 โดยเหตุผลดังกล่าว นักบริหารงานระดับต้นในภาครัฐจึงควรมีการบริหารที่นอกจากคำนึงถึงการจัดการ ซึ่งต้องนึกถึงเรื่องของ “ภาครัฐ” (publicness) แล้ว ควรมีความรู้เรื่อง

การเมืองในระบอบประชาธิปไตยและการบริหารการพัฒนาด้วย ซึ่งเป็นคุณลักษณะพิเศษของงานราชการและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในภาครัฐ

5. กรณีของเทคนิคที่ใช้ในการฝึกอบรมของหลักสูตรดังกล่าว ให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเองด้วยการเน้นวิชาทางด้านจิตวิทยา การสร้างเครือข่าย และการประสานงาน ตลอดจนการบูรณาการ เรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องใหญ่มากเพราะเป็นทั้งองค์ความรู้และเทคนิคการบริหารงานที่นักบริหารชั้นต้นควรจะรู้และนำไปใช้ปฏิบัติ ซึ่งควรจะใช้ระยะเวลาในการอบรมมากกว่า 9 ชั่วโมง

6. สำหรับคุณสมบัติของวิทยากรผู้ฝึกอบรม จะเห็นได้ว่าวิทยากรในหลักสูตรดังกล่าวเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในงานยุติธรรม เป็นข้าราชการระดับสูง ซึ่งน่าจะมีความรู้และประสบการณ์ของการจัดการมากพอที่จะถ่ายทอดให้ผู้เข้ารับการอบรมได้

7. การบรรลุประสิทธิผลของการจัดหลักสูตร ประสิทธิผลในที่นี้หมายถึงการบรรลุเป้าหมายของการจัดหลักสูตร ซึ่งก็คือการเสริมสร้างความรู้ เจตคติ และสมรรถนะเบื้องต้นของผู้บริหารงานยุติธรรม เป็นการเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และการเสริมสร้างเครือข่ายในการปฏิบัติงานร่วมกันกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม และส่งเสริมการพัฒนาตนเองและการพัฒนาการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ จากการสัมภาษณ์ผู้เข้ารับการอบรมในหลักสูตรนี้ ส่วนใหญ่เห็นว่าหลักสูตรให้ความรู้ดี ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมทำให้มีความมั่นใจในการบริหารมากขึ้น แต่ส่วนใหญ่ไม่สามารถยกตัวอย่างได้ว่ามีประโยชน์ดีขึ้นมากน้อยเพียงไรก่อนและหลังการอบรม ได้แต่กล่าวว่าเป็นความรู้สึกว่ามีประโยชน์คือความมั่นใจ แต่ไม่สามารถยกตัวอย่างเป็นรูปธรรมได้ ซึ่งอาจจะมีหลายสาเหตุ เช่นอาจไม่สนใจฟังหรือร่วมกิจกรรมไม่มากเท่าที่ควร ได้รับความรู้ทางการจัดการน้อยไปจนไม่ทราบว่าส่วนใดเป็นเรื่องของการจัดการ ส่วนใดเป็นงานยุติธรรม อย่างไรก็ตาม ผู้ตอบหลายท่านเห็นว่าเป็นหลักสูตรที่ดี อบรมแล้วมีความมั่นใจมากขึ้นในการเป็นผู้บริหาร

โดยสรุป จะเห็นได้ว่าหลักสูตรที่ศึกษาเป็นหลักสูตรฝึกอบรมนักบริหารชั้นต้นประเภท “functional managers” คือเป็นนักบริหารชั้นต้นที่ปฏิบัติงานเฉพาะด้านที่เกี่ยวกับงานยุติธรรม ซึ่งมาจากหลายกลุ่มของกระทรวงยุติธรรม มีความรับผิดชอบงานที่มีลักษณะแตกต่างกันอย่างหลากหลาย เช่น มีผู้เข้ารับการอบรมที่มาจากสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กรมบังคับคดี และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นหลักสูตรที่ดึงเอาคนหลายอาชีพงานที่สังกัดกระทรวงยุติธรรมมาอบรมพร้อมกัน จึงเป็นการยากที่จะให้ความรู้ด้านต่างๆที่กล่าวข้างต้น พร้อมกับการให้ความรู้ทางการจัดการโดยทั่วไปโครงสร้างของหลักสูตรมีความสมดุลของหมวดวิชาที่กำหนด ในความหมายของการอบรม “functional manager” หลักสูตรนี้มีข้อดีคือสามารถจัดการอบรมในยุคที่โรคโควิด-19 กำลังระบาดด้วยการใช้ระบบการอบรมแบบผสมผสานซึ่งเป็น “methodology” ของการฝึกอบรม อีกประการหนึ่งหลักสูตรได้อาศัยเทคนิคการบริหารซึ่งมีความจำเป็นสำหรับนักบริหารระดับต้น ด้วยการให้ความสำคัญกับหัวข้อ “การ

พัฒนาตนเอง” ซึ่งผู้เข้ารับการอบรมสามารถศึกษาโดยวิธี “online” นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงเรื่องของ “การสร้างเครือข่าย” “การประสานงานแบบบูรณาการ” ซึ่งเป็นหัวข้อที่นักบริหารชั้นต้นควรรู้ เทคนิคของการฝึกอบรมที่ใช้ก็คือ “การเรียนรู้ผ่านองค์การต้นแบบ” ซึ่งอาศัยการศึกษาจากวิดีโอ จากผลงานของหน่วยงานจาก “e-book” ของหน่วยงาน มีการติดตามผลแบบไฟล์เอกสาร (รายบุคคล) โดยภาพรวมเป็นหลักสูตรที่ครอบคลุมงานที่เห็นว่าสำคัญกับนักบริหารระดับต้น แสดงว่าผู้จัดหลักสูตรมี “โลกทัศน์” เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร

อภิปรายผลการวิจัย

จากการทำวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยเห็นว่ามี 4 ประเด็นที่น่าจะนำมาอภิปรายเพื่อแสดงให้เห็นปัญหา และพยายามจะหาทางเพื่อแก้ไขปัญหาตามหลักวิชาการ ดังต่อไปนี้

*ประเด็นแรก*ที่ผู้เขียนเห็นว่าเป็นประเด็นสำคัญที่สุดก็คือ การจัดหลักสูตรบริหารงานชั้นต้นโดยผู้เข้ารับการอบรมมีงานอยู่ในสายอาชีพ ซึ่งอาจจะเป็นงานวิชาชีพหรืองานวิชาการ กล่าวคือผู้เข้าอบรมบางส่วนเป็น “functional manager” แต่เรียกหลักสูตรนี้ว่าเป็น “หลักสูตรนักบริหารชั้นต้น” ใช้ทดแทนกัน ลักษณะดังกล่าวมีการถือปฏิบัติทั่วไปในประเทศไทย ผู้เขียนใคร่จะชี้ให้เห็นว่าเรื่องดังกล่าวไม่สามารถทดแทนกันได้ เพราะหลักสูตรนักบริหารชั้นต้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้ของการจัดการ จะเอาความรู้ทางวิชาชีพหรือวิชาการมาปะปนกันไม่ได้ ไม่ใช่เรื่องของการยิงนกทีเดียวได้สองตัว คือได้ความรู้ทางการจัดการและความรู้เฉพาะด้านในการอบรมคราวเดียว อันที่จริงเรื่องของความรู้เฉพาะด้านสามารถจัดเป็นหลักสูตรอบรมต่างหากได้อยู่แล้ว และไม่ควรไปปะปนกับเรื่องของการเป็นนักบริหาร ไม่ว่าจะเป็นระดับต้น กลางหรือสูง นักบริหารทุกกระทรวง ทบวง กรม ต้องมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการซึ่งเป็นองค์ความรู้หลักอันหนึ่งของรัฐประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจ หากเอาแนวคิดเฉพาะด้านมาปะปนแล้ว เนื้อหาของการจัดการก็จะลดน้อยลง และเป้าหมายของการจะให้ความรู้ ทักษะ พฤติกรรม และค่านิยม ของแต่ละประเภทของหลักสูตรก็จะไม่เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงาน

ประเด็นที่สอง นักบริหารชั้นต้นมีบทบาทที่สำคัญ 2 ประการ คือ เป็นผู้บังคับบัญชาและครูผู้สอนงาน จากการสำรวจเอกสารพบว่า นักบริหารชั้นต้นควรมีความรู้เกี่ยวกับ “ภาระหน้าที่ของนักบริหารชั้นต้น” “การเปลี่ยนผ่านจากผู้ปฏิบัติงานเป็นนักบริหารชั้นต้น” “คนคือกุญแจของผลิตภาพ” “การสร้างทีมงาน” “การคัดเลือกและชี้แนะแนวทางให้ทำงานร่วมกันเพื่อความสำเร็จของงาน” “การสื่อข้อความ” “การเสริมสร้างภาวะผู้นำ” “การเสริมสร้างวินัยการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิผล” “การประเมินบุคลากร” “การให้คำปรึกษา” และข้อที่สำคัญก็คือ “การบริหารเวลาและความเครียด” หัวข้อเหล่านี้เป็นงานหลักของนักบริหารชั้นต้น อนึ่งผู้วิจัยทั้งสองนอกจากจะเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยแล้ว ยังทำหน้าที่เป็นวิทยากรผู้จัดและผู้ฝึกอบรม ได้เคยนำเอาหัวข้อเหล่านี้มาใช้และเห็นว่าได้ผล ส่วนใหญ่จะจัดเฉพาะนักบริหารระดับต้นและระดับกลาง และหลาย

ครั้งได้จัดอบรมนักบริหารระดับสูงในกระทรวงหลัก เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม สำหรับนักบริหารระดับสูงจะมีการบรรยายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน การแก้ไขปัญหาการบริหารด้วยวิธี syndicate และนำผู้เข้าฝึกอบรมเข้าศึกษาฟังคำบรรยาย 1 วันในมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร หรือประเทศออสเตรเลีย และมีการดูงานในองค์การต่างประเทศประกอบการแก้ไขปัญหาทางการบริหารด้วย

ประเด็นที่สาม ที่ขอนำมาอภิปรายก็คือเรื่องของรัฐประศาสนศาสตร์ “การบริหารงานภาครัฐ” หรือ “การบริหารรัฐกิจ” รัฐประศาสนศาสตร์และการบริหารงานภาครัฐมีความใกล้ชิดกับรัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ โดยเฉพาะกฎหมายมหาชน และการจัดการที่เน้นทฤษฎีโครงสร้าง ซึ่งเป็นแนวการศึกษาและการนำไปใช้ฝึกอบรมทั้งภาครัฐและเอกชน มีการเน้นความสำคัญของทฤษฎีชนชั้นผู้นำ (elite theory) องค์การแบบแนวดิ่งซึ่งมีลำดับชั้นการบังคับบัญชามากมายตามแนวคิดของ Weber เจ้าของทฤษฎี “bureaucracy” ซึ่งโด่งดังไปทั่วโลก และได้รับการสนใจน้อยลงในทศวรรษ 1970s ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง เพราะเน้นความเป็นทางการ (formalization) ยึดกฎระเบียบ ข้อบังคับมากเกินไป ทำให้มองข้ามความสำคัญของ “การปรับตัว” และ “การมีความยืดหยุ่น” ในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นหัวใจของ “การบริหารงานสมัยใหม่” ทฤษฎีโครงสร้างที่เน้นความสำคัญขององค์การแบบแนวดิ่ง ตัวแบบขององค์การในปัจจุบันจะเป็นรูปแนวราบหรือวงกลม คนในองค์การอดีตก็คือ “X” เปลี่ยนเป็น “Y” จากตัวแบบผู้บังคับบัญชาที่นั่งบัญชาอยู่บนยอดพีระมิดกลายมาเป็น “coach” ของทีมฟุตบอล มีการปฏิสัมพันธ์กับนักฟุตบอล คือเป็นทั้งครูฝึก ผู้บังคับบัญชาด้วยการออกคำสั่งและมีการติดต่อกันแบบเป็นทีมงานเหมือนการเล่นฟุตบอล ดังนั้น ระบบราชการที่ยิ่งใหญ่ในอดีต ประเทศที่พัฒนาและมีรายได้สูงต้องการลดจำนวนข้าราชการ โดยเอางานที่เคยทำไปขายหากมีกิจกรรมไม่มีประสิทธิผล หรือมอบให้เอกชนเป็นผู้ทำตามหลักของเศรษฐศาสตร์เรื่อง “privatization” การขายกิจกรรมของรัฐหรือเอางานของรัฐบางส่วนไปให้เอกชนทำในนามของ “outsourcing” มีภาพพจน์ของผู้บริหารงานในภาครัฐที่คิดและทำแบบพ่อค้าผู้ประกอบการ คือมีคุณสมบัติของการกล้าได้กล้าเสีย กล้าเสี่ยง เรื่องดังกล่าวถือว่า “การเปลี่ยนแปลง” (change) เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งมีชีวิต และองค์การถูกเปรียบว่าเป็น “organic system” ซึ่งเป็นองค์การที่มีชีวิต เมื่อมีชีวิตจะต้องปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมเพื่อความอยู่รอด

อนึ่ง การเปลี่ยนแปลงขององค์ความรู้ทุกแขนงวิชามักจะมีทิศทางไปในทางเดียวกัน ปัจจุบันการบริหารงานภาครัฐได้อาศัยแนวคิดเรื่อง “การตลาด” (market model) ซึ่งมีความเป็นธรรมกับประชาชนผู้ใช้บริการมากกว่า “ทฤษฎีชนชั้นผู้นำ” และ “ทฤษฎีองค์การแบบแนวดิ่ง” ที่อาศัยผู้ใหญ่มาตัดสินใจเลือกการให้บริการแก่ประชาชน ซึ่งประชาชนเห็นว่าการใช้กลไกของตลาดสนองความต้องการของประชาชนดีกว่าชนชั้นผู้นำ ผู้วิจัยต้องการเพียงชี้ให้เห็นว่า ปัจจุบันการบริหารงานภาครัฐได้อาศัยแนวคิดของเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ ตลอดจนสังคมวิทยา จิตวิทยา และการจัดการ มาช่วยเสริมองค์ความรู้ทางการบริหารงานภาครัฐ

มากกว่าในอดีต ปัจจุบันวิชาการมีการเปลี่ยนไปมาก การฝึกอบรมควรนำแนวคิดที่ทันสมัยมาถ่ายทอดด้วยก็จะช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมติดตามความรู้ทัน

การอภิปรายในข้อสุดท้ายก็คือ นักบริหารชั้นต้นเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับผู้ปฏิบัติงาน โดยปกติจะใช้ทักษะทางเทคนิคประมาณ 60% ใช้ทักษะของการปฏิสัมพันธ์กับคน 30% และใช้ทักษะของการมองภาพรวมประมาณ 10% โดยเหตุนี้หลักสูตรของนักบริหารชั้นต้นจึงควรเน้นเรื่องของ “เทคนิค” หรือ “นวัตกรรม” ทางการบริหาร กล่าวได้ว่าหลักสูตรนักบริหารงานยุติธรรมมีการใช้เทคนิคที่ทันสมัย คือ “การพัฒนาตนเอง” และ “การเรียนรู้ในองค์การต้นแบบ” เป็นการอบรมที่เลือกทิศทางของเทคนิคการอบรมได้ถูกต้องและเหมาะสม โดยได้ใช้หลักสูตรแบบผสมผสานท่ามกลางสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 เป็นความคิดล้ำยุคที่ส่งเสริมการใช้ online ซึ่งในอนาคตอันใกล้การอบรมแบบ onsite น่าจะลดน้อยลง เพราะนวัตกรรมในด้าน online มีความเจริญมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาหลักสูตรฝึกอบรมนักบริหารงานยุติธรรมระดับต้นของกระทรวงยุติธรรม มีข้อเสนอแนะ 3 ประการ ซึ่งได้แก่

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ จากการศึกษาพบว่า หลักสูตรนักบริหารงานระดับต้นควรให้ความสำคัญกับ “ระดับ” “บทบาท” “สมรรถนะ” “คุณลักษณะ” “ลักษณะพิเศษของงานภาครัฐ” “เทคนิคการฝึกอบรม” และ “คุณสมบัติของวิทยากร” ข้อสำคัญก็คือ บรรยากาศของการเรียนรู้ควรผสมผสานระหว่างการบรรยายที่สั้นและชัดเจน เน้นความทันสมัยขององค์ความรู้และเทคนิคการถ่ายทอดและเรียนรู้ที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ในระบบราชการ โดยเฉพาะกองฝึกอบรมควรให้ความสนใจให้มากกับการอบรมนักบริหารระดับต้น เพราะนักบริหารระดับต้นก็คือ “นักบริหารคนแรก” ของงานองค์การภาครัฐทั้งประเทศ อาจกล่าวได้ว่า นักบริหารระดับกลางและสูงจะปฏิบัติงานมีประสิทธผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของนักบริหารระดับต้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ ผู้จัดการฝึกอบรมนักบริหารระดับต่างๆ ควรแยกการฝึกอบรมนักบริหารสายงานหลักออกจากการฝึกอบรมนักบริหารสายงานเฉพาะด้าน โดยไม่นำผู้บริหารต่างสายงานมาเข้ารับการฝึกอบรมรวมกันในหลักสูตรเดียว เนื่องจากเนื้อหาสาระที่จำเป็นต้องเรียนรู้แตกต่างกัน และไม่ควรนำมาคละกันเพราะจะทำให้ความเข้มข้นของเนื้อหาลดลง และเกิดความสับสนแก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม

โดยสรุป องค์การภาครัฐควรผลิตนักบริหารระดับต้นที่มีคุณลักษณะเป็น “ผู้ดูแล” “นักบริหาร” “ผู้ชักจูง” “คนวางแผน” “คนจัดงานฝึกอบรม” “ผู้พัฒนา” และ “ผู้ควบคุม” งานขององค์การในระดับต้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ความรับผิดชอบของงานสอดคล้องกับภาระงานของนักบริหารระดับกลางและระดับสูง

เอกสารอ้างอิง

อุทัย เลาหวิเชียร. (2563). *ค่านิยมของการบริหารงาน.* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: บริษัท พี.เอส.กรุ๊ป จำกัด.

Cohen, S. (1988). *The Effective Public Manager: Achieving Success in Government.* San Francisco and London: The Jossey-Bass Public Administration Series and The Jossey-Bass Management Series.

Engelbert, E. A. (1984). *Guidelines and Standards for Curricular Development for Public Administration/ Public Management.* Brussels: International Institute of Administrative Sciences.

Frederickson, H. G. (1997). *The Spirit of Public Administration.* San Francisco: Jossey-Bass Publishers.

Imundo, L.V. (1993). *The Effective Supervisor's Handbook.* 2d ed. New York: Amazon Paperback edition.

Lee, Hahn-Been. (1972). Desirable Attributes of Development Administrators. *Philippines Journal of Public Administration.* 16 (3), 390-398.

Lewis, P. S., Goodman, S. H. & Fandt, P. M. (2001). *Management: Challenges in the 21st Century.* 3d ed. Australia: South-Western College Publishing, a division of Thompson Learning.

Mintzberg, H. (1980). *The Nature of Managerial Work.* New Jersey: Englewood Cliffs.

Osborne, S. P. (2010). *The New Public Governance: Emerging Perspective on the Theory and Practice of Public Governance.* London and New York: Routledge.

Quinn, R. E., Faerman, Sue R. & Thompson, Michael P. (2002). *Becoming a Master Manager: A Competency Framework.* Australia: John Wiley & Sons.

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

The Development of Instruction Model on Emphasizing the Connectivism Learning Theory by Using Digital Technology to Enhance Science Communication Competency for Upper Secondary School Students

สุภัค ฟักเงิน,
สกนธ์ชัย ชะนูนันท์ และ วิภารัตน์ เชื้อชวด ชัยสิทธิ์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

Supak Fakngern,
Skonchai Chanunun and Wipharat Chuachuad Chaiyasith
Naresuan University, Thailand
Corresponding Author, Email: supakf63@nu.ac.th

****

บทคัดย่อ

จากสภาพปัญหาเกี่ยวกับสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนและการเปลี่ยนแปลงในสังคมยุคดิจิทัล การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ 2) สร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 59 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 2)แบบวัดสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่า t-test

ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพปัญหาที่พบ คือ นักเรียนขาดทักษะการสืบค้นข้อมูลและการสังเคราะห์เพื่อสรุปองค์ความรู้ 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1.หลักการทฤษฎี 2.วัตถุประสงค์ 3.เนื้อหา 4.กระบวนการเรียนรู้ และ 5.การวัดและประเมินผล โดยสังเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ 4 ขั้นตอนที่เรียกว่า CCRA Model ดังนี้ 1.การสื่อสารประเด็นทางวิทยาศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล 2.การเชื่อมโยงความเข้าใจด้วยการสื่อสารโดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัล 3.การสะท้อนการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลและ 4.การประเมินการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยผลการประเมินความเหมาะสมของ

* วันที่รับบทความ : 12 มีนาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 19 มีนาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 20 มีนาคม 2567
Received: March 12 2024; Revised: March 19 2024; Accepted: March 20 2024

รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.55, S.D.= 0.54) และ 3) ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการเรียนรู้; สมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์; ทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์; เทคโนโลยีดิจิทัล

Abstract

Problems of science communication competency and changes in society in the digital age.This research aims to 1) study the problems of science learning management according to the connectivist theory emphasizing the use of digital technology, 2) create and verify the quality of the instruction model based on the connectivist theory emphasizing the use of digital technology, and 3) study the effects of using the instruction model based on the connectivist theory emphasizing the use of digital technology to enhance the science communication competency. The sample group consisted of 59 grade 10 students. The research tools included 1)The instruction model based on connectivist theory emphasizing the use of digital technology, 2) a science communication competency assessment form. Data were analyzed using statistical mean, standard deviation, t-test, and content analysis.

The research findings were as follows: 1) The problems included students lacking skills in searching for information and synthesizing and summarizing knowledge from data. 2) The instruction model consisted of 5 components:1. principles, theories, 2. objectives, 3. content, 4. learning process, and 5. evaluation and assessment. The researcher synthesized a 4-step teaching and learning process called the CCRA Model, consisting of 1. Communicating scientific issues using digital technology, 2. Connecting understanding through communication using digital technology, 3. Reflecting on scientific communication through digital technology, and 4. Assessing scientific communication through digital technology. Overall, the assessment of the instruction model was found to be most appropriate ($\bar{x}$= 4.55, S.D. = 0.54) and 3) The results of using the learning management model based on connectivist theory emphasizing the use of digital technology to enhance science communication competency showed that post-learning scores were significantly higher than pre-learning scores at the .05 statistical level.

Keywords: Instruction model; Science communication competency; Connectivist theory; Technology digital

บทนำ

การพัฒนาประเทศในสถานการณ์โลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและสังคมโลกมีการเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดมากขึ้นในสภาพที่ไร้พรมแดน ประกอบกับการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ประเทศไทยนั้นมีข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์เกือบทุกด้านจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งพัฒนางานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมให้เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกด้านเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยท่ามกลางการแข่งขันที่รุนแรงในสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาจึงเป็นเรื่องสำคัญเร่งด่วนและควรดำเนินการให้สอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนากำลังคนให้มีความรู้ ความสามารถที่จะก้าวทันต่อสังคมการแข่งขันในประชาคมอาเซียนและนานาชาติ อันประกอบไปด้วยสมรรถนะที่สำคัญหลายด้าน โดยเฉพาะสมรรถนะด้านการสื่อสารซึ่งจัดเป็นสมรรถนะที่จะกำหนดความพร้อมของนักเรียนในการเข้าสู่การทำงานที่มีความซับซ้อนและต้องอาศัยการสื่อสารซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อความสำเร็จนั้น ด้วยเหตุนี้ สมรรถนะการสื่อสารของผู้เรียนจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับในสภาพปัจจุบันที่มีการเจริญเติบโตทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรวดเร็วซึ่งส่งผลต่อรูปแบบการสื่อสารของมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม (วิจารณ์ พานิช, 2556) นอกจากนี้ สมรรถนะการสื่อสารจะบรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้นจำเป็นที่จะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับวิทยาศาสตร์ เนื่องด้วยวิทยาศาสตร์เป็นกระบวนการหรือวิธีการในการแสวงหาความรู้เพื่อใช้ในการอธิบายและทำความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ โดยอาศัยการสังเกต ทดลอง วิเคราะห์ อย่างมีเหตุผลเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือได้ อันจะส่งผลให้สมรรถนะการสื่อสารนั้นเป็นไปอย่างมีคุณภาพ (Schwartzman, Kirchoff and Cuny, 2019 : 81-101)

ในปัจจุบันประเทศไทยให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ค่อนข้างน้อย ซึ่งอุปสรรคสำคัญของการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่วงการสื่อสารมวลชนในปัจจุบันมีการนำเสนอข่าวหรือรายการที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์น้อยเกินไปและอีกประการหนึ่งที่สำคัญ คือ เด็กส่วนมากไม่อยากเรียนรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ไม่เฉพาะแต่เด็กไทยเท่านั้นแต่เป็นแนวโน้มของเด็กทั่วโลก ซึ่งการทำให้วิทยาศาสตร์สำหรับทุกคนเป็นเรื่องที่น่าสนใจจึงเป็นสิ่งสำคัญประการแรกที่จะทำให้ทุกคนหันกลับมาสนใจในวิทยาศาสตร์มากขึ้น (นำชัย ชีววิวรรธน์, 2557) นอกจากนี้ จากรายงานของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ พบว่า ผลการทดสอบคะแนน O-NET ย้อนหลังในรอบ 3 ปีที่ผ่านมานั้น (พ.ศ.2561-2563) พบว่า คะแนนในรายวิชาวิทยาศาสตร์มีแนวโน้มที่ลดน้อยลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งคะแนนจากผลการทดสอบนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ที่ไม่เพียงพอที่จะสามารถวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อสื่อความหมายถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆได้จึงส่งผลให้เลือกคำตอบที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบโดยตรงต่อสมรรถนะด้านการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนเพื่อใช้ในการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหา

ทางวิทยาศาสตร์ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ควรสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นสมรรถนะการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน (เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ, 2561) ซึ่งสอดคล้องกับวลีอันอมตะของ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ (2497) นักวิทยาศาสตร์เอกของโลก ที่กล่าวไว้ว่า " If you can't explain it simply, you don't understand it well enough " ซึ่งหมายความว่า ถ้าคุณไม่สามารถอธิบายสิ่งใดให้ผู้อื่นเข้าใจได้โดยง่ายนั่นหมายความว่าตัวคุณเองยังไม่เข้าใจมันดีพอ

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ พบว่า การจัดการเรียนรู้ส่วนใหญ่เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ภายในขอบเขตของชั้นเรียนเท่านั้น แต่ในสภาพปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลสารสนเทศอย่างไม่หยุดนิ่ง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวจึงยังไม่เพียงพอ ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ประกอบกับเนื้อหาในรายวิชาวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นนามธรรมและมีความซับซ้อนยากแก่การทำความเข้าใจ ดังนั้น เทคโนโลยีจะเป็นส่วนช่วยสำคัญในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เพื่อทำให้การสื่อสารและการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (Hassan, 2016 : 209-225) เนื่องจากเทคโนโลยีช่วยสนับสนุนในการเพิ่มช่องทางการสื่อสารการทำงาน รวมถึงเป็นสื่อการเรียนรู้ สืบค้นและเพิ่มเติมความรู้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Toffler (1992) นักทำนายอนาคตที่มีชื่อเสียงของโลกและเป็นบุคคลที่กล่าวถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมถึงการปฏิวัติทางดิจิทัลและการปฏิวัติด้านการสื่อสารที่กล่าวไว้ว่า " คนไร้การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ไม่ใช่คนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ แต่เป็นคนที่ไม่เรียนรู้อะไรใหม่ ๆ ยึดติดกับความรู้เดิม และไม่เปิดมุมมองใหม่ ๆ เพื่อเรียนรู้ "

โดยแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล เริ่มเปลี่ยนแปลงไปจากการนำเสนอแนวทฤษฎีการเรียนรู้คอนเน็คติวิสม์ (Connectivism learning theory) ของ Siemens (2005) ที่กล่าวถึงข้อจำกัดของทฤษฎีการเรียนรู้ในยุคก่อน 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ 1.พฤติกรรมนิยม 2.พุทธิปัญญานิยม และ 3.คอนสตรัคติวิสต์ ซึ่งไม่สามารถอธิบายการเรียนรู้ของผู้เรียนในสภาพแวดล้อมยุคปัจจุบันที่เต็มไปด้วยข้อมูลสารสนเทศบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยหลักการเรียนรู้ดังกล่าวได้อธิบายการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัลว่า การเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดจากการสืบสอบค้นหาคำตอบจากการเชื่อมโยงไปยังข้อมูลจำนวนมหาศาล โดยผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องใช้ความสามารถในการพิจารณา ประเมินคุณค่า สังเคราะห์ และสร้างความรู้ขึ้นมาใหม่เพื่อแบ่งปันข้อมูลที่ถูกต้องไปในระบบเครือข่าย (Verhagen, 2006) ซึ่งมีความสอดคล้องกับ Farkas (2012: 82-94) ที่กล่าวว่า สภาพชั้นเรียนในปัจจุบันควรถูกบูรณาการด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับการนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนยุคดิจิทัล ซึ่งทฤษฎีคอนเน็คติวิสม์เป็นแนวทางที่เหมาะสมที่สุดในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสังคมผ่านการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลด้วยระบบเครือข่ายต่าง ๆ สอดคล้องกับ Nivomves

(2023) ที่พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ออนไลน์โดยใช้สื่อเทคโนโลยีแบบเมตาเวิร์ส (Metaverse) ประกอบด้วย 1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์โดยใช้สื่อเมตาเวิร์ส ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.1 ประสบการณ์การเรียนการสอนที่สมจริง 1.2 ความสามารถในการปรับใช้และแก้ไขปัญหา 1.3 การเรียนรู้แบบก้าวหน้า 1.4 การเชื่อมต่อและการสื่อสาร 1.5 การเรียนรู้และการสอนตลอดชีวิต และ 1.6 ความสนุกสนานและท้าทาย และ 2) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์โดยใช้สื่อเมตาเวิร์ส ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 2.1 วางแผนและออกแบบเนื้อหา 2.2 เลือกแพลตฟอร์มเมตาเวิร์ส 2.3 สร้างและปรับแต่งสภาพแวดล้อม 2.4 การสอนและการเรียนรู้ 2.5 การสื่อสารและ การแลกเปลี่ยน 2.6 ติดตามและประเมินผล และ 2.7 การพัฒนาเนื้อหาเพิ่มเติม

จากสภาพปัญหา ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์นี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งหวังว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นจะช่วยปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในสังคมยุคดิจิทัลนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

2. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการตามระเบียบและวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมี 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

แหล่งข้อมูล คือ ครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์การสอนวิทยาศาสตร์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 5 ท่าน

เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ ประกอบด้วย เทคนิคการสอนวิทยาศาสตร์ บทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน การวัดและประเมินผล จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมและความเหมาะสมของข้อมูลในแบบสัมภาษณ์เพื่อให้เกิดความถูกต้องที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ จำนวน 5 ท่าน โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis) โดยการวิเคราะห์เนื้อหาของข้อมูลจากคำถามปลายเปิดแล้วนำมาจัดจำแนก จัดกลุ่มและหาค่าความถี่เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ระยะที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์

แหล่งข้อมูล คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนวิทยาศาสตร์ จำนวน 5 ท่าน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน

เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ โดยผู้วิจัยได้

สร้างแบบประเมินคุณภาพมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) และแบบปลายเปิดในส่วนท้ายของแบบประเมินสำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.ผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ พร้อมแบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์นี้ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.55, S.D.= 0.54)

2.ผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ไปทดลองนำร่องกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์นี้ว่ามีความเป็นไปได้สามารถใช้จริงได้มากน้อยเพียงใด และช่วยส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ได้หรือไม่ ซึ่งผลปรากฏว่าผลการวัดสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์และแบบวัดสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตราฐาน

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

แหล่งข้อมูล คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 59 คน 2 ห้องเรียน

เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบวัดสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นตามแนวทางของ Kulgemeyer and Schecker (2015 : 2235-2256)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

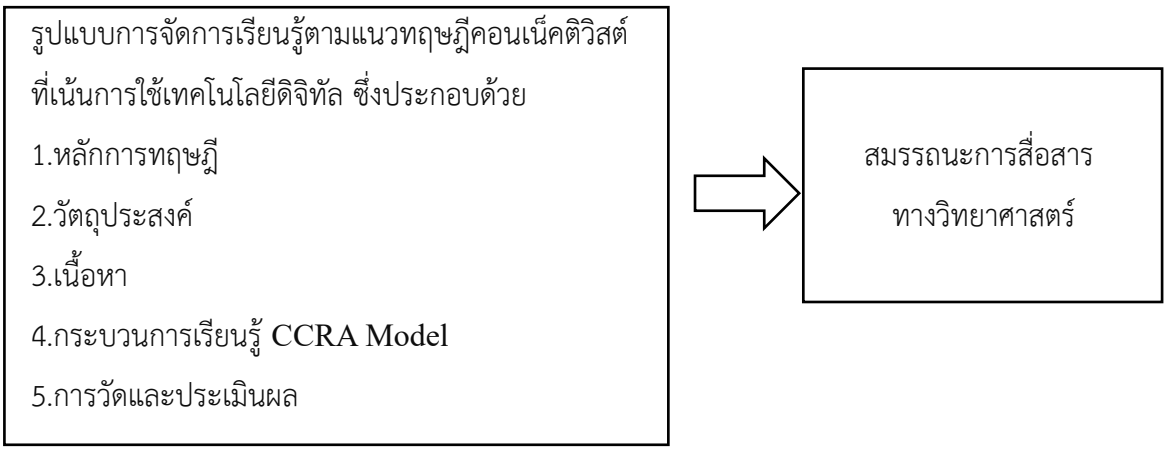
ผู้วิจัยดำเนินการวัดสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนก่อนการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเวลา 25 ชั่วโมง กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาค

เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 59 คน โดยมีครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ จำนวน 2 ท่านเป็นผู้ร่วมวิจัยในการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ หลังจากดำเนินการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการวัดสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์

กรอบแนวคิดในการวิจัย



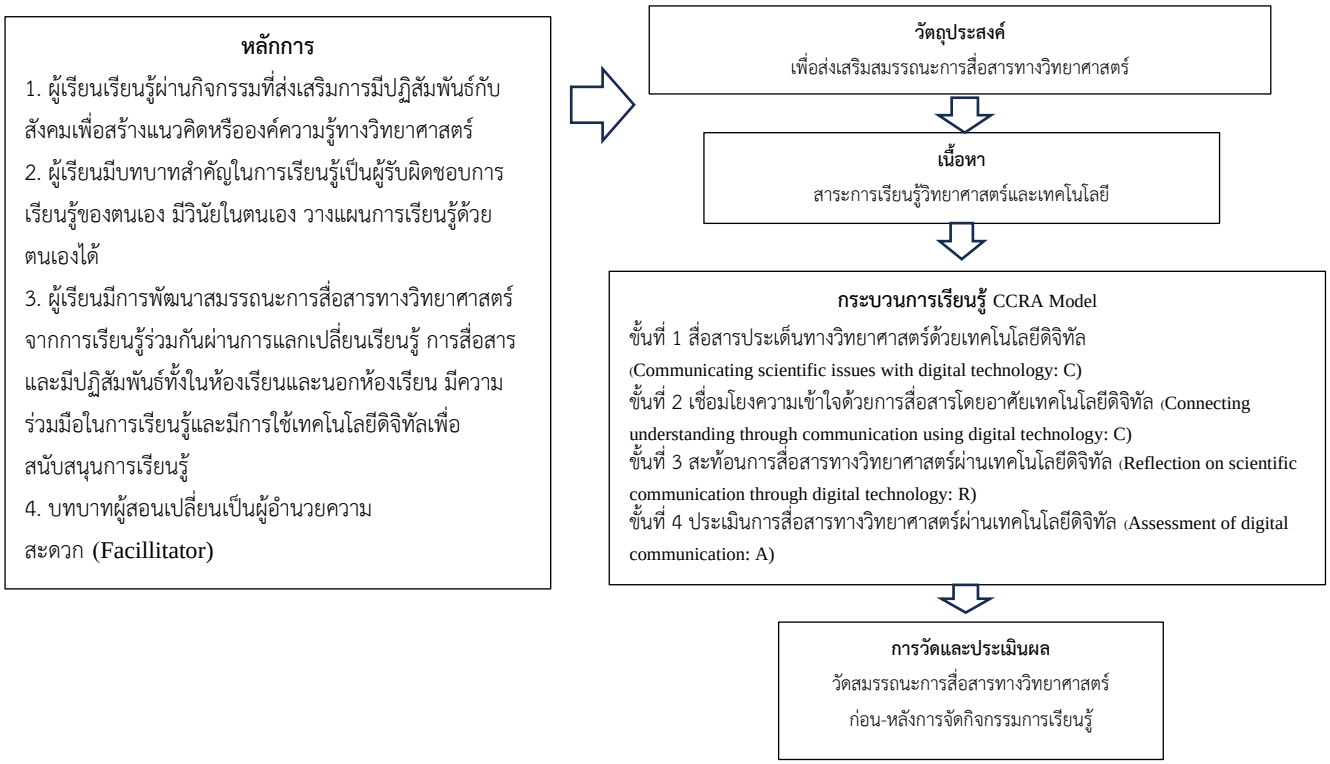
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

จากการสัมภาษณ์ครูวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ พบว่า นักเรียนขาดทักษะการสืบค้นข้อมูล บางครั้งไม่มีการวิเคราะห์และตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล ทำให้ได้รับความรู้ที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง และนักเรียนขาดทักษะการสังเคราะห์และสรุปองค์ความรู้ของข้อมูล เมื่อมีการนำเสนอข้อมูลจึงเป็นการสื่อสารผ่านการท่องจำ ไม่ได้มีการตกผลึกความรู้ความเข้าใจที่แท้จริง จึงไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้เนื้อหาหรือศาสตร์อื่นๆเข้ากับองค์ความรู้ใหม่ได้ ดังนั้น บรรยากาศการจัดการเรียนรู้ควรมีความหลากหลายเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เนื่องจากในเนื้อหาวิชามีซับซ้อนและความยากต่อความเข้าใจของนักเรียนจึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย อาจมีการใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีความหลากหลายเข้ามาเติมเต็มในการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ในการเชื่อมโยงความรู้ในการสร้างข้อสรุปของข้อมูลและทำให้การจัดการเรียนรู้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

2. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้



แผนภาพที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริม

ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พบว่า มีความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในภาพรวม ($\bar{x}$ = 4.55, S.D. = 0.54) มีความเหมาะสมในระดับ มากที่สุด

3. ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 2 ห้องเรียน (n = 59)

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล กลุ่มที่ 1 (n=30)

สมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์	การทดลอง	คะแนนเต็ม	n	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{D}$	t	p
การอ่าน	ก่อนเรียน	12	30	6.23	0.77	0.54	4.61*	.00
	หลังเรียน	12	30	6.77	0.57			
การฟัง	ก่อนเรียน	12	30	6.50	0.57	0.47	4.52*	.00
	หลังเรียน	12	30	6.97	0.61			
การเขียน	ก่อนเรียน	12	30	6.87	0.82	0.66	5.22*	.00
	หลังเรียน	12	30	7.53	1.38			
การพูด	ก่อนเรียน	12	30	7.73	0.96	0.37	4.27*	.00
	หลังเรียน	12	30	8.10	0.76			
รวม	ก่อนเรียน	48	30	27.7	0.73	1.30	2.81*	.00
	หลังเรียน	48	30	29	0.85			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มที่ 1 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมีสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนด้านการเขียน ($\bar{x}$ = 7.53, S.D. = 1.38) มีค่าสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านการอ่าน ($\bar{x}$ =6.77, S.D. = 0.54) ด้านการฟัง ($\bar{x}$ = 6.97, S.D. = 0.61) และด้านการพูด ($\bar{x}$ = 8.01, S.D. = 0.76) ตามลำดับ

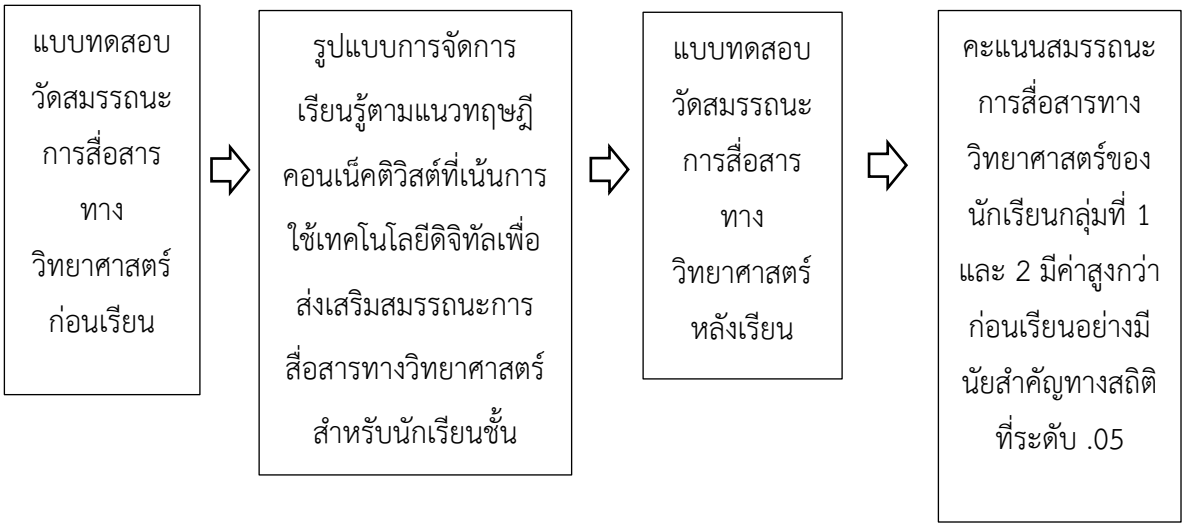
ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล กลุ่มที่ 2 (n=29)

สมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์	การทดลอง	คะแนนเต็ม	n	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{D}$	t	p
การอ่าน	ก่อนเรียน	12	29	6.19	0.74	0.36	4.28*	.00
	หลังเรียน	12	29	6.55	0.59			
การฟัง	ก่อนเรียน	12	29	6.43	0.68	0.53	4.62*	.00
	หลังเรียน	12	29	6.96	0.49			
การเขียน	ก่อนเรียน	12	29	6.76	0.58	0.66	5.22*	.00
	หลังเรียน	12	29	7.42	0.83			
การพูด	ก่อนเรียน	12	29	7.22	0.88	0.43	4.48*	.00
	หลังเรียน	12	29	7.65	0.98			
รวม	ก่อนเรียน	48	29	26.60	0.89	1.48	2.91*	.00
	หลังเรียน	48	29	28.08	0.72			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มที่ 2 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมีสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนด้านการเขียน ($\bar{x}$ =7.42, S.D. = 0.83) มีค่าสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการฟัง ($\bar{x}$ = 6.96, S.D. = 0.49) ด้านการพูด ($\bar{x}$ = 7.65, S.D. = 0.98) และด้านการอ่าน ($\bar{x}$ = 6.55, S.D. = 0.59) ตามลำดับ

โดยผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น สรุปในภาพรวมได้ดังแผนภาพที่ 3 ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้



แผนภาพที่ 3 ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพปัญหาในการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ได้แก่ นักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะการสืบค้นข้อมูลและทักษะการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปองค์ความรู้ เนื่องจากในปัจจุบันข้อมูลมีอยู่เป็นจำนวนมากทั้งที่เป็นความจริงและไม่เป็นความจริง ดังนั้น การเลือกศึกษาและสังเคราะห์ข้อมูลจึงเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเพื่อนำไปใช้ในการสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อขยายผลต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ Verhagen (2006) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ของนักเรียนเกิดจากการสืบสอบค้นหาคำตอบจากการเชื่อมโยงไปยังข้อมูลจำนวนมาก โดยผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ความสามารถในการพิจารณา ประเมินคุณค่า สังเคราะห์ และสร้างความรู้ขึ้นมาใหม่เพื่อแบ่งปันข้อมูลที่ถูกต้อง นอกจากนี้ บรรยากาศการจัดการเรียนรู้ก็เป็นส่วนสำคัญในการกระตุ้นและเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีจึงมีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้คอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า รูปแบบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีองค์ประกอบจากการสังเคราะห์ตามแนวคิดของ Joyce and Weil (2000) ที่ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กระบวนการเรียนรู้ และ 5) การวัดและประเมินผล โดยผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนที่เรียกว่า CCRA Model อันประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การสื่อสารประเด็นทางวิทยาศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยครูได้นำเสนอประเด็นทางวิทยาศาสตร์เพื่อกระตุ้นความสนใจในการค้นคว้าหาคำตอบของนักเรียนในประเด็นนั้น ๆ โดยมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยเสริมในการนำเสนอประเด็นทางวิทยาศาสตร์เพื่อให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ขั้นที่ 2 การเชื่อมโยงความเข้าใจด้วยการสื่อสารโดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยนักเรียนต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นทางวิทยาศาสตร์ที่ต้องการศึกษาแล้วดำเนินการค้นคว้าหาข้อมูลและเชื่อมโยงความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลในการหาข้อมูลที่น่าเชื่อถือและสามารถอธิบายได้อย่างสมเหตุสมผล ขั้นที่ 3 การสะท้อนการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยนักเรียนเป็นผู้สะท้อนความคิดและสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการค้นคว้าและเชื่อมโยงโดยมีครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกผ่านการนำเสนอผลงานในรูปแบบที่หลากหลายผ่านทางเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสื่อสารทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับประเด็นทางวิทยาศาสตร์นั้น และขั้นที่ 4 การประเมินการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นการประเมินผลงานของนักเรียนร่วมกันระหว่างครูและนักเรียนเกี่ยวกับสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับประเด็นทางวิทยาศาสตร์นั้น ซึ่งภาพรวมของผลการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับ มากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.55, S.D. = 0.54) ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์นี้ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบโดยมีแนวทฤษฎีและผลการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและการทดลองนำร่องเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการนำไปสู่การลงมือปฏิบัติ ดังนั้น จึงทำให้มั่นใจได้ว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่ได้พัฒนาขึ้นนี้สามารถนำไปใช้เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบได้

3. ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าจากการดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนในกระบวนการเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบและมีองค์ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตาม CCRA Model ที่ได้สังเคราะห์ขึ้นซึ่งมีขั้นตอนที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ดังนี้ ขั้นที่ 1การสื่อสารประเด็นทางวิทยาศาสตร์ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยนำเสนอในรูปของคลิปวิดีโอเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้มีความกระตือรือร้นใน

การค้นคว้าหาคำตอบในประเด็นนั้น ๆ เป็นการส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ด้านการฟัง ซึ่งครูจะต้องย้ำเกี่ยวกับจุดประสงค์ของการฟังคลิปเสมอเพื่อไม่ให้นักเรียนออกนอกประเด็นที่ต้องการอภิปราย ขั้นที่ 2 การเชื่อมโยงความเข้าใจด้วยการสื่อสารโดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นการจัดการเรียนรู้นอกเวลาเรียนผ่านระบบออนไลน์ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มในการดำเนินกิจกรรมและให้เวลาสำหรับการสืบค้นข้อมูลมากขึ้น เนื่องจากข้อมูลและเวลาที่ใช้ในห้องเรียนไม่เพียงพอสำหรับการศึกษา ซึ่งเป็นขั้นตอนการส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ด้านการอ่านจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่หลากหลายแต่ต้องมีความน่าเชื่อถือเพื่อจะได้นำข้อมูลนั้นไปใช้ในการเชื่อมโยงความรู้แล้วถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นทางวิทยาศาสตร์นั้น ซึ่งการจัดการเรียนรู้นอกเวลาแบบออนไลน์นี้ ครูอาจจะต้องกระตุ้นหรือชี้แนะแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสืบค้นเพื่อความถูกต้องของแหล่งข้อมูลและเข้าไปสังเกตพฤติกรรม ซักถามเกี่ยวกับประเด็นที่สงสัย และตรวจสอบใบกิจกรรมเกี่ยวกับการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนในแต่ละกลุ่มย่อย ขั้นที่ 3 การสะท้อนการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มย่อยพูดนำเสนอเกี่ยวกับข้อสรุปที่ค้นพบจากการค้นคว้าของแต่ละคน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน อภิปรายและหาข้อสรุปของข้อมูลได้อย่างสมเหตุสมผลแล้วเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้ทั้งหมดและถ่ายทอดเพื่อสื่อสารองค์ความรู้ใหม่นั้นออกมาซึ่งเป็นการส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ด้านการฟังของนักเรียนจากมุมมองของเพื่อนในกลุ่ม โดยครูอาจจะต้องเข้าไปรับฟังการพูดของนักเรียนเพื่อสังเกตพฤติกรรมและให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง และขั้นที่ 4 ประเมินการสื่อสารผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นการจัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้พูดนำเสนอผลงานผ่านการวางแผน จัดเตรียมเนื้อหา และออกแบบการนำเสนอผลงานของตนเองในรูปแบบของเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีความน่าสนใจและสามารถถ่ายทอดเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์ไปยังผู้ฟังให้สามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดาย และนำเสนอผลงานผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ด้านการพูดของนักเรียนเพื่อนำเสนอเกี่ยวกับประเด็นทางวิทยาศาสตร์นั้นแล้วทำการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูและนักเรียนเพื่อสรุปข้อค้นพบเกี่ยวกับประเด็นทางวิทยาศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้า โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินผลงานของนักเรียนเกี่ยวกับสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับประเด็นทางวิทยาศาสตร์ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยดำเนินการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องจำนวนทั้งสิ้น 5 แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ Kulgemeyer and Schecker (2015 : 2235-2256) ที่กล่าวว่า การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ทางวิทยาศาสตร์มีส่วนช่วยส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวนี้เป็นไปตามแนวทางการใช้แนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ซึ่ง Trna and Trnova (2013: 191-196.) พบว่า การเรียนตามแนวคิดคอนเน็คติวิสม์ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนและมีความเข้าใจในการเรียนวิทยาศาสตร์มากขึ้นเนื่องจากแนวคิดการเรียนรู้คอนเน็คติวิสม์ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในหลาย

มิติ มีผลต่อทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนในเชิงบวก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Utecht & Keller (2019 : 107-119) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการนำหลักการของทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนระดับ K-12 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ไปใช้

1.1 ครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้และควรติดตามการดำเนินกิจกรรมของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้การเรียนรู้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.2 ครูผู้สอนจะต้องเตรียมความพร้อมในด้านความรู้ของเนื้อหาวิชาและด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นอย่างดีเพื่อที่จะสามารถชี้แนะหรือให้คำแนะนำกับผู้เรียนในกรณีที่เกิดปัญหาได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวทฤษฎีคอนเน็คติวิสต์ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลต่อสมรรถนะด้านอื่น ๆ เช่น ด้านการคิด ด้านการแก้ปัญหา เป็นต้น

2.2 ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์อย่างมีประสิทธิภาพของผู้เรียน เช่น สภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนรู้ พฤติกรรมของผู้เรียน ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ เป็นต้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนในหลาย ๆ ด้าน

เอกสารอ้างอิง

เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ. (2561). ไขข้อสงสัย โอเน็ตเด็กไทย ยิ่งสอบ-ยิ่งต่ำ. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2564. แหล่งที่มา: https://www.matichon.co.th/education/news_897320

นำชัย ชีววิวรรธน์. (2557). SuperSci : สื่อวิทย์ สื่อยังไง ทำไมคนไม่สนใจ ?. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 12 เมษายน 2564 แหล่งที่มา: https://mgronline.com/science/detail/9570000141928/.

วิจารณ์ พานิช. (2556). *การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสยามกัมมาจล.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560 – 2564*. กรุงเทพมหานคร.

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์. (2497). *มุมมองและความคิดไอน์สไตน์*. [Ideas and Opinions] (Stanley Bennett, *แปล)*. กรุงเทพมหานคร: แอร์โรว์ มัลติมีเดีย, บจก.

Farkas, M. (2012). Participatory technologies, pedagogy 2.0 and information literacy. *Library Hi Tech*. 30 (1), 82-94.

Hassan. (2016). *Studying the effectiveness of application performance management (ATM) tools for detecting performance.*13, 209-225.

Joyce and Weil. (2000). *Models of teaching. (6th ed.).* New Jersy: Prentice Hall.

Kulgemeyer, C., & Schecker, H. (2015). Students explaining science-assessment of science communication competence. *Research in Science Education*. 43 (6), 2235-2256.

Schwartzman, R., Kirchoff, B.K., Cuny, K.M. (2019). Roles of Communication Centers in Communicating Science: A Multi-Disciplinary Forum.*Communication Center Journal.* 5, 81-101.

Siemens,G. (2005). Connectivism: a learning theory for the digital age. *Online*. Retrieved September 12, 2022, from http://www.itdl.org/Journal/Jan_05/article01.htm.

Toffler, A. (1992). Powershift: Knowledge, Wealth, and Power at the Edge of the 21st Century. *London Bridge Books*.

Trna and Trnova. (2013). Implementation of connectivism in science teacher training. *Journal of educational and instructional studies in the world*. vol 3. 191-196.

Utecht & Keller. (2019). *Becoming relevant again: applying connectivism learning theory to today's classrooms*. Critical Questions in Education.107-119.

Verhagen, P. (2006). *Connectivism: A new learning theory*. Surf e-learning themasite. 11.

The Innovative Educational Management Model Major of Art Design in the New Era Under Jilin Province

Chen Wan,
Somsak Chanphong and Sutida Howattanakul
Bangkokthonburi University,Thailand
Corresponding Author, E-mail: 408641444@qq.com

****

Abstract

The objectives of this research were :(1)To explore the innovative Educational Management model major of art design in the new era undre Jilin Province.(2)To study the innovative Educational Management model major of art design in the new era undre Jilin Province.(3)Proposing the guidelines of the innovative Educational Management model major of art design in the new era undre Jilin Province.

This research is a mixed research,qualitative and quantitative respectively,the researcher used Krejcie and Morgan's(1970)table to determine the sample size,which consisted of 297 administrators(24),professors(49),and teachers(224)from 17 colleges and universities in Jilin Province,and was obtained by using a stratified random sampling method.The key informants consisted of nine teaching administrators(three administrators,three professors,and three teachers from universities in Jilin Province)in the art and design program.The instruments used for data collection were semi-structured interview schedule,Likert scale,questionnaire and leadership indicator scale.Statistics used in data analysis included frequencies, percentages, means, standard deviations, Exploratory Factor Analysis (EFA), and Confirmatory Factor Analysis (CFA).

The results of the study show that：(1)The Innovative Educational Management model major of art design in the new era undre Jilin Province of 6 components and 85 key variables including Policy and Environment, Student Management, Course management, Teaching management, Teacher management, and Supervision Service Evaluation Mechanism.(2)Model validation was conducted for the 6 components and the model matched the empirical data for all indicators.(3)There were total 50 guidelines to Innovative Educational Management model major of art design in the new era undre Jilin Province.

Keywords: Innovative Educational Management; Art Design; New Era; Jilin Province

Introduction

Educational management is to study what are the positive conditions in the society, and what methods are used to stimulate the motivating factors of education and change the restricting factors of education. Specifically, the "Several Opinions of the Ministry of Education on Promoting the Development of Art Education in Schools" issued by the Ministry of Education of China clearly pointed out that art education has a unique and important role in cultivating people through virtue. (Jiang,Chun , 2019 : 97 -98)

The innovative countermeasure model of art Educational Management in the new era is of great significance for adapting to the needs of the times, improving the quality of education, cultivating students' abilities, promoting the development of the industry, and promoting

*Received: November 15 2023; Revised: November 21 2023; Accepted: November 22 2023

academic research (Tao,Qicheng, 2018 : 111-112). By introducing new teaching models, technical tools, educational resources, teaching methods, and evaluation systems, enriching educational content and forms, optimizing curriculum and teaching resources, improving teachers' teaching ability and professionalism, improving the quality of education, and stimulating students' creativity and expression ability, Design ability and comprehensive quality to improve students' learning effects (Li,Yining, 2021 : 287-288)

Research on innovative Educational Management can promote cooperation and exchanges between disciplines, and cross-cooperation with other disciplines and the cultivation of comprehensive ability can cultivate students' innovative thinking, critical thinking and cooperative spirit, improve students' comprehensive quality and ability,and enhance the professional level, the comprehensive competitiveness of talents. (Zhou,Juan, 2022 : 237-240)

Innovative Educational Management research can provide reference and support for education reform(Alifianisa,K, 2023 : 6-12). Through the innovative practice and experience of educational management, it can provide improvement and optimization model major of art design in the new era undre Jilin Province, promote the innovation and change of the education system and mechanism, and improve the effectiveness and efficiency of education and teaching.(Wei,Jie,2019 : 86-87)

Research Objectives

The research method was a mixed method, including qualitative research and quantitative research.

1.To explore the innovative Educational Management model major of art design in the new era undre Jilin Province.

2.To study the innovative Educational Management model major of art design in the new era undre Jilin Province.

3.Proposing the guidelines of the innovative Educational Management model major of art design in the new era undre Jilin Province.

Research Methodology

1. population and samples

The population were 1,391, Including administrator 46, Professor 145 and teachers 1,200,They came from 17 universities of Jilin province.

The samples are determined by the tables of Krejcie and Morgan (1970). There are 297 samples from 17 universities in Jilin Province, administrators (24), professors (49) and teachers (224) to choose through stratified random sampling technique.

The key informants of semi-structured consisted of 9 persons, include university administrators (3 persons), professors (3 persons), and teachers (3 persons). They have more than 15 years of teaching experience and are selected using purposive sampling technique.

The key informants of focus group are composed of 9 experts.They were composed of 9 Jilin Provincial university art design professional teaching administrators (including 3 administrators, 3 professors, and 3 teachers from Universities in Jilin Province), who are from different universities in Jilin Province by using purposive sampling technique.

2.Research instruments

Used three research tools to examine the objectives of this paper. (1).Semi-structured interview form.(2).A five-point rating scale questionnaires. (3).Focus group Discussion form.

2.1Semi-structured interview form

Through the semi-structured interview form, the researcher sent through email, online documents, questionnaire collection, and interviews. Data from semi-structured interviews with 9 key informants were analyzed using content analysis methods.

2.2A five-point rating scale questionnaires

Researcheradopted a questionnaire consisting of three parts; the first part: general information(6 components); Part 2: Educational Management Variable (90 Variables) Likert Scale , Part 3: Suggestions and additional opinions.

The instrument starts from the step (1) as a questionnaire. The quality of the questionnaire is evaluated with content validity and trust. For content validity, 5 experts are checked and index-objective congruence (index-of items objective congruence (IOC) Analysis. The itemd value is between 0.60-1.00 and the reliability is 0.969.

2.3Focus group Discussion form

Researchertake advantage of steps (2) Educational management. 9 experts (including 3 administrators, 3 professors, and 3 teachers from Universities in Jilin Province) are discussed in the focus group to formulate the new Jilin Province Guidelines for innovation Educational Management in the design professional innovation.

3.Data collection

3.1 Semi-structured interview : Data collection is sent by Researcheronline, online documents, , and interviews form.

3.2 Questionnaire : Data collection is sent online by Researcheronline through questionnaires.

3.3 Focus group Discussion : Through the focus group discussion, Researcher as promoter.

1) Contact with key line people and show recognition and willingness.
2) Access or send questions face to face or online discussion through we-chat.
3) Summarize discussion and specific data.

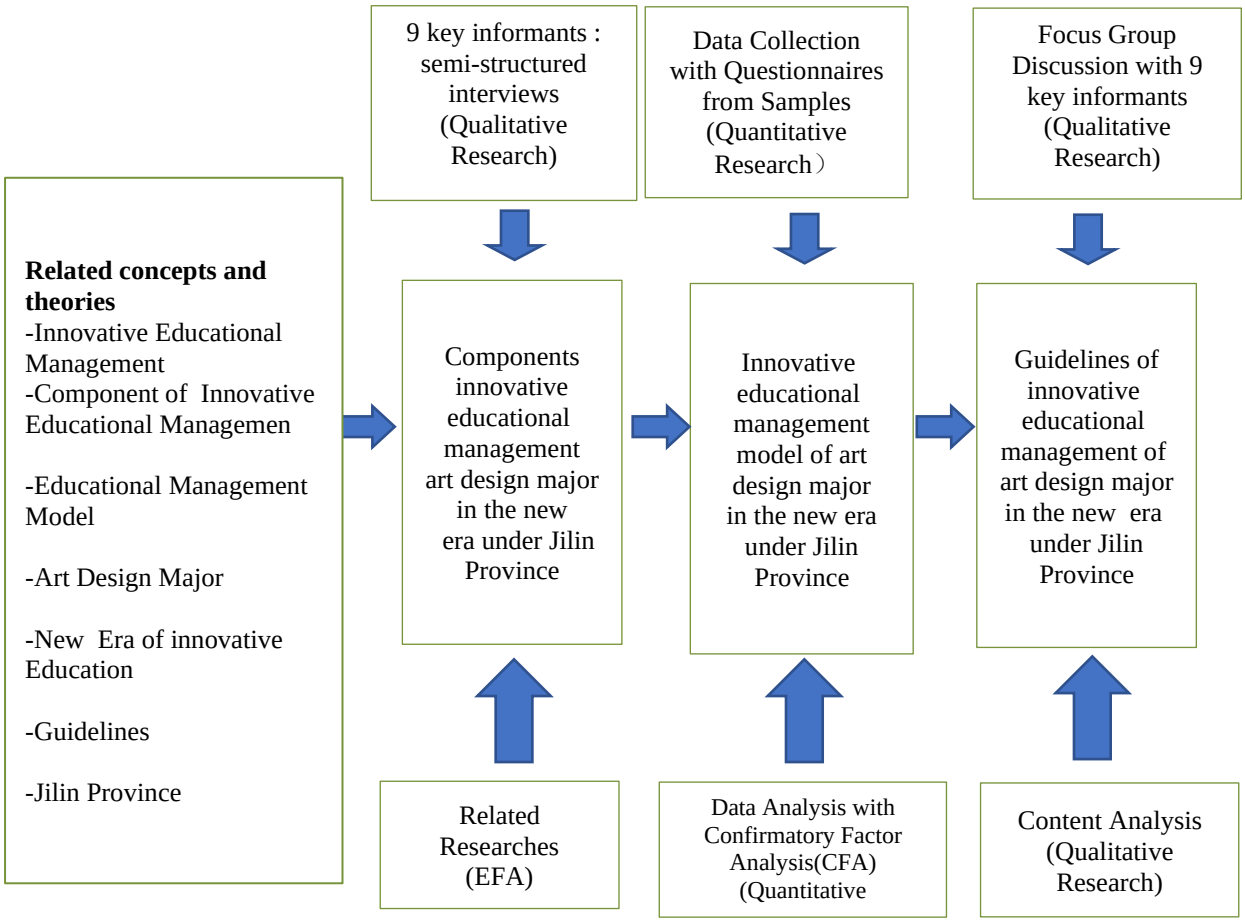
4. Data analysis

4.1 Semi-structured interviews: the variables for the study were obtained through exploratory factor analysis (EFA) in 267 literatures, and the data from the semi-structured interviews with nine key informants were analyzed using content analysis.

4.2 Questionnaire: The data of demographic variables were analyzed by descriptive statistics; frequency, and percentage. The variables of effectiveness management were analyzed by descriptive statistics; mean, Standard Deviation (S.D.). The components of effectiveness management were analyzed by Confirmatory Factor Analysis (CFA).

4.3 Focus group Discussion : Analysis of the data discussed content analysis.

Research Framework



Research Results

Section 1: Results of Data Analysis for Research Objective 1.Through literature review and semi-structured interviews, factors and components were obtained and conducted Exploratory Factor Analysis (EFA) to explore the innovative Educational Management model major of art design in the new era undre Jilin Province.

The researchers read a large amount of literature and discovered 80 variables. Based on interviews with key informants, the researcher selected variables with a percentage greater than or equal to 50%, resulting in 48 variables. Repeated content was removed through literature review and 10 new variables were obtained. Through the literature review and variable review of relevant studies, a total of 90 variables were obtained. After certification by IOC experts, variables with scores less than 0.5 were deleted, and finally six dimensions were obtained (divided into rationality of policy environment, rationality of curriculum management, rationality of teacher management, rationality of student management, rationality of education management, and supervision and evaluation mechanism) and 85 variables, 85 variables will be used for questionnaire distribution.

Part 1: Result of Data Analysis on Questionnaire: Demographic Information

It was summarized that (1)gender, there are relatively more "female" in the sample, accounting for 58.58%. The male sample is 41.42%. (2)Age, the proportion of samples between "35-44 years old" is 51.85%. (3)Professional titles, "associate professor" accounted for the highest 57.23%. (4) Educational background, most of the samples are "postgraduate" and the proportion is 74.09%. (5)Teaching experience, most of the samples are "5~10 years", accounting for 52.52%. (6)91.92% of the samples chose "teacher".

Part 2 Result of Data Analysis on Questionnaire: variable of analysis

The Researcher analyzed the arithmetic mean ($\bar{x}$) and standard deviation (S.D), comparing the derived arithmetic mean with a criterion based on the best criterion. The results show that the arithmetic mean, standard deviation and level of each method variable are the Components of the influencing factors of the innovative Educational Management model major of art design in the new era undre Jilin Province.

Table 1 Result of Data Analysis on Questionnaire: Descriptive statistics

(n = 297)

Item	Mean	Standard deviation	Skewness	Kurtosis	Level
PE1	3.33	1.144	-0.243	-0.648	Moderate
PE2	3.28	1.166	-0.271	-0.653	Moderate
PE3	3.28	1.151	-0.107	-0.726	Moderate
PE4	3.53	1.281	-0.338	-1.021	High
PE5	3.25	1.107	-0.078	-0.577	Moderate
PE6	3.29	1.229	-0.182	-0.909	Moderate
PE7	3.26	1.200	-0.280	-0.755	Moderate
PE8	3.32	1.247	-0.215	-0.926	Moderate
PE10	3.52	1.289	-0.286	-1.123	High
PE9	3.29	1.168	-0.062	-0.758	Moderate
PE11	3.30	1.157	-0.236	-0.678	Moderate
PE12	3.25	1.210	-0.189	-0.788	Moderate
PE13	3.31	1.141	-0.114	-0.680	Moderate
PE14	3.29	1.170	-0.134	-0.694	Moderate
PE15	3.32	1.172	-0.155	-0.758	Moderate
PE16	3.31	1.159	-0.193	-0.684	Moderate
PE17	3.56	1.309	-0.381	-1.033	High
SM1	3.48	1.225	-0.362	-0.801	Moderate
SM2	3.39	1.206	-0.369	-0.627	Moderate
SM3	3.33	1.185	-0.302	-0.634	Moderate
SM4	3.34	1.243	-0.228	-0.870	Moderate
SM5	3.54	1.177	-0.402	-0.701	High
SM6	3.36	1.177	-0.335	-0.598	Moderate
SM7	3.28	1.124	-0.108	-0.683	Moderate
SM8	3.39	1.134	-0.343	-0.563	Moderate

SM9	3.49	1.197	-0.375	-0.772	Moderate
SM10	3.34	1.209	-0.278	-0.739	Moderate
CM1	3.48	1.230	-0.313	-0.895	Moderate
CM2	3.30	1.151	-0.191	-0.660	Moderate
CM3	3.32	1.097	-0.143	-0.719	Moderate
CM4	3.16	1.156	-0.141	-0.737	Moderate
CM5	3.37	1.132	-0.287	-0.570	Moderate
CM6	3.35	1.068	-0.224	-0.483	Moderate
CM7	3.47	1.244	-0.308	-0.966	Moderate
CM8	3.34	1.131	-0.275	-0.567	Moderate
CM9	3.50	1.308	-0.423	-0.913	High
CM10	3.28	1.196	-0.260	-0.666	Moderate
CM11	3.34	1.178	-0.174	-0.763	Moderate
CM12	3.21	1.189	-0.221	-0.805	Moderate
CM13	3.22	1.133	-0.207	-0.615	Moderate
CM14	3.54	1.188	-0.263	-0.984	High
CM15	3.33	1.224	-0.256	-0.824	Moderate
CM16	3.31	1.182	-0.163	-0.743	Moderate
CM17	3.24	1.114	-0.211	-0.496	Moderate
TIM1	3.34	1.218	-0.253	-0.799	Moderate
TIM2	3.31	1.129	-0.128	-0.677	Moderate
TIM3	3.47	1.287	-0.360	-0.953	Moderate
TIM4	3.47	1.194	-0.308	-0.869	Moderate
TIM5	3.33	1.160	-0.257	-0.637	Moderate
TIM6	3.28	1.151	-0.182	-0.686	Moderate
TIM7	3.34	1.134	-0.292	-0.544	Moderate
TIM8	3.29	1.132	-0.258	-0.614	Moderate
TIM9	3.50	1.236	-0.312	-0.932	High
TIM10	3.32	1.172	-0.264	-0.736	Moderate
TIM11	3.20	1.116	-0.260	-0.617	Moderate
TIM12	3.29	1.178	-0.259	-0.792	Moderate
TIM13	3.21	1.131	-0.242	-0.510	Moderate
TIM14	3.32	1.217	-0.327	-0.734	Moderate
TEM1	3.24	1.120	-0.171	-0.602	Moderate
TEM2	3.26	1.157	-0.170	-0.629	Moderate
TEM3	3.52	1.282	-0.330	-1.025	High
TEM4	3.29	1.199	-0.261	-0.687	Moderate
TEM5	3.30	1.106	-0.230	-0.477	Moderate

TEM6	3.27	1.128	-0.133	-0.641	Moderate
TEM7	3.53	1.216	-0.328	-0.936	High
TEM8	3.53	1.222	-0.246	-1.040	High
TEM9	3.28	1.135	-0.182	-0.609	Moderate
TEM10	3.45	1.246	-0.339	-0.833	Moderate
TEM11	3.39	1.275	-0.308	-0.936	Moderate
TEM12	3.43	1.161	-0.308	-0.678	Moderate
TEM13	3.35	1.093	-0.144	-0.524	Moderate
TEM14	3.53	1.292	-0.414	-0.902	High
TEM15	3.31	1.156	-0.203	-0.675	Moderate
SEM1	3.49	1.211	-0.451	-0.726	Moderate
SEM2	3.36	1.127	-0.210	-0.683	Moderate
SEM3	3.53	1.211	-0.389	-0.792	High
SEM4	3.43	1.086	-0.197	-0.689	Moderate
SEM5	3.24	1.156	-0.219	-0.619	Moderate
SEM6	3.50	1.157	-0.248	-0.798	High
SEM7	3.27	1.127	-0.182	-0.583	Moderate
SEM8	3.51	1.220	-0.371	-0.813	High
SEM9	3.29	1.153	-0.178	-0.721	Moderate
SEM10	3.30	1.177	-0.242	-0.666	Moderate
SEM11	3.38	1.214	-0.238	-0.863	Moderate
SEM12	3.36	1.169	-0.234	-0.760	Moderate
Total	3.36	0.626	-0.312	-1.018	85

From Table 1,the Researcher analyzed the arithmetic mean($\bar{x}$) and standard deviation (S.D), comparing the derived arithmetic mean with a criterion based on the best criterion.The mean of the 85 questions ranged from 3.16-3.56 indicating that the respondents had an opinion on the values of the variables at this level. The mean of the arithmetic ranges from medium to high with standard deviation ranging from 1.068-1.309, which indicates that the acceptance of the item was relatively consistent across all the study participants.

Part 3: Reliability and validity analysis (EFA)

Table 2 KMO and Bartlett's test

KMO and Bartlett test		
KMO		0.943
Bartlett test	Approx. Chi-Square□	17166.937
	df	3570
	p value	0.000

The information enrichment study was conducted using factor analysis. First, the suitability of the study data for factor analysis was analyzed. As can be seen in Table 2, the KMO was 0.943, which was greater than 0.6, satisfying the prerequisite requirements for factor analysis, indicating that the data could be used for factor analysis research. The data passed the Bartlett's test of sphericity ($p<0.05$), indicating that the data of this study is suitable for factor analysis.

The questionnaire scale data were selected for reliability analysis, and the Cronbach Alpha was first used to analyze the reliability of the data. In the reliability analysis, Cronbach Alpha coefficient generally reaches more than 0.7, which can reflect the high reliability of the questionnaire, and the questionnaire can be further analyzed in depth, as can be seen from the following table, the dimensions of the questionnaire in this study and the total Cronbach Alpha coefficient are all greater than 0.7, which indicates that the questionnaire has a high degree of reliability as a whole.

Part 4 Component Analysis

Table 3 Components of Educational Management

Component	Rename	Variable Number	Factor Loading
1	PE	17	**0.653-0.765**
2	SM	10	**0.678-0.743**
3	CM	17	**0.667-0.783**
4	TIM	14	**0.652-0.749**
5	TEM	13	**0.639-0.764**
6	SEM	12	**0.682-0.753**
Total		83	

From Table 5, it can be seen that there are the following six eligible components: component 1 contains 17 variables with factor loadings between 0.653 and 0.765; component 2 contains 10 variables with factor loadings between 0.678 and 0.743; component 3 contains 17 variables with factor loadings between 0.667 and 0.783; component 4 contains 14 variables with factor loadings between 0.652 and 0.749; component 5 contains 13 variables with factor loadings between 0.639 and 0.764; and component 6 contains 12 variables with factor loadings between 0.682 and 0.753. The total number of variables describing these 6 variables was 83 variables with factor loadings ranging from 0.639 to 0.783.

Table 4 Confidence Analysis Table

Items	Cronbach's α
PE	0.950
SM	0.927
CM	0.954
TIM	0.945
TEM	0.937
SEM	0.936
Total	0.969

Based on Exploratory Factor Analysis (EFA), the relevant variables were extracted and their key component variables were analyzed to derive the six effective components of the management influences. Then the correspondence between variables and components was analyzed through the values of factor loading coefficients, and the components were named according to the correspondence between variables and components.

Part 5 Correlation analysis

Table 4 Pearson Correlation

	Average Value	Standard Deviation	PE	SM	CM	TIM	TEM	SEM
PE	3.333	0.890	1					
SM	3.395	0.923	0.333**	1				
CM	3.338	0.889	0.319**	0.397**	1			
TIM	3.333	0.897	0.471**	0.371**	0.354**	1		
TEM	3.383	0.900	0.341**	0.424**	0.311**	0.452**	1	
SEM	3.388	0.895	0.340**	0.392**	0.362**	0.435**	0.452**	1

From Table 4, correlation analysis was used to study the correlation between PAE, SM, CM, TIM, TRM, and SSEM, and Pearson correlation coefficient was used to indicate the strength of the correlation. The specific analysis shows that the significance of the 6 components of PAE, SM, CM, TIM, TRM, and SSEM is less than 0.05, i.e., there is a positive correlation between both PAE, SM, CM, TIM, TRM, and SSEM.

Part 6 Validated Factor Analysis (CFA)

Firstly, a validation factor analysis was established according to the data to verify the reliability and validity of the data. Using validated factor analysis to analyze the questionnaire, generally speaking, standardized factor loadings greater than 0.6, combined reliability CR greater than 0.7, and mean extracted variance AVE greater than 0.5 are needed in the validated factor analysis to show that the questionnaire's reliability and validity are good.

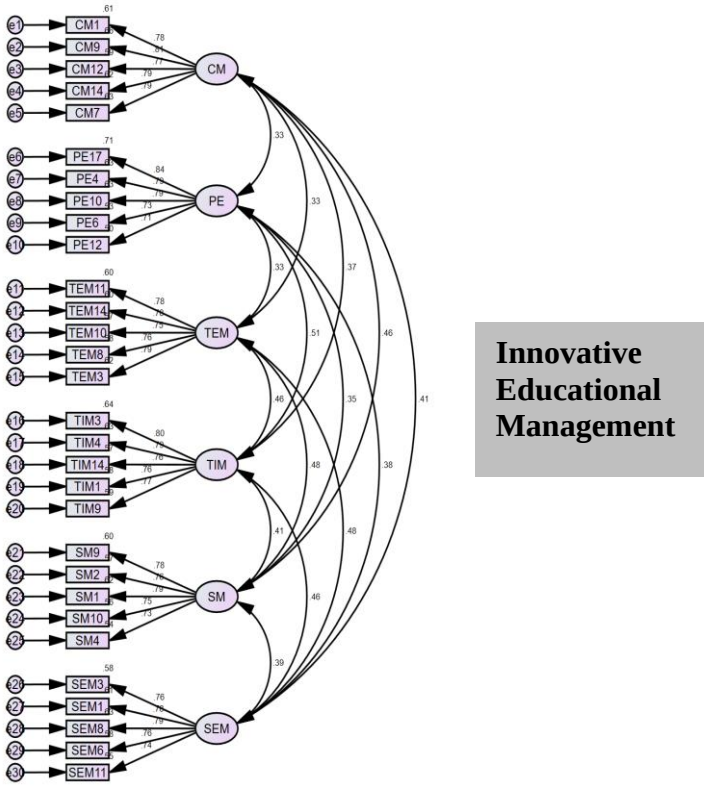


Figure 1 Components of Innovative Educational Management model major of art design in the new era undre Jilin Province CFA

The values in the above models are selected from the research results, and the highest and most influential values are retained.Only in this way can we prove that the research results are positive and have certain research significance.

Table 6 Validation Factor Analysis Goodness of Fit Table

Fitness index	Standard Scope	Goodness-of-fit
CMIN	-	385.188
DF	-	390
CMIN/DF	<3	0.988
RMR	<0.08	0.051
RMSEA	<0.08	0.000
GFI	>0.9	0.924
NFI	>0.9	0.924
RFI	>0.9	0.916

CMIN/DF less than 3 is with goodness of fit CMIN/DF=1.155, SRMR less than 0.08 is with goodness of fit SRMR=0.060, RMSEA less than 0.08 is with goodness of fit RMSEA=0.023, AIFI greater than 0.9 is with goodness of fit AIFI=0.966, TLI greater than 0.9 is having goodness of fit TLI=0.965, CFI greater than 0.9 is having goodness of fit CFI=0.966, The results show that the measurement model has a good fit.

Section 2 : Results of Data Analysis for Research Objective 2.Through the analysis of the content of the questionnaire survey, the factors and Components were obtained,Research the innovative components of the Education Management model major of art design in the new era undre Jilin Province.

Through literature review and in-depth interview analysis, this article finally determines the constituent factors of innovative education management model major of art design in the new era undre Jilin Province. 9 experts proposed innovative methods for education management model major of art design in the new era undre Jilin Province.



Figure 2 Innovative Educational Management model major of art design in the new era undre Jilin Province.

These variables above were chosen because they all have good fit in the test and all have the highest values about the influence of Innovative Educational Management model major of art design in the new era undre Jilin Province.

Section 3: Results of data analysis for research objective 3. After the evaluation and analysis of the expert focus group, to propose the guidelines of innovative Educational Management model major of art design in the new era undre Jilin Province..

The focus group was moderated by the researcher. Nine key informants, administrators (3), professors (3), and teachers (3), were targeted to sample the innovative educational management model major of art design in the new era undre Jilin Province.Based on the above criteria, key informants were selected through purposive sampling. Data from the focus groups were content analyzed. The experts spoke freely in the discussion based on the principles of freedom and voluntarism and proposed an innovative empowering leadership approach for high performance of university administrators in Jilin Province Based on the findings of research objective 3. The researcher categorized and analyzed the discussions of the nine experts and selected the percentage guidelines that were greater than or equal to 50%,

for a total of 50 guidelines.The 50 guides include 6 components: Component 1Policy and Environment (9 guides), Component 2 Student Management(8 guides), Component 3 Course Management (7 guides), Component 4 Teaching management (10 guides), Component 5 Teacher management (8 guides), and Component 6 Supervision Service Evaluation Mechanism (8 guides).

Discussion

Discussion about major findings of objective 1

Objective 1. The researcher reviewed the literature and conducted a variable study on the innovative education management model major of art design in the new era undre Jilin Province from the aspects of relevant concepts, principles, theories and related research. 85 research variables were identified and 6 components were obtained.

There were six components of innovative educational management model major of art design in the new era undre Jilin Province which consisted of policy and environment, student management, course management, educational management, teacher management and supervision service evaluation mechanism.

Component 1: Policy and Environment

The main findings are released because education policy provides clear direction and framework for institutions, educators and students to be consistent with the findings of (Dybach, I, 2019, 33-34).Government policies can guide the integration of new technologies and resource integration in innovative education management for art and design majors. This research result is consistent with the theoretical research of Chen,Jingrui,(2019, 160-162), and a supportive policy environment can ensure that there are sufficient resources to update software and provide training for teachers. These resources are critical for effective implementation of innovative approaches.

Component 2: Student Management

Effective student management strategies help customize learning paths for each student. The results of this study are consistent with the theory or research of Liao,Juan,(2017, 242-245). Discover innovative educational management designed to tailor education to the needs and aspirations of individual students. This allows students to focus on areas of interest, strengths, and career goals, resulting in a more relevant and engaging educational experience.Consistent with the research results of Xi,mu, (2021, 27-36).

Component 3: Course Management

Curriculum management is the cornerstone of innovative education management model major of art design in the new era undre Jilin Province. The research results are consistent with the research results of Ma,Fengqi, (2019 : 10-17). In the fast-paced new era, adaptive policies allow institutions to modify courses and introduce New courses, adapting teaching methods to stay relevant. The findings of this study are consistent with Liu,Xiaofeng&Li,Yan,(2021 : 7-12)theory or research that effective course management ensures that course content, assignments, and assessments are aligned with these goals, thereby providing a cohesive and purposeful learning experience.

Component 4: Teaching management

Education management in colleges and universities is an important part of education and teaching work in colleges and universities. It is an important factor in ensuring the quality of teaching, maintaining the normal operation of teaching order, and promoting the smooth

implementation of teaching. This research conclusion is consistent with the theory or research of (Shang,Yingli, 2021 : 128-129). Based on the needs of talent cultivation, colleges and universities are guided by teaching goals and use modern management methods to arrange teaching work reasonably and scientifically.Consistent with the research results of Talmacean, I & Domnica, M,D. (2013 : 198-204).

Component 5: Teacher management

This finding is consistent with Wu Ziyue, (2023 : 96-97) Effective teacher management ensures that faculty and staff receive continuous training to keep up with rapid developments The new situation enables them to effectively teach relevant skills to students. Effective teacher management creates a vibrant and rich learning environment for students in the vibrant world of art and design in the new era，Consistent with the research of Zhang, Tiantian. (2021 : 40-43)

Component 6: Supervision Service Evaluation Mechanism

Governments and educational institutions should develop flexible policies to adapt to changing educational needs. This includes supporting experimental teaching methods and the introduction of new technologies to improve the quality of teaching. The results of the study are consistent with Liu,Xiaofeng&Li,Yan,(2021 : 7-12)theory or research, providing sufficient financial and human resources to support innovation and reform. Effective implementation requires the joint efforts of various stakeholders, and an education management system that supports innovation can be established to achieve an overall improvement in the quality of university management，the same as the research results of (Zhao, Tianqi, 2023 : 91-93).

Discussion about major findings of objective 2

Objective 2: The researcher obtained the factors and components by analyzing the content of the questionnaire, conducted Confirmatory Factor Analysis(CFA), verified the rationality of the variables through Exploratory Factor Analysis(EFA), and studied the influencing factors of the innovative education management model major of art design in the new era undre Jilin Province.

This paper formed an propose model on innovative educational management model major of art design in the new era undre Jilin Province through literature review, semi-structured interview, and questionnaire surveys.

Component 1: Policy and Environment

Governments and educational institutions should develop flexible policies to adapt to changing educational needs. This includes supporting experimental teaching methods and the introduction of new technologies to improve the quality of teaching. The results of the study are consistent with Liu,Xiaofeng&Li,Yan, (2021 : 7-12)theory or research, providing sufficient financial and human resources to support innovation and reform. Effective implementation requires the joint efforts of various stakeholders, and an education management system that supports innovation can be established to achieve an overall improvement in the quality of university management,the same as the research results of (Zhou, Li, 2015 : 38)

Component 2: Student Management

Colleges and universities should cater to the opportunities of the development of the times, make good use of themselves to carry out student management, and cultivate more high-quality talents for the country and society. The results of this study are consistent with the theory or research of (Wang,Xianguo, 2019 : 14-15) in the context of the Internet era. The Internet plays a very important role in the life and study of college students with its advantages

of interactivity, immediacy, and speed.

Component 3: Course Management

Use technology and data analytics to customize personalized course learning paths based on students' learning styles, interests and abilities. In addition, the research results of Fan,Yiyin, (2022 : 364-366) are also in line with this direction. When promoting innovation in curriculum management, students' needs, educational goals, and available technologies and resources need to be comprehensively considered. Help students understand their learning progress and provide guidance to improve learning strategies.

Component 4: Teaching management

The conclusion of this study is consistent with the theory or research of (Hong ,Xiaosong, 2022 : 86-89). In the new era, the teaching management of colleges and universities must be based on the reform of quality education and the background of the construction of socialism with Chinese characteristics to adapt to the development of the times and the needs of the world. Through continuous research, we will optimize the higher education teaching management mechanism and create a more open and professional teaching model and environment.

Component 5: Teacher management

Give full play to the advantages of "Internet +" in teacher management and promote innovation in teacher management in colleges and universities. The research results of (Kang,Tingting, 2019 : 170-172) are also consistent with this direction. The increasing development of domestic science and technology and modern information technology have brought broad development prospects and space to higher education, and also have a great impact on university teachers. Teacher teaching realizes the co-construction and sharing of resources, strengthens teacher training, provides high-quality information technology interaction channels, and also ensures the effectiveness and pertinence of teacher management.

Component 6: Supervision Service Evaluation Mechanism

Through continuous research and optimization of the evaluation mechanism of higher education supervision services, we will create a more open and professional teaching model and environment. The conclusion of this study (Ma,Lifang, 2021 : 235) is that the education supervision service evaluation mechanism of higher education institutions in the new era should be based on the reform of quality education, based on the background of the construction of socialism with .The times and the world's demand for talents require continuous reform and innovation to achieve the ultimate goal of higher education.

Validated Factor Analysis (CFA)

Firstly, a validation factor analysis was established according to the data to verify the reliability and validity of the data. Using validated factor analysis to analyze the questionnaire, generally speaking, standardized factor loadings greater than 0.6, combined reliability CR greater than 0.7, and mean extracted variance AVE greater than 0.5 are needed in the validated factor analysis to show that the questionnaire's reliability and validity are good.

In addition, model fit needs to be assessed prior to conducting validity testing with validated factual analysis. According to Hu and Bentler (1995), CMIN/DF, RMR, RMSEA, IFI, TLI and CFI were selected as the main parameters of model fit.CMIN/DF less than 3 is with goodness of fit CMIN/DF=1.155, SRMR less than 0.08 is with goodness of fit SRMR=0.060, RMSEA less than 0.08 is with goodness of fit RMSEA=0.023, AIFI greater than 0.9 is with goodness of fit AIFI=0.966, TLI greater than 0.9 is having goodness of fit

TLI=0.965, CFI greater than 0.9 is having goodness of fit CFI=0.966, The results show that the measurement model has a good fit.

It can be seen that the standardized factor loadings and CR, AVE in the validated factor analysis meet the criteria, indicating that the reliability and validity of the questionnaire is good.

In this paper, we use the Fornell-Larcker criterion to test for differential validity. Distinguishing validity refers to how much a dimension differs from the other dimensions. There are six dimensions in this study, and we tested how much a dimension differs from the others in all dimensions. For example, the value of the CM dimension was determined by CFA results (0.787), and the correlation coefficient between PE-CM (0.332) was calculated by AMOS plotting. The explanatory power between dimensions (0.332) should be smaller than the explanatory power within the CM dimension (0.787), indicating that the different dimensions are well differentiated.

Combined with the covariance correlations for each dimension, it can be seen that the absolute value of the correlation coefficients (Correlations) between the dimensions is less than the corresponding value, indicating that the internal correlations are greater than the external correlations, suggesting that the dimensions are independent of each other and have a high degree of discriminant validity. As shown in Table 21, the correlation coefficients between all six dimensions in this study are less than the square root of the AVE, indicating that all dimensions are independent of each other and that there is no problem of high covariance or significant differential validity.

Through qualitative research, quantitative research and factor analysis, the innovative components and influencing factors of Educational Management model major of art design in the new era undre Jilin Province were obtained.

Discussion about major findings of objective 3

There were 50 guidelines of innovative educational management model major of art design in the new era undre Jilin Province.The major findings , were revealed as such because it promotes a balanced, student-centered, and adaptable approach to education.

Because reserve the 6 research components (1) and (2), among the professional guidance opinions, they are the highest in value, the most prominent, and best reflect the characteristics of innovative educational management model major of art design in the new era undre Jilin Province.

Policy and Environment

(1) Research improve the financial input mechanism

(2) Research to give full play to the macro-control role of the relevant government administration in the new era

Student Management

(1) Research on Utilizing New Media to Launch Digital Broadcasting

(2) Research on encouraging the development of students' innovative spirit and creative ability

Course Management

(1) Research on improving the construction of big data (centers) and cloud platforms

(2) Research on expanding the scope of elective courses

Teaching management

(1) Research on optimizing the allocation of teaching management resources

(2) Research the application of new media technology to practical teaching

Teacher management

(1) Research on strengthening network management training for university teaching managers

(2) Research on improving the assessment mechanism for teachers

Supervision Service Evaluation Mechanism

(1) Research on actively improving the service guarantee mechanism

(2) Research the improvement of the performance assessment mechanism for teaching management

Recommendations

Recommendation for policy formulation

(1) The thesis emphasizes the need for a curriculum that integrates traditional art principles with new technologies. The policy direction could be to create a curriculum innovation committee comprised of faculty, industry experts, and educational policy makers.

(2) In order to equip educators with the skills needed to effectively teach new concepts, a policy could be developed that requires ongoing professional development for art and design faculty.

(3) Encouraging collaboration between art and design programs and other disciplines is an important aspect of the paper's recommendations.

(4) To ensure that students gain practical experience, policies could provide for the integration of project-based learning into the curriculum.

The thesis provides a solid foundation for policy development. By integrating new concepts into the curriculum, fostering industry collaboration, promoting faculty development, and fostering student-centered learning, JLT can create a thriving educational ecosystem that prepares students for success in a dynamic and evolving new environment.

Recommendation for practical application

(1) The thesis emphasizes the necessity of an adaptive curriculum that combines traditional art principles with emerging technologies.

(2) The thesis emphasizes the importance for teachers to master the latest skills and knowledge of new technologies.

(3) Innovative educational management models encourage collaborative learning and interdisciplinary interaction.

(4) In order to promote innovation in new , the establishment of research and innovation centers may be considered.

This dissertation offers some practical suggestions that could greatly contribute to art and design education in the region. By integrating new technologies into the curriculum, partnering with industry, fostering collaboration, embracing personalized learning, and providing hands-on experience, model major of art design in the new era undre Jilin Province. can prepare students to thrive in the ever-evolving creative environment of the new age.

Recommendation for Further Research

(1) Research and development of innovative ideological, ethical and professional cultural qualities

(2) Studying and improving the funding mechanism

(3) Research to encourage the development of students' innovative spirit and creative ability

(4) Research to improve the content and methods of teaching and transforming

knowledge into competence

(5) Research on personalized and diversified innovative education management mode

(6) Research to focus on the cultivation of practical ability of art education teachers

(7) Research on optimizing and innovating the teaching management mechanism of colleges and universities

In conclusion, although this study lays a solid foundation, further avenues of research are still hoped for. By delving into areas such as long-term impact, cross-cultural applicability, teaching strategies, industry partnerships, personalized learning, assessment methods, teacher development, ethics, employability and sustainability, researchers can deepen their understanding of the model's potential and Refine its implementation for greater success.

Reference

Alifianisa,K.(2023).The Internal Factors Influencing Students' Preference for Art Vocational Education: An Indonesian Survey. *Journal of Research in Vocational Education,* vol (3),6-12.

Chen,Jingrui. (2019).Current status and reform paths of Educational Management of art courses in comprehensive universities. *New West,* vol (1), 160-162.

Dybach,I.(2019).Institutional aspects of educational quality management in higher educational establishments. *Economics of Development,* vol (6), 33-43.

Fan,Yiyin.(2022).The theory and practice of art Educational Management in colleges and universities under the background of "Internet +"—A review of Internet art. *Chinese Science and Technology Papers,* vol (4),364.

Hong,Xiaosong.(2022).Research and exploration on the development of Chinese art management education in the new era. *China Ethnic Expo,* vol (2), 86-89.

Jiang,Chun.(2019).Current status and countermeasures of Educational Management in art colleges and universities. *Quality Education in Western China,* vol (4), 97-98.

Li,Yining.(2021).Research on innovation of Educational Management in colleges and universities in the Internet era. *Industry and Technology Forum,*vol (1), 287-288.

Liu,Xiaofeng&Li,Yan.(2021).Higher education quality standard system based on standardization-internal logic, guarantee mechanism and construction path. *Shanghai Education Evaluation Research,* vol (8), 7-12.

Liao,Juan.(2017).A preliminary study on the practice of art Educational Management. *Popular literature and art,* vol (3), 242-245.

Ma,Lifang.(2021).Research on the innovative paths and development directions of higher education quality construction under the background of big data—Research on the evaluation and innovation paths of the higher education quality standard system. *Technology Management Research,* vol (2), 235.

Ma,Fengqi.(2019).Higher education quality standards: Whose standards. *Higher Education Research,* vol (9), 10-17.

Kang,Tingting.(2019).Research on Educational Management in colleges and universities based on innovative education concepts.*Intelligence,*vol (1), 170-172.

Shang,Yingli.(2021).The enlightenment of Deleuze's generative thought on the management of art education in colleges and universities. *Grand View of Fine Arts,* vol (5),128-129.

Talmacean,I&Domnica,M,D. (2013). Viewpoints Concerning Educational Quality Manage ment At A Superior Level. *Scientific Bulletin - Nicolae Balcescu Land Forces Academy*,vol (8), 198-204.

Tao,Qicheng.(2018).Research on the public art Educational Management mechanism in applied undergraduate colleges. *Arts Education*, vol (8), 111-112.

Wang,Xianguo.(2019).Research on innovation of art college Educational Management model under big data model. *Journal of Hubei Open Vocational College*,vol (1), 14-15.

Wu,Ziyue.(2023).Innovative thinking on art education and management in colleges and universities in the self- era. *Art Market*,vol (6), 96-97.

Wei,Jie.(2021).Research on the management of art education in colleges and universities under the background of new.*Beauty and Times.(Part2)*,vol (9), 86-87.

Xi,mu.(2021).The transformation and turn of Chinese art education in the new era. *Arts Management .(Chinese and English)*,vol (5), 27-36.

Yao,Honglai.(2019). Innovative research on Educational Management in art colleges. *Modern Enterprise*,vol (3), 132-133.

Zhang,Tiantian.(2021).Analysis on improving the effectiveness of Educational Management in colleges and universities based on new technology. *Journal of Changchun Institute of Technology .(Social Science Edition)*, vol (7), 40-43.

Zhou,Li.(2015).Thoughts on the theory and practice of educational management. *Academy*, vol (4),38.

Zhou,Juan.(2022).Research on comprehensively strengthening the development of public art education in colleges and universities under the background of aesthetic education. *Arts Education*, vol (2), 237-240.

Zhao,Tianqi.(2023).Analysis of innovative approaches to Educational Management models in colleges and universities under the Internet environment. *bosom friend*, vol (1), 91-93.

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครู ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

The Digital Leadership of Administrators Affecting Functional Competency of Teachers in Schools under the Office of Khon Kaen Primary Educational Service Area 1

นิยดา เปี่ยมพืชนะ
มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
Niyada Piamphuechana
NorthEastern University, Thailand
E-mail: Niyada.Pia@neu.ac.th

****

บทคัดย่อ

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม พบว่า จุดอ่อน อาทิ ด้านคุณภาพการศึกษา ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน บางรายวิชายังไม่บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด เทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอาจจะเกิดผลกระทบการจัดการเรียนการสอน การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร 2) สมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาและ 4) ตัวแปรทำนายภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำนวน 329 คน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมพันธ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) สมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และ 4) ตัวแปรทำนายภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา พบว่า มี 5 ตัวแปรที่ทดสอบแล้วมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 เรียงตามลำดับ คือ ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผลด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงานและด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์เทคโนโลยีดิจิทัลมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายร้อยละ 79.40

* วันที่รับบทความ : 14 ธันวาคม 2566; วันแก้ไขบทความ 22 ธันวาคม 2566; วันตอบรับบทความ : 28 ธันวาคม 2566
Received: December 14 2023; Revised: December 22 2023; Accepted: December 28 2023

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ (Unstandardized Score)

$$\hat{Y}_i = 0.809 + 0.143X_3 + 0.223X_4 + 0.210X_2 + 0.127X_5 + 0.085X_1$$

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized Score)

$$\hat{Z}_{yi} = 0.224Z_{x3} + 0.392Z_{x4} + 0.373Z_{x2} + 0.248Z_{x5} + 0.131Z_{x1}$$

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล;ผู้บริหาร; สมรรถนะประจำสายงานของครู; สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

Abstract

The results of the environmental analysis showed that weaknesses such as quality of education, basic national test results, some subjects have not achieved the required goals. Technology is changing rapidly, it may affect teaching and learning. The objectives of this research were to study 1) the digital leadership of administrators, 2) functional competency of teachers in schools, 3) the relationship between the digital leadership of administrators and functional competency of teachers in schools, and 4) variables predicting digital leadership of administrators affecting functional competency of teachers in schools under the Office of Khon Kaen Primary Educational Service Area 1. This research was predictive research or correlational research. The sample group consisted of 329 school administrators and teachers. The statistics used for analyzing data comprised frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson product moment correlationand Stepwise multiple regression analysis.

The research results were found that 1) the digital leadership of administrators,in overall, was rated at a high level, 2) the functional competency of teachers in schoolsin overall, was rated at a high level, 3) the correlation coefficient for the digital leadership of administrators and functional competency of teachers in schools,in overall, was rated at a high level and 4) variables predicting digital leadership of administrators affecting functional competency of teachers in schoolswere found that:There were tested 5 variables there were tested 5 variables had statistically significant relationship at .0 1 level ranked as follows: the aspect of ethics in using digital technology,the support of teaching and learning by using digital technology,the support ofusing digital technology in evaluation, the support of using digital technology in administration and leadership and vision in digital technology with prediction coefficient of 79.40 %.

Unstandardized Score:

$$\hat{Y}_i = 0.809 + 0.143X_3 + 0.223X_4 + 0.210X_2 + 0.127X_5 + 0.085X_1$$

Standardized Score:

$$\hat{Z}_{yi} = 0.224Z_{x3} + 0.392Z_{x4} + 0.373Z_{x2} + 0.248Z_{x5} + 0.131Z_{x1}$$

Keywords: Digital Leadership; Administrators; Functional Competency of Teachers; TheOffice of Khon Kaen Primary Educational Service Area 1

บทนำ

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งเกิดจากสติปัญญาของมนุษย์ ทำให้บริบทของการจัดการศึกษาต้องปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์ ซึ่งเป็นวิถีใหม่ของโลกปัจจุบันที่มีนวัตกรรมเกิดขึ้นมากมายที่เป็นโลกของดิจิทัล การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วนี้ ผู้นำต้องมีภาวะผู้นำที่สามารถนำพาองค์กรให้ดำรงอยู่และแข่งขันกับองค์กรอื่นๆได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยต้องมีภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสนับสนุนและส่งเสริมดำเนินการเปลี่ยนแปลงวิธีเรียนวิธีสอน ซึ่งจะเกิดนวัตกรรมใหม่ๆ อีกมากมายในสถานศึกษา ปัจจุบันนี้การจัดการเรียนรู้ สามารถแสวงหาองค์ความรู้ได้บนสื่อการเรียนทางอินเทอร์เน็ต แบบไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย แต่สื่อที่นำมาใช้ต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ (จิณณวัตร ปะโคทัง, 2561 : 67) ปัจจัยท้าทายสู่การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา คือ 1) ทักษะการทำงานของบุคลากร 2) วัฒนธรรม 3) กลยุทธ์ดิจิทัล และ 4) องค์การดิจิทัล (ดาวรุวรรณ ถวิลการ, 2564 : 121)

ภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นภาวะผู้นำในการบริหารองค์กรยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีเปลี่ยนแปลงซึ่งประกอบไปด้วยมิติในด้านของมิติวิสัยทัศน์ ผู้นำต้องทำการยอมรับและนำเทคโนโลยีเข้ามาเปลี่ยนแปลงในองค์กร มิติการสื่อสารที่สร้างแรงบันดาลใจ ผู้นำในยุคดิจิทัลจะต้องทำการสื่อสารเพื่อให้บุคลากรเกิดการบรรลุวิสัยทัศน์ที่วางไว้ มิติการกระตุ้นทางปัญญา ผู้นำองค์กรในยุคดิจิทัลจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาและเปิดโอกาสให้บุคลากรในองค์กรได้ร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในองค์กร ภาวะผู้นำในองค์กรยุคดิจิทัลต้องทำการเรียนรู้มีการเปิดโอกาส มีการยอมรับและแสดงความคิดเห็นการเป็นผู้นำยุคดิจิทัลจำเป็นต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงจากทุกมิติเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน (จิรพล สังข์โพธิ์, 2560 : 4) การเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 สู่ยุคดิจิทัลอย่างสมบูรณ์แบบ ทำให้การจัดการสถานศึกษามีความจำเป็นต้องนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งในด้านลักษณะของความรู้ บทบาทของผู้เรียนและบทบาทของผู้สอน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องใช้ความสามารถในการเข้าใจบริบทที่เปลี่ยนแปลงนี้อย่างลึกซึ้ง และบูรณาการเทคโนโลยีมาใช้ในห้องเรียนและสถานศึกษาให้เหมาะสม โดยการนำเทคโนโลยีมาสู่สถานศึกษาในยุคดิจิทัลนี้ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องอาศัยภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีที่ต้องสร้างการยอมรับเทคโนโลยี นวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงให้ครูและบุคลากรในสถานศึกษาให้เห็นความสำคัญ ยอมรับและนำไปบูรณาการกับความรู้ในศาสตร์การสอน ความรู้ในเนื้อหาวิชา เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ของครู ให้มีความเป็นครูมืออาชีพและกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กรไปในที่สุดนั้น (จิณณวัตร ปะโคทัง, 2561 : 89) ซึ่งองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย ดังนี้1) การมีวิสัยทัศน์ 2) การเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว 3) ความสามารถในการนำข้อมูลมาใช้ 4) ความเข้าใจในความรู้และทักษะความสามารถของคนในองค์กร และ 5) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล (Elloitt, 2017 : 3)

ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีภาวะผู้นำดิจิทัลที่มีการบริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้ปฏิบัติงานตามสมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงานอย่างมีประสิทธิภาพอีกทั้งเพื่อให้ครูได้เกิดการพัฒนาตนเองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง และปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ รวมทั้งให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของครูในศตวรรษที่ 21 ดังที่สิทธิพล อาจอินทร์ (2560 : 71) ได้ระบุว่าคุณลักษณะของครูในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยดังนี้ 1) มีความรู้ ความสามารถ ทักษะในการจัดการเรียนรู้ 2) มีความเชี่ยวชาญในรายวิชา เนื้อหาวิชาที่สอน 3) มีความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบและการจัดการเรียนรู้ 4) มีความสามารถในด้านเทคโนโลยี 5) มีทักษะการแสวงหาความรู้ใหม่ๆอย่างต่อเนื่อง 6) เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เป็นที่ปรึกษาที่ดีแก่ผู้เรียน 7) มีความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 8) มีจิตวิญญาณของความเป็นครู 9) เป็นแบบอย่างที่ดีด้านคุณธรรม จริยธรรม และ 10) มีชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

สมรรถนะของครูเป็นคุณลักษณะของครูผู้สอนเกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็นครู คุณลักษณะอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน และผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ซึ่งเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้ครูผู้สอนปฏิบัติงานได้ผลงานที่โดดเด่นกว่าคนอื่นๆ ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งเกิดจากแรงผลักดันเบื้องลึก อุปนิสัย ภาพลักษณ์ภายใน และบทบาทที่แสดงออกต่อสังคมที่แตกต่างกันทำให้แสดงพฤติกรรมการทำงานที่ต่างกัน (สาวิตรี ฉายจิตต์, 2656 : 29) สมรรถนะมีบทบาทและความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรและองค์กรและยังใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานด้านทรัพยากรมนุษย์อีกด้วย (สาวิตรี ฉายจิตต์, 2656 : 14) องค์ประกอบสมรรถนะครูผู้สอน ประกอบด้วย1) สมรรถนะหลัก 2) สมรรถนะประจำสายงาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553 : 26-38) จะเห็นได้ว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา ดังที่ สุชญา โกมลวานิช สิทธิชัย สอนสุภี บุญฤทธิ์ เพ็ชรวิศิษฐ์ และเกื้อจิตต์ ฉิมทิม (2563 : 16-1)ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลและด้านการรู้ดิจิทัล สามารถพยากรณ์การมีสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ได้ร้อยละ 57.40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 1 จากแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปี พ.ศ.2566-2570มีเป้าประสงค์ อาทิ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพมีสมรรถนะด้านภาษา และเทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งมีจิตวิญญาณความเป็นครู และมีกลยุทธ์เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ สถานศึกษามีการนำระบบข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการและการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ (สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1, 2566 : 63)สภาพปัญหาเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

ที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1จากรายงานผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม พบว่า จุดอ่อน อาทิ ด้านคุณภาพการศึกษา ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) บางรายวิชายังไม่บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด ผู้เรียนขาดทักษะในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์คิดไตร่ตรอง และขาดวิจารณญาณ เทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อุปกรณ์ที่ใช้อาจจะไม่ทันสมัย ในพื้นที่เทคโนโลยีเข้าไม่ถึงอาจจะเกิดปัญหาในด้านการติดต่อสื่อสารและรวมถึงผลกระทบการจัดการเรียนการสอน (สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1, 2566 : 51-53)จากปัญหาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สามารถพัฒนาครูโดยมุ่งเน้นให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิชาชีพ รวมทั้งสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงานที่ทำให้ครูจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้สถานศึกษามีประสิทธิผลที่สูงขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1ซึ่งตัวแปรทำนายภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านใดบ้างที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาและเพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
2. เพื่อศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา
4. เพื่อศึกษาตัวแปรทำนายภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยคือ การวิจัยเชิงทำนายหรือการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์(Predictive or Correlational Research) ผู้วิจัยมุ่งศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาประกอบด้วย ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์เทคโนโลยีดิจิทัล 2) ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 3) ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงาน 4) ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 5) ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาจำนวน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2) ด้านการพัฒนาผู้เรียน 3) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน 4) ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 5)ด้านภาวะผู้นำครูและ 6) ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 169 คน และครู จำนวน 1,674 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 รวมทั้งสิ้น 1,843 คน (สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1, 2566 : ออนไลน์)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 30คน และครู จำนวน 299คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1รวมทั้งสิ้น 329คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตรทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973 : 125) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม.05 และด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้ 1)กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตรทาโร ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 329คน 2) จำแนกประชากรผู้บริหารสถานศึกษา และครู ออกเป็นกลุ่มๆ ตามลักษณะที่เหมือน 3) แบ่งจำนวนขนาดของกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษาและครูออกตามจำนวนกลุ่มของประชากรโดยใช้สัดส่วนของประชากรแต่ละกลุ่มเป็นตัวแบ่ง4) ใช้การสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อสุ่มตัวอย่างจากประชากรแต่ละกลุ่มอีกครั้งหนึ่งได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 30 คน และครู จำนวน 299 คนรวมทั้งสิ้น 329 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ทำงานในสถานศึกษา

ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารประกอบด้วย จำนวน 5 ด้าน คือ 1) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์เทคโนโลยีดิจิทัล 2) ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 3) ด้านการ

สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงาน 4) ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 5) ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล ด้านละ 5 ข้อคำถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับคือ 5 หมายถึง ระดับปฏิบัติมากที่สุด,4 หมายถึง ระดับปฏิบัติมาก,3 หมายถึง ระดับปฏิบัติปานกลาง, 2 หมายถึง ระดับปฏิบัติน้อย, 1หมายถึง ระดับปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 สมรรถนะประจำสายงานของครูประกอบด้วย จำนวน 6 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2) ด้านการพัฒนาผู้เรียน 3) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน 4) ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 5) ด้านภาวะผู้นำครูและ 6) ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับคือ 5 หมายถึง ระดับปฏิบัติมากที่สุด, 4 หมายถึง ระดับปฏิบัติมาก, 3 หมายถึง ระดับปฏิบัติปานกลาง, 2 หมายถึง ระดับปฏิบัติน้อย, 1 หมายถึง ระดับปฏิบัติน้อยที่สุด

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากหนังสือ ตำรา เอกสารวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.2 สร้างแบบสอบถามฉบับร่างเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา

1.3 ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือคือ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พบว่า มีค่าตั้งแต่ 0.80 ถึง 1 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน

1.4 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษา และครู ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบาค (Cronbach’s Alpha Coefficient)มีค่าเท่ากับ 0.91แสดงว่ามีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสูง

1.5 พิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจาก กลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.1ผู้วิจัยประสานขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.3 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูล และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลต่อไป

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ข้อมูลทั่วไปปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

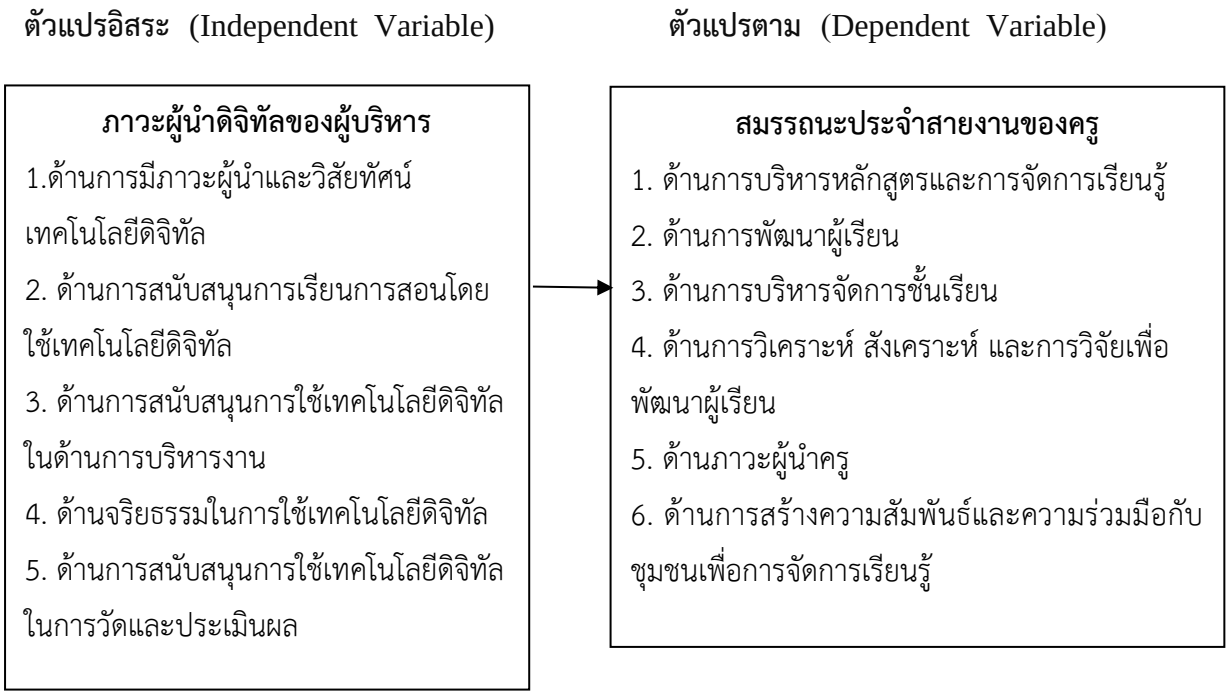
5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การแปลผล คือ 4.51 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด, 3.51 - 4.50 หมายถึง มาก, 2.51 - 3.50 หมายถึง ปานกลาง, 1.51 - 2.50 หมายถึง น้อย, 1.00 - 1.50 หมายถึง น้อยที่สุดและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาโดยการวิเคราะห์หาค่าสัมพันธ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยใช้เกณฑ์การตัดสินผลการวิเคราะห์ข้อมูล พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)

5.4 ตัวแปรทำนายภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยเลือกใช้สถิติสมการถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อพิจารณารูปแบบที่ดีที่สุดในการนำตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติไปสร้างสมการทำนาย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารจากนักวิชาการ คือ กันตชาติ กุดนอก และไชยา ภาวะบุตร และ เพ็ญผกา ปัญจนะ (2565 : 11) สุกัญญา แช่มช้อย (2561 : 120) ออระญา ประภาวะเต และ บุญชม ศรีสะอาด (2564 : 196) Elloitt (2017 : 3) CASTLE (2009 : 1-3) ประกอบด้วย 1) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์เทคโนโลยีดิจิทัล 2) ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 3) ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงาน 4) ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและ 5) ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผลและได้ใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะประจำสายงานของครูตามแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 : 26-38)ประกอบด้วย จำนวน 6 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2) ด้านการพัฒนาผู้เรียน 3) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน 4) ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 5) ด้านภาวะผู้นำครูและ 6) ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้สามารถสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังแผนภาพที่ 1



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

ตารางที่ 1ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยภาพรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ระดับปฏิบัติ			
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์เทคโนโลยีดิจิทัล	3.80	0.17	มาก	1
2. ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	3.70	0.20	มาก	5
3. ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงาน	3.78	0.18	มาก	3
4. ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	3.80	0.20	มาก	2
5. ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล	3.75	0.22	มาก	4
โดยรวม	**3.77**	**0.13**	มาก	

จากตารางที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.77 , S.D. = 0.13)เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์เทคโนโลยีดิจิทัล ($\overline{X}$ = 3.80 , S.D.= 0.17) รองลงมาคือด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล($\overline{X}$ = 3.80 , S.D.= 0.20) ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงาน($\overline{X}$ = 3.78 , S.D. = 0.18) ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล($\overline{X}$ = 3.75 , S.D. =0.22) ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุดคือด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\overline{X}$ =3.70, S.D. = 0.20)

2. ผลการวิเคราะห์สมรรถนะประจำสายงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสมรรถนะประจำสายงานของครูโดยภาพรวมและรายด้าน

สมรรถนะประจำสายงานของครู	**ระดับปฏิบัติ**			
	$\overline{X}$	S.D.	**ระดับ**	**ลำดับ**
1. ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	3.76	0.20	มาก	5
2. ด้านการพัฒนาผู้เรียน	3.71	0.21	มาก	6
3. ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน	3.77	0.19	มาก	4
4. ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	3.79	0.18	มาก	2
5.ด้านภาวะผู้นำครู	3.78	0.18	มาก	3
6.ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้	3.80	0.22	มาก	1
โดยรวม	**3.77**	**0.11**	มาก	

จากตารางที่ 2 สมรรถนะประจำสายงานของครูโดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.77 , S.D. = 0.11) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ ($\overline{X}$ = 3.80 , S.D.= 0.22) รองลงมาคือด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์

และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ($\overline{X}$ = 3.79 , S.D. = 0.18) ด้านภาวะผู้นำครู ($\overline{X}$ = 3.78 , S.D. = 0.18) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ($\overline{X}$ = 3.77 , S.D. = 0.19) ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ($\overline{X}$ = 3.76 , S.D.=0.20) ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุดคือด้านการพัฒนาผู้เรียน ($\overline{X}$ = 3.71 , S.D. = 0.21)

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับสมรรถนะประจำสายงานของครู

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับสมรรถนะประจำสายงานของครู

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X
X_1						
X_2	0.22**					
X_3	0.53**	0.21**				
X_4	0.17**	0.12**	0.27**			
X_5	0.37**	0.15**	0.57**	0.58**		
Y	0.49**	0.53**	0.62**	0.60**	0.61**	0.87**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับสมรรถนะประจำสายงานของครูโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดคือ ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงาน (X3) กับสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา (Y) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง (r = 0.62) รองลงมาคือ ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X5) กับสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา(Y)มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง (r = 0.61) ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดคือ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์เทคโนโลยีดิจิทัล (X1) กับสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา (Y) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง (r = 0.49) มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการวิเคราะห์ตัวแปรทำนายภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครู

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	Df	Mean Squares	F	Sig
Regression	3.533	5	0.707	248.799	0.000
Residual	0.917	323	0.003		
Total	4.451	328			

จากตารางที่ 4 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร อย่างน้อย 1 ด้าน มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะประจำสายงานของครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์ทำนาย ค่าสัมประสิทธิ์ทำนายที่เปลี่ยนจากเดิมเมื่อเพิ่มตัวแปรอิสระแต่ละตัวของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครู

ตัวแปรอิสระ	R	R^2	Adjusted R^2	Std.error	F	P-value
X3	0.624	0.389	0.387	0.091	208.375	0.000
X3 X4	0.769	0.592	0.589	0.074	161.469	0.000
X3 X4 X2	0.859	0.738	0.735	0.059	181.405	0.000
X3 X4 X2 X5	0.884	0.782	0.779	0.054	65.565	0.000
X3 X4 X2 X5 X1	0.891	0.794	0.791	0.053	18.647	0.000

จากตารางที่ 5 พบว่า ตัวแปรอิสระ (X) จำนวน 5ตัวแปรจากจำนวนตัวแปรทั้งหมด 5 ตัวแปร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณตั้งแต่ 0.624ถึง 0.891นั่นคือ เมื่อใส่ตัวแปรเป็นด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงาน (X3) เพียงตัวเดียวเข้าไปในสมการค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะเท่ากับ 0.624เมื่อเพิ่มตัวแปรด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X4) เข้าในสมการค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณจะเท่ากับ 0.769เมื่อเพิ่มตัวแปรด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X2)

เข้าในสมการค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณจะเท่ากับ 0.859เมื่อเพิ่มตัวแปรด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X5) เข้าในสมการค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณจะเท่ากับ 0.884และเมื่อเพิ่มตัวแปรด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์เทคโนโลยีดิจิทัล (X1)เข้าในสมการค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณจะเท่ากับ 0.891แสดงว่า ตัวแปรทั้ง 5 มีผลต่อการทำนายสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา

ตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูที่นำเข้าไปในสมการถดถอยตัวแปรที่ 1 คือ ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงาน (X3) มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์สมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาร้อยละ 38.90 (R2 = 0.389) ตัวแปรที่ 2 คือ ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X4) มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์สมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาร้อยละ 59.20 (R2 = 0.592) ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X2) มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์สมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาร้อยละ 73.80 (R2 = 0.738) ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X5) มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์สมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาร้อยละ 78.20 (R2 = 0.782) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์เทคโนโลยีดิจิทัล(X1)มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์สมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาร้อยละ 79.40 (R2 = 0.794) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา ในรูปแบบของคะแนนมาตรฐาน คือ ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X4) รองลงมาด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X2) ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X5) ด้านการบริหารงาน (X3) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์เทคโนโลยีดิจิทัล (X1) โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปพยากรณ์จากค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ที่อยู่ในรูปคะแบนดิบ (B) และอยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยทำนายที่อยู่ในรูปคะแนนดิบ (B) และที่อยู่ในระบบรูปคะแนนมาตรฐาน (β)

ตัวแปร	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน Bata	T	P-value
	B	Std.error			
(constant)	0.809	0.087			0.000
X3	0.143	0.022	0.224	6.573	0.000
X4	0.223	0.015	0.392	14.548	0.000
X2	0.210	0.015	0.373	14.270	0.000
X5	0.127	0.016	0.248	7.835	0.000
X1	0.085	0.020	0.131	4.318	0.000
$R = 0.891$, $R^2 = 0.794$, Adjusted $R^2 = 0.791$, Std.error = 0.053 , F = 18.647					

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ (Unstandardized Score)

$$\hat{Y}_i = 0.809 + 0.143X_3 + 0.223X_4 + 0.210X_2 + 0.127X_5 + 0.085X_1$$

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized Score)

$$\hat{Z}_{yi} = 0.224Z_{x3} + 0.392Z_{x4} + 0.373Z_{x2} + 0.248Z_{x5} + 0.131Z_{x1}$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลที่มีความรู้และมีทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาครูให้มีสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงานที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจและทักษะทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชญา โกมลวานิช สิทธิชัย สอนสุภี บุญฤทธิ์ เพ็ชรวิศิษฐ์ และเกื้อจิตต์ ฉิมทิม (2563 : ก) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้านสอดคล้องกับทศพล สุวรรณราชและชลาภรณ์

สุวรรณสัมฤทธิ์ (2564 : 160) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรีในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2.สมรรถนะประจำสายงานของครูโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่มีการพัฒนาครูมุ่งเน้นให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิชาชีพและสมรรถนะประจำสายงานโดยยึดหลักการประเมินสมรรถนะเพื่อให้ครูได้ทราบถึงผลการประเมินสมรรถนะของตนเอง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการปฏิบัติงานของครูแต่ละบุคคลและมีการนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับความต้องการของตนเองและของสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของสุชญา โกมลวานิช สิทธิชัย สอนสุภี บุญฤทธิ์ เพ็ชรวิศิษฐ์ และเกื้อจิตต์ ฉิมทิม (2563 : ก) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผลการวิจัยพบว่า การมีสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับงานวิจัยของสาวิตรี ฉายจิตต์ (2565 : 79) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรมีภาวะผู้นำดิจิทัลในการเสริมสร้างให้ครูเกิดสมรรถนะที่ทันสมัยต่อยุคการเปลี่ยนแปลงสอดคล้องกับงานวิจัยของ Syahid and Dewi, L.(2023 : 1-5) ได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างครูจำนวน 160 คนในเขตเมืองและชนบทในอินโดนีเซีย พบว่า ครูระดับประถมศึกษาในยุคดิจิทัลต้องมีความสามารถในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้โดยใช้อุปกรณ์ไอซีที ซึ่งเป็นหนึ่งในทักษะด้านความสามารถด้านไอซีที ความสามารถในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ ICT เป็นสิ่งสำคัญสำหรับครูระดับประถมศึกษาเนื่องจากความต้องการและรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนในยุคนี้เปลี่ยนไปเนื่องจากการเปลี่ยนผ่านสู่ระบบดิจิทัล

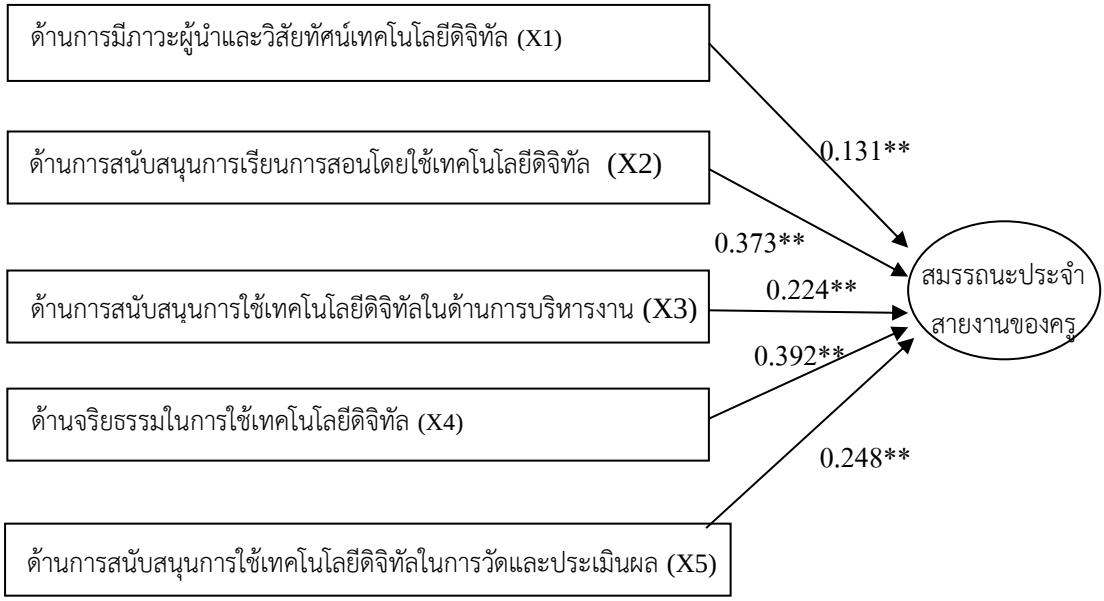
3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดคือ ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงาน (X3) กับสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา (Y) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.62$) รองลงมาคือ ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X5) กับสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา (Y) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.61$) ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดคือ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์เทคโนโลยีดิจิทัล (X1) กับสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา

(Y) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง (r = 0.49) ซึ่งทุกค่ามีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษามีคุณลักษณะการเป็นภาวะผู้นำดิจิทัลตามองค์ประกอบคือ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์เทคโนโลยีดิจิทัลด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงานด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล ที่สามารถพัฒนาครูให้มีสมรรถนะประจำสายงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุชญา โกมลวานิช สิทธิชัย สอนสุภี บุญฤทธิ์ เพ็ชรวิศิษฐ์ และเกื้อจิตต์ ฉิมทิม (2563 : ก) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการวิจัยตัวแปรทำนายภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาพบว่า ตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารทั้ง 5ด้าน จากจำนวนด้านทั้งหมด 5 ด้าน สามารถทำนายสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังพบว่าตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาที่นำเข้าไปในสมการถดถอยตัวแปรที่ 1 คือ ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงาน(X3) มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์สมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาร้อยละ 38.90 (R2 = 0.389) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีภาวะผู้ดิจิทัลของผู้บริหารด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงานอย่างชัดเจนอาทิ มีการใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูล จัดสรรงบประมาณ ปรับปรุงอุปกรณ์ซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ และมีนโยบายในการส่งเสริมให้ครูมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานอย่างชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุชญา โกมลวานิช สิทธิชัย สอนสุภี บุญฤทธิ์ เพ็ชรวิศิษฐ์ และเกื้อจิตต์ ฉิมทิม (2563 : ก) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผลการวิจัยพบว่าด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านการรู้ดิจิทัล สามารถพยากรณ์การมีสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ได้ร้อยละ 57.40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

องค์ความรู้ใหม่

ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาในรูปของคะแนนมาตรฐานมากที่สุด คือ ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X4) รองลงมาด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X2) ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X5) ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงาน (X3) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์เทคโนโลยีดิจิทัล (X1)โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยรูปของคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ 0.392, 0.373, 0.248, 0.224, และ 0.131 ตามลำดับ ดังแผนภาพที่ 2



$R = 0.891$, $R^2 = 0.794$, Adjusted $R^2 = 0.791$, Std.error = 0.053 , F = 18.647

แผนภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยทำนายที่อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1.1 ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาที่นำเข้าไปในสมการถดถอยตัวแปรที่ 1 คือ ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงาน ดังนั้นควรศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

1.2 ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาที่นำเข้าไปในสมการถดถอยตัวแปรที่ 1 ดังนั้นควรศึกษาโมเดลสมการโครงสร้างภาวะ

ผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงานที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

1.3 ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะประจำสายงานของครูด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นควรศึกษาการพัฒนารูปแบบสมรรถนะประจำสายงานของครูด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

2.1 ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาที่นำเข้าไปในสมการถดถอยตัวแปรที่ 1 คือ ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงาน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมีภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงานที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผน กำหนดนโยบายการพัฒนาครูให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิชาชีพ รวมทั้งมีสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะประจำสายงานของครูด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะประจำสายงานของครูด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผน กำหนดนโยบาย ปรับปรุง และพัฒนาสถานศึกษาให้มีประสิทธิผล

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

3.1 ผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นผู้บริหารควรเตรียมความพร้อมเพื่อช่วยเหลือครูในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนการสอน

3.2 ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะประจำสายงานของครูด้านการพัฒนาผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูมีการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

3.3 ผลการวิจัยพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงานเป็นด้านที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านการบริหารงานจะส่งผลต่อครูมีสมรรถนะประจำสายงาน

3.4 ผลการวิจัยพบว่าค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษาในรูปของคะแนนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมากที่สุด คือ ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลดังนั้นผู้บริหารควรคำนึงถึงจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หากผู้บริหารสถานศึกษามีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจะส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานของครูในสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กันตชาติ กุดนอก, ไชยา ภาวะบุตร และ เพ็ญผกา ปัญจนะ. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2.* วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จิณณวัตร ปะโคทัง. (2561). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ*. อุบลราชธานี: สำนักพิมพ์ศิริธรรมออฟเซ็ท.

จิรพล สังข์โพธิ์. (2560). *ภาวะผู้นำในการบริหารยุคดิจิทัล: องค์การไอทีและองค์การที่เกี่ยวข้องกับไอทีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ดาวรุวรรณ ถวิลการ. (2564). *ภาวะผู้นำดิจิทัล* Digital Leadership. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ทศพล สุวรรณราช และชลาภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรี. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.* 7 (3), 160-177.

สาวิตรี ฉายจิตต์. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จังหวัดกาฬสินธุ์. *วารสารสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.* 6 (1), 248-257.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1. (2563). *แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปี พ.ศ.2566-2570.* ขอนแก่น.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1. (2563). *ข้อมูล* BIG DATA. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2566. แหล่งที่มา: https://www.kkzone1.go.th/2023/home

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการประเมินสมรรถนะครู.* กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สิทธิพล อาจอินทร์. (2560). *ศาสตร์และศิลป์การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. ขอนแก่น: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุกัญญาแช่มช้อย. (2561). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. (พิมพครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุชญา โกมลวานิช, สิทธิชัย สอนสุภี, บุญฤทธิ์ เพ็ชรวิศิษฐ์ และ เกื้อจิตต์ ฉิมทิม. (2563). *องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23*. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 21 วันที่ 27 มีนาคม 2563. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ออระญา ประภาวะเต และ บุญชม ศรีสะอาด. (2564). *แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2มหาสารคาม*. *Journal of Modern Learning Development*. 6 (4),191-200.

Center for Advanced Study of Technology Leadership in Education (CASTLE). (2009). Principal Technology Leadership Assessment. *Online.* Retrieved form https://school techleadership.org.January 23th2023

Elloitt T. (2017). Digital Leadership: A Six-Step Framework For Transformation. *Online.* Retrieved from https://1th.me/ZQPLH. 20th2023

Syahid, A.A., Hernawan, A.H.,and Dewi, L.(2023). Teacher competencies in the digital era for learning in elementary schools. *AIP Conference Proceedings.* 2805 (1), 1-5.

Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis.*Tokyo: Harper International Edition.

ปัจจัยกำหนดสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน

The Factor on Determinant of Health and Health Behaviors Affected Families and Communities

วิมล บ้านพวน,
ปิยวดี พิศาลรัตนคุณ และ จันจิรา ทรัพย์อาภรณ์
สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย
Vimol Banpoun,
Piyawadee Phisarnrattanakhun and Chanjira Sapoapon
Bureau of Health Promotion, Department of Health
Corresponding Author, E-mail: vimol.b@anamai.mail.go.th

****

บทคัดย่อ

“ครอบครัว” เป็นสถาบันหลักเป็นพื้นฐานแรกในการพัฒนาคุณภาพคน เป็นหน่วยย่อยที่เล็กที่สุดของสังคม แต่มีความสำคัญที่สุดเนื่องจากครอบครัวเป็นเบ้าหลอมคุณค่าชีวิต บ่มเพาะคุณลักษณะที่ดีงามของความเป็นมนุษย์ให้กับสังคม การศึกษาปัจจัยกำหนดสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสบการณ์ของสมาชิกในครอบครัวเกี่ยวกับปัจจัยกำหนดสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพ ที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน 2) ศึกษาแนวทางการเสริมสร้างความสุขของครอบครัวภายใต้บริบทการอยู่ร่วมกัน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพแบบปรากฏการณ์วิทยา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้างกับสมาชิกในครอบครัว จังหวัดนนทบุรี จำนวน 8 ครอบครัว เลือกแบบเฉพาะเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่าสาระสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ปัจจัยกำหนดสุขภาพที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน มี 5 ประเด็นหลักดังนี้ 1) ปัจจัยด้านสุขภาพของสมาชิกในครอบครัว 2) รูปแบบการดำเนินชีวิต และพฤติกรรมส่วนบุคคล 3) เครือข่ายทางสังคม และชุมชน 4) เงื่อนไขในการดำเนินชีวิตและการทำงาน และ 5) สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน ส่วนที่ 2 แนวทางการเสริมสร้างความสุขครอบครัวภายใต้บริบทการอยู่ร่วมกัน มี 3 ประเด็นหลักคือ 1) แนวทางการเสริมสร้างความสุขของครอบครัวภายในบริบทการอยู่ร่วมกันระดับบุคคล 2) แนวทางการเสริมสร้างความสุขของครอบครัวภายในบริบทการอยู่ร่วมกันระดับชุมชน และ 3) แนวทางการเสริมสร้างความสุขของครอบครัวภายในบริบทการอยู่ร่วมกันระดับสังคม

* วันที่รับบทความ : 8 มีนาคม 2567; วันแก้ไขบทความ 19 มีนาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 20 มีนาคม 2567
Received: March 8 2024; Revised: March 19 2024; Accepted: March 20 2024

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำปัจจัยกำหนดสุขภาพที่ค้นพบทั้ง 5 ด้าน ไปสร้างเป็นรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพของครอบครัว ชุมชนตามปัจจัยกำหนดสุขภาพที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน และนำไปใช้เพื่อส่งเสริมพลังของครอบครัวต่อไป

คำสำคัญ: ปัจจัยกำหนดสุขภาพ; พฤติกรรมสุขภาพ; ครอบครัว; ชุมชน; ความสุขครอบครัว

Abstract

This study investigates the determinants of health, and health behaviors impacting families and communities as the researcher regarded that "family" is the fundamental institution and the first foundation in the development of human quality. It is considered the smallest and most essential unit of society but holds the utmost importance because families assimilate the values of life and cultivate the beautiful characteristics of humanity for society. The objectives of this research are to 1) study the experiences of family members regarding the determinants influencing health and health behaviors that affect families and communities, and 2) explore the strategies for enhancing family happiness within the context of living together.This research is a qualitative phenomenological study, collecting data through semi-structured interviews with members of 8 selected families in Nonthaburi province. The data will be analyzed through content analysis. The research findings reveal that the crucial information can be divided into two parts. Part 1: The Determinants of health that impact families and communities, with five main points as follows: 1) Health factors of family members, 2) Lifestyle patterns and individual behaviors, 3) Social networks and community connections, 4)Conditions of living and working, and 5) Economic, social, cultural, and environmental aspects affecting families and communities. Part 2: Guidelines for enhancing family happiness within the context of living together, focusing on three main points: 1) Guidelines for enhancing family happiness at the individual level within the context of living together, 2) Guidelines for enhancing family happiness at the community level within the context of living together, and 3) Guidelines for enhancing family happiness at the societal level within the context of living together. Recommendations from the study suggest that relevant organizations should take the identified determinants of health from all five aspects and use them to create a framework for promoting the potential of families and communities based on the determinants of health which can be utilized to empower the families in the forthcoming future.

Keywords: Determinants of health; Health Behavior; family; community; family happiness

บทนำ

“ครอบครัว” เป็นสถาบันหลักและเป็นพื้นฐานแรกในการพัฒนาคุณภาพคน เป็นสถาบันที่ให้การศึกษา อบรมเลี้ยงดูถ่ายทอด สร้างเสริมประสบการณ์ให้กับสมาชิกที่อาศัยร่วมกัน จึงมีอิทธิพลต่อระดับคุณภาพของคนและบุคลิกภาพ ซึ่งรวมทั้ง ค่านิยม เจตคติ และพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันครอบครัว พ.ศ. 2560-2564 ให้ความหมายของครอบครัว คือ การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่มีความผูกพันกันอาจจะเป็นทางสายโลหิต ทางกฎหมาย ทางจิตใจ หรือทางสังคมมาใช้ชีวิตร่วมกัน โดยสมาชิกในครอบครัวมีบทบาทและมีความสัมพันธ์ในลักษณะของการเกื้อกูลต่อกัน(สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2560) แต่การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันโดยเฉพาะการเจริญทางวัตถุ การเปลี่ยนทางด้านโครงสร้างประชากร ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวลดลง ลักษณะและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป(ทิพาภรณ์ โพธิ์ถวิล, 2563 : 197–234) วิถีชีวิตของสมาชิกในครอบครัวมีอิทธิพลต่อกันและกัน ซึ่งมีผลต่อคุณภาพของสังคม ปัญหาสังคมหลายประการจะป้องกันได้ โดยสถาบันครอบครัว ปัจจุบันกระแสโลกาภิวัตน์และโลกแห่งการสื่อสารไร้สายเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมไทยทั้งด้านวิถีชีวิต ทัศนคติ ความเชื่อ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้และพฤติกรรมการบริโภค ส่งผลให้มีการมุ่งแสวงหาความสุข ความต้องการ และการสร้างอัตลักษณ์ส่วนตัวมากขึ้น มีแนวโน้มสร้างเครือข่ายทางสังคมผ่านโลกไซเบอร์ เป็นวัฒนธรรมใหม่ร่วมสมัยในรูปแบบของการรวมกลุ่มของบุคคลที่สนใจเรื่องเดียวกัน ในขณะที่วัฒนธรรมที่บ่งบอกความเป็นไทยไม่สามารถแสดงบทบาทที่ชัดเจน การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมนี้ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อสถาบันครอบครัวและชุมชน ท่ามกลางค่านิยมความเป็นปัจเจกบุคคลประกอบกับการดำรงชีวิตประจำวันอย่างรีบเร่ง มีผลต่อระดับความสัมพันธ์ในครอบครัว ทำให้สมาชิกในครอบครัวต่างมีพื้นที่ส่วนตัว เทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่ยังได้สร้างสังคมเสมือนจริงซึ่งทำให้คนมีพฤติกรรมที่แปลกแยกจากชีวิตจริงและหมกมุ่นอยู่ในโลกออนไลน์ทำให้สมาชิกในครอบครัวสื่อสารกันน้อยลง ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวลดลง เกิดช่องว่างในครอบครัวมากขึ้น ทั้งที่เป็นช่องว่างระหว่างวัยและช่องว่างที่เกิดจากความสามารถในการใช้ และการปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ความสัมพันธ์ที่ไม่สนิทสนมนี้ จึงง่ายต่อการนำไปสู่ความแตกแยกของครอบครัว ในขณะที่ชุมชนก็ต่างคนต่างอยู่มากขึ้น สังคมเมืองขาดการปฏิสัมพันธ์กัน การมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมสาธารณะลดน้อยลง ดังนั้นสถาบันครอบครัวและชุมชนจึงต้องมีการเตรียมความพร้อม และสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถปรับตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่ถาโถมเข้ามา (กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว, 2562)

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของครัวเรือน พ.ศ. 2562 สำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ปี 2562 มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น จำนวน 21.58 ล้านครัวเรือน มีจำนวนสมาชิกเฉลี่ยประมาณ 3.14 คนต่อครัวเรือน และ จากรายงานผลการสำรวจสถานการณ์ความเข้มแข็งของครอบครัว ปี 2561 ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว พบว่า มีค่าดัชนีความเข้มแข็งของครอบครัวในภาพรวมของครอบครัวไทยเท่ากับ 85.04

คะแนน ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานครอบครัวเข้มแข็ง โดยมีครอบครัวที่มีค่าดัชนีความเข้มแข็งของครอบครัวผ่านเกณฑ์ฯ ร้อยละ 89.50 และจากรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว ปี 2560 พบว่ามีจำนวนเหตุการณ์ ความรุนแรงในครอบครัวที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติฯที่บันทึกในเว็บไซต์ของกรมกิจการสตรี และสถาบันครอบครัว มีจำนวนทั้งสิ้น 1,200 ราย เป็นคดีจำนวน 289 เหตุการณ์และไม่เป็นคดี จำนวน 911 ราย สถานการณ์โครงสร้างของประชากร เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี ทัศนคติ และรูปแบบการดำเนินชีวิตที่มีการปรับเปลี่ยนในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านประชากรที่เห็นได้ชัดเจนคือ อัตราการเกิดที่ลดลงอย่างมากและลดลงต่อเนื่องทุกปี จำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้นตลอดอย่างต่อเนื่อง การเปลี่ยนแปลงของครอบครัวทั้งในเรื่อง ขนาดของครอบครัว รูปแบบ สัมพันธภาพภายในครอบครัว และบทบาทหน้าที่ของครอบครัว (กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว, 2562) รูปแบบของครอบครัวไทยที่พบในปัจจุบัน คือ ครอบครัวในลักษณะของพ่อแม่ลูกอาศัยอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวเดี่ยวซึ่งถือว่าเป็นครอบครัวในอุดมคติมีจำนวนลดลง ส่วนลักษณะของครอบครัวที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกปี ได้แก่ ครอบครัวคู่สามีภรรยาที่ไม่มีลูก ครอบครัวพ่อหรือแม่เลี้ยงเดี่ยว ครอบครัวสามรุ่นที่ประกอบไปด้วยรุ่นปู่ย่าหรือตายายอาศัยอยู่กับรุ่นลูกวัยแรงงานและรุ่นหลาน ครอบครัวข้ามรุ่นที่เกิดจากผลของการย้ายถิ่นเข้าไปทำงานในเมืองทำให้เกิดเป็นลักษณะครอบครัวที่มีปู่ย่าหรือตายายอาศัยอยู่กับหลานแต่ไม่มีรุ่นลูกวัยทำงานอาศัยอยู่ด้วย และครอบครัวเพศเดียวกัน (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2560)

นอกจากนั้นลักษณะครอบครัวที่มีจำนวนมากขึ้นในปัจจุบันอีกลักษณะหนึ่งคือ ครอบครัววัยใสหรือครอบครัวที่พ่อแม่ยังคงอยู่ในช่วงวัยรุ่น(วฤษสพร ณัฐรุจิโรจน์, 2560 : 1817–1827.) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาเช่น ปัญหาการหย่าร้างที่พบว่ามีจำนวนสูงขึ้นในทุกปี ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ปัญหาการทอดทิ้งหรือละเลยในการดูแลบุตร/ผู้สูงอายุ หรือปัญหาที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัว (กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว, 2563) การศึกษาสถานการณ์ ปัจจัยกำหนดสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน ถือเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการส่งเสริมสุขภาพของครอบครัว ชุมชน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความเข้าใจในวิธีการจัดการกับครอบครัว ชุมชน อย่างแท้จริงตามบริบทที่เป็นอยู่ อย่างไรก็ตามจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยพบว่า มีงานวิจัยเชิงปริมาณที่ศึกษาเกี่ยวกับปัญหา ผลกระทบต่อครอบครัว แต่ยังไม่พบการศึกษาเชิงคุณภาพปัจจัยกำหนดสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพ ที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้การศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อต้องการทราบว่า ประสบการณ์ของสมาชิกในครอบครัวเกี่ยวกับ ปัจจัยกำหนดสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพ ที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน ด้วยการรวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์ เพื่อนำไปปรับปรุงและเป็นแนวทางในการยกระดับครอบครัว ชุมชน รอบรู้สุขภาพภายใต้วิถีชีวิตปกติใหม่ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในครอบครัว ชุมชน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสบการณ์ของสมาชิกในครอบครัวเกี่ยวกับ ปัจจัยกำหนดสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพ ที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน

2. เพื่อศึกษาแนวทางการเสริมสร้างความสุขของครอบครัวภายใต้บริบทการอยู่ร่วมกัน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้ใช้รูปแบบการการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) แบบการศึกษาประสบการณ์ (Phenomenal Research) (Sandelowski, 2000 : 334-340.)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) บุคคลในครอบครัวที่สามารถเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักได้ โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างกรณีหลากหลาย (Maximum Variation Sampling) ตามแนวทางของ Miles and Huberman (1994) ซึ่งเป็นการเลือกตัวอย่างที่ครอบคลุมความหลากหลายที่จะให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความเป็นอยู่ในครอบครัว สมาชิกของครอบครัวทั้งด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต สังคมและจิตปัญญา รวมถึงปัจจัยกำหนดสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพ ที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน ประกอบด้วย 1) ปัจจัยภายในตัวบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน 2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต หรือพฤติกรรมส่วนบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน 3) ปัจจัยที่เกี่ยวกับเครือข่ายทางสังคมและชุมชนที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน 4) ปัจจัยที่เกี่ยวกับเงื่อนไขการดำเนินชีวิตและการทำงานที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน และ 5) เงื่อนไขโดยรวมทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน การกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม ผู้วิจัยคำนึงถึงความอิ่มตัวของข้อมูลเป็นหลัก โดยกำหนดจำนวนผู้ให้ข้อมูลในเบื้องต้นจำนวน 8 ครอบครัว และเมื่อดำเนินการเก็บข้อมูล อาจเพิ่มหรือลดจำนวนผู้ให้ข้อมูลได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความอิ่มตัวของข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแนวคำถามกึ่งมีโครงสร้าง(Semi-Structure Interview Guide) เป็นเครื่องมือในการวิจัย เพื่อสอบถามสมาชิกในครอบครัวเกี่ยวกับปัจจัยกำหนดสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพ ที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน ประกอบด้วย 1) ปัจจัยภายในตัวบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน 2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต หรือพฤติกรรมส่วนบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน 3) ปัจจัยที่เกี่ยวกับเครือข่ายทางสังคมและชุมชนที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน 4) ปัจจัยที่เกี่ยวกับเงื่อนไขการดำเนินชีวิตและการทำงานที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน และ 5) เงื่อนไขโดยรวมทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชนที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

การสร้างเครื่องมือ ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) ศึกษาองค์ความรู้จากหนังสือ ตำรา วารสาร เอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) กำหนดขอบข่ายการสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดเอาไว้ 3) สร้างแบบสัมภาษณ์ แบบเจาะลึก (In-depth interview) แบบมีโครงสร้างโดยมีประเด็นคำถามครอบคลุมในทุกประเด็นที่เกี่ยวข้อง 4) กำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกลุ่ม (Group In-depth Interview)

การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data collection) การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก **บันทึกการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกลุ่ม** ด้วยเครื่องบันทึกเสียงและการ จดบันทึกภาคสนาม โดยผู้วิจัย

การจัดทำข้อมูล 1) นำข้อมูลที่ได้จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยทั้งหมดที่รวบรวมไว้มาจัดระบบตามขอบเขตด้านเนื้อหา 2) ถอดความที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกโดยสรุปสาระสำคัญแยกตามประเด็นต่างๆตามที่ได้กำหนดไว้ในขอบเขตด้านเนื้อหา 3) นำข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกในระหว่างการสัมภาษณ์มาสรุปสาระสำคัญตามขอบเขตด้านเนื้อหา 4) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในภาพรวม รวมทั้งกำหนดตามขอบเขตของเนื้อหา 5) นำข้อมูลที่ตรวจสอบและจัดหมวดหมู่แล้วทั้งหมดมาศึกษาวิเคราะห์โดยกำหนดประเด็นตามขอบเขตของเนื้อหา

การตรวจสอบข้อมูล โดยคำนึงถึงคุณภาพของข้อมูลและเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องและสมบูรณ์ ผู้วิจัยทำการตรวจสอบข้อมูลเพื่อหาความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูลและตรวจสอบความครบถ้วนและคุณภาพของข้อมูลรวมทั้งผลสรุปของการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation Method) ซึ่งมีวิธีการตรวจสอบข้อมูล 2 วิธีดังนี้

1) การตรวจสอบสามเส้าด้านเวลา (Time Triangulation) โดยการนำข้อมูลที่ได้จาก การสนทนากลุ่ม หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างเวลา โดยหากเวลาแตกต่างกันข้อมูลที่เก็บได้จะเหมือนกันหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อยืนยันความเที่ยงตรงของข้อมูล

2) การตรวจสอบสามเส้าด้านระเบียบวิธี (Methodological Triangulation) โดยใช้เทคนิควิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ หลาย ๆ วิธี เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน สำหรับการศึกษาวิจัยนี้ใช้เทคนิควิธี การสนทนากลุ่ม ซึ่งหากข้อมูลที่ได้มามีความแตกต่างกันหรือขัดแย้งกัน ผู้วิจัยจะเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลใหม่ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกันกับในช่วงแรก และหากข้อมูลที่ได้ทำการตรวจสอบแล้วปรากฏว่าเป็นข้อมูลที่เหมือนกันและน่าเชื่อถือ ก็ถือว่าเป็นข้อมูลที่ถูกต้องแล้ว หลังจากนั้นก็จะนำผลการศึกษามานำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะของการเขียนรายงานการวิจัยต่อไป

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเตรียมผู้ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

2. ผู้วิจัยประสานกับประธานหมู่บ้านก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อชี้แจงรายละเอียดและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การศึกษาเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยนัดหมายผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยก่อนการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้วิจัยแจ้งให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทราบเกี่ยวกับการวิจัยและการพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง แล้วให้กลุ่มตัวอย่างลงนามยินยอมเข้าร่วมการวิจัย จากนั้นดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้เวลาประมาณ 45 - 60 นาที โดยมีการบันทึกเสียงระหว่างการเก็บข้อมูล

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

ดำเนินการตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ที่รับรองโครงการวิจัย เลขที่รับรองจริยธรรมการวิจัยเกี่ยวกับมนุษย์ กรมอนามัย เลขที่ 598 ลงวันที่ 23 มกราคม 2566

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์แบบ Thematic Analysis โดยมีหลักการ ตามกรอบแนวคิดของ Max Van Manen (1999) ดังนี้

1. เปิดประเด็นที่พบ (Uncovering thematic aspects)

ผู้วิจัยทบทวนบทสัมภาษณ์เปรียบเทียบกับเสียงที่บันทึก โดยการฟังและอ่านบทสัมภาษณ์ซ้ำแล้วซ้ำเล่า จนกระทั่งสามารถเข้าถึงและสะท้อนความหมายของเนื้อหา รวมทั้งความรู้สึกจากบทสัมภาษณ์ได้ และมองหาประเด็นที่ต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมด้วย

2. แยกประเด็นที่โดดเด่น (Isolating thematic statements)

ผู้วิจัยฟังเสียงและอ่านบทสัมภาษณ์ ควบคู่ไปกับการสะท้อนความหมายของเนื้อหาที่ปรากฏ การแยกประเด็นเริ่มจากการวิเคราะห์ประเด็นของอาสาสมัครแต่ละคนก่อน แล้วจึงวิเคราะห์ประเด็นรวมของกลุ่มใหญ่ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ประเด็นรวมกับประเด็นของแต่ละคนย้อนไปย้อนมาจนแน่ใจว่าสะท้อนประสบการณ์ของอาสาสมัครทั้งหมด โดยมี 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

2.1 การอ่านในภาพรวม (A holistic or sententious approach) คือ การอ่านเบื้องต้นเป็นการอ่านเพื่ออธิบายความหมายของเนื้อหาเป็นวลี (phrase) โดยมีวัตถุประสงค์จับความหมายทั่วไปของเนื้อหาในภาพรวมก่อน

2.2 การอ่านแบบเลือกอ่านข้อความที่สำคัญ (A selective or highlighting approach) ผู้วิจัยอ่านและฟังเสียงที่บันทึกไว้หลายครั้ง เพื่อวิเคราะห์คำพูดหรือวลีที่มีความสำคัญและแสดงถึงปรากฏการณ์หรือประสบการณ์ที่อาสาสมัครกล่าวถึง และทำการเน้นคำหรือข้อความไว้

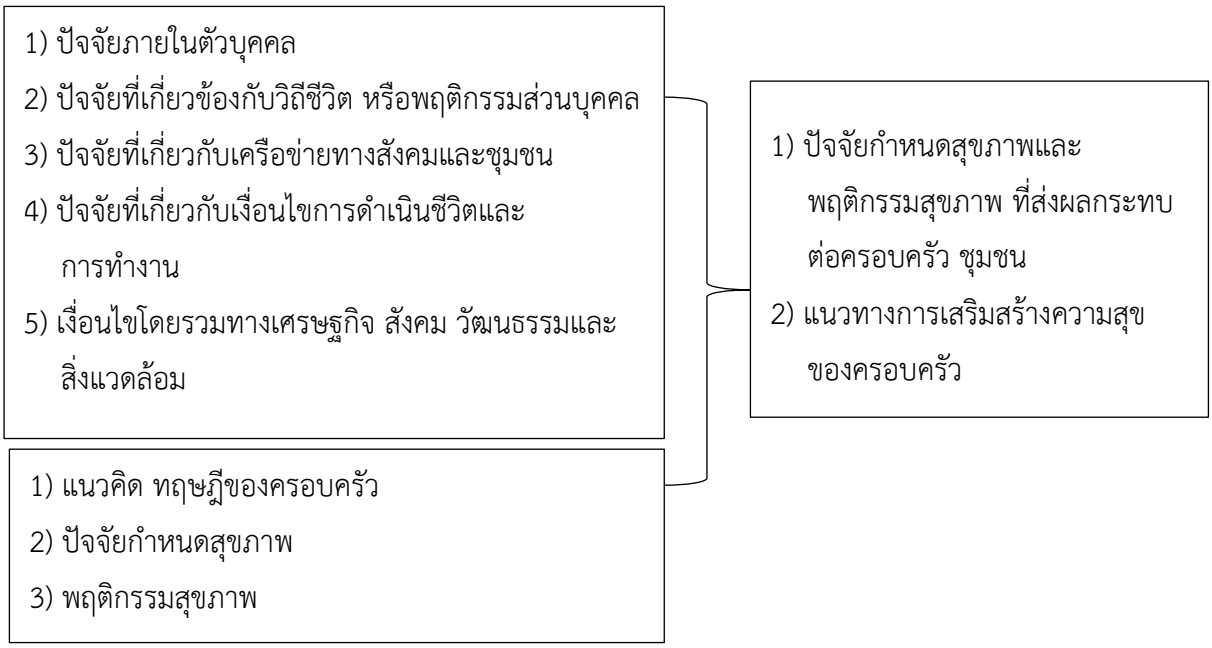
2.3 การอ่านรายละเอียดหรือการอ่านทุกบรรทัด (The detailed or line by line approach) ผู้วิจัยอ่านบทสัมภาษณ์ทุกบรรทัดเพื่อหาประโยคที่แสดงถึงปรากฏการณ์หรือประสบการณ์ที่กำลังศึกษา ซึ่งก็คือ ปัจจัยกำหนดสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพ ที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน ประกอบด้วย 1) ปัจจัยภายในตัวบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน 2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต หรือพฤติกรรมส่วนบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน 3) ปัจจัยที่เกี่ยวกับเครือข่ายทางสังคมและชุมชนที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน 4) ปัจจัยที่เกี่ยวกับเงื่อนไขการดำเนินชีวิตและการทำงานที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน และ 5) เงื่อนไขโดยรวมทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน

3. ตกแต่งภาษาให้สละสลวย (Composing linguistic transformations) ผู้วิจัยทำประเด็นสำคัญให้เป็นข้อความที่แสดงถึงปรากฏการณ์หรือประสบการณ์ที่ลึกซึ้ง ซึ่งการตกแต่งภาษา สามารถใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การเขียน การยกตัวอย่างประกอบ

4. รวบรวมคำอธิบายประเด็นสำคัญ (Gleaning thematic descriptions) ผู้วิจัยเลือกคำอธิบายประเด็นสำคัญจากบทสัมภาษณ์ โดยให้ความสนใจที่การคงไว้ซึ่งหลักการสำคัญหรือ “หัวใจ” ของประเด็นนั้น ซึ่งก็คือ ประสบการณ์ของสมาชิกในครอบครัวเกี่ยวกับ ปัจจัยกำหนดสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพ ที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน และแนวทางการเสริมสร้างความสุขของครอบครัวภายใต้บริบทการอยู่ร่วมกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูล เพื่อค้นหาปัจจัยกำหนดสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพ ที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน มี 5 ประเด็นด้วยกัน คือ 1) ปัจจัยภายในตัวบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน 2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต หรือพฤติกรรมส่วนบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน 3) ปัจจัยที่เกี่ยวกับเครือข่ายทางสังคมและชุมชนที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน 4) ปัจจัยที่เกี่ยวกับเงื่อนไขการดำเนินชีวิตและการทำงานที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน และ 5) เงื่อนไขโดยรวมทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน โดยอาศัยเงื่อนไข เชิงบูรณาการด้านแนวคิดทฤษฎีของครอบครัว ปัจจัยกำหนดสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพ จากที่กล่าวมาในเบื้องต้น สามารถเขียนเป็นแผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อเป็น แนวทางในการวิจัยได้ดังภาพที่ 1



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ประสบการณ์ของสมาชิกในครอบครัวเกี่ยวกับ ปัจจัยกำหนดสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน จากการเก็บรวบรวมข้อมูลครอบครัวจากสมาชิกในครอบครัว จำนวน 8 ครอบครัว พบว่าข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลและข้อมูลทั่วไปของครอบครัว มีดังต่อไปนี้

ครอบครัวที่ 1 ชายไทย อายุ 72 ปี อาชีพรับจ้างทั่วไป ลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวขยาย มีสมาชิก 7 คน เป็นหัวหน้าครอบครัว เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มี กล่าวว่า ภรรยา อายุ 65 ปี เคยมีประวัติเส้นเลือดในสมองแตก ได้รับการรักษาและฟื้นฟูสภาพจนช่วยเหลือตนเองได้บางส่วน มีบุตร 2 คน คนโตเป็นลูกสาว มีอาชีพรับราชการ สถานภาพสมรส มีบุตร 2 คน กำลังเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา และ มีลูกชาย 1 คน ขับรถส่งของออนไลน์ (Grab man) สถานภาพโสด

ครอบครัวที่ 2 หญิงไทย อายุ 56 ปี อาชีพทำสวน ลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวขยาย ในครอบครัว มีสมาชิก 5 คน สามี ภรรยา ลูกสองคนกำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนใกล้บ้าน และมีน้องชายของภรรยาอาศัยอยู่ด้วย อาชีพที่ทำอยู่คือ ทำสวนเป็นสวนผลไม้ สวนผัก และปลูกต้นไม้ขายในพื้นที่ ประมาณ 5 ไร่

ครอบครัวที่ 3 หญิงไทย อายุ 66 ปี ครอบครัวเดี่ยว สถานภาพคู่ มีสามีและลูก 2 คนที่ทำงานแล้ว คอยดูแล แต่อยู่บ้านละคนหลัง ซึ่งมีทั้งหมด 4 หลัง กล่าวคือ ครอบครัวที่ 1 คือผู้ให้ข้อมูลอยู่คนเดียว หลังที่ 2 สามีอาศัยอยู่ด้วยกัน ซึ่งมีลักษณะเป็นหอพักให้เช่า ลูกทั้ง 2 คนนี้มีบ้านคนละหลัง รายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าเช่าห้องพักจำนวน 70 ห้อง ซึ่งสามีและลูกเป็นคนเก็บค่าเช่าและดูแลกิจการนี้

ครอบครัวที่ 4 หญิงไทย อายุ 62 ปี อาชีพแม่บ้าน ลักษณะของครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว สถานภาพสมรส สามีทำงานรัฐวิสาหกิจได้รับเงินเดือน 200,000 บาท มีลูก 1 คน กำลังศึกษาต่อระดับปริญญาโท รายได้ของครอบครัวได้รับจากเงินเดือนของสามี

ครอบครัวที่ 5 หญิงไทย อายุ 35 ปี สถานภาพสมรสคู่ ลักษณะครอบครัวเดี่ยว มีสมาชิกในครอบครัว 4 คน ลูกสาวอายุ 12 ปี กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และลูกชายอายุ 15 ปี กำลังเรียนหนังสือระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ให้สัมภาษณ์มีโรคประจำตัวคือ ไมแกรน

ครอบครัวที่ 6 หญิงไทย อายุ 72 ปี สถานภาพสมรถโสด ไม่มีโรคประจำตัว เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านมาแล้ว 10 ปี มีลักษณะเป็นครอบครัวขยาย สมาชิกในครอบครัว 6 คน มีพี่สาว อายุ 88 ปี 1 คน ช่วยเหลือตัวเองได้น้อย พี่สาวมีลูกชาย 1 คน อายุ 42 ปี (เป็นผู้ใหญ่บ้าน) มีลูกสะใภ้ และหลาน 2 คน กำลังศึกษาในระดับมัฐยมศึกษา

ครอบครัวที่ 7 หญิงไทยอายุ 70 ปี สถานภาพสมรส อาชีพทำอาหารขาย มีโรคประจำตัวคือ ความดันโลหิตสูง รักษาที่โรงพยาบาลประจำอำเภอ สมาชิกในครอบครัว 2 คน สามีอายุ 80 ปี มีบุตร 3 คน คนโตบวชเป็นพระที่วัดใกล้บ้าน คนที่สองและคนที่สามแต่งงานแล้วแต่ละคนแยกครอบครัวและมีบุตรแล้ว ในวันพระสามีจะไปทำหน้าที่เป็นมัคทายกที่วัด

ครอบครัวที่ 8 หญิงไทยอายุ 65 ปี สถานภาพโสด สมาชิกในครอบครัว 3 คน มีหลานสองคนกำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เนื่องจากแม่เสียชีวิต และพ่อมีครอบครัวใหม่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสบการณ์ของสมาชิกในครอบครัวเกี่ยวกับปัจจัยกำหนดสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพ ที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามกำหนดเงื่อนไขของปัจจัยกำหนดสุขภาพกรอบแนวคิดเรื่องปัจจัยกำหนดสุขภาพมีความสำคัญ ในขั้นตอนของการกำหนดขอบเขตการประเมินผลกระทบทางสุขภาพ การกำหนดปัจจัยสุขภาพที่ครอบคลุม เหมาะสม จึงจะสามารถประเมินผลกระทบทางสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิผล และนำไปสู่การมีสุขภาพดีทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต ตลอดจนการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้ ปัจจัยกำหนดสุขภาพ แบ่งออกเป็น 1) ปัจจัยภายในตัวบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน 2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต หรือพฤติกรรมส่วนบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน 3) ปัจจัยที่เกี่ยวกับเครือข่ายทางสังคมและชุมชนที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน 4) ปัจจัยที่เกี่ยวกับเงื่อนไขการดำเนินชีวิตและการทำงานที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน และ 5) เงื่อนไข

โดยรวมทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน โดยอาศัยเงื่อนไขเชิงบูรณาการด้านแนวคิดทฤษฎีของครอบครัว ปัจจัยกำหนดสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สุขภาพของสมาชิกในครอบครัวส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน

สุขภาพเป็นปัจจัยภายในตัวบุคคลที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้หรือเปลี่ยนแปลงได้ยาก เช่น อายุ เพศ เชื้อชาติ และพันธุกรรม โรคที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรมทำให้ประชาชนมีสุขภาพไม่ดีตั้งแต่แรกเกิด เช่น ธาลัสซีเมีย เบาหวาน ความดันโลหิตสูง เป็นต้น หากกล่าวถึงเรื่องปัจจัยในตัวบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน พบว่า ครอบครัวส่วนใหญ่มีปัญหาสุขภาพเกี่ยวกับโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง

2. รูปแบบการดำเนินชีวิต และพฤติกรรมส่วนบุคคลส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน

วิถีชีวิตและพฤติกรรมส่วนบุคคล เป็นผลมาจากความเจริญก้าวหน้าของสังคม การขยายตัวด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม ร่วมกับโลกแห่งเทคโนโลยี มีผลต่อวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคล โดยที่ลักษณะของพฤติกรรมต่าง ๆ จะเป็นตัวบ่งบอกถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตแต่ละแบบ พฤติกรรมในการเข้าสังคม ในการบริโภค ในการหาความบันเทิง การพักผ่อนหย่อนใจ การใช้เวลาว่าง และการแต่งตัว ล้วนเป็นส่วนประกอบของรูปแบบการดำเนินชีวิต รูปแบบการดำเนินชีวิตจะถูกดำเนินเป็นอุปนิสัย รวมถึงพฤติกรรมทั้งภายในและภายนอกที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ เช่น พฤติกรรมการบริโภคไม่เหมาะสม พฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม พฤติกรรมการทำงาน ที่ไม่คำนึงถึงความปลอดภัย พฤติกรรมการขับขี่ยานพาหนะที่เสี่ยง เป็นต้น หากกล่าวถึงมุมมองเรื่องของสุขภาพของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต หรือพฤติกรรมส่วนบุคคลของคนในครอบครัว พบว่า

> *“ตอนนี้โซเชียลเยอะ เราก็จะศึกษาในโซเชียล ลูกก็จะศึกษาในโซเชียล อย่างวันนี้เราปวดท้องเราก็มาสังเกตว่าปวดท้องเพราะอะไร เราก็มานั่งค้นหาข้อมูล เราเองก็ใช้สื่อโซเชียล ในการดูแลเรื่องสุขภาพ แล้วแบบที่เราหาข้อมูลได้ ไม่ว่าจะเป็นด้านโภชนการ หรือว่าการรักษาเบื้องต้นของเรา*” (K2)

3. เครือข่ายทางสังคม และชุมชนส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน

เครือข่ายทางสังคม (social networks) เป็นกลุ่มของผู้คนที่มีการเชื่อมโยงร่วมกัน ประกอบไปด้วยกลุ่ม เช่น ครอบครัวที่ใกล้ชิดกัน เครือญาติ เพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน (Turkat, 1980 : 99-109.) (9) Kadushin กล่าวว่า สิ่งที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในเครือข่ายทางสังคมคือ 1) ความคล้ายคลึงกัน (homophily) คือ บุคคลที่มีความคล้ายคลึงกันมีแนวโน้มที่จะเชื่อมโยงกัน 2) อิทธิพล (influence) การเชื่อมโยงกันของบุคคล มีแนวโน้มที่จะกระทบต่อบุคคลอื่น ๆ (Kadushin, 2012) ปัจจัยที่เกี่ยวกับเครือข่ายทางสังคมและชุมชน ได้แก่ การเป็นสมาชิกกลุ่ม ชมรมต่าง ๆ การรวมเป็นเครือข่ายเช่นเครือข่ายเกษตรอินทรีย์

เครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อม หรือเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ภายใน ชุมชน รวมถึง วัฒนธรรม ประเพณี อัตลักษณ์ชุมชน ความเข้มแข็งของชุมชน

4. เงื่อนไขในการดำเนินชีวิต และการทำงาน ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน

เงื่อนไขเป็น ข้อแม้ หรือ กฎของชีวิต เมื่อพิจารณามองดูมนุษย์ในสังคมจะเห็นหลายคน ไม่ว่าจะรวย หรือ จน ต้องมีเงื่อนไขในการดำเนินชีวิต และการทำงานที่แตกต่างกันไป เงื่อนไขเกิดจากหลักความเป็นจริงตามธรรมชาติ หมายถึง เงื่อนไขในชีวิตที่คนถูกกำหนดโดยธรรมชาติ เช่น ถ้าเอามือไปจับไฟจะร้อน ถ้าจมน้ำนาน ๆ จะหายใจไม่ออกและตายในที่สุด เงื่อนไขที่เกิดจากมนุษย์กำหนดขึ้นมา หมายถึง เงื่อนไขในชีวิตที่คนคิดหรือกำหนดขึ้นมาเอง เช่น ถ้าทำดีจะได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ถ้าเรียนหนังสือสูงๆจะได้ทำงานดี ๆ ถ้าร่ำรวยมีทรัพย์สินเงินทองเยอะๆ จะไม่ลำบาก ถ้าไม่เจ็บไข้ได้ป่วยชีวิตจะมีความสุข เป็นต้น

5. สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน

สภาพทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน รวมไปถึงด้านสังคมประกอบด้วย การเป็นสมาชิกของกลุ่มหรือองค์กร ในชุมชน การได้รับผลกระทบจากนโยบายรัฐการได้รับผลกระทบจากแนวคิดการพัฒนาสมัยใหม่ ด้านเศษฐกิจ ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความเพียงพอของรายได้ ความเป็นเจ้าของที่ดินทำกินหรือ ทรัพยากรที่ใช้ในการประกอบอาชีพ

ตอนที่ 2 แนวทางการเสริมสร้างความสุขครอบครัวภายใต้บริบทการอยู่ร่วมกัน

ครอบครัวมีความสำคัญต่อบุคคล เนื่องจากเป็นสถาบันแรกของมนุษย์ เป็นสถาบันที่มีสายสัมพันธ์ที่แนบแน่นต่อบุคคลตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเสียชีวิต เป็นที่ที่เด็กจะได้รับการเลี้ยงดู ปลูกฝัง ถ่ายทอด เป็นสื่อกลางให้บุคคลในการเข้าสู่สังคมและสามารถใช้ชีวิตร่วมกับคนอื่น ๆ ในสังคมได้อย่างปกติสุข ดังนั้นครอบครัวจึงมีความสำคัญต่อบุคคลทั้งทางด้านกายภาพ ชีวภาพ สังคม และวัฒนธรรม ครอบครัวมีความความสำคัญต่อสังคม เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันหลักในการผลิต อบรม สั่งสอน และขัดเกลาสมาชิกในครอบครัวเพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติสุข นอกจากนั้นครอบครัวยังต้องปลูกฝังให้สมาชิก รับรู้บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองที่มีต่อสังคม ไม่ก่อความเสียหายต่อผู้อื่นและสังคม รวมถึงครอบครัวมีความสำคัญต่อประเทศ ความสำคัญของครอบครัวที่มีต่อประเทศนั้นจะเป็นความสำคัญในด้านความมั่นคงและด้านการเมืองการปกครอง โดยครอบครัวเป็นรากฐานที่จะต้องปลูกฝังและเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสมาชิกครอบครัวในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ การทำหน้าที่ และการคำนึงถึงสิทธิต่าง ๆ ของตนเองในฐานะพลเมืองของประเทศ เช่น การเสียภาษี การเลือกตั้ง เป็นต้น

“เราก็ทำสวนกันมาตลอดนี่ก็คือเป็นมรดก ทั้งนี้ทั้งนั้นอยู่ที่มุมมอง และก็มีภูมิต้านทานของความคิดเรา อันนี้จากตัวเองนะ เพราะตัวเองก็เคยล้มเหลว คือเราทำงานแล้วใช้บัตรเครดิตมาก เราล้มเหลวเรื่องการเงิน เคยคิดนะว่าเราจะฆ่าตัวตาย คิดว่า ถ้าเราฆ่าตัวตายแล้วลูกเราจะอยู่อย่างไร นี่เราแค่เคยคิด แต่เราคิดว่าปัญหาทุกวันนี้ มันไม่ได้ว่าจะมืดมนเสมอไป มันอยู่ที่ เราจะอดทนและจะเผชิญกับปัญหาได้มากน้อยแค่ไหน คือบางครั้งการหนีมันไม่ใช่วิธีที่ถูกต้อง บางครั้งต้องชนกับปัญหานั้น ๆ เราก็ชน คือเรียกว่าพรุ่งนี้ 15 วันจะตายแล้วฉันจะโดนยึดบ้าน เคยนะ แล้วทำยังไงก็ต้องคิด เคยคิดว่าจะฆ่าตัวตาย แล้วตรงนั้นไม่ใช่ทางออกที่ดี เราแก้ปัญหาเฉพาะตัว แต่ภาระต้องอยู่กับลูก ซึ่งคนนี้คนนั้น เขาต้องไปตามแก้ มันไม่ใช่ เราเป็นคนก่อ เราก็ต้องเป็นคนแก้ คือสู้ ไม่เคยคือเขาเรียกว่าท้อแปปเดียวกับปัญหาแล้วเราก็ลุกขึ้นสู้ แล้วเราก็ชนทุกอย่างเหมือนกัน คือการที่เขาเรียกว่าการหนีปัญหามัน อาวุธปืนมันก็วิ่งตามหลังเราอยู่ดี ก็คือเราก็หันหน้าสู้กับลูกปืนเลย แค่นั้น ก็สามารถที่จะผ่านมาได้” (K2)

“ภูมิใจที่ลูกเป็นคนดี ลูกไม่ติดยา เขาไม่ค่อยให้เงิน แต่ดีใจที่เขาไม่ติดยา ทั้ง 2 คน อีกคนหนึ่งเขาทำงานกันตนา เขามีมอเตอร์ไซด์ เขาบอกแม่ไม่มีขอ ไม่เคยขอ ไม่กล้าขอ ถ้าให้ขอให้ไปยืมคนอื่นดีกว่า คุยตรง ๆ อย่างนี้ ไม่รวย อาศัยพี่สาวอยู่ พี่สาวเขาไม่มีครอบครัว” (K8)

อภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ประสบการณ์ของสมาชิกในครอบครัวเกี่ยวกับ ปัจจัยกำหนดสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพ ที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยกำหนดสุขภาพที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน ประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านสุขภาพสมาชิกในครอบครัว 2) รูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมส่วนบุคคล 3) เครือข่ายทางสังคมและชุมชน 4) เงื่อนไขในการดำเนินชีวิต และการทำงาน และ 5) สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการมีสุขภาพดีหรือสุขภาวะที่ดี ล้วนมีอิทธิพลจากปัจจัยกำหนดสุขภาพต่าง ๆ ที่ส่งผลทั้ง ทางบวก และทางลบ ต่อการมีสุขภาพดี ปัจจัยกำหนดสุขภาพเป็นการพยายามระบุสาเหตุของปัจจัย หรือ ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อสุขภาพของมนุษย์ โดยตั้งอยู่บนสมมุติฐานที่ว่า เมื่อมีเหตุการณ์หรือ กิจกรรมหนึ่งกิจกรรมใดที่ทำให้ปัจจัยเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงไปย่อมส่งผลต่อสุขภาพของคนกลุ่มนั้นด้วย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. สุขภาพของสมาชิกในครอบครัวส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน

เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจาก ครอบครัว เป็นรากฐานแห่งชีวิต ทำหน้าที่ในการขัดเกลาสมาชิกในครอบครัวให้มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สามารถใช้ชีวิตอย่างปกติสุขในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้ ด้วยการอบรมเลี้ยงดู ให้ความรัก ความอบอุ่น ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูล รวมถึงการช่วยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม

ความเชื่อ และวัฒนธรรมที่สืบต่อกันมา สุขภาพของสมาชิกในครอบครัว ปัจจัยภายในของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อครอบครัว ชุมชน ได้แก่ ปัจจัยด้านชีวภาพ ประกอบด้วยโรคทางพันธุกรรม อายุ เพศ ซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มตามความเสี่ยงต่อการเกิดโรค ปัจจัยด้านจิตใจ รวมถึงความเชื่อ ทัศนคติ แรงจูงใจที่มีผลต่อการเกิดโรค และพฤติกรรมที่ส่งผลโดยตรง เช่น การดำเนินชีวิต การทำงาน และการประกอบอาชีพ ดังคำกล่าวที่ว่า *“เป็นโรคหัวใจกับความดัน 2 ปี รักษาที่ โรงพยาบาลบางใหญ่ โรคหัวใจที่เป็นคือหัวใจเต้นผิดปกติ แล้วก็มีอาการเหนื่อยง่ายด้วย ทำกิจกรรมเล็กน้อยก็เหนื่อยเลยต้องพัก และลูกๆ ก็ไม่ให้ทำงานแล้ว”*

2) รูปแบบการดำเนินชีวิต และพฤติกรรมส่วนบุคคลส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน

การเปลี่ยนแปลงของลักษณะครอบครัวซึ่งสาเหตุอาจจะเกิดมาจากทั้งปัจจัยภายในและภายนอกส่งผลให้ความคิด ความเชื่อ และทรรศนะของสมาชิกในครอบครัวเปลี่ยนไป มีความเป็นอิสระเพิ่มมากขึ้น มีความเป็นตัวของตัวเอง ต่อต้านวัฒนธรรมและความเชื่อดั้งเดิม มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทและสิทธิต่าง ๆ ของผู้หญิง การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ส่งผลกระทบมายังครอบครัว โดยอาจทำให้ระดับความสัมพันธ์ในครอบครัว บทบาททางสังคมของสมาชิกในครอบครัว และพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัวเปลี่ยนไป (Mo, 2017 : 1–12) (11) การเปลี่ยนแปลงและผลกระทบดังกล่าวนี้ ทำให้เกิดกลุ่มคนที่ควรได้รับการดูแลหรือการใส่ใจเป็นพิเศษแตกต่างจากคนกลุ่มอื่น ๆ กลุ่มคนเหล่านี้ ได้แก่ กลุ่มเด็กและผู้สูงอายุ โดยปัญหาสำคัญที่มักจะพบได้ในครอบครัวและส่งผลกระทบต่อสุขภาพของคนในครอบครัว ได้แก่ ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว (Family violence or Domestic violence) ปัญหาการตั้งครรภ์วัยรุ่นและตั้งครรภ์ซ้ำ ปัญหาสุขภาพกาย สุขภาพจิตของคนในครอบครัว ดังคำกล่าวที่ว่า *“ตอนนี้โซเชียลเยอะ เราก็จะศึกษาในโซเชียล ลูกก็จะศึกษาในโซเชียลอย่างวันนี้เราปวดท้อง เราก็มาสังเกตว่าปวดท้องเพราะอะไร เราก็มานั่งค้นหาข้อมูล เราเองก็ใช้สื่อโซเชียล ในการดูแลเรื่องสุขภาพ แล้วแบบที่เราหาข้อมูลได้ ไม่ว่าจะเป็นด้านโภชนการ หรือว่าการรักษาเบื้องต้นของเรา”*

3) เครือข่ายทางสังคม และชุมชนส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน

ชุมชนถือเป็นหน่วยพื้นฐานของระบบสังคม ซึ่งมีความจำเป็นเพื่อการดำรงอยู่ของระบบสังคม หน้าที่ความสำคัญของชุมชนจึงไม่ค่อยแตกต่างจากครอบครัวมากนัก ในเรื่องของการขัดเกลาและพัฒนาบุคคล โดยชุมชนมีหน้าที่สำคัญในการดำรงไว้ซึ่งสถาบันครอบครัว การดำรงระบบสังคมไว้ในแง่ของเศรษฐกิจ ด้วยการสร้างผลผลิตของชุมชน มีการแสดงความเชื่อ ทัศนคติต่าง ๆ หรือความคิดเห็นผ่านทางชุมชน ทำให้ชุมชนเป็นเสมือนเครื่องมือที่ทำให้สังคมมองเห็นถึงสิ่งที่ประชาชนต้องการ ชุมชนทำหน้าที่สำคัญในการปกป้องสมาชิกก่อนจะถึงหน่วยงานที่สูงขึ้นไปอีกและยังทำหน้าที่ในการบรรเทาความเดือดร้อนในเบื้องต้นและชุมชนถือเป็นแหล่งที่ให้สมาชิกฝึกการมีส่วนร่วม โดยเป็นแหล่งแรกที่ทำให้สมาชิกได้มีโอกาสฝึกทักษะการมีส่วนร่วมในชุมชน รวมถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองครอบครัวจึงถือว่าเป็นสถาบันที่เล็กที่สุดของสังคมและชุมชนแต่มี

ความสำคัญอย่างยิ่ง ดังข้อความที่พบว่า *“กิจกรรมหมู่บ้าน มีจัดประชุมในหมู่บ้าน มีกิจกรรมผู้สูงอายุ มีกิจกรรมการทำบุญไหว้พระวัดบางโพ มีโครงการปลูกผักปลูกหอม ปลูกกระเทียมก็ได้ตามฤดูกาล ร้องรำทำเพลง เต้นรำ”*

4) เงื่อนไขในการดำเนินชีวิต และการทำงาน ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน

เงื่อนไขในการดำเนินชีวิตเกิดจากมนุษย์กำหนดขึ้นมาเองเช่น ถ้าไม่เจ็บไข้ได้ป่วยชีวิตจะมีความสุข รูปแบบการดำเนินชีวิต คือ การแสดงให้เห็นว่าบุคคลใช้ชีวิตอย่างไร โดยจะแสดงออกมาในรูปแบบของการใช้เวลาในการทำกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น รูปแบบการดำเนินชีวิต รูปแบบที่สะท้อนได้จากการใช้เวลา การใช้จ่ายของแต่ละบุคคล การแสดงออกของ พฤติกรรมที่เป็นจริงของบุคคล ซึ่งสะท้อนออกมาในรูปแบบของการทำกิจกรรม ความสนใจ ความคิดเห็น รวมถึงการทำงาน

5) สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน

การที่สังคมและวัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างช้า ๆ หรือเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ย่อมส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งสิ้น สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันขั้นพื้นฐานหลักที่มีหน้าที่ในการสร้างและพัฒนาความเป็นมนุษย์ให้แก่สมาชิกในครอบครัว เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อการทำหน้าที่ของสถาบันครอบครัว ทำให้ครอบครัวทำหน้าที่ได้ไม่ดี ไม่สมบูรณ์ หรือไม่มีความเข้มแข็งพอก็จะก่อให้เกิดปัญหาต่อความมั่นคงและยั่งยืนของสังคมได้ (เมธิรา ไกรนที และคณะ, 2563 : 1–16.) ดังข้อความที่พบว่า*“เรื่องของสภาพเศรษฐกิจ ที่เราต้องดิ้นรนกันเอง แล้วก็ถ้าถามว่าอยากได้อะไรไหม เราก็ไม่อยากนะ เพราะว่าเราพอใจในสิ่งที่เรามี ถ้าถามในมุมมองของเรา ที่อยากแก้ไข เราไม่ชอบริมน้ำนี่ มันมีขยะลอยมา ธรรมดาเราไม่เคยทิ้งขยะลงคลองแต่ขยะเพื่อนบ้านลอยมา แล้วเราก็ต้องเก็บขยะ เอามาฝัง เรามีรถแม็คโค ก็จะให้เขาขุดบ่อไว้ เพื่อมีขยะเราก็จะเอามาฝัง”*

ตอนที่ 2 แนวทางการเสริมสร้างความสุขครอบครัวภายใต้บริบทการอยู่ร่วมกัน

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการเสริมสร้างความสุขของครอบครัวภายในบริบทการอยู่ร่วมกันมีแนวทางการดำเนินการในระดับบุคคล ชุมชน และสังคม เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก ครอบครัวเป็นแหล่งรวมบุคลิกภาพที่มีการปฏิสัมพันธ์ (Interacting personality) หมายความว่า ครอบครัวมีการเชื่อมโยงสภาพต่าง ๆ ของสมาชิกภายในครอบครัว มีลักษณะเฉพาะเจาะจงในแต่ละครอบครัวมีการปฏิสัมพันธ์ที่ตอบโต้กันไปมาและมีกฎที่ใช้อยู่ภายในครอบครัวซึ่งอาจจะเป็นกฎเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับและแพร่หลายหรือเป็นกฎเกณฑ์เฉพาะของครอบครัวนั้นเท่านั้น กิจกรรมสำคัญระดับบุคคล เช่น กิจกรรมการสร้างสายสัมพันธ์ที่แน่นเฟ้นต่อบุคคลตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเสียชีวิต กิจกรรมการเลี้ยงดูเด็กที่ได้รับการปลูกฝัง ถ่ายทอด เป็นสื่อกลางให้บุคคลในการเข้าสู่สังคมและสามารถใช้ชีวิตร่วมกับคนอื่น ๆ ในสังคมได้อย่างปกติสุข ส่วนกิจกรรมการเสริมสร้างความสุขของครอบครัวภายในบริบทการอยู่ร่วมกันระดับชุมชน เช่น การอบรม สั่งสอน และขัดเกลาสมาชิกในครอบครัวเพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติสุข ปลูกฝังให้สมาชิก รับรู้บทบาท หน้าที่และ

ความรับผิดชอบของตนเองที่มีต่อสังคม ไม่ก่อความเสียหายต่อผู้อื่นและสังคม และ แนวทางการเสริมสร้างความสุขของครอบครัวภายในบริบทการอยู่ร่วมกันระดับสังคม เช่น การสร้างความตระหนักในด้านความมั่นคงและด้านการเมืองการปกครอง และ การเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสมาชิกครอบครัวในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์การทำหน้าที่ และการคำนึงถึงสิทธิต่าง ๆ ของตนเองในฐานะพลเมืองของประเทศ เช่น การเสียภาษี การเลือกตั้ง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. พัฒนานโยบายเพื่อสร้างเสริมศักยภาพของครอบครัว ตามปัจจัยกำหนดสุขภาพที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน ประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านสุขภาพของสมาชิกในครอบครัว 2) รูปแบบการดำเนินชีวิต และพฤติกรรมส่วนบุคคล 3) เครือข่ายทางสังคม และชุมชน 4) เงื่อนไขในการดำเนินชีวิต และการทำงาน 5) สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

2. พัฒนาพื้นที่จัดกิจกรรมร่วมกัน ในลักษณะการผสมผสานประโยชน์ใช้สอย (Land Mix Use) ร่วมกับการจัดโปรแกรมกิจกรรมของชุมชนให้กับสมาชิกของครอบครัว

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. สร้างระบบการเสริมสร้างพลังของครอบครัวผ่านแอพพลิเคชั่น
2. สร้างชุดความรู้ครอบครัว ชุมชน รอบรู้ภาวะสุขภาพ
3. การส่งเสริมการศึกษาวิจัยในด้านที่เกี่ยวกับครอบครัว ชุมชน ในทุกมิติ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ส่งเสริมความหลากหลายของช่องทางการนำแนวคิดปัจจัยกำหนดสุขภาพที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน ไปออกแบบโปรแกรมการส่งเสริมสุขภาพรายครัวเรือน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในครอบครัว ชุมชน

2. ส่งเสริมโปรแกรมการส่งเสริมสุขภาพรายครัวเรือนที่สอดคล้องกับคุณลักษณะ วัฒนธรรม และบริบทของครอบครัว และชุมชน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. นำผลการวิจัยเกี่ยวกับ ประสบการณ์ของสมาชิกในครอบครัวเกี่ยวกับปัจจัยกำหนดสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพ ที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน มาพัฒนาเป็นต้นแบบการส่งเสริมความสุขของครอบครัวโดยใช้กระบวนการวิจัยแบบผสานวิธี

2. นำแนวทางการเสริมสร้างความสุขของครอบครัวภายใต้บริบทการอยู่ร่วม มาออกแบบการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนในครอบครัวผ่านกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม

เอกสารอ้างอิง

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. (2562). นิยามและประเภทครอบครัว. *ออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2566. แหล่งที่มา: https://infocenter.nationalhealth.or.th/

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. (2563b). แผนปฏิบัติการครอบครัว พ.ศ. 2563-2565. In กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

ทิพาภรณ์ โพธิ์ถวิล. (2563). การเสริมสร้างความโพธิ์อบอุ่นของครอบครัวลักษณะเฉพาะ ในพื้นที่เป้าหมายครอบครัวอบอุ่น. *วารสารสังคมสงเคราะห์ศาสตร์. 28* (1), 197–234.

เมธิรา ไกรนที, วันชัย ธรรมสัจการ และ อุทิศ สังขรัตน์. (2563). ครอบครัว: สถาบันหลักทางสังคมกับบทบาทการพัฒนามนุษย์แบบองค์รวม. *วารสารปาริชาต มหาวิทยาลัยทักษิณ. 33* (1), 1–16.

วฤษสพร ณัฐรุจิโรจน์. (2560). ครอบครัวทางเลือกและการคงอยู่ของสถาบันครอบครัว. *Veridian E-Journal, Silpakorn University.* 10 (2), 1817–1827.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2560). ครอบครัวอบอุ่นชุมชนเข้มแข็ง ความรู้สำหรับการพัฒนาครอบครัวในชุมชน. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. https://dol.thaihealth.or.th/Media/Pdfview/1e438768-cdb8-e911-80e8-00155d09b41f

Kadushin, C. (2012). *Understanding social networks: Theories, concepts and findings.* New York: Oxford University Press.

Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative Data Analysis: An Expanded Sourcebook.* Thousand Oaks, CA: Sage Publications.

Mo, L. (2017). Family Problems in Thai Society : Reflection from Thai Novels during 1965-2014. *Liberal Arts Review.* 12 (23), *1–12.*

Sandelowski, M. (2000). Whatever happened to qualitative description? Research in Nursing & Health, 23, 334-340.

Turkat, D. (1980). Social networks: Theory and practice. *Journal of Community Psychology*. 8 (2), 99-109.

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความโดยการใช้เทคนิคการสอนด้วยผังมโนทัศน์ เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1

The Development of Reading Comprehension Model and writing summary by using concept mapping teaching techniques To Enhance Reading Literacy and English Achievement of the First Year Students (RCRL Model)

ฉัตรปวีณ อำภา,
ชญาณัช เกตุชาติ และ สิริกร ศรีม่วง
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
Chatpaween Umpa,
Chayanach Katechard and Sirikorn Srimuang
Bangkokthonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-Mail: cchat1195up@gmail.com

****

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียน 3) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่าน 4) ศึกษาความพึงพอใจ 5) รับรองรูปแบบ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียวกัน วัดผลก่อนหลัง กลุ่มตัวคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จำนวน 30 คน โดยการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือคือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบ 3) แบบสอบถาม 4) แบบวัดความฉลาดรู้ และ5) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ความเบ้ ความโด่ง และการกระจาย สถิติ t-test แบบจับคู่ สถิติ Bartlett's test ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α -Coefficient) ของครอนบาค และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีกระบวนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นวางแผนและเตรียมพร้อม 2) ขั้นทำความเข้าใจ 3) ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและการฝึก โดยการใช้กิจกรรมการเขียนผังมโนทัศน์ 4) ขั้นผลลัพท์ และ5) ขั้นประเมินผล มีประสิทธิภาพเท่ากับ 74.73/80.47

* วันที่รับบทความ : 13 พฤศจิกายน 2566; วันแก้ไขบทความ 2 ธันวาคม 2566; วันตอบรับบทความ : 3 ธันวาคม 2566
Received: November 13 2023; Revised: December 2 2023; Accepted: December 3 2023

2. คะแนนความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน RCRL สูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานองค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 และส่วนเบี่ยงแบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 โดยประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความสามารถด้านการเข้าถึงและค้นคืนสาระ ค้นหาและเลือกข้อความที่เกี่ยวข้อง การประเมินและไตร่ตรอง และการนำผลการอ่านไปใช้ โดยมีน้ำหนักค่าสัมประสิทธิ์ระหว่าง 0.82 – 0.96 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุยกกำลังสอง (R2) ระหว่าง 0.65 - 0.92

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ พบว่า คะแนนครั้งที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดร้อยละ 86.70 จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความที่ดีขึ้น

5. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14

6. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน เพื่อรับรองรูปแบบ อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

คำสำคัญ : รูปแบบการจัดการเรียนรู้; ความฉลาดรู้ด้านการอ่าน; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; ความพึงพอใจ

Abstract

The objectives of this research were to 1) develop a model, 2) compare reading and writing abilities, 3) analyze the reading intelligence, 4) study the satisfaction, 5) certify the model. The samples were 30 students of first year students in the English major, Faculty of Liberal Arts, Bangkokthonburi University, experimental research, same group, by random sampling technique. The research's tools were 1) teaching plan, 2) the reading and writing test, 3) the questionnaire, 4) reading intelligence test, and 5) academic achievement test. The qualitative data were analyzed by mean ($\overline{X}$), and standard deviation (S.D.), percentage, skewness, kurtosis, and distribution, t-test, Bartlett's test, Kaiser – Meyer – Olkin Measure of Sampling Adequacy (Kmo), Cronbach's alpha coefficient, and One-way ANOVA.

Research results:

1. The development and efficiency were the five steps: 1) Planning and Preparation, 2) Comprehensible Input, 3) Intake Activity, 4) Output and 5) Evaluation Extended stage and efficiency of the model met the assigned criteria 80/80 (74.73/80.47)

2. Comparison of the students' reading ability skills measurement was found that the students' post-learning was higher than the pre-learning with the statistical significance of .05.

3. Analysis of basic data on components confirming reading intelligence for students revealed that the overall was at a high level (mean = 3.94, standard deviation = 0.62) which was 4 components: access and retrieve information within a text, search and select relevant

text, evaluate and reflect and use of reading results with a weighted coefficient between 0.82 - 0.96, a quadratic multiple correlation coefficient (R2) between 0.65 - 0.92

4. Academic achievement after using the learning management model was found that the 5th score had the highest average score (86.70 percent). It can be concluded that the learners have developed the ability to read English for understanding. and writing better summaries.

5. The students' satisfactions were found that the mean was 4.31and the standard deviation was 0.14.

6. The form accreditation by 3 experts was at a high level (mean = 4.41, standard deviation = 0.26). It was appropriate and can be used in teaching and learning.

Keywords: The Development of Model; The Ability to Read and Write Summaries; Concept Map; Reading Intelligence; Academic Achievement

บทนำ

ความสามารถทางวิชาการจัดเป็นความสามารถด้านการใช้ทักษะ ความรู้ และการจัดการที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจที่สำคัญของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ให้สามารถทำกิจกรรมที่จำเป็นได้ตามต้องการและประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน (Delgoshaei & Delavari, 2012 : 361-366)นอกเหนือจากความสามารถทางวิชาชีพ และทางวิชาการอื่นๆ ทั้งนี้ความสามารถทางวิชาการคือหลักการประมวลผลข้อมูล สร้างสรรค์ข้อมูล และทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ สะท้อนการเปลี่ยนแปลงในสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการศึกษา เพื่อความมั่นคงในอนาคตนั้น อีกทั้งหากการพัฒนาความสามารถทางวิชาการควบคู่ไปกับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความจึงนับว่าเป็นความท้าทายในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมากอีกด้วย

หากพิจารณาการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน พบว่า การพัฒนาผู้เรียนให้สามารถดำรงอยู่ภายใต้พลวัฒน์ของฐานความรู้ที่มีการแข่งขัน เพื่อสร้างความพร้อมในการทำงานร่วมกันทางสังคมที่ซับซ้อนมากขึ้น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสู่เศรษฐกิจและสังคมแห่งความรู้ บนพื้นฐานความรู้ที่มีการแข่งขัน จึงจำเป็นต้องมีการสร้างทุนมนุษย์ให้เกิดความมั่นคงทางการศึกษา การต่อยอดความคิดสร้างสรรค์ และการเตรียมความพร้อมโดยต้องตอบสนองความต้องการ ให้สอดคล้องและยืดหยุ่นเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็ว จึงเป็นข้อคิดว่าการเรียนรู้ในระดับมหาวิทยาลัยนั้นนักศึกษามีความพร้อมสำหรับความท้าทายในการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือไม่ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับทุกความต้องการของสังคมได้ดีพอแล้วหรือยัง (Batdi, 2017 : 2057-2092.) สอดคล้องกับ Fareed, Ashraf & Bilal (2016) ที่กล่าวว่า ปัญหาสำคัญของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ต้องเผชิญในด้านทักษะการอ่านและการเขียน พบว่า ผู้เรียนไม่สามารถขยายคำศัพท์และนำไปปฏิบัติผ่านการอ่าน และการเขียนเพื่อพัฒนาความคิดและการรับรู้เกี่ยวกับโลกแห่งความเป็นจริง สอดคล้องกับ Phinihas & Ebenezer (2015) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนมีสติปัญญาพหุปัญญาและรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน การเรียนรู้ของผู้เรียนบางคนช้าและขาดทักษะเบื้องต้นในการอ่านออกเขียนได้ รวมถึงการ

ขาดความตระหนักรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย ไม่สามารถจดจำคำศัพท์ หรือไม่สามารถเข้าใจประโยคที่ซับซ้อนได้ นอกจากนี้ ผู้เรียนยังต้องเผชิญกับปัญหาการถอดรหัส ทั้งในระดับประโยค ย่อหน้า ทั้งนี้ Pugh, Pawan, & Antommarchi (2015) ที่กล่าวว่าการพัฒนาภาษาของผู้เรียนจะเกิดขึ้นได้นั้นจำเป็นต้องใช้รูปแบบในการจัดการเรียนการสอนและกลวิธีการสอนที่น่าสนใจ เป็นรูปธรรมเพื่อช่วยเหลือและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันและมักเกิดจากทักษะการอ่านและการเขียนที่ไม่ดี ทั้งนี้หากผู้เรียนได้รับการถ่ายทอดจากการสอนที่มีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น

จากประเด็นที่น่าสนใจดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถทางวิชาการนับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการ เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่นอกเหนือจากความสามารถทางวิชาการแล้ว ความสามารถทางวิชาชีพ การใช้เทคนิควิธีการผสมผสานกับศาสตร์ทางวิชาการแขนงอื่นๆ ล้วนมีความสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ โดยเฉพาะความสามารถในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ อาทิ การอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการเขียนสรุปความยังคงมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ทางภาษา ด้วยทั้งสิ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ Smith (2000) ที่กล่าวว่า ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจมีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในทุกระดับ และ Guiping, Xiaoyan, Ruifang, Hao and Yifang (2020) และ Yan (2005) กล่าวว่าในสังคมปัจจุบัน การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความ จะสร้างข้อได้เปรียบแก่ผู้เรียน เนื่องจากทำให้สามารถเข้าถึงเนื้อหา และข้อมูลที่อ่านอย่างเข้าใจลึกซึ้ง และย่อมมีผลกระทบต่อกระบวนการรับรู้หรือกระบวนการคิด (PISA, 2015; Pretorius, 2000) อีกทั้งยังกำหนดวิธีการคิดของผู้เรียนได้ดีอีกด้วย และยังสอดคล้องกับ Hongbo, Kaili and Xianwei (2016) กล่าวว่าเนื้อหา บทความทั้งทางวิชาการและวรรณกรรมสมัยใหม่ทำให้ผู้อ่านมีอิสระมากขึ้นในการตีความจากข้อความที่อ่านเพราะการอ่านไม่ได้เป็นเพียงแหล่งความรู้ใหม่เกี่ยวกับบอกเล่าถึงข้อมูลความเป็นจริงหรือเป็นความพึงพอใจทางสุนทรีย์ทางตัวอักษรเท่านั้นหากแต่มักถูกมองว่าเป็นแหล่งความสุขที่เกิดจากความยินดีในการอ่านอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ความสามารถในการสร้างความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านได้อย่างถูกต้อง คือการค้นหาและวิเคราะห์ความหมายของเนื้อหาที่ได้อ่าน และสามารถถ่ายทอดเนื้อหาสำคัญออกมาเป็นการเขียนสรุปเรื่องที่อ่านจึงไม่ถือเป็นเรื่องง่ายเนื่องจากผู้เรียนต้องมีการรับรู้ที่เกี่ยวกับการสร้างความเข้าใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายพัฒนาความรู้ เพิ่มพูลศักยภาพ และมีส่วนร่วมในสังคม ที่เป็นสมรรถนะพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาทักษะพื้นฐานของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

จากสภาพปัญหาและความสำคัญข้างต้นและการแสวงหาความรู้จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่ผ่านมาจะเห็นว่าการพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านและการเขียนสรุปความจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมและดำเนินการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความโดยการใช้เทคนิคการสอนด้วยผังมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความโดยการใช้เทคนิคการสอนด้วยผังมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1

2. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความก่อนและหลังการใช้เทคนิคการสอนด้วยผังมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1

3. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1

4. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความโดยการใช้เทคนิคการสอนด้วยผังมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. รับรองรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความโดยการใช้เทคนิคการสอนด้วยผังมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (RCRL Model) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้กระบวนการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methodology) โดยมีการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative methods) และเชิงคุณภาพ (Qualitative methods) แบบ Embedded Design โดยขณะทำการวิจัยเชิงปริมาณโดยการรวบรวมแบบสอบถามจะมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ร่วมด้วย และมีการตรวจสอบสามเส้า (Triangulation) ด้านข้อมูลเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และการสังเกตของผู้วิจัยระหว่างการทดลองใช้รูปแบบ โดยการออกแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวกัน วัดผลก่อนหลัง (One-Group: Pretest Posttest Design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา GE 104การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อชีวิต รวมทั้งสิ้น 65 คน ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2566

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ที่ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) รวมทั้งสิ้น 30 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความ โดยการใช้เทคนิคการสอนด้วยผังมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ตัวแปรตาม คือ 1) ความฉลาดรู้ด้านการอ่าน 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ3) ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 แผน 5 หน่วยการเรียน และใช้เวลาดำเนินการแผนและ 5 คาบเรียน พัฒนาขึ้นโดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร รายวิชา GE 104 การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อชีวิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

1.2 กำหนดตารางเนื้อหา (Table of Content Specifications) ให้ครอบคลุมความต้องการของผู้เรียน และหลักการของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ มาใช้ในการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียน

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอคำแนะนำและตรวจสอบความถูกต้องของขั้นตอน และเนื้อหาของแผนการจัดกิจกรรม และไปปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555 : 179) พบว่าทุกด้านมีค่าความสอดคล้องระหว่างรายการที่วิเคราะห์กับรายละเอียดที่ศึกษาในระดับ มากถึงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.00-5.00 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.00-0.64 ซึ่งแสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

2. แบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย บทอ่าน คำถาม และกิจกรรมการเรียนการสอน พัฒนาขึ้นโดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชาในหลักสูตรศิลปศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ รายวิชา GE 104การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อชีวิต กำหนด เนื้อหาของบทอ่าน ลักษณะกิจกรรมการเรียนรู้ แบบฝึกหัด ตาม

หลักการของรูปแบบการเรียนรู้ เทคนิคการสอนด้วยผังมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 นำแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษไปเสนออาจารย์ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอคำแนะนำและตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกและปรับแก้ตามคำแนะนำ เพื่อนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้กับแบบฝึกแต่ละแบบฝึก เกณฑ์พิจารณาค่าความสอดคล้องมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.20-4.60 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.42-0.79 ซึ่งแสดงว่าแบบฝึกที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนาไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ได้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555 : 179)

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนสรุปความ (ก่อนและหลังใช้รูปแบบ) ประกอบด้วย

3.1 ศึกษาแนวทางในการสร้างข้อสอบจากเอกสาร ตำราวิชาการที่เกี่ยวข้อง

3.2 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test Specification) ให้ครอบคลุมตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้

3.3 สร้างและเสนอแบบทดสอบความความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงและความสอดคล้องของเนื้อหาของการใช้ภาษาเป็นรายข้อ โดยผู้วิจัยนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมในระดับ มาก อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 4.23 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.54 ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้มาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษา ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ กำหนดเนื้อหาเป็นข้อทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ข้อที่ตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน และข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

3.4 นำแบบทดสอบวัดความความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (try-out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เป็นกลุ่มประชากร แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งมีขนาดและลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง

3.5 หลังจากทดลองใช้แบบทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างแล้ว นำผลการสอบไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555 : 186-188) จำนวน 50 ข้อ จากผลการทดลองใช้ข้อสอบพบว่า ข้อสอบมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-1.0 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.2 -0.8 จากผลการทดลองใช้ข้อสอบพบว่า ข้อสอบมีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.80 และนำข้อสอบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เข้าระบบการบริหารจัดการเรียนการสอน

4. แบบสอบถามความคิดเห็น ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็นดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอน

4.2 สร้างประเด็นการสอบถามความคิดเห็น โดยกำหนดประเด็นคำถาม 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1) ขั้นวางแผนและเตรียมพร้อม (Planning and Preparation) 2) ขั้นทำความเข้าใจ (Comprehensible Input) 3) ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและการฝึก (Intake Activity) โดยการใช้กิจกรรมการเขียนผังมโนทัศน์ 4) ขั้นผลลัพท์ (Output) และ5) ขั้นประเมินผล (Evaluation)

4.3 นำประเด็นการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงและความสอดคล้องของเนื้อหาและภาษารายข้อ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และ โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.60-4.40 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.00-0.68 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

5. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนโดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

5.1 ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดและสร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดค่าระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ และสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้

5.2 นำข้อคำถามที่สร้างขึ้นไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบภาษา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective congruence: IOC)

6. แบบวัดความฉลาดรู้ด้านการอ่าน โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

6.1 สร้างและนำเครื่องมือประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่าน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้แบบทดสอบความฉลาดรู้ด้านการอ่าน มีคุณภาพและเหมาะสมต่อการนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 50 ข้อ

6.2 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยมีค่าความตรงรายข้ออยู่ระหว่าง 0.6 – 1.0 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.2 – 0.7 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.25 –0.75 ค่าความเชื่อมั่นโดยรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.91

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา และความต้องการจำเป็นเพื่อนำมาพัฒนารูปแบบการสอน และแนวทางในการจัดการเรียนการสอนจากผลการสนทนากลุ่มกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

2. ออกแบบและพัฒนาร่างรูปแบบ ดังนี้ 1) พัฒนาร่างรูปแบบ 2) ตรวจสอบยืนยัน องค์ประกอบและแนวทางการจัดการเรียนรู้ พัฒนาเครื่องมือประกอบรูปแบบโดยเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและปรับปรุงตามคำแนะนำ 3) นำร่างรูปแบบและเครื่องมือประกอบรูปแบบไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพเบื้องต้นของรูปแบบ

3. นำรูปแบบไปทดลอง เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบกับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ดำเนินการทดลองด้วยรูปแบบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน 2) ศึกษาค่าประสิทธิภาพของรูปแบบตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้เกณฑ์ E1/E2 3) ศึกษาผลความสามารถของนักศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ 4) ศึกษาความฉลาดรู้ด้านการอ่านและการเขียน 5) ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบ

4. รับรองรูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงานโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ประกอบด้วยอาจารย์ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 1 ท่าน อาจารย์ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ท่าน

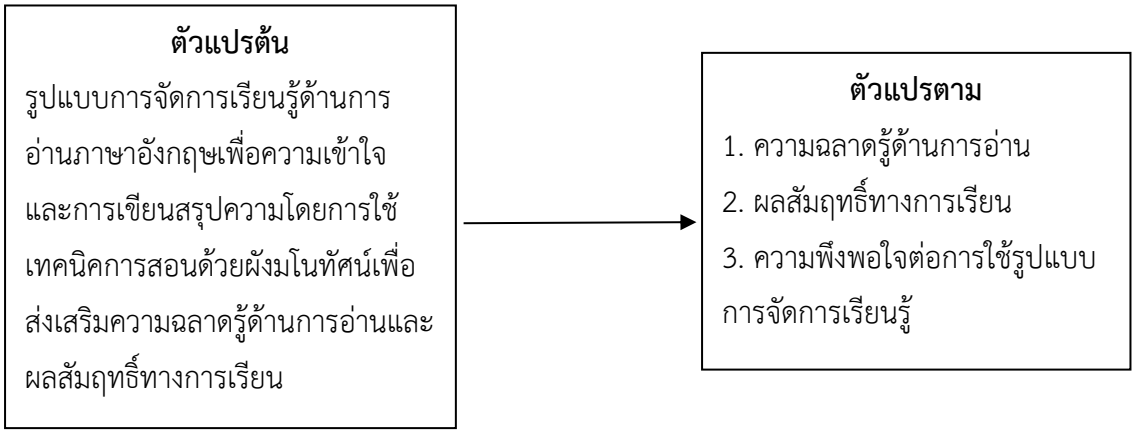
การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าดัชนีประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E1/E2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556 : 7-20)

2. หาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านและเขียน แต่ละหน่วยเรียน

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและเขียนก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนฯที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สถิติ การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวกัน วัดผลก่อนหลัง (One-Group: Pretest Posttest Design) มีการวัดความเข้าใจในการอ่านเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการใช้รูปแบบฯจากการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความโดยการใช้เทคนิคการสอนด้วยผังมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถือได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นโดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีหลายแนวคิดและกลวิธีที่จะช่วยสร้างความคิดที่เป็นระบบให้แก่ผู้สอน และพัฒนามโนทัศน์เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การวางแผนการจัดการเรียนการสอน การเลือกกิจกรรม การเลือกสื่อการเรียนรู้เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังต่อไปนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบจากการนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ประสิทธิ์ภาพ	N	คะแนนเต็ม	$\overline{X}$	S.D.	ค่าประสิทธิ์ภาพ	t
กระบวนการ (E1)	30	50	37.37	5.430	74.73	16.42
ผลลัพธ์ (E2)	30	50	40.23	5.177	80.47	

จากตารางที่ 1 พบว่า จากการประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 74.73/80.47

2. ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

บทอ่าน	ก่อนเรียน			หลังเรียน			เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	อันดับที่
	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	อันดับที่	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	อันดับที่		
1) People and the Environment	5.87	58.67	2	8.20	82.00	4	23.33	4
2) Architecture	5.63	56.33	4	7.93	79.33	5	23.00	5
3) Natural Disaster	5.67	56.67	3	8.37	83.67	2	27.00	3

4) Food and Culture	5.93	59.33	1	8.67	86.67	1	27.33	2
5) Brain Power	5.33	53.33	5	8.23	82.33	3	29.00	1
ภาพรวม	5.69	56.87		8.28	82.80		25.93	

จากตารางที่ 2 พบว่า ภาพรวมผลคะแนนความสามารถในการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จำนวน 30 คน ที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในภาพรวมร้อยละ 13.11

ตารางที่ 3 คะแนนความสามารถในการอ่านทั้ง 5 ครั้ง (5 แผนการเรียน)

คะแนนเต็ม	**คะแนนการทดสอบ**					
50	**ครั้งที่**	**1**	**2**	**3**	**4**	**5**
	($\bar{X}$)	7.93	8.20	8.23	8.37	8.67
	S.D.	0.80	0.78	0.62	0.80	1.18
	ร้อยละ	79.30	82.00	82.30	83.70	86.70
	อันดับที่	5	4	3	2	1

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่าน ทั้ง 5 ครั้ง (5 แผนการเรียน) ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านฯ มีคะแนนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่การเรียนครั้งที่ 1 ถึงครั้งที่ 5 ซึ่งคะแนนครั้งที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดร้อยละ 86.70 และคะแนนครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดร้อยละ 79.30 จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

4. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่านของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1

4.1 ด้านความสามารถด้านการเข้าถึงและค้นคืนสาระ (Access and retrieve information within a text)

องค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่าน	รายการ			
	λ	SE.	t-value	R^2
1 ด้านความสามารถด้านการเข้าถึงและค้นคืนสาระ (Access and retrieve information within a text)				
1.1 ค้นหาข้อมูลจากตาราง บทข้อความ	0.65	0.11	10.781**	37.0%
1.2 ระบุใจความสำคัญที่ปรากฏในบทอ่าน	0.57	0.11	9.444**	45.0%
1.3 ตีความ แปลความเนื้อหาจากบทอ่าน	0.58	0.11	10.916**	45.0%
ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (AVE) = 0.60				
ค่าความเที่ยงรวม (CR) = 0.84				

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

จากตารางแสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ด้านความสามารถด้านการเข้าถึงและค้นคืนสาระ (Access and retrieve information within a text) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ในด้านความสามารถด้านการเข้าถึงและค้นคืนสาระ (Access and retrieve information within a text) ประกอบด้วย 3 ตัวแปร มีน้ำหนักค่าสัมประสิทธิ์ระหว่าง 0.57 – 0.65 มากกว่า 0.40 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุยกกำลังสอง (R2) ระหว่าง 37.0% - 45.0% ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนถูกสกัดได้ (AVE) เท่ากับ 0.60 มากกว่า 0.50 กล่าวได้ว่า โมเดลการวัดมีความตรงเชิงลู่เข้าที่ดีถือว่าตัวแปรมีความเป็นเอกภาพที่ดี และมีค่าความเที่ยงรวม (CR) เท่ากับ 0.84 มากกว่า 0.60 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรแบบจำลองทุกตัวความเที่ยงตรงเชิงจำแนกสูง ซึ่งผลมีค่าการวัดมีความเที่ยงตรงเชิงจำแนกสูงที่บ่งบอกถึงความเป็นเอกภาพตัวแปรแฝงซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ สามารถนำเข้าโมเดลแบบจำลององค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้

4.2 ด้านการค้นหาและเลือกข้อความที่เกี่ยวข้อง (Search and select relevant text)

องค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่าน	รายการ			
	λ	SE.	t-value	R^2
2. ค้นหาและเลือกข้อความที่เกี่ยวข้อง (Search and select relevant text)				
2.1 ค้นหาและเลือกข้อความที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของการอ่าน	0.49	0.10	8.260**	24.0%
2.2 เรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน	0.56	0.11	10.304**	37.0%
2. ค้นหาและเลือกข้อความที่เกี่ยวข้อง (Search and select relevant text)				
2.3 บอกความแตกต่างของข้อมูลจากการอ่าน	0.69	0.80	10.572**	48.0%
ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (AVE) = 0.58				
ค่าความเที่ยงรวม (CR) = 0.76				

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

จากตารางแสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ด้านการค้นหาและเลือกข้อความที่เกี่ยวข้อง (Search and select relevant text) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ประกอบด้วย 3 ตัวแปร มีน้ำหนักค่าสัมประสิทธิ์ระหว่าง 0.49 – 0.69 มากกว่า 0.40 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุยกกำลังสอง (R2) ระหว่าง 24.0% - 48.0% ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนถูกสกัดได้ (AVE) เท่ากับ 0.58 มากกว่า 0.50 กล่าวได้ว่า โมเดลการวัดมีความตรงเชิงลู่เข้าที่ดีถือว่าตัวแปรมีความเป็นเอกภาพที่ดี และมีค่าความเที่ยงรวม (CR) เท่ากับ 0.76 มากกว่า 0.60 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรแบบจำลองทุกตัวความเที่ยงตรงเชิงจำแนกสูง ซึ่งผลมีค่าการวัดมีความเที่ยงตรงเชิงจำแนกสูงที่บ่งบอกถึงความเป็นเอกภาพตัวแปรแฝงซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ สามารถนำเข้าโมเดลแบบจำลององค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้

4.3 ด้านการประเมินและไตร่ตรอง (Evaluate and reflect)

องค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่าน	**รายการ**			
	λ	SE.	t-value	R^2
3. การประเมินและไตร่ตรอง (Evaluate and reflect)				
3.1 คาดคะเนความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในเรื่อง	0.69	0.08	13.126**	41.0%
3.2 ตัดสินข้อมูลด้วยเหตุผลที่น่าเชื่อถือ	0.69	0.11	10.304**	48.0%
3.3 พิจารณาความสัมพันธ์ของชื่อเรื่องและสาระสำคัญของบทอ่าน	0.61	0.11	10.916**	48.0%
ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (AVE) = 0.66				
ค่าความเที่ยงรวม (CR) = 0.86				

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

จากตารางแสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ด้านการประเมินและไตร่ตรอง (Evaluate and reflect) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ประกอบด้วย 3 ตัวแปร มีน้ำหนักค่าสัมประสิทธิ์ระหว่าง 0.41 – 0.48 มากกว่า 0.40 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุยกกำลังสอง (R2) ระหว่าง 41.0% - 48.0% ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนถูกสกัดได้ (AVE) เท่ากับ 0.66 มากกว่า 0.50 กล่าวได้ว่า โมเดลการวัดมีความตรงเชิงลู่เข้าที่ดีถือว่าตัวแปรมีความเป็นเอกภาพที่ดี และมีค่าความเที่ยงรวม (CR) เท่ากับ 0.86 มากกว่า 0.60 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรแบบจำลองทุกตัวความเที่ยงตรงเชิงจำแนกสูง ซึ่งผลมีค่าการวัดมีความเที่ยงตรงเชิงจำแนกสูงที่บ่งบอกถึงความเป็นเอกภาพตัวแปรแฝงซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ สามารถนำเข้าโมเดลแบบจำลององค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้

4.4 ด้านการนำผลการอ่านไปใช้ (use of reading results)

องค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่าน	รายการ			
	λ	SE.	t-value	R^2
4. การนำผลการอ่านไปใช้ (use of reading results)				
4.1 การสร้างชิ้นงานหรือผลงานจากเรื่องที่อ่าน	0.67	0.11	10.781**	48.0%
ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (AVE) = 0.67				
ค่าความเที่ยงรวม (CR) = 0.78				

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

จากตารางแสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ด้านการนำผลการอ่านไปใช้ (use of reading results) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ประกอบด้วย 1 ตัวแปร มีน้ำหนักค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.48 มากกว่า 0.40 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุยกกำลังสอง (R2) คือ 48.0% ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนถูกสกัดได้ (AVE) เท่ากับ 0.67 มากกว่า 0.50 กล่าวได้ว่า โมเดลการวัดมีความตรงเชิงลู่เข้าที่ดีถือว่าตัวแปรมีความเป็นเอกภาพที่ดี และมีค่าความเที่ยงรวม (CR) เท่ากับ 0.78 มากกว่า 0.60 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรแบบจำลองมีความเที่ยงตรงเชิงจำแนกสูง ซึ่งผลมีค่าการวัดมีความเที่ยงตรงเชิงจำแนกสูงที่บ่งบอกถึงความเป็นเอกภาพตัวแปรแฝงซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ สามารถนำเข้าโมเดลแบบจำลององค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้

4.5 ตรวจสอบค่าสถิติตัวแปรองค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ตารางที่ ผลวิเคราะห์การตรวจสอบค่าสถิติตัวแปรองค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ตัวแปร	ค่าพิสัย	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	($\bar{X}$)	(S.D.)	ค่าแปรปรวน	ค่าความเบ้	ค่าความโด่ง
1. ความสามารถด้านเข้าถึงและดึงข้อมูลภายในข้อความ (Access and retrieve information within a text)								
1. ค้นหาข้อมูลจากตาราง บทข้อความ	4.00	1.00	5.00	4.17	0.64	0.66	-0.16	-0.50
2. ระบุใจความสำคัญที่ปรากฏในบทอ่าน	4.00	1.00	5.00	4.53	0.57	0.72	-0.73	-0.42
3. ตีความ แปลความเนื้อหาจากบทอ่าน	4.00	1.00	5.00	4.07	0.58	0.62	0.03	0.23
2. ค้นหาและเลือกข้อความที่เกี่ยวข้อง (Search and select relevant text)								
1. ค้นหาและเลือกข้อความที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของการอ่าน	4.00	1.00	5.00	2.53	0.57	0.72	0.46	-0.75
2. เรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน	4.00	1.00	5.00	4.00	0.52	0.72	0.00	1.12
2. ค้นหาและเลือกข้อความที่เกี่ยวข้อง (Search and select relevant text)								
3. บอกความแตกต่างของข้อมูลจากการอ่าน	4.00	1.00	5.00	4.57	0.50	0.82	-0.28	-2.06
3. การประเมินและไตร่ตรอง (Evaluate and reflect)								
1. คาดคะเนความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในเรื่อง	4.00	1.00	5.00	3.13	0.81	0.75	-0.26	-1.46
2. ตัดสินข้อมูลด้วยเหตุผลที่น่าเชื่อถือ	4.00	1.00	5.00	4.03	0.76	0.91	-0.06	-1.23
3. พิจารณาความสัมพันธ์ของชื่อเรื่องและสาระสำคัญของบทอ่าน	4.00	1.00	5.00	4.13	0.57	0.82	0.03	0.21
4. การนำผลการอ่านไปใช้ (use of reading results)								
1. การสร้างชิ้นงานหรือผลงานจากเรื่องที่อ่าน	4.00	1.00	5.00	4.23	0.67	0.71	-0.32	-0.72

ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบค่าสถิติตัวแปรองค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี มีค่าพิสัยที่ 4.00 ค่าต่ำสุด 1.00 และสูงสุด 5.00 มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.53 - 4.53 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อยู่ระหว่าง 0.50 - 0.81 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีการกระจายอยู่ใกล้กับค่าเฉลี่ย เนื่องจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังกล่าวมีค่าไม่เกิน 30% ของค่าเฉลี่ยและมีค่าความแปรปรวน (Variance) หรือค่ากำลังสองของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อวัดการกระจายของข้อมูลอยู่ระหว่าง 0.62-0.91 เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) หรือความไม่สมมาตรของการแจกแจงในภาพรวม พบว่า ตัวแปรมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรทั้งหมดมีค่าคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย

โดยมีค่าความเบ้อยู่ระหว่าง (-0.06) ถึง 0.46 เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) ระหว่าง (-0.42) ถึง 1.12 ตัวแปรมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติจึงกล่าวได้ว่าตัวแปรบ่งชี้แปรแบบจำลองทุกตัวมีความเที่ยงความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้

5. ผลการเปรียบเทียบ ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอน

บทอ่าน	ก่อนเรียน			หลังเรียน			เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	อันดับที่
	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	อันดับที่	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	อันดับที่		
1) People and the Environment	5.87	58.67	2	8.20	82.00	4	23.33	4
2) Architecture	5.63	56.33	4	7.93	79.33	5	23.00	5
3) Natural Disaster	5.67	56.67	3	8.37	83.67	2	27.00	3
4) Food and Culture	5.93	59.33	1	8.67	86.67	1	27.33	2
5) Brain Power	5.33	53.33	5	8.23	82.33	3	29.00	1
ภาพรวม	5.69	56.87		8.28	82.80		25.93	

ภาพรวมผลคะแนนผลคะแนนความสามารถในการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความโดยการใช้เทคนิค

การสอนด้วยผังมโนทัศน์เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (RCRL Model) ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.93

6. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ (RCRL Model) ของผู้ทรงคุณวุฒิ

คำแนะนำ	**การปรับปรุงแก้ไข**
ด้านแผนการสอนของรูปแบบ ฯ ในขั้นตอนที่ 2 (ขั้นทำความเข้าใจ (Comprehensible Input) เกี่ยวกับเพิ่มขั้นตอนการสอนการออกเสียงดัง (Reading aloud) ในขั้นนี้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ ซึ่งการอ่านออกเสียงทำให้ผู้สอนสามารถตรวจสอบความถูกต้องของการอ่านออกเสียงได้และสามารถแก้ไขให้แก่ผู้เรียนได้หากออกเสียงไม่ถูกต้อง	ปรับแก้ไขโดยเพิ่มขั้นตอนการสอนการออกเสียงดัง (Reading aloud) ในขั้นนี้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการออกเสียงคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง
รูปแบบการนำเสนอแผนภาพของ Model การสอน	ปรับกิจกรรมที่จัดให้นักเรียนควรเป็นกิจกรรมที่สามารถเข้าถึงนักเรียนได้ทุกรูปแบบไม่ว่าจะเป็นรูปแบบออนไลน์หรือในห้องเรียน และต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ยุคปัจจุบัน

จากผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบ ประสิทธิผลภายหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้รับการรับรองรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ว่าเป็นรูปแบบที่เหมาะสมอยู่ในระดับ มาก ประสิทธิภาพของรูปแบบเท่ากับ จากการประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1)/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 74.73/80.47 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 สอดคล้องกับ Colbert & Arboleda (2016 : 385–410.) ที่กล่าวว่า การทดสอบและมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอนถือเป็นส่วนสำคัญของขกงการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการเขียนสรุปความก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นซึ่งคะแนนครั้งที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด

ร้อยละ 86.70 และคะแนนครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดร้อยละ 79.30 ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 สอดคล้องกับ Alamer (2015) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาเป็นปัจจัยสำคัญเพื่อเพิ่มแรงจูงใจของผู้เรียน ซึ่งควรเกี่ยวข้องกับการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมและมีความน่าสนใจ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ในด้านการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้น

3. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานองค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดรู้ด้านการอ่านสำหรับนักศึกษา พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 และส่วนเบี่ยงแบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ทั้งนี้ความฉลาดรู้ด้านการอ่านมีความเกี่ยวข้องกับการสร้างความคิดในขณะที่อ่าน ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง สอดคล้องกับ Ritchie, Luciano, Hansell, Wright, Bates (2013) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ของสติปัญญากับการอ่านเป็นความสอดคล้องกับแบบจำลองที่ความรู้เชิงความหมายที่ช่วยพัฒนาการอ่านของผู้เรียน

4. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ จากคะแนนความสามารถในการอ่านทั้ง 5 ครั้ง (5 แผนการเรียน) พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่าน ทั้ง 5 ครั้ง (5 แผนการเรียน) มีคะแนนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งคะแนนครั้งที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดร้อยละ 86.70 และคะแนนครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดร้อยละ 79.30 จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านและการเขียนสรุปความที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ Maharani, Nusantara, Rahman & Qohar (2019) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนต้องเอื้ออำนวยให้ผู้เรียน และมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์เป็นสิ่งสำคัญ

5. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษามีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.144 การสำรวจความคิดเห็นทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน มีอิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับ Creswell (2013) กล่าวว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้วิชาใดๆได้ดีขึ้นหากมีเจตคติที่ดีต่อวิชานั้นๆ เนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องจดจำ เข้าใจ และประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะทางการใช้ภาษา

6. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ สอดคล้องกับ Voss, Kunter, & Baumert (2011 : 952-969.) กล่าวว่า การปรับปรุงผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการพัฒนาและการปรับปรุงคุณภาพทางการสอนและนำความรู้สู่การปฏิบัติในห้องเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

ควรมีการปรับ ดัดแปลงและทำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ รายวิชาอื่น โดยต้องคำนึงถึงผู้เรียน เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และข้อจำกัดต่างๆเป็นสำคัญ

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ควรมีการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการกำหนดนโยบายการบริหารจัดการแผน การพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อสอดรับตามแผนพัฒนาการพัฒนาหลักสูตรการสอนในระดับสถาบันการศึกษา

3. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ควรมีการส่งเสริมการจัดสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยเชิญผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยเพื่อนำรูปแบบการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบกระบวนการปฏิบัติการทางสังคม (Social Lab) นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว

2. ควรมีการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษในประเด็นหัวข้ออื่นๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการในสาขาวิชาอื่นๆ ให้หลากหลายยิ่งขึ้น เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ และนำความรู้ที่เรียนไปประกอบอาชีพได้

เอกสารอ้างอิง

มาเรียม นิลพันธ์. (2553). *วิจัยทางการศึกษา.* (พิมพ์ครั้งที่ 5). นครปฐม: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปากรศึกษาศาสตร์.* 5 (3), 7 – 20.

Alamer, A. (2015). The role of EFL learners' motivation in mobile language learning. In First International Conference on Theory and Practice. (ICTO-2015) (pp. 142-153). *Online.* September 19 2023. From: https://www.researchgate.net/profile/Abdullah _Alamer5/ publi cation/291521539_THE_ROLE_OF_EFL_LEARNERS'_ MOTIVATION_IN_ MOBILE_LANGUA GE_LEARNING/links/56a3a29a08ae232fb20582b7/THE-ROLE-OF-EFL-LEARNERSMOTIVATION-IN-MOBILE-LANGUAGE LEARNING.pdf

Batdi, V. (2017). *The effect of multiple intelligences on academic achievement: A meta–analytic and thematic study Educational Science*. Theory and Practice., 17 (2017), pp. 2057-2092.

Colbert, V. & Arboleda, J. (2016). Bringing a student-centered participatory pedagogy to scale in Colombia. *Journal of Educational Change*,17, 385–410.

Creswell, J. W. (2013). *Qualitative Inquiry and research methods:Choosing among five approaches.* Thousand Oaks, CA: SAGE Publications.

Delgoshaei, Y. & Delavari, N. (2012).*Applying multiple–intelligence approach to education and analyzing its impact on cognitive development of pre–school children.* Procedia - Social and Behavioral Sciences, 32 (2012), pp. 361-366

Maharani, S., Nusantara, T., Rahman, A., & Qohar, A. (2019). *Analyticity and systematicity students of mathematics education on solving non-routine problems.* Mathematics and Statistics. 7 (2), 50-55.

Ritchie SJ, Luciano M, Hansell NK, Wright MJ. Bates TC. (2013). *The relationship of reading ability to creativity: Positive, not negative associations*. Learning and Individual Differences. 26, 171–176.

Voss, T., Kunter, M., & Baumert, J. (2 0 1 1) . Assessing teacher candidates' general pedagogical / psychological knowledge: Test construction and validation. *Journal of Educational Psychology*. 103 (4), 952-969.

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง

Learning Management through Experiential Learning with Question Level of Bloom's Taxonomy Affecting the Results Technical Analysis Subject of Highly experienced stock investors

ศกลวรรณ พาเรือง และ ธิติ ธาราสุข
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
Skonwan Paruang and Thiti Tharasuk
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, Thailand
Corresponding Author, E-mail: technicalday@gmail.com

****

บทคัดย่อ

งานวิจัยเชิงคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมที่เสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคของนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง และ 2.ปัจจัยเงื่อนไขของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมที่เสริมสร้างความสามารในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคของนักลงทุนกลุ่มประสบการณ์สูง กลุ่มตัวอย่างการวิจัยคือ กลุ่มนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง จำนวน 6 คน ใช้วิธีการจัดเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อศึกษาความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง เพื่อศึกษาข้อมูลที่สำคัญใน 4 ประเด็นหลัก คือ 1) ความสามารถในการจดจำนิยามและทฤษฎี 2) ความสามารถในการอธิบายทฤษฎีตามความเข้าใจของตนเอง 3) ความสามารถในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีกับกราฟจริง 4) ความสามารถในการวิเคราะห์และสรุปผล การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้การสัมภาษณ์ ผลการทำกิจกรรม การสังเกต การสนทนากลุ่ม และการวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการสร้างข้อสรุปด้วยวิธีการบรรยายตามประเด็นที่ศึกษา

ผลการวิจัย พบว่า 1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมที่เสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคของนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง พบว่า นักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูงมีความสามารถในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีร่วมกับกราฟจริง และสามารถวิเคราะห์และสรุปผลได้ และ 2.ปัจจัยเงื่อนไขของการใช้รูปแบบการ

* วันที่รับบทความ : 21 พฤศจิกายน 2566; วันแก้ไขบทความ 1 ธันวาคม 2566; วันตอบรับบทความ : 7 ธันวาคม 2566
Received: November 21 2023; Revised: December 1 2023; Accepted: December 7 2023

จัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมที่เสริมสร้างความสามารในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคของนักลงทุนกลุ่มประสบการณ์สูง พบว่า ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม มีความเหมาะสม ส่วนเงื่อนไขของการนำรูปแบบไปใช้ ด้านบุคคล หมายถึงความพร้อมของผู้เรียน ด้านประสบการณ์ จะทำให้เกิดบทบาทที่แตกต่างกันในกลุ่ม ด้านเวลา ผู้เรียนจะต้องมีเวลาในการเรียนรู้ ด้านปัญหาส่วนตัวของผู้เรียน และ คุณสมบัติของผู้สอน ที่จะทำให้ผู้เรียนเปิดใจและยอมรับ

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการเรียนรู้; การใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม; การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค

Abstract

The aims of this qualitative investigation are as follows: 1) Construct a Learning Management through Experiential Learning with the Question Level of Bloom’s Taxonomy Affecting the Results Technical Analysis Subject of Highly Experienced Stock Investors; and 2. Factors and conditions for using Learning Management through Experiential Learning with Question Levels of Bloom’s Taxonomy Affecting the Results Technical Analysis Subject of Highly Experienced Stock Investors The sample for research is A cohort comprising six highly experienced stock investors employed a purposive sampling technique. Utilising structured interviews as research instruments, one can examine the technical analysis capabilities of highly experienced stock investors. To comprehend vital information, there are four main points: 1) the capacity to commit theories and definitions to memory 2) the capacity to elucidate the theory in accordance with one's personal comprehension 3) Practical experience applying theory to actual graphs 4) Capacity for conclusion-making and analysis The collection of data Employ the interview. Observation, activity outcomes, group discussion, and data analysis employ the descriptive method to derive conclusions pertaining to the issues under investigation.

The research findings indicate the following: 1) Construct a learning management system incorporating an experiential learning methodology. It was discovered that, in addition to utilising Bloom's concept-based questions to enhance the technical analysis skills of highly experienced stock investors, they are also capable of applying theory to real-world graphs. and capable of summarizing and analyzing results. and 2. The conditional factors of using learning management through experiential learning with the question level of Bloom’s taxonomy Affecting the Results Technical Analysis Subjects of highly experienced stock investors were found. personal factors Environmental factors are appropriate. In relation to the prerequisites for utilizing the model, the personal aspect pertains to the preparedness of the learners. Gaining experience This will result in the group assuming distinct roles. Students are required to allocate sufficient time for learning. Personal issues and the credentials of instructors that motivate pupils to accept and be receptive.

Keyword: Learning Management; Question Level of Bloom’s Taxonomy; Technical Analysis

บทนำ

การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค คือ กระบวนการคัดสรรตัวแปรเพื่อใช้ในการวิเคราะห์รูปแบบการเคลื่อนไหวของกราฟราคาในอดีตเทียบกับปัจจุบัน เพื่อประเมินความน่าจะเป็นที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ที่สามารถนำมาใช้คาดการณ์ เป้าหมาย ผลตอบแทน และความเสี่ยง ของผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภทต่าง ๆ ที่นักลงทุนสนใจลงทุน ซึ่งขั้นตอนการคิดวิเคราะห์เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนความสามารถในการคิดแบบวิเคราะห์ เพื่อเชื่อมโยงปัจจัยการลงทุน ในลักษณะองค์รวม

การจัดการเรียนรู้โดยการใช้คำถามเป็นการมุ่งพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำถามในลักษณะต่าง ไ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ สังเคราะห์หรือประเมินค่าเพื่อจะตอบคำถามเหล่านั้น ซึ่งคำถามเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดระดับสูงนอกจะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องราวที่เรียนได้อย่างครบถ้วน ยังกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ค้นหาข้อมูลเพื่อตอบคำถาม และสร้างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ด้านความเข้าใจในเนื้อหาและนำไปสู่การเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น

การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของ Kolb (1984) เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับความรู้หรือประสบการณ์ใหม่ โดยใช้ประสบการณ์เดิมของตนเป็นฐานความรู้ การได้รับประสบการณ์หรือความรู้ใหม่จากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกตอย่างไตร่ตรอง คิดทบทวน การสรุปรวบยอดเป็นนามธรรม และการทดลองปฏิบัติในสถานการณ์จริงหรือเงื่อนไขอื่น ๆ จนเกิดแนวปฏิบัติของตนเอง สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ สามารถนำประสบการณ์เดิมของตนมาใช้เป็นแหล่งความรู้และมีส่วนร่วมและแบ่งปันประสบการณ์ของตนกับผู้อื่น อีกทั้งยังได้ปฏิบัติจริง ผู้เรียนจึงสามารถพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเอง นอกจากการสร้างองค์ความรู้ใหม่แล้ว จากการวิจัยของ Warfield (1999) พบว่าการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง เพื่อสร้างและพัฒนาทักษะทางด้านการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหา การคิดเลือกหุ้น การประเมินเป้าหมายการลงทุน และการบริหารความเสี่ยงของนักลงทุนหุ้นจากความเสียหายในการลงทุนที่ตนเองไม่ได้ประเมินล่วงหน้า หรือไม่เข้าใจว่าการวางแผนการลงทุนของตนมีระดับความเสี่ยงมากน้อยเพียงใด และควรวางแผนการลงทุนอย่างไรไม่ให้ตนเองประสบปัญหาในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมที่เสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคของนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง

2. เพื่อศึกษาปัจจัยเงื่อนไขของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมที่เสริมสร้างความสามารในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคของนักลงทุนกลุ่มประสบการณ์สูง

ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมที่ส่งผลสัมฤทธิ์ต่อการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคของนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง ใช้วิธีคัดเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 6 คน

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือสำหรับการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อศึกษาความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้น เพื่อศึกษาข้อมูลที่สำคัญใน 4 ประเด็นหลัก คือ 1) ความสามารถในการจดจำนิยามและทฤษฎี 2) ความสามารถในการอธิบายทฤษฎีตามความเข้าใจของตนเอง 3) ความสามารถในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีกับกราฟจริง 4) ความสามารถในการวิเคราะห์และสรุปผล ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบคุณภาพระหว่างวัตถุประสงค์กับข้อคำถามโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่ามีค่า 0.6 ในทุกข้อ ซึ่งแสดงว่าสามารถนำแบบสัมภาษณ์ไปใช้งานได้

ประเด็นสนทนากลุ่ม หลังการทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการออกแบบการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยแบ่งเป็น 2 ระยะโดยมีรายละเอียดในแต่ละระยะดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทย ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักลงทุนหุ้นด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกับกลุ่มนักลงทุนหุ้น จำนวน 12 คน

2. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาออกแบบการเรียนรู้ และนำแผนการเรียนรู้มาตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ด้านการลงทุนหุ้น ซึ่งทุกแผนพบว่ามีค่า 0.6 ซึ่งแสดงว่าสามารถนำแผนการเรียนรู้ไปใช้งานได้

3. ผู้วิจัยนำแผนการเรียนรู้ที่ได้จากการออกแบบมากิจกรรม จำนวน 4 กิจกรรม มาทดลองใช้กับกลุ่มนักลงทุนหุ้น จำนวน 12 คน ตามกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของ Kolb (1984) 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประสบการณ์เชิงรูปธรรม ใช้แบ่งกลุ่มย่อยนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง โดยในแต่ละกลุ่มเลือก ประธาน เลขานุการกลุ่ม รูปแบบกิจกรรมในการถ่ายทอด โดยประสบการณ์จะถูกกำหนดโดยผู้สอนผ่านกิจกรรมหลายรูปแบบ เช่น การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ผ่านกิจกรรมการลากเส้น การวิเคราะห์สาเหตุโดยใช้แผนภูมิก้างปลา เป็นต้น ผู้สอนจะต้องสรุปแนวคิดและอธิบายถึงประโยชน์ของแต่ละกิจกรรมหลังจบ จากนั้นจึงกระตุ้นให้นักลงทุนหุ้นประสบการณ์สูง แสดงความคิดเห็นผ่านการตั้งประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค พร้อมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ปัญหาและวิธีการในการแก้ไขปัญหา ผ่านตัวแทนกลุ่ม ในเรื่องการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค

ขั้นที่ 2 การสังเกต ไตร่ตรอง และทบทวน หลังจากที่ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาครบทุกกลุ่มแล้ว ผู้สอนจะทำการกระตุ้นให้นักลงทุนกลุ่มประสบการณ์สูงในแต่ละกลุ่มทำการอภิปรายในประเด็นเดียวกับขั้นที่ 1 จากนั้นจึงทำการหาข้อสรุปผ่านการอภิปรายหน้าชั้นเรียน โดยให้ครูทำการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ของแต่ละคน ผ่านตัวแทนกลุ่มในแต่ละกลุ่ม ในหัวข้อการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค โดยนักลงทุนกลุ่มประสบการณ์สูงจะต้องนำเสนอข้อเสนอแนะของผู้สอนไปใช้ ในขณะเดียวกัน ผู้สอนจะต้องไม่ครอบงำความคิดนักลงทุนหุ้น ฯ แต่ต้องจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเสรีภาพ ในการบรรยายอาจใช้วิธีบรรยายประกอบเอกสารหน้าชั้น หรือ ผู้สอนเปิดวิดีโอให้ดู หรือยกกรณีศึกษาเพื่อกระตุ้นให้นักลงทุนหุ้น ฯ เกิดความคิดใหม่ ๆ

ขั้นที่ 3 สรุปหลักการและสร้างแนวคิดเชิงรูปธรรม จัดให้มีการบรรยายให้ความรู้ในเรื่อง การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค โดยวิทยากรที่มีความรู้และทักษะด้านการเงินกว่า 10 ปี โดยหลังเสร็จสิ้นกระบวนการบรรยาย ผู้สอนจะกำหนดประเด็นในการอภิปรายให้กับนักลงทุนหุ้น ฯ ผ่านการทบทวนผลการอภิปรายที่ได้จากขั้นตอนที่ 2 โดยให้นักลงทุนหุ้น ฯ นำความรู้ที่ได้จากวิทยากร มาทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ออกมาเป็นความรู้ มโนทัศน์ กระบวนการ หรือ วิธีการในการปฏิบัติที่ใหม่ และแตกต่างจากเดิม จากนั้นจึงให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน โดยปราศจากการแทรกแซงของผู้สอน

ขั้นที่ 4 ขั้นลงมือปฏิบัติ หลังจากที่นักลงทุนหุ้นฯ ในแต่ละกลุ่ม ได้ทำการอภิปรายถึงความรู้ใหม่จากขั้นที่ 3 เสร็จสิ้น ผู้สอนจะใช้กิจกรรมที่พัฒนาขึ้น มาสร้างเป็นกรอบในการลงมือปฏิบัติ ในเนื้อหา การ

วิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การเชื่อมสัมพันธ์ผ่านกิจกรรมการลากเส้น การวิเคราะห์สาเหตุโดยใช้แผนภูมิกล้างปลา การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น โดยนักลงทุนหุ้นฯ แต่ละคนต้องลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

ระยะเวลา การจัดรูปแบบการเรียนรู้ใช้เวลาทั้งสิ้น 180 ชั่วโมง แบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

1) การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค เป็นลักษณะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในลักษณะกลุ่มย่อย เป็นเวลา 15 ชั่วโมง

2) การฝึกปฏิบัติด้วยตนเองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค เป็นระยะเวลา 150 ชั่วโมง

3) การนำเสนอผลการฝึกทักษะเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค และการประเมินผลรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อศึกษาปัจจัย เงื่อนไข ปัญหาของการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ เป็นเวลา 15 ชั่วโมง

4. ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการทดลองมาประเมินการเรียนรู้โดยใช้ 1) แบบบันทึกผลการเรียนรู้รายบุคคล 2) เอกสารประกอบการเรียนรู้รายบุคคล 3) แบบประเมินตนเองรายบุคคล และสัญญาการเรียนรู้รายบุคคล เพื่อประเมินความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคของนักลงทุนหุ้นแต่ละคน ภายใต้เกณฑ์ที่กำหนด

ระยะที่ 2 การศึกษาปัจจัย เงื่อนไข โดยใช้ประเด็นกลุ่ม

ผู้วิจัยได้ทำการประชุมสนทนากลุ่ม กับนักลงทุนหุ้นที่เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขที่เป็นปัจจัยและเงื่อนไขในการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลของการศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์ความต้องการ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยการสร้างข้อสรุปด้วยวิธีการบรรยายตามประเด็นของการศึกษา

2. ผลของการออกแบบการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยการสร้างข้อสรุปด้วยวิธีการบรรยายตามประเด็นของการศึกษา โดยจำแนกตามเป้าหมาย เนื้อหา และแผนการเรียนรู้

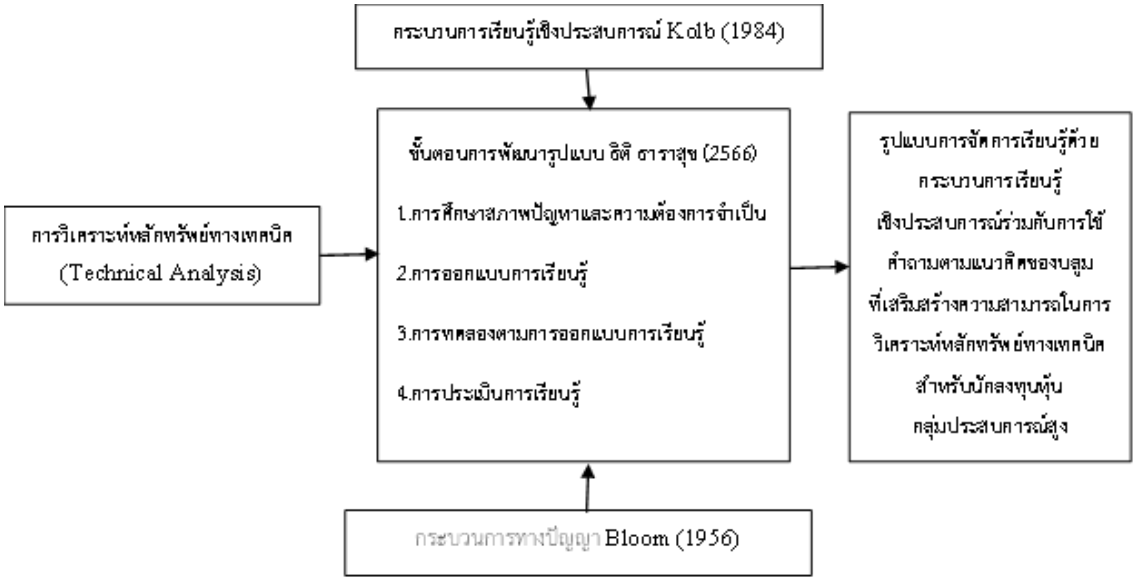
3. ผลการทดลอง โดยผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยการสร้างข้อสรุปด้วยวิธีการบรรยายตามประเด็นของการศึกษา

4. ผลการประเมิน โดยผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคของกลุ่มทดลอง ด้วยการสร้างข้อสรุปด้วยวิธีการบรรยายตามประเด็นของการศึกษา และค่าสถิติร้อยละ

5. ผลการหาปัจจัยและเงื่อนไขของการใช้รูปแบบ ใช้วิธีการสร้างข้อสรุปจำนวนเป็นประเด็นปัจจัยและเงื่อนไข

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมที่เสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง มีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค

จากการศึกษาสภาพปัญหานักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูงพบว่า ความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคในภาพรวมจากการศึกษานักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูงจำนวน 6 คน พบว่า นักลงทุนหุ้นฯ ที่มีความสามารถในการจดจำนิยามและทฤษฎี มีจำนวน 1 คน นักลงทุนที่มีความสามารถอธิบายทฤษฎีตามความเข้าใจของตนเอง มีจำนวน 2 คน ความสามารถในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีกับกราฟจริง มีจำนวน

3 คน แต่ไม่มีนักลงทุนหุ้นคนใดมีความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคอยู่ระดับความสามารถในการวิเคราะห์และสรุปผล และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า

ความสามารถในการจดจำนิยามและทฤษฎี พบว่าประเด็นที่ควรพัฒนาของกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ การจำได้ถึงความรู้ และการสามารถนำเอาความรู้ซึ่งประกอบด้วย นิยามและทฤษฎีทางการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคนำกลับมาใช้ในหัวเรื่องที่ต้องใช้ความรู้จากการจำนั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ยังขาดความเป็นรูปธรรม โดยนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูงส่วนใหญ่สามารถอธิบายทฤษฎีการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคในบางประเด็นได้อย่างถูกต้อง แต่ยังไม่สามารถอธิบายนิยามที่ถูกต้องได้อย่างครบถ้วน และ สอดคล้องกับทฤษฎีที่ตนเองใช้ในการอ้างอิง

ความสามารถในการอธิบายทฤษฎีตามความเข้าใจของตนเอง พบว่าประเด็นที่ควรพัฒนาของกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ความสามารถในการสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการพูด เขียน การใช้ภาพ สัญลักษณ์ด้วยการตีความ การเลือกทฤษฎีและเครื่องมือ ที่สอดคล้องกับบริบทของกราฟที่ใช้ในการวิเคราะห์ตามกรณีศึกษายังมีความคลาดเคลื่อน ขาดความแม่นยำ โดยเฉพาะความสามารถในการเชื่อมโยงเครื่องมือให้เข้ากับบริบทการวิเคราะห์ยังคลุมเครือ ขาดความชัดเจน และเหตุผลรองรับ และยังขาดความสามารถในการจัดลำดับความสำคัญของเครื่องมือที่ควรใช้เป็นอันดับเครื่องมือหลัก และเครื่องมือรอง โดยมีความสับสนระหว่าง ข้อมูลเชิงทฤษฎี และ ความคิดเห็นส่วนบุคคล ที่ในบางครั้งนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูงจะโน้มเอียงไปทางความคิดเห็นส่วนบุคคล มากกว่า การอ้างอิงทฤษฎีและนิยาม ตามทฤษฎี จึงทำให้เกิดปัญหาในการนำทฤษฎีที่ได้ไปสู่การลงมือปฏิบัติ และต้องใช้ระยะเวลาที่ยาวนานในการปรับเปลี่ยนความเชื่อดังกล่าว

ความสามารถในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีกับกราฟจริง พบว่าประเด็นที่ควรพัฒนาของกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ความสามารถระบุความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค ซึ่งนักลงทุนส่วนใหญ่สามารถอธิบายการเชื่อมโยงของแต่ละปัจจัยได้เพียงคร่าว ๆ แต่ยังไม่สามารถระบุแบบจำเพาะเจาะจงว่าแต่ละปัจจัยเชื่อมโยงกันอย่างไร โดยเฉพาะนักลงทุนที่ใช้กราฟแท่งเทียน ยังไม่สามารถบอกได้ว่า กราฟแท่งเทียนในรูปแบบต่อเนื่อง และรูปแบบกลับตัว มีผลกระทบต่อการเคลื่อนไหวของกราฟราคาที่มีการเคลื่อนไหวในลักษณะแนวโน้มที่อ่อนแอ และแนวโน้มที่แข็งแรงมากน้อยเพียงใด นักลงทุนที่ใช้การวัดเป้าหมายด้วยเครื่องมือฟิโบนัคชี ยังขาดความรู้เพียงพอที่จะระบุว่า การเคลื่อนไหวของกราฟที่มีแรงซื้อและแรงขายที่แตกต่างกันในแนวโน้มขาขึ้นและขาลงจะส่งผลต่อไปเป้าหมายที่วัดได้จากเครื่องมือฟิโบนัคชีอย่างไร

ความสามารถในการวิเคราะห์และสรุปผล พบว่าประเด็นที่ควรพัฒนาของกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ความสามารถในการมองภาพรวมของแต่ละปัจจัย ก่อนตัดสินใจลงทุน เพื่อประเมินรูปแบบการเคลื่อนไหวของกราฟราคาว่ามีแนวโน้ม หรือ ไม่มีแนวโน้ม แนวโน้มขาขึ้นที่แข็งแรงได้รับการยืนยันจากจิตวิทยาภายในร่วมกับปัจจัยภายนอกหรือไม่ แนวโน้มขาขึ้นที่อ่อนแอได้รับการยืนยันจากจิตวิทยาภายในหรือไม่ แนวโน้มขาลงที่

แข็งแรงได้รับการยืนยันจากจิตวิทยาภายนอกหรือไม่ แนวโน้มขาลงที่อ่อนแอได้รับการยืนยันจากจิตวิทยาภายนอกหรือไม่ ความสามารถในการมองภาพรวมในแต่ละปัจจัย ส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับน้อย ยังไม่สามารถตีความในภาพรวมได้ว่า กราฟราคามีแนวโน้มที่แข็งแรงหรืออ่อนแอ หรือภายใต้สัญญาณดังกล่าว แนวโน้มจะดำเนินต่อไปหรือไม่ เป็นต้น

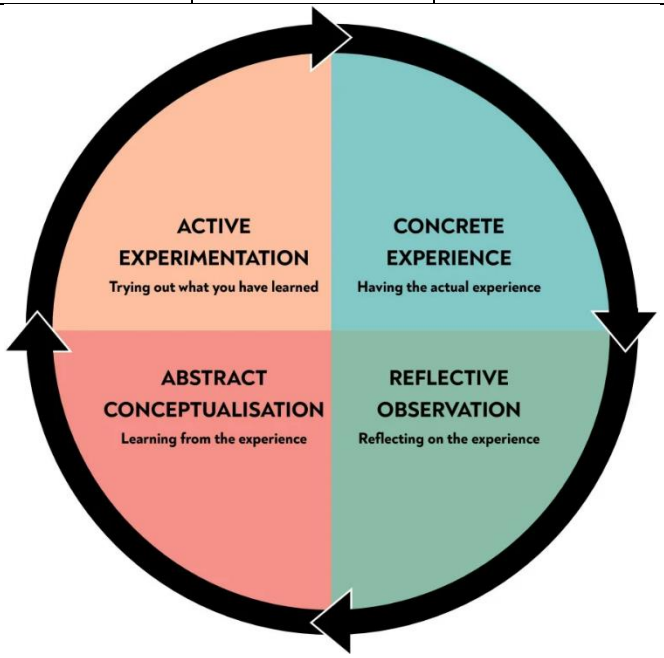
2. ผลของการออกแบบการเรียนรู้

จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอน 1.1 นำมาสู่การกำหนดรูปแบบการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิดการคิดเชิงระบบ ที่มีการออกกแบบกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์ความต้องการ 2) การออกแบบการเรียนรู้ 3) ผลการทดลอง 4) ผลการประเมิน 5) การหาปัจจัยและเงื่อนไข โดยใช้เครื่องมือในการพัฒนาการคิดด้วยเทคนิคขั้นสูง เช่น เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการใช้คำถาม เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการชี้นำตนเอง เทคนิคการเรียนรู้แบบการใช้คำถาม เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการเขียนแผนภูมิก้างปลา เทคนิคการเรียนรู้โดยการใช้การเขียนแผนภูมิความคิด และ เทคนิคการเขียนแผนภาพวงจรเชิงสาเหตุ โดยพัฒนาแผนการเรียนรู้จำนวนทั้งสิ้น 4 แผน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แผนการเรียนรู้

แผนที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมิน
1	นักลงทุนหุ้นเข้าใจและสามารถเรียกข้อมูลกลับคืนมา การจำได้ถึงความรู้ และความสามารถในการนำเอาความรู้ที่จำได้นั้นออกมาใช้ได้ด้วยตนเอง	1.เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการใช้คำถาม 2.เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการชี้นำตนเอง	1.แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2.เอกสารประกอบการเรียนรู้ 3. สัญญาการเรียนรู้	1.แบบประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการสังเกต
2	นักลงทุนหุ้นสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการเขียน การใช้ภาพสัญลักษณ์ด้วยการตีความ การจัดหมวดหมู่ การเชื่อมโยง และการสรุปอ้างอิง	1.เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการเขียนแผนภูมิก้างปลา 2.เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการชี้นำตนเอง	1.แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2.เอกสารประกอบการเรียนรู้ 3. สัญญาการเรียนรู้	1.แบบประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการสังเกต

แผนที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมิน
3	ผู้นักลงทุนหุ้นสามารถนำเอาความรู้เดิมไปใช้ผ่านกระบวนการคิดในการบริหารจัดการในสถานการณ์ใหม่หรือเอาความรู้เดิมนั้นไปปรับใช้ในสถานการณ์ใหม่ให้เกิดผล	1.เทคนิคการเรียนรู้แผนภูมิความคิด 2.เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการชี้นำตนเอง	1.แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2.เอกสารประกอบการเรียนรู้ 3. สัญญาการเรียนรู้	1.แบบประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการสังเกต
4	นักลงทุนหุ้นสามารถตัดสินใจจากเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น หรือจากมาตรฐานที่สร้างขึ้นไว้แล้วอย่างมีประสิทธิภาพหรือเกิดองค์ความรู้ใหม่ รูปแบบการวางแผนใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม	1.เทคนิคการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเขียนแผนภาพวงจรเชิงสาเหตุ	1.แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง 2.เอกสารประกอบการเรียนรู้3.สัญญาการเรียนรู้	1.แบบประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการสังเกต



ภาพที่ 1 กระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ Kolb (1984)

แหล่งที่มา: https://www.structural-learning.com/post/kolbs-learning-cycle

3. ผลการทดลองตามการออกแบบการเรียนรู้

พบว่ามีข้อมูลตามกิจกรรมดังต่อไปนี้

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง “เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการใช้คำถามเพื่อจดจำนิยามและทฤษฎี” พบว่า นักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง สามารถเข้าใจและสามารถเรียกข้อมูลกลับคืนมา การจำได้ถึงความรู้ และความสามารถในการนำเอาความรู้ที่จำได้นั้นออกมาใช้ได้ด้วยตนเองได้ในระดับมากทุกคน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง”เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการเขียนแผนภูมิก้างปลาเพื่อการอธิบายทฤษฎีตามความเข้าใจของตนเอง” พบว่านักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูงสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการเขียน การใช้ภาพสัญลักษณ์ด้วยการตีความ การจัดหมวดหมู่ การเชื่อมโยง และการสรุปอ้างอิง ด้วยตนเองได้ในระดับมาก คือ นักลงทุนหุ้นคนที่ 1, 4 และ 5 ตามลำดับ ในระดับปานกลาง คือ นักลงทุนหุ้นคนที่ 2, 3 และ 6 ตามลำดับ

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง “เทคนิคการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเขียนแผนภูมิความคิดเพื่อการประยุกต์ใช้ทฤษฎีกับกราฟจริง” พบว่าผู้นักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูงสามารถ สามารถนำเอาความรู้เดิมไปใช้ผ่านกระบวนการคิดในการบริหารจัดการในสถานการณ์ใหม่ หรือเอาความรู้เดิมนั้นไปปรับใช้ในสถานการณ์ใหม่ให้เกิดผลได้ด้วยตนเอง ในระดับมาก คือ นักลงทุนหุ้นคนที่ 1 และ 4 ในระดับปานกลาง คือ นักลงทุนหุ้นคนที่ 2, 3, 5 และ 6 ตามลำดับ

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง “ความสามารถในการวิเคราะห์และสรุปผล” พบว่านักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง สามารถตัดสินใจจากเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น หรือจากมาตรฐานที่สร้างขึ้นไว้แล้วอย่างมีประสิทธิภาพหรือเกิดองค์ความรู้ใหม่ รูปแบบการวางแผนใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม ได้ด้วยตนเองในระดับมาก คือ นักลงทุนหุ้นคนที่ 1 และ 4 ในระดับปานกลาง คือ นักลงทุนหุ้นคนที่ 2, 3 และ 5 ตามลำดับ ในระดับน้อย คือ นักลงทุนหุ้นคนที่ 6

4. ผลการประเมินการเรียนรู้

ผลการประเมินโดยผู้จัดพบว่า นักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูงได้เรียนรู้กระบวนการในการค้นหาคำตอบจากประสบการณ์ของตนเอง เพื่อทำความเข้าใจกระบวนการใช้การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค ทั้งในขั้นตอนการจดจำนิยามและทฤษฎี การอธิบายทฤษฎีตามความเข้าใจของตนเอง การประยุกต์ใช้ทฤษฎีกับกราฟจริง และการวิเคราะห์และสรุปผล เช่น การประเมินทิศทางการเคลื่อนไหวของแนวโน้ม การประเมินความต่อเนื่องของแนวโน้ม การประเมินจุดกลับตัวและการประเมินเป้าหมาย เป็นต้น ซึ่งจากขั้นตอนข้างต้นนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูงสามารถใช้ประสบการณ์ของตนเองในการสังเกต ไตร่ตรอง และทบทวนความรู้ในการแก้ไขปัญหา นักลงทุนหุ้น ฯ สามารถสรุปหลักการและสร้างแนวคิดเชิงรูปธรรม และสามารถนำไปลงมือปฏิบัติได้จริง โดยนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูงได้เห็นกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการเขียน การใช้ภาพสัญลักษณ์ด้วยการตีความ การจัดหมวดหมู่ การเชื่อมโยง และการสรุปอ้างอิงผ่านการ

อภิปรายในกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ สามารถนำเอาความรู้เดิมจากประสบการณ์ของตนไปใช้ผ่านกระบวนการคิด แลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นในการบริหารจัดการในสถานการณ์ใหม่ หรือเอาความรู้เดิมนั้นไปปรับใช้ในสถานการณ์ใหม่ให้เกิดผล และสามารถตัดสินใจจากเกณฑ์ที่ตนเองเป็นผู้ที่กำหนดขึ้น หรือจากมาตรฐานที่สร้างขึ้นไว้แล้วอย่างมีประสิทธิภาพหรือเกิดองค์ความรู้ใหม่ รูปแบบการวางแผนใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม เมื่อนำไปใช้ในผลิตภัณฑ์การเงินที่ความมีความผันผวนแตกต่างกันด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการประเมินโดยผู้เรียนพบว่า นักลงทุนกลุ่มประสบการณ์สูงมีความเข้าใจกระบวนการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคอย่างเป็นระบบมากขึ้น ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาจากกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ และการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนหุ้นตามวัตถุประสงค์การลงทุนของตนเอง โดยอ้างอิงจากความสนใจ ประสบการณ์ของตนเองบนพื้นฐานของข้อมูลและสัญญาณที่ผ่านการวิเคราะห์และหาคำตอบที่น่าเชื่อถือได้ อย่างเป็นขั้นเป็นตอน มีการอ้างอิงนิยามและทฤษฎี การอธิบายทฤษฎีตามความเข้าใจของตนเอง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในกราฟจริง และนำไปสู่ การวิเคราะห์และสรุปผลเพื่อใช้ในการตัดสินใลงทุนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ



DAY CHART					
	Applying Scenario Plan	Most of the signal are pointing down, thus we should short when rebound - but we need to monitor current rebound. Only short when rebound finish and reversal confirm with below scenarios - target is Fibo hit down target : 1. rebound till small time frame ROM - check for reversal signal and short (**orange line**) 2. rebound till down trend rebound level of 61.8% - check for reversal signal and short (**blue line**) 3. rebound till downt trend rebund level of 38.2% - check for revesal signal and short (**purple line**)			
	Postive for	**DOWN**	**DOWN**	**DOWN**	**DOWN**
	Applying Action Conclusion	Short when rebound when reversal down signal confirm	Short when rebound when reversal down signal confirm	Short when rebound when reversal down signal confirm	Short when rebound when reversal down signal confirm
	Understanding Effect Interpretation	Price have chance to go down and possible hit down **Fibo black ABC** target down	When fibo target down continue to hit down - down trend continue.	Both fake weak trend/real strong trend favor to go down in future.	Current rebound may stop any stage before the previous high but we can't predict the target. So we may have 3 scenario here.
	Remembering Cause Theory	Y2 < Y1 ; X2 < X1 Rocket down	Fibo **Blue ABC** hit down Fibo **pink ABC** hit down	BHOG potentially from 2nd floor move to 3rd floor **(pink circle)**. Potentially making fake weak trend or real strong trend in future.	Current reversal up - weak reversal up - target is cannot move higher than previous high

ภาพที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคด้วยการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมร่วมกับกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง ทั้ง 6 คน

2. ผลการศึกษา ปัจจัย เงื่อนไข ของการนำรูปแบบการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูงไปใช้

2.1 ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จพบว่ามีหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ปัจจัยของการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง โดยปัจจัย หมายถึง องค์ประกอบหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในด้านกายภาพ สิ่งแวดล้อม และบุคคลในระหว่างการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้ ฯ ซึ่งอาจเป็นผลเชิงสนับสนุนหรือผลในเชิงอุปสรรคต่อการดำเนินการวิจัย มีดังนี้

ปัจจัยด้านบุคคล หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างการทดลอง โดยมีผลมาจากบุคคล ได้แก่ ผู้วิจัยในฐานะผู้สอน ผู้เข้าร่วมกิจกรรมในฐานะผู้เรียน

ผู้เรียน ความพร้อมของผู้เรียน หากผู้เรียนไม่มีความพร้อมในการเรียนรู้ก็จะไม่สามารถเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ได้

ผู้สอน ในฐานะพี่เลี้ยงหรือผู้สนับสนุนการเรียนรู้ ความพร้อมของผู้สอนต้องมีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ การเรียนรู้ตามกระบวนการ

เรียนรู้เชิงประสบการณ์ และ การใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม เน้นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้กับผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้และแสดงความคิดเห็น ให้เกียรติและเคารพซึ่งกันและกัน มีบรรยากาศที่อบอุ่นในการพูดคุยและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง องค์ประกอบหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน และมีผลต่อการใช้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง

สภาพแวดล้อมในห้องเรียน เนื่องจากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นถูกจัดให้เกิดในห้องเรียนที่ผู้สอนและผู้เรียนเห็นตรงกัน ดังนั้นสถานที่เรียนต้องมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น ไม่มีเสียงดัง มีการจัดวางอุปกรณ์ประกอบการเรียนรู้ที่เป็นระเบียบ เพื่อให้เกิดบรรยากาศสบายในการเรียนรู้ เพื่อส่งผลให้การสะท้อนคิดของผู้เรียนสามารถกระทำได้โดยเปิดเผย

สภาพแวดล้อมนอกห้องเรียน เนื่องจากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นถูกจัดแบบออนไลน์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนผ่านโปรแกรมซูม ดังนั้นอุปกรณ์และสภาพแวดล้อมจะต้องสอดคล้องและเหมาะสมเพื่อให้การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนสามารถกระทำได้อย่างไม่มีข้อจำกัด

2.2 เงื่อนไขที่นำไปสู่ความสำเร็จพบว่ามีหลายเงื่อนไขที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

เงื่อนไขของการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง โดยเงื่อนไข หมายถึง ข้อตกลงพิเศษหรือข้อจำกัดในการใช้รูปแบบการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูงมีดังนี้

เงื่อนไขจากบุคคล หมายถึง ข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลในการเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1. ความพร้อมของผู้เรียน หากผู้เรียนไม่มีความพร้อม ไม่มีการเตรียมตัวและไม่ต้องการเรียนรู้ ก็จะไม่ทำให้เดการเรียนรู้ขึ้นมาได้ 2. ประสบการณ์ของผู้เรียน ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนสะท้อนการเรียนรู้ได้ดี 3. พื้นฐานการศึกษาของผู้เรียน ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะทำให้ผู้เรียนมีการกำหนดบทบาทที่แตกต่างกันในกลุ่ม โดยผู้มีประสบการณ์มากจะเป็นผู้ถ่ายทอด ส่วนผู้มีประสบการณ์น้อยมักจะเป็นผู้รับฟัง 4. เวลาในการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องมีความพร้อมเรื่องของเวลาในการเรียนรู้ 5. ปัญหาส่วนตัวของผู้เรียน เช่น ภาระงานที่รับผิดชอบในช่วงเวลาที่จัดกิจกรรม หรือการมีปัญหาส่วนตัวที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

จะมีผลต่อการเรียนรู้ 6. คุณสมบัติของผู้สอน ต้องมีประสบการณ์ในกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ และสามารถสร้างบรรยากาศที่อบรมในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเปิดใจยอมรับและมีการสะท้อนคิดได้

อภิปรายผลการวิจัย

1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมที่เสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคของนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง พบว่า ผลการศึกษาสภาพปัญหาพบว่า นักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูงส่วนใหญ่มีความต้องการเรียนรู้และพัฒนาตนเองเรื่องการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีประเด็นที่ต้องการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด คือ ความสามารถในการวิเคราะห์และสรุปผล และ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีกับกราฟจริง สอดคล้องกับ อาชัญญา รัตนอุบล (2542)

ขั้นตอนการออกแบบการเรียนรู้พบว่า องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ ประกอบด้วยความสามารถในการตีความ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะวิเคราะห์ ความช่างสังเกต และความสามารในการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล สอดคล้องกับ มนัสวาสน์ โกวิทยา (2551) ควบคู่ไปกับกำหนดรายละเอียดของพฤติกรรมการคิดที่จะปลูกฝังให้เกิดกับผู้เรียนจากการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เป็นลำดับขั้นตอน โดยเรียงลำดับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นง่ายไปสู่พฤติกรรมที่ซับซ้อน (Bloom, 1961) ที่สอดคล้องกับปัญหาของนักลงทุนแต่ละคน ภายใต้การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนสอดคล้องและส่งผลต่อการพัฒนาตนเองและการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่หลากหลายทางความคิดทำให้ผู้เรียนเกิดการคิดเชิงวิเคราะห์ได้ สอดคล้องกับ Bumen (2007 : 6)

ผลการทดลองตามตามการออกแบบการเรียนรู้ พบว่า ขั้นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ผู้เรียนที่เป็นนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง มีการเรียนรู้ตามลักษณะการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ และการเรียนรู้ด้วยตนเองของ Burman (1969) ขั้นการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนคิด เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้นักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง ได้มีโอกาสแสวงหาความรู้เฉพาะเรื่องที่ตนเองสนใจ สอดคล้องกับ อาชัญญา รัตนอุบล (2542) ผ่านการสะท้อนคิดและแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้ทั้งแบบกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ สอดคล้องกับ Smith (1982) ที่ได้เสนอแนวคิดทางการเรียนรู้โดยกลุ่ม ซึ่งใช้ได้ดีเมื่อผู้เรียนต้องการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ ขั้นการตัดสินใจ และขั้นปฏิบัติและยอมรับอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ Sottile (2000) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์จะช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ เสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ซึ่งประกอบด้วยความไว้ใจสัมพันธภาพระหว่างเพื่อน การสื่อสารระหว่างบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ อาชัญญา รัตนอุบล (2542) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และมีโอกาสฝึกทำซ้ำ ๆ ด้วยตนเอง จนเกิดความชำนาญจนเกิดเป็นทักษะและความชำนาญของตนเอง

2. ปัจจัยเงื่อนไขของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมที่เสริมสร้างความสามารในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคของนักลงทุนกลุ่มประสบการณ์สูง พบว่า นักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูงส่วนใหญ่มีความต้องการเรียนรู้และพัฒนาตนเองเรื่องการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีประเด็นที่ต้องการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด คือ ความสามารถในการวิเคราะห์และสรุปผล และ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีกับกราฟจริง เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่านักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง ต้องการผลที่ได้จากการวิเคราะห์หุ้นรายตัวไปใช้ในการตัดสินใจซื้อขายของตนเอง เพื่อลดความเสี่ยงจากการลงทุน สอดคล้องกับ Bloom, B.S. (1961).

3. จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม ที่เชื่อได้ว่าสามารถนำมาสู่การพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคได้

4. ผลการประเมิน ผู้วิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปราย 4 ประเด็น คือ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นไทย พบว่าการเรียนเป็นกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ที่มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เน้นการเรียนทฤษฎีควบคู่กับการฝึกปฏิบัติ และใช้คำพูดที่ไม่เป็นวิชาการมากนัก เหมาะสมกับการเรียนรู้ โดยมีผู้สอน หรือ ผู้เชี่ยวชาญ คอยให้คำปรึกษาอยู่ข้าง ๆ เพื่อไขข้อสงสัยในขณะลงมือปฏิบัติจริง สอดคล้องกับ อรอุมา รุ่งเรืองวณิชกุล (2556)

ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดเชิงระบบ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง พบว่าองค์ประกอบของโปรแกรมที่ประกอบด้วย 1.วัตถุประสงค์ 2.ผู้เรียน 3.ผู้สอน 4.เนื้อหาสาระ 5.กิจกรรมการเรียนรู้ 6.ระยะเวลา 7.แหล่งความรู้และสื่อสารสอน และ 8.การวัดและประเมินผล มีความเหมาะสม

ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดเชิงระบบ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง พบว่าโปรแกรมนี้สามารถเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคให้กับนักลงทุนหุ้นได้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยที่ตั้งไว้

ผลการศึกษาปัจจัย เงื่อนไข ของการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทยไปใช้ พบว่าปัจจัยที่สำคัญในการนำโปรแกรมไปใช้คือ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม มีความเหมาะสม ส่วนเงื่อนไขของการนำโปรแกรมไปใช้ด้านผู้เรียน หากผู้เรียนไม่มีความพร้อม ไม่มีการเตรียมตัวและไม่ต้องการเรียนรู้ ก็จะไม่ทำให้เดการเรียนรู้ขึ้นมาได้ ด้านประสบการณ์ของผู้เรียน ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน และมี

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนสะท้อนการเรียนรู้ได้ดี ด้านพื้นฐานการศึกษาของผู้เรียน ด้านเวลาในการเรียนรู้ ด้านปัญหาส่วนตัวของผู้เรียน การมีปัญหาส่วนตัวที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน จะมีผลต่อการเรียนรู้ และด้านคุณสมบัติของผู้สอน สามารถสร้างบรรยากาศที่อบรมในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเปิดใจยอมรับและมีการสะท้อนคิดได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาคเอกชน ควรให้ความสำคัญกับการบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค โดยใช้กระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ การเรียนรู้การใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม การเรียนรู้จากการตัดสินใจ ด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น โดยสามารถนำกิจกรรมต่าง ๆ ไปปรับและประยุกต์ให้เหมาะสมกับบริษัทและนโยบายขององค์กรหรือหน่วยงานของตนเอง

2. บริษัทหลักทรัพย์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณากระบวนการเสริมสร้างการเรียนรู้การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค โดยให้มีการลงมือปฏิบัติผ่านกิจกรรม ตลอดจนมีการสะท้อนความคิด เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนภายใต้บริษัทหลักทรัพย์

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมที่เสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง ที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่ต้องการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งกระบวนการ

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการประเมินการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูมที่เสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูงระหว่างนักลงทุนหุ้น และนักลงทุนในผลิตภัณฑ์ที่มีความผันผวนสูงกว่า

เอกสารอ้างอิง

มนัสวาสน์ โกวิทยา. (2551). *การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมสำหรับผู้นำเยาวชนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม.* วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาชัญญา รัตนอุบล. (2542). *กระบวนการฝึกอบรมสำรับการศึกษานอกระบบโรงเรียน.* กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน คณะครุศาสาตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรอุมา รุ่งเรืองวณิชกุล. (2556). *การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้สำหรับข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2*. ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการศึกษาผู้ใหญ่. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Bloom, B.S. (1961). *Taxonomy of Education objectives.* New York: David Mckey Company.

Bumen, T.N. (2007). Effect of the Original Versus Revised Bloom's Taxonomy on Lesson Planning Skills: A Turkish Study Among Pre-Service Teachers. *Review of Education*, 53, 6.

Burman, A.C. (1969). *Creative Adult Learning in Burrichter*. Illinois: Dekalb.

Smith, R.M. (1982). *Learning How to Learn.* Chicago. Illinois: Follet Pubshing Company.

Sottile, J. (2000). *The impact of an experiential instructional design on college student development.* Moorhead: Minnesota State University Press.

Warfield, S. (2023). Enhancing leadership through the experiential learning. *Online*. Retrieved August 19, 2023. From http://www.tedi.ug.edu.au.

The Suggestion of Principles of Music Pedagogy for the Music Students at Henan Art Vocational College

Jiang Minjie,
Thanyawat Sondhiratna and Ampaipan Kaosawang
Bangkokthonburi University, Thailand,
Corresponding Author, E-mail: 609257396@qq.com

****

Abstract

The music education system at Henan Arts Vocational College in China faces several obstacles related to its pedagogical ideas. An issue of great importance is the lack of attention given to overall quality development by students, since the main focus has been on improving professional abilities to fulfil market needs. Consequently, we examined the paper to study the principles of music pedagogy for the music education programme at Henan Arts Vocational School.

The pedagogy of music refers to the methods and approaches used in music education. The purpose of this article is to study the principles of music pedagogy for the music education programme of the Henan Arts Vocational School. The research method is qualitative; to review music pedagogy principles in Henan Arts Vocational School's music education programme between 2000 and 2022 a and interview five music teachers, the audit committee-approved structured interview is used. to conduct interviews with five music teaching experts. They are using a structured interview that the audit committee passed. Field data were collected between June and September 2023.

The study found issues and suggestions, including: 1) disengaged, harsh, or self-conscious music instructors. Fix music pedagogy books. Teaching goals, content, techniques, and media are difficult to arrange in educational research. 2) The sustained involvement and success of music pedagogy, research, teaching techniques, and attitudes must change. Specialists agree on discipline fragmentation, uncertainty, application IT worth it, and conservatism rules philosophy schools. 3) A new perspective: students and teachers consider it trivial or dull; reading and learning independently are crucial. Prepare before specialising. Rationality, growth, and comprehensiveness influence student career success. 4) Collaborative learning: music education promotes self-regeneration, self-organisation, harmony, emotive experience, creativity, group collaboration, interest, and self-directed learning. 5) Music pedagogy contents. Music promotes literacy because the brain absorbs words and music concurrently. Musical skill development is a cognitive principle. 4E. Music learning is theoretically and pedagogically studied. Music instruction adapts to self-learning, music education research and suggestions, environment, body movement, active music learning emphasised, and hospitality suggests marginalised listen to music. 6) Music instruction starts with modelling, sequencing, and deconstructing. Inventiveness, harmony, emotional pupils aesthetics, achievement-based interest, and cross-cultural. To use Gordon, Suzuki, Reggio Emilia, Orff, Dalcroze, and Kodály for teaching.

Keywords: Music Pedagogy; Suggestions; Henan art vocational college

[*] Received: December 19 2023; Revised: December 26 2023; Accepted: December 28 2023

Introduction

Henan Arts Vocational College in China is a higher vocational college that focuses on music education. It aims to cultivate practical talents with professional techniques and skills in the field of music. The college recognises the need to adapt its talent training mode to meet the demands of a changing society. (Lian, 2010 : 202-205). It seeks to explore new training modes that align with the requirements of music education in vocational colleges. The college faces challenges such as funding, teacher availability, and equipment factors, which impact the stability of its training mode. This includes developing emotional intelligence, knowledge, and abilities that are essential for prospective teachers in the era of "double reduction" policies. (Xiu, 1997; Xia, 2015ซ5-15; Ren, & Thotham, 2023 : 15-28)

The music education system at Henan Arts Vocational College in China encounters various challenges pertaining to its pedagogical principles. A significant problem is the disregard for comprehensive quality improvement among students, as the emphasis has primarily been on enhancing professional skills to meet the demands of the market. The conflict between the conventional approach to talent development and the real-world demand for talent in society creates a hindrance to the efficacy of music education. (Han, 2023). Furthermore, the music education system in China is primarily grounded in the traditional epistemology of subject-object dichotomy. This approach has resulted in several issues, including a deficiency in cultural understanding, an excessive focus on rational logic technology, and a disconnect between music and everyday life. (Lian, 2010 : 5-7 ; Fan, 2001). These issues underscore the necessity for a novel cognitive framework that encompasses diversity, openness, and inclusivity in music education, alongside pragmatic models to tackle the difficulties.

Music teaching methods and music pedagogy encounter various challenges. The conventional music pedagogy is progressively being phased out and fails to adequately address the demands of contemporary education. Colleges and universities currently lack the necessary subjective and objective conditions to effectively reform music education. As a result, there are numerous areas that require improvement. (Liu, & Zou, 2018 : 10-14) The music education system in China adheres to a Western aesthetic pedagogy and traditional music education system, which may not be conducive to the diverse and inclusive advancement of music education in the future. (Wang, 2013) Chinese experts who are researching the development of a professional competence system in higher education have highlighted the need to raise the level of professional competence among future music teachers in China. These concerns underscore the necessity of enhancing music instruction techniques and pedagogy at Henan Arts Vocational College in China. The objective is to develop a set of music pedagogy principles for the music education programme at Henan Arts Vocational School, with the aim of producing textbook materials and improving the quality of music instruction. (Yuan, 2017 : 72-73) Music teaching methods and music pedagogy encounter numerous challenges. The conventional approach to music education is progressively being phased out and is no longer able to fulfil the demands of contemporary pedagogy. (Xiang, Feng, & Liu, 2019) Colleges and universities lack the necessary subjective and objective conditions to reform music education, resulting in numerous areas that require improvement. China's music education system adheres to a Western aesthetic pedagogy and traditional music education system, (Jiang, 2017) which may not be conducive to the diverse and inclusive advancement of music education in the future. There is a need to enhance the level of professional competence among future music

teachers in China. Chinese specialists' findings are crucial in shaping this professional competence. These concerns underscore the necessity of enhancing music instruction techniques and pedagogy at Henan Arts Vocational College in China.

Research Objective

To study the principles of music pedagogy for the music education programme at Henan Arts Vocational School.

Literature Review

The total number of articles searched for "principles of music pedagogy" is 40. There are some duplications between them, this research focuses on music education, music pedagogy, and pedagogical theory in China. It can be roughly divided into three categories: (1) Different professional studies in the field of music education. (2) Research on different levels and segments of music education. (3) Research on the development of music pedagogy and related concepts.

Yongchun,& Kyung-Hoon (2023 : 191~208) Their view: Exploring Chinese Music Education Trends According to the 2022 Arts Curriculum and Music Education Changes Study. For This thesis examines China's music education history and the 2022 Arts Curriculum to determine its current direction. First, this research examined the developing process and contemporary state of Chinese music education by examining historical sources. Second, it describes the 2022 Curriculum for Art Education, the trend of school music education, and China's future school music education growth. This study should aid international music education research on China.

Dan (2023 : 39-44). Presents a report: A Study on the Evaluation Criteria of Academic Examination of University Music General Course Based on the SOLO Taxonomy. It was found that College and university aesthetic education curriculums focus on music general courses. Building a high-level aesthetic music teaching mode and increasing music general studies course quality and efficacy are major concerns in college and university aesthetic education curriculum research. Academic examination is used to evaluate students and enhance course teaching and learning. It also allows professors to reflect on their teaching, monitor The paper will use The SOLO Taxonomy and music subject teaching characteristics to explore the connotation and criteria of teaching evaluation of university music general courses and provide an effective implementation path for improving academic examination.

Yumeng, & Weiyang (2019 : 107-110). Reported on Aesthetic Systematics Course Content Design for Music Performance. Aiming at the imperfections of music performance aesthetic course, this paper discusses the systematic characteristics of the course, analyses its systematic relations from perspectives of relational beauty, hierarchical beauty, and dynamic beauty, and proposes the basic framework for establishing the music performance major's aesthetic systematics course. Music systematic aesthetics expands philosophical music aesthetics to systematic thinking and symbolises the new nature of music aesthetics, according to study. This study may help shape aesthetic education content and delivery.

Halcrow (2018 : 48) Imitation and innovation: Learning from music pedagogy in writing classes. Neuroscientific research in the last two decades has shown a unique link between music and literacy. Since the brain analyses music and language in parallel and overlapping ways, what works for one may work for the other. Because studying music builds strong brain networks, music school teaching may be particularly beneficial. This study

examines the possibility of using music pedagogy to teach writing as the music classroom does composition. LIRIC (Listening, Interpreting, Reciting, Improvising, and Composing) is a music pedagogy-based paradigm for considering applications.

Research Methodology

The research methodology used is qualitative, including a comprehensive evaluation and analysis of pertinent materials spanning the years 2000 to 2022. The researcher discovered a total of 40 main and secondary documents . All of these creations are the result of the efforts of instructors and graduate students at Henan Arts Vocational School. The audit committee has approved the use of a structured interview. The researcher gathered data from June to September 2023 and conducted an analysis of the data to serve as a basis for developing a pedagogical handbook for students at Henan Arts Vocational School.

Research Scope

The researchers collected field data from June to September 2023. The researcher discovered a total of 53 main and secondary documents. Five music teachers were interviewed to assess music education pedagogy at Henan Arts Vocational School's music education course. Especially the issues of music teaching relevant to the music pedagogy, 21st century, music teaching methods, achievements in solving the problems of teaching music appreciation.

Research Results

Through document analysis and interviewing experts, the researcher carefully reviewed the data and then provided a comprehensive overview.

The problems with teaching and learning the principles of music pedagogy include lasting attitudes resulting from miseducation with music, abusive or self-confidence-shaking episodes with significant teachers, and a tendency to disengage from music. Another problem is the mindless teaching approach that regards "methods" as a book for instant success, which hinders thoughtful and diagnostic teaching. Additionally, the organisation of teaching objectives, content, methods, and media is crucial for effective teaching, but it remains a basic problem in educational research. These issues highlight the need for changes in attitudes, teaching approaches, and research to promote lasting engagement and effective music pedagogy. In addition, experts have said the same thing; the processes of fragmentation and disciplinary uncertainty are examples. The leader of fast-advancing IT. The philosophy teaching is mostly traditional and conservative. Teachers and students dismiss it as unimportant or unengaging. Independent reading and learning are crucial. Education must be organized before incorporating discipline-specific knowledge. Rationality, development, and comprehensiveness are crucial to students' future professional progress. This is essential to learning music; the students must understand instructors, students, learning, schools, and other elements.

Music pedagogy encompasses the techniques and strategies employed in the instruction and learning of music. The pedagogy of music encompasses a multitude of components and methodologies. Music pedagogy encompasses the techniques and activities employed by educators to instruct students in music, including the objectives, subject matter, and instructional approaches utilised in music education. (Millican, & Forrester, 2018) Music

pedagogy involves the promotion of self-regeneration and self-organisation in musical learning, the development of harmonious personalities through innovative teaching methods, the incorporation of affective experience, creation sense, group cooperation, and fostering interest in teaching practices, and the adaptation of traditional pedagogy to a self-directed learning environment in music pedagogy. (Halcrow, 2018 : 58-60) Music pedagogy encompasses various principles that have been explored in the literature. One principle is the kinship between music and literacy, as research has shown that the brain processes music and language in parallel and overlapping ways. Schiavio & van der Schyff (2018 : 1-15) Another principle is the application of the Embodied, Embedded, Extended, and Enactive (or 4E) approach to understanding the cognitive processes involved in the acquisition of musical skills. In order to address this deficiency, the current study seeks to examine key elements of music education from the perspective of 4E cognitive science. Through an examination of cross-disciplinary research in music, namely in the areas of pedagogy, psychology, and philosophy of mind, we want to offer fresh perspectives that can contribute to a deeper comprehension of the nature of musical learning. Ateş Aslan and Elif Taninmiş (2022 : 51-60) to investigate Music Pedagogy, which is one of the education approaches of the 21st century. The 21st-century schools, collaborated to pinpoint certain areas of educational emphasis considered essential for future learning, includes: Critical Thinking and Problem Solving, Collaboration Across Networks and Leading by Influence, Agility and Adaptability, Initiative and Entrepreneurialism, Effective Oral and Written Communication, Accessing and Analyzing Information, Curiosity and Imagination, Child-Centered Learning, Outcome-Based Research and Learning, Creativity, Collaboration, Communication, Cooperation, Experience, Knowledge and Skills. (Sarrazin, 2016 : 3-4). The study demonstrates that music pedagogy is really a methodology in which conventional pedagogy is modified to suit a self-directed learning setting. Consequently, an analysis of the research on Music Pedagogy was conducted, and suggestions were then provided. This approach emphasizes the role of the body, environment, and active engagement in musical learning. Music Pedagogy is another principle that adapts traditional pedagogy to a self-directed learning environment. Additionally, pedagogy in music education has been characterized by different relationships, such as attentionality, status fluidity, vulnerability, and risk. Lastly, the principle of hospitality, inspired by Jacques Derrida, (Farsam, 2022 : 17-22.) suggests reexamining music pedagogy to support marginalized individuals in the music classroom.

The best practices for teaching and learning principles of music pedagogy include integrating subject matter knowledge. Core teaching methods refer to the instructional techniques that beginners may start identifying as modelling, sequencing instruction, and deconstructing musical concepts as fundamental teaching strategies that may be applied in many teaching and learning situations. (Millican, & Forrester, 2018 : 51-63) Authentic learning approaches, such as inquiry-based and student-centered learning tasks, collaborative learning in authentic contexts, and the use of professional resources and expertise, have been found to be effective in high-achieving music programmes for senior secondary students. The development of practise can be enhanced by implementing teaching strategies that encourage open-sensuous observation and the generation of new possibilities for teaching situations. Music educators must also consider the diverse characteristics of their students, including their cultural backgrounds, musical abilities and interests, and physical, behavioural, social, and emotional needs. (Zhengtao & Yi, 2019 : 1-12) The author suggested pedagogical principles: incorporating emotional engagement with aesthetics, fostering a feeling of creativity via

invention, music course, promoting group collaboration with harmony, and cultivating interest through achievement. (Culp, & Salvador, 2021 : 51-60). Additionally, cross-cultural practises in music teaching and learning can be explored, such as those observed in a country with linguistic and cultural diversity.

The music teaching methods: The author presents a succinct summary of several approaches to music training, with the aim of providing more detailed explanations in the following paragraphs: Orff and Dalcroze, Kodály, Dalcroze, Edwin Gordon, Suzuki, and Reggio Emilia.

Orff and Dalcroze: Acting, movement, sound, and music are vital to their identities, especially Orff and Dalcroze. The sole non-method approach is Orff Schulwerk, which promotes creativity via improvisation. Schulwerk uses instruments, singing, dance, and speaking to enhance children's natural musical ability. The four phases of education are imitation, exploration, improvisation, and composition. Arts and topic integration underpin Orff Schulwerk. (Sarrazin, 2016) Carl Orff and gymnastics and dance teacher Dorothée Gunther founded an innovative children's school in the early 20th century on the notion that all humans are musical. Their method included gymnastics, music, and dance. Orff based elemental music on the Greek Muses' combination of tone, dance, poetry, image, design, and dramatic gesture. Gunther and Orff created a peaceful and stress-free atmosphere that mimicked the child's natural world of play to develop a variety of musical abilities. (Shamrock, 1997: 41-44)

1) Exploration: Students acquire comprehension and are able to effectively use the information acquired via imitation. They perceive the auditory changes in musical tones, the substance of patterns in time, the rhythmic structure, and investigate the quality of sound produced by any instrument or vocal range that is available to them. The Orff Instrumentarium offers a wide range of opportunities for extensive investigation.

2) Improvisation is the process of exploring and imitating many combinations of rhythms, pitches, form, dynamics, and other musical elements. Through this process, students get a deep understanding and the ability to use these combinations within a musical context. Schulwerk's fundamental music allows youngsters to experiment and improvise with music's tones, rhythms, and timbres. Orff designed frameworks that let kids explore without stress. You may explore with Orff instruments most easily using the pentatonic scale, which has five notes. Pantatonic scales may be major or minor. Remove the F and B bars from children's instruments and teach them C, D, E, G, and A for a major pentatonic scale. This lets them make lovely music starting and ending on C without worrying about sounding bad or making errors. Keep the same five pitches but start and conclude on A for the minor pentatonic scale.

3) Composition is the highest form of music creation, since the composer must also analyse the musical material they are working with in order to produce a new piece.

4) Applying the Orff approach developmentally: Schulwerk recognises that in order to become a proficient musician, one must have a deep familiarity and internalisation of the art form to the extent that it becomes instinctive. By engaging in activities such as imitation, exploration, improvisation, and composition, students acquire knowledge about music via their performance. Step 1: Preparation for instrument playing; Step 2: Body percussion; Step 3: to say (or sing) a rhyme along with an ostinato. (Gray, 1995)

Kodály: The Kodály is widely acknowledged that singing is the most effective way to begin music instruction. Additionally, it is recommended that youngsters learn to read music before being introduced to any musical instrument. No matter how skilled an artist may be, they will never be able to overcome the drawbacks of an education that lacks training in singing. The reference for this information may be found in Kodály's work from 1974. (Choksy, 1981 : 201-204) The Kodály concept of music education advocates for the incorporation of music in the cognitive, affective, kinesthetic, interpersonal, and transcendent growth of each individual child. One fundamental principle of the Kodály method is the belief that music is a universal right, and that every individual should have access to a music education, rather than leaving it to random circumstances. Kodály was dismayed by the songs and repertoire that children were being taught in school. As a result, he shifted his attention towards incorporating genuine folk music and high-quality created music into his teaching methods. (Kodály song web. (n.d.). The Kodály Method is a pedagogical approach to music education that was developed by Hungarian composer Zoltán Kodály. Kodály hand signals are a set of gestures used in music education to represent different pitches. Arranging the hand gestures, The use of solfege in Kodály methodology encompasses several aspects such as the teaching sequence, repertoire selection, rhythm syllables, and movement activities.

Dalcroze: Emile-Jacques Dalcroze, a Swiss educator, gained recognition for his pioneering work in eurhythmics, a discipline that combines rhythm, structure, and musical expression via physical movement. The primary objective is to cultivate comprehensive cognitive and kinesthetic awareness by means of sound. Music serves as a stimulus that elicits a response from the body, followed by the transmission of sensations to the brain, resulting in the formation of emotions that enhance the overall importance of the experience. (Anderson, 2012 : 27–33) The Dalcroze philosophy emphasises that the integration of the mind, body, and resultant emotions is essential for any significant learning. In his Laws, Plato said that education consists of two components: gymnastics, which focuses on the physical body, and music, which aims to enhance the spirit (Pennington, 1925 : 9). Emile-Jaques Dalcroze advocated for musicians to cultivate sensitivity and expressiveness, channelling music via intentional movement, sound, cognition, emotion, and invention.

Mead (1994) presents four fundamental principles that summarise the Dalcroze philosophy:

Eurhythmics stimulates the sensory perception of music, including the physical, auditory, and visual dimensions inside the mind.

Solfege, improvisation, and eurhythmics synergistically promote expressive musicality and augment intellectual comprehension.

Music may be perceived via verbal communication, physical expression, and bodily motion.

These phenomena may also be encountered in the dimensions of time, space, and energy. Humans exhibit optimal learning when engaging several sensory modalities. Music instruction should include the use of the tactile, kinesthetic, auditory, and visual faculties. (David Frego, 2022.).

The Dalcroze approach is founded upon eurhythmics, a method that imparts knowledge of rhythm, structure, and musical expression via the medium of music. Eurhythmics starts with auditory training, namely solfege, to cultivate the internal musical perception. Unlike Kodály's use of solfege, this approach consistently incorporates physical motion. Another aspect of the technique focuses on improvisation, which enables students to enhance their spontaneous

emotional and bodily responses to music. Types of Eurhythmics: There are four types of basic eurhythmic exercises: Follow, Quick reaction, Interrupted canon, Canon.

Edwin Gordon: The Edwin Gordon developed his Music Learning Theory after extensive investigation and scholarly inquiry in the field of music. Music Learning Theory studies how we learn while we're learning music. Gordon, like previous academics, recognised the insufficiency of our vocabulary in elucidating the intricate mechanisms involved in music acquisition and perception. Gordon's primary notion is referred to as audiation, which he describes as the mental process of perceiving and understanding the sound of music that is not physically present or may not have ever been there (Gordon, 2007; 105, 399) The Skill Learning Sequence developed by Gordon is based on two primary forms of learning: Discrimination and Inference. Discrimination learning is a process that involves memorization and happens when a teacher instructs students on the fundamental elements of music, such as terminology and auditory and rhythmic patterns. Inference learning is a cognitive process in which the learner is capable of recognising, generating, and adapting musical elements that have previously been acquired. The student is now exploring music independently.

Rhythmic learning focuses on comprehending three fundamental concepts: the macrobeat, the microbeat, and melodic rhythm. Macrobeats refer to the primary or extended beats that we perceive, particularly while we are dancing. In time signatures like as 4/4 or 2/4, the macrobeat is denoted by quarter notes. However, in 3/4 time, it is denoted by a dotted half note. The technique he adopts encompasses a holistic perspective, where the student first engages with the whole song or piece, then proceeds to analyse it, and then revisits the full composition with a newfound understanding of its intricate components. (Gordon, 2007; 240-258)

Gordon's technique, like to other sequential learning methods like Vygotsky's Zone of Proximal Development or scaffolding, is based on gradually increasing the degree of difficulty of skills as the learner advances. Imitating fundamental patterns is necessary in order to execute improvisational music, since it is much more intricate. The "Whole-Part-Whole" technique suggests starting with broad activities to get a comprehensive understanding, then moving on to analyse the individual components, and ultimately revisiting the whole piece of music (Valerio, n.d.).

Suzuki: The Suzuki Association of the Americas, has summarized "About the Suzuki Method" on its website as follows: (Traducción al español, n.d.)

Every Child Can Learn: Japanese violinist Shinichi Suzuki saw the significance of children worldwide learning their native language easily. He developed the mother-tongue approach to music learning by using language acquisition concepts. Parental responsibility, loving support, frequent repetition, etc., are hallmarks of the Suzuki approach. When children acquire language, they undergo considerable enculturation. Start by listening and repeating to learn language. They must memorise, create vocabulary, and are driven by environmental, cultural, and social stimuli, including love.

Parent Involvement: Parents help their children learn music, just as they learn to communicate. They attend classes with the kid and are "home teachers" throughout the week. One parent frequently plays before the youngster to grasp expectations. Parent-teacher collaboration creates a fun learning environment. Expanded definition of 'parent' to include any carer, guardian, grandmother, etc. who helps the kid develop. The early years are critical

for brain and muscular development. Starting to listen to music from birth is best, although formal instruction may start around three or four.

Listening: Children learn words by hearing them hundreds of times. Listening to music daily, particularly Suzuki pieces, helps children learn them quickly. The Suzuki method to music requires children to listen to great recordings as they do to acquire language so that beautiful music becomes natural.

Repetition: Instrument learning requires constant repetition. Children don't forget words or music. They learn it and use it more sophisticatedly. As with language, praise and encouragement should accompany a child's instrument learning. Each youngster learns at their own pace, taking little steps to master each. Children are also encouraged to help one other, promoting charity and teamwork.

Learning with Others: In addition to individual lessons, students attend group sessions and performances where they learn and are inspired by each other.

Graded Repertoire: Children use language for conversation and self-expression, not to learn to speak. Suzuki music presents technical challenges to be learnt in context rather than via dry technical drills.

Delaying Reading: Children learn to read after they can speak. Children should learn fundamental instrument skills before reading music.

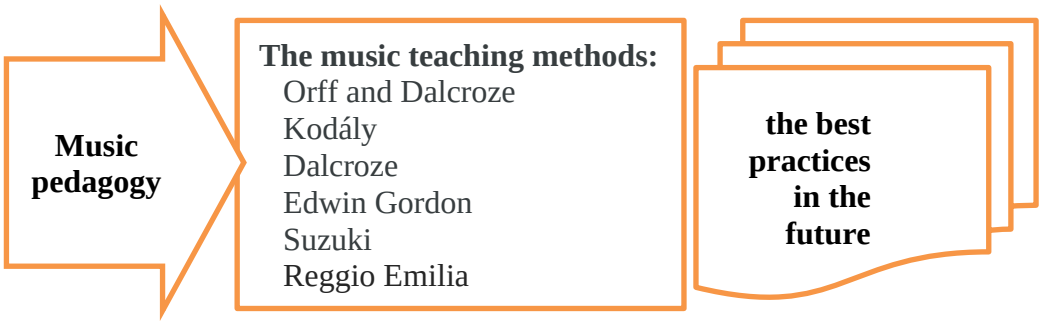
Reggio Emilia: While not inherently a music teaching technique, it is worthwhile to examine this well recognised educational system in its connection to music education. Contemplated extensively the portrayal of children in artistic mediums. He aimed to provide genuine methods for children to express themselves and created scaffolding to more effectively use and comprehend children's musical growth. (Crisp,.& Caldwell, 2007 : 26–30) The fundamental methodology employs exploration in the context of music education and is also aligned with other contemporary learning methodologies described in the 21st century.

1. The child as the creator of his or her own learning.
2. The child and adult as researchers
3. The environment as the third teacher
4. Documentation as communication
5. The 100 expressive languages of children
6. The dialogue between child and adult
7. Collaborative work (Smith, 2011)

Music education has issues with abusive or self-conscious teachers and disengagement from music. Teaching methods as a quick-fix text book hinders creativity and diagnosis. Educational research struggles to organise objectives, content, methods, and media for effective teaching. For sustained engagement and effective music pedagogy, attitudes, teaching methods, and research must change. Specialists agree on fragmentation and disciplinary uncertainty. The IT chief speeds up. Conservatism rules philosophy education. Teacher and student dismiss it as unimportant or boring. Reading and learning independently is key. Before specialisation, prepare. Rationality, development, and comprehensiveness determine student career success. Know your teachers, students, schools, and more to learn music. Music pedagogy fosters self-regeneration, self-organization, harmony, affective experience, creation sense, group cooperation, interest, and self-directed learning. Lit teaches many music pedagogy concepts. Music aids literacy because the brain processes language and music simultaneously.

4E: Embodied, Embedded, Extended, and Enactive is another musical skill acquisition cognitive principle. Pedagogical and philosophical studies examine music learning. This study claims music pedagogy adapts traditional to self-directed learning. Research and advice on music pedagogy. Environment, body, and active music learning are stressed. Music pedagogy changes self-learning. Attention, status fluidity, vulnerability, and risk are in music education. Finally, Hospitality advises marginalised students to study music. Knowing the subject helps learn best practices. Modelling, sequencing, and deconstructing help beginners teach music. Music classes, emotional engagement with aesthetics, invention, group harmony, and achievement-based interest were taught. Discover international music education across cultures. The music education methods, the following Orff, Dalcroze, Kodály, Edwin Gordon, Suzuki, and Reggio Emilia music training

From the above, the relationship between music can be summarized. Music pedagogy to use or create the best practices in the future as shown in the following picture.



Picture 1: The music pedagogy to the best practices.

Discussion

Based on the findings of the study, the results can be analysed and interpreted in the following manner:

The problems with teaching music pedagogy include lasting attitudes from miseducation, abusive or confident episodes with significant teachers, and a lack of clarity at the tertiary level and beyond. According to Cameron & Bartel (1998) and Ruth (2018 : 267-276), educational staff attitude affects interest. Teaching music with confidence and clarity. Music appreciation instructors lack classroom teaching experience and knowledge of music courses. According to Wiens (2017 : 133–151) and other experts, the issue lies in the connection between cultural literacy and academic performance. However, the specific cause of this connection is still uncertain. Common issues, such as insufficient instructional time, equipment shortages, inadequate facilities, administrative indifference, a lack of funding, and poor scheduling, can ultimately result in the failure of the entire music programme. These fundamental issues are accumulative and cannot be resolved solely through music instruction, necessitating financial resources and collaborative efforts to address them.

Music pedagogy has the potential to foster self-regeneration and self-organisation in learners. The concept of self-organisation, derived from complexity theory, can be applied to music pedagogy to promote vital urban regeneration processes. This concept in Chinese culture gives importance to developing oneself first. The culture of self-education of music teachers is

also important in fostering self-regeneration and self-organisation in the field of music education. (Elena & Ziliya: 2015 : 95-103 : 95-103). However, implementing self-organising processes in music education may require adaptation and change in existing structures and roles within the field. Overall, music pedagogy has the opportunity to utilise self-regeneration and self-organisation principles to enhance learning and development in the musical domain.

Hospitality education recommends that marginalised students pursue music studies, as it serves as an educational catalyst to attract disengaged students from the mainstream. Harmony Music, an alternative school, seeks to involve marginalised students and create a supportive learning environment by integrating music into the curriculum or music course. This approach acknowledges the beneficial impact of music on students' academic achievements and facilitates the cultivation of novel abilities and interests. According to Heejung & Marketa (2013: 295-320) they are placing a high importance on promoting inclusivity and developing music curricula that are fair and accessible to all students. Through the implementation of diverse music education and the recognition of students' musical aptitude across various cultures, music programmes can enhance inclusivity and appeal to a broader spectrum of participants.

The progress of technology and the utilisation of computer-assisted music instruction programmes have led to the development of more advanced music teaching methods.The utilisation of computer network technology and artificial intelligence techniques, such as neural networks, has facilitated the creation of music teaching software, thereby introducing novel approaches to music education. Tabuena (2021 : 9-16) Various pedagogical methods, such as the Orff approach, the Kodály approach, and the Suzuki approach, are also necessary and employed in music classrooms, each possessing distinct advantages and disadvantages, in addition to computer-assisted instruction and music support programmes. Specifically, seek academic documents that address the issue of language barriers and propose solutions to overcome them. Artificial intelligence facilitates language comprehension and promotes a more positive cognitive state. (Seng, 2022 : 2-4) Consequently, a comprehensive approach to learning that emphasises the understanding and exploration of music has emerged as a groundbreaking educational model. This approach enables students to fully engage with the captivating aspects of music and enhance their proficiency and aptitude in the subject.

Recommendations

1. Theoretical Recommendation: The researcher will extract concepts from both internal and external sources to formulate explicit principles. These principles will then be applied to generate textbook materials aimed at resolving comprehension difficulties. Establishing effective incentives for the proper instruction of music to young people in educational institutions.

2. Policy Recommendations: Despite existing government policies aimed at fostering education, there remains a significant budgetary shortfall that necessitates a substantial amount of funding. Hence, it is imperative for policy to incentivize researchers to elevate music teaching to a prestigious occupation and enable them to generate tangible prosperity.

3. Practical Recommendations: It is still necessary to engage in research and development, conduct experimental research, and foster collaborative and integrated research. Particularly the role of music educators across all educational levels and their contribution to showcasing academic advancement through seminars.

References

Anderson, W. T. (2012). The Dalcroze approach to music education: Theory and Application. *General Music Today. 26* (1), 27–33.

ATEŞ, I. A. & Elif, G.T. (2022). A qualitative research on popular music pedagogy. *IEDSR Association*, 1-15.doi: 10.46872/pj.559

Cameron, L & Bartel L. (1998). Lack of Talent or Miseducation: Study of Teacher's Perceptions of Inability. *Canadian Society for Studies in Education*, June 1998, Ottawa. Unpublished Paper.

Choksy, L. (1981). *The Kodály context: Creating an environment for musical learning.* Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

Crisp, B. ,& Caldwell, L. (2007). Orff-Schulwerk and the Reggio approaches are interwoven successfully. *The Orff Echo*, 39 (3), 26–30.

Culp, M. E., & Salvador, K. (2021). Music Teacher Education Program Practices: Preparing Teachers to Work with Diverse Learners. *Journal of Music Teacher Education, 30* (2), 51-64. https://doi.org/10.1177/1057083720984365

Dan, Liu. (2023). A Study on the Evaluation Criteria of Academic Examination of University Music General Course Based on the SOLO Taxonomy. Journal of Education and Educational Research. 3(1), 39-44. doi: 10.54097/jeer.v3i1.8062

David Frego. R. J. (2022). *The Approach of Emile Jaques-Dalcroze.* Retrieved May 13, 2022. from: https://www.allianceamm.org/resources/dalcroze/

Elena, A. D. & Ziliya, M, Y. (2015). Organization a Culture of Self-Education of Music Teachers. International Education Studies, 8(6). 95-103. doi: 10.5539/IES.V8N6P95

Fan, Xiao-ju. (2001). Pedagogical Principles in the Basic Musical Education. *Huangzhong-journal of Wuhan Music Conservatory*,

Farsam, S. (2022). Welcoming the Other Pursuing Social Justice through Hospitality in the Music Classroom. *Music Educators Journal.* 108 (4), 17-22. doi: 10.1177/ 00274321221106067

Gordon, E. E. (2007). *Learning sequences in music: A contemporary music learning theory*. Chicago, IL: GIA.

Gray, E. (1995). Orff-Schulwerk: Where did it come from? *The Orff Beat-Centenary Issue* XXIV (June 1995). Victorian Orff Schulwerk Association. 03 May 2009 http://www.vosa.org/aboutorff/?pageID=14

Halcrow, K. (2018). Imitation and innovation: Harnessing the principles of music pedagogy for the writing classroom. *Literacy Learning: The Middle Years*, *26* (3), 48+. https://link.gale.com/apps/doc/A554040665/AONE?u= anon~1903f55a&sid=googleScholar&xid=49dd5b08

Han, D. X. (2023). The Importance of Developing Ideological and Political Education in Colleges and Universities in the New Era - A Review of Principles of Ideological and Political Pedagogy in Colleges and Universities in the New Era. *Chinese Journal of Education*, 4 (3),145. doi:CNKI:SUN:ZJYX.0.2023-03-066.

Heejung, R. & Marketa, K. (2013). The Use of Student Subjects in Hospitality Research: Insights from Subjective Knowledge, *Journal of Quality Assurance in Hospitality & Tourism*, 14 (4), 295-320, DOI: 10.1080/1528008X.2013.802624

Jiang, Y. (2017). Reflection and Construction of Music Appreciation Course Teaching in Jiangsu Province General Universities (Master's Dissertation, Nanjing University of the Arts).https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD201801&filename=1018004660.nh

Kodály song web. (n.d.). songs. *Online.* Retrieved May 13, 2022. from: http://www.kodaly songweb.net/songs

Lian, B. (2010). *Special Music Education in China: A Study of History and Present Situation. Doctoral dissertation, Nanjing Arts Institute*. https://kns.cnki.net/ KCMS /detail/detail. aspx?dbname=CDFD0911&filename=2010250834.nh

Liu, H.M. & Zou, H.J. (2018). Principles of Pedagogy: Historical leap and its value of the times—commemorating the 40th anniversary of Economic Reform and open up. *Education Research.* 7 (2), 4-14, doi:CNKI:SUN:JYYJ.0.2018-07-002.

Mead, V. H. (1994). *Dalcroze eurhythmics in today's music classroom*. New York: Schott.

Millican, J. S., & Forrester, S. H. (2018). Core Practices in Music Teaching: A Delphi Expert Panel Survey. *Journal of Music Teacher Education,* 27 (3), 51-64. https://doi.org/ 10.1177/1057083717736243

Pennington, J. (1925). *The importance of being rhythmic.* New York: Knickerbocker Press.

Ren, C. & Thotham. A. (2023). The Preservation and Development music of Henan Zhuizi, a vocal form in Kaifeng, Henan, China. *Journal of Namibian Studies : History Politics Culture,* 32 (4). 15-28, doi: 10.59670/jns.v33i.776

Ruth, A. (2018). The pedagogy of primary music teaching: talking about not talking. *MUSIC EDUCATION RESEARCH,* 20 (3). 267-276. DOI: 10.1080/14613808.2017.1327946

Sarrazin, N. (2016). *Music and the Child.* Open SUNY Textbooks.

Schiavio A, van der Schyff D. (2018). 4E Music Pedagogy and the Principles of Self-Organization. *Behav Sci (Basel).* 8 (8), 72. doi: 10.3390/bs8080072. PMID: 30096864; PMCID: PMC6115738.

Seng, W. (2022). "Agile Teaching Framework for Music Education Software Development Curriculum Based on Deep Learning", Mobile Information Systems, Volume 2022 | Article ID 5243849 (1-8). https://doi.org/10.1155/2022/5243849

Shamrock, M. (1997). "Orff-Schulwerk: An integrated method. *Music Educator's Journal,* 83 (3), 41–44.

Smith, A. P. (2011). The incorporation of principles of the Reggio Emilia approach in a North American pre-school music curriculum: An action research. *Visions of Research in Music Education,* 17 (4). 137-140.

Traducción al español. (n.d.). About the Suzuki Method. *Online.* Retrieved May 10, 2022. from: https://suzukiassociation.org/about/suzuki-method/

Valerio, W. (n.d.). "The Gordon approach: Music learning theory." The Alliance for Active Music Making. *Online.* Retrieved from: http://www.allianceamm.org/resources/ gordon/.

Wang, X. (2013). *Contemporary Feminist Perspectives on Music Education in Chinese Higher Education Institutions* (Doctoral dissertation, Nanjing Normal University). https://kns. cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx? dbname=CDFD1214&filename=1013339368.nh

Wiens, K. (2015). Popular Music as an Interpretive Device for Creating Meaningful Visitor Experience in Music Museums. Ethnologies, 37 (1), 133–151. https://doi.org/10.7202/ 1039659ar

Xia, D. (2015). Thoughts and Strategies of Talent Training Mode of Music Education Major in Chinese Normal Universities: A Case Study of Art College of Henan University. *Cross-cultural Communication*, 22 (2). 5-15, doi: 10.3968/%X

Xiang, X.M, Feng, J.J, & Liu, H.M. (2019). *Principles of pedagogy*. Higher Education Press.

Xiu, H. L. (1997). Music education activities in the musical institutions of the Sui and Tang dynasties. *Music and Art.* (01),41-47. doi:10.19359/j.cn31-1004/j.1997.01.008.

Yongchun, X. &, Kyung-Hoon, Min. (2023). Exploration of Trends in Music Education in China According to the Study on Changes in Music Education and of '2022 Arts Curriculum'. *Korean Journal of Research in Music Education*. *52 (2),* 191~208, *doi: 10.30775/kmes.52.2.191*

Yuan, Y. (2017). Research on Innovative Strategies of Teaching Methods for Music Appreciation Courses in Colleges and Universities. *Art Evaluation*, 17 (4), 72-73. doi:CNKI:SUN:YSPN.0.2017-17-036.

Yumeng, He., & Weiyang, Xu. (2019). Content Design of Aesthetic Systematics Course on Music Performance. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research.* 345(2), 107-110, doi: 10.2991/ICAESSR-19.2019.25

Zhengtao, L. & Yi, L. (2019). How to implement pedagogical theory in the face of information technology?. *Journal of East China Normal University* (Educational Sciences). 2 (04),1-12. doi:10.16382/j.cnki.1000-5560.2019.04.001.

Strategies and Foundational Elements Necessary for the Integrated Development of China's Sport Industry and Pension Industry

Jinghao Zhang and Parinya Kwanmuangvanich
Suan Sunandha Rajabhat University, Bangkok, Thailand
Corresponding Author, Email: s64584950001@ssru.ac.th

****

Abstract

Promoting the integration of the sports industry and the senior care industry is an important hand in fostering new forms of sports consumption in China. Literature research, expert interviews and quantitative analysis methods are used to reveal the economic logic of the integration of China's sports industry and pension industry in the new era, and to analyze the development potential of the integration of the two industries through the degree of coupling coordination and grey prediction.

It is found that the integration of the two industries is an integrated innovation process in which senior sports market players actively explore new forms of senior sports and recreational consumption under the rational constraints of the growth of the sports industry and the endogenous incentives of the growth of the senior care industry and the goal of promoting the overall improvement of consumer welfare and producer surplus; the degree of coordination of the coupling between the sports industry and the senior care industry is increasing year by year, but the overall level of equilibrium is not yet reached, and the development opportunities and challenges for the sports industry and the senior care industry in China in the new era have been analyzed by means of interviews with experts and quantitative analysis. The development opportunities and challenges of the integration of the two industries co-exist; the future consumption space of China's senior sports market will continue to expand along with the growth of per capita disposable income of the urban elderly, but the overall trend of growth is slowing down, and the development of the integration of the two industries is expected to be good and the task is still arduous. Based on this, we put forward concrete suggestions such as focusing on stimulating the vitality of the main players in the senior sports market, steadily increasing the ability of the elderly to pay for sports consumption, and pragmatically carrying out national education on population aging embedded in the national fitness program.

Keywords: Sports Industry; Pension Industry; Industrial Integration; Coupling Coordination Degree; Gray Prediction

* Received: November 15 2023; Revised: December 15 2023; Accepted: December 16 2023

Introduction

Industrial convergence originated from the electronic information technology revolution in the mid-to-late 20th century, due to the penetration and diffusion of technology at that time triggered the interaction and integration of products and services, organizations, and market operations between the computer industry, the communications industry, and the media industry, and the boundaries of the industry continued to blur or even disappeared, resulting in the formation of inter-industry convergence and development pattern (Zhou, 2003). With the continuous improvement of industrial regulation policies, the continuous evolution of enterprise business models and the ubiquitous application of Internet technology in various countries around the world, industrial convergence has become an important industrial phenomenon that affects global market economic activities. Academics generally believe that the phenomenon of industrial convergence is actually not caused by a change in industrial boundaries in the theoretical sense, but rather the phenomenon of cross-industry existence of established economic activities of a certain industry in the real economy under the established boundaries of various industries, such that it is difficult to classify the organization of such economic activities with dual-industry attributes as an existing industry (Han, 2006 : 54-61); Industrial integration implies that enterprises with different industries focus on the cross-industry allocation and utilization of resources around consumer demand, launch cross-industry competition and cooperation, fundamentally reshape the industrial structure, build a cross-industry division of labor and collaboration system, and produce a huge composite economic effect (Kong, 2014 : 160); The process of industrial integration refers to the integration of different types of production factors through a new carrier, and the industrial integration result is the formation of new industries that can satisfy people's new needs.

The integrated development of sports industry and related industries refers to the dynamic development process of sports industry and related industries breaking the industrial boundaries with each other, through the penetration, extension and reorganization of the value chain of their respective industries, taking the resources of sports industry as the basis and the elements of related industries as the carrier, and through the technological fusion, business fusion and market fusion gradually integrating and developing a new type of sports industry formed with the resources of sports as the core and the characteristics of related industries . The dynamic development process (Yang, 2013 : 21). As the growth trajectory of different industries determines the divergence of the integration development trend between different industries, the integration trend of sports industry and pension industry will reflect the commonality of the integration and development of sports and related industries, but also show its specificity, so take the development characterization of China's sports industry and pension industry in the growth stage as the entry point of the study, which is conducive to a better explanation of the economic logic of the integration of the two industries in the new era.

Since the first proposal of "promoting the integration of sports and senior care services" in Document No.46 (PRC, 2014) of the State Council, the innovative development trend of the integration of China's sports industry and senior care industry has become increasingly prominent according to the international experience and national strategy of actively responding to population aging. At present, the academic research on "sports + pension" is in an exploratory stage, and the related literature mainly focuses on the integration degree of the two industries (Han & Wang, 2017:1-5) (Ye, 2019:62-69), the integration

mechanism (Ye, 2017:442-446), the integration path (Ye, 2018:31-36), and its impact on the industrial structure.), integration mechanism (Ye, 2017:442-446), integration path (Ye, 2018:31-36), and its impact on industrial structure (Ye, 2017:410-414) (Ye, 2019:36-43), etc.

Practice shows that, with the "sports + tourism, culture, health, pension" in recent years, "happy industry" between the market cross-border action is constantly upgrading, marathon tourism, ice and snow tourism, sports culture and creativity, sports rehabilitation and other sports consumption of new forms of gradual emergence, to discuss the development of sports and related industries has become a new trend. The integration and development of sports and related industries has become the focus of China's sports industry research in the new era, and the integration of sports industry and pension industry has also become a hot spot in the focus. Although this helps to improve people's understanding of the trend of integration between the sports industry and the senior care industry, the possibility and feasibility of the integration of "sports + senior care" in the existing research still needs to be further deepened. Although this has helped to raise awareness of the trend of the integration of the sports industry and the senior care industry, the existing studies still need to further deepen their arguments about the possibility and feasibility of the integration of "sports+ senior care".

Research Objective

This paper will combine the methods of normative analysis and empirical analysis to study the integration foundation and integration prospect of "Sports + Pension", in an attempt to provide more references for the economic and social decision-making on the integration of sports and pension industries in China: (1) to combining the characteristics of industrial development to reveal the economic logic of the integration of the two industries; (2)to using quantitative measurement models to predict the development potential of the two industries.

Research Methods

1. Evaluation of coupling coordination degree

The concept of coupling originated from physics describes the degree of strength and weakness of system interactions, and later gradually used in geography, economy and tourism research fields (Zhang & Zhu, 2013:17), and joined the coordination degree analysis is used to evaluate the synergistic relationship formed by multiple industrial systems due to their close association and influence on each other.

1.1 Evaluation method

The economic logic of the integration of the sports industry and the pension industry implies the coupling principle: Sports are the supporting conditions for the comprehensive development of the pension industry, and elements such as the scale of the sports industry, industrial structure, industrial resources, industrial demand and so on will have an impact on the growth of the pension industry, while the pension injects a new and powerful impetus for the high-quality development of the sports industry, and elements such as the scale of the pension industry, the industrial structure, the industrial resources, industrial demand and so on will also play a feedback role on the growth of the sports industry plays a feedback role. According to the concept and framework of capacity coupling in the coupling theory and the analytical idea of "quantitative with qualitative" (Liu, 2015), the development situation of the integration of the two industries is analyzed through the coupling and coordination

measurement of the sports industry and the pension industry. To this end, the sports industry and the pension industry are set as two mutually coupled systems, and the coupling coordination measurement model is established as follows.

$$D = (C \times T)^{0.5} \quad (1)$$

$$C = [A_1 \times A_2 / (A_1 + A_2)^2]^{0.5} \quad (2)$$

$$T = \alpha A_1 + \beta A_2 \quad (3)$$

$$A_1 = \sum_{i=1}^{n} \lambda_{ij} \times X_{ij} \quad (4)$$

$$A_2 = \omega_{ij} \times Y_{ij} \quad (5)$$

In equation (1), D is the coupling coordination degree, C is the coupling degree between the sports industry and the pension industry, and T is the comprehensive coordination index between the sports industry and the pension industry, reflecting the contribution of the overall development level of the industry to the coordination degree. In equation (2), A1 and A2 are the comprehensive evaluation indexes of the sports industry subsystem and the pension industry subsystem, respectively. In Eq. (3),αandβare coefficients to be determined, taking into account that the sports industry and the pension industry are of equal importance to economic and social development, so we draw on the common practice and take the value of 0.5. In Eq. (4),λ_{ij} is the index weight of the sports industry subsystem, and Xij is the standardized value of the jth index of the sports industry subsystem in the ith year. In Eq. (5), ω_{ij} is the indicator weight of the pension industry subsystem, and Yij is the standardized value of the jth indicator of the pension industry subsystem in the ith year. The value interval of D $\in$[0, 1] is set with reference to the relevant literature, and the division standard of coupling coordination degree is established as 10 coupling coordination levels (Tian, 2017).

1.2 Data collection and Source of data

In order to ensure the accessibility and uniformity of data, according to the principle of frequency statistics of industrial indicators, the selection of evaluation indicators for the coupling coordination degree of the sports industry and the pension industry is mainly based on the relevant statistical data of the two industries, and 15 indicators are first selected initially respectively, and then 10 indicators are finally obtained respectively after the factor analysis screening and expert scoring (Table 1).

Considering the fact that 2013 is recognized by the industry as "the first year of policies for the development of the senior care industry" (Li, 2015:29), and the fact that sports consumption has been growing strongly since 2017, through the China Statistical Yearbook, the Statistical Bulletin of National Economic and Social Development, the Statistical Bulletin of the Development of Social Services, and the China Sport Industry Development Report" as well as information published by the State General Administration of Sports, Ministry of Finance and other government departments, the data of the measurement indicators of the sports industry and the pension industry in 2017-2021 were collected and organized.

1.3 Indicator weights

In order to avoid the factor bias caused by subjective assignment, the entropy weight method is applied to determine the indicator weights of the industrial subsystem. The calculation process is as follows:(1)Standardize the indicator data according to the formula $\overline{S}_{ij}=(S_{ij}-S_{min})/(S_{max}-S_{min})$, i=1, 2..., m indicates the order of the year, and j=1, 2..., n

indicates the number of indicators; and (2) Calculate the weight of the jth indicator in the ith year according to the formula P_{ij}=ij/ $\overline{S}_{ij}$; (3) Calculate the entropy value of the j the indicator according to the formula $E_j=-K\sum_{i=1}^{n} PijlnPij$, with the adjustment coefficient K=1/ln(n)>0; (4) Calculate the entropy value of the jth indicator according to the formula $W_j=1-E_j/n-E_j$ and $E_j=\sum_{i=1}^{n} E_j$ to find out the weight of each indicator. The weights of each index of the coupling system of sports industry and pension industry are calculated (Table 2).

Table 1 Indicator data for the coupled coordination measurement of the sports industry and the senior care industry in China, 2017-2021

coupling system	normative layer	indicator layer	year				
			2017	2018	2019	2020	2021
Sports industry	industry scale	X1 Total output of the sports industry (billions of dollars)	11000	13574.71	17107	19011.3	21987
		X2 Value added of sports services industry (billion yuan)	1215.12	1357.17	2703.6	3560.6	4449
	industry structure	X3 Value Added of Sporting Goods Manufacturing Industry (billion yuan)	2189.57	2546.99	2755.5	2863.9	3264.6
		X4 Value added of sports construction industry (billion yuan)	159	136.82	35.3	50.3	97.8
		X5 National public financial expenditure on sports (billion yuan)	299.08	370.75	356.48	389.48	474.48
		X6 Investment in sports fixed	1040.98	1041.62	1031.83	1421.34	1809.72

		assets (billion yuan)					
	Industry resources	X7 Number of sports system organizations (number)	7089	7106	7069	7067	7081
		X8 Number of national sports industry base members (number)	8	8	26	45	49
		X9 Number of sports market employees (ten thousand)	387.97	425.77	438.78	440.65	455.35
	Industrial Demand	X10 Per capita cultural and sports consumption expenditure of residents (yuan)	1398	1536	1723	1915	2086
	Industry Scale	Y1 Number of elderly beds (ten thousand)	493.7	577.8	672.7	730.2	744.8
		Y2 Population aged 65 and above (ten thousand)	13161	13755	14386	15003	15831
pension industry	industry structure	Y3 Community home care-community stay-at-home and day-care places (10,000)	64.1	187.5	298.1	322.9	338.5
		Y4 Institutionalized elderly care-all kinds of facilities of elderly service institutions (ten thousand)	4.2	9.4	11.6	14	15.5
		Y5 National public financial expenditures on	160.26	208.78	259.62	305.08	354.68

		aging affairs (billion yuan)					
		Y6 Accumulated balance of basic pension insurance for urban workers (billion yuan)	28269.2	31800	35344.8	38580	43844.6
	Industry resources	Y7 Number of national organizations for the elderly (units)	2571	2588	2280	1828	1600
		Y8 Number of aging service organizations and schools for the elderly nationwide (10,000)	15.3	15.5	14.5	14.3	13.3
		Y9 Number of various types of activity rooms for the elderly nationwide (10,000)	36	34.9	37.1	35.9	35
	industry demand	Y10 Per capita consumption expenditure of elderly residents (yuan)	6610	7245.5	7856	8555.5	9161

Table 2 Indicator weights of the coupled system of sports industry and pension industry

Sports industry	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10
weights	0.0756	0.1103	0.0680	0.0927	0.0732	0.1998	0.1145	0.1282	0.0559	0.0818
pension industry	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9	Y10
weights	0.0899	0.1057	0.0808	0.0804	0.1003	0.1052	0.1020	0.0843	0.1499	0.1015

2. Spatial forecasting of consumption

2.1 Method design

Due to the unique characteristics of the service object of the senior sports market, the size of the market consumption space, in addition to the impact of the size of the urban and rural aging population, the consumption tendency of the elderly improvement expenditure (Zhang & Li, 2021:6), the per capita payment ability of the elderly users to buy sports goods, and the level of effective supply of the product and other factors, which fundamentally depends on the economic income of the elderly, because the personal income of the personal improvement expenditure as a proportion of total personal consumption expenditure has a positive stimulating effect (Wu & Xu & Yang, 2017:87-88), which reflects the growth potential of the new industry of senior sports and recreation consumption, and thus the development prospect of the integration of the two industries can be investigated by predicting the changes in the consumption space of the senior sports market. In fact, in daily life, the economic income of the elderly consists not only of retirement salary or pension insurance premiums, but also usually includes expenses from family support, asset savings, or social support (e.g., financial subsidies, income from the minimum living standard guarantee, etc.). For this reason, based on the consideration of data availability and authenticity of the economic income of the elderly, the per capita disposable income of the elderly in urban areas is regarded as a proxy indicator for the measurement of the consumption space of the senior sports market. In this paper, according to the basic principles of the gray system, using the gray prediction model GM (1,1) can be relatively scientific prediction in the uncertain system of "poor information" (Wang & Hu & Li, 2016:3), selected China's average disposable income of the elderly in urban areas in the years of 2012-2021, and the data for the years of 2022-2029, the average disposable income of the elderly in urban areas in the years of 2022-2029, and the data for the years of 2022-2029. The data of China's 2012-2021 urban disposable income for the elderly is chosen to project the corresponding values for 2022-2029.

2.2 Modeling steps

In the first step, the modeling feasibility is analyzed by the level-ratio test given the original sequence "$X^{(0)}$= ［$X^{(0)}$(1),$X^{(0)}$(2),…,$X^{(0)}$(n)］, where$X^{(0)}$(k)≥0,k=1,2,…,n". analyze the modeling feasibility, which can be judged by the bounded area of the level ratio $\sigma^{(0)}$(k)of $X^{(0}$. In the second step, let $X^{(1)}$= ［$X^{(1)}$(1),$X^{(1)}$(2),…,$X^{(1)}$(n)］" be a one-time cumulative generating sequence of $X^{(0)}$, where $X^{(1)}(k)=\sum_{i=1}^{k} X^{(0)}(i)$,k=1,2,…,n, which can generate GM(1)(k) = X(0)(i). , the original form of the GM(1, 1) model can be generated: $X^{(0)}$(k)+a$X^{(1)}$(k)=b; since the former is essentially a difference equation, its parameter $\hat{a}$ = ［a,b］^{T} can be estimated by applying the least squares method. In the third step, the mean form of the GM(1, 1) model can be obtained by constructing the sequence of background values $S^{(1)}$ according to $X^{(1)}$:$X^{(0)}$(k)+a$Z^{(1)}$(k)=b; similarly, the whitened differential equation in the mean form of the GM(1, 1) model can be obtained by applying the least-squares method of estimation:$dX^{(1)}/dt+aX^{(1)}$=b. In the fourth step, the solution of the whitened differential equation can be constructed with the aid of the the mean mixed form of the GM(1, 1) model for prediction, i.e., the differential, differential mixed model of the GM(1, 1) time-response equation:$X^{(1)}(k+1)=(X^{(1)}(k+1)-b/a)e^{-ak}+b/a$, with the reduced value of $\hat{X}^{(0)}(k+1)=\hat{}X^{(1)}(k+1)$

—^$X^{(1)}$(k); where -a represents the model development coefficient and b is the gray role quantity, the former reflects the development trend of $\hat{X}^{(1)}$ and $\hat{X}^{(0)}$, and the GM(1, 1) model can be used as a medium- and long-term forecast when -a≤0.3. In the fifth step, the accuracy level of GM (1, 1) model was examined by residual test (mean relative errorα), correlation test (absolute correlationε_0), and post-hoc difference test (mean-variance ratio C_0 and probability of small error p_0), respectively, so as to validate the accuracy of the prediction results, and the specific calculation program and the reference table of the accuracy test level can be referred to the related literature (Liu & Xie, 2013).

2.3 Forecasting process

First of all, we obtain the per capita disposable income data of urban residents from 2012 to 2021 through the China Statistical Yearbook, and draw on the concept of "standard income population" put forward by Hu Naijun and other scholars (2014), and refer to the concept of "underage population (0-14 years old): working population (15-64 years old): elderly population (65 years old and above) = 0:1:0.0".): working population (15-64 years old):old population (65 years old and above) = 0:1:0.88" standard disposable income coefficient (Hu & Yang & Yu, 2014:61-66), calculated to obtain the per capita disposable income of the urban elderly in 2017-2021 (Table 4), that is, the original model constituting the GM (1(1), 1) model. 1) model of the original series.

Table 4 Data on per capita disposable income of urban residents and per capita disposable income of the elderly in China, 2008-2017 (unit: yuan)

Year	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Urban per capita	15781	17175	19109	21810	24565	26467	28844	31195	33616	36396
Elderly per capita	1441	1596	1818	2119	2467	2741	3115	3494	3896	4511

Secondly, after the rank-ratio test " $\sigma^{(0)}(k)=\sigma^{(0)}(k-1)/\sigma^{(0)}(k)$,k=2,3,⋯,10", it is found that $\sigma^{(0)}$=(0.9029,0.8779,0.8580,0.8589,0.9000,0.8799,0.8915,0.8968,0.8637)T", it is not a good idea for us to use this method, and since "n=10, $\sigma^{(0)}(k)\in$ ［0.833752918,1.199396102］" (Xiao, 2013), the 2012 -2021 urban elderly per capita disposable income data constitute the original series meets the GM (1, 1) modeling conditions. Again, according to the modeling steps to calculate, to find the parameters a=-0.126, b=1360.953, where -a≤0.3, indicating the reliability of the model for medium- and long-term forecasting; according to the model of the whitening differential equation to find its time corresponding equation $\hat{x}^{(1)}(k+1)=12279.871e^{0.126k}-10838.871$, and make k = 1, 2, ..., 8, can be obtained to predict the generating series (Table 5), that is, the value of per capita disposable income of the elderly in urban areas from 2022 to 2029.

Table5 Gray projected values of disposable income per capita for urban seniors, 2022-2029 (unit: yuan)

Year	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Older persons per capita	5086.071	577.66515	6537.993	7412.683	8404.394	9528.782	10803.597	12248.964

Finally, (1) the average relative error between the original and simulated values of the model is found to be 1.0451% ($\alpha < 0.05$) and the precision level is Grade II by residual difference test, indicating that the model predicts the results more accurately; (2) the gray correlation between the original and simulated sequences of the model is found to be 0.9996 ($\varepsilon_0 > 0.9$) and the precision level is Grade I by correlation test, which further indicates that the model's prediction accuracy is very high; (3) through the a posteriori difference test found that the model of the original sequence and the residual sequence of the mean squared error ratio of 0.04 ($C_0 < 0.35$), the probability of small error is 1 ($p_0 > 0.95$), both indicators show that the accuracy level is first class, and once again verified that the model prediction results have a high degree of credibility.

Results

The index data and weights were substituted into the coupling coordination degree measurement model to find the coupling coordination degree of China's sports industry and pension industry in 2017-2021 (Table 3). The numerical results show that: First, A1, A2 and C show a general growth trend during 2017-2021, with the average annual increase of A1 reaching 57%, the average annual increase of A2 reaching 30%, and the average annual increase of C only 0.5%, indicating that although the comprehensive development level of the sports industry and the senior care industry has improved significantly, the coupling degree of the interaction between the industrial systems changed very little during the 5-year period; second, the degree of coupling coordination between the sports industry and the senior care industry in China was calculated by substituting the index data and weights into the model. years with minimal changes; second, A1<T, A2>T during 2017-2020, i.e., the level of development of the pension industry contributes more to the degree of coordination of the two industrial systems, indicating that the latter has a smaller effect on the former than the impact of the pension industry on the growth of the sports industry; third, A1> T, A2<T in 2021, i.e., the level of development of the sports industry contributes more to the degree of coordination of the two industrial Third, A1>T and A2<T in 2021, i.e., the level of development of the sports industry contributes more to the degree of coordination between the two industries, indicating that the latter plays a smaller role in the former than the impact of the sports industry on the growth of the senior care industry; fourth, although D also shows a general trend of growth in the period of 2017-2021, its average is only 0.4797, which is the coupling of the "on the verge of dysfunctional" level. coordination grade, indicating that the coupling coordination between the sports industry and the pension industry is still in a poor situation. Comprehensive analysis shows that although the coupling and coordination degree of China's

sports industry and senior care industry has been improving year by year, the overall level has not yet reached equilibrium, and the development of the integration of the two industries has both opportunities and challenges.

The numerical results of the gray prediction of urban elderly per capita disposable income from 2022 to 2029 show that: Firstly, with the incremental increase of China's urban residents' per capita disposable income over the years, China's urban elderly per capita disposable income in the future shows a synchronous growth trend, and the end of the prediction period in 2025 will reach the level of 8.5 times that of the prediction base period of 2008, which is in line with the predictions of the This forecast result is consistent with the inference of "the market scale of national aging industry will grow rapidly" (Chen & Huang & Xu, 2020:79-80)（chen,2022:82-90）(Tang,2022:45-62)(Guo&Quan,2022:174-179)put forward by Chen Junhua et al., indicating that during the period of "14th Five-Year Plan", the new consumption mode of senior sports and recreation will be developed by carefully cultivating, scientifically developing, and reasonably developing the senior sports market, and the new consumption mode of senior sports and recreation will be developed. Secondly, the average annual growth rate of the forecast period is 0.1 percentage point lower than that of the base period, and the growth rate of per capita disposable income of the elderly in urban areas in China in the future will be slightly slowed down, which indicates that the expansion and upgrading of the consumption space of the senior sports market cannot be achieved overnight, and that building a new consumption pattern of the elderly in sports and recreation is a long term "protracted war" (Chen & Huang & Xu, 2020:79-80). It is a long-term "protracted battle" to build a new industry of senior sports and recreation consumption. Comprehensive analysis shows that the future consumption space of China's senior sports market will continue to expand along with the growth of per capita disposable income of the urban elderly, but the overall trend of growth has slowed down, and the development of the integration of the two industries is expected to be good, and the task is still arduous.(Feng&Xiao,2020:58-70）This is the same as Feng and Shaw's findings.

Conclusion

China is "running" into a deeply aging society, while the national economic structure is also "breaking down the old and establishing the new". In order to comply with the trend of personalized and diversified development of residents' consumption demand, the innovative development direction of the integration of China's sports industry and pension industry is becoming clearer and clearer in the context of the new era of "strong momentum of sports consumption and comprehensive enhancement of pension consumption". It is found that: the integration of the two industries is an integrated innovation process in which senior sports market players actively explore new forms of senior sports and recreational consumption under the rational constraints of the growth of the sports industry and the endogenous incentives of the growth of the senior care industry and the goal of promoting the overall improvement of the welfare of consumers and the surplus of producers; the coupling and coordination between the sports industry and the senior care industry is improving year by year, but the overall level of equilibrium is not yet reached, and the two industries have not yet reached a balanced level, and the development of the two industries has not yet reached a balanced level. Although the coupling and coordination degree of sports industry and pension industry has been improving year by year, the overall level of balance has not yet been

reached, and the development opportunities and challenges of the integration of the two industries coexist; in the future, the consumption space of China's senior sports market will continue to expand along with the growth of per capita disposable income of the elderly in cities and towns, but the overall trend of growth has slowed down, and the development of the integration of the two industries is expected to be good and the task is still difficult.

Recommendations

(1) Efforts should be made to stimulate the vitality of the main body of the senior sports market. First, introduce special policies and corresponding supporting measures to promote "sports + elderly care", and guide the establishment of unified and standardized quality standards for elderly sports services and market credit system; second, build a long-term mechanism for dynamic evaluation of the business environment of the elderly sports market, and encourage and support the development of private elderly sports enterprises; third, make up the short boards of infrastructure in the field of public services for the elderly, and improve the infrastructure of the elderly sports industry; third, make up the short boards of infrastructure in the field of public services for the elderly. infrastructure short boards in the field of public services, and provide basic hardware and software conditions to guarantee the construction of the senior sports market; fourthly, give play to the central role of the senior sports associations, the senior sports enterprise alliance and other commercial organizations to participate in the industry's governance, strengthen the demonstration effect and driving effect of the group-type and backbone-type senior sports enterprises, and cultivate the self-supporting function and long-term adaptive capacity of entrepreneurship-type and small and micro-sized senior sports enterprises.

(2) Steadily improve the ability of the elderly to pay for sports consumption. First, expand the coverage of basic pension insurance for urban and rural residents, improve the treatment determination and contribution adjustment mechanism of basic pension, and improve the basic economic income level of elderly residents; second, accelerate the pension financial reform, establish and improve the multi-level and multi-pillar pension security system, vigorously develop the commercial insurance products for senior sports and related pension fund services, and provide support for the elderly's sports consumption activities through multiple channels;. Third, strengthen the organic connection between the public service system for senior sports and the market trading mechanism for senior sports, promote the establishment of a system for supplying senior sports products that involves government departments, social organizations and enterprises, and reduce the costs and prices of commercial senior sports services, so as to address the sports service needs of different groups of senior consumers.

(3) Pragmatically carry out national education on population ageing embedded in national fitness. First, establish an institutionalized, regularized and characteristic mechanism for national education on population aging, integrate national education knowledge on actively coping with population aging in the promotion of national fitness activities in accordance with local conditions and time, and purposefully incorporate publicity on national fitness knowledge in the popularization of national education on population aging, so as to create a social and cultural atmosphere suitable for the development of the gerontological sports market; second, promote the science of kinesiology, Secondly, promote the professional cross-fertilization of multiple disciplines, such as physical education, medicine, management,

and demography, and offer courses on geriatric sports and health management or specialize in geriatric sports in general colleges, vocational colleges, and other educational institutions with the necessary conditions, so as to cultivate high-quality, specialized geriatric sports service personnel.

References

Ye, S,Z& Qiu, J. (2019). Research on the Integration and Development of Pension Industry and Sports Industry in the Context of Aging. *Journal of Xi'an Institute of Physical Education.* (04), 410-414.

Ye, S,Z. (2019). Empirical study on the impact of the integration of sports and pension industry on the structural upgrading of sports industry. *Journal of Wuhan Institute of Physical Education*. (05), 36-43.

Ye, S,Z. (2019). Research on the evaluation of the coordination degree of the integrated development of the sports industry and the pension industry--taking 11 provinces and cities in the eastern region of China as an example. *Journal of Chengdu Sports Institute*. (02), 62-69.

Ye, S,Z. (2018). Evolutionary Process and Path Selection of the Integration of Sports Industry and Pension Industry. *Journal of Xi'an University of Architecture and Technology (Social Science Edition).* (01), 31-36.

Han, S & Wang, L. (2017). Measurement and evaluation of the integration posture of China's sports industry and pension industry. *Sports Science*. (11), 3-10.

Ye, S,Z.(2017). Interaction mechanism and integration process of sports industry and pension industry. *Journal of Xi'an Institute of Physical Education*. (04), 442-446.

Han, S & Wang, L. (2017). Measurement and Evaluation of the Integration Dynamics of China's Sports Industry and Pension Industry. *Sports Science.* (11), 3-10.

Tian,Q.(2017). *Doctoral dissertation on the research of coupling development of sports industry and tourism industry, Shanghai* Institute of Physical Education).

Wu, K,p,Xu, H,Y & Yang, C. (2017). Analysis of Influencing Factors on the Structure of Residents' Consumption Expenditure in the Context of Aging. *Journal of Economics.* (01), 62-90.

Wang, Z. Z, Hu, H. & Li, M. (2016). Forecasting the scale of elderly consumption demand and analyzing the influencing factors. *Practice and Understanding of Mathematics*. (21), 1-9.

Zhang, D,p & Li, J. (2016). Measurement and analysis of China's regional aging industry market potential. *Research on Aging Science*. (04),3-14.

Chen, J. H, Huang, Y. C. & Xu, R. Q. (2015). Research on Market Size Forecast of China's Aging Industry. *China Population Science*. (05), 67-80+127.

Hu,N,j&Yang,Y,S&Yu,M.(2014).Study on population aging and urban residents' consumption in China's cities and towns. *Journal of Population*. (05),61-71.

Kong, G,b. (2014). Modularization and industrial integration. *Economic Forum*. (04),160-162.

Yang,Q. (2013). Research on the internal mechanism and external dynamics of the integration and development of sports industry and related industries. *Journal of Beijing Sport University.* (11), 20-24+30.

Zhang, D, F& Zhu, H,Y. (2013). *An empirical study on the coupling and coordination degree of cultural industry and tourism industry in Southwest China*. Regional Research and Development. (02), 16-21.

Han, X,M. (2006). Theoretical research on industrial integration. *Teaching and Research*. (06),54-61.

Chen, H.J. (2022). Theoretical and Empirical Research on the Integration Dynamics of Sports Industry and Pension Industry. *Journal of Shandong Institute of Physical Education.* (03), 82-90.

Tang,J.(2022). *Research on the Integration and Development of Sports Industry and Recreational and Nursing Industry in South Sichuan Region under the Background of Population Aging Master's Thesis*, Chengdu Institute of Physical Education).

Guo,R&Quan,R.(2022). Research on the Coupling and Coordination Degree of Integrated Development of Culture Industry and Pension Industry in Northwest China. *Operation and Management.* (02), 174-179.

Feng,J&Xiao,S,H. (2020). Research on the integration of sports and nutrition under the perspective of industrial integration: concept, role and development status. *Journal of Beijing Sport University.* (12), 58-70.

The Research on Protection and Inheritance Strategies of Intangible Cultural Heritage: A Case Study of Traditional Tujia Brocade Weaving Technique in China

Wang Peng,
Puvasa Ruangchewin and Poradee Panthupakorn
Burapha University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: puvasa@go.buu.ac.th

****

Abstract

China has a long history, and Chinese culture has a long and profound history. In the long history, the industrious and intelligent Chinese people have created a rich intangible cultural heritage. The Tujia Brocade of the Tujia people in the Wuling Mountains of China, as one of the five famous brocades in China, integrates politics, economy, culture, folklore and beliefs of various historical stages, and has had an important position in the field of textile from the ancient times to the present. However, with the rapid development of the society and the change of people's ideological concepts, the traditional brocade weaving skills of the Tujia ethnic group have encountered multiple realities in the protection and development of the dilemma.

Tujia brocade weaving was approved by the State Council of China in 2006 as one of the first batch of traditional arts to be inscribed on the Intangible Cultural Heritage List, and its preservation and inheritance are currently facing negative impacts brought about by such problems as excessive commercialization, lack of innovative resources, and insufficient community recognition, thus hampering the development of the art.

Keywords: Tujia brocade; Intangible cultural; Heritage protection; Cultural management

Introduction

Tujia brocade is a kind of jacquard fabric produced in the Wuling Mountains of China. As one of the five famous brocades in China, it has gone through a long history of change, carrying the temperature of the traditional handicrafts of the Tujia people, and is an outstanding representative of the brocade weaving skills of Chinese ethnic minorities. This paper analyzes the value and development direction of Tujia brocade in terms of history, culture, art, folklore and other aspects through the research means of literature research method, fieldwork method, questionnaire survey method and data analysis method, researching, counting and analyzing, in order to further analyze the Tujia brocade with a more integrated and comprehensive research.

The article mainly develops research through 2 plates:

1. Difficulties in the inheritance of traditional Tujia brocade weaving techniques

With the rapid development of social modernization, the Tujia brocade is facing the real problem of protection and inheritance, due to the differentiation between the traditional brocade

* Received: December 14 2023; Revised: January 3 2024; Accepted: January 4 2024

skills and contemporary lifestyle, the contradiction continues to intensify, the development of which is hindered.

2. Strategies and Suggestions for the Protection of Traditional Tujia Brocade Inheritance

By elaborating and analyzing the multi-dimensional value and inheritance status of Tujia brocade, we can enhance people's sense of urgency about the endangerment of traditional handicrafts, explore the development path of Tujia brocade in the current society, and put forward practical and sustainable development management suggestions in combination with relevant policies and regulations.

Research Objective

This paper analyzes the inheritance dilemma faced by the traditional brocade weaving skills of the Tujia ethnic group in order to explore the specific implementation measures and effective mechanisms for inheritance protection.

Research Methodology

The author of this paper organizes relevant data and literature, and with the help of cultural management theory, locates and constructs strategies for the protection and inheritance of intangible cultural heritage in Longshan County of Hunan Province and Laifeng County of Hubei Province, and analyzes the protection and inheritance of traditional brocade weaving skills of the Tujia ethnic group in the following four aspects: originality, wholeness, sustainability, and decidability, by applying the idea of inheritance protection.

Research Scope

This paper will take the current protection and inheritance of Tujia brocade skills in Longshan County, Xiangxi Tujia and Miao Autonomous Prefecture, Hunan Province, and Laifeng County, Enshi Tujia and Miao Autonomous Prefecture, Hubei Province, as the main scope of the study, and will draw on the advanced achievements in the related fields at home and abroad, concepts and forms of intangible cultural heritage heritage inheritance and innovation, and combine them with the practical experience, to help the Tujia area further protect and inherit the excellent brocade skills, and to build a Tujia brocade inheritance management program.

Research Application

The conclusions of this study show that specific implementation measures and effective mechanisms for transmission protection are conducive to promoting the protection and transmission of intangible cultural heritage. This paper provides some experiences and ideas for the protection and transmission of the traditional brocade weaving skills of the Tujia ethnic group and discusses the direction and development trend of future research.

Research Results

The protection and inheritance of traditional and ethnic cultures are undergoing great challenges, and a large number of excellent intangible cultural heritages, including Tujia brocade, have been subjected to unprecedented impacts in this process.

Discussion

In the trend of development of the times, how to preserve the original traditional textile crafts on the basis of the combination of art and technological innovation, to enrich the mode of inheritance of Tujia brocade skills and cultural dissemination, the traditional handicrafts will be management and effective protection of this traditional handicraft is an important issue that we urgently need to solve at present.

1. Difficulties in the inheritance of the traditional brocade weaving skills of the Tujia people Destruction of regional cultural ecology

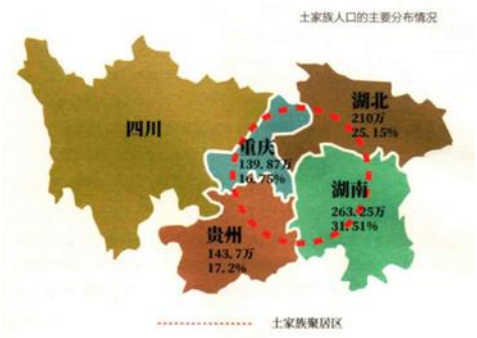


In China, the protection of non-heritage is a government-led work on the inheritance and orderly development of the excellent traditional culture of the Chinese nation, cultural diversity and diversity of cultural expressions. However, the protection of non-heritage cannot be separated from the overall protection of regional cultural ecology, which suggests that we need to pay attention to the connection between the natural environment, natural ecology and cultural heritage and cultural ecology which are closely related to the non-heritage, and through the protection of the related natural and cultural ecology, the protection of non-heritage can be gradually realized, so as to enable its orderly and sustainable development in the future.

The real protection and inheritance should start from the source of the craft, and on the basis of protecting the cultural ecology, ensure that the raw materials of brocade have enough space for survival, and when creating brocade works, the brocade practitioners should be advocated to present the complete craft process, and insist on the implementation of the principles of the protection and inheritance of intangible cultural heritage.

Ideological change of craftsmen

The main body of intangible cultural heritage inheritance is people, therefore, people's views on a traditional handicraft or the degree of recognition of traditional culture play a key role in the inheritance of intangible cultural heritage. The main inheritors of Tujia traditional brocade weaving skills are located in Longshan County, Xiangxi Tujia and Miao Autonomous Prefecture, Hunan Province, and Laifeng County, Enshi Tujia and Miao Autonomous Prefecture, Hubei Province. During the 1980s and 1990s of the reform and opening up, Tujia brocade weaving skills have received widespread attention, and the local residents have spontaneously formed the consciousness of protecting brocade weaving techniques, especially in the decade of 1985-1995, when the development of Tujia brocade weaving brought a lucrative economic growth to the local practitioners. The development of Tujia brocade, especially in the decade from 1985 to 1995, brought local practitioners a rich economic income. However, with the excessive development of Tujia brocade products in the tourism industry, the quality of handicrafts began to decline extensively, and the fast-paced industrial production from raw materials to weaving techniques were trying to replace traditional



handmade skills, thus causing a great impact on the protection and development of this traditional skill, brocade weaving factories closed down one after another, and many practitioners lost their jobs and went out to work. In recent years, the state has introduced a number of policies for the protection of intangible cultural heritage, the simultaneous promotion of poverty alleviation through intangible cultural heritage, the improvement of transportation, the comprehensive coverage of radio and television, and the high-speed development of the Internet era have further enhanced the concepts of local residents, especially the new understanding and view of traditional crafts and culture.

Survival Dilemma of Tujia Brocade

With the development of society, the ecological environment in the Tujia settlement area has changed, forming an unprecedented impact and challenge to the survival of the traditional culture of the Tujia people, some excellent traditional culture is gradually talking about out of people's sight, the Tujia brocade culture is one of them. At present, the development of traditional Tujia villages is "hollowing out" and "decentralization" phenomenon, and the continuous development of the society makes the traditional culture of Tujia lose its original functional value and social role. Tujia brocade weaving is an important part of the traditional culture of the Tujia people, and it must have a living environment that is compatible with it in order to continue and develop.



In addition, the survival of the Tujia brocade dilemma is also manifested in the Tujia brocade craft inheritance "protective destruction", which is also a common problem in the process of intangible cultural heritage protection. Although the Tujia brocade handicrafts need to be developed, utilization, and tourism and market economy, to realize the value of conversion. However, if there is no rationalization of the development, excessive commercial development, mechanized production, lack of innovation, etc., and thus these traditional cultures are interrupted due to our protection, then this is a kind of "protective destruction" of the intangible cultural heritage. On the surface, it seems to be the prosperity of the safeguarded items, but in reality, it is a fundamental harm to the intangible cultural heritage, violating the "authenticity", "wholeness", "interpretability" and "sustainability" of the intangible cultural heritage. It is contrary to the principles of "authenticity", "wholeness", "interpretability" and "sustainability" of the intangible cultural heritage.

Difficulties in the inheritance of the traditional brocade weaving skills of the Tujia people

Nowadays, the scene of "every footstool has a flower weaver" has disappeared in the current Tujia community, the development of the times, the progress of science and technology has changed the Tujia people's life content and way of life, the change of the living environment has put the survival of Tujia brocade in a difficult situation, and the loss of this excellent traditional culture is accelerating. Tujia is an ethnic minority without its own writing, so the inheritance of Tujia brocade weaving skills relies on generations of brocade weavers who use their brains to record and output, and then pass them on to their female relatives or apprentices by teaching them by word and example and by teaching them hand in hand. This kind of inheritance is passed down by the limitation of people's own physical function, if the inheritor is old and the physical condition deteriorates, there is the problem of inheritance difficulties. Nowadays, according to the author's understanding of the Tujia brocade masters in Xiangxi and Enshi Prefectures, due to the constraints of the inheritance method, the dependence on the inheritor is very high, so the brocade masters' old age is an unavoidable problem that will make the chain of inheritance of brocade technique broken, thus making the technique on the verge of being lost.

Tujia Brocade Masters in Xiangxi Prefecture, Hunan Province (Part)

Name and surname	Year of Birth	Age	Personal Achievement
Liu Dai'e	1955	67	Representative Inheritor of Tujia Brocade Weaving Technique, a National Intangible Cultural Heritage Item
Ye Shuiyun	1967	1967	Representative Inheritor of the National Intangible Cultural Heritage Program of Tujia Brocade Weaving Technique, Chinese Master of Arts and Crafts
Li Chengfeng	1965	57	Representative Inheritor of Tujia Brocade Weaving Technique, Intangible Cultural Heritage Project of Xiangxi Prefecture, Hunan Province.
Liu Daiying	1960	62	Representative Inheritor of the Intangible Cultural Heritage Program of Tujia Brocade Weaving in Xiangxi Prefecture, Hunan Province

Statistical Table of Information of Tujia Brocade Masters in Enshi Prefecture, Hubei Province (Part)

Name	Year of Birth	Age	Personal Achievement
Tang Hongxiang	1943	79	Hubei Arts and Crafts Master, Jingchu Craftsman
Liu Muxiang	1955	67	Hubei Provincial Arts and Crafts Master, Representative Inheritor of Tujia Brocade Weaving Technique of Hubei Intangible Cultural Heritage Project

The inheritance of Tujia brocade weaving technique is mainly inherited within the family, and family members are the main inheritors. For example, mothers teach their daughters, mothers-in-law teach their daughters-in-law, and sisters pass it on to each other, etc. Because brocade weaving craft originally existed to meet the needs of the family's internal life, learning and passing on this craft is a natural thing, so this way of inheritance has certain limitations. With the rapid development of society and the influence of foreign cultures, the original mode of life has been broken, and there is a great contrast between the external environment that is advancing with each passing day and the living environment of traditional villages, and there are fewer and fewer occasions to use brocade in daily life environments, and the value of the traditional brocade culture is less and less valued among the young groups. At the same time, the economic value of brocade handicrafts is also difficult to reflect, forced by the reality of poverty in Tujia villages, the living conditions of brocade artists have not been substantially improved, and young groups have chosen to go out to work to maintain their livelihood.

The inheritance of Tujia brocade skills, on the one hand, depends on the overall environment and audience, on the other hand, depends on the core inheritance of the crowd, especially the younger generation of inheritors, only in the continuous exploration to find practical measures and programs for the protection and inheritance of the Tujia brocade can really make the brocade "live".

2. Tujia traditional brocade heritage protection strategies and recommendations
Specific measures for the protection of inheritance

Intangible cultural heritage is a place of thick traditional skills or customs, from generation to generation of people's production, life practices, its cultural connotation and value through a complete set of processes to ensure that the production environment requirements. Therefore, we have to implement the traditional brocade weaving skills of the Tujia heritage protection needs to further integrate the ecological environment, the main body of the inheritance of conditions and strength, with modern technology to carry out protection measures, so that the Tujia brocade weaving skills can be better for the "living" inheritance.



Construction of national cultural ecological reserve. The Tujia community is rich in traditional cultural resources, and representative intangible cultural heritage lists include Tujia brocade weaving techniques, Tujia hammock building techniques, Tujia Maugus Dance, Tujia folk songs, etc. The construction of the Cultural Ecological Reserve will provide an ideal environment for the Tujia community. The construction of the Cultural Ecological Reserve will provide favorable conditions for the holistic protection of the intangible cultural heritage. In 1998, the well-known scholar Fang Lili raised the issue of cultural ecological imbalance in an advanced anthropology seminar hosted by Peking University, and she explained the significance of the "cultural ecology" in her later article: "Every culture created by human beings is a dynamic living organism, and all kinds of cultures gather together to form different cultural communities, cultural circles, and even cultural chains similar to food chains, which are interconnected to form a dynamic

network of life, and as an organic part of the human culture as a whole, have their own values and play their own roles in maintaining the integrity of the whole human culture". Playing its own role", the basic meaning of which is to regard human culture itself as an ecosystem, the construction of a national cultural ecological reserve in the traditional cultural gathering place of the Tujia community will provide a basic guarantee for the protection of the inheritance of intangible cultural heritage in the region.

Starting from the fundamental needs of the main body of inheritance, retaining "people". In the protection of intangible cultural heritage, we should change the wrong concept of emphasizing "things" over "people". Tujia traditional brocade weaving skills of the inheritance of the main body is the Tujia young women, want to keep this part of the group should first solve its life problems and employment problems, life and economic security is the most critical, the most urgent need to solve the problem, to solve this part of the problem will be solved in the inheritance chain of the problem, inheritance protection has the significance of the implementation of the significance of the protection. In addition to the young inheritance body, the elderly brocade weaving artist is also a group we need to focus on, in the process of inheritance, they bear the heavy responsibility of passing on the art of apprenticeship. Tujia traditional brocade weaving process contains a complete set of processes from raw material planting, collection, processing, dyeing, spinning, weaving, etc., the protection of the main body of inheritance is the prerequisite for the protection of the Tujia traditional brocade weaving techniques, therefore, one of the measures for the protection of the inheritance of the old brocade weaving artists and the young inheritors still alive to give a certain degree of policy support and financial incentives, from their real needs to demand. Only by giving them reasonable livelihood protection can they implement the inheritance work in an orderly manner with peace of mind.

Constructing an effective mechanism for the protection of inheritance

In addition to building a good ecological environment, paying attention to the needs of the main body of inheritance, digital technology protection and other specific measures for the inheritance protection of the traditional brocade weaving skills of the Tujia ethnic group, it is also necessary to build up a management mechanism that adapts to the progress of the times, training bases, formulate an effective mechanism for the cultivation of the inheritors and carry out the rational development and utilization of the traditional culture on the basis of respecting the traditional culture, strengthen the cooperation with the schools and scientific research institutions, and carry out international exchanges and cooperation. international exchanges and cooperation.

The establishment of management mechanism is the important foundation for the protection of the traditional brocade weaving skills of the Tujia people. Tujia brocade has a wide distribution range, mainly in Hunan and Hubei provinces, with a wide geographical range and dense ethnic groups, and the responsibility of protection and inheritance is great, involving many functional departments, such as the competent cultural department, cultural relics departments at all levels, and ethnic work departments.Therefore, the cultural administrative departments and leading cadres of the people's governments at the county level, while fully recognizing the necessity and importance of rescuing, protecting and inheriting the traditional brocade weaving skills of the Tujia ethnic group, should look at the value behind the cultural resources of the Tujia brocade with a developmental perspective, and adhere to the concept of "protection promotes development and development promotes protection" in the commercial development and economic activities of the Tujia brocade, and

not use the "protection promotes development and development promotes protection" as the basis for their activities. In the commercial development and economic activities of Tujia brocade, we should adhere to the concept of "protection promotes development, development promotes protection", and we should not use the practice of sacrificing national cultural resources for short-term economic benefits, not to mention the Tujia brocade cultural resources should not be exploited in an inordinate manner, resulting in the destruction of protection. It is through careful planning, organization and implementation that we can gradually promote the inherited protection of the traditional brocade weaving skills of the Tujia people.

Establish a perfect training base. The construction of the base is conducive to the teaching, exchange and further research of the traditional brocade weaving skills of the Tujia people, as well as the promotion, application and popularization of this traditional skill. Special training bases should be established in Longshan County, Xiangxi Prefecture, Hunan Province, and Laifeng County, Enshi Prefecture, Hubei Province, from the county level to each village community, inviting representative inheritors of national intangible cultural heritage and representative inheritors of provincial intangible cultural heritage to give lectures on a regular basis, as well as inviting relevant experts and scholars to give theoretical guidance.



Each county should choose the village community with representative culture, good inheritance foundation and many brocade weavers for the construction of training base. For example, Longshan County of Hunan Province has a better training base (training center) in Rao Chehe Village, and apprentices from other neighboring villages need to go to Rao Chehe Village to learn Tujia brocade weaving skills, therefore, we will take Rao Chehe Village as the center, and take the neighboring villages with a better inheritance foundation to make statistics and comparisons. Therefore, we will take Liao Che He Village as the center, count and compare the neighboring villages with a better inheritance base, and choose two or three villages to build a training base for Tujia traditional brocade weaving skills. Similarly, the construction of training bases in Laifeng County, Hubei Province should be centered on the existing training bases in Laifeng County, and the village communities with better inheritance bases should be selected to build training bases for Tujia brocade weaving skills. The construction of the base provides a guarantee for the inheritance of the traditional brocade weaving skills of the Tujia people, and the establishment of more representative inheritance bases will help spread and promote the brocade weaving skills.



Establishing the training mechanism for inheritors. The carrier of intangible cultural heritage is "people", which is created by human beings in long-term practice, and is the "living history" handed down from generation to generation, and is an indispensable part of cultural heritage. Tujia traditional brocade weaving skills is a real life of the Tujia people in the production of a handmade skill, the public social life is the Tujia traditional brocade weaving culture depends on the soil, but also its occurrence, development of the "data bank" and power source.

With the rapid development of social economy, the Tujia traditional brocade skills inheritance crisis, the inheritance of handicrafts is a dynamic process, is a kind of Tujia people's real-life environment generated by the living culture, its existence, development, evolution are in the nature, history, reality of the interaction to be able to get the long-term effective protection, in order to reshape the past on the Tujia brocade enthusiasm, we must establish a set of practical and feasible mechanism to train the inheritors. Practical and feasible training mechanism for the inheritors.

First of all, we should break the traditional family inheritance mode. Tujia traditional brocade weaving skills are usually inherited within the family, mother to daughter and sister to sister is the most common way of inheritance. Nowadays, the brocade artists who can master the full set of brocade weaving skills are often older, and some of them are in poor physical condition and weak, so we need to pay attention to two points, one is to care and help the elderly brocade weavers, and provide protection in life and economy, so that they can teach their skills without worrying about them; the second one is to encourage the young women of the Tujia ethnic group to learn brocade weaving skills with the old brocade weavers, so as to pass on the brocade skills to them. Secondly, we should encourage young women of the Tujia ethnic group to learn brocade weaving skills from the old brocade weavers, break the inherited family teaching mode, and broaden the inheritance paths, so as to avoid the situation that the old generation of brocade weavers would rather keep all their masterpieces than accepting apprentices, or that the young women would like to learn the skills but there is no one who is willing to teach the skills. Government agencies should support and emphasize the protection of this group of brocade artists. In addition, the inheritors should utilize the existing resources to actively display the traditional brocade weaving techniques and achievements mastered by individuals, so that more people can understand and like Tujia brocade, and also absorb more young people to join the inheritance echelon to cultivate more qualified brocade weaving inheritors.

Secondly, the government needs to develop a complete set of evaluation and recognition system. Tujia traditional brocade weaving skills inheritance protection can not be separated from all levels of government on the inheritance of the main body of the rescue protection and guidance training. In the assessment and recognition should grasp the standard, such as Enshi Prefecture, Hubei Province, Laifeng County should be clear to the county (city), province, the national bottom-up three levels, to build a real and effective directory system, and categorization management. In the Tujia traditional brocade weaving technique inheritor identification, should be identified by the village brocade weaving artists in the county and municipal level inheritors, and then identified by the county and municipal level inheritors in

the provincial level inheritors, and finally identified in the provincial level inheritors in the national level inheritors.

Finally, the leading cadres in charge of the management of Tujia brocade culture need to strengthen the study of intangible cultural heritage cultural policy. Their degree of attention to the Tujia brocade culture is directly related to the development of the culture and economy of the region covered by the Tujia region's economic development is backward, is still one of the special hardship contiguous area, many villagers are still poor households, life security and community culture and economic development are the main work of the region's leading cadres. Leading cadres at all levels should implement the government's cultural policy, strengthen the change of ideological concepts, correctly recognize the necessity of the development of the traditional brocade culture of the Tujia ethnic group, improve their own cultural heritage and development of theoretical literacy, consciously and spontaneously to pay attention to the issue of cultural heritage of the region, to develop a practical and effective mechanism for the training of talents, leading cadres should be a good traditional brocade culture of the Tujia ethnic group of the leader and the disseminator.

Inheritance protection and rational development and utilization. Inheritance protection and rational development and utilization is to respect the traditional culture as the premise, on the basis of maintaining the originality of the intangible cultural heritage Tujia brocade weaving techniques, to carry out the research and development and utilization of the Tujia traditional brocade weaving techniques, which is an important measure for the protection and inheritance of the traditional brocade weaving techniques of the Tujia ethnic group.



The productive protection of intangible cultural heritage adheres to the guidance of the scientific outlook on development, in accordance with the provisions of the Law of the People's Republic of China on Intangible Cultural Heritage, and conscientiously carries out the guideline of "protection as the mainstay, salvage as the first priority, rational utilization, and inheritance and development". The productive protection of the traditional brocade weaving skills of the Tujia people should correctly deal with the relationship between protection and utilization, without destroying its authenticity as a prerequisite for the development and utilization of the protection and inheritance of the need to follow the needs of the work, can not be blindly developed. For the development and utilization of the traditional brocade weaving skills of the Tujia people, the following suggestions are made: Establishing a resource base of Tujia brocade patterns. The digital protection of Tujia brocade is the inevitable development of the information society, and the establishment of the Tujia brocade pattern resource base can not only promote the technical and artistic innovation of Tujia brocade, but also enrich the cultural dissemination of Tujia brocade, and strengthen the self-identification and sense of belonging of the Tujia people to the culture of Tujia brocade. Based on large-scale and long-time field research, this study compiles the traditional brocade patterns of the Tujia people according to the thematic

classification of Tujia brocade by using digital composition technology. Drawing on the advanced achievements in related fields at home and abroad, the concepts and forms of cultural heritage digital inheritance and innovation, combined with practical experience, we slowed down the disappearance of traditional Tujia brocade patterns by constructing a Tujia brocade pattern resource base.

Conclusion

In the course of paper, the following suggestions are put forward to address the survival difficulties faced by the brocade weaving technique of Tujia intangible cultural heritage:

First, on the basis of this study, I will continue to study how to build the traditional handicrafts of the Tujia Pattern Resource Bank, classify the existing traditional Tujia brocade classics according to the theme of the pattern, and systematically analyze each brocade work on the basis of its cultural characteristics, in order to allow more people to intuitively feel the cultural and artistic connotations of the Tujia brocade, and at the same time convenient to retrieve, access, and research and study.

Secondly, through the establishment of the Tujia brocade pattern resource base management project, the cooperation with craftsmen engaged in Tujia brocade weaving and design companies engaged in the development of Tujia brocade cultural and creative products will be strengthened, and through systematic categorization and generalization, young craftsmen and designers can quickly grasp the basic knowledge of the traditional brocade culture of the Tujia ethnic group, which will provide a rich source of inspiration and artistic and theoretical basis for the development and creation of cultural and creative products in the later stage. Theoretical basis.

Third, the development and utilization of Tujia brocade pattern resource base can be used as a research topic for teachers and students of design majors in colleges and universities. On the basis of respecting the traditional Tujia brocade patterns, combining with contemporary design concepts, through the reorganization and arrangement of the elements in the traditional patterns and the combination of color extraction and extraction, new design concepts and works are formed, which will help to popularize the culture of the traditional Tujia brocade and enhance the contemporary survivability of the Tujia brocade in their research and attempts. The research and experimentation will help popularize the traditional brocade culture of the Tujia people and enhance the contemporary sustainability of Tujia brocade.

References

Xin Yihua,Luo Bin. (2001). Aesthetic Characteristics of Tujia Brocade[J]. *Journal of Central China Normal University (Humanities and Social Sciences Edition)*. (03), 7177.

Wang Huizhang. (2014). Research on the innovation of intangible cultural heritage management mode [J]. *Guangxi Social Science*. (5), 5964

Luo Dan. (2015). Research on the Application of Digital Media Technology in the Display of Traditional Handicraft Techniques--Taking Xiangxi Miao Embroidery and Brocade as an Example [J]. *Popular Literature and Art*. (6), 125126

Liu Xiaoyan. (2015). Research on GCPM model of minority intangible cultural heritage protection [J]. *Academic Forum*. (3), 154158

Chen Rihong. (2018). Examination of the inheritance source of Tujia brocade in Wuling Mountain Area. *Journal of Hubei Academy of Fine Arts*. (03), 1825. doi:CNKI: SUN:HMSY.0.201803004.

Xiangxi zhou zhi. (1991). *Qinding siku quanshu (History).* Hunan People's Publishing House.

Ye, Hongguang & Chen, Long. (2014). On the Spiritual Inheritance of Tujia Brocade to Ba Chu Culture.*Journal of Wuhan Textile University.* (05), 2123. doi:CNKI:SUN: WFGB.0.201405007.

Wang, WANG, WANG, WANG.(2009). *The heirs of Xilankapu: An oral history of Tujia brocade masters and inheritors.* Central Compilation and Translation Publishing House.

He Jingwei. (2017). *Xiangxi Tujia Brocade Vector Illustration Dictionary*. Hunan Normal University Press.

Chen, H. W. (2021). *Cultural lineage and self-confidence: the highest value of regional holistic conservation.*China Intangible Cultural Heritage Forum. http://www.ihchina.cn/luntan_details/24386.html

Ran, Hongfang. (2007). An overview of research on Tujia brocade culture since 1980s. *Journal of Central South University for Nationalities* (Humanities and Social Sciences Edition)(01),2225. doi

The Guangzhou Modern Opera Performance Book

Yang Li,
Nayos Sartjinpong and Chutasiri Yodwised
Bangkokthonburi University, Thailand,
Corresponding Author, E-mail: 1378627682@qq.com

****

Abstract

From problems that have accumulated for a long time, experts have given advice and solutions by writing a performance book on opera vocal techniques, paralleling music score and theory, providing a broad concept, and targeted sound skill training.

The research article aims to study Guangzhou Modern opera and to write Guangzhou Modern opera performance book. The researcher used quantitative research methods to gather data from three experienced key informants, constructing the Guangzhou modern opera book. The book was verified by three academic institution specialists, and the researcher created study instruments such as the verified form and structured interview form.

Guangzhou Modern Opera is a significant aspect of Chinese opera, influenced by Western music and reflecting the social status quo. It features vocal music styles such as arias, duets, and choruses, enriching national operas and creating various singing styles. Opera training helps students master stage scheduling and collaborator relationships, fostering cooperation between soloists and orchestras. Technology can serve singing, and singing improves art. The selection of opera not only promotes comprehensive stage practice but also helps students learn opera vocal skills in professional classes, enhancing their performance on stage. Performance books are crucial in teaching vocal music in Guangzhou, representing artistic works in a literary context. The Guangzhou Modern Opera Performance Book is a comprehensive guide for vocalists, covering various aspects of the art form, including theoretical information and singing exercises. The book is based on years of teaching experience and provides a clear understanding of works that can help students advance and make significant strides. The Guangzhou Contemporary Opera Performance Book was evaluated by three experts, who awarded full points for its professional material layout and general quality.

Keywords: Guangzhou; Modern Opera; Performance Book

Introduction

Guangzhou, a historical and cultural city in China, has been a significant port city for over 2,000 years, serving as a hub for China's foreign trade from the Qin and Han Dynasties to the Ming and Qing Dynasties. During Emperor Wu's reign, Chinese fleets sailed to Southeast Asia and South Asia, and during the Tang Dynasty, Guangzhou developed into a world-famous oriental port and the starting point of the world's longest sea route, the Guangzhou Tonghai Yi Road. The city has been passed down through generations, with notable figures such as Ren Xiao, Zhao Tuo, Qu Dajun, Hong Xiuquan, Kang Youwei, Liang Qichao, and Sun Yat-sen making significant contributions to its founding and development. The city's reputation has evolved over time, reflecting modernity, taste, and creativity. The Silk Road, also known as

* Received: March 8 2024; Revised: March 12 2024; Accepted: March 14 2024

the Silk Road, played a significant role in economics, travel, and trade, showcasing true Chinese cultural values such as musical instruments, bagpipes, and three-stringed fiddles. Chinese modern opera, a large-scale national vocal music art, emerged after the 1930s. It is a comprehensive stage drama art that integrates music, poetry, script, and performance, showcasing both basic and advanced skills for performance. (China Intangible Cultural Heritage, 2018; Literature and History Research Center of the People's Government of Guangdong Province, 2016: 327-328)

Yingxi Long (2006: 41-42) said that Guangzhou music is a traditional silk and bamboo music from the Guangfu dialect area, known for its light, soft, Chinese, fine, thick, and fresh, smooth, melodious style. With a history of over 400 years, it has evolved through stages such as germination, development, and maturity. With over 500 pieces of music, Guangzhou music has a rich history, with many professional composers and performers emerging during the 1920s and 1930s. Ma (2020: 95-96) present that Guangzhou music works have several characteristics, including lively, lyrical, and clear works, as well as narrative styles, such as the "national light music" genre. The music structure is short, concise, and concentrated, with modes like Zheng, Gong, Shang, and Yu modes commonly used. The levy mode is the most common mode, and the "Yifan tune" characteristics of microtonal 7 and 4 in the modal scale are often reused for a more charming sound. (Qingwen & Yinghua, 2013: 87-88) The music also features distinctive big jumps of five, six, and octave intervals to give it a bright, lively, and modern feel. Additionally, there are many exquisite additions, variations, decorations, and portamento techniques. Guangzhou music is a popular choice among Chinese people worldwide and is a part of the Guangdong culture. (Lu, 2019: 109-110)

The construction of performance books is crucial for the quality of teaching national vocal music in colleges and universities. However, there is a lack of materials and guidance on advanced vocal skills. The aesthetic value of national vocal music art requires advanced vocal skills, but many people lack these skills. (Wang, 2020: 65-67; Wu, 2021: 92-94). Therefore, learning materials must be created to explain knowledge in teaching advanced singing skills and their use. Mastery of opera vocal works is essential for evaluating a singer's ability and judging their level. Therefore, it is necessary to have material for Chinese Modern Opera Vocal performance books for guide dance practice. (Zou Wenqin, personal communication, Aug 2-3, 2023).Performance books serve as a link between teachers and students, carrying the curriculum and facilitating teaching content. (Shao, 2021: 139-140) They are essential for determining the quality of teaching, embodying teaching ideas, and improving teaching levels. They can carry out teaching evaluation reasonably and effectively. Performance books play an important role in various educational scenes, supporting teachers' teaching and students' learning. (Haitao & Hirunrux, 2023: 194-200; Wang, 2013: 141-143) However, there are few performance books available, making it difficult to find suitable ones. Researchers are working to create a performance book that helps students prepare for classes, improving the quality of national vocal music classes and achieving the goal of t alent training plans.

The researcher emphasizes the need for standardized and instructive performance books on opera vocal techniques in the long-term teaching of opera vocal music. They suggest that these books should be in parallel with music score and theory, have a broad concept and thinking mode of opera vocal music, and target targeted training of sound skills. The researcher acknowledges the urgent need for standardized and instructive opera vocal technique performance books, as well as the need to improve singers' understanding of opera vocal music

through the study of performance books and mastering opera vocal music skills. The mastery of opera vocal skills is not available to ordinary singers, but can only be acquired by professional schools, practitioners, or high-level singers. The researcher suggests that the Guangzhou modern opera performance book is suitable for all singing learners and aims to create a performance book for the majority of opera vocal singers.

Research Objective

To study Guangzhou Modern opera and to write Guangzhou Modern opera performance book.

Litterature Review

The researcher reviewed documents and research related to Guangzhou Modern opera, summarized as follows.

Qingwen & Yinghua (2013: 87-88) presented that Guangzhou music has a lively and lyrical style, with some works being humorous, sad, or suggestive. It has a narrative style and is characterized by the "national light music" genre. Traditional music structure is short, concise, and concentrated. Modes like Zheng, Gong, Shang, and Yu are commonly used, with the levy mode being the most common. The music also features big jumps of fifths, sixths, and octaves for a bright, lively, and modern feel. Exquisite fills, variations, decorations, and portamento techniques are also present.

Yingxi (2006: 41-42) presentation in summary Guangdong Province has a long history of leading in song creation, producing numerous excellent art songs since the 1950s and 1960s. As the center of Chinese pop music in the 1980s and 1990s, Guangdong has created classic pop songs. In 2006, the Guangdong Provincial Musicians Association celebrated its 50th anniversary with the launch of the "Excellent Works of Guangdong Musicians" audio-visual product series, featuring 420 musical works by 30 musicians. The series showcases the quality and quantity of Guangdong music over the past 50 years. People are reviewing the glory of Guangdong music and looking forward to the future of the Guangdong music scene.

Xing (2018: 196-217) presentation the traditional Chinese opera is a theatre form that combines singing, acting, and elaborate costumes, based on Chinese history, mythology, and literature. It incorporates various art forms, including music, dance, martial arts, acrobatics, costume and makeup art, and literature. Professional actors perform highly formalized roles, with exaggerated features and colors making them easily identifiable.

Xian (2023: 198-202) presentation the development of Chinese opera art since the 20th century has seen significant changes from Western opera to "new opera", "national opera", and "Chinese opera". This evolution is attributed to the innovation in understanding opera, the positive atmosphere provided by the external social environment, and the perfect integration of opera art and national cultural spirit. The driving force for continuous advancement is the perfect integration of opera art and national cultural spirit, demonstrating Chinese charm, power, and courage. China has constructed, adjusted, and enriched the concept of opera since modern times, resulting in a gradual "bastardization" of the artistic concept of opera.

Chinese opera, born in China in the early 20th century, has become a significant artistic form on the Chinese literary and artistic stage. In Guangzhou, modern Chinese opera has incorporated Western opera forms and traditional Chinese culture, making it unique and

catering to domestic audiences. This absorption of Western operas promotes the development of modern Chinese opera in Guangzhou, ensuring its continued growth and success.

Haitao & Hirunrux. (2023: 194-200) Over the past decade, the number of vocal music majors in ordinary universities has increased, with Hezhou University being one of the most crowded. However, the quality of teaching is declining, affecting social development. Currently, the teaching content focuses on improving singing skills, while research on vocal music theory, multimedia application, and practice could be improved. This issue is not limited to Hezhou University but also exists in other universities across China. This paper investigates these issues and proposes solutions based on the actual situation, aiming to cultivate more excellent students in the vocal music teaching field.

Hongqian (2023: 77-76) the aimed to study Xiu Hebao's piano accompaniment in four regions of Shanxi, Shandong, Yunnan, and Sichuan, create an exercise book for piano accompaniment, and verify the book by experts. The qualitative research method was used, with three expert informants to identify suitable content for beginners and practice methods. The findings included exercises for improving agility, apeggio, secondary melody, interlude, reverse octave, alternate practice, one-handed double-tone running, and three-part polyphony. The book was divided into three chapters: Piano accompaniment, Xiu Hebao, and Summary. Each chapter contained four sections: Introduction to Musical Works, Music Analysis, Complete sheet music, and difficult exercises. The audit level was at the highest, with a total score of 4.66. Future research may need to adjust the time period to suit students.

Research Methodology

This study used quantitative research methods to gather data from three highly experienced key informants who were chosen based on predetermined criteria. After that, the data was used to construct the Guangzhou modern opera book, and three academic institution specialists verified its correctness. The Guangzhou modern opera book, the verified form, and the structured interview form are some of the study instruments that the researcher has created.

Research Scope

1. Study in Guangzhou area in Guangdong Province

2. Select three key informants and by three experts from educational institutions, according to the criteria of ability and experience in singing Guangzhou Modern opera for more than 20 years.

The key informants name as follows:

1) Zou Wen Qin, (personal communication, Aug 2-3, 2023). Professor of vocal Music at the China Conservatory of Music.

2) Jiang Jia Qiang, (personal communication, Aug 8, 2023). National first-class actor.

3) Wang Ya Nan, (personal communication, Aug 10-11, 2023). Professor of vocal Music, School of Music, South China Normal University.

The experts name as follows:

1) Liu Hui (personal communication, November 7, 2023) Shenyang Conservatory of Music.

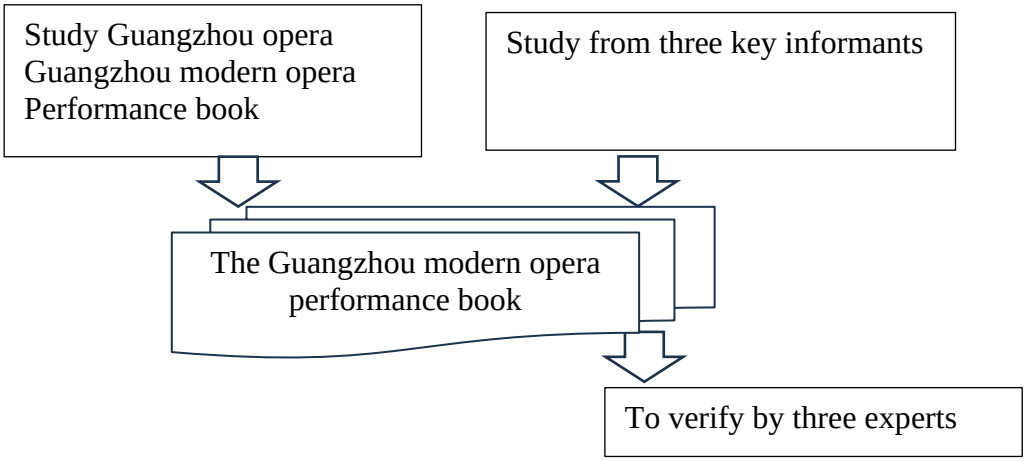
2) Pi Xiao Cai (personal communication, November 7, 2023). Xinghai Conservatory of Music.

3) Dong Hua (personal communication, November 7, 2023) China Conservatory of Music.

3. The study will be conducted between 2023-2024.

4. Focus on vocal skills performance content.

From the preliminary study, it can be written as a concept framework for research as follows:



The conceptual framework of the research

Research Results

Studying Guangzhou Modern Opera and writing a Guangzhou Modern Opera performance book are the objectives. After scheduling a time for interviews with three key informants individuals, the researcher collected data on an array of issues, double-checked the information, and integrated the information into the following study findings.

1. Guangzhou Modern opera

Chinese opera, influenced by Western music, has evolved over the years, reflecting the social status quo and skillfully integrating with various art forms. Its unique musical and artistic characteristics stem from its sources of chinoiserie and historical allusions. Opera features vocal music styles such as arias, duets, and choruses, which enrich national operas and form a variety of singing styles. Opera music features vocal styles such as arias, duets, and choruses, with Chinese national operas incorporating various singing forms such as solo, unison, duet, and chorus. These styles enrich the singing forms of national operas and create a variety of singing styles. Duets and choruses are important categories in opera music, with many types. Together with soloists and the orchestra, they undertake corresponding dramatic missions, becoming an integral part of the opera's structure and dramatic process. In contrast, Westerners generally classify duets as duets. Duets, choruses, duets, and accompaniment are crucial categories in opera music, forming an integral part of the overall structure and dramatic process. Each opera fragment is representative and has its own unique features. Teaching opera involves using the story background to help singers understand artistic

works in a literary context. Opera training helps master stage scheduling and collaborator relationships, fostering cooperation between soloists and orchestras.

Various opera types allow students to gain a high theoretical understanding of opera's essence. Voice training should also focus on presenting inner feelings of characters in singing clips. Technology can serve singing, and singing improves art. The selection of opera not only allows students to practice comprehensive stage practice but also promotes learning opera vocal skills in professional classes. This helps students present characters on stage and provide feedback on their vocal skills, focusing on mastery of breath, pronunciation, resonance, and collaborative relationships.

Through conducting interviews with key informants, the modern opera most appropriate for Guangzhou was determined. They consist of:

1) Bei Feng Chui (Excerpt from the opera "BAI MAO NV")
2) Bu Xing De Ren Sheng (Excerpt from the opera "SHANG SHI")
3) Shan Hu Song (Excerpt from the opera "HONG SHAN HU")
4) Wo Xin Yong Ai (Excerpt from the opera "YU NIAO "BING ZHAN")
5) Zai Bie Kang Qiao (Excerpt from the opera "ZAI BIE KANG QIAO")

Guangzhou modern opera are crucial in school vocal music teaching as they represent artistic works in a literary context. Opera training helps students master stage scheduling and collaboration, as they also have to act. The selection of opera not only promotes comprehensive stage practice but also helps students learn opera vocal skills in professional classes, enhancing their performance on stage. Feedback on practice skills, such as breath, pronunciation, resonance, and collaborative relationships, is also provided.

Chinese

In addition, the guidelines for creating a performance book may be summed up as follows, drawing from the literature, Haitao & Hirunrux (2023: 194-200), Hongqian (2023: a), and the Literature and History Research Centre of the People's Government of Guangdong Province (2016). Performance books influence the calibre and efficacy of instruction in addition to serving as the cornerstone for educators' instruction and a source of support for learners.

1) Acting books are used to gauge educational attainment. It is also one of the key factors in determining how good an education is, since it represents the calibre and standard of instruction, techniques, objectives, and so on.

2) The foundation of each educational system is performance books. It has to do with the purpose, direction, and substance of education and serves as a major compass for long-term planning of educational progress.

3) The basis of a student's education is performance books. Performance books provide students the knowledge and teaching strategies they need to read music more quickly and correctly.

4) The performance book is a cultural heritage bequest. Many years later, when one looks back at the old performance books, one can see that they contain a wealth of meticulously gathered and passed down cultural legacy. One of the main purposes of performance books is to preserve and pass on this cultural heritage.

5) One of the most crucial educational aids is an acting book. Teachers may enhance the teaching impact, standardise the content and standards, and provide information in an organised way by using the performance book.

6) Performance books are among the most crucial educational resources. Through performance books, students may study on their own, gain new information and abilities, broaden their knowledge base, and enhance their self-worth.

7) Presentation books serve as a crucial foundation for assessing how well pupils learn. The learning objectives and standards are listed in the performance book, and it is from this document that the academic achievement and efficacy of the pupils are assessed.

8) One of the key instruments for advancing school modernization and reform is performance books. We may consistently advance educational reform and upgrading while raising teaching and learning standards via the methodical and scientific accumulation and utilisation of performance books.

Therefore, the performance book serves as the primary information medium for knowledge transfer and reception activities, the further development and concretization of the curriculum standards, and the most significant carrier of the curriculum standards. It is a teaching book that is assembled in accordance with the subject curriculum standards and methodically reflects the subject content. Performance books serve as both the primary teaching resource and a crucial instrument for students to gain systematic information. The following fundamental guidelines and specifications must to be adhered to while compiling performance books:

1) Unification of science and ideology;

2) Stressing the basis and relevance of the material;

3) Unification of the internal logic of knowledge and pedagogical needs;

4) the integration of experience and theory;

5) The performance book's layout need to support students' learning;

6) Take note of the horizontal and longitudinal connections to various fields of study.

2. Guangzhou Modern opera performance book

Prior to anything else, we must comprehend the requirements of performance books for vocalists. Our investigation revealed that in order to coordinate training, vocalists require a book including theoretical information and singing exercises. It is comparable to integrating theoretical research, practice, long-term cyclic running training, and practice. the singing of the finished piece after the vocal music has been filled in. Second, it takes years of teaching experience combined with teaching experience to compile a performance book. You can really sense the absence of professional knowledge and repertory in professional schools when you're in the first session, and you get a clear understanding of the kinds of works that may help students advance and make significant strides.

The most appropriate Guangzhou Modern Opera was chosen from key informants based on research and interviews with key informants; The programme will begin by introducing the fundamental words found in the book, just as it does with the substance of the book. a succinct overview of evolution and history Techniques and abilities for singing Music to warm up to There will be thorough explanations of training regimens and unique approaches. This data is derived from the following expert advice:

Chapter 1 Basic agreement

Definitions of all terminology used throughout the performance guide are included in this chapter, including Chinese Modern opera, Ordinary opera, Chamber opera, Operetta, Vocal abilities, theoretical knowledge, and five Chinese modern operas' distinctive features.

Chapter 2 Chinese modern opera

The scholar spoke about the background and notion of contemporary Chinese opera. Modern Chinese opera's evolution shows Chinese artists' attempts to both innovate and carry on traditions, in addition to reflecting China's changing social, political, and cultural landscape. Chinese opera, which offers audiences amazing performances and a wide and varied repertory, has grown in importance as a component of Chinese culture and art today. Based on the forms and settings of performances, the Chinese Modern Opera Songs may be divided into three categories: operetta, chamber opera, and regular opera. Simultaneously, the researchers describe the features of each categorization using their own examples.

Chapter 3 Vocal skills

The main focus of the performance book is vocal talents. There are two sections to this chapter. Vocal fundamentals are studied in the first section. The practice selection and description of voice skills training are covered in the second section.

The first section of the vocal skills section goes into great depth regarding breath, pronunciation, and resonance. The four basic breath training techniques are explained in depth, particularly in the breath section. The articulation section goes into great length on how the sole thing that distinguishes Chinese singing from Western singing is articulation. The resonance portion has been completed. To highlight the impact of resonance in singing, the relationships between resonance and timbre and between resonance and breath are emphasised.

The vocal skills training system's second section describes the precise techniques for the four basic breath training exercises as well as the procedures that must be followed in the training process, which progresses from elementary to advanced. Three vocal exercises are covered in this section: staccato, "humming" style vocal exercises, and Each note and rhythm of singing is described in accordance with the precise learning guidelines provided by the interval and scale training.

Chapter 4 Chinese Modern Opera Song

The best Guangzhou Chinese Modern Opera was chosen from key informants based on research and interviews with key informants;

BEI FENG CHUI: A passage from BAI MAO NV, the opera. By describing the heroine Xi'er and her father Yang Bailao, the opera powerfully captures the evil side of that era's society and furiously criticises how the landlord class treated common people. The ideas of "the old society converts people into ghosts" and "the new society turns ghosts into humans" are made clear by the crimes and oppression done by common people. When singing, be mindful of how to breathe correctly, support your voice with your breath, and pronounce words correctly. A smooth tone can only be achieved while singing by comprehending the material and perfecting the language used.

ZAI BIE KANG QIAO: Scenes from "ZAI BIE KANG QIAO" opera. Xu Zhimo's poetry are used in the opera "ZAI BIE KANG QIAO," which was directed by Chen Wei and written by Zhou Xueshi. The piece employs stage lighting, monologues, solo and duet singing, dancing, and other artistic mediums against the backdrop of many historical tales involving Xu Zhimo, Lin Huiyin, and other characters. Write a literary, musical, and dance-infused opera. In my nation, it became a model for tiny theatre operas and a precedent for precedents when it was presented to great success. "Gently I Come Just as I Came Gently" is sung several times in the title tune "ZAI BIE KANG QIAO." Every time, a new sound is

employed to convey a particular mood. The character's mood is enhanced by the usage of sound. The character's internal monologue is presented via musical lines.

SHAN HU SONG: A passage from HONG SHAN HU, the opera. Hu Shiping and Wang Xiren wrote the song "SHAN HU SONG," which was written by Zhao Zhong, Zhong Yibing, Lin Yinwu, Shanwen, and others. It was produced in the sixties. It was formerly the opera "HONG SHAN HU"'s theme tune. The opera "HONG SHAN HU," which captures the essence of revolutionary life and struggle, has contributed to igniting the spirit of the country. The whole work has a pretty straightforward structure. The sound should be consistent and cohesive, displaying the singing tune. The breath should be used in a supporting and symmetrical manner, and the music's national flavour should be exquisitely rendered with tender feelings.

BU XING DE RENG SHENG**:** A passage from "Shang Shi," the opera.In 1981, the renowned folk musician Mr. Shi Guangnan composed the opera "SHANG SHI" in honour of Mr. Lu Xun's 100th birthday. This piece has significant value in the annals of Chinese opera history. The drama is set in the 1920s, a time when ethics and feudalistic values were prevalent. It narrates the tale of Zijun and Juansheng, two young individuals from an age gone by. They started a battle against conventional feudal ideals in an attempt to pursue unfettered love, but it ended tragically. This aria has a broad range and is very dramatic. It's a challenging vocal composition that often takes a lot of practice before singing. It is necessary to simultaneously synchronise the four elements of singing posture, respiratory control, linguistic clarity and accuracy, and resonance. The resultant sound satisfies both the objective auditory effect and the instrument's finest sound quality.

WO XIN YONG AI: A selection from the opera "YU NIAOBING ZHAN" highlights regional style and melody and is a contemporary love piece with a legendary colour. This piece's opening section, which blends drama with temperament, has 14 bars in the key of C minor. The first part's C minor is changed to F minor at bars 15–34 of the second section. The march is the musical style used in the third section. This section's sound should be bright and clear, strong and robust, and smoothed out without the addition of ornamental noises. The fourth portion of "I'm Waiting for You to Come Back" requires a dramatic difference between voice and tone. The thick mezzo-soprano's timbre should be used to convey the voice when the range is quite low. The timbre should be somewhat thicker than bel canto; avoid making it overly bright. The chest has a somewhat higher number of resonance sites. The singing voice line in this section should be smooth, and the timbre should be somewhat brighter and softer than in the previous part. This is because the vocal range increases, the tempo changes from four-four to four-six, and the pace increases.

3. The result of verified by expert

In this part, the researcher adopted the item-objective consistency (IOC) principle to verify the verification form through expert evaluation. The evaluation results showed that the form passed the verification, but it still needs to be modified and improved based on the experts' suggestions.

3.1. Experts assessment of the performance book's quality.

The review procedure will adhere closely to industry standards and conventions, and each voice technique, performance advice, and other item in the performance book will be examined and assessed separately. With the explicit expectation that the average rating would be greater than level 4, or very excellent level, the researcher used a 5-level assessment. The assessment findings for item-objective total number 32, as reported by three experts, are as

follows. We carefully sought professionals to examine and verify the initial draft of the Guangzhou contemporary opera performance book to guarantee the professionalism, rigour, and usefulness of its material. 32 relevant projects will be the subject of in-depth conversations with the experts in order to further develop and elevate the standard of the performance book and impact.

After studying many indicators, the following score outcomes were obtained: Total score $\bar{X}$ = 4.874; SD. = 0.81. Regarding the performance book's "highly professional material layout," all three experts awarded full points, demonstrating a high level of consistency. The maximum score ($\bar{X}$) was 5. The experts' views varied greatly on the issue that "the length of the job is extremely appropriate," with the lowest score being $\bar{X}$ = 3; SD. = 0.81. Furthermore, experts have unanimously praised the remaining 22 initiatives. Experts thoroughly confirmed the exercise book's viability throughout the review process and made the necessary adjustments based on advice from experts. The evaluation's overall findings show that experts have acknowledged the exercise book's material layout, task duration, and general quality, but there are still some areas that want improvement. We'll keep putting in a lot of effort to raise the quality of the workout books.

3.2. Recommendations from the experts

The classification of modern Chinese operas is based on various angles, and it is important to clearly identify which one is the most representative. Vocal music learners should be given specific questions and answers during the learning process. The works should be suitable for different schools and grade levels to cater to students' aptitude. The characteristics and vocal techniques of representative works should be comprehensively discussed from all aspects. Compiling a performance book can be challenging for experts, but it is essential to provide specific guidance on which part of the book should be written. By addressing these questions, the understanding of modern Chinese opera can be improved, ensuring that it is suitable for various educational settings.

Following extensive analysis of the performance book, the trio of specialists distilled six fundamental assessment vantage points. These assessment opinions address the performance book's expression style and content quality, and they provide insightful counsel and recommendations for the book's further development..

1. You may write more text if the layout does not control the past.

2. You may also add some more vocal parts and leave a few more vocal etudes based on the description.

3. The terms "representative" and "classic" may be used to describe representative material in detail.

4. Distinct categories may also be separated based on certain circumstances.

5. It is advised to evaluate the material in light of the various vocal skill levels.

6. It is advised to write the songwriter in the directory and the layout may be a bit more intricate.

In conclusion, after careful thought and research, the three experts came to the unanimous conclusion that this book—which focuses on the vocal technique performance of contemporary operas in Guangzhou—is an invaluable resource for students studying vocal music.

Conclusion

Investigation of Guangzhou modern opera and the writing of a Guangzhou modern opera performance book are the research aims. Following an analysis of three key informants, the research findings are as follows.

1. Guangzhou Modern opera

Guangzhou modern opera is a significant aspect of Chinese opera, influenced by Western music and reflecting the social status quo. It features vocal music styles such as arias, duets, and choruses, enriching national operas and creating various singing styles. Opera training helps students master stage scheduling and collaborator relationships, fostering cooperation between soloists and orchestras. Various opera types allow students to gain a high theoretical understanding of opera's essence, while voice training should focus on presenting inner feelings of characters in singing clips. Technology can serve singing, and singing improves art. The selection of opera not only promotes comprehensive stage practice but also helps students learn opera vocal skills in professional classes, enhancing their performance on stage.

Performance books are crucial in teaching vocal music in Guangzhou, representing artistic works in a literary context. They serve as the foundation of each educational system, providing students with knowledge and teaching strategies to read music more quickly and correctly. Performance books are also a cultural heritage bequest, preserving and passing down cultural heritage. Performance books are essential educational aids, enabling students to study independently, gain new information and abilities, broaden their knowledge base, and enhance their self-worth. Presentation books serve as a foundation for assessing students' academic achievement and efficacy. Performance books serve as the primary information medium for knowledge transfer and reception activities, further developing and concretizing curriculum standards. Fundamental guidelines and specifications must be adhered to when compiling performance books, including unifying science and ideology, stressing the basis and relevance of the material, unifying internal logic of knowledge and pedagogical needs, integrating experience and theory, supporting students' learning, and considering horizontal and longitudinal connections to various fields of study.

2. Guangzhou Modern opera performance book

The Guangzhou modern opera performance book is a comprehensive guide for vocalists, covering various aspects of the art form. The book includes theoretical information and singing exercises, integrating theoretical research, practice, and long-term cyclic running training. The book is based on years of teaching experience and provides a clear understanding of the works that can help students advance and make significant strides. The book begins with a basic agreement, introducing the terminology used throughout the book, including Chinese Modern opera, Ordinary opera, Chamber opera, Operetta, Vocal abilities, theoretical knowledge, and five distinctive features of modern Chinese opera. The second chapter focuses on vocal skills, focusing on breath, pronunciation, and resonance. The book also covers the practice selection and description of voice skills training, including staccato, "humming" style vocal exercises, and each note and rhythm of singing. The fourth chapter discusses the best Guangzhou Chinese Modern Opera songs, such as "BEI FENG CHUI" and "ZAI BIE KANG QIAO." The operas explore the evil side of society, focusing on breath, pronunciation, and pronunciation to achieve a smooth tone. The book also features scenes from the opera "ZAI BIE KANG QIAO," which uses Xu Zhimo's poetry and artistic mediums to create a literary, musical, and dance-infused opera. The text discusses the performance book of contemporary

Chinese operas, focusing on vocal technique. It includes passages from "SHAN HU SONG," "BU XING DE RENG SHENG," and "WO XIN YONG AI." The book aims to provide students with a comprehensive understanding of modern Chinese operas, ensuring it is suitable for various educational settings.

3. The verified by expert

The review process adheres to industry standards and conventions, with 32 relevant projects subjected to in-depth conversations with experts. The results show that the book passes verification but still needs improvement based on expert suggestions. The review process involves examining each voice technique, performance advice, and other item in the performance book separately. The Guangzhou contemporary opera performance book was evaluated by three experts, who awarded full points for its professional material layout. The maximum score was 5, and the overall findings show that experts have acknowledged the book's material layout, task duration, and general quality. The experts also recommend six fundamental assessment vantage points for the book's expression style and content quality. These include adding more text, adding more vocal parts and etudes, using terms like "representative" and "classic" to describe representative material, separating categories based on certain circumstances, evaluating the material based on various vocal skill levels, and writing the songwriter in the directory for a more intricate layout. In conclusion, the three experts unanimously concluded that the book, which focuses on the vocal technique performance of contemporary operas in Guangzhou, is an invaluable resource for students studying vocal music.

Discussion

1. Guangzhou Modern opera

According to the research results, Guangzhou modern opera is a significant aspect of Chinese opera, influenced by Western music and reflecting the social status quo. It is consistent with the report of Dai (2020) , Dolores Menstell (1964: 439-451). and Qingwen & Yinghua (2013: 87-88) said that Guangdong music is characterized by lively, lyrical, and clear works, with some being humorous, sad, or suggestive. The traditional structure is short, concise, and concentrated. Modes include Zheng, Gong, Shang, and Yu modes of the pentatonic scale or heptatonic scale, with the levy mode being the most common. The "Yifan tone" characteristics of microtonal B and F in the modal scale are reused to make the music more charming. Big jumps of fifths, sixths, and octaves give the music a bright, lively, and modern feel. There are many exquisite fills, variations, decorations, and portamento techniques. In addition Yingxi (2006: 41-42) and Ma (2020: 95-96) Guangdong Province has a long history of leading in song creation, producing numerous excellent art songs since the 1950s and 1960s. As the center of Chinese pop music in the 1980s and 1990s, Guangdong has created many classic pop songs. In 2006, the Guangdong Provincial Musicians Association celebrated its 50th anniversary with the launch of the "Excellent Works of Guangdong Musicians" audio-visual product series, featuring 420 musical works by 30 musicians. The series, which included Chen Zhongqiu, Party Secretary and Full-time Vice Chairman of the Guangdong Federation of Literary and Art Circles, Liu Changan, Chen Xiaoqi, Yao Xiaoqiang, and Yang Xiangyue, showcased the quality and quantity of Guangdong music over the past 50 years. People reviewed the glory of Guangdong music and looked forward to the future of the Guangdong music scene, and consistent Jianwen (2013: 45-46) and Xian tao. (2023: 198-202) Since the 20th century,

Chinese opera art has evolved from Western opera to "new opera", "national opera", and "Chinese opera". This evolution is driven by innovation in artistic creation and theoretical thinking, as well as the positive social environment. The driving force for continuous advancement is the perfect integration of opera art and national cultural spirit, demonstrating Chinese charm, power, and courage. China has constructed, adjusted, and enriched the concept of opera since modern times, resulting in a gradual "bastardization" of the artistic concept of opera.

2. Guangzhou Modern opera performance book

According to the research results, the Guangzhou modern opera performance book is a comprehensive guide for vocalists, covering various aspects of the art form. It includes theoretical information, singing exercises, and long-term cyclic running training. Based on years of teaching experience, it provides a clear understanding of works that can help students advance. The book including Chinese Modern opera, Ordinary opera, Chamber opera, Operetta, vocal abilities, theoretical knowledge, and five distinctive features of modern Chinese opera. As mentioned, this is consistent with the documents of Hongqian (2023: 85-90) The research focused on improving agility through various exercises, including arpeggio, a cappella, and polyphony. The exercises book included piano accompaniment and Xiu Hebao, a Chinese song version with 6-10 difficult exercises. Each part had four sections: Introduction to Musical Works, Music Analysis, Complete sheet music, and difficult exercises. Expert audits scored the exercises at 4.66, indicating high performance. Future research may need to adjust the time period to suit students' needs. The book also includes a summary for each part.

Therefore, new knowledge can be said to

Guangzhou modern opera in vocal music teaching

• Opera is a significant aspect of vocal music teaching, reflecting social status and integrating with various art forms.

• Opera features vocal music styles like arias, duets, and choruses, enriching national operas and creating a variety of singing styles.

• Opera training helps master stage scheduling and collaborator relationships, fostering cooperation between soloists and orchestras.

• Opera types provide a high theoretical understanding of opera's essence, while voice training focuses on presenting inner feelings of characters in singing clips.

• Technology can serve singing, and singing improves art.

Performance books in education

• Performance books are crucial for assessing educational attainment, providing knowledge and teaching strategies, and preserving cultural heritage.

• They serve as the primary information medium for knowledge transfer and reception activities, further developing and concretizing curriculum standards.

• Compiling performance books adheres to fundamental guidelines and specifications, including unifying science and ideology, stressing the basis and relevance of the material, integrating experience and theory, supporting students' learning, and considering horizontal and longitudinal connections to various fields of study.

Recommendations

This book explores modern Guangzhou Chinese opera, focusing on its unique songs and highlighting other Chinese cities with innovative singing methods and special effects. After research, the following recommendations were made:

1. Theoretical Recommendation

More research on singing should be done, reviewing teaching methods based on Chinese and Western principles from the perspective of fun and sustainable teaching, along with developing media, expanding the scope of knowledge and education, to prove the principles. Teach traditional Chinese singing and how it should be kept the same or improved.

2. Policy Recommendations

The government sector should give budget and importance to reading research reports, supporting the presentation of research results in singing, teaching opera, as well as encouraging various groups of people both outside and within the educational institution or singing for life, Additionally, organising singing contests and publishing them online will be a way to promote singing quickly and widely.

3. Practical Recommendations

Teachers should quickly write books, develop bullet point exercises, and create learning materials. To help you learn all aspects of singing.

Reference

Dai, X. (2020). A brief analysis of the importance of sound in music. *Science Herald Academic,* 2 (72). doi:10.5790/hongkong/9789888455812.003.0009. ISBN 978-988-8455-81-2. JSTOR j.ctt22p7jf7.14.

Dolores, M. H, (1964). "Musical Elements of Chinese Opera". *The Musical Quarterly*. 50 (4), 439–451. doi:10.1093/mq/L.4.439. JSTOR 740955.

Haitao, Y. & Hirunrux, S. (2023). Problems and Solutions of Vocal Music Teaching in Hezhou University in China. *Journal of Modern Learning Development*. 8 (6), 194-200. https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/article/view/260700

Hongqian, W. (2023). *Xiu hebao folk song: Compiling the Exercise Book for Piano Accompaniment*. M.M.A Dissertation. Bangkok Thonburi University.

Jianwen, L, (2013). On the cultivation of sound concepts in advanced vocal music teaching. *Education and Teaching Forum.* 15 (4), 45-46.

Kong, J. (2015). On the artistic characteristics and singing style of modern national advanced vocal music. *Sound of the Yellow River*. 51 (4), 55-56.

Literature and History Research Center of the People's Government of Guangdong Province, (2016). Folk Art Chronicles of Guangdong Province, *Sun Yat-sen University Press*. 12 (4), 327-328.

Lu, D. (2019). A brief analysis of the stylistic characteristics of "three singing methods" of advanced vocal music. *Small and medium-sized enterprise management and technology*. 9 (04), 109-110.

Ma, D. (2020). The development and stylistic characteristics of my country's national advanced vocal music. *Film review*. 06 (4), 95-96.

Mackerras, Colin (1994). "Peking Opera before the Twentieth Century". *Comparative Drama*. 28 (1), 19–42.

Qingwen, L & Yinghua, L. (2013). Oriental Sound of Nature Guangdong Music, *Guangdong Education Press.* 06 (4), 87-88.

Shao, H. (2021). A Brief Discussion on the Importance of Articulation and Articulation in Singing. *Music Forum*. 14 (4), 139-140.

Wang, P. (2020). A brief discussion on the development and style characteristics of national advanced vocal music. *Big stage*. 4 (12), 65-67.

Wang, Y. (2013). Study on the Development and Style Characteristics of my country's National advanced vocal Music. *Music Time and Space*. 14 (4), 141-143.

Wu, J, (2021). Modern national advanced vocal music and singing styles from the perspective of cultural integration. *Journal of Pu'er University*, 2021. 37 (05), 92-94.

Xian, T. (2023). Research on the evolution of Chinese opera concepts since the 20th century. *Literary Contest*. 9 (4), 198-202.

Xian, T. (2023). Research on the evolution of Chinese opera concepts since the 20th century. *Literary Contest*, 2023, (09), 198-202.

Xing, F. (2018). "Visual Communication through Design". Staging Revolution: Artistry and Aesthetics in Model Beijing Opera during the Cultural Revolution. *Hong Kong University Press*. 15 (4), 196–217.

Yingxi, L. (2006). Review and prospect of the glorious 50 years of Guangdong music. *Northern Music.* (11), 41-42.

การศึกษาความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักศึกษาครู โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

The Study of Abilities in Mathematical Proof of Student Teachers Through Active Learning Management

ปรีชา จั่นกล้า,
นฤนาท จั่นกล้า และ ปกรชัย เมืองโคตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
Preecha Junkla,
Naruenat Junkla and Pakornchai Muangkhot
Phranakhon Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: Pkhonchai@pnru.ac.th

****

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงกึ่งทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ ของนักศึกษาครู ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 2) เปรียบเทียบความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ของนักศึกษาครูกับเกณฑ์ร้อยละ 60 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาครูต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักศึกษาครู สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 22 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งเครื่องมือในการวิจัยทั้งสามชนิดมีค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) เท่ากับ 1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ หลังจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับพอใจมาก

* วันที่รับบทความ : 14 พฤศจิกายน 2566; วันแก้ไขบทความ 2 ธันวาคม 2566; วันตอบรับบทความ : 3 ธันวาคม 2566
Received: November 14 2023; Revised: December 2 2023; Accepted: December 3 2023

คำสำคัญ: การเรียนรู้เชิงรุก; การพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์; นักศึกษาครู

Abstracts

The purposes of this quasi-experimental research were to; 1) compare the ability of student teachers in mathematical proofs between, before, and after administrating active learning management, 2) compare the ability of student teachers in mathematical proofs with criteria at 60 percent, and 3) investigate student teachers' satisfaction toward active learning. The samples were 22 student teachers of mathematics at Phranakhon Rajabhat University who took in the first semester of academic year 2023 selected by using cluster random sampling technique. The instruments used in this study were, 1) lesson plans, 2) drill and exercises in mathematical proofs, and 3) satisfaction survey form, in which the consistency index (IOC) of three research tools is equal to 1. The statistics used in the study were descriptive statistics, mean, standard deviation and t-test.

The research results revealed that:

1. Student teachers' post-test mean score was significantly higher than the pre-test one at the level of .05

2. Student teachers' Mathematical proofs ability was statistically significant higher than 60 percent at the .05 level and

3) Student teachers' satisfaction towards mathematical active learning was at a high level.

Keywords: Active Learning; Mathematical Proofs; Student Teacher

บทนำ

คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญต่อชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก มนุษย์เริ่มเรียนรู้แนวทางคณิตศาสตร์จากสภาพแวดล้อมหรือธรรมชาติแล้วนำไปสู่การสรุปเป็นกฎเกณฑ์ต่างๆ ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้ โดยทั่วไปคนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์โดยตรงจะเข้าใจว่าคณิตศาสตร์เป็นเรื่องของตัวเลขและการคำนวณเท่านั้น ซึ่งที่จริงแล้วคณิตศาสตร์เป็นเรื่องที่มีความหมายรวมไปถึงการแก้ปัญหาและการให้เหตุผลด้วย คณิตศาสตร์นับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้าเพื่อสร้างองค์ความรู้ในศาสตร์อื่นๆ และคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ ดังนั้นในการศึกษาวิชาคณิตศาสตร์จึงจำเป็นที่จะต้องรู้และเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของคณิตศาสตร์เพื่อประโยชน์ในการเลือกวิธีที่จะศึกษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติของคณิตศาสตร์ต่อไป(สายัญ ปันมา, 2554 : 2) นอกจากนี้ คณิตศาสตร์ยังเป็นภาษาและเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสูงในการนำไปอธิบายศาสตร์ต่างๆ ได้อย่างชัดเจน มีหลักการที่ถูกต้องเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป จนอาจกล่าวได้ว่าคณิตศาสตร์เป็นรากฐานที่สำคัญของศาสตร์ทั้งปวง(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2555 : 3)

การพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์เป็นกระบวนการให้เหตุผลที่สำคัญที่จะพัฒนาผู้ที่ศึกษาในเรื่องนี้ให้มีระบบความคิดที่เป็นเหตุเป็นผล และมีความเข้าใจลำดับขั้นตอนในการคิดเพื่อที่จะพิสูจน์ข้อความทางคณิตศาสตร์ โดยอาศัยหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องได้ ในขณะเดียวกันการพิสูจน์เป็นกระบวนการให้เหตุผลที่สำคัญอันหนึ่งในวิชาคณิตศาสตร์ที่จะพัฒนาข้อความคาดการณ์ (Conjecture) ในระบบคณิตศาสตร์เรื่องนั้นๆ ว่าเป็นข้อความที่เป็นจริงหรือสมเหตุสมผล จนยอมรับเป็นทฤษฎีบท เพื่อนำไปเป็นเหตุในการสรุปข้อความใหม่ในเรื่องที่จะศึกษากว้างขวางยิ่งขึ้น(Siengdee, 1984) ดังนั้นโครงสร้างทางคณิตศาสตร์และการศึกษาคณิตศาสตร์ในระดับสูงจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการพิสูจน์(ขวัญ เพียซ้าย, 2547 : 1) ซึ่งสอดคล้องกับ Saeed(1997) กล่าวว่า หากขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการพิสูจน์ ความคิดรวบยอดเรื่องโครงสร้างทางคณิตศาสตร์นั้นจะเกิดขึ้นไม่ได้ ฉะนั้นการพิสูจน์จึงเป็นแก่นของคณิตศาสตร์ และเป็นจุดเริ่มต้นที่จะนำนักเรียนไปสู่ความเข้าใจในคณิตศาสตร์ (Lucast, 2003 : 58)

ถึงแม้ว่าเรื่อง“การพิสูจน์”จะได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้น (Hanna and de Villiers, 1990; NCTM, 2000 : 45) แต่ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาของผู้เรียนเกี่ยวกับของความเข้าใจเรื่องการพิสูจน์ว่าเป็นสิ่งที่ไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ง่าย (Harel and L. Solow, 2007: 234-283; Healy and Hoyles, 2000 : 98) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพรรษ พฤกษะวัน(2560: 197-182.) ที่ศึกษาความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ของนักศึกษา สาขาคณิตศาสตร์ และ ศึกษาปัญหาในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ของนักศึกษา สาขาคณิตศาสตร์ ผลการวิจัย พบว่า จำนวนนักศึกษามีความสามารถในการพิสูจน์ข้อความ โดยใช้วิธีพิสูจน์ทางตรงมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 45 ของจำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง การพิสูจน์โดยใช้ข้อความแย้งสลับที่ คิดเป็นร้อยละ 41.67 ของจำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และการพิสูจน์โดยการหาข้อขัดแย้ง คิดเป็นร้อยละ 28.33 ของจำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จะเห็นว่ามีจำนวนนักศึกษาไม่ถึงร้อยละ 50 ของจำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหาเกี่ยวกับการพิสูจน์ สอดคล้องกับ ขจรศรี วรรณสถิต (2544 : 2) กล่าวว่า การพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์นั้นถือได้ว่าเป็นเรื่องยากสำหรับผู้เรียนจำนวนไม่น้อย นักศึกษามีปัญหาในการพิสูจน์อีกทั้งยังไม่เห็นความสำคัญของการพิสูจน์และคิดว่าการพิสูจน์เป็นเรื่องยากและน่าเบื่อมาก

อย่างไรก็ตามจากการที่ผู้วิจัยได้สอนเนื้อหาเกี่ยวกับการพิสูจน์กับนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2565 พบว่ายังมีนักศึกษาเป็นจำนวนมากที่มีปัญหาในการอ่านและเขียนการพิสูจน์ หลายคนมีมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์พื้นฐานที่คลาดเคลื่อนซึ่งเกี่ยวข้องกับการพิสูจน์ และยังพบอีกว่า มีจำนวนของนักศึกษามีผลของคะแนนสอบผ่านร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม(40 คะแนน) เพียงร้อยละ 7.14(จำนวนนักศึกษาทั้งห้อง 28 คน) อาจกล่าวได้ว่าการเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้นจึงเกิดคำถามว่าเราจะจัดการเรียนการสอนอย่างไร จึงจะทำให้การเรียนการสอนจึงจะประสบความสำเร็จ ซึ่งเนื้อหาการพิสูจน์

ต้องอาศัยความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การเชื่อมโยงและการนำไปใช้แก้ปัญหา ดังนั้นการเรียนการสอนจึงต้องทำให้นักศึกษาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้แบบเป็นฝ่ายรับความรู้(passive learning) มาเป็นการเรียนรู้เชิงรุก(active learning) ซึ่งสอดคล้องกับ Moore (1990 : 137-144) ได้กล่าวว่าในการเรียนวิชาที่เน้นการพิสูจน์นักศึกษามักประสบปัญหาในการอ่านและเขียนการพิสูจน์ ซึ่งสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาประสบปัญหาในการพิสูจน์ ได้แก่ นักศึกษาไม่ทราบนิยาม นั่นคือ เขาไม่สามารถเขียนบทนิยามได้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเชิงสหัชญาณ(Intuitive) ในความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์น้อย ตัวอย่างซึ่งเป็นประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดภาพของมโนทัศน์ (Concept Image) ของนักศึกษามีไม่เพียงพอในการเขียนการพิสูจน์ นักศึกษาไม่มีความสามารถในการคิดหรือไม่มีความตั้งใจในการคิดและใช้ตัวอย่างเพื่อช่วยในการพิสูจน์ นักศึกษาไม่ทราบว่าจะใช้บทนิยามในการแสดงให้เห็นโครงสร้างการพิสูจน์อย่างไร นักศึกษาไม่เข้าใจ และไม่สามารถใช้ภาษาและสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ อีกทั้งนักศึกษาไม่ทราบว่าจะเริ่มต้นการพิสูจน์อย่างไร

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาการพิสูจน์ ให้ประสบความสำเร็จได้นั้นต้องทำให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์ และวิธีการพิสูจน์ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาเกิดการความรู้ ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเนื้อหาการพิสูจน์ เรียนรู้การพิสูจน์ด้วยตนเองและยังพัฒนาการคิดขั้นสูงอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับสถาพร พฤฑฒิกุล (2558) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เป็นการเรียนที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่ หรือสร้างองค์ความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเองด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างสรรค์ทางปัญญาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเองด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อ หรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ กระตุ้น หรืออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยกระบวนการคิดขั้นสูง กล่าวคือ ผู้เรียนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมาย และนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ Salemi(2001 : 27) กล่าวว่า อาจารย์ผู้สอนจะต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนมาเป็นผู้ให้คำแนะนำ ผู้ช่วยเหลือ ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะการเรียนรู้ในด้านต่างๆ และควรเริ่มต้นจากจุดเล็ก โดยเริ่มจากเทคนิคง่ายๆ และบางห้องเรียนที่รับผิดชอบ ควรคำนึงถึง การอำนวยความสะดวก ช่วยเหลือผู้เรียนในแต่ละกระบวนการขั้นตอน ให้การจัดการเรียนรู้และกิจกรรมต่างๆ ประสบความสำเร็จทั้งด้านกิจกรรม อุปกรณ์ เวลา ซึ่งควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมกลุ่มย่อย มีการสรุปทบทวนความรู้ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มที่สำคัญคือต้องให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม ผลที่เกิดจากการเรียนรู้เชิงรุก จะทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งแสดงถึงผลการ

เรียนรู้ของผู้เรียนนำไปสู่การเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างผลงาน ความสามารถในการสื่อสาร มีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนเป็นไปตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ การเรียนรู้แบบเชิงรุก ทำให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำกิจกรรมที่มีความสนุก ท้าทายและเร้าใจให้ติดตามอยู่เสมอ นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถจัดระบบการคิด และสร้างวินัยต่อกระบวนการแก้ปัญหารับผิดชอบต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองและรู้ว่าสิ่งที่เรียนนั้นดีอย่างไร การเรียนรู้แบบเชิงรุก ทำได้ดีในชั้นเรียนที่มีผู้เรียนทั้งเก่งและอ่อน โดยผู้สอนใช้วิธีการที่แตกต่างกันเพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนเข้าใจ และสามารถมอบหมายให้ผู้เรียนที่เรียนได้เร็วกว่าอธิบายความเข้าใจให้เพื่อนฟัง เป็นการสอนโดยเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งเสริมเจตคติทางบวกต่อการเรียน เนื่องจากผู้เรียนได้รับความพึงพอใจจากเนื้อหา และแบบฝึกหัดที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง ทำให้เห็นความสำคัญเกิดความพยายาม และความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้มากขึ้นอันเนื่องจากการเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ที่ตนเองได้ลงมือปฏิบัติจริง

ด้วยที่มาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อศึกษาความสามารถในการพิสูจน์และความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการพิสูจน์บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฯ เป็นแนวทางให้อาจารย์ผู้สอนได้ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนคณิตศาสตร์ และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์ของอาจารย์ผู้สอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาคณิตศาสตร์ หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกับเกณฑ์ร้อยละ 60
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาครู สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวมีการสอบก่อนและสอบหลัง (One Group Pretest – Posttest Design) โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก แบบทดสอบวัดความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

1. **ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง**

1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษา ชั้นปีที่ 1-3 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 แต่ละห้องคละความสามารถ โดยนักศึกษาที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน อยู่ในห้องเดียวกัน มีจำนวนทั้งหมด 94 คน จากจำนวนห้องเรียนทั้งหมด 4 ห้องเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่างการวิจัย ได้แก่ นักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 22 คน

2. **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับนักศึกษา สาขาคณิตศาสตร์ หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 4 แผน จำนวน 16 คาบ คาบละ 50 นาที ซึ่งมีการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ผลการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ความสอดคล้องอยู่ในระดับ 1.00 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกทั้ง 4 แผน กับจุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกัน

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ เรื่อง การพิสูจน์ เป็นแบบทดสอบอัตนัย ซึ่งมีการประเมินคุณภาพของแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ผลการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ความสอดคล้องอยู่ในระดับ 1.00 และมีค่าความยากง่าย (p)ระหว่าง 0.40-0.78 มีค่าอำนาจจำแนก (r)ตั้งแต่ 0.43-1.00 จำนวน 6 ข้อ และมีค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)ของครอนบัค (Cronbach) เท่ากับ 0.804

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งมีการประเมินคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ผลการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ความสอดคล้องอยู่ในระดับ 1.00 และมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.23 – 0.96 จำนวน 15 ข้อ และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.8239

3. **การเก็บรวบรวมข้อมูล**

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ กับสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 แล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และดำเนินการสอนด้วยตนเอง ใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 4 คาบเรียน รวมทั้งหมด 16 คาบเรียน และทำการทดสอบใช้เวลา 2 ชั่วโมง

3. หลังจากการทดลองสิ้นสุดลงจึงทำการทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ กับสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ซึ่งเป็นชุดเดียวกับข้อสอบก่อนเรียน ตรวจเก็บคะแนน เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. นักศึกษาทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ตรวจคะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์ผล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

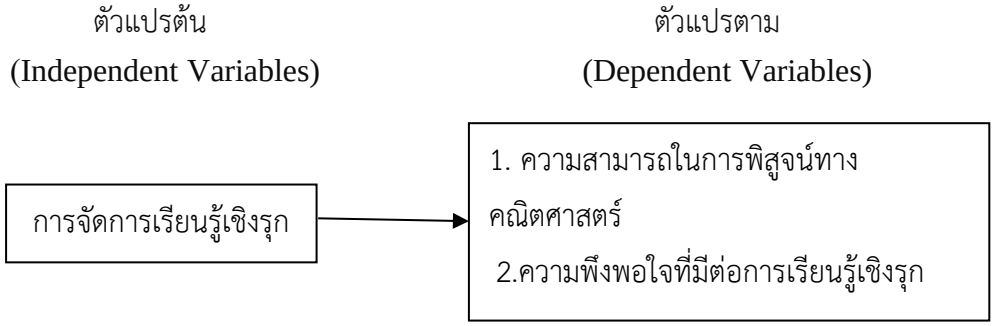
1. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จากผลการทำแบบทดสอบความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์โดยนำผลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติทดสอบที (t-test for dependent Samples)

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกับเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test for one sample)

3. วิเคราะห์หาค่าความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพิสูจน์และการจัดการเรียนรู้เชิงรุกนั้น พบว่า การเรียนรู้เชิงรุกทำให้ความสามารถในการพิสูจน์สูงขึ้นได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยดังแผนภาพที่ 1



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลเป็นลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

การทดสอบ	**จำนวน**	**คะแนนเต็ม**	$\bar{x}$	*SD*	t	df	p-value
ก่อนเรียน	22	30	2.84	1.22			
หลังเรียน	22	30	19.93	4.94	20.51	21	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 คะแนน และมีคะแนนหลังเรียน 19.93 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบทั้งสองครั้ง พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร หลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร หลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 60

การทดสอบ	จำนวน	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	SD	% of Mean	t	p-value
กลุ่มตัวอย่าง	22	30	19.93	4.94	66.43	1.84	0.04*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบหลังเรียนของนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 19.93 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 66.43 และเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบของนักศึกษาหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ซึ่งผู้วิจัยหาได้จากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมาวิเคราะห์ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมของระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ความพึงพอใจในแต่ละด้าน	$n = 22$		แปลความหมาย
	$\bar{x}$	SD	
1. **ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก**	4.22	0.19	มาก
2. **ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก**	4.15	0.23	มาก
3. **ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุก**	4.15	0.16	มาก
เฉลี่ยรวม	4.17	0.034	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก โดยภาพรวมเฉลี่ยมีระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 4.17$, $SD = 0.034$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แต่ละด้านมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดก็คือด้านบรรยากาศใน

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ($\bar{x} = 4.22$, $SD = 0.19$) ส่วนด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน($\bar{x} = 4.15$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก สามารถนำข้อมูลมาอภิปรายผลในประเด็นที่สำคัญตามสมมติฐาน ได้ดังนี้

1. ความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ ของนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร หลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับการเรียนรู้ใหม่ มีการค้นหาและคอยช่วยเหลือผู้เรียนให้มีความรู้พื้นฐานเพียงพอต่อการเรียนรู้ใหม่ ผู้เรียนได้สืบเสาะ ค้นหาความรู้ และสร้างความเข้าใจด้วยตนเองหรือร่วมกับเพื่อน และผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนแก้ปัญหา มีการสื่อสารและสื่อความหมายที่หลากหลาย มีการตั้งคำถามที่สำคัญๆ เพื่อเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายและการสนทนา ซึ่งเป็นการสะท้อนความคิดของผู้เรียนเกี่ยวกับแนวคิดหรือมโนทัศน์ที่สำคัญ ผู้เรียนได้รับข้อมูลสะท้อนกลับหรือข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ ดังนั้นผู้เรียนส่วนใหญ่จึงมีการพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้น จึงทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเชิดศักดิ์ ภักดีวิโรจน์ (2556 : 170-177) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์หลังได้รับการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้เชิงรุกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของอรษา เจริญยิ่ง (2559) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องคู่ อันดับ และกราฟ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดลาดหญ้าไทร(สิงหวิทยาคาร) โดยใช้การเรียนแบบเชิงรุก พบว่าความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง คู่อันดับและกราฟของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบเชิงรุกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของวนัขพร ชมชื่นใจ สมวงษ์ แปลงประสพโชค และกฤษณะ โสขุมา (2565 : 102-108) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ของนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร หลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีคะแนนเฉลี่ย 19.93 คิดเป็นร้อยละ 66.43 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การเรียนรู้เชิงรุกเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนจะต้องควบคุมการเรียนรู้

ด้วยตนเองในการลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ทำให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ อภิปราย และใช้เหตุผลประกอบในการตัดสินใจ ผู้เรียนได้มีโอกาสนำเสนอแนวคิดของตนเองผ่านการสื่อสารทั้งการเขียนและการพูด ส่งเสริมให้มีบรรยากาศของการสะท้อนความคิด และความรู้ ที่ได้รับจากเพื่อนและผู้สอน ตลอดจนมีการทบทวนความรู้ และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและตอบข้อคำถาม โดยผู้สอนสร้างสถานการณ์ปัญหากระตุ้น ให้คำแนะนำ รับฟังความคิดเห็น คอยเอื้ออำนวยความสะดวก และยังส่งเสริมการตั้งคำถามในสิ่งที่ผู้เรียนสงสัยและไม่เข้าใจเพื่อให้เกิดความกระจ่างในประเด็นนั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเชิดศักดิ์ ภักดีวิโรจน์ (2556: 172-175) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เรื่อง ทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เรื่อง ทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วนัขพร ชมชื่นใจ สมวงษ์ แปลงประสพโชค และกฤษณะ โสขุมา (2565 : 102-108) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร หลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีคะแนนเฉลี่ย 4.17 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก ที่ได้ผ่านการพิจารณา และแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้บทเรียนมีความเหมาะสมกับผู้เรียน และการจัดการเรียนรู้เชิงรุกยังเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีอิสระในการคิด เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน ไปพร้อมกับการเรียนรู้ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณี แก้วมา (2563) ที่ศึกษาการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์แบบเชิงรุก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ตาก เขต 1 พบว่า ด้านครูผู้สอน ในภาพรวมครูผู้สอนคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุกอยู่ในระดับมาก ด้านครูผู้เรียนในภาพรวมครูผู้สอนคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุกในระดับพอใจมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของวนัขพร ชมชื่นใจ สมวงษ์ แปลงประสพโชค และกฤษณะ โสขุมา (2565 : 102-108) ได้ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับพอใจมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้เชิงรุกสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้กำกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง แต่ผู้สอนต้องมีส่วนร่วมในการตั้งคำถามนำ รับฟังความคิดเห็นและคอยให้คำชี้แนะ และเปิดโอกาสให้มีการนำเสนอและอภิปราย เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่ส่งเสริมการสะท้อนความคิดในการเรียนรู้ จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น

2. ผู้สอนควรมีการเสริมแรงทางบวกให้แก่ผู้เรียน และให้ความสนใจและคอยประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน ซึ่งจะส่งผลทำให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข

3. การจัดการเรียนรู้เชิงรุกบางกิจกรรมอาจใช้เวลานาน เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้พื้นฐานเดิม และความสามารถในการเรียนรู้ไม่เท่ากัน อีกทั้งแต่ละคนมีวิธีการเรียนรู้แตกต่างกันอีกต่างหาก ผู้สอนจึงควรมีการบริหารเวลาในจัดกิจกรรมอย่างยืดหยุ่น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้เนื้อหาใหม่ พร้อมกับทำความเข้าใจด้วยวิธีการของตนเองมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก ในเนื้อหาและระดับชั้นอื่นๆ

2. ควรมีการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถและทักษะทางคณิตศาสตร์อื่นๆ เพื่อพัฒนาสมรรถนะทางคณิตศาสตร์ของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

ขจรศรี วรรณสถิตย์. (2544). *ปัญหาในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ของนิสิตวิชาเอกคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรี*. วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ขวัญ เพียซ้าย. (2547). *การศึกษาความสามารถในการเรียน เรื่อง การพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์โดยใช้ชุดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุดของนิสิตวิชาเอกคณิตศาสตร์ ระดับปริญญาตรี*. ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาคณิตศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เชิดศักดิ์ ภักดีวิโรจน์. (2556). *ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เรื่อง ทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ธนพรรษ พฤกษะวัน. (2560). การศึกษาความสามารถและปัญหาในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ของนักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต. *วารสารวิจัย มสด สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*. 13 (2), 197-182.

ปราณี แก้วมา. (2563). *การศึกษาการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์แบบ* Active Learning *ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตากเขต 1*. การศึกษาค้นคว้าการฝึกประสบการณ์นิเทศการศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 1.

วนัขพร ชมชื่นใจ สมวงษ์ แปลงประสพโชค และกฤษณะ โสขุมา. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เรื่อง อัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี*. 16 (2), 102-108.

สถาพร พฤฑฒิกุล. (2558). *คุณภาพผู้เรียนเกิดจากกระบวนการเรียนรู้*. สระแก้ว: คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว.

สายัญ ปันมา. (2554). *เอกสารประกอบการสอนกระบวนวิชา 206217 (แนวคิดหลักมูลของคณิตศาสตร์)*. ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2555). *มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ พ.ศ. 2554*. กรุงเทพมหานคร: เอกสารแนบท้ายประกาศกระทรวงศึกษาธิการ.

อรษา เจริญยิ่ง. (2559). *การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องคู่ อันดับและกราฟของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1โรงเรียนวัดลาดหญ้าไทร(สิงหวิทยาคาร) โดยใช้การเรียนแบบเชิงรุก* (Active Learning). วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตรศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

De Villiers, M. D. (1990). The role and function of proof in mathematics. *Pythagoras*. 2 (4), 17-24.

Hanna, G. (1990). Some pedagogical aspects of proof. *Interchange*. 21 (1), 6-13.

Harel, G. & Solow, L. (2007). Students' proof schemes: results from exploratory studies. In A. Schoenfeld, J. Kaput, and Dubinsky. (Eds.), *Research in Collegiate Mathematics Education*, III, 234-283.

Healy, L. & Hoyles, C. (2000). A study of proof conceptions in algebra. *Journal for Research in Mathematics Education*. 3 (1), 396-428.

Lucast, E. K. (2003). *Proof as method: A new case for proof in mathematics curricular.* Unpublished master thesis. Pittsburgh, PA, USA : Carnegie Mellon University.

Moore, R. C. (1990). *College students' difficulties in learning to do mathematical proof.* Doctoral dissertation : The University of Georgia.

NCTM. (2000). Principles and standards for school mathematics. Reston, VA : National Council of Teachers of Mathematics.

Salemi, M. K. (2001). *An lustrated Casa for Active Learning.* University of North Carolina. Retrieved 9 April 2023 from http://www.unc.edu/salemi/Active_learning/llustrated _Case.pdf

Saeed, R. M. (1997). An exploratory study of college students' understanding of mathematical proof and relationship of this understanding to their attitude toward mathematics. Dissertation Abstract. 57 (10), 4300-A.

Siengdee, P. (1984). *A Study of Mathematical Philosophical and Mathematical Proof*. Master's thesis : Chiang Mai University.

Human-Centered Enablement for the Development of Chinese Opera: New Pathways for Inheriting Yiyang Opera in Jiangxi Province

Liu Jia
Krirk University, Thailand.
E-mail: 22953175@qq.com

****

Abstract

Yiyang Opera is one of the four major Chinese opera singing styles in ancient China. It once permeated forty-seven Chinese opera genres as a dominant form, but has gradually been replaced by Beijing Opera and Kunqu Opera, which have inherited and carried on the tradition more vigorously. Despite its storied reputation, Yiyang Opera now faces bottlenecks in its inheritance. With the development of modern society, there is an urgent need for scholars to rethink pathways for passing down Yiyang Opera. This paper takes a human-centered approach to explore new avenues for the future inheritance of Yiyang Opera. Firstly, it proposes that cultivating and protecting inheritors is crucial for the inheritance of Yiyang Opera. It suggests approaching this from both fostering mid-career and young inheritors, and protecting elderly inheritors. For younger generations, training through opera education, personal enhancement, master mentorship, and action learning could be implemented. For elderly inheritors, combining home-based elderly care with inheritance institutes could leverage their skills. Secondly, the paper discusses constructing inheritance systems for Yiyang Opera in universities, including talent training models, curriculum design, and after-school practical activities to bring Yiyang culture onto campuses. Thirdly, expanding the popular foundation of Yiyang Opera is also key. This could be achieved by developing private Yiyang troupes, building Yiyang rural culture, and creating new contemporary Yiyang works to spread its influence among the masses. By innovating inheritance pathways and tackling challenges in protecting and passing on Yiyang Opera, this ancient art form can be passed down through generations, providing valuable theoretical references for Chinese opera inheritance. With multidimensional perspectives on inheriting Yiyang Opera, this paper proposes many positive recommendations of significant referential value in promoting the cultural inheritance and innovation of Yiyang Opera.

Keywords: Human-Centered Enablement; Development; Chinese Opera; Inheriting; Yiyang Opera; Jiangxi Province

Introduction

Yiyang Opera was born in the late Yuan Dynasty. In the Qing Dynasty, it took root in the capital city, and its over 600 years of history has continued to today, exerting tremendous influence on 47 opera genres across 13 provinces in China (Xu et, al., 2017). Entering the 21st century, Yiyang Opera has become a national level intangible cultural heritage in China. Despite its illustrious reputation and popularity for a time, it has been unable to evade the erosion of time. The once “leader of the operatic world” (Southern Kunqu Opera and Northern Yiyang Opera were called the “two great leaders of the operatic world” in the Ming and Qing

* Received: December 27 2023; Revised: March 9 2027; Accepted: March 11 2024

dynasties) struggles to compete, gradually fading from public view as Yiyang Opera faces adversity in its inheritance and revival (Liu, 2023).

To address this, the concept of keeping up with the times and inheriting through innovation will guide Yiyang Opera to embark on a new journey of inheritance and protection, urgently exploring effective pathways to "reshape the charm of Yiyang Opera and keep in mind the original aspiration of Chinese opera." As for how to inherit and develop intangible cultural heritage, it is an important issue that experts and scholars have always paid close attention to. How Yiyang Opera will continue to be passed down in the future epitomizes and reflects this important question, just as Chen Yi (2019) from the School of Humanities at Hangzhou Normal University analyzed inheritance pathways for local Hangzhou opera genre Hangju Opera at universities from four dimensions: localization and normalization of curriculum, stage performance inheritance, campus opera club building, and opera folk fieldwork activities. The inheritance pathways for intangible cultural heritage also rely on cultivating inheritors (Yi and Liu, 2022). Zhang Xuemei and Huang Jing (2023) from Kaili University mentioned an enterprise-based cultivation model for inheritors, including establishing an apprenticeship bonus system to incentivize outstanding apprentices, implementing graduation assessments, strengthening management and supervision of inheritor training, emphasizing broadening inheritors' perspectives, encouraging them to study outside to improve themselves, and expanding circles for exchanging skills and artistry. Although experts and scholars have divergent perspectives and different strategies, they share a consistent focus on the development direction and future of intangible cultural heritage. Building on the wisdom and fruits of previous scholars, this inspires the author to generate new ideas about inheritance and development paths for Yiyang Opera. This paper takes a human-centered approach to delve deeply into new avenues for passing down Yiyang Opera, with the goal of providing some reference and inspiration for future practice in developing Yiyang Opera.

Research Objectives

This study aims to explore new paths for the inheritance and development of Yiyang Opera, an ancient Chinese opera, to provide references for its preservation and innovation. The specific objectives include:

1. Investigate strategies for cultivating and protecting the inheritors of Yiyang Opera. By improving the training mechanisms for young, middle-aged, and elderly inheritors, this research seeks to leverage the strengths of older generations and foster suitable successors for Yiyang Opera.

2. Examine the construction of an inheritance system for Yiyang Opera in universities. This objective involves designing talent cultivation models, specialized courses, and extracurricular practical activities to promote the integration of Yiyang Opera culture into higher education.

3. Analyze methods to expand the public base of Yiyang Opera. This goal focuses on developing private Yiyang Opera troupes, creating rural cultural activities, and producing contemporary works to broaden the influence of Yiyang Opera among grassroots audiences.

Through these research objectives, this paper aims to propose innovative strategies for the inheritance and development of Yiyang Opera from multiple perspectives, including inheritor cultivation, higher education, and public promotion. By providing theoretical references to

overcome the difficulties in preserving this intangible cultural heritage, this study seeks to contribute to the protection and development of Yiyang Opera culture.

Research Methodology

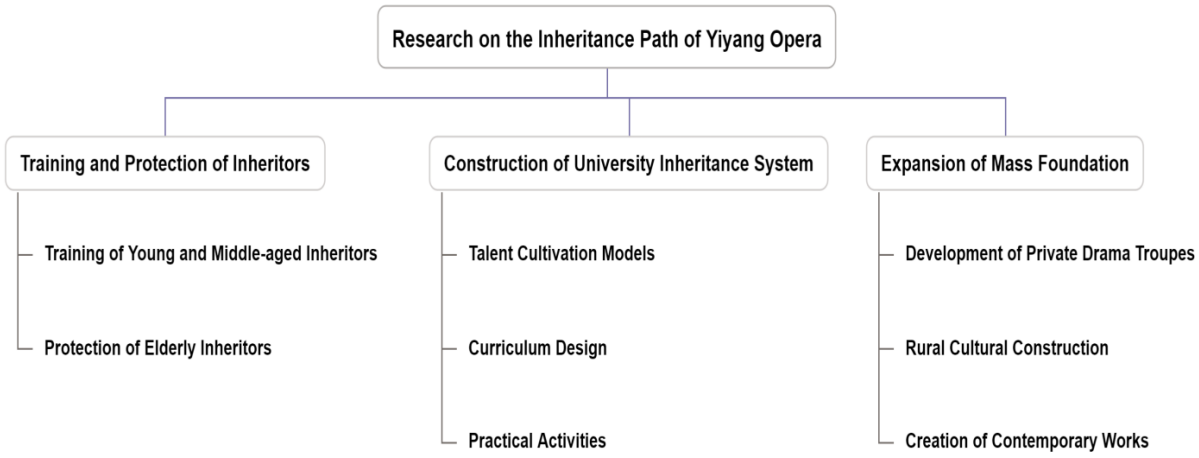
Based on the content of the paper, this study primarily employs the following research methods:

1. Literature review: By reviewing and analyzing domestic and international literature on the protection of intangible cultural heritage, the inheritance of traditional opera, and other related topics, the study synthesizes existing research findings to provide a theoretical foundation and reference for the current research.

2. Case study analysis: The research selects typical cases in the inheritance and development of Yiyang Opera, such as the cultivation of inheritors, the construction of inheritance systems in universities, and the expansion of the public base. Through in-depth analysis and summarization of these practical experiences, the study aims to identify practices that can be learned from and promoted.

3. Comparative analysis: By comparing the experiences of Yiyang Opera with other traditional opera genres (such as Kunqu Opera) in terms of their inheritance and development, the study seeks to identify commonalities and differences, providing valuable insights for the inheritance and development of Yiyang Opera.

Research Conceptual Framework



Research Results

From the perspective of human transmission, this paper proposes some new ideas for the future of Yiyang Opera. By specifically discussing the "future trends," it actually provides a forward-looking perspective for the entire study. In terms of inheritance, new paths for the inheritance of Yiyang Opera are proposed, including the cultivation and protection of inheritors of Yiyang Opera, the construction of a Yiyang Opera inheritance system in universities, and the expansion of the foundation of Yiyang Opera. Based on the analysis and research of the

current situation of Yiyang Opera's inheritance and development, further consideration is given to the future development direction of Yiyang Opera.

1. In terms of cultivating and protecting Yiyang Opera inheritors, nurturing and safeguarding inheritors is crucial for the continuation of Yiyang Opera. To strengthen the talent pipeline of outstanding Yiyang Opera performers, a training model for middle-aged and young inheritors is proposed. For these inheritors, a combination of opera education and training, personal improvement, guidance from renowned masters, and action learning can effectively enhance their skills and professional competence. Specifically, middle-aged and young inheritors can be trained through four stages: opera education, personal improvement, guidance from masters, and action learning. For example, individuals can be dispatched to study at the Shanghai Theatre Academy, participate in qualification certification examinations, and receive guidance from renowned masters and models. For elderly Yiyang Opera inheritors, a protection system is proposed， as shown in Table 1.

Table 1 *Plan of training mode for young and middle-aged successors in Yiyang Opera*

Culture category	How to cultivate	learning style	evaluation mode	explain
Opera education and training	Classroom training	Culture department Or the troupe	Summary report,paper publication and other forms	He went to Shanghai Theatre Academy, Central Academy of Drama and other Chinese higher opera universities to study opera courses such as Principles of Drama, Drama Writing, Drama Director Set Design, Stage Technology and Drama Aesthetics.
	Personal education promotion research and training courses	personal selection	Submit graduation certificate /Certificate of completion	Apply to participate in the opera research major of Chinese opera university, so as to improve my personal degree.
	Study for troupes from inside and outside the province	Culture department Or the troupe	Submit the investigation report	Young Yiyang performers or inheritors were selected and sent to Jiangxi Jiangxi Theater to observe, exchange and learn, increase the knowledge of the Yiyang inheritors, and promote the inheritance and Practice in the inheritance of Yiyang opera.
Actors or inheritors of the personal Improve-ment	Exchange discussion	Culture department Or the troupe	Submit discussion report	Actively participate in various seminars and art festivals of benchmark troupes and operas, such as China Kunqu Opera Art Festival and National University Kunqu Opera Clubperformance, learn and communicate with famous teachers in the industry, broaden their thinking, learn and innovate, and participate in various seminars.

	Professional technology qualification certification	personal selection	Submit qualification certificate	Participate in the training and examination of p rofessional title or professional qualification certificate held by associations and governmen t departments at all levels, and obtain the corre sponding qualification certification, such as th e application of actors and performers or the re levant professional qualification certification i ssued by the associations of federations and dr amatists at all levels, so as to obtain the recogn ition of individual professional qualification.
Master tutor tuto ring	one-for-one Tutor tutoring	Culture department Or the troupe	Submit the tutor Tutoring records	Every year to invite young actors to learn art, t ake the form of one to one. Such as Jiangxi Jiangxi opera famous Li Weide, TuHuiling an d so on.
	senior Experience interview	Culture department Or the troupe	Submit a conversation what one has learned from work	Contact with Yiyang Opera provincial and national inheritors or opera performance artists, and have regular professional conversations.
Actors or inh eritors of action learning	Daily work experience	Culture department Or the troupe	Submit reports, experiences and planning plans	Give young actors or inheritors to lead related performance activities, and promote the combi nation of theory and practice through practical organization and preparation work experience. Regular shift rotation responsibility system, by the young actors (trainees) take turns as the executive director of the activity.
	Leave experience	Culture department Or the troupe		Young Yiyang actors or inheritors are selected to visit troupes and cultural centers in various c ounties and cities, and participate in the daily r ehearsal, performance and management of oth er troupes, so as to learn from each other's strengths and experience.
	Internship training	Culture department Or the troupe		According to different levels of young inheritance, people, as an expert assistant, participate in auditing intangible cultural heritage meetings, decision-making, projects and other activities at all levels in provinces,cities and counties. In principle, the cycle is generally divided into:the cycl e is divided into six months or one year acc ording to the professional title level or the inheritor level, and the specific internship time is determined according to the actual s ituation.

Intangible cultural heritage crossover practice	Culture department Or the troupe	Some inheritors of Yiyang Opera are selected t o carry out cross-border practice of intangible cultural heritage, and participate in the inheritance and development of other types of intangible cultural heritage, such as quyi, musi c and other intangible cultural heritage project s.

Source: collation of this study

For these elderly inheritors, a combination of home-based elderly care and care at inheritance centers can help them leverage their artistic expertise while ensuring their well-being. This involves establishing a model that integrates home-based elderly care with care at inheritance centers, as well as establishing a special pension fund system for elderly inheritors.

2. To address the shortage of Yiyang Opera teaching staff, this study draws upon the teaching ability training characteristics of normal university students and their internship platforms in primary and secondary schools. It proposes a dual-cultivation model for Yiyang Opera talents among music normal university students, aiming to cultivate individuals proficient in both teaching and performing Yiyang Opera through teaching practice and stage performance. This also includes the design of Yiyang Opera curriculum(as shown in Table 2), public elective courses, and the organization of post-course practical activities for Yiyang Opera. Universities play a crucial role in the inheritance and innovation of Yiyang Opera. Establishing a "dual-cultivation" talent training model that produces individuals capable of both teaching and performing can cultivate multi-talented individuals. Offering Yiyang Opera courses and organizing extracurricular practical activities can further promote this art form among students.

Table 2 *Teaching Design of Yiyang Opera Art course, a Public elective course in Colleges and Universities*

curriculum	lecturer	class hour
Unit 1: Yiyang Opera in the historical and cultural vision		
1. The germination and development of Yiyang Opera	Professor Yang Yong of Shangrao Normal University	2
2. Yiyang Opera flourished in the Ming and Qing Dynasties	Professor Yang Yong of Shangrao Normal University	2
Unit 2: The music of the Yiyang Opera		
3. Yiyang Opera music	Professor Yang Yong of Shangrao Normal University	2
4. Yiyang Opera singing	Professor Yang Yong of Shangrao Normal University	2
Unit 3: Yiyang Opera and classical literature		
5. Yiyang Opera classic repertoire	Professor Yang Yong of Shangrao Normal University	2
Unit 4: The performing art of Yiyang Opera		
6. The performing arts of old and young children	Actor of Yiyang Opera Art Protection Center	2
7. Performing art of Yiyang Opera Xiao Dan	Actor of Yiyang Opera Art Protection Center	2
8. Performing art of Yiyang Style Flower Face	Actor of Yiyang Opera Art	2

	Protection Center	
9. Yiyang Opera, the performing arts of Wu Sheng	Actor of Yiyang Opera Art Protection Center	2
10. The performing art of Yiyang Opera	Actor of Yiyang Opera Art Protection Center	2
11. Yiyang Opera gongs and drums play	Performance member of Yiyang Opera Art Protection Center	2
Unit 5: Yiyang Opera aesthetics and the modern world		
12. The beauty of Yiyang Opera: the performance of Yiyang Opera (Expert guidance)	Professor Yuan Ping of Shangrao Normal University	2
13. New aesthetics of Yiyang Opera: Inheritance and modernity	Professor Yuan Ping of Shangrao Normal University	2
14. Course summary: Yiyang Opera and the modern world	Professor Yuan Ping of Shangrao Normal University	2
Unit 6: Yiyang Opera works		
15. Rehearsal of Yiyang Opera works	All the teachers	2
16. Report meeting on the selection of Yiyang Opera works	All the teachers	2

Source: collation of this study

3. Expanding the mass base is essential for the inheritance and development of Yiyang Opera. To expand the mass base for Yiyang Opera, the study proposes developing grassroots art troupes through government support, repertoire development, actor training, enterprise collaboration, and audience cultivation. Developing grassroots opera troupes, creating village culture, and producing new works that reflect the times can help Yiyang Opera take root among the masses, serve the people, and enhance its social influence and cultural appeal. Focusing on rural masses, Yiyang Opera performances could be organized in villages under the form of "one play per village," creating unique folk activities. Furthermore, the creation of new Yiyang Opera works that keep pace with current events and meet the needs of the masses is suggested.

3.1Expand the grass roots and develop Yiyang cavity private theatrical troupes

First, the government has introduced policies to support related affairs. One is to set up specialized agencies, such as the Yiyang cavity Promotion Committee and the Yiyang Opera Research Association, which will be responsible for promoting the development of Yiyang Opera and enhancing its brand influence. Through these professional institutions, we conduct a systematic study of Yiyang Opera, excavate its profound cultural heritage, and then innovate the repertoire, enrich the performance forms, and make it coruscate new vitality. The second is to set up a reward and punishment mechanism to reward and reward troupes with outstanding performance in terms of performance. Stimulate the enthusiasm of the troupe, improve the quality of their performance, and let the audience feel the charm of traditional art in the process of appreciating Yiyang tune. At the same time, through the reward and punishment mechanism, the troupe is encouraged to innovate constantly, so that Yiyang Opera develops in the process of inheritance and inherits in the process of development. Third, formulate a series of policies to support the development of Yiyang tune. Including financial support, equipment support, tax support and transportation support. These policies will help to improve the viability of grass-roots Yiyang cavity private troupes, so that actors have more

energy to devote themselves to the creation and performance of the repertoire. Yiyang Opera Development Fund was set up to provide the troupe with funds for creation, rehearsal, performance and so on. This will help the troupe to improve the quality of performance and train more excellent actors and creative talents.

Second, hire famous teachers to provide professional guidance. In Yiyang Opera, there are many repertoire, including classic works such as Mu Lianzhuan. These plays are not only fascinating storylines, but also involve a wide variety of professional roles and performance forms, providing a broad artistic creation space for private theatrical troupes. In the current opera market, if private troupes want to gain a foothold in the competition, they must find the right position, excavate and create repertoire with their own characteristics. It is necessary to select the potential classic plays from the Liantai plays of Yiyang tune, and make them meet the aesthetic needs of modern audiences by innovating performance forms and adapting plays, so as to make private troupes stand out in the market and achieve sustainable development. In order to achieve this goal, private troupes should employ famous teachers to provide professional guidance to the repertoire and actors. The addition of famous teachers can not only improve the artistic quality of the play, but also help actors to deeply understand the roles and improve the level of performance. Under the guidance of famous teachers, troupe members can also learn the essence of traditional opera and better inherit and carry forward the precious cultural heritage of Yiyang tune. In addition, private troupes should also pay attention to the training of young actors so that they can actively participate in the creation and performance of the repertoire. The addition of young actors will bring new vitality and innovative thinking to the troupe and make the play more attractive. In the process of training young actors, the troupe should also pay attention to the training of actors' basic skills to ensure that actors move forward solidly on the road of art.

Third, the marriage of enterprise theatre troupes to create a win-win situation. The effective way to increase the income of private theatrical troupes is to unite with enterprise companies. First of all, enterprise companies provide stable economic support for private theatrical troupes. In the process of troupe operation, the problem of funds is often the main factor perplexing the development of the troupe. The company can provide financial support for the troupe by purchasing the right of registration. . Secondly, the addition of enterprise companies helps to improve the popularity of private theatrical troupes. The troupe can make use of the company's resources to widely publicize and promote it. For example, the company's publicity subtitles are played during the half-time of the performance or the elements of the enterprise are integrated into the publicity posters, programs and so on. Thirdly, the combination with enterprise companies is beneficial to expand the performance market of private theatrical troupes. Corporate companies can help troupes contact more venues and partners, and even expand into the non-Chinese market. The number of performances and audience of private troupes will be greatly increased, so as to achieve the growth of economic benefits. Finally, the cooperation between enterprise companies and private troupes can also achieve the optimal allocation of resources. The enterprise company can provide the troupe with management, technical and talent support to help the troupe improve its operational efficiency. At the same time, the troupe can also provide cultural products and services for corporate companies and enrich the cultural connotation of corporate companies.

3.2 Focus on the villagers and create Yiyang accent rural culture.

Yiyang Opera originated in Yiyang County, Jiangxi Province, rich in local farming culture, coupled with prosperous folk beliefs, extremely rich in cultural resources, in addition

to Yiyang opera culture, but also includes Fang Zhimin red culture. In the past, in rural society, rural festivals and religious rituals were spontaneous activities of farmers. Local audiences have a high degree of participation and influence, but their role is more internalized than external, so their cultural identity to their hometown is only internal. If the internal cultural cohesion is constructed through external transformation and external cultural image or image construction, the two-way transformation of cultural identity can be achieved. The establishment of the activity of "one play in a village" spontaneously organized by the countryside has enabled Yiyang Opera to take root and sprout in rural areas and villages and towns, providing rich spiritual living conditions for the people. For example, according to the spread of Yiyang opera, the performance went deep into various villages to create a folk culture with local characteristics. Select a representative Yiyang opera in each village, or based on Liantai script, according to the theme of the work, associated with the "assembly" activities of each village, cycle performance in each village. In the process of such a tour, each village will have a kind of natural competition. The culture of the village and the performance of Yiyang tune will affect the "face" of the villagers, and then construct the opera culture of the village. Once the competition mode between villages is established, it can be extended to a wider area, from villages to villages and towns, and even county towns. At this time, a kind of integration from the inside to the outside will make the villagers form a stronger cultural understanding, thus giving them a kind of cultural self-confidence. In the process of communication, personal self-identity and confidence are important factors in shaping personal cultural images, which is also of great significance in the construction of traditional culture in contemporary rural areas. In fact, the "assembly" in the countryside is a form of daily communication, but it is based on daily transactions. If the folk culture in Yiyang opera culture can be combined with the daily life of the villagers, its impact will be surprising. Such a Yiyang tune performance form with the characteristics of "competitive performance" can also enter the line of sight of tourists, so as to achieve cultural recognition in foreign cultures.

3.3 Lyric for the people and create new works in the Yiyang opera era.

The era gives artists a wide range of social themes and the idea of keeping pace with the times, which enables artists to feel and grasp the style and features of the times, express the life of the times, and create works that embody the spirit and temperament of the times (Peng Wenxiang and Wang Qian, 2021). Yiyang tune artists can find hot spots in society and meet this demand in their own creation on the basis of understanding today's audience and current events. Through Yiyang cavity works truly reflect the times, describe real life, convey the voice of the people, so as to naturally touch the hearts of the audience and arouse people's ideological resonance. These cannot be reproduced just by sitting and talking, creating behind closed doors, and meditating out of thin air. Only the understanding and understanding of life can be better expressed through Yiyang singing. For example, another non-legacy Poyang drum in Shangrao City, in recent years, its creative source has kept up with the continuous innovation of current events and achieved excellent results. For example, after the 20th CPC National Congress, the Poyang Dagu "Aunt Li" was adapted from a report by Aunt Li, a veteran party member from the countryside, about the changes in his hometown over the past decade. The work is humorous, relaxed and cheerful, and gives people a sense of freshness. During the epidemic in 2020, Shangrao Cultural Center created a series of Poyang drum works about fighting the epidemic, such as "retrograde Angel", "House Music", "things in the world can not defeat Poyang people" and so on, which are deeply loved by the broad masses of the people.

In the close relationship with life and the masses of the people, the creators of Yiyang opera should observe life more carefully and experience their own creation more truly. In addition to making efforts to create a large number of repertoire loved by the general public, we also need to strive to create high-level repertoire appreciated by both elegant and popular people, such as Yiyang tune "Fang Zhimin", which won the 16th Chinese dramatist Award. Continue to create rich and colorful works, there are not only the performance forms loved by the masses, but also the implication for people to taste, both fascinating storylines, rich characters, well-known parents, and profound philosophical meaning. Let Yiyang tune works experience endless beauty, can meet the cultural demands of different audiences, and represent the level and direction of the development of Yiyang tune. Literary and artistic works are the horn of the advance of the times, which can show the style and features of an era. Therefore, the creation of Yiyang cavity works should also reflect the needs of the masses and follow the theme of the times.

4. The inheritance and development of Yiyang Opera requires a balanced and comprehensive approach, combining top-level design with grassroots practice, theoretical exploration with practical innovation, and traditional inheritance with contemporary innovation. This holistic approach can help overcome the challenges faced by Yiyang Opera and ensure its sustainable development. This study, covering inheritors, universities, and the masses, provides a comprehensive and systematic approach for the inheritance and development of Yiyang Opera. At the same time, it can serve as a valuable reference for the inheritance and development of other traditional art forms.

This study highlights the importance of adopting a multi-dimensional and comprehensive approach for the inheritance and development of traditional art forms like Yiyang Opera. It also emphasizes the necessity of cooperation among stakeholders such as inheritors, universities, and the masses to ensure the vitality and sustainability of these cultural treasures.

Discussion

1. The importance of cultivating and protecting inheritors

The first section of the article highlights the crucial role of cultivating young and middle-aged inheritors and protecting elderly inheritors in the inheritance and development of Yiyang Opera. In the discussion section, it is essential to further elaborate on the fact that inheritors are the core carriers of Yiyang Opera's heritage. Only by emphasizing and effectively carrying out the work of cultivating and protecting inheritors, thus ensuring the sustainable development of the inheritor team, can Yiyang Opera truly achieve intergenerational transmission (Fei, 2023).

2. The unique role of universities in the inheritance of Yiyang Opera

The second section analyzes how to establish a Yiyang Opera inheritance system in universities. During the discussion, it is crucial to emphasize that universities possess abundant teaching and research resources, broad communication platforms, and a young audience, making them important bases for conducting Yiyang Opera education, inheritance, and expanding the audience. The construction of the university inheritance system plays an irreplaceable role in the long-term development of Yiyang Opera culture.

3. The significance of a strong audience base for the inheritance and development of Yiyang Opera

The third section proposes countermeasures from the perspective of expanding the audience base of Yiyang Opera. The discussion section should clarify that a deep audience base is the foundation for the survival and development of Yiyang Opera (Meng, 2018). Only by adopting various measures to continuously expand the audience of Yiyang Opera and enhance audience participation can Yiyang Opera exude greater vitality. Therefore, it is necessary to attach great importance to the cultivation and expansion of Yiyang Opera's audience base.

4. Innovation is indispensable in the inheritance and development of Yiyang Opera

The article repeatedly emphasizes the need to innovate in inheritance and inherit in innovation. The discussion should make it clear that innovation is the driving force for the perpetual vitality of operatic art and the key to attracting new audiences (Xie, 2023). To make Yiyang Opera endure through the ages, it is necessary to dare to innovate and be good at innovation, using the spirit of innovation to stimulate the vitality of Yiyang Opera.

5. The inheritance and development of Yiyang Opera require multi-party collaboration

The article proposes several suggestions from different perspectives, all of which require the joint participation of multiple parties. The discussion section should emphasize that the inheritance and development of Yiyang Opera is a systematic project that requires the collaboration of the government, universities, troupes, inheritors, audiences, and other parties to form a joint force and jointly promote the protection, inheritance, and development of Yiyang Opera, allowing this precious cultural heritage to bloom with new splendor (Feng, 2022).

In summary, the discussion section should closely adhere to the core viewpoints of the article, fully expounding on the necessity and importance of the main countermeasures proposed in the article, emphasizing the characteristics and laws of the inheritance and development of Yiyang Opera, demonstrating the author's in-depth thinking on the issue, and highlighting the academic value and practical significance of the article. At the same time, the discussion should be substantive, logically clear, and with distinct viewpoints, providing enlightenment and reflection to the reader.

Recommendation

Practical Recommendations:

1. Strengthen the cultivation of young inheritors of Yiyang Opera, improve the training system, and adopt various methods such as opera education and training, personal improvement, famous master tutoring, and experiential learning.

2. Establish a combined model of home-based elderly care and institutional elderly care for aged inheritors of Yiyang Opera, giving full play to the skills advantage of the aged inheritors to achieve elderly care objectives.

3. Implement the dual cultivation model of talents in Yiyang Opera in colleges and universities, design specialized courses, and organize after-school practical activities to cultivate teaching forces for Yiyang Opera.

4. Develop private Yiyang Opera troupes, promote collaboration between troupes and enterprises, and establish troupes and stations in towns and villages.

5. Create rural cultural programs for Yiyang Opera, organize activities like "An Opera Stage in Every Village", and strengthen the integration of Yiyang Opera with rural life.

6. Create new contemporary works of Yiyang Opera that reflect people's needs and follow current themes, allowing Yiyang Opera to take root among the masses.

Recommendations for future research:

1. Conduct follow-up studies on the implementation effects and sustainability of Yiyang Opera inheritor cultivation models.

2. Explore the specific operational models and long-term mechanisms of inheritance institutes for aged Yiyang Opera inheritors.

3. Study the effectiveness of inheritance approaches in colleges and universities such as Yiyang Opera courses, clubs, and practical activities, and further improve the inheritance system.

4. Continuously monitor the development of private Yiyang Opera troupes in terms of enterprise cooperation and grassroots expansion, and summarize scalable best practices.

5. Investigate the specific forms, communication effects, and public participation of Yiyang Opera rural cultural development.

6. Track and analyze the creation, performance, and dissemination of new contemporary works of Yiyang Opera, and evaluate their role in promoting the development of Yiyang Opera.

References

Chen, Y. (2019). The path of local opera inheritance in colleges and universities: Taking Hang opera as an example. *Chinese Drama*, (08), 80-82.

Fei, F. (2023). A preliminary analysis of the construction of high-level young and middle-aged professional technical talent team in disease control . *Heilongjiang Medicine*, (12), 1483-1486.

Feng, J. C. (2022). Protect and inherit intangible cultural heritage well . *Theoretical Guide*, (02), 49.

Liu, J. (2023). Digital humanities empowering opera development: New ideas to break through the dilemma of Yiyang Qiang opera inheritance. *Chinese Drama*, (01), 61-63.

Meng, D. F. (2018). Outline of China's strategy for building a strong talent country in the new era . R*eform*, (09), 81-90.

Xie, Y. J. (2023). Research on Peking opera art inheritance in the past decade. *Chinese Intangible Cultural Heritage*, (01), 42-49.

Xu, F., Pan, Q. B., & Xiong, W. (2017). *Outline of modern and contemporary music history in Jiangxi*. Baihuzhou Literature and Art Publishing House.

Yi, L., & Liu, S. Q. (2022). The realistic predicament and solution of the management mechanism of intangible cultural heritage protection: Based on a survey of 300 representative inheritors in Hunan Province. *Journal of South-Central University for Nationalities (Humanities and Social Sciences)*, (08), 78-87+184.

Zhang, X. M., & Huang, J. (2023). A study on the construction of inheritance models for Miao and Dong intangible cultural heritage inheritors.*Guizhou Social Sciences*, (03), 107-113.

Constructing Piano Performance Teaching Guidebook from Traditional Folk Song of Hei long jiang Province for Students Major in Piano Performance at Jiamusi University, The People's Republic of China

Ai Xi,
Thanyawat Sondhiratna and Panravee Pongvatnanusorn
Bangkokthonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: nicha.musiced@gmail.com

****

Abstract

The significance of inheriting, protecting and developing the folk songs of Heilongjiang ethnic minorities with the rapid economic development, the cultural traditions of the ethnic minorities have been strongly impacted and even slowly disappearing. The purposes of the study were (1) to study piano performance teaching of Heilongjiang traditional folk songs. (2) To construct the teaching guide of Heilongjiang traditional folk song piano performance for the piano major of Jiamusi University. (3) To experiment the teaching of piano students of Jiamusi University School of Music playing by using "Heilongjiang Traditional Folk Song Piano Performance Teaching Guide". (4) To evaluate the results of teaching by using "Heilongjiang Traditional folk song piano performance teaching Guide".

The research methodology was mixed method which conducted by qualitative research, and quantitative research. The researcher interview 3 key informants and experiment the guidebook with the sample of 27 students majoring in music performance piano, School of Music, Jiamusi University. The research results are as follows. The guide includes an introduction to piano works adapted from Heilongjiang folk songs, as well as detailed explanations of basic exercises, teaching methods, sheet music and teaching plans related to performance courses. The teaching plan of this course is to teach 19 piano works adapted from Heilongjiang folk songs. Each class is divided into four parts for analysis and explanation: background of the work, introduction of the work, analysis of playing skills, and explanation of music style. Each student has a different problem with the assignment, so in the above study, the researchers summarized five teaching methods related to the teaching focus and difficulty. In the course of teaching, different problems can be explained.

Keywords: construct the teaching guide; Heilongjiang traditional folk song; piano performance; Jiamusi University

* Received: November 12 2023; Revised: November 28 2023; Accepted: November 30 2023

Introduction

Folk songs are part of traditional music, the most active and indispensable part of people's life. However, under the impact of modernization and globalization, the problem of its inheritance and development has become increasingly serious and prominent. Heilongjiang folk songs are also facing the same severe problems. Many changes have taken place in living environment, singing place, inheritance mode and social function. The inheritance and development of folk songs has become an important issue worthy of attention (Sun, 2014).

The significance of inheriting, protecting and developing the folk songs of Heilongjiang ethnic minorities with the rapid economic development, the cultural traditions of the ethnic minorities have been strongly impacted and even slowly disappearing. Nowadays, foreign songs and popular songs have spread across the streets of China, and the folk songs of Heilongjiang ethnic minorities have been greatly affected and are on the verge of disappearing. The folk songs of Heilongjiang ethnic minorities, as an intangible cultural heritage, need to be developed on the basis of protection and meet the needs of the new era. Heilongjiang minority folk songs are one of the most representative intangible cultural heritages in Heilongjiang Province. They contain the history, culture and living customs of the minority people from ancient times to the present. The inheritance and protection of the folk songs of Heilongjiang ethnic minorities requires professionals to consciously engage in the study of the traditional culture, special memory and specialized knowledge of their own nationality and region, and apply and inherit them in their daily life in the future. In the modern education system, it is very necessary to incorporate or arrange the teaching and learning of traditional folk culture. Protection of their living environment in the process of inheritance with the development of The Times, the popularization of science and technology and the network, the original ecological culture and minority people ethnic folk songs have been eroded. In the inheritance of minority folk songs in Heilongjiang province, it is important according to the comprehensive collection of information, the inheritor should faithfully record and carefully sort out the information in three ways Noodles (Li, 2012).

The formation and development of folk songs are closely related to our country's geographical environment. Different geographical environments, different modes of production, different ways of life, different customs, and different ways of expressing emotions affect the character of people everywhere. The particularity of regional environment, regional language (i.e. dialect), regional culture and regional traditional art have also formed different styles of labor songs, folk songs, ditties, dances and folk songs. The regional style of folk songs is closely related to dialects, some dialects sing local charm; However, folk music has a different pitch concept from Western music. It has the characteristics of "tone cavity", which cannot correspond to the "fixed pitch" of the West, and has a very special personality. In terms of techniques, it can give full play to the advantages of piano instruments, and use the combination of era style, harmony, texture language and melody elements to form the same color area, the same changes, and the same songs are important factors for producing different charms.

Heilongjiang Province is a multi-ethnic frontier province, of which there are Manchu, Korean, Hui, Mongolian, Oroqen, Ewenki and other 10 ethnic minorities living in the province. The folk songs of the ethnic minorities in Heilongjiang are inextricably linked with the history of the ethnic minorities. Heilongjiang is located in the northeast corner of the motherland, its unique natural geographical environment and cultural environment gave birth to its unique minority music, and contains rich and rich cultural heritage (Yang, 2022).

Research Objectives

1. To study piano performance teaching of Heilongjiang traditional folk songs.
2. To construct the teaching guide of Heilongjiang traditional folk song piano performance for the piano major of Jiamusi University.
3. To experiment the teaching of piano students of Jiamusi University School of Music playing by using "Heilongjiang Traditional Folk Song Piano Performance Teaching Guide".
4. To evaluate the results of teaching by using "Heilongjiang Traditional folk song piano performance teaching Guide".

Literature Reviews

Folk songs are the crystallization of wisdom of all ethnic groups a vivid portrayal of people's lives in historical periods. Primitive people the song is created in the production and living practice of people of all ethnic groups the "original flavor" of the folk widely circulated in the folk singing music forms, they are the nation's "oral non-things (Chen, 2013).

An important part of "quality cultural heritage". now the whole world is becoming more and more aware of our nation the distinctive characteristics of culture are increasingly valued and protected national traditional culture. In this protection of intangible culture, the wave of heritage, the original ecological folk song sounds of minority nationalities it is important to inherit and protect the development of music cultural heritage the components of Heilongjiang is located in the northeast corner of the motherland, its unique nature the geographical and cultural environment has nurtured its unique minority folk music, and contains a rich, rich cultural background accumulate (Fu, 2012).

Such as hunting, fishing and hunting of Daur nationality, Wenke, Elunchun, Hezhe and so on are still left richer hunting madrigals. In some ethnic traditions national culture and hunting madrigals are fused and difficult to separate. Along with the with the development of history and social changes, these original ecology folk songs were affected to varying degrees, to a certain extent separation from the national culture exists in part still preserved Holding traditional folk music cultural customs in the area, and gradually it developed into singing integrated with minority festivals the form (Gao, 2007).

The development of piano performance teaching of Heilongjiang traditional folk songs is in the initial stage, and the number of piano works adapted by traditional folk songs is small. It is hoped that the compilation of teaching guide for piano performance of Heilongjiang traditional folk songs can enrich the piano works adapted from Heilongjiang traditional folk songs (Chen, 2013).

From the minority original ecological folk song inheritance Angle See, they usually master a nation's language system and be able to act in a language understood by members of their community in use, folk music is used as a way to communicate within the nation it works and makes sense. National traditional music protection and inheritance must be considered in this sense, simply pay attention to the protection of music while ignoring it for its members of society familiarity and hobbies are not inherited and developed according to their original appearance. This kind of museum-style intelligence collection sets and records are useful, but hard to use big role. For a broad audience, different ethnic groups vs the emphasis on music is different, hence this musical text transformation is a symbol system that is not easy to approach. Want to get through it is difficult to carry on the cultural exchange of

folk music love, in ordinary occasions, people are just simply new to him they were performing a musical performance or performance, but not further mastery of its musical grammar could be achieved the point of righteousness (Jin, 2014).

How about looking at a few folk songs from the perspective of original ecology

Inheritance and development are inevitably influenced by themselves. But it is also influenced by history. Generally speaking, one place the inheritance and development of the minority folk songs in the district reflect this region cultural development is related to social, political, economic, religious, artistic and linguistic aspects. The inheritance and music culture development are more or less influenced by these factors mutual influence, but the latter has a greater impact on the former. National accent musicology is usually divided into two different departments: musicology and ethnology group into, and measure one from an ethnomusicological point of view (Song, 2010).

The inheritance and development of a few regional folk songs cannot be emphasized any aspect of the factor, but put musicology and nationality both sides of the study consider the way to proceed and make it integrated. In a sense, ethnic folk songs Inheritance and development (Sun, 2014).

1) Adhere to the inherent music culture the connotation of music is different from that of other cultures, so that it is based on the face to show their own history, values and society the type of relationship; On the other hand, in the complex history of change seek commonalities in different music. The two are different, there is a potential conflict between the views of music: on the one hand it is a universal sound that can be accepted by most listeners music culture characteristics; On the other hands is the need at a deep level every ethnic folk song should be considered (Chen, 2018).

2) Another kind of aesthetic value. According to this aesthetic standard, people identify the characteristics of minority music and explore its commonality. In the process of inheritance, the folk songs of ethnic minorities in Heilongjiang region have unique musical characteristics, and their music is the same as the national language - the music content it contains belongs to the same language and people with common cultural characteristics, and its musical style is inextricably linked. In all cultures, the essence of minority folk music is present in the respective culture (Wang, 2016).

Research Methodology

This study takes 30 students majoring in piano performance in conservatory of music as the research objects taking Jiamusi university as the research object, this paper sorts out and analyzes students' piano performance of traditional music works of Heilongjiang province guide the 2023 fall semester course grades and test scores, and make teaching plans expert analysis, the impact of student learning efficiency interview and learning efficiency test to create scientific and rational analysis and the program was reviewed and evaluated through expert interviews teaching guidelines and performance evaluation criteria prepared by researchers. Through the interview, this paper discusses the teaching method of piano performance course of Heilongjiang province's traditional music works be analyzed and evaluated. Existing and newly created research tools are used organize, analyze and compare the research contents.

Research Conceptual Framework

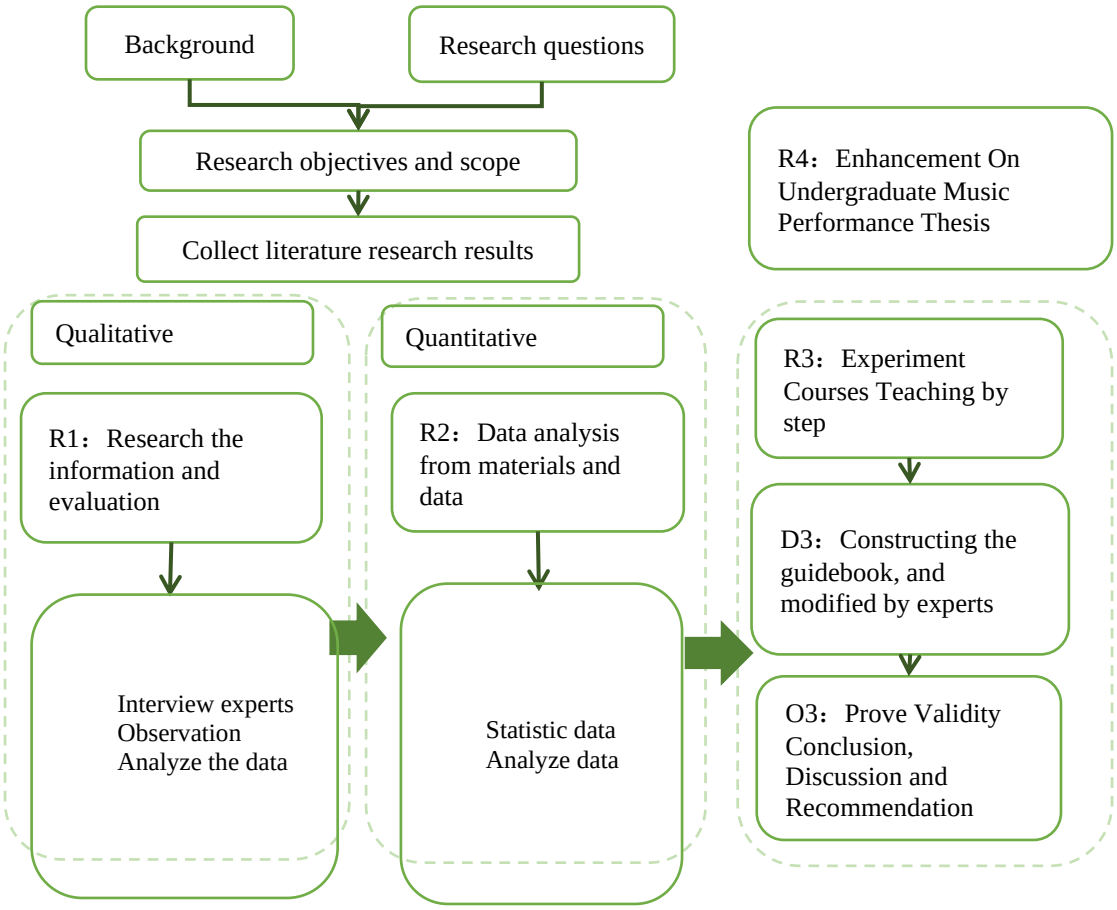


Figure 1 Conceptual Framework

Research Results

According to the experts' interview, the researcher had analyzed to what the experts are teaching can be very beneficial. Experts use a variety of teaching methods, such as demonstration method, teaching method and other methods for classroom teaching, teaching content is very rich. They practice basic skills before class, and then "warm up" the basic skills to explain and demonstrate the key and difficult points of the homework. Through the explanation, students can understand the technical difficulties of the work, the background of the work, the style of the work, the treatment of the work and other issues that should be paid attention to in the performance. This kind of teaching form is very worthy of teachers' reference. Students can not only improve their performance skills in class, but also increase the improvement of theoretical knowledge.

Construct a teaching guide for piano performance of Heilongjiang traditional folk songs for students majoring in piano performance at the School of Music of Jiamusi University

Teaching guidebook Design Framework

Based on the theories and viewpoints of domestic curriculum construction, and based on the national standards for the teaching quality of music and dance (music major) in the National Teaching Quality Standards in January 2018, the Ministry of Education issued the Measures for the Setting of Undergraduate Majors in Colleges and Universities, as well as the ideas and requirements for the curriculum construction of Jiamusi College. Based on the extensive facts such as teachers, courses and students' construction and current situation of the School of Music of Jiamusi University, this paper studies and collates relevant materials by means of data collection and interviews, and writes a Teaching Guide for Piano Performance of Heilongjiang Traditional Folk Songs. Through expert interview and discussion, this paper evaluates the teaching guide of piano works adapted from Heilongjiang folk songs, and puts forward some opinions and suggestions. According to the opinions and suggestions of the experts, the content of "Heilongjiang Traditional Folk Song Piano Playing Teaching Guide" has been modified and adjusted.

Researchers believe that the framework of "Heilongjiang Traditional Folk Song Piano Performance Teaching Guide" consists of three parts: theoretical research, course teaching and course evaluation.

1) Thoughts on theoretical research of "Teaching Guide of Piano Performance in Heilongjiang Traditional Folk Songs"

This study adopted the method of literature collection and collation, collected and collated existing literature, interviewed experts, and wrote the first part of "Heilongjiang Traditional Folk Song Piano Performance Teaching Guide", namely the theoretical research part.

2) The research ideas of the teaching guide of piano performance of Heilongjiang traditional folk songs

The teaching part of "Heilongjiang Traditional Folk Song Piano Performance Teaching Guide" is compiled on the basis of soliciting expert opinions and relevant teaching literature of existing courses.

Experimental result

The researchers selected 23 piano works of traditional Heilongjiang folk songs commonly used in teaching from selected Heilongjiang folk songs and Selected Heilongjiang Folk songs respectively.

The researchers have determined the criteria for inclusion in the teaching guide for the performance of piano works adapted from Heilongjiang traditional folk songs.

Experts evaluate 23 works according to the standard, fill in the "Expert Professional Knowledge Evaluation Form", tick those who meet the standard, circle those who do not meet the standard.

The researchers ranked the evaluation scores from highest to lowest, selected the top 19works, and included them in the teaching content.

Heilongjiang traditional folk song piano performance teaching guide selection evaluation criteria

The researchers collected relevant literature and knowledge, conducted interviews and research with three experts, and put forward suggestions for constructing a teaching guide for piano performance of Heilongjiang traditional folk songs.

The teaching guide of Heilongjiang traditional folk song piano performance includes the significance of research, the relevant theoretical knowledge and skills of the teaching guide.

By comparing the predicted data of the above students after the test, we can see that the grades have improved, and only one person's grades are the same as before. By comparing the results of pre-test and post-test, it can be judged that the students' performance level has been improved through learning the piano performance teaching course of Heilongjiang traditional folk song.

In order to understand the teaching of Heilongjiang traditional folk song piano works, we must first interview experts and observe their suggestions and opinions on the teaching process of Heilongjiang folk song piano works. Teaching and scientific research adopt the methods of expert explanation, demonstration, testing and evaluation. Learn the teaching methods of experts according to their classroom explanation and teaching experience. The author constructs "Heilongjiang Traditional Folk Song piano Performance teaching Guide", and interviews the experts, and collects and sorts out the questions raised in the interview. In the teaching construction of piano works adapted from Heilongjiang folk songs, it is necessary to teach students relevant theoretical knowledge, improve their comprehensive quality and greatly improve their professional level.

The researchers collected relevant literature and knowledge, and interviewed three experts to put forward suggestions for constructing a teaching guide for the performance of piano works adapted from Heilongjiang folk songs. The guide includes an introduction to piano works adapted from Heilongjiang folk songs, as well as detailed explanations of basic exercises, teaching methods, sheet music and teaching plans related to performance courses.

Heilongjiang traditional folk song piano performance teaching guidance and music applied to Jiamusi University School of Music performance (piano performance) class learning. The teaching period is 16weeks, including one week of pre-exams and one week of final exams. Heilongjiang traditional folk song piano performance teaching course is offered once a week, each lesson is 45 minutes. The teaching plan of this course is to teach 19 piano works adapted from Heilongjiang folk songs. Each class is divided into four parts for analysis and explanation: background of the work, introduction of the work, analysis of playing skills, and explanation of music style. Each student has a different problem with the assignment, so in the above study, the researchers summarized five teaching methods related to the teaching focus and difficulty. In the course of teaching, different problems can be explained.

The researchers tested 27 students majoring in music performance (piano) at Jiamusi University's School of Music. In this examination, the score table of Heilongjiang traditional folk song piano works is used to score students' professional level, and the data of the above students are compared and analyzed after the test. It can be seen that the student who improved the most achieved 9.7 points, and only one student's score was the same as before. Compared with the pre-test and post-test results, the number of top students increased from 1 to 6, the number of top students increased from 11 to 14, and the number of intermediate students decreased from 12 to 6, reaching a passing score of 0, and no students failed. Therefore, by learning the teaching guide of piano performance of Heilongjiang traditional

folk songs, students' performance level has been improved. The researchers then asked three experts to rate the quality of the guidelines. Meet the requirements of professional Settings.

Discussion

Because the study of piano works adapted from Heilongjiang traditional folk songs should pay attention to the transfer of emotions, whether it is melody adaptation of folk songs, the beauty of folk songs itself, or the expression of thoughts and emotions, the national emotions contained in folk piano music works are of great significance to the development of realistic piano music. Only by deeply understanding tunes can students embody basic national emotions and ensure that the overall beauty of nationalized piano music works is not destroyed. Experts emphasize the expression of the whole folk song art, so that folk songs and piano are well integrated (Zhai, 2022).

The significance of piano music adapted from folk songs is to improve people's understanding of piano music and realize the effective accumulation of national piano music knowledge. The piano music works full of national style have been re-endowed with value after the adaptation, and through the performance of the piano music works have been valued.

The art form of any region and any nation is the external expression of people's national culture, aesthetics and emotions. Without any means of artistic representation, it cannot be divorced from the nationalized musical vocabulary. Since the 1950s, in addition to mountainous areas and mountain areas, folk songs have been widely used, enriching and expanding people's expression of folk music, and also making different regions unique and colorful folk songs exude different artistic styles.

The application and study of folk songs are suitable for all kinds of piano works, with unique style, strong genre and wide spread. After decades of accumulation, it has formed a unique playing style with interesting beauty (Zhao, 2010).

Recommendation

1. Practical Recommendations

This study is mainly aimed at students majoring in music performance (music performance) at the School of Music of Jiamusi University. It is suggested that on the basis of talent training plan and teaching outline, the teaching guide of Heilongjiang traditional folk song piano performance teaching works in other semesters should be written.

The range of repertoire can be further expanded. For example, this guide is for piano works adapted from folk songs, and the arrangement of the guide can involve piano works adapted from other instrumental works.

The teaching plan mode can be further optimized to make it more in line with the teaching form of Heilongjiang traditional folk song piano performance course, rather than limited to the template of the original course teaching plan, so as to make it more scientific, reasonable and detailed. It is difficult to analyze the musical form and grasp the style of piano works adapted from folk songs, which requires further understanding.

2. Recommendation for future research

Due to the lack of attention to the piano works adapted from Heilongjiang traditional folk songs, it is suggested that students in domestic art colleges should teach more piano works adapted from Heilongjiang traditional folk songs when learning piano majors. This directly affects the improvement of students' professional skills and the improvement of

teachers' teaching level.

It is suggested to adapt Heilongjiang traditional instrumental music into a piano monograph, analyze the creation background, creation technique and performance style of the work, so that students can truly understand the significance of Heilongjiang traditional piano works.

It is suggested to apply the results and process of this study to other majors or related majors in other universities for curriculum development and construction.

The results show that this study has a positive effect on improving the learning efficiency and professional level of students majoring in music performance (piano performance).

References

Chen, X. (2013). Discussion on the inheritance and protection of the six small ethnic music of Heilongjiang. *Popular Literature*. (14), 2.

Chen, X. (2018). Cultural characteristics and inheritance strategies of Daur traditional music in Heilongjiang Province. *Theoretical Observations.* (5), 10-12.

Fu, C. (2012). Exploration of teaching mode of ethnic minority music culture inheritance class in Heilongjiang Province. *Art Education.* (10), 55.

Gao, M. (2007). Case analysis of traditional folk songs of ethnic minorities in Heilongjiang. *Art Research*. (1), 57-58

Jin, H. (2014). Analysis of Daur folk songs in Heilongjiang area. *Music Time and Space*. (16), 92.

Li, M. (2012). Research on tourism development of intangible cultural heritage in Longjiang Province. *Industry and Technology Forum.* (6), 35-37.

Song, Y. (2010). Comparison of Daur folk songs with other folk songs in the Heilongjiang River Basin. *Popular literature.* (20), 12+30.

Sun, Y. (2014). Suggestions on the inheritance and development of ethnic minority folk songs in Heilongjiang. *Art Education.* (7), 53.

Wang, Y. (2016). School music education for the protection and inheritance of traditional music in Heilongjiang. *Art Education.* (4), 70-71.

Yang, X. (2022). An effective strategy for teaching piano performance in universities in the new era. *Drama House.* (14), 169-171.

Zhai, Y. (2022). *Piano performance and teaching research.* Changchun: Jilin Publishing Group Co., Ltd.

Zhao, X. (2010). On the Evolution and Inheritance of Daur Folk Songs in the Heilongjiang River Basin. *Academic Exchanges.* (5), 176-178.

The Use of Lion Culture in Painting, Sculpture, Literature, Religion, Mythology

Hongjun Zhang,
Chusak Suvimolstien and Bunchoo Bunlikhitsiri
Burapha University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: tarzenzhang@hotmail.com

****

Abstract

This paper adopts literature research method and online media observation method, through the study of lions on the world's influence on the five ancient civilizations and China's 10 historical periods of important records, the lion animal into the production of human life, and human civilization in contact with the human being is given a specific meaning and the formation of symbolic symbols. This paper is a case study of the major civilizations of the world, and the records of lion paintings, sculptures, literature, religions, and myths from the Han Dynasty to the Ming and Qing Dynasties in China through the literature of CNKI. This paper focuses on three main aspects. 1. The history of the development of different civilizations living in the world, and the local people gave new meanings to it. 2. The lion culture has experienced a development from the west to the east and from the south to the north. And with the historical development of the civilization, the country's integration and interpretation of the new symbols, spiritual meaning (including). 3. Eastern China since the introduction of the lion in trade and religion, after two thousand years of development of the formation of a specific cultural attributes of lion. This paper uses data collection from online and offline questionnaires, and after analyzing the method of SPSS.

Through the study of important records of 5 civilizations in the world and 10 historical periods in China, it is concluded that Lion culture has been shown and converted into a symbolic symbol of public power, Public Power (2P), by human beings using religion, art, painting and sculpture. It has facilitated the exchange and development of lion culture in human civilization in painting, sculpture, literature, religion and mythology.

Keywords: Lion Culture; Lion Symbols; Public Power (2P)

Introduction

Lion culture, in different dimensions of civilizations and time, has similar but different meanings and symbols. What is the same is that lion culture has inherent continuity along with the development of human civilization, but in different civilizational dimensions, it has very different meanings. Different civilizations and countries living in the world have given new meanings to it. Lion culture has also developed from west to east and from south to north. And with the historical development of the civilization, the country's integration and interpretation of the new symbols, and spiritual meaning.

The lion is regarded by humans as the king of beasts in the animal world. Humans, as the highest biological representatives of the primates, lions, and humans each lived in their own spatial territories with little contact. When man invented the tool and mastered it, he realized the domination of the world by conquering nature. After the lion entered the human production

* Received: February 4 2024; Revised: April 6 2024; Accepted: April 16 2024

life vision, with its independent ecological and human production to maintain a relatively independent relationship, was slowly accepted by mankind. At present, the world's major museums contain the treasures of human civilization and the historical records of human civilization (Zhou 2004). Lion culture and lion art then took on a specific significance in the development of human mythology and civilization. It has become a specific symbolic attribute of human civilization.

This research will introduce the origin of lion culture, the history of its development, and the relationship between lions and gods, religions, politics, economy, and art from the dimensions of time, space, and civilization. Lion culture has been used by human beings to record with different carrier expressions and has been passed down by human beings with archaeological, sculpture, painting, literature, religious, and political records. In different periods of human civilization, in different regions and in different spaces, lions have been given different meanings by human beings. The lion has also been closely integrated with the history of human civilization, developing, and evolving different definitions. This is also the reason why the author wants to study it.

Research Objectives

1. To study the symbolic significance of lions in human culture and religion and their evolution.

2. To research how lion culture was introduced to China and its evolution and development in various Chinese periods.

Research Methodology

1. Research methods

Literature research and internet search methods

2. Research sample group

Field research and study of museums in five regions of China relating to the Ming and Qing dynasties.

3. Research tools

(1) Academic Search Engines: Google Scholar, Scopus, Zhi.com
(2) Reference management tools: EndNote
(3) Database and data analysis tools: Excel
(4) Notes and text editing tools: Microsoft Word, OneNote, Xmind
(5) Charts and data visualization tools: Microsoft Exce
(6) Handwritten notes tool: iPad Painter
(7) Grammar and spell checking tools: Grammarly, Microsoft Word, DeepL
(8) Collaboration and file sharing tools: Microsoft OneDrive
(9) Statistical and graphing software: SPSS, PS

4. Data collection

Literature collection, Internet collection, field research

5. Data analysis

Online and offline questionnaire surveys

Research Conceptual framworks

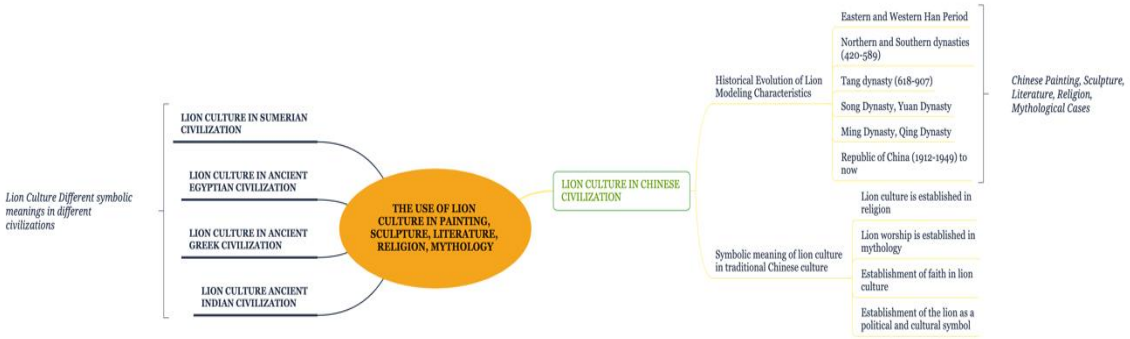


Figure 1 Conceptual framworks
Source: Created by author

According to the author's research purpose, the use of survey literature to obtain information, to understand and grasp the issues to be studied comprehensively and correctly. The author collects, collates, summarizes, and concludes the first-hand literature research materials, theoretical works, and academic papers on lion culture-related historical literature through. CNKI, libraries, museums, networks, and other functional channels of access, constituting the theoretical basis and summarizing the research basis and shortcomings of the previous research to lay the foundation for the empirical researchs.

Research Results

The results of this study are based on the following purposes: (1) the symbolic significance of lions in human culture and religion and their evolution found that In Sumerian civilization, ancient Egyptian civilization, ancient Indian civilization, Archaic Greek period,Chinese civilization. (2)To research how lion culture was introduced to China and its evolution and development in various Chinese periods found that Han Dynasty, Wei and Jin Dynasties, Tang Dynasty, Song Dynasty, Yuan Dynasty, Ming Dynasty, Qing Dynasty, Republic of China, and to date for Lion Cultural Symbols.

1. The Evolution of Lion Culture: From Ancient Symbol to Modern Spiritual Belief

The first thing to talk about lion culture is the lion animal itself, which has evolved as the most successful species of modern cats. Lions appeared on earth in the true sense of the word about 600,000 years ago. Lions are divided into males and females, lions are matriarchal societies, a group of cats. Lions are classified according to species as Northern, Southern, and Asiatic lions. Lions once appeared in southern Europe, western Asia, India, and Africa. During the Ice Age lion subspecies used to appear in Central Europe and North America. Lions have been named differently in different civilizations. In the West it appeared in the Balkans during the Ancient Greek period. The lion, known as (scientific name: Panthera Leo), was formerly known in Eastern China as the mythical animal suan ni, mythical fawn ni, and shizi.

As human civilizations have expanded outwards into space, the human territory has continued to expand from its original territory into the natural world. Humans demonstrated their greatness by conquering lions through group hunts. The lion has gradually evolved from a subjugated animal to an object of entertainment. The lion has risen from an unfamiliar animal to become the embodiment of the spiritual beliefs and religion of a specific group of people

and has evolved into a symbolic representation of power. Lion cultural symbols and human civilization are closely linked together and have become part of human civilization. After mankind entered civilization, lions often appeared in the vision of the Royal Court and rose to become a symbol of spiritual symbols. In the existing artefacts preserved in the royal palaces, the lion as an animal figure in nature fits the royal symbol of power, and the royal leaders manifested their strong influence of power by conquering lions. The time and extent of the lion's presence in the world's major civilizations also shows that the lion, as an animal, was used as a symbol of power and political, religious, and symbolic communication among the world's major civilizations. Lion cultures have merged with local cultures to develop symbols that fit the local context. Lion culture has also developed with human civilizations and has been defined by them to develop new and specific meanings

The lion culture must start with its attributes in various civilizations and the development of human civilization relations. The earliest known statue was found in L.wenmensch, Germany, around 35,000 to 40,000 years ago, dating as far back as the Late Palaeolithic. The earliest known archaeology on lions is currently known to have been excavated in Turkey by Klaus Schmidt (German Klaus Schmidt 11 December 1953 - 20 July 2014), who led excavations at G.bekli from 1996 to 2014, and discovered Stonehenge lion statues from G.bekli dating to 9,600 BCE . The excavation of the statue predates the Pyramids of Khufu by 7,000 years. The lion's entry into ancient Egyptian mythology is best represented by the sphinx Androsphinx, also known as the Sphinx in ancient Egyptian mythology. The record of the lion in Europe is the lion's tooth, which was found 6,000 years ago. The Sumerian civilization, born in the Mesopotamian plains (of the Two Rivers Basin), is now recognized as the earliest civilization, predating Egyptian civilizations by 1500 years. The presence of lions in the Sumerian civilization is recorded, firstly as pets, and secondly as lions acting as subjugates to human rulers as a display of the ruler's bravery. The lion as a pet of the Sumerian king Gilgamesh about 2,700 years ago, while the relief of the king Gilgamesh in the British Museum in London shows him fighting with the lion. In addition, there is a bas-relief of a king hunting lions during the 7th century BC in Assyria (present-day Iraq), which is displayed in the British Museum.

Lions had different meanings in Ancient Egypt and Ancient Greece. The allegorical meaning of the sphinx Androsphinx, the sphinx in ancient Egypt, is that of a guardian god, given to wisdom and velour. In ancient Greek mythology (Greek Sphiggein), on the other hand, it was the punishment of the gods and was given the meaning of a female evil thing. Sphinxes are also often found with buildings such as royal tombs and religious temples. A record of lions in the ancient Greek period is the late fourth-century mosaic fresco of two men hunting a lion in the Pella Museum.

Lion culture in ancient India, the lion first appeared in the fifth century A.D. Hinduism, the lion in India and religion is inextricably linked. The locations were in today's generation of Kashmir and Nepal. In Hinduism, there is a Hindu god, Vishnu, who has been given the status of Indra and nicknamed Vaikuntha. The lion was worshipped by the locals as an incarnation of Vishnu. He was the king of the gods and the supreme deity of his

time. In Hinduism, Vishnu often appears as a four-headed avatar. He is a guardian deity in Hinduism and usually appears in a standing position in

sculptures. According to the azimuthal coordinates, the left side of his four headed incarnation faces south, and the incarnation is in the form of a lion (Narasimha). In Nepal and

Kashmir Vaikuntha Chaturmurti is the central idol of the Lakshmana temple in Khajuraho. In Hinduism, the lion (Samkarshana), one of the incarnations of Vishnu, is seen as the embodiment of knowledge and wisdom.

In India, Jammu and Kashmir, many sculptures carved between the 5th and 11th centuries A.D have been preserved in the past and are still in conservation collections. The earliest Indian sculpture of a lion is in the Allahabad Museum, a red earthenware statue of a lion's head, 5th century A.D. Fragment of a statue of Vishnu with the three faces, mid-5th century. Museum of Fine Arts, Boston. exists. A three-faced image of Vishnu from the Mathura school, dating

from the Shastra period. The modelling of the image of Vishnu was influenced by the Gandhara architectural tradition, especially those sculptures made in Kashmir. In early classical Indian texts, the nickname kapila is associated with Agni, the god of fire, and Surya, the sun god. Another theory relates to Kapila, the saintly incarnation of Vishnu and the founder of the number theory school of philosophy, who is described as having an angry nature and cursing Sagara's sons to be reduced to ashes for insulting him. The headdress jatajuta is typical of Brahmin sages such as Kapila. The stylized image of Vishnu has varied in different periods of Indian history. Many modern Indologists and followers of the Pancharatra have linked them on the basis of the association of Chaturvyuhas with gunas (qualities) in the Vishnudharmottara Purana and Pancharatra texts. The gunas are in turn associated with Vaikuntha Chaturmurti. The human face is Vasudeva, symbolizing power/strength (bala); the lion is Samkarshana, the embodiment of knowledge/wisdom (jnana).

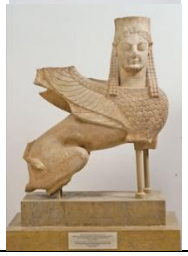
In India, Brahmins and Buddhism are inextricably linked. The lion, which was born out of Hinduism, appears in many sculptures as the mount of the Buddha and Bodhisattva. For example, Manjushri's mount is a green lion.

After the introduction of Buddhism to China, for the folk culture more prevalent is the Bodhisattva culture. One of them, Manjushri is the image of wisdom in China. His mounts were also characterized as wise. Maitreya Bodhisattva is the appointed successor of Shakyamuni Buddha. As the fifth Buddha of the Thousand Buddhas of the Hierarchy, Maitreya Bodhisattva naturally inherits everything from Shakyamuni Buddha in the eyes of the believers. Maitreya Bodhisattva's mount is also a lion. Void Buddha is the main deity of the Void House of the Mandala of the Tantric Foetus Realm. He transforms into five bodhisattvas: Dharma Void Bodhisattva, Vajra Void Bodhisattva, Precious Light Void Bodhisattva, Lotus Void Bodhisattva, and Karma Void Bodhisattva, and rides on a lion, an elephant, a horse, a peacock, and a gharial in the order of the Centre, the east, the south, the west, and the north, respectively. Among them, Dharma Realm Void Bodhisattva's mount is alion.

Earth Store King Bodhisattva is one of the Four Great Bodhisattvas of the Chinese tradition. Shimeji is a spirit animal that lies under the scripture case of Jizo Wang Bodhisattvas, and can distinguish all things through hearing, and is especially good at listening to the human heart; it has a tiger's head, one-horned horn, canine ears, a dragon's body, a lion's tail, and unicorn's feet.

The evolution of lion culture is summarized as shown in Table 1:

Table 1 The evolution of lion culture is summarized

Time	Civilisation Attributes	Meaning	Religion	Main Characters	QR Code	Picture
4,500 years ago - 2004	Sumerian civilisation	Lions were used as pets of kings and objects of conquest		King "Gilgamesh"		
Ancient Egyptian civilisation	Ancient Egyptian Civilisation	Guardian Gods, Wisdom and Courage	Myths	The Sphinx in Ancient Egyptian Mythology		
Before 1800 A.D. to the present	Ancient Indian civilisation	Guardian God	Hinduism	One of the incarnations of Vishnu		
565 B.C.	Ancient Indian Civilisation	Wisdom	Buddhism	Buddhist mounts		
1st Century A.D.	Ancient Chinese Civilisation	Wisdom	Buddhism	Manjushri, Buddha's mount		
Fourth century A.D.	Ancient Greek civilisation	Greek Sphiggein, meaning: "punishment" by the gods.	Myth	Female evil thing		

Source: By author

2. The Introduction of Lion Culture into China and the Symbolic Meanings in Different Periods.

The lion was introduced to China for two reasons. Firstly, it was because of trade exchanges that China first saw the image of the lion itself. Secondly, because of religious reasons, the image of the lion as the Bodhisattva's mount was accepted by the public, and since then the lion has started a long journey. In Chinese history with these two points. During the

Western Han Dynasty, Emperor Wu of China sent Zhang Qian to the Western Regions to open the Silk Road. In 138 B.C. the animal, the lion, was offered as a gift to the then Middle Kingdom (He, 2020). This was the first animal record of the lion in Chinese literature. The Han Book of the Western Regions of Wuyi State Biography Ban Gu - Eastern Han "Wuyi has Taobai and Shizi." Note: Shizi, like a tiger, is yellow, bearded, tail end hair as big as a bucket. Shigu said: "Shizi is the "Er Ya" so-called mythical animal also. Shizi is the so-called mythical animal. in the "Er Ya". The shape of the animal is also the hair on the side of the cheek." Buddhism from India was introduced to China in 64 A.D. (the 7th year of the Yongping reign of Emperor Mingdi of the Han Dynasty), with the Forty-two Chapters Sutra, and the first monastery, the White Horse Monastery, was established in China.

Buddhism was preached on a large scale in China during the 1st and 6th-7th centuries A.D. Buddhism merged with the native culture in China to form Han Buddhism. Lions and Han Buddhism were also introduced to the then vassal states of Tibet, Korea, Vietnam, and Japan between the 1st and 9th centuries A.D. After the lions were introduced to China from the Han Dynasty, while the images of bodhisattvas in Buddhism that were introduced to China underwent different stylistic derivations (Li, 1980). With the combination of Chinese tradition, religion, and royalty, unique forms were developed. Nowadays, major museums around the world have collections of murals, sculptures, documents, and other artefacts about Buddhism from Eastern China. When lions entered China, they took on both religious and royal attributes. Meanwhile after lions were introduced into China from the Western Han Dynasty, the modelling style at the beginning was influenced by the styling of winged lions in Central Asia. During the Eastern Han Dynasty, the Tongtian winged wings disappeared under the influence of the legend of the local gods and goddesses who had become immortal by means of the magic of the square (Wang, 2016: p320). The earliest stone lion sculpture currently found in China was discovered in the first year of Jianhe Yuan (147 A.D) at the Wumin Ancestral Hall in the southeast of Jiaxiang County, Shandong Province.

In the Wei Jin and North and South Dynasties period, the Chinese lion modelling image by the influence of the Indian lion, and the traditional Chinese philosophy of "unity of man and heaven" idea combined, in the Northern Zhou period there is a crouching modelling posture.

Into the prosperous Sui and Tang dynasties, the shape of the lion appeared in sculpture and painting. The shape of the lion, with its brave and mighty form (Zhao.2020), became loyal, docile and well-behaved, and the image of the lion was characterized by being tamed. And in religion, because the lion is the mount of the Bodhisattva of Instrumentality, and the preaching of Buddhism in China, it makes the lion more readily accepted by the people. The image of the lion was superimposed on the image of the mythical beast of ancient China, the mythical Geibi (the fifth son of the dragon), and the two were fused because of its mighty power. In the Tang Dynasty, during the reign of Wu Zetian, the lion was given the same status as the ancient Chinese deities in traditional Chinese culture (note: the five auspicious spirits in the spiritual

totems of traditional Chinese culture: the unicorn, the phoenix, the tortoise, the dragon, and the brave man). At the same time, the image of the lion has also been used for military generals "chest tattoos". Since then, the lion has been characterized as auspicious, sacred, brave and authoritative. The earliest surviving record of a painting of a lion is from the painting on page 27 of the Song and Yuan Famous Paintings. In the Tang Dynasty, the lion also appeared as the mount of the Taoist Taiyi Saving Bitterness Heavenly Father, a nine headed lion. The Taiyi Suffering Relief Heavenly Father, who appeared as a folkloric prayer for the souls of the suffering dead to pass on to the next life, and nine is the number of the extreme yang in China.

Nine-headed lions were used to describe the might of the mount. Song Dynasty records of lions are the Henan Dingling lion walk and the Taiyuan Jinshi Song lion. During

the Song Dynasty, lion performances began to enter the popular vision. For example, the Taiping Music, also known as the Five Square Lion Dance.

Lion into the Yuan Dynasty, the lion shape of the body size becomes smaller, the shape also appears to be docile, flattering (Zhou, 2004). Such as the Yuan Sheng Gong female lion and the Taipei National Palace Museum collection of the Yuan people painted tribute mastiff figure, describing the image of the lion, mastiff in China refers to the fierce and powerful dogs, mastiff is used here to refer to the lion.

Lion culture developed to the Ming and Qing dynasties. Stone lion modelling secular to the extreme, and to achieve programmed and localized. The lion culture in the Ming and Qing dynasties is mainly distributed in sculpture, painting, literature, architecture, lion dance. Since the development of lion culture, the elements of the lion have been combined with the influence of many foreign civilizations and religions, and the meaning of the lion has also diversified.

During the Ming and Qing dynasties, lion culture formed a climax, and the form of the lion entered different cultural groups, forming many expressions of sculpture, painting, dance, and literature. Regarding the stylistic features of sculpture, it gradually began to develop programmatically and locally, while secularizing to the extreme (Zhang, 2019). The Ming and Qing dynasties were the most formative times in the development of lion culture.

Lion culture through the Republic of China, after 1949, lion sculpture by the influence of Western realistic style, lion culture development was diversified development, one side presented more realistic style; one side is to continue the continuation of the previous generation style. Style characteristics show regional differences in the development.

After the lion culture entered the new China, the types of lion culture became diversified, some regions continued the Ming and Qing styles, some regions continued the Sui and Tang styles, or the Song period styles. The richness of the era is highlighted. At the same time, China also accepted the hyper-realistic.

style from the West, the location of more on the foreign banks or foreign banks, and the new China's lion dance is to the intangible heritage for the protection of the lion culture as a carrier of art and culture can be inherited and developed.

The summary of the symbolic meanings of lion culture in various Chinese periods is shown in Table 2.

Table 2 Symbolic meanings of lion culture in various Chinese periods

Time	Dynasty Attributes	Meaning	Characteristics	Main people and objects	Picture	QR Code	Formal Attributes
138 B.C.	Western Han Dynasty	The lion was offered as a tribute to the royal court	Royal: Silk Road	Zhang Qian's mission to the Western Regions			Fresco
64 AD.	Eastern Han Dynasty (7th year of Yongping, Emperor Ming of Han)	Continuation of the meaning of Buddhism in India	Religion: Buddhism	Sichuan Ya'an Stone Lion			Sculpture
	Eastern Han Dynasty	Earliest Documentary Records	Exchanges	Ban Gu, "Biography of Wuyi State in the Western Regions", Book of Han, Eastern Han Dynasty, "Wuyi has Taobai and Shizi."			Literature
147 A.D.	Eastern Han Dynasty, first year of Jianhe	Influenced by the magic of the local gods and immortals to become immortal	Folklore	Earliest lion sculpture found (Wumin Shrine, Southeast Jiaxiang County, Shandong)			Sculpture
220 - 580 A.D.	Wei Jin and North and South Dynasties Period	Indian influence	Buddhism	Western Jin Riding Lion Candlestick			Ceramics
650 - 755 A.D.	Tang Dynasty	Establishment of deity status, majestic and powerful	Royalty, Buddhism	Stone lions of Tang Shunling in Xi'an, Buddhist Manjushri mounts in Dunhuang			Sculpture Fresco

		Mount, the nine-headed lion	Taoism	Taoism Taiyi Saving Bitterness Heavenly Father			Chinese Painting
		Breastplate	Royalty	Tonic of a military general			Silk brocade
960-1279 A.D.	Song Dynasty	Lion performances appeared	Royal, religious, folk	“The Taiping Le”, also known as the “Lion Dance of the Five Directions”			Performances
1271-1368 A.D.	Yuan dynasty	Meek, fawning	Royal, Folk	Lion Sculpture			Sculpture
1368-1911 AD	Ming and Qing Dynasties	Secularised and programmed	Royal, religious, folk	Lion sculpture, lion painting, lion dance, lion crafts			Sculpture
1911-present	Republic of China to present	Diversity	Government, Civil Society, Religion	Diversity			Ceramics

Source: By author

Discussion

Through the introduction of the history of the lion animal itself, the archaeological study of the lion, and the development of the relationship of the lion's influence on human society to the interaction of lion culture with human civilization. Through the literature study of lion civilization and the theory of lion culture.

Through the overview of the history of the development of different civilizations of lion culture and the compilation of the development of lion culture in various periods of China, the history of the development of symbols and traces of lion culture in different periods is obtained. The concept of lion culture in different periods of China is obtained by the overview of the characteristics of lion culture in different periods of China.

In this paper, through the form of lion paintings, sculptures, literature, religion, and myths, the spiritual symbols of lion culture are refined and transformed into public power. The lion as royal power and religious authority, and then evolved into a symbol of public power (Lion Culture Public Power), and finally formed a new lion culture 2P concept meaning.

Through the study of lion culture, lion culture to the Chinese lion culture and other world civilizations in the lion culture, from the lion paintings, sculptures, literature, religion, myths, transform (transform) into public power. Get the role of lion's faith, spirit, religion, rights, communication, and converge into the lion's public power. In this paper, through the form of lion paintings, sculptures, literature, religion, and myths, is the forum on lion culture transformed into a symbol of public power, and is the public power carried on? It provides future space and future value for continued discussion about the symbol of public power of lion culture in the future.

Recommendations

1. Theoretical Recommendation

Regarding the lion culture, at present, there are vacancies in the introduction of systematic knowledge about the lion culture in painting, literature, religion, and mythology. At the same time in the introduction of lion culture and human relations, comprehensive introduction of the relevant theory is not much, so the research in this paper will be more systematic research comb. The interdisciplinary research theory of lion culture in-depth exploration and research.

2. Policy Recommendations

China's State Council on the promotion of tourism reform and development "National Development [2014] No.31 on promoting tourism reform and development" that "the role of tourism in the modern service industry and tourism, the significance of accelerating tourism reform and development to the economy, and the importance of improving the quality of life of the people and fostering and practicing the socialist core values. In this paper, the author combines the lion culture in the form of digital lion sculpture with virtual technology, i.e., intelligent artificial intelligence equipment operation mode, so that tourists can learn the history and culture of lions and enhance the experience and learning value of foreign tourists with a guiding role.

3. Practical Recommendations

Through the study of the lion art of the Ming and Qing dynasties, it is the time when the Chinese lion culture develops to a more mature programmatic paradigm. Focusing on the lion modelling of the Ming and Qing dynasties and designing a methodology that combines technological innovation of a virtual image intelligent online museum system. By virtue of the

interdisciplinary cross-study of intelligent tour guides, it is of great significance to re-innovate the conversion of lion culture and to promote the exchange and dissemination of cultural heritage brought about by the online tourism aspect.

4. Establishment of the Virtual Lion Museum

Through the research on the knowledge system of lion culture, the lion culture is designed and established as a virtual lion museum through virtual technology, which is used to disseminate lion culture to the user tourists who want to learn about lion culture. It realizes the learning of lion culture across time, space, and geography, and thus promotes cultural tourism in places related to lion culture.

References

He, T. (2020). From the perspective of ancient stone lion sculptures, looking at the prevalence of Chinese lion culture. *Yanhuang Geography*. (05), 64-67.

Li, Z. (1980). A preliminary exploration of the origin and development of Chinese lion sculptures. *Social Science Journal*. (01), 110-119.

Wang, W. (2016). Discussion on the culture of Chinese lion carving. *Art Appreciation*. (04), 319-307.

Yang, G. (2020). The evolution of Chinese lion culture. *Journal of Ningbo College*. (04), 76-80.

Zhao, J. (2020). The gift of Samarkand: a study of Zhou Quan's "Lion Picture" – Also discussing misunderstandings in ancient Chinese lion images. *Palace Museum Journal*. (11), 91-106+111.

Zhou, X. (2004). Selection and reproduction in cultural integration - Taking Chinese lion sculpture as an example. *Journal of SJTU (Philosophy and Social Sciences)*. (05), 76-80.

Zhang, S., & Ping, L. (2019). Overview of the artistic characteristics of northern Chinese stone lion sculptures. *Art Education Research*. (08), 25-26.

การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค สำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทย

Development of A Non-Formal Education Program Using Systems Thinking Concept to Enhance the Technical Analysis Ability for Stock Investors in Thailand

ธิติ ธาราสุข และ ศกลวรรณ พาเรือง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคงพระนคร

Thiti Tharasuk and Skonwan Paruang

Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, Thailand

Corresponding Author, E-mail: technicalday@gmail.com

****

บทคัดย่อ

งานวิจัยเชิงคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทย และ 2.เพื่อศึกษาปัจจัยเงื่อนไขของการใช้โปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างการวิจัย คือ กลุ่มนักลงทุนหุ้นกลุ่มประสบการณ์สูง จำนวน 15 คน ใช้วิธีการจัดเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อศึกษาความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้น เพื่อศึกษาข้อมูลที่สำคัญใน 4 ประเด็นหลัก คือ 1) ความเข้าใจปัจจัย 2) การวิเคราะห์ปัจจัย 3) การเชื่อมโยงปัจจัย และ 4) การมองภาพรวมของแต่ละปัจจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้การสัมภาษณ์ ผลการทำกิจกรรม การสังเกต การสนทนากลุ่ม และการวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการสร้างข้อสรุปด้วยวิธีการบรรยายตามประเด็นที่ศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาพบว่านักลงทุนหุ้นมีความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคอยู่ในระดับอธิบายความหมายของแต่ละปัจจัยในเชิงเดี่ยวได้ แต่ยังไม่สามารถแปลความหมายตั้งแต่ 2 ปัจจัย ขึ้นไปได้ ซึ่งในขั้นการออกแบบการเรียนรู้ผู้วิจัยใช้การคิดเชิงระบบร่วมกับการเรียนรู้ด้วยการชี้นำตนเอง ซึ่งมีแผนการเรียนรู้จำนวน 5 แผน ผลการทดลองตามการออกแบบการเรียนรู้พบว่า นักลงทุนหุ้นมีความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคตั้งแต่ 2 ถึง 4 ปัจจัย โดยมีปัจจัยความสำเร็จ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านผู้เรียน ผู้สอน กิจกรรม เนื้อหา ระยะเวลา มีความเหมาะสม ส่วนเงื่อนไขของการนำโปรแกรมไปใช้

* วันที่รับบทความ : 21 พฤศจิกายน 2566; วันแก้ไขบทความ 4 ธันวาคม 2566; วันตอบรับบทความ : 7 ธันวาคม 2566

Received: November 21 2023; Revised: December 4 2024; Accepted: December 7 2023

ด้านผู้เรียน ต้องทุ่มเทและตั้งใจทั้งระหว่างฝึกปฏิบัติในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ด้านผู้สอน ต้องเข้าใจผู้เรียนและถ่ายทอดความรู้ และยกตัวอย่างให้เข้าใจง่าย เป็นขั้นตอน ด้านระยะเวลา ต้องมีความยืดหยุ่นและให้เวลาผู้เรียนอย่างเต็มที่ เงื่อนไขด้านแหล่งความรู้และสื่อการสอน ควรมีความหลากหลายและเข้าถึงได้ง่าย เงื่อนไขด้านการวัดและประเมินผล ต้องใช้การประเมินแบบ 360 องศา

คำสำคัญ: โปรแกรมการศึกษานอกระบบ; การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค; การคิดเชิงระบบ; นักลงทุนหุ้น

Abstract

The primary aims of this qualitative study are as follows: 1) to develop a non-formal education program that incorporates systems thinking to enhance the technical analysis skills of stock investors in Thailand and 2) study the factors and conditions of using the non-formal education program that incorporates systems thinking to enhance the technical analysis skills of stock investors in Thailand. Fifteen stock investors participated in the research, which was conducted in accordance with a four-step program development process that included an analysis of problems and needs, learning design, experiments, and evaluation. The collection of data Employ the interview. Observation, activity outcomes, and group discussion and data analysis employ the descriptive method to derive conclusions pertaining to the issues under investigation.

The issue identified in the research findings is that stock investors possess the capacity to comprehend Technical Analysis to the extent that they can define the significance of each factor in simple terms. It remains, however, impossible to decipher the significance of two or more factors. During the learning design phase, the researchers implemented self-directed learning in conjunction with systems thinking. comprising five learning modules. The findings of the study, as per the learning design, indicate that investors possess the capacity to analyze technical securities based on a range of 2 to 4 elements. These factors, which contribute to successful analysis, encompass student characteristics, instructor influence, learning activities, content relevance, and duration of engagement. Regarding the prerequisites for program utilization, it is imperative that the learner maintain dedication and attentiveness not only in the classroom but also beyond it. The instructor is responsible for comprehending the student and imparting knowledge. and provide examples in the form of straightforward steps. Regarding time, flexibility is required, and students must be given complete time. Conditions pertaining to instructional media and sources of knowledge It ought to be accessible and diverse. Conditions governing evaluation and measurement A 360-degree evaluation is necessary.

Keyword: Non-Formal Education Program; Technical Analysis; Systems Thinking; Stock Investors

บทนำ

การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค คือ กระบวนการคัดสรรตัวแปรเพื่อใช้ในการวิเคราะห์รูปแบบการเคลื่อนไหวของกราฟราคาในอดีตเทียบกับปัจจุบัน เพื่อประเมินความน่าจะเป็นที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ที่สามารถนำมาใช้คาดการณ์ เป้าหมาย ผลตอบแทน และความเสี่ยง ของผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภทต่าง ๆ ที่นักลงทุนสนใจลงทุน ซึ่งขั้นตอนการคิดวิเคราะห์เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนความสามารถในการคิดแบบวิเคราะห์ เพื่อเชื่อมโยงปัจจัยการลงทุน ในลักษณะองค์รวม เพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุน (Charles H. Dow, 1920)

การคิดเชิงระบบ คือ เป็นวิธีการมองปัญหาแบบองค์รวมเพื่อทำความเข้าใจเหตุการณ์ ช่วยในการตั้งนิยามปัญหา เลือกปัจจัยที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหา และ เพื่อการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ (Sweeney, 1996: 285-311.) โดย David Gardner (2016) ได้กล่าวถึงการคิดเชิงระบบว่าเป็นวิธีที่ทำให้นักลงทุนสามารถมองภาพกว้าง เพื่อที่จะได้เข้าใจปัจจัยการลงทุนอย่างเป็นระบบและตระหนักถึงแต่ละปัจจัยซึ่งจะช่วยให้นักลงทุนตัดสินใจเลือกปัจจัยประกอบการวิเคราะห์การลงทุนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นซอฟต์สกิล เพื่อสนับสนุนกระบวนการคิดเพื่อเสริมสร้างให้นักลงทุนหุ้นสามารถประมวลผลข้อมูลต่าง ๆ ให้อย่างรอบคอบและรัดกุมเพื่อลดความเสี่ยงจากการลงทุน ดังนั้นการคิดเชิงระบบจึงเป็นเครื่องมือทางความคิดที่สำคัญในการคิดวิเคราะห์เพื่อคัดสรรปัจจัยประกอบการลงทุน แต่เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนให้ความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคอย่างเป็นระบบ ร่วมกับการจัดการศึกษาที่ยืดหยุ่น เฉพาะบุคคล ซึ่งการที่จะพัฒนานักลงทุนหุ้นให้มีทักษะตามที่มุ่งหวังจำเป็นต้องใช้กระบวนการทางการศึกษาที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย นั่นคือการศึกษานอกระบบโรงเรียน (Non-formal education) ที่คำนึงถึงความพร้อม ความต้องการ ประสบการณ์และแรงจูงใจต่อการเรียนรู้ และตอบสนองการเรียนรู้เฉพาะรายบุคคล ที่นักลงทุนสามารถ ทำความเข้าใจปัจจัย วิเคราะห์ปัจจัย เชื่อมโยงปัจจัย และ มองภาพรวมของแต่ละปัจจัยได้ด้วยตนเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกแนวคิด การคิดเชิงระบบ เป็นกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้นักลงทุนหุ้นสามารถวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค และวางแผนการลงทุนของตนเองในภาพรวมได้ เพื่อการเรียนรู้ตามการคิดเชิงระบบ 4 ขั้นตอน คือ ทำความเข้าใจปัจจัย วิเคราะห์ปัจจัย เชื่อมโยงปัจจัย และ มองภาพรวมของแต่ละปัจจัยได้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในอนาคต

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทย เพื่อสร้างและพัฒนาทักษะทางด้านการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหา การคิดเลือกหุ้น การประเมินเป้าหมายการลงทุน และการบริหารความเสี่ยงของนักลงทุนหุ้นจากความเสียหายในการลงทุนที่ตนเองไม่ได้

ประเมินล่วงหน้า หรือไม่เข้าใจว่าการวางแผนการลงทุนของตนมีระดับความเสี่ยงมากน้อยเพียงใด และควรวางแผนการลงทุนอย่างไรไม่ให้ตนเองประสบปัญหาในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทย

2. เพื่อศึกษาปัจจัยเงื่อนไขของการใช้โปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทย

ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทย โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มนักลงทุนหุ้นที่สนใจลงทุนหุ้นในประเทศไทย ใช้วิธีคัดเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 15 คน จากกลุ่มนักลงทุนหุ้นที่สมัครใจเข้าร่วม

เครื่องมือสำหรับการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อศึกษาความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้น เพื่อศึกษาข้อมูลที่สำคัญใน 4 ประเด็นหลัก คือ 1) ความเข้าใจปัจจัย 2) การวิเคราะห์ปัจจัย 3) การเชื่อมโยงปัจจัย และ 4) การมองภาพรวมของแต่ละปัจจัย และทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบคุณภาพระหว่างวัตถุประสงค์กับข้อคำถามโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่ามีค่า 0.6 ในทุกข้อ ซึ่งแสดงว่าสามารถนำแบบสัมภาษณ์ไปใช้งานได้

ประเด็นสนทนากลุ่ม หลังการทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการออกแบบการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยแบ่งเป็น 2 ระยะโดยมีรายละเอียดในแต่ละระยะดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 พัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทย ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักลงทุนหุ้นด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกับกลุ่มนักลงทุนหุ้น จำนวน 15 คน

2. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาออกแบบการเรียนรู้ และนำแผนการเรียนรู้มาตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ด้านการลงทุนหุ้น ซึ่งทุกแผนพบว่ามีค่า 0.6 ซึ่งแสดงว่าสามารถนำแผนการเรียนรู้ไปใช้งานได้

3. ผู้วิจัยนำแผนการเรียนรู้ที่ได้จากการออกแบบมาจำนวน 5 กิจกรรม มาทดลองใช้กับกลุ่มนักลงทุนหุ้น จำนวน 15 คน

4. ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการทดลองมาประเมินการเรียนรู้โดยใช้ 1) แบบบันทึกผลการเรียนรู้รายบุคคล 2) เอกสารประกอบการเรียนรู้รายบุคคล 3) แบบประเมินตนเองรายบุคคล และสัญญาการเรียนรู้รายบุคคล เพื่อประเมินความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคของนักลงทุนหุ้นแต่ละคน ภายใต้เกณฑ์ที่กำหนด

ระยะที่ 2 การศึกษาปัจจัย เงื่อนไข โดยใช้ประเด็นกลุ่ม

ผู้วิจัยได้ทำการประชุมสนทนากลุ่ม กับนักลงทุนหุ้นที่เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขที่เป็นปัจจัยและเงื่อนไขในการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลของการศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์ความต้องการ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยการสร้างข้อสรุปด้วยวิธีการบรรยายตามประเด็นของการศึกษา

2. ผลของการออกแบบการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยการสร้างข้อสรุปด้วยวิธีการบรรยายตามประเด็นของการศึกษา โดยจำแนกตามเป้าหมาย เนื้อหา และแผนการเรียนรู้

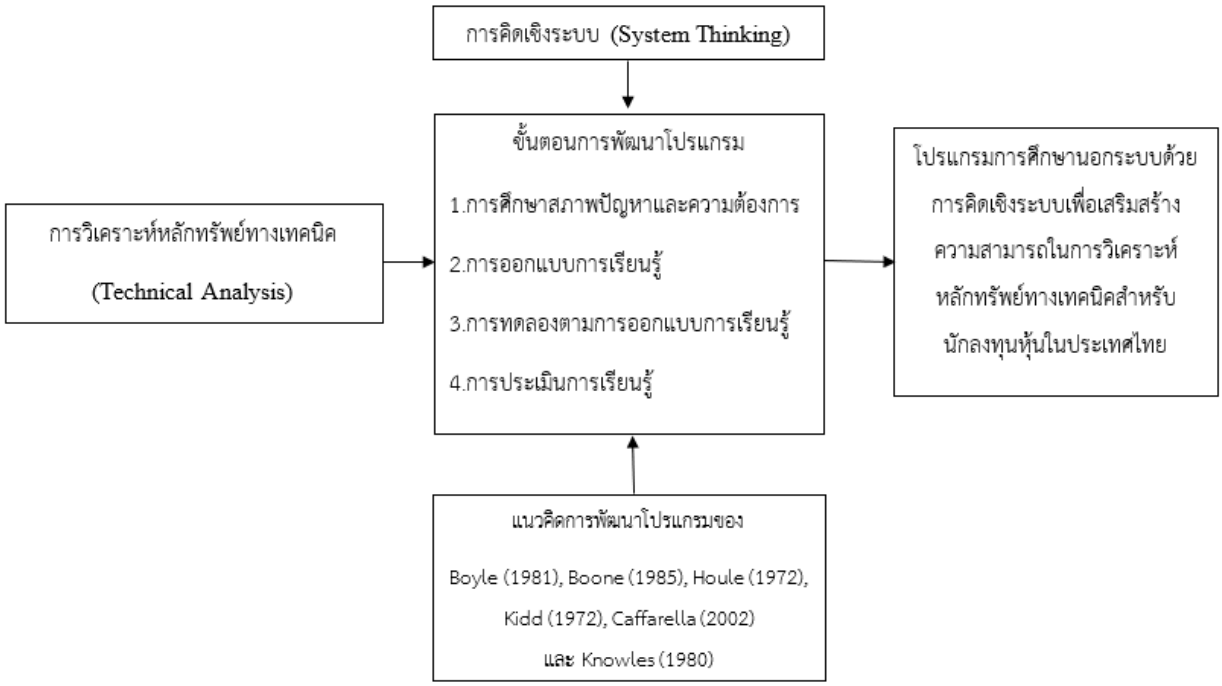
3. ผลการทดลอง โดยผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยการสร้างข้อสรุปด้วยวิธีการบรรยายตามประเด็นของการศึกษา

4. ผลการประเมิน โดยผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคของกลุ่มทดลอง ด้วยการสร้างข้อสรุปด้วยวิธีการบรรยายตามประเด็นของการศึกษา และค่าสถิติร้อยละ

5. ผลการหาปัจจัยและเงื่อนไขของการใช้โปรแกรม ใช้วิธีการสร้างข้อสรุปจำนวนเป็นประเด็นปัจจัยและเงื่อนไข

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยแนวคิดการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความ สามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทย มีขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรม 4 ขั้นตอน (ธิติ ธาราสุข, 2566 : 49-65) โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทย

1.1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค

จากการศึกษาสภาพปัญหานักลงทุนหุ้นพบว่า ความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคในภาพรวมจากการศึกษานักลงทุนจำนวน 15 คน พบว่า นักลงทุนที่มีความสามารถอยู่ในขั้นความเข้าใจปัจจัย มีจำนวน 5 คน นักลงทุนที่มีความสามารถอยู่ในขั้นวิเคราะห์ปัจจัยมีจำนวน 3 คน นักลงทุนที่มีความสามารถในการเชื่อมโยงปัจจัยมีจำนวน 1 คน แต่ไม่มีนักลงทุนหุ้นคนใดมีความสามารถในการวิเคราะห์

หลักทรัพย์ทางเทคนิค อยู่ระดับความสามารถในการมองภาพรวมในแต่ละปัจจัย และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านความสามารถในขั้นความเข้าใจปัจจัย พบว่าประเด็นที่ควรพัฒนาของกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ การอธิบายสาระเกี่ยวกับการให้ความหมายของแต่ละปัจจัยยังขาดความเป็นรูปธรรม โดยนักลงทุนส่วนใหญ่ไม่สามารถอธิบาย บรรยาย แปลความหมาย ของปัจจัยด้านการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคได้อย่างถูกต้องและครอบคลุม ตามนิยามทางทฤษฎี

ด้านความสามารถในขั้นการวิเคราะห์ปัจจัย พบว่าประเด็นที่ควรพัฒนาของกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ความสามารถในการระบุปัจจัยในกราฟราคาในตำแหน่งที่ถูกต้อง โดยนักลงทุนส่วนใหญ่สามารถระบุปัจจัยในกราฟรายวัน รายสัปดาห์ และรายเดือนได้คร่าว ๆ ทีละปัจจัย แต่ไม่สามารถระบุปัจจัยในกราฟรายชั่วโมง ราย 15 นาที และ ราย 5 นาที ได้อย่างถูกต้องและครอบคลุมตามนิยามทางทฤษฎี อันเนื่องมาจากพื้นฐานความรู้ยังไม่ลุ่มลึกเพียงพอ

ด้านความสามารถในขั้นการเชื่อมโยงปัจจัย พบว่าประเด็นที่ควรพัฒนาของกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ความสามารถระบุความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค ซึ่งนักลงทุนส่วนใหญ่สามารถอธิบายการเชื่อมโยงของแต่ละปัจจัยได้เพียงคร่าว ๆ แต่ยังไม่สามารถระบุแบบจำเพาะเจาะจงว่าแต่ละปัจจัยเชื่อมโยงกันอย่างไร โดยเฉพาะนักลงทุนที่ใช้กราฟแท่งเทียน ยังไม่สามารถบอกได้ว่า กราฟแท่งเทียนในรูปแบบต่อเนื่อง และรูปแบบกลับตัว มีผลกระทบต่อการเคลื่อนไหวของกราฟราคาที่มีการเคลื่อนไหวในลักษณะแนวโน้มที่อ่อนแอ และแนวโน้มที่แข็งแรงมากน้อยเพียงใด นักลงทุนที่ใช้การวัดเป้าหมายด้วยเครื่องมือฟิโบนัคชี ยังขาดความรู้เพียงพอที่จะระบุว่า การเคลื่อนไหวของกราฟที่มีแรงซื้อและแรงขายที่แตกต่างกันในแนวโน้มขาขึ้นและขาลงจะส่งผลต่อไปเป้าหมายที่วัดได้จากเครื่องมือฟิโบนัคชีอย่างไร

ด้านความสามารถในการมองภาพรวมของแต่ละปัจจัย พบว่าประเด็นที่ควรพัฒนาของกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ความสามารถในการมองภาพรวมของแต่ละปัจจัย ก่อนตัดสินใจลงทุน เพื่อประเมินรูปแบบการเคลื่อนไหวของกราฟราคาว่ามีแนวโน้ม หรือ ไม่มีแนวโน้ม แนวโน้มขาขึ้นที่แข็งแรงได้รับการยืนยันจากจิตวิทยาภายในร่วมกับปัจจัยภายนอกหรือไม่ แนวโน้มขาขึ้นที่อ่อนแอได้รับการยืนยันจากจิตวิทยาภายในหรือไม่ แนวโน้มขาลงที่แข็งแรงได้รับการยืนยันจากจิตวิทยาภายนอกหรือไม่ แนวโน้มขาลงที่อ่อนแอได้รับการยืนยันจากจิตวิทยาภายนอกหรือไม่ ความสามารถในการมองภาพรวมในแต่ละปัจจัย ส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับน้อย ยังไม่สามารถตีความในภาพรวมได้ว่า กราฟราคามีแนวโน้มที่แข็งแรงหรืออ่อนแอ หรือภายใต้สัญญาณดังกล่าว แนวโน้มจะดำเนินต่อไปหรือไม่ เป็นต้น

1.2 ผลของการออกแบบการเรียนรู้

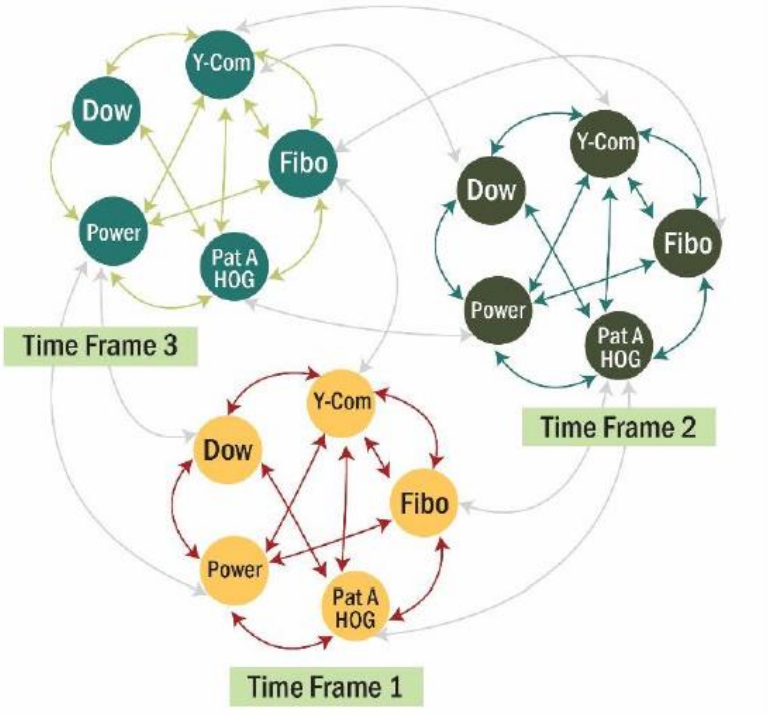
จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอน 1.1 นำมาสู่การกำหนดรูปแบบการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิดการคิดเชิงระบบ ที่มีการออกกแบบกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์

ความต้องการ 2) การออกแบบการเรียนรู้ 3) ผลการทดลอง 4) ผลการประเมิน 5) การหาปัจจัยและเงื่อนไข โดยใช้เครื่องมือในการพัฒนาการคิดด้วยเทคนิคขั้นสูง เช่น เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการใช้คำถาม เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการชี้นำตนเอง เทคนิคการเรียนรู้แบบการใช้คำถาม เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการสะท้อนคิด เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการเขียนแผนภูมิก้างปลา เทคนิคการเรียนรู้โดยการใช้การเขียนแผนภูมิความคิด และ เทคนิคการเขียนแผนภาพวงจรเชิงสาเหตุ โดยพัฒนาแผนการเรียนรู้จำนวนทั้งสิ้น 5 แผน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แผนการเรียนรู้

แผนที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมิน
1	นักลงทุนหุ้นเข้าใจและสามารถอธิบายความหมายของแต่ละปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค	1.เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการใช้คำถาม 2.เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการชี้นำตนเอง	1.แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2.เอกสารประกอบการเรียนรู้ 3. สัญญาการเรียนรู้	1.แบบประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการสังเกต
2	นักลงทุนหุ้นสามารถวิเคราะห์ปัจจัยการลงทุน ด้วยแนวคิดการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค	1.เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการเขียนแผนภูมิก้างปลา 2.เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการชี้นำตนเอง	1.แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2.เอกสารประกอบการเรียนรู้ 3. สัญญาการเรียนรู้	1.แบบประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการสังเกต
3	ผู้นักลงทุนหุ้นสามารถเชื่อมโยงปัจจัยการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค ได้ด้วยตนเอง	1.เทคนิคการเรียนรู้แผนภูมิความคิด 2.เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการชี้นำตนเอง	1.แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2.เอกสารประกอบการเรียนรู้ 3. สัญญาการเรียนรู้	1.แบบประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการสังเกต

แผนที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมิน
4	นักลงทุนหุ้นสามารถมองภาพรวมของแต่ละปัจจัยได้อย่างครอบคลุม	1.เทคนิคการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเขียนแผนภาพวงจรเชิงสาเหตุ	1.แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง 2.เอกสารประกอบการเรียนรู้3.สัญญาการเรียนรู้	1.แบบประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการสังเกต
5	นักลงทุนหุ้นสามารถทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ รวมถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นหลังจากการเรียนรู้	1.เทคนิคการสะท้อนคิดเพื่อการเชื่อมโยงปัจจัยการลงทุน	1.แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2.เอกสารประกอบการเรียนรู้	1.แบบประเมินตนเอง



ภาพที่ 1 การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคด้วยการคิดเชิงระบบ

แหล่งที่มา: Thiti & Eeleen (2019). Foresight in price movement: using unconventional Technical Analysis. Penang: Chart Master.

1.3 ผลการทดลองตามการออกแบบการเรียนรู้

พบว่ามีข้อมูลตามกิจกรรมดังต่อไปนี้

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง “เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการใช้คำถามเพื่อสร้างความเข้าใจในปัจจัย” พบว่านักลงทุนหุ้นเข้าใจและสามารถอธิบายความหมายของแต่ละปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคตามสไตล์การลงทุนของตนเองได้ในระดับมาก คือ นักลงทุนหุ้นคนที่ 2, 3, 4, 7, 9, 10, 13, 14 และ 15 ในระดับปานกลาง คือ นักลงทุนหุ้นคนที่ 1, 5, 6, 8, 11 และ 12 ตามลำดับ

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง”เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการเขียนแผนภูมิก้างปลาเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยการลงทุน” พบว่านักลงทุนหุ้นสามารถวิเคราะห์ปัจจัยการลงทุน ด้วยแนวคิดการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคตามความสนใจของตนเองได้ ในระดับมาก คือ นักลงทุนหุ้นคนที่ 2, 3, 7, 9, 10, 13, 14 และ 15 ตามลำดับ ในระดับปานกลาง คือ นักลงทุนหุ้นคนที่ 1, 4, 5, 6, 8 และ 12 ตามลำดับ ในระดับน้อย คือ นักลงทุนคนที่ 11

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง “เทคนิคการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเขียนแผนภูมิความคิดเพื่อเชื่อมโยงปัจจัยการลงทุน” พบว่าผู้นักลงทุนหุ้นสามารถ เชื่อมโยงปัจจัยการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคได้ด้วยตนเอง ในระดับมาก คือ นักลงทุนหุ้นคนที่ 3, 7, 9, 10, 13, 14 และ 15 ในระดับปานกลาง คือ นักลงทุนหุ้นคนที่ 1, 2, 4, 5, 8 และ 12 ตามลำดับ ในระดับน้อย คือ นักลงทุนคนที่ 6 และ 11 ตามลำดับ

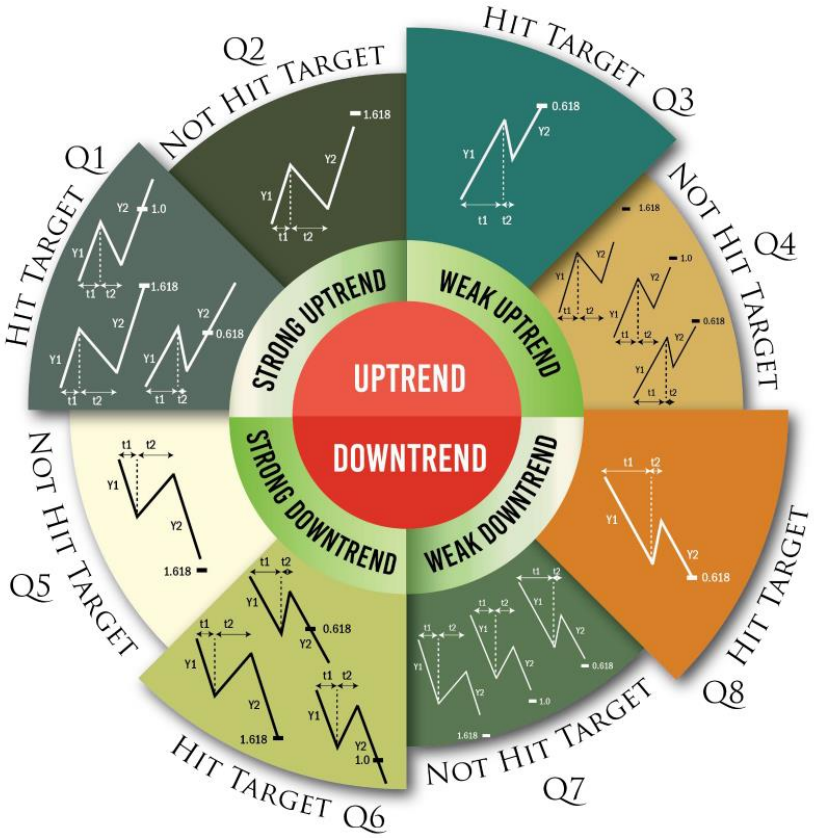
กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง “ความสามารถในการมองภาพรวมการลงทุนหุ้น” พบว่านักลงทุนหุ้นสามารถมองภาพรวมของแต่ละปัจจัยได้อย่างครอบคลุม และจัดระบบความคิดก่อนตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีขั้นตอน โดยสามารถระบุจุดเข้าซื้อ จุดเข้าขาย ทั้งในแง่การประเมินความเสี่ยง การประเมินเป้าหมาย และผลตอบแทนตามที่ตนเองต้องการได้ ในระดับมาก คือ นักลงทุนหุ้นคนที่ 3, 7, 9, 10 และ 14 ในระดับปานกลาง คือ นักลงทุนหุ้นคนที่ 1, 2, 4, 5, 8, 13 และ 15 ตามลำดับ ในระดับน้อย คือ นักลงทุนคนที่ 6, 11 และ 12 ตามลำดับ

1.4 ผลการประเมินการเรียนรู้

ผลการประเมินโดยผู้จัดพบว่า นักลงทุนหุ้นได้เรียนรู้วิธีการเรียนรู้ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสไตล์การลงทุนของตนเอง เพื่อใช้วางแผนการเรียนรู้ของตนเองเพื่อทำความเข้าใจกระบวนการใช้การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค ทั้งในขั้นตอนการทำความเข้าใจปัจจัย การวิเคราะห์ปัจจัย การเชื่อมโยงปัจจัย และการมองภาพรวมของแต่ละปัจจัย เช่น ปัจจัยการวัดความแข็งแรงและความอ่อนแอของแนวโน้ม ปัจจัยการประเมินเป้าหมายด้วยอนุกรมฟิโบนัคชี่ ปัจจัยการประเมินจิตวิทยาภายในด้วยกราฟแท่งเทียนทั้งในรูปแบบสัญญาณกลับตัว และ สัญญาณต่อเนื่อง เป็นต้น ซึ่งจากขั้นตอนข้างต้น นักลงทุนหุ้นสามารถใช้ข้อมูลที่ได้เพื่อเลือกช่วงเวลา กรอบเวลา เป้าหมาย และความเสี่ยงที่เหมาะสม เพื่อตัดสินใจเลือกหุ้นที่สอดคล้องกับสไตล์การลงทุนของตนเองได้อย่างเป็นระบบ นักลงทุนหุ้นได้เห็นกระบวนการในการฝึกวิเคราะห์ปัญหาและประยุกต์ใช้

การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคในหลายแง่มุม เพื่อหาสาเหตุของปัญหาของตนเองด้วนตนเอง และนำมาสร้างกระบวนการแก้ไขปัญหาเพื่อหาคำตอบด้วยตนเอง จึงทำให้เห็นภาพรวมของการวางแผนการลงทุน ผ่านกระบวนการในการประยุกต์ใช้เครื่องมือประกอบการลงทุน และลงมือปฏิบัติคล้ายสถานการณ์จริง เพื่อเสริมสร้างความมีวินัยทางการลงทุน โดยไม่ตัดสินใจจากข่าวสาร หรือ ปัจจัยอื่น ๆ หรือใช้ความรู้สึกของตัวเอง แต่ตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลและสัญญาณที่น่าเชื่อถือได้ สามารถวางแผน กำกับควบคุม และประเมินผลที่สะท้อนถึงความสามารถในการใช้การวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคเพื่อคัดเลือกหุ้นที่สอดคล้องกับความต้องการ ในแง่ เป้าหมาย ผลตอบแทน และความเสี่ยง ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการประเมินโดยผู้เรียนพบว่า นักลงทุนเข้าใจกระบวนการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคอย่างเป็นระบบ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดผ่านการคัดเลือกหุ้น การวิเคราะห์ข้อมูลหุ้น เพื่อตัดสินใจลงทุนหุ้นตามวัตถุประสงค์การลงทุนของตนเอง โดยอ้างอิงจากความสนใจ ประสบการณ์ของตนเองบนพื้นฐานของข้อมูลและสัญญาณที่ผ่านการวิเคราะห์และหาคำตอบที่น่าเชื่อถือได้ อย่างเป็นขั้นเป็นตอน มีการเชื่อมโยงเหตุและผล ทำให้สามารถระบุทิศทางความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยได้อย่างตรงประเด็น เพื่อใช้ประเมินภาพรวมการลงทุนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ



ภาพที่ 2 การเชื่อมโยงปัจจัยการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคด้วยการคิดเชิงระบบ

2. ผลการศึกษา ปัจจัย เงื่อนไข ของการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทยไปใช้

2.1 ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จพบว่ามีหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ปัจจัยด้านผู้สอน ควรมีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคเชิงลึก และมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ และเนื้อหาที่สอดคล้องกับความต้องการของนักลงทุนแต่ละคนอย่างเป็นระบบ โดยใช้แบบฝึกหัดทบทวนความเข้าใจ พร้อมกรณีศึกษาในทุกขั้นตอนและให้เวลาในแต่ละขั้นตอนที่ยาวนานเพียงพอ ด้านผู้เรียน จะต้องมีความทุ่มเทเวลา และ ความตั้งใจที่ค่อนข้างสูง เพราะเนื้อหาการสอนมีความซับซ้อน ที่ต้องใช้ระยะเวลาการเรียนรู้และการลงมือปฏิบัติ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาในแต่ละขั้นตอน ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีความสอดคล้องและไล่เรียงลำดับจากง่ายไปยากพร้อมแบบฝึกหัดฝึกความเข้าใจทั้งในรูปแบบเดี่ยวและกลุ่มในช่วงท้ายของแต่ละบทเรียน ด้านเนื้อหา ต้องจัดให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์สามารถตอบสนองความต้องการและปัญหาของผู้เรียนได้ ด้านระยะเวลา ต้องจัดให้เพียงพอและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสามารถตอบสนองความต้องการและความสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรมตามเงื่อนไขของผู้เรียนแต่ละคนส่วนด้านความรู้และสื่อการสอน ต้องมีความหลากหลาย และทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลาทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน

2.2 เงื่อนไขที่นำไปสู่ความสำเร็จพบว่ามีหลายเงื่อนไขที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

เงื่อนไขด้านผู้เรียน ต้องมุ่งมั่นและทุ่มเทเวลาในการฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะ ตามระยะเวลาและวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนกำหนดเงื่อนไข เงื่อนไขด้านผู้สอน ต้องมีบทบาทในการปลุกเร้าและเสริมแรงให้ผู้เรียนได้ค้นหาคำตอบและสาเหตุแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม เงื่อนไขด้านระยะเวลา มีระยะเวลา ฝึกฝนและปฏิบัติที่ไม่น้อยกว่า 150 ชั่วโมง เงื่อนไขด้านแหล่งความรู้และสื่อการสอน มีเอกสารประกอบ การฝึก ปฏิบัติร่วมกับกรณีศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและฝึกการคิดในทุกขั้นตอน จากทั้งภายในและภายนอก เงื่อนไขด้านการวัดและประเมินผล ต้องประเมินความเข้าใจของนักลงทุนในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อทราบสภาพความเป็นจริง เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ และช่วยให้นักลงทุนรู้จักแยกข้อมูลที่จริงหรือเท็จ รู้จักแยกข้อมูลที่น่าเชื่อถือ โดยการคิดวิเคราะห์ก่อนที่จะตัดสินใจเลือกข้อมูลนั้น ๆ เป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง เพื่อเสริมสร้างกระบวนการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคได้ตามที่มุ่งหวัง

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาพบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้พื้นฐานและเข้าใจนิยามที่ถูกต้องของการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคที่จะสามารถประยุกต์ใช้ในการประเมินระดับความเสี่ยง ผลตอบแทน และเป้าหมายได้อย่างชัดเจน (C., Kriengsak, 2019) อันเนื่องจากขาดความรู้ ความเข้าใจในการคิดวิเคราะห์ ซึ่งถือเป็นทักษะที่สำคัญในการตีความหมายข้อมูลและการตัดสินใจลงทุนที่ถูกต้อง (Elder & Paul, 2010 : 4) และในส่วนของการเชื่อมโยงปัจจัย นักลงทุนอธิบายได้เพียงคร่าว ๆ แต่ยังไม่สามารถระบุแบบจำเพาะเจาะจงว่าแต่ละปัจจัยเชื่อมโยงกันอย่างไร ซึ่งในทางปฏิบัตินักลงทุนจำเป็นต้องวิเคราะห์ เชื่อมโยงเพื่อแยกแยะข้อมูลที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์สำหรับการลงทุนหุ้นของตนเอง

2. ขั้นตอนการออกแบบการเรียนรู้พบว่า ประสิทธิภาพการลงทุนขึ้นกับความสามารถในการคิด การออกแบบการเรียนรู้จึงต้องเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการตระหนักรู้ในกระบวนการคิดของตนเอง ควบคู่ไปกับการมอบหมายงานที่สอดคล้องกับปัญหาของนักลงทุนแต่ละคน ภายใต้การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนสอดคล้องและส่งผลต่อการพัฒนาตนเองและการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล (Woolfolk, 2007 : 346) ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่หลากหลายทางความคิดทำให้ผู้เรียนเกิดการคิดเชิงวิเคราะห์ได้ จึงเป็นที่มาของการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 5 กิจกรรม ตามลำดับความคิดจากซับซ้อนน้อยไปหาซับซ้อนมากขึ้น

3. ผลการทดลองตามตามการออกแบบการเรียนรู้ พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 ทำให้นักลงทุนหุ้น ได้เรียนรู้ เข้าใจ และสามารถอธิบายความหมายของแต่ละปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคได้อย่างถูกต้องสอดคล้องกับนิยามตามทฤษฎี สามารถแปลความ และตีความหมายจากทฤษฎีเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับสัญญาณที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละผลิตภัณฑ์ทางการเงินได้อย่างถูกต้องแบบมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hanzalah (2021: 198-201.) พบว่า ผู้เรียนที่เรียนรู้แบบการตั้งคำถามจะสามารถพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ได้ดีกว่าผู้เรียนที่เรียนรู้แบบบรรยาย โดยผู้เรียนที่เรียนรู้แบบการตั้งคำถามจะต้องใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ในการตั้งคำถาม ค้นหาคำตอบ และประเมินคำตอบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ งานวิจัยของ Alsaleh และ Nada J. (2020 : 21-39.) พบว่าการเรียนรู้แบบการตั้งคำถามสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความ สามารถในการคิดวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ โดยผู้เรียนที่เรียนรู้แบบการตั้งคำถามจะต้องใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ในการแยกแยะข้อมูล ประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูล และสร้างข้อสรุป และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Schraw และ Dennison (1994 : 460-475) พบว่า การเรียนรู้แบบการตั้งคำถามสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์เชิงสร้างสรรค์ โดยผู้เรียนที่เรียนรู้แบบการตั้งคำถามจะต้องใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ในการเชื่อมโยงข้อมูล สร้างแนวคิดใหม่ และแก้ปัญหา จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบการตั้งคำถามสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ได้ โดยการเรียนรู้แบบการตั้งคำถามจะช่วยให้ผู้เรียนใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ในการตั้งคำถาม ค้นหา

คำตอบ และประเมินคำตอบ แยกแยะข้อมูล ประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูล สร้างข้อสรุป เชื่อมโยงข้อมูล สร้างแนวคิดใหม่ และแก้ปัญหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เพื่อพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ปัจจัยการลงทุน ด้วยแนวคิด ปัจจัยทางเทคนิคได้ ทำให้นักลงทุนหุ้นได้เห็นกระบวนการในการฝึกวิเคราะห์ปัญหาในหลายแง่มุม เพื่อหาสาเหตุของปัญหาของตนเองด้วนตนเอง จึงทำให้เห็นภาพรวมของการวางแผนการลงทุนผ่านกระบวนการในการประยุกต์ใช้เครื่องมือประกอบการลงทุน และลงมือปฏิบัติคล้ายสถานการณ์จริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Basori (2017 : 83-91) พบว่า ผู้เรียนที่เรียนรู้โดยใช้แผนภูมิก้างปลาจะสามารถพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ได้ดีกว่า ผู้เรียนที่เรียนรู้แบบบรรยาย โดยผู้เรียนที่เรียนรู้โดยใช้แผนภูมิก้างปลาจะต้องใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ในการระบุปัญหา วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา และเสนอแนวทางแก้ไข และ รุจโรจน์ (2560) พบว่าแผนภูมิก้างปลาจะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสงสัยที่ต้องการหาคำตอบได้อย่างอิสระในการเรียนรู้อย่างมีกระบวนการมีระบบให้ผู้เรียนได้มีการคิดวิเคราะห์ประเด็นปัญหา ผ่านการอธิบายเป็นแผนผังประกอบด้วยส่วนที่เป็นปัญหาหรือผลลัพธ์ ซึ่งจะแสดงอยู่ที่หัวปลา และส่วนสาเหตุ ได้แก่ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปัญหา สาเหตุหลัก และสาเหตุย่อย จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนแผนภูมิก้างปลาสามารถช่วยให้พัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ได้ โดยการเขียนแผนภูมิก้างปลาจะช่วยให้นักเรียนใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ในการระบุปัญหา วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา และเสนอแนวทางแก้ไข แยกแยะข้อมูล ประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูล สร้างข้อสรุป เชื่อมโยงข้อมูล สร้างแนวคิดใหม่ และแก้ปัญหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เพื่อให้นักลงทุนหุ้นสามารถเชื่อมโยงปัจจัยการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิค ได้ด้วยตนเอง โดยการจัดระเบียบความคิดและข้อมูลจากประเด็นหลักสู่ประเด็นย่อย และเชื่อมโยงจนเห็นภาพรวมและความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลจนทำให้นักลงทุนหุ้นเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ จนสามารถนำมาวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพบว่า การเรียนรู้ผ่านแผนภูมิความคิดเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนต้องแสวงหาความรู้ สร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเองจากปัญหาหรือสถานการณ์ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดการเชื่อมโยงความรู้และสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเองได้ ซึ่งจะนำไปสู่การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับ พัชรี นาคผง (2562) และ บุญเลี้ยง ทุมทอง (2556 : 23) และ กวี โพธิสุธา (2557 : 1194) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เพื่อให้นักลงทุนหุ้นสามารถมองภาพรวมของแต่ละปัจจัยได้อย่างครอบคลุม ซึ่งสอดคล้องกับ Senge. P (1993) ที่กล่าวว่า Casual Loop Diagram เป็นเครื่องมือของการคิดเชิงระบบ ในการวิเคราะห์ภาพรวมของสถานการณ์ปัญหาและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจโครงสร้างของระบบ สอดคล้องกับ นลินทิพย์ (2560 : 92-105) ที่กล่าวว่า การคิดแบบองค์รวม คือ การคิดแบบมองรอบด้านทั้งในภาพระยะไกล และใกล้ เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยก่อนการตัดสินใจ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างการคิดเชิงระบบ ที่เชื่อได้ว่าสามารถนำมาสู่การพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรอุมา รุ่งเรืองวณิชกุล (2556) และ บัวลักษณ์ เพชรงาม (2565 : 207-224.)

4. ผลการประเมิน ผู้วิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปราย 4 ประเด็น คือ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นไทย พบว่าการเรียนเป็นกลุ่มย่อยที่มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เน้นการเรียนทฤษฎีควบคู่กับการฝึกปฏิบัติ และใช้คำพูดที่ไม่เป็นวิชาการมากนัก เหมาะสมกับการเรียนรู้ โดยมีผู้สอน หรือ ผู้เชี่ยวชาญ คอยให้คำปรึกษาอยู่ข้าง ๆ เพื่อไขข้อสงสัยในขณะลงมือปฏิบัติจริง (อรอุมา รุ่งเรืองวณิชกุล, 2556)

ผลการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทย พบว่าองค์ประกอบของโปรแกรมที่ประกอบด้วย 1.วัตถุประสงค์ 2.ผู้เรียน 3.ผู้สอน 4.เนื้อหาสาระ 5.กิจกรรมการเรียนรู้ 6.ระยะเวลา 7.แหล่งความรู้และสื่อสารสอน และ 8.การวัดและประเมินผล มีความเหมาะสม

ผลการทดลองใช้โปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทย พบว่าโปรแกรมนี้สามารถเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคให้กับนักลงทุนหุ้นได้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยที่ตั้งไว้

ผลการศึกษาปัจจัย เงื่อนไข ของการนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทยไปใช้ พบว่าปัจจัยที่สำคัญในการนำโปรแกรมไปใช้คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน ผู้สอน กิจกรรม เนื้อหา ระยะเวลา มีความเหมาะสม ส่วนเงื่อนไขของการนำโปรแกรมไปใช้ด้านผู้เรียน ต้องทุ่มเท ด้านผู้สอน ต้องเข้าใจผู้เรียนและถ่ายทอดความรู้ให้เข้าใจง่าย ด้านระยะเวลา ควรให้เวลาผู้เรียนอย่างเต็มที่ เงื่อนไขด้านแหล่งความรู้และสื่อการสอน ควรมีความหลากหลายและเข้าถึงได้ง่าย เงื่อนไขด้านการวัดและประเมินผล ต้องใช้การประเมินแบบ 360 องศา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. เชิงนโยบายควรนำโปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติในกลุ่มนักลงทุนที่ลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินอื่น เช่น สินค้าโภคภัณฑ์ คริปโตเคอเรนซี่ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เป็นต้น โดยคำนึงถึงคุณภาพในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับประเภทผลิตภัณฑ์และความเสี่ยง

2. เชิงวิชาการควรใช้แนวคิดทฤษฎีอื่นเช่นเมตาคอกนิชันเพื่อนำมาประยุกต์ใช้เพื่อให้นักลงทุนหุ้นสามารถวางแผน กำกับกระบวนการเรียนรู้ และประเมินผลการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

3. เชิงปฏิบัติการควรคำนึงถึงการกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือก และประเมินผู้เรียนก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ให้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนรู้ที่จะนำมาจัดการเรียนรู้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งกระบวนการ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษารูปแบบโปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทย ที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่ต้องการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งกระบวนการ

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการประเมินการเรียนรู้ตามโปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยการคิดเชิงระบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางเทคนิคสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทย ระหว่างนักลงทุนหุ้น และนักลงทุนในผลิตภัณฑ์ที่มีความผันผวนสูงกว่า

เอกสารอ้างอิง

กวี โพธิสุธา. (2557). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการคิดวิเคราะห์เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมในทวีปอเมริกาเหนือ และอเมริกาใต้ ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคหมวกหกใบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ธิติ ธาราสุข. (2566). *การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบด้วยแนวคิดเมตาคอกนิชันเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการคิดเชิงระบบสำหรับนักลงทุนหุ้นในประเทศไทย.* Journal of Roi Kaensarn Academi. 8 (5), 49-65.

นลินทิพย์ พิมพ์กลัด. (2560). *แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบองค์รวม.* วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. 12 (2), 92-105.

บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2556). *ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้.* กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เอส.พริ้นติ้งไทยแฟคตอรี่.

บัวลักษณ์ เพชรงาม. (2565). *การพัฒนาการคิดเชิงระบบที่จัดการเรียนรู้การเรียนรู้ดิจิทัลโดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค* STAD *ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.* Journal of Roi Kaensarn Academi. 7 (7), 207-224.

พัชรี นาคผง. (2562). *การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค* STAD. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

รุจโรจน์ แก้วอุไร. (2560). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ผังก้างปลาร่วมกับเฟซบุ๊คที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ปัญหาโครงงานของนิสิต.* มหาวิทยาลัยนเรศวร.

อรอุมา รุ่งเรืองวณิชกุล. (2556). *การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้สำหรับข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2*. ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการศึกษาผู้ใหญ่, บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Alsaleh., Nada J. (2020). Teaching Critical Thinking Skills: Literature Review. Turkish Online *Journal of Educational Technology*. 19 (1), 21-39.

Basori. (2017). The Influences of Problem-Based Learning Model with Fishbone Diagram to Student's Critical Thinking Ability. *Indonesian Journal of Informatics Education.* 1 (2), 83-91.

C., Kriengsak. (2019). *Analytical thinking*. Bangkok.

Charles H. Dow. (1920). *Scientific Stock Speculation.* Magazine of Wall Street.

Elder, L., & Paul, R. (2010). *The Thinker's Guide to Analytic Thinking. Dillon Beach, CA*: The Foundation of Critical Thinking.

Hanzalah (2021). Critical Thinking Skills in Education: A Systematic Literature Review. *International Journal of Research in Business and Social Science*. 11 (11), 198-201.

Schraw, G., & Dennison, R. S. (1994). Assessing Meta-Cognitive Awareness. *Contemporary Educational Psychology*. 19 (1), 460-475.

Senge, P. (1993). *The fifth discipline*: The art & practice of learning organization. London: Century Business.

Sweeney. (1996). Thinking about systems: "student and teacher conceptions of natural and socialsystems." *System Dynamics Review*. 23 (2-3), 285-311.

Thiti & Eeleen (2019). *Foresight in price movement: using unconventional Technical Analysis*. Penang: Chart Master.

Woolfolk Hoy, A., and Hoy, W. K. (1990). "Prospective teachers' sense of efficacy and beliefs about control." *Journal of Educational Psychology*. 82 (1), 81-91.

สร้างมูลค่าเพิ่มเนื้อแพะแปรรูปของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ตำบลทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

The Creation of Increasing Value for Goat Meat of Entrepreneurs for Community Enterprise in Thung Pho Subdistrict of Saba Yoi District in Songkhla Province

ฟาริดา ซาซา, สุวัจนี เพชรรัตน์,
สมชัย ปราบรัตน์, ธนพงษ์ วุ่นแสง และ พิฑูรย์ ทองฉิม
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

Farida Sasha, Suwatchanee Petcharat,
Somchai Prabrat,Thanapong Wunsang and Pitoon Thongchim
Hatyai University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: farida@hu.ac.th

****

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเนื้อแพะที่มีการแปรรูป 2) สร้างความรู้ให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงแพะ 3) สร้างงาน สร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงแพะ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงแพะ ตำบลทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ดำเนินการโดยลงพื้นที่และให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก เพื่อค้นหาวิธีการสร้างอายุการบริโภคเนื้อแพะให้มีระยะเวลาการบริโภคที่ยาวนานมากขึ้น และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเนื้อแพะ นอกจากนี้ มีการสำรวจประเด็นปัญหาและอุปสรรคของการเลี้ยงแพะที่ส่งผลต่อสภาพทางเศรษฐกิจและรายได้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ตำบลทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

ผลการศึกษา พบว่า ผลิตภัณฑ์ชุมชน 1 ผลิตภัณฑ์ 1 ตำบล ของตำบลทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา คือ “เนื้อแพะ” เพราะเป็นวัตถุดิบในท้องถิ่น และเนื้อแพะมีคุณค่าทางโภชนาการสูง สามารถแปรรูปเพื่อยืดอายุในการบริโภคได้ยาวนานมากขึ้น มีการพัฒนารสชาติเนื้อแพะแดดเดียว และการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้มีความสวยงามได้มาตรฐาน สามารถพกพาและเก็บรักษาเพื่อขยายระยะเวลาในการบริโภค เป็นการถนอมอาหารและสามารถแปรรูปการบริโภคเนื้อแพะได้หลากหลายเช่นกัน สำหรับการสร้างตราสินค้า (Brand) และโลโก้ (Logo) มีการออกแบบสะท้อนความเป็นเอกลักษณ์เชิงพื้นที่ผสมผสานกับความเป็นวิถีชุมชนตำบลทุ่งพอ ซึ่งเป็นชุมชนที่มีการเลี้ยงแพะเป็นอาชีพสำคัญของประชากร เป็นการสร้างมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์และ

* วันที่รับบทความ : 18 ธันวาคม 2566; วันแก้ไขบทความ 4 กุมภาพันธ์ 2567; วันตอบรับบทความ : 6 กุมภาพันธ์ 2567
Received: December 18 2023; Revised: February 4 2024; Accepted: February 6 2024

สร้างงาน สร้างรายได้หมุนเวียนให้กับชุมชน ทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจของตำบลทุ่งพอที่มีสภาพเศรษฐกิจที่ดีขึ้นต่อไป

คำสำคัญ: สร้างมูลค่าเพิ่ม; เนื้อแพะแปรรูป; ผู้ประกอบการ; วิสาหกิจชุมชน

Abstract

The purposes of this study were 1) to add value about the processed of goat meat, 2) to create knowledge for goat farming community enterprise entrepreneurs in Thung Por subdistrict, Saba Yoi district, Songkhla province, and 3) to create jobs, careers and generating income for goat farming community enterprise entrepreneurs, Thung Pho sub-district, Saba Yoi district, Songkhla province. The data collection by the field visit to the area and providing in-depth consultation and advice in order to find ways that extend the shelf life of goat meat consumption and adding value to goat meat. In addition, also explored the problems and obstacles of goat farming that affect the economic situation and income of community enterprise entrepreneurs in Thung Por subdistrict, Saba Yoi district, Songkhla province.

The results of the study revealed that 1 product 1 sub-district of Thung Por subdistrict, Saba Yoi district, Songkhla province is "goat meat" because it is a product that uses local raw materials and goat meat has high nutritional value. When processed, it can extend the shelf life for longer consumption. The development of sun-dried goat and packaging was developed to be beautiful and standard. The advantage was that it could be carried and stored for extended consumption period. Moreover, as food preservation and can be processed to consume more goat meat. For brand and logo, which have a design that reflects the spatial identity combined with the way of life of the community of Thung Por subdistrict where goat farming is an important occupation of the population. In addition, it can create valued for the product increase people's income and affecting the economy of Thung Por subdistrict to be better in the future.

Keywords: Add value, Processing, Community enterprise entrepreneurs

บทนำ

รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนายุทธศาสตร์ 20 ปี ของประเทศไทย ในด้านการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและสังคม มีการส่งเสริมให้ทุกชุมชน หมู่บ้าน นำภูมิปัญญาท้องถิ่นและกระตุ้นให้ชุมชนและครัวเรือนมาจัดทำเป็นสินค้าเพื่อจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ โดยเฉพาะภารกิจที่ช่วยส่งเสริมให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง คือ การผลักดันให้ระดับชุมชนพึ่งพาตนเองได้ เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ดังตัวอย่างเช่น การเลี้ยงแพะ สำหรับในประเทศไทยแพะเป็นสัตว์เศรษฐกิจหนึ่งที่ได้รับการกระตุ้นจากรัฐบาล จากกรมปศุสัตว์และสู่ที่สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด เพื่อให้ช่วยในการกระตุ้นให้มีการผลิตแพะมากขึ้นตามความต้องการของผู้บริโภคเช่นเดียวกัน การเลี้ยงแพะสามารถเข้าสู่โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ได้ (OTOP) เนื่องจากแพะเป็นสัตว์ที่ได้รับความนิยมต่อกลุ่มผู้บริโภคด้วย ร้อยละ 63.33 บริโภคแพะแบบมีชีวิต เพศผู้ อายุต่ำกว่า

1 ปี เชือดโดยกลุ่มมุสลิมเพื่อใช้ประกอบพิธีทางศาสนา มีความถี่ในการบริโภค 2 – 3 ครั้งต่อปี แนวโน้มในการบริโภคเนื้อแพะมีเพิ่มมากขึ้น (ปริญญาและคณะ, 2015) นอกจากศาสนาอิสลามแล้วยังมีศาสนาฮินดู ที่นิยมบริโภคเนื้อแพะเช่นกัน และยังมีตลาดผู้บริโภครายใหม่ที่ไม่เกี่ยวกับศาสนา เช่น กลุ่มนักท่องเที่ยว จีน อินเดีย ยุโรป และกลุ่มตลาดอาเซียนในไทย

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (COVID-19) ส่งผลกระทบอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ทำให้เกิดปัญหาการว่างงาน ประชาชนและบัณฑิตที่จบการศึกษาใหม่ไม่สามารถหางานทำได้ ตามนโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่มุ่งเน้นการฟื้นฟูเศรษฐกิจในระดับชุมชน ทั้งการสร้างงานและการพัฒนาอาชีพ เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รัฐบาลจึงออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 เพิ่มเติม พ.ศ.2564 ภายใต้แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือ เยียวยาหรือชดเชยให้แก่ประชาชนในทุกสาขาอาชีพ ฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของ COVID-19 โดยหน่วยงานภาครัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละพื้นที่และชุมชน ได้จัดกิจกรรมและโครงการต่างๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือมาอย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น โครงการด้านการเกษตรสมัยใหม่ ด้านการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP การท่องเที่ยวชุมชน การส่งเสริมและสนับสนุน SMEs ในพื้นที่ เป็นต้น ซึ่งโครงการต่างๆเหล่านี้ หากไม่มีการบูรณาการอย่างเป็นระบบ ทำให้โครงการมีความซ้ำซ้อน ส่งผลต่อการใช้จ่ายงบประมาณไม่มีประสิทธิภาพ และทำให้ไม่สามารถสร้างผลกระทบ (Impact) ได้อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น รัฐบาลจึงเห็นควรให้มีหน่วยงานในพื้นที่ทำหน้าที่ในการบูรณาการกระบวนการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่อย่างเป็นระบบ (Area Based System Integrator) จึงมอบหมายให้มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนที่กระจายอยู่ตามภูมิภาคต่างๆของประเทศ ทำหน้าที่เป็น System Integrator ในระดับตำบลได้ โดยสามารถใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่มีอยู่ ทำงานประสานและร่วมงานกับจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นๆ เพื่อให้การทำงานบูรณาการนี้ยกระดับเศรษฐกิจและสังคมรายตำบลที่สามารถนำไปสู่การลดความยากจนอย่างมีเป้าหมายชัดเจน (Targeted Poverty Alleviation) และดำเนินการในพื้นที่รายตำบล ทำหน้าที่ดูแลดังนี้ (1) ดำเนินโครงการยกระดับเศรษฐกิจและสังคมรายตำบลตามปัญหาและความต้องการของชุมชนตามรูปแบบกิจกรรมที่จะเข้าไปดำเนินการในพื้นที่ที่รับผิดชอบ (2) ประสานงานและทำงานร่วมกับจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการโครงการภายในพื้นที่ (3) บูรณาการและสนับสนุนหน่วยงานต่างๆ ที่ไปดำเนินการโครงการภายในตำบล ในด้านองค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่เป็นมหาวิทยาลัยภาคเอกชนระดับภูมิภาคของภาคใต้ตอนล่าง ดูแลพื้นที่จังหวัดสตูลและสงขลา จำนวน 4 อำเภอ 5 ตำบล ประกอบด้วยพื้นที่จังหวัดสตูลจำนวน 3 อำเภอ 4 ตำบล คือ 1. อำเภอทุ่ง

หว้า จำนวน 2 ตำบล คือ ตำบลขอนคลาน ตำบลป่าแก่บ่อหิน 2. อำเภอมะนัง จำนวน 1 ตำบล คือ ตำบลนิคมพัฒนา 3. อำเภอท่าแพ จำนวน 1 ตำบล คือตำบลสาคร และจังหวัดสงขลา จำนวน 1 อำเภอ 1 ตำบล คือ อำเภอสะบ้าย้อย ตำบลทุ่งพอ

จากโครงการดังกล่าว คณะบริหารธุรกิจ ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ดูแลพื้นที่ตำบลทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ให้ดำเนินการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ดังนี้ (1) ลงพื้นที่ประชุมชี้แจงโครงการร่วมกับผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการในชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง (2) มีการประสานงานเชื่อมโยงระหว่างภาครัฐและชุมชนอย่างบูรณาการในการส่งเสริมงานผลิตภัณฑ์ชุมชน (3) สำรวจข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่มีในชุมชนที่สามารถสร้างอาชีพและสร้างรายได้เข้าสู่ชุมชน (4) คัดเลือกผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ใช้วัตถุดิบในท้องถิ่นที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ชุมชน ทุ่งพอ (5) กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน (6) ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีแก่ชุมชนตำบลทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ชุมชนเป็นสินค้าที่สร้างมูลค่าและสามารถส่งออกไปยังต่างประเทศได้ในอนาคต ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนในการสร้างรายได้และการพึ่งตนเองส่งผลให้เศรษฐกิจชุมชนเจริญเติบโต

แพะเป็นสัตว์เคี้ยวเอื้องขนาดเล็ก แพะที่เลี้ยงในภาคใต้คิดเป็น 47.6 % โดยรวมแล้วประเทศไทยมีการเพิ่มขึ้นของงานวิจัยเกี่ยวกับแพะ ข้อดีของแพะพื้นเมืองคือ มีสัดส่วนเนื้อแดงอยู่มากและมีความทนทานต่อพยาธิ การเลี้ยงแพะทั้งแพะเนื้อและแพะนมในจังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อการนำผลผลิตออกมาเพื่อการจำหน่าย ต้นทุนผันแปรในการเลี้ยงแพะค่อนข้างสูง การเลี้ยงแพะที่ทำให้เกิดจุดคุ้มทุน คือ การเลี้ยงแพะให้มีน้ำหนักเฉลี่ย 17.1 กิโลกรัมต่อ1 ตัว และมีราคาขายเฉลี่ยต่อตัวอยู่ที่ 7,000 บาท การพัฒนาโดยการสร้างมูลค่าเพิ่มในแพะเนื้อ การจัดจำหน่ายมีหลายรูปแบบทั้งอาหารหมัก อาหารแปรรูป อาหารกระป๋อง เนื้อแพะแปรรูป สำหรับด้านการผลิตแพะนม มีรูปแบบการผลิตเป็นนมพาสเจอร์ไรซ์พร้อมดื่ม เครื่องสำอาง โยเกิร์ต รวมทั้งไอศรีมจากนมแพะและมีกลยุทธ์การตลาดที่ต่างจากแพะเนื้อ แพะนมมีกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์สร้างความเชื่อและคุณประโยชน์จากนมแพะ ด้านแพะเนื้อใช้กลยุทธ์เพิ่มช่องทางจัดจำหน่ายและการสร้างเครือข่ายผู้บริโภคที่เป็นชาวไทยมุสลิมให้ความนิยมบริโภคแพะจำนวนมาก ปัญหาหลัก คือ เกษตรกรยังขาดความรู้การตลาด และการวางแผน

เนื้อแพะแดดเดียวทรงเครื่องและเนื้อแพะฝอย (แบรนด์ พอ แอะ แพะ) เป็นการแปรรูปเนื้อแพะจากเดิมที่จำหน่ายเนื้อแพะสดให้เป็นสินค้าใหม่ให้กับกลุ่มผู้เลี้ยงแพะในชุมชน เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า ยกระดับให้เป็นสินค้าประจำตำบลและสร้างรายได้ให้ประชาชนในชุมชน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างความรู้ให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนที่เป็นกลุ่มผู้เลี้ยงแพะในชุมชน ตำบลทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

2. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการจัดทำบรรจุภัณฑ์ ออกแบบตราสินค้า และช่องทางการตลาดให้กับเนื้อแพะที่มีการแปรรูป

3. เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนที่เป็นกลุ่มผู้เลี้ยงแพะในชุมชน ตำบลทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเริ่มต้นจากการประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ อบต.ทุ่งพอ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ต.ทุ่งพอ เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการคัดเลือกผลิตภณฑ์ชุมชน เมื่อได้คัดเลือกผลิตภัณฑ์ชุมชนแล้ว ลงพื้นที่เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเป็นผู้ประกอบการให้กับกลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วม คือ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ต.ทุ่งพอ อ.สะบ้าย้อย จ.สงขลา

และมีการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีมูลค่าสูงโดยใช้วัตถุดิบในท้องถิ่นตำบลทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องความเป็นมาของชุมชนตำบลทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา เกี่ยวกับข้อมูลด้านภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ ชุมชน คน และบริบทที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

2. ลงพื้นประชุมชี้แจงการดำเนินโครงการร่วมกับ อบต./กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/พัฒนาการชุมชน และสำรวจชุมชน เยี่ยมชมผลิตภัณฑ์ชุมชน ความพร้อมของผู้ประกอบการและรับฟังปัญหาความต้องการของผู้ประกอบการตำบลทุ่งพอ อำเภอทุ่งสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

3. คัดเลือกผลิตภัณฑ์ชุมชนร่วมกันระหว่างคณะทำงานและผู้ที่เกี่ยวข้องในชุมชนทุ่งพอ

4. พัฒนาผลิตภัณฑ์ ออกแบบบรรจุภัณฑ์ พัฒนาตราสินค้า/โลโก้และฉลากสินค้า ที่สะท้อนความเป็นอัตลักษณ์/เอกลักษณ์เชิงพื้นที่และมีความทันสมัย

5. ทดลองตลาด โดยการจัดจำหน่าย ทั้งออฟไลน์และออนไลน์

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ชุมชน ตำบลขอนทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา มีการจัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับผู้ประกอบการ เพื่อสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน 4 ครั้ง ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 ถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและได้มาตรฐาน

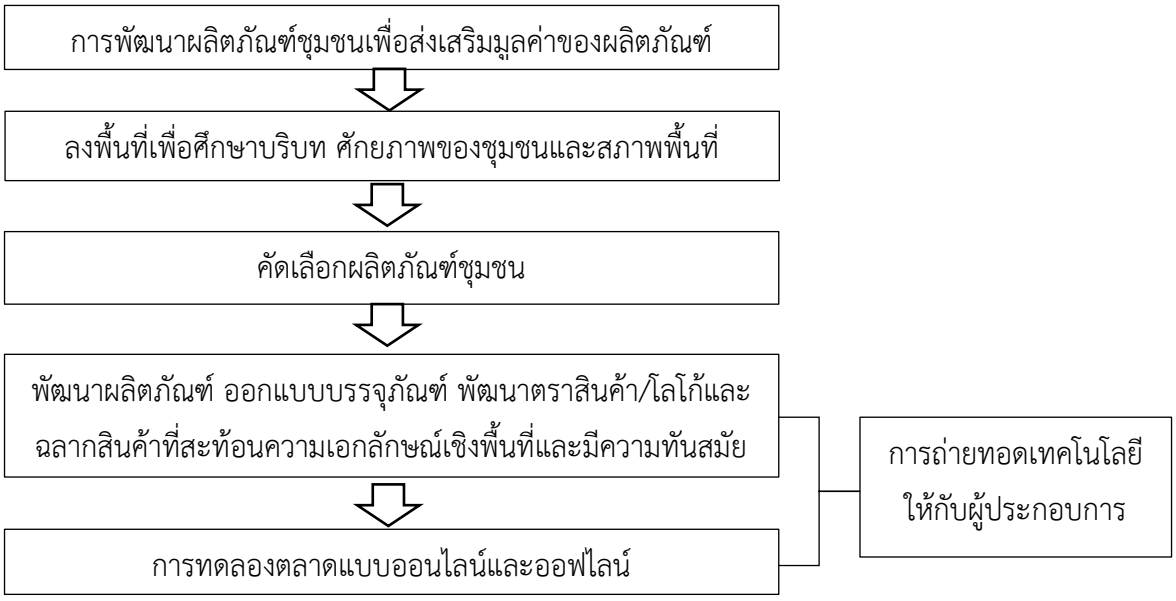
กิจกรรมที่ 2 อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสร้างอัตลักษณ์หรือ Brand สินค้า การพัฒนาออกแบบสินค้าบรรจุภัณฑ์

กิจกรรมที่ 3 อบรมให้ความรู้และลงมือปฏิบัติเกี่ยวกับการตลาด Online สื่อโฆษณา Digital เพื่อการสร้าง Brand ใช้ประกอบในการโฆษณาสินค้า

กิจกรรมที่ 4 การออกร้านขายสินค้า เป็นการทดสอบตลาดและรับฟังข้อเสนอแนะจากลูกค้าเพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาและปรับปรุงผลิตภัณฑ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

มีการดำเนินการ เริ่มต้นตั้งแต่ให้ชุมชนทราบถึงบริบท ศักยภาพและความต้องการของตนเอง รู้จักการนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน สามารถวิเคราะห์จุดแข็ง/จุดอ่อนและนำไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์แพะแปรรูปให้มีมูลค่าสู่การเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของชุมชน โดยกำหนดกรอบแนวคิดของกระบวนการศึกษา ดังรูป



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาการเพิ่มมูลค่าเนื้อแพะผลิตภัณฑ์ชุมชนตำบลทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ภายใต้โครงการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมฐานรากหลังโควิดด้วยเศรษฐกิจ BCG (U2T for BCG and Regional Development) เพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนไปสู่การสร้างงาน สร้างอาชีพและสร้างรายได้หมุนเวียนให้กับชุมชน โดยลงพื้นที่สำรวจ รวบรวมข้อมูลและสัมภาษณ์เกี่ยวกับบริบทชุมชน การประกอบอาชีพ และนำมาสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนผ่านกิจกรรมและกระบวนการดำเนินงานร่วมกันระหว่างคณะทำงานและชุมชน



รูปที่ 2 ลงพื้นที่สำรวจ



รูปที่ 3 แปรรูปแพะแดดเดียว



รูปที่ 4 ออกแบบตราฉลาก

ผลการวิจัยแบ่งตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการสร้างความรู้ให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนที่เป็นกลุ่มเลี้ยงแพะในชุมชน ตำบลทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ชุมชน คณะทำงานได้ลงพื้นที่จัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับผู้ประกอบการ 3 ครั้ง ผลการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้ ดังนี้

(1) การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและได้มาตรฐาน ความรู้ที่ได้รับ คือ กระบวนการผลิตเนื้อแพะสดที่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ

(2) อบรมให้ความรู้การสร้างอัตลักษณ์หรือ Brand สินค้า การพัฒนาออกแบบสินค้า บรรจุภัณฑ์ ความรู้ที่ได้รับ คือ แนวคิดการออกแบบบรรจุภัณฑ์ แนวคิดออกแบบโลโก้และการใช้โทนสีพื้นและสีของตัวอักษรและแนวคิดการออกแบบฉลากสินค้า

(3) อบรมเกี่ยวกับการตลาด Online สื่อโฆษณา Digital เพื่อการสร้าง Brand ความรู้ที่ได้รับ คือ การขายผ่านออนไลน์และออฟไลน์ในรูปแบบต่างๆ และการลงมือปฏิบัติจริงของกลุ่มฯ คือ การขายผลิตภัณฑ์เนื้อแพะแดดเดียวและแพะฝอยผ่านออนไลน์ Online Marketing ผ่านเพจ Facebook : พอ แอะ แพะ และขายออฟไลน์ คือ การติดต่อผ่านทางโทรศัพท์และออกบูธขายเนื้อแพะแดดเดียวและแพะฝอย และออกบูธแสดงสินค้าในงาน U2T FOR BCG FAIR ณ เซ็นทรัลหาดใหญ่

2. ผลการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการจัดทำบรรจุภัณฑ์ ออกแบบตราสินค้า และช่องทางการตลาดให้กับเนื้อแพะที่มีการแปรรูปเป็นแพะแดดเดียวและแพะฝอยคณะทำงานร่วมกับผู้นำชุมชนได้คัดเลือกผลิตภัณฑ์ชุมชน 1 ผลิตภัณฑ์ 1 ตำบล ของตำบลทุ่งพอ คือ “ผลิตภัณฑ์เนื้อแพะแดดเดียว” ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเลี้ยงแพะ ซึ่งผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นการนำวัตถุดิบในท้องถิ่นที่มีจำนวนมากและราคาถูกมาสร้างมูลค่าเพิ่ม คือ เนื้อแพะสดมาแปรรูปเป็นเนื้อแพะแดดเดียวและเนื้อแพะฝอย คณะทำงานกับกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเลี้ยงแพะมีความเห็นร่วมกันในการพัฒนาผลิตภัณฑ์แพะแดดเดียวและแพะฝอยให้เป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน โดยการบรรจุภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์ มีการออกแบบแบรนด์สินค้า ตราสินค้า (BRAND)/โลโก้ (Logo) และฉลากสินค้า พบว่า

(1) ด้านการพัฒนารสชาติของผลิตภัณฑ์แพะแดดเดียวและแพะฝอย ผ่านกระบวนการสาธิตทำให้ลูกค้าทดลองชิมและนำข้อเสนอแนะไปพัฒนาสูตรจนได้รสชาติที่พึงพอใจ

(2) ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและยืดอายุเนื้อแพะให้เก็บไว้ได้นานมากขึ้น ผลการดำเนินการ 1) พัฒนาบรรจุภัณฑ์ใหม่เนื่องจากเดิมไม่มีการแปรรูปเนื้อแพะสด ซึ่งมีการออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้มีความสวยงามและได้มาตรฐาน สามารถถนอมและยืดอายุเนื้อแพะสดให้เก็บไว้ได้นานมากขึ้น ปลอดภัย และสะอาด 2) แบบตราสินค้า(Brand) และโลโก้ (Logo) ใหม่ ออกแบบที่สะท้อนความเอกลักษณ์เชิงพื้นที่ผสมผสานกับความเป็นวิถีชุมชนตำบลทุ่งพอมากที่สุด คือ รูปแพะ สะท้อนความเป็นวิถีชุมชนผู้เลี้ยงแพะ 3) ฉลากสินค้า ออกแบบฉลากของสินค้าที่ควบคุมตรงตามผลิตภัณฑ์ครบถ้วน เน้นจุดเด่นของผลิตภัณฑ์เนื้อแพะสดที่นำมาแปรรูป เป็นเนื้อแพะแดดเดียว และแพะฝอยรวมทั้งบ่งบอกเรื่องราวของเนื้อแพะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น 4) การทดลองตลาด ขายในงานแสดงสินค้าที่ศูนย์การค้าเซ็นทรัลเฟสติวัลหาดใหญ่ และมีการขายผ่านเพจให้กับลูกค้าที่บริโภคเนื้อแพะ นอกจากนี้มีการขายให้กับลูกค้าที่อยู่ในชุมชนบ้านทุ่งพอและใกล้เคียง เพื่อประชาสัมพันธ์สินค้าชุมชนให้กลุ่มลูกค้าในชุมชนหรือใกล้เคียงได้ชิมและซื้อสินค้า

3. ผลการสร้างงาน สร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนที่เป็นกลุ่มเลี้ยงแพะ ในชุมชน ตำบลทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา พบว่า ผลของการทดลองตลาดผลิตภัณฑ์เนื้อแพะแดดเดียวและแพะฝอย ได้รับการตอบรับจากลูกค้า ทำให้ยอดขายเพิ่มขึ้น 20% เป็นการสร้างรายได้และการพึ่งตนเองได้ของสมาชิกชุมชนผู้เลี้ยงแพะตำบลทุ่งพอ ทั้งนี้สามารถนำไปเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการ

ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวหรือผู้ที่มาเยือนตำบลทุ่งพอซื้อสินค้าเป็นของกิน ของฝากและกลับมาซื้อซ้ำ สร้างรายได้หมุนเวียนให้คนในชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืนส่งผลให้เศรษฐกิจชุมชนเจริญเติบโต

สรุปผล

1. สร้างความรู้ให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนที่เป็นกลุ่มเลี้ยงแพะในชุมชน ทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ผู้ประกอบการฯ ได้นำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการพัฒนา เพื่อดำเนินการผลิตเนื้อแพะแดดเดียว และแพะฝอย ซึ่งทำให้สามารถยืดระยะเวลาในการบริโภคเนื้อแพะได้ระยะนานมากขึ้น นอกจากนี้ มีการนำความรู้ที่ได้มาจัดทำบรรจุภัณฑ์ใหม่ ออกแบบโลโก้ปรับปรุงตราสินค้า และสามารถจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ สื่อโซเชียลมีเดียได้

2. สร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการจัดทำบรรจุภัณฑ์ ออกแบบตราสินค้า และช่องทางการตลาดให้กับเนื้อแพะที่มีการแปรรูปเป็นแพะแดดเดียวและแพะฝอย เมื่อได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของบรรจุภัณฑ์ และออกแบบตราสินค้า ทำให้สามารถตั้งราคาขายที่เหมาะสมกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มีผลประกอบการที่ดีขึ้นมีการเพิ่มช่องทางการตลาดที่นอกเหนือจากการขายแบบหน้าร้าน มาเป็นการขายผ่านออนไลน์ ผ่านทางสื่อโซเชียลมีเดีย เพจ และเฟสบุ๊ค ซึ่งทำให้เข้าถึงกลุ่มลูกค้าที่หลากหลายได้มากขึ้น

3. สร้างงาน สร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนที่เป็นกลุ่มเลี้ยงแพะในชุมชน ตำบลทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา พบว่า จากการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ การจัดทำบรรจุภัณฑ์ออกแบบตราสินค้า และช่องทางการตลาด ส่งผลต่อการสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการ เมื่อมีการนำเนื้อแพะมาแปรรูป และสามารถขายเนื้อแพะได้ตลอดทุกเทศกาลมากขึ้นกว่าการขายเนื้อแพะสดอย่างเดียว
เนื้อแพะ

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพพื้นที่ของตำบลทุ่งพอ อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา สภาพพื้นที่เดิมที่ราบลุ่ม มีพันธุ์ไม้ป่าขึ้นปกคลุมโดยทั่วไปไม้ป่าส่วนใหญ่จะเป็นไม้สน "หลุมพอ" ไม้เนื้อแข็ง ที่นิยมใช้ปลูกสร้างอาคารบ้านเรือน เรียกตามสภาพพื้นที่ ว่าตำบลทุ่งพอ สภาพทั่วไปของตำบลเป็นพื้นที่ราบ ที่ทุ่งนา ท้องทุ่ง ป่าไม้ดินอุดมสมบูรณ์บ้าง เช่น ภูเขา ป่าไม้ มีทรัพยากรที่สำคัญของชาติ สำหรับอาณาเขตตำบล ทิศเหนือติดกับ ต.สะบ้าย้อย คูหา ทิศใต้ติดกับ ต.บาโหย ทิศตะวันออก ติดกับ ต.จะแหน และทิศตะวันตกติดกับ ต.เขาแดง ตำบลทุ่งพอ มีจำนวนประชากรในเขต อบต. คือ 8,357 คน มี 1,502 หลังคาเรือน อาชีพหลัก คือ การทำสวนยาง มีอาชีพเสริม ทำขนม หัตถกรรม เครื่องใช้ในครัวเรือน จากสภาพพื้นที่ดังกล่าว ประชาชนส่วนใหญ่จึงประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยเฉพาะการเลี้ยงแพะ มีจุดประสงค์เพื่อจำหน่ายเป็นรายได้ของครอบครัว แต่เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจทำให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงแพะ ไม่สามารถสร้างรายได้อย่างยั่งยืนได้ ทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการฯ คือขาดความรู้และเงินทุนเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ดังนั้น จึงมีแนว

ทางการแก้ปัญหาด้วยการแสวงหาความรู้ และสร้างองค์ความรู้ใหม่ร่วมกับมหาวิทยาลัย ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใช้เงินทุนจากการสนับสนุนของรัฐ เพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นไปอย่างมีระบบและมีเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการวิเคราะห์สถานการณ์ หรือการทำ SWOT Analysis ซึ่งทำให้เห็นถึงจุดแข็ง จุดอ่อนของผลิตภัณฑ์ชุมชน โอกาสในการดำเนินธุรกิจ อุปสรรค การปรับปรุงคุณภาพของธุรกิจ ซึ่งนำไปสู่การสร้างรายได้ และระบบเศรษฐกิจที่ดีขึ้น

2. กระบวนการเพิ่มมูลค่าของสินค้าจากวัตถุดิบหลักให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น การแปรรูปสินค้าช่วยเพิ่มมูลค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์ การน้ำเนื้อแพะสดมาแปรรูปเป็นเนื้อแดดเดียวและเนื้อแพะฝอย ทำให้มีมูลค่าสูงขึ้น เนื้อแพะมีคุณค่าทางโภชนาการต่อร่างกายช่วยลำเลียงวิตามินเอและอีและมีแคลเซียมสูงช่วยเพิ่มการทำงานของเมล็ดเลือดขาวมีโปรตีนสูงช่วยเพิ่มภูมิคุ้มกัน

การเลี้ยงแพะมีวัตถุประสงค์เพื่อการนำผลผลิตมาจำหน่าย ต้นทุนผันแปรในการลี้ยงแพะค่อนข้างสูง การเลี้ยงแพะที่ทำให้เกิดจุดคุ้มทุนคือ การเลี้ยงแพะให้มีน้ำหนักเฉลี่ย 17.1 กิโลกรัมต่อ 1 ตัว และมีราคาขายเฉลี่ยต่อตัวอยู่ที่ 7,000 บาท การพัฒนาโดยการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับแพะด้วยการแปรรูปเป็นเนื้อแพะแดดเดียวและเนื้อแพะฝอย ทำให้สามารถยืดอายุการบริโภคเนื้อแพะได้นานมากขึ้น สามารถบริโภคได้ง่าย สะดวก ทั้งนี้ ต้องมีกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์สร้างความเชื่อและคุณประโยชน์จากแพะแดดเดียวและแพะฝอย เช่น การเพิ่มช่องทางจัดจำหน่าย และการสร้างเครือข่ายผู้บริโภคที่เป็นชาวไทยมุสลิม ให้ความนิยมบริโภคแพะจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม ปัญหาหลักคือ เกษตรกรยังขาดความรู้ การตลาด การวางแผน

3. ช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อแพะ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนทุ่งพอ มีช่องทางการจัดจำหน่ายแก่ผู้บริโภคคือ การจัดแสดงสินค้าที่งานนิทรรศการ ต่างๆ การจำหน่ายสินค้าผ่านทางอินเตอร์เน็ต และการจัดจำหน่ายที่ตลาดสด โดยส่วนใหญ่ผู้บริโภคจะนิยมซื้อสินค้าจากงานจัดแสดงนิทรรศการต่างๆ รองลงมาเป็นการซื้อสินค้าจากอินเตอร์เน็ต และซื้อจากการจัดจำหน่ายที่ตลาดสด อิทธิพลของการใช้เทคโนโลยีการขายส่งผลกระทบต่อยอดขายที่เพิ่มขึ้น ทำให้ลูกค้าไปบอกต่อและกลับมาซื้อสินค้าซ้ำ (กิติทัศน์ ทัศกุณีย์, 2559 : 54-65)

สร้างการรับรู้คุณค่าทางโภชนาการของเนื้อแพะ การสร้างผลิตภัณฑ์จากแพะเนื้อที่หลากหลาย เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Berto et, al. (2019 : 204-213) ที่เสนอทางเลือกใน การเพิ่มโซ่คุณค่าของผลิตภัณฑ์แปรรูปจากแพะโดยการใช้ส่วนต่างๆของแพะมาสร้างผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย เช่น หนังแพะ เนื้อแพะ และ มูลแพะ เป็นต้น และผลักดันในส่วนของการผลิตให้มีมาตรฐานสำหรับการบริโภคมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงแพะยังมีจำนวนน้อย เนื่องจากสภาวะทางเศรษฐกิจ และยังไม่เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาผลิตภัณฑ์เนื้อแพะด้วยการแปรรูปสินค้า ทำให้จำนวนผู้เข้าร่วมยังน้อยกว่าเป้าหมาย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นการเพิ่มมูลค่าและช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากเนื้อแพะเท่านั้น การศึกษาครั้งต่อไปอาจศึกษาด้านการศึกษาการวางตำแหน่งของผลิตภัณฑ์ในตลาด กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค หรือการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเนื้อแพะเป็นผลิตภัณฑ์อื่นๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับเนื้อแพะและเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและเกษตรกรเนื้อแพะในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

กิติทัศน์ ทัศกุณีย์. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตั้งใจซื้อชุดชั้นในวาโกซ้ำของผู้หญิงที่มาใช้บริการในห้างสรรพสินค้าในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัย อีสเทิร์นเอเชีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.* 6 (2), 54-65

ปริญญา ปริญญา, กนกพร ภาคีฉาย, อุไรวรรณ อินทศร และ ปราโมทย์ เพชรศรี. (2015). แนวโน้มการบริโภคเนื้อแพะและแกะในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ Trends in Goat Meat and Mutton Consumption in the Southernmost Provinces. *Journal of Social Sciences and Humanities Research in Asia*. 21 (1).

Berto, M. W., Dewie,S. A. and Ywang, N. P. (2019). Value chain analysis on goat processed products in Surabaya. *Indonesian Journal of Business and Entrepreneurship*. 5 (2), 204-213.

SME in Focus. (2019). 4Cs model. Product development concept. *Online.* Retrieved from https://bangkokbanksme.com/en/model-product-4cs

A Strategic Study on the Effective Application of Flipped Classroom Teaching Method in World Music Appreciation Classroom

Fu Qiang,
Sakchai Hirunrux and Supot Yukolthonwong
Bangkokthonburi University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: yinyuexue@sina.cn [1]

****

Abstract

With the proposal of the concept of "quality education", public world music appreciation courses in universities are gradually being valued. More and more universities are offering world music appreciation elective courses, aiming to stimulate students' interest in learning and improve their appreciation level and music literacy. In recent years, with the rapid development of technology, the emergence of large-scale online open courses has led to corresponding changes in the teaching mode of existing world music appreciation courses. In this era of advocating knowledge sharing, students can learn and share high-quality teaching resources from well-known universities and excellent teachers through flipped classroom. With the arrival of the era of educational informatization, traditional world music appreciation teaching in universities has been restructured through continuous innovation and change in technology. Classroom teaching methods pay more attention to interactive communication and independent learning among college students; Classroom evaluation methods have also become more diverse and diverse. Based on this, by analyzing the "flipped classroom".Research on achieving interactive teaching of world music appreciation in universities, constructing and innovating a flipped classroom teaching model for world music appreciation in universities, and seeking a practical path for intelligent physical education classroom teaching in universities, in order to stimulate the enthusiasm and initiative of college students in learning world music appreciation courses and meet their personalized development needs.

Keywords: World Music; Appreciation Course; Flipped Classroom; Teaching Method

Introduction

Flipped Class Model refers to the teacher's root. According to the teaching syllabus, prerecorded course videos are uploaded to the digital teaching platform of universities. College students can preview independently before class and record their difficult problems. In class, teachers will answer the questions that college students encounter during pre-class preview or learning, turning the classroom into an interactive place between teachers, students, and students. This can meet the personalized learning needs of college students and promote better educational outcomes. Flipped classrooms are not constrained by time and space. College students can arrange course content previews reasonably based on their own needs, achieving the consolidation, deepening, and deep construction of knowledge. The teaching mode of flipped classroom fully relies on the "Internet plus" information technology, weakens the central position of teachers in the traditional classroom, and makes college students become

* Received: November 12 2023; Revised: November 28 2023; Accepted: November 30 2023

the main body of world music appreciation classroom learning in colleges and universities (Kang, 2017).

World Music appreciation book in Hebei Normal University of Science & Technology

World Music appreciation is a course that enhances students' ability to appreciate music works and their humanistic qualities. It is closely related to the development of students' moral, intellectual, and physical aspects. Through this course, students will master the basic theoretical knowledge and some basic music knowledge of world music appreciation, possess a certain level of world music appreciation ability, and be able to appreciate a certain number of Chinese and foreign famous songs, Hebei folk music, thereby enhancing their appreciation ability and artistic cultivation, elevating their spiritual realm, and improving their overall quality.

Firstly, in terms of teaching content, music from various countries around the world is constantly integrating and developing, and the music ideas of students in higher education institutions have also been influenced and influenced to varying degrees in this era. These influences have caused serious obstacles to the dissemination and development of folk music culture in our own ethnic group. Folk music in Hebei is an important component of national culture. It is a form of wealth gradually formed and continuously improved by working people in a specific era and geographical location through long term production and practice. It is the spiritual and intellectual wealth that the people of Hebei region have developed and accumulated for generations. It not only reflects the artistic creativity of the working people in the region, but also allows us to understand the spiritual style and regional characteristics of the nation from these works, possessing unique value (Kou, 2018).

Secondly, by listening to music works of different genres, forms, and styles, students can cultivate their ability to analyze and evaluate music, guide their exploration and creative abilities, and develop good music learning habits and methods. For example, the teaching unit of Hebei folk music is to guide students to experience and experience the regional style characteristics of ethnic music, recognize the genres of ethnic music, and experience the spiritual wealth of Hebei traditional ethnic music culture, thus obtaining the process of cultural and spiritual baptism. During this process, apply the knowledge learned to explore the ethnic music of other regions or countries, and thus summarize the appreciation methods of ethnic music.

Thirdly, by appreciating various Chinese and foreign music works, one can recognize, understand, and master knowledge and skills in music elements, music genres, representative figures, style characteristics, and subject culture. For example, in units such as "Han Ethnic Folk Songs", "Foreign Folk Songs", and "Opera Art", learning music knowledge and skills is essential. Because these knowledge and skills happen to serve our appreciation process, which is beneficial for us to appreciate the melody, harmony, and structure of music. For example, the Han ethnic folk song unit has taught us about the development history of Northeast folk songs, Northwest folk songs, and Jiangnan folk songs; The foreign folk music unit provides us with an understanding of the characteristics of North American, Southeast Asian, and European folk music; The art unit of traditional Chinese opera allows us to learn about the relevant knowledge of traditional Chinese opera, understand the main characteristics and style characteristics of traditional Chinese opera.

Fourthly, in the process of conceptualizing the textbook, multiple evaluation criteria such as emotions, attitudes, values, processes and methods, knowledge and skills are considered simultaneously in the same unit, and they are organically combined. Enable students to experience methods during the process; By learning knowledge and skills through methods, we can develop a positive attitude towards life, establish a positive learning and life outlook, and truly achieve the teaching objectives of world music appreciation courses. Starting from the internal genre structure of music - dividing teaching content by periods, regions, and categories. When selecting content, in order to provide students with a more comprehensive understanding of various music genres from different periods, different genres of music such as Baroque, Classical, Romantic, Impressionist, and Modernist were selected, and their representative figures were introduced; In order to provide students with a more comprehensive understanding of the music of different Western regions, representative folk songs from North America, Southeast Asia, Europe, and other regions were selected; In order to provide students with a more comprehensive understanding of various genres of ethnic music, different genres of music such as Beijing Opera, Yue Opera, Yu Opera, and Kun Opera were selected; In order to provide students with a more comprehensive understanding of various traditional Chinese opera music, ethnic songs from Northeast, Northwest, and Jiangnan regions of China were also chosen. All of them systematically and comprehensively cover various music themes, styles, and genres. From the perspective of world music appreciation content, it basically meets the needs of teachers and students for "teaching" and "learning".

In the world music appreciation class, students can enjoy outstanding Chinese and Foreign Music Works, learn relevant music knowledge, improve the ability of world music appreciation. World Music appreciation course can effectively cultivate students' attitude towards life, and students can appreciate and feel beauty in the process of listening to music. Most students are eager to have a richer life after entering the university, world music appreciation course can let students learn something outside of their major in the process of learning music, at the same time, also can give the student's university life to bring more fun, enriches the student's university life in the invisible.

The course of music appreciation is the main way to carry out music education, but in the teaching of various kinds of traditional music appreciation, there are auxiliary means as the media of appreciation and emotional reaction as the content of appreciation, it is a misunderstanding that the function of music is the same as that of the object of appreciation. From the point of view of music aesthetics, this paper emphasizes the relationship between music appreciation and aesthetic experience, by expounding the principles of music aesthetics that music appreciation should follow, such as non-semantic, non-figurative, the beauty of music is different from cognitive truth, the beauty of music is different from moral goodness, in the teaching of music appreciation, we should grasp the “Rules of the game” to cultivate the “Music ear”, pay attention to the combination of multi-culture and local culture, take music as the core, and design the “Hyperlink” type comprehensive course, etc. , to establish the students' initial perceptual experience and “Deep feeling based on understanding.”. Finally, the article gives a brief analysis and comment on the teaching situation since the implementation of the new curriculum standard (Ding, 2018).

As an important approach to liberal education, music has been recognized by more and more educators. College students, not only to learn professional knowledge, but also to improve all aspects of quality. In recent years, music appreciation courses have been offered in colleges and universities, and music culture plays an important role in campus cultural life. It can improve students' aesthetic quality and ideological and moral quality, and also can cultivate students' creative thinking (Xu, 2018).

Music appreciation is an important part of music teaching, and it is an important way and means to cultivate students' music interest, improve their ability of music feeling, understanding and appreciation. This paper puts forward the significance, theoretical support, objective and method of music appreciation research, and obtains the research results (Liu, 2019).

Music appreciation is not only one of the main contents of liberal education, but also the mainstream of music teaching for primary and secondary students, the teaching of music appreciation should focus on cultivating students' aesthetic ability, enriching their imagination, tapping their creative power, training their expression ability and improving their problem-solving ability, from the beginning of interest, gradually to perception, emotional experience, understanding, Lenovo and improve the phased education, and finally achieve the goal of liberal education (Chen, 2020).

A teaching method is a method used to accomplish a teaching task. It includes methods of teaching by teachers and methods of learning by students. It is the method that the teacher guides the student to master the knowledge skill, obtains the body and mind development thus the common activity. There are various specific teaching methods in music teaching. The following are some important teaching methods in music appreciation teaching in primary and middle schools under the new curriculum standards (Zhang, 2019).

The process of music appreciation is also the process of emotional experience; the premise of emotional experience is to understand the structural form of music works; the key is to grasp the overall mood of music acoustics; the foundation is rich cultural accomplishment and life experience.

As an important aspect of music liberal education, music appreciation education plays an important role in improving the comprehensive cultural quality of college students. College students should have a correct understanding of this problem and set up a correct concept of music learning.

Music appreciation is one of the most important means of humanistic liberal education and comprehensive liberal education in higher vocational colleges. The course of music appreciation in higher vocational colleges is of great significance in cultivating students' sentiment, activating their thinking, cultivating their creativity and promoting their healthy development of personality. This paper analyzes the necessity of setting up music appreciation course in higher vocational colleges, and examines the present situation of music appreciation course teaching in higher vocational colleges.

Combining the educational function of music, the history of music education in Chinese and Western universities and the comparison of the present situation of music education in Chinese and Western universities, this paper intends to make a comprehensive and systematic study on the development of music appreciation education in China's universities. This paper discusses the ways to strengthen the education of music appreciation in ordinary universities.

How to improve the course of music appreciation is an important problem for music teachers in higher vocational colleges, because music appreciation teaching plays a very important role in the education of higher vocational college students, this paper analyzes the necessity of setting up music appreciation course and the problems existing in music appreciation teaching in higher vocational colleges, this paper also discusses the reform strategy of music appreciation teaching in higher vocational colleges from five aspects, such as guiding students to participate actively and strengthening the communication between teachers and students.

In the course of music appreciation, first of all, students should treat music teaching rationally and feel the rhythm and melody of music, which is the basis of music appreciation, make the students understand the music works correctly, help the students to remove the obstacles in understanding the music works. In the process of teaching, teachers should arouse students' enthusiasm as much as possible, let students take part in online music activities, and fully feel and experience the charm of music in the process of activities, and cultivate students' quality in practice. In the teaching process, teachers should start from the basic theoretical knowledge and singing skills, so that students can master the most basic skills, and at the same time, mobilize the various senses of students, cultivate students' concentration and coordination ability, at the same time, teachers can strengthen students' basic music knowledge, develop their inner sense of hearing, cultivate students' sense of rhythm and correct attitude to music.

Hebei Music

Hebei is located north of the Yellow River, adjacent to mountains and water, and is a province with rich geographical and topographical features. There are plateaus, mountains, plains, basins, and oceans, which also provide diversity for the dissemination and development of multiculturalism. The people of Hebei have also created various music cultures in complex regions, which makes Hebei folk music have both differences and commonalities, combining many cultural characteristics such as the Central Plains culture, agricultural culture, northern culture, and the integration of ethnic cultures. Various cultures have converged and passed down in the Yanzhao region, forming distinct regional musical and cultural characteristics. Hebei Bangzi is an important branch of Chinese Bangzi tune, formed during the Daoguang period of the Qing Dynasty. Hebei Bangzi is not only good at expressing historical themes in terms of drama, but also can well reflect real life; In terms of stage art, there have been significant changes and improvements in music, performance, and stage art, which have added clarity, vigor, grandeur, and euphemism to Hebei Bangzi. Hebei Bangzi has three singing styles: Sheng, Dan, and Ugly. Xiao Sheng, Wu Sheng, and others who belong to Sheng Xing mostly use Lao Sheng's singing style, but do not sing Da Adagio; Hua Dan, Dao Ma Dan, Cai Dan, and Lao Dan, who belong to Dan Xing, use Qing Yi singing style and rarely sing adagio; Jingxing has a set of self-contained basic forms, including Adagio, Erliu, Sharp, and Flowing, but it is not very complete; Chou Xing also has a self-contained singing style, which includes all other genres except for Adagio. Hebei Drum and Blow Music is a traditional music popular in Yongnian County, Funing County, and other places in Hebei Province. Hebei drum and wind music originated in the late Sui Dynasty and gradually matured and flourished after the middle of the Ming Dynasty. Hebei Drum and Blow Music has a diverse composition, unique instrumental composition, strong rhythm, rich repertoire,

rough and lively performance style, and plays important social functions in various aspects such as etiquette, entertainment, folk customs, and sacrifices in people's lives.

Human culture is vast and profound, and each ethnic group has its own unique culture. Music, as a boat of human spiritual culture, plays a crucial role in the long river of history. This article takes Zhengding County, Shijiazhuang City, Hebei Province as an example, attempting to analyze the inheritance and cultivation of folk music and art talents through interviews and surveys of folk music culture in this area, hoping to contribute to the protection of folk art.

Based on the study of the origin of the development of folk music culture in Hebei, this paper analyzes the inheritance mode of folk music culture and the difficulties it faces. Research has been conducted in four aspects: training bases, basic education, university links, and specialized talent cultivation.

Since the implementation of intangible cultural heritage activities, various cultural units in Hebei Province have attached great importance to folk music. There are 26 folk music items included in the intangible cultural heritage list in Hebei Province, including the Qingyin Festival in Chengde, the Changshan Battle Drum in Zhengding, the Ziwei Blowing Song in Dingzhou, the Tangshan Flower Blowing in Tanghai County, and the Hebei Drum Blowing Music in Yongnian County. These excellent folk music are the crystallization of folk wisdom and local knowledge, representing the historical culture and humanistic sentiments of a region. Hebei folk music holds an extremely important position in the traditional Chinese music system, combining humanistic music, religious music, opera music, and palace music organically. These scattered folk music cultures have valuable value for the traditional Chinese culture. The music resources in Hebei Province are very rich, mostly inherited in traditional ways. However, the soil for the survival of the music environment in today's society is gradually becoming barren. Mainly reflected in the inability to innovate the repertoire and combine modern music elements, the lack of inheritors, and the low income of performance groups, there is an urgent need for protection and development (Wang, 2017).

In the context of the new era, the cultural development of Hebei folk music has also ushered in new opportunities. In more than a decade of outstanding exploration, the protection and inheritance of intangible cultural heritage in Hebei region has achieved significant results, which also requires innovative adjustments in the development of folk music. In this study, a comprehensive interpretation of the regional, historical, and cultural characteristics of Hebei folk music was mainly conducted, and strategies for the development of Hebei folk music culture in the new era were explored from a macro perspective, including the protection, management, popularization, and integration of Hebei folk music. The aim is to provide rich practical guidance for the further sustainable development of Hebei folk music.

Against the backdrop of vigorously protecting and inheriting intangible cultural heritage, various regions in Hebei are actively promoting the promotion and development of folk music, and inheritors of folk music culture are also actively self-improvement, shining and promoting innovative practices of folk music culture. Based on this, studying the inheritance of Hebei folk music culture from the perspective of intangible cultural heritage can align with the overall goal of the current 14th Five Year Plan cultural construction, and propose new ideas for the innovation of intangible cultural and music heritage projects in Hebei region. In this study, the focus was on analyzing the traditional inheritance methods of Hebei folk music culture, as well as the restrictive factors in the current inheritance of folk music culture. Combined with the current situation of Hebei intangible cultural heritage

inheritance, a comprehensive discussion was conducted from various aspects such as policy protection, talent cultivation, expansion of living space, and cultural education popularization, in order to provide ideas and inspiration for the scientific development of Hebei intangible cultural heritage folk music (Zhang, 2016).

The article briefly discusses the concept of music school-based curriculum, explores the significance of folk music in the development of school-based curriculum, and conducts in-depth research on the design ideas of integrating Hebei folk music into university school-based curriculum from different levels, aiming to improve the quality of music school-based curriculum in Chinese universities.

Folk music is an artistic content created by people in their daily lives, and it is also a treasure in the treasure trove of Chinese folk culture and art. The folk music in Hebei Province is a component of Chinese folk music, and its development is an important component of the development of Chinese folk music. With the improvement of people's living standards, the further development of social economy, and the surge of new ideological trends, the development of folk music has been greatly challenged, and many traditional folk music has gradually lost the environment for inheritance. This article analyzes the problems faced by the protection and inheritance of folk music in Hebei Province and the corresponding measures that should be taken to address this phenomenon.

The development of Hebei folk music cannot be separated from innovation. As a grassroots culture, folk music can only be developed with the times in terms of content and form by returning to the folk and being processed and created by the public. Therefore, short videos and micro animations provide a new way for the innovative development of Hebei folk music, reflecting the spirit of the times in content and enhancing affinity and attractiveness in form (Liu, 2018).

The development and upgrading of folk music industrialization in the context of cultural synergy between Beijing, Tianjin, and Hebei cannot be separated from talent as a guarantee. Therefore, for universities, it is necessary to improve their discipline construction through continuous teaching practice, strengthen deep integration with the cultural industry, and cultivate musicians in universities to meet the development trend and talent needs of Hebei folk music industrialization. This article starts from two aspects: the characteristics of the music discipline in universities and the industrialization of Hebei folk music. Based on the cultural background of Beijing Tianjin Hebei, and with the integration of the two as the entry point, combined with the internal laws of the construction of music disciplines in universities and the external factors of the development of folk music culture industry, it explores the development trend and inevitable results of the integration of university music discipline and music culture industry.

Due to the special political and economic status of Hebei Province during the historical period, and the exceptionally convenient and developed transportation, it has also experienced colorful collisions and blends with music from other regions during the frequent flow of population. And this integration has effectively shaped the appearance and style of Hebei folk music today. In view of this, this article proposes and demonstrates the necessity and significance of establishing a broad perspective and deep thinking in the field of Hebei folk music research based on the perspective of the temporal and synchronic nature of cultural human education.

Conclusion

The Yan Zhao land with profound cultural heritage has produced a magnificent and diverse variety of folk music. These precious folk music are scattered among the people, forming a rich and colorful folk music culture. With the development of the times, the diverse value of Hebei folk music has gradually been excavated, especially in its application in teaching, highlighting the educational value and significance of Hebei's excellent folk music resources. Therefore, in recent years, Hebei higher education institutions have actively integrated Hebei folk music resources into their teaching, bringing new ideas and changes to traditional music teaching classrooms. They have also been well applied in practice, leveraging the advantages of integrating Hebei folk music with school teaching, opening up new channels for the development of Hebei folk music, and further deepening the music teaching reform in Hebei higher education institutions.

References

Chen, X. (2020). Research on the Application of Flipped Classroom in College Music Teaching. *The Voice of the Yellow River*.

Ding, L. (2018). The application of flipped classroom teaching mode in music teaching in universities. *The Voice of the Yellow River*.

Kang, X. (2017). Strategic analysis of multidimensional interactive music teaching in universities under flipped classrooms, *Drama House*.

Kou, R. (2018). Exploration of Music Teaching in Universities Based on the "Flipped Classroom" Teaching Model. *The Voice of the Yellow River*.

Liu, W. (2019). The Application Analysis of the "Flipped Classroom" Mode in Music Teaching in Universities, *Northern Music*.

Liu, W. (2018). Analysis of the Application of the Flipped Classroom Model in Music Appreciation Teaching in Universities, *Northern Music*.

Wang, Q. (2017). Exploring the Reform of Music Appreciation Teaching in Universities under the Flipped Classroom Teaching Mode. *The Voice of the Yellow River*.

Xu, H. (2018). Research on the Application of Flipped Classroom in College Music Teaching. *Northern Music*.

Zhang, S. (2016). Design and Practice of Music Teaching in Universities. *Modern Vocational Education*.

Zhang, Y. (2019). The application of flipped classroom teaching mode in music education in universities, *Changjiang Series*.

The Research on Residential Interior Space Design Based on the Individual Needs for Elderlies

Feng Wang[1] and Isarachai Buranaut[2]
[1]Shandong Youth University of Political Science, China
[2]Silpakorn University, Bangkok 10200, Thailand
Corresponding Author, E-mail: FENG_W@su.ac.th

****

Abstract

The form of aging in China is severe. In this context, the needs of the older people are becoming more and more prominent. Due to the limitations of the social development level and the influence of traditional concepts, the model of "aging in place" has been widely promoted in China. It is increasingly important to integrate the individual needs of the older people into the interior space design of home care. Age-friendly home care interior space design aims to create a safe, convenient, personalized and intelligent living environment to meet the diverse needs of the older people in their daily lives. This paper firstly proposes four major design principles, namely, the principle of complying with the co-existence of spatial safety and convenience, the principle of co-existence of continuity and flexibility, the principle of personalization in the selection of decorative elements, and the principle of intelligent spatial design, which provide a systematic framework for designers. These principles theoretically build the foundation of age-friendly space design and provide guidelines for actual design. And four major design strategies are proposed based on these four principles. Through these design principles and strategies, this paper provides scientific and reasonable guidance for the design of age-friendly home care interior space, aiming to create a safe, comfortable and personality-filled living environment for older people.

Keywords: Residential Interior Space Design; Individual Needs; Elderlies

Introduction

As a result of advances in medical technology, rising living standards and other factors. The problem of population ageing is gradually intensifying in most countries around the globe, i.e., the proportion of the population aged 6o and over in the total population is increasing(Cox, 1957). As shown in Figure 1, China's aging problem is also very serious. The development of China's current social security system is still relatively backward, and the pension system and health care system are not yet able to fully meet the needs of such a large number of older people in the short term.(Lin, 2018 : 96-105) At the same time, traditional Chinese culture has a strong family-centered perspective(Connidis & Barnett, 2018), and the older people generally tend to rely on family rather than government-provided services.

* Received: December 9 2023; Revised: December 18 2023; Accepted: December 23 2023

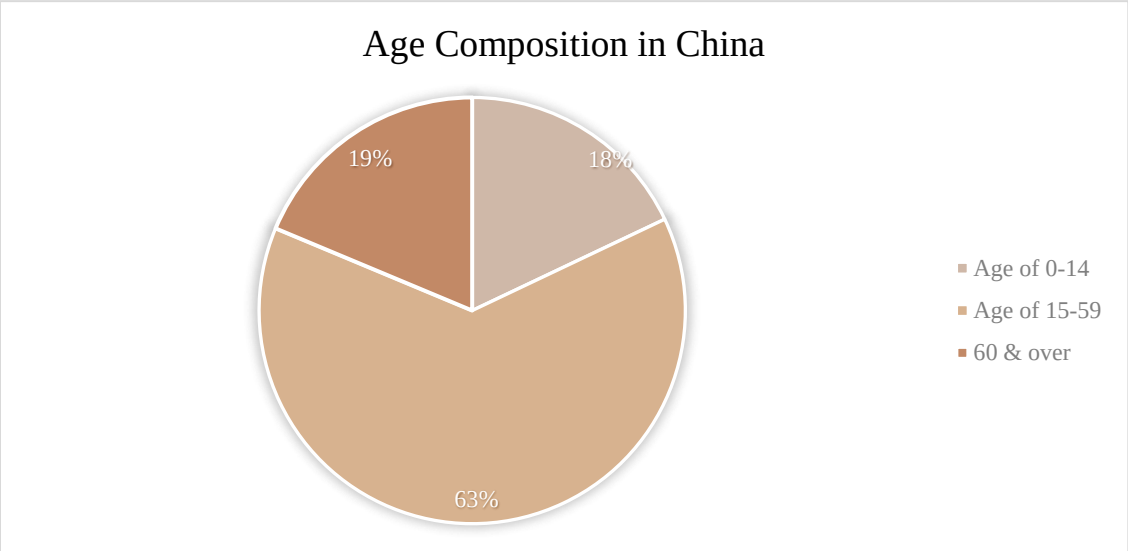


Figure 1 Age Composition in China
Source: Author's own work

Research in environmental psychology has shown that there is a positive correlation between family happiness and the quality of the living environment.(Zhou, Ji, & Jiao, 2021: 236-251) It has been found that even when older residents have diminished abilities, they can almost always successfully perform activities of daily living if they are familiar with their surroundings(Callahan Jr, 2019). In contrast, even older adults with less severe disabilities had difficulty with these activities if they were unfamiliar with their surroundings. These findings emphasize the positive supportive effects of "aging in place" on the external physical activity and internal mental health of older adults.

"Aging in place" is a relatively new term in gerontology that is becoming increasingly important as a concept with diverse meanings worldwide.(Rosenwohl-Mack, Schumacher, Fang, & Fukuoka, 2020) Although there is no consensus on the definition of aging in place, the U.S. Centers for Disease Control and Prevention describes it as "the ability to live safely, independently, and comfortably in one's own home and community,(Callahan Jr, 2019; Fougner, Bergland, Lund, & Debesay, 2019: 651-662) regardless of age, income, or ability level." Older adults generally tend to stay in their homes for as long as possible to maintain control of their lives. According to an American Association of Retired Persons survey, 76 percent of people age 50 and older choose to stay in their own homes for as long as possible, a choice that increases with age.(Forsyth & Molinsky, 2021: 181-196)

In China, the government has also begun to promote "aging in place" in recent years, introducing terms such as "conducive environment" and "home modification". Current research focuses on accessibility in the horizontal dimension of space based on ergonomic theory. Accessibility usually refers to the compliance of a dwelling with the regulations for accessible housing, the elimination of barriers and the development of an enabling environment through architectural and interior design modifications as well as the application of building technology. It can be seen that the current research mainly focuses on the perspective of indoor safety and the universal design to study the methods related to the design and remodeling of

accessible design in the living space. And relatively little attention has been paid to the personalized needs of the older people.

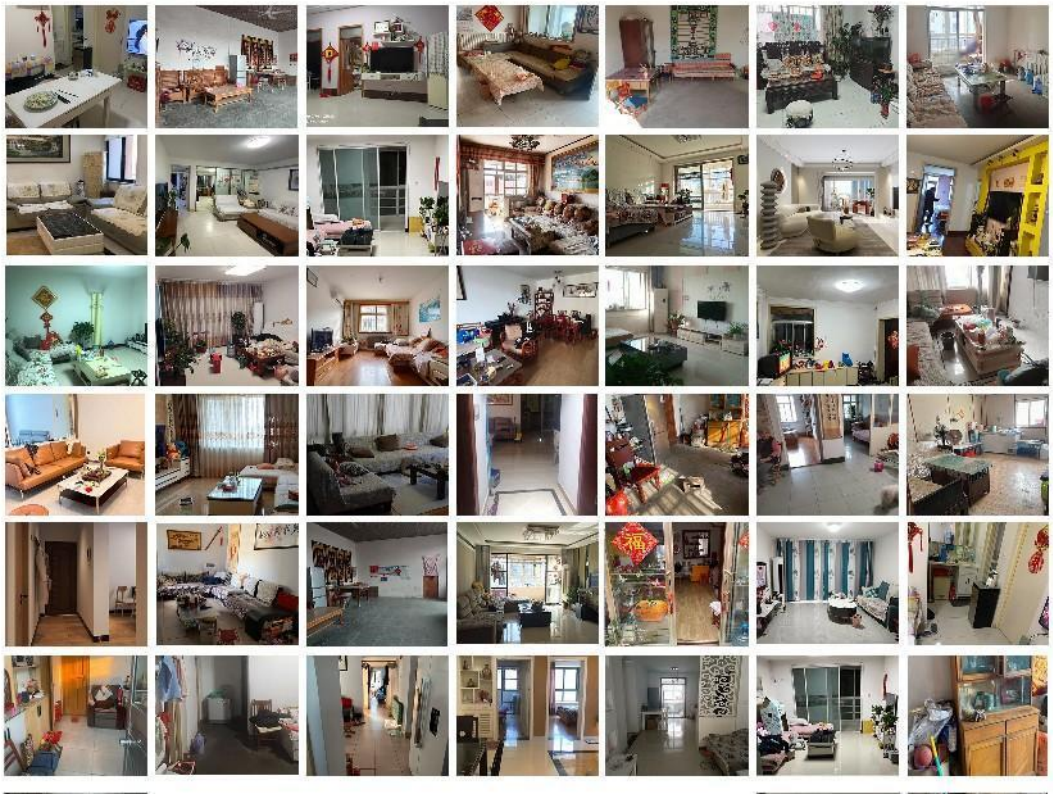


Figure 2 Lack of age-adapted design of interior spaces for “aging in place” in China
Source: Author's own work

Older people have different living habits, cultural level, occupation, etc., which requires the development of appropriate indoor space design programs for the older people. However, in the current situation, the indoor space design for the older people at home lacks attention to personalized needs, and is unable to meet the different physiological and psychological needs of different older people. Especially the attention to psychological needs is still relatively small.

The fulfillment of human needs is a process of continuous development from low to high, from material to spiritual, which is manifested in the demand for living space. It is an expansion from instrumental and material spatial needs to experiential sensory, psychological and even spiritual connotations. Nowadays, seniors' satisfaction with their homes goes beyond the consideration of functionality or practical use. Most design firms have come to view emotional needs as a primary factor in customer satisfaction. Therefore, studying the psychological preferences of older people for individual space design is an inevitable direction of development to enhance the comfort of age-friendly spaces. Age-friendly space design needs to work on non-material factors that stimulate the psychological experience of older people, such as aesthetic laws and aesthetic preferences. In other words, design emotionalization is gradually accepted. When users are in a specific environment, they will produce corresponding

experience feelings, and by comparing the result of this experience with the previous expectation, they can get the corresponding satisfaction evaluation, and "pleasantness" as an evaluation index can reflect the user's good feeling towards the environment. In addition to the traditional design requirements such as "useful" and "efficient", people are increasingly concerned about whether the design is "satisfying", "pleasing" and "emotionally satisfying". In addition to the traditional design requirements such as "useful" and "efficient", people are increasingly concerned with whether the design is "satisfying", "pleasing to the eye", "interesting", "intriguing" and "emotionally satisfying". In this paper, we will combine previous research to propose design principles for age-friendly interior spaces suitable for the individual needs of the older people, and propose space design strategies that incorporate the individual needs of the older people based on the corresponding design principles.

Basic Principles of Interior Space Design for Aging in Place

1. The principle of co-existence of safety and convenience in space design

Safety is the first thing to be considered when designing the indoor space for the older people at home.(Serrano-Jiménez, Blandón-González, & Barrios-Padura, 2022) With the gradual decline of human body functions with age, the older people psychological and physiological changes, resulting in a greater reliance on indoor space, the need for indoor space with a high degree of safety.

At the same time, the design process should fully consider the actual needs of the older people individual, the organization of the home space to make reasonable arrangements to improve the efficiency of communication between them and the outside world. Consider the different home behavior preferences of elderly users, and carry out targeted design.

2. The principle of continuity and flexibility in space design

With the increase in age, the ability of the older people to accept new things will gradually weaken, more dependent on the familiar environment, and more willing to live in a familiar environment. Therefore, when designers carry out interior space design, they need to consider the continuity of the older users' home living habits.(Demirkan, 2007: 33-38; Forsyth & Molinsky, 2021: 181-196; Li, Fan, & Leng, 2018: 1462-1468) Try to maintain the continuity of space.

However, due to the general phenomenon of physical decline of the older people, it is also necessary to consider some of the degenerative changes that may occur in the future of the body of the older people in the design process. Develop changeable and flexible indoor layout programs, for example, the use of movable furniture and equipment, adjusted at any time according to the individual's health status and lifestyle.

3. Individualized principle of selecting decorative elements

Decorative elements as the main component of space decoration. It is the space element that most easily reflects the personalized needs of the older people in the whole space design. The selection of decorative elements should fully consider the personality and preferences of the older people. For example, the choice of colors and patterns that meet the needs of the older people personality.

4. Intelligent principle of space design

Scientific and technological equipment support can provide targeted spatial support for different elderly people. Combined with intelligent technology, such as smart home systems, remote medical monitoring and intelligent security systems, to meet the needs of different elderly home behavior.

Design Strategies for Integrating the Individual Needs of the older people into the Interior Space Design for Aging in Place

1. Safe and convenient space design strategy

As age increases, human body functions gradually decline, the designer should first ensure the safety and convenience of the spatial environment. Ensure that the older people live in a safe and convenient space environment. Ensure that the indoor passage is smooth, remove unreasonable obstacles in the space.



Figure 3 Square and open foyer design
Source: Author's own work

Take the foyer design as an example. For the age-friendly interior space design. As shown in Figure 3, the foyer depth design can be shorter, presenting a square open space design, so that the furniture in the foyer around the import and export placement of more space, convenient at the same time to better meet the habits of the older people use. And shorter foyer design in the enhancement of spatial openness at the same time, for the use of wheelchairs for the older people, pass and turn more convenient. If the older people elderly living room design when the foyer is long and narrow, the depth is large, it will make the whole space seems claustrophobic, and furniture placement is limited, in order to make enough space for activities,

furniture is generally to be along the wall layout and design, which will lead to the import and export space becomes narrow. And for those activities of the older people, its wheelchair, stretcher volume are relatively large, a narrow, long foyer for its access, very much in the way. In addition, in the older people living room design, the number of door openings in the foyer should be minimized, too many openings will not only have an impact on the placement of equipment and furniture, but also because of the route conflict so that access to the person and walking collision, in the older people is very unsafe. In addition, when the space structure can not be changed, you can try to adjust the left and right position of the door, the doorway as far as possible to centralize the entry and exit areas, so as to reserve a whole wall for the placement of furniture.

For the older people who can take care of their own lives, their activity area is no different from normal people, in the foyer to change shoes, change coats, open and close the door and lights and other fast and frequent, can be placed in the foyer location of the shoe cabinets, hooks, shoe stools and storage cabinets and so on. For the older people who need help with mobility, in addition to the above items, you should also install safety handrails to facilitate their movement. For the older people who are in the assisted stage, although they spend most of their time indoors and seldom go out, if they are sick, they will need the assistance of a stretcher or a wheelchair to make it easier for them to go out, so a spacious foyer is very necessary.

2. Personalized space planning strategy



Figure 4 The vertical dimension layout of the cloakroom
Source: Author's own work

(1) Reasonable arrangement of horizontal and vertical dimensions of space. Indoor space is a three-dimensional space, and the whole contains both horizontal and vertical dimensions.(Bridger, 2008; Das & Grady, 1983: 449-459; Hu et al., 2007: 303-311; Murrell, 2012; Tosi & Tosi, 2020) Within these two dimensions, the space should be reasonably arranged. The space layout planning that is more suitable for the physiological ability of the older people will greatly improve the satisfaction of the older people to the space.(Wang, Buranaut, Zhang, & Liu, 2023)The horizontal dimension of the spatial layout focuses on the study of accessibility and reachability of space. There have been many detailed discussions among scholars before. This paper focuses on the layout of the vertical dimension, which is mainly aimed at the significant decline in joint mobility of the older people that can impair their independent living.

Among all the spaces in the house, the spaces with a more complex and large number of inclusions are more critical to consider the vertical layout, and the layout of the vertical dimension of this type of space significantly affects the comfort of older people in using the space.As shown in the Figure 4, vertical dimension layout of the cloakroom. It is important to note that the vertical heights of inclusions with a specific height requirement should be set from the perspective of the zone to ensure that the whole or a large part of the operating zone is within a reasonable height range

(2) Setting up space to satisfy behavioral preferences: Considering the individual differences of the older people, understand their behavioral preferences, and set up space in the interior space of the house to create personalized space to satisfy their behavioral preferences.(Bridger, 2008; Garneau & Parkinson, 2016: 143-154; Murrell, 2012)

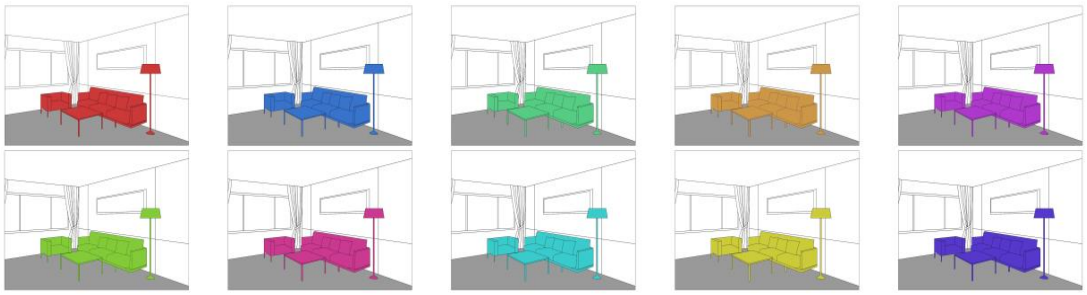
As shown in Figure 5, if the older people are keen on reading, a reading corner can be set up with bookshelves, soft chairs, and appropriate lighting to create a peaceful reading environment.



Figure 5 An exclusive reading space for the older person's individual reading needs
Source: Author's own work

3. Specialty furniture and décor selection strategies:

(1) Personalized furniture: Consider the individual physical and psychological needs of older persons when choosing furniture. For example, chairs that are comfortable and easy to get up from, as well as beds and sofas that are ergonomically correct, can be used. Personalized furniture design should take into account the possible health conditions of older people, such as providing adequate support and comfort.(Albers, 2013; Ostwald, 2022; Żurek, Rudy, Stanisławczyk, & Duma-Kocan, 2023) At the same time, as shown in Figure 6, the choice of surface materials and colors of furniture should also take into account the preferences of individual older adults.



Figuer 6 Furniture surfaces come in a very wide variety of colors
Source: Author's own work

(3) Functionality of furniture: Consider choosing furniture with multi-functionality to meet the different needs of the older persons in their daily lives. As shown in Figure 88, for the older people who have difficulty getting up, install auxiliary handrails on the side of the bed to facilitate the daily getting up behavior of the older people.



Figure 7 Furniture remodeling based on specific needs
Source: Author's own work

(3) Personalized Decorative Elements: Introduce personalized decorative elements. Consider colors, patterns, or special artwork that older adults prefer. This can help create a unique and welcoming living environment that meets the aesthetic and emotional needs of older adults. And you can set up a special area for displaying photos, family memorabilia and other personalized decorations can further express the personalized characteristics of the living space.



Figure 8 Older people who like to garden can choose flowers for their decorations
Source: Author's own work

4. Targeted support strategy of smart home

Based on the personalized needs of the older people home care indoor space design, scientific and technological equipment and intelligent system support can provide the older people with more targeted spatial support (Figure 9).



Figure 9 Aging Smart Home
Source: https://www.sohu.com/a/546274816_120928429

For example, some older people need telemedicine services, or services provided through smart home systems. For example, for individual seniors with serious behavioral deterioration, they can be provided with a home voice control system: a voice assistant can be configured to achieve voice control of smart home devices, including adjusting the temperature, opening curtains, playing music, etc. The system can be used to reduce their need for physical buttons and switches. Reduce their reliance on physical buttons and switches. Use smart home systems to provide targeted support for the various personalized needs of the older people.

Conclusion

Incorporating the concept of the needs of the older people into the interior space design of the older people at home requires designers to fully understand the needs of the older people and give scientific and reasonable design solutions based on this. The four principles of age-friendly home care interior space design are to comply with the co-existence of space safety and convenience, continuity and flexibility, personalization of decorative elements and intelligent space design. Corresponding design strategies are proposed. Under the principle of complying with the coexistence of spatial safety and convenience, we pay attention to the safety design strategy; the principle of coexistence of continuity and flexibility emphasizes the balance between stability and flexibility of the design, so that the space can be adapted to the diversity of the life of the older people; and the principle of the personalization of the choice of decorative elements focuses on the personalization of the color, pattern and decorative elements, so that the space is more in line with the personal interests of the older people and the aesthetic needs. Finally, under the principle of intelligent space design, we emphasize the integration of intelligent technology to provide a more targeted, convenient and intelligent living environment for the older people.

Overall, these principles and strategies provide more comprehensive and rational guidance for designers. Future research and practice should continue to focus on age-friendly home care interior space design to adapt to the trend of population aging and meet the individual needs of the older people.

References

Albers, J. (2013). *Interaction of color*: Yale University Press.

Bridger, R. (2008). *Introduction to ergonomics*: Crc Press.

Callahan Jr, J. J. (2019). *Aging in place:* Routledge.

Connidis, I. A., & Barnett, A. E. (2018). *Family ties and aging:* Sage publications.

Cox, P. (1957). *Methods for Population Projection by Sex and Age*. In: Wiley Online Library.

Das, B., & Grady, R. M. (1983). The normal working area in the horizontal plane A comparative analysis between Farley's and Squires' concepts. *Ergonomics.* 26 (5), 449-459.

Demirkan, H. (2007). Housing for the aging population. *European review of aging and physical activity,* 4 (1), 33-38.

Forsyth, A., & Molinsky, J. (2021). What is aging in place? Confusions and contradictions. *Housing Policy Debate,* 31 (2), 181-196.

Fougner, M., Bergland, A., Lund, A., & Debesay, J. (2019). Aging and exercise: Perceptions of the active lived-body. *Physiotherapy theory and practice,* 35 (7), 651-662.

Garneau, C. J., & Parkinson, M. B. (2016). A survey of anthropometry and physical accommodation in ergonomics curricula. *Ergonomics*, 59 (1), 143-154.

Hu, H., Li, Z., Yan, J., Wang, X., Xiao, H., Duan, J., & Zheng, L. (2007). Anthropometric measurement of the Chinese elderly living in the Beijing area. *International Journal of Industrial Ergonomics*, 37 (4), 303-311.

Li, X., Fan, L., & Leng, S. X. (2018). The aging tsunami and senior healthcare development in China. *Journal of the American Geriatrics Society*, 66 (8), 1462-1468.

Lin, Y. (2018). An institutional and governance approach to understand large-scale social housing construction in China. *Habitat International,* 78, 96-105.

Murrell, K. (2012). *Ergonomics: Man in his working environmen*t: Springer Science & Business Media.

Ostwald, W. (2022). *The color primer: A basic treatise on the color system of Wilhelm Ostwald:* Walter de Gruyter GmbH & Co KG.

Rosenwohl-Mack, A., Schumacher, K., Fang, M.-L., & Fukuoka, Y. (2020). A new conceptual model of experiences of aging in place in the United States: Results of a systematic review and meta-ethnography of qualitative studies. *International journal of nursing studies,* 10 (3), 103496.

Serrano-Jiménez, A., Blandón-González, B., & Barrios-Padura, Á. (2022). Towards a built environment without physical barriers: An accessibility assessment procedure and action protocol for social housing occupied by the elderly. *Sustainable Cities and Society,* 76, 103456.

Tosi, F., & Tosi, F. (2020). D*esign for ergonomics: Springer*.

Wang, F., Buranaut, I., Zhang, B., & Liu, J. (2023). Elderly-friendly indoor vertical dimensional layout method based on joint mobility. *Plos one*, 18 (5), e0285741.

Zhou, F., Ji, Y., & Jiao, R. J. (2021). Emotional design. H*andbook of Human Factors and Ergonomics,* 236-251.

Żurek, J., Rudy, M., Stanisławczyk, R., & Duma-Kocan, P. (2023). The Effect of Kosher Determinants of Beef on Its Color, Texture Profile and Sensory Evaluation. *International Journal of Environmental Research and Public Health,* 20 (2), 1378.

กระแสของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
The Trend of Critical Thinking

ณัฐภัทร แสงมาลา, ธเนศ เจริญทรัพย์,
สุวิทย์ เอื้อศักดิ์ชัย และ วิภารัตน์ มูสิกะเจริญ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
Nuttaput Sangmala, Thanet Charoensub,
Suvit Uarsakchai and Wiparat Moosikajaroen
Kasetsart University,Thailand
Corresponding Author, E-mail :nuttaput.s@ku.th

****

บทคัดย่อ

ความสามารถในการประเมิน และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เป็นคำนิยามของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งเป็นลักษณะที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในการตัดสินใจ การใช้เหตุผลเชิงตรรกะ และความสามารถในการแก้ไขปัญหา การคิดอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญทั้งในบริบททางวิชาการและการชีวิตประจำวัน ช่วยให้เกิดความเข้าใจในสถานการณ์ที่ยากลำบาก ตั้งคำถามกับข้อสันนิษฐาน และมีส่วนสำคัญต่อความก้าวหน้าและนวัตกรรม

ดังนั้น บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอกระแสของการคิดอย่างมีวิจารณญาณในประเด็นที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น มุมมองต่อการจัดการเรียนการสอนการคิดอย่างมีวิจารณญาณของประเทศไทยและประเทศนิวซีแลนด์ ความสัมพันธ์และความสำคัญระหว่างการคิดอย่างมีวิจารณญาณต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สื่อดิจิทัล และโลกของการทำงาน

คำสำคัญ: การคิดอย่างมีวิจารณญาณ; การคิดอย่างมีวิจารณญาณกับเทคโนโลยี; สื่อดิจิทัล และโลกของการทำงาน

* วันที่รับบทความ : 19 พฤศจิกายน 2566; วันแก้ไขบทความ 6 ธันวาคม 2566; วันตอบรับบทความ : 7 ธันวาคม 2566
Received: November 19 2023; Revised: December 6 2023; Accepted: December 7 2023

Abstract

The capacity to evaluate, and synthesize data in order to promote a deeper knowledge is known as critical thinking. It builds informed decision-making, logical reasoning, and problem-solving abilities. Critical thinking is vital in both academic and real-life contexts, allowing people to make sense of difficult situations, question presumptions, and make significant contributions to advancement and innovation.

Hence, this academic article aims to present the trends of critical thinking on various topics, whether it's the perspective on the management of teaching and learning, critical thinking in the contexts of Thailand and New Zealand, the relationship, and significance of critical thinking to technological advancement, digital media, and the professional world.

Keywords: Critical thinking, Critical Thinking and technology, digital media and working world

บทนำ

ในยุคที่ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการแพร่กระจายของข้อมูล เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและตลอดเวลา ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณกลายเป็นทักษะที่ขาดไม่ได้ ซึ่งการคิดอย่างมีวิจารณญาณนั้นเป็นความสามารถในการวิเคราะห์ ประเมิน และสังเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นกลาง การคิดรูปแบบนี้ไม่เพียงแต่จำเป็นในเชิงวิชาการเท่านั้น แต่จะเป็นตัวช่วยให้บุคคลสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีคุณภาพในศตวรรษที่ 21 ยุคสมัยที่เต็มไปด้วยความซับซ้อน (Facione, 2015)

การคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นแนวคิดซึ่งก้าวข้ามขอบเขตทางวิชาการแบบดั้งเดิม เป็นทักษะที่ขยายขอบเขตออกไปนอกขอบเขตของวงการการศึกษา และแทรกซึมเข้าไปในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิตการทำงาน ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย รวมไปถึงการพัฒนาตนเองของบุคคล ในยุคที่เต็มไปด้วย "ข่าวปลอม" การบิดเบือนข้อมูล และความคิดเห็นแบบแบ่งขั้ว สิ่งเหล่านี้ต้องอาศัยความสามารถในการประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งที่มาและความถูกต้องของข้อโต้แย้งเป็นสิ่งสำคัญ (Pennycook & Rand, 2020: 2775-2783) ไม่เพียงเท่านี้ ในระบบการทำงานล้วนแล้วแต่พยายามเฟ้นหาแรงงานที่มีทักษะในการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนได้ด้วยสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้น

ในบทความวิชาการมุ่งเปรียบเทียบการคิดอย่างมีวิจารณญาณในประเทศไทยและประเทศนิวซีแลนด์ที่จะก่อให้เกิดความกระจ่างเกี่ยวกับผลกระทบของปัจจัยทางวัฒนธรรม การศึกษา และสังคมที่มีต่อการพัฒนาและการประยุกต์ใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในชีวิตประจำวัน

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Crtitical Thinking)

Monash University (2019) ให้ความหมายของการคิดอย่างมีวิจารณญาณคือการคิดประเภทหนึ่งที่พึงให้เกิดตั้งคำถาม วิเคราะห์ ตีความ ประเมิน และตัดสินเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน ฟัง พูด หรือเขียน คำว่า Critical มาจากคำภาษากรีก Kritikos แปลว่า "สามารถตัดสินหรือแยกแยะได้" การคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ดีคือการตัดสินที่เชื่อถือได้โดยอาศัยข้อมูลที่เชื่อถือได้

นอกจากนี้ การการคิดอย่างมีวิจารณญาณมิได้หมายความว่าเป็นคนที่คิดเชิงลบหรือเพ่งความสนใจไปที่ข้อบกพร่อง แต่หากหมายถึงความสามารถในการทำให้ความคิดเกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเพื่อทำให้แยกแยะปัญหาหรือรายละเอียดของข้อมูล ตีความข้อมูลและใช้การตีความนั้นเพื่อตัดสินใจอย่างถูกต้อง (Monash University, 2019)

คุณลักษณะของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตามที่ Wade (1995: 24-28) ระบุไว้มีอยู่ด้วยกัน 8 ประการ ได้แก่ 1) การตั้งคำถาม 2) การแยกแยะประเด็นที่เป็นปัญหา 3) การตรวจสอบหลักฐาน 4) การวิเคราะห์สมมุติฐานเพื่อเลี่ยงอคติ 5) การหลีกเลี่ยงการใช้เหตุผลที่เกิดจากการใช้อารมณ์ 6) การหลีกเลี่ยงการให้เหตุผลที่ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง 7) การพิจารณาหลายแง่มุม และ 8) การเปิดใจรับความเปลี่ยนแปลงและความไม่แน่นอนที่เกิดในปัจจุบัน

คุณลักษณะอีกประการหนึ่งของการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ระบุโดยแหล่งต่างๆ ก็คือ อภิปัญญา การคิดไตร่ตรองความคิดของตนเอง หรือการตระหนักถึงความคิดของตนในขณะที่เรากระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Jones & Ratcliff, 1993)

มุมมองของประเทศไทยและประเทศนิวซีแลนด์ต่อการสอนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แม้ว่าประเทศไทยและประเทศนิวซีแลนด์จะมีความแตกต่างทางวัฒนธรรม แต่ก็มีหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการบูรณาการการคิดอย่างมีวิจารณญาณเข้ากับหลักสูตรของตน อย่างไรก็ตาม แนวทางของทั้งสองประเทศถูกกำหนดโดยบริบททางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการศึกษาที่แตกต่างกัน

1. มุมมองของประเทศไทย

พื้นเพทางศาสนาของประเทศไทย คือ พุทธศาสนา มีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อคุณค่าทางการศึกษาด้วยการยึดในหลักเหตุและผล หรือกระทั่งคำสอนเกี่ยวกับทางสายกลาง หรือมัชฌิมาปฏิปทา คือ หลักการปฏิบัติหรือแนวทางการปฏิบัติ หมายถึงการรู้จักประมาณ ความพอดี พอประมาณ ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป รู้จักเหตุรู้จักผล ไม่เบียดเบียนและไม่ก่อปัญหาให้แก่ตนเองและผู้อื่น อันนี้เป็นหลักสำคัญของพุทธศาสนา ใช้ตัดสินพฤติกรรมมนุษย์ (พระมหาวรเดชา อคฺคเตโช, 2558) สอดคล้องความหมายของการคิดอย่างมีวิจารณญาณดังคำกล่าวของ สริญญา มารศรี (2562: 105-122.) ว่าเป็นกระบวนการคิดที่ใช้เหตุผล มีการศึกษาข้อเท็จจริง หลักฐานและข้อมูลต่าง ๆ เพื่อประกอบการตัดสินใจแล้วนำมาพิจารณา วิเคราะห์ อย่างสมเหตุสมผล จะเป็นผู้ที่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผลไม่ยึดถือความคิดเห็นของตนเอง ก่อนที่

จะตัดสินใจในเรื่องใดจะต้องมีข้อมูลหลักฐานเพียงพอและสามารถเปลี่ยนความคิดเห็นของตนเองให้เข้ากับผู้อื่นได้หากผู้นั้นมีเหตุที่เหมาะสมถูกต้องกว่า จึงถือได้ว่า พุทธศาสนาเป็นรากฐานของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ อย่างไรก็ตาม บางคำสอนของพุทศาสนาอาจถูกตีความคลาดเคลื่อนและเกิดเป็นข้อจำกัดในการแสดงวิจารณญาณของบุคคล เช่น เรื่องกรรม ที่ สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป. อ. ปยุตฺโต) (2561) กล่าวถึงความคลาดเคลื่อนในทัศนคติต่อตนเองว่า บางคนมองในแง่ตัวเอง ความรู้สึกทอดธุระ คือรู้สึกว่าย่อท้อ ยอมแพ้ ถดถอย และไม่คิดปรับปรุงตัวเอง เช่นในประโยคว่า “ชาตินี้มีกรรม” หรือว่า “เราทำมาไม่ดี ก้มหน้ารับกรรมไปเถิด” และกล่าวถึงความคลาดเคลื่อนในทัศนคติต่อผู้อื่นว่า บางคน บอกว่าพุทธศาสนาสอนให้วางอุเบกขา ก็เลยทำเฉย หมายความว่า ใครจะได้ทุกข์ได้ร้อน เราก็ปลงเสียว่ากรรมของสัตว์ เขาทำมาเองไม่ดีเขาจึงได้รับผลอย่างนั้น เราก็วางอุเบกขา ซึ่งพื้นฐานจากศาสนาพุทธนี้ก่อเกิดเป็นวัฒนธรรมค่านิยมในสังคมไทยที่ว่า “เด็กควรให้ความเคารพผู้ใหญ่” ด้วยเหตุเพราะผู้ใหญ่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ชีวิตมากกว่า ภาพจำของสภาพแวดล้อมในห้องเรียนไทยจึงมีครูเป็นผู้บรรยายให้ความรู้ โดยมีนักเรียนเป็นผู้รับฟัง จดจำ และทำตามบรรทัดฐานที่มีมายาวนานนี้แม่จะสร้างคุณลักษณะที่ดี เช่น การมีความอ่อนน้อมถ่อมตน หรือการว่านอนสอนง่าย เป็นต้น แต่กลับเป็นสิ่งที่ทำให้นักเรียนไม่เป็นนักคิด นักตั้งคำถาม ขัดขวางเสรีในการแสดงวิจารณญาณของนักเรียน

กล่าวได้ว่าในอดีตการศึกษาไทยให้ความสำคัญกับการสอนที่เน้นให้นักเรียนท่องจำเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยได้ตระหนักถึงข้อจำกัดของการสอนลักษณะนี้ ว่าไม่สามารถช่วยส่งเสริมความเข้าใจอย่างแท้จริงและทักษะที่สำคัญ ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาจึงมีการเปลี่ยนแปลงมาสู่การสอนที่เป็นจุดเน้นอย่างมาก นั่นคือ การจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางและเปิดโอกาสให้มีการโต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียนมากขึ้น กระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทยได้ค่อย ๆ ดำเนินการปฏิรูปหลักสูตรให้เน้นการแก้ปัญหา ทักษะการวิเคราะห์ และการประยุกต์ใช้ความรู้ วิชาต่าง ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และสังคมศึกษา เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนประเมินข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างมีวิจารณญาณ โดยเห็นได้จากแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ที่กำหนดยุทธศาสตร์ของการจัดการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 เพื่อเตรียมความพร้อมกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ประกอบกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ก็ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนเป็นสำคัญและมีทักษะในศตวรรษที่ 21 (สสวท., 2560) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ทำให้ประเทศไทยริเริ่มโครงการพัฒนาวิชาชีพและการฝึกอบรมที่มุ่งให้ครูมีเครื่องมือและวิธีการในการส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณในห้องเรียน

ความท้าทายที่สำคัญประการหนึ่งสำหรับนักการศึกษาชาวไทยคือการสร้างสมดุลระหว่างการรักษาคุณค่าดั้งเดิม ขณะเดียวกันก็ส่งเสริมให้สังคมมีอิสระในการคิดอย่างมีวิจารณญาณไปพร้อมกัน สิ่งนี้ต้องใช้แนวทางที่เหมาะสมอย่างยิ่งซึ่งเคารพบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมในขณะเดียวกันก็ท้าทายให้นักเรียนคิดนอกกรอบด้วย ซึ่งการมีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ดีก็เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนไทยได้ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่โดดเด่นสำหรับการวิจัยทางวิชาการและวาทกรรมทั่วโลก นักเรียนจะได้เผชิญกับความท้าทายในการเข้าถึง ทำความเข้าใจ และมีส่วนร่วมอย่างมีวิจารณญาณกับทรัพยากรทางวิชาการทั่วโลก

2. มุมมองของประเทศนิวซีแลนด์

นิวซีแลนด์ไม่ได้ขึ้นชื่อเพียงเรื่องภูมิประเทศที่สวยงาม แต่ยังได้รับการยอมรับในด้านระบบการศึกษาที่ก้าวหน้า ในส่วนของการคิดอย่างมีวิจารณญาณเริ่มต้นจากวัฒนธรรมพื้นเมืองของนิวซีแลนด์นั่นคือวัฒนธรรมเมารี (Māori) ที่ให้ความสำคัญกับการทำ Whakapapa มักถูกมองว่าเป็นการลำดับวงศ์ตระกูลและประวัติศาสตร์วงศ์ตระกูล โดยคำว่า “Papa” หมายถึงสิ่งที่แผ่กว้างและแบน เช่น กระดานหรือแผ่นพื้น ส่วน “Whaka” แปลว่า เปิดใช้งาน หรือทำให้เกิดขึ้น การทำ Whakapapa เป็นแนวคิดของการใส่อะไรบางอย่างเข้าไปให้เป็นชั้น หรือการวางอะไรบางอย่างซ้อนกันไป ซึ่งมีการใช้แนวคิดนี้กับหลายเรื่อง แต่เรื่องนึงที่ต้องใช้แนวคิดนี้อย่างแน่นอนคือการลำดับวงศ์ตระกูลของตน เรื่องราวต่าง ๆ ในตระกูลที่ถูกเล่าต่อกันมารุ่นต่อรุ่นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (Rameka, 2016: 33-37) รวมถึงการบอกเล่าเรื่องราวของตน บอกว่าตนเป็นใคร อยู่ที่ใด สภาพแวดล้อมล้อมของตนเป็นอย่างไร ในครอบครัวของตนมีใครบ้าง เพราะเหตุใด ซึ่งเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้ชาวนิวซีแลนด์ได้ฝึกการคิดอย่างมีวิจารณญาณอย่างเป็นธรรมชาติ เพราะต้องใช้วิจารณญาณไตร่ตรองทุกข้อมูลเพื่อให้เข้าใจตนเอง เมื่อเกิดการล่าอาณานิคมขึ้น ระบบการศึกษาของตะวันตกจึงเกิดขึ้น สิ่งเหล่านี้ได้นำหลักสูตรที่มีโครงสร้างของการสอบและวิธีการสอนที่ค่อนข้างแตกต่างจากเดิมเข้ามายังนิวซีแลนด์ อย่างไรก็ตาม นิวซีแลนด์มีความกระตือรือร้นในการผสมผสานสิ่งที่ดีที่สุดของทั้งสองวัฒนธรรม โดยผสมผสานมุมมองของเมารีเข้ากับปรัชญาการศึกษาของตะวันตก

จากการศึกษาหลักสูตรของประเทศนิซีแลนด์ชื่อว่า The New Zealand Curriculum (NZC) (Ministry of Education, 2007) เปิดตัวในปี พ.ศ. 2550 พบว่าเป็นหลักสูตรที่ปรับปรุงขึ้นเพื่อให้ความสำคัญอย่างจริงจังในการส่งเสริมให้นักเรียนมีสมรรถนะหลัก ซึ่ง “การคิดอย่างมีวิจารณญาณ” จัดเป็นสมรรถนะด้าน “การคิด (Thinking)” โดยมีแนวทางการสอดแทรกให้นักเรียนเกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณระบุไว้ด้วย เป็นการสนับสนุนให้โรงเรียนปลูกฝังนักเรียนให้มีความสามารถในการตั้งคำถาม ตั้งสมมติฐาน และแสวงหามุมมองใหม่ ๆ โรงเรียนในนิวซีแลนด์หลายแห่งจึงจัดการเรียนรู้ด้วยการตั้งคำถาม ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจหัวข้อต่าง ๆ ที่เรียนได้อย่างลึกซึ้งและจากการแลกเปลี่ยนมุมมองต่อหัวข้อนั้น ๆ ในหมู่นักเรียนด้วยกัน แนวทางนี้เน้นความเป็นตัวตนของนักเรียน ส่งเสริมความคิดและการตัดสินใจอย่างเป็นอิสระ

นอกจากนี้ระบบการศึกษาของนิวซีแลนด์มีการบูรณาการความรู้ ค่านิยม และวิธีการของชาวเมารีมากขึ้น ด้วยการทำเช่นนั้น นักเรียนจะได้สัมผัสกับวิธีคิด การใช้เหตุผล และความเข้าใจที่หลากหลาย ซึ่งช่วยเพิ่มความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แม้นิวซีแลนด์จะมีระบบการศึกษาที่ก้าวหน้า แต่การเป็นประเทศที่มีประชากรจาก 160 กลุ่มชาติพันธ์รวมอยู่ด้วยกัน (New Zealand Government, 2020) สร้างความท้าทายอันใหญ่หลวงให้แก่ครูผู้สอนที่ต้องทำความเข้าใจนักเรียนที่มีความแตกต่างและหลากหลายอย่างมากใน 1 ห้องเรียน ครูต้องมีทักษะและกลยุทธ์อย่างมากในการสอน (Wood, McRae & Raukura, 2021: 21-28) การทำให้การสอนการคิดอย่างมีวิจารณญาณเข้าถึงและเหมาะสมกับนักเรียนทุกคนจึงเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก นอกจากนี้ความท้าทายอีกประการของประเทศนิวซีแลนด์คือความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและโลกาภิวัตน์ที่ไม่เพียงเสริมเครื่องมือและมุมมองในการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แต่ยังทำให้นักเรียนต้องพบกับข้อมูลที่มีปริมาณมากเกินไป นักเรียนควรได้รับการฝึกให้สามารถแยกแยะสิ่งที่น่าเชื่อถือจากแหล่งที่มาที่ไม่น่าเชื่อถือได้ ซึ่งธรรมชาติของการศึกษาที่เปลี่ยนไปนี้ ได้ผลักดันให้ประเทศนิวซีแลนด์ริเริ่มโครงการมากมายเพื่อพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาให้ครูสามารถสร้างนวัตกรรมที่บูรณาการการคิดอย่างมีวิจารณญาณเข้ากับบทเรียนได้อย่างราบรื่น

สรุปได้ว่า ทั้งประเทศไทยและประเทศนิวซีแลนด์ต่างมีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการส่งเสริมให้ประชากรในประเทศของตนได้ฝึกการคิดอย่างมีวิจารณญาณอย่างเป็นธรรมชาติ หากพิจารณาที่หลักสูตรของทั้งสองประเทศ จะพบว่าประเทศนิวซีแลนด์ ได้กำหนดให้การคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นหนึ่งองค์ประกอบสำคัญของสมรรถนะหลักที่ควรเกิดแก่นักเรียน และมีแนวทางการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณไว้อย่างชัดเจน ในขณะที่หลักสูตรของประเทศไทยไม่ไม่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) แต่ก็ได้ระบุถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 จึงแสดงถึงความตั้งใจที่จะพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณผ่านหลักสูตรของชาติเช่นกัน

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

การคิดอย่างมีวิจารณญาณและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีโดยเฉพาะในช่วงปฐมวัยมีความสำคัญ เนื่องจากเป็นเวลาที่เด็กมีพัฒนาการความคิดและการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว การผสมผสานการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการใช้สื่อดิจิทัล (Karpati, 2011) เป็นสิ่งที่สร้างประสบการณ์เรียนรู้ที่หลากหลายและเข้ากันได้ดี เช่น การส่งเสริมความคิดอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการส่งเสริมการถามคำถามกระตุ้นให้เด็กสงสัย (ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, 2556) อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการทดลองและสำรวจ ได้รู้การค้นคว้าด้วยตัวเอง

การใช้แอปพลิเคชั่น เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ในรูปแบบที่สร้างสรรค์และน่าสนใจ สามารถช่วยให้เด็กเรียนรู้แบบตามอัธยาศัยได้ (พิชัย ระเวงวัน, 2564: 167-180) ซึ่งเป็นการสร้างประสบการณ์เรียนรู้ที่หลากหลายด้วยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เรียนรู้ที่ต้องการคิดและสืบค้น ให้โอกาสเด็กได้เลือกการเรียนรู้ตามความต้องการของเด็กตามสไตล์ และความสนใจของพวกเขา นอกจากนี้สื่อเทคโนโลยียังช่วยให้เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาทักษะให้มีความฉลาดในการจดจำ และรู้จักการใช้เทคโนโลยีได้อย่างคล่องแคล่ว (ชนิพรรณ จาติเสถียร, 2560) ด้วยเหตุนี้นักวิจัยหลายท่านจึงทำการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณแก่นักเรียน อาทิ Santamaria (2022) นักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาแอปพลิเคชั่นที่ส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์ และทักษะด้านความเทคโนโลยีให้กับเด็ก ได้เสนอแนะว่าการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ของเด็กควรเน้นไปที่การเรียนรู้แบบเป็นระบบที่เติมเต็มความรู้และความคิดสร้างสรรค์แทนที่จะเน้นเพียงการใช้งานเทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือเท่านั้น

ในขณะเดียวกัน ประเทศนิวซีแลนด์มีแนวทางการส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการใช้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีให้กับเด็กปฐมวัยอย่างหลากหลายและประสบความสำเร็จ เช่น การเรียนแบบก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ Meade (2005) กล่าวไว้ใน “Catching the waves : Innovation in early childhood education” ว่าโรงเรียนในนิวซีแลนด์มักมีการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ตั้งแต่ห้องเรียนที่ได้รับการออกแบบมาอย่างสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ มีการใช้คอมพิวเตอร์พกพาและอุปกรณ์เรียนรู้ เพื่อดึงและคงความน่าสนใจ ส่งเสริมการใช้แอปพลิเคชั่นการเรียนรู้ที่เหมาะกับเด็กเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนรู้ที่นำไปใช้กับชีวิตจริง ส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ สนับสนุนโครงการสร้างสรรค์ที่เหมาะกับเด็ก เช่น งานศิลปะ การแสดง การออกแบบ ด้วยรูปแบบการเรียนรู้เช่นนี้ประเทศนิวซีแลนด์ได้สร้างแวดวงการเรียนรู้ที่สนุกสนาน

ผลกระทบของเทคโนโลยีที่มี/ต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ของเด็กไทยและนิวซีแลนด์สำหรับปฐมวัย มีดังนี้

- เด็กไทย : การมีการเข้าถึงข้อมูลในโลกดิจิทัล อาจทำให้เด็กมีความรู้สึกเรียนรู้ได้มากขึ้น แต่ในบางกรณีอาจส่งผลให้เด็กติดอยู่ในโลกออนไลน์มากเกินไป ทำให้ขาดการเรียนรู้ในสิ่งที่ควรรู้รอบตัว

- เด็กนิวซีแลนด์ : การใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ นักเรียนได้มีโอกาสสร้างสรรค์และแก้ไขปัญหาโดยใช้เทคโนโลยี ทำให้มีการผสมผสานระหว่างความคิด สร้างสรรค์และการเรียนรู้ ดังเช่น McNaughton และ Jesson (2023) กล่าวไว้ว่า Teaching kids to be better thinks “Digital tools such as gaming can improve critical and analytical thinking”

นอกจากนี้ ยังพบว่า มีผลกระทบของเทคโนโลยีต่อสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้

- เด็กไทย : อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงที่เด็กอาจพบเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมในโลกออนไลน์

- เด็กนิวซีแลนด์ : การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่น่าสนใจและเชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อม

เพื่อช่วยแก้ปัญหา และเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้เทคโนโลยี ให้มีผลกระทบน้อยลงต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณของเด็กไทยในปฐมวัย มีแนวทางที่น่าสนใจ ดังนี้

1. ตั้งข้อจำกัดในการใช้เทคโนโลยี สร้างนโยบาย หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ สร้างเนื้อหาที่เหมาะสม

2. พัฒนาเนื้อหาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยและระดับความเข้าใจของเด็ก

3. เลือกแอปพลิเคชั่นหรือเว็บไซต์ที่เหมาะสม

4. สร้างร่วมมือกับผู้ปกครอง เพื่อร่วมดูแลและติดตามการใช้เทคโนโลยีของเด็ก

5. สร้างสภาวะการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์และมีวิจารณญาณ

6. เปิดโอกาสในการใช้เทคโนโลยีในการสร้างสรรค์ผลงาน

7. ติดตามและประเมินผล เพื่อปรับปรุงและปรับเปลี่ยนแผนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความต้องการของเด็ก

บทบาทของปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ในกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับเด็กไทยในระดับปฐมวัยควรเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทักษะความคิดที่สร้างสรรค์ มีแนวทางพอสังเขป โดยสนับสนุนการเรียนรู้และคิดอย่างสร้างสรรค์ AI ควรถูกนำมาใช้ในการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ที่มุ่งสู่การคิดอย่างสร้างสรรค์และคิดแก้ปัญหา แก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ให้เด็กมีโอกาสใช้ปัญญาประดิษฐ์ มาสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ ที่น่าสนใจ หรือนำมาในรูปแบบของเกม เพื่อส่งเสริมความรู้สึกสนุกสนานในการเรียนรู้ หรือนำมาสร้างประสบการณ์เรียนรู้ที่หลากหลายที่จะตอบสนองความสนใจของเด็ก ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ AI ในการสร้างสภาวะการเรียนรู้ ให้เด็กกล้าตั้งคำถาม วิเคราะห์ และสร้างความรู้ในรูปแบบใหม่ รวมทั้งสร้างความเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้และความเป็นไปได้ในชีวิตจริง ฉะนั้น การใช้ปัญญาประดิษฐ์ให้เหมาะสมกับวิจารณญาณของเด็กไทยในระดับปฐมวัย จะสามารถส่งเสริมพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ ทักษะในการปัญหา การคิดวิเคราะห์ ทักษะในการเรียนรู้เร็ว การสร้างสัมพันธภาพระหว่างการเรียนรู้และชีวิตจริง และความมั่นใจในการเรียนรู้

นอกจากนี้ Rowe (1994) กล่าวว่า การคิดวิจารณญาณที่ดีสำหรับเด็ก ครูควรส่งเสริมให้เด็กได้รู้จักการกล้าถาม กล้าวิเคราะห์ เพื่อให้เด็กได้รู้จักการใช้ความคิด นำเสนอได้และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และยังกล่าวต่อไปว่า Things the teacher can do which facilitate critical think 1. Question (การตั้งคำถาม) 2. Respond (การโต้ตอบ) 3. Structure of the classroom (องค์ประกอบในชั้นเรียน) 4. Model types of thinking (รูปแบบของการคิดที่หลากหลาย) นอกจากนี้ Meade (2005) ได้กล่าวถึงการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ มีการใช้แอปพลิเคชั่นที่เหมาะสมกับเด็ก เช่น งานศิลปะ การแสดง การออกแบบ ผ่านแนวทางเหล่านี้ ประเทศนิวซีแลนด์ ได้สร้างแวดวง การเรียนรู้ที่น่าสนุกสนานและมี

แนวความคิดเฉพาะที่น่าศึกษาเพิ่มเติม อีกทั้ง McNaughton และ Jesson (2023) ยังตั้งคำถามว่า จะทำอย่างไรให้การคิดอย่างมีวิจารณญาณและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสามารถพัฒนาความคิดของเด็กให้เป็น “นักคิด” เพราะการเป็นนักคิดที่ดีจะเป็นการเพิ่มทักษะให้รู้จักวิธีการแก้ปัญหาด้วยเหตุที่ว่า “We’ve seen that generally New Zealand children have a relahively low rate of critical thinking-one of then key anets people will need, along with critical literacy in a digital future”

สำหรับในภายภาคหน้า การคิดอย่างมีวิจารณญาณและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เหมาะกับเด็กปฐมวัย ควรไปในทิศทางที่เน้นการผสมผสานระหว่างการพัฒนาทักษะคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความรู้พื้นฐานด้วยการนำเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือในกระบวนการเรียนรู้ โดยมุ่งหวังที่จะสร้างสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ แก้ปัญหาในเด็กและเปิดโอกาสให้เด็กพัฒนาพลังความคิด และความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาสังคม และเศรษฐกิจในอนาคตที่มีแนวโน้มที่ดี

สรุปได้ว่า เพื่อสนับสนุน ส่งเสริมให้เด็กได้มีการพัฒนาในการคิดอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น คือ การนำเอาดิจิตอลแพลตฟอร์ม มาร่วมเป็นองค์ประกอบสำคัญมี 3 เหตุผล หลักสำคัญที่นำมาใช้ร่วมกับการศึกษาได้

1. การจัดการบริหารให้เกิดความเสมอภาคในการใช้เครื่องมือดิจิทัล

2. เพิ่มความสามารถทางปัญญาของเด็กในการใช้เครื่องมือดิจิทัล ในรูปแบบอื่น ๆ การคิด การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกัน

3. นิวซีแลนด์เป็นประเทศเล็ก ๆ ที่มีความคล่องตัวพร้อมในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ อย่างแท้จริง ด้วยบุคลากรทางการศึกษาที่สามารถอออกแบบความเชื่อมโยงที่ดีระหว่าง การสอน การเรียนรู้ในครอบครัวและการเรียนรู้ดิจิทัลผ่านเกม ซึ่งบรรลุผลลัพธ์ที่ดี การนำเทคโนโลยีมาใช้กับเด็กปฐมวัยของไทยเพื่อเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนโดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ ควรมีจุดประสงค์เพื่อให้เด็กใช้คอมพิวเตอร์ในขณะที่เด็กมีความพร้อมและเกิดความสนใจอยากเล่นในสภาพแวดล้อมที่ครูจัดไว้ให้อย่างเหมาะสมและควรศึกษาแนวทางที่ถูกต้อง เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กในทุกด้าน

การคิดอย่างมีวิจารณญาณและสื่อดิจิทัล

ในยุคดิจิทัลปัจจุบัน ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และนำมาซึ่งโอกาสที่ผู้คนได้สัมผัสกับแพลตฟอร์มดิจิทัลที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ตั้งแต่เครือข่ายสังคมออนไลน์ไปจนถึงเว็บไซต์ข่าว รวมไปถึงช่องทางสื่อสารออนไลน์อื่น ๆ แพลตฟอร์มเหล่านี้มีบทบาทสำคัญ ส่งผลต่อระบบการคิดของผู้คนและการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เนื่องจากสื่อดิจิทัลถือเป็นส่วนหนึ่งในเข้ากับชีวิตประจำวันของเรามากขึ้น

ดังนั้น พฤติกรรมการบริโภคสื่อดิจิทัลย่อมส่งผลต่อทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ Rosen (2010) ระบุไว้ว่า ผลกระทบของสื่อดิจิทัลที่มีต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นปรากฏการณ์ที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 โดยการศึกษาของ Pennycook และ Rand (2020: 2775-2783) พบว่าบุคคลที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการรับข้อมูลข่าวสารเพียงช่องทางเดียว มีแนวโน้มด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่เสพข่าวสารจากแหล่งอื่น ๆ ด้วย นอกจากนี้ แพลตฟอร์มดิจิทัลยังมีรูปลักษณ์ดึงดูดและคงความสนใจของผู้ใช้งานผ่านการใช้อัลกอริธึมที่ช่วยโต้ตอบการใช้งานของผู้ใช้ได้อย่างแม่นยำ ซึ่งสิ่งนี้เป็นตัวกรองข้อมูลหลักที่ทำหน้าที่จำกัดข้อมูลบางประเภทที่อาจเป็นความคิดตรงข้ามหรือแนวคิดโต้แย้ง (Pariser, 2011) ทำให้ผู้ใช้งานไม่ได้รับข้อมูลรอบด้านที่เพียงพอต่อการพิจารณาตัดสินใจ ซึ่งการบริโภคสื่อดิจิทัลนี้เป็นตัวการขัดขวางการคิดอย่างมีวิจารณญาณอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้ ด้วยสภาพที่กล่าวมาส่งผลให้เกิดความตระหนักเรื่องการรู้เท่าทันสื่อ ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในยุคดิจิทัล จากข้อมูลของ Hobbs และ Jensen (2020) ความรู้ด้านสื่อช่วยให้บุคคลสามารถวิเคราะห์ ประเมิน และคัดสรรเนื้อหาสื่อได้อย่างมีวิจารณญาณ การรู้เท่าทันสื่อช่วยให้บุคคลพิจารณาข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง ตรวจสอบข้อเท็จจริง และแยกแยะแหล่งที่มาที่น่าเชื่อถือและไม่น่าเชื่อถือได้ โดยทักษะเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณในยุคของสื่อดิจิทัลเป็นอย่างมาก

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้เข้าสู่ยุคที่มีการใช้สื่อดิจิทัลเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนที่ใช้งานโทรศัพท์มือถือในวงกว้างและการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตในราคาไม่แพงทำให้สื่อดิจิทัลกลายเป็นส่วนสำคัญในชีวิตประจำวัน การเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัลได้ส่งผลกระทบต่อภาคการศึกษา เช่นกัน อาทิ การใช้ E-Learning แหล่งข้อมูลการเรียนรู้ออนไลน์ และสื่อมัลติมีเดียในโรงเรียนไทยเพิ่มมากขึ้น (Chareonwongsak et al., 2020: 146-160)

ในทางกลับกัน นิวซีแลนด์ได้ให้ความสำคัญกับการบูรณาการสื่อดิจิทัล โดยมีโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างดี และมีการส่งเสริมการรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) อย่างชัดเจน ซึ่งระบบการศึกษาของนิวซีแลนด์ได้นำทรัพยากรสื่อดิจิทัลต่าง ๆ มาบูรณาการไว้ในหลักสูตร โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน (Ministry of Education, New Zealand, 2017)

ถึงแม้ว่าประเทศไทยและประเทศนิวซีแลนด์จะมีความพยายามในการบูรณาการสื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ แต่ทั้ง 2 ประเทศ ยังเผชิญกับความท้าทายในเรื่องการส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณในหมู่นักเรียนยุคดิจิทัล เนื่องด้วยปริมาณข้อมูลบนโลกออนไลน์ ที่ประกอบได้ด้วยข้อมูลทั้งที่จริง และเท็จในบางประการหรือข่าวปลอมที่มีอยู่อย่างมหาศาล ก่อให้เกิดความท้าทายที่สำคัญในการพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการวิเคราะห์และตัดสินแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือและคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Livingstone et al., 2017: 3-14)

นอกจากนี้ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงทรัพยากรดิจิทัลที่ไม่เท่าเทียมกันยังคงมีอยู่ในทั้ง 2 ประเทศ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจาณญาณ (Warschauer & Matuchniak, 2010: 179-225) ในนิวซีแลนด์ มีการพยายามแก้ไขปัญหานี้ผ่านโครงการริเริ่มต่าง ๆ เช่น Digital Technologies for All Equity Fund (Ministry of Education, New Zealand, 2019) สำหรับประเทศไทย มีแนวคิดริเริ่มที่คล้ายคลึงกัน แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงทรัพยากรสื่อดิจิทัลอย่างทั่วถึง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2565)

ดังนั้น เพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในยุคดิจิทัล การบริโภคสื่อชนิดต่าง ๆ อย่างสมดุล การเลือกรับข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย สามารถทำให้บุคคลได้เรียนรู้ข้อมูลทั้งที่สอดคล้องกับแนวคิดของตนเองหรืออาจเป็นข้อมูลที่ขัดแย้ง และนำมาพินิจพิเคราะห์ได้อย่างมีเหตุผล จะเห็นได้ว่าหากเลือกบริโภคข้อมูลจากสื่อดิจิทัลในรูปแบบนี้ สื่อดิจิทัลเองจะเป็นเครื่องมืออันทรงคุณค่าในการเข้าถึงมุมมองที่หลากหลายอันจะเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในยุคปัจจุบัน

จะเห็นว่า กระแสของการคิดอย่างมีวิจารณญาณต่อสื่อดิจิทัลต่อนั้นสามารถช่วยและขัดขวางการคิดอย่างมีวิจารณญาณได้ แต่หากบุคคลมีส่วนร่วม รู้เท่าทันสื่อ และสามารถประเมินคุณค่าข้อมูลที่พบได้อย่างมีวิจารณญาณ สื่อดิจิทัลเองนั้นก็มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณเช่นกัน อีกทั้งการส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณในสื่อดิจิทัลจะมีผลเชิงบวกได้นั้น ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Ribble, 2015)

การคิดอย่างมีวิจารณญาณในโลกของการทำงาน

การคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะสำคัญในโลกของการทำงาน เพราะช่วยให้ทุกคนตัดสินใจและดำเนินการอย่างมีเหตุผลและมีประสิทธิภาพ ฉะนั้น การปลูกฝังการคิดอย่างมีวิจารณญาณในเด็กตั้งแต่เยาวชนได้ เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาทักษะที่จำเป็น ในการทำงานและชีวิตประจำวันในอนาคต มีแนวทางที่น่าสนใจ เช่น ส่งเสริมการสนใจ และความอยากรู้ ให้เด็กมีโอกาสสำรวจโลกรอบตัว ซึ่งเป็นทักษะสำหรับคนยุคใหม่ในโลกที่มีการพัฒนาอย่างไม่สิ้นสุด จึงได้มีการพัฒนาแอฟพลิเคชั่นให้เด็กๆ ยุคใหม่ได้ฝึกหลากหลายทักษะอาทิ ทักษะการคิด การแก้ปัญหาโดยการสร้างสรรค์นวัตกรรม การฝึกเพื่อให้คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อรู้จักการกลั่นกรอง วิเคราะห์ข่าวสารต่างๆ จำนวนมากที่ได้รับรู้ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนไม่ว่าจะเป็นการรับมือกับข่าวสารปลอม (Fake News) การคิดเพื่อแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน (Complex Problem Solving) การตัดสินใจ (Decision Making) ไปจนถึงการนำไปประยุกต์ใช้ในหลาย ๆ ด้านในการทำงาน รวมไปถึงนำมาประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด (Code Genius Academy, 2022)

การสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณตั้งแต่วัยเด็ก จึงเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาทักษะ และความสามารถที่จำเป็นในการทำงานและชีวิตประจำวันในอนาคต เนื่องจากการรับรู้ของเด็กช่วยพัฒนาสติปัญญาของเด็กให้เพิ่มมากขึ้นตามวุฒิภาวะ ตอบสนองความกระตือรือร้นใคร่รู้ใคร่เรียน และความต้องการใช้ความสามารถที่เพิ่มขึ้นของเด็กปฐมวัย โดยเด็กเริ่มรู้จักใช้ความคิด การมีมโนภาพ และจินตนาการสูงขึ้น (Piaget, 2003) ซึ่งจะทำให้เด็ก ๆ มีทักษะสำคัญที่มีคุณค่ามากในโลกของการทำงาน เพราะช่วยสร้างการตัดสินใจที่มีเหตุผล และการแก้ปัญหาที่มีคุณค่าต่อองค์กร การตัดสินใจที่มีเหตุผล ช่วยให้สามารถรวบรวมข้อมูล ประเมินตัวเลือก และตัดสินใจอย่างมีเหตุผลตามสถานการณ์ ซึ่งมีคุณค่าในบริหารองค์กร บริหารการใช้ชีวิตส่วนตัว การแก้ไขปัญหาอย่างมีวิจารณญาณที่ช่วยลดความเสี่ยง และเพิ่มโอกาสในการบรรลุผลสำเร็จ การนำเสนอและการสื่อสาร เป็นเรื่องของทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สุดท้ายเป็นเรื่องของความสำเร็จในการงาน การคิดอย่างมีวิจารณญาณยังช่วยในการพัฒนาและดำเนินการตามยุทธศาสตร์และเป้าหมายขององค์กร ซึ่งมีผลต่อความสำเร็จในการงาน

สรุปได้ว่ากระแสและบทบาทของการคิดอย่างมีวิจารณญาณในโลกของการทำงานในอนาคต ผู้ที่มีการคิดอย่างมีวิจารณญาณจะได้รับประโยชน์หลายด้าน อาทิ สามารถรับมือกับเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ได้เปิดมุมมองที่แปลกใหม่ มีความกล้าออกจากเขตสบาย (Comfort Zone) สามารถไตร่ตรอง แยกแยะข้อเท็จจริงได้ดีขึ้น เป็นต้น ซึ่งการฝึกให้บุคคลมีวิจารณญาณในโลกของการทำงานสามารถทำได้ ดังนี้

1. ฝึกคิดหัวข้อ หรือประเด็นต่าง ๆ ในรูปแบบการตั้งจุดมุ่งหมายเป็นเหตุและเป็นผล
2. ฝึกการระบุแยกแยะต่าง ๆ และสามารถเชื่อมโยงประเด็นต่างๆ เข้ากันได้ดี โดยอยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและความเป็นไปได้
3. รู้จักประเมินมุมมองต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์ความถูกต้องของข้อมูล
4. ฝึกตั้งคำถามหาเหตุผลรองรับ ไม่หลงเชื่อข้อมูลที่มิได้ผ่านกระบวนการไตร่ตรอง

สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ควรมีในหลักสูตรเพื่อฝึกให้เด็กได้เริ่มคิดวิเคราะห์และเชื่อมโยงเพื่อเตรียมพร้อมในการเข้าสู่โลกของการทำงานอย่างมีวิจารณญาณ

สรุป

ทั้งประเทศไทยและนิวซีแลนด์ แม้ว่าจะมีรากฐานมาจากภูมิหลังทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกัน แต่ทั้ง 2 ประเทศตระหนักถึงความสำคัญอย่างยิ่งของการบูรณาการการคิดอย่างมีวิจารณญาณเข้าสู่ระบบการศึกษา ประเทศไทยมีวัฒนธรรมที่มีรากฐานมาจากพุทธศาสนาและโครงสร้างทางสังคมแบบนับถือผู้อาวุโส และอยู่ในช่วงของการพัฒนาจากรูปแบบการเรียนรู้แบบท่องจำไปสู่การสอนที่มีการโต้ตอบและเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้สะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับข้อจำกัดของการท่องจำและประโยชน์ของการให้คุณค่ากับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงนี้มีความท้าทายมาก โดยเฉพาะในการสร้างสมดุลระหว่างค่านิยมแบบดั้งเดิมและแนวคิดการส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณในยุคสมัยใหม่ ในทางกลับกัน นิวซีแลนด์ซึ่งได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมเมารีพื้นเมืองและแนวปฏิบัติด้านการศึกษาแบบตะวันตก ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้แบบสืบเสาะมายาวนาน หลักสูตรของนิวซีแลนด์ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณอย่างชัดเจน และโรงเรียนได้รับการสนับสนุนให้ออกแบบประสบการณ์ที่ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจาณญาณและการตั้งคำถามมาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การผสมผสานมุมมองของเมารีเข้ากับแนวทางแบบตะวันตกทำให้เกิดกรอบแนวคิดแบบองค์รวมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่สามารถส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

นอกจากนี้ การวิจัยเกี่ยวกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณก็เป็นจุดสนใจที่สำคัญของทั้ง 2 ประเทศ ประเทศไทยซึ่งอุดมไปด้วยแนวคิด ความเชื่อบนฐานพุทธศาสนา ตระหนักถึงบทบาทสำคัญของการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเปลี่ยนจากการเรียนรู้ท่องจำแบบดั้งเดิมไปสู่รูปแบบการศึกษาร่วมสมัย ในขณะที่ประเทศนี้มุ่งมั่นที่จะประสานหลักวัฒนธรรมอันมั่งคั่งเข้ากับความจำเป็นทางวิชาการสมัยใหม่ การวิจัยเกี่ยวกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณจึงกลายเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ แนวโน้มในอนาคตในประเทศไทยอาจเจาะลึกถึงกลยุทธ์ที่มีประสิทธิผลในการบูรณาการการคิดอย่างมีวิจารณญาณเข้ากับหลักสูตร การทำความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมในการประยุกต์ และการประเมินผลกระทบต่อผลลัพธ์ทางวิชาการและชีวิตโดยรวมของนักเรียน

ในทางกลับกัน นิวซีแลนด์ซึ่งมีการผสมผสานระหว่างภูมิปัญญาของชาวเมารีและกระบวนทัศน์การศึกษาแบบตะวันตกอย่างมีเอกลักษณ์ ได้สนับสนุนการคิดอย่างมีวิจารณญาณมาโดยตลอด แนวทางการวิจัยในอนาคตในนิวซีแลนด์อาจมุ่งเน้นไปที่การเสริมสร้างและปรับปรุงวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสืบค้น บูรณาการการคิดอย่างมีวิจารณญาณในวิชาต่างๆ ได้อย่างราบรื่น และการทำความเข้าใจบทบาทของวิธีการนี้ในการส่งเสริมการศึกษาแบบองค์รวมที่เชื่อมระหว่างมุมมองของเมารีและตะวันตก

โดยพื้นฐานแล้ว ในขณะที่ภูมิทัศน์การศึกษาทั่วโลกเปลี่ยนไปสู่ความสามารถในศตวรรษที่ 21 ทั้งสองประเทศ แม้จะมีความแตกต่างทางวัฒนธรรม ต่างก็แสดงการเดินทางที่มุ่งมั่นในการปลูกฝังการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญที่เป็นสากลและแนวโน้มระดับโลกที่กำลังเกิดขึ้น นอกจากนี้ยังเน้นย้ำถึงความจำเป็นของการวิจัยเกี่ยวกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ความท้าทายอย่างหนึ่งที่ทั้งสองประเทศ

กำลังเผชิญและเป็นตัวเร่งในการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณในประเทศของตน คือความก้าวหน้าอย่างรวดของเทคโนโลยี และสื่อดิจิตอลต่าง ๆ เนื่องจากนักเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลที่มีอยู่มาก ซึ่งปะปนไปด้วยข้อมูลจริงและข้อมูลเท็จได้อย่างง่ายดาย กระแสของงานวิจัยของทั้งสองประเทศจึงชี้ว่าการพัฒนาให้นักเรียนมีการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ดี จะทำให้พวกเขาแยกแยะ และตัดสินได้ว่าข้อมูลใดที่น่าเชื่อถือ เกิดเป็นความฉลาดในการเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยี และยังผลให้พวกเขาก้าวสู่โลกของการทำงานในยุคดิจิตอลได้อย่างประสบความสำเร็จ การวิจัยเกี่ยวกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณในปัจจุบันจึงมุ่งศึกษาโอกาสและแนวทางในการส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณควบคู่ไปกับทักษะอื่นในศตวรรษที่ 21 พร้อมสร้างนวัตกรรมด้านการสอน การตัดสินใจเชิงนโยบาย และวาทกรรมทางวิชาการที่เจาะลึกและสร้างคุณประโยชน์อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ชนิพรรณ ชาติเสถียรและคณะ. (2560). *การสร้างวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย.* กรุงเทพมหานคร: บริษัท พลัสเพลส จำกัด.

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2556). *การพัฒนาการคิด.* กรุงเทพมหานคร: 9119 เทคนิคพริ้นติ้ง.

พระมหาวรเดชา อคฺคเตโช. (2558). ทางสายกลางในฐานะเป็นเครื่องมือพัฒนาเศรษฐกิจในปัจจุบัน. *ออนไลน์*. สืบค้น 20 ตุลาคม 2566. แหล่งที่มา: https://www.mcu.ac.th/article/detail/14292

พิชัย ระเวงวัน. (2564). การพัฒนาสื่อแอบพลิเคชั่นการเรียนรู้เสริมทักษะคำศัพท์ 3 ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยบนสมาร์ทโฟน. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.* 11 (2), 167-180.

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป. อ. ปยุตฺโต). (2561). ทำอย่างไรจะให้เชื่อเรื่องกรรม. *ออนไลน์*. สืบค้น 20 ตุลาคม 2566. แหล่งที่มา: https://www.watnyanaves.net/th/book-reading/193/2

สริญญา มารศรี. (2562). การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ในศตวรรษที่ 21. *วารสาร มจร นครน่านปริทัศน์*. 3 (2), 105-122.

สสวท. (2560). หลักสูตรวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. *ออนไลน์*. สืบค้น 20 ตุลาคม 2566. แหล่งที่มา: https://www.ipst.ac.th/curriculum

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 – 2579*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

Chareonwongsak, K., Ramingwong, S., & Sujivanit, P. (2020). A Framework for Integrating Digital Media Literacy into the Thai Educational System. *International Journal of Learning, Teaching, and Educational Research*. 19 (10), 146-160.

Code Genius Academy. (2023). Digital literacy ทักษะการรู้ดิจิทัล กุญแจสู่การเติบโตที่ดีของเด็กยุคใหม่. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2566. แหล่งที่มา: https://codegeniusacademy.com/digital-literacy/

Facione, P. (2015) Critical Thinking: What It Is and Why It Counts. *Online*. Retrieved October 13, 2023. from: https://www.researchgate.net/publication/251303244_Critical_Thinking_What_It_Is_and_Why_It_Counts

Hobbs, R., & Jensen, A. (2020). The past, present, and future of media literacy education. *Journal of Media Literacy Education*. 12 (1), 1-11.

Jones, E. A. & Ratcliff, G. (1993). *Critical thinking skills for college students*. National Center on Postsecondary Teaching, Learning, and Assessment, University Park, PA. (Eric Document Reproduction Services No. ED 358 772)

Karpati, A. (2011). *Digital Literacy in Education.* Moscow: UNESCO Institutefor Information Technologies in Education (IITE).

Livingstone, S., Cabello, P., & Vandoninck, S. (2017). Multitasking and metacognition: The role of intrinsic and extrinsic media multitasking motives in media multitasking behaviors. *Journal of Media Psychology*. 29 (1), 3-14.

Santamaria, M. L. (2022). *A Mixed Methods Study on Early Childhood Services' Touchscreen Tablet use and non-usein New Zealand*. Young Children's information CommunicationTechnology (ICT).

McNaughton, S., & Jesson, R. (2023). How a Digital Intervention in Schools Contributed to Students' Social and Emotional Skills, and Impacted Writing. *Online*. Retrieved October 13, 2023. from: https://link.springer.com/article/10.1007/s40841-023-00296-1

Meade, A. (2005). *Catching the Waves: Innovation in Early Childhood Education*. New Zealand : NZCER Press

Ministry of Education, New Zealand. (2007). *The New Zealand Curriculum.* Wellington: Ministry of Education, New Zealand.

Ministry of Education, New Zealand. (2017). Digital Technologies: Hangarau Matihiko in the New Zealand Curriculum. *Online*. Retrieved October 13, 2023. from: https://nzcurriculum.tki.org.nz/The-New-Zealand-Curriculum/Digital-Technologies.

Ministry of Education, New Zealand. (2019). Digital Technologies for All Equity Fund. *Online*. Retrieved October 13, 2023. from: https://education.govt.nz/school/funding-and-financials/funding/funding-for-digital-technologies-for-all/.

Monash University (2019). What is critical thinking?. *Online*. Retrieved October 20, 2023 from https://www.monash.edu/student-academic-success/enhance-your- thinking/critical-thinking/what-is-critical-thinking

New Zealand Government. (2020). Ethnic group summaries reveal New Zealand's multicultural make-up. *Online*. Retrieved October 21, 2023 from https://www.stats.govt.nz/news/ethnic-group-summaries-reveal-new-zealands-multicultural-make-up/

Pariser, E. (2011). *The filter bubble: What the Internet is hiding from you*. NewYork: Penguin Press.

Pennycook, G., & Rand, D. G. (2020). Fighting misinformation on social media using crowdsourced judgments of news source quality. *Proceedings of the National Academy of Sciences*. 117 (6), 2775-2783.

Piaget, J. (2003). *The Psychology of Intelligence*. Taylor & Francis e-Library.

Rameka, L. (2016). Whakapapa: Culturally valid assessment in early childhood. *Early Childhood Folio*. 16 (2), 33-37

Ribble, M. (2015). *Digital Citizenship in Schools: Nine Elements All Students Should Know.* (3rd ed.). Washington DC: International Society for Technology in Education.

Rosen, L. (2010). *ReWired: Understanding the iGeneration and the Way TheyLearn*. New York, NY: Palgrave Macmillan.

Rowe, H. (1994). Critical Thinking. *Online*. Retrieved October 13, 2023. from: https://www.nzcer.org.nz/nzcerpress/set/articles/critical-thinking

Wade, C. (1995). Using writing to develop and assess critical thinking. *Teaching of Psychology*. 22 (1), 24-28.

Warschauer, M., & Matuchniak, T. (2010). New technology and digital worlds: Analyzing evidence of equity in access, use, and outcomes. *Review of Research in Education*. 34 (1), 179-225.

Wood, B.E., McRae,S. & Raukura, M. (2021). Teaching in superdiverse multicultural classrooms Ideas from New Zealand secondary school teachers. *Teaching and Learning*. 3 (2021), 21-28

วิเคราะห์ความแตกต่างและปัจจัยสำคัญสำหรับการสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์

Analysis of Differences and Key Factors for Constructing Research Conceptual Frameworks in Information and Library Sciences

ภีมศักดิ์ เอ้งฉ้วน
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Peemasak Angchun
Ramkhamhaeng University, Thailand
Corresponding Author, E-mail:peemthailand@yahoo.com

****

บทคัดย่อ

บทความนี้วิเคาระห์ (1) ความแตกต่างระหว่างกรอบแนวความคิดเชิงทฤษฎีและกรอบแนวความคิดการวิจัยทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์ (2) ความแตกต่างระหว่างการสร้างกรอบแนวความคิดวิจัยเชิงปริมาณและกรอบแนวความคิดวิจัยเชิงคุณภาพทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์ (3) ปัจจัยสำคัญสำหรับการสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์ และ (4) วิธีการที่นำเสนอกรอบแนวความคิดวิจัย

ผลการวิเคราะห์พบว่า กรอบแนวความคิดการวิจัยเชิงทฤษฎีและกรอบแนวความคิดการวิจัยทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์มีความแตกต่างกันคือกรอบแนวความคิดเชิงทฤษฎีศึกษาตัวแปรอิสระทุกของทฤษฎีที่จะนำมาใช้ในการวิจัยเพราะว่านักวิจัยต้องการพิสูจน์ว่าทฤษฎีนั้นยังเหมาะสมกับบริบทที่เกิดปรากฏการณ์ปัจจุบันหรือไหม ส่วนกรอบแนวความคิดการวิจัยเลือกศึกษาตัวแปรอิสระที่สำคัญเท่านั้นของทฤษฎีที่จะนำมาใช้ในการวิจัยไม่ต้องการพิสูจน์ทฤษฎีเพียงแต่ต้องการตัวแปรอิสระที่สำคัญดังกล่าวมาสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยเรื่องที่สนใจศึกษาเท่านั้น ขณะเดียวกันกรอบแนวความคิดการวิจัยเชิงคุณภาพอาศัยทฤษฎีฐานรากมารองรับปรากฏการณ์ที่ต้องการศึกษาวิจัย ส่วนกรอบแนวความคิดการวิจัยเชิงปริมาณอาศัยทฤษฎีหลักมารองรับปรากฏการณ์ที่ต้องการศึกษาวิจัย เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม มุ่งเน้นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยว่าเป็นจริงตามที่ตั้งไว้หรือไม่ สำคัญยิ่งไปกว่านั้นปัจจัยสำคัญสำหรับการสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยประกอบด้วยทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแนวความคิดของผู้วิจัยและ การนำเสนอกรอบแนวความคิดการวิจัยประกอบด้วยการบรรยาย แผนภาพ และแบบจำลองในรูปสมการทางสถิติ

คำสำคัญ : กรอบแนวความคิดเชิงทฤษฎี; กรอบแนวความคิดการวิจัย; สารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์

---

* วันที่รับบทความ : 29 กุมภาพันธ์ 2567; วันแก้ไขบทความ 17 มีนาคม 2567; วันตอบรับบทความ : 18 มีนาคม 2567
Received: February 29 2024; Revised: March 17 2024; Accepted: March 18 2024

Abstracts

This article analyzes firstly, the distinctions between theoretical and research conceptual frameworks within information and library science (ILS), Secondly,it also examines the differences in crafting quantitative and qualitative research frameworks for ILS studies,Thirdly,the article explores the critical factors that shape successful research conceptual framework development within this field, Finally, It also presents the research conceptual framework.

The analysis highlights that theoretical and research conceptual frameworks serve distinct purposes. Theoretical frameworks comprehensively analyze all independent variables of a theory to assess its ongoing relevance. Research conceptual frameworks adopt a more focused approach,carefully selecting key independent variables to build a framework aligned with the specific research topic.Furthermore, qualitative and quantitative frameworks diverge in their theoretical underpinnings.

Qualitative frameworks often utilize grounded theory for exploration, while quantitative frameworks rely on established theories to test hypotheses. Crucially, the creation of strong research conceptual frameworks depends on factors such as theoretical knowledge, familiarity with related research, and the researcher's own concepts. However, the presentation of the conceptual research framework includes descriptions, diagrams, and models in the form of statistical equations.

Keywords: Theoretical Framework; Conceptual Framework; Information Science

บทนำ

กรอบแนวความคิดการวิจัยทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์ถือว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งในการวิจัยซึ่งถึงแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ค้นพบจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมา เปรียบเสมือนพิมพ์เขียวและเข็มทิศที่สำคัญให้ผู้วิจัยไม่หลงทางและไม่หลงประเด็นที่จะทำการศึกษาวิจัย อย่างไรก็ตาม หากผู้วิจัยไม่ได้สร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยจะทำให้ไม่ทราบประเด็นที่ต้องการศึกษาวิจัยอย่างชัดเจน ก่อให้เกิดผลที่จะนำไปสู่การวิจัยนั้นไม่มีคุณภาพและอาจทำให้เกิดปัญหาการแปลความหมายหรือผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัย จากเหตุผลที่สำคัญดังกล่าวข้างต้นจึงนำไปสู่การศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกรอบแนวความคิดเชิงทฤษฎีกับกรอบแนวความคิดการวิจัย ขณะเดียวกันไม่ว่ากรอบแนวความคิดทั้งเชิงทฤษฎีและการวิจัยนั้นสามารถออกได้ 2 ประเภท กรอบแนวความคิดการวิจัยเชิงคุณภาพและกรอบแนวความคิดการวิจัยเชิงปริมาณ สำคัญยิ่งไปกว่านั้นปัจจัยที่สำคัญสำหรับการสร้างกรอบแนวความคิดวิจัยโดยการบูรณาการ การวิเคราะห์ สังเคราะห์เชื่อมโยงงานวิจัยที่ผ่านมาในอดีต ทั้งทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแนวความคิดของผู้วิจัย

ความหมายของกรอบแนวความคิด (Conceptual framework)

กรอบแนวความคิดหมายถึงการกำหนดกรอบบริบทของการวิจัย ซึ่งเป็นโครงสร้างและแนวทางให้นักวิจัยศึกษาปรากฏการณ์ที่สนใจ เพื่อกำหนดทิศทางการดำเนินการวิจัย รวมถึงการตั้งสมมติฐานการสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล นอกจากนี้ เป็นการสร้างแนวทางที่สำคัญในการทบทวนวรรณกรรม แนวความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีตที่ได้ทำการศึกษาและค้นพบว่ามีตัวแปรใดที่สำคัญและมีประโยชน์แก่การนำมาใช้ศึกษาอย่างมีระบบแบบแผน การสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างตัวแปรต่าง ๆ และการทดสอบสมมติฐานการวิจัยผสมผสานเข้าด้วยกัน (Imenda, 2014 : 188 ; Van der Waldt, 2020 : 2-9 ; มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์, 2545 : 32-38 ; บัณฑิตา อินสมบัติ, 2558 : 52-65) นำไปสู่กระบวนการสร้างกรอบแนวความคิดเชิงทฤษฎี (Theoretical framework) หรือกรอบแนวความคิดการวิจัย (Research framework)

กรอบแนวความคิดเชิงทฤษฎี (Theoretical research framework)

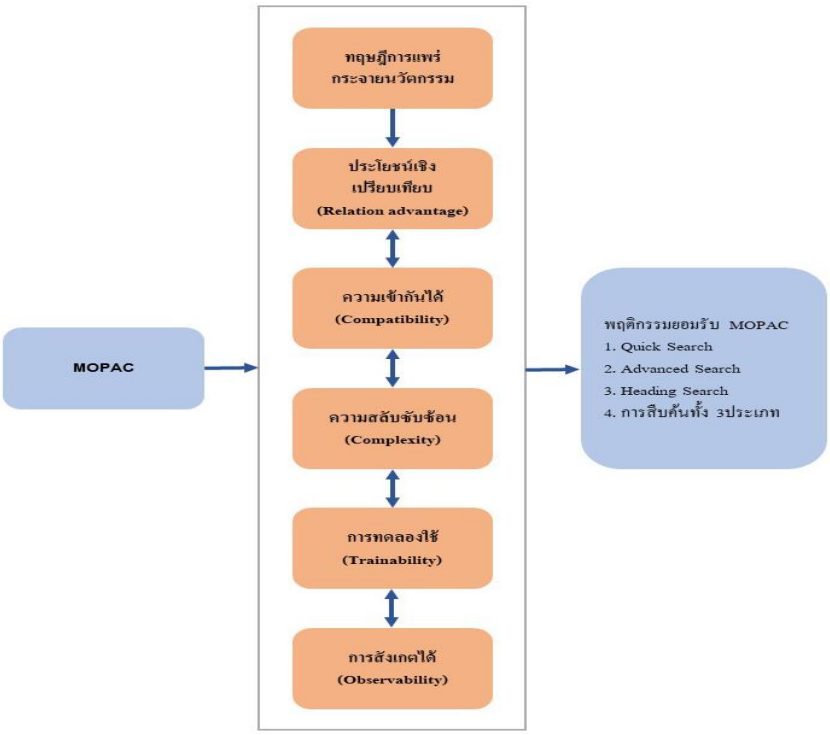
กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีหมายถึงแบบจำลองหรือแผนภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนทฤษฎีที่มีอยู่ก่อนแล้วและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่ออธิบายตัวแปรทุกตัวของทฤษฎีที่ผู้วิจัยจะนำมาใช้ในการศึกษาเรื่องนั้นๆ และเพื่อแสดงให้เห็นถึงตัวแปรที่สำคัญและมีความสัมพันธ์กันอย่างไร สำคัญยิ่งไปกว่านั้น กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีเป็นเสมือนกระจกที่สะท้อนให้ผู้วิจัยได้เห็นภาพรวมซึ่งครอบคลุมด้านเนื้อหาสาระที่เชื่อมโยงกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริงของบริบทต่างๆ หากผู้วิจัยแสวงหาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นได้มากขึ้นเท่าไร ย่อมแสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือของผลงานวิจัยย่อมมีมากขึ้นเท่านั้นและเป็นแนวทางที่ชัดเจนและมีเหตุผล (Imenda, 2014 : 18 ; Aparicio, Bacao, & Oliveira, 2016 : 2-9 ; Fang, Ng, Leung, & Xu, 2023, : 3-10)

กรอบแนวความคิดเชิงทฤษฎีเป็นการประยุกต์ใช้ทฤษฎีเพื่ออธิบายปรากฏการณ์หรือปัญหาการวิจัย Grant & Osanloo (2014 : 13-20) ; Fang, Ng, Leung, & Xu (2023 : 2-16) เชื่อว่าแนวคิดเชิงทฤษฎีเป็นส่วนสำคัญที่สุดในกระบวนการวิจัยจัดเป็นพื้นฐานของความรู้ทั้งหมดที่มนุษย์สร้างขึ้น ขณะเดียวกันผู้วิจัยดังกล่าวเปรียบกรอบแนวคิดเป็นเสมือน “พิมพ์เขียว” (Blueprint) ที่สถาปนิกได้ออกแบบแปลนการสร้างบ้านหลังหนึ่งโดยอาศัยทฤษฎีและประสบการณ์เกี่ยวกับการรออกแบบที่ผ่านมา ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญเช่น ขนาดห้องนอน ห้องน้ำ ห้องรับแขก และห้องทำครัว นอกจากนี้อาจจะประกอบด้วยส่วนตกแต่งย่อย ๆ ทั้งภายในและภายนอก เช่น ระเบียง และเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับประเภทและขนาดของบ้านที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกัน เป็นแนวทางชี้แสงสว่างแก่ผู้รับเหมาก่อสร้างที่สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตรงตามวัตถุประสงค์และความต้องการของเจ้าของบ้าน

การเปรียบเช่นนี้เพราะว่ากรอบแนวความคิดดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเข้าใจรายละเอียดเริ่มตั้งแต่ปัญหาการวิจัย จุดมุ่งหมาย คำถามการวิจัย การทบทวนวรรณกรรม ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และการตีความข้อมูล ซึ่งแต่ละขั้นตอนนั้นมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงเข้าด้วยกันอย่างมีเหตุมีผลซึ่งกันและกัน

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้นและเพื่อสนับสนุนกรอบแนวความคิดเชิงทฤษฎีดังตัวอย่างที่ 1 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการยอมรับการแพร่กระจายนวัตกรรมสืบค้นออนไลน์สาธารณะบนสมาร์ตโฟนสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งใช้ทฤษฎีการแพร่กระจายนวัตกรรม (Diffusion of Innovation Theory) Rogers (1995 : 50) เป็นกรอบแนวความคิดเชิงทฤษฎีหรือเป็นพิมพ์เขียวมากำหนดกรอบแนวคิดและสมมติฐาน โดยมีการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีดังกล่าวเพื่อสนับสนุนกรอบแนวคิดการวิจัยรองรับปรากฏการณ์สืบค้นออนไลน์สาธารณะบนสมาร์ตโฟน

ทฤษฎีการแพร่กระจายนวัตกรรมดังกล่าวนั้นได้รับการยอมรับและได้ประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัยหลากหลายสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีนวัตกรรมใหม่ ๆ และการเปลี่ยนทางสังคมและวัฒนธรรม ประกอบด้วยคุณลักษณะของนวัตกรรม 5 ลักษณะ (1) ประโยชน์เชิงเปรียบเทียบ (Relative Advance) (2) ความเข้ากันได้ (Compatibility) (3) ความไม่สลับซับซ้อน (Non-Complexity) (4) การทดลองใช้ (Trainability) และ (5) การสังเกตได้ (Observability) และใช้คุณลักษณะของนวัตกรรมทั้ง 5 ลักษณะดังกล่าวเป็นตัวแปรพยากรณ์หรือตัวแปรอิสระ ส่วนตัวแปรตามอธิบายถึงพฤติกรรมการยอมรับในการสืบค้นออนไลน์สาธารณะบนสมาร์ตโฟน (Mobile Online Public Access Catalogue: MOPAC) ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่ต้องการศึกษาและนำไปสู่การสร้างกรอบแนวความคิดเชิงทฤษฎีโดยมีทฤษฎีการแพร่กระจายนวัตกรรมรองรับเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการตั้งสมมติฐานและวิธีดำเนินการวิจัย ดังภาพที่ 1



ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดเชิงทฤษฎี

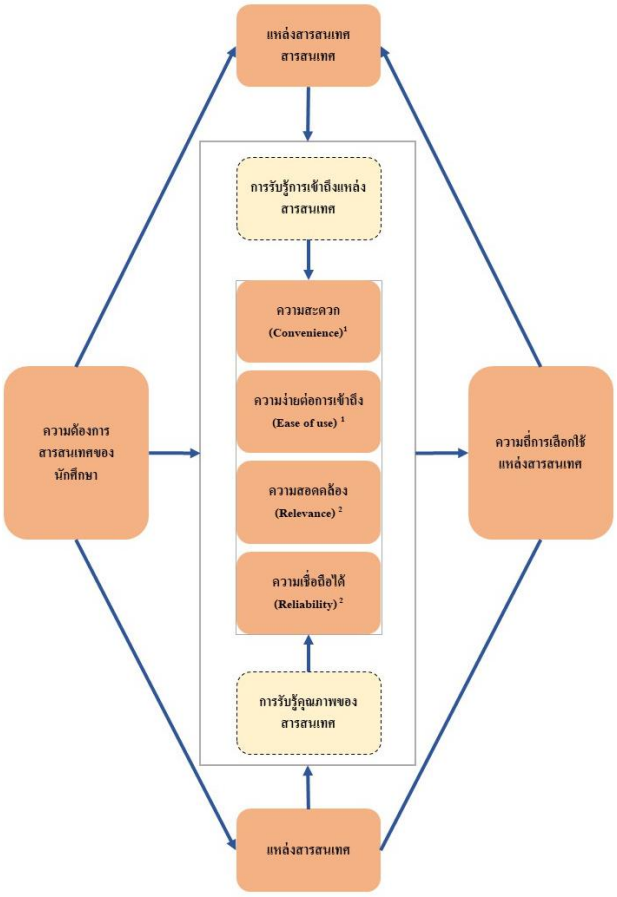
กรอบแนวความคิดการวิจัย (Conceptual research framework)

ผู้วิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายกรอบแนวความคิดการวิจัยที่แตกต่างกัน Ravitch & Riggan (2017 : 105-125) ให้ความหมายกรอบแนวความคิดการวิจัยว่า เป็นกรอบการวิจัยที่ครอบคลุมเนื้อหาสาระที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาวิจัยซึ่งเชื่อมโยงกับสิ่งที่เป็นปรากฏการณ์ที่ผู้วิจัยต้องการแสวงหาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น โดยผ่านกระบวนการวิจัยอย่างมีระบบแบบแผนมีทฤษฎีรองรับ เริ่มตั้งแต่ปัญหาการวิจัย จุดมุ่งหมาย คำถามการวิจัย การทบทวนวรรณกรรม ระเบียบวิธี การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และการตีความข้อมูล หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งกรอบแนวความคิดการวิจัยนั้นเป็นร่างทฤษฎีเบื้องต้นที่รอการพิสูจน์และยืนยันตรวจสอบข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังที่ วรรณดี สุทธินรากร (2556 : 59-89) ; จุมพล หนิมพานิช (2560 : 135-198) ; Yamauchi, Ponte, Ratliffe, & Traynor (2017 : 9-20) ; Hennig-Thurau, Aliman, Herting, Cziehso, Linder & Kübler (2023 : 9-11) ได้ให้ความหมายกรอบแนวคิดในการวิจัย เป็นเสมือนไฟฉายส่องทางเปิดมุมมองแนวคิดเชิงทฤษฎี ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระที่สำคัญซึ่งค้นพบจากการทบทวนวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมา ทำให้ผู้วิจัยทราบกลุ่มเป้าหมายที่จะเก็บข้อมูล

Hennig-Thurau, Aliman, Herting, Cziehso, Linder & Kübler (2023 :11-20) ; Grant & Osanloo (2014 : 13-20) ได้ให้ความหมายกรอบแนวความคิดในการวิจัยนั้น ได้มาจากการสังเคราะห์ได้ให้ความหมายกรอบแนวความคิดในการวิจัยนั้นได้มาจากการสังเคราะห์แนวความคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนประเด็นที่ต้องการศึกษาและถือว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับการวิจัยที่ผู้วิจัยสามารถใช้ชี้นำการวิจัยและทราบถึงจุดมุ่งหมายที่จะทำให้ไม่หลงประเด็นที่ต้องการศึกษาเหมือนเข็มทิศที่ชี้นำนักเดินทางให้รู้เส้นทางที่จะเดินไปไม่ให้หลงทางเดินเพื่อไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง

ดังตัวอย่างที่ 2 การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเลือกแหล่งสารสนเทศ: กรณีศึกษานักศึกษาอาเซียนในประเทศไทย กรอบแนวความคิดการวิจัยครั้งนี้ได้จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมถึงทฤษฎีที่นิยมใช้ในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ (Mann, 1993 : 5-12) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิจัยพฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศ คือ (1) ทฤษฎีความพยายามน้อยที่สุด ให้ความสำคัญการรับรู้การเข้าถึงแหล่งสารสนเทศประกอบด้วยตัวแปรอิสระที่สำคัญที่ต้องศึกษาวิจัยได้แก่ความสะดวก (Convenience) และความง่ายต่อการเข้าถึง (Ease of use) ไม่คำนึงถึงคุณภาพของสารสนเทศที่สืบค้นได้จากแหล่งสารสนเทศนั้น (Mann, 1993 : 91) และ (2) ทฤษฎีต้นทุนและผลตอบแทน ให้ความสำคัญการรับรู้คุณภาพของสารสนเทศโดยการประเมินคุณภาพของสารสนเทศที่ค้นคืนได้ ประกอบด้วยตัวแปรอิสระที่สำคัญต้องศึกษาวิจัย 2 ตัวแปรได้แก่ ความสอดคล้อง (Relevance) และความเชื่อถือได้ (Reliability) (Hertzum, 2002 : 1-18) ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดนี้เป็นแนวทางการสร้างสมมติฐานการวิจัยและวิธีการดำเนินการวิจัย ดังภาพที่ 2

ข้อความดังกล่าวข้างต้นคัดลอกมาจากรายงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเลือกแหล่งสารสนเทศ: กรณีศึกษานักศึกษาอาเซียนในประเทศไทย (ภีมศักดิ์ เอ้งฉ้วน, 2556 : 14-15)



[1] Mann, *1993* : *91*
[2] Hertzum, *2002* : 1-18

ภาพที่ 2 กรอบแนวความคิดการวิจัย
ที่มา : (ภีมศักดิ์ เอ้งฉ้วน, 2561 : 197)

นอกจากตัวอย่างดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยหรือผู้อ่านทั่ว ๆ ไปสามารถศึกษาเพิ่มเติมความรู้และประสบการณ์ในหลากหลายมุมมองหรือมิติที่แตกต่างกันเกี่ยวกับการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยทางด้านบรรณารักษ์และสารสนเทศศาสตร์ เช่น งานวิจัยการศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้สาขาบริหารธุรกิจและสาขาเศรษฐศาสตร์ในการเข้าถึงสารสนเทศรวมถึงการใช้คำศัพท์สืบค้น ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยโดยใช้กฎของ Cutter ห้าประการ ได้แก่ 1) การให้ความสำคัญกับผู้ใช้และการใช้ 2) หัวเรื่องมีแบบแผนเดียวกัน 3) คำศัพท์ 4) รายการหัวเรื่องมีความเฉพาะเจาะจง และ5) ความเฉพาะเจาะจง (นภัสกร กรวยสวัสดิ์, ลำปาง แม่นมาตย์ และมาลี กาบมาลา, 2561 : 79-80) การสร้างกรอบแนวความคิดสำหรับศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าถึงและการใช้แหล่งสารสนเทศของผู้เรียนทางไกล (Angchun, 2016 : 156-162) ใช้ทฤษฎีความพยายามน้อยที่สุดในการกำหนดกรอบแนวคิด

ความแตกต่างระหว่างกรอบความคิดเชิงทฤษฎีและกรอบแนวความคิดการวิจัยทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์

การสร้างกรอบแนวความคิดวิจัยเชิงทฤษฎีทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์นั้น ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายที่ต้องการศึกษาตัวแปรอิสระทุกตัวแปรของทฤษฎีที่จะนำมาใช้ในการวิจัย และทฤษฎีเหล่านั้นได้ผ่านการพิสูจน์เชิงประจักษ์และเป็นที่ยอมรับทั้งนักวิชาการและบุคคลทั่ว ๆ ไปมาเป็นเวลายาวนาน ผู้วิจัยจะอาศัยประสบการณ์ในการศึกษาวิจัยที่ได้สะสมมาประกอบการตัดสินใจเพื่อการเลือกและพิจารณาที่เหมาะสมที่สุดกับปรากฏการณ์ที่ต้องการศึกษาในบริบทที่แตกต่างกันทั้งด้านสังคม วัฒนธรรม และกาลเวลา

สำคัญยิ่งไปกว่านั้นการสร้างกรอบแนวความคิดวิจัยเชิงทฤษฎีทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์ดังกล่าว นักวิจัยต้องการพิสูจน์ว่าทฤษฎีที่จะนำมาใช้ยังมีความเหมาะสมและความสอดคล้องกับบริบทกระแสปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นปัจจุบันหรือไม่ ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้นและเพื่อสนับสนุนการสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยเชิงทฤษฎีทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์เชิงประจักษ์ ดังตัวอย่างที่ 1 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการยอมรับการแพร่กระจายนวัตกรรมสืบค้นออนไลน์สาธารณะบนสมาร์ตโฟนสำหรับสถาบันอุดมศึกษาดังภาพที่ 1

การสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์นั้นผู้วิจัยเลือกศึกษาตัวแปรอิสระบางตัวแปรที่สำคัญเท่านั้นจากทฤษฎีที่จะนำมาใช้ในการวิจัยไม่ต้องการพิสูจน์ทฤษฎีเพียงแต่ต้องการศึกษาตัวแปรอิสระที่สำคัญดังกล่าวมาสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยเรื่องที่สนใจศึกษาเท่านั้น ซึ่งตัวแปรอิสระที่สำคัญมีนั้นได้มาจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ข้อค้นพบจากการทบทวนวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในอดีตและปัจจุบันซึ่งประยุกต์ทฤษฎีหลายทฤษฎีผสมผสานบูรณาการเชื่อมโยงเข้าด้วยกันกับปรากฏการณ์ที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องนั้น ๆ

สร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์ซึ่งประยุกต์ทฤษฎี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีความพยายามน้อยที่สุดและทฤษฎีต้นทุนและผลตอบแทน เป็นพื้นฐานรองรับแนวคิดเชื่อมโยงเข้าด้วยกันกับปรากฏการณ์ที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาวิจัย ดังตัวอย่างที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเลือกแหล่งสารสนเทศ: กรณีศึกษานักศึกษาอาเซียนในประเทศไทย เนื่องจากปรากฏการณ์ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้แสวงหาสารสนเทศสามารถเข้าถึงแหล่งสารสนเทศได้ทุกที่ทุกเวลาและหลายช่องทางในการเข้าถึงสารสนเทศ การเลือกแหล่งสารสนเทศของนักศึกษาอาเซียนในบริบทการเรียนการสอนแบบบล็อกคอร์ส และแหล่งสารสนเทศที่แตกต่างกันตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทยทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ดังภาพที่ 2

การสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์

การสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยหากพิจารณาตามหลักแนวคิดพื้นฐานการวิจัยทางทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์นั้นสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภทคือการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เน้นการใช้เหตุผลเชิงอุปนัย (Inductive method) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เน้นการใช้เหตุผลเชิงอนุมาน (Deductive method) (วรรณดี สุทธินรากร, 2556 : 42)

การสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยเชิงคุณภาพนั้นไม่มีจุดหมายการทดสอบทฤษฎีจากข้อมูลที่รวบรวมมาได้ แต่เป็นเพียงแผนที่หรือเครื่องมือเพื่อช่วยให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างถูกต้อง ไม่หลงทิศหลงทางแต่มุ่งเน้นปรากฏการณ์และความเข้าใจบริบทพื้นฐานการสร้างกรอบแนวคิดการวิจัยโดยไม่มีการอ้างอิงถึงทฤษฎีหลัก (Grand theory) มารองรับแต่อาศัยทฤษฎีฐานราก (Grounded theory) ที่มีความยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนแก้ไขได้ตลอดเวลาขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมมาได้ แล้วนำข้อมูลนั้นมาทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อหาแบบแผนของข้อมูลหรือสมมติฐานโดยการเชื่อมโยงวรรณกรรมและสมมติฐานการวิจัยซึ่งผู้วิจัยค้นพบระหว่างการดำเนินการวิจัยแล้วพัฒนาเป็นทฤษฎีขึ้นมาโดยการเก็บข้อมูลเพิ่มเติม จนกระทั่งไม่มีข้อค้นพบใหม่ๆ เกิดขึ้น (วรรณดี สุทธินรากร, 2556 : 45-60 ; จุมพล หนิมพานิช, 2560 : 36-40 ; ประเวศน์ มหารัตน์สกุล, 2561: 75-81)

การสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยเชิงปริมาณนั้นเป็นเครื่องมือช่วยชี้นำทางสำหรับการวิจัย กรอบแนวความคิดนี้มีจุดหมายในการตรวจสอบเพื่อยืนยันว่าปรากฏการณ์หรือปัญหาที่สนใจศึกษาวิจัยเป็นไปตามทฤษฎีและสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยมีข้อมูลและข้อเท็จจริงสนับสนุนที่เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ (Empirical evidence) และมุ่งเน้นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระที่สำคัญ ๆ ซึ่งค้นพบจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ของการทบทวนทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการวิจัยจริง ๆ มิได้เดาสุ่มมา

วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกรอบแนวความคิดการวิจัยเชิงปริมาณและกรอบแนวความคิดการวิจัยเชิงคุณภาพ ทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์

การสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยเชิงคุณภาพนั้นเริ่มต้นด้วยทฤษฎีฐานรากเน้นการใช้เหตุผลเชิงอุปนัย (Inductive method) ซึ่งเป็นเพียงแนวทางชี้นำทิศทางให้ผู้วิจัยแสวงหาคำตอบการวิจัยไม่ให้หลงประเด็นและสามารถยืดหยุ่นหรือปรับเปลี่ยนได้เมื่อมีหลักฐานหรือข้อมูลใหม่ที่มาสนับสนุนเพียงพอว่า ควรปรับกรอบแนวความคิดการวิจัยที่สร้างขึ้นหรือไม่ ผู้วิจัยสามารถตรวจสอบยืนยันได้โดยการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจนกระทั่งไม่มีข้อค้นพบใหม่ ๆ เกิดขึ้น

การสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยเชิงปริมาณนั้นเริ่มต้นด้วยทฤษฎีหลักเน้นการใช้เหตุผลเชิงอนุมาน (Deductive method) ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการศึกษาหรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ณ ขณะนั้นในบริบทต่างๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม มุ่งเน้นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยว่าเป็นจริงตามที่ตั้งไว้หรือไม่ ผู้วิจัยทำการทดสอบสมมติฐานการวิจัยได้โดยอาศัยวิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ว่าจะยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0)

ดังนั้นจะเห็นว่าการสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยเชิงคุณภาพแตกต่างจากการสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยเชิงปริมาณ กล่าวคือการสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยเชิงคุณภาพอาศัยทฤษฎีฐานรากมารองรับปรากฏการณ์ที่ต้องการศึกษาวิจัยแต่เป็นเพียงแนวทางชี้นำทิศทางให้ผู้วิจัยแสวงหาคำตอบการวิจัยไม่ให้หลงประเด็น ส่วนกรอบแนวความคิดการวิจัยเชิงปริมาณอาศัยทฤษฎีหลักมารองรับปรากฏการณ์ที่ต้องการศึกษาวิจัย ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม มุ่งเน้นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยว่าเป็นจริงตามที่ตั้งไว้หรือไม่การวิจัยจริง ๆ มิได้เดาสุ่มมา

วิเคราะห์ปัจจัยสำคัญสำหรับการสร้างกรอบแนวคิดการวิจัยทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์

การสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย หมายถึง การสร้างแบบจำลองที่บูรณาการเชื่อมโยงเป็นภาพรวมหรือแบบจำลองชั่วคราวของงานวิจัยเรื่องที่กำลังศึกษา (Lincoln & Guba, 1985 : 91-105) ประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ แนวความคิดของผู้วิจัย (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2550 : 76-77 ; วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2551 : 103-104 ; มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. บัณฑิตศึกษา. สาขาวิชาคห-กรรมศาสตร์, 2545 : 144-146 ; Ravitch & Riggan, 2017 : 4-5) ดังนี้

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีหมายถึงชุดของความคิดหรือข้อสมมติฐานที่ได้ผ่านการพิสูจน์หรือผ่านการทดสอบโดยอาศัยการวิจัยเป็นพื้นฐานจำนวนหลายครั้ง จนผลการทดสอบดังกล่าวสามารถอธิบายข้อเท็จจริงนั้นได้อย่างถูกต้องและมีเหตุผลเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปหรือในแวดวงนักวิชาการ จึงเป็นผลให้ข้อสมมติฐานกลายเป็นทฤษฎี ดังนั้น เราจึงใช้ทฤษฎีอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นและสามารถเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อการทำนายและพยากรณ์สิ่งที่เกิดขึ้น (Fox & Bayat, 2007 : 29 ; Neuman, 1997 : 70-85)

การสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเนื่องจากทฤษฎีทำให้ผู้วิจัยทราบถึงตัวแปรทุกตัวที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรตามหนึ่ง ๆ ของแต่ละทฤษฎี ขณะเดียวกันผู้วิจัยจะเลือกศึกษาตัวแปรเพียงบางตัวจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตามตัวแปรที่สำคัญที่ถูกเลือกนั้นมิได้ถูกเดาสุ่มมาหรือผู้วิจัยเลือกเองตามใจชอบ แต่ตัวแปรที่ถูกเลือกนั้นอยู่บนพื้นฐานทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการ

ศึกษา ความสอดคล้องของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นและการทบทวนวรรณกรรม (Yamauchi, Ponte, Ratliffe, & Traynor, 2017 : 11-12 ; Grant & Osanloo, 2014 : 13-14)

ผู้วิจัยจะต้องเลือกทฤษฎีที่เกี่ยวข้องให้ตรงกับหัวข้อที่จะทำการวิจัยให้มากที่สุดเนื่องจากว่าทฤษฎีเป็นรากฐานสำคัญในการทำวิจัยต้องมีทฤษฎีมารองรับและสนับสนุน เพื่อความแม่นยำและความน่าเชื่อถือของผลงานวิจัยที่ได้จากการศึกษา ดังนั้นการเลือกทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจึงเป็นขั้นที่มีความสำคัญมากเพื่อนำไปสู่การสร้างกรอบแนวความคิดการวิจัยหรือตัวแบบวิจัยชั่วคราวซึ่งสามารถตอบโจทย์ปัญหาของการวิจัย เปรียบเสมือนสะพานที่เชื่อมโยงระหว่างปัญหาการวิจัยหรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทางสังคมซึ่งผู้วิจัยสนใจและต้องการศึกษาในบริบทที่แตกต่างกัน (Maxwell, 2005 : 49-51 ; สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2550 : 78)

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างกรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังนั้นการตรวจสอบและกลั่นกรองว่ามีประเด็นใดบ้างที่สอดคล้องตรงตามที่ต้องการศึกษาวิจัย ตัวแปรใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่จะศึกษาวิจัย สัมพันธ์กันอย่างไรทำให้ทราบได้ว่ามีผู้ใดได้ทำการศึกษาในเรื่องนี้มาแล้วบ้าง ตัวแปรต่าง ๆ ระเบียบวิธีวิจัย เทคนิคการวิเคราะห์ ตลอดจนข้อค้นพบที่ได้จะก่อให้เกิดความเข้าใจในประเด็นของเรื่องที่จะศึกษาได้ละเอียดชัดเจน และนำมาประมวลสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยของผู้วิจัย (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. บัณฑิตศึกษา. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์, 2545 : 145)

ผู้วิจัยจะต้องเลือกผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ และได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ลงในวารสารวิชาการที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติอยู่ในฐานข้อมูลศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre: TCI) และระดับนานาชาติตามเกณฑ์พิจารณาวารสารทางวิชาการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่บ่งชี้ว่าผู้วิจัยเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่ทำการศึกษามากน้อยเพียงใด

แนวความคิดของผู้วิจัย

ผู้วิจัยเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์โดยตรงซึ่งเกิดจากการทำวิจัยจำนวนหลายเรื่องในสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาจริงดังกล่าว ได้ค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ที่มีประโยชน์มากมายทั้งความมีนัยสำคัญเชิงทฤษฎี (Theoretical implications) และความมีนัยสำคัญเชิงปฏิบัติ (Practical implications) สามารถนำมาหลอมรวมเป็นองค์ประกอบเพื่อสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยที่นอกเหนือจากทฤษฎีและอดีตผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Maxwell, 2005 : 44-46 ; สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2550 : 78-79)

การนำเสนอกรอบแนวความคิดการวิจัยทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์

ผู้วิจัยสามารถนำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยนั้นมีได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับการพิจารณาของผู้วิจัยว่าจะนำเสนอออกมาในรูปแบบใด ได้แก่ การบรรยาย แผนภาพหรือแผนภูมิและ แบบจำลองในรูปสมการทางสถิติ (Miles and Huberman, 1994 : 32 ; วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2551, หน้า 103-106 ; มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. บัณฑิตศึกษา. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์, 2545 : 146-148 ; สุทิติ ขัตติยะ และวิไลลักษณ์ สุวจิตตานนท์ 2554 : 60-61)

แบบบรรยาย

การนำเสนอกรอบแนวความคิดการวิจัยแบบบรรยาย หมายถึง การเขียนอธิบายเพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบและเข้าใจถึงเหตุผล รวมทั้งทราบว่ามีทฤษฎีอะไรบ้าง ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีอะไรบ้าง สนับสนุนและเกี่ยวข้องในการเลือกตัวแปรว่าตัวแปรไหนเป็นตัวแปรอิสระที่สำคัญ และตัวแปรไหนเป็นตัวแปรตาม อย่างไรก็ตาม กรณีที่ทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเป็นตัวแปรชุดจำนวนมากที่ใช้ศึกษา ซึ่งแต่ละตัวแปรชุดยังประกอบด้วยตัวแปรย่อย ๆ ผู้วิจัยจะไม่นิยมเขียนกรอบแนวคิดในการวิจัย เพราะว่าผู้วิจัยต้องเขียนอธิบายขยายความเพิ่มเติมรายละเอียดเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจอย่างถ่องแท้ (Miles and Huberman, 1994 : 20) ดังตัวอย่างที่ 3 การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเลือกแหล่งสารสนเทศ: กรณีศึกษานักศึกษาอาเซียนในประเทศไทย

ผลการทบทวนทฤษฎี วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีตัวแปรอิสระสองชุดคือ (1) การรับรู้การเข้าถึงแหล่งสารสนเทศและ (2) การรับรู้คุณภาพของสารสนเทศที่คาดว่าจะมีผลกระทบต่อตัวแปรตามคือ ความถี่การเลือกแหล่งสารสนเทศแต่ละแหล่งของนักศึกษาอาเซียน

(1) การรับรู้การเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ

1.1 ความสะดวก (Convenience)

1.2 ความง่ายต่อการเข้าถึง (Ease of use)

(2) การรับรู้คุณภาพของสารสนเทศ

2.1 ความสอดคล้อง (Relevance)

2.2 ความเชื่อถือได้ (Reliability)

ตัวแปรตามคือ ความถี่การเลือกแหล่งสารสนเทศแต่ละแหล่งของนักศึกษาอาเซียน ได้แก่

1. ความถี่การเลือกใช้ห้องสมุดมหาวิทยาลัยที่เคยใช้ในประเทศของนักศึกษาอาเซียน
2. ความถี่การเลือกใช้ห้องสมุดมหาวิทยาลัยที่นักศึกษาอาเซียนกำลังศึกษาอยู่ในประเทศไทย
3. ความถี่การเลือกใช้ห้องสมุดมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่ใกล้ที่พักนักศึกษาอาเซียน
4. ความถี่การเลือกใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาอาเซียน

5. ความถี่รวมการเลือกใช้แหล่งสารสนเทศทั้งสี่แหล่ง (ภีมศักดิ์ เอ้งฉ้วน, 2556 : 40)

แบบแผนภาพหรือแผนภูมิ

การนำเสนอกรอบแนวความคิดการวิจัยแบบแผนภาพหรือแผนภูมิ หมายถึง การเขียนที่แสดงทิศทางความเชื่อมโยงสัมพันธ์ด้วยลูกศรระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่ต้องการศึกษาวิจัย ช่วยให้เกิดเห็นภาพชัดเจนอย่างเป็นเหตุเป็นผลของตัวแปรสำคัญ ๆ เท่านั้น ไม่จำเป็นต้องเขียนอธิบายรายละเอียด (Miles and Huberman,1994 : 20) ดังตัวอย่างที่ 1 ภาพที่ 1 หน้า 4 และดังตัวอย่างที่ 2 ภาพที่ 2 หน้า 6

แบบจำลองรูปสมการทางสถิติ

การนำเสนอกรอบแนวความคิดการวิจัยแบบจำลองรูปสมการทางสถิติ หมายถึง การเขียนอยู่ในรูปสัญลักษณ์ทางสถิติแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ช่วยให้ผู้วิจัยเห็นแนวทางและเทคนิคทางสถิติที่จะนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์หรือทดสอบสมมติฐานการวิจัย (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. บัณฑิตศึกษา. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์, 2545 : 147 ; วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2551 : 105) ดังตัวอย่าง 4 เรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเลือกแหล่งสารสนเทศ: กรณีศึกษานักศึกษาอาเซียนในประเทศไทย

วัตถุประสงค์วิจัย เพื่อทดสอบปัจจัยที่สามารถอธิบายความผันแปรแนวโน้มการรับรู้การเลือกแหล่งสารสนเทศและคุณภาพของสารสนเทศกับความถี่การเลือกใช้แหล่งสารสนเทศของนักศึกษาอาเซียนดังนั้นเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุเป็นเทคนิคทางสถิติขั้นเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามหนึ่งตัวกับตัวแปรอิสระมากว่าหนึ่งตัวแปรแสดงสมการถดถอยพหุ (แบบจำลองรูปสมการทางสถิติ) ดังนี้

$$\hat{Y} = a + b_1 x_1 + b_2 x_2 + b_3 x_3 + b_4 x_4$$

Y คือ ตัวแปรตามหรือความถี่การเลือกแหล่งสารสนเทศ

$\hat{Y}$ (y hat) แทนค่าพยากรณ์การเลือกแหล่งสารสนเทศ

X คือ ตัวแปรอิสระหรือตัวพยากรณ์ประกอบด้วย 4 ตัวแปร

X_1 คือความสะดวก (Convenience) X_2 คือความง่ายต่อการเข้าถึง (Ease of use)

X_3 คือความสอดคล้อง (Relevance) X_4 คือความเชื่อถือได้ (Reliability)

a คือ ค่าคงที่ (Constant) ของสมการถดถอย

b_1 คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปรอิสระ X_1

b_2 คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปรอิสระ X_2

b_3 คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปรอิสระ X_3

b_4 คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression coefficient) ของตัวแปรอิสระ X_4

(ภีมศักดิ์ เอ้งฉ้วน, 2556 : 61)

สรุป

การสร้างกรอบแนวความคิดทั้งเชิงทฤษฎีและการวิจัย รวมถึงประเภทการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพทางสารสนเทศศาสตร์และบรรณารักษศาสตร์ บนพื้นฐานทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการศึกษา เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการทำวิจัย เพราะว่ากรอบแนวความคิดการวิจัยดังกล่าวนั้น เปรียบเสมือนพิมพ์เขียวและกระจกที่สะท้อนให้นักวิจัยเข้าใจปัญหาและปรากฏการณ์ที่จะทำการศึกษาวิจัยอย่างถ่องแท้ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม และสมมติฐานการวิจัย โดยอาศัยทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมา นำมาเชื่อมโยงบูรณาการข้อค้นพบที่สำคัญเข้าด้วยกัน ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นช่วยให้ผู้วิจัยสามารถคาดคะเนผลลัพธ์การวิจัยได้ถูกต้องแม่นยำมากกว่าผลลัพธ์การวิจัยที่กรอบแนวความคิดการวิจัยที่ไม่มีทฤษฎีมารองรับ หากผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทบทวนทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย และเข้าใจถึงเนื้อหาสาระสำคัญของทฤษฎีต่าง ๆ ดังกล่าวอย่างละเอียดถ่องแท้แล้วนั้น จะมีประโยชน์อย่างมากที่จะนำไปปรับประยุกต์ใช้เป็นเสมือนรากฐานที่หนักแน่นและสำคัญต่อผู้วิจัยที่จะการพัฒนากรอบแนวความคิดการวิจัยแก่ผู้วิจัยให้เห็นภาพสะท้อนมีทิศทางอย่างชัดเจนและอย่างมีเหตุมีผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเนื้อสาระประเด็นที่ต้องการศึกษา ทำให้ทราบว่าตัวแปรใดมีความสำคัญและชี้แนวทางการกำหนดสมมติฐานการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

จุมพล หนิมพานิช. (2560). *การออกแบบญาณวิทยา กระบวนทัศน์ และกรอบแนวคิดทฤษฎีในการทำวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์เชิงคุณภาพ: ทฤษฎีและการปฏิบัติ.* นนทบุรี:มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

นภัสกร กรวยสวัสดิ์, ลำปาง แม่นมาตย์ และ มาลี กาบมาลา. (2561). พฤติกรรมการเข้าถึงสารสนเทศและการใช้คำศัพท์ในการสืบค้นทรัพยากรสารสนเทศ สาขาบริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ของผู้ใช้. *วารสารสารสนเทศศาสตร์.* 36 (1), 69-86.

บัณฑิตา อินสมบัติ. (2558). มโนทัศน์พื้นฐานของกรอบความคิดเชิงทฤษฎี กรอบความคิดการวิจัย โมเดลการวิจัย กรอบการวิจัย และแผนภูมิการวิจัย. *วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ.* 5 (8), 13-23.

ประเวศน์ มหารัตน์สกุล. (2561). *แนวคิด หลักการและกระบวนการวิจัย: เชิงปริมาณ คุณภาพและผสานวิธีการเขียนวิทยานิพนธ์*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์.

ภีมศักดิ์ เอ้งฉ้วน. (2556). *รายงานการวิจัยปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเลือกแหล่งสารสนเทศ: กรณีศึกษาของนักศึกษาอาเซียนในประเทศ ไทย*. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภีมศักดิ์ เอ้งฉ้วน. (2561). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเลือกแหล่งสารสนเทศ: กรณีศึกษานักศึกษาอาเซียนในประเทศไทย. *วารสารบรรณศาสตร์ มศว.* 11 (1), 191-208.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์. (2545). *ประมวลสาระชุดวิชาสถิติและการวิจัยทางสังคมศาสตร์ หน่วยที่ 1-6* (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วรรณดี สุทธินรากร. (2556). *การวิจัยเชิงคุณภาพ: การวิจัยในกระบวนทัศน์ทางเลือก*. กรุงเทพมหานคร: สยามปริทัศน์.

วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2550). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: เฟื่องฟ้าพริ้นติ้ง.

สุทิติ ขัตติยะ และ วิไลลักษณ์ สุวจิตตานนท์. (2554). *แบบแผนการวิจัยและสถิติ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ประยูรวงศ์พริ้นท์ติ้ง.

Angchun, P. (2016). A conceptual framework for studying factors influencing distance learners' access and use of information sources. *Academic Journal of Humanities and Social Sciences.* 24 (44), 147-170.

Aparicio, M., Bacao, F., & Oliveira, T. (2016). An e-learning theoretical framework. *An e-learning theoretical framework.* 19 (1), 292-307.

Fang, X., Ng, D. T. K., Leung, J. K. L., & Xu, H. (2023). The applications of the ARCS model in instructional design, theoretical framework, and measurement tool: a systematic review of empirical studies. *Interactive Learning Environments*, 1-28.

Fox, W., & Bayat, M. S. (2007). *A guide to managing research*. Cape Town: Juta.

Grant, C., & Osanloo, A. (2014). Understanding, selecting, and integrating a theoretical framework in dissertation research: Creating the blueprint for your "house". *Administrative Issues Journal: Connecting to Education, Practice and Research.* 4 (20), 12-26. doi: 10.5929/2014.4.2.9

Hennig-Thurau, T., Aliman, D. N., Herting, A. M., Cziehso, G. P., Linder, M., & Kübler, R. V. (2023). Social interactions in the metaverse: Framework, initial evidence, and research roadmap. *Journal of the Academy of Marketing Science*. 51 (4), 889-913.

Hertzum, M. (2002). The importance of trust in software-engineers' assessment and choice of information sources. *Information and Organization.* 12 (1), 1-18.

Imenda, S. (2014). Is there a conceptual difference between theoretical and conceptual frameworks? *Journal of Social Sciences.* 38 (2), 185-195.

Lincoln, Y. S., & Guba, E. G. (1985). *Naturalistic inquiry*. Beverly Hills, CA: SAGE.

Mann, T. (1993). *Library research model: A guide to classification, cataloging, and computer*. New York: Oxford University Press.

Maxwell, J. R. (2005). *Qualitative research design: An interactive approach* (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: SAGE.

Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook* (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: SAGE.

Neuman, W. L. (1997). *Social research methods: Qualitative and quantitative approaches* (3rd ed.). Boston: Allyn and Bacon.

Ravitch, S. M., & Riggan, M. (2017). *Reason & rigor: How conceptual frameworks guide research* (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: SAGE.

Rogers, E. M. (1995). *Diffusion of innovations.* (5th ed.). New York: Free Press.

Van der Waldt, G. (2020). Constructing conceptual frameworks in social science research. *The Journal for Transdisciplinary Research in Southern Africa. 16* (1), 1-9. DOI: https://doi.org/10.4102/td.v16i1.758

Yamauchi, L. A., Ponte, E., Ratliffe, K. T., & Traynor, K. (2017). Theoretical and conceptual frameworks used in research on family-school partnerships. *School Community Journal.* 27 (2), 9-34

ภาคผนวก

คำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความ

1.ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

1.1 บทความพิเศษ (Special Article) บทความทางวิชาการพิเศษ ที่เสนอเนื้อหาความรู้วิชาการอย่าง เข้มข้น และผ่านการอ่านและพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักวิชาการในวงการวิชาการ/วิชาชีพ

1.2 บทความวิจัย (Research Article) ได้แก่ รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ จะต้องไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใดๆ มาก่อน

1.3 บทความทางวิชาการ (Academic Articles) ที่เสนอเนื้อหาความรู้วิชาการมีความโดดเด่นเพื่อนำเสนอองค์ความรู้ใหม่สู่สังคม

2.การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ใน Journal of Roi Kaensarn Acadami ให้ผู้เขียนทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ให้ผู้เขียนบทความดาวน์โหลด Template บทความวิจัย หรือ Template บทความวิชาการ บทความพิเศษ Template บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ ซึ่งเป็นตัวอย่างของการเขียนบทความวารสาร โดยสามารถดาวน์โหลดได้ดังนี้

2.1.1 Template บทความวิจัย (.pdf) ตัวอย่างบทความ (.docx)

2.1.2 Template บทความวิชาการ บทความพิเศษ (.pdf) ตัวอย่างบทความ (.docx)

2.2 ให้ผู้เขียนบทความดาวน์โหลดหนังสือรับรองก่อนตีพิมพ์บทความใน Journal of Roi Kaensarn Academi โดยสามารถดาวน์โหลดได้ที่ (.pdf) และให้กรอกรายละเอียดให้ครบถ้วน พร้อมทั้งบทความที่เขียนส่งเข้า คิวอาร์โค้ด Line หน้าเว็บวารสารเพื่อตรวจสอบเบื้องต้น

2.3 รอเจ้าหน้าที่ติดต่อกลับตามเอกสารที่แนบของผู้เขียนบทความที่ส่งเข้า คิวอาร์โค้ด Line หน้าเว็บวารสาร เจ้าหน้าที่ส่งแบบ Google Form ให้ผู้เขียนดำเนินการตามแบบฟอร์มดังกล่าว

2.4 เจ้าหน้าที่แจ้งให้เข้าในระบบสมัครสมาชิกออนไลน์ของวารสารและ/หรือ (กรณีผู้สมัครแล้วต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่ 2.1 และ 2.2 เช่นเดียวกัน) ถึงให้เข้าระบบได้ตามลิงค์นี้ https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKSA/user/register (สามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ระบบ Thaijo) เมื่อส่งบทความเข้าระบบแล้ว เจ้าหน้าที่จะดำเนินการตรวจสอบและดำเนินการตามขั้นตอนในการจัดทำบทความให้ผู้เขียนบทความทราบตามลำดับต่อไป

3. การตรวจสอบบทความและพิสูจน์อักษร

ผู้เขียนควรตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทความที่วารสารกำหนด ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องแน่นอน พร้อมทั้งพิสูจน์อักษรก่อนที่จะส่งบทความให้กับบรรณาธิการ การเตรียมบทความให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสารจะทำให้การพิจารณาตีพิมพ์มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร

4. รูปแบบการจัดเตรียมบทความ

4.1 สำหรับภาษาไทย บทความต้องเป็นตัวพิมพ์ดีด โดยใช้ชุดแบบอักษร (Font) ชนิดไทยสารบรรณ (TH SarabunPSK) ขนาดอักษร 16 จัดกั้นหลังตรง ส่วนบทความภาษาอังกฤษให้ใช้แบบอักษร Times New Roman ขนาดอักษร 12 ในการจัดให้มีระยะห่างระหว่างบรรทัดหนึ่งช่อง (Double spacing) ตลอดเอกสาร พิมพ์หน้าเดียวลงบนกระดาษพิมพ์สั้นขนาดเอ 4 (A4) ระยะ ขอบกระดาษบน 1.5 นิ้ว, ล่าง 1 นิ้ว, ซ้าย/ขวา 1 นิ้ว พร้อมใส่หมายเลขหน้ากำกับทางมุมขวาบนทุกหน้า บทความไม่ควรยาวเกิน 20 หน้ากระดาษพิมพ์สั้น โดย นับรวมภาพประกอบและตาราง

4.2 ชื่อเรื่องต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง

4.3 ชื่อผู้เขียน ตำแหน่งทางวิชาการ สาขา คณะ สังกัด/หน่วยงานของผู้ร่วมหรือที่ปรึกษาทุกคน โดยเรียงจากผู้เขียนบทความ 1 ผู้ร่วม 2,3,4 ตำแหน่งใต้ชื่อเรื่อง เยื้องชิดฝั่งขวาของหน้ากระดาษ มี E – mail ที่ติดต่อในการส่งบทความได้

4.4 มีบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 500 คำต่อบทคัดย่อ

4.5 กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ 3-5 คำ

4.6 การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจากหัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษรและหัวข้อย่อยขนาดเดียวกันต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ควรเว้น ระยะพิมพ์ 0.5 ช่วงบรรทัด

4.7 การใช้ตัวเลข คำย่อ และวงเล็บ ใช้เป็นตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Network Organization) เป็นต้น

บทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

1) บทคัดย่อ (Abstract)

2) บทนำ (Introduction) ระบุความสำคัญของปัญหาการวิจัย

3) วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

4) ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology) ระบุแบบแผนการวิจัยการได้มาซึ่งกลุ่ม ตัวอย่าง และการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

5) กรอบแนวคิดในการวิจัย

6) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง (Results) เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปตารางหรือแผนภูมิ

7) อภิปรายผล/วิจารณ์ (Discussion) เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยง ของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อๆ แต่ ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

8) ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ระบุข้อสรุปที่สำคัญและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และประเด็นสำหรับการวิจัยต่อไป

9) เอกสารอ้างอิง (References) ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ในเชิงอรรถเท่านั้น เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

บทความพิเศษ บทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ บทความวิจารณ์หนังสือ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

1) บทคัดย่อ (Abstract)

2) บทนำ (Introduction)

3) เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับและมีกรอบแนวคิดผลสัมฤทธิ์ของบทความ

4) บทสรุป (Conclusion)

5) เอกสารอ้างอิง (References)

ตัวอย่างการจัดพิมพ์บทความ

ระบุหมายเลขไว้ด้านบนขวา (16 pt)

1. นิ้ว

1 นิ้ว **ชื่อบทความภาษาไทย (20 pt)** 1 นิ้ว

Articles English (14 pt)

ชื่อ – นามสกุล ผู้เขียนบทความ (16 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด (16 pt)

Name - Surname of Article author (12 pt)

Agency (12 pt)

E-mail (12 pt)

****

บทคัดย่อ (18 pt)

(16 pt ไม่เกิน 350 คำ) .....

.....

คำสำคัญ : 3-5 คำ **(16 pt)**

Abstract (14 pt)

(12 pt ไม่เกิน 350 คำ).....

.....

Keywords : 3-5 words (12 pt)

บทนำ (18 pt)

(16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....

.....

เนื้อหาแต่ละประเด็น ตามแบบบทความวิชาการ/วิจัยและอื่นๆ (18 pt)

(16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....

.....

สรุป (18 pt)

(16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....

.....

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....

.....

1 นิ้ว

สำหรับการอ้างอิงเอกสารในบทความนั้นใช้ระบบ APA ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้ วงเล็บ เปิด-ปิด และระบุชื่อ-นามสกุล ของผู้เขียน ปี พ.ศ. และเลขหน้า ของเอกสารที่นำมาอ้างอิงกำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิง เอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และผู้เขียนบทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด การอ้างอิงเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

1. หากชื่อผู้แต่งอยู่หน้าข้อความที่อ้างถึงให้ใช้ชื่อผู้แต่ง (ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) เช่น ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2545 : 15-16) หรือ Baruard, Chester L, (1938 : 50)

2. หากชื่อผู้แต่งอยู่ท้ายข้อความที่อ้างถึง ให้ใช้ (ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) เช่น

1) กรณีผู้แต่ง 1 คน ให้เขียนเป็น (ชื่อผู้เขียน, ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) เช่น (ชวลิต ประภวานนท์, 2545 : 19) หรือ (Chandler, Alfred D, 1962 : 42)

2) กรณีผู้แต่ง 2 คน ให้เขียนเป็น (ชื่อที่ 1 และชื่อที่ 2, ปีที่พิมพ์: เลขหน้า) เช่น (ทองใส นามดี และวิทยา แสงทอง, 2556 : 20) หรือ (Chandler,Ralph C. and Plano Jack C, 1982 : 3)

3) กรณีผู้แต่งมากกว่า 3 คนขึ้นไป ครั้งแรกให้เขียนชื่อผู้เขียนทั้งหมด และครั้งต่อไปให้เขียนเป็นคณะ เช่น (ชื่อผู้เขียนคนที่ 1 และคณะ, ปีที่พิมพ์: เลขหน้า) เช่น (สมศักดิ์ วานิชยาภรณ์ และคณะ, 2556 : 23) หรือ (Argyris et al.,1972 :9)

4) การอ้างอิงท้ายบทความ ให้ใช้รูปแบบ APA เวอร์ชัน 6 ดังตัวอย่างนี้ (http://www.apastyle.org)

1) หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). *ชื่อเรื่อง.* (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์. เช่น

1.1) ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. (2543). *2475 การปฏิวัติสยาม.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.

1.2) Simon,Herbert A. (1976). *Administrative Behavior*. (3rd ed.). New York: The Free Press.

2) บทความในวารสาร

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. *ชื่อวารสาร*, ปีที่ (ฉบับที่), เลขหน้าที่ ปรากฏบทความในวารสาร. เช่น

2.1) ฉลอง พัฒนา. (2556). การสร้างฐานความรู้ในการบริหารจัดการชุมชน. *วารสารปกครองท้องถิ่น*, 1(1), 52-67.

2.2) Jurkovich,R (1974). A Core Typology of Organization Environments. *Administrative Science Quarterly*, 19 (2), 380-394.

3) วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์/สารนิพนธ์/รายงานการวิจัย

ชื่อผู้วิจัย. (ปีที่พิมพ์). *ชื่อเรื่อง.* ระดับของงาน.หน่วยงานที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัย

3.1สมพร เกษตรศิริ (2550). *การบริหารจัดการองค์กรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

3.2 Jaffee,D. (2001). *The Development on New Generation of Thai Farmers to Propel Thai Eeonomy* . Research Report. College : Thepsatri Rajabhat University.

4) แหล่งข้อมูลจากเว็บไซต์

ชื่อผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ วัน เดือน ปี. แหล่งที่มา : Url

เช่น

พีรพล หาญพิชัยยุทธ. (2553). การขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย. *ออนไลน์*.สืบค้นเมื่อ 7 กันยายน 2555. แหล่งที่มา http://www.buddhismth.com/index.hp?y.

BBC New. (2016). Etnical Alzheimers or Social Advocates solution. *Online.* Retrieved May 3, 2017. from : http://www.bbc.com/2016/ WORLD

5) รายงานการประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. *ชื่อเอกสารรวมเรื่องรายงานการประชุม.* วัน เดือน ปี. สถานที่จัด. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

เช่น สมาน นิดตาทอง. (2550). การพัฒนาการเรียนรู้แห่งศาสตร์ทางการจัดการ.*เอกสารประกอบการประชุมการประสานงานชุมชน.* 25 พฤศจิกายน 2550. โรงแรมนภานิมิต. กรุงเทพมหานคร: พิสุดการพิมพ์.

Natthabhan, S. (2000). The Besuty of Wonmen in Theravada Philosopy. *Nebraska Symposium on Motivation : voll. 38. Perspectives on Motivation.* 18 July 2000. Lincoln. USA: University of Nebraska Prees.

6) พจนานุกรม

ชื่อหนังสือ. (ปีที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

เช่น *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน.* (2525). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน.

Shoter Oxford English dictionary. (2002). New York: Oxford University Press.

6. ส่วนภาพประกอบ (Figure) **และส่วนตาราง** (Table)

ภาพประกอบและตารางควรมีเท่าที่จำเป็น โดยพิมพ์หน้าละ 1 ภาพ หรือ 1 ตาราง สำหรับคำบรรยายภาพและตารางให้พิมพ์เหนือภาพหรือตาราง ส่วนคำอธิบายเพิ่มเติมให้ใส่ใต้ภาพหรือตาราง

7. ลิขสิทธิ์

เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายลิขสิทธิ์ ผู้เขียนทุกท่านต้องลงลายมือชื่อในแบบฟอร์มใบมอบลิขสิทธิ์บทความให้แก่วารสาร พร้อมกับบทความต้นฉบับที่ได้แก้ไขครั้งสุดท้าย นอกจากนี้ ผู้เขียนทุกท่านต้องยืนยันว่าบทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์นั้น ได้ส่งมาตีพิมพ์เฉพาะใน Journal of Roi Kaensarn Acadami เพียงแห่งเดียวเท่านั้น หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้เขียนอื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้เขียนต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อบรรณาธิการ ก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์

8. การติดต่อโฆษณาและการสมัครสมาชิก

การติดต่อโฆษณา การสั่งซื้อ และการสมัครเป็นสมาชิกวารสารพัฒนาระบบการจัดการ กรุณาติดต่อ “กองบรรณาธิการวารสาร” ศูนย์พัฒนาเรียนรู้สมัยใหม่ บจก.พัฒนาเรียนรู้สมัยใหม่ เลขที่ 141 หมู่ 6 ตำบลบ้านชัย อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี 41190
https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKSA/index
E-mail: journal1990jmsd@gmail.com

9. กำหนดการออกวารสาร

ฉบับที่ 1 มกราคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มกราคม)
ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์ (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 28 กุมภาพันธ์)
ฉบับที่ 3 มีนาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มีนาคม)
ฉบับที่ 4 เมษายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 เมษายน)
ฉบับที่ 5 พฤษภาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 พฤษภาคม)
ฉบับที่ 6 มิถุนายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มิถุนายน)
ฉบับที่ 7 กรกฎาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 กรกฎาคม)
ฉบับที่ 8 สิงหาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 สิงหาคม)
ฉบับที่ 9 กันยายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 กันยายน)
ฉบับที่ 10 ตุลาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ตุลาคม)
ฉบับที่ 11 พฤศจิกายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 พฤศจิกายน)
ฉบับที่ 12 ธันวาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ธันวาคม)

10. อัตราค่าวารสาร

กำหนดออกวารสารปีละ 12 ฉบับ จำหน่ายราคาฉบับละ 300 บาท (ไม่รวมค่าส่ง)

11. อัตราค่าสมาชิก

ปีละ 500 บาท

ใบสมัครเป็นสมาชิก

Journal of Roi Kaensarn Acadami

ที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน บรรณาธิการ Journal of Roi Kaensarn Acadami

ข้าพเจ้า (ชื่อภาษาไทย).....

(ชื่อภาษาอังกฤษ).....

ที่อยู่ (ที่สามารถติดต่อได้).....

.....

E-Mail : .....โทรศัพท์ ..... โทรสาร.....

มีความประสงค์จะขอรับสมัครเป็นสมาชิก Journal of Roi Kaensarn Acadami

( ) สมาชิกประเภทรายปี 500 บาท

( ) เล่มละ 300 บาท

พร้อมนี้ ข้าพเจ้าได้ส่ง

( ) เงินสด

( ) อื่นๆ.....

โปรดนำส่ง Journal of Roi Kaensarn Acadami

สถานที่ติดต่อ ☐ ที่บ้าน ☐ ที่ทำงาน

เลขที่.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์ ..... มือถือ.....

โทรสาร.....E-Mail : .....

ลงชื่อ.....

(.....)

(สำหรับเจ้าหน้าที่)

ค่าบำรุงปี พ.ศ.....

เลขที่ใบเสร็จ.....

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงบัญชีแล้ว.....

หนังสือรับรอง

ก่อนตีพิมพ์บทความใน Journal of Roi Kaensarn Acadami

เรียน บรรณาธิการ Journal of Roi Kaensarn Acadami

ตามที่ ข้าพเจ้า.....

ได้ส่งบทความเรื่อง.....

.....

.....

.....

เพื่อตีพิมพ์ใน Journal of Roi Kaensarn Acadami

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วม ขอรับรองว่า บทความที่เสนอมา (ถ้ามี)นี้ยังไม่เคยได้รับการตีพิมพ์หรือไม่ได้อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาลงตีพิมพ์ในวารสารหรือแหล่งตีพิมพ์อื่นใด หรือได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่น ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วมยอมรับหลักเกณฑ์การพิจารณาต้นฉบับ ทั้งยินยอมให้กองบรรณาธิการมีสิทธิพิจารณาและตรวจแก้ต้นฉบับได้ตามที่เห็นสมควร พร้อมนี้ขอมอบลิขสิทธิ์บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ให้แก่ **ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่** หากมีการฟ้องร้องเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์เกี่ยวกับภาพ กราฟ ข้อความส่วนใดส่วนหนึ่ง และหรือข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความ ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วม/ยินยอมรับผิดชอบแต่เพียงฝ่ายเดียว

หาก กองบรรณาธิการ Journal of Roi Kaensarn Acadami ตรวจพบว่าคำรับรองดังกล่าว ไม่เป็นความจริง กองบรรณาธิการ Journal of Roi Kaensarn Acadami มีสิทธิยกเลิกบทความของผู้นิพนธ์ออกจาก Journal of Roi Kaensarn Acadami ได้ทันทีโดยไม่ต้องแจ้งให้ผู้นิพนธ์ทราบล่วงหน้า และผู้นิพนธ์ทุกท่านขอรับรองและยินยอมปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าว พร้อมทั้งลงนามรับรองไว้ที่ข้างท้ายของหนังสือรับรองฉบับนี้

ลงนามผู้เขียนหลัก (ชื่อที่ 1) ลงนามผู้เขียนร่วม (ชื่อที่ 2)

....

(.....) (.....)

ข้อมูลติดต่อ (เฉพาะผู้เขียนหลัก)

Facebook : .....

ID : Line .....

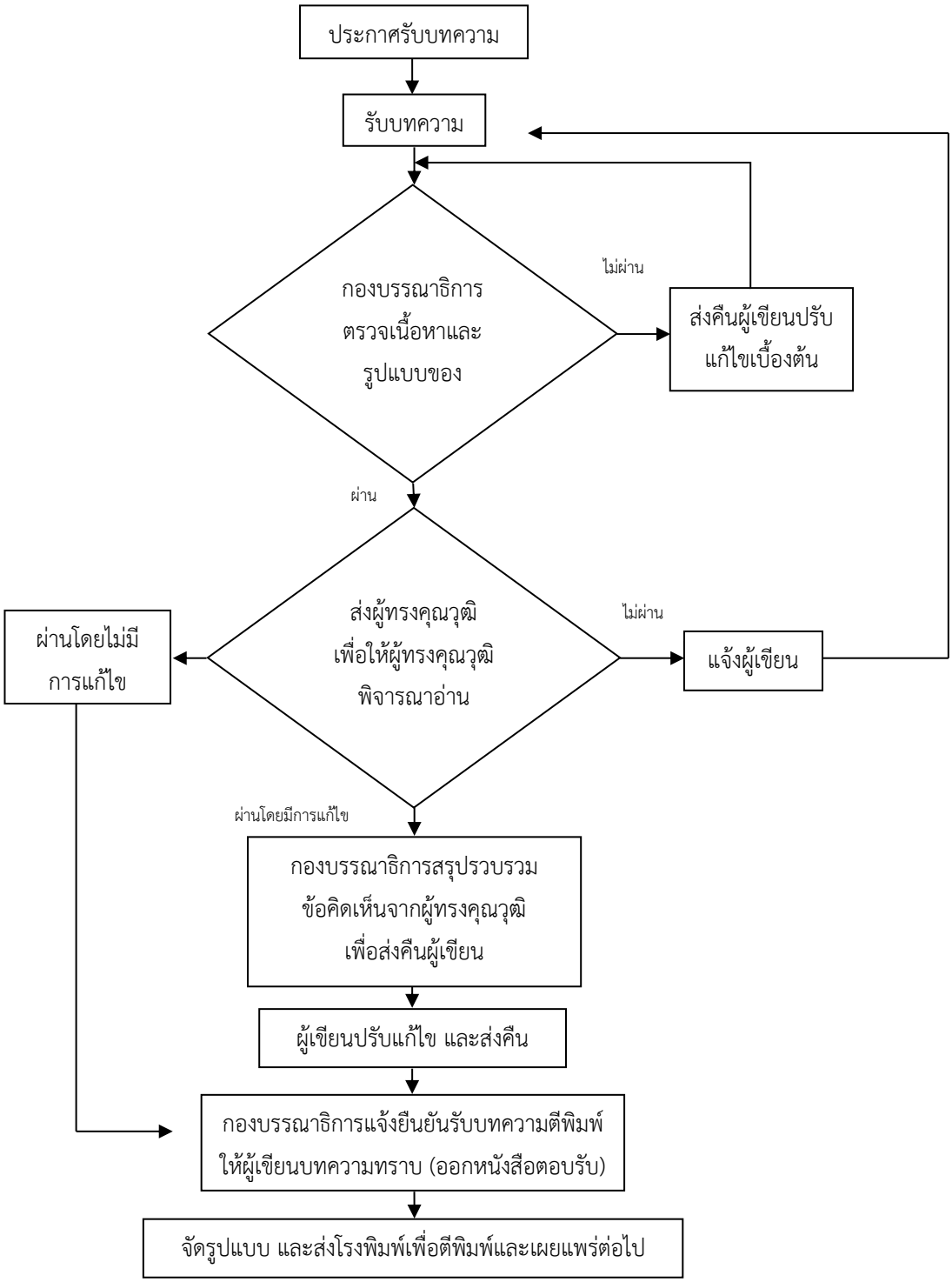
E : mail .....

เบอร์โทร .....

หมายเหตุ: ให้ผู้เขียนหลักและผู้เขียนร่วมลงนามให้ครบทุกท่าน หากมีผู้เขียนมากกว่า ท่าน สามารถเพิ่มเติมรายชื่อผู้ลงนาม 2 ข้างท้ายได้ตามจำนวนผู้เขียนบทความทั้งหมด

รูปแบบการตีพิมพ์

Journal of Roi Kaensarn Acadami



จริยธรรมการตีพิมพ์

บทบาทและหน้าที่ของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารนักบริหารที่ตนรับผิดชอบ และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้ว โดยพิจารณาจากความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหากับนโยบายของวารสารเป็นสำคัญ และจะต้องมีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีใหม่รวมถึงแบบจำลองเชิงแนวคิด (Conceptual Model) ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันจะนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อวิชาการที่สำคัญ

2. บรรณาธิการจะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้เขียน และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ

3. บรรณาธิการจะต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว โดยต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง และใช้โปรแกรมที่เชื่อถือได้ เพื่อให้แน่ใจว่า บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น และหากตรวจพบ การคัดลอกผลงานของผู้อื่น จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนบทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้นๆ

4. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้เขียน และผู้ประเมิน

5. บรรณาธิการต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

6. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง และให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้นำว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่

7. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่ผู้เขียนปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เขียนซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

บทบาทและหน้าที่ของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนบทความจะต้องรับรองว่า บทความที่ส่งมาพิจารณาไม่เคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่ใดมาก่อน และไม่ส่งต้นฉบับบทความซ้ำซ้อนกับวารสารอื่น

2. ผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย จะต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง

3. ผู้เขียนจะต้องปรับแก้ไขบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของวารสารในหัวข้อ “คำแนะนำสำหรับผู้เขียน”

4. ผู้เขียนที่มีชื่อในบทความจะต้องเป็นผู้มีส่วนในการจัดทำบทความหรือมีส่วนในการดำเนินการวิจัย

5. ผู้เขียนจะต้องอ้างอิงผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ (หากมีการฟ้องร้องจะเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว ทางวารสารจะไม่รับผิดชอบใดๆ ทั้งสิ้น)

6. ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา และไม่ควรนำเอกสารวิชาการที่ไม่ได้อ่านมาอ้างอิง หรือใส่ไว้ในอ้างอิง และควรอ้างอิงเอกสารเท่าที่จำเป็นอย่างเหมาะสม ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากจนเกินไป

7. ผู้เขียนจะต้องปรับแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ประเมินบทความและกองบรรณาธิการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด

8. ผู้เขียนจะต้องระบุชื่อแหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัย (ถ้ามี) และจะต้องระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (ถ้ามี)

9. ในบทความผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือ เลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป

10. ผู้เขียนไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่ถูกถอดถอนออกไปแล้ว เว้นแต่ข้อความที่ต้องการสนับสนุนนั้นเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการถอดถอน และจะต้องระบุไว้ใน เอกสารอ้างอิงด้วยว่า เป็นเอกสารที่ได้ถูกถอดถอนออกไปแล้ว

บทบาทและหน้าที่ของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาแก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ

2. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่า ตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้นๆ

3. ผู้ประเมินบทความ ควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขาวิชานั้นๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน แต่ผู้เขียนบทความไม่ได้อ้าง

ถึง เข้าไปในการประเมินบทความด้วยผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ

4. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

5. เมื่อผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความ ที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่นๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ

Publication Ethics

Duties of Editors

1. The editor will assess the paper quality for publication and select only those passing through the reviewing process, in which the clarity of and congruence with the journal policy must be prioritized. The selected paper must contain a body of knowledge that reflects valuable perception and a theoretical framework derived from experiences or textual/research synthesis. A grounded theory or a conceptual model contributing to further research must be preferably included.

2. No information regarding the paper's author(s) or reviewers shall be revealed to irrelevant parties during the paper reviewing process.

3. The paper published formerly elsewhere must not be accepted by the editor for publication. Plagiarism must be scrutinized seriously by using the credible detecting software. The paper detected as bearing plagiarism must be frozen for further evaluation, the author(s) will be contacted to ask for explanation to support the editor's decision to accept or reject the said paper.

4. The editor must not bear any conflict of interest with the author(s) or the reviewer(s).

5. The editor must not claim a partial or all of the submitted paper as his/her own.

6. The editor must consider for publication only the paper conducted with valid methodology and yielding accurate findings, and the quality of which serves as the main indicator for publication.

7. In case the editor detects plagiarism or false data in the submitted paper and hence deciding for revocation with which the author(s) refuse(s) to comply, the editor has thus full rights and responsibility to proceed with the revocation process without the author(s)'s prior consent.

Duties of Authors

1. The author has to assure that his/her paper has not been previously published in nor simultaneously submitted to other journals.

2. The author shall not commit any degree of plagiarism in his/her paper.

3. The author shall produce his/her manuscript format in accordance with the 'guideline to authors' stated in the journal.

4. The author whose name listed in the paper shall contribute to paper production or research-related procedure.

5. All pictures, figures, or tables appearing in the paper must be cited properly with their source(s) accurately identified. The author(s) shall be solely liable to any legal suit, if any.

6. The author shall verify the accuracy of content and format in both 'in-text' citations and references, no citation(s) shall be made for unread references, and the proper number of citations is preferable.

7. The author is required to correct or rework on their paper in due time as assessed and advised by reviewers and the editorial board.

8. The author shall identify the source(s) of research fund (if any) as well as any applicable conflict of interest.

9. Findings must be presented in accordance with the acquired data. No exploitation (false summary, or distortion or biased selection of data/finding) shall be committed.

10. No reference shall be made to any revoked article unless the cited statement refers to that in the revocation procedures. A statement must be additionally provided in the said reference as 'the revoked article'.

Duties of Reviewers

1. The reviewer must keep confidential of the submitted paper and avoid revealing a partial or all of the information of the said paper to irrelevant parties during the paper reviewing process.

2. Perceiving as having a conflict of interest with the paper's author(s) that may inhibit his/her freedom of expression, the reviewer should notify the editor at once and deny taking part in the reviewing process of the said paper.

3. The reviewer should evaluate the paper that fits with their area of his/her expertise, by assessing the paper's contribution to the discipline, quality of analysis, and intensity of literature review related to the topic of study. Advices should also be provided regarding the literature failed to be included by the author(s), and personal judgment without supportive evidences should not be used as a criterion for paper evaluation.

4. The reviewer must not claim a partial or all of the submitted paper as his/her own.

5. In case of the plagiarism detecting, the reviewer must notify the editor at once.

ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่
บจก.พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่ 141 หมู่ 6 ตำบลบ้านชัย อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี
https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKSA/index
E-mail : journal1990jmsd@gmail.com